

Theology Library
SCHOOL OF THEOLOGY
AT CLAREMONT
California

BIBLIOTHECAE APOSTOLICAE VATICANAE

CODICES MANV SCRIPTI RECENSITI

IVSSV

PII XI PONTIFICIS MAXIMI

PRAESIDE IOHANNE MERCATI

S. GEORGII IN VELABRO CARD. DIACONO
S. R. E. BIBLIOTHECARIO ET SCRINIARIO

CODICES COPTICI
VATICANI BARBERINIANI BORGIANI ROSSIANI

TOMVS I

CODICES COPTICI VATICANI

RECENSERVNT

ADVLPHVS HEBBELYNCK

VNIVERSITATIS CATHOLICAE LOVANIENSIS RECTOR HONORARIVS
ET

ARNOLDVS VAN LANTSCHOOT

CANONICVS REGVLARIS PRAEMONSTRATENSIS
BIBLIOTHECAE VATICANAE SCRIPTOR

IN BIBLIOTHECA VATICANA

MCMXXXVII

CATALOGHI DELLA BIBLIOTECA VATICANA E DELL'ARCHIVIO SEGRETO

- Vattasso M. - Franchi de' Cavalieri P., Codices Vaticani latini, tomus I. Codd. 1-678. — 1902. Pp. xvi + 588 (L. 160).
- Pelzer A., Codices Vaticani latini, tomus II, pars prior. Codd. 679-1134. — 1931. Pp. xxxiv + 776; Appendix (Index nominum et rerum, Initia operum). — 1933. Pp. viii + 356 (L. 285. Appendix sola L. 65).
- Negara B., Codices Vaticani latini, tomus III. Codd. 1461-2059. — 1912. Pp. xvi + 500 (L. 160).
- Vattasso M. - Carusi H., Codices Vaticani latini 9852-10300. — 1914. Pp. xii + 802 (L. 190).
- Codices Vaticani latini 10301-10700. — 1920. Pp. viii + 780 (L. 190).
- Franchi de' Cavalieri P. - Mercati I., Codices Vaticani graeci, tomus I. Codd. 1-329. — 1923. Pp. xxxix + 543 (L. 200).
- Devreesse R., Codices vaticani graeci, tomus II, codd. 330-603. — 1937. Pp. xviii + 620.
- Tisserant E., Codices armeni Bybliothecae Vaticanae (Borgiani, Vaticani, Barberiniani, Chisiani) schedis Frederici Cornwallis Conybeare adhibitis. — 1927. Pp. xx + 270 (L. 200).
- Grébaut S. - Tisserant E., Codices aethiopici Vaticani et Borgiani Barberiniani Orientalis 2 Rossianus 865. Pars prior (Enarratio codicum). — 1935. Pp. xix + 863 (L. 250); Pars posterior (Prolegomena Indices Tabulae). — 1937. Pp. 136, con 20 tavole (L. 60; Pars utraque L. 300).
- Marucchi H., Monumenta papyracea aegyptia. — 1891. Pp. x + 140, con 4 tavole (*Esaurito*).
- Monumenta papyracea latina. Accedit de Aula Vaticana papyrorum epistola I. Cozza-Luzi. — 1895. Pp. xii + 60, con 3 tavole (L. 80).
- Stevenson H. iun., Codices Palatini latini, tomus I. Codd. 1-921. Praeit commentatio I. B. De Rossi de origine, historia, indicibus scrinii et bibliothecae Sedis Apostolicae. — 1886. Pp. viii + cxxxii + 332 (L. 120).
- Stevenson H. sen., Codices manuscripti Palatini graeci. — 1885. Pp. xl + 336 (L. 100).

**BIBLIOTHECAE
APOSTOLICAE VATICANAE**

CODICES MANV SCRIPTI RECENSITI

IVSSV

**PII XI PONTIFICIS MAXIMI
PRAESIDE IOHANNE MERCATI**

S. GEORGH IN VILABRO CARD. DIACONO

S. R. E. BIBLIOTHECARIO

ET SCRINIARIO

11-
Z
6621
R78
C67
U.1

Vat. Bar. B.

CODICES COPTICI VATICANI BARBERINIANI BORGIANI ROSSIANI

TOMVS I

CODICES COPTICI VATICANI

RECENSVERVNT

ADVLPHVS HEBBELYNCK

VNIVERSITATIS CATHOLICAE LOVANIENSIS RECTOR HONORARIVS

ET

ARNOLDVS VAN LANTSCHOOT

CANONICVS REGVLARIS PRAEMONSTRATENSIS

BIBLIOTHECAE VATICANAE SCRIPTOR

IN BIBLIOTHECA VATICANA

MCMXXXVII

EDI LICET:

E Civitate Vaticana, die 6 mensis martii an. 1937.

† Fr. AUG. ZAMPINI, Ep. Porphyreonem.

Vic. gen. Civitatis Vaticanae.

L.C. 41-14939-

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

PIO · XI

PONTIFICI · MAXIMO

ANNVM · OCTOGESIMVM · COMPLENTI

FELICITER

CONSPECTUS VOLUMINIS

	PAG.
Praefatio	IX
De historia codicum Vaticanorum copticorum . .	XI
Leges.	XXV
Addenda et emendanda .	XXXI
Codicum enarratio .	1
Index rerum brevis	695

PRAEFATIO

Bibliothecae Apostolicae Vaticanae duplex est praeclens codicum copticorum series: altera, quae proprie dicitur Vaticana, in ipsis aedibus Vaticanis inde a saec. xv exordia sumpsit, altera, Borgiana, sic nuncupata a cardinale Stephano Borgia cuius cura et sumptibus codices insignes collecti sunt penes Musaeum Veliternum saec. xviii ad finem vergente. Ex hisce pars legata est Bibliothecae Nationali Neapolitanae; pars autem anno 1806 s. Congregationi de Propaganda Fide addicta est atque, sub communi nomine Borgiano aliis aucta codicibus in eisdem Congregationis sede iam pridem coacervatis, anno 1902 translata est in Bibliothecam Vaticanam. Exstant praeterea in eadem Bibliotheca duo codices coptici inter Barberinianos et duo fragmenta inter codices Rossianos. Denique, documentis quibusdam papyraceis copticis ditata sunt tum Vaticana series cum Borgiana; eadem describentur ad calcem Catalogi partis alterius codicibus dicatae Barberinianis, Borgianis et Rossianis.

In hac autem Catalogi parte soli recensentur codices Vaticani; hisce enarrandis praemittimus brevem eorumdem historiae conspectum et leges quas in iis describendis secuti sumus. Ut ex indice rerum brevi patebit, haec codicum series commendatur codicibus biblicis, liturgicis, homileticis et philologicis; liturgicos autem codices prae caeteris enucleate tractandos duximus ut eorumdem studium ad artem et ad praecepta revocatum pro viribus foveremus. Ad emendanda et addenda animum diligenter intendat benevolus lector.

Laeto fungimur munere gratias persolventes plurimas Eminentissimo cardinali Eugenio Tisserant qui, cum in Bibliotheca Vaticana munus gereret scriptoris pro linguis orientalibus atque Bibliothecae propaefecti, in elaboranda descriptione codicum 1-16 partes haud exiguas benigne assumpsit cuiusque iuvamina nunquam nobis defuerunt longos per annos quos Catalogo exarando et typis mandando impendimus.

Gratitudinis etiam reverens praestamus obsequium Eminentissimo Iohanni Mercati, S. R. E. cardinali bibliothecario qui olim, Bibliothecae Apo-

stolicae praefectus, nobis auctor fuit ut Catalogo codicum copticorum conficiendo operam daremus quique, sicut Reverendus admodum Dominus Anselmus M. Albareda, O. S. B., hodie Bibliothecae Vaticanae praefectus, perutilia nobis subministravit subsidia.

Viri doctissimi Georgii Levi Della Vida, litterarum arabicarum peritissimi, libenter benevoli recordamur auxilii quod in rebus arduis enodandis nunquam nobis defuit.

Kal. febr. MDCCCXXXVII.

DE HISTORIA CODICUM VATICANORUM COPTICORUM

Codicum Bibliothecae Vaticanae copticorum primam prodit memoriam codex Vat. lat. 3947, an. 1481 confectus¹; ibi, f. 89, tria haec recensentur volumina inter codices in secunda capsula quinti banchi² asservatos, scilicet:

Missale littera aegyptia Cophitu cum glossa Arabica ex papyro³.

Missale Cophitu cum glossa Arabica ex papyro⁴.

Missale Cophit ex papyro⁵.

In codice Vat. lat. 7136, tempore Iulii II (1503-1513) conscripto, sex saltem occurrunt codices coptici, notis 305, 306, 307, 326, 332 et 336 signati; ita autem enarrantur ff. 93^v-96 (olim 540^v-543):

In quinta Capsula i(m)mediate sequenti: | externe | Barbarice lingue varie v(ide-licet)...

305. Liber Cui p(re)scriptu(m) e(st) i(n) p(ri)ma pagina: Missale | l(itte)ra aegyptia Caphitu: cu(m) glossa arabica. est | aut(em) liber grece characterib(us) ex maxima parte: q(ui)b(us) aliq(u) et(iam) Chaldei l(itte)re intermixte | videntur: E(t) Ego integru(m) lego grece l(itte)ris | εὐαγγέλιος: ἀπόστολος: et similia multa. | su(n)t aut(em) ei circu(m)posite p(er) singulas paginas arabice quedam glossule⁶.

¹ F. 118^v, sic laudatur: *Notatio omnium librorum | Bibliothecae palatinae Sixti Quarti Pont. Max. | tam qui in banchis quam qui in Armariis et capsis sunt | a Platyna bibliothecario et Demetrio Lucense | eius alumno custode die xiiii. mensis septemb(ri)s | M.CCCC.LXXXI. facta. Ante vero eius decessum | dierum octo tantummodo.*

² De situ illius banchi, cf. J. W. Clark, *The care of books*, Cantabrigiae, 1909, p. 216.

³ Vat. copt. 42; titulus antiquus in f. 2.

⁴ Vat. copt. 20; deest quidem titulus ille antiquus in codice sed identitatem prodere videtur nota 306 (vide infra).

⁵ Vat. copt. 17; caret codex titulo antiquo at identitatis indicium subiicit nota 307 (vide infra).

⁶ Vat. copt. 42; nota antiqua 305 in f. 2.

306. Liber Cui p(re)scriptu(m) e(st) in prima pagina: Mis|sale i(n) l(itte)ra egyptiaca. Sed est eodem pacto | q(u)o sup(er)ior: liber ex maxima parte græcis cha|racterib(us): cu(m) arabicis glossulis circu(m)positis: in | cui(us) principio: i(n) rubrica v(idelicet): Ego integrum | lego græcu(m): καταπέτασμα, γρηγόριος ὁ ἱερεὺς | ἐπι- κλησις. ac postmodu(m) ei(us)modi multa. | et e(st) i(n) eo dialogus q(ui)da(m) in q(u)o interloquutores presb(yte)r et diacon(us) ¹.

307. Liber Cui p(re)scriptu(m) e(st) in prima pagina: Mis|sale: Cophyto, cophye, et arabico. Est aut(em) | cade(m) lingua et characterib(us): q(ui)b(us) duo sup(er)iores: | cu(m) glossulis similiter arabicis circu(m)positis: In | q(u)o integra græca ad p(ri)ncipiu(m) lego: μυστήριον, θυσιαστήριον, θυσίαν, ἐμοῦ: et similia multa. ut | ὁμοούσιος, ὁ ἱερεὺς: ὁ διακόν, παντοκράτωρ et προσεύξασθε ².

326. Libelli arabici plurimi simul: dissoluti: sine | tabulis et le(m)mate: in intimo capse angulo collo|cati p(ro) abiectis: inter q(uo)s duę tantu(m) inveniunt(ur) | inscriptiones: s(cilicet). vitę p(at)rum et liber medicinę | i(n) arabico. Iis aut(em) s(un)t etia(m) intermixti aliq(ui) libelli li(n)gua sup(er)ius explicata: h(ab)ente l(itte)ras ut plu(rimu(m) græcas chaldeis mixtas: cu(m) arabicis glossulis, et in p(ri)ncipio: ac rubricis ceteris: si(mili)t(c)r arabicis i(n)script(i)o(n)ib(us) ³.

332. Libellus ex p(ri)ncipio arabicus: v(idelicet) a posteriori pa(r)|te: et deinde lingua illa quę græcis l(itte)ris ex ma|xima parte: chaldeis et(iam) ut v(i)detu(r) co(m)mixtis inscrib|tur. cu(m) arabicis inscriptionib(us) et glossulis cir- cu(m)positis adeo q(uod) integra græca verba plurima | inter illas lego: veluti μονογενής, παντοκράτωρ: et alia plura. ut ἀκολουθία, μόναχος. | παραδείσος, σταυροφόρος, φιλο- σοφία, et | similia: ad principiu(m). ἀπόστολος, et πρὸς ἐφεῆσος: v(idelicet) pauli ep(i)-

¹ Vat. copt. 20; nota antiqua 306 in f. 1; ibidem, inscriptio laudata. — Folium illud primum, quo (vide notam 9 et pp. 81, 82) ab anno 1686 ad annum saltem 1831 ordiebatur codex 23, e codice 20 elapsum est post annum 1533, ante tamen medium sæculum xvi siquidem, eo tempore (vide infra), in hodierno summo folio 2 recto exaratus est novus titulus praemissa nota II; ibidem dein, post annos, inscripta est nota 12, seu nota codici propria iuxta Arch. Bibl., t. 15, f. 80 (vide infra).

² Vat. copt. 17; nota 307 a manu recentiore in f. I rescripta.

³ Vat. copt. 43; nota antiqua 326 in f. 2. Ambiguus est sensus elocutionis « aliqui libelli »; sitne enim intelligenda de variis codicibus an tantum de fasciculis diversis unius eiusdemque codicis, i. e. Vat. copt. 43 qui solus ista nota signatus est, per se non liquet. Magis tamen arridet prima interpretatio. Haud temere enim conicitur ista verba etiam referenda esse ad cod. Vat. copt. 23, qui et ipse e plurium codicum fragmentis est coagmentatus, nam reperta sunt in eo folia nonnulla, nunc in proprium locum restituta, quae codicum erant Vat. copt. 20 et Vat. copt. 54, i. e. 306 et 332 huius inventarii; unde animis irrepiunt fragmenta codicis 23 siuul cum illis Romam advenisse, non autem saec. xvii, qua aetate eius mentio primum distincte occurrit in cod. Vat. lat. 13201, f. 268v.

sto)la. It(em) ψαλμος· λα· | ὁ ιερὸς: et hui(us)modi. et v(idetu)r mihi esse, mo(n)acho-
r(um) fortasse egyptior(um): ex aliq(u)a parte gr̄ecissantiu(m): lingua: cu(m)
arabiciis glossulis: et hoc es̄se eor(um) officiu(m). Falsissim(us) aut(em) titulus
hui(e) | libello p(re)mittit(ur): v(idelicet). Missale i(n) arabico: et glo(ssa) i(n) Chaldeo:
ut caeteras om(ne)s sup(er)ior(um) libror(um) | inscriptiones esse m(en)aces puto:
et ab inerudito | ta(m) arabice linguę q(uam) reliq(u)ar(um): esse co(n)fictas¹.

336. Liber lingua sup(er)ius dicta: quę admixtione(m) h(ab)et | gr̄ecor(um)
character(um): adeo ut integra verba lega(n)t(ur): ὁ ιερὸς, κύριε ἐλέησον, et alia plura. |
cu(m) glossulis arabiciis circ(u)positis: ut sup(er)iores q(u)o(sdam) | habent. Et
est ei tale p(re)positu(m) le(m)ma. Liber | litterę egyptię seu Cophte: cu(m) glossa
arabica. | Ego vero ut sup(er)ius scripsi, puto lingua(m) esse monachor(um) egypt-
tior(um) ex aliq(u)a parto gr̄ecissantium: | et hoc eor(um) esse officiu(m) ecc(le-
si)asticu(m) q(uo)d dicunt².

Descriptio hæc codicum 305-307 iteratur in codice eiusdem librarii nempe
Vat. lat. 7135, f. 46 (olim 47; addita in fine, pro singulis, nota 541 quæ est
folii cod. Vat. lat. 7136); respiciens autem ad codices 326, 332, 336, ipse
librarius, imo f. 46, hanc adiecit notulam:

Fragmenta simul plurima lingua(e) ei(us)de(m). 542³ ve(l) | qua plura i(n)
duob(us) seque(n)tib(us) libris ex alia parte: | et q(uo)d videt(ur) esse monacho-
r(um) aegyptior(um) lingua: ex | aliq(u)a parte gr̄ecissantiu(m) et r(eliqua) 542:
d(e) q(uo) plura h(ic).

Breviter porro, ff. 61^v, 62, recensentur sex illi codices solis titulis quos
habet cod. Vat. lat. 7136.

Quattuor lustris ab obitu Iulii II elapsis, novum scriptum est reperto-
rium, codex scil. Vat. lat. 3951⁴, in quo, f. 63, hæc inter caetera leguntur:

In Secunda Capsa eiusde(m) Banchi⁵ | ...

Missale eophito cu(m) titulis grecis, ceteris l(itte)ris cu(m) glosa arabica
Nº 5⁶ | ...

¹ Vat. copt. 54; nota antiqua 332 in f. 138^v (vide addenda).

² Vat. copt. 21; nota antiqua 336 in ff. 1 et 67^v; inscriptio laudata in f. 1.

³ Folium scilicet codicis Vat. lat. 7136.

⁴ Titulus codicis sic audit: *Index omnium librorum qui sunt in Bibliotheca | Palatina:
a Fausto Sabao et Nicolao de maioranis | custodibus: R. D. Braccio Martello episcopo |
Fesulano Traditus Pridie Calen(d)as Septembris: | M.D.XXXIIJ.*

⁵ Scilicet quinti bibliothecæ parvæ et secretæ.

⁶ Pro 307, ut videtur.

Missale in l(itte)ra egiptiaca N° 306 | ...

Liber l(itte)re egiptiace cu(m) glosa arabica N° 336 | ...

Missale in Arabico et glose in caldeo N° 332 | ...

Missale in lingua egiptiaca cu(m) glosa arabica N° 305¹ | ...

Et multi alij quinterniones et libri perfecti et imperfecti | sine no(mi)ne diversaru(m) linguaru(m) et ydiomatum².

Saeculo XVI mediante vel circiter, alius fuerit elenchus confectus, nos tamen latens, cuius testes apparent tituli sequentes adhuc superstites:

Cod. 54, f. 1: I Libellus cereemoniar(um) monachor(um) egipt (†).

Cod. 20, f. 2: II Missae Gregorii et Cyrilli cophtice et Arabic[ae].

Cod. 42, f. 3: III Libellus diversar(um) or(ati)onum sacrar(um) | cophtice et Arabice.

Cod. 21, f. 1: IIII or(ati)onum et off(ici)or(um) sacror(um) cophtice et | Arabice.

Cod. 43, f. 1: VI Libellus parvus or(ati)onum | Sacrar(um) cophtice.

Postea translati sunt codices in quartam capsam ad parietem bibliothecae parvae et secretae uti monet nos album, a Marino Rainaldi³ conscriptum et asservatum in Archivii Bibliothecae Vaticanae t. 15; codicum descriptio, ff. 83^v, 84, sic audit:

58. Liber triu(m) Missaru(m) Cyrilli Idiomate et caractere cophtino conscripti | cum expositione Arabica⁴.

66. Liber orationu(m) lingua cophtina et Arabica⁵.

67. Liber triu(m) Missaru(m) sancti Basilij Gregorij et Cyrilli | lingua et caractere cophtino cum eius expositione Arabica⁶.

68. Liber consecrationis vel benedictionis Monachoru(m), et Monacharu(m) | li(n)gua et caractere cophtino⁷.

¹ Laudatur etiam codex in eademi pagina his verbis: «Liber in l(itte)ra egiptiaca N° 304», at lemma mendax est uti iam animadvertit ille auctor qui codicem 304 descripsit in codd. Vat. lat. 7136, f. 93^v (olim 540^v) et Vat. lat. 7135, f. 48.

² Ad quam notationem referendus est codex 326 de quo silet librarius.

³ De Marino Rainaldi (ob. 28 maii 1606) et Frederico Rainaldi (ob. 2 sept. 1590) mox laudando, cf. G. Mercati, *Per la storia della Biblioteca Apostolica bibliotecario Cesare Baronio*, Perugia, 1910, pp. 65-87.

⁴ Aut Vat. copt. 42, aut Vat. copt. 17.

⁵ Vat. copt. 21; verba «Liber orationu(m)» cancellavit Fredericus Rainaldi superscriptisque titulum «Missale».

⁶ Aut Vat. copt. 17, aut Vat. copt. 42.

⁷ Vat. copt. 54.

70. Liber duaru(m) Missurnm Cyrilli Basilij lingua et caractere | cophtino cum expositione Arabica¹.

79. Capita aliquot Evangeliu(m) lingua et caractere cophtino | conscripta².

Aetatis tardioris est elenchus in eodem opere, ff. 80^r, 81^r, exaratus, ex quo elucet Bibliothecam Vaticanam auctam fuisse serie codicum conspicua; enarrantur enim codices coptici viginti tres hoc modo:

Libri Egitii³ in lingua Egiptiaca⁴ cum interpretatione Arabica |

1. Epistolae D(ivi) Pauli ex Pap. c. s. ant.⁵ in lingua Aegyptiaca cum interpretatione Arabica⁶ |

2. Evangelia caractere Aegyptio cu(m) interpretatione Arabica ex Pap. c. s. ant.⁷ |

3. Deuteronium char(acter)e Aegyptiaco cum interpretatione Arabica ex Pap. c. s. ant.⁸ |

4. Genesis char(a)c(ter)e Aegyptiaco cum interpretatione Arab(ica) ex Pap. c. s. ant.⁹ |

5. Leviticus char(a)c(ter)e Aegyptiaco cum interpretatione Arabica ex Pap. c. s. ant.¹⁰ |

6. Epistolae B(cati) Pauli, et Canonichae, et Acta Apostoloru(m) char(a)c(ter)e Aegyptiaco cu(m) Interpretatione Arabica ex Pap. c. s. ant.¹¹ |

7. Evangelia char(a)c(ter)e Aegyptiaco cum interpretatione Arab(ica) ex Pap. c. s. ant.¹² |

8. Epistolae D(ivi) Pauli Canonichae, et Acta Apostoloru(m) char(a)c(ter)e Aegyptiaco ex Pap. c. s. ant.¹³ |

9. Psalterium David char(a)c(ter)e Aegyptiaco cu(m) interpretatione Arabica ex Pap. c. s. ant.¹⁴ |

¹ Vat. copt. 20.

² Vat. copt. 43 (et Vat. copt. 23^r).

³ Add. supra lin.: « seu Cophiti ».

⁴ Add. supra lin.: « et Cophita ».

⁵ Solvas compendia: « ex Papiro, chartae scriptae, antiquus ».

⁶ Vat. copt. 13.

⁷ Vat. copt. 9.

⁸ Vat. copt. 4.

⁹ Vat. copt. 2.

¹⁰ Vat. copt. 3.

¹¹ Vat. copt. 12.

¹² Vat. copt. 10.

¹³ Vat. copt. 14.

¹⁴ Vat. copt. 7.

10. Apocalypsis Io(hannis) Apostoli char(a)c(ter)e Ægyptiaco cum interpr(eta-
tion)e Arabica ex Pap. c. s. ant.¹ |
11. Mis(s)ale Ægyptiacum cum interpr(eta)tion)e Arabica ex Pap. c. s. ant.² |
12. Missae Gregorii, et Cyrilli char(a)c(ter)ae Ægip(tia)co seu cophito cu(m)
interpr(eta)tion)e Arab(i)ca ex pap. c. s. ant.³ |
13. Sacrae Orationes⁴ char(a)c(ter)ae Ægip(tia)co seu Cophito cum interpr(e-
tation)e Arabico, ex Pap. c. s. ant.⁵ |
14. Missae S. Cyrilli char(acter)e Ægyptiaco cum interpr(eta)tion)e Arabico, ex
Pap. c. s. ant.⁶ |
15. Ceremoniale Monachoru(m) Ægypti char(a)c(ter)e Ægiptiaco cu(m) inter-
pr(eta)tion)e Arabica ex Pap. c. s. ant.⁷ |
16. Grammatica, et Dictionarium Ægyptiu(m) ser(mon)e Ægi(ptia)co cu(m)
interpr(eta)tion)e Arab(ica) c. s. ant.⁸ |
17. Grammatica, et Vocabulariu(m) Ægiptyacu(m) cum interpr(eta)tion)e Ara-
bica c. s. ant.⁹ |
18. Missale Ægyptiacu(m) cum interpr(eta)tion)e Arabica ex Pap.¹⁰ c. s. ant.:
S. Cyrilli¹¹ |
19. Misse S. Basilii S. Gregorii S. Cyrilli Ægyp(tia)c(a)e cu(m) intérpr(eta)tion)e
Arabica ex Pap. c. s. ant.¹² |
20. Grammatica, et Vocabularium Ægyptiacum cum interpr(eta)tion)e Arab(ica)
ex Pap. c. s. ant.¹³ |
21. Orationes Sacrae Ægyptiaca lingua cum interpr(eta)tion)e¹⁴ ex Pap. c. s.
ant.¹⁵ |
22. Quatuor Evangelia Ægyptiaca cum interpr(eta)tion)e Arabica ex Pap. c. s.
ant.¹⁶ |

¹ Vat. copt. 16.² Vat. copt. 21.³ Vat. copt. 20.⁴ Verba « Sacrae Orationes » cancellavit librarius titulumque superscripsit « Missale ».⁵ Vat. copt. 42.⁶ Vat. copt. 22.⁷ Vat. copt. 54.⁸ Vat. copt. 74.⁹ Vat. copt. 75.¹⁰ « ex Pap. » supra lin.¹¹ Vat. copt. 17.¹² Vat. copt. 24.¹³ Vat. copt. 76.¹⁴ « cum interpr(eta)tion)e » cancell.¹⁵ Vat. copt. 43 (et Vat. copt. 23†).¹⁶ Vat. copt. 8.

23. Orationes diver(sae) varie lingua Aegyptiaca cum interpr(etation)e Arabica c. s. ant.¹ |

24.² Orationes Aegyptiacae ex Pap. c. s. ant.³.

Codices praefatos sua vice his descripsit Abrahamus Ecchellensis in codice Vat. lat. 13200⁴: a) f. 77^{r-v}, sub titulo « Index Librorum Arabico-cophtorum. Armario 23 », occurrunt viginti quattuor codices⁵; ordo digestionis discrepat ab ordine quem exhibet repertorium praecedens, at numeros 1-22 quibus ibidem signabantur etiam praemittit Ecchellensis; b) ff. 198-205, sub titulo « Index Librorum Copht-arabicorum », recensentur viginti tres codices, aliter distributi, ita ut ex ordine respondeant hodiernis Vaticanis 8, 12, 13, 9, 14, 10, 2, 3, 4, 7, 16, 17, 44, 20, 21, 75, 74, 54, 42, 22, 24, 76, 43.

Duo alii codices prima vice notantur in cod. Vat. lat. 13201⁶ qui, ff. 257-269, codicum enarrationem praebet iam sat evolutam, eodem ordine ac in cod. Vat. lat. 13200, ff. 198-205, additis codd. 24 et 25, seu hodiernis 23 et 49.

Cum anno 1727 codicum copticorum summa ad numerum septuagesimum sextum perducta esset, confectus est eorum catalogus in cod. Vat. lat. 13207⁷, adiuncta, f. 59, manu recentiore analysi codicis 77 ac notula « Sequuntur Assemaniani duo (I et II) id est LXXVIII. et LXXIX. in Assemaniano catalogo descripti »⁸.

¹ Nota et descriptione cancellatis.

² Numerus 24 emendatus est in 23, addito infra « ali(a)s 24 ».

³ Vat. ar. 53, uti certiores nos fecit v. cl. Georgius Levi Della Vida.

⁴ Inscriptus est in summo dorso tegumenti: *Inventariu(m) | librorum | chaldaic(or)um | et | syriac(or)um | Bibl(iothecae) Vat(icanae) |* ac, litteris minoribus, *Coph.-Arab.* — Aliud quidem confecit Ecchellense codicum orientalium inventarium, imperfectum tamen et absque notis, in Arch. Bibl., t. 15, ff. 25-30^v, ubi sex occurrunt codices coptici, nempo: 8, 12 et quattuor alii incertae identitatis.

⁵ Ex illis tres notati sunt ut graeci arabici; praetermissus est in elencho codex Vat. copt. 7 (signatus 9 in repertorii Arch. Bibl., t. 15, f. 80).

⁶ Titulus codicis in f. 1: *Catalogus | codicum mss | linguarum orientalium | Vaticanae Bibliothecae | ... | inceptus ab Abrahamo Ecchellense | et absolutus a Io. Matthaeo Nairono Banese Maronitis | in eadem Bibliotheca Scriptoribus | A. D. M.DC.LXXXVI.*

⁷ Titulus f. 1: *Codices Mss. Coptici* est alterius manus.

⁸ Id est Vat. lat. 13204, seu *Catalogus | Codicum Mss. ad Hereditatem b. m. | Iosephi Simonii | Assemani | Archiepiscopi Tyri etc. | spectantium | qui ex fortuito incendio, quod | in Cubiculis | Bibliothecae Vaticanae adnexis | die 30. Augusti An(ni) 1768 contigit | super- fuerunt; | eorumq(ue) qui penes | Stephanum Evodium | Assemanum | Archiepiscopum*

Codicis 80 non exstat descriptio manscripta.

Ad finem vergente saec. XIX, recensuit Augustinus Ciasca codices Vaticanos copticos 81-92 in Bibliothecae catalogo 61, ff. 127-135, in aula «Studio» dicta asservato, cui titulus est «Supplementum ad Catalogum Codicum Orientalium Bibliothecae Vaticanae».

* * *

Primus catalogum evulgavit Athanasius Kircher in opere *Prodromus Coptus sive Aegyptiacus*, Romae, 1636, pp. 187-195, sub titulo *Catalogus librorum copticorum seu Aegyptiorum qui hoc tempore in Bibliotheca Vaticana conservantur*; viginti quattuor exhibet codices, at parum accurata est saepe eorum descriptio nonnullosque ita parce signat ut in ambiguo sit quemnam proprie prae oculis habuerit.

In appendice ad varios tomos suae celeberrimae *Bibliotheca Orientalis*, Romae, 1719-1728, adiecit I. S. Assemani enarrationem brevem codicum copticorum Bibliothecae Vaticanae tempore suo illatorum, et quidem: t. I, p. 587, codicum quattuor Petri a Valle; pp. 617-619 et 624, codicum viginti unius quos ipse auctor ex Oriente advexit; t. II, p. 517, codicum duorum archiepiscopi Petri Aloysii Carafa; t. III, parte 1, pp. 640-644, codicum viginti trium e Sacra Congregatione de Propaganda Fide.

Descriptione codicum quam praebent codd. Vat. lat. 13207 et Vat. lat. 13204 in suam rem conversa, et codices 89 seriei adiecto, evulgavit Angelus Mai codicum copticorum catalogum in *Scriptorum veterum nova collectio*, t. V, parte 2, Romae, 1831, pp. 114-170, opus quidem perutile, niendis tamen non carens; caute praesertim accipienda sunt quae habet de codicum aetate.

Demum codicum 1-100 brevis habetur elencbus apud Ad. Hebbelynck, *Inventaire sommaire des manuscrits coptes de la Bibliothèque Vaticane*, in *Miscellanea Fr. Ehrle*, t. V (*Studi e Testi*, t. 41), Romae, 1924, pp. 35-51.

* * *

Ad historiam quod spectat accessus codicum ad Bibliothecam Vaticanam, codices 17¹, 20 et 42 ibidem iam aderant anno 1481; idem forsán dicendum est de codicibus 21, 23, 43 et 54 qui tempore Iulii II (1503-1513)

Apameae | *adservabantur*. Descriptio codicum 78 et 79 habetur ff. 151-152, enarratione codicis 78 in f. 152 cancellata et, alia manu, accuratius rescripta in f. 151^{r-v} postea codici adiecto.

¹ Intellige numerationem codicum hodiernam.

prima vice descripti sunt; suspicatur enim v. cl. Georgius Levi Della Vida — cuius cura mox evulgabitur opus in quo uberiora de historia codicum Vaticanorum orientalium reperiet lector — haec volumina Romam advecta esse inter annos 1439-1441, occasione concilii Florentini.

Codices sedecim 2-4, 7-10, 12-14, 16, 22, 24, 74-76, consecuta est Bibliotheca anno 1614 ex haereditate I. B. Raimundi¹; plerique ex hisce adhuc exhibent notulam Hieronymi Vecchietti², narrantis eosdem se attulisse ex Aegypto nempe: codd. 14, 76, anno 1591; codd. 2-4, 7, 9, 16, 74, 75, anno 1594; codd. 13, 22, 24, anno 1597. Codices 2-4, 14, 16, 22 et 74, uti patet ex inscriptionibus in iisdem servatis, quondam in dominio fuerunt cardinalis Cinzio Passeri Aldobrandini (vide p. 9).

Dono dedit codicem 44 cardinalis Aloysius Capponi (ob. an. 1659), S. R. E. bibliothecarius³.

Codicem 49, ad fidem inscriptionis huic praefixae, emit cardinalis Hieronymus Casanate ex bibliotheca s. Andreae a Valle, idquo antequam ad dignitatem cardinalis bibliothecarii fuerit euectus (1693), cum iam codex ille anno 1686 ut Vaticanus exhibeatur in indice Vat. lat. 13201.

Anno 1718, Clemens XI Bibliothecae addixit codices 6, 11, 71 et 72, a Petro della Valle in Aegypto comparatos circa finem an. 1615⁴.

Mandante eodem Clemente, annis 1715-1718, apud monachos Nitrienses acquisivit Joseph Simon Assemani sedecim volumina membranacea, antiquitate et rerum momento praestantia, quae sunt codices 1, 5, 35, 57-69; opera eiusdem Assemani ex Aegypto allati sunt insuper quinque codices chartacei, nempe 18, 19, 28, 55 et 56 (codicibus 19, 55 et 56, primitus inter arabicos

¹ Idem, at perperam, asseritur de codd. 17, 20, 21 et 23, in catalogis Vat. lat. 13207 et A. Mai.

² De Hieronymo Vecchietti, cf. V. Buri, *L'unione della Chiesa copta con Roma sotto Clemente VIII*, in *Orientalia christiana*, t. XXIII. 2, Romae, 1931, pp. 133, 134.

³ Ita cod. Vat. lat. 13207, f. 32v, et Catalogus A. Mai, p. 144, at codd. Vat. lat. 13200 et Vat. lat. 13201, qui primi codicem descripserunt, de hac donatione silent.

⁴ En quae ipse Petrus della Valle de his refert in sua *Lettera 11. dal Cairo de' 25. di Gennaio 1616*: «... di questa scrittura Egitizia de' Cofiti, io ne tengo già appresso di me alcuni pochi libri, cioè il Salterio intero di David, l'Evangeliu intero di San Giovanni e alcuni altri... Ma tra gli altri uno, che ne hò, e che stimai gran fortuna il trovarlo, il quale contiene da quattro Autori, che scrivono in Arabico (brevemente in vero, ma forse a sufficienza, tra tutti insieme) la Grammatica di questa lingua Egitizia; e di più due Vocabolarii con circa a sei mila voci Egitizie, le più importanti, interpretati pur fedelmente da tempo antico in Arabico » (*Viaggi di Pietro della Valle il pellegrino*, Romae, 1657, pp. 397, 398).

ordinatis; cf. *Bibliotheca Orientalis*, t. I, p. 624, nn. xx, xxi, xxii); ipse autem, e codd. 19 et 55, Romae describendos curavit codices 78 et 79, post obitum eius seriei Vaticanae annumeratos.

Anno circiter 1720, oblatis sunt Clementi XI codices 47 et 51 a cardinali Petro Aloysio Carafa dum, archiepiscopus Larissaeus, a secretis erat s. Congregationis de Propaganda Fide.

Tribus annis ferme elapsis, die scilicet 20 novembris anni 1723, ipsa s. Congregatio de Propaganda Fide decrevit ut codices orientales, quos ipsa id temporis possidebat, in Bibliotheca Vaticana ponerentur; die autem 22 eiusdem mensis ad eam mandati sunt codices quattuordecim, comitante hac epistola¹:

Dalla Propaganda | 22 9bre 1723. |

Avendo q(ues)ta S. Cong(regazion)e de Propag(anda) Fide stimata | bene di procurare da diverse parti di | Levante varij libri, così stampati che | manoscritti, de' riti di varie Nazioni, | non meno p(er) beneficio delle medesime, | che p(er) servizio della S. Sede Ap(ostoli)ca, e della | stessa S. Cong(regazion)e, ha altresì eredito opportuno di farli conservare nella Bi(bliotheca) Ap(osto)lica Vaticana, con la | riserva però di poterli estrarre ogni | volta che occorresse, o p(er) correggerli, | o per farne altr'uso consimile. | Mons(igno)r Segretario pertanto trasmette | a V(ostra) S(ignoria) Ill(ustrissi)ma quei, che appartengono al | rito degl'Armeni, in numero di sei | ed altri otto, che concernono il rito de' | Copti, secondo l'annessa nota, in cui so|no distintam(ent)e descritti, accioche si com|piaccia farli porre nel loro ord(in)e, mentre | si farà lo stesso ancora di quei degl' | altri riti, di tempo in tempo, che capite|ranno alla d(ett)a S. Cong(regazio)ne, e riv(erente)men)te à | V(ostra) S(ignoria) Ill(ustrissi)ma si rassegna |

M(onsigno)r Maiello Custode della Bibliotheca | Ap(osto)lica Vaticana fogli.

Octo isti codices ad ritus copticos spectantes accurate describuntur in nota adnexa²; sunt ex ordine codices Vaticani coptici 29-31, 36, 52, 53, 46, et arabicus 58.

Die 28 februarii anni 1727, ad Bibliothecam insuper perferendos curavit eadem s. Congregatio codices viginti sex cum hac epistola³:

Dalla Propaganda | 28 Febraio 1727 |

Avendo questa Sacra Congregaz(ion)e | fatto venire dall'Egitto i Li(bri) Coptici ed Arabici Manus(er)itti, notati nell'annesso Cata(l)ogo, Mons(igno)r Segretario li

¹ Arch. Bibl., t. 15, f. 353.

² Ibid., ff. 362-363v.

³ Ibid., f. 354.

rimette a V(ostra) S(ignoria) Ill(ustrissi)ma, perchè si compiacca farli collocare nella | Bibliotheca Vaticana per con|servarvisi uniti ai molti | altri delle medesime ed altre | Lingue Orientali per lo pas|sato trasmissivi, pregandola | farvi porre il solito avverti|mento, che possano dalla me|desima Sacra Congregazione | estrarsi ogni volta ch  le occorrer  di prevalersene¹, e di tutt'ossequio si conferma. |

All'Arciv(escovo) d'Emessa fogli.

In nota adnexa² enarrantur breviter codices viginti sex, nempe decem arabici et sedecim coptici, qui sunt ex ordine codices Vaticani coptici 32-34, arabici 64, 65, coptici 45, 15, 48, 70, 27, arabici 75, coptici 50, 37, arabici 39, 170, 59, 61, 60, 34, 40, coptici 38, 39, 41, 40, 26, 73.

E notis arabicis quae initio vel in fine leguntur codicum 81-87 et 89, liquet hosce, ante eorum ad Bibliothecam accessum, pertinuisse ad Monasterium dictum « Santo Stefano de' Mori », prope Vaticanum situm.

Die 30 ianuarii anni 1923, advecta est e s. Congregatione pro Ecclesia orientali copia non levis foliorum chartaceorum³ quae, annis 1923, 1924, in ordinem redacta, refecta et conglutinata, materiam suppeditaverunt codicibus 93-97.

Codices 98-100 emit Cahirac, die 9 iunii 1923, Eminentissimus cardinalis Eugenius Tisserant, tunc Bibliothecae Vaticanae scriptor pro linguis orientalibus.

Codices 101 et 102 dono dedit patriarcha Ephrem Rahmani, primum mense februarii anni 1920, alterum mense iulii anni 1926. Horum folia olim permixta anno 1936 debitum in ordinem restituta sunt atque compacta.

Tandem, e fragmentis copticis in tegumento antiquo codicis Vat. arab. 91 nuperrime detectis, confectus est codex 103.

De via qua Bibliothecam ingressi sunt codices 25, 77, 80, 88, 91 et 92, nihil compertum habemus.

Latent hodie codices 31, 51 et 80.

* * *

Anno 1797, Roma translati sunt Lutetiam Parisiorum codices 1, 5, 9, 12, 16, 57-69 et 71 simul cum aliis Sedis Vaticanae thesauris. Memorantur nempe in opusculo *Recensio Manuscriptorum Codicum qui ex uni-*

¹ Hae monitione carent codices coptici anno 1727 e s. Congregatione translati.

² Arch. Bibl., t. 15, ff. 355-358.

³ In folio adiecto chartae recentis legere erat notulam: *Codex copticus mutilus a diversa | manu exaratus et sine ordine compactus. | Fol. 292 continent: | Katam ros mensium Bescens, | Paoni et Mech r nec non parvi mensis | : Nullius est pretii.*

versa Bibliotheca Vaticana selecti iussu Dni. Nri. Pii VI. Pont. M. Prid. Id. Iul. an. CIOIOCCCLXXXVII Procuratoribus Gallorum iure belli, seu pactarum iudiciarum ergo, et initae pacis traditi fuere, Lipsiae, 1803, pp. 35-39, nn. 150-168. Exhibent hodieum codices illi sigillum Bibliothecae Nationalis Parisinae iuxta Bibliothecae Vaticanae sigillum. Anno autem 1815, decrevit Congressus Vindobonensis ut codices Vaticani Sanctae Sedi restituerentur¹. Dum vero Intetiae Parisiorum versarentur, codices 57-69 accurate perlustravit et perite descripsit E. Quatremère, *Recherches sur la langue et la littérature de l'Égypte*, Intetiae Parisiorum, 1808, pp. 118-133.

* * *

Tabulam synopticam hic adnectimus quae codices exhibet hodiernos 1-79 cum eorum notis antiquis², iis scilicet quibus signabantur sive primitus in aedibus Vaticanis, sive in variis bibliothecis quo tempore in Vaticanam illati sunt. Refert columna prima A notas recensitionis hodiernae, columna B notas codicis Vat. lat. 7136, columna C notas repertorii Arch. Bibl., t. 15, ff. 80^r, 81^r, columna D notas codicis Vat. lat. 13201, columna E notas codicum a I. S. Assemani emptorum, columna F notas codicum quos sibi comparavit Petrus della Valle, columna G notas codicum quos dono dedit cardinalis Carafa, columna H notas codicum e s. Congregatione de Propaganda Fide prouti signati sunt in *Bibl. Orient.*, t. III, pp. 640-644, columna I notas eorundem codicum iuxta Arch. Bibl., t. 15, ff. 355-358, 362-363^v. Notas quae in codicibus hodie desiderantur, comitatur stellula.

¹ De fatiis codicum inde ab eorum translatione in Galliam usque ad eorum reditum in aedes Vaticanas, vide *Memorie storiche... raccolte da Marino Marini*, in *Regestum Clementis papae V... nunc primum editum cura et studio monachorum ordinis s. Benedicti*, t. I, Romae, 1885, pp. CCXXVIII-CCCXXV; L. Delisle, *Les archives du Vatican*, in *Journal des Savants*, Parisiis, 1892, pp. 429-441 et 489-501.

² Notae illae antiquae desunt in codd. 80-103.

[illegible]

A	B	C	D	E	F	G	H	I
41	—	—	—	—	—	—	50*	23
42	305	13	19	—	—	—	—	—
43	326	21	23	—	—	—	—	—
44	—	—	13*	—	—	—	—	—
45	—	—	—	—	—	—	33*	6
46	—	—	—	—	—	—	26*	7*
47	—	—	—	—	—	72	—	—
48	—	—	—	—	—	—	35	8
49	—	—	25	—	—	—	—	—
50	—	—	—	—	—	—	39	12*
51	—	—	—	—	—	71*	—	—
52	—	—	—	—	—	—	24*	5
53	—	—	—	—	—	—	25	6
54	332	15*	18	—	—	—	—	—
55	—	—	—	21	—	—	—	—
56	—	—	—	22	—	—	—	—
57	—	—	—	6	—	—	—	—
58	—	—	—	7	—	—	—	—
59	—	—	—	8	—	—	—	—
60	—	—	—	9	—	—	—	—
61	—	—	—	10	—	—	—	—
62	—	—	—	11	—	—	—	—
63	—	—	—	12	—	—	—	—
64	—	—	—	13	—	—	—	—
65	—	—	—	14	—	—	—	—
66	—	—	—	15	—	—	—	—
67	—	—	—	16	—	—	—	—
68	—	—	—	17*	—	—	—	—
69	—	—	—	18	—	—	—	—
70	—	—	—	—	—	—	36	9*
71	—	—	—	—	7	—	—	—
72	—	—	—	—	8	—	—	—
73	—	—	—	—	—	—	53*	26*
74	—	16	17	—	—	—	—	—
75	—	17	16	—	—	—	—	—
76	—	20	22	—	—	—	—	—
77	—	—	—	—	—	—	—	—
78	—	—	—	I	—	—	—	—
79	—	—	—	II	—	—	—	—

LEGES QUAS IN RECENSENDIS CODICIBUS COPTICIS
SERVARE STUDUIMUS

Singulorum codicum descriptionem in tres partes dividimus, quarum prima de externo libri habitu praecipua docet, altera auctores, si occurrant, et opera recenset, tertia codicis faciem et cultum distinctius exponit, additis librariorum et lectorum subscriptionibus ac notulis.

I. In prima parte, quam, numero excepto, litteris minoris moduli imprimimus, haec tantum de codice proferuntur: nota, aetas, materia, amplitudo, foliorum linearumque numeri.

1. Lineae initio, typis crassioribus exscriptum, numerum arabicum collocamus, quo codex in praesens signatus cernitur; e superioribus notis eas solas quae supra exhibentur in tabulae columnis D, E, F, G, uncis lunatis inclusas adscribimus; alias notas antiquiores, quoties in codice exstant, postremae descriptionis parti, utpote loco opportuniori, reservamus.

2. Sequitur nota temporis numero romano, cui praefigimus litteras «saec.», id est «saeculi». Ubi codicis aetatem finibus angustioribus est circumscribere, vocum illarum «ineuntis», «medii», «exeruntis» compendia subicimus «in.», «med.», «ex.». Cum volumen occurrit labente saeculo vel proximo ineunte exaratum, aetatem definimus lineola (—) inter duos saeculorum numeros inserta; e. g. «saec. XII-XIII». Codicum vero, qui notationem annorum prae se ferunt, annos post Christum natum, saeculi loco, afferimus, numero expressos arabico, secundum litteras «an.» scil. «anni». Annos tamen copticae computationis, seu annos Martyrum, inter uncas adscribimus et folii numerum subnectimus, in quo notam libarius posuit; e. g. an. 1386 (= an. Mart. 1102, cf. f. 222).

3. Ad materiam indicandam adiectivis utimur «membranaceus» (contracto «membr.»), «chartaceus» («chart.»).

4. Libri amplitudinem per longum et latum millimetris, quae vocantur, danus, altitudinis mensuram constanter praemittentes; e. g. «mm. 280 × 198».

5. Foliorum (ff.) praeiorum numerum prodimus nota romana, cui adscribimus notis arabicis foliorum numerum in codice signatorum e. g. «ff. I, 148».

6. Notas arabicas, ubi textus desinit intermissas, foliis vacuis sequentibus communiter ad finem usque apponendas curavimus; interdum tamen huiusmodi folia, sicut folia praevia, nota signamus romana arabicis adiecta, e. g. « ff. 144, II ».

7. Si quae folia medio codice occurrunt sine numero, ea signamus folii praecedentis nota, adicientes dextrorsum superius litterulas *a*, *b*, etc.; in recensione autem adscribimus signo + uncisque includimus; numeros vero ab eo qui plagulas signavit omissos, uncis comprehensos addimus pone signum -; e. g. « ff. 337 (+ 297^a-22, 146) ». In laudandis foliorum numeris solas plagulas aversas distinguimus adiecta litterula *v*; numeri littera destituti spectant ad plagulas rectas.

8. Folia vacua, ab iis adiecta qui aetate fere nostra codices glutinarunt, sine nota relinquimus.

9. Linearum quas singulae codicis paginae comprehendunt numerum, numeris foliorum adificimus pone compendium « linn. »; e. g. « linn. 37 ».

II. Auctorum et operum recensio.

1. Operum sectiones maiores distinguimus notis romanis, minores vero notis arabicis earumque subdivisiones numeris et litterulis supra lineas adscriptas, e. g. ¹, ², vel brevi interiecto spatio.

2. Auctorum nomina sicut operum et sectionum titulos summarios latinos litteris imprimimus deductis.

3. Quoties aliqua ex codice sumimus verba, librariorum scripturam accurate exprimimus, orthographiam et vitia servantes, sed compendia solventes praeter communiora.

4. In separandis vel consociandis variis linguae copticae elementis, cum hucusque regula universalis nondum praevaluerit, pro hac prima parte catalogi, non paucos ante annos incepta, servare conati sumus normam grammaticae auctore Ludovico Stern.

5. Translationem latinam excerptorum copticorum et arabicorum subiungimus inter duplices virgulas « ».

6. Operum, quae typis impressa non exstant, initium et finem proferimus, titulosque capitum et sectionum, quoties operae pretium visum est. Eiusdem operis codices, in aliis bibliothecis exstantes, in eadem vel in alia dialecto coptica, immo quandoque in alia lingua scriptos, pro opportunitate enunciamus.

7. Quae in spatiis vacuis ab alia manu adiecta sunt et quae in custodiae foliis leguntur praeter amanuensium et lectorum notulas, ea contentorum recensione subiungimus.

8. Editiones ad fidem codicum nostrorum exactas, prout cognovimus memoramus. In operibus notis divulgatisque recensendis codicis initium et finem numquam damus.

9. Fragmentorum operum quae typis impressa exstant prima et extrema verba afferimus, editionis paginas lineasque apponentes uncis inclusas.

10. De excerptis codicum Vaticanorum copticorum 57-69, a Georgio Zoega, *Catalogus codicum copticorum*, Romae, 1810, pp. 5-138, evulgatis et latine conversis, iuxta exemplaria a Raphaele Tuki in codicibus Borgiavis copticis 111, 113-119, 122 exarata, dicitur in Catalogi parte secunda.

11. Fragmenta operum, quae tantum manu scripta exstant, designamus initium ac finem exscribendo ac, si aequum est, capitulum et sectionum titulos.

12. Cum adaequata litteraturae copticae enarratio synthetica hucusque desideretur, subsidia bibliographica suppeditare satagemus, non quidem integra, verum ea mensura qua ad pleniorum de codicum argumento disquisitionem obvius pararetur accessus.

13. In recensendis codicibus qui eiusdem argumenti sunt ac codices antea descripti eum potissimum laudamus qui in Catalogo primo se exhibet loco cuiusque descriptio citari solet tum dictis subsidiis bibliographicis, tum excerptorum copticorum et arabicorum translatione latina, interdum tamen et alios in medium adducimus codici describendo magis affines vel ex communi fonte depromptos vel ab eodem exaratos librario.

14. Nisi aliter notetur, in Sacrae Scripturae capitulis et versiculis signandis editionem sequimur Vulgatam latinam.

III. Tertia descriptionis pars, litteris minutioribus impressa, de codicis facie et cultu, ut supra diximus, distinctius agit, ea omnia continens quae in prima parte consulto negleximus.

1. Ibi a) modum notamus quo ductibus plagularum margines et lineae definiuntur; b) accurate distinguimus fasciculos quibus liber constat, additis eorumdem foliorumque quibus efficiuntur notis numericis tum primigeniis tum recentioribus; c) imagines, ornamenta, picturas quae summas fasciculorum plagulas extremas cum earum inscriptionibus, initia codicum

eorumque sectiones, litteras initiales ac marginales vel etiam interpunctionis signa et medias fasciculorum plagulas distinguunt, brevibus verbis perstringimus, paucis quandoque additis de universa scripturae índole; d) quoties occurrit ut codicum Vaticanorum vel aliorum eiusdem manus folia selecta phototypice fuerint edita, opera in quibus exhibentur laudamus¹; e) notulas exscribimus librariorum, lectorum necnon possessorum, interpretatione latina adiecta, vitia omnia servantes, compendia praeter communiora inter uncas lunatos solventes, scripturae lineas ductu dividendes; f) notas exprimimus antiquas quibus codex olim signatus est; g) plagulas indicamus initio, medio codice et in fine vacuas relictas; h) integumentum materiam et ornamenta notamus in prinis Summorum Pontificum et cardinalium bibliothecariorum scuta, c quibus aetas qua codex compactus est eruitur.

2. a) Si quis codex e plurium codicum reliquiis constat, descriptionem ad singulas partes seu reliquias pertinentem subiungimus, uti litterae minoris moduli lectorem docebant; b) occurrit ut in operibus homileticis et hagiographicis quibus constant codices Vaticani coptici 58-69, nonnulla se excipiant quae non tantum eundem amanuensem sed, continuata foliorum vel saltem fasciculorum serie, eundem prodant codicem pristinum, quod pro opportunitate pro singulis notavimus; inde autem a describendo codice Vat. 64 magis expeditum duximus huiusmodi opera ita sociare ut, tradito singulorum proprio argumento, communis eisdem servaretur descriptio palaeographica².

3. Ad calcem Catalogi partis secundae remandamus tractationem de varia scripturae copticae índole palaeographica simul ac scripturae eiusdem specimina phototypice exprimenda.

IV. Litteras copticas hoc modo transcribimus: $\alpha = a$, $\beta = b$, $\gamma = g$, $\Delta = d$, $\epsilon = e$, $\zeta = z$, $\eta = \bar{e}$, $\theta = th$, $i = i$, $\kappa = k$, $\lambda = l$, $\mu = m$, $\nu = n$, $\xi = x$, $\omicron = o$, $\pi = p$, $\rho = r$, $\varsigma = s$, $\tau = t$, $\upsilon = u$, $\phi = ph$, $\chi = kh$, $\psi = ps$, $\omega = \bar{o}$, $\varpi = \bar{s}$, $\varphi = f$, $\vartheta = h$, $\varrho = h$, $\kappa = \bar{g}$, $\sigma = \bar{c}$, $\tau = ti$;

¹ Inter haec usus frequentioris fuit opus cui titulus: H. Hyvernat, *Album de paléographie copte*, Parisiis, 1888, compendio signatum Hyvernat, *Album*.

² Ignoscat benevolus lector si quaedam interdum se prodant in normis servandis oscitationes a quibus non fuerint aliena tum ipsa materiae tractandae disparitas tum annorum spatium Catalogi fasciculis praeo mandandis impensum.

litteras autem arabicas: l = ' (initio vocis omissio), ب = b, ت = t, ث = t̤
 ج = ġ, ح = h, خ = ħ, د = d, ذ = d̤, ر = r, ز = z, س = s, ش = š, ص = s̤,
 ض = d̤, ط = t̤, ظ = z̤, ع = ' , غ = ġ, ف = f, ق = q, ك = k, ل = l, م = m,
 ن = n, ه = h, و = w, ي = y vel i.

V. Uncis includimus () lunatis, quae ad solutionem compendiorum addimus,

[] quadratis, quae, in codice effluxa, restituimus,

< > angulatis, quae supplevimus ad rectam textus intelligentiam, nisi aliter notetur,

} { undulatis, quae a librario perperam scripta ideoque expungenda.

ADDENDA ET EMENDANDA

- P. 2, lin. 5, *lege*: prophetarum.
- » 3, lin. 13, *lege*: et festorum; lin. 24, *lege*: يكرر.
- » 9, lin. 7, *lege*: بعض; lin. 8, *pro* من ثم *lege* probabilius: ثم ين; lin. 23, *lege*: Deus salus; lin. 5 a. fin., *lege*: et Num. 7; f. 1, in summo mg.: Genesis; f. 86, item: Exodus.
- » 10, lin. 6 a. fin., *lege*: بيعة; lin. ult., *pro* nota nova etc., *lege*: f. 1, notae 5 et 3 Copt. Leviticus; f. 1^v, in summo mg.: Leviticus; f. 55^v, item: Numeri.
- » 11, lin. 19, *lege*: cum notis 3, num. 9 et nov. 4 et inscriptione Deuteronomium: f. 1, in summo mg.: Deuteronomium; in imo mg.: N° 4; lin. 29, *lege*: وصايا.
- » 12, lin. 1, *lege*: والعيوب; lin. 2, *lege*: والتجار; lin. 6, *lege*: filium fabri lignarii.
- » 14, lin. 4 a. fin., *lege*: مزايير; lin. 3 a. fin., *lege*: Psalmi.
- » 16, lin. 15 a. fin., *lege*: اعطاء.
- » 18, lin. 12 a. fin., *lege*: اطلب.
- » 22, lin. 21, *lege*: تكبيلها; lin. 22, *post* وثثة *adde*: وثلاثين, quam vocem librarins cancellavit; lin. 26, *lege*: عيب; lin. 30, *lege*: نجل; lin. 31, *lege*: نجله.
- » 23, lin. 9, *pro* gloria, *lege*: progenies; lin. 12, *pro* retribuatur illi beatitudinem, *lege*: iuvet progeniem eius; lin. 19, *culde*: 162^v.
- » 31, lin. 15, *lege*: تسلمهم.
- » 32, lin. 2 a. fin., *lege*: هذه.
- » 33, lin. 1, *pro* بن طي, *lege*: صى ابن; lin. 8 a. fin., *post* sic, *adde*: otiam.
- » 37, lin. 13 a. fin., *lege*: accurate.
- » 42, lin. 22, *adde*: Sigillum bibliothecae Nationalis Parisiensis in ff. 2 et 416^v.
- » 47, lin. 22, *lege*: على يعة; lin. 23, *lege*: بحارة; lin. 10 a. fin., *lege*: مرار; lin. 4 a. fin., *lege*: Notae codicis I, N° 13, N° 3 (cancell.) et Nov. 14 (cancell.).
- » 52, lin. 2 a. fin., *lege*: ff. 208-206^v.
- » 53, lin. 16 a. fin., *dele*: (olim 7); lin. 2 a. fin., *lege*: توخر.
- » 54, lin. 19, *lege*: p. 642; lin. 20, *post* continet, *adde*: De codicis illatione in Bibliothecam Vaticanam, an. 1727, vide prolegomena.
- » 55, lin. 14 a. fin., *lege*: يرتل; lin. 5 a. fin., *post* libri », *adde*: (cf. W. E. Crum, Catalogue of the Coptic manuscripts in the John Rylands Library, Mancunii, 1909, pp. 195, 196).
- » 57, lin. 23, *lege*: قبض; lin. 24, *lege*: مسطره; lin. 27, *lege*: servus exarator eius pretium; lin. 32, *lege*: F. 106^v.
- » 60, lin. 18, *post* τὸ μυστήριον, *adde*: (cf. H. Engberding, Ein Problem in der Homologie vor der hl. Kommunion in der ägyptischen Liturgie, in Orientalia christiana periodica, t. II, Romae, 1936, pp. 145-154).
- » 63, lin. 11, *lege*: يخط; lin. 13, *lege*: المال; lin. 12 a. fin., *dele*: forsan.

- P. 67, lin. 16, *lege*: بالعجز; lin. 29, *dele*: اَيْن; lin. 5 a. fin., *pro* filii, *pone*: ...
- » 70, lin. 10 a. fin., *adde*: Vide dicenda, pp. 556 et 569, de codd. 78 et 81.
- » 71, lin. 16, *pro* bašnas, *lege*: ba'ūnah.
- » 73, lin. 17 a. fin., *lege*: XV; lin. 13 a. fin., *lege*: , Domine, .
- » 74, lin. 10 a. fin., *lege*: يَوْمًا.
- » 75, lin. 16, *lege*: f. 94 [olim 541]... 7135, f. 46 [olim 47]... invent. an. 1533, f. 63); lin. 17, *dele*: forsan.
- » 78, lin. 2, *ante* Missale, *adde*: manu Abrahami Echellensis; lin. 3, *pro* II, *lege*: 11.
- » 80, lin. 4, *lege*: XIV.XV.
- » 84, lin. 7, *lege*: ¹ (ff. 241-242).
- » 95, lin. 6, *post* ff. 24^v sqq., *adde*: et Vat. 20, ff. 154^v-158^v.
- » 98, lin. 10 a. fin., *lege*: 28 (a I. S. Assemani emptus 5).
- » 105, lin. 6, *lege*: ff. 266.
- » 107, lin. 4, *ad* mane, *nota*: in codd. 29-34 recensentur sub rubrica mane ea quae legenda sunt tum mane tum ad missam.
- » 109, lin. 3, *lege*: ~~١١١١١~~, 23.
- » 113, lin. 17, *lege*: Matth. 6, 19-33; lin. 23, *dele*: 17.
- » 116, lin. 4, *dele*: — 8.
- » 122, lin. 19 a. fin., *ante* mm., *adde*: chart., .
- » 127, lin. 2, *post* numericarum, *adde*: Lectionibus N. T. praemittuntur notae quibus signantur sectiones et capita: lin. 4, *lege*: Farağ; lin. 18, *lege*: ³ (ff. 12^v-15); lin. 25, *lege*: exsequiarum; lin. 7 a. fin., *lege*: Soph. 1, 2-12; lin. 5 a. fin., *lege*: 14, 2, 3.
- » 130, lin. 17 a. fin., *lege*: ~~ΘΩΚ ΤΕ ΤΧΟΛ~~.
- » 132, lin. 3, *lege*: ¹ (ff. 275^v-279); lin. 15, *lege*: ~~ΠΕΛ ΠΕΚΡΟ~~.
- » 133, lin. 19, *lege*: « Illucesce, splendesce, o mons; lin. 20, *lege*: لا هور; lin. 21, *lege*: gloriae divinitatis suae.
- » 135, lin. 14 a. fin., *lege*: emptus 3.
- » 143, lin. 13 a. fin., *lege*: mensis.
- » 144, lin. 8, *lege*: ~~ΔΗΝ-3~~; lin. 16, *lege*: Ps. 44, 4, 5; lin. 23, *lege*: ~~ΠΤΕ ΠΙΘΕΟΤΟΚΙΑ~~.
- » 145, lin. 13, *lege*: pp. ~~ΠΗΓ- ΠΝΘ~~.
- » 147, lin. 20, *lege*: ΒΑΤΟΣ, additis versiculis ~~ΜΑΡΕΠΟΥΩΥΤ~~ et ~~ΧΣΡΕ ΝΕ~~.
- » 148, lin. 11 a. fin., *adde*: et O. H. E. Burmester, *The Greek kirugmata... in the Coptic Liturgy*, in *Orientalia christiana periodica*, t. II, Romae, 1936, pp. 391, 392.
- » 149, lin. 11 a. fin., *lege*: feria VI; lin. ult., *lege*: memento nostri.
- » 151, lin. 10, *lege*: ¹ (ff. 145-146).
- » 153, lin. 6 a. fin., *lege*: ~~نصيح~~.
- » 156, lin. 3, *dele*: *pro* ~~ΠΙΘ~~.
- » 161, lin. 13, *dele*: *pro* ~~ΠΘΕ~~; lin. 20, *dele*: *pro* ~~ΠΘΝ~~.
- » 164, lin. 10, *pro* dux militiae (†) *lege*: herois (of. p. 455, lin. 10); lin. 18, *post* ~~ΠΗΓ~~, *adde*: cod. om. vers. 4.
- » 167, lin. 11, *pro* dncem militiae (†), *lege*: heroem; lin. 12, *lege*: quis mihi notum.
- » 168, lin. 20, *lege*: ³ (ff. 388^v-390).
- » 189, lin. 10 a. fin., *lege*: et scientia eos.

- P. 191, lin. 18, *post* $\alpha\pi\iota\sigma\epsilon\upsilon\tau\eta\iota$..., *adde*: (Cl. Labib, $\alpha\chi\omega\alpha\iota\ \eta\tau\alpha\sigma\tau\rho\epsilon\upsilon\sigma\epsilon\mu\omega\iota\ \eta\tau\epsilon\ \pi\iota\text{-}\lambda\alpha\kappa\omega\pi$, Cahirae, 1920, pp. $\overline{\sigma\pi\eta} - \overline{\sigma\zeta\eta}$); lin. 9 a. fin., *adde*: (Labib, op. laud., pp. $\overline{\tau\iota} - \overline{\tau\iota\alpha}$).
- » 195, lin. 16 a. fin., *pro* cantamus, *lege*: saltamus.
- » 201, lin. 19, *lege*: 47, 2, 3 inc. $\pi\iota\tau\omega\upsilon$; lin. 20, *lege*: 102, 20 des. $\mu\pi\rho\epsilon\sigma\alpha\chi\iota$, 21.
- » 206, lin. 4, *adde*: (Labib, op. laud., p. $\overline{\sigma\kappa}$, absque paral.; vide etiam O. H. E. Burmester, *The Greek kirugmata*, in *Orientalia christiana periodica*, t. II, Romae, 1936, pp. 392, 393); lin. 22, *adde*: (Labib, op. laud., pp. $\overline{\rho\eta\zeta} - \overline{\rho\eta\sigma}$), lin. 27, *adde*: (Labib, op. laud., pp. $\overline{\rho\eta\alpha} - \overline{\rho\eta\beta}$).
- » 207, lin. 16, *adde*: (Labib, op. laud., pp. $\overline{\eta\epsilon}$, $\overline{\eta\zeta}$); lin. 19, *adde*: (Labib, ibid., p. $\overline{\rho\eta}$); lin. 26, *adde*: (Labib, ibid., pp. $\overline{\eta\zeta}$, $\overline{\eta\eta}$).
- » 211, lin. 16, *adde*: Cf. etiam O. H. E. Burmester, *The Canonical Hours of the Coptic Church*, in *Orientalia christiana periodica*, t. II, Romae, 1936, pp. 78-100; liu. 19, *pro* 150, *lege*: 50; lin. 20, *post* 69, *adde*: , 112.
- » 216, lin. 8, *lege*: 81^v.
- » 219, lin. 4, *adde*: O. H. E. Burmester, *The Office of Genuflexion on Whitsunday*, in *Le Muséon*, t. XLVII, Lovanii, 1934, pp. 205-257.
- » 221, lin. 7 a. fin., *lege*: 7135, f. 46 [olim 47]; lin. 6 a. fin., *lege*: 7136, f. 94 [olim 541].
- » 226, lin. 10 a. fin., *lege*: Saec. XIV med., echart.,. Quae enim, hic et pp. 245, 247, dicta sunt de codicis aetate infirmantur auctoritate codicis Musaei coptici Cabirensis 684 (Lit. 253), anno 1364 confecti (cf. G. Graf, *Catalogue de manuscrits arabes chrétiens conservés au Caire*, in *Studi e Testi*, t. 63, Civitate Vaticana, 1934, pp. 251-253). Ambo codices eiusdem sunt librarii et, ut ex accurate rerum disquisitione liquet, circa idem tempus exarati.
- » 238, lin. 16 a. fin., *lege*: (ff. 67^v-68^v).
- » 239, lin. 5, *adde*: G. Graf, op. laud., pp. 38, 63, 207 et 251-253; P. Sbatb, *Bibliothèque de Manuscrits Paul Sbatb*, t. III, Cabirae, 1934, pp. 3-6.
- » 244, lin. 3, *post* edidit, *adde*: evulgavit autem O. H. E. Burmester, *The Coptic and Arabic versions of the Mystagogia*, in *Le Muséon*, t. XLVI, 1933, pp. 203-235.
- » 246, lin. 3 a. fin., *lege* *probabilius*: $\alpha\lambda\text{-}\overline{\mu\alpha\rho\gamma}$.
- » 247, lin. 11 a. fin., *lege*: tineis.
- » 248, lin. 17 a. fin., *lege*: $\overline{\text{جناذب}}$.
- » 272, lin. 16 a. fin., *lege*: $\overline{\text{والروح}}$.
- » 276, lin. 5 a. fin., *lege*: gyris.
- » 277, lin. 7, *lege*: gyros.
- » 298, lin. 2, *lege*: baptisterii novi.
- » 306, lin. 8 a. fin., *lege*: Carafa.
- » 321, lin. 2, *adde*: De codicis interpretatione latina, auctore Atbanasio Kircher, vide É. Quatremère, *Recherches critiques et historiques sur la langue et la littérature de l'Égypte*, Lutetiae Parisiorum, 1808, p. 55.
- » 355-359, *nota*: Sectio haec catalogi iam typis erat impressa (18-12-1934) cum Georgius Levi Della Vida in codice Vaticano arabico 386 duo detexit folia, olim o cod. Vat. copt. 54 elapsa, cui exinde restituta sunt cum notis 131^a et 138. Huius rei habita ratione, descriptio codicis ita est complenda et emen-

danda: p. 355, lin. 6, *lege*: ff. 138 + 131^a; lin. 7, *lege*: ff. 138^v; p. 358, lin. 3, *lege*: (ff. 138^v.111^v + 131^a) et (ff. 138^v.126^v + 131^a); lin. 14, *lege*: (ff. 138^v.126^v + 131^a) Homilia prior, initio uno folio mutila, inc. (f. A): «المسجون المساكين في العبودية» «Damnatum et nobis aequalem in servitute» (P. G. 43, col. 452, lin. 25, τὸν κατὰδικον καὶ ἡμῶν σύνδουλον) et *dele dicta de* f. 9, nunc f. 131^a; lin. 23, *lege*: ἐντεῦθεν; p. 359, lin. 10, *lege*: folia novem quinionis 18 (ff. 138-131 + 131^a, 18 - 1); lin. 11, *lege*: 18 - 1; lin. 18 a. fin., *lege*: Ff. 111-138; lin. 6 a. fin., *lege*: I Libellus; lin. 5 a. fin., *pro* 18^v, *lege*: 137^v; lin. 3 a. fin., *lege*: 332 quae legitur summo f. 138^v; ibidem notula manu Iohannis Matthaei Naironi: *fragmentum cuiusdam | Homiliæ de Kr(ist)i prædicatione*.

P. 360, lin. 1, *lege*: 55 (a. I. S. Assemani emptus 11 inter arabicos).

» 365, lin. 5 a. fin., *lege*: 56 (a. I. S. Assemani emptus 22 inter arabicos).

» 386, lin. ult., *lege*: 62¹.62², 62³, 67², 67³

» 388, lin. 5, *adde*: et t. IV, 1935, pp. 222-234.

» 389, lin. 17, *lege*: Martyrium, et *pro* nobilis, *lege*: fortis.

» 405, lin. 8, *lege*: ἡτάταλεπωρος.

» 409, lin. 15, *lege*: de sancto Macario.

» 410, linn. 11/10 a. fin., *lege*: Domine.

» 421, lin. 8, *lege*: XLVII.

» 422, ante lin. 17 *adde*: Codicis textum cum interpretatione gallica evulgavit M. Chainé, *Sermon de Théodose, patriarche d'Alexandrie, sur la dormition et l'assomption de la Vierge*, in ephemeride *Revue de l'Orient chrétien*, t. 29, Parisiis, 1933-1934 (prodiit anno 1936 ex.), pp. 272-314.

» 438, lin. 11 a. fin., *lege*: ad idem.

» 486, lin. 15 a. fin., *pro* auctore, *lege*: adscriptum.

» 497, lin. 3 a. fin., *post* viduae, *adde*: (lege *ματαιε* *τὴν* *ἑρμῆα* «defendite viduam», ut in caeteris homiliae locis ubi versiculus laudatur).

» 525, lin. 15, *lege*: بحيث; lin. 18, *lege*: definitum in arabico; lin. 22, *dele*: , quae.

» 528, lin. 12 a. fin., *lege*: شرحها.

» 532, lin. 8, *lege*: et vocavit eam.

» 536, lin. 16, *lege*: Qutlubuk!

» 549, lin. ult., *lege*: العربي.

» 551, lin. ult., *lege*: 17.

» 552, lin. 1, *lege*: 16.

» 560, lin. 4 a. fin., *lege*: illustribus.

» 561, lin. 3 a. fin., *lege*: f. 5^v, manu I. S. Assemani:.

» 564, lin. 19, *post* Domino, *adde*: (Vat. 39, ff. 248^v.250).

» 565, lin. 8, *adde*: Vide etiam cod. Parisin. syr. 237, ff. 245^v.264^v (H. Zotenberg, *Catalogues des manuscrits syriaques et sabéens de la Bibliothèque Nationale*, Lutetiae Parisiorum, 1874, pp. 189, 190); recensionem aethiopicam servavit cod. Vat. aeth. 32, ff. 10^v.24 (S. Grébaud-E. Tisserant, *Codices aethiopici Vaticani et Borgiani, Barberiniani orientalis 2, Rossianus 865*, Civitate Vaticana, 1935, p. 151); lin. 16 a. fin., *lege*: بچار.

- P. 567, lin. 8 a. fin., *lege*: rebus quibus operam dant monachi.
- » 568, lin. 12, *lege*: per preces eorum quorum preces acceptae sunt; lin. 13, *lege*: monachis, Macarins.
- » 573, lin. 7, *adde*: (Vat. 39, ff. 41^v.44^v).
- » 584, lin. 6 a. fin., *pro* $\overline{\text{AH}}$, *lege*: $\overline{\text{AH}}$.
- » 587, lin. 10 a. fin., *lege*: filios catholicae ecclesiae; lin. 5 a. fin., *pro* monasteriis, *lege*: regionibus.
- » 600, lin. 7 a. fin., *dele* primam virgulam.
- » 602, lin. 8 a. fin., *lege*: والمرشد; lin. 5 a. fin., *lege*: illud in quo est suffioientia, *et dele* annotationem.
- » 603, lin. 4, *pro* et hoc nobis fidem fecit, *lege*: et hano (praefationem) satis duximus; lin. 9, *lege*: in qua est sufficientia.
- » 655, lin. 7, *lege*: signent.
- » 665, lin. 2, *lege*: عوع¹.
- » 666, lin. 14, *lege*: Extremae.
- » 667, lin. 2, *lege*: Deo»;
-

CODICES VATICANI COPTICI

I (a J. S. Asseni. emptus I). Saec. IX-X et XIII-XIV, membr., mm. 335 × 320, ff. 276, linn. 37.

Pentateuchus bohairice et arabice, hic illic manu recentiori emendatus.

Codicem breviter descripsit A. E. Brooke, *The bohairic version of the Pentateuch*, in periodico *The Journal of theological Studies*, III, pp. 258, 259. Versio arabica quae, post sufectionem ff. 1, 4 deperditorum, saec. XIII-XIV in marginibus addita est, videtur e coptica, sed non ex hoc codice derivata. De natura huius versionis deque ipso codice, quem littera A inter codices secundae familiae signat, sat bene disseruit Ioseph Franciscus Rhode, *The arabic versions of the Pentateuch in the church of Egypt*, S. Ludovici, 1921, pp. 36-42. Librarius qui arabicam interpretationem exaravit, maxima cura usus est: persaepe enim quod primum scripserat correxit, ut demonstrant vestigia antiquae scriptiois sive erasae, sive ablutae; adnotatione ص « iustum est » quaedam corroboravit; variis lectionibus haud raro margines auxit, tum verbo نسخة « exemplar (alterum) », cum littera أخرى = آخرى « alterum (exemplar) », notatis. Sectiones, paucas et sine numeratione, praeterea loca quibus Dominus inducitur loquens cum Moyse et Aarone (Num. 26, 1 cum Eleazaro) addita numeratione continua א - פנע, inde a principio Exodi usque ad finem Deuteronomii indicaverat librarius coptita; arabicus vero capitula tantum, h. e. breves titulos, per transversum scripserat; utrique textui postea minio additi sunt sectionum numeri in uno quoque libro computati, notis numeralibus copticis ex una parte, formula الفصل الأول « sectio prima etc. » ex altera. Harum sectionum indicem publici iuris fecit I. F. Rhode, op. laud., pp. 111-113.

I (f. 1) Genesis. Deperditis ff. pristinis manu saec. XIII-XIV substituta sunt ff. 1 et 4 (Gen. I, 1-18 πρωτωνι et 3, 5 κε πνευμα - 24 χερονβια νεα). Textum arabicum capitum 1-6, 18, 50, collato praesenti codice, edidit I. F. Rhode, op. laud., pp. 18*-35*; textus bohairici

varias lectiones tantum Gen. 39, 1-45, 10 collegit Alexius Mallon, *Grammaire copte*, Beryti, 1907, chrestomathie, pp. 1-36. Tituli sunt, bohairice: **ϥϣϥ ϥϥϥ** **ⲧⲁⲣⲭⲏ ⲛⲧⲉⲛⲉϥⲓⲥ ⲛⲧⲉ ⲙⲱⲩⲥⲏⲥ** (ⲛⲧⲉⲙ cancell.) **ⲡⲓⲡⲣⲟⲩⲛⲧⲏⲥ** **ⲡⲓⲭⲱⲙ ⲛⲣⲟⲩⲩⲧ ⲛⲧⲉ ⲡⲓϥⲱⲛⲧ** « Cum Deo. Initium Geucsis Moysi prophetae, liber primus creationis »; arabice: **بسم الله الخالق الحى التاطق** **بدء تورا: موسى النبي السفر الاول الخليفة** « In nomine Dei creatoris, viventis, intelligentis. Initium legis Moysi prophetae. Liber primus: Genesis ». Des. (f. 65^v): **ⲉⲛⲟⲩⲉⲛⲉϥⲓⲥ ⲉⲛ ⲟⲩⲣⲏⲛⲏ ⲁⲙⲏⲛ ⲥⲧⲟⲩⲭⲟⲥ** **ⲁⲩⲩ** « Genesis; in pace. Amen. Stichi MMMMD ». Sectionum pristinorum signa absque numeratione in textu coptico conspiciuntur 19, 15; 21, 9. 22; 27, 30. 34; 30, 22. 25; 32, 2; 34, 25; 35, 5. 9; 39, 19; 48, 1; 49, 3. 5. 8. Sectiones recentiores sunt, notis **ⲁ** - **ⲙⲁⲩ** signatae: 1, 1; 2, 4. 18; 4, 1. 16; 5, 1; 6, 1. 8 (quae melius ad 6, 9 poneretur); 8, 20; 9, 18; 10, 1; 11, 1. 10; 12, 1; 13, 14; 14, 17; 15, 1; 16, 1; 17, 1; 18, 1. 20; 19, 30; 20, 1; 21, 1. 22; 22, 1; 23, 1; 24, 1; 25, 1. 5; (omit. **ⲗⲁ** = 26, 1) 27, 1; 28, 10; 29, 1; (omit. **ⲗⲉ** = 32, 1) 33, 18; 35, 1; 36, 1; 37, 1; 38, 1; 39, 1; 46, 8; 47, 13. 27; 49, 1; 50, 15.

2 (f. 66^v) Exodus, praecuntibus titulis **ⲉⲭⲟⲩⲁⲟⲥ** et **بسم الله القديم** **الواحد الاكبر السفر الثاني** وهو سفر الخروج يذكر فيه خروج بني اسرائيل من ارض مصر. « In nomine Dei aeterni, uici, sapientissimi. Liber secundus, h. e. liber Exodi, quo narratur exodus filiorum Israël e terra Egypti ». Des. (f. 121): **ⲉⲭⲟⲩⲁⲟⲥ ⲉⲛ ⲟⲩⲣⲏⲛⲏ ⲧⲱ ⲕⲱ ⲁⲙⲏⲛ ⲥⲧⲟⲩⲭⲟⲥ** **ⲩⲭ** « Exodus; in pace Domini. Amen. Stichi MMMDC ». Loci quibus Dominus inducitur loquens cum Moyse, vel cum Moyse et Aarone (postquam hic Moysi est adiunctus, Exod. 6, 13) numerantur **ⲁ** - **ⲟⲩⲛ**, sectiones sine numero insuper distinguuntur 2, 21; 12, 29 (add. in mg. **ⲡⲗⲏⲩⲛ ⲩ** « plagae IX »); 15, 22. 27; 18, 13; 19, 1; 31, 18; 32, 1; 35, 4 (in mg.: **ⲡⲉⲁⲙⲓⲟ ⲛⲧⲥⲏⲕⲏⲛ** « aedificatio tabernaculi »); 37, 20; 38, 1. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24; 39, 14; 40, 15. Sectiones recentiores sunt signatae **ⲁ** - **ⲕⲉ** 1, 1; 2, 16; 4, 29; 6, 2. 14; 7, 8; 11, 1; 12, 29; 13, 1; 14, 5; 15, 22; 17, 1. 8; 18, 1; 19, 1; 20, 1; 21, 1; 24, 1; 25, 1; 31, 12; 32, 25; 34, 1. 29; 36, 8; 40, 1. 15 (Rhode perperam 14).

3 (f. 121^v) Leviticus, praemissis titulis **ⲗⲉⲩⲩⲧⲓⲕⲟⲛ** et **بسم الله** **الرؤوف الرحيم السفر الثالث** وهو سفر اللاويين تذكر فيه هبة مقدمة القرايين والذبايح عن الخطايا وغيرها « In nomine Dei elementis et misericordis. Liber tertius h. e. liber Levitarum, quo indicatur modus oblationum et sacrificiorum

pro peccatis vel aliorum ». Des. (f. 166): **ΔΕΥΤΙΚΟΝ ΕΝ ΟΙΡΗΝΗ ΤΩ**
ΚΩ ΔΜΗΝ · ΣΤΟΙΧΟΣ ΒΨ « Levitiens; in pace Domini. Amen. Stichi
MMDC ». Loci, quibus Dominus cum Moyse et Aarone loquens inducitur,
notantur numeris π – πΙΕ (ΘΘ in transitione ex uno libro ad alterum
omisso). Sectiones prima manu indicatae sunt tum signis ☩ et ζ 4. 22;
9, 1; 13, 24. 29; 19, 23, cum parvis ornamentis variae formae 4, 13; 20,
19-26; 21, 5-9; 25, 21-29. Sectiones recentiores notantur Δ – ΙΕ 1, 1; 4, 1;
6, 1. 8; 7, 10; 8, 1; 9, 1. 23; 11, 1; 13, 1; 15, 1; 16, 1; 17, 1; 19, 1;
24, 1; 25, 1.

4 (f. 166^v) Numerus, praeviis titulis **ΑΡΙΘΜΟΣ** et **بسم الله الحى الازلى**
السفر الرابع وهو سفر العدد تذكر فيها اسماء بنى اسرائيل وعدة سنن والاعباد وغيرها
« In nomine Dei viventis aeterni. Liber quartus h. e. liber Numeri, quo
continentur nomina filiorum Israel et numerus traditionum festorum etc. ».
Des. (f. 225): **ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΝ ΕΙΡΗΝΗ ΔΜΗΝ · ΣΤΟΙΧΟΣ ΓΩΔΕ** « Nume-
rus; in pace. Amen. Stichi MMMDCCCXXXV ». Desideratur Num. 28, 23-29,
5, bohairice et arabice, propter clausulas similiter incipientes in **ΧΩΡΙΣ**
ΝΙΘΛΙΔ « praeter holocausta », cf. I. F. Rhode, op. laud., p. 40. Notis **πΙΕ** –
πΠΔ distinguuntur loci, quibus Dominus inducitur loquens cum Moyse et
Aarone aut Eleazaro. Sectiones notavit manus recentior Δ – ΞΕ 1, 1. 48;
3, 40; 5, 1, 5; 6, 1; 7, 1; 8, 1; 9, 1; 10, 1. 34; 11, 35; 13, 2; 14, 39;
15, 1; 16, 1. 41; 17, 1; 18, 8; 19, 1; 20, 2. 14; 21, 1. 10; 22, 1; 26, 1;
27, 1; 28, 1; 30, 2; 31, 1. 25; 32, 2; 33, 1. 50; 35, 9.

5 (f. 225^v) Deuteronomium, cui praemittuntur tituli **ΔΕΥΤΕΡΟ-**
ΝΟΜΙΟΝ et **بسم الله الرحمن الرحيم** السفر الخامس وهو سفر التثاة بكرر فيه على
اسمائهم ما تقدم من الوصايا والسنن « In nomine Dei elementis misericordis.
Liber quintus h. e. liber iterationis, quo iterum requiritur auditio praece-
dentium praeceptorum et traditionum ». Clausula finalis coptica, quam post
f. 275, certo librarius scripserat, ea saltem formula qua legitur in fine alio-
rum librorum, propter amissionem folii unius, iam ante scriptiorem ver-
sionis arabicae desiderabatur. Arabicae vero exstant clausulae duae (f. 274^v),
una atramento ab ipso librario addita: **تمت التوراة والمنة لله** « Explicit lex;
robur autem Domino », altera minio ab illo qui sectiones indicavit exarata,
nunc autem cultro bibliopegae ex parte crudeliter resecta: **كل السفر** [...] **والحمد لله**
[...] **دائما ابدا وع** [...] **وبه خسه اسفار المقدسة المنزلة** [...] **Explicit liber** [...] **et gloria Deo semper in aeternum**
امين [...] **النبي عليه السلام** [...] **et [super nos...]**. In eo quinque libri sancti [revelati Moysi] prophetae

[pax] super eum. Amen». Loci, quibus Dominus inducitur loquens enim Moyse et Aarone, notantur numeris $\overline{\text{ππδ}}$ - $\overline{\text{ππϵ}}$. Sectiones indicantur sine numeris 11, 13. 22. 29; 12, 11; 17, 2. 14. 18; 18, 18; 27, 1. 9; 29, 27; 31, 1. 7. 21; 32, 1. Sectiones manu recentiori notatae sunt $\overline{\alpha}$ - $\overline{\text{ιη}}$ 1, 1; 3, 23; 4, 41; 5, 1; 10, 12; 11, 26; 13, 1; 14, 1^b. 27; 16, 1. 18; 18, 1; 20, 1; 21, 22; 27, 1; 31, 1; 32, 1; 33. 1. Maledictiones cap. 27, 15-26 numeris signatae sunt $\overline{\alpha}$ - $\overline{\text{ιγ}}$.

F. 276 tituli quinque librorum iterantur arabice, addita supputatione sectionum et verborum Domini (cf. J. F. Rhode, op. laud., p. 41-42).

Codex constat 34 quaternionibus et fl. 3, deperdito folio ultimo fasciculi $\overline{\text{κδ}}$. Ordo duorum novissimorum foliorum, inde a saec. XVIII turbatus, recens restitutus est. Fl. 94. 187. 224. 274 resectione mg. ext. inutilata sunt atqueam scriberetur versio arabica. Lineae stylo siccio impressae sunt super lineas scripturae primam, secundam, quartam, sextam, etc., paenultimam. Librarius duplici illa usus est scripturae uncialis specie quam Adolphus Hebbelynek descripsit in periodico *Le Muséon*, Lovanii, 1928, p. 118, altera nempe quam vocamus rotundam, in ipso textu biblico, altera quam oblongam appellamus, in titulis, subscriptionibus, emendationibus et notis. Accensus tum linea recta, tum puncto, tum puncto in lineolam curvam producto signatur. Interpunctio puncto superiore vel ductu inter duo puncta indicatur. Litterae initiales communes, quae in mg. scribuntur, vix duplicem mensuram attingunt aliarum litterarum, nec coloribus aut ornamentis distinguuntur. Omni ornatu carent etiam pleraeque notae numericae paginarum vel fasciculorum, atque inscriptiones $\overline{\text{ιηδ}}$ $\overline{\text{πζδ}}$ in prima et ultima fasciculorum pagina. Minio scripsit librarius tum titulos librorum (titulo Gen. excepto, quia alterius manus est) et verba $\epsilon\omicron\omicron\delta\epsilon$ $\pi\epsilon\omega\omega$ $\kappa\tau\epsilon\chi\eta\eta$ «do aedificatione tabernaculi», praemisit Ex. 25, 12 ubi incipere novum librum crederes, tum primum versiculum uniuscuiusque libri, linea prima litteris maiusculis et elegantioris formae effecta. In principio cantici Moysi (Ex. 15, 1), titulus $\rho\omega\lambda\eta$ $\mu\omega\gamma\epsilon\eta\epsilon$ atramento scriptus est et litterae primae lineae vix mensuram ordinariam excedunt, sed versiculus primus cantici primusque post canticum (Ex. 15, 22) minio distinguuntur. Praeterea rubro pigmento exarati sunt tituli librorum arabici, الفر الاول «liber primus» etc., plerumque in summis columellis arabicis foliorum aversorum repetiti, nec non sectionum arabici tituli atque numeri in utroque textu. Prima littera uniuscuiusque libri, atque sectionum (Ex. 15, 1 et 25, 12) praegrans est, coloribus distincta et ornamento usque ad imam paginam quandoque producto. Diversis pigmentis hand inepte depicta sunt ornamenta, h. e. figurae quadratae, quibus librorum tituli saepiuntur, ramorum et florum imagines, quibus primae litterae librorum distinguuntur, signa in forma ramorum vel avium, quae sectiones in marginibus indicant, lineamenta inter se innexa, quae voces $\overline{\text{ιηδ}}$ et $\overline{\text{πζδ}}$ dividunt in summis paginis extremis fasciculorum. Imago Moysi iuxta rubum ardentem conspicitur in f. 97v, quod librarius vacuum reliquerat. Inscriptio legitur a dextera parte $\text{Μοϋϑι μωϋϑηϑ ο φροφητηϑ}$ (sic) et super rotulum, quem tenet in manu sinistra: $\text{ιϑ πιβατοϑ ερε πρζρωμ μοϑ ηζητηϑ}$ «ecce rubus, in quo ignis ardet». Supersubscriptiones librarii, in fine Gen. (f. 66) et Ex. (f. 121) pictae sunt imagines B. M. V. cum puero Iesu et crux cum inscriptionibus $\overline{\text{ιϑ}}$ $\overline{\text{ζδ}}$ νικα «Iesus Christus vincit» et $\overline{\text{ιϑ}}$

deletae necnon imagine crucis de qua supra, pauca supersunt vestigia: $\Theta\epsilon\eta\ \phi\rho\alpha\eta\ \mu\phi\iota\omega\tau$ [. . .] $\tau\alpha\beta\ \dagger\tau\rho\iota\alpha\varsigma\ \rho\omicron\iota\mu\omicron\upsilon\sigma\tau\iota\omicron\varsigma$ [. . .] $\eta\tau\epsilon\ \eta\alpha\iota\chi\omega\mu\ \eta$ [. . .] $\mu\alpha\iota\eta\upsilon\sigma\tau\ \eta$ [. . .] $\iota\omicron\upsilon\tau$ [. . .] . Exhibet praeterea codex additiones, correptiones et subscriptiones manuum diversarum: f. 16, Gen. 14, 20, $\alpha\alpha\varsigma\ \epsilon\beta\epsilon\lambda$, adiectum manu rudiori; f. 17^v, notam $\overline{\eta\epsilon}$ correctam in $\overline{\eta\epsilon}$, eadem forsitan manu quae exaravit textum arabicum; f. 24^v, Gen. 22, 7, $\sigma\upsilon\sigma\ \tau\alpha\lambda\omega\sigma\upsilon\sigma\ \epsilon\chi\epsilon\eta\ \iota\varsigma\alpha\alpha\chi\ \eta\epsilon\varsigma\eta\eta\eta$ et f. 25, Gen. 22, 17, $\varsigma\iota\omicron\upsilon\tau\ \eta\tau\epsilon\ \tau\phi\epsilon\ \eta\epsilon\mu\ \mu\phi\rho\eta\tau\ \mu\eta\iota\psi\omega$, adiectum manu recentiori, non autem eadem quae scripsit ff. 1 et 4, ut suspicatur I. F. Rhode, op. laud., p. 37; f. 47, in imo margine, rudi manu exaratum: $\acute{\alpha}\rho\iota\pi\alpha\mu\epsilon\upsilon\iota\ \acute{\alpha}\nu\omicron\kappa\ \chi\alpha\ \eta\epsilon\varsigma\eta\epsilon\varsigma\eta\eta\eta\ \eta\tau\epsilon\ \eta\delta\epsilon\ \eta\alpha\iota\ \acute{\alpha}\mu\eta\eta$, «memento mei peccatoris ut Dominus misereatur, amen»; f. 65^v, $\text{اذكر يا رب عبدك الخاطى النفس}$, «memento, Domine, servi tui peccatoris, presbyteri, peccato adstricti. Deus servet eum!»; et infra: $\dagger\ \epsilon\ \acute{\alpha}\rho\iota\pi\alpha\mu\epsilon\upsilon\iota\ \acute{\alpha}\nu\omicron\kappa\ | \chi\alpha\ \eta\iota\chi\omega\beta\ \eta\epsilon\varsigma\eta\epsilon\varsigma\eta\eta\eta$ $\phi\eta\ \epsilon\tau\epsilon\mu\langle\eta\rangle\psi\alpha\ \acute{\alpha}\eta\ \acute{\alpha}\eta$ (sic) $\epsilon\mu\omicron\upsilon\tau\ \epsilon\pi\epsilon\varsigma\eta\eta\eta\ \chi\epsilon\ \iota\iota\omega\alpha\eta\eta\eta\eta\varsigma$ (sic) $\epsilon\ \eta\epsilon\eta\iota\omega\tau\ \beta\alpha\ |\ \lambda\alpha\ \eta\iota\eta\lambda\ \eta\iota\epsilon\pi\iota\varsigma\kappa\omicron\pi\omicron\varsigma\ \eta\tau\epsilon\ \eta\iota\psi\alpha\eta\omega\tau\ \acute{\alpha}\rho\iota\eta\epsilon\mu\epsilon\upsilon\iota\ \eta\eta\alpha\kappa\alpha\eta\iota\ | \ \epsilon\upsilon\omicron\pi\omicron\varsigma\ \eta\tau\epsilon\ \eta\alpha\delta\epsilon\ \eta\eta\epsilon\ \eta\chi\epsilon\ \epsilon\pi\eta\epsilon\eta\eta\eta\ | \ \eta\eta\iota\psi\tau\ \epsilon\varsigma\eta\omicron\eta\ \acute{\alpha}\eta\psi\alpha\eta\iota\eta\eta\ \epsilon\beta\omicron\lambda\ \chi\epsilon\eta\ \eta\alpha\iota\chi\omicron\varsigma\mu\omicron\varsigma\ \eta\tau\epsilon\ \eta\delta\epsilon\ \phi\tau\ \epsilon\mu\tau\omicron\eta\ \eta\tau\epsilon\varsigma\tau\alpha\delta\epsilon\pi\epsilon\varsigma\omicron\varsigma\ | \ \eta\eta\varsigma\eta\chi\eta\ \eta\epsilon\varsigma\eta\epsilon\varsigma\eta\eta\eta\ \acute{\alpha}\mu\eta\eta\ \epsilon\epsilon\epsilon\psi\omega\pi\iota$, «† Cum Deo. Memento mei, miseri peccatoris, indigni qui nominetur Iohannes, filius patris Abba Danielis episcopi Pīsarot; memento eius in ebaritate, ut Dominus Iesus Christus maxime misereatur eius viventis, ut quum exierit ex hoc mundo Dominus Deus det requiem miserae eius animae peccatrici; amen, fiat»; f. 77^v, notae marginales $\psi\alpha\ \eta\chi$, «usque ad sectionem», $\eta\chi\ \mu\mu\alpha\epsilon\ \epsilon$ «sectio septima»; f. 79^v $\psi\alpha\ \eta\chi$, ipsi codici vix videntur posteriores; f. 121: $\Theta\epsilon\eta\ \phi\rho\alpha\eta\ \mu\phi\iota\omega\tau\ \eta\epsilon\mu\ \eta\psi\upsilon\iota$ (sic) $\eta\epsilon\mu\ \eta\iota\pi\eta\lambda\ \epsilon\sigma\omicron\upsilon\tau\alpha\beta$, «in nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti», manus posterioris; item inferius; f. 157: $\eta\alpha\delta\epsilon\ \eta\eta\epsilon\ \eta\chi\epsilon\ | \ \epsilon\lambda\psi\ \omicron\upsilon\eta\eta\eta\ \eta\chi\ |\ \tau\alpha\eta\eta\ \epsilon\tau\lambda\tau\lambda\lambda\epsilon\pi\omega\varsigma\ \mu\psi\psi\chi\eta\ | \ \acute{\alpha}\nu\omicron\kappa\ \chi\alpha\ \eta\iota\epsilon\ \eta\eta\eta\ | \ \iota\omicron\upsilon\varsigma\tau\omicron\varsigma\ \tau\epsilon\ \iota\omega\alpha\eta\eta\varsigma\ | \ \eta\epsilon\mu\eta\psi\epsilon\eta\eta\epsilon\eta\eta\ | \ \varsigma\ \eta\eta\ \beta\iota\kappa\tau\omega\ \eta\epsilon\varsigma\eta\epsilon\varsigma\eta\eta\eta\ | \ \epsilon\pi\eta\eta\omega\psi\ \acute{\alpha}\mu\eta\eta$, «Domine Iesu Christe, tribue misericordiam in ebaritate miserae animae meae, mei bumilis lusti, filii Iohannis, ex civitate Psenkeri (cf. Amélineau, op. laud., p. 375) et Apa Victoris fratris eius. Amen»; dixeris hanc notam, manu rudi confectam, anteriorem esse textui arabico qui hoc loco non in mg. externo, ut solet, sed in mg. interno legitur; f. 169, Num. 2, 14, $\lambda\alpha\eta$ correctum in $\tau\alpha\lambda$ (bis); Num. 2, 16, in mg., $\psi\eta$ pro ϕ ipsius textus; f. 169^v, Num. 2, 30, ϕ correctum in ψ ; f. 202^v, Num. 21, 25, $\beta\alpha\beta\iota$ corr. in $\beta\alpha\kappa\iota$; f. 203, Num. 22, 27, $\beta\alpha\lambda\alpha\mu$, in mg.; quae emendationes eiusdem fortasse sunt manus quae sectionum notas numericas minio scripsit (v. supra); f. 225, in imo margine: $\zeta\alpha\chi\chi\alpha\ \rho\iota\alpha\varsigma\ \chi\epsilon\eta\ \eta\iota\pi\alpha\iota\ \eta\tau\epsilon\ \phi\tau$, «Zacharias in misericordia Dei»; ibid. in mg. externo subscriptio – eiusdem manus ac illa quae habetur f. 65^v – anterior textui arabico cuius calligraphus hac marginis parte uti praetermisit: $\dagger\epsilon\ \epsilon\omicron\upsilon\tau\omicron\eta\ \eta\iota\beta\epsilon\eta\ | \ \epsilon\tau\eta\alpha\omega\psi\ \chi\epsilon\eta\ \eta\alpha\iota\psi\eta\epsilon\pi\epsilon\varsigma\eta\eta\eta\ | \ \eta\tau\epsilon\varsigma\eta\eta\eta\ \acute{\alpha}\nu\omicron\kappa\ \chi\alpha\ \eta\iota\lambda\iota\alpha\kappa\omicron\ | \ \iota\omega\alpha\eta\eta\varsigma\ \epsilon\pi\epsilon\ \eta\delta\epsilon\ \varsigma\iota\omicron\upsilon\tau\ | \ \epsilon\pi\omicron\varsigma\ \epsilon\varsigma\eta\omicron\eta\ \chi\alpha\eta$, «Rogo eum qui legit in hoc exemplari ut recorderetur mei diaconi Ioannis; Dominus benedicit ei viventi...»; f. 276^v, impressa sunt vestigia partis externae cuiusdam antiqui operculi; unde conficitur codicem aliquando iacuisse proprio tegumento spoliatum. Sigillum bibliothecae Nationalis Parisiensis in ff. 1, 275^v. Antiquae notae codicis in f. I: «*ass. I.*». «*Num. nov. I.*».

In dorso tegumenti, ex corio rubro confecti, auro impressa nota 1 et scuta Clementis XI et Benedicti Pamfilii card. bibliothecarii.

2-4 (ol. 7-9). Saec. XIV, chart.

Pentateuchus bohairice et arabice. Textum copticum e textu codicis 1 desumptum esse suadent paragraphorum distributio atque variae lectiones, omissionesque utrique communes, maxime omisso Num. 28, 23-29, 5. De arabica translatione egregie disseruit Ioseph Franciscus Rhode, *The arabic versions of the Pentateuch in the church of Egypt*, S. Ludovici, 1921, pp. 43-46. Hic tamen errat, dum profitetur notulas arabicas minio in margine adiectas, superpositis litteris ح (خ) = نسخة vel أخرى « alias » et ق قبطي « coptice », opus librarii esse, cum signo *mukmileh* fere semper supra litteram س annotator, librarii coaevus, usus sit, librarius raro. Minime numerantur sectiones, tantum notantur ā - p̄nē loci quibus Dominus inducitur loqueus cum Moyse et Aarone (Num. 26, 1 cum Eleazaro).

Codices descripsit sub numm. 1-3 Athanasius Kircher, *Prodromus coptus sive aegyptiacus* Romae, 1636, pp. 187-191; cf. etiam A. E. Brooke, *The bohairic Version of the Pentateuch*, in periodico *The Journal of theological Studies*, III, p. 259.

Pentateuchus totus continetur fasciculis triginta quinque, in ang. sup. iut. paginarum extremarum fasciculorum signatis. Fere omnes quilonones sunt; primus tamen et decimus quartus novem tantum folia habent sine textus diminutione, fasciculus decimus tertius et vicesimus unus sunt seniones, trigesimus quintus simplex bifolium. Paginas uotant soli uumeri pares, in ff. aversis, praeterquam initio fasciculorum ubi iidem summuu occupant angulum externum; summae pp. extremae fasciculorum in uedio exhibent ornamentum quadratum lineis inter se inuexis atramento deliueatum rubri, viridis et flavi coloris iuter peculiaris indolis inscriptiones; in ipsis enim inter invocationes communes ١٧ ٢٧ (in ff. ult. fascicul.) et ٣٤ ٥ ٦٦ (in ff. primis) inseruntur inscriptiones varietate conspicuae, ita ut habeas e. g. Vat. copt. 2, f. 7^v: ٣ ١٧ ٢١٠٢ □ ٣١ ٣٤ ٢٧ ٢; f. 8^r: ٢ ٣٤ ٢١٠٢ ٣٤ ٣٤. Scriptura nitida et ad uocalem oblongam accedens, lineis leviter in charta impressis a parte superiori adhaeret. Minio scripta sunt tituli, signa divisionis, puncta litteris ϕ et ϑ iuxta; praeterea macula rubra distinguuntur litterae initiales, quae in margine proferuntur. Prima verba uniuscuiusque libri recensionesque stichorum litteris graudioribus exarata sunt. Variis pigmentis efformantur litterae maximae, ornamenta quae in summis paginis unius cuiusque fasciculi prima et ultima conspiciuntur aliaque pauca.

Pentateuchus, qui per quoddam tempus volumen unicum efformavit, in tres tomos dispersitus est saltem cum eum patriarcha (Iohanues XIV, ann. 1574-1589) ecclesiae B. M. V. in vico Zuwaylah dono dedit: hoc demoustrant tum maculae, quibus ultimam paginam uniuscuiusque codicis pars flexa integumentis foedavit, tum actus donationis, qui fere iisdem verbis in tribus codicibus reperitur.

2. Mm. 382 × 270, ff. 11. 159.

¹ (f. 1) Genesis, titulo imposito **СΥΝ ΘΕΩ ΤΕΠΕΡΗΤΟ ΘΕΝ**
†ΒΟΗΘΙΑ ΝΤΕ Φ† ΤΕΝΘΑΙ ΝΕ ΝΧΩΛ Ν†ΓΕΝΕCIC ΝΤΕ ΜΩΨCΗC
ΠΠΡΟΦΗΤΗC ΠΧΩΛ ΝΧΟΥ† ΝΤΕ †ΜΕΤΡΕCΩΝΤ ΠΕ « Cum Deo.
Aggredimur Deo invante conscribere quinque libros Genesis (sic, arabice:
Legis) Moysi prophetae. Liber primus est creationis ». Idem sonat inscriptio
arabica: **بسم الله. نبتدى مجموعة الله نكتب خمسة اسفار التوراة لموسى النبي. سفر الخلق**
الاول. Des. (f. 85^v): **ΓΕΝΕCIC ΕΝ ΟΙΡΗΝΗ ΑΜΗΝ CΤΟΙΧΟC**
ΔΧ « Genesis; in pace. Amen. Stichi MMMDC ». Post subscriptionem
librarii copticam arabice: (sic) **ΔΦ** **اول السفر هذا استيخانات** « Refertur in exemplari quod numerus stichorum huius primi libri
stichi MMMDC (arab. MMMMD) ». Varias lectiones capp. 1-6, 18, 50 vul-
gavit I. F. Rhode, loc. laud., pp. 18*-35*. ² (f. 86) Exodus inc.: **СΥΝ**
ΘΕΩ ΠΧΩΛ ΜΜΔΡΒ ΝΤΕ ΜΩΨCΗC ΠΠΡΟΦΗΤΗC ΠΧΩΛ ΝΕΞΟΔΟC
ΠΕ « Cum Deo. Liber secundus Moysis prophetae liber Exodi est »; arabice
بسم الله السفر الثاني لموسى النبي وهو سفر الخروج. Des. (f. 158^r) **ΕΞΟΔΟC ΕΝ**
ΗΡΗΝΗ ΤΩ ΚΩ ΑΜΗΝ CΤΟΙΧΟC ΓΧ « Exodus; in pace Domini.
Amen. Stichi MMMDC ».

In folio 159, chartae saec. XVII Romae, ut vid., scripto et in fine
codicis addito, arabice legitur pars narrationis de confectione tabernaculi
Ex. 38, 24-31, quae textui codicis arabico non respondet. Utrumque librum
exscripsit Raphael Tuki in cod. Borgiano coptico 78; cf. etiam cod. Borg.
copt. 46.

Codex continet fasciculos 1-16, i. e. paginas 3 [†] - 320 (†κ), deperdito f. 1
(pp. α - β) vacuo, ut videtur, relicto; reapse autem exstabant tantum paginae 318,
cum librarius notam 262 (εζβ) apposuerit f. 130^r pro 130^v in principio fasciculi et
notam 266 (εζε) f. 131^v. F. 11^v crux atramento delineata cum deauratis maculis et
inscriptione **†† Χ† Π† ΚΑ**. Ornaamentum item atramento delineatum initium praebet
Genesis; aliis ornaamentis, quae variis coloribus picta sunt, distinguuntur initia librorum,
canticum Moysi, Ex. 15, 1 (f. 112^v) et aedificatio tabernaculi, Ex. 25, 1 (f. 130) prae-
misso titulo, ut in principio libri novi, **СΥΝ ΘΕΩ Θ(ΒΕ suprasec.) ΠΩΨ Ν†ΓCΚΥΗΗ**
« cum Deo. De aedificatione tabernaculi », et arabice **بسم الله لاجل رسم النبة**. Subscrip-
tiones librarii sunt (f. 85^v): **CΜΟΥ ΕΡΟΙ ΧΩ ΠΗ ΕΒΟΛ Ω ΠΑΙΟΥ ΠΗ ΕΤΩΨ | ΘΕΝ**
ΠΑΙΧΩΛ | ††ΘΟ ΟΥΟΘ †ΤΩΒΕ ΕΡΩΤΕΝ | ΕΙΝΑ ΝΤΕΠΕΡΦΜΕ† | ΝΤΑΜΕΤΧΩΒ
ΘΕΝ | ΠΕΤΕΠΠΡΟCΕΥΧΗ | ΟΥΟΘ ΕΓΕΨΩΠΙ ΠΩΤΕΝ | ΝΤΨΕΒΙΩ ΚΗΠΕΤΕΝΘΙC | ΕΒΟΛ
ΕΙΤΕΝ Φ† Π|ΝΑΝΤ ΑΜΗΝ ΘΘ ΑΜΗΝ « Benedicite mihi, ignoscite mihi, o patres
mei, qui legis in hoc libro. Rogo et deprecor vos ut memores sitis infirmitatis meae
in orationibus vestris, et erit vobis retributio (lit.: commutatio) laborum vestrorum a

spicitur 3 *Copt.* In f. 124 arabice notantur stichi et numerus locorum quibus Deus inducitur loquens cum Moyse et Aarone. F. 124^v vac.

In dorso tegumenti, quod membrana confectum est, auro impressa sunt in schedula corii rubri *Vat.* | 3, extra vero schedulam *copt(icius)* nec non scuta Pii IX et Iohannis Baptistae Pitra card. bibliothecarii.

4. Mm. 389 × 262, ff. 11, 60.

Deuteronomium, praemisso titulo *ⲥⲩⲛ ⲑⲉⲱ ⲡⲓⲉ ⲛⲧⲉ ⲛⲧⲉ ⲙⲱⲥⲏⲥ* (ω corr. ex *oc*; γ om.); *ⲡⲓⲡⲣⲟⲫⲏⲧⲏⲥ ⲡⲧⲱⲙ ⲛⲧⲉ ⲁⲩⲩⲧⲉⲣⲟⲛⲟⲙⲓⲟⲛ ⲡⲉ* « Cum Deo. Liber quintus Moysi prophetae, qui est liber Deuteronomii »; arabice: *بسم الله السفر الخامس لموسى النبي وهو سفر التثاة*. Des. (f. 60): *ⲁⲩⲩⲧⲉⲣⲟⲛⲟⲙⲓⲟⲛ ⲉⲛ ⲛⲣⲏⲏⲏ ⲁⲙⲏⲏ* « Deuteronomium; in pace. Amen ».

Codex continet fasciculos 30-35, nec non folia octo fasciculi vigesimi noni, i. e. paginas 567-684, sed erravit librarius scribens *ⲫⲁⲁ* in f. 1^v et *ⲫⲁⲛ* in f. 2^v, dum scribendum erat *ⲫⲁⲛ* in f. 1^v, *ⲫⲁ* in f. 2^v etc. Ornamentum variis coloribus depictum distinguit initium libri; crux vero, quae f. 11^v conspicitur e duobus fragmentis composita cum verbis *ⲓⲩ ⲛⲩⲩ ⲛⲩ ⲛⲩ* minime ad codicem pertinet. Litteris maioribus et ornatis indicantur loci quibus Dominus inducitur loquens cum Moyse, additis notis *ⲡⲛⲁ - ⲡⲛⲉ*. Notae possessionis recentiores, ut in cod. 2, leguntur f. I, cum notis *num. 9* et *nor. 4*. Titulus donationis ecclesiae B. M. V. in f. 60^v: *ⲓⲁ ⲁⲗⲗⲉ ⲁⲗⲗⲁⲥ | ⲱⲩⲁ ⲙⲟⲩⲁ ⲱⲩⲁ ⲙⲁⲗⲗⲁ* « يا الله الخلاص | وقفنا موبدا وحبا مخلدا من تب التنيح غيريال ابن فانوس عرف بالقياس | على ربة ستنا السيدة بجارة زويلة الكبرى ليقرا فيه عند الضرورة وكلمن | اخرجه عن وقفة البيعة لوجهها من وجوه التلا يكون مدان من قبل | الرب سبحانه والمذر ثم المذخرة من المخالفة وعلى بنى الطاعة تحل البركة | والشكر لله دائما ابدا كنجح praeterea notulae de libris Pentateuchi *ⲫⲁⲁⲧⲁ* كانت نياحة موسى النبي عليه السلام | في ثامن شهر توت وشهد الكتاب انه كلم الله | *ⲫⲁ* كلمة فuit transitus Moysi prophetae, salus super eum, die octava mensis tūt; liber vero testatur Deum ei locutum esse DLXX verba, prout loquens viro amico suo: *ⲡⲛⲉ* كلمة « Deus locutus est Moysi CLXXXVI verba »; من حل الشكوك « Dicitur mandata Legis DCXIII esse »; ذكر ان وصايا التوراة | *ⲛⲩⲩⲩⲩ* « mandata شرابع التوراة *ⲛⲩⲩⲩⲩ* »; « de habitatione (Dei) in rubo in cap. XV »; في باب *ⲁⲩⲩⲧⲉⲣⲟⲛⲟⲙⲓⲟⲛ* « Dicitur mandata Legis DCXIII ». Manus altera, quae in codicibus 2 et 3 loca notavit quibus inducitur Dominus cum Moyse et Aarone loquens, hic quoque notavit: *ⲕⲁⲙⲁⲧ* « فيه كلم الله موسى » *ⲕⲁⲙⲁⲧ* « In hoc (libro) Deus locutus est Moysi quinque verba », deinde *ⲓⲁ* « في سفر الخروج » *ⲛⲩⲩⲩⲩ* « في سفر اللاويين » *ⲛⲩⲩⲩⲩ* « في سفر العدد » *ⲛⲩⲩⲩⲩ* « في سفر الاستثاء » *ⲕⲁⲙⲁⲧ* « in libro Exodi LXXXVIII verba; in libro Levitarum XXXVII verba; in libro Numeri LXXXVI; in libro Deuteronomii V verba ». Alia nota eiusdem, ut vid., manus conspi-

in una pagina: **الراجى برحمة ربه في الموقف الميمون الطالب من خالقه الجليل ميخائيل بن الحار العفو عنا تقدم والمونة فيما تبقى** | **غفر الله له ولولويه اجمعين ومن قال شى فله امثاله عوض الواحد ثلاثين وستين ومائة** «Per pauperem in culpis suis, immersum in peccatis et erroribus, sperantem misericordiam Domini sui in loco tremendo, miserum et despectum, implorantem a Creatore magnifico, Michaellem filium ?, veniam ob hoc quod corruptum est et opem ad hoc quod desideratur; ignoret ei Deus et omnibus proximis suis et quicumque dixerit aliquid ei pariter erit retributio pro uno triginta et sexaginta et centum».

Integumentum membranaceum cuius in dorso conspiciuntur auro impressa nota codicis 4 nec non scuta Pii VI et F. X. de Zelada card. bibliothecarii.

5 (a 1. S. Assem. empt. 2). Saec. XIII in., membr., mm. 272 × 203, ff. 209, linn. 27.

Psalterium et cantica hohairice.

1 (f. 1) Psalterium, cuius textum, paucis tantum mutatis, exhibet columella prior psalterii memphitici an. 1744 a Raphaeli Tuki Romae editi. Codices vero Romanos postea neglexerunt editores psalterii bohairici Iulius Ludovici Ideler, Mauritius Gotthilf Schwartz et ipse Paulus de Lagarde, cuius criticam editionem Gottingianam an. 1875 nuper typis denuo mandaverunt litteris copticis, sed textu immutato, Oswaldus H. E. Burmester Eugeniusque Dévaud, *Psalterii versio Memphitica e recognitione Pauli de Lagarde, réédition avec le texte copte en caractères coptes...* Lovanii, 1925. A. Vitti denique codicem cum hac ultima editione et cum editione Raphaelis Tuki contulit variasque lectiones evulgavit, *Le varianti del salterio boairico del cod. Vat. copt. 5* in *ephemeride Biblica*, t. 9 (1928), pp. 341-349. Titulus praemittitur **ψαλμος του δαυιδ** «Psalmus David». Sequitur (f. 177) psalmus apocryphus, ut in editionibus. Des. (f. 177^v): **ψαλτηριον εν ιρηνη αμην ψαλμος πηδ' στρυχος εφθε** «Psalterium; in pace. Amen. Psalmi CII. Stichi MMMMDLXXV».

2 (f. 178) Cantica utriusque Testamenti, ut in ed. Raphaelis Tuki, nullo titulo generali praemisso: ¹ canticum Moysi, Ex. 15, 1-21; ² (f. 180) canticum Moysi alterum, Deut. 32, 1-43; ³ (f. 184) oratio Annae, I Reg. 2, 1-10; ⁴ (f. 185^v) oratio Ezechiae, Is. 38, 10-20; ⁵ (f. 186^v) oratio Manasse; ⁶ (f. 188) oratio Iona, Ion. 2, 3-10; ⁷ (f. 189) oratio Habacuc, Hab. 3, 2-19; ⁸ (f. 191) oratio Isaiac prima, Is. 25, 1-12; ⁹ (f. 192^v) secunda, Is. 26, 1-8; ¹⁰ (f. 193) tertia, Is. 26, 9-20; ¹¹ (f. 194) Dan. 3, 1-97, solo titulo praemisso **δανιηλ** verbisque ante v. 24 inscriptis **†προσευχη η τε αζαριας** «oratio Azariae»; ¹² (f. 204^v) canticum B. M. V.,

Luc. 1, 46-55; ¹³ (f. 205) canticum Zachariae, Luc. 1, 68-79; ¹⁴ (f. 206) canticum Symeonis, Luc. 2, 29-32.

3 (f. 206) Hymnus matutinus seu angelorum, qui inscribitur **ⲡⲓⲗⲱⲥ ⲏⲧⲉ ⲁⲃⲃⲁ ⲁⲑⲁⲛⲁⲥⲓⲟⲥ ⲡⲓⲡⲁⲧⲣⲓⲁⲣϣⲏⲥ** « hymnus Abba Athanasii patriarchae », invocatione **ⲧⲣⲓⲥⲁⲓⲟⲩ** in fine (f. 208r, 208v) addita graece cum verbis **ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς** iuxta usum monophysitarum. Hymnum matutinum, qui in quibusdam antiquioribus ss. graecorum bibliorum codicibus legitur (H. B. Swete, *The old Testament in greek*, t. III, Cantabrigiae, 1905, pp. 832-834) quique detectus est in recensione altera super parietem monasterii Apa Shenoute seu Dayr al-abyad prope civitatem Sohāg, a Georgio Lefehvre, *Recueil des inscriptions grecques chrétiennes d'Egypte*, Cahirae, 1907, p. 45, n. 237, bohairice reperies tum in psalterio pentaglotto Barb. or. 2, ff. 218v-221, tum in codice theotokiarum Musaei Britannici Or. 428, apud W. E. Crum, *Catalogue of the coptic mss.*, Londini, 1905, p. 362, n. 863. Hymnum bis edidit Raphael Tuki tum in psalterio an. 1744 pp. **ⲧⲣⲓⲗⲱⲥ - ⲧⲣⲓⲗⲱⲥ** sub titulo **ⲡⲓⲗⲱⲥ ⲏⲧⲉ ⲛⲓⲁⲓⲣⲉⲗⲟⲥ** « hymnus angelorum », tum in libro theotokiarum a. 1764, pp. **ⲡⲏⲗ - ⲡⲏⲗ**, praemissa inscriptione **ⲙⲁⲣⲉⲛⲱⲥ ⲛⲉⲙ ⲛⲓⲁⲓⲣⲉⲗⲟⲥ ϣⲉ** « cantemus cum angelis », quae etiam legitur in cod. Barb. or. 2. Textus vero in editione psalterii codicem Vat. 5 sequitur, sed in libro theotokiarum partim ad cod. Vat. 5, partim ad Barb. or. 2 accedit; in utroque libro **ⲧⲣⲓⲥⲁⲓⲟⲩ** datum est in forma breviori, ut error monophysitarum vitaretur. Recensionem sahidicam e cod. Berolinensi P. 8099, saec. X ut vid., edidit Henricus Junker, *Eine sa'idische Recension des Engelhymus* in ephemeride *Oriens christianus*, t. VI, Romae, 1906, pp. 442-446; cf. *Koptische Urkunden aus dem kgl. Museum zu Berlin*, vol. I, Berolini, 1895, pp. 163-165. Cf. etiam E. W. Evelyn White, *The monasteries of the Wadi 'n-Natrun*, Part. I, Neo Ebor., 1926, p. 197, n. 2.

4 (f. 208v) Oratio dominicalis, ut in editione Raphaelis Tuki, p. **ⲧⲣⲓⲗⲱⲥ**, praemisso titulo **ⲧⲡⲣⲟⲥⲉⲣϣⲏ ⲉⲧⲁ ⲡⲱⲧⲏⲣ ⲧⲥⲁⲃⲉ ⲛⲉⲓⲙⲁⲑⲏⲧⲏⲥ ⲉⲑⲣⲟⲩϣⲟⲥ ⲏϣⲟⲩ ⲛⲓⲃⲉⲛ** « precatio, quam Salvator docuit discipulos suos ut diceretur omni tempore ».

5 (f. 208v) Symbolum Nicaeno-Constantinopolitanum, quod ex hoc codice Raphael Tuki edidit in psalterio, pp. **ⲧⲣⲓⲗⲱⲥ - ⲫ**, verbis **ⲛⲉⲙ ⲡⲱⲛⲣⲓ** « Filioque » iuxta usum ecclesiae Latinae additis; haec etiam adiecit in cod. Borgiano copt. 120 quem e cod. Vat. copt. 5 transcripsit.

Codex constat quaternionibus viginti sex, in ang. sup. int. primae et ultimae paginae signatis. Paginae aversae in ang. sup. ext. notantur litteris copticis **Ⲭ - ⲧⲓⲛ**, ibique leguntur invocationes sive graecae, ut **ⲕⲉ ⲱⲱⲥⲉⲓ** « Domine salva », **ⲕⲉ ⲁⲛⲉⲥ ⲁⲟⲓ**

« Domine, dimitte mihi », sive copticae, ut $\pi\alpha\delta\epsilon\ \bar{\iota}\eta\varsigma\ \alpha\rho\iota\theta\omega\eta\epsilon\iota\ \epsilon\rho\omega\iota$ « Domine Iesn, adiuva me ». $\Phi\uparrow\ \eta\alpha\varrho\mu\epsilon\tau$ « Deus, salva me ». Paginae ultimae fasciculorum numerum paginae, verba $\kappa\epsilon\ \omicron\ \theta\epsilon$ ac numerum fasciculi praebent, primae vero numerum fasciculi, verba $\Gamma\ \chi\chi$ et numerum ipsius paginae rectae. Notae nunquam scriptae sunt in ff. 46^v, 178^r. 194^r, nec invocationes in ff. 46^v, 86^v, 155^v, 178^v. 186^v; praeterea nonnullae resectae sunt. Ductus ope acuminis membranacei impressi aliquando singulas, saepius binas lineas definiunt. Scriptura, quae est uncialis illa duplicis typi de quo p. 4, minus tamen elegans quam in plerisque codicibus membranaceis Nitriensibus, maximam praebet similitudinem cum scriptura cod. Vat. copt. 69 ff. 40.55 an. 1211; nec temere quis utrumque codicem uni et eidem scriptorio tribueret. Forma coarctata verbi $\Phi\uparrow$ lineola superiori caret, ut in parte supra dicta cod. Vat. 69. Litterae ϕ in singulis mediis flexibus et littera θ puncto rubro constanter notantur. Nonnullae occurrunt emendationes, quarum praecipuas conspeximus in ff. 22^v, 29, 46, 58, 203. Minio exarata sunt tituli, numeri psalmodum et canticorum, initia sectionum psalmi 118. Varii coloris sunt ornamenta, quae litteras maximas comitantur includuntque plerumque numeros psalmodum et canticorum inter ramos, folia et flores. Initium psalterii in f. 1 circumdatur ornamento geometrico, quod atramento delineatum pigmentis rubro, viridi, croceo commendatur. Eiusdem generis ornamentum margines superiorem et externum f. 178 implet, quo continetur initium canticorum. Ff. 1 et 209^v rubro impressum est sigillum bibliothecae nationalis Parisiensis.

Integumentum, quod e corio rubro constat, praebet in dorso, praeter notam 5, trimontium et stellas familiae Albani, i. e. Clementis XI scutumque Benedicti Pamphili card. bibliothecarii. In pagina interna operculi anterioris manu saec. XVIII *Psalterium* | *Ass(emani)* 2 et V cum verbo *nov.* atramento nigriore recentius addito. Croceo pigmento tincta est acies foliorum, quae barbaria glutinatoris cum magno ornamentorum detrimento deminuta sunt.

6 (olim Petri a Valle 5). An. 1386 (= Mart. 1102, cf. f. 222), chart., inm. 278 × 190, ff. 230, linn. 27.

Psalterium et cantica bohairice arabiceque.

I (f. 5) *Psalterium* in quinque libros divisum cum indicatione stichorum, doxologiarum et $\kappa\alpha\tau\iota\sigma\mu\acute{\alpha}\tau\omega\upsilon$. Titulus, qui male distinguitur in generalem et psalmo primo proprium, sic legitur: $\psi\alpha\lambda\mu\omicron\varsigma\ \tau\omicron$ (*sic*) $\lambda\alpha\upsilon\iota\lambda\ \sigma\tau\upsilon\chi\omicron\varsigma$) $\bar{\iota}\epsilon\ \psi\alpha\lambda\mu\omicron\varsigma\ \bar{\alpha}$...; زمور داود خمسة عشر استيخ مزمر اول « Psalmi David. Stichus XV. Psalmus I ». Des. post psalmum apocryphum (f. 192): $\psi\alpha\lambda\tau\eta\rho\iota\omicron\varsigma\ \zeta\omega\eta\varsigma\ \sigma\tau\upsilon\chi\omicron\varsigma\ \epsilon\bar{\phi}\theta\epsilon\ \kappa\epsilon(\phi\alpha)\lambda(\lambda\iota\alpha)$ $\bar{p}\eta\bar{\alpha}\ \epsilon\eta\ \iota\rho\eta\eta\eta\ \tau\omega\ \kappa\upsilon\rho(\iota)\omega\ \delta\alpha\mu\eta\eta$; زمور الحياة استيخونه $\bar{\epsilon}\bar{\phi}\theta\epsilon$ $\bar{p}\eta\bar{\alpha}$ « *Psalterium vitae. Stichus MMMMDLXXV. Palmi CLI. In pace Domini. Amen* ». Notantur in marginibus variae lectiones alterius recensionis vel exemplaris psalterii arabici, nec non discrepantiae inter ara-

bicam versionem atque copticam, praemissis quam plurimum litteris خ (= اخرى) « alterius » vel ق (= قبطى) « coptice ». Versio arabica nulli respondet illarum typis impressarum, quas iteravit Paulus de Lagarde in libro cui titulus *Psalterium Iob Proverbia arabice*, Gottingae, 1876.

2 (f. 192^v) Cantica utriusque Testamenti sine titulo generali solis verbis praemissis **ⲥⲣⲏ ⲑⲉⲓⲱ** « cum Deo »; **بسم الله** « in nomine Dei ». Cantica sunt: ¹ Moysi primum, Ex. 15, 1-21; ² (f. 194^v) alterum, Deut. 32, 1-43; ³ (f. 199^v) Annae, I Reg. 2, 1-10; ⁴ (f. 201) Habacuc, Hab. 3, 2-19; ⁵ (f. 203^v) Ionae, Ion. 2, 3-10; ⁶ (f. 204^v) Ezechiae, Is. 38, 10-20; ⁷ (f. 205^v) oratio Manasse; ⁸ (f. 207^v) Isaiae prima, Is. 25, 1-12; ⁹ (f. 209) secunda, Is. 26, 1-8; ¹⁰ (f. 210) tertia, Is. 26, 9-20; ¹¹ (f. 211^v) visio IV Danielis cum titulo ut in psalterio edito a Raphaele Tuki, p. **ⲕⲁⲛⲁ**, sine verbis **ⲱⲁⲏ ⲓⲁ**, Dan. 3, 1-97. Post v. 88 **ⲱⲁ ⲡⲓⲛⲉⲛⲉⲣ** « usque in saecula », asteriscus indicat inserendum textum, qui hic ponitur in margine arabice tantum sed reperitur in psalterio Raphaelis Tuki p. **ⲕⲡⲉ** arabice, ex hoc codice, et graece: **من هاهونا ليس في الرومى بل عوضا منه هذا باركوا الرب** « exinde nou extat in graeco sed in eius loco: benedicite Domium, apostoli et prophetae... laudemus eum et superexaltemus eum in saecula ». Finem partis quae Coptitis propria est verba arabica indicant ante v. 91: **الى هاهنا في القبطى** « usque huc in coptico (textu) ». ¹² (f. 222^v) Canticum B. M. V., Luc. 1, 46-55; ¹³ (f. 223) canticum Zachariae, Luc. 1, 68-79; ¹⁴ (f. 223^v) canticum Simeonis, Luc. 2, 29-32.

3 (f. 224) Ps. 135, praemisso titulo **ⲥⲣⲏ ⲑⲉⲓⲱ ⲡⲓⲥⲁⲙⲉⲛⲉⲣⲁ**. **ⲱⲁⲛⲱⲙⲟⲥ · ⲡⲁⲛ · ⲱⲁⲛⲱⲙⲟⲥ** « Cum Deo. Canticum alterum. Psalmus CXXXV ».

4 (f. 226) Praeconium Davidis in tono Adam, ut in psalterio Raphaelis Tuki, pp. **ⲫ** sq., ubi videtur e praesenti codice editum.

Chartae accuratae levigatae ductus directi et transversi qui columnas partemque upperiorem linearum definiunt forma impressi sunt. Codex diligenter scriptus completitur viginti tres quiniones, quorum ultimus ultimum folium perdidit. Paginae extremae asciculi in marg. sup. ornamento, iuvocatione et notis, ita ut habeas i ultimo folio averso uniuscuiusque fasciculi numerum folii, verba **ⲓⲁ ⲕⲁ** et numerum asciculi, in folio primo verba **ⲕⲁ ⲓⲁ** et numerum fasciculi in utroque angulo repetitum: otiae enim foliorum semper scribuntur in foliis aversis inde a f. 5^v, quod littera **ⲕ** quatum est, usque ad f. 223^v (**ⲕⲁⲁ**). Ff. 224-226 notis carent, utpote alt. manu scripta ade a lin. 7 f. 224. Saec. XVIII paginae notatae sunt numeris, quos arabicos dicimus,

item psalmodum numeri canticorumque tituli scripti sunt, non vero eadem manu; nuper, inms ff. rectis mecanice apposita est notatio 1-230 quam sequimur. Tituli psalmodum et canticorum, notae marginales, interpunctionis signa minio exarata sunt; insuper puncto rubro signantur lineolae, quae formas coarctatas verborum superant, litterae ϕ in flexu sinistro, qui apertus manet, et ψ . Litterae maiores macula rubra distinguuntur, quam plurimum e sinistra parte. Litterae maxinae pigmentis cruceo, caeruleo et rubro, rarius viridi, commendantur, sicut et ornamenta paginarum extremarum fasciculorum fasciaeque ff. 5 et 192^v, quae psalterii iutium et canticorum indicant. Cruces in eisdem fasciis, titulus psalterii cum duabus primis lineis ps. 1, titulus primi cantici cum una linea, psalterii librorum secundi et quarti, nec non quinti cum prima linea ps. 106, auro illita sunt. Titulus tamen libri tertii et quaedam lineae initiales caerulei sunt coloris. F. 4^v crux pigmentis supradictis decorata et auro, cum verbis $\text{IHC} \text{ XC} \text{ NI}$ « Iesu Christe, miserere mei ». F. 4^v et 5^r phototypice edidit Hyvernat, *Alb. pal.*, tab. LIII. Puncta ad cruces delineandas praeparata conspiciuntur in ff. 2^v et 3^v, cum verbis $\text{IHC} \text{ NI} \text{ XC} \text{ NI} \text{ XC} \text{ NI}$ « Iesus Christus vincit ». Subscriptio librarii iu f. 222: كل الزمور

المبارك يوم السبت الرابع عشر من شهر برمات احد شهر سنة الف ومائة | واثين الشهد الاطهار
وكان كماله بدير القديس العظيم واب جميع الرهبان انا انطونيوس الرب يرحنا بصلاته امين
« Perfectum est psalterium benedictum die sabbati quarto mensis barnahât, unius e mousibus anni 1102 martyrum purorum (= 10 martii 1386). Et fuit finis in monasterio magui saucti patrisque omnium monachorum Abba Antonii, cuius precatone Dominus misereatur uostri. Amen ». In f. 4^r, tecto licet charta recentiori, adhuc legere est notam: هذا الكتاب المبارك الذي هو سفر مزامير داوود التي المخلف
عن الولد المبارك | الشيخ الرشيد عبد السيد التتيج في الاحضان الابراهيمية ابن القس يوحنا ابن
بغوب | الشعير باين البوشى نبح الله تعالى نفسه ونور رسمه وابقى خلفه وقد صار هذا | الكتاب
المذكور وقفا مريدا وحبا. مخلدا على دير القديس العظيم انطونيوس | بجبل القلزم المعروف بدير
العربة وكلمن تعدى واخرج عن وقفية الدير المذكور | يكون تحت الكلام الصب ولا يكون في
حل من قبل ذلك والرب الاله يوض | من اوقفه ومن اعصاه للدير المذكور ومن خلف عنه ومن
سعى فيه والشكر لله دائما ابدا | كشيخ سابع عشر من امشير (?) المبارك | سنة قطبية | apm
« O Deus salus! Hic liber benedictus qui liber psalmodum est David prophetae, legatus a filio benedicto, duce iusto, 'Abd as-Sayyid, requiescente iu sinibus abrahamiticis, filie sacerdotis Iohannis, filii Iacobi nominati Ibn al-Buâmi — requiescere fac, Deus, exaltetur!, animam eius, illumina sepulcrum eius et custodi eius posteritatem — factus est, scil. hic liber memoratus, legatum perpetuum votumque aeternum monasterio s. magni Antonii in mente Qulzum, vocato monasterio Arabum (Amélinou, *Géographie de l'Égypte*, p. 131). Et quicumque ei (libro) vim infert effertque eum e custodia monasterii memorati, erit sub sententia molesta neque erit iu absolutione eius rei causa. Et Dominus Deus retribuât ei qui librum dicavit et qui dedit illum monasterio memorate et qui legavit illum et qui operatus est in eo. Et laus Deo aeterna, perennis. Scriptum est dio 17^a mensis amšir (?) benedicti, anni coptici 1158 (an. D. 1442). Iu f. I, quod in Occidente videtur additum, siquidem signum officinae chartariae praebet canem sub stemmato in circulo inclusum et stellam sex radiorum, (cf. Briquet, *Les*

Filigranes, t. I. Genevae, 1907, n. 1131, ann. 1629-1675), variis manibus sunt scripta P. vall. 5; N. V; nov. 6; Psalteriu(m) Copticu(m) et Arabicu(m) et notula Psalterium Copto-Arabicum | scriptum in Aegypto, in monasterio s. Antonii Abbatis, anno Martyrum millesimo | centesimo secundo, mensis Aegyptiorum | Barmahat seu Phamenoth die decima quartâ in sabbatum incidente: hoo est | anno aerae Christianae millesimo trecentesimo octogesimo sexto, cyclo solis | XXIII. Literâ Dominicali G, die decima | mensis Martii. F. 2 nota codicis n° 6 et quaedam arabice de utilitatibus psalmodum, praesertim ad effectus magice obtinendos, ex. gr. زمور لداود هو اللوح والروى السماوات «psalmus David, hic est pro gaudio et laetitia, XVIII: caeli (enarrant)» et زمور يا رب من يسكن «psalmus XIV ad negotia expedienda: Domine, quis habitabit». Fl. 1v, 2v, 3r, 4r, 5r, 227-230v vac.

Integumentum, quod ex corio rubro constat, auro impressa praebet ornamenta, notam codicis 6 scutaque Pii VI et Francisci Xaverii de Zelada card. bibliothecarii. Tegumenti antiqui vestigium, i. e. macula pulla pautis deflexae operculi anterioris conspicitur in f. 230v.

7 (olim 10). Saec. XIII, chart., mu. 267 × 182, ff. II, 337 (+ 297^a oscitatione librarii neglectum), linn. 21.

Psalterium et cantica bohairice arabiceque. Codicem exscripsit Rappael Tuki, in cod. Borgia copt. 61.

1 (f. 1) Psalterium in quinque libros divisum cum indicatione stichorum, doxologiarum et καθισμάτων. Textus pss. 1-3, 2 [ΑΥΤΩΟΥ]ΝΟΥ, qui perierat, saec. XVI ex. suppletus est manu haud eleganti, quae titulos pss. 2 et 3 omisit. Inc.: ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΔΑΥΙΔ ΠΙΨΑΛΜΟΣ Α ΣΤΥ- (ΧΟC) ΙΕ «Psalms Davidis بسم الله مزامير داود المزمور الاول خمسة عشر استبحن» (arab. praemittit in nomine Dei). Psalmus primus. Stichus XV. Des. post psalmum apocryphum (f. 294v): ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ ΖΩΗΣ ΣΤΥΧΟC ΕΦΘΕ κε(φδ)δ(διδ) ΡΝΑ εν ιρηνη τω κυριω αμην استخوانه زمور الحياة «Psalterium vitae. Stichus MMMMDLXXXV. Psalmi (arab. notatur in mg. ق روس 'coptice: capita') OLI; in pace Domini. Amen». Notantur in marginibus variae lectiones alterius recensionis vel exemplaris psalterii coptici nec non discrepantiae arabicam versionem inter ac copticam, ut in cod. 6 sed rarius. Monita arabica de usu liturgico psalmodum atramento addita sunt in margine paulo recentiori.

2 (f. 295) Cantica Veteris Testamenti, sine generali titulo: ¹ Moysi primum, Ex. 15, 1-21; ² (f. 297^a) alterum, Deut. 32, 1-43; ³ (f. 304v) Annae, I Reg. 2, 1-10; ⁴ (f. 306v) Habacuc, Hab. 3, 2-19; ⁵ (f. 310) Ioniae, Ion. 2, 3-10; ⁶ (f. 311v) Ezechiae, Is. 38, 10-20; ⁷ (f. 313v) oratio Manasse,

* (f. 317 sic pro 316) oratio Isaiae prima, Is. 25, 1-21; * (f. 318) secunda, Is. 26, 1-8; ¹⁰ (f. 319^v) tertia, Is. 26, 9-20; ¹¹ (f. 321^v) Dan. 3, 1-97 cum titulo et additione marginali ut in cod. 6; textus v. 97, qui est ut in ed. Raphaelis Tuki, pp. ٧٧٤ sq., suppletus est in f. 337, cuius subscriptio infra refertur.

Codex nitide exaratus fasciculis constat triginta quinque, qui praeter primum et ultimum mutilos, quiniones sunt. Fasciculi primi quattuor tantum folia pristina sunt, sex enim perierunt, ut probat numeratio foliorum coptica; ultimi vero fasciculi tria manent folia primae manus; nec potest quis deperdita supputare, cum codex probabiliter et Novi Testamenti cantica continuerit, nunc vero finem cantici Azariae tantum suppletum exhibeat. Fasciculi notantur in ang. sup. int. paginarum extremarum, quae ornamentis distinguuntur inscriptioneque ١٧ ٧٧ « Iesus Christus ». Notae foliorum scriptae sunt in paginis aversis inde a f. 3^v (= ٢). Ductus ad locum scripturae definiendum ut in cod. 6 forma impressi sunt. Scriptura accedit ad typum cod. Vat. copt. 17 an. 1288. Vox ϣ communitur accentu caret, interdum tamen reperitur cum lineola, e. g. in ff. 102, 143^v (bis), 152, 154^v, 157, 160^v (bis), 161^v, 169 (bis), 203, 275. Minio exarata sunt tituli psalmorum et canticorum, titulus libri secundi psalmorum (f. 79^v), notae marginales, indicatio doxologiarum et καθισμάτων, litterae maiores, interpunctionis signa, quae puncto vel binis apicibus constant, puncta et maculae, quibus litterae quaedam, praesertim ϣ et ϥ, distinguuntur. Litterae maximae et ornamenta paginarum fasciculorum externarum pigmentis croceo et rubro, perraro viridi, commendantur sicut et fascia in summo f. 295, quo cantica incipiunt. Crux in f. II^v et fascia in f. I atramento et minio rudi arte confecta sunt. Nota, in f. suppleto 337, sic legitur: لا كان بتاريخ يوم الثلاثاء المبارك ثامن عشرين شهر بابة المبارك | سنة ١٢٨٨ قبطية تيج السيد الاب بطريرك انا غبريال | الخامس والتسين في عدد الالباء الطاركة بعد ان اقام | على الكرسي المرقسي [١] ثلاث واربعون سنة بعد ان جاهد الجهاد | الحسن وكانت نياحته في دير القديس العظيم [١] نطنوريوس | الحروف بدير الميخون عند طلبته من المسيح بذلك وهو يقول | توجه الى الدير فان علامة خلاص الراهب موته في دير و اعطاء | الرب طلبته واستجاب له دعاه ونسجه من اعجاب هذه (sic) العالم الباطل | الرب يجعل لكاتب هذه الاحرف نصيبا معه ويرزقنا ببركة صلاته Cum fuit feria tertia benedicta, | والشكر له دايبا ابدا . كته بعد نياحته باسبوع die vigesimo octavo mensis bābah benedicti anni coptici 1285 (= 25 oct. 1568 vel melius 26 oct. quae feria tertia erat), requievit dominus pater patriarcha Abba Gabriel, nonagesimus quintus in serie patrum patriarcharum, cum sedisset in cathedra Marciana annos tres et quadraginta, bonumque certamen certavisset. Accidit autem eius requies in monasterio sancti Antonii magni, quod monasterium al-Maymūn vocatur, iuxta petitionem eius a Christo; dicebat enim: 'eamus ad monasterium, quoniam signum salutis monachi est mors eius in monasterio'. Et annuit Dominus petitioni eius atque exaudivit preces eius, et fecit ipsum requiescere a laboribus huius saeculi vani. Dominus ponat scriptori harum litterarum portionem cum eo, et largiatur nobis benedictionem precum eius. Laus (Deo) semper in aeternum. Hebdomada (una) ab

eius obitu (scriptum est) v. F. IV: *Portato da Egitto da me Girolamo Vecchiotti l'anno 1594 | Li salmi*; manu Alexandri Rainaldi, praefecti bibliothecae: *Io(hannes) Bap(tis)ta Raimundus bibliothecae Vaticanae | dono dedit ex testamento anno 1614* et forsitan eadem manu nota codicis 9. Alt. manu saec. XVII ante med.: *Psalmi Davidis*; deinde num. 10. Sigillum Hieronymi Vecchiotti sine atramento impressum conspicitur in marg. ext. f. 1.

Integumentum e corio rubro lineis auro impressis commendatum inscriptionem praebet in dorso *Psalterium | copt. arab. et notam 7.*

8 (ol. 1). Saec. XIII in. et an. 1587 (= Mart. 1303, cf. f. 351v), chart., mm. 328 × 241. ff. I. 351 (+ 101a. 165a. b), linn. 26, 27 et 23, 24.

Evangelia quattuor bohairice et arabice. Codex, in quo praefationes capitulorumque copticorum, quae vocant, argumenta unienique evangelio praemissa erant, dum in marginibus adscribebantur tum numeri capitulorum graecorum et copticorum, tum sectiones Ammonianae Eusebianique canones, iacturam 66 foliorum passus est atque anno 1587 reffectus. Textum copticum, cum aliis codicibus se contulisse testatur David Wilkins, *Novum Testamentum Aegyptium vulgo Copticum ex mss. Bodleianis descripsit, cum Vaticanis et Parisiensibus contulit...* Oxonii, 1713, p. VIII, addita brevi codicis descriptione. Parte codicis primaeva usus est Georgius Horner, qui eam demonstravit eundem textum exprimere ac codicem Parisiensem copticum 16 Bibliothecae Nationalis eamque littera Q₂ designavit, *The Coptic version of the New Testament in the northern dialect otherwise called memphitic and bohairic...* t. I, Oxonii, 1898, pp. LV sq. Interpretatio vero arabica in pristinis foliis ea est, quam pure aegyptiacam nominavit Ignatius Guidi, *Le traduzioni degli Evangelii in arabo e in etiopico*, in ephemeride cui titulus *Atti della R. Accademia dei Lincei...*, ser. IV, vol. IV, *Memorie*, Romae, 1888, p. 31; quae autem suppleta sunt folia recensionem exhibent Alexandrinam vulgatam.

1 (f. 1) Evangelium secundum Matthaeum sine praefatione et argumentis propter amissionem undecim priorum foliorum. Pristini textus remanent (ff. 7-54v) 3, 11 [ΕΤΕ ΗΓΓΑΝΩΑ - 18, 10 ΝΙΦΗ[ΟΝΙ]. Inc. in brevi arabica praefatione **ܥܪܢ ܬܥܘ**. بسم الله نبتدى بمعونة الله وحسن توفيقه. وبكتب الاربعة الاناجيل المقدسة بنوع الحياة وطريق الخلاص. وهذا انجيل متى كتب بالبرانية في فلسطين من بعد الصعود بسبعة سنين وكرز في اورشليم وفي الهند بسلام من الله امين « In nomine Dei. Incipimus, ope Dei ac bonitate illius auxilii, scribere quattuor evangelia sancta, quae sunt fons vitae et via salutis. Et hoc

evangelium quod scripsit Matthaeus hebraice in Palaestina, anno ab Ascensione septimo, atque praedicavit Hierosolymis et in India. In pace Dei. Amen ». Des. (f. 99) cum sola subscriptione arabica: *كلت بشارة القديس متى* « Explicit praeconium sancti Matthaei evangelistae; in pace Domini. Laus Deo semper in aeternum ».

2 (f. 100) Evangelium secundum Marcum, praemisso prologo, qui mut. inc. ut apud Georgium Horner, op. laud., p. I, l. 1 [ἡ χε νε] ἔρχεται ποθεῖς. Capitulorum argumentis, quae edidit galliceque vertit Adolphus Hebbelynck, *Les κεφάλαια et les τίτλοι des Evangiles dans les Mss. coptes bohâïriques Paris, Bibl. Nation., copte 16, Vat. copte 8 et le fragm. bohâïrique Brit. Mus. Add. 14740^A, fol. 9. La lettre d'Eusèbe à Carpius d'après le Ms. bohâïrique Vat. copte 9. Textes inédits et traduction, in ephemeride Le Muséon, t. XLII (1928), pp. 92-95, 104-106, titulus praemittit τερερμενι η-κ(εφα)λ(εον) ἡλ ετε ηαι ηε ηλ ذكر الاصحاح وى « enumeratio capitulorum, quae sunt LIV ». Evangelii inscriptio est (f. 102): *τερερμενις θεν θβοηθια μφτ εχδαι μπιεαγγελιον κατα μαρκον τερερμενις ερρηι εχων αμην* نبدي بعون الله بكتب انجيل مرقس شفاعته مع جينا امين « Incipimus, iuvante Deo, scribere evangelium secundum Marcum, cuius intercessio (sit) super nos (arab. add. omnes). Amen ». Des. (f. 162): *επαγγελιον ζωης κατα μαρκον εν ειρηνη τω κω αμην στυχο(ς) αωη κε(εφα)λ(εον) ηλ* « Evangelium vitae secundum Marcum; in pace Domini. Amen. Stichi MDCCCL, capitula LIV ». Desiderantur 1, 44 [εθουη εχεν] - 2, 9 [ηεκνοβι] σερχη, uno folio dempto post f. 105. Suppleta sunt (ff. 117-128) 5, 30 εταρβι - 8, 6 ηνεσμαθητης.*

3 (f. 163) Evangelium secundum Lucam, praemissis prologo et capitulorum argumentis. Varias prologi lectiones collegit Georgius Horner et uncis lunatis inclusas tradidit op. laud., pp. LI sq.; argumenta vero reperies apud Adolphum Hebbelynck, op. laud., pp. 95-99, 106-109. Evangelii inscriptio est (f. 166): *τερερμενις θεν θβοηθια μφτ εχδαι μπιεαγγελιον τατα (sic) λουκαν* (super κα scriptum est αα, abbrev. pro αμην, dein addita abbrev. ᾠα) نبدي بعونة الله بكتب انجيل لوقا « Incipimus, Deo iuvante, scribere evangelium secundum Lucam ». Des. (f. 271): *επαγγελιον ζωης κατα λουκαν εν ιρηνη τω κω αμην στυχο(ς) αωη κε(εφα)λ(εον) ηλ* (روى infrascript.) ηε (قبطى infrascr.) ᾠα (صنير infrascript.) « Evangelium vitae secundum Lucam; in

pace Domini. Amen. Stichī MMCCC. Capitula graeca LXXXIV, coptica LXXXVI, parva (i. e. sectiones Ammonianae) CCCXLII ». Textus primigenii desiderantur et suppleta sunt 19, 15 ⲉⲓⲛⲁ ⲛⲧⲉⲣⲉⲙⲓ – 28 post f. 245 et 22, 8 ⲛⲱⲧⲉⲛ (manus alt. scripsit inde a ⲓⲱⲁⲛⲛⲏⲥ) – 20 post f. 257.

4 (f. 272) Evangelium secundum Iohannem, praemissis prologo et capitulorum argumentis. Prologum contulit, ut supra, Georgius Horner, cf. op. laud., p. LIV; argumenta apud Adolphum Hebbelynck, pp. 100-102, 109-110. Evangelii inscriptio est (f. 273) $\text{ⲧⲉⲛⲉⲣⲉⲣⲏⲧⲥ ⲉⲛ ⲉⲃⲟⲛⲉⲓⲁ ⲙⲡⲧⲉⲁⲩⲧⲉⲗⲓⲟⲛ ⲕⲁⲧⲁ}$ ⲓⲱⲁⲛⲛⲏⲛ ⲛⲧⲉⲣⲉⲙⲓ « Incipimus, Deo iuvante, scribere evangelium secundum Iohannem ». Textus primigenius abrupte des. in 18, 37 ⲟⲩⲟⲣⲓⲱ (f. 339).

Codex primū efficiebatur quinionibus triginta quinque, quorum nunc integri exstant fasciculi 3-5, 12, 14-24, 27, 29-34. Novem folia habent fasciculus secundus, primo folio defraudatus, sextus, vigosimus quintus et vigesimus sextus, qui ultimo folio carent, vigesimus octavus qui imaginem evangelistae perdidit post f. 272. Fasciculi undecimi sunt folia octo, ultimi remanet primum tantum. Fasciculus decimus septimus undecim folia comprehendit, f. 165^a, qui imaginem ferebat s. Lucae (v. infra), in duo dirempto. Fasciculi notati sunt in margino summo paginarum extremarum ita ut habeatur in medio ornamentum cum verbis ⲓⲥ ⲭⲥ , in angulo interno numerus fasciculi, tandem in externo nomen evangelistae atque numerus paginae. Paginae enim litteris copticis signatae sunt, sed, primo folio uniuscuiusque fasciculi excepto, in foliis aversis tantum. Postea, sed ante foliorum amissionem, paginae omnes notatae sunt notis numeralibus cursivis evangelistarumque nomina arabice scripta in summis foliis rectis. Folia suppletoria, non paginae, numerata sunt a parte aversa; in iisdem prima fasciculorum folia, in pag. ext. cruce et verbis ⲓⲥ ⲭⲥ ⲛⲥ ⲉⲥ distincta carent fasciculorum numeris. Ab occidentalibus viris ter folia numerata sunt, primum saec. XVI-XVII atramento flavescenti prope ang. sup. dextrum scripturae copticae usque ad f. 165^a (= 165), postea, echartis scriptis tantum, ut vid., computatis, in ang. chartae, numeratione quae nunc viget, tandem in foliis aversis, modo librorum arabicorum (ff. 351^v-249^v) usque ad nūm. 103.

Codex eiusdem est manus ac codex copticus 16 bibliothecae nationalis Parisiensis. Hunc autem circa initia saec. XIII exaratum esse prodit calendarium quod codicem complens inc.: an. Cbr. 1196, an. Mart. 920 (sic, continuato errore usque ad finem calendarii: an. Chr. 1416, an. Mart. 1140, ff. 368-369^v; — f. 369^v nomen librarii Gabrielis). Scriptura uncialis est, oblongam quam vocamus, sat crassa; in subscriptionibus tantum inque primis lineis prologorum et evangeliorum formae reperiuntur rotundae. Ductus ad locum litterarum, quae suspenduntur, definiendum forma impressi sunt in charta. Minio exarata sunt interpunctionis signa, i. e. angulus cum puncto, puncta quae signum compendii, maculae quae litteras maiores, ⲉ et ⲕ ornant, una vel saepius duae lineae in principio sectionum, inscriptiones evangeliorum et pro-

logorum. In margine sinistro, litteris copticis scripti sunt numeri sectionum minio, canonum vero Eusebianorum atramento; ibidem autem sectionum copticarum numeri vel signo speciali carent vel duobus punctis suprascriptis (ex litt. قبطى = «coptica») distinguuntur. graecarum verbo رومى «graeca» vel litt. ر suprascriptis. Ammonianarum numero canonis infrascripto. In margine dextro atramento scripti sunt numeri sectionum Ammonianarum et canonum notis numeralibus cursivis, quibus et minio in marginibus externis notantur sectiones copticae et graecae litteris ر et ق discriminatae. Variis pigmentis decorantur litterae maximae, ornamenta quae sectiones indicant in mg. ext., necnon ea quae in marg. sup. primas et ultimas uniuscuiusque fasciculi paginas distinguunt, fasciae duos vel tres margines implentes paginarum quibus incipiunt prologi et evangelia. Librarius qui an. 1587 folia supplevit, fere eodem modo ac prior usus est minio, sed litteris copticis tantum notati sunt numeri sectionum et canonum in marg. ext. Imagines ex primigeniis remanent (f. 101v) s. Marci et (f. 165b) s. Lucae; haec vero, quae in f. 165a averso depicta erat, recens transportata in f. 165b, cui erat agglutinata, inde a f. 165b averso transpicienda est ut recto legatur inscriptio $\text{παρατος } \alpha\omicron\upsilon\tau\omicron\kappa\alpha\varsigma$. F. IV crux cum litteris α et ω ac verbis $\text{ιης } \text{νϣϥ } \text{ϣϥ } \text{ϥϥ}$ «Iesus Christus filius Dei», nec non fascia f. I sunt atramento delineatae pigmentisque tinctae rubro et croceo.

Postquam suppleta sunt folia marginesque refectione exarata est in f. 351v subscriptio haec: كملت بشارة القديس يوحنا وهي تمام الاربعة بشار بركات | قابلهم تكون مع المهتم والناقل والسمع وسائر بنى المعمودية امين | وكان الفراغ من تكميلهما (sic) يوم الثلاثاء المبارك ثامن عشرين شهر بشنى | سنة الف وثلاثمائة (تليامية in cod.) وثلاثة للشهداء الاطهار بركة صلواتهم تكون معنا امين | وانا اقم عليك ايها القارى في هذا | الكتاب بالام (sic) المسيح ان تقول من جوارح قلبك يا ربنا يسوع المسيح | اغفر خطايا عبدك ارغادوس ابن يوحنا ناقل هذه الاحرف وحاله | من رباط خطاياه ومن سائر الرباطات والنبات الشرعية هو | وجميع بنى المعمودية واقفهم امام منبرك المخوف بنهر غيب عن بينك | وادرتهم باللكوت التى لا يزول ومن قال شئ له بمثله والسيح لله دايا ابدًا | وذلك مما اهتم به السيد المخدم المحب المحبوب الدين الارتدكسى (الارتدكسى يد. suprascr.) | الشماس المكرم والارخن (والارخن in cod.?) | المجل الموقر المحترم حب القربا ومرقى الايتام | ومطى الفقرا والمساكين العامل بوصايا سيده الماشى على قدم | الماق واليفين الشيخ العلم صليب الاناسى بجل المولا الرئيس العالم | العامل الفاضل النفس الشماس المكرم والارخن الفضل الشيخ | المكين جرجس التبتيح في الاحضان الابراهيمية نبح الله فنه وينفع | بجله بما اهتم به من هذا التذكار الحسن ويفرحه باللكوت بد | ائمر الفصح بطليات وشفاة دات الشفاعات معدن الطهر | والبركات سيدتنا وفخر جنسنا مريم البتول الزكية وسائر الشهداء | والقديسين *Explicit evangelium sancti Iobannis et est complementum quattuor evangeliorum; benedictiones eius, qui illa praefatus est, sint cum curatore, scriptore et auditore, cumque ceteris filiis baptismi. Amen. Fuit autem finis consumptionis eorum feria tertia benedicta, vigesima octava mensis baŋnas anni 1303 martyrum purorum (= 2 iunii 1587), benedictio precum eorum sit vobiscum. Amen. Et ego adiuro te, quicumque legis in hoc libro, per passionem Christi, ut dicas ex intimo*

corde tuo: o Domine noster Iesu Christe, dimitte peccata servi tui Arcadii (*Argadiya*) filii Iohannis, barum litterarum scriptoris, solve eum omnesque filios baptismi a vinoulo peccatorum suorum et a reliquis censuris et poenis legalibus, siste eos ante tremendum thronum tuum a dextris tuis absque vitio, et bereditare fac oos regnum, quod non praeteribit. Et qui dixerit aliquid, sic ei fiet. Laus vero Deo semper in aeternum. Id curavit dominus obsequio dignus, amicus dilectus, fide orthodoxus, diaconus reverendus, praelatus (*ἄρχων*) honoratus, venerandus et observandus, amator peregrinorum, educator orphanorum, erga pauperes et egenos liberalis, qui custodit mandata Domini sui, et institit vestigio veritatis ac iustitiae, magister doctus Šalib al-Ibnasī, gloria magistri, prioris docti et operosi, anima excellentis, diaconi venerandi et praelati conspicui, magistri constantis, Georgii, qui requiescit in sinibus Abrahamiticis. Deus det requiem animae illius et retribuat illi beatitudinem secundum curam ab ipso in hoc pulchro monumento adhibitam, atque exhilaret illum in regno (caelorum) post longam vitam; per preces et intercessionem essentiae intercessionum, fodinae puritatis et benedictionum, dominae nostrae et decoris generis nostri, sanctae Mariae, virginis purae, et omnium martyrum et sanctorum. Amen. Laus Deo semper et in aeternum». F. I mann Alexandri Rainaldi, bibliothecae praefecti: *Quattuor evangelia in lingua Aegyptiaca cum Interpretatione eorum in lingua Arabica*. Notae codicis ibidem leguntur: 22 cancell., N° 1 et Nuovo IX plumbo cancell., VIII et N° 8. Ff. 99^v, 101^{av}, 165^{av}, 165^{bv}, 248^v, 259^v vac.

Integumentum, quod ex corio rubro constat, scuta exhibet auro impressa Pii VI et Francisci Xaverii de Zelada card. bibliothecarii.

9 (olim 4). An. 1204-1205 (= Mart. 921), ebrat., num. 345 × 253, ff. I, 504 (— 22, 146, 236 oscitatione illius qui saec. XVII folia numeravit omissis), linn. 22-24.

Evangelia quattuor bohairice et arabice cum praefationibus et capitulis. Codicem, quem primus laudaverat Athanasius Kircher, *Prodromus Coptus sive Aegyptiacus*, Romae, 1636, pp. 191 sq., contulit David Wilkins, ut ipse fatetur, *Novum Testamentum Aegyptium vulgo Copticum*, Oxonii, 1716, pp. VIII sq., exscripsit autem Raphael Tuki in cod. Borg. copt. 57, ff. 2-385. Postremo textus bohairicus ex integro collatus est a Georgio Horner, qui sat amplam codicis (D₁) descriptionem editioni praemisit deque textus indole disseruit, *The Coptic version of the New Testament in the northern dialect*, vol. I, Oxonii, 1898, pp. LVIII-LXV. Interpretatio arabica, cui adduntur in mg. nonnullae notae de discrepantia cum aliis versionibus, illa est pure aegyptiaca, de qua Ignatius Guidi scripsit in *ephemeride Atti della R. Accademia dei Lincei...*, ser. IV, vol. IV, *Memorie*, Romae, 1888, p. 17.

1 (f. 2) Epistola Eusebii ad Carpianum, quam, haud leviter discrepantem a textu cod. Mus. Brit. Or. 1315 apud Georgium Horner, op. laud., vol. I,

pp. LXXII sq., edidit galliceque vertit Adolphus Hebbelynek, op. laud., *Les κεφάλαια et les τίτλοι des Évangiles* etc., in ephemeride *Le Muséon*, t. XLI (1928), pp. 116-118. Inc.: **ϢΥΝ Θ(Ε)Ω ΕΥΣΕΒΙΟΣ ΗΚΑΡΠΙΑΝΟΣ: ΠΑ- ΜΕΝΡΙΤ ΗΝΟΝ ΘΕΝ ΠΩ ΧΕΡΕ** الحبيب الاخ (sic) اوسىوس قريانو بسم الله
 « Cum Deo. Eusebius Carpiano dilecto fratri in Domino salu- tem »; des.: **ΠΙΜΑΡΤΗ ΗΚΑΝΩΝ ΦΑΙ ΕΤΕ ΣΥΗ ΗΘΗΤΕ...** ΕΥΩΟΥ القانون الماشر
 ΔΙΠΕΝΘΕ ΗΝC ΠΧC ΨΑ ΕΝΕΘ ΗΤΕ ΝΙΕΝΕΘ ΕΔΜΗΝ الماشر
 « Decimus canon, in quo scriptum est... in gloria Domini nostri Iesu Christi in saecula saeculorum. Amen ». Sequuntur (f. 3^v) Eusebii canones qui des. f. 14^r: **ΑΥ- ΧΩΚ ΕΒΟΛ ΗΧΕ ΠΙ ΗΚΑΝΩΝ: ΕΤΑΘCΘΗΤΟΥ ΗΧΕ ΕΥΣΕΒΙΟΣ: ΗΚΑΡ- ΠΙΑΝΟΣ ΕΓΤΑΜΟ ΔΙΜΟC ΕΝΙΔΕΞΙC ΕΤΤΜΑΤ ΝΕΜ ΠΟΥΕΡΗΟΥ ΘΕΝ ΠΙΔ ΝΕΥΑΓΓ(Ε)ΛΙΟΝ** يعلمه (sic) اوساىوس قريانو
 « Completī sunt cano- nes X quos scripsit Eusebius Carpiano, ostendens illi lectiones (ar.: sectio- nes), quae inter se conveniunt in quattuor evangelis ».

2 (f. 23) Evangelium secundum Matthaeum, cuius 1, 19-2, 12, arabice edidit Ignatius Guidi, loc. laud. Titulus est: **ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΕΟΝ** انجيل متى « Evangelium Matthaei »; sed (f. 19^v) praecedit breve prooemium, ut sequitur: **ΤΕΝΕΡΗΤC ΘΕΝ ΘΒΗΘΗΔ ΔΨΤ· ΝΕΜ ΠCΑΙ ΗΤΕΓΗΔΨΤ· CΘΕ ΠΙΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ· ΗΤΕ ΜΑΤΘΕΟC· ΠΙΔ- ΠΟCΤΟΛΟC ΟΥΑΙ ΕΒΟΛ ΘΕΝ ΠΙΔ ΔΙΜΑΘΗΤΗC· ΕΡΕ ΦΤ Τ ΠΑΝ ΠΟΥΠΡΟCΤΑΤΗC (ΟΥ supraser.) ΝΤΑΘ (C corr. in C) ΝΕΜ ΦΗ (NE supraser.) ΕΤΑΘCΘΑΙ ΝΕΜ ΦΗ ΕΤΩΧΥ ΗΘΗΤΕ ΝΕΜ ΦΗ ΕΤCΩΤΕΜ** نبدي بمعونه الله وحسن توفيقه بكتب بشارة متى الرسول احد التلاميذ
 « Incipimus cum auxilio Dei et pulchritudine sui praesidii scribere evangelium Matthaei apostoli, unius e discipulis XII, cuius intercessionem Deus tribuat (copt. nobis) librario, lectori et auditori. Amen ». Des. (f. 140^v): **ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΖΩΗC ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΕΟΝ CΤΥΧΟC** ΕΨ κεφαλεον εψ εν ηρηνη τω κω بشرى الحياة لمتى استغن (استنحت ms.) الفين وسبع مائة فصول اربعة وتسعين
 « Evangelium vitae secundum Matthaeum. Stichī MMDCC, capita XCIV (ar. add. in mg.: i. e. capita parva). In pace Domini. Amen ». Praemittuntur: ¹ (f. 15) prologus prior, cuius

textus copticus ex parte editus a Guillelmo Bonjour, *In monumenta coptica seu aegyptiaca Bibliothecae Vaticanae brevis exercitatio*, Romae, 1699, p. 16; totus legitur apud Georgium Horner, op. laud., p. LXI, inc.: **ΘΕΝ ΦΡΑΝ ΜΦΙΩΤ... ΦΗ ΕΤΥΩΠΗ ΝΗΝ ΕΤΕΡΜΕΤΑΝΟΙΝ...** بسم الاب ... قابل التوبة « In nomine Patris... Qui accipit paenitentes... »; des. (f. 15^v): **ΟΥΟΖ ΑΥΧΙΜΙ ΘΕΝ ΚΕΧΩΜ ΧΕΦΟΙ ΝΩΧ** (χοι ἡ suprascer.) **ΝΣΑΧΙ** انا الفان نسخة ووجد في نسخة كلمة « et inventus est in alio exemplari (numerus) MMDC vocabulorum »; ² (f. 16) prologus alter, quem coptice edidit Georgius Horner cum anglica versione, op. laud., pp. LXI sq., inc.: **ΠΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΗΤΕ ΦΗ ΕΘΟΥΑΒ ΜΑΤΘΕΟΣ...** انجيل القديس متى الانجيل « Evangelium sancti Matthaei evangelistae... »; des.: **ΟΥΟΖ ΝΑΙ ΝΕ ΝΙΝΟΗΜΑ ΤΗΡΟΥ** وهذا جملة معانيها « et hi sunt tituli omnes »; ³ (f. 16^v) capitula iuxta seriem graecam, inc.: **Α ΠΙΧΙΝΕΜΙ ΕΘΒΕ ΝΙΜΑΓΟΣ** الاول الاخبار عن المجوس « I. Notiones de magis »; des. (f. 19): **ΞΗ ΙΩΧΗΦ ΠΙΡΕΜΑΡΙΜΑΘΕΑΣ ΝΕΜ ΠΙΧΙΝΩΛΙ ΜΠΙΣΩΜΑ ΗΤΕ ΠΟΤ· ΠΑΛΙΝ ΤΑΝΑΚΤΑΚΙ** الثامن وستين يوسف الرامي واخذ جسد الرب ثم القيامة « LXVIII. Ioseph ab Arimathea, et ablatio corporis Domini; deinde resurrectio ». De capitulis notandum est in principio argumenta referri capitulorum graecorum, in fine autem Evangelii numerum dari copticorum; praeterea hic numerus, XCIV scilicet, qui congruit cum notis in margine positis et cum subscriptione cod. Georgii Horner E₁ an. 1208, differt a numero, XCIII scil., qui legitur in prologo primo (f. 15^v) quique reperitur in codd. C₁, H_{1,2} (cf. Horner, p. 280).

3 (f. 147) Evangelium secundum Marcum, cuius titulus est **ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ** انجيل مرقس « Evangelium Marci »; des. (f. 229^v): **ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΖΩΗΣ ΚΑΤ(Α) ΜΑΡΚΟΥ ΣΤΥΧΟΣ ΑΩΝ ΚΕΦΑΛΕΟΝ ΝΕ** بشرى الحياة لمرقس فصول صغار **ΑΩΝ** فصول كتاب سنة وخمسون « Evangelium vitae secundum Marcum. Stichi MDCCCL, capitula LVI »; nota in mg. est addita **خ** استخين الف وثمان مائة وخسين. Praemittuntur: ¹ (f. 142) prologus prior partim a Guillelmo Bonjour, op. laud., pp. 16 sq. editus, deinde vero a Georgio Horner collatus, addita interpretatione anglica; cf. op. laud., pp. XLIX-LI et LXII; inc.: **ΣΥΝ ΘΕΟ ΠΑΤΗΡ ΚΕ ΙΟC ΚΕ ΤΟ ΠΝΑ ΑΓΙΟ(Ν)** εφεραναφ **ΜΦΤ** بسم الاب والابن « Cum Deo. Pater et Filius et Spiritus Sanctus. ... روح القدس توفيق الله ».

Placeat Deo...»; des. f. 143: **ΟΥΟΖ ΤΕΓΑΡΙΘΜΟΣ ΗΤΕ ΠΕΡΣΑΧΙ** «et numerus verborum eius MDCCC»; **آَو مائة وثمان مائه** «et numerus verborum eius MDCCC»; ² (f. 143^v) prologus alter, quem edidit Georgius Horner cum interpretatione anglica, op. laud., pp. LXII sq.; inc.: **ΠΙΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΗΤΕ ΠΕΝΙΩΤ ΕΘΟΥΑΒ ΗΑΠΟCΤΟΛΟC** ... **انجيل اينا القديس الرسول** «Evangelium patris nostri sancti, apostoli...»; des.: **ΟΥΟΖ ΤΗΠΙ ΗΝΙΚΕΦΑΛΕΟΝ ΚΑΤΑ ΝΟΥΝΟΗΜΑ ΞΗΗ ΝΕ** «et numerus capitulorum secundum titulos eorum XLVIII est»; ³ capitula iuxta seriem graecam, inc.: **Α ΕΘΒΕ ΦΗ ΕΤΕ ΠΗΠΝΑ ΗΑΚΑΘΑΡΤΟΝ ΝΕΜΑÇ** **الاول من اجل الذي به الروح النجس** «I. De illo in quo erat spiritus immun-
dus»; des. f. 145: **ΞΗΗ ΦΗ ΕΤΑÇΕΡΕΤΙΝ ΜΠΙCΩΜΑ ΗΤΕ ΠΟC ΗΝC** **الثامن وارمون استدعا جسد الرب يسوع** «XLVIII. Ille qui rogavit corpus Domini Iesu». De capitulis iterum notare oportet coptica numerari LVI in margine et in subscriptione, LIV vero tantum in primo prologo.

4 (f. 237) Evangelium secundum Lucam, cuius titulus est **ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ** **انجيل لوقا** «Evangelium Lucae», des. (f. 384^v): **ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΖΩΗC ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ CΤΙΧΟC ΑΩ: ΚΕΦΑΛΕΟΝ ΒΒ: ΕΝ ΙΡΗΝΗ ΤΩ ΚΩ ΑΜΗΗ** **فصول** **بشرى الحياة للوقا استخين** **صغار** **الفان وثمان مائة فصول** (supraser. قبط. ثلثة تسعون بسلام الرب امين «Evangelium vitae secundum Lucam. Stichi (in arab. snpraser.: sectiones parvae) MMDCCC. Capitula (ar. supraser.: coptica) XCII (arabice: XCIII). In pace Domini. Amen». Praemittuntur: ¹ (f. 231) prologus prior qui, ultimis verbis editis a Guillelmo Bonjour, op. land., p. 17, collatus est, addita interpretatione anglica, a Georgio Horner, op. laud., pp. LI-LIII et LXIII, inc.: **ΘΕΝ ΦΡΑΝ ΜΦΙΩΤ... ΦΗ ΕΤΑÇΘΙΜΩΙΤ ΝΑΝ...** **بسم الاب... الذي هدانا...** «In nomine Patris... Qui duxit nos...»; des. (f. 231^v): **ΟΥΟΖ ΑΥΧΙΜΙ ΘΕΝ ΚΕΧΩΜ: ΧΕ ΑÇCΘΗΤÇ ΘΕΝ ΡΑΚΟ†: ΟΥΟΖ ΗΘΟÇ Γ ΗΨΟ ΗCΑΧΙ** **الاكندرية** **وجود في نسخة انه كتب في الاسكندرية** «et inventum est in alio codice quod scripsit Alexandriae et verba erant MMM»; ² (f. 232) prologus alter, quem edidit angliceque interpretatus est Georgius Horner, op. laud., p. LXIII, inc.: **ΠΙΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΗΤΕ ΠΙΑΤΙΟC ΛΟΥΚΑC** **انجيل القديس لوقا** «Evangelium sancti Lucae»; des.: **ΟΥΟΖ ΤΗΠΙ ΗΝΙΚΕΦΑΛΕΟΝ ΗΝΙΩ† ΕΥΟΙ ΗΠ†**

NE: « et numerus capitulorum maiorum LXXXIII est »; ³ (ibid.) capitulorum series graeca, inc.: **Α ΕΘΒΕ** **†ΑΠΟΓΡΑΦΗ** « I. De censu »; des. (f. 234^v): **ΠΤ ΚΛΕΟΠΑ** **ΝΕΜ ΠΕΡΥΦΗΡ** « LXXXIII. Cleophas et socius eius ». Capitula coptica, quae sunt XCII in margine et in subscriptione (arabice: XCIII), in prologo primo LXXXVI tantum numerantur.

5 (f. 389^v) Evangelium secundum Iohannem, cui titulus imponitur **ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ** « Evangelium Iohannis », des. (f. 504^r) **ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΖΩΗΣ ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ ΣΤΙΧΟΣ** **ΒΥ** **ΚΕΦΑΛ(Ε)ΟΝ** **Η ΕΝ ΙΡΗΝΗ ΤΩ ΚΥΡΙΩ ΑΜΗΝ** « بشرى الحياة ليوحنا استخواته »; **ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ** « Evangelium vitae secundum Iohannem. Stichī MMCCCC. Capitula L. In pace Domini. Amen ». F. 410^v arabice additus est in marg., prima manu per transversum scriptus, locus de motu aquae per angelum, 5, 3 sq. praemissa nota رومى وليس فى القبطى « graecum, non est in coptico ». Pericope de muliere adultera, 7, 53-8, 11 (f. 431) equidem primae manus non est, sed codici iam scripto adiuncta est; hoc enim demonstrant tum compositio fasciculi, qui folia undecim habet, tum ommissio folii in serie paginarum, quae numeratae sunt, tum demum verba 7, 52 **ΧΕ ΑΜΗΝ** - **†ΓΑΛΙΛΑ** iterata initio f. 431 quum iam scripta essent initio f. 432, ubi deinde minio sunt cancellata. Stellulae deauratae in mg. ext. hanc pericopen distinguunt et notae arabicae leguntur in principio: هذا الفصل ليس تضمنه القبطى ولا بعض نسخ الرومى ولا السريانى « hanc sectionem minime continent coptica (versio) nec aliquot exemplaria (versionis) graecae et syriacae »; in fine vero: الى هنا نقل من العربى « usque huc translatus est ex occidentali (textu) ». Praemittuntur: ¹ (f. 385^v) prologus prior, qui ultimis verbis editis a Guillelmo Bonjour, op. laud., pp. 17 sq., collatus est, addita interpretatione anglica, a Georgio Horner, op. laud., pp. LIV et LXIII, inc.: **ΘΕΝ ΦΡΑΝ ΑΦΙΩΤ...** **ΘΕΝ ΘΒΟΗΘΙΑ ΑΦΤ...** « In nomine Patris... Deo iuvante... »; des. (ibid.): **ΟΥΟΖ** **ΘΕΝ ΚΕ ΟΥΙ ΧΕ ΘΕΝ ΤΗΠΙ** **ΗΤΕ ΠΕΡΣΑΧΙ** **ΒΥ** « et in alio (libro) numerus verborum eius MMCCCC »; ² (f. 386^v) prologus alter, quem Georgius Horner cum versione anglica edidit, op. laud., pp. LXIII sq., inc.: **ΠΙΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΗΤΕ ΠΙΛΓΙΟΣ ΙΩΑΝ** **ΝΗΣ...** « Evangelium sancti Iohannis... »; des.: **ΟΥΟΖ**

ΤΗΠΙ ΗΝΙΝΙΥ† ΗΚΕΦΑΛΕΟΝ ΣΕΙΡΙ ΗΚ ΝΕ وعدد اصحاحاته عشرون « et numerus magnorum (om. ar.) capitulorum XX »; ³ (ibid.) capitulorum series graeca, inc.: Α ΠΙΡΟΠ ΕΤΑΦΥΩΠΙ ΘΕΝ ΤΚΑΝΑ ΗΤΕ ΤΓΑ-ΖΙΛΕΔ الحليل الاول عرس قاتا الحليل « I. Nuptiae quae fuerunt (om. ar.) in Cana Galilaeae »; des. (f. 387v): Κ ΠΙΧΙΝΥΕ ΕΘΟΥΝ ΑΠΟΤ ΓΙΧΕΝ ΝΙΔΠΟΣΤΟ-λως ερε νιρωον ψοτεμ المثلث على الرسل والابواب مغلقة « XX. Ingressus Domini ad apostolos dum portae clausae erant ». Capitula coptica, quae sunt L in margine et in subscriptione, in prologo primo XLVI tantum numerantur.

Codicem efficiunt fasciculi L, qui fere omnes sunt quiniones; novem tantum ff. continet trigesimus tertius, sine textus detrimento, octo autem servaverunt primus et ultimus qui foliis vacuis, ut vid., defraudati sunt. Ff. undecim habent fasciculi secundus, decimus quintus, vigesimus tertius et trigesimus nonus, propter praemissos priores prologos evangeliorum, ut videtur, ita tamen ut folium additum in principio fasciculi vigesimi tertii purum sit. Foliorum undecim pariter est fasciculus quadragesimus tertius, cui est adiuncta pericope de muliere adultera. Propriam fasciculorum enumerationem copticam uncialem habent singulae partes. Seorsum numeratae sunt hinc paginae epistolae ad Carpianum et canonum Eusebianorum simul ac prologorum capitulorumque primi evangelii, illinc paginae singulorum evangeliorum, sed in ff. aversis tantum notatae secundum numeros pares, praeterquam initio fasc. ubi etiam numeri impares in ang. super. externo apparent. Extra paginarum numerationem exstant: ff. 15, 142, 231, 385, quae priores prologos continent, unde recte putares hos in exemplari, quo usus est librarius, non adfuisse; ff. 232-234, quae alterum prologum et capitula Lucae complectuntur, quorum numeratio oscitatione librarii fuerit omissa; ff. 1, 20, 21, 235, 388, quae vel ornamentum vel evangelistarum imagines implent; sed f. 146 effigiem Marci exhibens in communi serie comprehensum est. Praeterea nota caret f. 431 enim pericope de muliere adultera. Fasciculi, per quinque partes divisi, notati sunt in margine sup. extremarum paginarum ita ut habeas in unoquoque ultimo folio averso numerum paginae, verba ΓΕ ΧΧ et numerum fasciculi, in uno autem quoque primo folio recto numerum fasciculi, verba ΓΕ ΘΥ, ΚΥ ΘΥ vel ΓΟΘ ΘΘ (f. 266), et numerum paginae. Notis caret prima pagina uniuscuiusque partis, videlicet fasc. primi, tertii, decimi quinti, vigesimi quarti et trigesimi noni, et ultima, quando non scripta, h. e. fasciculorum secundi, decimi quarti, vigesimi tertii et quinquagesimi. Eodem tempore, quo codex scriptus est, fasciculi numerati sunt in summa pagina prima vocibus arabicis et notis cursivis copticis, quae tamen haud raro cultro resectae sunt partim vel totaliter. Postea, nescimus tamen utrum in Oriente an Romae saec. XVIII inc., fasciculi pro cuiusdam glitinatoris commoditate litteris syriacis negligenter scriptis notati sunt in ang. sup. int. foliorum extremorum pagina tamen inversa omissis in foliis ultimo fasciculi quadragesimi sexti primoque sequentis (nota ٥٥ in serie praetermissa). Notae, quas arabicas vocant, quibus et apud nos folia dignoscuntur circa an. 1600 appositae sunt.

Scriptura huius codicis, unius e venustioribus codicibus copticis chartaceis, medium quendam locum tenet inter uncialem rotundam et oblongam, litterae tamen ε, ϑ, ο, c ovatam formam habent earumque ductus tenues a crassioribus vix distinguuntur; cf. Hebbelynck, op. laud. *Les κεφάλαια*, pp. 118-120. Littera ϣ rectam hastam habet a dextera parte, inclinatamque lineolam a sinistra. Uno eodemque characterē usus est librarius tum in textu, tum in titulis, subscriptionibus ac notis, aliquantulum vero crassiores ac rotundiores sunt litterae unius lineae in principio prologorum priorum et singulorum capitum, duarumque linearum post primam lineam uniuscuiusque evangelii. Accentus indicantur vel puncto vel curva lineola, vel lineola curva cum puncto. Compendia signantur linea cum duplici flexu. Specimen f. 147 invenitur apud Hyvernat. *Alb. pal.*, tab. L. Ductus ad locum scripturae, quae suspenditur, definiendum forma impressi sunt in charta. Minio picta sunt puncta vel maculae in litteris ϣ, ϑ, Ϸ, aliquando in ϣ vel in aliis, cancellationes et verbum ϣ « iustum est » in tabulis canonum Eusebianorum, signa interpunctionis, signaque marginalia quibus V. T. effata in evangelio secundum Matthaeum distinguuntur. In marginibus atramento signata sunt litteris copticis capita coptica, sectiones Ammonianae, Eusebii cauones, minio autem capita graeca. F. 20^v, cui a verso agglutinata est charta recentior, decorant crux et effigies clypeatae quinque atramento et coloribus rubro, viridi et croceo pictae; exhibentur autem D. N. I. C. imberbis, in medio crucis, atque evangelistae barbati inter brachia quattuor, cum inscriptionibus: *ⲓϥ ⲭϥ, ο ἁγίος ματῆος, ο ἁγίος μαρκος, ο ἁγίος λοῦκας, ο ἁγίος ιωάννης*; inter brachia crucis: *ⲓⲛϥ ⲡⲭϥ ⲁϣ ⲃⲣⲟ*, « Iesus Christus vicit »; *ⲉⲩⲗⲱⲛ ⲉⲩⲱⲛϥ, ⲡⲱⲛⲛ ⲛⲧⲉ ⲡⲱⲛⲃ*, « arbor vitae »; in ima pagina, ex utraque crucis parte divisam habes librarii subscriptionem: *ϣⲧ ⲛⲁⲓ ⲁⲛⲓⲉⲃⲓⲛⲛ ⲧⲱⲡⲣⲓϥ ϣⲣⲟⲛⲟⲩ ⲧⲟⲛ ⲁⲓⲟⲛ ⲁⲩⲣ ⲣⲕⲁ* « Deus miserere pauperis Georgii, epochae Martyrum 921 » (Au. D. 1204-1205). Hanc subscriptionem esse ipsius codicis calligraphi testatur similitudo tum scripturae (e. g. : ligatum cum ϣ sequenti, ut ff. 142, lin. 3; 143^v, in mg.; 144, lin. 8; 232^v, lin. 4 a fin.), tum ornamentorum prout eadem perspicere licet adhuc in codice nostro sub ornamentis deauratis de quibus infra, atque ut apparent in codd. Vat. copt. 13 et Brit. Mus. Or. 1315 qui eiusdem sunt librarii. F. 20^v deest quidem, vel deesse videtur, super vocem ϣⲧ accentus quo uti solet codicis calligraphus, nempe lineola curva; hic tamen non continuo sibi constat; plus semel vox ϣⲧ omni caret accentu (cf. Vat. copt. 9, ff. 204^v, l. 6 a fine; 253^v, l. 1: 314^v, l. 12; 419^v, l. 1; 451^v, l. 1; Vat. copt. 13, ff. 24, l. 10; 28, l. 6; 37^v, ult. l.; 52^v, l. 6; 62, l. 2 a fine; 73, ult. l.; 74, l. 6 a fine; 84^v, l. 10 a fine et aliis in locis); pro lineola curva non raro ponitur solum punctum idque aliquando, ut in cod. Vat. copt. 13, ff. 220, lin. 3 a fine, 221^v, lin. ult., lineae transversali sinistrae litterae ϣ ita vicinum ut suspicatus fueris huiusmodi indolis esso punctum quod in subscriptione f. 20^v exhibet ϣⲧ (Hyvernat, *Alb.*, tab. L). Similem crucis imaginem cum subscriptione Georgii, hic vocati filii Moubedeb, exhibet cod. copt. Brit. Mus. Or. 1315, f. 2^v qui eiusdem, ut dictum, manus est ac cod. Vat. 9; ibidem etiam in subscriptione crucis, vox ϣⲧ leve praebet punctum adhaerens lineolae transversali sinistrae litterae ϣ; in subscriptione autem finali cod. B. M. Or. 1315, calligraphus omnino omittit signum diacriticum super ϣⲧ; in eodem codice tum subscriptionem crucis, tum ipsum textum, tum subscriptionem libri An. Mart. 924 unius oese librarii extra dubium versatur. Codicis ornamentis pristinis ab ignoto pictore

alia superpicta sunt auro obducta: stollulas vel melius rosulas deauratas ubique posnit, tum singulas ut signa interpunctionis maiora, tum binas prope numeros capitum, sectionum et canonum, tum quaternas in paginis fasciculorum extremis sub numeris paginarum et fasciculorum compendiosisque nominum sacerorum, tum catervatim in marginibus sinistris ad distinguenda V. T. effata in tribus ultimis evangelii, aliaque loca nonnulla ut prologum Lucae, verba angelorum et Elisabeth, cantica B. M. V., Zachariae et Simeonis, pericopen de muliere adultera. Auro pariter obductae sunt litterae maiores et lineae quibus tabulae canonum Eusebianorum sepiuntur. Non tantum auro sed et pigmentis rubro et caeruleo distinguuntur litterae maximae illaque ornamenta quae inter verba IC et XC , VC et CV in principio et fine fasciculorum conspiciuntur. Ornamenta tandem enumeranda sunt quae artem veram comprobant pigmentis caeruleo et albo super aurum depicta: fasciae, in quarum fenestris tituli exarati sunt ff. 2, 23, 147 (apud H. Hyvernat, op. laud., tab. L) 237, 389^v; portae quae triplici aren initia prologorum priorum superant ff. 15, 142, 231, 385^v vel portae quadratae, quae initium textus coptici tantum tegunt in prologis aliis ff. 16, 143^v, 233, 386^v. Haec pigmenta aurea pristino codici superaddita esse certa produnt indicia. Sub hisce pigmentis, si a tergo conspiciuntur, perspicue adhuc videre est lineamenta inter se innoxia eiusdem indolis ac ornamenta crucis f. 20^v de qua supra, nec non ornamenta cod. Vat. 13 ab eodem calligraphe confecta. Item, sub deauratis litteris marginalibus, sive maioribus sive minoribus, ductus perspicuntur pristini; immo buiusmodi ductus deaurandos pictor noster interdum vel partim vel omnino ueglexit; cf. ff. 25, 35, 66, 68, 132, 291^v, 325^v, 338, 353, 354, 373, 397, 410, 415, 416 (coll. f. 409), 460^v, 466^v, 473, 491^v (coll. f. 420); demum, ut minora mittamus, rosae aurcae baud integre celant primigeniam interpunctionem rubram; notatu dignum est f. 105, ult. lin., ubi pictor, post delineatum circulum circa pristinum signum \cdot , eundem deaurandum praetermisit. Caeterum, ut dictum, cod. Vat. 9 eiusdem manifeste est calligraphi ac cod. B. M. Or. 1315 cuius ornamenta, tum crucis f. 2^v, tum ipsius codicis passim, unius continuo sunt indolis, rubri, viridis et flavi coloris, omni auro destituta. Praeter ornamenta genuinis suffecta, pictor alia confecit proprio Marte. Ad haec pertinet ornamentum f. 504 cum inscriptione arabica: $\text{سلك الاربعه الاتاجل القدسه}$ «Desinunt quatuor sancta Evangelia». Inter omnia eminet venustissimum ornamentum quod f. 1^v implet, multiplicem crucis graecae effigiem referens atque inscriptiones tum in quattuor angulis $\text{IHC XC} \text{C} \text{C} \text{C} \text{C}$ «Iesus Christus vicit», tum iuxta crucem mediam: $\text{ΖΥΛΩΝ} \mid \text{ΖΩΗC} \mid \text{ΠΝΥΜΗΝ} \mid \text{ΝΤΕ ΠΩΝΘ}$ «lignum vitae» graece et coptice. Imagines, totam paginam implentes, quae evangelia praecedunt, fascia deaurata et linea caerulea septae variisque coloribus depictae, stylin byzantinum redolent; cf. H. Omont, *Miniatures des plus anciens mss. de la Bibliothèque Nationale*, Parisiis, 1929, tabb. LXXX, LXXXII, LXXXIII, LXXXVIII et LXXXIX. F. 22^v D. N. I. C. in throno sedens apostolum Matthaeum stantem benedicit, dum librum apertum ostendit in quo scriptum est $\text{ΑΜΑΝΟC ΓΕΝΕCΕΟC IC XC}$; nomina scripta sunt IC XC et O ATIOC MACEOC (sic). F. 146^v s. Marcus sedens primum evangelii verbum ΑΡΧΗC scribit, cui adstat archangelus Michael, apud H. Hyvernat, op. laud., tab. LI; nomina sunt O AT(I)OC MΑPKOC et $\text{O APXΑΓΓΕΛOC} \text{ ΜΗΧΑΗΛ}$. F. 236^v s. Lucas sedens scribit: ΕΝΙ , dum angelus stat; desunt nomina. F. 388^v s. Iohannes sedens legit librum in quo scriptum est $\text{ΕΝ ΑΡΧΗ Η Η Ο ΛΟΓΟΣ ΚΕ}$ (sic) Ο ΛΟΓΟΣ ΗΗ dum B. M. V. stat orans manibus

extensis, apud H. Hyvornat, op. laud.. tab. LI; nomine apostoli omisso legitur tantum $\alpha(\mu\tau)\mu\rho \text{ } \overline{\sigma\tau}$ « Mater Dei ». Nomina Evangelistarum atramento pallidiores exarata sunt altera manu in summo margine paginarum rectorum. Saec. tandem XVII inc. numeri capitum latinorum in marginibus externis adpicti sunt, nunc vero magna ex parte resecti.

Nonnullae notae arabicae in codice inveniuntur. F. I manu patriarchae Gabrielis (1268-1271): هذا الانجيل المقدس حيا دايا ووفقا | $\mu\iota\omega\omega\tau \text{ } \phi\alpha\phi\tau \text{ } \mu\epsilon$ | المجد لله دايا ايدا | انطونيوس بيرة العربية اوقفه وحبه الارخن المسيحي الشيخ الرشيد | وبدا على دير القديس العظيم | الشاس نخايل الحكيم ابو حليقة فكل من وقف على هذا المكتوب من الآباء | والاخوة القديسين الساكنين في هذا الدير يذكر هذا الحكيم القديس ويطلب | له الرحمة من سيدنا المسيح حيا كان او ميتا وكاتب هذه الاسطر | المسكين غريال الدمع برحمة الله واحكامه التي لا تدرك بطريق مدينة | الاسكندرية وما معها يمنح ويحرم كل من يخرج هذا الكتاب المقدس | من كنيسة هذا الدير المذكور ولا يطلع به الى الجوسن مثل بقية الكتب ولا | يخبئوه بل يكون في الكنيسة مع الكتب ويقرأ فيه في الحدود والاعياد | في صلاة عشية وبأكر وقت القداس ومن اراد من الرهبان ان يأخذه | الى قلايته يكشف منه او يقابل به فلا يمنح من ذلك بل اذا فرغ بشغله | يعيده الى الكنيسة وسلام الرب يحل عليهم ونمته شلمه ورحمته | تخلص نفوسهم امين والسبح لله دايا ايدا | كتب ذلك بكنيسة القديس مرقوريس بمصر المحروسة بحضور الحكيم المذكور | في ثالث برمات سنة « Gloria Deo » ستونانين وتسع مائة للشهدا الابرار الموافق لخامس رجب الاصم سنة ثمان وستين وستمائة semper in aeternum (coptice: Dei est gloria). Hoc sanctum evangelium perpetuo dicatum est aeternumque legatum monasterio sancti Antonii magni in Arabico deserto. Legavit (illud) dicavitque gloriosus praeses sapiensque senior, diacouns Michael Abū Halliqah medicus. Quisquis autem scripturam hanc legerit ex sanctis patribus et fratribus in eo monasterio commorantibus, buius sancti medici meminerit eique viventi vel defuncto misericordiam a Christo Domino Nostro apprecetur. Et scriptor borum versuum humilis Gabriel miseratione Dei eiusque decretis incomprehensibilibus patriarcha Alexandriae civitati: eiusquo finium nuncupatus, suspendit et anathematizat eos omnes, qui hunc sanctum librum ex ecclesia praedicti monasterii abstraxerint. Non portetur in turrin, sient alii libri, nec abscondatur, sed in ecclesia sit cum libris, ut in eo legatur diebus dominicis et festis, in precibus serotinis et matutinis atque in tempore missae. Si vero monachorum aliquis illum velit in cellam suam deferre, ut (quidpiam) ex eo deprebendat, vel ad eum conferat, id ei minime vetitum esto, dummodo illum ecclesiae restituat, statim ac suum perfecit negotium. Pax autem Domini descendat super eos, et gratia eius comprebandat illos, et misericordia eius servet animas illorum. Amen. Et laus Deo semper in aeternum. Hoc scriptum est apud ecclesiam sancti Mercurii in civitate Miṣr (a Deo) custodita, praesente praedicto medico, die tertia mensis barmahāt anno sanctorum martyrum 986, qui respondet diei quintae (mensis) raḡab surdi anni 668 (= 28 feb. 1270 A. D.). F. I^v in margine inf. nota Iobannis patriarchae (1484-1524) scripta per transversum: يقول هكذا | الخلاص للرب يا الله الخلاص | الحقيق يوحنا | الخادم بنعمة الله الشعب | المسيحي بالكرسي المرقسي | من غير استحقاق ويشير | باسم ربنا يسوع المسيح | ان لا يتوقف احدا في | الوقفية المذكورة ظاهر | هذه الورقة بما كتب بالامس.

السيدى الابوى الغريبيلى | المعروف بالثامى وهو | فى عدة البطاركة المضجعين | السابع والسبعين
 من بطاركة | الاسكندرية لما كان دير | القديس اناطوليوس | المعروف بدير العربة بيرية | القزم
 عامرا بالرهبان | وغلى من هدم السكان | ونهته العربان | واخذ هذا الكتاب | من يد العرب
 الذى | نبوه من حلة الثوب | وحللتا بنعمة الله | ما تقدم من القول بسواق | القلم السيدى
 الابوى | البطريرك الغريبيلى بما | كتب فى مكانه ويكون محولا | من قبل سلطان الكهنوت |
 الصادر من النم الصادق والمقدوس | القائل ما حلتهموه يكون محولا | بطلبات العذرى كل حين |
 والشهدا والقديسين امين | والسيح لله دايا ايدا | كنج رابع شهر | بنس المبارك | سنة
 ١٢٢٢ « Gloria Deo eemper in aeternum. Salus in Domino, o Deus, salus! Sic locutus
 est humilis Iohannes, Dei gratia servus populi christiani in sede Marci indignus, et
 admonet in nomine Domini nostri Iesu Christi ne quispiam instet in legato a tergo
 huius folii relato, id est in sententia quam scripsit dominus et pater Gabriel, cogno-
 minatus as-Samī (Syrus), qui inter patriarchas dormientes recensetur septuagesimna
 septimus patriarcharum Alexandrinorum, dum monasterium sancti Abba Antonii, mona-
 sterium Arabum nuncupatum in deserto ad mare Rubrum, a monachis habitabatur.
 (Nunc enim vacuum est, deficientibus incolis, idque depraedati sunt Arabes; hic vero
 liber redemptus est a manibus Arabum qui eum eubtraxerunt, e tota praeda. Qna re
 abrogavimus per gratiam Dei, quod relatnm est, mandatum a calamo domini ac patris
 Gabrielis patriarchae, sicut scriptum est iu loco suo. Sit ergo eolutum auctoritate sacer-
 dotali proveniente ab ore illo veridico et sancto, quod ait: 'quodcumque solveritis,
 solum erit'. Per precece semper Virginis (Mariae), martyrum et sanctorum. Amen.
 Laus Deo semper in aeternum. Scriptum est (die) quarta mensis baḥnas benedicti
 anni 1222 (= 30 april. 1506)). Alia eiusdem nota in mg. sup.: من
 تاريخ الوقفة المكتوبة ظاهره | وهى ثالث شهر برمات | سنة ٦٩٠ وثمانون | وتعماية قبطية
 والى | رابع شهر بنس سنة | الف ومايتى اثنى وعشرين | قبطية الى ان كتب هذا التحليل | حلة
 ذلك مايتى سنة | وثلثون سنة وشهرين | ويومين ٥ الموافق لتاريخ العربى من تاريخ | خامس رجب
 الفرد | سنة ثمان وستين | وستاية ٢٠ والى سادس | شهر ذى الحجة سنة | احدى عشر وتعماية |
 حلة ذلك مايتى سنة | وثلاثة اربعين سنة | ونخة شهور ويومين | والشكر لله دايا ايدا | سرمد
 قرينه
 O Deus salus! A die legati a tergo scripti, i. e. tertia mensis
 barmahāt anni 986 Coptitarum usque ad (diem) quartam mensis baḥnas anni 1222
 Coptitarum, qua haec solutio scripta est, summa est 236 anni, menses duo, dies duae.
 Quod respondet in epocha Arabum diei quintae (mensis) raḡab, unici. (nuncupati),
 anni 668, et usque ad (diem) sextam mensis dū'l-hiḡḡah anni 911 summa est 243 anni
 (lunares), menses quinque, dies duae. Deo gratiarum actio semper in aeternum et in
 perpetuum. Scriptum est in duplici epocha ». F. 504^v nota scripta nomine patriarchae
 Gabrielis (1525-1568) qui ipse, ut vid., titulum in media pagina scripsit ad documen-
 tum confirmandum: *bis* « gloria Deo semper in aeternum » et الخلاص
 بسم الله الرؤوف : الرب يا الله الخلاص « Salus in Deo, o Deus salus ». Nota legitur:
 الرحيم | اشترى هذا الكتاب المقدس الاربعة بشاير | متى ومرقس ولوقا ويوحنا | الاب السيد البطريرك
 انا غبريال الخامس والتسعين | من الابا البطاركة ادام الله تعالى رياسته سنين | كثيرة وازمنة سالمة

مديدة ويضع اعداء تحت | اقدامه اتباعه من العالم برصوم ابن ميخائيل طي بن | بشاده مبلغ فذ
جديدة سليمانة خمسين نصف فضة معاملة | تاريخه وصار ملك السيد الاب المكرم البطريرك انا
غريال كنيخ يوم الاربا المبارك الثالث من شهر كيهك | سنة مائتي اثنين واربعين بعد الف للشهدا
الاطهار السدا الارار رزقا الرب بركاتهم تكون معنا امين | والشكر لله دائما | كثيرا ابدا سرمد

In nomine Dei benevolentis et misericordis. Comparavit hunc sanctum librum quatuor evangelistarum Matthaei, Marci, Lucae et Iohannis, pater et dominus, patriarcha Anha Gabriel, patrum patriarcharum nonagesimus quintus, cuius principatum Deus exelsus perennet ad multos annos et ad longa tempora pacifica, inimicos eius humilians ubi pedibus eius. Emit autem illum a magistro Baršaum filio Michaelis Tayyi filii Bšādah olutis quinquaginta dimidiis nummis argenteis novis Sulaymānīanīs (Sulaymān I, turcius soldanus, 1520-1566) iuxta nundinationem diei. Transiit ergo (liber) in dominium homini et patris reverendi patriarchae Anha Gabrieli. Scriptum est feria quarta benedicta, die tertia mensis kihak anni 1242 martyrum purorum beatorumque innocentium (29 nov. 1525). Deus vero nobis provideat et illorum benedictiones sint nobis. Amen. Gratias Deo semper per multa saecula. Amen». In mg. interno et inferiore eiusdem f. 504v: الملك القلاية من ملك المقدسة من الاربية بشائر المقدسة انتقل هذا الكتاب الممورة بنعمة الله تعالى | وليس لاحدا سلطانا من قبل ربنا يسوع المسيح ان يخرج هذا الكتاب المذكور عن ملك البيعة | والاعتماد في ذلك غل العلامة المقدسة في حجة فيه لخصونه ولربنا المجد دائما | والى ملك بيعة الشهداء الكرام سرجيوس وواخس بالمدنية العظيمة الاسكندرية المذكورة بوج من الوجوه الثلاث وعلى بني الطاعة تحل البركة والشكر لله دائما [بد] | كنيخ اول شهر هاتور قطبي

Transiit hic liber benedictus, seu quattuor sancta evangolia, e dominio domus patriarchalis per gratiam Dei, exaltetur! Et nemo gaudet potestate coram Domino Nostro Iesu Christo ut librum memoratum e dominio Ecclesiae et Baptismatis afferat. Propterea apposerunt in eo sancti doctores testimonium illius tenorem spectans, et Domino nostro laus aeterna. (Transiit) liber in dominium Ecclesiae martyrum illustrium Sergii et Bacchi in potente civitate Alexandrina memorata. (Servetur) a quacumque re nociva et super filios oboedientiae descendat benedictio. Et Deo gloria aeterna, perennis. Scriptum est die primo mensis hatār benedicti anni coptici 1253» an. D. 1536). Inscriptiones f. I sunt: *Portato da Egitto da me Girolamo vecchietti Anno 1594, et: Gli Evangelij, questo libro e u(n) tesoro, p(er)che e segnato di mano | di molti patriarchi, et e molto antico, et deputato fedelissimo per | confirmare, et correggere gli altri testi eiusdem manus; Io: Bap(tis)ta Raimundus bibliothecae | Vaticanae dono dedit ex testamento | anno 1614; Evangelia caracthere Aegyptio | cum interpretatione Arabica.* Antiquae notae sunt: 2, Num. 4 (sic apud Athanasium Kircher), Nov. 8. Bibliothecae nationalis Parisiensis rubro impressum est signum in ff. 1 et 504v, sigillum vero Hieronymi Vecchietti conspicitur in marginibus summo et imo f. 2 signatum sine pigmento. Ff. Iv, 14v, 19v, 20r, 21r, 141, 230, 235r, 385r, 386r, 388r, 389r vac.

Integumentum, quod e corio rubro constat, exhibet in dorso trimontium et stellam ex radiorum quae ad gentem Alhani i. e. Clementis XI pertinent, atque scutum Benedicti Pamfili card. bibliothecarii. Foliorum, quae crudeliter a glutinatore deminuta sunt, vices deaurata. Signaculorum e corio rubro inciso, quae initia ultimorum trium evan-

gelorum praebebant, vestigia conspiciuntur in ff. 144 et 147, 234 et 237, 387 et 389, particulae vero ff. 145, 235 et 388, quibus adbaerebant, excisae sunt et ante glutinationem libri alia charta reffectae.

10 (olim 6). Saec. XIII-XIV, chart., mm. 252 × 170, ff. I, 504, linn. 20, 21.

Evangelia quattuor bohairice et arabice sine praefationibus et capitulis. Varias lectiones textus bohairici se collegisse declarat David Wilkins, *Novum Testamentum Aegyptium vulgo Copticum*, Oxonii, 1711, p. IX, titulum tamen referens ΠΕΥΔΥΓΕΔΙΟΝ ΑΠΕΝΘΕ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, qui hodie in codice minime apparet. Georgius Horner contulit evangelium Matthaei capitaque tantum Marc. 1, Luc. 24, Ioh. 8, ut refert in descriptione codicis (D₃), cum textum invenisset valde propinquum cod. D₂ seu bibliothecae Nationalis Parisiensis 14, *The Coptic version of the New Testament in the northern dialect*, vol. I, Oxonii, 1898, p. LXVII. De interpretatione arabica, cuius auctor est al-As'ad Abū 'l-Farag ibn al-Assāl, vide Ignatium Guidi in ephemeride cui titulus *Atti della R. Accademia dei Lincei*..., ser. IV, vol. IV, *Memorie*, Romae, 1888, pp. 19-21. ¹ (ff. 1-143^v) Evangelium secundum Matthaeum; ² (ff. 144-234) evangelium secundum Marcum; ³ (ff. 235-388) evangelium secundum Lucam; ⁴ (ff. 389-503) evangelium secundum Iohannem. Titulus praemittitur primo tantum evangelio ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΕΟΝ مَتَّى, spatio tamen ante tria alia ad titulum recipiendum vacuo relicto. Paucae conspiciuntur annotationes in marginibus, quarum una (f. 4) prima manu variam lectionem signat, altera, eadem manu, omissionem supplet (f. 173), aliae man. alt. scriptae sunt (ff. 36, 40^v, 80, 82^v, 91, 92, 117^v). Capita graeca in mg. ext. notis rubris notantur, nigris ¹ vero capita coptica (Matth. ٩٨, Marc. ٨٨, Luc. ٨٤, Io. ١١٤), sectiones Ammoniauae, canones Eusehiani.

Codex, de cuius scriptura et aetate disseruit Horner op. laud., p. LXVII, videtur a duobus librariis exaratus, nam ff. 1-7 scripturam aliquantulum elegantiores exhibent ac formas diversas litterarum ϕ, ϑ, ϑ signorumque interpunctionis. Fasciculis effectus est liber uno et quinquaginta, quorum ultimus ternio, alii quiniones. Primus tamen fasciculus duo prima folia perdidit, sed antequam, ut vid., f. I scriptum acciperit. Fasciculi signati sunt α - ηα in ang. int. marg. sup. uniuscuiusque primae et ultimae paginae, exceptis tantum libri paginis extremis. Notae foliorum supersunt ε (f. 2^v) - ٩٤ (f. 502^v) in ang. ext. marg. sup. paginarum aversarum, sed iterantur notae in paginis rectis primi

¹ Perperam Georgius Horner, op. laud.: « ch. Copt. marked by red, ch. Gr. black uncials ».

folii singulorum fasciculorum, symmetriae causa. Locus scripturae, quae susponditur, ductibus directis et transversis definitur forma impressis in charta. Litterae maximae, cum rotundae, sunt circino dolineatae. Minio tactae sunt tum litterae maiores et maximae, tum litterae ϕ et ϑ, exarata vero interpunctionis signa, lineae quattuor in principio evangelii secundum Marcum tresque in principio evangelii secundum Lucam, nomina evangelistarum compendiate in marg. summo paginarum rectarum aversaeque ultimae uniuscuiusque fasciculi; prima linea evangelii secundum Iohannem litteris exarata est maioribus minio pictis. Crux in f. I^v et ornamentum quo initium evangelii secundum Matthaeum distinguitur, atramento sunt dolineata coloribusque picta rubro, croceo et viridi.

Notulae arabicae conspiciuntur in f. I, quarum prima tinea cultroque glutinatoris partim destructa est: خطايا واغفر له جميع خطايا بطلبات | من ارضى الله باعمالهم [...] «... peccata eius. Dimitte ei omnia peccata eius per postulationes eorum, quorum operibus bonis delectatus est Deus. Amen. Amen. Amen. Amen». Alia manus addidit ارحم يا الله الرحيم «Miserere, Deus misericors» et يون الله «Cum auxilio Dei excelsi». Eiusdem manus ac prima notula inscriptio est: اكبل | كان اكبل مشطها في يوم الاحد اول يوم بآبة المبارك | سنة ١٢٠٥, الف ومائتين وخمسة للشهدا الاطهار رزقنا الله... | بركة صلواتهم امين امين جعلها الله ساعة مباركة | امين | ككتبه غبريال بن توما بن رزقنا الله... (؟) درمس | Matrimonium. Matrimonii pompa fuit die dominica, prima die mensis bābah benedicti anno 1205 martyrum purorum (28 sept. 1488), Deus largiatur nobis... benedictionem precationum eorum. Amen. Amen. Constituat illi Deus horam benedictam. Amen. Hoc scripsit Gabriel, filius Thomae, filii... (†), filii Sallūm». Alia manus scripsit: اذكر يا رب عبدك غبريال الخطي الخفيير المسكين الفارق | في الذنوب والخطايا واغفر له خطايا بطلبات | من قبل طلباتهم وبشفاع مرتبريم البتول الزكية | وبشفاع جميع من ارضوه باعمالهم الصالحة Meinouto, Domine, servi tui Gabrielis, peccatoris, imbecilli, pauperis, in culpis et peccatis submersi, ac ei dimitte peccata sua per postulationes illorum, quorum postulationes accepisti, per intercessionem Dominae Mariae, virginis purae, perque intercessionem omnium quorum operibus bonis laetatus es. Amen. Amen. Amen. Amen. Aliae notae exstant in f. 503^v, partim tinea consumptae: كان ميلاد | ولد الولد المبارك الشيخ... غبريال بن... | في يوم السبت تاسع وعشرين بؤونة سنة ١٢٠٥, | للشهدا الاطهار بركة صلواتهم... | جعلها الله ساعة مباركة ويجل... | ولد الحياة امين | Nativitas fuit nepotis benedicti seniori... Gabrioli, filio... die sabbati, vigesimo nouo (mensis) ba'ūnah anni 1209 martyrum purorum (23 iun. 1493); benedictio precationum eorum... Constituat ei Deus horam benedictam ponatque... et puero vitam. Amen. | كان ميلاد الولد المبارك قسطنطين في يوم الخميس | خامس عشرين توت المبارك سنة ١٢١٥, | Nativitas fuit pueri benedicti Constantini feria quivuta, die vigesima quinta (mensis) tūt benedicti, anni 1212 martyrum purorum (23 sept. 1495), benedictionem precationum eorum nobis largiatur (Deus). | ولدت البنت المباركة مريم في يوم الاحد المبارك | ثالث عشر ابيب سنة ١٢١٥, | للاطهار بركة صلواتهم تحفظنا

ΔΣΧΩΚ ΕΒΟΛ ΗΧΕ ΤΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΤΑΦΕΘΗΤΣ ΕΡΩΜΗ ΔΕΦΘΗΤΣ
 ΙΣΧΕΗ ΚΟΡΙΝΘΟΣ ΔΕΦΟΥΡΠΣ ΗΤΕΝ ΦΟΙΒΗ ΤΔΙΑΚΩΗ ΗΤΕ ΤΕΚ-
 ΚΑΝΣΙΑ ΗΤΕ ΚΕΝΧΡΕΕΣ ΣΤΥΧ(ΟC) ,Α ΚΕΦΑΔΕΟΝ ΚΑ « Explicit epi-
 stola, quam scripsit Romam, scribens Corinthi, et misit per Phoeben,
 diaconissam ecclesiae quae est Cenchris. Stichi M, capita XXI », arabice
 autem: *كلت الرسالة الى اهل رومية وكان قد كتب بها من قرنتية وارسلها على يد فويي*
Absoluta est epistola ad Romanos. Scripsit autem eam Corinthi et misit eam per ma-
num Phoebes diaconissae ecclesiae Cenchris. Sectio prima. Capita unum et
viginti. Deo autem gloria ». Titulus, qui alt. manus est, sic se habet (f. 2):
 CYN ΘΕΩ *بسم الله* et *بكتاب الرسايل وحسن ارشاده بكتاب*
« Incipimus cum auxilio Dei, cui laus, et pulchro regimine eius librum
epistolarum », tandem ΠΙΔΠΟCΤΟΛΗ <ΗΤΕ ΠΑΥΔ>ΟC <ΠΙ>ΔΠΟCΤΟ-
 ΛΟC et ΠΡΟC ΡΩΜΑΟΥC (sic) Α. Rom. 7, 1 ΡΩΜΙ - 4 ΕΤΜΑΟΥΤ
 bis scripta exstant, f. 16^v iterata, quamvis legerentur in f. 17; haec vero
 pagina triplici ductu cancellata est ter praemissa voce *قلت* « exscripsi ».
² (f. 47) Ad Corinthios I, praemisso solo coptico titulo ΠΡΟC ΚΟΡΙΝ-
 ΘΟC Α, et sic deinceps initio aliarum epistolarum, nonnullis exceptis suo
 loco notandis; suppletis 15, 24 ΣΟΤΑΝ - 33 ΝΙCΑ||ΧΙ (f. 87) paucisque
 verbis in imo f. 85 (15, 7, 12), des. (f. 92^v): ΔΣΧΩΚ ΕΒΟΛ ΗΧΕ ΤΕ-
 ΠΙCΤΟΛΗ ΗΓΟΥΤΗ ΗΤΕ ΚΟΡΙΝΘΟC ΘΕΝ ΟΥΧΙΡΗΝΗ ΗΤΕ ΦΤ ΣΤΥ-
 Χ(ΟC) ,ΑΞ ΚΕ(ΦΑ)Δ(ΕΟΝ) ΚΒ ΚΟΥΧΙ ΔΕ ΠΔ « Explicit epistola prima
 ad Corinthios (cod. Corinthi); in pace Dei. Stichi MLX, capita XXII, parva
 autem LXXXIV »; arabice: *كملت الرسالة الاولى الى اهل قرنتية بسلام الرب*
ΠΔ صغير ΚΒ *رووسها* ,ΑΞ *استحانات* . ³ (f. 93) Ad Corinthios II; des.
 (f. 122^v) sola subscriptione arabica: *كملت الرسالة الثانية الى اهل قرنتية بمعونة الله*
« Absoluta est epistola altera ad Corinthios per auxilium Dei ». Capita
numerantur XII in mg., sectiones vero seu capita parva XLIX. ⁴ (f. 123)
 Ad Galatas; des. (f. 137^v) sola subscriptione arabica: *كملت الرسالة الى*
اهل غلاطيا وكان كتب بها من رومية وبعث بها مع طيطس تلميذه ولله المجد كثيرا
« Absoluta est epistola ad Galatas; scripsit autem eam Romae et misit
eam per Titum discipulum suum. Gloria multa Deo ». Capita VI, sectio-
nes XXX numerantur in marg. ⁵ (f. 138) Ad Ephesios, praemissa
 inscriptione CYN ΘΕΩ ΠΡΟC ΕΦΕCΟC *رسالة افسوس*; des. (f. 153): *كملت*
الرسالة الى اهل افسس وكان كتب بها من رومية وبعث بها مع طيطس ولله المجد دائما

· Absoluta est epistola ad Ephesios; scripsit autem eam Romae et misit eam per Titum. Gloria Deo semper ». Capita in mg. numerantur VI, sectiones XXX. ⁶ (f. 153^v) Ad Philippenses, titulo praemisso **ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΙΣ**; des. (f. 164) subscriptione coptica tantum: **ΑΣΧΩΚ ΕΒΟΛ ΗΧΕ ΤΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΙΣ ΑΥΣΘΗΤΣ ΘΕΝ ΡΩΜΕ** (sic) **ΟΥΟΖ ΑΦΟΥΟΡ(Π)Σ ΗΤΕΝ | ΤΙΜΟΘΕΟΣ ΝΕΜ ΕΠΑΦΡΟΤΙΤΟΣ · ΣΤΥΧ(ΟC) ΟΙΗ ΚΕΦΑΛ(ΕΟΝ) Α ΚΟΥΧΙ ΔΕ ΚΑ** « Absoluta est epistola ad Philippenses, scripta Romae et missa per Timotheum et Epaphroditum. Stichi CCXVIII, capita IV, parva autem XXI ». ⁷ (f. 164^v) Ad Colossenses, praemissa inscriptione **ΣΥΝ ΘΕΩ ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΙC** (cod. رسالة قولاصيس قولاصيس); des. (f. 175): **ΑΣΧΩΚ ΕΒΟΛ ΗΧΕ ΤΕΠΙΣΤΟΛΗ ΜΠΑΥΛΟΣ ΠΙΑΠΟCΤΟΛΟΣ ΕΤΑΥCΘΗΤC ΠΡΟΣ ΚΟΛΟCΣΑΙC · ΑΥCΘΗΤC ΘΕΝ ΡΩΜΗ ΟΥΟΖ ΑΦΟΥΟΡΠC ΗΤΕΝ ΤΥΧΙΚΟC · ΝΕΜ ΟΗCΙΜΟC ΝΕΜ ΜΑΡΚΟC ΝΕΜΑΘΗΤC · ΣΤΥΧΟC ΤΙΗ ΚΕΦΑΛΕΟΝ Ε ΚΟΥΧΙ ΔΕ ΚΕ** « Explicit epistola Pauli apostoli, quam scripsit ad Colossenses; scripsit eam Romae et misit eam per Tychicum Onesimumque et Marcum, discipulos suos. Stichi CCCXVIII, capita VI, parva autem XXIII ». ⁸ (f. 175^v) Ad Thessalonicenses I, praemisso titulo **ΕΠΙCΤΟΛΗ ΠΑΥΛΟΥ Η ΠΡΟΣ ΘΕCΑΛΟΝΙΚΗ Α** رسالة تسالونيقي الاولى; des. (f. 184^v): **ΠΡΟΣ ΘΕCΑΛΟΝΙΚΗ ΑCΧΩΚ ΕΒΟΛ ΑΥCΘΗΤC ΘΕΝ ΑΘΗΝΑC · ΟΥΟΖ ΑΥΟΥΟΡΠC ΗΤΕΝ CΙΔΟΥΑΝΟC ΝΕΜ ΤΙΜΟΘΕΟC ΝΕΜΑΘΗΤC ΣΤΥΧ(ΟC) ΤΙΗ ΚΕΦΑΛ(ΕΟΝ) Ε ΚΟΥΧΙ ΔΕ Η** « (Epistola) ad Thessalonicam explicit, scripta Athenis et missa per Silvanum Timotheumque discipulos eius (Pauli). Stichi CCCXII, capita V, parva autem XVIII ». ⁹ (f. 185) Ad Thessalonicenses II, praemissa inscriptione **ΣΥΝ ΘΕΩ ΠΡΟΣ ΘΕCΑΛ(Ο)ΝΙΚΗ Β Η** (sic perperam pro Θ) رسالة تسالونيقي الثانية; des. (f. 190): **ΑΣΧΩΚ ΕΒΟΛ ΗΧΕ ΤΕΠΙCΤΟΛΗ ΜΜΑΡΘ† ΠΡΟΣ ΘΕCΑΛΟΝΙΚΗ · ΕΤΑΥCΘΗΤC ΘΕΝ ΛΑΟΔΙΚΙΑ ΑΦΟΥΟΡΠC ΗΤΕΝ ΤΥΧΙΚΟC · ΤΙΜΟΘΕΟC ΝΕΜΑΘΗΤC · ΣΤΥΧ(ΟC) ΡΠΕ ΚΕΦΑΛΕΟΝ Ε ΚΟΥΧΙ ΔΕ Η** « Explicit epistola secunda ad Thessalonicam, scripta Laodiceae; misit eam per Tychicum et Timotheum discipulos suos. Stichi CLXXV, capita III, parva autem VIII ». ¹⁰ (f. 190^v) Ad Timotheum I, des. (f. 202): **ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟC Α ΑCΧΩΚ ΕΒΟΛ ΑΥCΘΗΤC ΘΕΝ ΑΘΗΝΑC ΑΥΟΥΟΡΠC ΗΤΕΝ ΤΙΤΟC ΝΕΜΑΘΗΤC · ΣΤΥΧ(ΟC) Ε ΚΕΦΑΛΕΟΝ Ε ΚΟΥΧΙ ΔΕ ΚΕ** « (Epistola) ad Timotheum I explicit; scripta est Athenis, missa est per Titum, discipulum eius (Pauli). Stichi CCCC, capita VI, parva autem XXVII ». ¹¹ (f. 202^v) Ad Timotheum II,

praevia inscriptione **σὺν θεῷ πρὸς τιμοθέου** رسالة طيموثاوس الثانية; des. (f. 210^v): **πρὸς τιμοθέου** Ἡ ἀσχωκ ἐβόλ ἐταρσζήντς θέν ρωμν· ἀγογορ(π)ς ἥτεν ὀνῆσιμος στγχ(οc) σπῆ κεφαλ(εον) ᾤ κογχι λε ιθ « (Epistola) ad Timotheum II explicit, quam scripsit Romae; missa est per Onesimum. Stichi CCLXXXV, capita III, parva autem XIX ». ¹² (f. 211) Ad Titum, praemisso titulo **σὺν θεῷ ἐπιστολῇ πρὸς τιτος** رسالة طيطس; des. (f. 215^v): **πρὸς τιτος** ἀσχωκ ἐβόλ ἀγσζήντς θέν νικοπολις ογορ ἀγογορπς ἥτεν ἀρτημα περμασθέντς· στγχ(οc) ᾗ κεφαλ(εον) Ἡ κογχι λε θ « (Epistola) ad Titum explicit, scripta Nicopoli; et misit eam per Artemam discipulum suum. Stichi XCVI, capita II, parva autem IX ». ¹³ (f. 216) Ad Philemonem, praemisso titulo **σὺν θεῷ πρὸς φιλιμων** رسالة فيليمن; des. (f. 218): **πρὸς φιλιμων** ἀσχωκ ἐβόλ ἀγσζήντς λε θέν ρωμν· ογορ ἀγογορπς ἥτεν ὀνῆσιμος περμασθέντς· στγχ(οc) ᾗ κεφαλ(εον) ᾱ « (Epistola) ad Philemonem explicit; scripta est Romae et misit eam per Onesimum discipulum suum. Stichi XLVIII, caput I ». ¹⁴ (f. 218^v) Ad Hebraeos, praemisso titulo **σὺν θεῷ πρὸς εβρεος** رسالة البرانيين; des. (f. 252): **πρὸς εβρεος** ἀσχωκ ἐβόλ· ἐταρσζήντς θέν †εγγταλῖα ἀγογορπς ἥτεν τιμοθέου· στγχ(οc) ψνῆ κε(φ)α(λ)εον ἱα κογχι λε ζβ « (Epistola) ad Hebraeos explicit, quam scripsit in Italia; misit eam per Timotheum. Stichi DCCIV, capita XI, parva autem LXII ».

² (f. 252^v) Epistolae catholicae. ¹ Iacobi epistola, praemisso titulo **καθολικὸν ἐπιστολ(η) ἰακωβος** ᾱ; des. (f. 264): **ἐπιστολῇ ἰακωβος** ἀσχωκ ἐβόλ στγχ(οc) τ κε(φ)α(λ)εον θ « Epistola Iacobi explicit. Stichi CCC, capita IX ». ² (f. 264^v) Petri I, praemisso titulo **ἐπιστολῇ πετροῦ** ᾱ بطرس الاولى; des. (f. 277): **ἐπιστολ(η) πετρος** ᾱ ἀσχωκ ἐβόλ « Epistola Petri I explicit ». ³ (f. 277^v) Petri II, praemissa inscriptione **σὺν θεῷ ἐπιστολῇ πετροῦ** Ἡ رسالة بطرس الثانية; des. (f. 285^v): **ἐπιστολῇ πετροῦ** Ἡ ἀσχωκ ἐβόλ κεφαλ(εον) ᾱ στγχ(ον) κη « Epistola Petri II explicit. Capita IV, stichi XXVIII ». ⁴ (f. 286) Iohannis I, praemisso titulo **ἐπιστολῇ ἰωαννης** ᾱ; des. (f. 297^v): **ἐπιστολῇ ἰωαννης** Ἡ رسالة يوحنا الاولى وله الحمد دائما ابدا « Absoluta est epistola Iohannis prima. Deo autem gloria semper in acternum ». ⁵ (f. 298) Iohannis II, praemissa inscriptione **σὺν θεῷ ἐπιστολῇ ἰωαννου** Ἡ رسالة يوحنا الثانية; des. (f. 299) sine subscriptione. ⁶ (f. 299^v) Iohannis III,

eorumque litterarum initiales quam plurimae, duae primae lineae uniuscuiusque capituli in utraque lingua, interpunctionis signa aliaque ad testimonia V. T. demonstranda, in marginibus posita; tactae vero sunt litterae maiores in principio versiculorum, litterae ϕ et ψ , lineolae quae notas numericas tegunt et verba compendiat. Auro illita est linea prima epistolarum Cor. 1 et 11, Eph., Gal., minio lae. Litterae maximae in principio aliarum epistolarum et Actuum, fasciae quae titulos superant vel continent, necnon ornamenta, quibus capita notantur in margine, atramento confecta sunt pigmentisque croceo, rubro et viridi. Fascia f. 2 suppleti constat atramento, minio et croceo pigmento tantum. Nomen pictoris, ut vid., in fascia f. 138 legitur litteris descendentibus ex utraque parte scriptum $\pi\tau\eta\kappa\iota\ \sigma\iota\mu\omega\upsilon$ «pauper Simon».

Diversa diversi diverso tempore in marginibus scripserunt: verba in textu coptico ommissa atramento in ff. 40, 74^v, minio in f. 360, lectiones arabicas varias in ff. 110, 117, 157, 183, 199, 209, 368, discrepantias arabicam translationem inter et copticam in ff. 161, 232, 361^v, 368, 390^v, annotationes pro usu liturgico in ff. 50, 91, 93, 97, 124, 156, 181^v, 340, 362^v. Cruculae, quae nonnullis in locis ad lectiones definiendas appositae videntur, exaratae sunt atramento pallido. In summo f. 202^v legitur nota latina atramento flavo ca. an. 1600, ut vid., exarata: <e>pistu<l>am Timeteus (sic) secundam. F. 1, manu Alexandri Rainaldi Ep(isto)lae omnes B. Pauli Ap(osto)li, et Canoniche, et Acta Ap(osto)lor(um) | sermone Aegyptiaco cum interpretatione arabica. Variarum notarum codicis: 6, deinde N° 2, Nov. 12 et N° 12. Codex asseritur ex hereditate Iohannis Baptistae Raimundi apud Angelum Mai, Catal. Codd. Bibl. Vat. Arab. etc., p. 125, sed unde constet nescimus.

Integumentum e corio rubro notam codicis 12 praebet et scuta auro impressa Pii VI et Francisci Xavorii de Zelada card. bibliothecarii.

13 (olim 3). Saec. XIII in. et XVI, chart., mm. 318 × 254, ff. I, 261, linu. 2.

Epistolae s. Pauli XIV bohairice et arabice, quae, foliis haec paucis amissis, saec. XVI suppletarunt. Textum copticum contulit Georgius Horner, codicis (D, pp. suppletarum Dr) descriptionem editioni praestitens, *The Coptic version of the New Testament in the northern dialect*, t. III, Oxonii, 1905, pp. XXII-XXIV. Praemittitur inscriptio libri, quae est alt. man. $\sigma\upsilon\kappa\ \theta\epsilon\omega$ «cum Deo», بسم الله «in nomine Dei», et هذا كتاب «hic est benedictus», qui continet epistolas Pauli apostoli, hae sunt XIV «epistolae». (f. 1) Ad Romanos, solo arabico titulo praemisso: الرسالة الاولى الى اهل رومية. «epistola prima, ad Romanos»; textus primigenius inc. (f. 22) 8, 11 $\epsilon\beta\omicron\gamma\alpha\ \gamma\iota\tau\epsilon\kappa\ \pi\epsilon\sigma\pi\eta\eta\alpha$ «per spiritum suum»; de . (f. 46): $\pi\rho\sigma\ \rho\omega\mu\alpha\iota\omicron\upsilon\varsigma\ \alpha\gamma\sigma\theta\eta\tau\epsilon\varsigma\ \theta\epsilon\kappa\ \kappa\omicron\rho\iota\theta\epsilon\omicron\varsigma\ \alpha\gamma\theta\gamma\omicron\rho\eta\tau\epsilon\varsigma\ \eta\tau\epsilon\kappa\ \phi\omicron\iota\beta\eta\ \tau\epsilon\lambda\alpha\kappa\omega\kappa\epsilon\ \sigma\tau\iota\chi\omicron\varsigma\ \alpha\ \kappa\epsilon\phi\alpha\lambda\alpha\epsilon\omicron\kappa\alpha$ «Ad Romanos: scripta Corinthi; misit eam per Phoeben diaconissam. Stichi M, capita XXI», arabice: كلت الرسالة الى

كُتِبَت إلى اهل (supraser.) رومية وكان كتب بها من قورنثية وبعث بها مع فوبى الاخت
 « Absolvitur epistola quae scripta est ad Romanos, et scripsit eam Corinthi et misit eam per Phoeben sororem, diaconissam ecclesiae Cenchrarum. Laus autem Deo ». ² (f. 46^v) Ad Corinthios I praemisso titulo **προς κορινθίους** **α̅· κ̅** et الرسالة الثانية إلى اهل قورنثيوس « epistola secunda, ad Corinthios »; 13, 1 **νεν φανιαγγε-
 λος - η̅χε[πιτελιον]** (f. 80) et 15, 13 **ιε ου̅δε** - 24 **η̅ρχη η̅βεν** (f. 87) suppletis, des. (f. 93^v): **προς κορινθίους** **α̅: αυ̅θ̅η̅τ̅ς** **θεν** **ε̅φε̅ς̅ς̅: ε̅β̅ο̅α̅** **χ̅ι̅τε̅ν** **στε̅φ̅α̅να̅: νεν** **α̅χ̅αι̅κος̅: σ̅τι̅χο̅(ς)** **α̅ε̅** **κε̅φ̅α̅λ̅(ε̅ον)** **κ̅κ̅** « Ad Corinthios I, scripta Ephesi, per Stephanam et Achaicum. Stichi MLX, capita XXII »; تمت الرسالة الاولى إلى اهل قورنثيوس « Absoluta est epistola prima ad Corinthios; scripta est Ephesi et impensum est a Stephana et Achaico ». ³ (f. 94) Ad Corinthios II praemisso titulo **προς κορινθ̅ος** **κ̅** et الرسالة الثانية إلى اهل قورنثيوس ايضا وهى الثالثة فى العدد « epistola secunda ad Corinthios quoque, quae est tertia in serie; suppletis 10, 9 **νω̅τε̅ν** - 16 **ο̅υ̅κα̅-
 νο̅υν̅ {η̅ψ̅ε̅μ̅}** (f. 116) et 11, 7 **α̅πι̅ε̅υ̅α̅γγ̅ε̅λι̅ον** - 12, 21 **α̅πο̅υ̅ε̅ρ̅-
 με̅τα̅νο̅ιν̅** (ff. 118-123), des. (f. 125^v): **προς κορινθίους** **κ̅ αυ̅θ̅η̅τ̅ς** **θεν** **φι̅λι̅π̅πο̅ι̅ς̅: η̅τε̅** **θ̅μα̅κε̅δο̅νια̅: α̅γο̅υ̅ο̅ρ̅ς̅** **η̅τε̅ν** **τι̅το̅ς̅:** **νεν** **λο̅υ̅κα̅ς̅: σ̅τι̅χο̅(ς)** **χ̅η̅νε̅** **κε̅φ̅α̅λ̅(ε̅ον)** **ι̅κ̅** « Ad Corinthios II, scripta Philippis Macedoniae; misit eam per Titum et Lucam. Stichi DCLV, capita XII »; arabice: كُتِبَت الرسالة الثانية إلى اهل قورنثيوس وكان كتب بها بفيلفوس « Absoluta est epistola secunda ad Corinthios; scripsit autem eam Philippis Macedoniae et misit eam per Titum et Lucam. Et laus Deo ». ⁴ (f. 126) Ad Galatas, titulo imposito **προς γαλατ̅ης** **α̅** et الرسالة الرابعة إلى اهل خلاطية « epistola quarta, ad Galatas »; suppletis 5, 9-18 (f. 138), des. (f. 141^v): **προς γαλατ̅ης̅:** **α̅υ̅θ̅η̅τ̅ς** **θεν** **ρω̅μη̅: σ̅τι̅χο̅(ς)** **τι̅β̅: κε̅φ̅α̅λ̅(ε̅ον)** **ε̅** « Ad Galatas, scripta Romae. Stichi CCCXII, capita VI »; arabice: كُتِبَت الرسالة إلى اهل خلاطية وكان كتب بها من رومية وبعث بها مع فرموبوس (<ططوس تلميذه والسبح لله « Absoluta est epistola ad Galatas; scripsit eam Romae et misit eam per (Fortunatum?) et Titum discipulum suum. Gloria autem Deo ». ⁵ (f. 142) Ad Ephesios, praemisso titulo **προς ε̅φε̅ς̅ι̅ους̅** **ε̅** et الرسالة الخامسة إلى اهل افسس « epistola quinta, ad Ephesios »; suppletis 6, 13 **ε̅ο̅ζ̅ι̅: ε̅ρα̅τ̅ς̅** **θ̅η̅-**

nou 10 - 21 (f. 157), des. (f. 158): **προς ἐφεσιους ἀγχθητς θεν ρωμν: ἀφογορπς ἡτεν τυχικος: στοιχος τῖρ: κεφαλων ε**
 « Ad Ephesios; scripta Romae, misit eam per Tychicum. Stichi CCCXII, capita VI »; arabice: **كلك الرسالة الى اهل افسوس وكان كتب بها من رومية وبعث بها مع طوحوقوس والسبح لله**
 « Absoluta est epistola ad Ephesios; scripsit eam Romae et misit eam per Tychicum. Laus Deo ». ⁶ (f. 158v) **Ad Philippenses, praemisso titulo προς φιλιπποισιους ε** et **الرسالة السادسة**;
الى اهل فيلپوس « Epistola sexta, ad Philippenses »; suppletis 1, 5 [ετας]-
ωπι - 24 (ff. 159, 160) et 4, 18 **ἡνετενηωτεν - 23**, des. man. alt.
 (f. 169) in sola arabica subscriptione manu currenti scripta: **كلك رسالة**
فيلبوسوس وكان كتب بها من رومية وبعث بها مع طيماتاوس واغروديطوس والسبح لله
دائما ابدا « Absoluta est epistola ad Philippenses; scripsit eam Romae et misit eam per Timotheum et Epaphroditum. Laus Deo semper et in aeternum ». ⁷ (f. 169v) **Ad Colossenses, praenussa inscriptione alt. man.**
προς κολασσαίς رسالة قولاسايس; textus primigenius inc. 1, 5 (f. 170),
 des. autem 4, 16 **λαοδικία** 20 (f. 179v); subscriptio est alt. man. (f. 180):
**πρ(ο)ς κολασσαίς ἀγχθητς θεν ρωμν· ἀγογορπς ἡτεν τυ-
 χικος· νεμ χαϊκο· νεμ ὀνισιμος νεμ μαρκος· στυ(χ)ος
 τῖν· κ(ε)φαλων ε** « Ad Colossenses; scripta Romae, missa per Ty-
 chicum, Achaicum, Onesimum et Marcum. Stichi CCCXVIII, capita VI »;
 arabice: **كلك الرسالة الى اهل قولاسايس** وكان كتب بها من رومية وبعث بها مع طيخيقوس
والحمد لله « Absoluta est epistola ad Colossenses; scripsit autem eam Romae et misit eam per Tychicum, Onesimum et Marcum. Gloria autem Deo ». ⁸ (f. 180v) **Ad Thessalonicenses I, titulo alt. man. praemisso**
προς θεσσαλονικη α et **رسالة تسالونيقي الاولى** « epistola Thessalonicae prima »; suppletis 1, 1-3 **πχς |μ|** et 4, 9 **ἡωτεν - 17** (f. 187), des.
 (f. 190): **προς θεσσαλονικις α ἀγχθητς θεν ἀθηνας: ἀγογορπς
 ἡτεν σιλουανος νεμ τιμοθεος: στυχος τῖρ: κεφ(α)λ(ε)ον ε**
 « Ad Thessalonicenses I; scripta Athenis, missa per Silvanum et Timotheum. Stichi CCCXII, capita V »; arabice: **كلك الرسالة الاولى الى اهل تسالونيقي** وكان
الى اهل تسالونيقي « Absoluta est epistola prima ad Thessalonicenses; scripsit autem eam Athenis et misit eam per Timotheum et Silvanum. Laus Deo ». ⁹ (f. 190v) **Ad Thessalonicenses II, praemisso titulo προς θεσσαλονικη β ε** et **الرسالة التاسعة**

الرسالة الى اهل تسالونيقي « epistola nona, quae est secunda ad Thessalonicenses »; des. (f. 195^v): **ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΙΣ Β ΔΥΣΘΗΤΣ ΘΕΝ ΔΘΗ-
ΝΑΣ: ΑΥΘΟΥΡΠΣ ΗΤΕΝ ΣΙΔΟΥΑΝΟΣ ΝΕΜ ΤΙΜΟΘΕΟΣ: ΣΤΙΧΟΣ ΡΠΕ
ΚΕΦ(Α)Λ(ΕΟΝ) ̅** « Ad Thessalonicenses II; scripta Athenis, missa per Silvanum et Timotheum. Stichī CLXXXV, capita III »; arabice: **كملت**

الرسالة الى اهل تسالونيقي وهي الثانية وكان كتب بها من لاديقية وبعث بها مع طيماتاوس « Absoluta est epistola ad Thessalonicenses, quae est secunda; scripsit autem eam Laodiceae et misit eam per Timotheum et Achaicum ».

¹⁰ (f. 196) Ad Hebraeos, praemisso titulo **ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ ̅ Ι** et **ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ: ΔΥΣΘΗΤΣ ΘΕΝ ΡΩΜΗ: ΑΥΘΟΥΡΠΣ ΗΤΕΝ ΤΙΜΟ-
ΘΕΟΣ: ΣΤΥΧΟΣ ΨΝΕ: ΚΕΦΑΛΕΟΝ ̅Β** « Ad Hebraeos; scripta Romae, missa per Timotheum. Stichī DCCLV, capita XII » et arabice: **كملت الرسالة**

« Absoluta est epistola ad Hebraeos; scripsit autem eam in Italia et misit eam per Timotheum ».

¹¹ (f. 231) Ad Timotheum I, praemisso titulo **ΠΡΟΣ ΤΙΜΟ-
ΘΕΟΝ ̅ Α ̅ ΙΑ** et **ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ ̅ Α ̅ ΙΑ** « epistola undecima quae est prima ad Timotheum »; suppletis 1, 18-3, 13 **ΟΥΝΙΩΤ** (ff. 233-5) et inde a 5, 10 **ΧΕ ΔΝ** (ff. 239 sqq.), des. alt. manu (f. 242^v): **ΠΡΟΣ ̅Τ̅
̅Α ΔΥΣΘΗΤΣ ΘΕΝ ΘΜΑΚΑΔΟΝΙΑ ΚΑΦΑΔΕΩΝ** « Ad Timotheum I; scripta in Macedonia. Capita (spatio vacuo relicto cum iam desiderantur n mg., inde a f. 239, numeri sectionum) », et arabice: **كملت الرسالة**

« Absoluta est epistola prima ad Timotheum, quae scripta est in Macedonia. Gloria autem Deo semper et in aeternum ».

¹² (f. 243) Ad Timotheum II, manu alt. scripta, cui praemittitur titulus **ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ ̅ Β** et **ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ ̅ Β** « epistola Timothei »; des. (f. 251^v) sine ulla subscriptione.

³ (f. 252) Ad Titum, item manu alt., praemisso titulo **ΕΥΝ Θ(Ε)Ω
ΓΙΤΟΣ** dein, minio, **ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΣ**; arabice: **رسالة طيطس** « epistola Titi »;

des. (f. 258): **ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ ΔΥΣΘΗΤΣ ΘΕΝ ΝΙΚΟΠΟΛΙΣ ΑΦΕΡΕΠΙΣΚΟ-
ΤΟΣ ΕΤΕΚΚΛΗΣΙΑ ̅ ΗΤΕ ΘΜΑΚΑΔΟΝΙΑ ̅ ΚΕΦΑΛΕΟΝ ̅ Β** « Ad Titum; scripta Nicopoli; fuit episcopus ecclesiae Macedoniae. Capita II », et arabice:

كملت رسالة طيطس وكان كتب بها من نيقا المدينة وارسلها مع ارطما تليذه الذي صا-
« Absoluta est epistola Titi; scripsit eam Nicopoli *Nīqa al-madīnah*) et misit eam per discipulum suum Artemam, qui factus

est episcopus Macedoniae. Haec est duorum capitum ». ¹⁴ (f. 258^v) Ad Philemonem, manu alt. scripta, cum titulo $\pi\rho\omicron\varsigma \phi\iota\lambda\epsilon\mu\omega\omicron\nu$ et رسالة فيليمون « epistola Philemonis »; des. (f. 261): $\pi\rho\omicron\varsigma \phi\iota\lambda\epsilon\mu\omega\omicron\nu \alpha\gamma\kappa\alpha\iota\tau\epsilon\varsigma \theta\epsilon\omicron\nu \rho\omega\alpha\eta \epsilon\beta\omicron\lambda \chi\iota\tau\epsilon\omicron\nu \omicron\kappa\iota\sigma\iota\mu\omicron\varsigma$ « Ad Philemonem; scripta Romae, per Onesimum », et arabice: كلت رسالة فيليمون كتبت من رومية وارسلت مع اناسيموس « Absoluta est epistola Philemonis; scripta est Romae et missa per Onesimum ». In parte pristina codicis notantur in margine: numeri capitum litteris copticis, numeri sectionum notis numericis cursivis, nomina tandem librorum V. T., qui ab apostolo inducuntur. Ubi valet observare numerum epistolae numeris sectionum subscriptum ordini codicis non respondere, cum sit in epistola ad Hebraeos 14, in epp. I Tim.—Philem. 10-13. Codicis initium (Rom. 1, 1-10, 18 pro parte bohairica, 1, 1-10, 13 pro parte arabica) transcripsit Raphael Tuki in cod. Borgiano copt. 129.

Folia pristina, quae supersunt, scil. ff. 22-79, 81-86, 88-115, 117, 124-137, 139-156, 158, 161-168, 170-179, 181-186, 188-232, 236-238, fasciculorum sunt 3-24 codicis originalis, qui constabat quinionibus in ang. sup. int. extremarum paginarum signatis. Fasciculi decimus quartus, decimus sextus et decimus octavus perdiderunt folium unum, nonus, duodecimus, decimus septimus et decimus novus folia duo, tertius et vigesimus quartus tria, decimus tertius quinque. Librarius paginas supputavit, eas signans in ff. aversis atque in f. primo recto uniuscuiusque fasciculi, notis uncialibus; titulos scripsit in margine summo ff. aversorum, praemisso epistolarum singularum numero; inscriptiones apposuit in paginis extremis fasciculorum, ut mos est: $\text{ⲓⲛⲟ ⲡⲉⲭⲥ ⲛⲟ ⲉⲥ, ⲓⲥ ⲭⲉ ⲛⲉ ⲉⲥ, ⲓⲛ ⲭⲛ ⲛⲛ ⲉⲛ}$. In foliis suffectis, paginae numeratae sunt quam plurimum in paginis aversis notis uncialibus inde a f. 80^v, quandoque tamen et notis cursivis in paginis rectis, post vero f. 250^v in paginis aversis tantum notis cursivis. Tituli pauci arabice in ff. 119^v, 120^v, 121^v-132^r, coptice in ff. 241, 242, 245^v, 246^v, 247^v, 248^v. Mox vero folia omnia denuo signata sunt in ang. sup. ext. paginarum rectorum notis copticis cursivis. Tandem, codice Romam advecto, notis, quas arabicas vocant, folia bis numerata sunt, primum inde a f. I in ang. sup. int., postea inde a f. I in ang. sup. ext., quam numerationem ut recentiore, secuti sumus. De indole scripturae copticae codicis primigenii, vide dicta de cod. Vat. copt. 9 an. 1205 collato cum cod. Orient. Musei Britannici 1315 an. 1208, qui eisdem sunt manus. Scriptura vero arabica haud parum differt a scriptura cod. Vat. copt. 9, cum librarius cod. 13 saepius utatur litterulis suppositis ad litteras sine punctis dignoscendas, solusque apice angulato suprascripto signet litteram س . Ductus ad definiendum spatium scripturae, quae suspenditur, forma impressi sunt in charta. Minio scripta sunt in columna coptica prima linea cuiusque capituli et interpunctionis signa, in margine notae sectionum, nomina librorum V. T. et aliquando puncta quibus loci V. T. laudati distinguuntur, in columella arabica nihil. Minio afficiuntur litterae maiores in principio versiculorum necnon, licet non continuo, litt. Ⲛ, ⲕ, ⲙ, ⲛ, ⲟ et ⲟ , dum litterae rubrae in principio capitum, vel illae grandiores in prima linea epistolarum nigro tactae sunt. In foliis suffectis, rubro scripta sunt

tituli epistolarum binii, prima linea cuiusque capituli, ubi capita notantur, quandoque etiam in columna arabica, demum, signa interpunctionis columnae copticae. Minio tactae sunt, praetor gravioribus et maximas, litterae tantum Φ et Ψ , ac lincola, quae nomina compendiat tegit. Atramento scripta sunt arabice nomina librorum V. T. quaedam in foliis suffecti. Atramento delineata pigmentisque decorata croceo rubro et viride conspiciuntur in prisina parte codicis tum litterarum maximae in principio epistolarum, tum, ibidem, ornamento quodam, fasciae scilicet cum fenestra ad titulos recipiendos, insuper cruce in fine, vel sine inscriptione (f. 93) vel cum inscriptionibus $\text{I}\overline{\text{C}} \overline{\text{X}}\overline{\text{C}} \overline{\text{N}} \overline{\text{I}} \overline{\text{K}}\overline{\text{A}}$ « Iesus Christus vincit » (ff. 46, 141^v), $\text{I}\overline{\text{N}}\overline{\text{C}} \overline{\text{N}}\overline{\text{X}}\overline{\text{C}} \overline{\text{A}}\overline{\text{Q}} \overline{\text{D}}\overline{\text{P}}\overline{\text{O}}$ « Iesus Christus vicit » (ff. 190, 230^v), $\text{I}\overline{\text{N}}\overline{\text{C}} \overline{\text{N}}\overline{\text{X}}\overline{\text{C}}$, (f. 125^v), $\text{I}\overline{\text{N}}\overline{\text{C}} \overline{\text{N}}\overline{\text{X}}\overline{\text{C}} \overline{\text{A}}\overline{\text{Q}}$..., ultima parte inscriptionis deperdita folio resecto (f. 158), stellulæ tandem et cruculae in summis paginis extremis fasciculorum. Iisdem pigmentis croceo rubro viridi distincta, sed prorsus diversi generis, sunt ornamenta in foliis suffectis, crux scilicet in f. 1^v cum inscriptione $\text{I}\overline{\text{N}}\overline{\text{C}} \overline{\text{N}}\overline{\text{X}}\overline{\text{C}} \overline{\text{N}}\overline{\text{C}} \overline{\text{C}}\overline{\text{C}}$ inter crucis brachia et litteris α et ω in marginibus summo et imo, necnon porticus quadruplex et littera maxima in f. 1. Foliis quam plurimis in parte inferiori in adre possum datis, aliquot resecta sunt partesque textus quae porierant restitutae. Nota possessionis legitur in f. 8^v, quod amanuensis perperam vacuum reliquerat: ملك الحخير الحاطى يوسف البدوانى كسالة للاب (؟) المكرم القس سلامة ادام | الله بعمره مما حرر لكل في سنة اربعة عشره من الملعب « Pauper et peccator Ioseph al-Badwānī possedit eum (librum) integrum pro patre reverendo presbytero Salāmāh, Deus producat vitam eius! quia per quattuor annos omnino liberavit eum, (librum) autem comparavit a magistro Iohanne, qui pueros docet in vico Zuwaylah ». Manus altora addidit: وهو وقف على البيعة الست البدة لحارة زويلة لايع ولا يرهن ولا يمار | وليس فيه تصريف بوجه من الوجوه بعد غين مالكة المذكور الحخير الحاطى يوسف البدوانى « Hoc vero est plium legatum ecclesiae dominae Dominae (B. M. V.) in vico Zuwayleh. Non vendatur (liber), nec oppignoretur, nec commodetur, nec in ullo modo sit ei commutatio post obfuscationem possessoris eius memorati, pauperis et peccatoris, Ioseph al-Badwānī ». Deprecatio manu currenti scripta in f. 230^v: اذكر يا رب برحمتك عبيدك بنى المعمودية واحفظهم | وخلصهم من الممازين بقوة ذراعك | فان لك القدرة على كل شئ وانت القوى العزيز الجبار | المبصرة في المروب ولك المجد الى ابد الابدين امين والسمع لل: Memento, Domine, in misericordia tua, famulorum tuorum filiorum baptismatis, et custodi eos et salva eos a detractoribus per virtutem brachii tui; tibi vere est potentia in omnia, quia tu validus es, potens et dominans, fortis in bellis. Et tibi gloria in saecula saeculorum. Amen. Laus Deo ». F. I brevis annotatio partim consumpta: ... مر | الطل في العدد *Portato d' Egitto da me Gir(olam) o | Vecchiotti l' Ano (sic) 1597 | Epistole di san Paulo (sic)* In ima pag. manu Alexandri Rainaldi: *Epistolae D(ivi) Pauli carthare Aegyptio, cum interpretatio ne Arabica; et eiusdem in frustulo chartae in med. pagina agglutinato: Io(hannes) Baptista Raimundus dono dedit bibliothecae Vaticanae | ex Testamento 1614. Notae codicis N° 3 cancell., Nov. 14 et N° 13. Sigillum Hieronymi Vecchiotti sine atramento impressum semel in f. I et ter in f. I.*

In dorso integumentis, quod est e corio rubro, conspiciuntur nota codicis 13 necnon scuta Pii VI et Francisci Xaverii de Zelada card. bibliothecarii.

14 (olim 5). An. 1357 (Mart. 1074, cf. f. 205) et 1504 (Mart. 1220, cf. f. 350), chart., mm. 285 × 198, ff. I, 351, linn. 21 et 17.

Epistolae s. Pauli et catholicae necnon Actus Apostolorum, bohairice cum interpretatione arabica de verbo ad verbum inter lineas scripta quam, quia pedisequa, consulto omittimus. Codicem inspexit David Wilkins, ut ipse testatur, *Novum Testamentum Aegyptium*, Oxonii, 1716, p. ix; varias lectiones contulit Georgius Horner, qui codicem (G, folia suppleta Gr) enarravit, *The Coptic version of the New Testament in the northern dialect*, Oxonii, 1905, pp. XXXI-XXXIII.

1 (f. 1) Epistolae s. Pauli XIV. ¹ Ad Romanos, praemisso titulo: **ϣⲏⲓ ⲙⲉⲛ ⲛⲉ ⲛⲓⲁⲡⲟⲥⲧⲟⲗⲏ** (sic) **ⲏⲧⲉ ⲡⲁⲩⲗⲟⲥ ⲡⲓⲁⲡⲟⲥⲧⲟⲗⲟⲥ ⲡⲣⲟⲥ ⲣⲱⲙⲁⲓⲟⲩϥ** **ⲁ** « Cum Deo. Hae sunt epistolae Pauli apostoli. Ad Romanos. I ». Textu inde a 9, 15 **ⲉⲧⲏⲁⲛⲁⲓ** (f. 19) suppleto, des. (f. 39^v) alt. man. sine subscriptione. ² (f. 39^v) Ad Corinthios I, praemisso titulo **ⲡⲣⲟⲥ ⲕⲟⲣⲓⲛⲑⲟⲥ** **ⲁ**; inc. textus primigenius (f. 49) 4, 15; des. (f. 75^v): **ⲡⲣⲟⲥ ⲕⲟⲣⲓⲛⲑⲟⲩϥ ⲁⲩϥⲫⲏⲧⲥ ⲫⲉⲛ ⲉⲑⲉϥⲟⲥ ⲉⲃⲟⲗ ϫⲓⲧⲉⲛ ϥⲧⲉⲑⲁⲛⲁ ⲛⲉⲙ ⲁⲭⲁⲓⲕⲟⲥ ϥⲧⲩⲭⲟⲥ** **ⲣⲭⲉ ⲕⲉⲑⲁⲗⲉⲟⲛ** **ⲕⲉ** **ⲡⲓⲕⲟⲩⲭⲓ ⲡⲓⲁ** **ⲣⲱⲙⲉⲟⲥ** **ⲓ ⲛⲓⲙⲉⲧⲙⲉⲑⲣⲉ ⲏⲧⲉ ⲧⲡⲁⲗⲉⲁ** **ⲓⲭⲉ ⲓⲙⲉⲧⲙⲉⲑⲣⲉ** « (Epistola) ad Corinthios, scripta Ephesi, (missa) per Stephanam et Achaicum. Stichi DCCCCLX, capita XXII, parva LXXXIV, graeca X, testimonia Veteris (Testamenti) XVII testimonia ». ³ (f. 76) Ad Corinthios II, praemisso titulo **ⲡⲣⲟⲥ ⲕⲟⲣⲓⲛⲑⲟⲩⲟⲥ** **ⲉ** **ⲡⲁⲩⲗⲟⲥ**; des. (f. 99^r): **ⲡⲣⲟⲥ ⲕⲟⲣⲓⲛⲑⲟⲥ** **ⲉ** **ⲁⲩϥⲫⲏⲧⲥ ⲫⲉⲛ ⲑⲓⲗⲓⲡⲡⲟⲓⲥ ⲏⲧⲉ ⲙⲁⲕⲉⲗⲟⲛⲓⲁ ⲁⲩⲟⲩⲟⲣⲡⲥ ⲏⲧⲉⲛ ⲧⲓⲧⲟⲥ ⲛⲉⲙ ⲗⲟⲩⲕⲁⲥ ϥⲧⲩⲭⲟⲥ** **ⲭⲏⲉ ⲕⲉⲑⲁⲗⲉⲟⲛ** **ⲓⲃ** **ⲕⲟⲩⲭⲓ** **ⲏ** **ⲣⲱⲙⲉⲟⲥ** **ⲭⲉ ⲛⲓⲙⲉⲧⲙⲉⲑⲣⲉ** **ⲓⲁ** « (Epistola) ad Corinthios II, scripta Philippis Macedoniae, missa per Titum et Lucam. Stichi DCLV, capita XII, parva L, graeca VII, testimonia XI ». ⁴ (f. 99^v) Ad Galatas, praemisso titulo **ⲡⲣⲟⲥ ⲑⲁⲗⲁⲧⲏⲥ ⲡⲁⲩⲗⲟⲥ**; des. (f. 110^v): **ⲡⲣⲟⲥ ⲑⲁⲗⲁⲧⲏⲥ ⲁⲩϥⲫⲏⲧⲥ ⲫⲉⲛ ⲣⲱⲙⲏ ϥⲧⲩⲭⲟⲥ** **ⲧⲓⲃ** **ⲕⲉⲑⲁⲗⲉⲟⲛ** **ⲉ** **ⲡⲓⲕⲟⲩⲭⲓ** **ⲕⲉ** **ⲣⲱⲙⲉⲟⲥ** **ⲁ** **ⲛⲓⲙⲉⲧⲙⲉⲑⲣⲉ** **ⲓⲁ** « (Epistola) ad Galatas, scripta Romae. Stichi CCCXII, capita VI, parva XXIX, graeca IV, testimonia XI ». ⁵ (f. 111) Ad Ephesios, titulo praemisso **ⲡⲣⲟⲥ ⲉⲑⲉϥⲟⲥ ⲡⲁⲩⲗⲟⲥ**; des. (f. 123^v): **ⲡⲣⲟⲥ ⲉⲑⲉϥⲟⲥ ⲁⲩϥⲫⲏⲧⲥ ⲫⲉⲛ ⲣⲱⲙⲏ ⲁⲩⲟⲩⲟⲣⲡⲥ ⲏⲧⲉⲛ ⲧⲩⲭⲓⲕⲟⲥ ϥⲧⲩⲭⲟⲥ** **ⲧⲓⲃ** **ⲕⲉⲑⲁⲗⲉⲟⲛ** **ⲉ** **ⲕⲟⲩⲭⲓ** **ⲁ** **ⲣⲱⲙⲉⲟⲥ** **ⲉ** **ⲛⲓⲙⲉⲧⲙⲉⲑⲣⲉ** **ⲉ** « (Epistola) ad Ephesios, scripta Romae, missa per Tyhicum. Stichi CCCXII, capita VI, parva XXX, graeca III, testimonia VI ». ⁶ (f. 123^v) Ad Philippenses, titulo praemisso **ⲡⲣⲟⲥ ⲑⲓⲗⲓⲡⲡⲟⲓⲥ ⲡⲁⲩⲗⲟⲥ**; des. (f. 132^v): **ⲡⲣⲟⲥ ⲑⲓⲗⲓⲡⲡⲟⲓⲥ ⲁⲩϥⲫⲏⲧⲥ ⲫⲉⲛ**

ρωμη αφογ|ογ|ορπς ἡτεν τιμοθεος νεμ ἐπαφροδιτος στυ-
 χος σν̄η κεφαλεον δ̄ κογχι κ̄α ρωμεος Ϝ̄ « (Epistola) ad Phi-
 lippenses, scripta Romae; misit eam per Timotheum et Epaphroditum.
 Stichi CCLVIII, capita IV, parva XXI, graeca III ». ⁷ (f. 133) Ad
 Colossenses, praemisso titulo προς κολασαιας παυλος; des.
 (f. 141^v): προς κολασαιας αγς̄ητης θ̄εν ἀθηνας αφογορπς
 ἡτεν τυχηκος νεμ ὀνησιμος νεμ μαρκος στυχος τ̄ιβ̄ κε-
 φαλεον ε̄ κογχι κ̄β̄ ρωμεος β̄ « (Epistola) ad Colossenses, scripta
 Athenis; misit eam per Tychicum, Onesimum et Marcum. Stichi CCCXII,
 capita VI, parva XXII, graeca II ». ⁸ (f. 141^v) Ad Thessaloni-
 censes I, praemisso titulo προς θεσσαλονικη ᾱ παυλος; des.
 (f. 150): προς θεσσαλονικη ᾱ αγς̄ητης θ̄εν ἀθηνας ἡτεν
 σιλουανος νεμ τιμοθεος στυχος τ̄ιβ̄ κεφαλεον δ̄ κογχι
 ῑη ρωμεος β̄ « (Epistola) ad Thessalonicenses I, scripta Athenis, (missa)
 per Silvanum et Timotheum. Stichi CCCXII, capita IV, parva XVIII,
 graeca II ». ⁹ (f. 150) Ad Thessalonicenses II, praemisso titulo
 προς θεσσαλονικη β̄ παυλος; des. (f. 154^v): προς θεσσαλονικη β̄
 αγς̄ητης θ̄εν ἀθηνας αφογορπς ἡτεν σιλουανος νεμ τιμο-
 θεος στυχ(ος) ρ̄π̄ε κεφαλεον Ϝ̄ κογχι η̄ ρωμεος ᾱ « (Epistola)
 ad Thessalonicenses II, scripta Athenis; misit eam per Silvanum et Timo-
 theum. Stichi CLXXXV, capita III, parva VIII, graecum I ». ¹⁰ (f. 154^v)
 Ad Hebraeos, praemisso titulo προς ρεβρεος; des. (f. 182): προς
 εβραιους αγς̄ητης θ̄εν ρωμη αφογορπς ἡτεν τιμοθεος
 στυχος ψ̄νε κεφαλεον ῑᾱ κογχι ζ̄α ρωμεος ε̄ νιμετμερε
 λ̄ε « (Epistola) ad Hebraeos, scripta Romae; misit eam per Timotheum.
 Stichi DCCLV, capita XI, parva LXI, graeca VI, testimonia XXXV ». ¹¹
 (f. 182) Ad Timotheum I, praemisso titulo προς τιμοθεος ᾱ
 παυλος; des. (f. 191^v): προς τιμοθεος ᾱ αγς̄ητης θ̄εν λαό-
 δικιά στυχος σ̄π̄ κεφαλεον ε̄ κογχι κ̄ε ρωμεος Ϝ̄ « (Epistola) ad
 Timotheum I, scripta Laodiceae. Stichi CCLXXX, capita VI, parva XXVI,
 graeca III ». ¹² (f. 191^v) Ad Timotheum II, praemisso titulo προς
 τιμοθεον β̄ παυλος; des. (f. 199): προς τιμοθεος β̄† αγς̄ητης
 θ̄εν λαοδικιά† μετροπολις ἡτε† φριγιά† η̄τεν βακατιά-
 νης στυχος ρ̄π̄ε κεφαλεον Ϝ̄ κογχι ῑη ρωμεος β̄ « (Epistola) ad
 Timotheum II, scripta Laodiceae, in metropoli Phrygiae Pacatianae. Stichi
 CLXXXV, capita III, parva XVIII, graeca II ». Georgius Horner erravit,
 cum voluerit pro ΒΑΚΑΤΙΑΝΗΣ intelligere « Cappadociam », op. laud.,
 t. III, p. 611, necnon Angelus Mai scribens in catalogo: « missa per Vaca-

tianum (id nomen inauditum) », *Scriptorum veterum nova collectio*, t. V, part. II, p. 129. Pacatiana enim Phrygiae pars illa est, ad occidentem Bithyniae, in qua sita est Laodicea (W. Pape, *Wörterbuch der griechischen Eigennamen*, ed. 3^a, Brunsvigae, 1863-1870, p. 1106), atque citatur in nonnullis codicibus graecis, in subscriptione ep. ad Timotheum I, apud Constantinum Tischendorf, *Novum Testamentum graece*, ed. 8^a maior, t. II, Lipsiae, 1872, p. 865. Notaunda est interpretatio arabica مدينة ملك افريقية من قبل واكاديانس « urbs regia Phrygiae (vel Africae, *Ifriqiyyah*) antea *Wakadianis* ». ¹³ (f. 199) Ad Titum, praemisso titulo *ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΥ ΠΑΥΛΟΣ*; des. (f. 203): *ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ ΑΥΘΗΤΕ ΘΕΝ ΝΙΚΟΠΟΛΙΣ ΑΓΕΡΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΕΤΕΚΚΛΗΣΙΑ ἸΤΤΑΚΕΔΟΝΙΑ ΣΤΥΧ(Ο)C* *ΘΕ ΚΕΦΑΛΕΟΝ* *Κ ΚΟΥΧΙ Θ ΡΩΜΕΟC* *Α* « Ad Titum, scripta Nicopoli; fuit episcopus ecclesiae Macedoniae. Stichi XCVI, capita II, parva IX, graecum I ». ¹⁴ (f. 203) Ad Philemonem, praemisso titulo *ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΩΝ ΠΑΥΛΟΣ*; des. (f. 205): *ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΩΝ ΑΥΘΗΤΕ ΘΕΝ ΡΩΜΗ ΑΥΘΟΡΠC ΕΒΟΔ ΧΙΤΕΝ ΟΗΗΣΙΜΟC* *ΣΤΥΧ(Ο)C* *ΜΗ ΚΕΦΑΛΕΟΝ* *Α* « Ad Philemonem, scripta Romae, missa per Onesimum. Stichi XLVIII, caput I ». Sequitur, initio librarii subscriptionis, conclusio epistolarum Pauli: *ΠΑΥΛΟC ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΠΟCΤΟΛΟΥ ΙΑ ΣΤΥΧΟC* *ΕΦΘΕ ΚΕΦΑΛΕΟΝ ΡΗ* *ΕΝ ΙΗΗΗ ΤΩ ΚΩ ΑΜΗΝ* « Pauli saucti apostoli (epistolae) XIV. Stichi MMMMDLXXV, capita CVIII; in pace Domini. Amen ».

2 (f. 209) Epistolae catholicae, praemissis verbis alt. manus *СΥΝ ΘΕΩ* et *بسم الله*, primae autem manus *ΚΑΘΟΛΙΚΟΝ* cum interpretatione suprascripta *جامع*. ¹ Iacobi, praemisso titulo *ΙΑΚΩΒΟC ΕΠΙCΤΟΛΗ*; des. (f. 218): *ΙΑΚΩΒΟΥ ΕΠΙCΤΟΛΗ*. ² (f. 218^v) Petri prima, praevio titulo *ΠΕΤΡΟΥ ΕΠΙCΤΟΛΗ* *Α*; des. (f. 229^v): *ΠΕΤΡΟΥ ΕΠΙCΤΟΛΗ ΣΤΥΧΟC* *ΤΚΕ ΚΕΦΑΛΕΟΝ Θ ΚΟΥΧΙ ΝΕ* « Petri epistola. Stichi CCCXXV, capita IX, parva LV ». ³ (f. 229^v) Petri secunda, praevio titulo *ΠΕΤΡΟΥ ΕΠΙCΤΟΛΗ* *Β*; des. (f. 236^v): *ΠΕΤΡΟΥ ΕΠΙCΤΟΛΗ* *Β* *ΣΤΥΧΟC* *ΟΚΕ ΚΕΦΑΛΕΟΝ* *Α* *ΚΟΥΧΙ ΚΗ* « Petri epistula II. Stichi CCXXV, capita IV, parva XXV ». ⁴ (f. 237) Iohannis prima, praemisso titulo *ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΠΙCΤΟΛΗ* *Α*; des. (f. 247): *ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΠΙCΤΟΛΗ* *Α* *ΣΤΥΧΟC* *ΤΑ* *ΚΕΦΑΛΕΟΝ Θ ΚΟΥΧΙ ΜΕ* « Iohannis epistola I. Stichi CCCI, capita IX, parva XLVI ». ⁵ (f. 247^v) Iohannis secunda, praemisso titulo *ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΠΙCΤΟΛΗ* *Β*†; des. (f. 248^v): *ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΠΙCΤΟΛΗ* *Β* *ΣΤΥΧΟC* *ΞΕ ΚΕΦΑΛΕΟΝ* *Α* *ΚΟΥΧΙ* *Β* « Iohannis epistola II. Stichi LXV, caput I, parva II ». ⁶ (f. 248^v) Iohannis tertia, praevio titulo *ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΠΙ-*

CTOΛH ƿ†; des. (f. 250): ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ƿ CΤΥΧΟΣ ƿ ΚΕΦΑ-
ΛΕΟΝ Δ ΚΟΥΧΙ ƿ « Iohannis epistola III. Stichi XC, caput I, parva III ».
7 (f. 250) Iudae, praemissa inscriptione ΙΟΥΔΑΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ƿ, i. e.
septima catholicarum; des. (f. 253): ΙΟΥΔΑΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ CΤΥΧΟΣ ƿ ΚΕ-
ΦΑΛΕΟΝ Ε ΚΟΥΧΙ ƿ « Iudae epistola. Stichi XC, capita II, parva VII ».
Sequitur subscriptio epistolarum catholicarum: ΚΑΘΟΛΙΚΟΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ƿ
ΕΝ ΙΡΗΝΗ ΤΩ ΚΩ ΔΜΗΝ CΤΥΧΟΣ ΔΥ ΚΕΦΑΛΕΟΝ ΔΕ ΚΟΥΧΙ ΡΠƿ
« Catholicae epistolae VII. In pace Domini; amen. Stichi MCCCC, ca-
pita XXXV, parva CLXXXVII ».

3 (f. 253v) Actus apostolorum, praemisso titulo ΠΡΑΞΙΣ ΤΩΝ
ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ; des. (f. 350v) manu alt., sine subscriptione, cum
textus primigenius (f. 339) desinat in 26, 18 ΝΕΜ ΟΥΚΑΝΘΡΩΠΟΜΙΑ.

Continetur in ff. 208-206v index codicis arabice manu alt. scriptus,
qui, praevio ܥܢ ܬܥܢ ܒܝܫܡ ܐܠܠܗ ܐܠܗܐ ܕܡܪܝܬܐ, inc.: فهرست ما تضمنه هذا الكتاب المبارك المشتمل , inc.: Index rerum quae con-
tinentur in hoc libro benedicto, qui refertur ad epistolas sancti et puri
Pauli, ad Catholicas et ad Acta; des.: قصص ابائنا الرسل القديسين في عدد
CXXE « Historiae patrum nostrorum sanctorum apostolorum, in (folio)
num. CCXLV ».

Codex, cuius folia parata sunt ad scripturam recipiendam impressa forma cum
ductibus ad columellas definiendas cumque lineis inclinatibus in margine ad commenta-
rium vel alium textum recipiendum, more arabico, nihilominus longis lineis scriptus est
sineque commentario marginali. Efficitur, inde a f. I, fasciculis quinque et triginta,
qui sunt, ut plurimum, quiniones; duodecim tamen folia habent quartus et ultimus,
undecim secundus et septimus, novem primus, octo, tertius et quintus. Nullam notam
antiquam exhibent fasciculi, qui tantum in prima pagina summa signati sunt in
commodum glutinatoris saec. XVIII in. I-34, numero 13 perperam iterato in ff. 119
et 129. In ff. suppletis tamen legitur الاولى « prima » in f. 28v, ثانية « secunda » in f. 29,
ثالث « tertius » in f. 39. Folia signata sunt in ang. sup. ext. paginarum aversarum notis
copticis rubris prima ut vid. manu in ff. 49v-158v ܡܐ - ܡܡ, deinde atramento alt.
manu in ff. 159v-163v, 169v, 172v, tandem notis rubris in ff. 164v-168v, 170v, 171v,
173v-339v. In ff. 1-18 leguntur notae nigrae ƿ - ܡ et in ff. 1-13, notis cursivis, ܡ - ܝܡ,
unde patet primum codicis folium periisse. Tituli arabici quandoque conspiciuntur in
paginis rectis ff. 2-18 haud prima manu scripti, coptici vero diversis manibus exarati
sunt in ff. 49-228 in rectis aut aversis sine, ut vid., norma.

Partis primigeniae codicis scriptura, quae suspenditur, est bonae notae, minor et
gracilior in subscriptionibus, eiusdem tamen formae, ubi notandum est partem subscrip-
tionis epistolarum ad Corinthios I et ad Philippenses, necnon totam subscriptionem
ep. ad Galatas litteris transversis in marg. inf. scriptas esse, ne litteris minoribus pagina

incipiatur. Litterae maiores conspiciuntur in principio versiculorum, maximae in principio tantum epistolarum et Actuum. Minio scripta sunt tituli, tum in principio epistolarum, tum in paginis summis, duae primae lineae epistolarum ad Corinthios I (alt. man.) et II adque Galatas, littera initialis maxima tantum in aliis, prima linea capitum praeterquam in foliis suppletis, notae capitum et sectionum in margine foliorum pristinatorum additae alt. man., interpunctionis signa in ff. 1-3^r et in foliis suppletis, spatio in aliis ad ea recipienda vacuo relicto. Rubro quoque exarata est arabica interpretatio tota, quae, inter lineas, saec. XIV addita est, necnon annotationes pleraeque marginales. Tactae sunt minio litterae maiores et ϕ, ϑ in ff. 1^v-3. eadem et litt. ρ in foliis suppletis. Atramento tandem ac minio depictae sunt porta in summo f. 1 rotaeque octo radiorum in ff. 1^v et 208^v, quas comitatur inscriptio ΙΗΣ ΧΡΗΣ ΚΥΙΟΣ (f. 1^v: ΚΥΙΟΣ) ΘΕΟΣ. F. 191^v phototypice edidit Eugenius Tisserant, *Specimina codicum orientalium*, Bonnae, 1914, tab. 78.

Subscriptio librarii, quam edidit Georgius Horner cum interpretatione anglica quaeque annectitur conclusioni epp. s. Pauli bohairico-arabicae, legitur bohairice solum in f. 205: ΕΧΕΝ ΤΗΧΙ ΑΠΙΡΗΚΙ ΕΘΕ ΝΕΡΗΟΒΙ | ΕΤΟΥ ΠΙΜΟΝΑΧΟΣ ΜΙΧΑΗΛ ΠΩΝΡΙ ΠΑΒΡΑΑΜ | ΠΙΕΒΟΛ ΘΕΝ ΤΒΑΚΙ ΑΜΑΙΝΟΥΤ ΠΕΜΖΗ ΤΤΕΡΟ | ΑΡΙΠΑΜΕΡΙ ΠΑΙΟΥΤ ΝΕΜ ΠΑΣΗΝΟΥΤ ΨΛΗΛ ΕΧΩΙ ΖΙΝΑ | ΗΤΑΧΙΜΙ ΝΟΥΠΑΡΡΗΟΙΑ ΘΕΝ ΠΙΒΗΜΑ ΕΤΟΙ ΗΡΟΥΤ | ΟΥΟΖ ΗΤΑΣΩΤΕΜ ΕΤΕΜΗ ΕΧΩ ΑΜΟΣ ΧΕ ΑΜΩΝΙ | ΖΑΡΟΙ ΚΗ ΕΤΕΜΑΡΩΟΥΤ ΗΤΕΠΑΙΩΤ ΑΡΙΚΛΗΡΟΝΟΜΗ | ΗΤΜΕΤΟΥΡΟ ΕΤΑΥΣΕΒΤΩΤ ΝΩΤΕΝ ΙΧΕΝ | ΤΑΡΧΗ ΑΠΙΩΗΝΤ ΦΑΙ ΕΣΕΨΩΠΙ ΚΗ ΝΕΜ ΚΗ ΕΤΑΥΜΕΡΡΕ ΠΕΡΟΥΩΝΖ ΕΒΟΛ ΑΜΗΝ ΕΣΕΨΩΠΙ | ΔΙΟΖΗΤΕΥ ΑΠΑΙΩΤ ΕΤΤΑΙΝΟΥΤ ΠΙΠΙΣΤΟΣ ΕΤΕΡΖΟΥΤ | ΘΕΝ ΚΗΠΡΕΒΥΤΕΡΟΣ ΓΕΟΥΤΙΟΣ ΠΩΕ ΕΡΕΤ ΚΗ | ΝΟΥΝΑΙ ΘΕΝ ΝΕΡΤΩΒΖ ΟΥΟΖ ΕΡΕΑΡΕΖ ΕΝΕΨΩΠΙΘ | ΗΖΑΠΜΩΥ ΗΡΟΜΠ ΝΕΜ ΖΑΝΣΗΟΥΤ ΗΖΙΡΗΝΙΚΟΝ ΑΜΗΝ | ΠΙΡΟΜΠ ΗΝΙΜΑΡΤΥΡΟΣ ΔΟΧ ΘΕΝ ΠΙΔΒΟΥΤ ΕΩΟΥΤ «Manu pauperis propter multa peccata sua Michaelis, filii Abraham, monachi, ex oppido Pemgē Deum amante. Mementote, quaeso, mei, patres et fratres, orate pro me ut inveniam fiduciam in tremendo tribunali audiamque vocem dicentem: venite ad me, benedicti patris mei, possidete regnum praeparatum vobis ab initio creationis. Hoc fiat mihi et iis qui diligunt apparitionem eius (Domini). Amen. Fiat. Scripsi eum (librum) ad usum venerandi patris Georgii, fidelis inter presbyteros. Deus misereatur mei per preces illius et conservet vitam eius ad multos annos et ad tempora pacifica. Amen. Anni martyrum 1074, mense thōout (= A. D. 1357)». Emendationes paucae in mg. scriptae sunt a librario variaeque lectiones, copticae paucae al. manu, plures vero arabicae; sed maioris momenti videntur notae arabico-copticae, ut plurimum ad grammaticam spectantes, quas manus saec. XIV pigmento rubro aliquantulum obscuriori adiecit. Initio unius ex illis notis (f. 3) nomen citatur grammatici Coptitae Ibn Kātīb Qayṣar. Subscriptio illius qui folia deperdita supplavit, in f. 350^v: كل ذلك بسلام من الرب امين | في يوم السبت المبارك خامس [وعشرين] شهر | برمودة المبارك سنة ١٠٧٤ للهاداء | الاطهار رزقنا الرب برحمتهم امين | والمجد لواب القل Hoc absolutum est in pace Domini. Amen. Die sabbati benedicti vigesima quinta mensis benedicti barmūdah anni 1220 martyrum purorum (20 aprilis 1504 an. D.). Dominus largiatur benedictionem eorum. Amen. Gloria datori intellectus». Manu illius, qui indicem ff. 258-206^v composuit, scriptum est in f. IV: عنه عنه على ما ورقة ماتى على في وسطه | في كتابه المبارك فهرست ما تضمنه الكتاب المبارك

2 (f. 98) Benedictio ante lectionem Apocalypseos legenda, boharrice et arabice, cui titulus imponitur **ΠΙΣΜΟΥ ΕΤΟΥΧΟΥ ΔΙΟΟΥ ΘΕΝ ΤΑΡΧΗ ΕΠΙΧΩ** السفر المرقوة في بدء البركة «benedictio lecta in principio libri»; ine.: **ΕΜΟΥ ΕΡΟΙ ΙΣ ΤΕΤΑΝΟΙΑ ΧΩ ΝΗΙ ΕΒΟΔ' ΝΑΣΝΗΟΥ ΝΕΛ ΝΑΥΗΡΙ' ΤΩΒΖ ΕΧΩΙ ΧΙΝΑ ΝΤΕ ΠΑΟΤ' ΗΝΣ ΤΠΙΚΑΤ' ΝΗΙ** et **باركوا على هذه مطانية اغفروا لى يا اخوتي وابناى صلوا على لى السيد يسوع يهنى فهما** «Benedicite mihi, ecce paeuitentiam, dimittite mihi, fratres et filii, orate pro me, ut Dominus Iesus det mihi intellectum»; des. (f. 102): **ΕΡΕ ΤΖΙ-**

PHNH NT E ΦΤ· ΚΥΤ ΕΡΟΝ ΗΣΑΑ ΗΡΗΤ ΝΙΒΕΝ. ΑΧΟΣ ΤΗΡΟΥ
 ΝΕΛΗΙ ΝΑΨΗΡΙ ΝΕΛ ΝΑΟΝΗΟΥ ΧΙΟΥΣΟΝ ΧΕ ΑΛΗΗΝ ΕΣΕΨΩΠΙ et
 سلام الله يحوط بنا من كل جهة قولوا لكم معي يا اولادى واخوتى امين يكون
 « Pax Dei circumdet nos ex omni parte. Dicite omnes mecum, filii mei
 et fratres mei simul (om. arab.). Amen. Fiat ».

Codex, in quo spatium ad scripturam recipiendam forma definitum est in charta impressa, undecim quinionibus efficitur, novissimo folio tantum ultimi fasciculi deperdito. Fasciuli signati sunt litteris copticis in ang. sup. int. primae et ultimae paginae, folia vero notas exhibent in ang. sup. ext. paginarum aversarum, necnon paginarum rectorum primi folii singulorum fasciculorum. Folium primum et alia folia vacua notis carent. Inscriptio in paginis extremis fasciculorum est: ٢٧ ٢٧ in p. ult. et ٢٤ ٢٤ in p. prima, praeterquam f. 98: ٢٤ ٢٧; ornamentum inter utramque inscriptionum partem idem est continuo. Scriptura, quae suspenditur, nitida est et elegans, gracilior tantum in verbis ante nomina fundamentorum in 21, 19 insertis, in notis paginarum et fasciculorum, in monitis liturgicis marginalibus, in subscriptione. Litterae grandiores et crassiores in prima linea benedictionis (f. 98). Minio scripta sunt, praeter notas marginales, de quibus diximus, numeri et duae primae lineae sectionum, monita liturgica et populi responsa in 21, 19, titulus benedictionis, quaedam verba in monitionibus liturgicis marginalibus; litterae maximae quaedam atramento exaratae sunt; interpunctionis signa rubra puncto nigro sunt maculata. Minio tacta sunt litterae grandiores in principio versiculorum, litterae φ et ϑ, lineolae quae notas numericas et compendia distinguunt, ornamenta in summis marginibus paginarum externarum fasciculorum. Pigmento caeruleo exaratae sunt lineae 3-6 et 11-13 in f. 1, 15-17 in f. 1^v; tacta vero interpunctionis signa deaurata in ff. 1-3^r. Litterae linearum 2, 7-10 in f. 1, 16 in f. 1^v deauratae, pigmento caeruleo tactis litteris initiali praegrandi et o in voce **†ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ**. Fascia, quae titulum arabicum portat in f. 1, et ornamentum circulis et foliis effectum more arabico in f. III^v, aurum exhibent caeruleo colore et coccineo contextum. Ff. 29^r et 30^r phototypice edidit H. Hyvernat, *Album*, tab. LIII.

Subscriptio librarii, arabice et coptice in f. 102^v, arabice tantum prosequitur in f. 103, ut recte cognoverunt antiqui nostri, inde ab Athanasio Kircher, dum erravit Georgius Horner, loc. laud., p. LX, qui inscriptionem f. 103 iunxit ad titulum arabicum donationis, postea in imo f. 102^v appositum de quo infra, inc.: كمل ذلك « hoc absolutum est », deinde: **ΑΙΣΘΗΤΙΣ ΘΕΝ ΤΑΧΙΣ**. | **ΠΙΣΘΑΙ ΕΦΕΡΜΕΡΕ ΠΗ**. | **ΧΕ ΕΙΕΨΑΨΙ ΠΟΝΕ**
ΧΟΟΥ. | **ΟΥΟΘ ΗΤΑΨΕ ΠΗ**. | **Ω ΦΗ ΕΤΨΟΝ ΘΕΝ †ΑΥΔΗ**. | **ΑΠΕΡΕΠΩΨΙ ΗΤΕΚΨΕ**
Η|ΡΑΨΤ. **ΧΕ ΠΗ ΕΤΨΟΝ ΘΕΝ** | **†ΑΥΔΗ** · **ΣΕΝΑΟΥΨΤΕΡ** | **ΩΥΤ** et الحظ | **ييدى** |
 بشد لي | انه ساتركه | يوما وارجل يا ساكن الدار | لا تنسى الرحيل | اغدا فكل ساكن | دار
 انتجز يومون الله تعالى وتانيده سفر ابو غالميس | المقدس الذي هو : (f. 103):
 روبا القديس يوحنا الانجيلي الرب | يرحمنا ببركاته امين في يوم الجمعة الخامس عشر | من شهر برمهاث
 سنة احدى وستين والف | للشهداء الاطهار وهو الاسبوع السادس من الصوم | المقدس اعاد الله من
 بركته ☉ علقه نفسه ولن | بشا الله تعالى من بعده العبد الخفير المسكين | العاجز التراب الغير

شمر الموعب من ساير الرذائل | العارى من جميع الفضائل الماطى أكثر من كل البشر | يوحنا بن ابر
 المتا بن القليس وهو يبال محبة | السادات الغارين فيه او الناظرين اليه ان يتجاوزوا | عن غلظه
 ويصلحوا نقيضه بكاملهم فأنى جبرت وتغلدت | ما لم اعلم وتذمت ما لم ادري والرب الاله
 يوسعهم | عما يتوهمون به من الصلاح يروثليم السائبة والتلى | بالخرات الابدية السردية طلبات
 «*Scripti manum mea, (ar.: et) scriptum reddet mihi testimonium, quia relinquam illud quadam die et abibo. O tu qui es (arab.: manes) in domo (αὐλή), ne obliviscaris te cras esse abiturum; qui enim sunt (ar.: omnis manens) in domo, abeant oportet.*» (F. 103) Absolutus est ope Dei, exaltetur!
 auxilioque eius liber sanctae Apocalypseos, quae est visio sancti Iohannis evangelistae,
 Deus misereatur nostri per eius benedictionem! Amen. Feria sexta, die decimo quinto
 mensis barmahât anni 1061 martyrum purorum (11 mart. 1345 A. D.), qui est in heb-
 domada sexta sancti ieiunii, renovet Deus benedictiones eius! Incubuit in hunc (librum)
 pro seipso, et pro eo quem voluerit Deus, exaltetur! post eum, servus pauper et
 humilis, impotens, pulvis infructuosus, omni scelere impurus, virtutum omnium expers,
 omnium hominum vitiosissimus Iohannes filius Ahû 'l-Manâ, filii al-Qiddis, qui rogat
 caritatem dominorum legentium in hoc (libro) vel respicientium ad eum ut se avertant
 ab erroribus eius et corrigant vitia eius perfectione sua. Aggressus sum enim et conatus
 sum quod nesciebam et in vituperationem cecidi in hoc quod nescivi; Dominus autem
 Deus mercedem dabit illis pro correctione enunciata in Jerusalem caelesti, plenitu-
 dinem bonorum aeternorum et perpetuorum per precesiones martyrum et sanctorum.
 Amen. Gloria autem Deo semper in aeternum». F. 102^v titulus alienationis: انتقل هذا
 الكتاب المبارك المضمن سفر الابراهميس القدس | من ملك مالكة المذكور في الصفحة الاخرى الى
 ملك الشيخ | الرئيس امين الملك ولد الشيخ الرئيس الاكرم بو الكرم فتح الله | في مديته وبجس
 «*Hic benedictus liber continens librum Apoca-
 lypseos translatus est e possessione sui possessoris in ultima pagina (i. e. in f. 103^r)
 nominati in possessionem principis ducis Amûn al-Mulk filii principis ducis excellentis
 Abû 'l-Karam, cuius Deus proferat finem! Accepit servus pretium definitum. Hoc
 scriptum meum testis adversus me.*» F. I manu Hieronymi Vecchietti: *Portato da
 me Girolamo vecchietti da egipto l'Anno 1594 | l'Apocalipsi;* in summa pagina vestigia
 pauca lineae erasae; litteris alt. manu: *dell'Illustri ss(imo) sig(n)o(r) Ca(r)dinale san
 Giorgio;* manu Alexandri Rainaldi: *Jo(hannes) Bap(tis)ta Raimundus bibliothecae |
 Vaticanae dono dedit ex testamento | Anno 1614.* F. 106: *Apocalypsis Arabico-coptica.*
 Sigillum Hieronymi Vecchietti conspicitur pigmento purpureo impressum f. 1^v, sine
 pigmento semel in ff. II. 103, ter in f. 1. Sigillum bibliothecae Nationalis Parisiensis
 in ff. I. 103. Folio custodiae posteriori nunc agglutinata est charta vestigia exhibens
 contraria eiusdem sigilli prout apparet in f. 1; unde liquet hanc chartam olim, puta
 quo tempore Parisiis detinebatur codex, positam fuisse inter ff. III^v et 1. Antiquae
 notae codicis in f. I: 10 cancell. Num. 11. vet., XVI nov., Ff. IV-III^v, 97^v, 103^v,
 106^v vac.

Integumentum, e corio rubro, praebet in dorso inscripta notam 16 et titulum
Apocal. | s. Ioan. Apparet in f. I operculi antiqui vestigia, quorum lineae praecipuae
 stellam sex radiorum efficiunt.

17 (olim 12). An. 1288 (= an. Mart. 1004, cf. f. 131^v), chart., mm. 255 × 175, ff. VII, 131, linn. 18.

Missale sen Ευχολόγιον ad usum presbyteri, bohairice et arabice. Hoc primum typis vulgavit Raphael Tuki additis verbis a diacono populoque proferendis, in liturgicum coptitarum catholicorum usum, nec semper ad fidem codicem, cum Iacobitarum nomina in diptychis omiserit et verbum « Filioque » in fidei symbolo adiecerit. Operis eius titulus est: **ΠΙΧΩΛΗ ΝΤΕ ΠΙΧΩΛΤ ΝΑΝΑΦΟΡΑ** ... « Liber trium anaphorarum ... » [Romae] 1736. Editio haec et altera, Cahirensis nempe an. 1898, item pro catholicis, **ΕΥΧΟΛΟΓΙΟΝ ΝΤΕ ΤΕΚΚΛΗΧΙΑ ΝΑΔΕΞΑΝΔΡΙΝΗ**, arabice: **خولا جى الكنيسة الاسكندرية** praeter anaphoras tres ordinemque communem, exhibent, licet non eodem ordine, liturgiam thurificationis matutinae, versiculos ad Evangelii processionem canendos, diaconorum officium coram patriarcha vel episcopo canonesque per annum. Cahirensium in usum Iacobitarum editionum prior quae auctore Philotheo hegumeno prodiit an. 1887, verba continet tantum a presbytero dicenda; integra autem est editio posterior a Claudio Labib, a. 1904 curata. Tres liturgias Victor Šalah primus latino idiomate reddidit e duobus codicibus, uno bilingui Scaligeriano, altero integriori tunc Gabrielis Negib, non copticum sed arabicum textum interpretatus, *Liturgiae s. Basilii Magni, s. Gregorii Theologi, s. Cyrilli Alexandrini ex arabico conversae*, Augustae Vindelicorum, 1604. Eisdem postea e coptica lingua latine interpretatus est atque commentatus Eusebius Renaudot e codice Parisino bibliothecae Nationalis coptico 26, in suo opere *Liturgiarum orientalium collectio*, t. I, Parisiis, 1716, pp. LXXX-CXII, 1-52, 169-322; cf. L. Delaporte, *Catalogue sommaire des manuscrits coptes de la Bibliothèque Nationale*, in ephemeride *Revue de l'Orient chrétien*, t. XVI (1911), pp. 88 sq., sub n. 65. Ordinem communem liturgiae cum anaphora s. Basilii in anglica interpretatione vulgavit Iohannes marchio Butensis illis tantum partibus coptice additis quae clara voce dicuntur, *The coptic morning service for the Lord's day*, Londini, 1882. Aliis tandem translationibus omissis, satis sit referre gallicam illam auctore Macario, patriarchatus Alexandrini administratore apostolico, quam typis mandare curavit Paulus Renaudin, *La Messe copte*, in ephemeride *Revue de l'Orient chrétien*, t. IV (1899), pp. 14-43, necnon anglicam interpretationem ordinis communis cum anaphora s. Cyrilli e cod. Bodleianae bibliothecae Hungtinton 360, apud F. E. Brightman, *Liturgies eastern and western*, t. I, *Eastern liturgies*, Oxonii, 1896, pp. 144-193. De ordine Missae v. L. Villecourt, *Les observances litur-*

giques de l'église copte, in ephemeride *Le Muséon*, 1923, pp. 285-290; 1924, pp. 244-280; de Anaphora s. Basilii, v. H. Engberding, *Das Eucharistische Hochgebet der Basiliosliturgie (Theologie des christlichen Ostens. Texte und Untersuchungen herausgegeben von der Benediktinerabtei Sankt Joseph Coesfeld, I)*, Monasterii Gnestfalorum, 1931, pp. XXXV, XXXVI, LXXIII-LXXIX.

Præ ceteris citamus opus Eusebii Renaudot (R), tum quia codex unde desumpta est translatio eius latina, ad textum quod spectat, codici nostro Vat. 17 valde videtur affinis, tum quia hæc ipsa translatio magis accomodata est lectoribus in lingua coptica minus versatis. Quæ codici propria sunt, missis quæ leviter tantum discrepant, hic subicimus.

1 (ff. 2-65) Liturgia s. Basilii. ¹ (ff. 2-32) Ordo communis, seu preces ante Anaphoram (R. pp. 1-13) sub titulo: **ⲥⲩⲛ ⲑⲉⲱ ⲟⲩⲉⲣⲉⲅⲁⲛ ⲉⲡⲱⲛⲥⲟⲃⲧ ⲙⲉⲣⲱⲱⲟⲩⲱⲩ** صلاة من اجل استعداد البكل « Cum Deo. Oratio praeparationis altaris »; f. 6^v, ante « Ea propter », om. « Diac.: Orate... » (R. p. 2); item in sqq. sacpe om. partes diaconi; f. 9^v, ante **ⲧⲙⲉⲧⲣⲉⲙⲉⲅⲉ** « Absolutio » om. rubricas: « Tunc operiet... » (R. p. 3), item passim in sqq. notas liturgicas quas habet R. et de quibus ipse, p. 175: « Pauci (codices) adiunctas habent rubricas seu breves rituum leges: quæ in antiquis prope omnibus desunt »; f. 12^v, in Absolutione, post s. Marcum evangelistam nominantur Severus, Cyrillus, Gregorius, Basilii, Trecenti decem et octo Nicæni, centum quinquaginta Constantinopolitani, ducenti Ephesini, Archiepiscopus Abba N. eiusque in ministerio consors episcopus Abba N.; f. 18, Oratio Actuum Apostolorum (R. p. 7) inscribitur coptice et arabice: « Oratio incensi »; f. 21, in Oratione post Evangelium, om. quæ dicenda tempore Nili exundationis (R. p. 8); f. 21^v, post « Memento Domine servi tui regis terræ » (R. p. 9) addit invocationes pro captivis et pro afflictis quæ ap. R. (p. 9) post invocationem pro offerentibus occurrunt; ff. 24-28 Orationes pro pace, pro patriarcha (Rursus precamur; Memento; Super altare, R. pp. 10-11), pro congregatione (R. p. 11) titulis destituuntur ibique memoratur patriarcha non autem eius in ministerio consors episcopus; f. 28^v, omissa Oratione pro ecclesia diebus ieiunii etc. (R. p. 11, 12), post rubricam « Populus dicit fidem orthodoxam » transit ad Orationem osculi pacis ad Patrem (Deus magne; Superant, R. pp. 12, 13) et omissa Oratione pacis Iacobi Apostoli (R. p. 13, cf. infra f. 129), des. f. 32: **ⲁⲥⲛⲁⲅⲉⲥⲑⲉ ⲁⲗⲗⲁⲛⲗⲟⲩⲥ ⲙⲉⲣⲱⲱⲟⲩⲱⲩ ⲁⲅⲱⲟⲩⲥ**; ² (ff. 32^v-65) Anaphora s. Basilii (R. pp. 13-25); præmittitur titulus: **ⲧⲁⲛⲁⲫⲟⲣⲁ ⲛⲧⲉ ⲡⲓⲁⲅⲱⲟⲩⲥ ⲃⲁⲥⲓⲛⲓⲟⲥ ⲫⲱⲱⲧ** قداس القديس باسيلوس للاب « Anaphora s. Basilii

ad Patrem». Iterum om. passim rubricas quae ap. R. leguntur, quandoque etiam responsa populi; f. 42, in Oratione pro omnibus et ad omnia, post «archiepiscopi Papae Abba N.» (R. p. 16), add. «eiusque in ministerio consortis episcopi Abba N.»; f. 43, om. orationes dicendas tempore exundationis Nili et sementis (R. p. 17); f. 44^v, post verba «Nunc Domine... sanctorum tuorum» (R. p. 18), add. monitum diaconi de legendis nominibus patriarcharum defunctorum et proseguitur (f. 45): «memento Domine sanctorum tuorum qui tibi placuerunt» (R. p. 18); f. 45^v, in commemoratione sanctorum, post Marcum evangelistam memorantur soli Severus, Cyrillus, Basilius, Gregorius, Antonius, tres Macarii, missis nempe Dioscoro, Chrysostomo, etc. (R. p. 18); f. 46^v, ante Orationem pro omnibus defunctis «Memento etiam Domine» (R. p. 18), habet rubricam: **ἐπι-κλῆσις** (cf. Tuki, p. **ῥΚΞ**); f. 58, l. 3, in fine Orationis absolutionis ad Patrem, missa prima parte commemorationis vivorum et mortuorum «Memento, Domine, pacis... infirmitatem meam» (R. pp. 22, 23), proseguitur: «ab omni peccato» (R. p. 23, l. 5); f. 59, verbis «Corpus sanctum et sanguis pretiosus», missis rubricis «Ubi diaconus dixerit» etc. (R. p. 23), praemittit titulum **†ὁμολογία**; ibid. post verba «Fili Dei nostri. Amen», add. **ἁγίον τιμὴν... τοῦ ὁῦ ἡμῶν ἀμην** ut ap. Tuki, p. **ῥΝΖ**; f. 60^v, Confessionem (des. «in rei veritate ita esse», R. p. 24) statim sequitur Oratio gratiarum «Ora nostra» (R. p. 24); f. 62, Oratio benedictionis, discrepans ab Oratione «O Domine» (R. p. 25), legitur paucis mutatis ap. Tuki (p. **ῥΟΓ**): **†παναγία τριάς** (cf. Bute, op. laud., p. 114, n. 1), ibique nominantur B. M. Virgo, tria luminaria Michael, Gabriel, Raphael, quattuor animalia incorporea, viginti quattuor senes, Ioh. Baptista, centum quadraginta quattuor millia (Innocentium), Apostoli, tres pueri, Stephanus, Georgius, Theodorus, Mercurius, Menas, chorus Martyrum, Antonius, tres Macarii, Iohannes, Piṣoi, chorus Staurophorum, angelus huius diei.

2 (ff. 66-103) Liturgia s. Gregorii, sub titulo generali: **ἀνα-φορά ἡτε πιάγιος γρηγόριος** «Anaphora s. Gregorii». ¹ (ff. 66-70^v) Ordo communis seu preces ante Anaphoram (R. pp. 26-27). F. 68, Oratio osculi pacis «Aeternae Fili» inscribitur: **οὐνευχῇ ἡσπασμός ἡτε πιάγιος(ς) γρηγόριος Ὑς**, arab.: صلاة الصلح للقدیس اغريغوريوس ² (ff. 70^v-103) Anaphora s. Gregorii (R. pp. 27-38); praemittitur titulus: **†ἀνα-φορά ἡτε πιάγιος γρηγόριος** فداى القديس غريغوريوس «Anaphora

s. Gregorii». F. 84, verbis « Et hunc quidem panem » (R. p. 31), praenmittit « sacerdos hic clamat »; f. 86, in Oratione pro omnibus et ad omnia, om. « et Patris nostri Episcopi Abba N. » et f. 86^v « Hegumenorum » (R. p. 32); f. 88^v, om. « Dignare Domine... fruges terrae » (R. p. 33); f. 89, post verba **ΚΑΤΑ ΜΕΤΡΩΝ** « secundum mensuram eorum », monet rubrica arabica reliqua desumenda esse ex Liturgia s. Basilii (cf. R. p. 33 et 17; habentur in codice Vat. copto 17, f. 43, l. 5); f. 91, in commemoratione sanctorum (R. pp. 33, 34), post Marcum evangelistam recensentur soli Cyrillus, Basilius, Gregorius, Antonius, tres Macarii, chorus omnis Sanctorum; f. 99, nota arabica monet Absolutionem et Confessionem dicendas esse ut in Liturgia s. Basilii; habentur autem in codice ff. 56 et sqq.; ff. 99^v-103, leguntur Oratio gratiarum « Gratias agimus Tibi, Pater » (R. p. 38) et Oratio inclinationis « Qui est » (R. p. 37); in hac autem, pro « et quattuor lucidorum... usque in saeculum. Amen » (R. pp. 37, 38), habet tantum (f. 103): « et preces Archangelorum et chororum Martyrum et Staurophorum; sit eorum benedictio et eorum gratia et eorum auxilium nobiscum. Amen ».

3 (ff. 104-125^v) Liturgia s. Cyrilli, initio mutila. Incipit media in Oratione pro vivis: **ΧΙΝΘΩΟΥΤ] ΕΘΟΥΗ ΝΙΒΕΝ ΗΤΕ ΝΙΔΑΟΣ** « omni congregatione populorum » (R. p. 45, l. 16); f. 117^v, nota arabica monet reliqua prooemii legenda esse ex liturgia s. Basilii; habentur f. 48; f. 121^v, Oratio post Pater Noster « Libera nos » legitur ut ap. Tuki (p. ٢٢٤), non autem ut ap. R. p. 50, « Rogamus Te » (Tuki, p. ٢٢٤); desinit Liturgia s. Cyrilli post Orationem inclinationis ad Patrem, f. 122^v, « Deus qui ita uos dilexisti » (R. p. 50), omissis nempe Orationibus gratiarum actionis 2^a et 3^a (R. pp. 51, 52), sub clausula arabica f. 125^v: **كل قداس القديس كيرلس بسلام الله امين** « Absoluta est Liturgia s. Cyrilli. In pace Dei. Amen ».

4 (ff. 125^v-131) Triplici Liturgiae Alexandrinae annectuntur bohairice tantum: ¹ Oratio benedictionis panis pro ieiunante « Domine Deus omnipotens, auctor bonorum » (Tuki, p. ٢٥٨); huius orationis, necnon sequentis, textum bohairicum e cod. Parisiensi (Institut Catholique, n. 2) eum versione gallica edidit L. A. Poehou, in ephemeride *Revue de l'Orient chrétien*, t. I, N. S., 1918-1919, pp. 242-245; ² (f. 126) Oratio ante manducationem « Domine, Domine Iesu Christe, Deus noster » (Tuki, p. ٢٥٨); ³ (f. 127^v) Oratio post manducationem « Tibi gratias agimus » (Tuki, p. ٢٥٨); ⁴ (f. 128) Oratio super aquas « Domine, Domine Iesu Christe, agne » (Tuki, p. ٢٦); ⁵ (ff. 129-131) Ordo renovationis calicis si quis

defectus acciderit; ^a (f. 129) rubrica arabica (cf. Tuki, p. $\overline{\text{TNR}}$, Vat. copt. 24, f. 268, Vat. copt. 49, f. 89^v; discrepant in recensendis defectibus qui renovationem calicis postulant; insuper Vat. 17 memorat tantum Scripturae lectiones quas integras habent Tuki, pp. $\overline{\text{TNA}} - \overline{\text{TNE}}$, et Vat. 49, ff. 89^v-92); ^b (f. 129) Oratio osculi Iohannis Bostrensis ad Patrem « Deus omnium Domine » (R. p. 13, Tuki, p. $\overline{\text{qB}}$; cf. Brightman, op. laud., p. 186); ^c (f. 129^v) Oratio super calicem « Domine Deus Iesu Christe » quam sequitur monitum: $\dot{\alpha}\chi\omega\ \sigma\epsilon\ \rho\omicron\tau\epsilon\ldots\ \dagger\chi\rho\iota\sigma\tau\omicron\varsigma\ \delta\epsilon\chi\omega\kappa\ \epsilon\beta\omicron\lambda$ « dicite: utique Domine... pax; desinit » (similia ap. Tuki, pp. $\overline{\text{TNN}} - \overline{\text{TÖ}}$).

Codicem exscripsit Tuki in cod. Borgiano copt. 87: ff. 1-53, Liturgiae s. Basilii et s. Gregorii; ff. 67-72, fragmentum Liturgiae s. Cyrilli, parte quae desideratur in cod. Vat. Copt. 17 aliunde desumpta; ff. 72^v-74, orationes variae et conclusio codicis Vat. 17, ff. 125^v-131; at, f. 28 et f. 37, om. Severum, et pro tribus Macariis memorantur f. 37^v magnus abba Macarius et ff. 42^v, 49^v uterque Macarius.

Codex complectitur: ff. 9 fasc. $\overline{\text{A}}$ (ff. 1-9); quiniones $\overline{\text{B}} - \overline{\text{I}}$ (ff. 10-99); ff. 4 priora quinionis $\overline{\text{IA}}$ (ff. 100-103) cuius amissa sunt sex ff. ultima una cum integris fasc. $\overline{\text{IE}} - \overline{\text{IX}}$ et f. primo fasc. $\overline{\text{IE}}$; ff. 2-10 quinionis $\overline{\text{IE}}$ (ff. 104-112); quinionem $\overline{\text{IF}}$ (ff. 113-122) et ff. 9 fasc. $\overline{\text{IÖ}}$ (ff. 123-131). Fasciculorum notae, omissis ff. notis copticis, appositae sunt summis ang. int. pp. extrem. fasciculorum quas decorant ornamenta lineis inter se innexis confecta, cum inscriptionibus vario ordine occurrentibus $\overline{\text{IV}}\ \overline{\text{XXV}}\ \overline{\text{VC}}\ \overline{\text{OC}}\ \overline{\text{KE}}\ \text{o}\ \overline{\text{OC}}$ (f. 29^v caret tum inscriptione tum fasc. nota; f. 40 praebet notam fasc. $\overline{\text{E}}$ corr. ex $\overline{\text{A}}$; in f. 59^v desideratur nota fasc. $\overline{\text{E}}$). Haec ornamenta, atramento nigro delineata, picta sunt coloribus rubro et croceo; item crux f. 1^v, portae in summa pagina initiali uniuscuiusque liturgiae et anaphorae, praeterquam initio anaphorae s. Gregorii (f. 70^v), ornamenta marginalia et nonnullae litterae praegraves; minio scripta sunt initia quarundam orationum, linea prima vel lineae prima et secunda post lineas initiales graudiores divisionum maiorum, rubricae et orationum inscriptiones; rubro colore tacta sunt litterae marginales communes, litterae ϕ et ψ , interpunctionis signa et ductus super notas ac super voces contractas. Librarius, praeter litteras praegraves, triplicem praebet scripturae speciem: lineae secunda et tertia initio liturgiarum, et linea prima quarundam orationum exaratae sunt litteris crassioribus ad uocalem rotundam accedentibus; inscriptiones et rubricae necnon quae a populo et a diacono dicenda unciali graciliori et oblonga sunt confecta; reliqua autem mediam quandam inter utramque exhibent formam, pluribus saec. XIII codd. communem. Ff. 70^v-71^r (olim 68^v-69^r) phototypice edidit H. Hyvernat, *Album*, tab. LV. In codice notatu digna est duplex forma litterae μ in qua ductus utramque hastam coniungens nunc curvus est nunc directus, idque etiam in eodem vocabulo (cf. e. g. f. 2^v, ll. 2, 6: $\mu\mu\omicron\text{q}$). Permixtus illo usus litterae μ alios distinguit codd. fere coaetaneos (maxime saec. XIV in.) de quibus infra dicendum. Inter brachia crucis f. 1^v: $\overline{\text{IV}}\ \overline{\text{XXV}}\ \overline{\text{VC}}\ \overline{\text{OC}}\ \overline{\text{NIK}}\ \overline{\text{A}}\ \overline{\text{AQBO}}\ \overline{\text{PI}}\overline{\text{W}}\overline{\text{Y}}\overline{\text{NN}}\ \overline{\text{NT}}\ \overline{\text{E}}\ \overline{\text{PN}}\overline{\text{NH}}\ \overline{\text{ZV}}\overline{\text{A}}\overline{\text{NN}}\ \overline{\text{Z}}\overline{\text{W}}[\overline{\text{H}}]\overline{\text{C}}$ « Iesus Christus filius Dei, vicit, lignum vitae ». Praeter additiones pristinae manus ff. 26^v, 78, 123^v, paucas habet codex

correctiones vel notas diversarum manuum; ff. 37^v, 38^v, in mg., manu recentiore: «consecratio panis», «consecratio vini»; f. 46, ante commemorationem Severi, in mg., nota eiusdem manus: «Iurat Severus». Genuinus ff. ordo olim incuria glutinatoris turbatus (cf. Mai, p. 131), anno 1927 restitutus est novaequo ff. notae imis ff. appositae sunt, quam enumerationem in citandis ff. secuti sumus. Vacuum est f. 103^v, in quo tamen impressa manent vestigia ornamentorum f. deperditi quo incipiebat liturgia s. Cyrilli. F. 131^v, librarii subscriptio: اٰھنم بھذہ الخولاجی المقدسہ الولد المبارک الدین المیحی | الارندکی | الشّاس نفیس ولد الاخ البار القدیس | الطاهر التّاسک القدیس بقام من اهل مدینة اسنا | اٰھنم بھا من تعبہ خاصۃ لیتمزا بالقرآۃ فیہا قالہ بنور | عینی قلبہ لیقرأ ویفہم ویعمل بھا یقرأ ویوضہ عن اتباعہ | بھا وعد فی انجیلہ القدس عن الواحد ثلاثین وستین | ومانۃ وفی الآخرۃ حیۃ الابد وکان الفراغ منہا | شہر اثمیر سنۃ الف واربعۃ للشہداء یخط | المسکین الحاقیر المدعی بنعمۃ اللہ خاد- کرسى القدیس | وهو بطرس بالاسم یبال کل واقف علیہا ان یدعوا | لہ بالصغفرۃ ومن قال شی ل Hoc euchologium auctum curae fuit puero benedicto, devoto christiano orthodoxo, diacono Nafia, filio ratriis pii, sancti, puri, devoti, sacerdotis Bifâm, ex urbe Esneh. Prospexit huic (libro) abore suo proprio ut solacium traheret perlegendo in eo. Illuminet Deus oculos cordis ius ut legat intelligatque ac operetur in iis quae legerit, retribuaturque ei pro laboribus ius prout promittitur in evangelio suo sancto, pro uno triginta et sexaginta et centum, et in saeculo venturo vitam aeternam. Et finis huius (libri) evenit mense amšir anni 004 martyrum (an. D. 1288). Scripsit pauper miser, vocatus gratia Dei minister sedis piscopalis Al-Qais (Amélineau, *Géographie de l'Egypte*, p. 395), et ipse est Petrus nomine. rogat omnes ei (libro) operam dantes ut ei impetrent veniam, et qui dixerit aliquid i duplicabitur et pax Dei, apostolis sanctis concessa, descendat, supor eum. Amen. Et loria Deo perpetua, aeterna». F. 12^v, manus posterior nomina coptica numerorum ٢١٧ etc., a mg. adiecit. F. 1, nota arabica: هذا الخلاکی ملک الاخ المییب الراحب التاسک الشّاس | اٰھنم بھذہ الخولاجی المقدسہ الولد المبارک الدین المیحی | الارندکی | الشّاس نفیس ولد الاخ البار القدیس | الطاهر التّاسک القدیس بقام من اهل مدینة اسنا | اٰھنم بھا Hoc euchologium in dominio est fratris dilecti, monachi devoti et iaconi Andreae Audreae». Initio cod. in f. I, chartae recentioris: 307 (v. cod. Vat. lat. 7136 catalogum tempore Iulii II confectum], f. 541, coll. cod. Vat. lat. 7135, f. 47; est fors an nus ex duobus codicibus recensitis sub titulis: *Missale cophitum cum glossa arabica ex* papyro; *Missale cophit* (sic) *ex papyro*, in cod. Vat. lat. 3947, f. 89, *Inventarium biblio-* thecae Palatinae a divo Sixto IV Pontifice max. fundatae Platyna bibliothecario ac Demetrio tumno custode, an. 1481); num. 12, nov. 17.

Integumentum, e corio rubro confectum, auro impressa in utroque laterculo necnon a dorso stemmata gerit Alexandri VII, insuper in dorso notam 17 et *Liturgia* | *copta*.

18 (a I. S. Assem. emptus 4). An. 1531 (= an. Mart. 1247; cf. f. 258^v), chart., mm. 115 × 80, ff. 263, linn. 12, 13.

Ordo thurificationis vespertinae et matutinae necnon iturgia s. Basilii, annexis orationibus variis, bohairice et arabice f. 88, 88^v, 152, 202^v, 103, 243^v, 259^v, 260, integre vel partim vacua est

columella textui arabico servata), cum rubricis arabicis; cf. cod. Vat. copt. 17. Praemittitur titulus: **ⲥⲩⲛ ⲑⲉⲱ** **الكاهن على ما يجب على الكاهن** بسم الله ترتيب ما يجب على الكاهن « Cum Deo (ar.: in nomine Dei). Ordo servandus a sacerdote ministrante in ecclesia ad preces vespertinas, matutinas et ad missam ».

1 (ff. 6-110) Ordo thurificationis vespertinae et matutinae. Legitur fere ut apud Tuki, **ⲡⲓⲱⲙⲁ ⲛⲧⲉ ⲡⲓⲱⲙⲁⲧ ⲛⲁⲛⲁⲫⲟⲣⲁ**, pp. 1-111 (cf. etiam Bute, *The coptic morning service*, pp. 1-34, *The morning incense*, partim anglice, partim bohairice et anglice); quae praecipue discrepant notamus. ¹ (ff. 6-94) Ordo thurificationis vespertinae. Ff. 6-8, rubricae praeviae arabicae in pluribus discrepant a textu quem bohairice et arabice exhibet Tuki, pp. 1, 2; f. 36, mentio fit solius archipresbyteri, non autem episcopi, ut apud Tuki, p. 26; f. 73, ante commemorationem **ⲁⲣⲓⲫⲙⲉⲣⲓ ⲡⲟⲥ ⲛⲓⲱⲙⲓ ⲛⲧⲉ ⲧⲉⲕⲕⲁⲛⲥⲓⲁ** « Memento Domine, filiorum Ecclesiae » (Tuki, p. 22) omittit orationem **ⲙⲁⲣⲧⲉⲛ ⲉⲃⲟⲗ ⲉⲛ ⲧⲉⲕⲣⲟⲧ** « Imple nos timore tuo » (Tuki, p. 22); ff. 80-86, in benedictione pro omni tempore (Tuki, pp. 81 sqq.) addit Suriel post Raphael et mutat quandoque nominum sanctorum ordinem; benedictiones autem pro variis festis et adiunctis (Tuki, pp. 27-28) partim omittit, partim remittit ad finem thurificationis vespertinae (ff. 86-94); des. (f. 94): **كل ترتيب | رفع بخور عشية | بسلام من الرب امين** « Absolutus est ordo oblationis incensi vespertini. In pace Domini. Amen ». ² (ff. 94^v-110) Ordo thurificationis matutinae. In medio relictis, ut monet nota arabica, quae, utrique thurificationi communia, iam leguntur initio codicis (ff. 6-19, cf. Tuki, pp. 10-11), exorditur ab oratione **ⲫⲧ ⲫⲛ ⲉⲧⲁⲕⲱⲱⲡ ⲉⲣⲟⲕ ⲛⲛⲓⲗⲱⲣⲟⲛ** « Deus qui accepisti dona » (Tuki, p. 11); item f. 96, praetermissis orationibus **ⲡⲣⲟⲥⲉⲣⲗⲁⲥⲟⲉ ⲱⲡⲉⲣ ⲧⲛⲥ ⲛⲣⲛⲛⲥ** « Orate pro pace » et reliquis quae iam leguntur in thurificatione vespertina (ff. 21^v-28, cf. Tuki, pp. 12-13), transit ad Orationem pro infirmis **ⲡⲁⲗⲓⲛ ⲟⲛ ⲙⲁⲣⲉⲛⲧⲣⲟ** « Rursus oramus » (Tuki, p. 13); f. 106, Oratio pro peregrinantibus (Tuki, pp. 14-15); f. 109, **ⲉⲛ ⲡⲓⲱⲙⲟⲧ, ⲙⲁⲣⲉⲛⲧⲱⲥ** « Gratia », « Cantemus » (Tuki, p. 15); f. 109^v, rubrica arabica de modo absolvendi ordinem thurificationis (om. Tuki) necnon de oratione pro defunctis dicenda sabbato loco orationum pro infirmis et pro peregrinantibus (Tuki, p. 15); des.: **ولربنا الحمد**

quadraginta novem Martyres, chorus Staurophorum, recti et iusti, angelus huius diei.

3 (ff. 257^v-262^v) Liturgiae annectuntur: ¹ (ff. 257^v-258) Oratio pro pace, inc.: $\tau\omega\beta\zeta \epsilon\chi\epsilon\tau \tau\epsilon\lambda\iota\pi\eta\eta\eta$ « Orate pro pace » (Tuki, pp. $\rho\omega\eta$ sqq.); ² (ff. 259^v-262^v) septem orationes maiores, quarum sola quarta, Oratio pro rege, integre traditur: $\mu\alpha\lambda\iota\eta\eta \omicron\eta \mu\alpha\rho\epsilon\eta\tau\epsilon\sigma\phi \tau \mu\iota\mu\alpha\eta\tau\omicron\kappa\rho\alpha\tau\omega\rho$... $\alpha\rho\iota\phi\mu\epsilon\mu\iota \mu\omicron\varsigma \mu\iota\omicron\gamma\rho\omicron \eta\tau\epsilon \mu\epsilon\eta\kappa\alpha\zeta\iota$ « Rursus oremus Deum omnipotentem... memento, Domine, regis terrae nostrae »; des.: $\mu\epsilon\mu \mu\epsilon\tau\sigma\epsilon\mu\eta\mu\omicron\varsigma \mu\iota\beta\epsilon\eta \epsilon\theta\omicron\upsilon\eta\eta \epsilon\rho\omicron\kappa$ « et in omni honestate erga te » (cf. Tuki, pp. $\zeta\pi\tau$ - $\zeta\pi\epsilon$, in Anaphora s. Cyrilli, et Renaudot, p. 41); reliquarum autem orationum mera fit recordatio, utpote iam in aliis codicibus partibus occurrentium, scil. pro infirmis (ff. 96 sqq.), pro peregrinantibus (ff. 106 sqq.), pro fructibus, seminibus et aqua (ff. 55 sqq.), pro defunctis (ff. 28^v sqq.), pro dona offerentibus (ff. 101 sqq.), pro catechumenis (ff. 157^v sqq.).

Codex caret omni ff. et fasc. numeratione coptica; arabice autem minio notati sunt fasciculi, idque initio, inde a fasc. 2: ثانیة usque ad fasc. 27: سابع عشرين; sunt autem quioniones praeter fasc. 1 et 26 qui octo sunt ff. et fasc. 27 qui ff. est duorum; posteriore aetate numeris arabicis, ut dicunt, atramento notati sunt fasciculi 2-26 initio, at nota 14 mendose apposita est f. 134 pro 133 et nota 15 f. 142 pro 143; fasc. ultimi numerantur insuper notis copticis cursivis, idque ordine inverso, β - ϵ (ff. 252^v-222^v) extremo fasc. folio appositis. Folium olim signatum 256, anno 1930 in proprium locum restitutum est inter ff. 8 et 9, novaque imis marginibus impressa est totius codicis ff. enumeratio quam secuti sumus. Unius continuo indolis est codicis scriptura; solae litterae marginales ceteras mensura excedunt, minio tinctae; minio etiam usus est librarius in interpunctionis signis, in punctis super ductum compendii, in punctis litterarum ϕ , ρ , ζ et τ , in punctis quae, in formam crucis distributa, ornant summas paginas, in notis liturgicis quarum tamen nonnullae atramento sunt exaratae et in ductibus ad textus cancellandos; pigmentis rubro, flavo et viridi obducta est porta qua decoratur f. 6 necnon crux quae integrum occupat f. 5^v; inter huius brachia leguntur inscriptiones $\text{iv } \text{xxv}$, $\text{vc } \text{cc}$, in summo et imo marg. α , ω . Ff. 8^v-65, in mgg., manus recentior litteris latinis transcripsit textum copticum, cuius transcriptionis hoc sit specimen: f. 8^v, $\tau\epsilon\eta\omicron\gamma\omega\gamma\tau \mu\iota\mu\omicron\kappa \mu\epsilon\mu \mu\epsilon\mu\iota\omega\tau \eta\alpha\tau\alpha\epsilon\omicron\varsigma$ « deus est ammok beristos nam bakiout en agatos ». Codicis ff. 144^v, 145 (olim 139^v, 140) phototypice edidit H. Hyvernat, *Album*, tab. LVI. Ff. 258^v-259, subscriptio librarii: كمل بون الله تعالى هذا الكتاب المبارك | في العشر الاول من شهر ابيب | سنة الف ومائتي سبعة واربعين | للشهداء الاطهار رزقا الرب | بركة صلواتهم امين | وناسخه الخفير من بنى البشر السككين | بخطاياهم الرذول بكثرة اثمهم الذي | لا يستحق ان يرفع رأسه لكثرة خزيه | بذنوبه واثامه ولا يستحق ان يدعى باسم | الانسانية بمخايل ابن جرجس الشهير | بالطحاوى وهو يضرب المطاوعة | ويسأل كل واقفا عليه ومن

يتلوا فيه ان يدعوا له | بالرحمة والسماحة ومغفرة الخطايا يوم | الدينونة هو والديه واخيه وسائر
 بنى العمودية | والمعمونة يوم انتقاله وخروج نفسه من جسده | ومن قال شيئا فارب يعوضه كقول
 « Desinit, » سيدنا في انجيله | القدس عبد الواحد ثلثين وستين ومائة ولربنا | المجد دائما ابدا سرمد
 Dei exaltetur! auxilio, hic liber benedictus die nuddecima mensis abib, anui 1247 mar-
 tyrum purorum (an. D. 1531). Dominus tribuat nobis benedictionem per preces eorum.
 Amen. Et scripsit illum miser inter filios hominum, pauper peccatis suis, vilis multi-
 tudine criminum suorum qui dignus non est ut caput suum clovet propter multitudinem
 turpitudinis in suis peccatis et culpis, qui dignus non est ut humano nomine vocetur,
 Michael, filius Georgii, vocatus al-Taḥāwī (Amélineau, *Géographie de l'Egypte*, p. 471).
 Et ipse culpam facit rogatque omnes in eo (libro) operam dantes legentesque ut depre-
 centur pro eo misericordiam et clonontiam voniamque peccatorum in die iudicii, pro
 ipso et parentibus suis et fratre suo et ceteris filiis baptisnatis, et auxilium in die
 migrationis suae et exitus animae suae e suo corpore. Et qui dixerit aliquid, Dominus
 ei retribuit secundum verbum Domini Nostri in Evangelio suo sancto pronissum pro
 uno triginta et sexaginta et centum. Et Domino Nostro gloria porpetua, aeterna, poron-
 nis ». F. 262v, scripsit lector: بالعجر والتقصير | بالحقير القرف | بالحقير القرف
 الذى خطاياهم ثقلت على رأسه | وتزايدت أكثر من الرمال والجبال الشائعة غريبال | بالاسم قس لا
 بالفعل وهو يعفر بياهته الخاطئة الدينية | تحت اقدام كل من طالع من السادة الكهنة والاخوة | الشاسة
 ان يذكروا مسكنته بالرحم وبشفرة | الذنوب والسيد المسيح يعوضهم عن ما يقولوه في | ملكوت
 السموات بشافة الت السيدة العذرى | وجميع الشهداء والقديسين امين | كتب في يوم الاحد 18
 Operam dedit huic enebologio sancto servus miser, totor defec-
 titibus et inecitia, cuius peccata gravant caput suum et superant numero aronam mon-
 tesque excelsos, Gabriel, sacerdos nomino non opero. Et ipse caput suum flagitiosum,
 abiectum, cinoribus operit sub pedibus cuiuscumque dominorum sacerdotum et fratrum
 diaconorum in eo (libro) versantium ut memores siut eius paupertatis, misericordiae et
 veniae peccatorum causa. Et Christus Dominus eis retribuat effata eorum in regno
 coelorum per preces Dominao Virginis et universitatis martyrum et sanctorum. Amcu.
 Scriptum est die dominica 11 abib, anni 1334 (A. D. 1618) ». F. 5, titulus alienationis:
 انتقل بالاتباع الشرعى من ملك ميخائيل الطحاوى | [ابن] يوحنا ... (?) الى ملك ⲉⲓⲁⲓⲁ
 القس سدهم ابن القس سرور | [بشم] قدره اثنين واربعين نصف ثمن بلا كتر برسم | كتبه الهاد (?)
 بمصر [ثم اتق] بالارث الشرعى | الى ملك القس يوحنا [ابن] القس سدهم المذكور بعد | وفاة
 والدهى (sic) ثم انتقل بالاتباع الشرعى | من ملك القس يوحنا المذكور بعد كتابة | الى ملك كتبه
 اسحق بن سلمون بالاسم ... (?) | [بشم] قدره من الفضة خمسة واربعين نصف | برسم سطره القس
 يوحنا المذكور من دفتر | [الرسو] السلطانية وذلك على يد زوجة | [القس] يوحنا المذكور نيح
 Transiit emptione legitima o dominio Michaelis al-Taḥāwī, filii
 Iobannis... in dominium presbyteri..., filii presbyteri Surūr, pretio, cuius valor est
 duarum et quadraginta mediarum (drachmarum), pretio sine supplemento, iuxta quod
 scripsit... Cabirae. Doinde transiit bereditate legitima in dominium presbyteri Iobannis,
 filii presbyteri... supradicti, post mortem patris eius. Deinde transiit emptione legitima

e dominio supradicti Iohannis presbyteri, post instrumentum, in dominium illius, qui hoc scripsit, Ishaq, filii Salomonis, nomine..., pretio, cuius valor est quadraginta quinque mediarum (drachmarum) argenti, iuxta quod descripsit presbyter Iohannes supradictus e registro actorum sultaniorum, et hoc per uxorem supradicti presbyteri Iohannis, Deus excelsus quiescere faciat animam eius...». F. 1: n°. 18 et altera manu: **ΘΕΝ ΠΡΑΝ ΑΥΦΙΩΤ...** **ΚΡΙΑ ΕΥΔΟΤΙΟΝ ΔΑΜΝ ΔΑ.** «In nomine Patris... Domine benedic. Amen, alleluia». F. 263^v, calamo rudi, litterae alphabeti coptici et, in fine, **ΙΗC ΠΥΧΕ ΥΕ ΘΕ.** F. 5^v, sigillum atramento impressum imaginem praebens B. M. V. et inscriptionem cuius solae distincte apparent litterae: N... CAIRU...

In dorso tegumenti, e corio rubro confecti, auro impressa sunt ornamenta, nota 18 necnon stemmata Pii VI et Francisci Xaverii de Zelada card. bibliothecarii.

19 (a I. S. Assemani emptus 20, inter codd. arab.). An. 1715 (= an. Mart. 1431 cf. f. 108^v), chart., mm. 223 × 158, ff. 144, II, linn. 13.

Liturgia s. Basilii et Ordo thurificationis vespertinae et matutinae, bohairice et arabice, cum inscriptionibus arabicis.

1 (ff. 2-108^v) Liturgia s. Basilii. Caret codex plerisque rubricis arabicis quae leguntur in cod. Vat. copt. 18 et convenit potius cum cod. Vat. copt. 17; passim tamen orationum conclusiones plenius exhibet et paucas addit rubricas arabicas (ut ff. 3^v, 17^v, 18 etc.) quae in cod. Vat. copt. 17 desiderantur. ¹ (ff. 2-51^v) Ordo communis, sub titulo: **СΥΝ ΘΕΩ** **بسم الله قداس القديس باسيلوس برکاته تكون معنا صلاة استعداد سرا بسلام** «Cum Deo (ar.: in nomine Dei).. Liturgia s. magni Basilii; preces eius sint nobiscum. Oratio praeparationis, secreta. In pace». Ff. 19-20, in Absolutione ad Filium, post s. Marcum, nominantur Severus, Dioscorus, Iohannes Chrysostomus, Athanasius (**ΘΕΝΑCΙOC**), Cyrillus, Basilius, Gregorius, trecenti decem et octo Nicaeni, centum quinquaginta Constantinopolitani, ducenti Ephesini, **ΠΕΝΙΩΤ ΕΤΤΑΙΗΟΥΤ ΗΑΡΧΗΡΕΥ(С)** **ΠΑΠΑ ΔΕΒΒΑ ΙΩΑΝΝΗΣ**, i. e. patriarcha Iohannes seu Iohannes XVI, 1671-1678 (cf. f. 20, in mg.: **ΠΥ**, ad designandum centesimum tertium patriarcham Alex.), qui memoratur etiam ff. 23, 44, 70; f. 51^v, omittit Orationem pacis «Superat omnem virtutem» (Vat. copt. 17, ff. 30-31, Renaudot, p. 12). ² (ff. 52-108^v) Anaphora s. Basilii. Praemittitur titulus: **СΥΝ ΘΕΩ** (in **برکاته** corr.) **بسم الله القوی قداس القديس باسيلوس برکاون** معنا «Cum Deo (ar.: in nomine Dei potentis). Liturgia s. Basilii; preces eius sint nobiscum». Monitio diaconi de legendis dyptichis patriarcharum, quae legitur in cod. Vat. 17, f. 44^v, om. ante commemorationem sanctorum (f. 75); ante memoriam defunctorum (f. 83) sola leguntur

verba **NH ETOWWY MA**; in ipsa autem commemoratione sanctorum, ff. 75-82, post s. Marcum recensentur Severus, Dioscorus, Athanasius, Petrus martyr, Chrysostomus, Theodosius, Cyrillus, Basilus, Gregorius, Gregorius armenus, Antonius, Paulus, tres Macarii, Iohannes hegumenus, Pišoi, Abba Paule, Maximus et Dometius, quadraginta novem Martyres Scetenses, Abba Moyses, Iohannes Kame, Daniel hegumenus, Isidorus, Pachomius et Theodorus discipulus eius, Šenoute et Besa discipulus eius, Onophrius, Kharos, Iohannes, Samuel et Apollo discipulus eius, Apollo, Phib (**ⲡⲓⲃ**), Piḡini, Ḥor, Phis, Ammonius, Archellites, Arsenius, Sarapammon episcopus, Psate, Callinicus, Pisenthius, filii eorum martyres, Ḥermine, Misael anachoreta, Aukin, filii eorum cruciferi, Simeon stylita, Marcus, Abraham, Georgius, Benipe (**ⲃⲁⲛⲓⲛⲓ ⲡⲓⲡⲉⲥⲃⲩⲧⲉⲣⲟⲥ**, ar.: **أبنا حديد**) et Iohannes discipulus eius, Barsoma, Ephrem syrus, Abba Marcus, patriarcha Matthaens, Abraham hegumenus, Tēgi, Barsoma nudus, chorus sanctorum; ff. 84, sicut ap. Tuki p. **ⲡⲕⲗ**, Orationem pro defunctis, statim sequitur Oratio benedictionis: **ⲫⲧ ⲉⲓⲉⲩⲉⲛⲉⲛⲉⲛⲧ ⲉⲁⲣⲟⲛ** « Deus sit nobis misericors » (cf. Renaudot, p. 25, et Bute, op. laud., p. 114); in eadem autem post B. M. Virginem invocantur quattuor luminaria..., quattuor animalia incorporea, viginti quattuor presbyteri, chorus angelorum, ordines caelestes, patriarchae, prophetae, apostoli, martyres, staurophori, recti et iusti, virgines sapientes, angelus huius sacrificii; sequuntur: f. 87, verba **ⲡⲓⲛⲓⲱⲧ ⲁⲡⲁ ⲁⲛⲧⲟⲛⲓ ⲛⲉⲙⲡⲓ** e Diaconali complenda (cf. Tuki, p. **ⲡⲕⲉ**); ff. 87-708, Oratio post Dypticha et reliqua ut in cod. Vat. 17, ff. 47 sqq. (Renaudot, pp. 19 sqq.), additis tamen ff. 105, 106 rubricis Communionis fere ut ap. Renaudot, p. 24, et omissis Orationibus fractionis « Deus parens uis », « Dedisti nobis gratiam » (Ren., pp. 20, 21) necnon Oratione inclinationis post Communionem « Servi tui » (Vat. 17, f. 61, Ren., p. 24) et benedictione « Sanctissima Trinitas » (Vat. 17, f. 62, Tuki, p. **ⲡⲟⲩ**).

2 (ff. 110-144) Ordo thurificationis vespertinae et matutinae, praemisso titulo: **ⲉⲩⲛ ⲉⲩⲱ** **بسم الله نبتدى بعون الله تعالى وحسن ارشاده** « Cum Deo ar.: in nomine Dei). Incipimus, Deo iuvante eiusque bonitate duce, ordiem scribere thurificationis vespertinae et matutinae. Parce nobis, Deus, aboris in eo gratia; in pace Domini ».

Uterque thurificationis ordo in codice exhibetur forma brevior quam apud Tuki, op. laud., brevior etiam quam in cod. Vat. copt. 18, ff. 6-110, quum parvus passim in eo sit usus rubricarum plurimaeque desint preces

iam in Liturgia s. Basilii occurrentes. ¹ (ff. 110-131^v) Ordo thurificationis vespertinae. F. 118^v, post salutationem **ΧΕΡΕ ΜΑΡΙΑ** (Tuki, p. 70) sub rubrica « Commemoratio angelorum, martyrum et sanctorum » addit **ΧΕΡΕ ΜΙΧΑΗΛ · ΧΕΡΕ ΓΑΒΡΙΗΛ · ΧΕΡΕ ΣΟΡΑΦΙΗΛ** (sic; p scriptum super **Υ**) · **ΧΕΡΕ ΣΟΡΟΥΗΛ**...; des. f. 119: **ΧΕΡΕ ΠΥΛΩΡΟΙ** (sic) **ΗΤΕ ΝΙΣΤΑΥΡΟΦΟΡΟΙ**; ff. 119^v, item f. 126, pro **ΑΒΒΑ ΠΑ** (Tuki, pp. 71, 11), **ΑΒΒΑ ΠΩ** (cf. f. 20); f. 123, plane omittit Orationem, c Liturgia s. Gregorii sumendam (Tuki, pp. 72, 73 et **ΕΛ**, **ΕΛΑ**): **ΟΥΟΥΧΑΙ ΗΝΗ ΕΤΥΩΝΙ** « Salus aegrotantibus »; ff. 126 sqq., in Oratione post Evangelium (Tuki, pp. 74-75) omittit partes diaconi; post Orationem **ΕΕ ΠΩ** **ΠΩ** « Utique Domine, Domine » (ff. 128-131^v, Tuki, pp. 76-78) desinit, f. 131^v, hac sola nota arabica: « absolutio ad Filium **ΦΗΗΒ ΠΩ** **ΠΙΜΟΝΟΓΕΗΝ** **ΗΨΗΡΙ ΟΥΟΖ ΗΛΟΓΟ** scripta est in Liturgia; deinde levatur crux et sacerdos dicit benedictionem. In pace ». F. 131^v, subscriptio arab.: **تم وكل رفع بخور عشية** « Absoluta est thurificatio vespertina ». ² (ff. 132-144) Ordo thurificationis matutinae. Solae leguntur, absque diaconi monitis ad populum: f. 132-133, Oratio incensi **Φ† ΦΗ ΕΤΑΛΩΟΠ ΕΡΟΙ** « Deus qui accepisti » (Tuki, pp. 79, 80); ff. 133-136^v, Oratio pro infirmis **ΠΑΔΙΗ <ΟΝ> ΜΑΡΕΝ†ΖΟ** « Rursus oremus » (Tuki, pp. 80-81); ff. 136^v-138, Oratio pro peregrinantibus **ΑΡΙΦΜΕΥΙ ΠΩ** **ΝΕΜΙΟ†**... « Memento, Domine, patrum nostrorum » (Tuki, pp. 81-82); ff. 138^v-141, Oratio pro oblationibus **ΑΡΙΦΜΕ<Υ>Ι ΠΩ** **ΝΙΘΥΣΙΑ ΝΙΠΡΟΣΦΟΡΑ** « Memento, Domine, sacrificiorum, oblationum » (Tuki, pp. 82-83); ff. 141-142^v, Oratio pro rege terrae **ΑΡΙΦΜΕΥΙ ΠΩ** **ΠΙΟΥΡΟ ΗΤΕ ΠΕΚΑΖΙ** « Memento, Domine, regis terrae nostrae » (Tuki, pp. **ΕΠ†** - **ΕΠΕ**, in Liturgia s. Cyrilli); ff. 142^v-144, Oratio pro catechumenis **ΑΡΙΦΜΕΥΙ ΠΩ** **ΝΗΚΕΘΗΧΟΥΜΕΝΟ** « Memento, Domine, catechumenorum » (Tuki, pp. **ΞΗ** - **ΞΘ**, in Liturgia s. Basilii).

Locus scripturae, quae suspenditur, ductibus directis et transversis definitur forma impressis in charta. Sola Liturgia S. Basilii instructa est notis copticis foliorum et fasciculorum; notae ff. sunt **Α** - **Δ** (ff. 1-4) **Ε** - **Π** (ff. 5-109), paginis aversis primisque fasc. paginis rectis appositae; fasciculi, in angulo superiore interno paginarum extremarum signati, sunt quiniones (**Α** - **Η**, **Ι**, **ΙΑ**) praeterquam fasc. **Θ** qui novem tantum ff. constat. In apponendis fasc. et ff. notis calligraphus haud semel erravit. In summis fasc. paginis extremis, quae ornamento carent, leguntur inscriptiones **ΙΕ** **ΙΕ** in pp. aversis, **ΥΕ** **ΘΕ**, in paginis rectis, deest tamen inscriptio necnon fasc. nota initio quinionis **Α**, inscriptio autem f. 80^v est **ΙΕ** **ΙΕ**. Minio scripta sunt tituli, pars rubricarum, lineae secunda et

الحجاب لقداس القديس غريغوريوس « Cum Deo. Oratio veli liturgiae s. Gregorii, ad Filium (om. ar.) ». Inter Orationem veli et Orationem primam osculi pacis $\Phi\eta\ \epsilon\tau\psi\omega\pi$, seu inter ff. pristina $\overline{\rho\iota\alpha}$ et $\overline{\rho\iota\beta}$, adjecta sunt duo ff. recentiora (ff. 4 et 5) numeris copticis destituta, cum Oratione $\epsilon\tau\iota\ \omega\pi\ \tau\epsilon\tau\alpha\sigma\theta\omega\ \acute{\iota}\mu\omega\omega\pi\ \chi\alpha\rho\omega\kappa$ « Iterum convertimus nos ad Te », quae eodem loco habetur apud Tuki, p. $\overline{\rho\pi\zeta}$; huius autem conclusio, eiusdem manus, legitur in fragmento chartae recentioris quod in f. 6, linn. 1-7, operit conclusionem Orationis veli pristina manu exaratae; conclusio haec cuius initium manus secunda adiecit imo f. 3^v $\chi\epsilon\eta\ \pi\iota\zeta\mu\omega\tau$..., legebatur ut in cod. Vat. copt. 26, f. 104^v; ff. 11-14, additur Oratio osculi pacis « Christe, Deus noster » (Renaudot, p. 27); ² (ff. 15-70). Anaphora s. Gregorii, praemisso titulo: $\overline{\tau\acute{\alpha}\nu\alpha\phi\omega\rho\alpha\ \acute{\eta}\tau\epsilon\ \pi\iota\acute{\alpha}\tau\iota\omega\varsigma\ \gamma\rho\eta\gamma\omega\rho\iota\omega\varsigma\ \overline{\gamma\epsilon}}$ قداس القديس غريغوريوس « Anaphora s. Gregorii, ad Filium (om. ar.) »; ff. 46 sqq., in Commemoratione Sanctorum, post s. Marcum Evangelistam, soli nominantur Severus, Cyrillus, Basilus, Gregorius magnus, Abba Macarius, Antonius, chorus Sanctorum; ff. 56-59, additur Oratio fractionis ad Filium $\acute{\eta}\theta\omega\kappa\ \gamma\alpha\rho\ \pi\epsilon\ \pi\iota\lambda\omega\gamma\omega\varsigma$ « Tu enim es Verbum » (Tuki, pp. $\overline{\sigma\mu\beta-\sigma\mu\epsilon}$); ff. 63-65, habetur Confessio $\sigma\omega\mu\alpha\ \acute{\alpha}\gamma\iota\omega\varsigma$ quam cod. Vat. copt. 17 semel tantum scripsit, in Liturgia nempe s. Basilii, ff. 59-61; ff. 65-66, pro Oratione gratiarum ad Patrem (Vat. 17, ff. 99^v-100), legitur Oratio gratiarum ad Filium « Gratias agimus Tibi Christe Deus » (Ren., p. 37); f. 69^v, in Oratione inclinationis post Communionem, pro verbis « per intercessionem Dominae omnium nostrum... usque in saeculum. Amen » (Ren., p. 37-38), legitur tantum doxologia: $\sigma\gamma\omega\zeta\ \acute{\eta}\theta\omega\kappa\ \pi\epsilon\tau\epsilon\eta\sigma\omega\gamma\omega\rho\pi\ \eta\alpha\kappa\ \epsilon\pi\psi\omega\omega\ \acute{\alpha}\pi\iota\omega\omega\gamma$ « ad Te mittimus gloriam » ut ap. Tuki, p. $\overline{\sigma\zeta\alpha}$; des.: $\overline{\sigma\gamma\omega\zeta\ \acute{\eta}\theta\omega\kappa\ \pi\epsilon\tau\epsilon\eta\sigma\omega\gamma\omega\rho\pi\ \eta\alpha\kappa\ \epsilon\pi\psi\omega\omega\ \acute{\alpha}\pi\iota\omega\omega\gamma}$ كل قداس القديس غريغوريوس « Absoluta est Liturgia s. Gregorii ».

² (ff. 71-149) Liturgia s. Cyrilli. ¹ (ff. 71-81^v) Ordo communis. Oratio veli $\pi\iota\pi\epsilon\gamma\theta\alpha\mu\iota\omega$ « Creator », Oratio osculi pacis ad Patrem $\pi\alpha\rho\chi\eta\gamma\omega\varsigma\ \acute{\eta}\tau\epsilon\ \pi\omega\eta\chi\theta$ « Auctor vitae », alia Oratio osculi pacis ad Patrem $\Phi\overline{\tau}\ \acute{\eta}\tau\epsilon\ \overline{\tau\acute{\alpha}\gamma\alpha\pi\eta}$ « Deus charitatis » ut ap. Renaudot, p. 38-40. ² (ff. 81^v-149) Anaphora s. Cyrilli, praevio titulo: $\overline{\tau\acute{\alpha}\nu\alpha\phi\omega\rho\alpha\ \acute{\eta}\tau\epsilon\ \pi\iota\acute{\alpha}\tau\iota\omega\varsigma\ \kappa\upsilon\rho\iota\lambda\omega\varsigma}$ قداس القديس كيرلس « Anaphora s. Cyrilli »; fere ut ap. Ren., p. 40 sqq., at ff. 86^v-90^v, plene scribit orationes pro infirmis, etc., quas Ren. (p. 41, « infirmos populi — fructibus terrae benedic ») memorat tantum utpote quae iam occurrunt in Oratione incensi matutini; harum textus legitur ut ap. Tuki, pp. $\overline{\sigma\omega\eta-\sigma\pi\gamma}$ (des. $\alpha\tau\psi\omega\theta\omega\rho\tau\epsilon\rho\ \psi\alpha\ \epsilon\beta\omega\lambda$), omissis tamen in cod. Vat. 20 partibus diaconi et populi; f. 91, nota ara-

bica monet Orationem pro aere et fructibus terrae complendam esse ex Liturgia s. Basilii; f. 94, in Commemoratione sanctorum, post s. Marenm, nominantur Severus, Cyrillus, Basilus, Gregorius, magnus Abba Antonius, tres Maerii, chorus sanctorum; ff. 97-100^v, integram, absque tamen parte diaconi, habet Orationem post Dypticha **ΟΥΟΖ ΝΑΙ** « et miserere » (Tuki, pp. **ⲥⲡⲉ-ⲥⲉⲛ**) quam abbreviat Ren., p. 42 « Isaee, Iacob, etc. »; f. 107^v, post **ΤΟΠΟΣ ΝΙΒΕΝ** (omnium habitationum, Ren., p. 43) add. **ΝΕΛ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΝ ΝΙΒΕΝ** « omnium monasteriorum »; f. 134, integram habet Orationem proeemii fractionis « Iterum gratias agamus » cuius initium tantum memorant Ren., p. 49 et Vat. copt. 17, f. 117^v; hanc (f. 135) sequuntur verba fractionis **ΠΙΣΩΜΑ... ΝΕΛ ΠΙΣΝΟϚ...** (Vat. 17, f. 49, Lit. s. Bas.); f. 141, addit aliam Orationem fractionis ad Patrem **ΕΑΚΤ ΝΑΝ ΑΠΙΣΜΟΤ** « Quum dedisti nobis gratiam » (Vat. 17, f. 52^v, Lit. s. Bas.); f. 143^v, Oratio post Pater noster « Oramus te », legitur ut ap. Ren., p. 50, non utem ut in Vat. 17, f. 121^v, **ΝΑΖΜΕΝ**, « libera nos ». Desinit Liturgia s. Cyrilli, f. 149^r, post Orationem inelinationis **ϥΤ ϥΗ ΕΤΑϤΜΕΝΡΙΤΕΝ** « Deus qui dilexisti nos » (Vat. 17, f. 122^v), addita nota arabica de petenda Absolutione et Confessione etc. c Liturgia S. Basilii (Ren., p. 36). In mgg., namn posteriore, minio signantur arabice S. Scripturae libri quorum testimonia in pceibus liturgicis oecurrunt.

3 (f. 150-158^v) Fragmenta liturgica variae aetatis (saec. XIV-XVI); ¹ (f. 150) Fragmentum graecum: **ΕΥΛΟΓΗΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟC...** (Tuki, p. **ⲣⲡⲉ**); **Η ΑΓΑΠΗ...** (Tuki, p. **ⲣⲉϥ**); **ϥΩΜΑ ΑΓΙΟΝ** (Tuki, pp. **ⲣⲡⲉ, ⲡⲡⲉ**); ² (f. 151) Oratio pro patriarcha defuncto, bohairice, eiusdem forsannauus ac illa quae supplevit ff. 4 et 5: **ΑΡΙΦΜΕΥΙ ΠΟC ΝΤΕΨΥΧΗ ΑΠΕΝΙΩΤ...** **ΝΕΛ ΕΠΙCΚΟΠΟC ΤΗΡΟΥ** « Memento Dominae animae patris nostri... et omnes episcopos »; ³ (ff. 152, 153 [f. 153, olim signatum 25, + cod. Vat. copt. 23 in hunc proprium locum restitutum est an. 1930]). Fragmenta anaphorae, bohairice cum rubricis arabicis; f. 152, Oratio fractionis ad Patrem: **ΠΟC ΠΕΝΟC ΜΦΡΗΤ ΝΟΥϥΦΗΡΙ** « Domine, Dominus noster quam admirabile » (Tuki, p. **ⲣⲡⲉ**); f. 152^v, Oratio fractionis ad Patrem: **ϥΤ ϥΗ ΕΤΑϤΕΡΖΜΟΤ ΝΑΝ** « Deus qui fecisti nobis gratiam » (Tuki, p. **ⲡⲡⲉ**); f. 153, sub rubrica: 'tunc sacerdos incensat populum et reuersus ad altare dicit': **ϥΤ ϥΩΠ ΕΡΟΚ** « suseipe Deus », des. ibid.: **ΕΖΡΗΙ ΙΧΩΝ** « super nos » (Tuki, ordo thurificationis, p. 29, coll. p. 117); (f. 154^v) Fragmentum diaconalis, seu verba a diacono dicenda ad Orationem pro omnibus et ad omnia, in Liturgia s. Cyrilli, praevio titulo: **ⲡⲡⲉ ΘΕΩ ΜΕΝΑ ΑΜΙΝ** طجات ابينا القديس كيرلس صلواته معنا امين « Cum Deo. Tabahat

(= $\tau\omega\beta\theta$ « orate ») patris nostri s. Cyrilli; preces eius sint nobiscum. Amen»; inc.: « orate pro patribus et fratribus aegrotantibus »; des.: « orate pro pace... in omni caritate Christi »; orationes in eodem ordine occurrunt quo ap. Ren., pp. 41-45, praeterquam oratio pro pace quam hic caeteris praemittit (cf. Tuki, pp. $\overline{\text{COE}}-\overline{\text{TE}}$, a quo codex interdum recedit).

Praeter ff. enumerationem notis, ut dicunt, arabicis olim summis ff. appositam (ff. 1-156), aliam praebet codex an. 1930 imis ff. impressam, quam in citandis ff. secuti sumus. Pars quae superest codicis primigenii complectitur: ff. 2 fasc. $\overline{\text{IA}}$ (ff. 1, 2, $\overline{\text{PO}}$, $\overline{\text{PI}}$), quiniones $\overline{\text{IK}} - \overline{\text{KE}}$ (ff. 3, 6-144, $\overline{\text{PIA}} - \overline{\text{CN}}$) et ff. 5 fasc. $\overline{\text{KE}}$ (ff. 145-149, $\overline{\text{CNK}} - [\overline{\text{CNE}}]$, ff. 148, 149, notis copticis carent); in summis pp. extremis fasc. inscriptiones alternatim leguntur: $\overline{\text{KE}} \overline{\text{O}} \overline{\text{OC}}$, $\overline{\text{IK}} \overline{\text{O}} \overline{\text{OC}}$ et $\overline{\text{TC}} \overline{\text{O}} \overline{\text{OC}}$; in iisdem ff. summis, ornamenta variae indolis, ita tamen ut eadem sint in f. ult. fasciculi desinentis ac in f. initiali fasc. sequentis, pigmentis rubro, viridi et croceo illita sunt, sicuti et portae in summis ff. 1 et 71, ac ornamentum in forma ramorum, vel avium. in principio divisionum maiorum atque passim litterae initiales grandiores. Minio usus est calligraphus in orandis litteris marginalibus communibus atque nonnullis litteris maioribus quibus interdum scriptae sunt orationum lineae primae; minio insuper exarata sunt rubricae, interpunctionis signa, puncta in litteris ϕ et θ aut super ductus quibus signantur voces contractae. Codex, cuius ff. 44^r et 45^r (olim 43^v, 44^r) phototypice edidit H. Hyvernat, *Album*, tab. LIV, nitidum exhibet specimen scripturae saec. XIV in.; secus tamen ac in plerisque codd. huius saec., ductus imus litterae μ continuo curvus est, unquam autem rectus (cf. dicta de cod. Vat. copt. 17); litteris gracilioribus exaratae sunt partes diaconi et populi, nonnullae correctiones, necnon subscriptio librarii f. 149: $\text{ΑΝΟΚ ΠΙΘΗΚΗ ΠΕΛ ΠΕΡΙΕΧΗΝ ΕΙ ΤΑΥΤΕΣΧΑΙ ΠΕΤΡΟΣ ΠΩΝΡ}$ (sic) $\text{ΑΠΑΙ|ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΝ ΗΤΕ ΡΟΔΟ|ΜΕΝΤ ΠΩΡ ΚΑΙ ΝΑΥ ΑΜΗΝ}$ | ✠ ϣϣ, ΑΥΑ « Ego pauper et miser scripsi Petrus, filius buius monasterii Psodoment (Amélineau, *Géographie de l'Egypte*, p. 363). Dominus misereatur eius. Amen. Epocha Martyrum 1031 (= an. Chr. 1315) »; nomen calligraphi etiam apparet in ornameto summi f. 71, ex utroque latere per transversum scriptum: ΠΙΘΗΚΗ ΠΕΤΡΟΣ « Pauper Petrus ». F. 149^v, titulus alienationis: $\text{رب كما انمت فزد | اتقل هذا المصحف الشريف}$ بالاتباع الصحيح | الشرعى الى ملك الشيخ السى غريال بن المرحوم | مكن المطار نبح الله نفسه وابقا خلفه والبالع | له الشيخ الاكرم برصوما العريف كان بكتب القس ولى الدين | ميخائيل والمعلم يومندا الجوانية وقضى الثمن عن ذلك | ثلثة عا (؟) | بدلالة ابراهيم المعروف بجنيحات... | تاريخ العشر الاوسط من شهر كيهك سنة الف تسعة | وثمانين للشهداء الاطهار رزقا الله شفاعتهم Domine, sicuti largitus es adauge. Hic liber nobilis proba et legitima venditione in dominium transiit senis excelsi Gabrielis, filii defuncti Makin, pharmacopolae; requiescere faciat Deus animam eius et custodiat eius posteritatem. Et fuit eius (libri) venditor nobilissimus senex Barsumā, olim praepositus scriptorio sacerdotis Wali ad-Din Michael et docens tunc in et accepit pro ipso pretium trium . . . mediante Abraham, vocato Ġanibāt Aetate mediae decadis mensis kihak anni 1089 martyrum purorum (an. D. 1372); tribuat nobis Deus intercessionem eorum. Amen. Et auctori donorum gloria per-

ΤΡΙΝΟΥ ΕΠΙΚΛΙΣΙΣ صلاة الحجاب ليوحنا سرا « Oratio veli Iohannis Bo-
strensis, epiclesis »; ff. 4-5, Oratio osculi pacis « Deus caritatis » (Renaudot,
p. 39) praecedit orationem osculi pacis « Auctor vitae » (Renaudot, ibid.)
quae legitur ff. 6-9v. ² (ff. 9v-66v) Anaphora. Ff. 13-40, in Oratione
pro omnibus, orationibus sacerdotis nuscuntur monita diaconi ad populum
ΤΩΒΖ ΕΧΕΝ « Orate pro... », ut ap. Tuki, pp. 305 sqq.; ff. 18, 19, post
Orationem pro peregrinantibus, habetur Oratio pro fluminum plenitudine
et pro fructibus terrae, quae des. CMOY ΕΠΧΛΟΜ ΗΤΕ ΤΡΟΜΠΙ ΔΕΝ
ΤΕΚΜΕΤΧΡC « benedic coronae anni per benignitatem tuam » (Ren., p. 17),
addita monitione de reliquiis sumendis c. Liturgia s. Basilii; f. 21, Com-
memoratio sanctorum desinit post verba ΝΙΟΜΟΛΟΓΙΤΗΣ « Confesso-
rum » (Vat. 20, f. 93, Ren., p. 41) eadem addita monitione; f. 21, Oratio
ΟΥΧΟΤΙ ΧΕ ΔΝΟΝ ΦΗΗΒ « Et nos, Domine », inscribitur, coptice et
arabice: ΗΧΟΣ ΓΕΝΕCΙC بلحن التفة « Tonus Geuesis » et insuper arabice:
بلحن ايوب « Tonus Iob » (Vat. 20, f. 95, Ren., Tuki: « tonus Iob »); f. 29,
in Oratione pro patriarcha additur mentio socii eius liturgici abba N.;
f. 38, ante ΧΙΝΑ ΗΤΑCMOY, om. « tonus Genesis » (cf. Vat. 20, f. 112);
f. 63, om. Orationem fractionis ad Patrem ΕΑΚΤ ΝΑΝ « Dedisti nobis »
(cf. cod. Vat. 20, f. 141); f. 63, Oratio post Pater noster legitur ut in
cod. Vat. 20, f. 143v, CΕ ΤΕΝΤCΟ « Oramus te » non autem ut in cod.
Vat. 17, f. 121v, ΝΑCΜΕΝ « libera nos »; ff. 64-66v, Oratio inclinationis
qua concluditur Liturgia s. Cyrilli discrepat ab Oratione inclinationis ΦΤ
ΦΗ ΕΤΑCΜΕΝΡΙΤΕΝ « Deus qui dilexisti nos », prout legitur in codd.
Vat. 17, 20, 22, 24, 25, 26 (f. 235) et ap. Renaudot et Tuki; inc. ΗΘΟΚ
ΠCC ΠΕ ΕΤΑΝΡΙΚΙ ΝΑΚ ΙΠΕΚΝΟΥC « Tibi, Domine, inclinamus mentem
nostram »; des.: ΕΟΥΧΑΙ ΝΑΝ ΤΗΡΟΥ · ΕΟΥΩΟΥ ΝΕΜ ΟΥΤΑΙΟ ΙΠΕΚ-
ΡΑΝ ΕΘ · ΦΙΩΤ ΝΕΜ ΠΩΗΡΙ ΝΕΜ ΠΙΠΝΑ ΕΘ · ΤΗΟΥ « in salutem
omnium nostrum, in gloriam et honorem nominis tui sancti, Patris et Filii
et Spiritus sancti. Nunc »; eadem Oratio legitur in cod. Vat. copt. 26, f. 232.

Primus codicis fasciculus ff. duntaxat exhibet 8 (ff. 1, 1^a-7, K-ε [ε-η] ι pro θ);
reliqui sunt quiniones K-ζ (ff. 8-67, ιK-θ); in signandis ff. continuo omittit notas
ff. 6-9 uniuscuiusque fasc., nota vero quinionis, inde a fasc. K (f. 8), in pag. prima
quinionis bis apparet, nempe ex utraque parto inscriptionis, praeterquam initio fasc. ε
et ζ; inter inscriptiones ιν ζν initio et in fine fasciculorum, levo ornamentum pigmento
rubro et viridi vel rubro et flavo tinctum. Codex eandem fere praebet scripturae indolem
ac cod. Vat. copt. 20, gracilioris tamen in partibus diaconi et in subscriptione. Littorae
grandiores lineae primae Liturgiae, figurat ramorum et avium ff. 1^a et 4, paucae lit-
terae initiales maiores, crux f. 1v, cum solitis inscriptionibus α, ω, ιηc πχc αqθρo

Codex inc. a fasc. 17 (f. 17^a); uide conficitur eundem ultimam tantummodo exhibere partem libri liturgiei amplioris alias complectentis Liturgias, imprimisque s. Basilii cuius, ut dictum, interdum sit mentio in rubricis. Integri sunt quiniones 17-18, 18-19, seu ff. 18-20, 19^a-20, 20-21, uide ad prima decennia saec. XIV referendus videtur: uniuersim ipsi conveniunt quae de codd. illorum, maxime cod. 20 ornamentis, etc., dicta sunt: inscriptiones in summis ff. extremis fasc. sunt 76 76 initio, 17 76 in fine; caeteris maiores sunt Liturgiae tres lineae primae et linea initialis quarundam orationum; Ordinis communis lin. quarta et quinta et Anaphorae lin. secunda et tertia minio sunt exaratae. In ff. suffectis, quorum scriptura quamdam praebet similitudinem cum Vat. copt. 26, an. 1616 (cf. H. Hyvernat, *Album*, tab. LIV), minio exarata sunt rubricae, linea prima quarundam orationum, litterae initiales paucae et interpunctionis signa: minio tactae, litterae marg. passim et orationis $\pi\psi\epsilon\eta\epsilon\mu\sigma\tau$ (f. 32^v) lineae duae priores, litteris maioribus atramento effectae, puncta super compendia et in litteris ϕ , ψ , ϵ et θ . F. 1^v, titulus alionationis: الختير | ملك | تم | الله الشريف الرحيم | لحضاي عز الدولة برصوم الشاع | وليس لاحد فيه ملك | ولا شبهة ملك | ولا ارث ولا ميراث | لا ابدى كاتبه الختير | مطر هذه الاحرف | بهذه القائمة عز الدولة برصوم جرجس الشاع قائم | يع (?) الشهدة بئر اسكندرية | المحبة المحروسة بركة الله تعالى حرر ذلك (?) يوم الاحد المبارك تاسع عشر | شهر اشير المبارك سنة 1587, الموافق لثامن عشرين شهر المحجة الحرام | ختام عام سبعة وثمانين (?) للهجرة العربية احسن الله تعالى عاقبتها الى خير وسلام | والختير يكون ان شا الله تعالى «In nomine Dei illustris misericordis. Possidet (librum) vilis peccatis suis 'Izz ad-Daulah Barsūm, cerarium, nec eius nullus habet possessionem nec possessionis speciem, nec haereditatem nec haereditatis ius, nisi post me, scribam ipsius, vilem qui has litteras delineavit in hac schedula, 'Izz ad-Daulah Barsūm Ġirġis, cerarium, ministrantem ecclesiis Martyrum ad fines Alexandriae, protectae, custoditae, gratia Dei, exaltetur! Exaravit hoc dominica benedicta, die 19 mensis benedicti amēir anni 1296 (= an. D., 14 febr. 1580) qui est dies 28 mensis venerabilis (ḡū) 'l-ḡiḡḡah, obsignans annum [9]87 hegirae arabicae. Deus, exaltetur! efficiat finem eius pulchrum propter bonum et pacem; et erit bonum, si placuerit Deo, exaltetur!». F. 75^v nota possessoris graeca: ἐν μηνὶ μαρτίου ἡ ἡμέρα ᾧ ἀφορᾷ ἐν τῷ κέρῳ | τὴν τῷ παρὸν βιβλίον ἱπάρχῃ τοῦ ὁσίου, ἱερομωνάχου τοῦ Κώπτη. καὶ πρῶτος ἐφῆμερος. τῆς Ἀλληξάνδρειας; εἰς τοὺς Κώπτηδες | καὶ διὰ ταῦτα μὴν ἑξέβρινα γράψῃ ἑγραψα | ἐγὼ ὁ ἀνοθεν κάτωθεν | ΜΙΧΑΗΛ ΠΡΑΧΗΚΩΚΙ γράφω «Mense martii 8, die 6 (septimanae anno) 1576, n Cairo. Hic praesens liber est Iohannis hieromonachi copti et primi cappellani Alexandriae ad Copitas; et quia scribere non novit ego scripsi superius et inferius. Michael Trachikoki scribo». F. 1, notae diversarum manuum: All Ilmo sig(n)or Ca(rdina)le van Giorgio; Portato da Egitto da me Girolamo vecchietti l'anno 1597 | Messa di sa(n)to Tirillo; manu Alexandri Raualdi: Jo. Bapt(ist)a Raimundus Bibliothecae | Vaticanae dono dedit | ex Testamento anno 1614; 14, ductu deletum; Vat. num. 20 (num. 20 teletum); Nov. 23, ductu cancellatum et 3 mutatum in 2; N. 22; 22 copt. Sigillum 3. Vecchietti, sine atramento impressum conspicitur in f. 1. F. 75^v vac.

Integumentum e membrana confectum in dorso impressa praebet in schedula corii rubri Vat. | 22, extra vero schedulam *copticus* et stommata Pii IX et Iohannis Baptistae Pitra card. bibliothecarii.

23 (olim 24). Saec. XIV-XVI, chart., mm. 175 × 130, ff. 28, linn. 19, 16.

Fragmenta liturgica, indolis et scripturae diversae, bohairice et arabice, et bohairice.

1 (ff. 1-8^v) Fragmentum liturgicum pro tempore Nativitatis et Epiphaniae, bohairice et arabice. ¹ (F. 1) Oratio pro patriarcha, initio mutila. Inc. **πῖπῃᾱ ὑπαράκλῃτον φη ἔτασι ἔχεν νεניο† ἡ<α>ποστολος** « Spiritus Paraclitus qui venit super patres nostros apostolos »; des.: **τωβζ ὑπ᾽ ἁρς ἐρρη ἔχων ντ.** « ora Christum pro nobis ut »; ² (f. 1^v-4) Pericopae e Psalmis; leguntur cum quadam discrepantia, ap. Tuki **πιχωμ ἡτε †μετρεψμεψι ἡνιμυς-τηριον εῳ̄**, Romae, 1763, pp. **φξδ-φξζ**, sub titulo **πιχιηζως ἡτε πιχιημσι ἡπενῶς ἡς π᾽ς** « Cantus Nativitatis Domini nostri Iesu Christi »; cf. etiam cod. Vat. copt. 39, ff. 140 sqq., Cantus pro media nocte; Ps. 8, 2, 3 des. **πιμμου**; Ps. 2, 7-9 des. **ἡβενπι**; Ps. 28, 1 inc. **αἰιογι ἡπῶς**, 2, 6 inc. **ογοζ πιμενριτ**; Ps. 44, 9 des. **νεκρβως**, 13; Ps. 49, 1 inc. **ιςχεν νιμα νψαι** - 3 des. **ογωνη ἐβοζ**; Ps. 64, 2; Ps. 71, 6; Ps. 71, 10, 11; Ps. 71, 14 inc. **εταιοηγτ**, 15 des. **†αβαβιά**, 17; Ps. 109, 3; Ps. 84, 11, 12; dein: **μαρογδασφ, αφωρκ ἡχε, νιμ πε, πιμμου εροι χε** (cf. Tuki, op. laud., p. **φξϛ**); ³ (ff. 4-8^v) sub rubrica « Dicet alleluia pro Baptismo, pericopae pro Epiphania » (cf. Tuki, op. laud., p. **φξζ** et **πιμερος ἡμαρσναγ† ἡτε πιερχοζογιον**, Romae, 1762, pp. **σμϛ-σμζ** ubi a cod. Vat. interdum recedit); Ps. 140, 1 inc. **πῶς**, 2 des. **ταπροεγχη**; Ps. 28, 3-5; Ps. 32, 6, 7; Ps. 41, 7 inc. **†ναερπεκμεγι**, 8; Ps. 45, 4, 5 des. **ἡφ† ογνοφ**; Ps. 64, 8 des. **νεφζωπι** (sic), 10 inc. **φιαρο**; Ps. 73, 13-16 des. **πιέχωρζ**; Ps. 76, 17-20 des. **εγωψ**; Ps. 88, 10, 26; Ps. 92, 3, 4; Ps. 95, 11-13 des. **ἐπκαρι**; Ps. 97, 7, 9 des. **ἐ†ραπ ἐπκαρι**; Ps. 103, 6-8, 10; Ps. 113, 3-7; sub rubrica **αζαηζογι**: Ps. 138, 7-10.

2 (ff. 11-19^v) Fragmentum Psalmodiae, continens hymnos (**βωρμ**) pro variis festis; bohairice. Textum, praemissa cod. descriptione, cum variis lectionibus e cod. Vat. copt. 39 et ex opere Domadii (D.) **πιχωμ ἡτε νι†ωον εῳ̄** « Liber sanctorum laudum », edidit et gallice vertit Ad. Hebbelynck, *Un fragment de Psalmodie du manuscrit Vatican copte 23, en dialecte bohairique*, in ephemeride *Le Muséon*, t. XLIV (1931), pp. 153-168.

¹ (f. 11^v, cuius plagula recta inscribitur: « Catechismus Aegyptiacus ») absque titulo, **ΤΕΝΟΥΧΥΤ ΑΦΙΩΤ** « Adoramus patrem »; ² (f. 12) **Β[ω]ρ[ε]μ** « hymnus », litt. « responsum » (de hac voce, v. Hebb., p. 153, et infra, cod. Vat. copt. 39, sect. VIII): **ΑΓΡΕΚ ΤΦΕ** « inclinavit caelum »; ³ (f. 12^v) **Βωρ[ε]μ πιμαρτ[ρ]ος: ΔΑΥΙΔ ΠΟΥΡΟ** « David rex »; ⁴ (f. 12^v) **Βωρ[ε]μ πιμ[ρ]: ΠΙΖΛΟΧ ΕΤΕΚΚΛΗΣΙΑ** « Dulcedo ecclesiae »; ⁵ (f. 13) **Βωρ[ε]μ παρ[θ]: ΕΡΕ ΠΤΑΙΟ ΗΤΕΚΚΛΗΣΙΑ** « Est honor ecclesiae »; ⁶ (f. 13) **Βωρ[ε]μ[μ] τ[ρ]παρ[θ]: [μ]α[μ]ταμοι** « Doce me »; ⁷ (f. 14) **Βωρ[ε]μ τ[ρ]παρ[θ]: Α ΤΑΙ ΠΑΡΘΕΝΟΣ ΒΙ ΗΟΥΤΑΙΟ** « Haec virgo glorificata est »; ⁸ (f. 15^v) **Βωρ[ε]μ τ[ρ]ναστας: ΑΝΑΥ ΕΝΑΧΙΧ** « Vide manus meas »; ⁹ (f. 16^v) **Βωρ[ε]μ τ[ρ]ναστας: ΚΑΤΑ ΝΙΧΩΡΟΣ** « Secundum choros »; ¹⁰ (f. 17) **Βωρ[ε]μ τ[ρ]ναστας: ΘΩΜΑΣ ΠΑΣΩΤΠ** « Thomas, dilecte mi »; ¹¹ (f. 18) **Βωρ[ε]μ πι[ρ]ποστολος: ΗΘΩΤΕΝ ΛΕ** « Vos autem »; ¹² (f. 18^v) **Βωρ[ε]μ πιπ[ρ]ν[α] ΕΘ: ΠΙΠ[ρ]ν[α] ΑΠΑΡΑΚΛΗΤΟΝ** « Spiritus paracletus »; ¹³ (f. 19, absque titulo) **ΝΙΡΩΜΙ ΕΤΤΑΖΗΟΥΤ ΕΝΙΕΧΗΟΥ** « Homines consecrati in naves » (**ΝΙΡΩΜΙ - ΘΗΝΟΥ**, prima manu; f. 19^v textus integer, manu secunda, incompte exaratus).

3 (ff. 20-21) Fragmentum Anaphorae s. Basilii, bohairice tantum; inc.: **ΑΡΙΦΜΕΥΙ ΠΟΣ ΠΑΙΩΤ ΝΕΜ ΤΑΜΑΥ** « Memento, Domine, patris mei et matris meae »; des.: **ΟΥΟΖ ΝΟΜΟΥΣΙΟΣ ΝΕΜΑΚ ΤΗΟΥ ΝΕΜ Η** « et consubstantialia tecum; nunc et », cf. Tuki, **ΠΙΧΩΜΙ ΗΤΕ-ΠΙΩΜΙΤ ΗΑΝΑΦΟΡΑ** pp. **ΡΗΑ - ΡΗΓ**, a quo tamen in pluribus discrepat.

Codex, uti nunc prostat, continet tria fragmenta quae, omni nota coptica carentia, imis ff. rectis nuper signata sunt numeris 1-28. Fragmentum primum (ff. 1-8) quod saec. XV in. tribuendum videtur, minium exhibet in litteris ϕ et ϗ, in signis compendii ac interpunctionis et in rubrica f. 8^v; nonnulla linea vel littera marginalis integre rubra; fragmentum secundum (ff. 11-19), saec. XIV (vide dicta de cod. Vat. copt. 17), minii usum praebet eundem ac frag. I, sed in ff. 16^v-18^v tantum; prima linea f. 11^v litteris maioribus est exarata; fragmentum tertium (ff. 20, 21) manus est rudioris, forsitan saec. XV; vacua sunt f. 21^v, chartae pristinae, et ff. 9, 10, 22-28, chartae posterioris, eiusdem nempe qua relecta sunt codicis ff. lacera. F. 10 signum exhibet officinae chartariae trimontium inter litteras A et N cum hlio superimposito; vide simile signum absque tamen litteris A et N et mensurae aliquantulum minoris, apud C. M. Briquet, *Les filigranes*, Genevae, 1907, t. III, p. 599: « 11935 Rome 1554. Filigr. emprunté à Likhatscheff (n. 3972) ». Codex olim continebat insuper fragmentum Orationis vel e Liturgia s. Gregorii, incerta aetate in proprium locum, seu in cod. Vat. copt. 20 (initio) translato, quo, ut legitur in catal. Mai, utque iam testatur catal. manuscriptus Ecchellensis, Index mss. codd. orient., an. 1685, f. 268^v, sumebat initium cuiusque erant paginarum notae 1, 2; haec pristinua enumeratio protrahabatur usque ad p. 24 qua desinebat fragmentum Evangelii s. Iohannis (cf. Ecchellensis, loc. laud.);

ff. autem quae sequebantur iam non paginarum sed foliorum notas exhibebant 25-38 (Eechellensia, loc. laud., « c. s. 38 »). Au. 1930 e cod. translata sunt in proprium locum, nempe ^a in cod. Vat. copt. 54 (post eiusdem f. 4) tria ff. eum pp. notis 19-24 (inc.: $\alpha\kappa\upsilon\theta\omicron\pi\tau\epsilon\iota$ $\epsilon\rho\omicron\kappa$, des.: $\alpha\kappa\omega\tau\epsilon\mu$ $\epsilon\tau\epsilon\tau$); ^b in cod. Vat. copt. 20 (post f. 152 numerationis nuperrime appositae) f. unum signatum 25 (inc.: $\epsilon\tau\epsilon$ $\pi\iota\omega\mu\alpha$, des.: $\epsilon\chi\omega\mu$).

In dorso integumentum membranacei auro impressa sunt *Vat.* | 23 in schedula e corio rubro, extra vero schedulam *copt*(icus).

24 (olim 21). Saec. XIV in., saec. XIV et saec. XV, chart., mm. 120 × 85, ff. I, 271, linn. 15.

Missale seu Liturgiae s. Basilii, s. Gregorii et s. Cyrilli annexis variis orationibus, bohairice et arabice. Pro Liturgiis s. Basilii et s. Gregorii vide cod. Vat. copt. 17, pro Liturgia s. Cyrilli, cod. Vat. copt. 20. Pristini codicis foliis suffecta sunt ff. 8, 20, 22, 25, 27, 29, 30, 37-42, 45-48, 50, 53, 54, 57, 69, 72, 75, 78, 80, 82, 85, 87, 90, 93-98, 100, 103, 106, 109, 111, 114, 115, 118, 121, 123, 126, 128, 130, 133, 136, 139, 141, 143, 146, 148, 150, 153, 154, 157, 162, 163, 166, 168, 171, 174, 177, 181, 184, 188, 191, 194, 197, 200, 202, 203, 205, 209, 212, 213, 216, 218, 220, 225, 227, 229, 232, 233, 236, 241, 244, 248, 251, 254, 257, 271; ff. 1-7, sunt manus tertiae quae etiam ff. 9, 43^v, 70 notas adiecit marginales.

1 (ff. 1-96^v) Liturgia s. Basilii, sub titulo: $\omicron\upsilon\lambda\alpha\phi\omicron\rho\alpha$ $\acute{\eta}\tau\epsilon$ $\pi\acute{\alpha}\tau\epsilon\rho\iota\varsigma$ $\beta\alpha\varsigma\iota\lambda\iota\omicron\varsigma$ قداس القديس بايليوس « Anaphora s. Basilii ». ¹ (ff. 1-48^v) Ordo communis. F. 19, in Oratione absolutionis, s. Basilium recenset ante s. Gregorium; f. 34, legitur Oratio tempore exundationis Nili; f. 42^v in Oratione pro pace, pro abba N., legitur abba Gabriel (Gabriel IV [a. D. 1370-1378] vel Gabriel V [a. D. 1409-1428]); f. 46, Oratio pro congregatione sistit in verbis $\mu\eta\iota\varsigma$ $\epsilon\rho\rho\upsilon\tau$ « da ut » (cod. Vat. copt. 17, f. 27^v; Renaudot, p. 11); f. 48^v, post Orationem osculi pacis « Deus magne », om. Orationem osculi pacis « Superant » quam habet cod. Vat. copt. 17, f. 30. ² (ff. 49-96^v) Anaphora, praemisso $\kappa\upsilon\eta$ $\theta\epsilon\omega$ « Cum Deo ». F. 64, in Oratione pro omnibus et ad omnia, om. « omnisque loci et monasterii » et « dignare, Domine, aerem... benedicere », sed f. 64^v add. Orationem pro exundatione Nili dum, f. 64, ante $\acute{\eta}\nu\eta\mu\epsilon\tau\epsilon\kappa\epsilon\chi\upsilon\tau\epsilon\rho\omicron\varsigma$ manus posterior in textu add. $\nu\epsilon\mu$ et in mg. $\eta\eta\iota\zeta\iota\tau\omicron\mu\epsilon\eta\omicron\varsigma$; f. 67^v, ante Commemorationem Sanctorum, non habet monitum diaconi de diptychis legendis (cod. Vat. copt. 17, f. 44^v); in ipsa autem Commemoratione, post tres Macarios, memorantur Iohannes, $\Pi\acute{\iota}\theta\iota$, patres sancti Graeci, quadraginta novem Mar-

tyres, Moyses, dein in mg., tertia manu, bohairice tantum: Iohannes Niger, Daniel, Pachomius, Šenoute, Besa, Barsoma nudus, Teği; f. 77, post Orationem fractionis « Domine Deus », om. Orationes fractionis « Deus parens luminis » et « Dedisti nobis » (v. infra ff. 250^v et 253); f. 91, Benedictioni **†ΠΑΝΑΓΙΑ** praemittit **ΝΑΟΕ ΝΙΟ† ΕΤΘΩΥ**... « Domini mei patres praepositi... (Tuki, p. 107), ibique f. 95 sq., memorantur Michael, Gabriel, Raphael, Suriel, viginti quattuor presbyteri etc., omissis quattuor animalibus, dein, post Stephanum, Georgius, Theodorus, Mercurius, Menas, chorus Martyrum, Antouius, abba Paulus, tres Macarii, chorus Staurophorum, Angelus huius diei benedicti.

2 (ff. 97-158) Liturgia s. Gregorii, praemisso **СΥΝ ΘΕΟ** « Cum Deo » ¹ (ff. 97-104) Ordo communis. F. 99^v-100, Oratio veli, post verba **ΕΤΑΥΡΕΥΘΟΡΗ ΝΕΝΚΟΤ** « qui iam obdormierunt », des.: **ΘΕΝ ΠΙΝΑΖ† ΝΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΘΕΝ ΠΙΖΜΟΤ**... « in fide orthodoxa, per gratiam ». ² (ff. 104^v-158) Anaphora. F. 133, in Oratione pro omnibus etc., pro « Dignare, Domine, benedicere plenitudinem fluminum » (Vat. copt. 17, f. 88^v), habet « Dignare, Domine, benedicere aerem coeli et fruges terrae » (Ren., p. 33). F. 137^v, in Commemoratione Sanctorum, add. Severum; reliqua ut in cod. Vat. copt. 17; ff. 153^v-154^v, pro Oratione gratiarum actionis « Gratias agimus tibi Pater » (cod. Vat. copt. 17, f. 99^v), habet Orationem gratiarum actionis « Gratias agimus tibi Christe » (Ren., p. 37); f. 158, Oratio inclinationis post communionem « Qui est, qui fuit » desinit **ΣΙΤΕΝ ΝΙ†ΖΟ ΝΕΛ ΝΙ†ΩΒΖ . Ν†**. « per preces et orationes... » (Ren., p. 37); ff. 158^v, 159, vacuis, manus posterior duplicem adiecit conclusionem.

3 (ff. 160-240^v) Liturgia s. Cyrilli, praemisso **СИН ΘΕΩ** **الله** « Cum Deo » (ar.: « in nomine Dei »). ¹ (ff. 160-168) Ordo communis. F. 168, om. Orationem osculi pacis « Deus charitatis » (v. f. 262^v). ² (ff. 168^v-240^v) Anaphora, praevio **СΥΝ ΘΕΩ** « Cum Deo ». Ff. 173-181^v, 191^v-207^v, in Oratione pro omnibus, addit monitiones diaconi ad populum: **ΤΩΒΖ**... « Orate... » ut ap. Tuki, pp. 108-109, 110-111; f. 177^v, initium tantum affert monitionis diaconi de dicenda Oratione pro absentibus quae integre egitur ap. Tuki, p. 111 et in codd. Vat. copt. 21, f. 16 ac Vat. copt. 25, f. 153; f. 181, post Orationem pro fructibus terrae, habet **ΑΝΙΤΟΥ ΠΥΩ** « Adduc eas (aqua) sursum », cum nota « reliqua ut in Liturgia s. Basilii »; f. 187, ante Orationem post dypticha, om. monitum diaconi de oratione pro patribus et fratribus defunctis (Tuki, p. 111, Vat. copt. 21, f. 22^v, Vat. copt. 25, f. 160); ff. 195^v, Orationis pro patriarcha, utpote iam in Liturgia s. Basilii occurrentis, initia tantum scribit; item, f. 228^v initia

Orationis ante fractionem « Ut in hoc sienti »; f. 228^v, om. Orationem fractionis « Rursum gratias agamus Deo » et « populus: Corpus sanetum » (cod. Vat. copt. 20, ff. 134, 135) necnon Orationem fractionis « Quum dedisti nobis » (Vat. copt. 20, f. 141; v. infra, f. 250^v). F. 240^v nota arabica monet absolutionem et confessionem sumendas esse ex Liturgia s. Basilii et desinit:

⊙ **كل ذلك بعون الله** « Absolutum est hoc auxilio Dei ».

4 (ff. 241-271) Triplici liturgiae annectuntur: ¹ Oratio benedictionis panis « Domine, Domine Deus omnipotens » (Vat. copt. 17, f. 125^v); ² (ff. 242^v-244^v) Oratio post manducationem « Gratias tibi agimus, Deus omnipotens » (Vat. copt. 17, f. 127^v); ³ (ff. 244^v-250^v) Oratio fractionis: **ϥϥ ϥη εταραχι νεμ πενωτ αβρααμ** « Deus qui locutus es cum patre nostro Abraham »; des.: **ητεν... τωβρ ιμοκ ογορ εχοc κε πενωτ** « ut... oremus te et dicamus Pater noster »; desideratur huius orationis f. primum **αμα: τεραχι εβολ... νεμ πιφω η** (cf. Vat. copt. 25, ff. 212^v-213) cuius prima tantum verba scripsit manus secunda initio f. 248, chartae recentioris et caeterum vacui, cum f. nota **αμα**; ⁴ (f. 250^v-253) Oratio fractionis « Deus parens lucis, vitae principium » (Vat. copt. 17, f. 51); ⁵ (f. 253-255) Oratio fractionis « Quum dedisti nobis » (Vat. copt. 17, f. 52^v, cf. Vat. copt. 20, f. 141); ⁶ (f. 255^v-256^v) Oratio fractionis « Domine Dominus noster quam admirabile » (Tuki, p. **ππβ**); ⁷ (ff. 256^v-257^v) Oratio fractionis « Deus qui largitus es nobis », paucis exceptis bohairice tantum (Tuki, p. **πμν**); ⁸ (ff. 257^v-258^v) Oratio fractionis: **ϥηηβ πος ϥϥ πιρεμμι ητε πιωωινη ηνεεζ ϥη εταρϥ χλομ** « Domine, Domine Deus, parens lucis aeternae, qui dedisti coronam », des.: **ετωβρ ιμοκ φιωτ εθουαβ ετθεν πιφνωι** « ad orandum te Pater sancte qui es in caelis » (cf. cod. Vat. copt. 25, f. 215); ⁹ (ff. 258^v-259^v) Oratio fractionis « Ecce est nobiscum in hac mensa » (Tuki, p. **πμθ** et p. **πνα** partim consentit); ¹⁰ (ff. 259^v-262^v) Oratio fractionis: **ητοκ γαρ πε πιλογοc ητε φιωτ** « Tu enim es Verbum Patris », des.: **τωβρ ιπαρηρϥ ογορ αχοc κε** « Orate sie et dicite »; ¹¹ (ff. 262^v-265) Oratio osculi « Deus charitatis » (cod. Vat. copt. 20, f. 79); ¹² (ff. 265-266^v) Oratio thurificationis ad vespas « Christe Deus noster, magne, tremende » (Tuki, pp. **ιγ, ιδ**); ¹³ (ff. 267-268) Oratio thurificationis ad matutinum « Deus qui acceperisti dona » (Tuki, pp. **ιε, ις**); ¹⁴ (ff. 268-271) Ordo renovationis calicis si aliquis defectus acciderit; rubricae et oratio super calicem fere ut in cod. Vat. copt. 17, ff. 129 sqq.; Orationis autem osculi pacis « Deus et Dominus » praevie recitandae sola sit mentio.

Codex comploctitur ff. 8 fasc. primi (ff. 1-8, notis copticis destituta), quiniones $\overline{\text{B}} - \overline{\text{C}}$ (ff. 9-88, $\overline{\text{IA}} - \overline{\text{Q}}$), ff. 11 fasc. $\overline{\text{I}}$ (ff. 89-99, $\overline{\text{QA}} - \overline{\text{P}}$), quiniones $\overline{\text{IA}} - \overline{\text{IE}}$ (ff. 100-149, $\overline{\text{PA}} - \overline{\text{PI}}$), ff. 8, fasc. $\overline{\text{IE}}$ (ff. 150, 151 $\overline{\text{PIB}}$ [sic], $\overline{\text{PIB}}$, f. 152 $\overline{\text{PIF}}$, ff. 153-156, absque nota coptica unciale, f. 157, $\overline{\text{PI}}$ [sic] continuato errore usque ad finem cod.), quiniones $\overline{\text{IE}} - \overline{\text{KE}}$, pro $\overline{\text{I}}$ - $\overline{\text{K}}$ (ff. 158-267, $\overline{\text{PIA}} - \overline{\text{C}}$) et ff. 4 fasc. notati $\overline{\text{K}}$, pro $\overline{\text{K}}$ (ff. 268-271, $\overline{\text{C}}$ [sic]); ff. manus secundae, paucis exceptis, carent nota coptica unciali, non autem enumeratione coptica cursiva quae totum codicem pervadit, licet in nonnullis ff. hodie desideretur; primum apparet f. 9v: $\overline{\text{IA}}$, ultimo loco f. 266v: $\overline{\text{C}}$, cui propter errorem f. 157 sqq., respondet nota coptica uncialis $\overline{\text{C}}$. Codex pristinus magnam praebet scripturae similitudinem cum codd. Borg. copt. 112 (an. D. 1307-1308), Vat. copt. 44 (eiusdem fere aetatis, v. infra). Alio multo habet communia cum cod. Vat. copt. 16 (an. D. 1345): eadem continuo utrimque apparent ornamenta in paginis extremis fasciculorum cum inscriptionibus $\overline{\text{TC}}$ $\overline{\text{TC}}$ in p. prima et $\overline{\text{IV}}$ $\overline{\text{IV}}$ in ultima; idem est usus ruinii in litteris initialibus maioribus et minoribus etc.; verum orationum inscriptiones, non autem textus linea prima, minio exaratae sunt; similis etiam indolis sunt ornamenta aurea et caerulea (ff. 159v, 160; cod. Vat. copt. 16, ff. Iv, 1), necnon inscriptiones arabicae (f. 159v: \odot قداس القديس كيرلس «Anaphora s. Cyrilli»; cf. Vat. 16, f. 1), atque litterae maiores (f. 160, l. 1: cod. Vat. 16, f. 1, linn. 1, 2). Codex tamen caret litteris communibus caeruleis et interpunctio aurea cod. Vat. copt. 16, ff. 1-3 quae caeterum in reliqua huius codicis parte iam non apparent. Ornamentum aureum et caeruleum f. Iv quamdam cum ornamento f. 159v praebet similitudinem, at minus nitide est exaratum nec ad pristinum codicem pertinuisse videtur; ff. manus secundae pristinis sunt affinia, discrepant tamen ut maxime videre est in litteris $\overline{\text{r}}$, $\overline{\text{u}}$, $\overline{\text{c}}$. Scriptura manus tertiae est aetatis aliquanto posterioris. F. I, inscriptiones diversarum manuum: *Portato da Egitto da me Girolamo Vecchietti, l'An(n)o 1597; Messe di S. Basilio, di S. Gregorio, di S. Cirillo; 19, 21; 19 ductu est cancellatum eodem calamo qui inter 19 et 21 adiecit Vet. ac inferius scripsit Nov. 24, super notam anteriorem 19 quae iam tuto legi non potest; in imo f. manu recenti: 24 Copto; sigillum Hieronymi Vecchietti conspicitur in marg. ext., f. I, signatum sino pigmento. Vacua sunt ff. 248v et 271v.*

In dorso tegumenti membranacei auro impressa sunt in schedula corii rubri *Vat. | 24, extra vero schedulam copt(icius) necnon stemmata Pii IX et Iohannis Baptistae Pitra card. bibliothecarii.*

25. Saec. XIV in. et saec. XVII, chart., mm. 120 × 82, ff. 228, linn. 17, 18.

Missale seu Liturgiae s. Basilii, s. Gregorii et s. Cyrilli, annexis orationibus variis, bohairice et arabice. Pro Liturgiis s. Basilii et s. Gregorii, v. cod. Vat. copt. 17, pro Liturgia s. Cyrilli, cod. Vat. copt. 24, ad quem proprius accedit quam ad cod. Vat. copt. 20, ff. 1-7, 12-37, 39, 119, 156 manu secunda, saec. XVII, suffecta sunt ff. pristinis; in iisdem ff. orationum inscriptiones arabice tantum prostant.

1 (ff. 1-91) Liturgia s. Basilii. ¹ (ff. 1-47) Ordo communis. Ff. 5-7, inter Orationem post praeparationem altaris et Orationem gratiarum actionis inducit orationes actionem liturgicam comitantes: **ΟΥΩΟΥ ΝΕΜ ΟΥΤΑΙΟ** « Gloria et honor », **ΘΕΝ ΠΡΑΝ ΞΦΙΩΤ** « In nomine Patris », **ΟΥΩΟΥ ΝΕΜ ΟΥΤΑΙΟ** (ut supra) quae leguntur ap. Tuki, p. 17^a et pp. 17^b, 18; f. 12, Orationi absolutionis « Domine, Domine Iesu Christe », praemittitur rubrica arabica « Absolutio super ministros dicenda ad ianuam sanctuarii, coram altare »; f. 17, in eadem Oratione, post s. Marcum, nominantur Severus, Dioscorus, Cyrillus, Basilius, Gregorius, etc., et pro « Archiepiscopus et socius eius episcopus » (cod. Vat. copt. 17, f. 12^v), memoratur « pater noster venerandus archipresbyter »; ff. 18-23^v, Orationi incensi miscentur monitiones diaconi et quaedam rubricae fere ut ap. Tuki, pp. 24-26, 27-28, at brevius passim, nec eodem semper ordine; ritum thurificationis patriarchae, episcopi, hegumeni et presbyteri (ff. 22-23) sequuntur, f. 23^v-24, Orationes incensi super populum ad Epistolam Pauli « Benedic Paule », « Deus qui accepisti » (Tuki, pp. 27-28); ff. 28 et 31, adduntur rubricae de thurificatione post Epistolam catholicam et post Evangelium, necnon, f. 37^v, de benedicendo populo atque de tribus magnis Orationibus, nempe pro pace, pro patriarcha et episcopis, pro congregatione (Tuki, pp. 29, 30, 31); ff. 32^v-34^v, in Oratione post Evangelium, Oratio pro seminibus praemittitur Orationi pro aere, Oratio autem pro afflictis sequitur Orationem pro afferentibus dona. ² (ff. 47^v-86^v) Anaphora, sub titulo: **СΥΝ ΘΕΩ ΤΑΝΑΦΟΡΑ ΗΤΕ ΠΑΤΡΙΟΣ ΒΑCΙΛΙΟΥ** **نداس القديس باسيليوس** « Cum Deo. Anaphora s. Basilii ». F. 59^v, in Oratione pro omnibus et ad omnia, pro Oratione « Memento aeris » (cod. Vat. copt. 17, f. 43) habet Orationem pro exundatione Nili; f. 61^v, omittit monitionem diaconi de legendis nominibus patriarcharum defunctorum (Vat. copt. 17, f. 44^v); f. 63^v, in Commemoratione Sanctorum, post tres Macarios, nominantur Iohannes, Piſoi, patres Graeci, quadraginta novem Martyres, Moyses, chorus Sanctorum; f. 69, Oratio fractionis « Dedisti nobis » praecedit Orationem fractionis « Deus parens luminis »; f. 82, Orationi benedictionis « Sanctissima Trinitas » praemittitur « Domini nostri patres... »; in eadem autem, post abba Piſoi, memorantur patres Graeci, quadraginta novem Martyres, Moyses, Šenoute, chorus Staurophorum et Angelus huius diei benedictae.

Liturgiae S. Basilii annectuntur ¹ (ff. 87-88) Oratio benedictionis panis « Domine Deus omnipotens, auctor bonorum » (cod. Vat. copt. 17, f. 125^v); ² (ff. 88-89) Oratio post manducationem « Gratias agimus Tibi » (cod. Vat. copt. 17, f. 127^v).

Oratio « Domine, Domine Iesu Christe » (Vat. copt. 17, f. 129^v); ⁷ (ff. 210^v-214^v) Oratio fractionis « Deus qui locutus es cum patre nostro Abraham » (cod. Vat. copt. 24, f. 244^v); ⁸ (ff. 214^v-215) Oratio fractionis « Deus qui largitus es nobis » (cod. Vat. copt. 24, f. 256^v); ⁹ (ff. 215-215^v) Oratio fractionis **ϕηηβ πῶς ϕ† πηρεραζηνι ἥ τε πιοϱωινι** « Domine, Domine Deus ordinator luminis » (cod. Vat. copt. 24, f. 257^v **ϕηηβ... πηρερμωι ἥ τε πιοϱωινι** « Domine... parens luminis »); ¹⁰ (f. 215^v) Oratio fractionis « Domine, Dominus noster, quam »; orationem, cuius codex servavit tantum initium **πῶς πενῶς ἰϕρη† ἡοϱ**, avulso f. ultimo fasc. **κᾶ**, integram habet cod. Vat. copt. 24, f. 255^v; ¹¹ (ff. 216-217) Oratio fractionis (titulus periit cum f. praeced.) « Deus noster, magne » (Tuki, p. **Ἰᾶξ**); ¹² (ff. 217-218^v) Oratio ante manducationem « Domine, Domine Iesu Christe Deus noster » (Vat. 17, f. 126); ¹³ (ff. 219-220) Oratio super mensam, post manducationem « Gratias agimus » (Tuki, p. **Ἰῶξ**); ¹⁴ (ff. 220-220^v) Oratio super aquam « Domine, Domine Iesu Christe » (Vat. copt. 17, f. 128, leviter discrepat); ¹⁵ (ff. 220^v-222) Oratio pro peregrinante « Domine Iesu Christe, Deus noster qui socius itineris fuisti » (Tuki, p. **Ἰᾶᾶ**); ¹⁶ (ff. 222-223) Oratio super oleum **ϕηηβ πῶς ἡς πᾶς πιζοτος** « Domine, Domine Iesu Christe, Verbum », des. (f. 223^v): **οὔνης ἡτοϱβο ζιτεν πεκῖπᾶ ἐθοϱαβ ἄε ἡοκ γαρ πε πεκνοϱ† ἔρε πιῶοϱ** « oleum purificationis per Spiritum tuum sanctum; tu enim es Deus noster; est gloria »; ¹⁷ (ff. 223^v-225) Oratio contra morsum animalis venenati, ad Filium: « Adiuro vos » (Tuki, p. **Ἰᾶβ**); ¹⁸ (ff. 225-225^v) Oratio benedictionis « Agne vere Dei patris » (Tuki, p. **νϱ**, pro die Resurrectionis); ¹⁹ (ff. 225^v-226) Oratio benedictionis « Domine serva populum tuum... da pacem » (Tuki, p. **ἰοϱ**, initio); ²⁰ (f. 226) Oratio benedictionis « Deus benedic nobis omnibus » (Tuki, ibid., in medio); ²¹ (ff. 226-227^v) Oratio benedictionis « Domine serva populum tuum... custodi eos » (Tuki, pp. **ἰοϱ-ἰοι**); ²² (ff. 227^v-228) Oratio benedictionis post canticum primum « Qui duxisti Moysen » (Tuki, p. **ἰῖ**); ²³ (ff. 228-228^v) Oratio benedictionis post secundum canticum « Qui dedisti paenitentiam servo tuo David » (Tuki, p. **ἰῖῖ**); ²⁵ (f. 228^v) Oratio benedictionis post canticum tertium: **ϕη ἑταϱοϱωρη ἰπεραγγελος ὑᾶ πῖ ἡᾶλοϱ ἡᾶριοϱ ἄεν ἡμῖ† ἡ†ερω ἡϱωω οὔοξ** « Qui misit angelum suum ad tres pueros sanctos in medio camini ignis et », sic des. fine mutila.

Codex, cuius lineae definiuntur ductu chartae impresso, complectitur: quinionem **ᾶ** (ff. 1-10), f. primum fasc. pristini **Ἢ** (f. 11) quod sequuntur ff. viginti sex manus secundae, omni nota coptica destituta (ff. 12-37) et f. ultimum fasc. **Ἰ** (f. 38), quinionem **ᾤ** (ff. 39-48)

cuius f. primum, manus secundae, nota caret, quiniones $\bar{\epsilon}$ - $\bar{\iota}\bar{\alpha}$ (ff. 49-118), quinionem $\bar{\iota}\bar{\beta}$ (ff. 119-128) cuius f. primum recentius nota caret, ff. novem fasc. $\bar{\iota}\bar{\gamma}$ (ff. 129-137) qui ultimum f. amisit, ff. novem fasc. $\bar{\iota}\bar{\delta}$ (ff. 138-146) cuius f. primum desideratur, quiniones $\bar{\iota}\bar{\epsilon}$ - $\bar{\kappa}$ (ff. 147-206), ff. 9 quiniones $\bar{\kappa}\bar{\alpha}$ (ff. 207-215) qui amisit ultimum f., quinionem $\bar{\kappa}\bar{\beta}$ (ff. 216-225) et ff. 3 fasc. $\bar{\kappa}\bar{\gamma}$ (ff. 226-228) cuius nota initialis (f. 226) resecta est cultro glutinatoris quique fino mutilus est. Desunt ff. notae copticae. Anno 1930, post restitutum genuinum ff. ordinem in glutinaudo codice plus semel turbatum, imis ff. impressa est enumeratio nova quam secuti sumus. In pristino codice qui eandem fore praebet scripturae indolem ac pars pristina cod. Vat. copt. 24, ornaamentum rubri et flavi coloris, in ff. extremis fasciulorum, comitantur inscriptiones $\bar{\iota}\bar{\nu}$ $\bar{\iota}\bar{\nu}$, $\bar{\eta}\bar{\iota}$ $\bar{\kappa}\bar{\alpha}$, $\bar{\kappa}\bar{\epsilon}$ $\bar{\theta}\bar{\epsilon}$, $\bar{\kappa}\bar{\epsilon}$ $\bar{\theta}$ $\bar{\theta}\bar{\epsilon}$, $\bar{\nu}\bar{\epsilon}$ $\bar{\theta}\bar{\epsilon}$; pigmentis rubro et flavo distinguuntur stella quae operit f. 90^v, portae initio divisionum maiorum atque ornamenta marginalia in forma avium et ramorum, litterarum initiales praegrandes; multae orationes (quod saepe videre est in mss. saec. XIV) primam scripturae lineam exhibent litteris exaratae crassioribus, uciallem graecam quadamtenus imitantibus; monita diaconi et partes populi a precibus sacerdotis distinguuntur scriptura graciliore; minio tactae sunt litterae initiales pleraeque, litterae ϕ et θ , ductus super voces contractas; minio demum exarata sunt interpunctionis signa, tituli orationum ac rubricae, quarundam orationum litterae primae vel lineae priores. F. 1, manus secundae, ornatur porta rubro, viridi ac caeruleo pigmento obducta.

Notae lectorum: f. 89^v: | اذكر يا رب عبدك الخاطي (?) المسكين الفارق في بحر [الخاطيا] | المكرم عبدك يوحنا ابن الشماس المكرم والذنوب عبدك الذي لا استحق ان يدعى الشماس [س] | ابن الشماس المكرم عزيز | Memento Domine servi tui peccatoris, pauperis, immersi in maribus [peccatorum] et culparum, qui dignus non est ut vocetur diaconus venerabilis, servi tui Iobannis, filii diaconi venerabilis Hannis, filii diaconi venerabilis 'Aziz... | ابو الشروف | يوسف ابن يوحنا ابن حنس | الرب يرحمني انا المسكين الحقير | يوسف ابن يوحنا ابن حنس | ذلك والكاتب الناسخ | Dominus misereatur mei. Ego pauper miser Ioseph, filius Iohannis, filii Hannis Abū 'l-Šurūf, et Dominus ei retribuet..... Absolutum est illud et librarius scriptor.....; f. 90: طالع في هذا | القداست الثلاث العبد الخاطي المسكين | الخواجي المبارك الذي هو | يوحنا ابن حنس بلاسم شماس ويظرب (sic) | الطناوة تحت اقدام كل من رحمة ربه يوسف ابن | يوحنا ابن حنس بلاسم شماس ويظرب (sic) | الطناوة تحت اقدام كل من قرا في هذا | الخواجي يدعوا له بمغفرة الخطايا | والذنوب وكل من قال شي يوضه | الرب عز ذلك كما قال في الانجيل المقدس | ثلاثون وستون ومائة في يروشلیم السماوية | في ملاكوت السموات Operam dedit huic benedicto euchologio, in quo liturgiae insunt tres, servus, peccator, pauper, miser, miseroordiam Domini sui xspectans, Ioseph, filius Iobannis, filius Hannis, diaconus nomine. Metaneam facit sub pedibus cuiuscumque in hoc euchologio legerit, ut ei impetrent veniam peccatorum culparumque. Et omnis qui dixerit aliquid, ei retribuet Dominus pro illo, sicut dixit in Evangelio sancto, triginta et sexaginta et centum in Ierusalem caelesti, in regno caelorum. Amen. Absolutum est hoc anno 1386 martyrum purorum (= an. D. 1669-1670); وكان عينا ابو الفتح | يوم السبت المبارك | 129^v, in mg. externo per transversum scriptum:

ⲁⲥⲓⲛⲁ « Abū 'l-Fattāḥ obiit die sabbato benedicto. Anno 1244 (martyrum). F. 1, in summo mg.: n°. 25.

Integumentum e corio rubro confectum in utroque latereulo auro impressa stemmata gerit Pii VI et Francisci Xaverii de Zelada card. bibliothecarii; in dorso, ornamenta et nota 25.

26. An. 1616 (= an. Mart. 1332, cf. f. 238), chart., mm. 215 × 155, ff. 238, linn. 13.

Missale seu Liturgiae s. Basilii, s. Gregorii et s. Cyrilli, bohairice et arabice. Pro Liturgiis s. Basilii et s. Gregorii, v. cod. Vat. copt. 17, pro Liturgia s. Cyrilli, cod. Vat. copt. 20.

1 (ff. 3-98) Liturgia s. Basilii sub titulo: ⲥⲩⲛⲁ ⲛⲉⲑⲟⲩⲁⲃ ⲛⲓⲉⲑⲟⲩⲁⲃ ⲛⲓⲉⲑⲟⲩⲁⲃ « Cum Deo ⲛⲓⲉⲑⲟⲩⲁⲃ ⲛⲓⲉⲑⲟⲩⲁⲃ ⲛⲓⲉⲑⲟⲩⲁⲃ » (ar.: in nomine Dei potentis). Initium euchologii sancti. ¹ (ff. 3-48) Ordo communis. F. 19, in Oratione absolutionis ad Filium, post s. Marcum, nominantur Severus, Dioscorus, Iohannes Chrysostomus, Cyrillus, Gregorius, Basilius, trecenti octodecim Nicaeni etc.; f. 22, post Patriarcham Archiepiscopum, memorantur presbyteri et diaconi; f. 32^v, in Oratione post Evangelium, habet petitionem pro exundatione Nili; f. 33^v, ibid., om. « carcere detentos ». ² (ff. 48^v-98) Anaphora s. Basilii. Praemittitur, ff. 48^v-49^v post rubricam « Liturgia diaconi », admonitio quae, mendis scatens ut totus codex, inc.: ⲟⲩⲁⲓ ⲉⲣⲁⲧⲉⲛ ⲉⲛⲛⲟⲩ ⲕⲁⲗⲟⲥ « State congrue » et des.: ⲛⲁⲩⲣⲓ ⲟ ⲟⲣⲁⲛⲟⲥ ⲕⲉ ⲛ ⲉⲓ ⲧⲏⲥ ⲁⲩⲓⲟⲥ ⲟⲩ (sic) ⲧⲁⲗⲓⲥ (f. 52^v: ⲧⲏⲥ ⲁⲩⲓⲟⲥ ⲥⲟⲩ ⲗⲟⲗⲓⲥ) « plena sunt caelum et terra sanctae gloriae tuae » (v. similia apud Tuki, pp. 171-180. sub rubrica: « ... dicit diaconus ante ⲛⲣⲟⲥⲫⲉⲣⲓⲛ in diebus festis et dominicis »); f. 66^v non habet monitum diaconi de legendis nominibus patriarcharum defunctorum (Vat. copt. 17, f. 44^v); f. 67^v, in Commemoratione Sanctorum, post s. Marcum, nominantur Severus, Dioscorus, Athanasius, Chrysostomus, Cyrillus, Gregorius, Basilius, Antonius, abba Paulus, tres Macarii, chorus Sanctorum; f. 75, Orationem fractionis « Quum dedisti nobis » habet ante Orationem fractionis « Deus parens luminis »; dein f. 79, Orationem fractionis « Domine noster, Domine Deus ordinator luminis » (cf. cod. Vat. copt. 25, f. 215); f. 91^v, addit alteram Orationem inclinationis capitis « Tu es qui vivificas vitam nostram » (Tuki, pp. 171-180); ff. 97-98, in Oratione benedictionis quae inc. « Domini nostri patres », nominantur quattuor luminaria Michael, Gabriel, Raphael, Suriel, et post cho

um Martyrum, Macarius, abba Antonius, Iohannes, Piſoi, patres Graeci, Moyses, quadraginta novem Martyres...

2 (ff. 102-164^v) Liturgia s. Gregorii, sub titulo: **ϥϣⲛ ⲙⲉⲱ ⲛⲁ-
ⲓⲁⲫⲟⲣⲁ ⲛⲧⲉ ⲡⲓⲁⲓⲟⲥ ⲓⲣⲓⲓⲟⲣⲓⲟⲥ ⲡⲓⲙⲉⲟⲗⲟⲥ** بسم الله القوي قداس
القديس اغريغوريوس التالوغوس «Cum Deo (ar.: in nomine Dei potentis).
Anaphora s. Gregorii Theologi». ¹ (ff. 102-112) Ordo communis.
² 104^v, Oratio veli des. ut in cod. Vat. copt. 24, f. 99^v; f. 109, addit
liam Orationem osculi «Christe Deus noster, virtus tremenda» (Renau-
dot, p. 27). ² (ff. 112^v-164^v) Anaphora, praemisso titulo: **ⲛⲁⲛⲁⲫⲟⲣⲁ
ⲓⲧⲉ ⲡⲓⲁⲓⲟⲥ ⲓⲣⲓⲓⲟⲣⲓⲟⲥ ⲧⲟ** (sic) **ⲙⲉⲟⲗⲟⲥ** قداس القديس اغريغوريوس
التالوغوس «Anaphora s. Gregorii Theologi». F. 138, in Oratione pro omnibus,
ost «secundum mensuram eorum», orationem complet verbis: «secun-
um gratiam tuam; laetifica faciem terrae...» quae sumenda monet eod.
at. copt. 17 e Liturgia s. Basilii. Ff. 143, 144, in Commemoratione
anctorum, post s. Marcum, nominantur Severus, Cyrillus, Gregorius,
asilus, Antonius, tres Macarii; f. 152, addit aliam Orationem fractionis
Tu enim es Verbum Patris» (Tuki, pp. ⲙⲁⲕ – ⲙⲁⲓ); ff. 158^v-160, inte-
ram habet Confessionem «Corpus sanctum» quae in cod. Vat. 17, f. 99
emoratur tantum utpote iam scripta in Liturgia s. Basilii; plane omittit
rationem absolutionis «Domine, Domine Deus Omnipotens» quae tamen
gitur in Liturgia s. Basilii f. 83; f. 164^v, Oratio inclinationis «Qui est
fuit», post verba «quod nos omnes consequi speramus» (Renaudot,
37), des. «et tu es ad quem mandamus sursum... usque ad saecula
eculorum. Amen» (Tuki, p. ⲙⲉⲱⲁ).

3 (ff. 166-237) Liturgia s. Cyrilli. ¹ (ff. 166-175) Ordo com-
unis. ² (ff. 175^v-237) Anaphora. Ff. 183^v-185, habet Orationem
scriptam «pro fluminibus vel fructibus»: **ⲫⲙⲟⲗ ⲓⲧⲉ ⲛⲓⲁⲣⲱⲟⲩ
ⲙⲱⲟⲩ ⲙⲱⲟⲩ ⲉⲣⲱⲟⲩ. ⲁⲛⲓⲧⲟⲩ ⲉⲧⲱⲓ** «Plenitudinem fluminum
quarum beuedic, deduc ea sursum» (cf. Tuki, pp. ⲙⲁⲕ – ⲙⲁⲓ, qui inc.
ⲁⲛⲓⲧⲟⲩ); f. 196^v, Oratio pro vivis, in qua, post patriarcham, nominatur
episcopus ministerii eius socius», desinit: **ⲓⲛ ⲉⲑⲟⲩⲁⲃ ⲉⲧⲁⲕ** (cf. cod.
at. copt. 20, f. 104); ibid., nota arabica monet Orationem esse complen-
m e superiore Liturgia s. Basilii (cf. ff. 40-41^v); f. 221^v, Oratio proemii
lactiois «Iterum gratias agamus», titulo caret; f. 222^v, Oratio fractionis
Patrem «Deus qui praeordinasti nos» inscribitur arabice: «Oratio
fractionis Severi»; f. 229^v, add. Orationem fractionis ad Patrem: «Deus
rens luminis» (cf. f. 77); f. 232^v, sub titulo arabico: «Oratio, secreta,

secundo», addit Orationem inclinationis ἡΘΟΚ ΠΩΣ ΠΕ ΕΤΑΝΡΙΚΙ ΝΑΚ
 ἄΠΕΝΝΟC «Tibi, Domine, inclinamus mentem nostram» (cod. Vat. copt. 21,
 ff. 64 sqq.); f. 235, Oratio inclinationis «Deus qui dilexisti nos», des.
 f. 237, «invidia, homicidium, dissenso» (Renaudot, pp. 50-51).

Codex, cuius lineae et columnae definiuntur ductu chartae impresso, com-
 plectitur quiniones viginti tres (ff. 1-230) et quaternionem unum (ff. 231-238); quinionum notae
 apparent in p. ultima fasc. 1 (Α), in pp. extremis fasc. 2-8 (Β-Η), in sola p. prima
 fasc. 9-17 (Θ, Ι, Κ, sic, pro ΙΑ primitus scripto cuius nota Α dein erasa, ΙΑ-ΙΒ); reli-
 quorum fasc. notae desiderantur; pp. extremas fasc., praeterquam ff. 170^v, 171, distinguit
 ornamentum minio tactum separans inscriptiones: ἸΗΣ ΠΥΧΕ vel ὙΕ ΘΕ iu p. ult. et ὙΕ
 ΘΕ vel ἸΗΣ ΠΥΧΕ in p. prima passim, ὙΕ ΠΥΧΕ (f. 130^v) et ὙΕ ἸΗΣ (f. 181); foliorum
 notas habent solae pp. extremae fasc. idque solum usque ad f. 70^v (Θ). Cruces ff. 2^v,
 101^v, 165^v et ornamenta in capite uniuscuiusque Liturgiae, lineis inter se innoxias atra-
 mento delineata, rubro, viridi et croceo pigmento sunt obducta; rubri coloris sunt tituli
 et rubricae, interpunctionis signa, puncta infixa litteris φ, χ, ζ et θ; minio leviter
 tacta sunt abbreviationis signa et litterae marginales, quarum paucae, inter maiores,
 distinguuntur insuper pigmento viridi. Quandoque non minio sed atramento apposita
 sunt titulis et rubricis arabicis puncta diacritica.

F. 237^v librarii subscriptio: ἀΡΙΣΤΕΡΙ ΘΕΝ ΟΥΑΤΑΝ | ΚΑΙΟΥΤ ΝΕΜ ΝΑCΗΝΟΥ
 ΕΥΕΧΟC ΘΕΝ ΤΕΡΑΓΑΠΙ ΕΙΘΟΥΝ ΦΤ. ΧΕ ΠΩC ΚΑΙ ΗΤΕΠΘΑΙΕ ΕΒΟΛ ΘΕΝ ΚΟCΜΟC |
 ΕΥΡΑΝΑC ΑΝ ΦΤ. ΙC Τ | ΜΕΤΑΝΟΙ ΑΠΕΡCΙΩΠ ΝΕΜΝΙ ΕΘΒΕ ΝΑΝΝΟΒΙ ΕΤ | ΟΥ ΧΕ
 ΑΠΑΤΗΝΟΙ ΑΝΕCΙΘΑΙ ΑΙΕCΘΑΙ ΑΝΟΚ ΠΙΕΒΙΝΗ ΗΤΑΛΑ (Α corr. in Ε) ΠΑΡΟC ΠΙΔΑΤΕΜΠΥΑ
 ΕΜΟΥΤ ΕΡΟΙ | ΧΕ ΡΩΜΙ ΧΕ ΜΑΛΙCΤΑ | ΠΙΛΙΔΚΩΝ CΩΛΟΜΟΝ | ΗΨΑΡΠΟ ΗΨΥΝΡΙ ΜΙΧΑΝΑ
 ΕΤΕ ΠΟΛΙC ΜΟΘΟΝΟΝ ΠΩC | ΜΑΜΤΟΝ ΠΟΥC ΕCΕΨΩΠΙ ΑΜΝΗ. (f. 238) ΠΙΩΟΥ ΦΑΙ CΟΥ
 ΑΠΙΑΒΟΤ | ΚΘ ΦΑΜΕΝΘΕ ΤΡΟΜΠΙ | ΘΑΙ ✠ ΗΨ ΑΤΛΕ ΘΕΝ ΟΥΕΙΡΙΝΗ ΗΤΕ ΦΤ ΑΜΝΗ.
 بآلب الروحاني | اذكروني يا ايهائي | واخوتي وقولوا | بآبة لله يا رب | ارحم اعجز العالم | الفير
 مرضى لله | ما مظانية لا تحاسبوني | لاجل خطايي | الكثيرة فاني | لم افهم الكتابة | التي كتبها
 انا | المقير الشقي الفير | مستحق ان ادعا | اناسا لا سيما | شحاسا سليمان | العريشي ابن ميخائيل |
 من ناحية مختان | يا رب اعظم نايحا | ابديا يكون امين ○ | كمل في | التاسع والعشرين | من
 شهر برمهات | سنة الف وثلثائة | اثنين وثلثين للشهداء | بسلام من الرب امين
 Memento mei, in charitate, patres mei et fratres mei, dicentes per amorem Dei: Domine mis-
 sere ultimi in mundo, qui Deo non placet. Ecce prostrationem! ne rationem poscas s
 me propter peccata mea multa, quia, non intellecto scripto (?), scripsi (ar. «nam ecce
 non intellexi scriptum quod scripsi») ego pauper, humilis, indignus qui vocer homo,
 maxime diaconus, Salomon Scoriensis (ar. al-'Ariāl), filius Michaelis ex urbe (ar. nāhyab)
 Mothonon. Dominus det requiem eis. Fiat, amen. Hac die vigesima nona mensis barnabst,
 anni huius epochae Martyrum 1332 (= an. D. 1616) in pace Dei. Amen». F. 238, minio
 scriptum: وان وجدت عيبا فشد الخلاص: فجل من لا فيه عيبا وعلا
 «Si vero defectum invenioris,
 acunam stringe. Excelsus est et gloriosus ille in quo non exstat macula».

F. 1, manu secunda: ornamentum, seu porta, atramento delineatum, atque initium
 Liturgiae s. Basilii ΠΩC... ΟΥΟΥ; f. 1^v S. O. 52. ductu cancellatum, dein: ΠΟΥ. 27, mu-

tatum: a) in 18, b) in 26; f. 2r, 18; f. 238, in fine, super notulam latinam alia scripta est arabice calamo ita rudi ut neutram logero licuerit. Vacua sunt ff. 98v-101r, 165r, 238v.

In dorso tegumenti membranei, scuta Pii VI et F. X. de Zelada card. bibliothecarii auro impressa; item, nota 18, atramento correcta in 26.

27. Saec. XV in., chart., mm. 270 × 180, ff. IV, 128, linn. 17.

Diaconale continens Officium diaconi in celebranda sacra Liturgia, canones pro diversis feriis et diebus festis, psallias; bohairice (interdum graece) et arabice, cum rubricis arabicis.

I (ff. 1-31v) Officium diaconi. Fere omnia, licet non semper ad litteram nec ordine continuo, leguntur in opere copto-arabico quod edidit Raph. Tuki, Romae, 1736, sub titulo $\mu\chi\omega\mu\ \acute{\eta}\tau\epsilon\ \mu\iota\psi\omega\mu\tau\ \acute{\eta}\alpha\eta\alpha\text{-}\phi\omicron\rho\alpha\ \acute{\epsilon}\tau\epsilon\ \eta\alpha\iota\ \eta\epsilon\ \acute{\alpha}\pi\iota\alpha\gamma\iota\omicron\varsigma\ \beta\alpha\varsigma\iota\lambda\iota\omicron\varsigma\ \eta\epsilon\mu\ \mu\iota\alpha\gamma\iota\omicron\varsigma\ \tau\eta\eta\gamma\omicron\rho\iota\omicron\varsigma\ \mu\iota\theta\epsilon\omicron\lambda\omicron\gamma\omicron\varsigma\ \eta\epsilon\mu\ \mu\iota\alpha\gamma\iota\omicron\varsigma\ \kappa\upsilon\rho\iota\lambda\lambda\omicron\varsigma\ \eta\epsilon\mu\ \eta\iota\ \kappa\epsilon\ \epsilon\gamma\chi\eta\ \acute{\epsilon}\theta\omicron\upsilon\alpha\beta$ « Liber triplicis anaphorae, nempe s. Basilii, s. Gregorii theologi et s. Cyrilli, necnon aliae preces »; partim iam habentur in operis huius sectione quae inscribitur $\dagger\mu\epsilon\tau\epsilon\pi\epsilon\gamma\omega\epsilon\mu\psi\iota\ \acute{\eta}\tau\epsilon\ \mu\iota\lambda\iota\acute{\alpha}\kappa\omicron\eta\omicron\varsigma\ \theta\epsilon\eta\ \dagger\mu\alpha\text{-}\rho\omicron\upsilon\varsigma\acute{\iota}\alpha\ \acute{\eta}\tau\epsilon\ \mu\iota\mu\alpha\tau\pi\alpha\rho\chi\eta\varsigma\ \eta\epsilon\mu\ \eta\iota\acute{\epsilon}\pi\iota\sigma\kappa\omicron\pi\omicron\varsigma$ « Officium diaconi coram patriarcha et episcopis » (Tuki, op. laud., p. 118-119); nonnulla insuper sunt propria liturgiis s. Gregorii et s. Cyrilli (Tuki, pp. $\rho\pi\epsilon\text{-}\zeta\acute{\epsilon}\alpha$ et $\zeta\acute{\epsilon}\beta\text{-}\tau\mu\tau$) maxime autem s. Basilii (Tuki, pp. $\tau\text{-}\rho\pi\tau$). Tuki enim psis Liturgiis seu Anaphoris plene inserendas curavit partes diacono proprias quas plerique Anaphorarum codices, utpote diaconali servatas, parce tantum memorant (cf. dicta de cod. Vat. copt. 17): v. insuper Cl. Labib, $\tau\chi\omega\mu\ \acute{\eta}\dagger\mu\epsilon\tau\epsilon\pi\epsilon\gamma\omega\epsilon\mu\psi\iota\ \acute{\eta}\tau\epsilon\ \mu\iota\lambda\iota\acute{\alpha}\kappa\omega\eta$ « Liber ministerii diaconi », Heliopoli, 1920, bohairice et arabice.

F. 1, praemisso bis titulo: خدمة الشمامسة « Ministerium diaconi », et oracambulis $\iota\varsigma\ \mu\alpha\tau\eta\rho\ \alpha\gamma\iota\omicron\varsigma...$ « eeee Pater sancte... », $\epsilon\gamma\lambda\omicron\gamma\iota\tau\omicron\varsigma\ \kappa\bar{\epsilon}...$ « benedictus Dominus... », $\eta\iota\epsilon\theta\eta\omicron\varsigma\ \theta\eta\rho\omicron\upsilon...$ « omnes gentes... », $\lambda\omicron\zeta\alpha\ \tau\alpha\tau\pi\iota...$ « gloria Patri », $\acute{\epsilon}\mu\iota\ \mu\propto\epsilon\gamma\chi\eta\ \varsigma\tau\alpha\theta\iota\tau\epsilon...$ « προσερχασθε », $\bar{\iota}\bar{\epsilon}\ \acute{\epsilon}\lambda\acute{\epsilon}\eta\kappa\omicron\eta\omicron\varsigma$ « orate... » (Tuki, pp. 118-119 passim), exhibet librarius f. 2) invitationem $\tau\omega\beta\beta\ \beta\iota\eta\alpha\ \acute{\eta}\tau\epsilon\ \phi\ddagger\ \eta\alpha\iota\ \eta\alpha\eta$ « orate ut Deus nireatur nostri » fere ut ap. Tuki, p. 111, non tamen absque quadam scitatione; nempe post verba $\tau\omega\beta\beta...$ $\theta\alpha\rho\omicron\eta$ « orate... super nos », iteris communibus exarata et rubricam arabicam « dicitur pro patriarcha », rosequitur scriptura graciliore et omissa versione arabica: $\acute{\eta}\tau\epsilon\pi\omega\tau\epsilon\mu$

ἔρον (add. in mg.) ἡτέρετερ (Tuki χερ) πῖρασμος νίβεν ἐβου
 « ut audiat nos, ut dispergat omnem tribulationem » usque ad verba
 ἐρεῖ† παρ ἡούρηου ἡκάμε ἡνοτεμ « dabit ei tempus tranquillum,
 serenum », ut desinat (ff. 2^v-3) consuetis litteris crassioribus ἡτέρεω-
 τεμ ἔρον ἡτέρεθῖ ἡνι†χο ... κεννοβῖ « audiat nos et accipiat
 orationes ... peccata nostra » (ut ap. Tuki, p. 111), minio tamen cancel-
 latis ἡτέρεωτεμ ἔρον; f. 3, ea pars quae scriptura communi, crassiore
 nempe, est exarata eundem exhibet textum ac Tuki, p. 111 (τωβρ...
 νοβῖ) et cod. Vat. copt. 28, ff. 2^v-3; ff. 3-4, post κῆ ἐλέησον, σωθῖς
 ἀμην (Vat. copt. 28, f. 3^v σωθῖσμεν), ἐπὶ προσευχῇ σταθεῖτε..., le-
 guntur invitationes: προσ. ὕ. τον οὐσιὰ..., ὕ. της ἱρηνῆς... ὕ. τον
 ἀρχιῆρε ἡμω..., ὕ. της ἀγίας εκκλ., « orate pro sacrificio... pro
 pace... pro archipresbytero nostro... pro sancta Ecclesia » (Tuki, pp. 111-
 112); dein: f. 4, παῦλος φβωκ « Paulus servus » (Tuki, p. 112),
 πρμωτ γαρ « gratia enim » (Tuki, p. 112, pro 112); f. 4^v, καθολικον
 πετρον καμειρα† υπερμενε « Catholicon Petri, Dilecti mei nolite
 diligere » (Tuki, p. 112); f. 5, πράξις « Actus » (Tuki, p. 112), πῖσαχι δε
 ἡτε ποτ « verbum autem Domini » (Tuki, p. 112); f. 5^v in mg. ext.,
 sub rubrica arabica: « pro diebus Pentecostis, Deo iuvante », ὁχρῖς ἀνεστῖ
 « Christus surrexit » (Tuki, pp. 112, 113); ff. 5^v-6, post ἀγιος... ἐπὶ
 πρ...; προσ. ὕ. τ. ἀγίου ευαγγ... et rubricam ψαλμ. τω 112,
 habet: σταθεῖτε μετὰ φόβου « state cum timore »; κῆ ευλογῖσον
 « Domine benedice »; πενοτ « Domine noster » (Tuki, pp. 112, 113); ff. 6-7,
 προσ. ὕ. τ. ποσυν(η)των... « orate pro infirmis » etc., ut ap. Tuki,
 pp. 112 - 113, at om. « pro salute hominum », « pro salute mundi » (Tuki,
 p. 113) et rubricas κλινωμεν τὰ γονατα... (Tuki, pp. 113 - 114);
 f. 7, σωθῖς... ἐπὶ πρ., προσ. ὕ. τ. ἱρηνῆς, προσ. ἀρχιῆρε, προσ.
 ἀγίας εκκλ. formula brevior (Tuki, pp. 113 - 114); f. 7^v-10, ἐν
 σοφίᾳ θε(ο)ῦ et professio fidei τενηαζ† (ut ap. Tuki, pp. 114 - 115;
 hic tamen post θεν φιωτ, add. κεν πωρη « filioque »); ff. 10-12,
 post ἐπὶ προσευχῇ σταθεῖτε, habet: προσ. ὕ. τ. τελεῖας ἱρηνῆς
 « orate pro pace perfecta » aliasque partes diaconi: ἀπαζεσθε, ἀγίας-
 παζεσθε, πῶς πενωτηρ, κῆ ἐλέησον, ἡς πῶς quae passim leguntur
 ap. Tuki, pp. 114 - 115); f. 12 (ubi absque rubrica inc. Anaphora) προσφε-
 ριν..., ελεος..., ἐχωμεν..., ἀζιον..., ἱκαθμεν..., ἰς ἀνατολὰς...
 (Tuki, pp. 115 - 116), προσχωμεν, ἀγιος... (Tuki, p. 116); f. 12^v,
 praemissa rubrica arabica « Dicitur in Liturgia s. Gregorii », ὡσαννα...
 (Tuki, p. 116); ff. 13-14^v, varia sive a populo sive a diacono infra Missam

ὁκᾶ); f. 25, praemissa (f. 24^v) rubrica quae monet haec « orate » dici in Liturgia s. Cyrilli, τωβρ ἐχεν τῆρη (solum initium cum notula « scriptum antea ») « Orate pro pace » (Tuki, p. 60^ε); ff. 25-31, τ. ἐχ. nenio† nem nencknoy etwoni... « Orate pro patribus et fratribus nostris aegrotantibus » (Tuki, p. 60^θ); τ. ἐχ. nenio† nem nencknoy ἐταγγε επωεμο... « Orate pro patribus et fratribus nostris peregrinantibus » (Tuki, p. 61^α); τ. ἐχ. πxinmoyi etwoni... « Orate pro incremento », τ. ἐχ. nicit†... « Orate pro seminibus », τ. ἐχ. niāhr... « Orate pro aere » (Tuki, pp. 61^ε - 61^θ); τ. ρina ἵτε πχc... « Orate ut Christus », τ. ἐχ. nenio† nem nencknoy ἐταγκεκοτ (solum initium cum notula « scriptum antea ») « Orate pro patribus et fratribus defunctis », τ. ἐχ. nietqi mφρωowy... « Orate pro iis qui curam gerunt », τ. ἐχ. pionθ... « Orate pro vita », τ. ἐχ. nenio† nēpicko- nos... « Orate pro patribus nostris episcopis », τ. ἐχ. pcwxn... « Orate pro reliquis », τ. ἐχ. pemni mπaitopos... « Orate pro securitate huius monasterii », τ. ἐχ. nh etōzi ēpa toy mπaima... « Orate pro iis qui stant in hoc loco », τ. ἐχ. onon niben etawgonzen nan... « Orate pro omnibus qui nobis commendati sunt », τ. ἐχ. paikiēpa- tion... « Orate etiam pro hoc clero », τ. ἐχ. nenxinowoy† (pro nenxinowoy†)... « Orate pro congregatione nostra » (Tuki, pp. 61^φ - 61^ε); f. 31^v, sub rubrica arabica « Legitur in hebdomada Paschatis », κε γ. θου καταξιοϋεne ἡμας (Tuki, p. 114).

2 (ff. 32-90^v) Canones pro variis feriis et diebus festivis, sub titulo arabico: هولا القوانين « Hi sunt canones ». ¹ (ff. 32-47) Canones novem pro adoratione Crucis, ut apud Tuki, πixwam ἵτε πiwomt ἡανάφορα, pp. 110-111, in nonnullis tamen discrepantes, nec eodem continuo ordine; hic enim, pp. 111 sq., canonem nostrum septimum (αϣτιϣτ νακ « clavis fixerunt te ») ponit inter canones secundum et tertium (f. 35^v, initio canonis tertii pro adoratione Crucis ante tenini mmoq naκ, scripserat librarius: οϣρωc ἵτε ρανὰ-τοoy « Canticum matutinum », ut habet etiam cod. Vat. copt. 28, f. 78^v; idem autem librarius litteris τοoy minio cancellatis, superscripsit ποϣρi « vesp̄er » quod habet Tuki ad eundem canonem (p. 111), sed quarto loco positum); ² (ff. 47-48^v) Canon pro nuptiis Cana in Galilaea (T., p. 112); ³ (ff. 48^v-50) Canon pro festo B. M. V. (T., p. 112); ⁴ (ff. 50-51) Canon pro cruce (T., p. 113) ⁵ (ff. 51-53^v) Canon pro Nativitate sancta (T., p. 114); ⁶ (ff. 53^v-54) Canon

pro martyribus et sanctis (T., p. ٢٦٤); ⁷ (ff. 54^v-67) Canones septem pro festis dominicalibus: (ff. 54^v-55^v) pro Annuntiatione sancta (T., p. ٢٢٢); (ff. 56-58) pro Nativitate gloriosa (T., p. ٢٠٤); (ff. 58-59^v) pro Epiphania gloriosa (T., p. ٢٠٨); (ff. 59^v-61) pro dominica Palmarum (T., p. ٢٤٤); (ff. 62-63^v) pro dominica Paschatis (T., p. ٢٥٢); (ff. 64-65^v) pro die Ascensionis (T., p. ٢٥٥); (ff. 65^v-67) pro dominica Pentecostis (T., p. ٢٥٧). F. 67, subscriptio: **كلت قوانين السبعة اعياد السيدة** **بسلام الرب امين** « Desinunt canones septem pro festis dominicalibus. In pace Domini. Amen. Incipiant autem a canone Annuntiationis »; ⁸ (ff. 67^v-74^v) Canones pro dominicis quattuor mensis kihak (T., pp. ١٩٤-٢٠٢); f. 74, subscriptio: **كلوا قوانين شهر كيهك بسلام الرب امين** « Desinunt canones pro mense kihak. In pace Domini. Amen »; ⁹ (ff. 75-90^v) Canones pro ieiunio Ninivitarum et pro sancta quadragesima (T., pp. ٢١٤-٢٢٢); f. 90, subscriptio: **كلت قوانين الصوم المقدس بسلام الرب امين** « Desinunt canones pro sancto ieiunio. In pace Domini. Amen ».

3 (ff. 91-128) Psalliae. ¹ (ff. 91-96^v) Psallia pro caelestibus et terrestribus, Batos; inc.: **ΑΛΩΙΝΙ ΤΗΡΟΥ ΘΕΝ ΟΥΘΕΛΗΛ ΜΑΡΕΝΤΧΟ ΘΕΝ ΝΕΝΨΑΗΛ** « Venite omnes cum laetitia, precemur in orationibus nostris », des.: **ΠΙΟΥΑΙ ΠΙΟΥΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΡΑΝ · ΕΡΕ ΠΟΥ-ΣΜΟΥ ΨΩΠΙ ΝΕΜΑΝ. ΕΨΟΠ...** « unusquisque secundum nomen eius; benedictio eorum sit nobiscum. Si... »; ² (ff. 97-102^v) item, Adam; inc.: **ΑΛΩΙΝΙ ΜΑΡΕΝΟΥΧΥΤ ΗΤΤΡΙΑΣ ΕΘΥ** « Venite adoremus Trinitatem sanctam », des.: **ΑΡΙ ΟΥΝΑΙ ΝΕΜΑΝ ΘΕΝ ΤΕΚΜΕΤΟΥΡΟ** « miserere nostri in regno tuo »; ³ (ff. 103-106^v) Psallia pro cantico tertio, Batos; inc.: **ΑΡΙΨΑΔΙΝ ΕΦΗ ΕΤΑΥΑΨΩ** « Psallite ei quem suspende-
runt » (Tuki, **ΠΙΧΩΛ ΗΤΕ ΝΙΘΕΟΤΟΚΙΑ**, p. ٢٢٤ pro ٢٢٤); ⁴ (ff. 106^v-109^v) Psallia in honorem B. M. V., dicenda mense kihak, Adam; inc.: **ΑΛΩΙΝΙ ΝΙΖΑΔΟΣ** « Venite populi » (T., p. ٢٢٤, pro ٢٢٤); ⁵ (ff. 109^v-111^v) Psallia ad **ΠΑΘΩ ΙΗΣ** « Domine mi Iesu », Batos; inc.: **ΑΙΝΑΔΤ ΕΡΟΚ ΥΣ ΘΣ** « Credidi tibi, Fili Dei », des.: **ΠΙΩΟΥ ΝΑΚ ΑΔ. ΠΕΝΣΩΡ ΥΣ ΘΣ** « gloria tibi, alleluia, Salvator noster, Fili Dei »; ⁶ (ff. 111^v-116) Psallia in Virginem, Batos; inc.: **ΑΙΩΤΕΜ ΕΝΙΚΑΘ** « Audiui doctores » (T., p. ٢٢٤); ⁷ (ff. 116-122) Psallia Domine mi Iesu, Batos; inc.: **ΑΙΕΡΕΖΑΠΙΣ ΕΠΕΚΟΥΧΑΙ · ΦΤ ΗΤΕ ΤΑΩΤΗΡΙΑ** « Speravi in salute tua, Deus redemptionis meae », des.: **ΦΩΚ ΠΕ ΠΙΩΟΥ ΑΔ. ΕΨΟΠ...**

« tua est gloria, alleluia. Si... »; ff. 126 et 122, manus secunda adiecit notam arabicam « Pro versiculis (tropariis) Evangeliorum »; ^a (ff. 122-128) Psallia Batos; inc.: $\alpha\omega\psi \eta\tau\alpha\sigma\mu\eta \epsilon\pi\psi\omega\iota \chi\alpha\rho\kappa \pi\alpha\sigma\sigma \iota\eta\varsigma$ « Clamavi voce mea ad te, Domine mi Iesu », des.: $\alpha\rho\iota\omicron\upsilon\iota$ (sic) $\eta\alpha\iota \eta\eta\eta\eta\psi\psi\chi\eta$ $\lambda\omicron\zeta\alpha \pi\alpha\tau\rho\iota$ « miserere animarum nostrarum. Gloria Patri »; f. 128 (inc. $\omicron\upsilon\omicron\zeta \kappa\alpha\tau \epsilon\pi\alpha\theta\rho\omega\omicron\upsilon$) est manus recentioris.

Codex constat fasciculis $\kappa\epsilon - \tau\epsilon$; sunt autem quiniones praeter fasc. $\kappa\epsilon$, $\tau\epsilon$ et $\tau\theta$ quorum primus habet ff. 6, secundus ff. 8 et ult. ff. 3 chartae primigeniae; ff. I-III necnon ff. 128 et IV sunt chartae posterioris et notis copticis carent; in ff. pristinis notae copticae fasciculorum appositae sunt paginis extremis in summo mg. interno, in summo autem mg. ext., notae syriacae, inde a [ⲁ] ad ⲛ, quarum nonnullae partim vel totaliter resectae sunt, notae vero foliorum (ⲙⲏⲉ - ⲧⲏⲧ) singulis paginis aversis necnon paginis rectis initio fasciculorum; imis ff. rectis impressi sunt numeri 1-128. Ff. extrema fasciculorum distinguit ornamentum eiusdem semper indolis minio tactum, cum invocationibus $\tau\epsilon \theta\epsilon$, $\tau\epsilon \chi\chi\epsilon$ (f. 105) vel $\tau\epsilon \chi\chi\epsilon$ (f. 37) initio et $\tau\epsilon \chi\chi\epsilon$ vel $\tau\epsilon \theta\epsilon$ (f. 104^v) in fine. Minio usus est insuper librarius in litteris marginalibus communibus, in punctis quibus signantur ductus super voces contractas et numeros vel quae infixae sunt litteris ϕ , θ , χ ; rubra sunt demum signa interpunctionis, tituli, pleraeque paragraphorum lineae initiales, sive integrae sive ex parte, linea quae initio sectionum sequitur lineas litteris maioribus scriptas; lineae istae maiores, saepe minio tactae, plerumque incipiunt littera rubra grandiore; rubricae nunc minio, nunc atramento exaratae sunt. Ff. I et 32, fasciae, quae titulos portant arabicos pigmento albo exaratos, et stellae aurum exhibent colore rubro et caeruleo ornatum, ibidemque deauratae sunt litterae lineae primae. Ornamenta deaurata cod. Vat. 27 et cod. Vat. 16 (an. D. 1345) eiusdem sunt indolis non tamen eiusdem aetatis, quoniam in cod. Vat. 27 f. 18^v, librarius pristinus iam seriem patriarcharum Alexandrinorum protraxerit usque ad Gabrielem V (an. D. 1409-1428). In summo f. I, nota n° 27. Ff. I-III, 128^v et IV vac.

Integumentum codicis, e corio rubro confectum, auro impressa praebet ornamenta necnon notam codicis 27 ae scuta Pii VI et Francisci de Zelada card. bibliothecarii.

28. An. 1306 (an. Mart. 1023, cf. f. 100^v) et 1602-1617 (cf. f. 35^v), chart., min. 172 × 125, ff. 100, lin. 13 et 14.

Diaconale continens Officium diaconi in celebranda s. Liturgia, hymnos, canones varios et tabulam numerorum, bohairice (interdum graece) cum rubricis et notis arabicis. Codex, quem exscripsit Raphael Tuki, in cod. Borgiano coptico 9, ff. 106-156, in plerisque consentit cum cod. Vat. copt. 27; quae maxime discrepant hic recensemus.

1 (ff. 1-62) Officium diaconi, praemissis invocatione $\sigma\upsilon\eta \theta\epsilon\omega$ $\beta\epsilon\mu \alpha\lambda\lambda\epsilon$ et titulo: $\pi\alpha\tau\epsilon\pi\alpha\psi\iota \eta\tau\epsilon \pi\alpha\tau\epsilon\alpha\kappa\omega\eta$ $\chi\epsilon\mu\alpha \alpha\lambda\lambda\epsilon$ « Ministerium diaconi ». F. 1^v, ante $\eta\eta\theta\eta\eta\eta\eta$ addit: $\mu\alpha\rho\epsilon\chi\chi\omicron\varsigma \psi\alpha\lambda\mu\omicron\varsigma \pi\iota\epsilon$ « Dicat

ps. 116 »; f. 2^v, om. quae cod. Vat. 27, f. 2, adiecit scriptura graciliore; f. 3, ante **σωεις** (f. 3^v) habet: **ΙΤΑ ΠΙΔΙΑΚΩΝ ΠΡΟΣΕΥΞΑΣΘΕ ΗΠΕΡ** (sic) **ΤΗΣ ΑΓΙΑΟΥ** (sic) **ΤΡΑΠΕΖΑ · Ο ΛΑΟΣ**; om. **ΕΠΙ ΠΡΟΣ.** et ante **ΠΡΟΣ. Ύ. Τ. ΘΥΣΙΑ** add. **ΗΡΗΝΗ ΠΑΣΙΝ**; f. 5, pro **ΑΒΒΑ ΝΙΜ**, habet **ΑΒΒΑ ΜΑΡΚΟΣ**; ff. 5-6, sub rubrica arabica « Hoc dicatur post Epistolam » scribit: **Η ΑΓΑΠΗ... ΑΣΕΩΩΠΙ**, fere ut apud Tuki, **ΠΙΧΩΜ ΗΤΕ ΠΙ-
ΩΟΜΤ ΗΑΝΑΦΟΡΑ**, pp. 117-118, sed loco **ΑΒΒΑ ΝΙΜ** nominat **ΑΒΒΑ ΜΑΡΚΟΣ** et post **ΗΛΞΑΝΤΡΙΑΣ** recenset: **ΑΓΙΘΙΑΣ ΚΕ ΝΟΥΘΙΑΣ ·
ΖΙΒΗΣ ΘΗΠΑΝΘΑΠΟΛΗΣ · ΚΕ ΗΡΙΝΗΣ ΕΡΙΚΙΣ ΚΕ ΜΟΡΙΘΑΝΙΑΣ ΚΕ
ΚΤΟΥΚΑΣ ΚΕ ΗΤΟΥΜΕΝΗ**; f. 7^v, add. **ΧΣ ΑΝΕΛΗΦΘΗ... ΨΥΧΩΝ
ΗΜΩΝ** (sic); cf. Tuki, p. 117; ff. 7^v-8, verba **ΑΘΑΝΑΤΟΣ Ο ΕΚ** (Vat. 27, f. 5^v) sic complet: **ΠΑΡΘΕΝΟΥ ΓΕΝΝΗΤΙΣ... ΙΣ ΟΥΡΑΝΟΣ · ΕΛΕΗΣΟΝ
ΗΜΑΣ · ΔΟΞΑ** etc. (ff. 5-8, inc.: **ΘΑΩ**, des.: **ΕΛΕΗΣΟΝ ΗΜΑΣ**, saec. XVII genuinis suffecta sunt); f. 8^v desinit in rubrica « Hae troparia dicuntur ad tinnitum aeris (سوس), in festis Domini, B. M. V., angelorum, apostolorum, martyrum et sanctorum, post triplex **ΑΓΙΟΣ**, ante Evangelium »; ff. 9-10^v, **ΦΝΑΥ ΪΠΙΣΜΟΥ ΠΕ ΦΑΙ** « Hae est hora benedictionis », les.: **ΑΚΩΤ ΪΜΟΝ ΑΚΝΑΙ ΠΑΝ** « redemisti uos, misertus es nostri ». F. 11^v-13, sub rubrica « Post Evangelium leguntur hae sectiones; prima, pro sanctis »: **ΝΗ ΕΘΟΥΑΒ ΗΤΑΚ...** « sancti tui... »; pro martyribus: **ΖΑΝ ΧΛΟΜ...** « coronae... »; **ΝΙΜ ΓΑΡ ΘΕΝ ΝΙΝΟΥΤ...** « quis inter deos... »; **ΓΕΝΟΥΩΩΤ ΜΟΚ...** « adoramus te »; f. 14^v, pro **ΠΡΟΣ. Η. Τ. ΝΟ-
ΟΥ(Η)ΤΩΝ**, habet **ΑΖΩΝΤΟΝ**; om. **Ύ. Τ. ΑΓΑΘΟΝ ΎΕΤΩΝ...**, sed ad. f. 15: **Η. Τ. ΣΩΤΗΡΙΑ · ΑΔΡΟΠΟΝ ΚΕ ΕΚΤΙΝΟΝ**; **Η. Τ. ΣΩΤΗΡΙΑ
ΙΤΟΥΚΟΜ. ΚΕ ΤΗΣ ΤΟ ΠΟΛ...**; dein, ante f. 16, om. **ΣΩΘΗΣ...** **ΣΤΑ-
ΗΤΕ** quae leguntur Vat. 27, f. 7; f. 18^v, manus posterior, post verba **Η ΕΘΗΝΟΥ ΕΒΟΛ ΘΕΝ ΦΙΩΤ** « qui ex patre procedit », litteris mino-
bus adiecit **ΝΕΜ ΗΨΗΡΙ** « et filio »; ff. 21^v, 22, add.: « in liturgia s. Gre-
gorii dicit diaconus: **ΣΤΩΜΗ ΚΑΛΩΣ... ΠΡΟΣΦΕΡΙΝ** (Tuki, p. 111); ff. 22, 3^v, sub rubrica arabica « In liturgia s. Basilii dicit diaconus ad oblatio-
em in diebus festis et dominicis », add.: **ΟΡΙ ΕΡΑΤΕΝ ΘΗΝΟΥ...** « state » (Tuki, pp. 119-120); f. 24, aute **ΠΡΟΣΦΕΡΙΝ** om. **ΚΕ ΕΛΗΣΟΝ... ΗΝΣ
ΥΧΣ...**; ff. 24-26, quae a populo sunt dicenda signantur rubrica **Ο ΛΑΟΣ**, nam ignorat Vat. 27; f. 26^v, ante **ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ** om. **ΑΜΗΝ ΑΜΗΝ
ΜΗΝ ΚΕ ΠΑΛΙΝ ΠΙΣΤΕΥΟΜΕΝ...** (Vat. 27, f. 13^v); f. 27, post **Ο ΘΕΟΣ
ΜΩΝ** add. pericopae praecedentis (**ΣΕ ΕΜΝΟΥΜΕΝ...**) versionem copticam **ΕΝΘΩΣ ΕΡΟΚ...** « cantamus tibi » (Tuki, p. 121) et **ΚΛΙΝΑΘΕ ΘΕΟΥ...**

ff. 27^v-28^v, sub rubrica arabica « In celebranda liturgia s. Gregorii, hic dicitur », add. **ΠΡΟΣ. Ἡ. ΤΟΝ ΦΥΛΟΧΡΙΣΤΟΥ... ΣΩΤΗΡΑΣ** (sic) **ἡμῶν** (cf. Tuki, pp. 58^B - 58^E et cod. Vat. 27, f. 25^v), dein: **ΤΩΒΘ ἔχ. ΝΙΚΑΡ-ΠΟΣ...**, **ΠΡΟΣ. Ἡ. ΣΩΤΗΡΙΑ ἡΤΟΥΚΟΣΜΟΥ**; f. 29, post rubricam arabicam « Hic dicuntur diptycha; liturgiae s. Basilii complementum, post orationem pro presbyteris et diaconis: **ἘΛΗΘΟΝ ἡΜΑΣ... ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΝ** (cod. Vat. 27, ff. 14, 14^v); ff. 29^v-31, add.: **Τ. ἔχ. ἘΠΧΙΝΜΩΣΙ...**, **Τ. ἔχ. ΝΙΣΙΤ...**, **Τ. ἔχ. ΝΙΚΑΡΠΟΣ...** quae, nonnullis in ultima oratione mutatis, habet Vat. 27, ff. 26-27^v. In commemoratione defunctorum (ff. 32-38; cf. cod. Vat. 27, ff. 15 sqq.), ff. 32-35^v, manus prima recensuit patriarchas Alexandrinos octoginta, nempe a s. Marco usque ad Iohannem VIII (1300-1320), dein, vacuo relicto spatio duarum linearum, imo f. 35^v, adiecit, in quantum sub rasura legere est: **καὶ τοῦ πᾶτοφο[ροῦ]... Σεῦν-ρος** | **πατριάρχου ἀν[τ]όχια** et, interiecta linea punctis et ductibus obliquis effecta, **ΑΒΒΑ ΜΑΚΑΡΙ**; **ΑΒΒΑ** | **ἀντωνι**· **ΑΒΒΑ**; de patriarcharum nominibus aetate posteriore adiectis, v. infra; f. 36, inter monachos, om. **ΑΒΒΑ παῦλω** et **ΑΒΒΑ παρσώμα**; in fine memorat **ἐπίσκ.**, **πρεσβ.**, **διάκ.**, **ὑποδιάκ.**, **ἀναγνώστ.**, **ψαλλωτός**, **μοναχ.**, **ἀλλαικον** (sic); f. 38, add.: **ΠΡΟΣ. Ἡ. ΤΟΝ... ΘΥΛΙΠΟΜΕΝΟΝ**; f. 38^v sqq., **ὁ λαός κῡρ. ἐλ...**, **ὁ λαός ωςπερ...**, **βωλ ἐβωλ...**, **ἀμην προσ...**, **κΊ ἐλ...**, et, sub rubrica **ὁ λαός πενωτ...** « Pater noster » integre; f. 41^v, Ps. 150 integre (cf. Labib, **πῖχωμ ἡτμετρεφ-ωεμω** ἡτε **πιδιακων**, pp. 172 - 173^B); f. 43, post Ps. 150, add. **ΑΛΛ...** **ΔΟΞΑ ΠΑΤΡΙ...**, **ΑΛΛ...** **ΔΟΞΑ** **σι ὁ θεός**, **ΑΛΛ...** **πιώου...**, **ΑΛΛ...** **ἡς πωηρι...** **σωτεμ...**, **ο ἱερεὺς χε** **⟨φ⟩σμαρωοῦτ...** (cf. Labib, pp. 173^B, 173^F, 173^Z, qui tamen non habet **ΔΟΞΑ** **σι...**, **ἡς πωηρι...**); f. 43^v: psalliae dicendae ad qurbān pro temporis opportunitate, scil. ^a ff. 43^v-45, tempore ieiunii: **† ΠΗΝΣΤΙΑ** (Labib, **πῖχωμ ἡτε † ψαλλμοδια εῶϣ** « Liber Psalmodiae sanctae », Heliopoli, 1908, p. 170^B); ^b ff. 45^v-47, tempore ieiunii et obsequiarum: **ΠΙΜΑΙΡΩΜΙ ἡἡΓΑΘΟΣ...** « Hominum amator bone » (Labib, p. 170^E); ^c ff. 47^v-49^v, tempore sanctae Pentecostis: **ΤΟΤΕ ΡΩΝ ΑΓΜΟΖ** « Tunc repletum est os nostrum » (Labib, p. 170^E, pro 170^F; de his psalliis v. etiam L. Villecourt, *Les observances liturgiques et la discipline du jeûne dans l'Eglise copte*, in ephemeride *Le Muséon*, t. XXXVI, (1923), pp. 275, 277, 281); f. 49^v, sub rubrica **ὁ λαός**, add. **ΑΝΘΙ ΕΒΩΛ ΘΕΝ ΠΙΣΩΜΑ** « accepimus de corpore » et, ff. 50-51^v, **ΠΧΣ ΠΙΔΟΓΟΣ ἡτε ΦΙΩΤ** « Christe, Verbum Patris », des.: **ΤΕΝΟΥΩΥΤ ἡμῶς ΤΕΝ†ΩΟΥ ΝΑΣ** « adoramus eam, glorificamus eam », at om. **σω-**

ματος... φαι πε πωμα... quae habet Vat. 27, f. 22; ff. 60-61 (de ff. 52-59 v. infra), sub rubrica bohairico-arabica « diaconus ad lotionem manuum presbyteri post mysteria »: προσ. ἡ. τ. ἀξιος... ut Vat. 27, f. 23; ff. 61^v-62, add. varias formulas dimittendi populi, quas vide ap. Tuki, πῖχωμα ἡ τε πῖχωματ ἡ αναφορα pp. 106, 107, nempe: post Orationem vespertinam ἐν ἡρῆνῃ κε ἡ γαπῃ, post Orationem matutinam quando celebratur missa δαχουτῆρον ἡ παντῆς, post preces matutinas et vespertinas τῆρῆνῃ.

F. 35^v, super partes vacuum et erasam, manus secunda sericini patriarcharum Alexandrinorum produxit usque ad patriarcham nonagesimum octavum seu Marcum V (1602-1617) atque f. 36 in summo mg. addidit: πῖνωτ ἄββα ἀθεῶνι νέμ πῖωμῖ δββα πᾶντῃ et δββα ante vocem μακαρι qua continuatur in textu primigenio monachorum numeratio necnon l. 2, in spatio vacuo, post μακαρι: κε δββα μακαρι; item, f. 35^v, nomini μαρκος tertia manus addidit: ἰωᾶ (patriarcharum nonagesimum nonum) eademque, ut vid., in mg. ext. adiecit: πρεσβυτηνῃ (sic) « Aegyptium », iuxta nomen Iohannis, patriarchae nonagesimi quarti (cf. Renaudot, *Historia Patriarcharum Alexandrinorum*, Parisiis, 1713, p. 611: « Joannes Misrâ »); quarta demum manus, in angulo interno imi f. 35^v, scripsit ματθεος (patriarcham centesimum). Eiusdem manus quartae esse dixeris numeros singulis patriarcharum nominibus, inde a seriei initio, superscriptos (ff. 33^v-35^v) necnon notas arabicas quae imo f. 35^v leguntur, ad quosdam patriarchas spectantes, scil.: pro Iabricle (nonagesimo quinto): من منية الدير المحرق « Ex Minšiyah al-Dair al-Muḥarraq »; pro Iohanne (nonagesimo sexto): منفوطى « Manfalūtensis »; pro Gabriele (nonagesimo septimo): من المير بشرق الدحرجاوية من رهبان دير « Ex Al-Mambîr ad orientem Al-Duḥrağāwiyah, e monachis monasterii Abba Bišāi in deserto »; pro Marco (nonagesimo octavo): الياضى « Al-Biyādensis, e monasterio Abū Maqār »; pro Iohanne (nonagesimo nono): الملوانى رئيس دير انطونيوس العربية « Mallawānensis, praepositus monasterii Antonii in arabico (deserto) »; pro Matthaeo (centesimo): من طوخ التصارى وكان من ابو مقار وفي مدة زمانه هاربا ممن تدعوا حاجة اليه في صلح م « Ex Tūḥ al-Našārā et fuit ex Abū Maqār et in spatio temporis sui aufugiens a petentibus ab eo rem pro populi bono nec essent grex sine pastore ».

Inter ff. primigenia $\overline{\text{N}}\Delta$ et $\overline{\text{N}}\Xi$ (ff. 51, 60) saec. XVII in. adiecta sunt ff. octo (52-59) notis copticis destituta; ff. 52-53^v, $\overline{\text{K}}\Xi \overline{\text{K}}\Xi \overline{\text{K}}\Xi \epsilon\tau\epsilon \phi\alpha\iota \pi\epsilon \overline{\text{I}}\overline{\text{H}}\overline{\text{C}} \pi\overline{\text{X}}\overline{\text{C}}$ « Domine, Domine, Domine, qui es Iesus Christus » (Tuki, pp. 111, a quo aliquantulum discrepat); ff. 53^v-59, sub rubrica arabica « Haec sunt Tabahât (seu $\tau\omega\beta\zeta$ « orate ») s. Cyrilli dicenda a diacono: $\tau\omega\beta\zeta \epsilon\chi\epsilon$ (sic) $\tau\zeta\overline{\text{I}}\overline{\text{P}}\overline{\text{H}}\overline{\text{H}}\overline{\text{H}}$ etc. ut in cod. Vat. 27, ff. 23-31, at om. $\tau. \epsilon\chi. \pi\chi\iota\mu\omicron\omicron\upsilon\iota \epsilon\pi\omega\omega\iota...$, $\tau. \epsilon\chi. \text{nici}\tau...$, add. autem f. 58: $\omicron\gamma\omega\chi\tau \acute{\alpha}\phi\tau \theta\epsilon\omicron\text{n} \omicron\gamma\zeta\omicron\tau \text{nem} \omicron\gamma\omicron\epsilon\epsilon\rho\tau\epsilon\rho$ « adorete Deum cum timore et tremore » et f. 59: $\omicron\gamma\omega\chi\tau \phi\tau \phi\iota\omega\tau \pi\iota\pi\alpha\text{n}\tau\omega\kappa\rho\alpha\tau\omega\rho$ « adorete Deum Patrem omnipotentem ».

2 (ff. 63-73^v) Hymni, praemissa invocatione $\text{CYN} \theta\epsilon\omega \text{بسم الله}$ « Cum Deo (ar.: in nomine Dei) ». ¹ (ff. 63-71) Hymnus matutinus sub titulo: $\mu\alpha\rho\epsilon\text{n}\zeta\omega\varsigma \text{nem} \mu\iota\alpha\tau\tau\epsilon\zeta\omicron\varsigma \chi\epsilon \text{قائين مع الملائكة}$ « Cantemus cum angelis » (Tuki, $\pi\chi\omega\omega \acute{\eta}\tau\epsilon \mu\iota\theta\epsilon\omicron\tau\omicron\kappa\iota\alpha$, pp. $\overline{\text{P}}\overline{\text{N}}\overline{\text{B}}-\overline{\text{P}}\overline{\text{N}}\overline{\text{E}}$); codex, f. 69, ter habet: $\acute{\alpha}\gamma\iota\omicron\varsigma \acute{\omicron} \theta\epsilon\omicron\varsigma \cdot \acute{\alpha}\gamma\iota\omicron\varsigma \iota\varsigma\chi\gamma\rho\omicron\varsigma \cdot \acute{\alpha}\gamma\iota\omicron\varsigma \acute{\alpha}\theta\alpha\text{n}\alpha\tau\omicron\varsigma$ et post primum add. $\acute{\omega} \epsilon\kappa \mu\alpha\rho\epsilon\text{n}\omicron\gamma \gamma\epsilon\text{n}\eta\epsilon\omicron\iota\varsigma$, post secundum $\acute{\omega} \varsigma\tau\alpha\gamma\rho\omega\epsilon\iota\varsigma \Delta\eta \acute{\eta}\mu\alpha\varsigma$, post tertium $\acute{\omega} \acute{\alpha}\nu\alpha\varsigma\tau\alpha\varsigma \cdot \epsilon\kappa \tau\omicron\text{n} \mu\epsilon\kappa\rho\omicron\text{n} \cdot \kappa\epsilon \acute{\alpha}\nu\epsilon\lambda\tau\omicron\text{n} \cdot \tau\eta\varsigma \omicron\gamma\rho\alpha\text{n}\omicron\gamma\varsigma$; sequitur, f. 71, $\mu\epsilon\text{n}\iota\omega\tau \epsilon\tau\theta\epsilon\text{n} \mu\iota\phi\text{n}\omicron\gamma\iota$ « Pater noster qui es in caelis », solum initium; ² (ff. 71-72^v) Hymnus in honorem B. M. V. in duas partes divisus: $\chi\epsilon\rho\epsilon \tau\epsilon\text{n}\tau\zeta\omicron \epsilon\rho\omicron...$, $\chi\epsilon\rho\epsilon \theta\eta \epsilon\tau\alpha\kappa\mu\iota\varsigma \mu\alpha\text{n}...$, « Salve, rogamus te..., salve quae genuisti nobis... » (Tuki, op. laud., pp. $\overline{\text{P}}\overline{\text{N}}\overline{\text{Z}}$, $\overline{\text{P}}\overline{\text{N}}\overline{\text{H}}$, absque sectionum distinctione); ³ (ff. 72^v-73^v) item: $\tau\epsilon\text{n}\delta\iota\varsigma\iota \acute{\alpha}\mu\omicron$ « Exaltamus te » (Tuki, p. $\overline{\text{P}}\overline{\text{N}}\overline{\text{H}}$); sequitur, f. 73^v: $\tau\epsilon\text{n}\eta\alpha\zeta\tau \epsilon\omicron\gamma\text{n}\omicron\gamma\tau \acute{\eta}\omicron\gamma\omega\tau$ « Credimus in unum Deum », solum initium, cum rubrica arabica: « Iam antea scriptum est hoc symbolum orthodoxum in primo libro, in liturgia diaconi. Et Deo gloria aeterna, perennis » (cf. f. 16).

3 (ff. 74-99) Canones varii; magna ex parte ut in cod. Vat. copt. 27. ¹ (ff. 74-90^v) Canones octo pro adoratione crucis; canonum series ut in cod. Vat. copt. 27, ff. 32-45^r; ² (f. 91) oratio pro vespere et mane: $\mu\epsilon\pi \mu\epsilon\text{n}\tau\zeta\omicron\omicron...$ (Vat. 27, f. 49^v); ³ (ff. 91^v-92) canon crucis mane legendus: $\chi\epsilon\rho\epsilon \tau\omega\mu\epsilon\lambda\epsilon\tau$ (Vat. 27, ff. 48^v-49 sed addit Vat. 28, ff. 92^v-93, $\mu\iota\zeta\gamma-\mu\eta\text{n}...$ ut ap. Tuki, $\pi\chi\omega\omega \acute{\eta}\tau\epsilon \mu\iota\omega\omicron\mu\iota\tau \mu\alpha\text{n}\alpha\phi\omicron\rho\alpha$, p. 111); ⁴ (ff. 93-95^v): $\mu\iota\varsigma\overline{\text{A}} \mu\iota\kappa\omicron\gamma\chi\iota$ « Israel parvus » (Vat. 27, f. 45^v uhi est canon nonus pro adoratione crucis); ⁵ (ff. 95^v-97^v) canon pro Michael archangelo: $\acute{\omega} \mu\iota\alpha\gamma\omega\iota \acute{\omega} \mu\iota\omicron\gamma\text{n}\omicron\varsigma$ « o gaudium, o laetitia » (cf. Villecourt, *Les observances liturgiques*, in ephemeride *Le Muséon*, t. XXXVII (1924),

p. 224), des.: $\dot{\eta}\tau\epsilon\ \dot{\eta}\alpha\ \dot{\eta}\dot{\phi}\dot{\eta}\dot{\nu}\dot{\alpha}\dot{\iota}\ \dot{\kappa}\epsilon\ \dot{\eta}\dot{\iota}\dot{\eta}\ \dot{\epsilon}\dot{\tau}\dot{\alpha}\dot{\mu}\dot{\epsilon}\ \epsilon\dot{\beta}\dot{\alpha}\dot{\lambda}$ « caelestium; et unne; stupendum est »; * (ff. 97^v-99) Canon pro martyre, in die festivo: $\dot{\phi}\dot{\eta}\ \dot{\epsilon}\dot{\theta}\dot{\alpha}\dot{\nu}\dot{\alpha}\dot{\beta}\ \dot{\mu}\dot{\epsilon}\dot{\rho}$ « sanctus ille martyr », des.: $\dot{\pi}\epsilon\dot{\rho}\dot{\eta}\dot{\kappa}\dot{\eta}\dot{\psi}\dot{\tau}\ \dot{\eta}\dot{\eta}\dot{\alpha}\dot{\iota},\ \dot{\kappa}\epsilon\ \dot{\eta}\dot{\iota}\dot{\eta},\ \dot{\gamma}\dot{\tau}\dot{\alpha}\dot{\mu}\dot{\epsilon}\ (\text{primum } \tau \text{ super lineam})\ \epsilon\dot{\beta}\dot{\alpha}\dot{\lambda}\ \dot{\eta}\dot{\chi}\epsilon\ \dot{\mu}\dot{\alpha}\dot{\gamma}\dot{\epsilon}\dot{\sigma}\dot{\tau}\dot{\eta}\dot{\rho}\dot{\iota}\dot{\alpha}\ \dot{\eta}\dot{\tau}\epsilon\ \dot{\tau}\dot{\pi}\dot{\alpha}\dot{\rho}\dot{\epsilon}\dot{\eta}\dot{\sigma}\ \ (\dot{\tau}\dot{\pi}\dot{\alpha}\dot{\rho}\epsilon. \text{super textum pristinum altera manu scriptum}):$ Magna eius misericordia; et unne; stupendum est mysterium Virginis »;
 99 des.: $\text{كلت القوانين الثنية المعروفة | وقوانين عيد الملائكة والشهداء اى | ملاك}$
 Absoluti sunt canones octo noti et canones pro festis angelorum et martyrum — cuiusvis angeli et cuiusvis martyris — et cum eorum fine explicit liber. Et Deo gloria perpetua, aeterna ».

4 (ff. 99^v-100) Tabula numerorum seu notae numericae copticae unciales et cursivae, cum earumdem nominibus copticis ab $\dot{\alpha}$ ($\dot{\sigma}\dot{\nu}\dot{\alpha}\dot{\iota}$) ad ($\dot{\mu}\dot{\epsilon}\dot{\tau}$), a $\dot{\kappa}$ ($\dot{\chi}\dot{\alpha}\dot{\nu}\dot{\tau}$) usque ad $\dot{\rho}$ ($\dot{\psi}\dot{\epsilon}$), a $\dot{\varsigma}$ ($\dot{\beta}\dot{\epsilon}\dot{\psi}\dot{\epsilon}$) usque ad $\dot{\lambda}$ ($\dot{\sigma}\dot{\nu}\dot{\psi}\dot{\alpha}$). Desinit (f. 100) cum nota arabica, partim nunc oblitterata integre autem

R. Tuki, in cod. Borg. copto 9, p. 156, servata: $\text{وَقِيَّةٌ مَا يَأْتِي مِنَ الْعَدَدِ}$
 يصير على هذا الترتيب والسج له دائما ابد
 Et reliqui numeri efformantur iuxta hanc tabulam. Et Deo gloria perpetua, aeterna ».

Codex, ubi scriptura quae suspenditur ductibus chartae impressis definitur, constat fasciculis decem, quorum primus habet ff. 4 genuina (ff. 1-4, coptice signata $\dot{\Sigma} - \dot{\zeta}$) et 3 (ff. 5-7) manu saec. XVII in. foliis pristinis suffocta, secundus habet ff. 2 eiusdem manus posterioris (f. 8 et f. 17) ac ff. 8 manus pristinae (ff. 9-16, $\dot{\iota}\dot{\kappa} - \dot{\iota}\dot{\sigma}$); sequuntur uniones pristini $\dot{\tau} - \dot{\theta}$ et ff. 5 ultimi fasc. $\dot{\iota}$ (ff. 18-51, $\dot{\kappa}\dot{\alpha} - \dot{\eta}\dot{\chi}$, 60-95, $\dot{\eta}\dot{\epsilon} - \dot{\varsigma}$, 96-100, $\dot{\tau}\dot{\alpha} - [\dot{\tau}\dot{\epsilon}]$) quibus, ut dictum, manu (vel manibus? cf. f. 52^v, ll. 4-9, f. 56^v, lin. 6, f. 57, 6, f. 57^v, ll. 6-13) saec. XVII interpolata sunt 52-59. In cod. pristino fasciculi signati sunt litteris copticis in ang. sup. int. paginarum extremarum; folia autem, copticis uncialibus signantur in summo ang. ext. paginarum aversarum simulque in agina recta folii initialis fasciculorum; insuper, summis ff. pristinis rectis, in ang. ext., manus recentior apposuit notas cursivas copticas, partim resectas cultro glutinatoris; suffocta omni nota coptica destituta sunt. Summas paginas extremas fasciculorum distinguit ornamentum lineis inter se innexis atramento delineatum et coloribus rubro et croceo pictum, inter invocationes $\dot{\iota}\dot{\psi}\ \dot{\chi}\dot{\chi}$; ornamentum varias exhibet formas (ita tamen in fasciculo desinente eiusdem sit indolis ac in fasc. initiali sequente). Scriptura alchra est, ductus praebens tenues et crassos distincte oppositos, distinctius quidem quam in cod. Vat. copt. 17 (A. D. 1288, Hyvernât, *Album*, tab. LVI) quocum habet similitudinem e. g. in usu simultaneo duplicis formae litterae $\dot{\alpha}$; graciliores, pro more, sunt notae ff. et fasciculorum atque inscriptiones. F. 1 decorant fascia et rami cum floribus, ff. 24, 32, rami cum floribus, rubri et flavi coloris; colorem caeruleum exhibet super f. 1 in litteris grandioribus, eoque exarata sunt simul ac minio tacta inscriptio

carne, e carne in pellem, e pelle in pilum, e pilo in terram, virtute illius qui ossaberat. Et hoc est (os) cariosum erosum (cf. Coran. 36, 78)». In summo f. 1: n° 28; leat f. 59v.

Integumentum e corio rubro, auro impressa praebet in dorso ornamenta, notam s ac stemmata Pii VI et Francisci Xaverii de Zelada card. bibliothecarii.

29-31. An. D. 1712, 1713, 1711 (= Mart. 1428, 1430, 1427, cf. cod. 29, ff. 662, 50v, cod. 30, f. 407, cod. 31, f. 414), chart.

Lectionarium pro dominicis per annum et variis festis uecnon pro ebdomada maiore; de Lectionariis hucusque editis, v. A. Vaschalde, *Ce ui a été publié des versions coptes de la Bible*, in ephemeride *Le Muséon*, 932, p. 125. Distribuitur in quattuor partes in tres tomos collectas. Partes rimam et secundam continet codex 29, partem tertiam codex 30, partem quartam continebat codex 31 nunc perditus. Lectionum textus est ohairicus additis tamen, fere constanter, arabice primis et ultimis verbis niuseuiusque lectionis Novi Testamenti; partis primae titulus generalis arabicus est; bohairice autem et arabice leguntur tituli generales partium secundae et tertiae; in parte prima sectionum tituli arabice tantum cripti sunt, in parte secunda bohairice et arabice praeterquam in f. 380v, ubi arabice tantum; in parte tertia bohairice et arabice ff. 2-214, excepto . 113 ubi arabice solum; item arabice solum ff. 231v-406v; raro arabice vertuntur tituli lectionum Novi Testamenti, frequentius vero inscriptiones ornatum Psalterii, addito insuper « ad Missam » ante Ps. Evangelii tertii. Lectionum N. T. inscriptiones comitantur, at parum constanter, notae quibus signantur sectiones Ammonianae et capita coptica pro Evangeliiis, uecnon capitula magna et parva pro reliquis libris.

Locus scripturae, quae suspenditur, ductibus definitur directis et transversis forma hartae impressis. Pars prima constat quinionibus $\bar{\alpha} - \bar{\kappa}\bar{\zeta}$ (cod. 29, ff. 1-269 + 97a, $\bar{\alpha} - \bar{\kappa}\bar{\zeta}\bar{\epsilon}$, ff. 266-269 nota coptica carentibus), secunda quinionibus $\bar{\alpha} - \bar{\eta}$ (ff. 270-448 + 371a, $\bar{\alpha} - \bar{\eta}$, inde a f. 272) et septem foliis fasc. $\bar{\eta}\bar{\theta}$ (ff. 449-455, solo f. 449 coptice notato $\bar{\eta}\bar{\theta}\bar{\alpha}$), tertia, demum, foliis novem fasc. $\bar{\alpha}$ (cod. 30, ff. 1-9, $\bar{\alpha} - \bar{\eta}$, inde a f. 3), quinionibus $\bar{\kappa} - \bar{\alpha}$ (ff. 10-399, $\bar{\alpha} - \bar{\eta}$) et foliis novem fasc. $\bar{\alpha}\bar{\alpha}$ (ff. 400-408, $\bar{\alpha}\bar{\alpha} - \bar{\eta}\bar{\zeta}$, ff. 407, 08, nota coptica destitutis). Fasciculorum et foliorum notae copticae iuxta eandem ornam appositae sunt ac in cod. Vat. copt. 28; in recensendis ff. secuti sumus enumerationem imis pp. rectis nuper impressam. Codices sat decorum praebent specimen scripturae saec. XVIII ineuntis, manus tamen aliquantulum rudioris ac scriptura cod. Vat. opt. 19 qui est eiusdem fere aetatis, an. D. 1715 (Hyvernati, *Album*, tab. iv). Initium singularum partium praecedit crux integram paginam tenens, lineis inter se connexis confecta e pigmentis obducta rubro, viridi et croceo, cum solitis inscriptionibus $\bar{\eta}\bar{\theta}\bar{\epsilon}$, $\bar{\eta}\bar{\zeta}\bar{\epsilon}$, $\bar{\eta}\bar{\zeta}$.

ⲁⲥ, ⲁ, ⲱ minio vel atramento exaratis excepta littera ⲁ initio partium primae et secundae, quae, formam referens aquilae, isidom decorata est pigmentis ac ipsa crucis imago. Item lineis inter se connexis constant similibusque distinguuntur coloribus ornamenta maiora initio partium aliaque variae formae ac amplitudinis (ampliora passim in cod. 29) initio sectionum, additis quandoque in mg., ramis et avibus; rami et aves apparent quandoque in litteris initialibus grandioribus, maxime in littera ⲁ et in litteris rotundis circino exaratis; variis coloribus, maxime rubro, croceo, viridi, maculantur litterae initiales maiores passim, ornamenta parva in pp. extremis fasciculorum; spatium triangulum subscriptionum arabicarum, in fine sectionum, definitur circularum catena punctis effecta varie pictis. Minio exarata sunt inscriptiones copticae, inscriptio arabica cod. 30, f. 113, cum punctis diacriticis nigris, paucae notae arabicae et interpunctionis signa; tacta minio litterae marginales communes, litterae ⲉ et Ⲋ, ductus in fine lectionum, ac lineolae super notas numericas ac vocabulorum compendia; duplici ductu directo, rubro et nigro, cancellatae sunt lineae duae cod. 30, f. 6. Inscriptiones nonnullae sectionum arabicae et in cod. 30, f. 231^v, inscriptio ⲓⲛⲉ, ⲡⲉⲕⲉ, ⲛⲉ, ⲁⲥ spatium occupant vacuum in medio fasciarum. In parte ultima cod. 29 et in cod. 30, pigmenta partim madore deleta sunt, crocea praesertim et viridia. Folia atramento corrosa tela serica tenuissima recens refecta sunt. Cod. Vat. copt. 29, f. 11, sectionem concludit librarius: *أبسط ما يقرى من الفصول في الاعد الاول من توت بسلام من الرب امين امين*. Absolutum est quod e pericopis legendum dominica prima (mensis) tūt; in pace Domini. Amen. Amen»; in cod. Vat. copt. 29, ff. 19^v, 28^v, 38^v, 49, 58^v, 67^v, 78^v, 89^v, 99^v, 111, 124, 136, 148, 160^v, 172^v, 181^v, 191, 204, 219^v, 228^v, 238, 248, 258^v, 265^v, 284^v, 296, 306, 315, 328, 337, 348^v, 359, 371^{av}, 380, 395^v, 405^v, 417, 428, 438, 450 et in cod. Vat. copt. 30, ff. 14^v, 27, 42, 58^v, 72^v, 92, 112^v, 123^v, 138, 150, 166, 180, 191, 202, 213^v, 231, 238, 250, 264, 275, 286^v, 299^v, 311, 324, 335^v, 352, 366, subscriptiones ad calcem sectionum eiusdem fere sunt tenoris, mutatis mutandis pro dierum diversitate. Nonnullae tamen quid proprium habent: Vat. copt. 29, ff. 238, 417 et Vat. copt. 30, ff. 231, 286^v desinunt in: *والله يعين من استعان به وتوكل عليه امين* «Et Deus adiuvaabit implorantem auxilium suum et in Ipso confidentem. Amen»; Vat. copt. 29, f. 428, pro «In pace Domini» praebet: *شفاعتها تكون معنا امين ومع التاسيع المسكين امين* «Intercessio eius (B. M. V.) sit nobiscum. Amen. Et cum librario paupere. Amen»; omittunt cod. Vat. copt. 29, ff. 265^v, 380 et Vat. copt. 30, ff. 14^v, 92, 191, 238, 275, 299^v, 324: *أبسط ما يقرى من الفصول في* «quod e pericopis legendum in»; Vat. copt. 30, f. 311, nuda: *تتم وكامل* «Desinit et absolutum est».

29. Mm. 315 × 210, ff. 455 + 97^a, 371^a, linn. 19.

Lectionarium pro dominicis priorum sex mensium anni et variis festis.

I (ff. 3-266^v) Lectiones pro dominicis sex priorum anni mensium, sub titulo: *بسم الله قطماوس مقدس بخدم السنة شهر* (ε)ϣϣ

الاولى اول ذلك « Cum Deo (ar.: in nomine Dei). Lectionarium sanctum inserviens sex prioribus mensibus; prior illorum ».

1 (ff. 3-38^v) Mensis tūt. ¹ (ff. 3-11) Dominica I, vesp., Ps. 29, 5, 11. Matth. 11, 11-21 des. **ΟΥΟΙ ΝΕ ΒΗΔΣΑΙΔΑ**; mane, Ps. 30, 7 inc. **ΑΠΟΚ ΔΕ ΑΙΕΡΘΕΛΠΙΣ** - 8 des. **ΠΕΚΝΑΙ**, 20; Matth. 21, 23-27; I Tim. 1, 12-19; Iac. 1, 22-27; Act. 13, 25-33 des. **ΕΤΑΓΤΟΥΝΟC Φ†**; Ps. 30, 24 des. **ΞΑΝΜΕΘΜΗΝ ΗΧΕ ΠΩC**, 20; Luc. 7, 28-35; ² (ff. 11^v-28) dominica II, vesp., Ps. 7, 11-12 des. **ΟΥΡΕΦΩΟΥ ΗΡΗΤ ΠΕ**; Luc. 4, 38-41 des. **ΠΩΗΡΙ Μ†**; mane, Ps. 8, 2 des. **ΗΚΑΞΙ**, 5, 6; Marc. 1, 35-39; II Tim. 1, 12-2, 2; Iac. 2, 5-13; Act. 11, 19-26; Ps. 20, 2, 3; Luc. 10, 21-37; ³ (ff. 20-28^v) dominica III, vesp., Ps. 9, 2, 3; Marc. 1, 29-34; mane, Ps. 9, 11, 12; Matth. 8, 5-13; I Petr. 1, 13-21; Act. 9, 22-31; Ps. 17, 47, 50; Luc. 19, 1-10; ⁴ (ff. 29-38^v) dominica IV, vesp., Ps. 32, 22, 5; Matth. 9, 18-26; mane, Ps. 32, 20, 21; Matth. 15, 21-28; II Cor. 1, 1-14; I Ioh. 3, 8 inc. **ΕΘΒΕ ΦΑΙ ΑΓΟΥΩΗC** - 18; Act. 9, 36-42; Ps. 28, 11, 9 inc. **ΟΥΟΗ ΝΙΒΕΝ**, 10 inc. **ΗΝΑΞΕΜCΙ**; Luc. 7, 36-50.

2 (ff. 39-79^v) Mensis hābah, praemisso: **CYN Θ(Ε)Ω** **بسم الله** « In nomine Dei ». ¹ (ff. 39-49) Dominica I, vesp., Ps. 66, 2; Matth. 14, 15-21; mane, Ps. 62, 2 des. **ΤΑΨΥΧΗ**, 3 inc. **ΠΑΙΡΗ† ΑΙΟΥΩΗC**; Matth. 28, 1-20; II Cor. 2, 12-3, 6; I Petr. 1, 22-2, 10; Act. 13, 36-43; Ps. 33, 2, 4; Marc. 2, 1-12; ² (ff. 49^v-58^v) dominica II, vesp., Ps. 66, 6-7; Matth. 17, 23-26; mane, Ps. 62, 7, 4 inc. **ΝΑCΦΟΤΟΥ** - 5 des. **ΠΑΩΗC**; Marc. 16, 2-8; II Cor. 3, 4-4, 4; Iac. 3, 13-4, 6; Act. 14, 23-15, 4; Ps. 65, 1 inc. **ΕΨΔΗΛΟΥ†** - 2, 4; Luc. 5, 1-11; ³ (ff. 59-67^v) dominica III, vesp., Ps. 70, 5, 6 inc. **ΑΡΕ ΤΑΧΙΝCΜΟΥ** - 7 des. **ΗΝΙΜΗC**; Marc. 4, 35-40; mane, Ps. 56, 9 inc. **†ΝΑΤΩΗ†**, 10-11 des. **ΑΓΕΡΗC† ΗΧΕ ΠΕΚΝΑΙ**; Luc. 24, 1-12; I Cor. 16, 12-24; Iac. 4, 7-17; Act. 15, 4-12; Ps. 70, 7 inc. **ΗΘΟΚ ΒΟΗΘΟC** - 8; Matth. 12, 22-37; ⁴ (ff. 68-78^v) dominica IV, vesp., Ps. 118, 7-8; Matth. 14, 22-36; mane, Ps. 34, 18, 28; Ioh. 20, 1-18; I Tim. 6, 3-21; Iac. 5, 1-11; Act. 15, 36-16, 1 des. **ΔΥC†ΡΑ**; Ps. 78, 13^b inc. **ΑΙΝΑΟΥΩΗC**, 13^a; Luc. 7, 11-17.

3 (ff. 79-124) Mensis hatūr, praemisso: **CYN Θ(Ε)Ω** **بسم الله** « In nomine Dei ». ¹ (ff. 79-89^v) Dominica I, vesp., Ps. 17, 16 des. **ΩΡΗ ΕΒΟΔ**, 31 inc. **ΝΕΝCΑΧΙ**; Marc. 4, 10-20; mane, Ps. 64, 10 des. **ΜΕΤ-ΡΑΜΑΔ**, 14 inc. **ΝΙΘΕΛΟΥ†**; Matth. 28, 16-20; II Cor. 9, 1-15; Iac. 3, 1-12; Act. 10, 37-11, 1; Ps. 64, 11, 12; Luc. 8, 4-15; ² (ff. 90-99^v) dominica II, vesp., Ps. 103, 13-14 des. **ΝΙΡΩΜ**; Luc. 22, 27-31; mane,

Ps. 66, 7, 8; Marc. 16, 9-20; Hebr. 6, 7-15; Iudae 14-25; Act. 5, 19-29; Ps. 103, 16, 10; Matth. 13, 1-23; ³ (ff. 100-111) dominica III, vesp., Ps. 85, 2 inc. **НОЗЕМ**, 3, 4; Matth. 11, 25-30; mane, Ps. 85, 2 inc. **НОЗЕМ**, 3, 4; Luc. 24, 13-35; II Thess. 1, 1-12; I Petr. 4, 3-11; Act. 5, 30-42; Ps. 85, 15, 16 des. **НАΙ ΝΗΙ**, 17 des. **ΑΓΑΘΟΝ**; Luc. 14, 25-35; ⁴ (ff. 111^v-124) dominica IV, vesp., Ps. 85, 12, 10; Matth. 17, 14-19; mane, Ps. 142, 8, 10 des. **εἰρήνην ἡμῶν φέρει ἡθεὺς ἡμῶν φέρει** (cf. Ps. 85, 10); Ioh. 20, 1-18; I Cor. 4, 1-16 des. **ερετεςτοι ἡμῶν ἡμῶν**; III Ioh. 1-14; Act. 17, 1-12; Ps. 94, 3 des. **ἔρχεται ἡμεῖς τῆς**, 7 inc. **ἄνον οὐδὰς**; Marc. 10, 17-30.

4 (ff. 124^v-172^v) Mensis kihak, praemisso: **с҃н ѳ(ε)ω** **بسم الله** « In nomine Dei ». ¹ (ff. 124^v-136) Dominica I, vesp., Ps. 12, 1, 4 des. **НАΒΑΔ**; Marc. 14, 3-9; mane, Ps. 101, 20, inc. **πῶς ἀρχοῦνται**, 21 des. **ἡμεῖς τῆς** (sic), 22; Marc. 12, 41-44; Rom. 1, 1-17; Iac. 1, 1-18; Act. 7, 2 inc. **φτῆ ἡμεῖς πῶς** - 10; Ps. 101, 14, 17-18 des. **νῆρῃς**; Luc. 1, 1-25; ² (ff. 136^v-148^v) dominica II, praemisso: **с҃н ѳ(ε)ω** **بسم الله** « In nomine Dei », vesp., Ps. 143, 5, 7 des. **НАЗМЕТ**; Luc. 7, 36-50; mane, Ps. 71, 6-7 des. **ἔρῃς**; Luc. 11, 20-28; Rom. 3, 1-29; I Ioh. 1, 1-2, 6; Act. 7, 23-34 des. **ἐναρμόν**; Ps. 44, 11-12 des. **πε πῶς** (sic); Luc. 1, 26-38; ³ (ff. 149-160^v) dominica III, vesp., Ps. 131, 13, 14; Marc. 1, 23-31; mane, Ps. 84, 8, 7; Matth. 15, 21-31; Rom. 4, 4-25; I Ioh. 2, 7-17; Act. 7, 35-50; Ps. 84, 11, 12; Luc. 1, 39-56; ⁴ (ff. 161-172^v) dominica IV, praemisso: **с҃н ѳ(ε)ω** **بسم الله** « In nomine Dei », vesp., Ps. 67, 16, 17 inc. **πῶς ἐταρματῆς**; Luc. 8, 1-3; mane, Ps. 95, 12, 13; Marc. 3, 28-35; Rom. 9, 6-33; I Ioh. 2, 27-3, 3; Act. 7, 8-22; Ps. 79 (cod. 49), 2 inc. **φῆ ἐτρεμῆς** - 4; Luc. 1, 57-80.

5 (ff. 173-219^v) Mensis tūbah, praemisso: **с҃н ѳ(ε)ω** **بسم الله** « In nomine Dei ». ¹ (ff. 173-181^v) Dominica I, vesp., Ps. 46, 2, 3; Luc. 4, 40-44; mane, Ps. 92, 1 des. **ἀμὸς**, 2; Luc. 4, 31-37; Rom. 15, 4-13; I Ioh. 3, 1-11; Act. 14, 23-15, 3; Ps. 97, 2, 3; Matth. 2, 13-23; ² (ff. 182-191) dominica II, praemisso: **с҃н ѳ(ε)ω** **بسم الله** « In nomine Dei », vesp., Ps. 97, 3 inc. **ἀννα**, 9 inc. **ἡμεῖς τῆς**; Matth. 14, 22-36; mane, Ps. 96, 1, 2; Marc. 3, 7-12; Galat. 5, 2-14; I Ioh. 3, 18-24; Act. 15, 22-35; Ps. 83, 8 (om. **ἐνμοῦν - ἐνμοῦν**), 10; Luc. 11, 27-36; ³ (ff. 191^v-204) dominica III, praemisso: **с҃н ѳ(ε)ω** **بسم الله** « In nomine Dei », vesp., Ps. 76, 19 inc. **νεκσεβρεχ** (sic) **ἀνέρουντι**, 20 des. **φῶς**; Ioh. (cod. Luc.) 5, 1-17; mane, Ps. 96, 6, 4; Ioh. 3, 1-21; Hebr. 10, 19-39; I Ioh.

4, 11-21; Act. 2, 38-47; Ps. 65, 12 inc. **ΛΝCINI**, 8; Ioh. 3, 22-36 des. **ΗΝΕΡΖ**
ΙΜΑΥ; ⁴ (ff. 204v-219v) dominica IV, praemisso: **CYN Θ(Ε)Ω** **بِسْمِ اللَّهِ** « In nomine Dei », vesp., Ps. 77, 20 des. **ΑΥΩΛΚ** **ΙΜΑΥ**; Ioh. 5, 31-40;
mane, Ps. 79, 20, 19; Ioh. 6, 47-59; Rom. 11, 13-36; I Ioh. 5, 9-21; Act.
11, 2-18; Ps. 35, 10, 11; Ioh. 9, 1-38.

6 (ff. 220-258v) Mensis amšir, praemisso: **СΥΝ Θ(Ε)Ω** **بِسْمِ اللَّهِ** « In
nomine Dei ». ¹ (ff. 220-228v) Dominica I, vesp., Ps. 81, 4, 8; Ioh. 6,
15-21; mane, Ps. 118, 105, 135; Ioh. 8, 51-59 des. **ΑQI ΕΒΟΛ** **ΘΕΝ ΠΕΡ-**
ΦΕΙ ΟΥΟΖ **ΕQCINI ΝΑQΜΩYI** **ΘΕΝ ΤΟΥΜΗΤ ΟΥΟΖ ΝΑQCINIΩ-**
ΟΥ ΙΜΠΑΙΡΗΤ; I Cor. 6, 1-11; II Petr. 1, 10-16 des. **ΤΠΑΡΟΥCΙΑ ΙΠΕΝ-**
ΠC INC ΠΧC; Act. 22, 6-16; Ps. 95, 6, 4; Ioh. 6, 24-38; ² (ff. 229-238)
dominica II, praemisso: **СΥΝ Θ(Ε)Ω** **بِسْمِ اللَّهِ** « In nomine Dei », vesp.,
Ps. 14, 1-3 des. **ΘΕΝ ΠΕQΖΗΤ**; Ioh. 4, 46 inc. **ΠΕ ΟΥΟΝ ΟΥΒΑCΙΚΟC**
sic) - 53; mane, Ps. 23, 3, 4 des. **ΘΕΝ ΠΕQΖΗΤ**; Ioh. 3, 17-21; Hebr.
, 1-10, III Ioh. 1-14; Act. 18, 9-23; Ps. 95, 7, 8 des. **ΙΠΕQΡΑΝ**, 9 des.
ΓΕQΑΥΛΗ ΕΘΟΥΑΒ; Ioh. 6, 5-14; ³ (ff. 238v-248) dominica III,
praemisso: **СΥΝ Θ(Ε)Ω** **بِسْمِ اللَّهِ** « In nomine Dei », vesp., Ps. 16, 15, 3 des.
ΠΕΧΩΡΖ; Ioh. 5, 39-46; mane, Ps. 88, 53, 50 des. **ΗΔΑΥΙΔ**; Ioh. 12,
14-50; Hebr. 3, 1-4, 4; Iudae, 14-25; Act. 20, 7-12; Ps. 88, 2, 7; Ioh. 6,
17-38; ⁴ (ff. 248v-258v) dominica IV, quae est carnisprivii, vesp.,
Ps. 32, 8, 18; Marc. 11, 22-26; mane, Ps. 99, 2 inc. **ΑΡΙΒΑΚ**, 3 inc. **ΑΝΘΝ**
ΤΑΡ ΠΕ ΠΕQΔΑΟC; Luc. 21, 34-38; II Cor. 11, 16-12, 1; II Petr. 1, 1-10;
Act. 21, 15-25; Ps. 2, 11, 10; Matth. (cod. Marc.) 6, 1-18. ⁷ (ff. 259-265v)
Dominica V sex priorum mensium, praemisso: **СΥΝ Θ(Ε)Ω** **بِسْمِ اللَّهِ** « In
nomine Dei », vesp., Ps. 17, 47, 50; Matth. 14, 15-21; mane, Ps. 8, 2 des.
ΓΗΡQ, 5; Marc. 6, 35-44; I Cor. 14, 18-25; Iac. (cod. Petr.) 5, 1-8; Act. 24,
-9; Ps. 20, 2, 3; Luc. 9, 12 inc. **ΕΤΑQI ΔΕ QΑΡΟQ ΗΧΕ ΠΙΔ** - 17.

F. 266v, tabula numerorum, seu notae numericae copticae unciales
um earumdem nominibus copticis ab **Α** usque ad **Ω**, dein **Ϡ**, **ϡ**, **ϣ**.

II (ff. 272-450v) Lectiones pro variis festis, sub inscriptione
rabica: **نَبْدَى بَعُونَ اللَّهِ تَالَى وَحَسَنُ تَوْفِيقِهِ بَنَسَخَ مَا يَجِبُ قَرَاتِهِ مِنَ الْفُصُولِ فِي**
الْإِعَا « Incipimus, cum adiutorio Altissimi eiusque auxilii bonitate, scri-
bere sectiones legendas in festis ». ¹ (ff. 272-284v) Die 2 mensis tūt,
Ioannis Baptistae, praemisso: **СΥΝ Θ(Ε)Ω** **بِسْمِ اللَّهِ** « In nomine
dei », vesp., Ps. 51, 10 des. **ΠΗΙ ΙΜΦΤ**, 11 inc. **ΤΠΑΔΑΜΟΝΙ**; Matth. 14,
-12; mane, Ps. 91, 13, 14; Luc. 9, 7-12 des. **ΠΕΑQΕΡΖΗΤC** **ΗΡΙΚΙ ΠΕ**;
Ioh. 11, 32-12, 2; Iac. 5, 9-20; Act. 12, 1-24; Ps. 91, 11, 15 inc. **ΕΝΕΥΩΠΙ**

ἸΜΟΤΕΝ - 16 des. **ΠΕΝΝΟΥ†**; Marc. 6, 14-29; ² (ff. 285-296) die 17 mensis tūt, s. Crucis, praemisso: **СΥΝ Θ(Ε)Ω**, vesp., Ps. 4, 7, 10; Ioh. 8, 28-42; mane, Ps. 59, 6, 7 des. **ΟΥΙΝΑΛ**; Ioh. 12, 26-36 des. **ἸΤΕ ΤΕΠΕΡΩΗΡΙ ἸΠΙΟΥΩΙΝΙ**; I Cor. 1, 17-31; I Petr. 2, 11-25; Act. 10, 34-43; Ps. 64, 2, 3; Ioh. 10, 22-38; ³ (ff. 296^v-306^v) die 23 mensis barmūdah, s. Georgii martyris, praemisso: **СΥΝ Θ(Ε)Ω**, vesp., Ps. 33, 18-19; Matth. 10, 16-23; mane, Ps. 33, 20-21; Marc. 8, 34-39; Rom. 8, 28-9, 5; I Petr. 4, 1-11; Act. 16, 16-34; Ps. 96, 11, 12; Luc. 21, 12-19; ⁴ (ff. 306^v-315) die 8 mensis hatūr, Quattuor animalium incorporeorum, praemisso: **СΥΝ Θ(Ε)Ω** **بِسْمِ اللَّهِ** « In nomine Dei », vesp., Ps. 67, 18; Marc. 8, 34-39; mane, Ps. 32, 6, 9; Ioh. 12, 26-36 des. **ἸΤΕΤΕΠΕΡΩΗΡΙ ἸΠΙΟΥΩΙΝΙ**; Hebr. 12, 21 inc. **ΜΩΥΣΗΣ ΓΑΡ** - 13, 2; I Petr. 3, 15 inc. **ΕΡΕΤΕΝΣΟΒ†** - 22; Act. 11, 2-14; Ps. 79, 2 inc. **ΦΗ ΕΤΡΕΜΑΙ** - 4; Ioh. 1, 43-51; ⁵ (ff. 315^v-328) die 12 mensis (hatūr), s. Michaelis Archangeli, praemisso: **СΥΝ Θ(Ε)Ω** **بِسْمِ اللَّهِ** « In nomine Dei », vesp., Ps. 148, 2, 1; Matth. 13, 44-52; mane, Ps. 103, 4, 3; Luc. 15, 3-10; Hebr. 1, 1-2, 4; Iudae 1-13; Act. 10, 1-20; Ps. 102, 20 des. **ἸΠΕΡΣΑΧΙ**, 21; Matth. 13, 24-43; ⁶ (ff. 328^v-337) die 24 mensis hatūr, Viginti quattuor seniorum, praemisso: **СΥΝ Θ(Ε)Ω** **بِسْمِ اللَّهِ** « In nomine Dei », vesp., Ps. 96, 7 inc. **ΟΥΩΥΤ ΝΑΕ**, 8, 9; **ΧΕ ἸΘΟΚ ΠΟС ΕΤΔΟС ἸΜΑΩΩ** **ΕΞΟΤΕ ΝΙΝΟΥ† ΤΗΡΟΥ**; Matth. 11, 25-30; mane, Ps. 137 (cod. **ΡΑΖ**), 1 inc. **ἸΠΕΜΘ ἸΝΙΑΓΓΕΛΟС** - 2 des. **ΕΘΟΥΑΒ**, 1 des. **ἸΤΕ ΡΩΙ**; Matth. 12, 1-8; I Tim. 5, 17-6, 2; I Petr. 5, 1-14; Act. 15, 6-12; Ps. 131, 9-10 des. **ΠΕΚΒΩΚ**, 17 inc. **ΔΙСОΒ†**, 18 inc. **ΕΓΕΦΙΡΙ**; Ioh. 1, 1-17; ⁷ (ff. 337^v-348^v) die 25 mensis (hatūr), s. Mercurii, praemisso: **СΥΝ Θ(Ε)Ω** **بِسْمِ اللَّهِ** « In nomine Dei », vesp., Ps. 17, (cod. 107), 35, 40; Matth. 8, 5-13; mane, Ps. 67, 36 des. **ἸΠΕΡΓΔΑΟС**, 4; Luc. 12, 2-12; II Cor. 10, 1-18; I Petr. 4, 1-11; Act. 12, 25-13, 12; Ps. 44, 4, 5 des. **ἈΡΙΟΥΡΟ**; Matth. 12, 9-23; ⁸ (ff. 349-359) die 20 mensis barmahāt, Annuntiationis, praemisso: **СΥΝ Θ(Ε)Ω**, vesp., Ps. 143, 5, 7 des. **ἸΜΩ ἸΜΩΟΥ**; Luc. 7, 36-50; mane, Ps. 71, 6, 7 des. **ΟΥΞΙΡΗΝΗ**; Luc. 11, 24-28; Rom. 3, 1-20 des. **ἸΜΟΝ ΕΞΙ ἸΝCΑΡΞ ΝΑΜΑΙ ἸΠΕΜΘ ἸΦ†**; I Ioh. 1, 1-10; Act. 7, 23-34; Ps. 44, 11, 12 des. **ΠΕ ΠΕΘС** (sic); Luc. 1, 26-38; ⁹ (ff. 359^v-371^{av}) die 28 mensis (kihak), vigilia Nativitatis Iesu Christi, vesp., Ps. 49, 2-3 des. **ΦΕΝ ΟΥΩΗΖ** **ΕΒΟΖ**, 23 inc. **ΑΦἸΜΑΥ ἸΧΕ ΠΙΜΩΙ†**; Matth. 1, 1-17; mane, Ps. 75, 2, 3; Matt. 1, 18-25, Gal. 3, 15-4, 18; I Ioh. 4, 1-14; Act. 13, 13-25; Ps. 109,

القطمارس المقدس الذى يخدم السنة | شهور الاولى من توت الى اشير في يوم الثالث المبارك الذى هو الخامس | من شهر مرسى المبارك سنة الف واربعمائة ثمانية وعشرين للشهداء | الاسعدا الاطهار رزقنا الله بطلباتهم ومستجيب دعواتهم امام (deletum postea) | امام المير المخوف امين والموافق ذلك في اليوم السادس من شهر رجب | سنة الف ومائة ثلاثة وعشرين للهجرة العربية وتناسخ هذا القطمارس | العبد الحقير يدعى بلاسم شماس رافايل ابن القس عبد السيد ابن | اسكوروس ابن صليب من ناحية اليبارات بلدا وغلطا بمدينة اخميم | ويسال من الاباء والاخوة الطالعين في هذا الكتاب ان يدعوا له | بنفران خطاياء ومن وجد غلطا واصلحه يصلح الله حاله ومن قال | شيا فله امثاله خيرا

Absoluta est transcriptio huius katameros
 am šra kqol al'anjil alqds waškr llh danna
 benedicti qui sex prioribus inservit mensibus, a tūt usque ad amšr, feria tertia quae dies quintus est meusis misri benedicti, anni 1428 beatorum et purorum martyrum; largiatur nobis Deus secundum preces eorum exaudiatque eorum supplicationes coram tribunali terribili. Hoc respondet diei sexto mensis rağab anni 1123 hegirae arabicae. Scriptor huius katameros fuit servus miser, diaconus nomine, Raphael filius presbyteri 'Abd as-Sayyid, filii Uskürs, filii Šalib, patria oriundus e pago Al-Baybārāt, incolens vero urbem Ahmīm. Rogat patres fratresque hunc librum attente considerantes, ut impetrent ei suorum peccatorum veniam. Qui vero mendum inveniet expungetque illud Deus statum eius componet, et qui dixerit aliquid ei similiter erit bonum vel malum, secundum Evangelii sancti effatum. Et Deo gloria perennis»; f. 328: اذكر يا

Memento Domine servi tui
 رب عبدك الناسخ والقارى والسامع في ملكوتك السماوية امين
 وكان النجاش من: f. 450»

نسخ هذا الكتاب المقدس الذى يخدم في الاعياد المختصة | في يوم الثالث المبارك ثاني يوم من النسي المبارك سنة الف واربعمائة | ثمانية وعشرين للشهداء الاسعدا الاطهار رزقنا الله بطلباتهم | ومستجيب دعواتهم امام المنبرل (sic) المخوف امين والموافق ذلك في رابع | يوم من شهر شعبان سنة الف ومائة ثلاثة وعشرين للهجرة المرية | وتناسخ هذا الكتاب العبد الحقير يدعى بلاسم شماس رافايل ابن | القس عبد السيد ابن اسكوروس ابن صليب من ناحية اليبارات | بلدا وغلطا (sic) بمدينة اخميم ويسال من الاخوة الطالعين في هذا | الكتاب ان يدعوا له بنفران خطاياء وكل من وجد غلطا واصلحه | يصلح الله

Et huius libri, diebus festivis propriis inser-
 vientis, absoluta est transcriptio feria tertia benedicta, die secunda epagomenorum bene-
 dictorum anni 1428 beatorum et purorum martyrum; largiatur nobis Deus secundum
 preces eorum exaudiatque supplicationes eorum coram tribunali terribili. Amen. Hoc
 aequivalet diei quarto mensis ša'bān anni 1123 hegirae arabicae. Scriptor huius libri
 fuit miser servus, diaconus nomine, Raphael filius presbyteri 'Abd as-Sayyid, filii Uskürs,
 filii Šalib, patria oriundus e pago Al-Baybārāt, incolens vero urbem Ahmīm. Rogat fratres
 hunc librum attente considerantes ut ei impetrent suorum peccatorum veniam, et omnis
 qui mendum inveniet expungetque illud Deus statum eius componet collocabitque eum
 in paradiso voluptatis. Et Deo gloria perennis». F. 1, notae diversarum manuum: I;
 S. Congregationis Propagandae Fidei decreto in hanc Apostolicam Bibliothecam illatus,
 ut non solum ad Bibliothecam, sed eiusdem etiam S. Congregationis usus asservetur. Die
 26 nov. 1723; n° 29; S. O. 20; nov. 29 (duplici ductu cancellatum, 29 alia manu

22-35; mane, Ps. 25, 2, 3; Matth. 23, 1-39; Coloss. 3, 5-17; I Ioh. 5, 13-21; Act. 27, 27-37; Ps. 65, 12 inc. **ANCINI**, 10; Ioh. 9, 1-41; ⁷ (ff. 92^v-112^v) dominica « Benedicti » (ar.: **الاحد الشمانين** = dominica Palmarum), praemisso: **ϢΥΝ Θ(Ε)Ω** **بسم الله** « In nomine Dei », vesp., Ps. 121, 1 inc. **ΔΙΟΥΝΟϢ**, 2; Ioh. 12, 1-11; mane, Ps. 117 (cod. 67) 26, 27 inc. **CEΛNE OYΩAI**; Luc. 19, 1-10; Hebr. 9, 11-28; I Petr. 4, 1-11; Act. 28, 11-31; Ps. 80, 4, 2-3; Matth. 21, 1-17; Marc. 11, 1-11; Luc. 19, 29-48; Ps. 64, 2, 3; Ioh. 12, 12-19; ⁸ (ff. 113-123^v) dominica Resurrectionis, praemissis: **الاحد عيد القيامة المقدسة** **باكر يوم** « Mane dici dominicae festi Resurrectionis sanctae » et **ϢΥΝ Θ(Ε)Ω** **بسم الله** « In nomine Dei », Ps. 77, 65, 69; Marc. 16, 2-8; I Cor. 15, 23 inc. **ΑΠΙΔΡΧΗ** (sic) - 49; I Petr. 3, 15 inc. **ΕΡΕΤΕΝCΟΒ†** - 4, 6; Act. 2, 22-35; Ps. 117 (cod. 107), 24, 25, 27 des. **έΡΟΥΩΙΝΙ έΡΟΝ**; Luc. 24, 1-12.

II (ff. 124-231). Lectiones pro dominicis Pentecostis seu a dominica prima post Pascha usque ad Pentecosten et pro festo Ascensionis Domini. ¹ (ff. 124-138) Dominica I, seu dominica nova, praemisso: **ϢΥΝ Θ(Ε)Ω** **بسم الله** « In nomine Dei », vesp., Ps. 32, 3, 4; Luc. 5, 1-11; mane, Ps. 95, 1 inc. **ϢΩC έΠΟC ΔΕΝ ΟΥΓΩC**, 4; Ioh. 21, 1-14; Eph. 4, 20-5, 14; I Ioh. 2, 7-17; Act. 17, 16-34; Ps. 97, 1 inc. **ϢΩC ΠΟC**, des. **ΠΟC**, 4; Ioh. 20, 24-31; ² (ff. 138^v-150) dominica II, praemisso: **ϢΥΝ Θ(Ε)Ω** **بسم الله** « In nomine Dei », vesp., Ps. 110, 1 inc. **†ΠΑΟΥΩΝϢ**, 2; Ioh. 6, 16-21; mane, Ps. 110 (cod. 111), 3, 4; Ioh. 6, 22-34; Coloss. 2, 6-19; I Ioh. 2, 27-3, 3; Act. 4, 32-5, 11; Ps. 110, 9, 10 des. **ΗΤΕ ΠΟC ΤΕ**; Ioh. 6, 35-46; ³ (ff. 150^v-166) dominica III, praemisso: **ϢΥΝ Θ(Ε)Ω**, vesp., Ps. 114, 1 inc. **ΔΙΕΡΑΓΑΠΑΝ**, 2; Ioh. 8, 12-20; mane, Ps. 89, 14, 17 des. **ΕΡΗΙ ΕΧΩΝ**; Ioh. 8, 21-26; Coloss. 2, 20-3, 17; I Ioh. 3, 13-24; Act. 5, 19-42; Ps. 113, 20-22, iuxta LXX; Ioh. 8, 28-50; ⁴ (ff. 166^v-180) dominica IV, vesp., Ps. 117, 1 inc. **ΟΥΩΝϢ ΕΒΟΛ**, 2; Ioh. 6, 57-70; mane, Ps. 117, 28; Ioh. 8, 51-59 des. **ΝΑϢCΙΝΙΩΟΥ ΪΠΑΙΡΗ†**; Eph. 3, 1-21; I Ioh. 4, 7-5, 4; Act. 14, 7-17; Ps. 117, 14-16 des. **ΠΕΤΑCΒΑC†**; Ioh. 12, 35-50; ⁵ (ff. 180^v-191) dominica V, vesp., Ps. 134 (cod. 113), 21, 6 des. **ΠΙΚΑϢ**; Ioh. 14, 21-25; mane, Ps. 134 (cod. **ΡΥΔ**), 19, 20; Ioh. 15, 4 inc. **ΚΑΤΑ ΦΡΗ† ΪΠΙ-ΚΔΗΪΪΑ** - 8; Hebr. 13, 3-25; I Ioh. 5, 13-21; Act. 21, 40-22, 16; Ps. 135, 1 inc. **ΟΥΩΝϢ ΕΒΟΛ**, 2; Ioh. 15, 9-16; ⁶ (ff. 191^v-202) in festo Ascensionis, praemisso: **ϢΥΝ Θ(Ε)Ω**, vesp., Ps. 67, 33, 34 des. **ΜΑ ΝΩΑΙ**, 35; Luc. 9, 51-62; mane, Ps. 67, 19 des. **ΝΙΡΩΜΙ**, 5 des. **ΠΟC ΠΕ ΠΕϢΡΑΝ**;

Marc. 16, 12-20; des. **ΝΤΕ ΠΙ** (sic) **ΕΝΕΞ ΤΗΡΟΥ ΑΜΗΝ**; I Tim. 3, 13-16
 I Petr. 3, 15 inc. **ΕΡΕΤΕΝΟΒ†** - 22; Act. 1, 1-14; Ps. 23, 9-10; Luc.
 24, 36-53; ⁷ (ff. 202^v-213^v) dominica VI, praemisso: **ΣΥΝ Θ(Ε)Ω**, vesp.,
 Ps. 145, 2 des. **ΣΟC ΤΥΟΠ**, 10; Marc. 12, 28-40; mane, Ps. 146, 1 inc.
ΑΜΟΥ ΕΠΟC, 2; Ioh. 14, 8-14; I Cor. 15, 57-16, 8; III Ioh. 1-14; Act. 20,
 1-16; Ps. 147 (cod. 146), 1 inc. **ΓΛΗΜ**, 7 inc. **ΕΝΑΝΙCΙ**; Ioh. 16, 23 inc.
ΑΜΗΝ ΑΜΗΝ - 33; ⁸ (ff. 214-231) dominica VII (seu die Pen-
 tecostis), praemisso: **ΣΥΝ Θ(Ε)Ω** **الله بسم** « In nomine Dei », vesp., Ps. 50,
 14, 12; Ioh. 7, 37-44; mane, Ps. 103, 30, 24 des. **ΘΕΝ ΟΥCΟΦΙΑ**; Ioh. 14,
 26-15, 4 des. **ΘΕΝ ΘΗΝΟΥ**; I Cor. 12, 1-31 des. **ΝΙΣΜΟC ΕΘΝΑΔΥ**;
 I Ioh. 2, 20-28; Act. 2, 1-21; Ps. 46, 6, 9; Ioh. 15, 26-16, 33.

III (ff. 231^v-406^v). Lectiones pro dominicis mensium baṣnas, ba'ūnah, abib, misri et nasi (seu mensis parvi).

1. Mensis baṣnas, praemissa inscriptione: **ΙΗΣ ΠΧC ΓC ΘC**.
¹ (ff. 231^v-238) Dominica III, vesp., Ps. 134 (cod. 11), 9 des. **ΤΕΚ-
 ΜΗ† ΧΗΜΙ ΗΧΕ ΠΟC**, 14^{h.n} **ΕΥΝΑΤΟΒΡC** **ΗΧΕ ΝΕΓΕΒΙΑΙΚ ΟΥΟC**
ΕΝΑΥΕΝΖΗΤ ΘΑ ΠΕΓΛΑΟC; Matth. 22, 34-40; mane, Ps. 97, 3 inc.
ΑΥΝΑΥ ΕΠΟΥΧΑΙ - 4 des. **ΕΠΟC ΘΕΝ ΟΥΚΥΘΑΡΑ**; Luc. 24, 1-12; I Cor.
 9, 11-18 des. **ΗΑΤΑΒΗΝ ΔΑΠΑΝΗ**; I Petr. 1, 10-14 des. **ΗΤΕ ΠCΩΤΕΜ**;
 Act. 14, 1-6; Ps. 60 (cod. 16), 6 inc. **ΑΚ† ΝΟΥΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ** - 8 des.
ΑΠΕΜΘΟ ΑΦ†; Luc. 10, 25-28; ² (ff. 238^v-250) dominica IV, vesp.,
 Ps. 45, 11, 12; Matth. 22, 41-46; mane, Ps. 46, 7, 8; Ioh. 20, 1-18; I Cor.
 14, 18-31; III Ioh. 1-10; Act. 11, 2-18; Ps. 65, 4, 1 inc. **ΕΩΛΗΛΟΥΙ** -
 2 des. **ΕΠΕΓΡΑΝ**; Luc. 4, 1-15.

2. Mensis ba'ūnah. ¹ (ff. 250^v-264) Dominica I, praemisso:
ΣΥΝ Θ(Ε)Ω **الله بسم** « In nomine Dei », vesp., Ps. 110, 3; Ps. 9, 12; Matth.
 7, 1-12; mane, Ps. 66 (cod. 65), 2, 7 inc. **ΕΓΕCΜΟΥ** (1°) des. **ΗΧΕ Φ†** (2°);
 Matth. 28, 1-20; Rom. 15, 13-29; I Petr. 1, 1-9; Act. 12, 25-13, 12; Ps. 142,
 0 inc. **ΠΕΚΠΗΑ** - 11 des. **ΕΚΤΑΝΘΟΙ**, 8 inc. **ΜΑΤΑΜΟΙ**; Luc. 11, 1-13;
 (ff. 264^v-275) dominica II, vesp., Ps. 15 (cod. 12), 7-8; Luc. 4, 38-44;
 mane, Ps. 33, 2-3; Marc. 16, 2-8; I Cor. 2, 6-16; II Petr. 1, 1-11; Act. 14,
 1-17; Ps. 12 (cod. 30), 6 inc. **†ΝΑΡΩC**, des. **ΠΕΤΩCΙ**, 6 inc. **ΑΝΟΚ ΔΕ**,
 les. **ΠΕΚΝΟΖΕΜ**; Luc. 5, 17-26; ³ (ff. 275^v-286^v) dominica III, vesp.,
 Ps. 6, 2, 37, 16; Matth. 7, 7-12; mane, Ps. 37, 22, 23; Luc. 24, 1-12; I Cor.
 1, 1-16 des. **ΕΡΕΤΕΝΟΝΙ ΑΜΟΙ**; II Petr. 1, 19-2, 9 des. **ΘΕΝ ΝΙΠΙΡΑC-
 ΛΟC**; Act. 17, 1-9; Ps. 60, 6, 9; Matth. 12, 22-34; ⁴ (ff. 287-299) domi-
 nica IV, vesp., Ps. 83 (cod. 86), 9, 5; Matth. 5, 34-48; mane, Ps. 70,

12, 5; Ioh. 20, 1-18; Coloss. 4, 2-18; Iac. 5, 9-20; Act. 18, 1-11; Ps. 68, 33 inc. **κωτ ἡσα** - 34 des. **ἐνιρῆκι**, 31; Luc. 6, 27-38.

3. Mensis abib. ¹ (ff. 300-311) Dominica I, vesp., Ps. 19, 7 inc. **†πov λῑμῑ** - 8 des. **τερφε ἑοῦαβ**, 10; Luc. 9, 1-6; mane, Ps. 30 (cod. 31), 24 des. **ξανμῑ ἡτε** (sic) **πῶς**, 20 des. **ἐτερροτ θα τεκρη**; Matth. 28, 1-20; I Cor. 9, 1-12; I Petr. 1, 1-12; Act. 5, 12-20; Ps. 144, 10 inc. **νη ἑοῦαβ** - 11 des. **εὔεαχι ἡμοσ**, 17; Luc. 10, 3-20; ² (ff. 311^v-324) dominica II, praemisso: **с҃н ѳ(ε)ω** **الله** **بسم** «In nomine Dei», vesp., Ps. 127 (cod. 109), 1 inc. **ωογνιάτογ**, 5 des. **ἰλῆμ**; Luc. 16, 1-16 des. **σερῑωῡ ἡμοσ**; mane, Ps. 40 (cod. 31), 2-3 des. **πικαρῑ**; Marc. 16, 2-8; Gal. 1, 1-24; Iudae 14-25; Act. 5, 19-32; Ps. 118, 1, 2; Matth. 18, 1-9; ³ (ff. 324^v-335^v) dominica III, vesp., Ps. 51, 11 inc. **†ηαἰμοσι**, 10 inc. **αἱερρεπῑς**; Luc. 14, 7-15; mane, Ps. 133, 1; Luc. 24, 1-12; I Tim. 6, 3-16; Iac. 3, 1-13; Act. 18, 12-23; Ps. 144, 17, 18 des. **εἴτωβρ ἡμοσ** **νημ ογῶν νῑβεν εἴτωῡ ερρη ογβησ**; Luc. 9, 10-17; ⁴ (ff. 336-352) dominica IV, vesp., Ps. 58, 10 inc. **φ† ἡοκ**, 11, 18 des. **†ηαερψαλῑν ἐροκ πανογ†**; Luc. 7, 1-10; mane, Ps. 85, 12, 13 des. **ακνορεμ ἡταψρῡχῑ**; Ioh. 20, 1-18; Philipp. 1, 27-2, 11; I Petr. 1, 25 inc. **φαι πε πῑαχι** - 2, 12; Act. 19, 11-13 des. **ἡεζοργῑςτῑς**, 21 inc. **μoγῡτ ἡογμακεδoνῑᾶ** (sic), 22 (omissis, lapsu calligraphi, Act. 19, 13^b-21^a); Ps. 15, 1 inc. **αρερ** - 2 des. **ἡοκ πε παῶς**, 3; Ioh. 11, 1-45.

4. Mensis misri. ¹ (ff. 352^v-366) Dominica I, praemisso: **с҃н ѳ(ε)ω** **الله** **بسم** «In nomine Dei», vesp., Ps. 32, 22, 18; Matth. 14, 22-36; mane, Ps. 32, 20, 21; Matth. 28, 1-20; I Cor. 9, 1-25; I Petr. 3, 8-15 des. **θεν νετεпзнт**; Act. 19, 23-32; Ps. 79, 15-16 des. **τεκοῡῑηαμ**; Luc. 20, 9-19; ² (ff. 366^v-376) dominica II, vesp., Ps. 118, 145, 146; Luc. 18, 9-17; mane, Ps. 88, 2-3; Marc. 16, 2-8; Eph. 6, 1-18 des. **θεν πῆα**; I Ioh. 2, 7-14; Act. 20, 1-6; Ps. 88 (cod. 31), 6, 16; Luc. 5, 27-39; ³ (ff. 376^v-386) dominica III, praemisso: **с҃н ѳ(ε)ω**, vesp., Ps. 5 (cod. 7), 8 des. **ἑοῦαβ**, 12 des. **ῡα ἐνερ**; Luc. 11, 27-36; mane, Ps. 14, 1 inc. **πῶς** - 3 des. **περρῑт**; Luc. 24, 1-12; Rom. 16, 17-27; I Petr. 2, 18-25; Act. 21, 8-14; Ps. 27, 2 des. **πατωβρ**, 7 des. **ἐχωῑ**, 6; Marc. 3, 22-35; ⁴ (ff. 386^v-397^v) dominica IV, vesp., Ps. 118 (cod. 115), 169, 176; Luc. 17, 20-37; mane, Ps. 89, 1 inc. **πῶς** - 2 des. **†οῑκογμῑη**; Ioh. 20, 1-18; I Thess. 2, 19-3, 8; Iac. 4, 7-17; Act. 11, 19-26; Ps. 88 (cod. 69), 12, 13 des. **ακoнтoγ**, 14 inc. **μαρεсбῑςῑ**; Marc. 13, 3-13.

5. (ff. 398-406^v) Dominica, si occurrat, mensis parvi, vesp., Ps. 40, 14, 13; Luc. 21, 12-19; mane, Ps. 101, 13, 24 inc. **†**ⲙⲉⲧⲕⲟⲩⲭⲓ, 25 des. **ⲡⲁⲉⲣⲟⲩⲩ**; Marc. 13, 32-37; II Thess. 2, 1-11; II Petr. 3, 1-9; Act. 2, 14-21; Ps. 88 (cod. 68), 12-13 des. **ⲁⲕⲥⲟⲩⲧⲟⲩ**, 14 inc. **ⲙⲁⲣⲉⲥ-ⲙⲁⲣⲓ**; Marc. 13, 3-13.

F. 407, subscriptio librarii: وكان الفراغ من نسخ هذا القبطارس المقدس الذى يخدم حدود الصوم القدس الى اخر السنة في يوم الاربعاء المبارك الخامس | من شهر توت المبارك من شهر سنة الف واربعمئة وثلاثين | للشهداء. والموافق لذلك في الثاني والعشرون من شهر ثيمان | من شهر سنة الف ومائة خمسة (اربعة) وثمانين | هذا القبطارس البديع المغير يدعى بلاسم شاعر رافائيل ابن القس | عبد السيد ابن اسكوريوس ابن صلب من نجبة اليبيرات | بلدا وناظنا سدين Et de init transcripſio buius katameros benedicti qui a dominicis sancti ieiunij usque ad anni inem inservit, ferin quarta benedicta die quinto mensis tūt benedicti ex mensibus anni 430 martyrum: quod respondet diei vigesimo secundo mensis ša'bān e mensibus anni 125 lunaria. Librarius huius katameros est servus pauper, diaconus nomine. Raphnel ilius sacerdotis 'Abd as-Snyyid, filii Uskūrās, filii Šalīb, patria oriundus e pago Al-Bu-yārāt, incolens vero urbem Ahmīm. Rogat patres fratresque in hoc libro legentes ut ei impetrent suorum peccentorum veniam». F. 1, in summo folio: *valuta del libro 3 zecchini e 35 medini* (1) *fuor della legatura*; dein, in schedula folio ngglutinata: S. C. 21: «. 22 (?) (duplici ductu cancellatum, 30 alia manu superscriptum); s. *Congregationis Propagandae Fidei decreto in hanc Apostolicam Bibliothecam illatus, ut non solum ad Bibliothecam sed eiusdem S. Congregationis usus asservetur. Die 26 nov. 1723; n° 30.*

Integumentum e corio rubro nro impressa praebet ornamenta, notam 30 et stemmata Pii VI et Francisci Xaverii de Zeladn card. bibliothecarii.

31. Codex Vaticanus copticus 31 iam inter deperditos recensetur in elenco quem anno 1800 confecit Gaetannus Marini, Bibliothecae Vaticanae praefectus (of. cod. ms. Bibl. Vnt. cui titulus: *Verifiche*, Arch. Bibl. 60, ff. 55^v, 154^v). Codicis descriptio servata est in Catalogo ms. cod. Vnt. lat. 13207, pp. 56, 57 (Mai, *Catalogus codicum Bibliothecae Vaticanae, Arabice etc.*, pars 2, pp. 138, 139): eandem hic, uncinis quadratis inclusam, referimus:

[Codex in folio chartaceus fol. 414 Coptice literis, et sermone exornatus, inter codices orientales, a S. Congregatione de Propaganda Fide Vaticanae Bibliothecae addictos, num. 22 notatus quo continetur.

Katameros, id est, Psalmi et Lectiones ex Scriptura. *Tomus tertius* pro hebdomada maiori a Dominica palmarum ad matutinum Dominicae Resurrectionis, coptice cum rubricis arabicis. Init. f. 1. Inter sacras lectiones habentur. ¹ Homilia seu Cathedesis (sic) S. P. N. Senuthii, quae egitur feria 2 ad primam, init. f. ² Eiusdem Homilia pro feria 2 ad 1 horam: f. ³ Eiusdem Homilia pro feria 3^a ad primam, fol. ⁴ Homilia

S. Iohannis Chrisost. (sic) pro feria 4 ad 11 horam. fol. ⁵ S. Senuthii Ab-
batis Homilia pro feria 4^a ad Primam fol. ⁶ Severiani Episcopi Gabalorum
Homilia pro fer. 4 ad 11 horam. fol. ⁷ Iohannis Chrisost. (sic) Homilia
pro fer. 6 ad primam horam. fol. ⁸ S. Athanasii Alexandrini Homilia pro
feria 6 ad 11 horam fol. ⁹ Severi Episcopi Antiocheni Homilia pro Sab-
bato Sancto sive praeconium in Resurrectionis Dominicam, tono *Illumi-
nare Illuminare Hierusalem*, alternis choris canendum, Arabice. Init f.

Is codex exaratus est A. C. 1711. Sic enim f. 414 ad caloem habetur: كان
الفرغ من نسخ هذه البصخة المقدسة في يوم الاربعاء المبارك الذي هو التاسع والعشرون من شهر طوبة
المبارك سنة الف واربعمئة سبعة وعشرين قطبة للشهداء الاطهار رزقا الله تعالى بطلباتهم امام المتبر
الخوف امين والموافق لذلك في السادس عشر من شهر ذي الحجة المبارك سنة الف ومائة اثنين وعشرين
الهجرة العربية وناسخ هذه البصخة العبد الحقير الذي خطايا ملئت الارض طولاً وعرضاً يدنا بلاس
نماس رافيل ابن القس عبد السيد من ناحية الليارات (sic) وقاطنا (sic) بمدينة اخميم ويمال من الاباء
الاخوة الطالبين في هذا الكتاب ان يدعوا له بفقران خطايا امين والمهتم بهذه البصخة المقدسة الملم
سيون ابن الملم منصور ابن الملم سليمان القناي (sic) القاطن (sic) باخميم يطلب بذلك رحمة لنفسه
ومغفرة لخطايه والشكر لله دائماً وهذه البصخة صارت ملكاً للمعلم صهيون شترا من ناسخها وليس احداً
يدعى فيها بملك خارجا عنه.

Textus ille arabicus legitur in schedula imae paginae 56 agglutinata. Sequitur p. 57.
huius subscriptionis translatio latina (Mai, op. laud. p. 139) cui, utpote passim laxiori.
hanc sufficimus: « Et scriptio huius sancti Paschatis (officii) ad finem perducta est feria
quarta benedicta, quae est dies vigesimus nonus mensis tūbah benedicti anni coptici 1427
martyrum purorum — Deus, exaltetur! nobis concedat deprecationes eorum coram me-
tuendo tribunali. Amen —; quod respondet diei decimo sexto mensis dū 'l-ḥiḡḡah bene-
dicti anni 1112 hegirae arabicae. Scriptor huius Paschatis (officii) est servus miser, cuius
peccata terram implent longe et late, diaconus nomine vocatus, Raphael, filius sacer-
dotis 'Abd as-Sayyid, e pago Al-Baybārāt (sic legendum, iuxta subscriptiones codicum
vat. copt. 29 et 30) et incolens urbem Aḥmīm. Rogat patres fratresque in hoc libro
legentes ut ei deprecetur suorum peccatorum veniam. Amen. Qui curam huius sancti
Paschatis (officii) egit, est magister Ṣahyūn, filius magistri Maṣṣūr, filii magistri Sulai-
mān, al-Gannāmī (sic legendum coll. codicibus Vat. copt. 36, ff. 1^v, 396, et 53, f. 159).
incolens Aḥmīm. Obsecrat ideo misericordiam pro anima sua et suorum peccatorum
veniam. Laus Deo aeterna. Et hoc sancti Paschatis (officium) in dominio est magistri
Ṣahyūn qui illud emit a librario, neque ullus est qui titulum habet in illo praeter ipsum ».

32. Saec. XVIII in., chart., mm. 305 × 210, ff. 271, linn. 19 et 17.

Lectionarium pro dominicis priorum sex anni men-
sium necnon pro vigilia et festo Nativitatis Domini,
sive diebus 28 et 29 mensis kīhak; bohairice cum inscriptionibus notisque

15, 4-7 des. **ΠΙΕΘΟΥΝ ἡΔΥΧΕΟΙ**; f. 44^{r.v}, Matth. 12, 22-28; ⁴ (ff. 45-53) dominica IV; ff. 49^v-50, I Tim. 6, 3-9; ff. 50^v-51, Iac. 4, 17-5, 4; f. 51^{r.v}, Act. 15, 36-40 des. **ΠΡΩΟΤ ἦΤΕ Φ† ΕΒΟΛ**.

3 (ff. 53^v-100^v). Mensis hatūr. ¹ (ff. 53^v-62^v) Dominica I; ff. 55^v-57^v, Matth. 28, 1-20; ff. 57^v-58^v, II Cor. 9, 1-5 des. **ΦΗ ΕΤΑΡΕΤΕΝΩΧΥ ἰΜΟΟ ΙΣΧΕΗ ΨΩΡΠ**; ff. 58^v-59^v, Iac. 3, 1-6; ff. 59^v-60^v, Act. 10, 34-40 des. **ΕΞΘΟΥ ἰΜΑΖΓ**; ² (ff. 63-75^v) dominica II; ff. 63-64^v, Luc. 12, 22-31; ff. 65-66, Marc. 16, 2-8; ff. 66-68, Hebr. 6, 1-15; ³ (ff. 76-87) dominica III; f. 77^{r.v}, Ps. 112, 3, 4; ff. 77^v-78^v, Luc. 24, 1-12; ff. 81-82^v, I Petr. 4, 1-11; ff. 84^v-85, Ps. 85, 15, 16; ff. 85-87, Luc. 14, 25-15, 2; ⁴ (ff. 87^v-100^v) dominica IV; ff. 87^v-89, Matth. 17, 14-20; f. 89, Ps. 142, 8, 10 des. **ΠΑΝΟΥ†**; ff. 94^v-96, II Petr. 1, 1-10.

4 (ff. 101-177) Mensis kihak. ¹ (ff. 101-115) Dominica I; f. 102^v, Ps. 101, 20-22; ff. 108^v-110^v, Act. 1, 1-14; f. 111, Ps. 101, 14, 17; ² (ff. 115^v-128^v) dominica II; ff. 119^v-123^v, Rom. 3, 1-4, 3; ff. 123^v-125, I Ioh. 1, 1-2, 2 des. **ἦΘΟΟ ΠΕΝΣΩ† ἦΤΕ ΠΕΝΝΟΒΙ**; ³ (ff. 129-141^v) dominica III; f. 130^v, Ps. 84, 8, 9 des. **ΝΗ ΕΘΟΥΑΒ ἦΤΑΟ**; ⁴ (ff. 142-154^v) dominica IV; f. 142, Ps. 86 (cod. 67), 5; f. 143, Ps. 95, 11, 12 inc. **ΕΥΘΕΕΛΗΖ ἦΧΕ ΝΙΩΨΗΝ**, 13; ⁵ (ff. 155-167) die 28 mensis kihak, vigilia Nativitatis Domini nostri Iesu Christi; ff. 158^v-160^v, Gal. 3, 15-29; ff. 162^v-164, Act. 13, 13-23; f. 164^{r.v}, Ps. 109, 3, 2; ⁶ (ff. 167^v-177) die 29 mensis kihak, Nativitatis Domini nostri Iesu Christi; ff. 169-170, Ioh. 1, 14-18.

5 (ff. 177^v-227) Mensis tūbah. ¹ (ff. 177^v-187) Dominica I; ² (ff. 187^v-197) dominica II; ³ (ff. 197^v-211) dominica III; ff. 197^v-200, Ioh. 5, 1-18 des. **ἦΓΥΟΟ ΝΕΜ Φ†**; ff. 207^v-209, Act. 2, 38-45; ⁴ (ff. 211^v-227) dominica IV.

6 (ff. 227^v-264^v) Mensis amšir. ¹ (ff. 227^v-235^v) Dominica I; f. 227^v, Ps. 81 (cod. 89), 8, 6; ff. 228^v-230, Ioh. 8, 51-58; ff. 230-232, I Cor. 5, 11 inc. **ΕΨΩΠ ΕΘΟΥΟ ΟΥΑΙ ΕΥ†ΡΑΝ** - 6, 11; ff. 232-233, II Petr. 3, 14-18; ff. 233-234, Act. 9, 3-9; ff. 234^v-235^v, Ioh. 6, 22-27; ² (ff. 236-246) dominica II; ff. 238^v-241^v, Hebr. 7, 1-17; ff. 241-242^v, II Ioh. 1-13; ff. 243-244^v, Act. 18, 9-21 des. **ΦΕΝ ΠΕΤΕΡΝΕ ΠΟΨ**; f. 244^v, Ps. 95, 7-9^a; ³ (ff. 246^v-256) dominica III; ff. 246^v-248, Ioh. 5, 39-6, 2; f. 248, Ps. 88, 53, 50; ff. 249-251^v, Hebr. 3, 1-4, 2; f. 252^{r.v}, Iudae, 14-17; ff. 252^v-253^v, Act. 20, 7-11 des. **ΑΥΣΩΚ ἰΠΕΡΣΑΧΙ ΨΑΤΕ ΦΟΥΩΝΙ ΕΒΟΛ**; ff. 253^v-256, Ioh. 6, 27-46; ⁴ (ff. 256^v-264^v) dominica IV; f. 256^v, Ps. 91, 5, 6; ff. 256^v-258, Luc. 17, 1-10; f. 258^{r.v},

Ps. 88, 12, 2; ff. 258^v-260^v, Matth. 28, 1-15; ff. 260^v-261^v, I Cor. 1, 1-8; f. 261^v-262^v, Iac. 1, 13-18; ff. 262^v-263, Act. 8, 5-10; f. 263^v, Ps. 23, 1 nc. **ⲡⲓⲕⲁⲣⲓ** - 2; ff. 263^v-264^v, Luc. 19, 1-10.

7 (ff. 265-271) dominica V sex priorum mensium; f. 265, Ps. 80, 2-3; f. 266^{r,v}, Ps. 23, 3-4 des. **ⲉⲡⲧⲟⲩⲃⲏⲟⲩⲧ ⲃⲉⲛ ⲡⲉⲣⲉⲛⲧ**; f. 268^{r,v}, I Cor. 14, 18-22; ff. 268^v-269, Iac. 5, 1-4; f. 269^{r,v}, Act. 24, 1-3 les. **ⲕⲣⲁⲧⲓⲥⲉ**; f. 270, Ps. 62, 2 des. **ⲧⲁⲫⲩⲅⲏⲛ**, 3 inc. **ⲡⲁⲓⲣⲏⲧ**.

Notae quibus signantur sectiones Ammonianae et capita, de quibus vide codd. 29, 30, nec continuo nec semper accurate titulis adiunctae sunt.

Codicis folia 1-60 licet inanus diversae ac ff. 61-271, hisce tamen coaetanea sunt ac eiusdem chartae; utrimque locus scripturae definitur ut in codd. 29-30, at scriptura quae in altera parte pro more suspenditur, in priore ductibus innititur; haec lineas habet 19, illa autem 17; litteris minoribus exarata sunt ff. 61-271 maiore inter lineas spatio relicto. Complectitur codex quiniones viginti septem integros $\bar{\alpha} - \bar{\kappa}\bar{\zeta}$ (ff. 1-270, $\bar{\alpha} - \bar{\varsigma}\bar{\omicron}$) et f. unum fasc. **ⲕⲏ** (f. 271, $\bar{\varsigma}\bar{\omicron}\bar{\alpha}$); notae copticae desiderantur ff. 24. 31^v, 32-39; ff. 268, 269 signantur $\bar{\varsigma}\bar{\zeta}\bar{\zeta}$, $\bar{\varsigma}\bar{\zeta}\bar{\eta}$ pro $\bar{\varsigma}\bar{\zeta}\bar{\eta}$, $\bar{\varsigma}\bar{\zeta}\bar{\theta}$; foliorum enumeratio quam sequimur imis ff. nuper est impressa. In pp. extremis fasciculorum ornamenta, lineis inter se innexis atramento exarata ac minio tacta, varias praebent formas ita tamen ut eadem sint in p. ult. fasciculi desinentis ac in p. prima fasciculi sequentis; inscriptiones autem sunt $\bar{\varsigma}\bar{\varsigma}$ $\bar{\theta}\bar{\varsigma}$ in pp. ultimis (praeterquam $\bar{\kappa}\bar{\varsigma}$ $\bar{\theta}\bar{\varsigma}$, f. 50^v et $\bar{\kappa}\bar{\varsigma}$ $\bar{\omicron}$ $\bar{\theta}\bar{\varsigma}$, f. 260^v), et $\bar{\kappa}\bar{\varsigma}$ $\bar{\omicron}$ $\bar{\theta}\bar{\varsigma}$ in pp. primis (praeterquam $\bar{\varsigma}\bar{\varsigma}$ $\bar{\theta}\bar{\varsigma}$, ff. 221 et 261). Initia divisionum maiorum in parte prima praeterquam f. 53^v, necnon sectionum in parte altera signat ornamentum coloribus rubro, viridi et croceo pictum; eisdem autem pigmentis illitae sunt litterae initiales maiores, crucis imago f. 1^v cum inscriptionibus $\bar{\iota}\bar{\omega}\bar{\varsigma}$ $\bar{\pi}\bar{\chi}\bar{\varsigma}$, $\bar{\varsigma}\bar{\varsigma}$, $\bar{\theta}\bar{\varsigma}$, $\bar{\alpha}$, $\bar{\omega}$ ut in cod. Vat. 29. Minio tacta sunt: litterae marginales communes pleraeque et quaedam maiores, litterae ϕ , ρ , θ (non autem continuo; in litt. ρ deest minium inde a f. 78^v), ductus qui comitantur ff. et fasc. notas vel compendiorum signa, demum lineae ornatæ ad calcem lectionum; minio sunt exarata: tituli coptici lectionum, quaedam litterae marginales communes et rarius lectionum litterae priores (e. g. f. 53^v, 63), ductus cancellationis (ff. 59^v, 92 etc.) quos comitari solent ductus nigri, nomina uotarum numericarum bohairica super lineam adiecta litteris copticis ff. 61, 73, arabicis, ff. 75^v, 86, puncta quae in mg. signant locum Isaiae f. 74, aliaeque in forma crucularum quae includunt subscriptionem f. 53. Subscriptions: «Desinit dies... mensis...; in pace Domini. Amen» arabice leguntur in ff. 53, 62^v, 75^v, 87, 100^v, 115, 128^v, 154^v, 167, 177, 187, 197, 211, 227, 235, 246, 256; f. 53, primus librarius addit: **من كان القبر داره | فلا يكثر فخاره** «Cui sepulchrum est habitatio, non multiplicabit gloriationem suam».

In f. 271, subscriptio: **كامل الاحد الخامس الذي اذا اتفق | في كل شهر من السنة شهر | والناصح المسكين الخفير الذليل الحاطي | العاجز الاول | وهم من توت الى امشير بسلام من الرب امين | تحت اقدام كامن تقال في | الكسلان الميمن الخفير مرقوريوس | ابن اسحاق النحال يضرب المطانية | ومن قال شيا فله امثاله في ملكوت | السموات هذا المصحف | الشريف ان يدعوا له بالمغفرة ولوالديه**

وكان الفراغ من نسخ | هذا التطمارس المقدس في يوم الجمعة | الرابع من شهر كيهك سنة | ١٧٣٥
 قبة للشهداء الاطهار | السداة الابرار رزقنا الله شفاعتهم امين | والشكر لله دائما ابدا سرمدًا
 « Absoluta est dominica quinta pro mensibus nempe (litt.: quando occurrit mensibus) sex prioribus anni i. e. a tūt usque ad amōir, in pace Domini. Amen. Librarius pauper, egenus, exilis, peccator, inutilis, piger, vilis, miser Mercurius, filius Isaac apiarii, metaniam pulsatur sub pedibus uniuscuiusque laborantis in hoc libro illustri ut veniam petat pro eo eiusque parentibus. Qui dixerit aliquid, fiet ei simile in regno caelorum. Et finis advenit transcriptionis huius katameros sancti, feria sexta, die quarto mensis kihak anni coptici ١٧٣٥ martyrum purorum, heatorum, iustorum; Deus tribuat nobis deprecationes eorum. Amen. Gloria Deo aeterna, perpetua, perennis ». Notam anni sic dicti coptici vertit catalogus Assemanianus (cod. Vat. lat. 13207, p. 58): 1439 = an. D. 1723. (ih., p. 57); quo iure non apparet. Suspiciamus autem librarium pro anno Martyrum in mente habuisse annum epochae christianae, notamque eius legendam esse ١٧٣٥ (nc pro ψ inter notas cursivas, α, λ, ε) seu 1739. In fol. I, notae: I; S. C. 28; n° 32; nov. 44 (¶), duplici ductu cancellatum et 31 superscriptum sed dein cancellatum; 32. F. 271^v vac.

In dorso tegumenti quod e corio ruhero constat auro impressa sunt ornamenta, nota 32 neonon scuta Pii VI et Francisci Xaverii de Zelada card. bibliothecarii.

33. An. 1719 (= Mart. 1435, cf. f. 326), mm. 320 × 220, ff. 1V, 326, linn. 18.

Lectionarium pro dominicis Quadragesimae, Resurrectionis et sequentibus usque ad Pentecosten inclusive, pro festo Ascensionis et dominicis mensium baṣnas, ba'ūnah, abib, misri, mensis parvi et dominica quinta sex posteriorum mensium; bohairice cum titulis et notis arabicis. Arabicis leguntur: tituli sectionum (quandoque bohairice et arabice, quandoque arabice solum), tituli lectionum (qui omnes leguntur bohairice) nonnulli, maxime ad Ps. vesp., prima et ultima verba paucarum sectionum, subscriptiones. Sectionum titulis passim praemittitur: بسم الله CYR ΘΕΩ (ff. 37^v, 280^v, graece tantum; f. 66 add. إلى « viventis »). Lectiones feruntur in cod. Vat. copt. 30, qui tamen caret lectionibus dominicae quintae; solae quae discrepant notantur.

I (ff. 3-117^v) Lectiones pro dominicis Quadragesimae.

¹ (ff. 3-14) Dominica I; f. 3, Ps. 16, 1, om. ΔΕΝ ΖΑΝΘΟΤΟΥ ΝΥΠΡΟQ ΔΝ; f. 5, Ps. 17, 2, 3 integr.; ff. 8^v-9^v, Iac. 1, 13-20; f. 12, om. Ps. 24, 5; ² (ff. 14^v-22^v) dominica II; ff. 17-18^v, Rom. 14, 19-15, 7; ff. 18^v-19^v, Iac. 2, 1-7; ff. 19^v-21, Act. 23, 1-8; ³ (ff. 23-37) dominica III; ff. 29^v-30^v, Iac. 3, 1-7; f. 33^v, Ps. 118, 176, 175; ⁴ (ff. 37^v-53)

dominica IV; ff. 39^v-41, Luc. 10, 25-37; ff. 47^v-48, Ps. 104, 3^b-4, 7; ¹ (ff. 53^v-66) dominica V; ff. 53^v-55, Luc. 18, 1-8 des. **ἡΧΩΔΕΛ**; f. 55, Ps. 101, 2, 3 des. **ΠΕΚΜΑΨΧ ἑροι**; ff. 55-56, Luc. 18, 9-14; ff. 58^v-60, II Petr. 3, 1-9; f. 63^v, Ps. 101, 26, 27 des. **ΧΗΑΚΟΛΟΥ**; ² (ff. 66^v-81^v) dominica VI; f. 69^v-71, Matth. 20, 17-28; f. 76, Ps. 68, 18-19; ff. 76^v-81^v, Ioh. 9, 1-38; ³ (ff. 82-105^v) dominica Benedicti; ff. 83^v-84, Ps. 117, 26, 27 integr.; ff. 94-95^v, Matth. 21, 1-13; f. 100, ante Ioh. 12, 12-19, om. Ps. 64, 2, 3; ff. 101-103^v, add. I Cor. 15, 1-23 des. **ΘΕΝ ΠΕΡΤΑΤΜΑ**; ff. 103^v-104, Ps. 64, 5-6 des. **ΘΕΝ ΟΥΜΕΘΜΗ**; ff. 104-105^v, Ioh. 5, 18 inc. **ΔΕΡΟΥΩ ΝΧΕ ἡ̅ς** - 29; ⁴ (ff. 106-117^v) dominica Resurrectionis; ff. 115^v-117^v, pro Luc. 24, 1-12, habet Ioh. 20, 1-18.

II (ff. 121-187) Lectiones pro Dominicis post Pascha usque ad Pentecosten inclusive et pro festo Ascensionis Domini. ¹ (ff. 121-130^v) Dominica I; ff. 124^v-126, Eph. 4, 20-5, 2; ff. 126-127, I Ioh. 2, 7-14 des. **ΨΟΠ ΘΕΝ ΘΗΝΟΥ**; ff. 127-129, Act. 17, 16-28 des. **ΟΥΟΞ ΕΝΨΟΠ**; ff. 129-130^v, pro Ioh. 20, 24-31, habet Ioh. 21, 15-25; ² (ff. 131-139^v) dominica II; ff. 131-132, Ioh. 6, 16-23; ff. 132-133^v, Ioh. 6, 24-33; ff. 133^v-135, Coloss. 2, 6-15; ³ (ff. 139^v-149^v) dominica III; ff. 139^v-140^v, Ioh. 8, 12-18; f. 140^v, Ps. 114, 4, 6; ff. 140^v-142, Ioh. 8, 21-30; ff. 142-143^v, Coloss. 2, 20-3, 11; ff. 145-146^v, Act. 5, 19-31; ff. 147-149^v, Ioh. 8, 30-50; ⁴ (ff. 149^v-158) dominica IV; ff. 149^v-151, Ioh. 6, 58-70; ff. 152-153^v, Eph. 3, 8-21; ff. 153^v-154^v, I Ioh. 4, 7-14; ff. 154^v-156, Act. 14, 7-19 des. **ΕΞΙΩΝΙ ΕΧΕΝ ΠΑΥΛΟΣ**; f. 156^{r.v}, Ps. 117, 14-16; ⁵ (ff. 158^v-166) dominica V; ff. 160^v-161, Hebr. 13, 16[?] (mutil.)-21; ff. 161-163, III Ioh. 1-15; ff. 163-164^v, Act. 22, 1-15; ff. 165-166, Ioh. 15, 9-17; ⁶ (ff. 166-174^v) in festo Ascensionis; ff. 169-170^v, Marc. 16, 20, I Tim., I Petr., valde mutila; ⁷ (ff. 175-180^v) dominica VI; ff. 175-176^v, Marc. 12, 28-36; ff. 177^v-178, I Cor. 15, 57-16, 2; f. 178^{r.v}, I Petr. 1, 2 inc. **ΠΙΣΜΟΤ** - 4 des. **ἡ̅ςΘΩΛΛ**; ff. 178^v-179, Act. 20, 1-4 des. **ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΔΕ**; ⁸ (ff. 180^v-187) dominica VII, seu die Pentecostis; f. 183^{r.v}, I Cor. 12, 1-8 des. **ΨΑΥΤ ΝΑΥ ΝΟΥΣΑΧΙ ἡ̅τε[σοφία]**; ff. 183^v-184, I Ioh. 2, 20-22; ff. 184-185, Act. 2, 1-6 des. **ΑΥΨΘΟΡΤΕΡ**; ff. 185-187, Ioh. 15, 26-16, 15.

III (ff. 187^v-326) Lectiones pro dominicis mensium bašnas, ba'ūnah, abīb, misri et mensis parvi.

I (ff. 187^v-197^v) Mensis bašnas. ¹ (ff. 187^v-191^v) Dominica III; f. 187^v, Ps. 45, 2, 3 des. **ἡ̅ς ΠΚΑΞΙ**; f. 188^v, Ps. 45, 5 inc. **ΔΕΥΤΟΥΒΟ**, 6 des. **ΤΕΣΜΗΤ**, 7 inc. **ΔΕΥΤ ἡ̅τεψςμν**; ff. 188^v-190, Hebr. 11, 1-3;

f. 190^{r.v}, I Ioh. 9-10; f. 190^v, Act., pauca vestigia; f. 191, Ps. 45, 4-5 des. **οΥΝΟQ**; ² (ff. 191^v-197^v) dominica IV; ff. 191^v-192^v, Matth. 12, 1-8; f. 195^{r.v}, I Cor. 14, 18-21; ff. 195^v, III Ioh. 1-2; ff. 195^v-196, Act. 11, 2-4 des. **ΟΥΤΩΜΤ ΕΟΥΖΟΡΑΜΑ**.

² (ff. 198-228) Mensis ba'ūnah. ¹ (ff. 198-206) Dominica I; Ps. 9, 11, 12; f. 202^{r.v}, Rom. 15, 13-15; ff. 202^v-203, I Petr. 1, 1-2 des. **ΠCΟQ ΗΨC ΠΧC**; f. 203^{r.v}, Act. 12, 25-13, 1 des. **ΗΤΕ ΗΡΩΔΗC**; f. 203^v, Ps. 110, 10^b-11 des. **ΘΕΝ ΤΕΚΜΕΘΜΗ**; ² (ff. 206-211) dominica II; ff. 208^v-209, I Cor. 2, 6-8; f. 209^{r.v}, II Petr. 1, 1-2 des. **ΠCΟΥΕΝ Φ†**; ff. 209^v-210, Act. 14, 1-2; ³ (ff. 212-219) dominica III; ff. 214^v-215, I Cor. 4, 1-4; f. 215^{r.v}, II Petr. 1, 19; f. 215^v, Act. 17, 1-2; ff. 217-220, Matth. 12, 22-36; ⁴ (ff. 220-228) dominica IV; f. 224^v, Coloss. 4, 2-4; ff. 224^v-225^v, Iac. 5, 9-12 des. **ΕΡΕΝ ΤΦΕ**; ff. 225^v-226, Act. 18, 1-3 des. **ΝΑΥΕΡΩΒ ΠΕ**.

³ (ff. 228^v-259^v) Mensis abīb. ¹ (ff. 228^v-235) Dominica I; f. 229^v, Ps. 30, 24 des. **ΖΑΝΜΗ ΗΧΕ ΠC**; ff. 229^v-231^v, Matth. 28, 1-15; ff. 231^v-232, I Cor. 9, 1-3; f. 232^{r.v}, I Petri, 1, 1; f. 232^v, Act. 5, 12; f. 233, Ps. 88, 8-9; ff. 233-235, Luc. 10, 3-16 des. **ΑΦCΩΤΕΜ ΗCΩ**; ² (ff. 235-242) dominica II; f. 239^{r.v}, Gal. 1, 1-4; ff. 239^v-240, Iud. 14-15 des. **ΕΤΑΥΕΡΑCΕΗC ΗΘΗΤΟΥ**; f. 240^{r.v}, Act. 15, 21 inc. **ΕΤΑQ ΔΕ ΗΧΕ ΠΑΡΧΗΡΕΥC** - 22; ff. 240^v-242, Matth. 18, 1-10; ³ (ff. 242^v-248) dominica III; ff. 245^v-246, I Tim. 6, 3-5; f. 246^{r.v}, Iac. 3, 1-2; f. 246^v, Act. 18, 12-14 des. **Ω ΠΗΟΥΔΑ**; f. 247, Ps. 144, 18 des. **ΕΤΤΩΒΖ ΙΜΟQ ΘΕΝ ΟΥΜΕΘΜΗ**; ⁴ (ff. 248^v-259^v) dominica IV; f. 248^v, Ps. 58, 10^b-11 des. **ΝΑΕΡΩΟΡΠ ΗΤΑQΟΙ**, 18^a; ff. 252^v-253, Philipp. 1, 27-28; f. 253, I Petr. 1, 25^b-2, 2; ff. 253^v-254, Act. 19, 11-14; f. 254, Ps. 39 (cod.: 40), 5, 17 inc. **ΜΑΡΟΥΧΟC ΗCΗΟΥ ΝΙΒΕΝ**.

⁴ (ff. 260-305^v) Mensis misrī. ¹ (ff. 260-271) Dominica I; ff. 264^v-265^v, I Cor. 9, 1-9 des. **CΑΧΟΖ ΖΟΕΝΨΦ†** (sic); ff. 266-267, pro I Petr. 3, 8-15, Iac. 1, 13-20; ff. 267-269, Act. 19, 23-36 des. **† ΕΘΟΥΝ ΕΡΑΥ ΗΝΑΙ**; ² (ff. 271^v-280) dominica II; ff. 271^v-273, Luc. 18, 9-16; ff. 274^v-275, Eph. 6, 10-18 des. **ΕΡΕΤΕΝΟΙ ΗΨΩΙC**; ff. 275^v-276^v, I Ioh. 2, 12-17; ff. 276^v-278, Act. 20, 1-12; ³ (ff. 280^v-291^v) dominica III; ff. 284-285^v, Rom. 16, 17-21 des. **ΠΑCΥΓΓΕΗC**; ff. 286, 288^{r.v}, I Petr. 2, 18-3, 4; f. 290, Ps. 27, 2, Ps. 64, 3; ⁴ (ff. 292-305) dominica IV; f. 294^v, Ps. 89, 1 inc. **ΠC**, 2, 4 inc. **ΧΕ ΝΕΚΒΑΖ**, des. **ΑCΗΝΗ**; ff. 297-298, I Thess. 2, 13-3, 3; f. 302, Ps. 88, 12, 13 des. **ΑCΟΝΤΟΥ**, 14 inc. **ΜΑΡΕCΑΜΑQ**; ff. 302-306^v, Marc. 13, 3-30.

5 (ff. 306-318^v) Dominica mensis parvi; f. 306, Ps. 40, 14 om. $\epsilon\epsilon\gamma\omega\pi\iota$ $\epsilon\epsilon\epsilon\gamma\omega\pi\iota$; ff. 306-308, Luc. 21, 16-28; ff. 309-311, II Thess. 1-14; ff. 311-313, II Petr. 3, 1-12; f. 314, Ps. 101, 25 inc. $\iota\chi\kappa\epsilon\chi\epsilon\eta$ $\omega\omega\tau$ - 27 des. $\chi\chi\eta\alpha\mu\omega\tau\iota$ $\epsilon\beta\omicron\lambda$; ff. 314-318, Matth. 24, 3-34.

6 (ff. 318^v-326) Dominica V sex posteriorum mensium. esp., Ps. 17, 47, 50; Luc. 14, 16-24; mane, Ps. 8, 2 des. $\tau\eta\rho\epsilon'$, 5; Matth. 16, 5-12; Gal. 1, 11-19; Iac. 5, 9-15; Act. 20, 6-12; Marc. 8, 13-21.

Numeri titulis lectionum N. T. adiuncti, in quantum eos prae hodierno iudicio statu legere fas est, notant sectiones Ammonianas pro Evangeliiis et capita maiora pro reliquis libris.

Codex constat triginta duobus quinionibus $\bar{\alpha} - \lambda\beta =$ ff. $\bar{\alpha} - \overline{\tau\kappa}$, 1-320, et fasciculis $\overline{\alpha\bar{\alpha}}$ quod sex constat ff. scriptis, ff. 321-326, $\overline{\tau\kappa\bar{\alpha}} - \overline{\tau\kappa\epsilon}$, et quattuor ff. vacuis; illa et fasciculi duplici nota coptica in summis ff. aversis (insuper in ff. rectis initio sc. praeterquam f. 1) signantur, unciali quidem rubra a sinistris, cursiva autem nigra, quae saepe desideratur, a dextris; similes notae cursivae simul ac unciales signant pp. tremas fasciculorum; in iisdem pp. extremis consueta ornamenta cum inscriptionibus $\overline{\iota\epsilon}$ $\overline{\chi\epsilon}$ $\overline{\tau\epsilon}$ $\overline{\theta\epsilon}$, aliquando solo minio, aliquando simul pigmento viridi vel etiam ocreo confecta (ff. 10^v-11 atramento). Coloris rubri, viridi et flavi sunt ornamenta quae decorant initia sectionum maiorum et plerasque litteras initiales maiores; litterae marginales communes solo minio sunt tactae; puncta rubra signant litteras ϕ , ϵ , θ et actus super voces contractas; minio etiam usus est calligraphus in signis interpunctionis, eoque exaravit rubricas copticas, lectionum titulos et aliquando lineam secundam; prima linea interdum integre scripta est litteris maioribus. In solis ff. vacuis parent ductus ad singulas scripturae lineas definiendas chartae impressi. Codex, qui imitatus haud indecorum fuerit exemplar scripturae saec. XVIII in., multa praebet ff., aesertim circa medium, ita corrosa ut vix vel ne vix quidem legi possint, gravem super fragmentorum laturam expertus.

Librarii subscriptiones, praeter paucas communes quibus nude signatur sectionum is (cf. diota de codd. Vat. copt. 29, 30), leguntur: f. 219^v: $\text{تم وكمل} \mid \text{ما يجب قراته} \mid \text{الى القارى}$
 من الفصول في الاحد الثالث \mid من شهر بؤونة وحقات الكتاب يبال ويطلب \mid الى القارى
 يطلب له من رب السموات والارض \mid والما . . . الفزان ومن قال شيا فله امثاله \mid اضاف \mid و
 Desinit et ad finem perductum est quod e sectionibus legendum
 dominica tertia mensis ba'unah. Et indignitas scriptoris rogat et deprecatur lectorem
 ei postulet a Domino coelorum et terrae et..... veniam; et qui dixerit aliquid, ei
 simile dupliciter. Et Deo laus perpetua, aeterna; f. 228: $\text{تم وكمل} \mid \text{ما يجب قراته من}$
 الفصول في شهر بؤونة المبارك \mid بسلام من الله تعالى امين والكتاب الحخير المسكين \mid الذي
 اكسلان الفارق في بحار الخطايا والذنوب \mid الذي لا يستحق ان يقيم هامته بين الناس لاجل
 كثرة خطايا يبال ويطلب من كل من كان \mid واقفا على هذه الاحرف ان يصلح ما يجب
 من \mid الغلط فان الكاتب متعلم لا معلم ومن قال شيا \mid فله عوض الواحد ثلثون وستون

دائما ابديا امين | ومائة ولله الشكر « Desinunt et absolutae sunt sectiones in mens ba'ūnab benedicto legenda; in pace Domini, exaltetur! Amen. Scriptor miser, pauper vilis, piger, immersus in maribus peccatorum et delictorum, indignus ut caput suum inter homines elevant propter multitudinem peccatorum, rogat et deprecatur omnem hi litteris inhaerentem ut corrigat quod invenerit mendum, nam scriptor discens est no. docens. Qui dixerit aliquid ei erit commutatio, pro uno triginta et sexaginta et centum Et Deo laus perennis, aeterna. Amen »: f. 326: هذا الكتاب المبارك في يوم السبت المبارك في تاسع عشر | شهر يؤونة المبارك سنة الف واربسمائة خمسة وثلاثين للشهادة | الاطهار لوافق ذلك في سادس شهر شبان من | شهر سنة الف ومائة واحد وثلاثين هلالية عربية | والتاسع لسكرين بال | ويطلب من كل من قرى في هذه | الكتاب المبارك ان يدعوا له بفقران الخطايا والذنوب | كل من وجد غلطة واصلحها يصلح الرب شانه بنوث | الت السيدة العذرى والشهادة والقديسين الوواح | والمجاهدين الذين ارضوا باعمالهم الصالحة امين كبريالا بصون | والمجد لله دائما | ابديا

سرمدًا « Absolutus et ad finem perductus est liber hic benedictus, sabbato benedicto decimo nono mensis benedicti ba'ūnab anni 1435 martyrum purorum (= an. D. 1719) quod respondet diei sexto mensis ša'bān e mensibus anni 1131 lunaris arabici. Scriptor pauper rogat et deprecatur unumquemque in hoc libro legentem ut pro eo veniant peccatorum et culparum postulet. Quicumque mendum inveniet corrigetque illud, Dominus ei providebit per auxilium Dominae, Dominae Virginis, Martyrum, Sanctorum. Eremitarum et Ascetarum qui suis operibus rectis placuerunt. Amen. Kyrie eleison. Et Deo laus perpetua, aeterna, perennis ». In acie foliorum superiore atramento scriptam Katameros copticus in quo a carnis privio ad anni finem legitur ». F. 1: 2 ductu deletum, *Prop.* 29, n. 35. (duplici tractu cancellatum, 33 superscriptum), n° 33, n° 33. *Copt.*: f. 3, in summo marg.: n° 33. Ff. 1^v, 2^r, 2^v, 118-120^v, 216^r (cum nota: سهوا « incuria »), 216^v, 287^r, 287^v, 326^v. I-IV vac.

In dorso tegumenti mombanacei auro impressa sunt in schedula corii rubri *Val.* | 33, extra vero schedulam copt(icus) necnon steinmata Pii IX et Iohannis Baptistae Pitra card. bibliothecarii.

34. Saec. XVIII iu., echart., mm. 295 × 205, ff. 299, linn. 21.

Lectionarium pro hebdomada maiore; bohairice cum titulis et notis arabicis. Codex duplici manu exaratus est; prima scripsit ff. 2-45^v, l. 7, altera ff. 45^v, l. 8-299. Prior manus arabice et bohairice habet rubricas (praeterquam ff. 12^v et 16, ubi arabice tantum) et titulos sectionum, bohairice tantum titulos lectionum (excepto Ierem., f. 15, qui est copto-arabicus). insuper arabice prima et ultima verba lectionum ff. 16^v, 17^v. Altera manus arabice tantum scripsit rubricas et titulos sectionum (praeterquam titulum f. 45^v qui est copto-arabicus), bohairice tantum titulos lectionum, paucis exceptis copto-arabice praesertim sectionum initio, bohairice et arabice

titulos hymnorum ff. 279, 298^v; demum ff. 92-96^v passim, litteris arabicis scripta sunt nomina bohairica notarum numericarum. Lectionarium bohairice et arabice edendum curaverunt hegumenus Pachomius al-Baramūsi atque diaconi Uryān Farǧ et Farǧ Georgius sub titulo: **πρωμ ἡ τε πισταρχα εθουαβ... κατὰ ταξις ἡ τεκκλῆσια ἡρεμῆχμμῖ ἡ ορθοδοξη** « كتاب البصخة المقدسة ... حسب ترتيب الكنيسة القبطية الارثوذكسية » Liber aneti Paschatis... iuxta usum Ecclesiae Aegyptiacae orthodoxae, Heliopoli, 1921; lectionarii homilias ex aliis codicibus, bohairice cum versione nglica, edidit O. H. E. Burmester, *Homilies or Exhortations of the Holy Ferek Lectionary*, in ephemeride *Le Muséon*, t. XLV, 1932, p. 21 sqq. de ordine officii hebdomadae maioris, vide L. Villecourt, *Le Muséon*, . XXXVIII, 1925, pp. 269-300.

1 (ff. 2-21^v) Dominica seu Palmarum, praemisso: **γν θ(ε)ω ιςχηρος** **بسم الله القوى** « In nomine Dei fortis ». ¹ (ff. 2-3) esp., Ps. 121, 1, 2; Ioh. 12, 1-11; ² (ff. 3^v-12^v) mane, Ps. 117, 26, 27; Luc. 19, 10; Hebr. 9, 11-15; I Petr. 4, 1, 2 des. **θεν φοτωω μφτ**; Act. 28, 16; Ps. 80 (cod. 8), 4, 2, 3 des. **μοι ἡ ουκεμκεμ**; Matth. 21, 1-17; arc. 11, 1-11; Luc. 19, 29-48; Ps. 64, 2, 3; Ioh. 12, 12-19; ³ (ff. 12^v-21^v) praemissa rubrica: **ثم من بعد القداس يقرى هذا البولس والانجيل على الشعب** **εθβε τᾱναστασις ἡ τε ηηρεμωωγτ εταγ- εκοτ αγμετον μμωων** **θεν φναρτ επχς** « Deinde, post missam, haec leguntur e Paulo et ex Evangelio super populum, in tono requiarum, necnon hoc prooemium Pauli: ' De resurrectione mortuorum ad dormierunt, requieverunt in Christi fide ' » (in editione Heliopolitana describitur sectio: **صلاة التجيز** « Oratio exsequiarum »): I Cor. 15, 1-4; Ps. 64, 6 des. **θεν ουμεθμμι**; Ioh. 5, 18 inc. **αφερονω ἡχε ἡς** - 30; . 15) hora 9^a, Ierem. (Lament.) 1, 1-4 cum versione arabica (f. 16); 8, 3, 4; Matth. 21, 10-17; ⁵ (f. 17^v) hora 11^a, Is. 48, 12-22; Nah. 1, 1; Ps. 8, 3 des. **ακσεβτε πισμoy**, 10; Matth. 20, 20-28.

2 (ff. 22-34^v) Feriae II officium nocturnum. ¹ (ff. 22-25) hora 1^a, Soph. 1, 1-12; Ps. 26, 6 inc. **ειεγας** - 8 des. **παρητ χος πακ**; . 12, 20-36 des. **ωρηι ὑπιουωμμι**; ² (ff. 25^v-27^v) hora 3^a, Soph. 1, 23; Ps. 27, 9, 2 des. **θεν πχινερίτωβρ ουβηκ**; Luc. 9, 18-22; . 28-30) hora 6^a, Ioel 1, 5-15; Ps. 28, 1, 2; Marc. 10, 32-34; ⁴ (ff. 30^v-33) hora 9^a, Mich. (cod. **μελεχιας**, ar. **ميخا** « Micha ») 2, 3-10; Ps. 16, 6, 1; . 48, 8, 27-33; ⁵ (ff. 33-34^v) hora 11^a, Mich. 3, 1-4; Ps. 17, 18-19 des. **πε- cy ἡ τε πετρεμκο**; Matth. 17, 18-22 des. **εφετωηq**.

3 (ff. 35-62) Feriae II officium diurnum, praemisso: **СΥΝ** **Θ(Ε)Ω** **ΙΣΧΥΡΟΣ** بِسْمِ اللَّهِ الْقَوِي « In nomine Dei fortis ». ¹ (ff. 35-45^v) Mane, Gen. 1, 1-2, 3; Is. 5, 1-9 des. **ἄποσ** **σαβαωθ**; Eccli. 1, 1-13, 16-24; Sermo Šenute, inc.: **ἐϋωπ** **χε** **†****νοῦ** **ὦ** **νικηνοῦ** **τενοῦ****αυ**. **ἐερέβο****λ** **ἐπενχί****χ** **ἰφ†** « Si volumus nunc, o fratres, e Dei manibus evadere »; des.: **ἡοῦ****νο****ρ****ε****μ** « salutem » (Editio Heliop., pp. **ΞΗ**, **ΞΘ**; Burmester, op. laud., p. 24); Ps. 71, 18, 19; Marc. 11, 12-24; ² (ff. 45^v-51^v) hora 3^a, Is. 5, 20-30; Ier. 9, 12-19 des. **θεν** **σιων**; Ps. 121, 1, 2; Marc. 11, 11-19; ³ (ff. 49-51^v) hora 6^a, Ex. 32, 7-15; Sap. 1, 1-9; Ps. 121, 1, 4; Ioh. 2, 13 inc. **οὔ****ο****ρ** **ἐ****τ****α****ρ****ι** **ἦ****χε** **ἰ****η****ς** - 17; ⁴ (ff. 52-58) hora 9^a, Gen. 2, 15-3, 24; Is. 40, 1-5; Prov. 1, 1-9; Ps. 64, 6 inc. **σω****τ****ε****μ** **ἐ****ρ****ο****ν**, des. **ἦ****κα****ρ****ι** **τ****η****ρ****ι**, 5 des. **νε****φ****α****ν****θ****η****οῦ** **ψ****α** **ἐ****ν****ε****ρ**; Matth. 21, 23-27; ⁵ (ff. 58-62) hora 11^a, Is. 50, 1-3; Eccli. 1, 25-40; Sermo Šenute, inc.: **οὔ****ο****ν** **θ****α****ν****θ****ῆ****ν****ο****ν****ι** **ἐ****μ****μ****ε****ν****ι** **ἐ****ρ****ω****οῦ** **χε** **θ****α****ν****α****τ****α****θ****ο****ν** **ν****ε** « Sunt res quaedam quas existimamus bonas »; des.: **χε** **ἦ****γ****ε****ρ****ῶ****ν** **π****ω****οῦ** **ἀ****ν** **ν****ε** « ipsis non profutura » (Editio Heliop., pp. **Ϛ****Α**, **Ϛ****Β**; Burmester, op. laud., p. 26); Ps. 12, 4-5 des. **α****ι****χ****ε****μ****χ****ο****μ** **οὔ****β****η****ρ****ι**; Ioh. 8, 51-59.

4 (ff. 62^v-73^v) Feriae III officium nocturnum, praemisso: **СΥΝ** **ΘΕΩ** **ΙΣΧΥΡΟΣ** بِسْمِ اللَّهِ الْقَوِي « In nomine Dei fortis ». ¹ (ff. 62^v-64^v) Hora 1^a, Zach. 1, 1-6; Ps. 61, 8, 7; Luc. 13, 23-30; ² (ff. 64^v-66^v) hora 3^a, Mal. 1, 1-8; Ps. 12, 4, 6 des. **пек****но****р****е****м**; Luc. 13, 31-35; ³ (ff. 67-68^v) hora 6^a, Os. (cod. **н****с****а****н****а****с**) 4, 15-5, 7; Ps. 90, 2-3; Luc. 21, 34-38; ⁴ (ff. 69-71^v) hora 9^a, Os. 10, 12-11, 2; Ps. 32, 10-11; Luc. 11, 37-52; ⁵ (ff. 71^v-73^v) hora 11^a, Am. 5, 6-14 des. **ἦ****τ****ε****τ****ε****ν****ω****ν****θ**; Ps. 121, 4; Marc. 13, 32-14, 2.

5 (ff. 74-113^v) Feriae III officium diurnum, praemisso: **СΥΝ** **Θ(Ε)Ω** **ΙΣΧΥΡΟΣ** بِسْمِ اللَّهِ « In nomine Dei ». ¹ (ff. 74-81^v) Mane, Ex. 19, 1-8; Iob. 23, 2-24, 25; Os. 4, 1-8; Sermo Šenute, inc.: **δ****ω****β** **ἦ** **ν****ε** **ἐ****†****ν****α****χ****ο****τ****οῦ** « Duo dicam »; des.: **ἰ****ἡ****ς****α****χ****ι** **ἦ****†****μ****ε****θ****η****ν****ι** « verbum veritatis » (Editio Heliop., pp. **Ρ****Κ****Α** - **Ρ****Κ****Β**; Burmester, p. 27); Ps. 119, 2, 7; Ioh. 8, 21-29; ² (ff. 81^v-84^v) hora 3^a, Deut. 8, 11-20; Eccli. 2, 1-9; Ps. 118, 151-155; Matth. 23, 37-24, 2; ³ (ff. 84^v-88) hora 6^a, Ezech. 21, 3 inc. **π****α****ι** **ν****ε** **ἡ****ν** **ἐ****τ****ε****ρ****χ****ω** **ἰ****μ****ω****οῦ** - 13; Eccli. 4, 23-5, 2; Ps. 17, 48 inc. **π****α****ρ****ε****ρ****η****α****ρ****μ****ε****τ**, 49, 18; Ioh. 8, 12-20; ⁴ (ff. 88, 91-106; ff. 89-90 ad codicem non pertinent) hora 9^a, Gen. 6, 5-9, 7; Prov. 9, 1-11; Is. 40, 9-31; Dan. 7, 9-15; Ps. 24, 1, 3 des. **ἦ****χε** **π****α****χ****α****χ****ι**, 4 des. **θεν** **π****ε****τ****ρ****ω****οῦ****ν****τ**; Matth. 24, 3-35; ⁵ (ff. 106-113^v) hora 11^a, Is. 30, 25-30; Prov. 6, 20-7, 4; Sermo s. Ioh.

hry sostomi, inc.: **†ΟΥΩΥ ΔΕ ΟΥΝ Ω ΝΙCΗΝΟΥ Ε† ΜΦΜΕΥΙ ΝΩ-
ΓΕΝ** « Volo igitur, o fratres mei, in memoriam vobis revocare »; des.: **ΦΗ
ΤΑϞ† ΜΠΟC ΕΒΟΛ ΔΕΝ ΠΧΙΝΘΡΕϞ† ΕΒΟΛ ΝΘΗΤϞ ΔΕΝ ΟΥΜΕΤ-
ΤΜΠΥΑ** « qui vendidit Dominum, dum sumpsit illud indigne » (Editio
Ieliop., pp. **ΠΝΕ** - **ΠΝΗ**; Burmester, pp. 34 sq., des. **ΜΠΟC ΕΒΟΛ**); Ps. 44,
; Ps. 40, 2; Matth. 25, 14-26, 2.

6 (ff. 114-124) Feriae IV officium nocturnum, praemisso:
ΥΝ ΘΕΩ ΙCΧΥΡΟC **بسم الله القوي** « In nomine Dei fortis ». ¹ (ff. 114-116)
hora 1^a, Ezech. 22, 17-22; Ps. 58, 17 inc. **ΑΚΩΩΠΙ ΝΗΙ**, 18; Matth. 22, 1-14;
(ff. 116-118^v) hora 3^a, Am. 5, 18-27; Ps. 64, 5 (om. replebimur... domus
iae) - 6 des. **ΜΕΘΜΗΙ**; Matth. 24, 36-51; ³ (ff. 118^v-120^v) hora 6^a, Ier. 16,
-13; Ps. 101, 2-3 inc. **ΔΕΝ ΠΙΞΟΟΥ**; Matth. 25, 1-13; ⁴ (ff. 120^v-122^v)
ora 9^a, Os. 9, 14-10, 2; Ps. 21, 21-22; Matth. 23, 29-36; ⁵ (ff. 122^v-124)
ora 11^a, Sap. 7, 24-30, Ps. 56, 2; Ioh. 11, 55-56.

7 (ff. 124^v-147^v) Feriae IV officium diurnum, praemisso: **CΥΝ
ΙΕΩ** **بسم الله** « In nomine Dei ». ¹ (ff. 124^v-130) Mane, Ex. 17, 1-7;
rov. 3, 5-15; Os. 5, 13-6, 3; Sermo Shenute, inc.: **†ΧΩ ΜΠΑΙCΑΧΙ ΟΥΟϞ
†ΝΑΧΑϞ ΑΝ ΕΤΕ ΦΑΙ ΠΕ ΧΕ ΜΠΕΡΜΕΥΙ** « Dico hoc verbum nec
ud relinquam, hoc est: ne cogitatis »; des.: **ΝΘΟΚ ΠΕΤΑ ΜΕΤΨΕΝΖΗΤ
ΙΒΕΝ ΨΩΠΙ ΕΒΟΛ ϞΙΤΟΤΚ** « tu es a quo omnis misericordia » (Editio
eliop., p. **ΠΠΕ**; Burmester, p. 30); Ps. 50, 6 inc. **ϞΟΠΩC ΝΤΕΚΜΑΙ**;
; 10 des. **ϞΑΝ ΖΑΟC**; Ioh. 11, 46-56; ² (ff. 130-132^v) hora 3^a, Ex.
; 17-22; Eccli. 22, 7-22; Ps. 40, 7 des. **ΑΝΟΜΙΑ**, 2; Luc. 22, 1-6;
(ff. 132^v-137^v) hora 6^a, Ex. 14, 13-15, 1 des. **ΔΕΝ ΩΟΥ ΓΑΡ ΑϞΘΙΩΟΥ**;
Eccli. 23, 7-19; Ps. 82, 3, 6; Ioh. 12, 1-8; ⁴ (ff. 137^v-143^v) hora 9^a, Gen.
; 1-9; Num. 20, 1-13; Prov. 1, 10-33; Ps. 40, 6 des. **ΠΕΤϞΟΥ ΝΗΙ**,
inc. **ΑΥCΘΗΙ**, 7 des. **ΝΟΥΑΝΟΜΙΑ**; Matth. 26, 3-16; ⁵ (ff. 144-147^v)
ora 11^a, Is. 28, 16-26; Sermo Severi, **CΕΥΗΡΟC ΟΥΑΡΧ** *sic* (Vat. copt. 90,
1129^v: **ΠΕΝΙΩΤ ΑΒΒΑ CΟΡΙΑΝΟC**; Vat. copt. 98, f. 208^v: **ΠΕΝΙΩΤ
CΥΡΙΑΝΟC ΠΕΠΙCΚΟΠΟC**, Borg. copt. 52, f. 141: **CΕΥΗΡΙΑΝΟC**), inc.: **ΙC
ΑΠΠΕ ΧΕ ΟΝ †ΝΟΥ Ω ΝCΗΝΟΥ ΤΕΝΝΑ† ΜΦΜΕΥΙ ΝΩΤΕΝ** « Ecce
unc rursus fratres, in memoriam vobis revocabimus »; des.: **ΠΟΥΗΙ ΨΑ
ΑΕϞ** « domum eorum sempiternam » (Editio Heliop., pp. **CΘ**, **CΙ**; Bur-
mester, p. 51); Ps. 6, 3 inc. **ΜΑΤΑΖΟΒΙ ΠΟC**; 68, 18; Ioh. 12, 27-36.

8 (ff. 147^v-158^v) Feriae V officium nocturnum. ¹ (ff. 147^v-149^v)
hora 1^a, Ezech. 43, 5-11; Ps. 68, 2, 17 inc. **ΚΑΤΑ ΠΑΨΑΙ**; Ioh. 10, 17-21;
² (ff. 149^v-152) hora 3^a, Am. 4, 4-13; Ps. 54, 22 inc. **ΑΥΩΝΟΝ ΝΧΕ
ΙϞCΑΧΙ**, 2; Marc. 14, 3-11; ³ (ff. 152-154) hora 6^a, Am. 3, 1-11 des. **ΝΤΕ-**

ѡπερ μὲν, levatur incensum usque dum cantetur hymnus angelicus
 dicuntur doxologiae et, post gyrum, sequitur prophetia Isaiae prophetae»
¹ (ff. 275^v-292) Mane, Is. 55, 2 inc. **σωτηρι εροι ερετενοϋαμ** - 13.
 omittit catechesin s. Athanasii: **αχι δε ον ηχε πηου...** «Recurrit
 tenipus...» quam habent editio Heliop., pp. 78, 79 et Burmester, pp. 47.
 48; I Cor. 5, 7-13; Ps. 87 (cod. 77), 5 inc. **αψωπι ιμφρητ ηουρωαμ** - 1
 des. **ρεμωοντ**; Ps. 43, 23, 26; Ps. 125, 2, 3 inc. **αψωπι ενοϋνοϋ**.
 Matth. 27, 62-66; Psallia (ψαλι ηχος αδαμ طرح ادا «Tarḥ Adam»
 inc.: **αγαψ πενωρ** «Crucifixerunt Salvatorem nostrum», des.: **εϥχα**
νοβι εβολ «condonans peccata» (Editio Heliop., p. 78; haec, pp. 78-79
 integrum praebet hymnum bohairice et arabice); sequitur rubrica de inter-
 pretatione arabica psalliae legenda, textus autem desideratur; des. f. 279
كملت صلاة باكر سبت الفرح سلام من الرب امين «Absoluta est oratio matu-
 tina sabbati laetitiae; in pace Domini. Amen»; ² (ff. 279^v-281) hora 3^a
 Ierem. 13, 15-22 des. **ιπεβι ηχονς**; Ps. 15, 10-11 des. **νε πεκχο**; Matth.
 16, 24-28; ³ (ff. 281-283^v) hora 6^a, Is. 50, 10-51, 8; Ps. 129 (cod. 125).
 1 des. **ετασμη**; Ps. 141, 8 des. **ιπεκραν εβολ ποσ**; Matth. 5, 3-12 des.
νηφνοτι; ⁴ (ff. 283^v-285^v) hora 9^a, Is. 45, 15-20 des. **собои еѣсоп**.
 Ps. 40, 11, 6; Ioh. 5, 21-30; des. f. 285^v: **كملت سواى يوم سبت الفرح سلام**
من الرب امين «Absolutae sunt horae sabbati laetitiae; in pace Domini
 Amen»; ⁵ (ff. 286-292) ad missam, I Cor. 15, 1-10; I Petr. 1, 1-4 des.
ατλωαμ; Act. 3, 12-15 des. **αρετενθοθεϋ**; Ps. 3, 6, 4; Ps. 81, 8;
 Matth. 28, 1-20; f. 290, rubrica arabica: «Non osculantur Evangelium
 neque pax dicitur sed leguntur diptycha; in distributione eucharistica
 legitur psalmus 77 in tono **πιχμοτ γαρ**, deinde dicit» (cf. L. Villecourt.
 op. laud., pp. 294-295; exinde usque ad finem officii sabbati laetitiae
 prorsus discrepat editio Heliop., pp. 78-79); sequuntur Ps. 21, 2,
 8, 9, 17-20; Ps. 26, 6 des. **ηαηαηι**; Ps. 37, 21, addito: **αγβερωρτ**
εβολ ανοκ πιμερητ ιμφρητ ηουρεμωοντ εφορε ογορ
αγτιϥτ ετασαρξ (cf. Ideler, *Psalt. copt. Berolini*, 1837, p. 62; O. H. E.
 Burmester et E. Dévaud, *Psalterii versio Memphitica e recognitione Pau-
 de Lagarde*, Lovanii, 1925, p. 44; A. Rahlfs, *Septuaginta, Psalmi cum Odis*,
 Gottingae, 1931, I, p. 28, not. 1; primum incisum v. ap. E. A. Wallis
 Budge, *The earliest known coptic Psalter*, Londini, 1898, p. 43: **αγνοχτ...**
εϥβητ; cf. etiam cod. gr. R*, *Psalt. graec. lat. Veronense*, 22, 23; Ps. 68,
 21 inc. **χε αιορ** - 24 des. **εϥτεμναγ ιβολ**; Ps. 68, 27 des. **αγδοχνη**
ησω; Ps. 30, 6 des. **θεν νεκχιχ**; Ps. 68, 27 inc. **χε αγουω** - 30;

Ps. 87, 7; Ps. 3, 6; Ps. 40, 9 inc. **ΜΗ ΦΗ ΕΤΕΝΚΟΤ**, 11-12 des. **ΑΚΟΥΑΥΤ**; Ps. 29, 10 des. **ΕΠΤΑΚΟ**; Ps. 39, 3 des. **†ΓΥΛΗ**; Ps. 29, 11 des. **ΑΓΗΛΗ**, 12 des. **ΕΥΡΑΥΗ** **ΗΗ**, 6 inc. **ΡΟΥΖΙ**; Ps. 125, 2, 3; doxologia **ΕΩΥΩΥ** **ΑΦΩΥΤ**...; f. 292, rubrica arabica: « Non dicitur 'dimissio' hoc die; prima nocte dominicae Resurrectionis dicitur Evangelium Iohannis deinde Psalmodia. Nec ullus dormit hac nocte, ministris tamen conceditur quaedam relaxatio; quodsi bene se habeant non opus erit ut dormiant. Deum autem rogamus ut nobis omnibus adsit pro salute animarum nostrarum. Et Deo laus aeterna »; cf. L. Villecourt, op. laud., p. 295.

13 (ff. 292^v-299^v) Dominica Resurrectionis. Mane: Ps. 77, 65, 69; Marc. 16, 2-11; I Cor. 15, 23 inc. **ΑΠΑΡΧΗ** - 38; I Petr. 3, 15 inc. **ΕΡΕΤΕΝΚΟΒ†**, 16; Act. 2, 22-29 des. **ΝΕΜΩΤΕΝ ΘΕΝ ΟΥΩΝΖ ΕΒΟΖ**; Ps. 117, 24, 25, 27 des. **ΕΓΕΡΟΥΙΝΙ ΕΡΟΝ**; Ioh. 20, 1-18; Hymnus Resurrectionis, sub titulo: **ΨΑΛΙ ΑΔΑΜ †ΑΝΑΚΤΑΚΙ** **طرح ادا م للقيامة** بطرقة **ΘΙΟΥΙΝΙ** « *Ṭarḥ Adam pro Resurrectione, in tono ΘΙΟΥΙΝΙ* », inc.: **ΘΙΟΥΙΝΙ ΘΙΟΥΙΝΙ ΠΙΤΩΟΥ ΗΤΕ ΝΙΧΩΙΤ** « *Illuminare, illuminare, mons olivarum* »; des. (f. 298^v) **ΧΕ ΑΓΤΩΝΕΓ ΗΧΕ ΠΩΣ** « *quia surrexit Dominus* »; f. 298^v, interpretatio arabica **Ṭarḥ**, inc.: **نور واضى يا جيل الزيتون** « *Lux splendens, o mons olivarum* »; des. (f. 229^v) **وانم لنا بملكوته** « *nobisque concedat regnum suum et visiones gloriae immensas. Ei laus in aeternum* »; f. 299^v des.: **كل بمون الله** « *Absolutum est Deo iuvante sanctum Officium paschale* ».

Ff. 89, 90 (saec. XVIII, mm. 188 × 115, linn. 13), in una tantum plaga scripta notisque copticis destituta, fragmentum praebent liturgicum a codice alienum; in summo f. 89 legitur nota arabica: « dicitur quotidie in missa ante (epistolam) paulinam, i. e. post **σωθικ** ». Sequuntur excerpta Ps. 86, 1-3 quae, non secus ac preces liturgicae hisce annexae, mendis ta deturpata sunt ut partim iam intelligi nequeant. Inc.: **ΝΑΓΚΑΝ†** **ΘΕΝ ΝΙΤΟΥ** « *Fundamenta eius in montibus* »; des.: **ΕΩ ΕΓΓΩΟΥ ΑΥΑΤ-ΓΕΛΙΟΝ**. Scriptura fragmenti quamdam habet affinitatem cum cod. Vat. copt. 81 et aliis e monasterio S. Stephani ad Vaticanum oriundis.

Singulas scripturae lineas et margines externos definiunt lineae chartae impressae, earum tamen vestigia partim evanuerunt. Codicis fasciculi et paginae coptice signantur inde tantum a fasc. ε, (ff. 40-49, **ΑΑ** - **Π**): sequuntur quiniones ε - **Π** (ff. 50-88, **†1-131**, **ΠΑ** - **ΠΣ**; de ff. 89-90, v. supra); in summis ff. extremis fasciculorum, invocationes **†ϥ ϥϥ** quas separat ornamentum, eiusdem semper formae, lineamentis inter se annexis confectum; fasciculi qui praecedunt f. 40 constant etiam decem ff., praeter

fasc. primum ff. 1-9; fasciculum iv sequuntur 16 quiniones notis destituti (ff. 132-291, $\text{p}\alpha\alpha - \text{c}\eta$) et ff. 8 ultimi fasciculi (ff. 292-299, $\text{c}\eta\alpha - \text{c}\eta\eta$); fasciculorum 2-5 initium signat uumerus nomiae arabico scriptus (ثاني كراس - خامس كراس). Ff. 2-45^v lin. 7, ex ceptis summi f. 40 notis copticis cum inscriptione et ornamento, alia manu eaque rudiore exarata sunt ac reliqua pars codicis cuius scriptura haud multum differt a scriptura cod. Vat. copt. 19, A. D. 1715. Initio sectionum maiorum, scil. initio primae lectionis singulorum dierum, necnon initio eorundem officii matutini, in summis ff., exceptis ff. 3^v, 147^v, 292^v, delineatum est ornamentum plerumque minio tactum et saepius cum invocatione $\text{c}\eta\eta \text{ ew}$, $\text{c}\eta\eta \text{ ew } \text{ic}\chi\chi\text{poc}$; earundem sectionum maiorum littera initialis praegrandis est et minio ornata, prima linea autem aliquando integra exarata est litteris maioribus, quod etiam interdum occurrit initio sectionum minorum (horae tertiae etc.). Rubricae copticae minio sunt exaratae, arabicae plerumque atramento; lectionum tituli sunt rubri coloris; aliquando minio scriptae sunt linea secunda vel tertia etc. sectionum maiorum; minimum apparet in litteris marginalibus, in litteris ϕ , ϵ , δ atque in parte prioris insuper in littera σ passim, et quandoque in litteris β , ζ , ψ ; minio tacti sunt ductus super notas numericas et super compendia verborum; in cancellandis mendis aliquando minio, aliquando atramento, aliquando minio et atramento simul usus est uterque librarius; f. 1^v crux lineamentis inter se innexis confecta, cum inscriptionibus α , ω , inc , nc , nc , nc , absque pigmentis.

Librarium subscriptiones quae omnes sunt anonymae: f. 21^v: ايا الاخوة بالحب الروحاني | اذكروا الهته والمخير | الناسخ بالرحمة والغفران يذكركم الاله الدين | ومن قال شيا فله عوض ما يقول
O fratres, recordamini in caritate spirituali curatoris et librarii miseri, pro misericordia et venia; Dens qui retribuit memor vestrum erit. Et qui dixerit aliquid, ei pro dicto suo retributio septemplex. Et Deo laus perpetua. aeterna, perennis; f. 62: كل | يوم الاثنين من البخة بسلام من الرب والمؤول من الله | اذكر حقارة وعدم طهارة الناسخ المسكين
الضاية في البداية والنهاية وايها القارى بالحب الروحاني | اذكر حقارة ذلك اضعافا ولله الشكر دائما
Absoluta est feria secunda Paschatis; in pace Domini et rogato Dei auxilio in principio ei fine. Tu lector, in caritate spirituali memento turpitudinis et nihili puritatis scriptoris pauperis pro misericordia et venia et Dominus tibi dupliciter illud retribuet. Et Deo laus perpetua; f. 66^v: كلك الساعة الثالثة من ليله الثالث بسلام الرب | بالحب الروحاني ايا القارى اذكر: | ومن قال شيا له امثاله ولله الشكر
كلك السادسة من ليله الثالث من البخة المقدسة: f. 68^v: بسلام من الرب | وناله المعونة في كل الامور ولله الشكر دائما ابدى امين | والمجد لله دائما
Absoluta est hora sexta noctis tertiae sancti Paschatis; in pace Domini. Rogamus eum adiutorium in cunctis uegotiis. Deo laus perpetua, aeterna. Amen. Et gloria Deo perpetua; f. 113^v: النهار قد مضى والليل قد اقبل يا سعد من استضاء | عقله وقتل العسر منك: | لمضى من
قد مضى وانت تائه مغفل | اسما على وقتك الا بقا بخيل | تدم ولا ينفع الدم | للمقتل من
Dies transiit et nox appropinquavit. Felix qui illuminat et illustrat intelligentiam suam. Vita transiit a te quia

regites et attendas; ambula tempore tuo nisi maneat insipiens. Te poenitebit; illuminato autem non est poenitentiae locus. Cui sepulchrum est habitatio non multiplicabit gloriationem suam. Et Deo laus perpetua, aeterna»; f. 124: الليل قد مضى ونور الصبح قد اشرق وبان | يا نفس استيقظي وامشي في رضا الرحمن | واحذري ان يفركك اليبس طريق طفنان | ودأوى الصوم والصلاة والغفو والغفران | اذا كنت محمنا اعلم انك بالله متفوق
 «Lux transit et aurorae lux splenduit, ideo, o anima, vigila et ambula in beneplacito serantis: cave ne alliciat te diabolus ad viam dolosam; cole ieiunium et orationem remissionem et veniam. Si liberalis es scito te Deo similem esse»; f. 158^v: كملت ليلة الخميس بسلام من الرب امين | ايها القارى اذكر حقارة الكاتب بالرحمة والغفران | يكون
 «Absoluta est nox quinta: in pace Domini. Amen. O lector memento turpitudinis librarii pro misericordia et venia; erit tibi simile quid ad Deum. Et Deo laus perpetua»; f. 197: من البسخة | كملت الساعة الاولى من ليلة الجمعة
 «Absoluta est hora prima ctis feriae sextae Paschatis sancti; in pace Domini. Et apud Deum sollicitudo in anibus negotiis. Et Deo laus perpetua»; f. 219: كملت ليلة الجمعة المقدسة العظيمة بسلام
 وبالمحب الروحاني ايها القارى اذكر حقارة وعدم | طهارة الناسخ المسكين بالرحمة والغفران | و
 «Absoluta est nox feriae sextae sanctae gloriosae; in pace. In caritate spirituali, o lector, memento turpitudinis et nihili puritatis librarii inseri pro misericordia et venia, et qui dixerit aliquid ei simile quid dupliciter. Laus eo». Ff. 267^v. 271^v, sectiones Ieremiae in mg. notatae sunt numeris copticis cursivis 22. Inscriptiones f. 1: 3; Prop. 30; nov. 46, cui notae cancellatae suffecta est nota 34.
 In dorso integumenti nota 34 et titulus *Officium | hebdomadae maioris | copt. arab. aureis litteris corio rubro impressa.*

35 (a I. S. Assemani emptus 32). An. 1218 (= an. Mart. 934, cf. f. 55^v), membr., cm. 270 × 210), ff. 57, linn. 21.

Antiphonae seu versiculi selecti e Psalmis iuxta canonem Psalterii necnon antiphonae pro variis festis per annum; bohairice. De Canone psalmodico, vide H. Cabrol et H. Leclercq, *Dictionnaire d'Archéologie et de Liturgie*, Parisiis, 1905, I, col. 2306-2307 sub voce: Antienne).

1 (ff. 1-49^v) Antiphonae e Psalterio, sub titulo: $\Psi\alpha\lambda\tau\eta\eta\iota\omega\eta\kappa\alpha\tau\alpha\lambda\epsilon\gamma\iota\varsigma$. Ps. 1, 1; Ps. 2, 1, 2 des. $\pi\kappa\alpha\lambda\epsilon\gamma\iota$ (sequitur rubrica $\pi\iota\sigma\theta\omicron\iota\kappa\omicron\upsilon\eta\gamma\iota$, « incensum »), 7; Ps. 3, 2; Ps. 4, 2 ($\omicron\upsilon\gamma\sigma\theta.$), 4 ($\kappa\epsilon\sigma\theta.$), des. $\pi\omega\varsigma$ ($\kappa\epsilon\sigma\theta.$), 7 inc. $\alpha\kappa\tau\eta\eta\omicron\upsilon\eta\eta\eta\gamma\iota$, 8 ($\kappa\epsilon\sigma\theta.$), 10; Ps. 5, 2, 3 ($\pi\iota\sigma\theta.$), 12; Ps. 6, 2 ($\sigma\theta.$), 3, 4; Ps. 7, 2; Ps. 8, 2 des. $\tau\eta\eta\eta\gamma\iota$; Ps. 9, 2 des. $\eta\theta\eta\eta\tau\kappa$ ($\pi\iota\sigma\theta.$), 11 (in mg. minio additum), 12; Ps. 10, 2; Ps. 11, 2; Ps. 12, 1 inc. $\psi\alpha\theta\eta\eta\gamma\iota$; Ps. 13, 1, inc. $\alpha\pi\alpha\tau\eta\eta\eta\tau$; Ps. 14, 1 inc.

ποῦ; Ps. 15, 1 inc. ἀρεθ (πισθ.), 3; Ps. 16, 1 inc. δίσκη, 2 (ἀλλ.),
 3, 4 inc. ἀνοκ διαρεθ (πισθ.), 6 (κεσθ.), 8 (μηςος), 13 des. ἐρωον;
 post rubricam ψαλμος λλ, Ps. 34, 23 des. ἐπαρπα; Ps. 17, 2, 3 des.
 αιερελπισ ερω (πισθ.), 34, 35 (in mg. minio add.); Ps. 18, 23 des.
 ὑπέρου (λεξικ βτ), 4 (σθ.), 5 (μηςος ἡνικωτ), 6 inc. ογορ
 ἡθορ ὑφρητ (κεμηςος, κεσθ.), 8; Ps. 19, 2; Ps. 20, 2, 3 des. ακτνικ
 παρ (ογσθ.), 4 (κεσθ.), 5 (κεσθ.), 6; Ps. 21, 2 (ογσθ.), 11 (κεσθ.),
 23 (κεσθ.), 31, 32 des. ἐςαχί ὑποῦ; Ps. 22, 1 inc. ποῦ, 2 des.
 ἐφογετογωτ; Ps. 23, 1 inc. πικαρι, 2, 6 des. ἡσω (ἀλλ.), 4,
 5 des. ριτεν ποῦ (μηςος κεσθ.), 3 (ογσθ.), 6 (μηςος κε μηςος), 7;
 Ps. 24, 1 inc. αικαι, 2 des. παχαχί (πισθ.), 6 (πισθ.), 7 des. ἡνεκ-
 ἐρπονμεγί; Ps. 25, 1 inc. μαρπα, 3, 4 des. ἐφωονιτ (ἀλλ.), 8,
 9 (μηςος), 2; Ps. 26, 1 inc. ποῦ πε παουωινί, 2 des. τμκαρ νη
 (ἀλλ.), 13, 11 des. ἐφογτων (πισθ.), 5 inc. αφερσκεπαζιν, des.
 τεφκννη, 6 des. ριχεν ογπετρα, 6 (in mg. minio add.) inc. α-
 κωτ, des. ἐωλνλου (μηςος), 7, 8 des. χος πακ, 6 inc. αίκωτ
 (alia scriptura add.), 9 (it.); Ps. 27, 1 (ογσθ.), 3 des. τανομια (κεσθ.),
 8 (κεσθ.), 9; Ps. 28, 1 inc. ανιογί, 2 (ἀλλ.), 7, 8, 9 des. εἰογλ
 (μηςος), 3 (πισθ.), 10; Ps. 29, 2; Ps. 30, 2, 3 des. παρμετ primo
 (πισθ.), 25; Ps. 31, 1, 2 des. πνοβί ερω (πισθ.), 8; Ps. 32, 1-3 (ἀλλ.),
 4, 5 (μηςος), 6 (ογσθ.), 8 (κεσθ.), 20; Ps. 33, 2-4 (ἀλλ.), 5, 9 (μ-
 σος β), 6 (ογσθ.), 8 (κεμηςος), 12 (κεσθ.), 18 (κεσθ.), 20, 21 (in mg.
 minio add.: νικας τηρου ἡτε νιωμνι ποῦ πετκαρωις ερωον);
 Ps. 34, 1 inc. μαρπα, 2 des. ροπλων (πισθ.), 27 inc. μαρουχος;
 Ps. 35, 2 des. ἡφρη ἡφρητ; Ps. 36, 1 inc. ὑπερχος, 2 des. ἡχω-
 λει (ογσθ.), 18 (κεσθ.), 29 (κεσθ.), 30 (κεσθ.), 39; Ps. 37, 2, 3 des.
 νεκσοθνεφ (ογσθ.), 22, 23; Ps. 38, 2 des. ριρεν ρωί, 8 des. αν πε
 (ογσθ.), 13 des. ὑπερχαρωκ ἐροι; Ps. 39, 2, 3 des. πατχο, 3 inc.
 αqταρο (ογσθ.), 10 des. πασφοτου (κεσθ.), 12 (κεσθ. super rasu-
 ram), 5 des. εφλνου; Ps. 40, 2; Ps. 41, 2 des. ὑμωον; Ps. 42, 1 inc.
 μαρπα des. παρπα, 2 des. παταχρο, 4 des. προ ὑφτ (πισθ.),
 3 des. ανδμωιτ νη; Ps. 43, 2 (πισθ.), 23; Ps. 44, 2 (ογσθ.), 3 des.
 νιρωι (κεσθ.), 4, 5 des. ἄριογρο (κεσθ.), 11, 12 (in mg. minio add.)
 des. πε πεῦ (κεσθ.); 15 inc. ἐγείνι, 16 (ἡσθ.), 17 (κεσθ.), 18 des.
 πακ εβωλ; Ps. 45, 2, 5 des. ογνοφ (ογσθ.), 5 inc. αqτουρβο, 6 des.
 τεσμητ (κεσθ.), 9 (κεσθ.), 12; Ps. 46, 2-4 (ἀλλ.), 7, 8 (μηςος), 6;
 Ps. 47, 2, 3 des. καρι τηρ (πισθ.), 13; Ps. 48, 2; Ps. 49, 1 inc. φτ
 ἡνιουτ, 4 (ἀλλ.), 5, 6 (μηςος), 2, 3 des. ογονρ εβωλ (σθ.), 14

INCOC) 11, 23; Ps. 50, 3, 4 inc. οΥΟΖ ΕΚΕΤΟΥΒΟ, 5 (ΑΔΔ.), 9, 10 (INCOC), 11 (ΜΕCOC [sic] B, ΚΕCΘ.), 12 (ΚΕΜΗCOC), 16 inc. ΕΦΕΘΕΛΗΖΑ, 1; Ps. 51, 3, 4 des. ΑΠΙΕΡΟΟΥ ΤΗΡ; Ps. 52 om.; Ps. 53, 3; Ps. 54, 13 des. CΩΤΕΜ ΕΡΟΙ; Ps. 55, 2 des. ΑΠΙΕΡΟΟΥ ΤΗΡ, 4 inc. ΑΝΟΚ Ε ΤΕΡΡΕΛΠΙC, 10 inc. ΕΝΠΠΕ ΔΙΕΜΙ, 11 des. ΝΟΥCΑΧΙ primo (ΠΙCΘ.), 12 des. ΑΠΕΚΜΙΘΟ, 9 (2^a manu) inc. ΑΦΡΗΤ; Ps. 56, 2 des. ΤΑΨΥΧΗ; Ps. 57, 2; Ps. 58, 2; Ps. 59, 3, 4, 6 inc. ΕΙΝΑ ΝΤΟΥΝΟΡΕΜ (ΑΔΔ.), 7 des. ΠΕΘΟΥΑΒ ΝΤΑ; 13 des. ΘΕΝ ΠΕΝΡΟΧΡΕΧ, 14 des. ΝΟΥΧΟΜ (INCOC), 6; Ps. 60, 2, 3 des. ΕΑΡΟΚ (ΟΥCΘ.), 3 inc. ΑΚΘΑCΤ, 4 des. ΕΡΧΟΜ (ΚΕCΘ.), 6; Ps. 61, 2, 3 (ΟΥCΘ.), 9 des. ΑΠΕΚΜΙΘΟ; Ps. 62, 1 des. ΤΑΨΥΧΗ; Ps. 63, 2 des. ΤΑΨΥΧΗ, 10 inc. ΑΥΟΥΩΝΕ (ΠΙCΘ.), 11 inc. ΕΦΕΙ, 8 des. ΝΧΕ ΦΤ (ΚΕCΘ.), 11 des. ΕΥΕΕΡΡΕΛΠΙC ΕΡΟ; Ps. 64, 13 des. ΕΤΑΠΡΟCΕΥΧΗ (ΟΥCΘ.), 6 inc. CΩΤΕΜ, des. ΠΚΑΖΙ (ΚΕCΘ.), 7 des. ΟΥΜΕΤΡΑΜΑΘ (ΚΕCΘ.), 11 des. ΝΕΦΟΥΤΑΖ (ΚΕCΘ.), 12; Ps. 65, 1 inc. ΕΩΛΗΛΟΥΓΙ, 2, 3 des. ΝΕΚΕΒΗΟΥΓΙ, 5 (ΑΔΔ.), 9, 19 (ΠΙCΘ.), 4 (INCOC); in mg. minio add.: Ε, ΨΑΛΜΟC Ε ΑΧΟC ΘΕΝ ΠΙΘΕΝΟC Ε ΑΠΘΕ ΕΡΟΥΡΟ ΕΒΟΛ ΕΙΟΥΥΕ Ps. 95, 10^a), 8 (ΚΕCΘ.), 12 inc. ΑΝ-ΝΙ, 9 (alia scriptura, in mg.; ΚΕCΘ.), 13, 14 des. ΧΟΤΟΥ (ΚΕCΘ.), 15 s. ΕΑΝΩΙΖΙ (ΚΕCΘ.), 17; Ps. 66, 2, 5 inc. ΧΕ ΧΗΑΤΕΡΑΠ, des. ΟΥ-ΕΘΜΙ (ΠΙCΘ.), 3 (ΚΕCΘ.), 4; Ps. 67, 2, 3 des. ΑΕΦΩΑΝΜΟΥΝΚ (ΑΔΔ., ΕΞΙC B), 4, 5 des. ΠΕΦΡΑΝ (ΜΗCOC ΝΗΙΩΤ), 28 inc. ΝΙΔΡΧΩΝ ΕΤΕ ΖΑΒΟΥΛΩΝ, 29 (ΚΕΜΗCOC, ΚΕCΘ.), 12, 18 des. ΠΙΜΕΝΡΙΤ (ΜΗ-COC); 16, 17 inc. ΠΙΤΩΟΥ, des. ΝΘΗΤ; (ΠΙCΘ.), 19 des. ΝΙΡΩΜΙ (ΚΕCΘ.), 24 inc. ΕΒΟΛ ΕΙΤΟΤ, 25 (ΚΕCΘ.), 26 (ΜΗCOC), 27, 28 des. ΕΝΙΔΜΙΝ ΙΜΑΥ (ΠΙCΘ.), 18 des. ΕΥΘΕΝΙΝ (ΜΗCOC), 34 des. ΝΙΜΑ ΕΥΑΙ (ΚΕCΘ.), 36 des. ΝΗ ΕΘΟΥΑΒ ΝΤΑ; inter f. 25 et f. 26 cum 2 et 3 quaternionis X, amissae sunt pars posterior antiphonarum Ps. 67, antiphonae Pss. 68-70 et initium antiphonarum Ps. 71; Ps. 71, 7 des. ΕΡΕΡΗΝΗ, 15 des. CΗΟΥ ΝΙΒΕΝ (ΜΗCOC), 6 (ΟΥCΘ.), 8 (ΜΗCOC, ΚΕCΘ.), 9 des. ΝΤΕ ΠΚΑΖΙ (ΚΕCΘ.), 18, 19; Ps. 72, 1 inc. ΕΩC ΟΥΑΓΑΘΟC, 2 (ΟΥCΘ.), 24 (ΚΕCΘ.), 28 des. ΘΕΝ ΠΘ; Ps. 73, 1 inc. ΕΘΒΕ ΟΥ, des. ΨΑ ΜΑΕ, 2 inc. ΑΚΩΤ (ΠΙCΘ.), 2 des. ΙCΧΕΝ ΨΟΡΡ (ΚΕCΘ.), 12; Ps. 74, 1 des. ΝΑΚ ΕΒΟΛ secundo; Ps. 75, 2; Ps. 76, 2, 3 des. ΑΠΑΡΟΧΡΕΧ (ΟΥCΘ.), 3 inc. ΑΙΚΩΤ, des. ΙΜΟΙ (ΚΕCΘ.), 11, 12 des. ΝΙΕΒΗΟΥΓΙ ΝΤΕ Τ (ΚΕCΘ.), 15; Ps. 77, 1 inc. ΜΑΕΘΗΤΕΝ; Ps. 78, 1 inc. ΦΤ, des. ΕΘΟΥΑΒ; Ps. 79, 2 des. ΕCΩΟΥ, 8, 15 inc. ΧΟΥΥΤ, des. ΑΝΑΥ (ΑΔΔ.), 16 inc. ΜΑΤΟΥΝΟC, 4 des. ΕΧΩΝ, 15 inc. ΧΕΜΠΩΙΝΙ, 16 des. CΕΜ-ΗΤC (ΠΙCΘ.), 12 (ΜΗCOC B), 2 inc. ΦΗ ΕΤΡΕΜCΙ, 3 des. ΜΑΝΑCΗΝ;

Ps. 80, 2, 3 (πισθ.), 4; Ps. 81, 1 inc. α φ†; Ps. 82, 1 sola verba φ†
 νημ πε (in mg. alia scriptura); Ps. 83, 2, 3 des. πῶς (πισθ.), 5 (κεσθ.)
 8 des. εὐχόμε (σθ.), 11 des. θανάτω; Ps. 84, 2, 3 (οὐσθ.), 8, 9
 (μῆσος κεσθ.), 7 (σθ.), 11 des. ποτέρηνοῦ primo (κεσθ.), 11 inc. οὐδὶ
 κεοσύνη (κεσθ.), 12; Ps. 85, 1, 2 des. †τοῦ βηνοῦτ (οὐσθ.), 3, 4 des
 πεκβωκ, 4 (in mg. minio add.: χε αἰχμα...; κεσθ.), 8, 9 (κεσθ.)
 5 (κεσθ.), 15 (κεσθ.), 2 inc. πορῆμ; Ps. 86, 1 inc. περσεν†, 2; Ps. 87
 2; Ps. 88, 2, 3 (μῆσος), 4, 5 (μῆσος, κεσθ.), 8 (κεσθ.), 9 (κεσθ.)
 27 (κεσθ.), 30 (κεσθ.), 37, 38 des. ὑπαίθε ἔβολ; Ps. 89, 1 inc. πῶς
 2 des. νιτωῶν (πισθ.), 4 des. εταρσινι; Ps. 90, 1 inc. γέτωον
 (πισθ.), 11 (κεσθ.), 13; Ps. 91, 2, 3 des. θανάτοονι, 3 (alia scriptura
 inc. νημ (πισθ.), 13 (κεσθ.), 5 (κεσθ.), 6 (κεσθ), 14 (κεσθ.), 15; Ps. 92.
 1 des. γμορῳ ἰμμο; Ps. 93, 1, 2 des. επκαρῖ (πισθ.), 19; Ps. 94, 1.
 2 des. θεν οὐωνῆ ἔβολ (σθ.), 3 (κεσθ.), 7 inc. ἀνον πε; Ps. 95.
 1, 2 (in mg. οὐσθ. primo minio scriptum dein atramento rescriptum:
 item in mg.: Ps. 95, 12, 13 des. επκα[ρῖ]) (κεσθ.), 10 des. ἐρατς
 (κεσθ.), 11 des. πκαρῖ; Ps. 96, 1 inc. α πῶς, 2 des. ετκω† ἐροῳ
 (οὐσθ.), 6 (κεσθ.), 7 inc. οὐωψτ, 8 des. ἀσοῦνοῳ (κεσθ.), 11; Ps. 97:
 1 inc. ὥς ἐπῶς (οὐσθ.), 2 (κεσθ.), 3 inc. ἀγναγ; Ps. 98, 1 inc. α
 πῶς, 2 des. σίωη (πισθ.), 6 des. περραν (κεσθ.), 6 inc. ναγτωβῆ,
 7 des. παρσαχὶ νημωῶν; Ps. 99, 2 des. οὔνονο; Ps. 100, 1 inc.
 ἀιναρως, 2 des. παρηντ (αδλ.), 3 (μῆσος), 5 des. νσωῳ πε (οὐσθ.),
 6 des. νημνι, 6 inc. φη εθμοῳ (in mg. minio add.); Ps. 101, 2, 3 des.
 σαβολ ἰμμοι (οὐσθ.), 14 des. θαρς (κεσθ.), 17 (κεσθ.), 22 (κεσθ.),
 23; Ps. 102, 1 inc. ταψγχη, 2 inc. οὔορ ὑπερερπωβω, 3 des. τη
 ροῦ πε ἔβολ (αδλ.), 3 inc. φη ετταλδῶ, 4, 5 des. θανάγαθον
 (οὐσθ.), 7 (μῆσος), 8 (κεσθ.), 5 inc. εσερβερι, 6 des. πῶς (κεσθ.), 13;
 Ps. 103, 1 inc. ταψγχη, 2 (αδλ.), 24, 27 des. τεκρη (σθ.), 4 (κεσθ.),
 5 (μῆσος), 15 des. οὔνηρ (κεσθ.), 30; Ps. 104, 1-3 des. εθουαβ (αδλ.),
 7, 8 (μῆσος κεσθ.), 3 inc. μαρεφοῦνοῳ, 4 (κεσθ.), 5 (κεσθ.), 6 (μῆ-
 σος κεσθ.), 23 (κεσθ.), 14; Ps. 105, 1, 2 des. ἦτε πῶς (οὐσθ.), 38 des.
 νοῦνερι; Ps. 106, 1, 2 des. ὅτεν πῶς (πισθ), 20 (κεσθ.), 32 (κεσθ.)
 41 inc. ἀγχω, 42 des. εὔεοῦνο; Ps. 107, 2 des. ἦταερψαλιν; om.
 Ps. 108; Ps. 109, 1 inc. πεχε, 2 des. ἐρεογορπη (πισθ.), 4 des. ἦ-
 ρηνῳ (σθ.), 4 inc. χε <ν>θοκ πε; Ps. 110, 1 des. ετσοῦτων; Ps. 111,
 1, 2, 3 inc. τεμμεμνι (αδλ.), 5, 6 (μῆσος κεσθ.), 7, 8 des. ἦνεγ-
 κιμ; Ps. 112, 1, 2 (πισθ.), 3, 4 des. τηροῦ (κεσθ.), 5, 6 (in mg.
 minio add.); Ps. 113, 1, 2 des. μα ντοῦβο (πισθ.), 3; Ps. 114, infra;

Ps. 115 (ῥῑΔ correctum in ῥῑε cum adiuncta in mg. rubrica ḫaḳ « re-
 inque illud »), 10, 12 des. ἰλῑῥ (ῑῑῥ.), 15 (κεῥ.), 16 inc. ἀνοκ secundo
 les. τεκβωκῑ (κεῥ.), 18, 19 inc. ḫen ḫmῑ; Ps. 114, 1, 2 des. ἑροι
 ῑῑῥ.), 6; Ps. 116, 1; Ps. 117, 1, 2, 16 des. ἡοῡḫom primo (ααα. κεῥ.),
 26, 27 des. ἑρον (26^b et 27 alia scriptura, scil. πῑ... ἑρον; οῡῥ.),
 9 (οῡῥ.), 28 des. ῑῑαβᾱḱ (ῑῑῥ.), 17 (μῑῑῥ. κεῥ.), 20 (κεῥ.),
 24; Ps. 118, 1, 2, 4 (ααα.), 7, 8 des. ῑῑααρῑ ἑρωῡ (οῡῥ.), 26
 κεῥ.), 96 (μῑῑῥ.), 89, 90 des. ḫa ḫow (κεῥ.), 46 (κεῥ.), 97
 μῑῑῥ. on κεῥ.), 130 (κεῥ.), 105; om. Ps. 119; Ps. 120, 1; Ps. 121,
 inc. αῑοῡῑoc, 2, 3 des. ῑοῡβακῑ (ααα.), 4 (μῑῑῥ.), 6; Ps. 122, 1;
 Ps. 123, 1 inc. ἑβῑα, 2 des. ἡḫῑῑῑῑ; Ps. 124, 1 inc. ῑῑ ἑῑῑ ḫonoy,
 les. ḫa ἑῑῑ; Ps. 125, 1 inc. ḫen πḫῑῑore; om. Ps. 126; Ps. 127,
 inc. ωοῡῑᾱῑoy; Ps. 128, 2; Ps. 129, 1 inc. ἑβoα ḫen, 2 des.
 ῑῑῑῑ; Ps. 130, 1 inc. ῑῑ, des. ῑαβαα; Ps. 131, 1 inc. ἀῑῑῑῑῑ,
 3 des. πεκῑα ῑῑωῑῑ (ααα.), 13, 14 (μῑῑῥ. κεῥ.), 8 (ῑῑῥ.),
 10 des. πεκβωκ (κεῥ.), 16; Ps. 132, 1 inc. ḫῑῑῑῑ; Ps. 133, 1 inc.
 ḫῑῑῑῑ, des. ῑῑῑῑῑ ἡῑῑ ῑῑ; Ps. 134, 1 inc. ῑῑoy, 2 des. πῑ
 ἰλῑῥ (οῡῥ.), 4 (κεῥ.), 5 (κεῥ.), 6 des. ῑῑαῑῑ (κεῥ.), 13, 14
 in mg. minio add.); Ps. 135, 1 inc. οῡῑῑῑ ἑβoα, 2, 3 (ααα.), 4, 5
 μῑῑῥ. κεῥ.), 23, 24 (in mg. minio add.) des. ῑῑḫaḫῑ; om. Ps. 136;
 Ps. 137, 1 inc. ῑῑαοῡῑῑ; Ps. 138, 1 inc. ῑῑ, 2 (ῑῑῥ.), 17; Ps. 139, 2;
 Ps. 140, 1 inc. ῑῑ; Ps. 141, 2; Ps. 142, 1 inc. ῑῑ, des. τεκῑῑῑ-
 ῑῑ; Ps. 143, 1 inc. ῑῑῑῑῑῑῑ (οῡῥ.), 3 (κεῥ.), 5 (κεῥ.), 9
 κεῥ.), 10 des. πεῑβωκ; Ps. 144, 1 inc. ῑῑαβᾱḱ (οῡῥ.), 3 (κεῥ.),
 10 (οῡῥ.), 10 inc. ῑῑ ἑῑoῡῑ, 11 (κεῥ.), 19; Ps. 145, 2 des. ἑῑῑ-
 ῑῑῑ; Ps. 146, 1 inc. ῑῑoy; Ps. 147, 12, 14 des. οῡῑῑῑῑῑ (ααα.
 ῑῑ), 19, 20 (μῑῑῥ. κεῥ.), 18 inc. ῑῑῑῑῑ; Ps. 148, 1 inc. ῑῑoy, 2;
 Ps. 149, 1 inc. ḫw (οῡῥ.), 5; Ps. 150, 1 inc. ῑῑoy.

2 (ff. 50-57) Antiphonae pro variis festis per annum, sub
 titulo: ῑῑ ῑῑ ῑῑῑῑῑῑ ἡῑῑ ῑῑῑῑῑῑῑ ῑῑῑῑῑ ῑῑῑῑῑ ῑῑῑῑῑ,
 « Hae sunt antiphonae evangeliorum, extra cano-
 nem » (scil. Psalterii, cf. H. Leclercq, op. laud., col. 2307). ¹ (f. 50,
 50^v) Mensis tūt: die 11, Thomas Apostolus, Ps. 67, 24 inc. ἑβoα
 ḫῑῑῑῑ, 25; die 18, secunda (ῑῑῑῑ) Crucis, Ps. 109, 2; die 22,
 Iulius, Ps. 96, 11; die 27, Ps. 17, 2, 3 des. ῑῑῑῑῑῑῑ; primo
 sabbato, Ps. 110, 10 des. ἑῑῑῑῑ ῑῑoy; tertio sabbato, Ps. 4, 7;
 (ff. 50^v-51) Mensis bābah: die 2, Severus (ḫowῑ « mane » super
 ineam, minio add.), Ps. 105, 21 inc. ῑῑ ἑῑῑῑῑ, 22 des. ῑḫῑῑ;

die 4, Bacchus, Ps. 5, 13; die 14, Abba Iacarōn, Ps. 26, 8 inc. **ΔΙΚΩΤ** 9 des. **ΣΑΒΩΤ** **ΪΜΟΙ**; die 23, Dionysius Areopagita, Ps. 88, 8; ³ (ff. 51-52) Mensis hatūr: die 1, Cleopas Apostolus, Ps. 84, 9; die 11, quando incidit in dominicam, Ps. 96, 7 inc. **ΟΥΩΥΤ** **ΝΑϚ**, 8 des. **ΑΘΥΝΟϚ** die 14, tertia Archangeli Michaelis, Ps. 8, 6; si lectio fiat ex epistola Sever 'de querela', die dominica mensis hatūr: Ps. 95, 1 inc. **ΖΩC** primo vel Ps. 25, 4; ⁴ (ff. 52-53) Mensis kihak: die 7, Matthaeus pauper Ps. 10, 4 inc. **ΠΕΡΟΝΟC**, 5 des. **ΝΙΖΗΚΙ**; die 11, Abba Piḡimi, Ps. 88, 20 inc. **ΔΙΒΙCΙ**, 21 des. **ΠΑΒΩΚ**; die 14, Simon vir e **ΠΑΝΟΥϚ** **ΡΗC** (cf. Amélineau, *Géographie*, p. 251), Ps. 129, 4 inc. **ΕΘΒΕ** **ΠΕΚΡΑΝ**; die 15, Gregorius, Ps. 39, 10 des. **ΗΝΑΣΦΟΤΟΥ**; die 22, Archangelus Gabriel, Ps. 33, 8 (rubrica: « die 25 Choiak, Abba Chame, pro quo legitur die 20 Παορι »); die ultima, Ps. 131, 9, 10 des. **ΠΕΚΒΩΚ**; si dies ultima kihak incidit in sabbatum vel dominicam, Ps. 91, 5; ⁵ (f. 53) Mensis tūbah: die 2, Theonas, archiepiscopus Alexandrinus, Ps. 88, 8; die 4 quadragesimae, Ps. 84, 8; ⁶ (f. 53^v) Mensis barmahāt: die 17, Iacobus, filius Zebedaei, Ps. 80, 2; die 20, Apa Phnouti, martyr et Abba Pithes, Ps. 59, 14 des. **ΗΟΥ** **ΧΟΜ**, 43, 9 inc. **ΤΕΝΝΑΩΟΥΩΟΥ**, des. **ΤΗΡϚ**; die 24, Isidorus et Sane, Ps. 33, 20; die 26, Sousennius, Ps. 33, 18; ⁷ (ff. 54-55) Mensis baśnas: die 2, Iob iustus, Theodorus et Abba Pachomius, Ps. 62, 3 inc. **ΠΑΙΡΗΤ**, 4 des. **ΧΙΝΩΝΘ**, vel Ps. 30, 13 inc. **ΛΙΕΡΪΦΡΗΤ**, 14 des. **ΪΠΑΚΩΤ**; die 5, Jeremias propheta, Ps. 104, 15; die 6, Apa Isaac Tiphrensensis, Ps. 127, 2; die 11, Theoclia uxor (**ΤCMM** sic) Iusti, Ps. 127, 3 des. **ΠΕΚΗ**; die 22, Iacobus Anatoleus, Ps. 31, 1; die 25, Coluthus vir Antinōe, Ps. 96, 11 « usque ad finem »; die 27, mors secunda Lazari et sabbato sancto, synaxis, Ps. 3, 6; sabbato sancto, vesp., synaxis, Ps. 3, 6; dominica prima Pentecostes, Ps. 97, 1 inc. **ΖΩC** des. **ΗΧΕ** **ΠΩC**; sabbato ieiunii aestivi, Ps. 16, 1 inc. **ΒΙCΜΗ**, des. **ΤΑΠΡΟCΕΥΧΗ**; dominica prima ieiunii aestivi, Ps. 142, 1 inc. **ΠΩC**, 2 des. **ΠΕΚΒΩΚ**; ⁸ (ff. 55^r, 56^{r.v}) Mensis ba'ūnah: die 2, Iohannes Baptista, Ps. 138, 15 des. **ΠΕΤΖΗΠ**; die 4, Apa Šenousi et Apa Arion, Ps. 38, 18 des. **Α** **Π(ΩC)**; die 8, Apirōou et Athōm, viri (**ΤΑ**)**CΕΜΠΟΖΙ** (cf. Amélineau, *Géographie*, p. 415), Ps. 98, 6 des. **ΔΑΡΟΝ** **ΘΕΝ**; die 10, Tapamounti, martyr, Ps. 148, 12 des. **ΖΑΝΔΑΩΟΥ**; die 14, Apa Kir et Phylea, viri **ΤΙΜΗΖΩΡ** (Amélineau, *Géographie*, p. 113), Ps. 33, 9; die 15, Barnabas Apostolus, Ps. 67, 12, 13 des. **ΠΙΜΕΝΡΙΤ**; die 18, Theodorus episcopus Pentapoleos, Ps. 73, 19; die 20, Presbyter novus vir Kaš, Ps. 106, 32 des. **ΤΕΚΚΛΗC(ΙΔ)**; die 26, Iesus filius Nave, Ps. 104, 14; die 27, Thomas Šentelet, Ps. 5, 12 inc. **ΕΥΕΩΟΥΩΟΥ**, 13 des.

πρωμνι; ⁹ (ff. 56^v-57^v) Mensis abib: die 2, Thaddaeus Apostolus, s. 39, 10 des. ἡνασφοτοϣ; die 4, Simon Cleophae, Ps. 67, 12, 13 des. ιμενριτ; die 9, Theodorus vir Babylōn, Ps. 15, 7; die 11, Abba Isaias anachoreta, Ps. 104, 14, des. ἐβίτοϣ νχ(ονε); die 14, Apa Ethre martyr, Ps. 55, 11 inc. αιεργελαπικ; die 15, Cyriacus et Iulitta, mater ius, et Abba Ephrem, Ps. 79, 2 inc. φη ετρεμικ, 3 des. ιμανακχ, el Ps. 59, 9 des. τλἀφε; die 18, Iacobus frater Domini, Ps. 77, 5 des. ιϭλ; die 22, Macarius, filius Basilidis, Ps. 127, 1 inc. ωωνιἀτοϣ; die 28, Maria Magdalene, Ps. 89, 16; ¹⁰ (f. 57^v) Mensis misri: die 5, Abba Ordimidoros, martyr, Ps. 45, 5; die 27, Samuel propheta, Ps. 98, 6. Codicem exscripsit Raph. Tuki in cod. Borgiano copt. 87, ff. 77-106^v.

Ductus stilo sicco membranae impressi singulas definiunt scripturae lineae et marginis. Codex complectitur quaterniones [α] - [δ] (ff. 1-24), ff. 5 fasciculi [ε] (ff. 25-29), quaterniones [ε] - [ζ] (ff. 30-53) et ff. 4 fasciculi octavi, quae sunt diversae scripturae ff. 54-57; desiderantur ff. notae copticae, evanuerunt autem, glutiatoris cultro resectae, laeque notae fasciculorum; horum paginae extremae signantur, in summo ff. margine, tamento coloribus rubro, viridi et croceo picto, et inscriptionibus ιϣ, ιϣϣ. Inter ff. 25 et 26 desiderantur ff. duo (cf. dicta de huius loci textus iactura); suspicamur desiderari super f. unum inter ff. 28 et 29, quum f. 28^v, antiphonae Ps. 82 brevi tantum nota aequae manus alterius memorentur, et rubrica πψαδμοε πϣ, in imo f. 28^v, alterius iam videatur esse scripturae ac reliquae. Titulum codicis atque folii 1^r marginem anteriorem decorant lineae inter se innexae rubri, viridis et croci coloris; iisdem coloribus ornatae sunt litterae marginales maiores, minores minio tantum sunt tactae; cunctis rubris signantur litterae φ et ψ necnon ductus super voces coarctatas, rubra inter etiam interpunctionis signa; minio exaratae sunt rubricae et psalmorum inscriptiones, scriptura aliquantulum diversa a scriptura ipsius textus eademque qua integre exaratae sunt ff. 54-57. In capite f. 50, levo ornamentum atramento deliueatum. Scriptura exutus ff. 1-53^v similitudinem praebet cum cod. Vat. copt. 60³ (ff. 61 sqq.) cuius specimen vide ap. Hyvernat, *Album*, pl. XLIII; ubique in codice iam desideratur ductus super vocem coarctatam φψ. Posteriore manu, nec semper eadem, in mss. additi sunt omnium versiculi, partim minio, partim atramento.

F. 55^v, quod casu forsitan vacuum remansit (inter antiphonas nempo diei 2^{ae} et loci 4^{ae} ha'ūnah) subscriptio: ⲉⲩⲉⲛ ⲫⲣⲁⲛ ⲙⲉⲓⲱⲧ ⲛⲉⲙ ⲉⲩⲧ (sic) ⲛⲉⲙ ⲛⲓⲡⲛⲁ ⲉⲑⲧⲣⲓⲁⲥ ⲉⲑ ⲛⲟⲙⲟⲩⲣⲓⲟⲥ | ⲫⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲉⲛⲛⲟⲩⲧ ⲁⲛⲟⲛ ⲛⲁ ⲛⲓⲭⲣⲉⲛⲧⲓⲁⲛⲟⲥ ⲧⲉⲛⲟⲩⲱⲩⲧ ⲉⲓⲙⲟⲩ ⲧⲉⲛⲧⲱⲩⲛ ⲛⲁⲩ | ⲁⲩⲩⲱⲩⲛ ⲛⲉⲩⲉ ⲛⲁⲓⲱⲩⲛⲉⲣⲫⲙⲉⲛⲓ ⲙⲓⲛⲁⲓⲟⲩⲧⲓ ⲛⲉⲩⲱⲩ ⲛⲧⲁⲣⲥⲛ ⲛⲓⲫⲁⲗⲧⲛⲓⲣⲓⲟⲛ ⲉⲑⲟⲗ ⲉⲓⲧⲟⲧⲟⲩ | ⲛⲓⲛⲓⲙⲟⲛⲁⲭⲟⲥ ⲙⲓⲙⲁⲛⲟⲩⲧ ⲙⲓⲛⲉⲣⲧ (τ supra-scriptum in fine) | ⲟⲩⲟⲩ ⲙⲓⲫⲁⲗⲙⲱⲧⲟⲥ ⲛⲉⲛ ⲧⲁⲗⲧⲣⲁ | ⲛⲉⲙ ⲧⲉⲕⲉⲗⲁⲛⲓⲁ ⲛⲧⲉ ⲛⲓⲱⲧ ⲁⲑⲑⲁ ⲙⲁⲕⲁⲣⲓ ⲛⲁⲓⲱⲧ ⲛⲓⲥⲓⲁⲕⲉ (c ult. suprascr.) ⲓⲱⲩⲛⲫ ⲛⲓⲉⲣⲟⲩⲫⲁⲗⲧⲓⲥ ⲛⲉⲙ ⲉⲩⲉⲩⲛⲛⲟⲩ ⲙⲓⲫⲁⲗⲙⲱⲧⲟⲥ ⲛⲁⲓⲱⲧ ⲛⲟⲥⲁⲓⲣ ⲥ ⲛⲁⲓⲱⲧ | ⲥⲧⲉⲫⲁⲛⲟⲥ ⲥ ⲛⲁⲓⲱⲧ ⲑⲟⲩⲉⲓⲡ | ⲛⲉⲁⲓⲙⲟⲩ ⲟⲩⲟⲩ ⲁⲩⲧⲓ ⲛⲉⲣⲑⲱⲩⲩⲱⲩ | ⲉⲁⲩⲧⲛⲓⲩ ⲛⲧⲉⲕⲁⲉⲗⲣⲁ ⲉⲑ ⲉⲩⲉⲣⲫⲙⲉⲛⲓ ⲛⲱⲩⲛ ⲛⲉⲙ ⲧⲟⲕ ⲛⲓⲑⲉⲛ | ⲉⲧⲉ ⲟⲩⲟⲛ ⲛⲓⲥⲓ ⲛⲉⲛⲧⲩⲧⲩⲩ ⲟⲩⲟⲩ (manus posterioris) | ⲧⲧⲑⲟ ⲉⲟⲩⲟⲛ ⲛⲓⲑⲉⲛ ⲉⲛⲁⲩⲱⲩ ⲛⲉⲛⲧⲩⲧⲩⲩ | ⲛⲧⲉⲩⲉⲣⲛⲟⲩⲱⲩⲛ ⲛⲉⲛ ⲑⲁⲛⲕⲁⲓ | ⲉⲁⲩⲧⲛⲧⲩⲩ ⲛⲉⲛ ⲣⲁⲗⲁ ⲛⲛⲓⲣⲓ

ΜΕΝΕΝ|CΑ ΝΙΔΤΟΝ ΗΤΕ ΝΕΝΙΩΤ ΠΑΡΧΕΝΙΚΟ|ΝΟ(С) ΑΒΒΑ ΤΩ ΠΡΟΜΗΝΙΔ† ΝΕΜ ΟΥΧΟΣ
(ΟΥ suprascriptum) ΕΡΕ | ΝΙΡΩΜΕΟΣ †ΟΥΒΕ ΝΙΝΕΡΕΙΟΙ ΘΕΝ | ΝΤΟΛΜΑΙΟΙ ΕΚΩ† ΕΙΔΗΝ
Φ† ΔΕ ΕΠΙΡΙ ΜΕΝΕΘΟΥΩΩ ΕΝΟΖΕΙ ΜΠΙΚΟΣΜΟ(С). « In nomine Patris et Filii et Spiritus
Sancti, Trinitatis consubstantialis; hic est Deus nostrum Christianorum; adoramus Eum,
glorificamus Eum. Factum est hoc exemplar huius parvi libri initiorum Psalterii cura
monachorum Dei amantium, ... et cantorum in laura et ecclesia magni Abba Macarii
patris diaconi (?) Ioseph hicropsaltis et fratrum eius cantorum patris Nosair et patris
Stephani et patris Boheip; confecerunt illud et curam eius egerunt et dederunt illud
cathedrae in memoriam sui et omnium qui ipsi vires impenderunt. Rogo omnes qui in
hoc lecturi sunt ut recordetur eorum cum misericordia. Scriptum est anno 934 Mar-
tyrum, duobus annis et medio post obitum Patris nostri archiepiscopi abba Iohannis
(scil. Iohannis VI; cf. A. Van Lantschoot, *Recueil des colophons des manuscrits chré-
tiens d'Egypte*, [Bibliothèque du Muséon, t. 1, fasc. 2] Lovanii, 1929, p. 69), Grascis
oppugnantibus Persas in Ptolemaide ad obsidendam Ierusalem; Deo propitio (litt. fa-
ciente suum beneplacitum) ut liberet mundum ». In laterculo anteriore interno: *Ass. 3,*
nov. 35.

In dorso integumentii, e corio rubro confecti, auro impressa sunt n. 35 et scuta
Clementis XI et B. Pamphili card. bibliothecarii.

36 An. 1709 (= an. Mart. 1425, an. Heg. 1120, cf. f. 396), chart., mm. 215 × 157,
ff. I, 396 + 44^a, linn. 19.

Psalmodia cum brevi Diaconali, bohairice et arabice, cum
titulis et rubricis arabicis. De Psalmodia seu *Libro choral*i, qui, cum can-
tibus constet et precibus maxime in honorem B. M. V., non raro vocatur
Theotokia, vide A. Mallon, *Les Théotokies*, in ephemeride *Revue de l'Orient*
chrétien, 1904, pp. 17 sqq.; de Lacy o' Leary, *The coptic Theotokia*, Lond.,
1923, pp. IV, V; L. Villecourt, *Les observances liturgiques et la discipline*
du jeûne dans l'Eglise copte, in ephemeride *Le Muséon*, t. XXXVI, 1923,
pp. 260 sqq.; t. XXXVII, 1924, p. 229. Textus huc spectantes e variis codi-
cibus ediderunt R. Tuki, ΠΙΧΩΜ ΗΤΕ ΝΙΘΕΟΤΟΚΙΑ ΝΕΜ ΚΑΤΑ ΤΑΞΙΣ
ΗΤΕ ΠΙΑΒΟΤ ΧΟΙΑΚ *Liber Theotokiarum et ordo mensis Choiaik*, Romae
1764; id. ΠΙΧΩΜ ΗΤΕ ΤΜΕΤΡΕΨΕΜΩΙ ΗΝΙΜΥCΤΥΡΙΟΝ ΕΘΨ... *Liber*
ministerii sacrorum mysteriorum... Romae, 1763, pp. ΦΜΘ - ΨΑ; Cl. Labib,
ΠΧΩΜ ΗΤΕ ΤΨΑΔΜΩΔΙΑ ΕΘΨ ΗΤΕΜΡΟΜΠΙ ΜΦΡΗ† ΕΤΑΥΘΑΨC
ΗΧΕ ΝΕΝΙΟ† ΗΤΕΚΚΑΗΓΙΑ ΗΡΕΜΗΧΗΜ *Liber Psalmodiae sanctae per*
annum, sicut eam ordinaverunt patres Ecclesiae Aegyptiorum, Heliopoli, 1908;
id. ΠΙΧΩΜ ΗΤΕ ΤΨΑΔΜΩΔΙΑ ΕΘΨ ΗΤΕ ΠΙΑΒΟΤ ΧΟΙΑΚ ΜΦΡΗ†...
Liber Psalmodiae mensis Choiaik sicut..., Heliopoli, 1911; Philotheus al-
Maqârî et Michael Gîrğîs, كتاب الابائ والطوحات *Liber Psalliarum et*
canticorum, Cahirae, 1913; Domadios al-Baramûsî ΠΧΩΜ ΗΤΕ ΝΙΧΙΝ-

ⲙⲟⲩ ⲉⲑⲩ ⲛⲧⲡⲁⲣⲑⲉⲛⲟⲥ ⲛⲓⲁⲩⲩⲉⲗⲟⲥ ⲛⲓⲁⲡⲟⲥⲧⲟⲗⲟⲥ ⲛⲓⲁⲛⲉⲙ
ⲛⲉⲑⲩⲩ, *Liber sanctorum laudum Virginis, angelorum, apostolorum, marty-*
rum et sanctorum, Cahirae, 1922; de Iacy o' Leary, op. laud. Citamus
ae caeteris opus editum a Cl. Labib an. 1908, reliqua tantum pro par-
tibus quae ibidem desiderantur aut cum eodem minus consentiunt (Labib,
usque anni mentione = edit. an. 1908). Prae carentia vocabulorum quae
sui liturgico vocum ⲁⲱⲃⲩ et طرح apte respondeant (cf. Villecourt,
p. laud. pp. 267, 268), easdem « Löbš » et « ʿTārḥ » transcribimus.

I (ff. 3-387). Psalmodia, praemissa inscriptione: ⲛⲧⲃⲓ ⲃⲟⲩ ⲁⲗⲗⲉ ⲧⲁⲗⲓ
« Deo iuvante (qui exal-
tur!) eiusque auxilii beneficio scribere aggredimur Psalmodiam legendam
iense kihak ».

I (ff. 3-11). Preces praeviae. ¹ (ff. 3-6) ⲃⲉⲛ ⲛⲣⲁⲛ ⲙⲡⲓⲱⲧ
In nomine Patris » cum ⲁⲟⲗⲁ ⲡⲉⲧⲣⲓ (sic), Oratione Dominica, et
oratione gratiarum actionis ⲙⲁⲣⲉⲛⲱⲡⲉⲣⲙⲟⲩ « Gratias agamus » (ut
p. Labib, pp. ̅̅̅ - ̅̅̅); ² (ff. 6-8) sub rubrica « Dicitur in precibus ma-
utinis », inc.: ⲁⲙⲱⲓⲛⲓ ⲙⲁⲣⲉⲛⲟⲩⲱⲱⲧ « Venite adoremus » (Labib,
p. ̅̅̅ - ̅̅̅; in cod. Vat. deest versio arabica); ³ (f. 8^v) ⲁⲩⲓⲟⲥ ⲱ
ⲉⲟⲥ... ⲁⲟⲗⲁ (Labib, pp. ̅̅̅ - ̅̅̅); ⁴ (ff. 8^v-10^v) Ps. 50 (Labib,
p. ̅̅̅ - ̅̅̅); ⁵ (ff. 11^r-^v) hymnus dicendus summo mane, hora tertia diei,
hora sexta, hora nona, hora vespertina ac somni et hora mediae noctis,
nc.: ⲧⲛⲁⲧⲛⲓⲥ ⲙⲡⲓⲭⲥ « Induam Christum »; des.: ⲛⲧⲉⲣⲭⲁ ⲛⲉⲛⲛⲟⲃⲓ
ⲃⲟⲗ « ut dimittat peccata nostra » (deest versio arabica).

2 (ff. 12-14^v) Psallia dicenda vespere in dominicis mensie
kihak, Batos: ⲁⲙⲱⲓⲛⲓ ⲧⲛⲣⲟⲩ ⲃⲉⲛ ⲟⲩⲣⲁⲱⲓ « Venite omnes cum
gaudio »; des.: ⲁⲥⲧⲧⲁⲣⲡⲟⲥ. ⲉⲱⲱⲡ ⲁⲛⲱⲁⲛⲉⲣⲱⲁⲗⲓⲛ « dedit fructum.
si cantaverimus » (absque versione arabica).

3 (ff. 15-26^v) Oratio pro media nocte et cantus. ¹ (ff. 15-17^v)
Oratio: ⲧⲱⲟⲩⲛⲟⲩ ⲉⲡⲱⲱ ⲛⲓⲩⲛⲣⲓ « Surgite filii »; des.: ⲟⲩⲟⲗ ⲉⲣⲉ
ⲣⲱⲓ ⲭⲱ ⲙⲡⲉⲕⲉⲙⲟⲩ ⲛⲁⲓ ⲛⲛⲓ ⲡⲧⲧⲁ ⲛⲉⲕⲛⲓⲱⲧ <ⲛ>ⲛⲁⲓ « et
meum loquetur benedictionem tuam; miserere mei Deus, secundum ma-
gnam misericordiam tuam » (Labib, pp. ̅̅̅ - ̅̅̅, in paucis discrepat initio
et in fine); ² (ff. 17^v-26^v) cantus pro media nocte (hic, f. 18, sub
titulo ⲛⲭⲟⲥ, ⲁⲗⲛ, addito in mg. ⲱⲟⲩ ⲁⲗⲱⲥ « et ipse est hūs [ⲭⲱⲥ =
cantus] »; cod. Vat. copt. 38, f. 14^v: ⲭⲱⲥ, ⲱⲟⲩ; cod. Vat. copt. 39, f. 131^v:
ⲱⲟⲩ; quae leguntur in cod. Pierpont Morgan, M. 574, f. 65, sub titulo: ⲛⲁⲓ

NE NEZAC HTEYWN diversae prorsus sunt indolis); f. 17^v, monitum arabicum de psalterii pericopis proprio tono cantandis, in officio mediae noctis; ff. 18-26, pericopae psalmorum (cum quadam discrepantia leguntur apud Labib, 1911, pp. 61A-6K^E et apud Tuki, ΠΙΧΩΛ ΗΤΕ ΨΑΛΤΕΡΕΥΕΜΕΝ, pp. ΦΗΓ - ΦΞΑ; hic psalterii pericoparum seriem in plures dividit sectiones quarum tituli sunt: pro dominicis et in mense kihak, pro Virgine, pro angelis, pro apostolis, pro martyribus et omnibus sanctis, pro patriarchis); Ps. 95, 1 ΖΩC ΠΟΤ ΖΕΝ, add. ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ; item, post reliquas sectiones (numeratio psalmorum arabica, passim in mg. minio apposita, non semper genuinis psalmorum numeris respondet); Ps. 33, 2-4; Ps. 67, 14 ΖΑΝΤΕΝΖ - 15; Ps. 67, 16, 17; Ps. 86, 1 ΝΕΥCΕΝΤ - 3; Ps. 47, 2, 3; Ps. 44, 10 ΑC-ΟΡΙ; Ps. 44, 11, 12 des. ΠΑΟΤ; Ps. 44, 14-16; Ps. 86, 5; Ps. 33, 8, 9; Ps. 137, 1 ΪΠΕΜΘΟ, 2 des. ΕΘΟΥΑΒ; Ps. 103, 4, 3 ΦΗ ΕΤΑΓΧΩ; Ps. 148, 2, 1 ΣΜΟΥ; Ps. 79, 2 ΦΗ ΕΤΡΕΜΙ, 3; Ps. 17, 10-12 des. ΣΚΥΝΗ; Ps. 18, 5; Ps. 67, 12, 13 des. ΠΕ ΠΙΜΕΝΡΙΤ; Ps. 28, 11; Ps. 18, 2-5; Ps. 96, 11, 12; Ps. 90, 13, 14 des. ΨΝΑΝΑΖΜΕ; Ps. 44, 5 des. ΑΡΙΟΥΡΟ; Ps. 86, 2 ΝΟΖΕΜ, 4; Ps. 36, 39, 40 des. ΝΙΡΕΦΕΡΝΟΒΙ; Ps. 96, 1 Α ΠΟΤ, 2; Ps. 91, 13, 14; Ps. 67, 4; Ps. 33, 18, 19; Ps. 33, 20, 21; Ps. 115, 15-17 (graece 6-8) des. ΗΣΜΟΥ; Ps. 36, 30, 31; Ps. 144, 10 ΝΙΕΘΟΥΑΒ, 11 des. ΤΕΚΜΕΤΟΥΡΟ, 19; Ps. 31, 11, 6 des. ΕΥCΟΥΤΩΝ; Ps. 66, 36; Ps. 106, 32; Ps. 106, 41 ΑΓΧΩ, 42 des. ΕΥΕΟΥΝΟ; Ps. 109, 4; Ps. 66, 2; Ps. 27, 9; Ps. 106, 43; in fine (f. 26^rv): CMOY EPOI... ΔΟΞΑ ΠΑΤΡΙ... « benedicite mihi... gloria Patri » (Tuki, ΠΙΧΩΛ ΗΤΕ ΨΑΛΤΕΡΕΥΕΜΕΝ, pp. ΙΘ, Κ), et nota arabica (f. 26^v): « et post ΔΟΞΑ ΠΑΤΡΙ... dicet ΕΔΕΝCΟΝ, deīn Psalliam ad Canticum Moysi Prophetae accommodatam ».

4 (ff. 27-29) Psallia ad ΤΟΤΕ ΑΓΓΟC (sic) « tunc cantavit » (i. e., Canticum Moysi seu canticum primum), Adam, inc.: Α ΠΟΤ ΕΡΟΡΟ (sic) « Dominus regnavit »; des.: ΠΙΡΗΚΙ· ΪΠΕΚΒΩΚ ΝΙΚΩΨΜΟC... « pauper servus tuus Nicodemus », etc. ut apud Tuki, ΠΙΧΩΛ ΗΤΕ ΝΙΘΕΟΤΟΚΙΑ, p. 6ΞΞ (pro 6ΟΞ) qui tamen pro ΝΙΚΩΨΜΟC habet ΠΙΕΔΑΧΙCΤΟC « minimas ».

5 (ff. 30-34) Primus cantus (ΖΩC), canticum (ΖΩΔΗ) Moysi Prophetae, Exod. 15, 1-21 des.: ΑΓΘΪΩΟΥ.

6 (f. 34^rv) Psallia Moysi, Adam: ΖΕΝ ΟΥΨΩΤ « Scissione » (Labib, pp. ΞΞ, ΞΗ).

7 (f. 35^rv) Lōbš (de hac voce, v. de Lacy o' Leary, op. laud., p. IV, lin. 12) legendum mense kihak post ΖΕΝ ΟΥΨΩΤ, inc.: ΟΥΨ-ΡΩΤ « Virgam »; des.: ΤΕΝΟΥΨΤ ΪΜΟΚ Ω ΠΧΧC « adoramus te, o

ariste » (Tuki, $\pi\iota\chi\omega\mu\ \acute{\eta}\tau\epsilon\ \nu\iota\theta\epsilon\omicron\tau\omicron\kappa\iota\alpha$, pp. $\overline{c}\overline{z}\overline{z}$ pro $\overline{c}\overline{o}\overline{z}$ sq., qui unum commata quintum et sextum invertit ac desinit post $\epsilon\iota\tau\epsilon\ \nu\iota\chi\chi\eta$).

8 (ff. 36) $\tau\alpha\rho\eta$ primi Cantici, Adam, bohairice tantum: $\pi\epsilon\chi\epsilon\ \overline{\sigma}\overline{\tau}\ \acute{\iota}\mu\omega\upsilon\chi\eta\varsigma$ « Dixit Dominus Moysi »; des.: $\kappa\alpha\tau\alpha\ \pi\epsilon\chi\omega\upsilon\theta\omicron\nu$ secundum aridam tuam » (Labib, 1911, pp. $\overline{c}\overline{n}\overline{\epsilon}$, $\overline{c}\overline{n}\overline{z}$, vers. 1 et 2); sequitur interpretatio seu commentarius arabice, inc.: قال الرب لموسى مد « Dixit Dominus Moysi: 'Extende virgam tuam' »; des.: $\text{ينعم الرب علينا بنفرا ن خطا}$ « tribuat Dominus nobis veniam peccatorum nostrorum ».

9 (ff. 36^v-40) Sub invocatione $\epsilon\gamma\eta\ \theta\epsilon\omega\ \text{بسم الله}$, Psallia ad $\pi\alpha\overline{\sigma}\overline{\tau}\ \overline{\iota}\overline{\epsilon}$ « Domine Iesu », Adam (ad theotokiam feriae II; de Lacy o' Leary, o. laud., p. v), inc.: $\alpha\ \mu\iota\lambda\lambda\alpha\ \mu\iota\lambda\lambda\omicron\ \acute{\eta}\mu\omega$ « Millia millium » (Labib, o. $\overline{p}\overline{n}\overline{z}$ - $\overline{p}\overline{n}\overline{\theta}$).

10 (ff. 40^v-42) Psallia ad theotokiam feriae II, Adam: $\mu\omega\iota\mu\iota\ \tau\eta\rho\upsilon\ \acute{\iota}\phi\omicron\omicron\nu$ « Venite omnes hodie » (Tuki, op. laud., o. $\overline{c}\overline{z}\overline{n}$ - $\overline{c}\overline{o}\overline{\alpha}$ pro $\overline{c}\overline{o}\overline{n}$ - $\overline{c}\overline{p}\overline{\alpha}$).

11 (ff. 43-46^v) Theotokia feriae II, Adam: $\alpha\lambda\alpha\mu\ \epsilon\tau\iota\ \epsilon\phi\omicron\iota$ Adam quum adhuc esset » (Labib, pp. $\overline{p}\overline{z}\overline{\alpha}$ - $\overline{p}\overline{o}\overline{\alpha}$).

12 (ff. 46^v-47^v) $\pi\alpha\lambda\alpha\varsigma\ \gamma\alpha\rho$ « Lingua enim mea »; des.: $\acute{\eta}\nu\eta\eta$ (pro $\acute{\eta}\theta\eta\eta$) $\theta\omicron\upsilon\alpha\beta\ \mu\alpha\rho\iota\acute{\alpha}$ « sanctae Mariae » (absque titulo; Labib, pp. $\overline{p}\overline{o}\overline{\alpha}$ - $\overline{p}\overline{o}\overline{\gamma}$, ob titulo $\lambda\omega\beta\omega\ \alpha\lambda\alpha\mu$; add. pp. $\overline{p}\overline{o}\overline{\gamma}$ - $\overline{p}\overline{o}\overline{\alpha}$: $\chi\epsilon\ \omicron\upsilon\eta\iota$...).

13 (ff. 47^v-48^v) $\text{L}\ddot{o}\text{b}\ddot{s}$ pro $\pi\alpha\lambda\alpha\varsigma\ \gamma\alpha\rho$ (iuxta titulum arabicum), bohairice (inde a $\chi\epsilon\ \omicron\upsilon\eta\iota\ \acute{\epsilon}\beta\omicron\zeta\ \epsilon\iota\tau\omicron\tau\omicron\varsigma$... لان من قبلها [f. 48] « nam ex ea... », bohairice et arabice): $\psi\chi\chi\eta\ \nu\iota\beta\epsilon\eta\ \acute{\epsilon}\tau\alpha\varsigma\omega\rho\epsilon\mu$ « Omnis anima quae erravit »; des.: $\acute{\iota}\mu\iota\mu\alpha\iota\rho\omega\mu\ \text{عجب البشر}$ « hominum amatoris ».

14 (f. 48^v) $\tau\alpha\rho\eta$ ad theotokiam feriae II, Adam, bohairice tantum: $\alpha\lambda\alpha\mu\ \pi\epsilon\chi\omega\upsilon\theta\eta\ \acute{\eta}\rho\omega\mu\iota$ « Adam primus homo »; des.: $\epsilon\theta\rho\omicron\nu\ \gamma\eta\theta\eta\tau\epsilon\ \acute{\eta}\zeta\eta\eta\tau\epsilon$ « ut gaudeant in ipso » (Labib, 1911, pp. $\overline{c}\overline{q}\overline{\alpha}$ - $\overline{c}\overline{q}\overline{\gamma}$, vers. 1, 2); sequitur (ff. 48^v, 49) interpretatio arabica, inc.: ادم الرجل الاول « Adam, primus homo, et mater nostra Eva; des. $\text{اليوليا كيرالابصون}$ alleluia, Kyrie eleison ».

15 (ff. 49^v-51) Psallia ad $\pi\alpha\overline{\sigma}\overline{\tau}\ \overline{\eta}\overline{\varsigma}$, Adam (ad theotokiam feriae III): $\mu\omicron\nu\ \omega\alpha\rho\omicron\nu\ \acute{\iota}\phi\omicron\omicron\nu$ « Veni ad nos hodie » (Labib, pp. $\overline{p}\overline{o}\overline{\alpha}$ - $\overline{p}\overline{o}\overline{\epsilon}$).

16 (ff. 51^v-53) Sub invocatione $\epsilon\gamma\eta\ \theta\epsilon\omega\ \text{بسم الله}$, Psallia ad theotokiam feriae III, Adam: $\alpha\rho\epsilon\zeta\ \acute{\epsilon}\rho\omicron\iota\ \pi\alpha\lambda\omicron\nu\ \dagger\ \eta\eta\iota\ \acute{\eta}\nu\omega\mu\epsilon\ \acute{\alpha}\nu\omicron\iota\acute{\alpha}$ « Custodi me, Deus meus, da mihi contritionem »; des.: $\acute{\iota}\mu\epsilon\kappa\epsilon$

ΒΩΚ ΝΙΚΟΥΔΙΜΟΣ· ΧΕ ΧΕΡΕ... «servi tui Nicodemi, salve...» (cf. Tuki, pp. 60^a, pro 61^a sq., qui tamen des. ὑΠΕΚΒΩΚ ΠΙΕΛΑΧΙCΤΟC... «servi tui minimi...»).

17 (ff. 54-59) Theotokia feriae III, Adam: ΠΙΧΛΟΜ «Corona» (Labib, pp. 102^v – 103^h).

18 (f. 59^{r.v}) ΕΡΕ ΑΨ ΗΝΔΑC ΗCΑΡΖ ΝΑΨΕΡΠΙΝΟΙΝ ΔΙΜΟ «Quaenam lingua carnalis poterit memoriam tui facere»; des. (f. 59^v): ΘΕΝ ΟΥΜΕΤΑΤΜΟΝΚ «sine intermissione» (absque titulo; Labib, pp. 103^h, 104^h, sub titulo: ΠΙΛΩΒΨ ΑΔΑΜ; add., pp. 104^h – 105^h: ΕΥΕΡΡΙΠΙΖΙΝ...).

19 (ff. 60-61) Lōbš pro ΕΡΕ ΑΨ ΗΝΔΑC ΗCΑΡΖ, bohairice (inde a ΕΥΕΡΡΙΠΙΖΙΝ... يرفنون [f. 61] «ventilantes», bohairice et arabice), inc.: ΧΕ ΨΝΑΧΑΡΟΙ ΔΗ «Non tacebo»; des.: ὑΠΙΜΑΙΡΩΜΙ عند حب البشر «hominum amatoris».

20 (f. 61) Tarḥ ad theotokiam feriae III, Adam, bohairice tantum: ΠΙΧΛΟΜ «Corona»; des.: ΚΑΤΑ ΗCΑΧΙ ὑΠΙΑΓΓΕΛΟC «secundum verbum Angeli» (Labib, 1911, p. 127^v, vers. I, 2); sequitur (f. 61^v) interpretatio arabica, inc.: اكمل فخرنا نحن المسيحيين «Corona gloriae nostrae. nostrum christianorum»; des.: لكي ينعم لنا بغفران خطايانا ولربنا له المجد «ut tribuat nobis veniam peccatorum nostrorum, et Domino nostro ei sit gloria».

21 (ff. 62-64) Psallia ad canticum secundum, Adam, bohairice tantum: ΑΡΙΖΜΟΤ ΝΑΝ ΠΕΝΝΗΒ «Largire nobis, Domine noster»; des.: ἌΝΟΚ ΘΑ ΠΙΧΩΒ (ω corr. ex ο) ΗΝΕΝΝΕΒΙ<ΗΝ> (vel <ΔΙΚ>) ΗΨΗΚΙ· ΔΟΙΠΟΝ ΑΙΨΑΝ «ego miser inter humiles pauperes (vel «servos pauperes»); caeterum si ego».

22 (ff. 65-67) Cantus (ΔΩC) secundus David, tonus Adam. Ps. 135.

23 (f. 67^{r.v}) Psallia David (ΨΑΛΙ ΔΑΥΙΔ): ΜΑΡΕΝΟΥΩΝΖ ΕΒΟΖ ΕΠΧC «Confiteamur Christo»; des.: ΠΕΦΗΑΙ ΨΟΠ ΨΑ ΕΝΕΖ «misericordia eius est in aeternum» (Labib, pp. 105^h, 106^h, sub titulo ΨΑΛΙ ΑΔΑΜ; add. pp. 106^h, 107^h: ΖΙΤΕΝ ΝΙΕΥΧΗ...).

24 (f. 68^{r.v}) Lōbš pro ΜΑΡΕΝΟΥΩΝΖ ΕΒΟΖ, bohairice (inde a ΖΙΤΕΝ ΝΙΕΥΧΗ... جلاوات [f. 68^v] «per preces», bohairice et arabice), inc.: Ἄ<Ι>ΝΑΟΥΩΝ ΡΩΙ «Aperiam os meum»; des.: ΠΙΧΩ ΕΒΟΖ ΗΤΕ ΝΕΝ-ΝΟΒΙ· Κ|C|CΜΑΡΩΟΥΤ بغفران خطايانا تبارك «remissionem peccatorum nostrorum; tu benedictus».

25 (f. 69) Tārḥ ad Canticum secundum, Adam, bohairice tantum: **ΜΑΡΕΝΕΡΨΑΛΙΝ** « Psallemus », des.: **ΧΕ Ο(Υ)ΔΓΑΘΟΣ ΠΕ** « quoniam bonus est » (Labib, 1911, pp. **ΤΞΗ**, **ΤΞΘ**, vers. 1, 2); sequitur (f. 69r.v) interpretatio arabica, inc.: **فلترتل مع داود النبي** « Cantemus cum David propheta »; des.: **صلوات داود النبي المرتل نعم لنا الرب بنفران خطايانا** « per preces David prophetae, psalmistae, tribuat nobis Dominus veniam peccatorum nostrorum ».

26 (ff. 70-72) Sub invocatione **СΥΝ ΘΕΩ** **بسم الله**, Psallia ad **ΠΑΘC** **ic**, Batos, inc.: **ΜΑΡΟΥΟΥΝΟQ ΗΤΟΥΘΕΛΗΝΔ**, « Laetentur, exultent »; des.: **ΗΝΕΝΨΥΧΗ** « animabus nostris » (Labib, pp. **Ṗḳ** - **ṖḳΔ**, qui add. **ṖḳΔ**, **ΔΟΞΑ ΠΑΤΡΙ**...).

27 (ff. 72v-75) Psallia ad theotokiam feriae IV, Batos, bohairice tantum: **ΔΙΕΡΞΕΔΠΙC ΕΡΟΚ** « Speravi in te »; des.: **ΔΗΟΚ ΠΙΚΕΡΜΙ ΙΚΟΔΙΜΟC** **ΝΕΜ ΗCΕΠΙ**... « ego ciuis, Nicodemus, et reliqui... » (cf. Tuki, p. **ḲḲḲ** - **ḲḲ** pro **ḲḲḲ** - **ḲḲ**, qui des.: **ΝΟΞΕΜ ΔΠΕΚΒΩΚ ΠΙΕΔΑΧΙCΤΟC** **ΕΜ ΠCΕΠΙ**... « salva servum tuum nūmimum et reliquos... »).

28 (ff. 76-81v) Theotokia feriae IV, Batos: **ΝΙΤΑΓΜΑ ΤΗΡΟΥ** Ordines omnes » (Labib, pp. **ṖḳḔ** - **ḲḔ**).

29 (ff. 81v-82v) **ΙΕΖΕΚΙΗΔ ΠΗΠΡΟΦΗΤΗΣ** « Ezechiel propheta » (absque titulo; Labib, pp. **ḲḔ** - **ḲḔ**, sub titulo **ΠΙΔΩΒΩ ΒΑΤΟC**).

30 (f. 82v) Tārḥ dicendum mense kihak, post **ΝΙΤΑΓΜΑ**, Batos, bohairice tantum: **ΝΙΤΑΓΜΑ** « Ordines »; des.: **ΠΙΡΕΦΘΑΜΙΟ ΝΙΕΩΝ** « conditoris saeculorum » (Labib, 1911, pp. **ṖḲḲ** - **ṖḲḲ**, vers. 1, 2); sequitur (f. 83) interpretatio arabica, inc.: **كل الطغمان السامية** « Omnes ordines (τάγματα) caelestes »; des.: **عند ابنك الحبيب لكي ينعم لنا بنفران خطايانا** **أب** « ad Filium tuum dilectum ut tribuat nobis veniam delictorum nostrorum. Amen ».

31 (ff. 83v-85) Psallia ad **ΠΑΘC** **ihc**, Batos, inc.: **ΔΟΙΠΟΝ ΓΑΡ Ω ΔΜΕΝΡΑ†** « Cacterum enim, o dilecti mei »; des.: **ΕΡ ΟΥΝΑΙ ΗΝΕΝΨΥΧΗ** « fac misericordiam animabus nostris » (Labib, pp. **ḲḔ** - **ḲḲΔ**, qui sin. **ΔΟΞΑ ΠΑΤΡΙ**).

32 (f. 85v-88) Psallia ad theotokiam feriae V, Batos, bohairice tantum: **Δ Φ† CΑΧΙ ΔΜΩΥCΗC** « Deus dixit Moysi »; des.: **Ω ΠΕΝΘC ΙΝΑΚΤ**... **ΩΕ ΕΝΕΞ ΔΜΗΝ** **έγωωπ**... « o Domine noster misericors... aequae in aeternum. Amen. Si... ».

33 (ff. 89-98) Theotokia feriae V, Batos: **ΠΙΒΑΤΟC ΕΤΑ ΜΩΥCΗC** **ΝΑΥ** **ΕΡΟQ** « Rubus quem vidit Moyses » (Labib, pp. **ḲḲḔ** - **ḲḲΔ**).

34 (ff. 98-99^v) $\Phi\text{†}$ $\pi\alpha\tau\omega\nu\alpha\gamma$ $\epsilon\rho\omicron\varsigma$ «Deus invisibilis» (absque titulo; Labib, pp. $\overline{\text{c}\alpha\text{B}} - \overline{\text{c}\alpha\text{A}}$, sub titulo: $\pi\iota\lambda\omega\beta\omega$ $\beta\alpha\tau\omicron\varsigma$; hic pro $\tau\epsilon\text{†}\tau\epsilon\rho\omicron$... $\chi\alpha$ $\pi\epsilon\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}$ $\kappa\alpha\text{†}$ $\epsilon\beta\omicron\lambda$ «oramus... remitte nobis peccata nostra», quo des. codex f. 99^v, habet $\chi\epsilon\rho\epsilon$ $\kappa\epsilon$... ω $\text{†}\pi\rho\omicron\sigma\tau\alpha\tau\iota\varsigma$ «Salve... o patrona».

35 (ff. 99^v, 100) $\text{†}\alpha\rho\eta$ dicendum post $\pi\iota\beta\alpha\tau\omicron\varsigma$, Batos, bohairice tantum: $\mu\omega\gamma\chi\eta\varsigma$; des.: $\eta\theta\omicron\varsigma$ $\pi\epsilon$ $\eta\theta\gamma\pi\omicron\varsigma$ «ipse est typus» (Labib, 1911, p. $\gamma\theta\epsilon$, vers. 1, 2); sequitur (f. 100^{r.v}) interpretatio arabica, inc.: $\text{ان الله يقيم لكم نيا من موسى رئيس الانبياء}$ «Moyses archipropheta»; des.: $\text{اخونكم مثل فاسموا له والمجد لله دائما}$ «ut Deus suscitet vobis prophetam ex fratribus vestris similem mei et audietis ipsum (cf. Deut. XVIII, 15). Et Deo gloria in perpetuum».

36 (ff. 101-103) Psallia ad canticum tertium, Adam, bohairice tantum: $\alpha\kappa\omega\pi\epsilon\theta\iota\varsigma$ $\pi\epsilon\mu\mu\eta$ «Curam habuisti mei»; des.: $\epsilon\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}$ $\pi\alpha\rho\alpha\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}$ $\text{†}\rho\iota\phi\iota\varsigma$ $\lambda\omega\pi\omicron\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}$ $\alpha\iota\omega\alpha\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}$ (sic) «in paradiso voluptatis; caeterum si congregati fuerimus».

37 (ff. 104-106^v) Cautus ($\rho\omega\varsigma$) tertius sanctorum puerorum Batos, Dan. 3, 52-88 des. $\mu\iota\kappa\alpha\eta\lambda$, 90.

38 (ff. 106^v-107^v) Sectio graeca dicenda pro tribus pueris sauctis (sic titulus arabicus). ¹ (ff. 106^v, 107) pars graeca, inc.: $\tau\epsilon\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}$ $\epsilon\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}$ $\eta\theta\gamma\chi\iota\alpha$ $\eta\kappa\alpha\iota$ ($\tau\eta\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}$ $\alpha\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}$ $\theta\upsilon\sigma\iota\alpha\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}$ $\kappa\alpha\iota$); ² (f. 107^{r.v}) pars bohairica, hellenismis mixta, inc.: $\epsilon\gamma\lambda\epsilon\gamma\omicron\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}$ $\theta\omicron\text{†}\text{†}$ $\kappa\eta$ \cdot η $\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}$ η $\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}$ $\theta\mu\epsilon\text{†}\text{†}$ η $\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}$ «Benedicentes Dominum illi tres, in medio camini»; textum minus corruptum v. apud Labib, pp. $\overline{\text{z}\epsilon} - \overline{\text{z}\zeta}$, cuius pars bohairica inc.: $\epsilon\gamma\lambda\omicron\gamma\omicron\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}$ $\tau\omicron\text{†}\text{†}$ $\kappa\gamma\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}$ η $\chi\epsilon$ $\pi\iota\text{†}$ $\epsilon\gamma\theta\epsilon\text{†}\text{†}$ \cdot $\theta\mu\eta\text{†}\text{†}$ η $\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}$ $\rho\omega$; v. etiam Tuki, $\pi\iota\chi\omega\mu$ η $\text{†}\text{†}\text{†}$ $\pi\iota\theta\epsilon\omicron\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}$, pp. $\overline{\text{c}\pi\theta}$, pro $\overline{\text{c}\eta\theta}$, sq.

39 (ff. 108-110^v) Psallia dicenda ad canticum tertium, seu trium puerorum, Batos: $\alpha\rho\iota\psi\alpha\lambda\iota\text{†}\text{†}$ $\epsilon\phi\eta$ $\epsilon\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}$ «Psallite ei qui crucifixus est» (Labib, pp. $\overline{\eta\zeta} - \overline{\text{z}\alpha}$, Tuki, pp. $\overline{\text{c}\pi\epsilon} - \overline{\text{c}\pi\theta}$, pro $\overline{\text{c}\eta\epsilon} - \overline{\text{c}\eta\theta}$; hic, in fine, pro $\pi\tau\omega\chi\omicron\varsigma$ $\varsigma\alpha\rho\kappa\iota\varsigma$ «pauper Sarkis» quod habent codex et Labib, scribit $\pi\tau\omega\chi\omicron\varsigma$ $\pi\iota\epsilon\lambda\alpha\chi\iota\varsigma\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}$).

40 (ff. 111-112) Psallia trium puerorum, Batos, inc.: $\tau\epsilon\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}$ $\eta\kappa\omicron\kappa$ «Sequimur te» (Labib, pp. $\overline{\text{z}\zeta} - \overline{\text{z}\theta}$).

41 (ff. 112-119) In Virginem, angelos, martyres et sanctos: $\alpha\rho\iota\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}$ $\epsilon\rho\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}\text{†}$ $\epsilon\chi\omega\text{†}\text{†}$ «Intercede pro nobis». Eandem orationem habet Labib, pp. $\overline{\text{z}\theta} - \overline{\pi\text{†}}$; ab ipsa tamen codex non raro recedit, non

tum in exscribendis mendose angelorum et sanctorum nominibus, sed eorumdem texenda serie; hic enim post $\text{COYPIH}\Lambda$ om. $\text{CE}\Delta\text{AKI}\Lambda$... $\text{KCEPA}\Phi\text{IM}$; post IEPEMIAC , om. $\text{I}\omega\text{B}$ et $\text{N}\omega\text{E}$; $\text{ICI}\Delta\omega\text{POC}$, ΠΑΝΤΕ-
 ΘΕΟΝ , $\text{CO}\Phi\text{IA}$, ΕΥΦΟΜΙΑ ponit post $\text{CI}\mu\text{EON}$ (Labib, p. 107, post $\text{ΠI}\Phi\text{-}$
 $\text{A}\omega\text{N}$); pro $\text{K}\Lambda\text{OX}$ scribit $\text{H}\chi\text{O}\Lambda$; ff. 115 sq., post KAY add. $\text{KO}\Lambda\Lambda\text{O}\theta\text{OC}$,
 $\text{IKT}\omega\text{P}$, $\text{ΠI}\Phi\text{AMON}$, $\text{OY}\Lambda\text{AMΠIOC}$, ΠAXOC (χ corr. e τ) $\text{NEM KACI}\epsilon$
 $\text{TE}\mu\text{AM}\gamma$, KIPIKOC $\text{NEM I}\omega\Delta\text{I}\theta\text{A}$, AMOYNOC $\text{H}\chi\text{O}\Lambda$, $\text{H}\chi\text{O}\Lambda$, KAY
 erum), $\Delta\text{IOCKOPOC}$ $\text{NEM CK}\Delta\text{APIOC}$, $\text{APE}\rho\Phi\text{EBEY}$ NEM APA BENIN ,
 AKOPIOC $\text{NEM ΦI}\Delta\text{IMON}$, $\text{ICI}\tau\text{EPOC}$, CAINA , $\text{ΠA}\theta\text{OM}$ $\text{NEM}\Delta\text{AZO-}$
 CEM ; inde autem ab $\text{APA I}\omega\Delta$ $\text{ΠINEM}\epsilon\Delta\text{H}\kappa\text{PIA}$ (sic; ar.: الهرقل ,
 $\text{ΠIPE}\mu\epsilon\Delta\text{APAK}\Delta\text{IA}$, Labib, p. 107) eadem fere exhibet nomina ac Labib,
 $\text{et non eodem semper ordine}$; post $\text{ABBA PETPOC IPOY}\mu\text{I}$ om. NI-
 EPH... APCENIOC ; pro $\text{ABBA}\epsilon\Delta\Delta\text{I}\Delta$, habet ABBA BENINE (ar.:
 حد) et post ΠAPCOYMA , om. TEKI ; in fine, pro $\text{ABBA KYPI}\Delta\text{OC}$,
 $\text{habet ABBA NI}\mu$ et add. $\text{ABBA NI}\mu$ $\text{ΠI}\epsilon\text{ΠICKOCPOC}$; longius adhuc a
 $\text{extu codicis recedit Tuki, pp. 7H - 7E}.$

42 (ff. 119^r-v) Tarh cantici tertii, dicendum in fine cantici,
 $\text{atos, bohairice tantum: APTAZO HPIKON HNOPYB}$ «Posuit statuam
 uream »; des.: $\text{MAPOHTEN ENACA}\chi\text{I}$ «attendite verbis meis» (Labib,
 $\text{911, pp. 7I}\gamma - 7I\text{H}$, vers. 1, 2); sequitur (ff. 119^v, 120) interpretatio ara-
 $\text{ica, inc.: اقام بختنصر الملك}$ «Erexit rex Nabuchodonosor»; des.: اطلبوا من
 $\text{الرب... سدراك مضاك وابدانغوا يغفر لنا الرب خطاي}$ «rogate Dominum...
 $\text{edrak, Misak, Abdenago, ut dimittat nobis Dominus peccata nostra}.$

43 (ff. 120^v-122) Psallia ad ΠAOC HC , Batos, inc.: AZHOC GAP
 AT MAPOYOI «Vere enim accessi» (Labib, pp. 107 - 108).

44 (ff. 122^v-123^v) Psallia pro theotokia feriae V, Batos, bohai-
 $\text{rice tantum: ANOK ZA ΠIXAB HPEEPHOBI}$ «Equidem pauper pec-
 ator » (Tuki, pp. 109 - 110, pro $\tau - \tau\text{B}$).

45 (ff. 125-128) Theotokia feriae VI, Batos: TCMAPOYOT
 Benedicta » (Labib, pp. 108 - 109).

46 (ff. 128-130) $\text{AINAMONT epO XE NI}\mu$ «Quam vocabo te» (absque
 titulo ; Labib, pp. 109 - 110, sub titulo $\text{ΠI}\omega\text{B}\omega\text{BATOC}$).

47 (ff. 130-131) Lōbš pro AINAMONT , inc.: AINAMONT epO XE
 $\text{NI}\mu$ بن ادعوك ايها «Quam te vocabo»; des.: XEPH NE W TPAPE-
 $\text{NOC TENTPO APH PENMEYI ان تذكرينا}$ «salve, o Virgo, oramus te, miserere nostri».

48 (ff. 131^{r.v}) Tarḥ dicendum post ΤCΜΑΡΩΟΥΤ, Batos, bohairice tantum: ΤCΜΑΡΩΟΥΤ «Benedicta»; des.: ἡΘΟ ΠΕ ΠΥΟΥΥΟΥ ἡΤΕ ΠΕΝΤΕΝΟC· ἄΝΟΝ ΘΑ ΝΙΧΧΡΕΘΙΑΝΟC «tu es gloria generis nostri, nostrum christianorum» (Labib, 1911, p. 304^r); sequitur (ff. 131^v, 132) interpretatio arabica, inc.: بَارَكَةُ اَتِي فِي السَّاء. «Benedicta tu inter mulieres»; des.: وَصَدَ اِلَى السَّمَوَاتِ كَمَا فِي الْكُتُبِ الْمَقْدَسَةِ اَنْ يَغْفِرَ لَنَا خَطَايَانَا لَهُ الْمَجْدُ دائًا «et ascendit in caelos uti (scriptum est) in libris sanctis, ut tribuat nobis veniam peccatorum nostrorum. Ei sit gloria in perpetuum».

49 (ff. 132^v-134^v) Psallia ad παῖς ἡς, Batos, inc.: ΔΕΤΤ ΜΠΟΥ-ΝΟΥ «Dedit laetitiam» (Labib, pp. 305 - 306).

50 (ff. 135-137) Psallia ad theotokiam feriac V (lege: sabbati), Batos, bohairice tantum: ΑΜΩΙΝΙ ΤΗΡΟΥ ΘΕΝ ΟΥΘΙΥΥΟΥ «Venite omnes cum desiderio» (Tuki, pp. 307, pro 308, sqq.).

51 (ff. 138^{r.v}) Theotokia sabbati, Batos (i. e. theotokiae sabbati sectio I, vide infra; cf. Labib, pp. 308 - 309), inc.: ΤΑΤΩΔΕΒ «Immaculata».

52 (ff. 138^v-141^v) Sectio I interpretationum (theotokiae sabbati). ¹ (ff. 138^v-139^v) CΥΝΔΟΞΑΣΘΩΜΕΝ ἡΜΕΡΑΝ ΕΘΗΗΤ «Simul gloriamur hodie propter te» (Tuki, ΠΙΧΩΛ ἡΤΕ ΝΙΘΕΟΤΟΚΙΑ, pp. 310, 311, sub titulo ΝΙΒΩΛ ἡΤΕ ΤΘΕΟΤΟΚΙΑ ἡCΑΒΒΑΤΟΝ «Interpretationes theotokiae sabbati»); ² (ff. 139^v, 140) ΤΑΤΩΔΕΒ ἡCΕΜΝΕ ὦ ΘΗ CΘΥ «Immaculata venerabilis, o sancta»; des.: ΨΕΝΤΕΓCΩΤΕΝ ΘΕΝ ΝΕΝΝΟΒΙ, «si redimat nos in peccatis nostris», bohairice tantum (Labib, 1911, pp. 312, 313, in pluribus discrepat); ³ (ff. 140-141) ΔΙΝΑ-ΖΩC ΝΑΚ ΠC «Cantabo tibi Domine», bohairice tantum (monet rubrica arabica singulorum versiculorum partem alteram esse repetendam; cf. de Lacy o' Leary, op. laud., p. x: «the Repeater»); ⁴ (f. 141^v) ΙCΧΕΝ ΨΩΠ «A mane», bohairice tantum (Tuki, p. 314); ⁵ (f. 141^v) sectio I interpretationis arabicae, inc.: مَنْ هِيَ دَعَى النِّيرِ دَنَسَ «Quae est ista quae vocatur 'sine macula'» (Tuki, p. 315 pro 316, Labib, 1911, p. 313).

53 (ff. 141^v, 142) Sectio II theotokiae, inc.: ΤΕΝΕΡΜΑΚΑΡΙΖΙΝ ἡΤΕΜΕΤΝΙΩΤ ὦ ΤΠΑΡΘΕΝΟC «Beatam dicimus tuam magnitudinem, o virgo» (Labib, pp. 316 - 317).

54 (ff. 142-144^v) Sectio II interpretationum. ¹ (ff. 142-143) ἂ ΦΤ ΟΥΩΠ ΜΠΕCΜΑΥΑΤC ἡΝΟΓΟC «Misit Deus unicum suum Verbum» (Labib, 1911, pp. 318 - 319); ² (f. 143^{r.v}) ΤΕΝΕΡΜΑΚΑΡΙΖΙΝ ἡΤΕΜΕΤΝΙΩΤ ὦ ΜΑΡΙἈ «Beatam dicimus tuum magnitudinem, o

[aria], bohairice tantum (Labib, 1911, pp. $\overline{\text{NE}}$, $\overline{\text{NE}}$); ³ (ff. 143^v, 144) $\omega\pi\pi\text{ } \overline{\text{NH}} \overline{\text{A}}\pi\epsilon\kappa\eta\iota\omega\tau\text{ } \overline{\text{NH}}\text{A}\iota$ «Mitte mihi misericordiam tuam magnam», ohairice tantum; repetitur versiculorum pars altera (Tuki, pp. $\overline{\text{CMM}}$, $\overline{\text{M}}$); ⁴ (f. 144^{r.v}) $\omega\langle\text{OY}\rangle \text{ } \overline{\text{NIBEN}} \text{ } \overline{\text{NEM}} \text{ } \overline{\text{TALIO}}$ «Gloria omnis et honor», ohairice tantum (Tuki, pp. $\overline{\text{CMM}}$, $\overline{\text{CMM}}$); ⁵ (f. 144^v) sectio II interpretationis arabicae, inc.: $\text{اذا فتح فاه بالامثال}$ «Ego aperiam os meum in parabolis» (Tuki, p. $\overline{\text{TBA}}$ pro $\overline{\text{TMB}}$).

55 (f. 145) Sectio III theotokiae, inc.: $\overline{\text{CWC}} \text{ } \overline{\text{MANWELHT}} \text{ } \overline{\text{ATTAKO}}$, «Sicut thalamus incorruptibilis» (Labib, p. $\overline{\text{CNH}}$).

56 (ff. 145-147^v) Sectio III interpretationum. ¹ (f. 145) $\overline{\text{PAMA}}$ ege $\overline{\text{CAMA}}$ $\phi\tau$ $\overline{\text{NEO}}$, «Currus Dei es tu» (Tuki, pp. $\overline{\text{CMA}}$, $\overline{\text{CME}}$); (f. 146^{r.v}) $\overline{\text{CWC}} \text{ } \overline{\text{MANWELHT}}$ «Sicut thalamus», bohairice tantum (Labib, 1911, pp. $\overline{\text{ZE}}$, $\overline{\text{O}}$, in pluribus discrepat); ³ (ff. 146^v, 147) $\overline{\text{TE}} \text{ } \overline{\text{CAP}}$ $\overline{\text{OOC}} \text{ } \overline{\text{OYREWENHT}} \text{ } \omega$ $\overline{\text{POC}}$ «Tu enim misericors es, o Domine», ohairice tantum; repetitur versiculorum pars altera (Tuki, p. $\overline{\text{CME}}$); (f. 147^v) $\overline{\text{ALIOOC}} \text{ } \overline{\text{TEOI}} \text{ } \overline{\text{HCHENOC}}$ «Vere tu es idonea», bohairice tantum (Tuki, p. $\overline{\text{CME}}$); ⁵ (ff. 147^v, 148) sectio III interpretationis arabicae, inc.: $\text{مثل عروس بغير فساد}$ «Sienti sponsa incorrupta» (Tuki, p. $\overline{\text{TAR}}$ pro $\overline{\text{TMB}}$).

57 (f. 148^{r.v}) Sectio IV theotokiae, inc.: $\overline{\text{NEO}} \text{ } \overline{\text{CAP}} \text{ } \overline{\text{PE}} \text{ } \overline{\text{PIFENOC}}$ «Tu enim es genus» (Labib, pp. $\overline{\text{CNH}}$, $\overline{\text{CNH}}$).

58 (ff. 148^v-151) Sectio IV interpretationum. ¹ (ff. 148^v, 149) $\overline{\text{E}} \text{ } \overline{\text{TIC}} \text{ } \overline{\text{OYMOI}}$ CI EN $\overline{\text{OEIC}}$ $\overline{\text{NEM}}$ $\overline{\text{NIDICEY}}$ «Domine, quis similis tibi in diis et dominis» (Tuki, pp. $\overline{\text{CME}}$, $\overline{\text{CME}}$); ² (ff. 149^v, 150) $\overline{\text{NEO}} \text{ } \overline{\text{CAP}}$ $\overline{\text{PE}} \text{ } \overline{\text{PIFENOC}}$ «Tu enim es genus», bohairice tantum (Labib, 1911, p. $\overline{\text{PB}}$ - $\overline{\text{PA}}$); ³ (f. 150^{r.v}) $\overline{\text{AECNOTA}}$ $\overline{\text{PIREPERZEM}}$ «Domine, gubernator», bohairice tantum; repetitur versiculorum pars altera (Tuki, pp. $\overline{\text{CME}}$, $\overline{\text{ME}}$); ⁴ (ff. 150^v, 151) $\overline{\text{NEO}} \text{ } \overline{\text{CAP}} \text{ } \overline{\text{PE}} \text{ } \overline{\text{PIFENOC}}$ «Tu enim es genus», ohairice tantum (Tuki, pp. $\overline{\text{CME}}$, $\overline{\text{CME}}$); ⁵ (f. 151) sectio IV interpretationis arabicae, inc.: $\text{انتى هى الجنس المعروف}$ «Tu es genus notum» (Tuki, p. $\overline{\text{TAF}}$ pro $\overline{\text{TMB}}$).

59 (f. 151^v) Sectio V theotokiae, inc.: $\overline{\text{APWAPI}} \text{ } \overline{\text{NOYMAZHT}}$ $\overline{\text{APE}}$ «Tu es secundum caelum» (Labib, pp. $\overline{\text{CNH}}$, $\overline{\text{CZ}}$).

60 (ff. 151^v-154^v) Sectio V interpretationum. ¹ (ff. 151^v-152^v) $\overline{\text{CHNPE}} \text{ } \overline{\text{POC}} \text{ } \phi\tau\text{ } \overline{\text{H}}$ (ϕ cancellatum) $\overline{\text{ETACWAWY}} \text{ } \overline{\text{HNENIO}}$ «En ecce dominus qui nutrit patres nostros» (Tuki, pp. $\overline{\text{CME}}$, $\overline{\text{CN}}$, inc.: ic $\overline{\text{HNPE}} \text{ } \overline{\text{POC}} \text{ } \phi\tau$ $\overline{\text{PH}}$...); ² (ff. 152^v, 153) $\overline{\text{APWAPI}} \text{ } \overline{\text{NAN}} \text{ } \overline{\text{NOYHPO}}$

CTACIC, « Tu es nobis protectio »; des.: **ΘΕΝ ΗΚΑΖΙ ΗΝΙΤΕΜΟΝ** « **ΘΕ** φαι **ΤΕΝ**ΩC **Φ**† « in terra daemonum; propterea laudamus Deum », bohairice tantum; ³ (ff. 153-154) **ΘΕΒΕ ΠΕΚΡΑΝ ΠΩ** « Propter nomen tuum, Domine », bohairice tantum; repetitur versiculorum pars altera (Tuki, pp. **ΘΠ**, **ΘΠΑ**); ⁴ (f. 154) **ΠΦΗΝΟΪ ΕCΩC** (pro **ΕCΩC**) **ΕΡΟ** « Coeli laudant te », bohairice tantum (Tuki, p. **ΘΠ**, **ΠΦΗΝΟΪ ΕCΩC**); ⁵ (f. 154^{r.v}) sectio V interpretationis arabicae, inc.: **السماء التي سارت** « Caelum secundum quod fuit » (Tuki, p. **ΤΑΓ** pro **ΤΑΛΓ**).

61 (ff. 154^v, 155) Sectio VI theotokiae, inc.: **†ΤΚΥΗΗ ΘΗ ΕΤΟΥΜΟΥ† ΕΡΟ** « Tabernaculum quod vocant » (Labib, pp. **ЄΞ** – **ЄΞΑ**, **†ΚCΗΗΗ ... ΕΡΟC**).

62 (ff. 155^v-158) Sectio VI interpretationum. ¹ (ff. 155^v, 156) **COC C OYOC ΜΑΙΕΤΕΝΘΗΝΟΥ** « Videte et considerate » (Tuki, pp. **ΘΠΑ**, **ΘΠΒ**); ² (ff. 156^v, 157) **†ΤΚΥΗΗ ΘΙ ΕΤΟΥΜΟΥ† ΕΡΟC** « Tabernaculum quod vocant », bohairice tantum (Labib, 1911, pp. **ΠΙ** – **ΠΙΒ**, in pluribus discrepat); ³ (f. 157^{r.v}) **ΖΩΩΥ ΗΧΕ ΝΕ(lege ΝΑ)ΠΑΡΑΨΤΩΜΑ** « Creverunt peccata mea » bohairice tantum; repetitur pars altera versiculorum (Tuki, pp. **ЄԱԱ**, **ЄԱΓ** pro **ΘΠΒ**, **ΘΠΓ**); ⁴ (ff. 157^v, 158) **ΗΛΙΑΒ ΝΕΜ ΖΩΡΑΒΑΒΕΛ** « Eliab et Zorobabel », bohairice tantum (Tuki, p. **ЄԱΑ** pro **ΘΠΒ**: **ΕΛΙΑΒ ΝΕΜ ΒΕΛCΕΛΕΝΔ**; de Laey o' Leary, p. 65, **ΗΛΙΑΒ ΝΕΜ ΖΟΡΒΕΒΕΛ**, Labib, 1911, p. **ΠΕ**, **ΗΛΙΑΒ ΝΕΜ ΖΟΡΟΒΑΔΕΛ**); ⁵ (f. 158) sectio VI interpretationis arabicae, inc.: **القبة واولياها** « Tabernaculum et vasa eius » (Tuki, p. **ΤΑΓ** pro **ΤΑΛΓ**).

63 (f. 158^v) Sectio VII theotokiae, inc.: **ΑΜΟΥ† ΕΡΟ ΧΕ ΘΜΑΥ** « Vocavi te matrem » (Labib, p. **ЄΞΑ**).

64 (ff. 158^v-161) Sectio VII interpretationum. ¹ (ff. 158^v-159^v) **ΑΡΙΞΑΤΕ** (ar.: **ابتدوا**) **ΝΕΜΗ ΜΦΟΥ** « Incipite mecum hodie » (Tuki, pp. **ΘΠΓ**, **ΘΠΔ**; Labib, 1911, p. **ΠΠ**: **ΑΡΞΑΤΕ**); ² (ff. 159^v, 160) **ΑΥΜΟΥ† ΕΡΟ, ΧΕ ΘΜΑΥ ΜΦ† ... ΜΕΝΕΝCΕ ΘΡΕΜΙCΙ** « Vocaverunt te matrem Dei... postquam genuisti », bohairice tantum (Labib, 1911, pp. **ΡΚΓ**, **ΡΚΔ**; addit duos versiculos ante versiculum ultimum); ³ (f. 160, 160^v) **ΗΛΕΟC ΝΙΒΕΝ ΗΤΕ ΝΙΝΟΒΙ** « Cognitio omnis peccatorum », bohairice tantum; repetitur pars altera versiculorum (Tuki, pp. **ΘΠΕ**, **ΘΠΕ**: **ΕΙΔΗCΙC**); ⁴ (ff. 160^v, 161) **ЄΑΜΟΥ† ΕΡΟ ΧΕ ΘΜΑΥ ΜΦ† ΠΙΟΥΡΟ** « Vocant te matrem Dei, regis », bohairice tantum (Tuki, pp. **ΘΠΔ**, **ΘΠΕ**); ⁵ (f. 161) sectio VII interpretationis arabicae, inc.: **دعنى ام الله الحى** « Vocata es mater Dei vivi » (Tuki, p. **ΤΑΔΑ** pro **ΤΑΛΔ**).

65 (f. 161^v) Sectio VIII theotokiae, inc.: $\dot{\alpha}\rho\epsilon\tau\epsilon\nu\theta\omega\nu\tau\ \dot{\epsilon}\tau\text{-}$
 $\nu\gamma\kappa\iota$ « Similis es scalae » (Labib, pp. $\overline{CZ\bar{F}}$, $\overline{CZ\bar{\Delta}}$).

66 (ff. 162-164^v) Sectio VIII interpretationum. ¹ (f. 162^{r.v})
 $\dot{\alpha}\lambda\omega\varsigma\ \dot{\iota}\tau\epsilon\nu\ \varsigma\epsilon\dot{\iota}\ \dot{\iota}\alpha\kappa\omega\beta\ \pi\epsilon\nu\dot{\iota}\omega\tau$ « Bene te vidit Iacob pater noster »
 (Tuki, pp. $\overline{C\bar{N}\bar{Z}}$, $\overline{C\bar{N}\bar{H}}$: $\kappa\alpha\lambda\omega\varsigma\ \epsilon\dot{\iota}\delta\epsilon\nu\ \varsigma\epsilon$); in rubrica arabica additur
 « ecce »; ² (f. 162^v-163^v) $\dot{\alpha}\rho\epsilon\tau\epsilon\nu\theta\omega\nu\tau\ \dot{\epsilon}\tau\mu\omicron\kappa\iota$ « Similis es scalae »,
 bohairice tantum (Labib, 1911, pp. $\overline{P\bar{\Delta}\bar{Z}}$, $\overline{P\bar{\Delta}\bar{H}}$, quaedam omittit, in aliis
 saepe discrepat); ³ (ff. 163^v, 164) $\theta\epsilon\omicron\varsigma\ \dot{\alpha}\nu\tau\epsilon\rho\kappa\epsilon\tau\ \dot{\eta}\varsigma\omega\kappa$ « Deus, ne dere-
 linquas me », bohairice tantum; repetitur pars altera versiculorum (Tuki,
 pp. $\overline{C\bar{N}\bar{Z}}$, $\overline{C\bar{N}\bar{H}}$); ⁴ (f. 164^{r.v}) $\mu\alpha\rho\dot{\iota}\acute{\alpha}\ \tau\mu\omicron\kappa\iota\ \dot{\alpha}\mu\mu\eta$ « Maria, scala vera »,
 bohairice tantum (Tuki, p. $\overline{C\bar{N}\bar{Z}}$); ⁵ (f. 164^v) sectio VIII interpretationis
 arabicae, inc.: سلم راه الاب يقوب « Scalam vidit pater Iacob » (Tuki,
 $\overline{T\bar{\Delta}\bar{\Delta}}$ pro $\overline{T\bar{\mu}\bar{\Delta}}$).

67 (ff. 164^v, 165) Sectio IX theotokiae, inc.: $\zeta\eta\pi\pi\epsilon\ \dot{\iota}\varsigma\ \pi\overline{\omega}\varsigma$
 n ecce Dominus » (Labib, p. $\overline{CZ\bar{\Delta}}$).

68 (ff. 165-168^v) Sectio IX interpretationum. ¹ (ff. 165-166)
 $\dot{\alpha}\nu\alpha\tau\omicron\lambda\eta\ \kappa\epsilon\ \dot{\Delta}\dot{\iota}\varsigma\dot{\iota}\varsigma\ \dot{\epsilon}\lambda\dot{\iota}\omicron\varsigma$ الى مغاربها من مشارق الشمس « Ecce (ab)
 n et (usque ad) occasum solis » (Tuki, pp. $\overline{C\bar{N}\bar{H}}$, $\overline{C\bar{N}\bar{\Theta}}$: $\dot{\iota}\varsigma\ \dot{\alpha}\pi\omicron\ \dot{\alpha}\nu\alpha\text{-}$
 $\dot{\alpha}\tau\omega\lambda\eta\ \kappa\alpha\dot{\iota}\ \dot{\Delta}\gamma\varsigma\mu\omega\nu\ \eta\lambda\dot{\iota}\omicron\gamma$; Labib, 1911, p. $\overline{P\bar{\mu}\bar{\epsilon}}$: $\dot{\iota}\varsigma\ \dot{\alpha}\nu\alpha\tau\omicron\lambda\eta$
 $\dot{\Delta}\gamma\varsigma\dot{\iota}\varsigma\ \eta\lambda\dot{\iota}\omicron\gamma$); ² (f. 166^{r.v}) $\zeta\eta\pi\pi\epsilon\ \dot{\iota}\varsigma\ \pi\overline{\omega}\varsigma\ \dot{\alpha}\epsilon\dot{\iota}\ \acute{\epsilon}\beta\omicron\lambda\ \dot{\eta}\delta\eta\tau$
 n ecce Dominus venit in te », bohairice tantum (Labib, 1911, pp. $\overline{P\bar{H}}$,
 $\overline{T\bar{\Delta}}$, quaedam omittit, in reliquis saepe discrepat); ³ (f. 167^{r.v}) $\dot{\eta}\bar{\iota}\bar{\varsigma}\ \pi\bar{\chi}\bar{\varsigma}$
 n (lege $\pi\epsilon$) $\pi\bar{\alpha}\beta\omicron\eta\theta\omicron\varsigma$ « Iesus Christus est auxiliator meus », bohairice
 tantum; repetitur pars altera versiculorum (Tuki, p. $\overline{CZ\bar{\Delta}}$, in fine discrepat);
 (f. 167^v) $\zeta\epsilon\pi\pi\epsilon\ \dot{\iota}\varsigma\ \pi\overline{\omega}\varsigma\ \phi\tau\ \delta\epsilon\nu\ \tau\epsilon\nu\epsilon\chi\dot{\iota}\ \omicron\gamma\omicron\zeta\ \dot{\alpha}\epsilon\dot{\iota}\ \acute{\epsilon}\beta\omicron\lambda$ « Ecce
 Dominus Deus in utero tuo et exivit », bohairice tantum (Tuki, p. $\overline{C\bar{N}\bar{\Theta}}$);
 (f. 168^{r.v}) sectio IX interpretationis arabicae, inc.: هوذا الرب انا منك
 ecce Dominus exivit de te » (Tuki, p. $\overline{T\bar{\Delta}\bar{\Delta}}$ pro $\overline{T\bar{\mu}\bar{\Delta}}$).

69 (f. 168^{r.v}) Psallia dicenda post psalmodiam copticam,
 Batos, arabice: $\text{امدح في عذري ويثول}$ « Laudabo virginem et virginem »; des.:
 $\text{صبح ونقول باعلا الاصوت}$ « clamemus et dicamus voce altissima ».

70 (f. 169) $\overline{T\bar{\alpha}\bar{\rho}\bar{\eta}}$ ad theotokiae sabbati dicendum post
 $\overline{T\bar{\alpha}\bar{\tau}\bar{\omega}\bar{\lambda}\bar{\epsilon}\bar{\rho}}$, Batos, inc.: $\overline{T\bar{\alpha}\bar{\tau}\bar{\omega}\bar{\lambda}\bar{\epsilon}\bar{\rho}\ \pi\epsilon\ \overline{T\bar{\mu}\bar{\alpha}\bar{\rho}}$ « Immaculata est
 ego »; des.: $\pi\overline{\omega}\varsigma\ \gamma\omicron\omicron\pi\ \pi\epsilon\mu\epsilon$ « Dominus est tecum » (Labib, 1911,
 p. $\overline{C\bar{N}\bar{F}}$, $\overline{C\bar{N}\bar{\Delta}}$, vers. 1, 2); sequitur (f. 169^{r.v}) commentarius arabicus,
 inc.: $\text{الغير دنسة الهادية}$ « Dux immaculata »; des.: $\text{لكي ينعم لنا بفقران خطايانا}$

امين البوا « ut tribuat nobis peccatorum nostrorum veniam. Amen; alla-
luia ».

71 (ff. 169^v-171) $\chi\epsilon\rho\epsilon$ $\Theta\eta$ $\epsilon\tau\mu\epsilon\varrho$ $\acute{\eta}\chi\mu\omicron\tau$ « Ave gratia plena,
(absque titulo; Labib, pp. $\overline{c}\overline{z}\epsilon$ - $\overline{c}\overline{z}\eta$, sub titulo: $\mu\iota\lambda\omega\beta\omega\tau$ $\beta\alpha\tau\omicron\varsigma$).

72 (f. 171) $\tau\alpha\rho\eta$ ad $\chi\epsilon\rho\epsilon$ primum, Batos: $\chi\epsilon\rho\epsilon$ $\eta\epsilon$ $\acute{\omega}$ $\tau\pi\alpha\rho\epsilon$
« Ave o virgo »; des.: $\acute{\epsilon}\beta\omicron\lambda\alpha$ $\acute{\eta}\chi\eta\tau$ « ex te » (cf. Labib, 1911, p. $\psi\overline{\tau}$;
discrepat vers. 2); sequitur (f. 171^v) interpretatio arabica, inc.: قالوا ايها
الشعب « Veni, o popule »; des.: والطمانية الى الابد امين « et securitatem usque
in aeternum. Amen ».

73 (ff. 172-173^v) $\chi\epsilon\rho\epsilon$ $\Theta\eta$ $\epsilon\tau\mu\epsilon\varrho$ $\acute{\eta}\chi\mu\omicron\tau$ « Ave gratia plena »
(absque titulo; Labib, pp. $\overline{c}\overline{z}\eta$ - $\overline{c}\overline{o}\alpha$, sub titulo: Lôbô 2 sabbati).

74 (f. 173^v) $\tau\alpha\rho\eta$ ad $\chi\epsilon\rho\epsilon$ secundum, Batos: $\rho\alpha\chi\mu\iota$ $\theta\epsilon\lambda\eta\lambda\alpha$ $\acute{\omega}$
 $\tau\pi\alpha\rho\epsilon$. « Gaude, laetare, o Virgo », bohairice tantum; sequitur (f. 174)
interpretatio arabica, inc.: $\text{فلتجمع يا حاي بنوف}$ « Congregemur, dilecti, cum
verecundia »; des.: $\text{ونال منفرة خطايانا امين}$ « et obtineamus veniam peccatorum
nostrorum. Amen ».

75 (ff. 174^v-177) Psallia ad $\acute{\omega}$ $\mu\epsilon\eta\sigma\overline{\sigma}\epsilon$, Batos: $\alpha\eta\omicron\kappa$ $\chi\alpha$ $\mu\iota\chi\omicron\beta$
 $\acute{\omega}$ $\mu\acute{\alpha}\lambda\alpha\chi\iota\sigma\tau\omicron\varsigma$ « Ego quidem, pauper, ultimus », bohairice tantum
(Tuki, pp. $\overline{c}\overline{q}\overline{\epsilon}$, $\overline{c}\overline{q}\overline{\theta}$ pro $\overline{\tau}\overline{\epsilon}$, $\overline{\tau}\overline{\theta}$, inc.: $\alpha\eta\omicron\kappa$ $\chi\alpha$ $\mu\iota\chi\omega\beta$ $\eta\epsilon\lambda\alpha\chi\iota\sigma\tau\omicron\varsigma$).

76 (ff. 177-179) $\acute{\omega}$ $\mu\epsilon\eta\sigma\overline{\sigma}\epsilon$ $\mu\eta\varsigma$ $\mu\chi\overline{\varsigma}$ « O Domine noster Iesu Christe »
(absque titulo; Labib, pp. $\overline{c}\overline{o}\overline{\kappa}$ - $\overline{c}\overline{o}\overline{\epsilon}$, sub titulo: Conclusio theotokiarum
Batos).

77 (f. 179) $\tau\alpha\rho\eta$ dicendum post $\acute{\omega}$ $\mu\epsilon\eta\sigma\overline{\sigma}\epsilon$: $\chi\epsilon\rho\epsilon$ $\eta\epsilon$ $\acute{\omega}$ $\tau\pi\alpha\rho\epsilon$.
 $\mu\iota\pi\alpha\rho\alpha\lambda\iota\sigma\tau\omicron\varsigma$ « Salve, o virgo, paradisi »; des.: $\mu\iota\mu\beta\omega\tau$ $\acute{\eta}\tau\epsilon$ $\mu\eta\eta\alpha\chi\tau$
« sceptrum fidei », bohairice tantum; sequitur (f. 179^v) interpre-
tatio arabica, inc.: $\text{اي انسان جسداني عل وجه الارض}$ « Quisnam homo cor-
poralis super faciem terrae »; des.: ليغفر لنا خطايانا « ut condonet nobis
peccata nostra ».

78 (ff. 180-181^v) Psallia ad canticum quartum, Adam: $\alpha\pi\iota\psi\alpha\lambda\mu\iota$ $\mu\overline{\sigma}\epsilon$ $\phi\tau$ $\acute{\eta}\iota\alpha\kappa\omega\beta$, « Cantate Dominum Deum Iacob », bohairice
tantum (Tuki, pp. $\overline{c}\overline{q}\overline{\theta}$ - $\overline{\tau}\overline{\kappa}$ pro $\overline{\tau}\overline{\theta}$ - $\overline{\tau}\overline{\kappa}\overline{\epsilon}$).

79 (ff. 182-186) Canticum quartum seu Canticum David,
Ps. 148, Ps. 149 et Ps. 150.

80 (f. 186) $\tau\alpha\rho\eta$ dicendum post canticum quartum: $\sigma\tau$ $\chi\epsilon\eta$
 $\eta\epsilon\tau\epsilon\eta\chi\iota\chi$ « Sumite manibus vestris », bohairice tantum (Labib, 1911,

ⲡⲛⲁ); sequitur (ff. 186^r.v) interpretatio arabica, inc.: خذوا بأيديكم المشية
; or: « Sumite manibus vestris decachordum »; des.: لكي ينعم بفران خطابنا
; ام: « ut tribuat veniam peccatorum nostrorum. Amen ».

81 (ff. 187-188^v) Psallia ad theotokiam diei 1 (dominicae),
dam: ΑΙΝΑΡΟΣ ΘΕΝ ΟΥΧΟΜ ΠΑΘΕ « Laudabo cum virtute Dominum »,
ohairice tantum (Labib, 1911, pp. ̅ϣ̅κ̅ε – ̅ϣ̅κ̅ϑ̅, in multis discrepat).

82 (ff. 189-191) Psallia ad παθ̅ε̅ ἱ̅η̅ς, Adam, inc.: ΔΙΚΩΤ̅ ἱ̅ς̅ω̅κ̅
Quaesivi te » (Labib, pp. ̅ϥ̅ⲛ̅ – ̅ϥ̅ⲣ̅).

83 (ff. 192-193^v) Theotokia dominicae, Adam (sectio I theotokiae
ominicae), inc.: ⲉ̅ϣ̅ⲟⲩⲧ̅ ⲉ̅ⲣ̅ⲟ ⲧ̅ΔΙΚΕΟС « Vocant te iustam » (Labib,
p. ̅ϥ̅Δ̅ – ̅ϥ̅Ξ̅).

84 (ff. 194-197) Sectio I interpretationum (theotokiae domi-
nicae). ¹ (ff. 194-195) ἱ̅ς̅ⲉ̅ ⲁ̅ ϥ̅ⲧ̅ ⲉ̅ϣ̅ⲣ̅ⲛ̅ « Ex quo Deus revelavit » (Tuki,
p. ̅ϥ̅ⲧ̅ – ̅ϥ̅Ξ̅ pro ̅ϥ̅ⲧ̅ⲉ̅ – ̅ϥ̅ⲧ̅ⲉ̅); ² (f. 195^r.v) ⲧ̅ⲉ̅ϥ̅ⲕ̅ⲩⲛ̅ ἡ̅λ̅ⲟ̅γ̅ⲩ̅κ̅η̅ « Taber-
aculum logicum »; des.: ⲧ̅ⲉ̅ⲛ̅ⲧ̅ⲧ̅ⲁⲓⲟ̅ ⲛ̅ⲉ̅ ⲙ̅ ⲉ̅ⲛ̅ ⲉ̅ϥ̅ⲩ̅ ⲙ̅ⲁⲣ̅ⲓⲁ̅ « hono-
amus te, o sancta Maria », bohairice tantum; ³ (ff. 195^v-197) ΘΕΝ ΟΥ-
ϣ̅ⲣ̅ⲥ̅ⲩ̅ ⲙ̅ⲩ̅ⲧ̅ (pro ⲁ̅ ϥ̅ⲧ̅?) ΘΕΝ ⲧ̅ⲉ̅ⲛ̅ⲟⲩⲧ̅ⲟⲩⲥ̅ⲓⲥ̅ ⲉ̅ⲁ̅ⲙ̅ⲓⲟ̅ « In principio
Deus, in Genesi, creavit »; des.: ⲕ̅ⲁ̅ⲧ̅ⲁ̅ ⲡ̅ⲉ̅ϥ̅ⲛ̅ⲉ̅ϣ̅ⲟⲩⲧ̅ ἡ̅ⲛ̅ⲁⲓ̅ « secundum
nagnam misericordiam tuam », bohairice tantum.

85 (f. 197^r.v) Evangelium I e s. Luca: Luc. 1, 46-50.

86 (ff. 197^v-198^v) ⲧ̅ⲕ̅ⲩ̅ⲃ̅ⲱ̅ⲧ̅ⲟⲥ̅ ⲉ̅ϣ̅ⲟⲩⲥ̅ ἡ̅ⲛ̅ⲟⲩⲃ̅ « Tabernaculum auro
obductum » (absque titulo; Labib, pp. ̅ϥ̅Ξ̅ – ̅ϥ̅ⲓ̅, sectio II theotokiae dominicae).

87 (ff. 199-201^v) Sectio II interpretationum theotokiae
ⲉ̅ϣ̅ⲟⲩⲧ̅ (seu theotokiae dominicae; cf. rubrica arabica ff. 200 sqq. passim).
(ff. 199-200) ⲙ̅ ⲛ̅ⲁⲓ̅ ἡ̅ⲛ̅ⲟⲩⲧ̅ⲩ̅ⲙ̅ⲁ̅ « O signa haec » (Tuki, pp. ̅ϥ̅Ξ̅ pro
̅ϥ̅ⲧ̅ⲉ̅ sq.); ² (f. 200) ⲉ̅ⲩ̅ⲥ̅ ἡ̅ⲧ̅ⲉ̅ϥ̅ⲕ̅ⲩⲛ̅ « Eleva vocem tuam »; des.: ΘΕΝ
Ξ̅ⲁ̅ⲛ̅ⲩ̅ⲙ̅ⲛ̅ⲟⲩⲧ̅ⲟⲩⲁ̅ ⲛ̅ⲉ̅ⲙ̅ Ξ̅ⲁ̅ⲛ̅ « in cantibus hymnorum et », bohairice
tantum; ³ (ff. 200-201) ⲉ̅ϣ̅ⲧ̅ⲙ̅ⲩ̅ⲛ̅ⲓ̅ ⲉ̅ⲣ̅ⲟ « Manifestans te »; des.: ⲧ̅ⲉ̅ϥ̅-
ἡ̅ⲛ̅ⲁ̅ⲧ̅ⲁ̅ⲥ̅ⲓⲥ̅ ⲉ̅ϥ̅ⲃ̅ⲉ̅ ϥ̅ⲁⲓ̅ ⲧ̅ⲉ̅ⲛ̅ⲉ̅ⲩ̅ⲥ̅ⲓ̅ ⲧ̅ⲉ̅ⲛ̅ⲧ̅ⲧ̅ⲁⲓ̅ (lege ⲧ̅ⲧ̅ⲟ, ut f. 214^v)
ⲧ̅ⲉ̅ⲛ̅ⲧ̅ⲱ̅ « eius resurrectionem; propterea exaltamus, oramus, rogamus »,
bohairice tantum; ⁴ (f. 201^r.v) ἱ̅η̅ς̅ ⲡ̅ⲩ̅ϥ̅ⲥ̅ ⲡ̅ⲉ̅ⲛ̅ⲟⲩⲧ̅ ⲡ̅ⲉ̅ⲛ̅ⲁ̅ⲛ̅ⲟⲩⲥ̅
; Iesus Christus, Deus noster, verus noster »; des.: ⲛ̅ⲉ̅ⲙ̅ ⲧ̅ⲉ̅ϥ̅ⲙ̅ⲁⲣ̅ⲓⲁ̅
; eum matre eius Maria », bohairice tantum.

88 (ff. 201^v, 202) Evangelium II e s. Luca: Luc. 1, 51-55.

89 (ff. 202-203): ⲡ̅ⲓ̅ⲗ̅ⲁ̅ⲥ̅ⲧ̅ⲩ̅ⲣ̅ⲓⲟ̅ⲛ̅ ⲉ̅ⲧ̅ⲟⲩⲧ̅ⲱ̅ⲥ̅ ἡ̅ⲙ̅ⲟⲩⲥ̅ « Propitiato-
rium quod tegebatur » (absque titulo; Labib, pp. ̅ϥ̅ⲓ̅ – ̅ϥ̅ⲣ̅, sectio III theo-
tokiae dominicae).

um; ³ (ff. 213^v-214^v) **ic pi fai ncofos pinwst mpatriarche**
Ecce ille sapiens, magnus patriarcha»; des.: **ennepamen eobe fai**
renbci tenptro tenptw « ad salvandum nos, propterea exaltamus,
ramus, rogamus », bohairice tantum »; ⁴ (ff. 214^v, 215) **no pe tlaax-**
ia « Tu es candelabrum »; des.: **eobe fai <on>on niben eonazt**
rentw naq zwc non · **tenpt** « quare quicumque credimus, glori-
ficamus eum ut Deum... », bohairice tantum.

97 (f. 215) Evangelium V (cod. erronee VI) e s. Luca: Luc. 1, 78, 79.

98 (ff. 215^v-216^v) **no pe tpsourh** « Tu es tburibulum » (absque
itulo; Labib, pp. **pñ** - **pñā**, sectio VI theotokiae dominicae).

99 (ff. 216^v-218^v) Sectio VI interpretationum theotokiae
: **emout**. ¹ (ff. 216^v-217^v) **hainb ncofos onoz pitechnitne zor-**
ia bea « Eliab sapiens et artifex Zorobabel » (Tuki, p. **tiā** pro **tkā**;
r. supra, f. 157^v); ² (ff. 217^v, 218) **qerwaw mpetouboi nxe tlozo-**
hogia « Decet sanctitatem tuam doxologia »; des.: **mfphnt mpirinb** ·
ben zanyunologia · **nem zan** « sicut agnus; in cantibus hymno-
um et », bohairice tantum; ³ (f. 218^{r.v}) **amwini mpon etckynh**
Venite, eamus ad tabernaculum »; des.: **nonzarma mmarbt** · **eobe**
fai tenbci · **tenptro** · **ten** « currus secundus; quare exaltamus, roga-
mus... », bohairice tantum; ⁴ (f. 219) **hainb ncofos nemzora bea**
tem mowche « Eliab sapiens et Zorobabel et Moyses », bohairice tantum
de Lacy o' Leary, p. 12).

100 (f. 219^{r.v}) Evangelium VI e s. Luca: Luc. 2, 29-32.

101 (ff. 219^v-220^v) **xepe ne maria tbr>ompi** « Salve Maria co-
umba » (absque titulo; Labib, pp. **pñ** - **pñā**, sectio VII theotokiae
dominicae).

102 (ff. 220^v-221^v) Sectio VII interpretationum theotokiae
: **emout**, inc.: **cozaceā nnekkāhcia** « Consolare ecclesias », bohairice
tantum (Labib, 1911, pp. **wāh** - **wōā**).

103 (ff. 221^v, 222) **Tarh** pro theotokia dominicae, Adam: **ce-**
uout · **epo** · **maria tparō** · **tmarbt nckynh** « Vocant te, Maria
virgo, secundum tabernaculum »; des.: **nte teparoenia tēōdōkos**
eius Virginitatis, matris Dei », bohairice tantum; sequitur (f. 222) inter-
pretatio arabica, inc.: **دعيت إليها العذرى مريم** « Vocata es, o virgo Maria »;
des.: **ويعفر لنا خطايانا** « et condonet nobis peccata nostra ».

104 (ff. 222^v-226) Sectio dicenda mense kihak, ad (theoto-
ciam) **z** **ncon** (cf. f. 226^v), inc.: **z** **ncon** **mmhni** (sic) **tnasom**

ἐροκ πενήνη « Septies quotidie benedicam tibi, Domine noster », bohairice tantum.

105 (ff. 226^v-229^v) Ἐ ἡσὸν ἡμῖν ἐβόλθεν παρ' ἐντ « Septies quotidie e corde meo » (absque titulo; Labib, pp. pκλ - pλ, sectio VII theotokiae dominicae; pars altera huius sectionis, in codicis f. 227, Labib, p. pκε, inc. οὐοὺ ἡτένωυ ἐβόλ... ἤρε νε μαρία ἐμὰν ἡεμ ἡμὰν « Et clamemus... salve Maria, mater Emmanuel »).

106 (ff. 229^v-231) Snb rubrica arabica: « Sectio graeca in Virginem nem, ἤρε νε μαρία », inc.: ἤρε νε μαρία ἡπερίστηριον (ἡπερίστηριον) ἡσινκλῆικον (lege: σινεκλεκτον) ἡνερ τοῦ κυριον « Salve, Maria, columbarium (lege: propitiatorium) electum, mater Domini », bohairice tantum (de Lacy o' Leary, p. 74: ἡπερίστηριον ἡσινκλῆικον ἡνερ τοῦ κυριον, post Ἐ ἡσὸν; Labib, 1911, p. 102: ἡπερίστηριον ἡσινκλῆικον ἡνερ τοῦ κυριον arab.: المذبح المنتخب ام الاله رنا « altare electum, mater Dei Domini nostri »).

107 (ff. 231^v-234) Sectio laudis in Virginem Mariam, post ἤρε, ante امودى (= ἡμῶν): σωτεμ οὐ ἡμῶν ἡνερ « Audite o dilecti mei », bohairice tantum (Labib, 1911, pp. 102 - 103).

108 (ff. 234^v, 235) ἡμῶν ἔρο μαρία ἡπαρενος « Vocaverunt te, Maria Virgo (absque titulo; Labib, pp. pλ, pλλ, sectio IX theotokiae dominicae).

109 (f. 235) Ταρὶ pro τοῦ ἡγγκανος, Adam: ἤρε νε μαρία περὶ ἡτε φτ « Ave, Maria, templum Dei »; des.: ἡτε φτ πᾶλῆινος « Dei veri », bohairice tantum; sequitur (ff. 235-236) interpretatio arabica, inc.: مقدس ومجد ومكر هو ذكر « Sancta, laudata, honorata est memoria »; des.: بفران خطايا امين: « per veniam peccatorum nostrorum, Amen ».

110 (ff. 236-237) τοῦ ἡγγκανος ἔροτε ἡνῆσους τῆρου « Tu es idonea prae omnibus sanctis » (absque titulo; Labib, pp. pλλ - pλτ, theotokia dominicae, ommissa sectionis nota; Tuki, p. 28, cum nota 12 theotokiae dominicae).

111 (f. 237^v) παν ἡνῆσους « Omne nomen altum » (Labib, pp. pλτ, pλλ, cum nota B seriei secundae; Tuki, p. 28, cum nota 12 theotokiae dominicae).

112 (ff. 237^v, 238) πεσων μαρία ἔροτε « Gloria tua, Maria, exaltata » (Labib, pp. pλλ, pλε, cum nota F; Tuki, p. 28, cum nota 18).

113 (ff. 238-239) **ΟΥΚΥΝΗ ΔΙΑΝΗ** «Tabernaculum verum» (Labib, p. **ῤῤῤ** - **ῤῤῤ**, cum nota **Δ**; Tuki, p. **Ὸ**, cum nota **Ῥ**).

114 (f. 239) **Ἐοὐδαῖα** pro **Ἐοὐδαῖα**, Adam: **ωοῦνιαῖ** **ἡο** «O beata tu» (Labib, 1911, p. **ῸΝῤῤ**, sub rubrica: **Ἐοὐδαῖα** pro **Ἐοὐδαῖα**); «quitur (f. 239^v) interpretatio arabica, inc.: من هو انا الحقير في جنس البشر «Quis ego, pauperrimus hominum»; des.: شفاعة العذرى مريم امين «per preces Virginis Mariae. Amen».

115 (ff. 239^v-241) **Δ** **Ἐοὐδαῖα** **ἡο** **Ἐοὐδαῖα** «Consolatus es animas ostras» (Labib, pp. **ῤῤῤ** - **ῤῤῤ**, cum nota **ῤ**; Tuki, p. **ῸΔ**, cum nota **ῬΔ**).

116 (ff. 241^v-243^v) **ἡο** **Ἐοὐδαῖα** **ἡο** «Quis dicere poterit?» (Labib, p. **ῤῤῤ** - **ῤῤῤ**, cum nota **ῤ**; Tuki, p. **Ὸῤ**, cum nota **Ῥῤ**).

117 (ff. 243^v, 244) **Ἐοὐδαῖα** pro fine theotokiarum, post **ἡο** **Ἐοὐδαῖα**, Adam: **Δ** **Ἐοὐδαῖα** **ἡο** **Ἐοὐδαῖα** «Vocavit Dominus», bohairice tantum (Labib, 1911, pp. **ῤῤῤ**, **ῤῤῤ**, vers. 1-7); sequitur (f. 244^v) interpretatio arabica, inc.: رب الكرم دعا وكيله «Dominus vineae vocavit procuratorem suum»; des.: بفران خطابا الى الابن امين «veniam peccatorum nostrorum in aeternum. Amen».

118 (ff. 244^v-247) Psallia dicenda ad **ἡο** **Ἐοὐδαῖα** **ἡο** **Ἐοὐδαῖα** cf. f. 247^v): **Δ** **Ἐοὐδαῖα** **ἡο** **Ἐοὐδαῖα** «Flevi super peccata», bohairice tantum (Tuki, pp. **ῤῤῤ** - **ῤῤῤ** pro **ῤῤῤ** - **ῤῤῤ**, in nonnullis discrepat).

119 (ff. 247^v-249) **ἡο** **Ἐοὐδαῖα** **ἡο** **Ἐοὐδαῖα** «Misericordiae tuae, o Deus meus» (absque titulo; Labib, pp. **ῤῤῤ** - **ῤῤῤ**, conclusio theotokiarum Adam et **Ἐοὐδαῖα**).

120 (f. 249^v) **Ἐοὐδαῖα** post **ἡο** **Ἐοὐδαῖα** **ἡο** **Ἐοὐδαῖα**, Adam, inc.: **ἡο** **Ἐοὐδαῖα** **ἡο** **Ἐοὐδαῖα** «Misericordiae tuae, o Deus meus», bohairice tantum (Labib, 1911, pp. **ῤῤῤ**, **ῤῤῤ**); sequitur (ff. 250-251) interpretatio arabica, inc.: شفاعة العذرى الطاهرة «Misericordiae tuae, o Deus meus»; des.: مرتريم واللائكة والرسل والشهداء والقديسين امين «per preces Virginis purae Dominae Mariae, angelorum, apostolorum, martyrum et sanctorum. Amen».

121 (ff. 251^v-254) Prologus professionis fidei et professio fidei. Inc. prologus: **ἡο** **Ἐοὐδαῖα** **ἡο** **Ἐοὐδαῖα** «Exaltamus te, mater» (Labib, pp. **ῤῤῤ** - **ῤῤῤ**, inc. professio fidei (f. 252): **ἡο** **Ἐοὐδαῖα** **ἡο** **Ἐοὐδαῖα** «In sapientia Dei... credimus» (Labib, pp. **ῤῤῤ** - **ῤῤῤ**).

122 (f. 254^v) Oratio dicenda cum **ἡο** **Ἐοὐδαῖα** **ἡο** **Ἐοὐδαῖα**, arabice, inc.: ايها المولود من الاب قبل كل الدهور «O genite ex Patre ante omnia saecula»;

126 (ff. 268^v-269^v) Trisagion: ἌΓΙΟΣ ὁ ΘΕΟΣ, des.: ΠΕΝΙΩΤ ΕΤ-
ΕΝ ΝΙΦΗΟΥΙ « Pater noster qui es in caelis » (Labib, pp. ٢٦٤ - ٢٦٥,
b titulo ΠΑΤΡΙΔΣ ἌΓΙΟΣ).

127 (ff. 269^v-270^v) ἤξερε νε τεντχο έρο « Salve, oramus te » (Labib,
a. ٢٦٥ - ٢٦٦).

128 (ff. 271-280^v) Praemittitur inscriptio arabica: نبدي بمون الله تعالى
وحسن توفيقه بنسخ الذكولوجيات الذی یقروا فی شهر کیهک فی وقت رفع بخور عا
وباكر قبل الانجيل وربنا یرحم ناسخه باز.
usque ope praecllemente scribere aggredimur doxologias legendas
ense kihak ad oblationem incensi, vespere et mane, ante Evangelium.
ominus noster misereatur scribae, per misericordiam ». ¹ (ff. 271-272^v)
« ἡ ΠΟΛΥΤΕΛΗΣ ἡ ΠΑΡΘΕΝΟΣ » « Est ornamentum Virginis », paucis exceptis
optice tantum (Tuki, pp. ٢٦٤, pro ٢٦٤ sq., sub titulo ΝΙΔΟΖΟΛΟΓΙΑ
ΠΑΒΟΥΤ ΧΟΙΑΚ, « Doxologiae mensis Choiak »; Labib, pp. ٢٦٦ - ٢٦٧,
ib titulo « Doxologia secunda, mense kihak », om. ΔΙΚΕΟΣ ΔΥΙΟΣ...
ΜΑΝΟΥΝΔΑ ΔΕΥΧΑΧΙ ΝΕΜΟΥ; ² (ff. 272^v-274) ΚΕ ΓΑΡ ΔΙΨΑΝΟΧΑΧΙ
ΔΕΝΤ « Si enim locutus fuero de te » (Labib, pp. ٢٦٦ - ٢٦٧, sub titulo
Doxologia prima mensis kihak, in Virginem »); ³ (ff. 274-275) ΠΑΓΓΕΛΟΣ
ΤΕ (lege ΕΘΥ) ΓΑΒΡΙΗΛ « Angelus sanctus Gabriel » (Tuki, p. ٢٦٥,
ro ٢٦٥: ΠΑΓΓΕΛΟΣ ΕΘΥ ΓΑΒΡΙΗΛ et p. ٢٦٦ pro ٢٦٥: ἡΘΟΚ ΟΥ-
ΙΩΤ; in quibusdam discrepat; sectionem ἡΘΟΚ ΟΥΝΙΩΤ v. etiam ap.
abib, pp. ٢٦٧, ٢٦٨, sub rubrica « Doxologia sexta, in archangelum
Gabriel, mense kihak »); ⁴ (ff. 275-276^v) ΓΑΒΡΙΗΛ ΠΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΥΧΙ-
ΜΕΝΟΥΤΙ « Gabriel angelus nuntiavit », paucis exceptis optice tantum
Labib, pp. ٢٦٧ - ٢٦٨, sub rubrica « Doxologia tertia, mense kihak »);
(ff. 276^v-278) ΘΕΝ ΠΑΒΟΥΤ ΔΕ ΜΜΑΚ (sic) Ε, ΕΒΟΛ ΧΙΤΕΝ ΠΟΥΡΟ
ΤΕ ΠΛΟΥ « Mense sexto, a rege gloriae » (Tuki, pp. ٢٦٨, pro ٢٦٨ sq.);
(ff. 278^v-279^v) ΕΤΕ ΦΑΙΟΝ ΕΖΑΧΑΡΙΑΣ ΔΕΥΤΑΔΗ ΟΥΘΟΙΟΥΤΙ
Quum vices essent Zachariae, obtulit incensum » (Labib, pp. ٢٦٨ - ٢٦٩:
ΤΑ ΠΛΩΠΙ ΕΖΑΧΑΡΙΑΣ, doxologia quinta, mense kihak); ⁵ (ff. 279^v-280^v)
ἤξερε νε ω τ παρθενος... ἤξερε παρχηναγγελος ΓΑΒΡΙΗΛ « Ave
Maria virgo... ave, archangele Gabriel »; des.: ΓΑΒΡΙΗΛ ΠΙΔΑΙ ΨΕΝ-
ΤΟΥΤΙ: ἡ ΤΕΥΧΑ ΝΕΝΝΟΒΙ ΚΑΝ ΕΒΟΛ « Gabriel nuntius; ut dimittat
peccata nostra nobis ».

129 (ff. 281-289) Praemittitur rubrica arabica: دكھو(لو) حية واطس قرا
في توزيع حدود شهر كيهك جميعه وبعد الشارات قمر
« Doxologia Batos dicenda
lum distribuitur (saera communio) omnibus dominicis per

mensem kihak; dicitur post $\chi\epsilon\rho\epsilon$ ». ¹ (ff. 281-285) $\epsilon\mu\eta\eta\mu\alpha$ γαρ $\theta\epsilon\eta$ $\sigma\upsilon\mu\epsilon\theta\eta\mu\iota$ « Dignum est enim vere » (Labib, pp. $\tau\eta\lambda$ - $\phi\lambda$); ² (ff. 285, 286) pro sancto ieiunio, $\tau\eta\eta\sigma\tau\iota\alpha$ $\nu\epsilon\mu$ $\pi\epsilon\gamma\lambda\eta\eta$ « Ieiunium et oratio » (Labib, pp. $\phi\kappa\theta$ - $\phi\lambda\alpha$, cf. cod. Vat. copt. 28, ff. 43^v sqq.); ³ (ff. 286^v-287^v) $\pi\alpha\mu\alpha\rho\omega\mu\iota$ $\eta\alpha\tau\alpha\theta\omicron\varsigma$ « Amator hominum bone » (Labib, pp. $\phi\kappa\epsilon$ - $\phi\kappa\eta$, pro ieiunio); ⁴ (ff. 287^v-289^v) $\nu\epsilon\kappa\eta\alpha\iota$ ω $\pi\alpha\sigma\omicron\varsigma$ $\tau\eta\eta\alpha$ $\rho\omega\varsigma$ $\mu\iota\mu\omega\upsilon$ « Misericordias tuas, o Domine meus, cantabo » (Labib, pp. $\phi\kappa\alpha$ - $\phi\kappa\epsilon$, pro ieiunio et pro mense kihak).

130 (ff. 290-301) Pro sancta Resurrectione. ¹ (f. 290^r) $\tau\epsilon\eta$ $\eta\eta\alpha\tau$ (sic) $\epsilon\tau\alpha\eta\alpha\sigma\tau\alpha\varsigma\iota\varsigma$ « Videmus Resurrectionem » (psall. $\tau\epsilon\eta\eta\alpha\tau$ et sqq. usque ad $\alpha\rho\epsilon\mu\iota\varsigma$ incl. apud Labib, pp. $\kappa\bar{\kappa}$ - $\kappa\bar{\theta}$, sub una rubrica « Psallia pro Resurrectione »); ² (ff. 290^v, 291) $\alpha\mu\omega\iota\eta\iota$ $\tau\eta\theta\upsilon\gamma$ $\eta\pi\iota\sigma\tau\omicron\varsigma$ « Venite omnes credentes »; ³ (f. 291^r) $\eta\pi\alpha\omega\iota$ $\tau\eta\theta\upsilon\gamma$ « Omnia gaudia »; ⁴ (ff. 291^v, 292) $\eta\iota\varsigma\alpha\rho\alpha\tau\iota\alpha$ $\eta\alpha\tau\gamma\epsilon\lambda\iota\kappa\omicron\varsigma$ « Exercitus angelici »; ⁵ (f. 292^r) $\epsilon\theta\epsilon$ $\nu\epsilon$ $\eta\iota\varsigma\omicron\chi\epsilon\eta$ « Propter unguenta » (Labib, p. $\kappa\bar{\epsilon}$: $\epsilon\theta\epsilon$ $\sigma\upsilon$ « Quare »); ⁶ (ff. 292^v, 293) $\eta\mu\omega\pi$ $\epsilon\mu\alpha\omega\omega$ $\alpha\tau\iota\eta\varsigma$ $\mu\iota\mu\omega\upsilon$ « Valde mane festinaverunt »; ⁷ (f. 293^r) $\eta\iota\epsilon\iota\omicron\mu\iota$ « Mulieres »; ⁸ (f. 293^v) $\tau\epsilon\eta\sigma\tau\alpha\upsilon\tau$ $\mu\phi\omega\tau$ « Adoramus patrem »; ⁹ (f. 294) $\alpha\rho\epsilon\mu\iota\varsigma$ « Genulisti »; ¹⁰ (f. 294^v, sub rubrica « Pro Resurrectione », in mg. sup.; item ff. 295^r) $\eta\mu$ γαρ $\theta\epsilon\eta$ $\eta\eta\eta\sigma\tau\iota$ « Quis enim in diis » (psall. $\eta\mu$ γαρ, α $\pi\chi\varsigma$, $\kappa\alpha\lambda\omega\varsigma$, apud Labib, pp. $\rho\mu\epsilon$ - $\rho\mu\eta$, sub uno titulo « Pro Resurrectione »); ¹¹ (f. 295) α $\pi\chi\varsigma$ $\pi\epsilon\eta\eta\sigma\tau\iota$ $\tau\omega\eta\epsilon$ « Christus Deus noster surrexit »; ¹² (f. 295^v) $\kappa\alpha\lambda\omega\varsigma$ $\theta\epsilon\eta$ $\sigma\upsilon\mu\epsilon\theta\eta\mu\iota$ « Bene in veritate »; ¹³ (ff. 296-299^v) sub rubrica « Psallia Adam pro Resurrectione sancta »: $\iota\varsigma\chi\epsilon\eta$ $\chi\omega\omega\upsilon$ $\omega\alpha\chi\omega\omega\upsilon$ $\nu\epsilon\kappa\rho\omicron\mu\mu\iota$ $\mu\pi\alpha\gamma\mu\omicron\eta\kappa$ « A generatione in generationem anni tui non defecerunt », des.: $\epsilon\tau\alpha\iota\tau\omega\eta\tau$ $\eta\delta\eta\tau\epsilon$ $\lambda\omicron\iota\pi\omicron\eta$... « in quo surrexi, caeterum... »; ¹⁴ (ff. 299^v-301) sub titulo « Pro Resurrectione »: $\tau\omicron\tau\epsilon$ $\rho\omicron\eta$ $\alpha\epsilon\mu\omicron\varsigma$ $\eta\pi\alpha\omega\iota$ « Tunc os nostrum impletum est gaudio » (Labib, pp. $\phi\eta\epsilon$ pro $\phi\eta\epsilon$ - $\phi\eta\eta$).

131 (f. 301^r) Doxologia pro festo illustri Ascensionis: $\mu\epsilon$ $\nu\epsilon\kappa\alpha$ η $\eta\epsilon\theta\upsilon\gamma$ « Post quadraginta dies », des.: $\alpha\epsilon\upsilon\epsilon$ $\eta\alpha\epsilon$ $\epsilon\pi\eta\omega\iota$ $\epsilon\pi\iota\phi\eta\eta\omicron\tau\iota$ $\phi\alpha\iota$ $\epsilon\pi\epsilon$ $\pi\omega\omega\upsilon$... « ascendit in caelum, ipse cui gloria... ».

132 (ff. 302-342) Doxologiae in Virginem, \langle angelos, apostolos, martyres et sanctos \rangle , Batos (Labib, p. $\tau\lambda\alpha$; pleraque doxologiae quae sequuntur, quibusdam nonnunquam mutatis in fine, leguntur ap. Labib, 1908, sola litt. L. exinceptis laudandum). ¹ (ff. 302-303) Doxologia in Virginem: $\epsilon\pi\epsilon$ $\eta\sigma\omicron\lambda\epsilon\gamma$ $\mu\alpha\tau\alpha\iota\alpha$ « Est ornatus Mariae » (L. pp. $\tau\lambda\alpha$, $\tau\lambda\alpha$); ² (ff. 303-304) psallia in Virginem sanctam: $\omega\sigma\eta\eta\alpha\tau$

enim vero exaltata es valde», des.: ἀρχὸς ἐπικοςμος... ἐβόλ θ
 ΝΕΝΝΟΒΙ خطایا من خطایا... ولده الى العالم... «peperit eum mundo... a peccat
 nostris»; * (ff. 348^v, 349) item: ἀλνθος ἡσωτεμ سنا الحنيفة سنا «Ve
 audivimus»; des.: ἀρσωτ ἄμων ἄνον εων τεττωδρ... نحن ايضا نطلب...
 ... «redemit nos; nos quoque oramus...»; * (ff. 349^v-350)
 in s. Michaelē archangelum: ὕρε μιχαηλ παρρηναττεμ
 πικυρικζάμα ἡουχαί «Salve, Michael archangele, praeconium (sic. an
 salutis)» (Domadios, pp. πῆ - πῶ ... πικυρια); * (ff. 351-352^v) item: ἄ
 ουνμω ἡτάμα «Est multitudo exercituum» (Domadios, pp. πῶ - πῷ)
 * (ff. 353-354) in s. archangelum Gabrielem: ὦ νημ πεθνα
 καχι «O quis poterit dicere» (Domadios, pp. ξη - ο, in nonnullis discor
 pat); * (ff. 354^v-355^v) in s. archangelum Raphaelē: κε γα
 ἀλνθος ὀτωμτ ἡκε πανογ «Etenim vere stupecit mens mea
 (cf. Tuki, pp. σῖα, pro versiculis 1-4), des.: κε φτ ἡραφανζ ἀριβο
 οιν ἐρον عينا رافائل يا اله «Deus Raphael, adiuva nos»; * (ff. 355^v-356)
 item: ἄμων ὡδρον ἄφοον «Veni ad nos hodie» (Domadios, pp. ρδ
 ρδ); * (ff. 356^v-358) in angelum Suriel: ὡω νητεν σογριν
 ἡρεφτζο «Ponite vobis Suriel precatorem» (Tuki, pp. σῖα - σῖτ, sub
 titulo «In omnes angelos» inc.: ὡω νητεν ἡαττελός ἡνιρεφτζο
 * (ff. 358-359^v) in quattuor animalia: γραφη νιβεν εῶν
 القصة «Omnis scriptura sancta»; des.: ἄ φτ μαρζ ἡναι νημ μετ
 γενρητ ὀτεν νηπερβιά... الله ملاه رحمة وراثة بشفاعة «Deus imple
 vit eum misericordia et miseratione; per intercessiones...»; * (ff. 360-361)
 in viginti quattuor seniores: ἀγῶτ θεν πῖνᾶ «Raptus
 sum spiritu»; des.: ὡαγτωδρ ἡνιρινᾶ ετθεν ὅμνητ ἡνιπε
 ρος... τεφρζα ἡννοβι ναν ἐβόλ «orant agnum qui est in medio
 throni... remittat nobis peccata nostra» (Tuki, pp. σῖτ, σῖα, ex parte
 tantum consentit); * (ff. 361-362) item: ὦ νημ πεθναγκαχι ἡμωον
 من بقدر ينطق بالجد «O quis poterit dicere gloriam»; des.: νη ετθεντ
 εθονν ἡνιτρικάτιος ὀτεν νηπερβιά... الذين من الثالث المقدس
 ... «qui estis proximi ter sancto; per intercessiones...»; * (ff. 362-363)
 in Iohannem Baptistam, filium Zachariae: ὕρε νாக ἡν
 السلام يا يوحنا «Salve Iohannes»; des.: ἐῶζα ἡννοβι ἡνικοςμος κατ
 πεκνημτ ἡναι ὀτεν εγρζα... ورفع خلية العالم كعظيم رحمة صلوات
 «ad tollendum peccatum mundi, secundum magnam tuam misericordiam»;

« preces... »; ¹⁶ (ff. 363-364^v) in centum quadraginta quattuor
 illia Innocentium: **ΔΙΝΑΥ ΕΟΥΖΗΝ** « Vidi agnum » (Domadios,
 pp. **ῤῡἈ**, **ῤῡἘ**, in nonnullis discrepat); ¹⁷ (ff. 364^v, 365) in patres
 stros apostolos sanctos: **ΠΙῤ ΔΕΩΤΠΟΥ** « Duodecim elegit »
 (Tuki, p. **ḲῡḤ**); ¹⁸ (ff. 365-366^v) in tres sanctos pueros: **ḠΑΝCENCEN**
ἸΩ « Sonitus cantuum »; des.: **ϥϥ ἸΑΚΩΒ ἸΝΑΥΕΜΥΙ ΜΥΟQ ḠΑ**
ΤΕΝ ΝΙΕΥΧΗ... « Deum Iacob serviam illi et ego; per preces... » (Doma-
 dios, pp. **ῤῡἢ** - **ῤῡ**, ex parte tantum consentit); ¹⁹ (ff. 367-368) in archi-
 eaconum Stephanum: **ΑΡΧΗ ἸΠΑΤΟΥῤῡΠ**, « Initio, quum non-
 um essent » (Tuki, pp. **ḲῚ**, **ḲῚἈ**); ²⁰ (ff. 368-369^v) in mārī Georgium
 cem militiae (?) (cf. f. 320): **ἸΘΟΚ ΝΙΜΑΤΟΙ** (lege **ΝΙΜ ΜΑΤΑ**-
Ἰ, ut ap. Domadios) **ῡ ΝΙΜΑΤΟΙ** « Te quis notum faciet, o miles »
 omadios, pp. **ῤῡἘ** - **ῤῡῚ**, in nonnullis discrepat); ²¹ (ff. 369^v-370^v) in
 eodorum: **ἸC ΘΕΘῚῤῡΡΟC** « Ecce Theodorus »; des.: **ΝΙΜΑΤΟΙ ἸΠῚC**
ΤΕΝ ΝΙΕΥΧΗ... **جندى المسيح ... بصلوات** « miles Christi; per preces... »
 omadios, pp. **ῤῡῚ**, **ῤῡἢ**, habet tantum versiculos 1-4); ²² (ff. 370-371^v)
 Mercurium a patribus nostris amatum: **ΘΩΟΥῚ ΤΗΡΟΥ**
ϥΘΟΥ « Convenite omnes hodie » (Domadios, pp. **ῤῚḲ** - **ῤῚḲ**, paucis
 itatis); ²³ (ff. 371^v-373) in Abū Mena: **ΠἈΓΙΟC ΜΗΝΑ**; des.: **ἈΡΙ**-
ῚΘΗΝ ΕΡΟΝ **ḠΙΤΕΝ ΝΙΕΥΧΗ**... **اعيننا بصلوات** « adiuva nos; per preces... »
 omadios, pp. **ῤῚἈ**, **ῤῚḲ**, vers. 1-7); ²⁴ (ff. 373^v, 374) in insignem
 artyrem Philotheum: **ΟΥΟΝ ΟΥḠῚΝḲ ἸΝΗΝΙ** « Est dulcedo mellis »
 omadios, pp. **ḲῚῚ**, **ḲῚ**); ²⁵ (ff. 374-375^v) in insignem martyrem
 iri Victorem: **ΑΥΕΝ ΑΠΑ ΒΙΚΤΩΡ ΘΕΝ ΑΝῚῚḲ** **جاوا بفطر من**
انطا « Ductus est Apa Victor Antiochiam »; des.: **ΝΕΜ ḠΑΝῚḲ ἘΥ**-
ῚC **ΕΥΟΤΠ ἸΚΑΡΠΟC** **ḠΙΤΕΝ ΝΙΕΥΧΗ**... **اشجار عالية موصفة ثمره بصلوات**
 t arbores excelsas, fructiferas; per preces... »; ²⁶ (ff. 375^v-377) in insi-
 em martyrem Claudium: **ΕΙΟΥῚ ΟΥḠῚῚḲ** « Volo nuntium »
 omadios, pp. **ῤῚἢ** - **Ḳ**, in nonnullis discrepat); ²⁷ (ff. 377^v, 378) in insi-
 em martyrem Iulium: **ΕΦΕCΟC ΝΕΜ ΡΩῤῡ** « Ephesus et Roma »
 omadios, pp. **ḲῚἢ** - **ḲῚῚ**); ²⁸ (ff. 378-379^v) in insignem sanctum
 itonium: **Ἀ ΠΕΚΡΑΝ ΕΡΝῚῚῚ** « Nomen tuum magnum fuit » (Tuki,
 pp. **ḲῚῚ**, **ḲῚḲ**); ²⁹ (ff. 379^v-381) in insignem sanctum Abba Pau-
 m: **ἸΘΟΚ ΟΥΜΑΚΑΡΙΟC ΠΕΝῚῚ ἈΒΒΑ ΠἈΥῚΝ** « Tu beatus es
 ter noster abba Paule » (Tuki, pp. **ḲῚḲ** - **ḲῚῚ**; Domadios, p. **ḲῚ** abbre-
 et et in pluribus discrepat); ³⁰ (ff. 381-383^v) in insignem sanctum
 acarium: **ΔΕῚC ἸΧΕ ΠΕΚΤΑΠ** **ارتفع قرن** « Exaltatum est cornu

tuum»; des.: $\chi\epsilon \acute{\alpha}\mu\omicron\nu\pi\iota \epsilon\tau\omicron\nu\iota \acute{\alpha}\mu\omicron\kappa \theta\epsilon\nu \nu\acute{\iota}\epsilon\theta\upsilon\gamma\alpha\beta$ $\epsilon\iota\tau\epsilon\nu \nu\acute{\iota}\epsilon\upsilon\chi\eta$... «لأنه من يشبهك في القديسين بأصوات...» (ff. 383^v, 384) in patres nostros graeco: Maximum et Dometium: $\alpha\upsilon\iota\{\nu\iota\}$ (ar. $\text{أولاً} = \alpha\upsilon\iota$) $\acute{\eta}\chi\epsilon \nu\epsilon\nu\iota\omicron\uparrow$ «Exierunt patres nostri» (Domadios, pp. $\overline{\alpha\mu\epsilon} - \overline{\kappa\alpha\alpha}$, inc. $\alpha\upsilon\iota$, in pluribus discrepat); ³² (ff. 384-385) in staurophoros: $\epsilon\pi\epsilon \nu\epsilon\nu\iota\omicron\uparrow \epsilon\theta\upsilon\gamma\alpha\beta$ «Patres nostri sancti» (Domadios, pp. $\overline{\kappa\omicron\epsilon}$, $\overline{\kappa\omicron\zeta}$, sub titulo «In omnes sanctos»; Tuki, p. $\overline{\kappa\epsilon}$ «In staurophoros omnes», nonnulla omittit); ³³ (ff. 385-386^v) in Crucem: $\epsilon\beta\omicron\lambda \epsilon\iota \pi\sigma\eta\omicron\upsilon$ من قبل دم «E sanguine»; des.: $\phi\eta \epsilon\tau\alpha\gamma\eta\alpha\upsilon \epsilon\rho\omicron\upsilon \acute{\eta}\chi\epsilon \kappa\omega\sigma\tau\alpha\upsilon\tau\iota\eta\iota\omicron\varsigma$ $\theta\epsilon\nu \nu\iota\pi\omicron\lambda\epsilon\mu\omicron\varsigma$ $\tau\epsilon\nu\tau\omega\omicron\nu$... «الذى رآه قسطنطين في الحرب نجده» (quam vidit Constantinus in bello; glorificamus...); ³⁴ (ff. 386^v-387^v) in patrem nostrum Severum patriarcham: $\phi\alpha\iota \pi\epsilon \varsigma\epsilon\nu\eta\omicron\varsigma$ «Hic est Severus» (Domadios, pp. $\overline{\kappa\omicron\alpha}$, $\overline{\kappa\omicron\epsilon}$, aliquantulum discrepat).

II (ff. 388-396) Breve diaconale, praemisso titulo: $\Delta\iota\acute{\alpha}\kappa\omicron\nu\iota \acute{\alpha}\mu\pi\iota\delta\iota\acute{\alpha}\kappa\omega\nu$ هذه خدمة الأساقفة «Hoc est diaconi ministerium» (cf. cod. Vat. copt. 27 et 28). ¹ (f. 388) $\iota\varsigma \pi\alpha\tau\eta\rho$..., $\nu\acute{\iota}\epsilon\theta\eta\omicron\varsigma \tau\eta\rho\upsilon$ (solum initium), $\epsilon\pi\iota\pi\eta\omicron\varsigma\epsilon\upsilon\chi\eta \varsigma\tau\alpha\theta\iota\tau\epsilon$..., $\pi\eta\omicron\varsigma\epsilon\upsilon\gamma\alpha\varsigma\omicron\epsilon \kappa\bar{\epsilon} \epsilon\lambda$... (Vat. 27, ff. 1, 2); ² (f. 388^v) $\tau\omega\beta\epsilon \epsilon\iota\eta\alpha$, des.: $\epsilon\epsilon\varsigma\mu\alpha\rho\omega\omicron\upsilon\tau$ (Vat. 28, ff. 2^v, 3); ³ (f. 388^v) $\pi\eta\omicron\varsigma. \acute{\upsilon}. \tau. \epsilon\iota\rho\eta\eta\eta\varsigma$, des.: $\acute{\eta}\epsilon\kappa\kappa\lambda\eta\varsigma\iota\acute{\alpha} \acute{\eta}\tau\epsilon \phi\uparrow \acute{\alpha}\mu\eta\eta$ (Vat. 27, ff. 3^v-5^v); ⁴ (f. 390) $\pi\eta\omicron\varsigma. \acute{\upsilon}. \tau. \acute{\alpha}\gamma\iota\omicron\upsilon \epsilon\upsilon\alpha\gamma\gamma.$, des.: $\omega\alpha \epsilon\eta\epsilon\zeta$ (Vat. 27, ff. 5^v, 6); ⁵ (f. 390^v) $\pi\eta\omicron\varsigma. \acute{\upsilon}. \tau. \tau\epsilon\lambda\iota\alpha\varsigma$, des.: $\phi\iota\delta\iota\mu\alpha\tau\iota \acute{\alpha}\gamma\iota\omicron\upsilon$ $\kappa\bar{\epsilon}$ (Vat. 27, f. 10^v); ⁶ (f. 391) $\epsilon\tau\epsilon \phi\alpha\iota \pi\epsilon \iota\eta\varsigma$, des.: $\pi\eta\omicron\varsigma\chi\omega\mu\epsilon\eta \acute{\alpha}\mu\eta\eta$ (Vat. 27, f. 12^v, eum levi discrimine); ⁷ (f. 391^v) $\pi\eta\omicron\varsigma. \acute{\upsilon}. \tau. \pi\eta\varsigma\epsilon\beta$..., $\acute{\upsilon}. \tau. \omicron\omega\tau\eta\rho$..., $\acute{\upsilon}. \tau. \acute{\alpha}\gamma. \tau\iota\mu$... $\eta\eta\epsilon\tau\omega\omega$, des.: $\acute{\eta}\eta\omicron\psi\upsilon\chi\eta$... $\nu\epsilon\eta\eta\omicron\beta\iota$ (Vat. 27, ff. 14-15^v); ⁸ (f. 392) $\nu\iota\eta\iota\psi\uparrow \alpha\beta\beta\alpha$ (α) $\acute{\eta}\theta\omega\eta\iota$, des.: $\nu\alpha\eta \epsilon\beta\omicron\lambda$ (Vat. 27, ff. 19-21); ⁹ (f. 393) $\tau\alpha\varsigma \kappa\epsilon\phi\alpha\lambda\alpha\varsigma$..., $\pi\eta\omicron\varsigma\chi\omega\mu\epsilon\eta$... (Vat. 27, f. 21^v); ¹⁰ (f. 393) $\omicron\omega\tau\eta\varsigma \acute{\alpha}\mu\eta\eta$... (Vat. 28, f. 3^v) ... $\kappa\bar{\epsilon} \epsilon\lambda\epsilon\eta\varsigma\omicron\eta\varsigma$; ¹¹ (f. 393) $\tau. \epsilon\chi. \nu\iota\chi\eta\epsilon\tau\iota\alpha\eta\omicron\varsigma$... (Vat. 27, ff. 21^v, 22); ¹² (f. 393^v) $\tau. \epsilon\chi. \tau\epsilon\lambda\eta\eta\eta\eta$... $\mu\alpha\iota \nu\iota\beta\epsilon\eta \acute{\eta}\tau\epsilon\epsilon\uparrow$ (Vat. 27, f. 23^v); ¹³ (f. 393^v) $\tau. \epsilon\chi. \nu\epsilon\nu\iota\omicron\uparrow$... $\tau\alpha\lambda\delta\omicron$ $\eta\tau\epsilon\epsilon\uparrow$, $\tau. \epsilon\chi. \nu\epsilon\nu\iota\omicron\uparrow$... $\theta\epsilon\nu \omicron\upsilon\epsilon\iota\eta\eta\eta\eta \alpha\delta\eta\epsilon \mu\alpha\kappa\alpha\upsilon\beta$ $\acute{\eta}\tau\epsilon\epsilon\uparrow$ (Vat. 27, ff. 25-26); ¹⁴ (f. 394) $\tau. \epsilon\chi. \nu\iota\acute{\alpha}\eta\rho$... (Vat. 27, f. 27^v); ¹⁵ (f. 394^v) $\tau. \epsilon\chi. \acute{\eta}\chi\iota\eta\mu\omicron\upsilon\eta$...; $\tau. \epsilon\chi. \nu\iota\epsilon\iota\uparrow$ (Vat. 27, ff. 26-27^v); ¹⁶ (ff. 395^v, 396) $\tau. \epsilon\iota\eta\alpha \acute{\eta}\tau\epsilon \pi\chi\varsigma$..., $\tau. \epsilon\chi. \eta\eta \epsilon\tau\epsilon\epsilon\iota\phi\eta\omega\upsilon\eta\upsilon$; des.: $\chi\alpha \nu\epsilon\eta\eta\omicron\beta\iota \nu\alpha\eta \epsilon\beta\omicron\lambda$ (Vat. 27, ff. 27-28).

Codex a R. Tuki, in cod. Borg. copto 80, ff. 2-282 exscriptus est.

بالحق الشرق. وعمل ذلك عبثا وكرامتا | في سيدنا يسوع المسيح بالنعمة الروحانية. ظاهرا بذلك
تقرآن خطابه. | يوم الموقف العظيم وحفظا وحرسا في هذا العالم الزائل من الاناث اكنائية فيه. |
وكف عليها من ماله وصلب حاله بنا انتم الله عليه وورثه اياه. وليس | لا احدل فيه دعوتنا ولا طب
يهد الملم صهيون المذكور اعلاه. والمسيح | الاثنا وستولى خلاصنا بشاعة والدته العذرى الطاهرة
مرثريه. | ان ينم عليه بالفقران والساعة والمساءة بالحياة الهية والاخرة الرضية. | وبشاعة الملائكة

Et finis huius psalmodiae benedictae
eventit feria tertia benedicta die sexto mensis hatür ex mensibus anni copticii 1425 marty-
rum purorum (= an. D. 1708): quod respondet diei vicesimo nono mensis ša'bān et men-
sibus anni lunaris 1120. Actum est iussu pueri benedicti, diaconi honorati et venerabilis
principis, magistri Sahyūn, filii magistri Manšūr, al-Gannāmi nuncupati et incolentis urbem
Abhim ad plagam orientalem: iecitque illud amore et reverentia erga Dominum Nostrum
Iesum Christum, in liberalitate spiritali, rogans ideo suorum peccatorum veniam in die
stationis metuendae necnon tutelam ac praesidium in hoc mundo transeunte a damnis
quae ei insunt. Expendit pro ipso (libro) e sumptibus suis qua in re fultus est eis quae
dominus ipsi concessit et dedit; nec quiaquam ius vel titulum in ipsum habet praeter
magistrum Sahyūn superius laudatum. Et Christus Dominus Noster auctorque salutis
nostrae, per preces Matris suae Virginis purae Dominae Mariae concedat illi remissionem
et indulgentiam in hac vita praesente et in altera ventura; per intercessionem angelorum
et principum angelorum et apostolorum et martyrum et sanctorum. Amen. Inscr-
ptiones in f. I: *Valuta del libro quattro zecchini | fuor della ligatura; Die 26 Nov. 1723.* |
*S. Congregationis Prop(agan)dae Fidei decreto | in hanc Ap(ostoli)cam Bibliothecam illa-
tus | ut non solum ad Bib(lio)thecae, sed ad Ejusdem | etiam S. Cong(regation)is usum
asservetur; n° 36. Pl. IV, 1°, 396^v vac.*

Integumentum, e corio rubro, in dorso praebet ornamenta, notam 36 necnon
stemmata Pii VI et Francisci Xaverii de Zelada card. bibliothecarii.

37 An. 1823 (= an. Mart. 1339, cf. f. 265), chart., mm. 210 × 145, ff. III,
267 + 252^a, linn. 10-19.

Psalmodia, bohairice cum rubricis arabicis; cf. cod. Vat. copt. 36.
Ff. pristinis deperditis manu saec. XVIII suffecta sunt ff. 1-3.

F. 1, praemisso: **ⲥⲩⲛ ⲉⲓⲁⲩ** بسم الله « In nomine Dei », titulus arabice
tantum: **الإصليات المقدسة الواطس والإدام مدح للث السيدة العذرى الطاهرة مرثريه**
Psalliae sanctae Batos et Adam. Laudes in Dominam Virginem sanctam Dominam Mariam
et Angelos, Apostolos, Martyres et Sanctos. Benedictiones eorum sint super
nos. Amen.

I (ff. 1-11^v) ¹ (ff. 1-3) Psallia universalis, Batos, inc.: **ⲁⲙⲙⲓⲛⲓ
ⲧⲏⲣⲱⲥ ⲉⲛ ⲟⲩⲉⲁⲛⲁⲩⲁⲩ ⲙⲁⲣⲉⲛⲧⲁⲟ** « Venite omnes in laetitia, oremus »

Labib, ed. 1911, pp. $\Phi\lambda\bar{\rho}$ – $\Phi\mu\bar{\kappa}$; ² (ff. 3^v–11^v) psallia in Virginem
angelos, Martyres et Sanctos, Adam, inc.: $\alpha\mu\omega\iota\eta\iota\ \mu\alpha\rho\epsilon\eta\sigma\tau\text{-}$
 $\psi\psi\tau\ \eta\tau\tau\rho\iota\alpha\varsigma\ \epsilon\sigma\theta\ \text{« Venite adoremus Trinitatem sanctam »; des.:}$
 $\delta\epsilon\eta\ \tau\epsilon\kappa\mu\epsilon\tau\omicron\tau\omicron\rho\circ\ \delta\omicron\mu\omicron\varsigma\ \text{« in regno tuo; cacterum » (vers. 1-3 usque}$
 $\text{d. } \eta\epsilon\tau\tau\epsilon\kappa\epsilon\iota\alpha, \text{ ap. Labib, ed. 1908, exinceps laudanda absque anni nota,}$
 $\text{p. } \overline{\tau\alpha}, \overline{\tau\kappa}).$

2 (ff. 12-16) Psallia in Dominam nostram Virginem, Batos, i.e.: **ΔΙCΩΤΕΜ ΕΝΙΚΑΘ** « Audivi magistros » (Labib, pp. **ϣΘΓ - ϣΘΔ**, ub rubrica: « dicitur ad oblationem incensi, in dominicis per annum »).

3 (ff. 16-25^v) Psalliae pro festo Virginis ingressae in tem-
lum. ¹ (ff. 16-20) Psallia, Batos, inc.: ΑΛΛΗΝΙ ΤΗΡΟΥ ΘΕΝ ΟΥ-
ΔΩΙ « Venite omnes cum gaudio » (cf. Vat. copt. 36, f. 12); ² (ff. 20-22)
sallia, Adam, inc.: ΑΛΛΗΝΙ ΝΗΠΙΣΤΟΣ ΝΤΕΝΧΩ « Venite fideles,
icamus »; des.: ΑΡΙ ΠΕΝΜΕΡΙ ΤΕΡΕΝ' ΔΟΜΟΝ... « memento omniun-
ostrum; caeterum... »; versus intercalaris: ΜΑΡΙΔ' ΠΠΑΡΘ.; f. 22, des.:
بسلام من الرب امي | كلت « Absolutum est; in pace Domini. Amen »;
(ff. 22^v-25^v) psallia, Batos, inc.: ΤΨΕΔΕΤ ΗΚΑΤΑΡΟΣ' ΤΣΕΜΕ
ΠΑΡΕΝΟΣ « Sponsa pura, permanens Virgo » (Labib, ed. 1911,
p. XXXH - XXXE).

4 (ff. 26-31) ¹ (ff. 26-28^v) Psallia in Dominam nostram Vir-
ginem, Batos, inc.: **ΑΥΤΑΧΙ ΝΖΑΝΤΑΙΟ ΕΘΕΒΕ ΤΩ ΤΒΑΚΙ** «Laudes
ixerunt de te, o civitas»; des.: **ΑΝΟΚ ΠΙΖΕΚΗ ΠΙΕΔΑΧΗΜΟΤΟ ΕΘΒΕ**
ΤΦΕ ΜΙΒΕΡΙ «ego pauper, minimus, propter caelum novum»; versus
atercalaris: **ΜΑΡΙΔ ΤΘΕΟΥΔΟΥΚΟΚ**; f. 28^v, des.: **ΚΕΤ** «Absolutum est»;
einde al. man.: **بِسْمِ اللَّهِ مِنَ الرَّبِّ آمِينَ** «in pace Domini. Amen»; ² (ff. 29-31)
sallia in Dominam Virginem pro reliquis eius festis, Adam,
ic.: **ΑΔΑΜΩΝΙ ΤΗΡΟΥ ΜΨΩΟΥ ΝΤΕΝΤΨΟΥ ΕΠΥΧ** «Venite omnes
odie, glorificemus Christum» (Tuki, **ΠΙΧΩΜ ΝΤΕ ΠΙΘΕΟΤΟΚΙΑ**, pp. 62^h
ro **COH - COA** pro **CPA**. partim consentit); f. 31 des.: **ΚΕΤ** «Abso-
lutum est».

5 (fl. 31v-35) Psallia in Virginem ad $\chi\epsilon\rho\epsilon$ $\eta\alpha$ (sic) $\acute{\omega}$ $\pi\alpha\sigma\tilde{\omega}$
Salus tibi, Domine mi », Batos, inc.: $\lambda\alpha\mu\omega\iota\eta$ $\mu\alpha\rho\epsilon\eta\zeta\omega\varsigma$ $\Phi\tau$ $\theta\epsilon\eta$
 $\gamma\tilde{\omega}\mu\eta$ « Venite cantemus Deo, voce »; des.: $\acute{\alpha}\rho\iota$ $\pi\epsilon\mu\epsilon\gamma\iota$ $\acute{\alpha}\nu\omicron\kappa$ $\pi\epsilon\kappa\beta\omega\kappa$
 $\iota\kappa\omicron\gamma\tau\mu\omicron\varsigma$... $\theta\epsilon\mu\alpha\gamma$ $\eta\gamma\tilde{\omega}$ $\theta\tilde{\omega}$ « memento mei servi tui Nicodemi...
ater filii Dei ».

6 (ff. 35-38v) Psallia in Nativitatem et pro mense kihak,
 atos, inc.: Α Φ† CAXI ΝΕΛ ΜΩΥCΗC (Vat. copt. 36, ff. 85v-88).

7 (ff. 38^v-45) ¹ (ff. 38^v-42^v) Psallia in Virginem, mense benedicto kihak (in mg., altera manu nota arabica «ad cantum tertium»), Batos, inc.: **ΑΛΛΩΙΝΙ ΤΗΡΟΥ ΘΕΝ ΟΥΘΕΛΗΝΔ Ω ΠΙΟΡ**; «Venite omnes in laetitia, o grex»; des.: **ΝΕΛ ΝΕΦΕΛΗΝΒ ΞΥΟΠ** «et ovibus suis, si...»; ² (ff. 42^v-45) psallia in Dominam nostram pro mense kihak (in mg. nota arabica «ad cantum quartum»), Adam, inc.: **ΑΚΥΠΕΘΙCΙ ΝΕΛΛΗ** (cod. Vat. copt. 36, ff. 101-103, ad cant. tertium).

8 (ff. 45^v-70^v) Sub titulo arabico «Psalliae dicendae ad septem Theotokias, legendae mense kihak». ¹ (ff. 45^v-48^v) Psallia ad cantum **ΤΟΤΕ ΑΦΩC** (scil. cant. primum, sen Moysi), Adam, inc.: **Α ΠΟΣ ΕΡΟΥΡΟ** (Vat. 36, ff. 27-29; codex, in fine, pro **ΝΙΚΩΤΑC**, habet **ΠΑΔΑΧΥCΤΟC**); ² (ff. 48^v-51) psallia pro Theotokia feriae II, Adam, inc.: **ΑΛΛΩΙΝΙ ΤΗΡΟΥ** (Vat. 36, ff. 40^v-42); ³ (ff. 51-53^v) psallia pro Theotokia feriae III, Adam, inc.: **ΑΡΕΞ ΕΡΟΙ ΠΑΝΟΥΤ** (Vat. 36, ff. 51^v-53); ⁴ (ff. 53^v-56^v) psallia pro Theotokia feriae IV, Batos, inc.: **ΑΙΕΡΕΛΠΙC ΕΡΟΚ** (Vat. 36, ff. 72^v-75); f. 56^v des.: **كَل** «Absolutum est»; ⁵ (ff. 57-60) psallia pro Theotokia feriae V, Batos, inc.: **ΑΙΝΑΕΡΕΝΤC Ω ΝΑΜΑΝΡΑΤ** «Incipiam, o dilecti mei» (Tuki, op. laud., pp. CΠ pro CQ - CΠΔ pro CQΔ); ⁶ (ff. 60^v-64) psallia pro Theotokia feriae VI, Batos, inc.: **ΑΙΕΡΕΤΙΝ ΑΝΟΚ ΠΙΚΕΡΛΙ** «Postulavi ego cinis» (Labib, ed. 1911, pp. ΦQΕ - ΞΑ); ⁷ (ff. 64-67^v) psallia pro Theotokia sabbati, Batos, inc.: **ΑΛΛΩΙΝΙ ΤΗΡΟΥ** (Vat. 36, ff. 135-137); ⁸ (ff. 68-70^v) psallia pro Theotokia diei dominicae, Adam, inc.: **ΑΛΛΩΙΝΙ ΝΙΔΑC** «Venite, gentes» (Tuki, pp. TΓ pro TΓΓ - TΓΕ pro TΓΕ).

9 (ff. 70^v-73^v) ¹ (ff. 70^v-72) Psallia pro mense kihak (in mg. nota arabica «ad cantum secundum»), Adam, inc.: **Α ΠΑΡΗΤ ΝΕΛ ΠΑΔΑC** «Cor meum et lingua mea» (Labib, ed. 1911, pp. TΑΕ - TΗ); ² (ff. 72^v-73^v) doxologia pro mense kihak, inc.: **ΤΥΠΕΡΜΟΤ ΗΤΟΤΚ ΦΤ** «Gratias ago tibi, Deus» (Tuki, pp. CΠΔ pro CQΔ - CΠΕ pro CQΕ, sub titulo «Psallia Adam ad cantum tertium»).

10 (ff. 74-77) Psallia pro mense kihak ad **ΝΑΚΝΑΙ Ω ΠΑΝΟΥΤ** «Misericordias tuas Domine», Adam, inc.: **ΑΙΡΙΜΙ ΕΧΕΝ ΝΙΝΟΒΙ** «Ploravi super peccata» (Tuki, pp. TΓΕ pro TΚΕ - TΗΗ pro TΚΗ).

11 (ff. 77-79^v) Psallia in D. N. Iesum Christum, in qua memorantur miracula Messiae mense kihak, Adam (in mg., addito al. m.: **على** «in.....»), inc.: **ΑΡΙΘΜΟΤ ΝΑΙ ΠΕΝΝΗΒ** (Vat. 36, ff. 62-64).

nunt psalliae et doxologiae pro festo crucis gloriosae et eanctae; in pae Domini. Amen ».

15 (ff. 101-105^v) Psalliae pro ieiunio quadragesimae eanctae: ¹ (ff. 101-103^v) Psallia, Batos, inc.: ΑΛΩΙΝΙ ΝΤΕΡΝΙCΤΕΡΙΝ « Venite, ieiunemus » (Labib, pp. ΦΠΓ - ΦΠΗ); ² (ff. 103^v-105^v) peallia, Adam, inc.: ΑΙΩΨ ΝΤΑCΙΗ « Clamavi voce mea » (Labib, pp. ΦΠΕ - ΦΨΓ).

16 (ff. 105^v-118^v) Pealliae pro Pentecoete (scil. a die Resurrectionis usque ad festum Pentecoetes). ¹ (ff. 105^v-108) Peallia pro sancta Pentecoete, Batos, inc.: ΑΝΙΘΟC ΤΕΝΝΑΖΤ « Vere credimus » (Labib, pp. ΦΨΓ - ΦΨΘ, eub titulo « Pro festo Resurrectionis et quinquaginta dierum »); ² (ff. 108-110) peallia, Adam, inc.: ΑΡΙΨΑΖΙΗ ΜΦΩΟΥ... ΒΟΗ ΝΙΒΕΗ ΤΕΧΩC ΝΕΗ ΝΙΑΤΤΕΛΟC « Cantate hodie... omnes dicamus cum angelis »; des.: ΠΙΠΝΑ ΝΡΕΨΤΑΝΘΩ « Spiritum vivificantem »; vereus intercalaris: ΙΗC ΠΧC ΑΨΤΩΝΨ « Iesus Christus surrexit »; ³ (ff. 110-112^v) peallia pro nocte prima Resurrectionis, Adam, inc.: ΑΨΤΩΝΨ ΝΧΕ ΦΤ « Surrexit Deus »; des.: ΟΥΟC ΨΟΠΤΕΝ ΕΡΟΚ' ΖΟΠΟΝ... « et euscipiae nos; caeterum... »; ⁴ (ff. 113-116) peallia pro festo Accensione, Batos, inc.: ΑΙΝΑΨΩC ΝΑΚ ΠΟC ΦΤ « Cantabo tibi Domine Deus »; des.: ΑΡΙΨΜΟΤ ΝΑΝ ΜΠCΟΤ' ΕΨΟΠ... « largire nobis salutem; ei... »; ⁵ (ff. 116-118^v) peallia, item, Adam, inc.: ΑΙΝΑΨΩC ΝΑΚ ΠΟC « Cantabo tibi Domine »; des.: ΑΙΕΡΝΟΒΙ ΕΡΟΚ « peccavi tibi »; vereus intercalaris: ΠΙΠΝΑ ΜΠΑΡΑΚΛΙΤΟΝ « Spiritus paraclitus ».

17 (ff. 118^v-124^v) Pro vigiliis patrum nostrorum apoetolorum eorumque festis. ¹ (ff. 118^v-122) Peallia, Batos, inc.: Α ΠΕΝΘΕ ΙΗC ΠΧC ΠΙΝΟΥΤ' ΝΑΖΙΘΙΝΟΝ Τ « Dominus noster Iesus Christus, Deus verus dedit » (Labib, pp. ΨΧΑ - ΨΧΙΔ); ² (ff. 122-124^v) peallia, Adam, inc.: ΑΙΩΨ ΟΥΔΗΚ ΠΟC « Clamavi coram te, Domine » (Labib, pp. ΨΧΙΔ - ΨΙΕ).

18 (ff. 124^v-137) Pealliae pro nocte festi archangeli Michaelis. ¹ (ff. 124^v-128) Peallia, Batos, inc.: ΑΛΩΙΝΙ ΤΗΡΟΥ ΨΕΗ ΟΥΘΕΛΗΛ' Ω ΝΙΖΑΟC « Venite omnes cum laetitia, o gentes »; des.: ΖΙΤΕΝ ΝΙΤΖΟ ΝΤΘΕΟΤΟΚΟC ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΡΧΗΑΤΤΕΛΟC « precibus Dei genitricis, Michael archangele »; ² (ff. 128-130^v) peallia, Adam, inc.: ΑΛΩΙΝΙ Ω ΝΑΜΑΡΑΤ' ΝΤΕΝΘΕΛΗΛ' « Venite, o dilecti mei, laetemur »; des.: ΝΕΗ ΝCΕΠΙ ΝΝΙΠΙCΤΟC « cum reliqua parte credentium »; ³ (ff. 130^v-136) peallia, Batos, inc.: ΑΛΩΙΝΙ ΤΗΡΟΥ ΝΤΕΝΤ'ΩΟΥ ΜΠΙΝΨΤ' ΝΑΡ

ΧΗΑΓΓΕΛΟΣ « Venite omnes, glorificemus magnum archangelum »; des.:
 ΠΤΕΝ ΠΙΤΕΛΩ ΝΤΕ ΜΙΧΑΝΔ ΠΙΝΙΚΥΤ ΝΑΡΧΗΑΓΓΕΛΟΣ· ΕΥΟΠ...
 precibus Michaelis magni archangeli; si... »; ⁴ (ff. 135^v-137) psallia,
 Adam, inc.: ΑΜΩΙΝΙ ΝΤΕΝΕΛΩΣ ΑΠΟΤΡΟ ΠΥΧΣ « Venite cantemus regi
 Christo »; des.: ΑΝΟΚ ΠΙΕΤΑΔΑΠΟΡΟΣ « ego miser »; versus intercalaris:
 ✠ ΜΙΧΑΝΔ ΠΑΡΧΗΑΓΓΕΛΟΣ « Deus Michaelis archangeli » (multa
 abet communia cum psallia in Suriel, ap. Philotheos, op. laud.,
 p. 70^r - 70^h).

19 (ff. 137^v-143) Psalliae pro nocte festi Annuntiationis.
 (ff. 137^v-140^v) Psallia, Batos, inc.: ΑΜΩΙΝΙ ΤΗΡΟΥ Ω ΝΑΜΑΝΡΑΤ
 ΤΕΝΟΥΩΥΤ « Venite omnes o dilecti mei, adoremus »; des.: ΠΕΚΒΟΚ
 ΝΚΟΔΙΜΟΣ· ΘΕΝ ΝΕΦΝΟΒΙ Ω ΠΙΔΓΑΘΟΣ· « servum tuum Nicodemum e
 cecatis suis, o bone »; versus intercalaris: ΠΗ ΕΤΑΦΘΙCΑΡΞ ΘΕΝ ΤΠΑΡΘ.
 Qui carnem sumpsit in virgine »; ² (ff. 140^v-143) psallia, Adam, inc.: Α
 ✠ ΠΙΔΥΜΙΟΡΓΟΣ ΨΕΝΕΖΗΤ ΕΧΕΝ ΑΔΑΜ « Deus demiurgus misertus
 st Adami »; des.: ΝΑΖΜΕΝ ΘΕΝ ΝΕΠΙΡΑCΜΟΣ « salva nos in tentatio-
 nibus »; f. 143, subscriptio arabica alterius manus: كلك هذا الإصالية المباركة
 من الرب امين « Desinit haec psalmodia benedicta; <in pace> Domini.
 men ».

20 (ff. 143^v-158^v) Psalliae pro nocte dominicae palmarum.
 (ff. 143^v-146^v) Psallia, Batos, inc.: ΑΜΩΙ (sic) ΤΗΡΟΥ ΝΠΙCΤΟΣ
 ΤΕΝΤΩΟΥ « Venite omnes credentes, glorificemus »; des.: ΕΡΕ ΟΥΚΟΥΧΙ
 ΑΔΩΟΥΙ « parvus puer »; versus intercalaris: ΧΕ ΩCΑΝΝΑ ΘΕΝ ΠΙΕΤ-
 ΣΟΙ « Hosanna in excelsis »; ² (ff. 146^v-149) psallia, Adam, inc.: ΑΜΩΙΝΙ
 ΑΡΕΝΕΛΩC· ΘΕΝ ΟΥΕΛΩC ΜΒΕΡΙ « Venite cantemus cantico novo »;
 s.: ΜΩΙ ΝΑΝ ΝΟΥΔΕCΠΟΥΤΑ ΝΟΥΔΑΝΑΡΑΥCΙC· ΔΟΙ· « da nobis
 minimum quietis; caeterum »; ³ (ff. 149^v-153) psallia, Batos, inc.: ΑΡΙ-
 CΑΠΙΖΙΝ ΘΕΝ ΟΥCΟΥΑΙ « Buccinate in neomenia »; des.: ΚΑΤΑ ΠΕΚ-
 ΨΥΤ ΝΝΑΙ « secundum magnam misericordiam tuam »; ⁴ (ff. 153-155^v)
 psallia, Adam, inc.: ΑΡΙCΑΠΙΖΙΝ ΘΕΝ ΟΥCΑΠΙΓΓΟΣ « Buccinate
 ba »; des.: ΩCΑΝΝΑ ΠΙΟΥΡΟ· ΕΝ ΤΗΣ ΜΨΥCΤΗΣ « hosanna, rex, in
 tissimis »; ⁵ (ff. 155^v-158^v) psallia, Adam, « graece », inc.: ΑΡCΑΠ-
 ΖΙΝ ΝΝΕΟΥΜΑΝΙΑ « Buccinate in neomenia »; des.: ΝΕΜ ΠΙCΜΟΥ ΨΑ
 ΕΝΕΖΕ ΔΑΜΗΝ « et benedictio in aeternum. Amen ».

21 (ff. 158^v-175^v) Psalliae pro nocte Epiphaniae. ¹ (ff. 158^v-161^v)
 psallia, Batos, inc.: Α ΠΕΝΘΕ ΙΗΣ ΠΥΧΣ ΝΨΗΡΙ « Dominus noster
 Iesus Christus filius »; des.: ΠΕΚΒΟΚ ΝΡΕΦΕΡΝΟΒΙ· « servus tuus, pec-

cator; versus intercalaris: **ΟΥΘ ΑΓΘΩΜΟC ΕΙΤΕΝ ΙΩΑ** « Et baptizatus est a Iohanne »; ² (ff. 162-165) psallia, Adam, inc.: **Α ΠΟC ΕΡΟΥΡΟ ΑΓΘΕΛΗΝΑ ΗΧΕ ΗΚΑΡΙ** « Dominus regnavit, exultavit terra »; des.: **ΧΕ ΔΙΦΩΤ ΔΑΡΟΚ** « quia ad te fugivi »; ³ (ff. 165^v-168^v) psallia in Ioh. Baptistam, pro nocte festi Epiphaniae, Batos, inc.: **ΔΙΝΑΕΡ-ΕΙΤC ΔΕΝ ΟΥΘΩΜΟΥ** « Incipiam in desiderio » (Philotheos, pp. ΙΑ - κ); ⁴ (ff. 169-171^v) psallia, item, Adam, inc.: **ΑΚΘΙCΙ ΑΖΙΘΟC· Ω ΠΠΡΟ-ΔΡΟΜΟC** « Exaltatus es vere, o praecursor » (Philotheos, p. Κ - ΚΕ; hic, in fine, pro **ΠΕΚΒΩΚ ΠΑΔΑΧΥCΤΟC**, habet: **ΠΕΚΒΩΚ ΝΙΚΟΔΜΟC**); ⁵ (ff. 172-175^v) psallia pro nocte Epiphaniae, Batos, inc.: **Α ΠΙΟΥΡΟ ΗΤΕΚΤΙC** « Rex creationis »; des.: **ΟΥΘ ΜΑΤΑΧΡΟC ΔΕΝ ΤCΥΝ-ΤΕΛΙΑ** « et firma cum in consummatione ».

²² (ff. 175^v-181) Psalliae pro nocte Nativitatis. ¹ (ff. 175^v-178^v) Psallia, Batos, inc.: **ΑΜΩΙΝΙ ΤΗΡΟΥ ΗΤΕΝΕΩC... ΒΟΝ ΟΥΡΑΥΙ ΨΩΠΙ** « Venite omnes cantemus... gaudium est »; des.: **ΠΑCΩΤΗΡ ΗC ΠCΘ** « salvator meus Iesus Christus »; versus intercalaris: **ΠΗ ΕΤΑΥΜΑCQ ΔΕΝ ΒΕΘΛΕΕΜ** « Qui natus est in Bethlehem »; ² (ff. 178^v-181) psallia, Adam, inc.: **Α ΦΤ ΠΙΝΑΝΤ ΠΟΥΡΟ ΗΠΙΕΩΝ** « Deus misericors, rex saeculorum »; des.: **ΗΞΑΝΕΩC ΑCΦΗΛΟC ΛΟΙΠΟΝ...** « cantuum validorum; caeterum... ».

²³ (ff. 181^v-188) Psalliae in viginti quattuor presbyteros. ¹ (ff. 181^v-185) Psallia, Batos, inc.: **ΑΜΩΙΝΙ ΜΑΡΕΝΕΩC ΦΤ... ΗΤΕΝ-ΤΑΙΟ ΗΤΜΑCΠΟΥΤ** « Venite cantemus Domino... honoremus Dei Genitricem »; des.: **ΝΕΜ ΠΙΚΑ ΜΠΡΕCΒΥΤΕΡΟC** « cum XXIV presbyteris »; ² (ff. 185-188) psallia, Adam, inc.: **ΔΡΕΡ ΕΡΟΙ ΠΑΝΟΥΤ** « Custodi me, Deus meus » (Philotheos, pp. CΚΑ - CΚΘ, recensionem exhibet in multis discrepantem).

²⁴ (ff. 188-194^v) Psalliae in martyrem insignem Mar Georgium. ¹ (ff. 188-191^v) Psallia, Batos, inc.: **ΑΜΩΙΝΙ ΤΗΡΟΥ ΝΗCΤΟC... ΗΤΕΝΤΑΙΟ ΜΠΕΡΗ ΠΑCΘ ΠΟΥΡΟ ΓΕΩΡΓΙΟC** « Venite omnes fideles... honoremus martyrem eius dominum regem Georgium » (Philotheos, pp. ΡΖΕ - ΡΙΛ; item U. Bouriant, *Petits monuments et petits textes recueillis en Egypte... Recueil de Travaux relatifs à la philologie et à l'archéologie égyptiennes et assyriennes*, vol. VII, 1888, pp. 124-132; hic, in fine, cum codice habet: **ΤΩΝΚ... Ω ΙΩΑ ΠΙΧΡΙCΤΟCΤΟΜΟC**; Philotheos vult: **Τ. Ω ΠΕΡΙΩΤ ΑΝΑCΤΑCΙΟC**); ² (ff. 191^v-194^v) psallia, Adam, inc.: **Α ΝΙΘΜΙΝΙ ΩΨ ΕΒΟΔ** « Exclamaverunt iusti »; des.: **ΧΩ ΝΗΙ ΕΒΟΔ ΗΝΝΕΝΟΒΙ** « dimitte mihi peccata ».

25 (ff. 194^v-200) Psalliae in martyrem insignem Mercurium stratelatem, die 25 hatūr. ¹ (ff. 194^v-198) Psallia, Batos, inc.: **ΛΛΩΙΝΙ ΤΗΡΟΥ ΕΥΣΟΠ** « Venite omnes simul »; des.: **ϺΙΤΕΝ ΝΙΤΩΒΖ ἈΠΕΝΓΕΝΟC· ΦΙΛΟΥ(ΠΑΤΗΡ ΜΑΡΚΟΡΙΟC)· ΕΥΩΠ**... « precibus generis vestri, philo(pater Mercuri); si... »; ² (ff. 198-200) psallia, Adam, inc.: **ΛΛΩΙΝΙ ΤΗΡΟΥ ἈΦΩΟΥ** « Venite omnes hodie » (Philotheos, pp. ῤῚῘ – ῤῚῙ).

26 (ff. 200-205) Psalliae pro omnibus martyrihus et sanctis uorum non sunt psalliae (propriae). ¹ (ff. 200-203) Psallia, Batos, inc.: **ΛΛΩΙΝΙ ΤΗΡΟΥ ΝΙΠΙCΤΟC ἦΤΕΝΨΩΟΥ** « Venite omnes redentes, laudemus »; des.: **ΟΥΟΖ ΩΠΤΕΝ ΝΕΜ ΝΕΚΠΙCΤΟC· ΕΥΩΠ**... et adnumera nos fidelibus tuis; si... »; ² (ff. 203-205) psallia, Adam, inc.: **ΛΛΩΙΝΙ ΤΗΡΟΥ ἈΦΩΟΥ ὦ ΝΙΟΡΘΟΔΟΖΟC** « Venite omnes hodie, orthodoxi »; des.: **ΕΘΒΕ ΤΕΚ(sic)ῤῚ ΕΤCΜΑΡΩΟΥΤ** « propter martyrem uum benedictum ».

27 (ff. 205^v-212) Psalliae in archangelum Gabrielelem. (ff. 205^v-209) Psallia, Batos, inc.: **ΛΛΩΙΝΙ ΜΑΡΕΝΨΩΟΥ** « Venite glorificemus »; des.: **ΓΑΒΡΙΗΛ ΠΙΑΡΧΗΑΓΓΕΛΟC** « Gabriel archangelus »; (ff. 209-212) psallia, Adam, inc.: **ΛΛΩΙΝΙ ὦ ΝΑΜΕΝΡΑΨ ἦΤΕΝΨΩΟΥ** « Venite o dilecti mei, glorificemus »; des.: **ΚΩ ΝΑϸ ἦΝΕΓΗΟΥΒΙ ΙΕΜ ἦCΕΠΙ ἈΠΙCΤΟC** « dimitte ei peccata sua, cum caeteris credentibus ».

28 (ff. 212-216^v) Psalliae pro mense kihak, ad theotokiam eriae VI. ¹ (ff. 212-214) Psallia, Batos, inc.: **ΑΝΟΚ ΘΑ ΠΙΧΩΒ ΠΕΓΕΡΗΝΟΥΒΙ** « Ego humilis peccator »; des.: **ΧΩ ΝΑϸ ΕΒΟΖ ΝΕΜ ἠΠΙCΤΟC** « dimitte ei cum credentibus »; variat versus intercalaris: **ΧΕ ΖΕΡΕ ΚΕΧΑΡΙΤΟΜΕΝΙ ὦ ΚῚ ΜΑΤΑ CΟΥ; ΕCΜΑΡΩΟΥΤ ἦΧΕ ΠΕΚΑΡΟC** « Fructus tuus est benedictus »; **ΧΕ ΤCΜΑΡΩΟΥΤ ΘΕΝ ΝΙΖΙΟΥΜΙ** « Nam benedicta es inter mulieres »; ² (ff. 214^v-216^v) psallia, Adam, inc.: **ΛΛΩΙ(ΝΙ) ΝΙΠΙCΤΟC ἦΤΕΝΩΧ ΕΒΟΖ** « Venite credentes, exclamemus »; des.: **ΠΕΚΒΩΚ ΦΗ ΕΤΑΥ(sic)ΕΡΖΕΛΠΙC ΕΡΟΚ** « servus tuus qui peravit in te »; versus intercalaris: **ΚῚ ἸΗΣ ΠΧC ΝΑΙ ΝΑΝ ΚΑΤΑ ΤΕΜΕΤΑΓΑΘΟC** « Domine Iesu Christe, miserere nostri secundum honorem tuum ».

29 (ff. 216^v-225) Psalliae variae, Adam. ¹ (ff. 216^v-220) Psallia pro mense kihak ad **ΧΕΠΕΝΙΩΤ (?)** « Pater noster » (hymnus orationi dominicae aptatus), inc.: **ΑΙΤΩΒΖ ἸΜΟΚ ΠΑΝΟΥΤ** « Rogavi te, Deus ius »; des.: **ΕΘΡΕΩΝΘ ΨΑ ΕΝΕΖ· ΖΟΙΠΟΝ** « ut vivat in aeternum; aeternum »; ² (ff. 220^v-223) psallia pro festo angelorum et quat-

tuor animalium, inc.: **ΑΙΟΥ ΨΑΡΟΝ ΜΕΦΩΟΝ** «Veni ad nos hodie» (Philotheos, pp. **ΡΗΓ** - **ΡΗΗ**); ² (ff. 223-225) psallia pro isinnio sancto, inc.: **ΑΡΕΖ ΕΡΟΙ ΠΑΝΟΥΤ** «Custodi me Deus meus»; des.: **ΑΝΧΩΣ ΧΕ. ΑΛ** «dicimus alleluia»; versus intercalaris: **ΘΕΝ ΠΡΩΛΗΛ ΝΕΛ ΤΗΝΤΥΛ** «Oratione et ieiunio».

30 (ff. 225-231v) Psallias pro Virginis ingressu in templum naenon pro Domini nostri circumcisione, die 3 mensis kihak. ¹ (ff. 225-228v) Psallia, Batos, inc.: **ΑΝΙΟΥΙ ΜΠΟΤ ΝΟΥΩΗΡΙ ΝΤΕ ΦΤ** «Adducite Domino filium Dei» (Philotheos, pp. **ΤΑΥ** - **ΤΝΓ**); ² (ff. 228v-231v) psallia, Adam, inc.: **ΑΝΙΟΥΙ ΜΠΟΤ ΝΟΥΩΟΥ** «Adducite Domino gloriam» (Philotheos, pp. **ΤΝΛ** - **ΤΝΗ**).

31 (ff. 231v-238) Psalliae in angelos, quattuor animalia et viginti quattuor presbyteros. ¹ (ff. 231v-235) Psallia, Batos, inc.: **ΑΜΩΙΝΙ ΤΗΡΟΥ ΘΕΝ ΟΥΘΕΛΗΛ ΜΕΦΩΟΝ** «Venite omnes cum laetitia, hodie»; des.: **ΕΒΟΖ ΘΕΝ ΤΧΙΧ ΜΠΡΕΦΕΡΖΑΛ** «s manu seductoris»; ² (ff. 235v-238) psallia, Adam, inc.: **ΑΙΟΥ ΨΑΡΟΝ ΜΕΦΩΟΝ Ω ΠΕΝΝΗΛ** «Veni ad nos hodie, o Domine noster» (Philotheos, pp. **ΡΗΓ** - **ΡΗΗ**).

32 (ff. 238-244) Psalliae pro sabbato sancto. ¹ (ff. 238-241) psallia «pro sabbato laetitiae, luminis», Batos, inc.: **Α ΠΟΤ ΤΑΨΕ(Τ)ΡΙ ΝΕΛΛΑΝ** «Dominus multa fecit nobiscum»; des.: **ΙΧΕΝ ΤΝΟΥ ΨΑ ΤΣΥΝΤΕΛΥΛ** «ex nunc usque ad consummationem»; versus intercalaris: **ΑΓΙΟΣ ΕΘΑΝΑΘΟΣ ΝΑΙ ΝΑΝ** «Sanctus immortalis miserere nobis»; ² (ff. 241-244) psallia pro sabbato laetitiae et nocte sanctas Pentecostis (qua incipit scil. tempus quinquaginta dierum post Resurrectionem), Adam, inc.: **ΑΓΤΩΗΓ ΝΧΕ ΦΤ** «Surrexit Deus»; des.: **ΧΩ ΝΗ ΕΒΟΖ ΝΝΕΝΝΟΥΒΙ ΟΥΟΖ ΨΩΠΤΗ ΕΡΟΚ** «dimitte mihi peccata et accipe nos».

33 (ff. 244-246v) Psallias varias, Batos. ¹ (ff. 244-245v) Psallia in Dominum, inc.: **ΑΙΝΑΖΤ ΕΡΟΚ ΥΕ ΘΕ ΠΙΝΟΥΤ ΝΑΛΩΘΙΝΟC** «Credidi tibi, fili Dei, Deus vere»; des.: **ΧΕ ΠΙΟΥ (sic) ΝΑΚ ΑΛ** «gloria enim tibi, alleluia»; versus intercalaris: **ΠΕΝΩΤΗΡ ΥΕ ΘΕ** «Salvator noster, filius Dei»; ² (ff. 245v-246v) psallia in Dominum annua et in honorem Apa Senoute, inc.: **ΑΙΝΑΖΤ** (manu posteriore mutatum in **ΑΙΚΑΖΘΗ** «speravi») **ΕΡΟΚ ΠΟΤ** «Credidi tibi Dominus»; des.: **ΖΙΝΑ ΝΤΕΦΩΤ ΑΜΟΝ** «ut salvet nos». Psallarum versiculorum initia ordinem sequuntur alphabeticum; desiderantur tamen in priors litterae **Τ** - **ω**, in alt. litterae **Π** - **π**, **Θ** cui sufficitur **ω**.

34 (ff. 246^v-252) Psalliae in Transfigurationem. ¹ (ff. 246^v-49^v) Psallia, Batos, inc.: **ΑΙΘΑΙ ΝΗΕΝΒΑΖ ΕΧΕΝ ΝΙΤΩΟΥ** « Levavi oculos in montes »; des.: **ΝΑΖΜΕΤ ΕΒΟΖ ΘΕΝ ΝΟΥΖΩΡ** « libera me a anibus »; ² (ff. 249^v-252) psallia, Adam, inc.: **Α ΠΟΤ ΕΡΟΥΡΟ ΜΑΡΕ ΚΑΖΙ ΘΕΖΗΖ** « Dominus regnavit, exultet terra »; des.: **ΩΠQ ΝΕΜ ΕΚΖΗΒ· ΕΤΑΥΩΩΠΟΥ ΕΡΟΚ** « adnumera eum omnibus tuis quas acquisisti ».

35 (ff. 252-258) Psalliae in Beatam Virginem pro omnibus edicationibus (eius ecclesiarum) die 21 ba'ūnah (cf. J. Forget, *gnazarium Alexandrinum. Corpus Scriptorum Christianorum Orientalium*. cript. arab., ser. 3, t. 18 (versio), pars 2, p. 179; R. Basset, *Patr. Or.* t. 17, . 583). ¹ (ff. 252-255) Psallia, Batos, inc.: **ΑΥΚΩΤ ΪΦΩΟΥ ΘΕΝ ΥΛΕΠΠΕΙ ΝΟΥΖΩΡΗ ΝΕΚΚΖΙCΙΑ** « Aedificata est hodie Philippis rima ecclesia »; des.: **ΕΘΒΕ ΗΡΑΝ ΗΤΠΑΡΘ· ΝΕΜ ΠΥC ΠΟΥΡΟ ΝΤΕ ΚΩΟΥ** « propter nomen Virginis et Christi, regis gloriae »; ² (ff. 255-258) psallia, Adam, inc.: **ΑΥΚΟΤ ΗΤΕΚΚΖΙCΙΑ** « Aedificata est ecclesia »; es.: **ΜΟΙ ΝΗΙ ΝΟΥΖΕΖΠΙC· ΖΟΙΠΟC** « da mihi spem; caeterum ».

36 (ff. 258^v-265) In beatum Abba Pišōi, virum perfectum, ie 8 abib. ¹ (ff. 258^v-261) psallia, Batos, inc.: **ΑΜΩΙΝΙ ΤΗΡΟΥ ΗΤΑΝΤΑΙΟ ΗΤΘΕΟΥΖΟΚΟC ΝΕΜ ΠΙΑΤΙΟC ΑΒΒΑ ΠΙΩΩΙ** « Venite mnes... glorificemus Deiparam et sanctum Abba Pišōi »; des.: **ΠΕΚΒΩΚ ΖΑΚ... ΠΕΝΙΩΤ ΕΘΥ** « servi tui Isaac... pater noster sancte »; (ff. 261^v-264) psallia, Adam, inc.: **ΑΜΩΙΝΙ ΤΗΡΟΥ ΪΦΩΟΥ ΖΙΝΑ** « Venite omnes hodie ut »; des.: **ΘΕΝ ΤΜΕΤΟΥ<ΡΟ> ΗΝΙΦΗΟΥ** « in agno coelorum »; versus intercalaris: **ΠΙ ΕΘΥ ΑΒΒΑ ΠΙΩΩΙ** « Sancte Abba Pišōi »; ³ (ff. 264-265) doxologia, inc.: **ΑΒΒΑ ΠΙΩΩΙ ΠΙΩΜΗ** « Abba Pišōi, iuste »; des.: **ΝΕΜ ΠΙΩΩ ΕΒΟΖ ΝΤΕ ΝΕΝΝΟΥΒΙ** « et missionem nostrorum peccatorum ».

Manus posterior nonnullas textui induxit correctiones variasque adiecit otas.

Codex qui, neglecta fasciculorum distinctione, solam exhibebat ff. enumerationem optica cursivam i (f. 2^v) – εὐα (f. 265^v) nuper notis instructus est 1-267, imis ff. impressis. Scripturae primigenia, licet incompta, haud spernendum tamen exhibet specimen aleographiae copticae saec. XVII; minio exarata sunt signa interpunctionis, inscriptiones, onta liturgica, hymnorum versiculi post singula tetrasticha repetendi et quandoque nea initialis vel linea secunda hymnorum; insuper puncto rubro signantur litterae φ, ς, et lineolae quae formas coarctatas verborum superant; litterae maiores macula rubra distinguuntur. Idem videre est in ff. 1-3, quae sunt manus secundae; at fascia summo f. 1 et littera initialis praegrandis colores exhibent rubrum et flavum.

F. 265, librarii subscriptio: شهر | هذا الاصليدية يوم الارباء المبارك سابع عشرين | شهر
 ايب (deletum et rescriptum) المبارك سنة ١٢٢٥هـ للشهداء الاطهار | شفاعتهم معنا امين
 وكتبه العيد الحاطي الكثير | الخطايا والذنوب المدعوا بالاسم لا بالعمل الراهب | يوحنا مرقورة
 المدعوا كامن بئر استحقاق ببال | من فضل الله وفضلك ايها القارى ان: (ذكره بالخير | ومن قال
 Absoluta est haec psalmodia feria IV benedicta, die 27
 mensis marii benedicti anni 1339 martyrum purorum (= an. D. 1623); sit intercessio
 eorum nobiscum. Amen. Scripsit librum servus peccator, cuius multa sunt peccata et
 delicta, nomine non autem opere vocatus monachus, Iohannes Mercurius, vocatus sa-
 cerdos licet indignus. Rogat Dei gratiam tuamque, o lector, ut reminiscaris eius in bone
 et qui dixerit aliquid, illud Dominus retribuet ei similiter. Et pax: f. 265^v, precatio
 lectoris: τῷ θεῷ πάντες ἐν[ρη]ν; ἐ[χ]ωμεν πάντες ἡμῶν ἡ[γ]αί[ος] ἀββ[α] ἰωάννης ἐπί-
 σκοπος. ἡ δὲ ἀρχιμ[ον]αχὸν ἡμῶν ἡρώων εἰς ὁλ[ο]ν ἡ[γ]αί[ος] τεμένην, cum versione arabica:
 اطلب من الرب يا سيد الاب الصديق | انا يوحنا الاسقف الرب يتم لنا بفران خطايانا
 «Ora Dominum pro nobis, Domine, Pater iuste, abba Iohannes, episcopo; Domine,
 indulge nobis remissionem peccatorum nostrorum»; dein: περὶ τῶν ἡμετέων ἡμῶν «Ser-
 vus tuus qui scripsit haec»; ibid, alterius manus: الذليل الحاطي المسكين الذليل
 الذي خطاياء قد علت على ثمر كرم البحر ونجوم السماء. | الذي لم يتبق ان يذكر اسمه قاص...
 «Memento, Domine, servi tui peccatoris, pauperis, vilis, cuius peccata limitem sa-
 perant sicut arena maris et stellae caeli, qui dignus non est ut nomen suum sacerdotem
 commemoret... Amen»; ff. 267^{r-v}, ornamenta in formam crucis lineis inter se innexis
 atramento delineata necnon calami probationes. In acie foliorum inferiore: اقباليات
 «Psalliae». F. I: 13, dein Prop. 40, Nov. 37: 37 atramento recentiore scriptum est
 super rasnam numeri 48 (?). Ff. I^r, II-III^v, 268^v vac.

Integumentum e corio rubro confectum, praeter lineas deauratas, impressos habet
 super numerum 37 et titulum *Psalliae copt. arab.*

38 An. 1370-1376 (cf. f. 288^v) et saec. XVII, chart., mm. 175×125; ff. 303,
 linn. 17.

Psalmodia cum brevi diaconali, bohairice et arabice; cf. cod.
 Vat. copt. 36.

I (ff. 2-275) Psalmodia. Ff. pristinis, saec. ut videtur XVII, suf-
 fecta sunt ff. 1-4, 9, 10, 37-98, 121, 220. De psalmodiae editionibus, infra
 laudandis, v. dicta de cod. Vat. copt. 36. Praemittitur inscriptio $\psi\gamma\eta$ $\Theta(\epsilon)\omega$
 «Cum Deo. Initium psalmodiae sanctae». In-
 scriptio $\psi\gamma\eta$ $\Theta(\epsilon)\omega$ $\psi\gamma\eta$ $\Theta(\epsilon)\omega$ recurrit infra, initio sectionum maiorum.

I (ff. 2-6) Initium orationis mediae noctis, inc.: $\tau\omega\sigma\upsilon\gamma\eta\omega\tau$
 $\epsilon\eta\gamma\omega\omega$; des.: $\pi\epsilon\kappa\sigma\mu\omega\tau$ (Vat. copt. 36, ff. 15-17^v).

2 (ff. 6-9) Ps. 50 (Vat. 36, f. 17^v, solum initium).

3 (ff. 9^v-14^v) Pro Resurrectione, inc.: **TENNAY** « Videmus » abib, pp. **KĀ - KĒ**, sub rubrica: « Dicendum a Resurrectione usque ad nem mensis hatūr »).

4 (ff. 14^v-21^v) Cantus pro media nocte, praemissa rubrica « Die eluia Resurrectionis (i. e. iuxta tonum anastasimon; cf. Villecourt, *Le uséon*, 1923, p. 264) et cantum sequentem » (cf. cod. Vat. copt. 36, 18 sqq.; quum in multis discrepet, codicis versiculorum seriem integram tradimus): Ps. 95, 1 **ⲉⲱⲥ ⲉⲡⲟⲥ** - 3; Ps. 33, 2-4; Ps. 79, 2 inc. **ⲫⲏ ⲉⲣⲉⲱⲥ** - 4; Ps. 67, 14 inc. **ⲉⲁⲛⲧⲉⲛⲉ** - 17 des. **ⲉⲱⲱⲡⲓ ⲛⲉⲛⲧⲉ**; Ps. 86, 1 inc. **ⲛⲉⲣⲉⲥⲉⲛⲧ** - 3; Ps. 47, 2, 3 inc. **ⲡⲓⲧⲱⲱ** (π correctum n); Ps. 33, 8, 9; Ps. 102, 20 des. **ⲙⲡⲉⲣⲥⲁⲭⲓ**, 21; Ps. 137, 1 inc. **ⲡⲉⲙⲉⲟ**, 2 des. **ⲉⲟⲩⲁⲃ**; Ps. 18, 4 inc. **ⲛⲏ ⲉⲧⲉ ⲛⲥⲉⲛⲁⲥⲱⲧⲉⲙ**, 5; Ps. 67, 12, 13 des. **ⲡⲉ ⲡⲓⲙⲉⲛⲣⲓⲧ**; Ps. 104, 1, 2 inc. **ⲥⲁⲭⲓ**, 3 des. **ⲉⲟⲩ**; Ps. 67, 36; Ps. 44, 4, 5 des. **ⲁⲣⲓⲟⲩⲣⲟ**; Ps. 36, 39, 40; Ps. 33, 20, 21; Ps. 96, 11, 12; Ps. 91, 13, 14; Ps. 36, 30, 31; Ps. 144, 10 inc. **ⲛⲏ ⲉⲟⲩ**, des. **ⲉⲛⲉⲥⲁⲭⲓ ⲙⲙⲟⲩ**, 19; Ps. 31, 11, 6 des. **ⲉⲣⲥⲟⲩⲧⲱⲛ**; Ps. 106, 41 inc. **ⲁⲣⲭⲱ**, 42 des. **ⲉⲛⲉⲟⲩⲛⲟⲩ**; Ps. 109, 4; Ps. 66, 2; Ps. 27, 9; Ps. 106, 43; des. f. 21^v **ⲥⲙⲟⲩ ⲉⲣⲟⲓ** « benedic mihi » ... **ⲁⲟⲩⲁ** ... (Tuki, *heotokia*, pp. 16, 17).

5 (ff. 22^v-27) Canticum primum Moysi prophetae: Exod. 15, 21 des. **ⲁⲣⲟⲩⲱⲱ**.

6 (ff. 27-28) Psallia Moysi, Adam, inc.: **ⲉⲛ ⲟⲩⲱⲱⲧ** (cf. Vat. 36, 34^v); in fine add. **ⲉⲓⲧⲉⲛ ⲛⲉⲛⲭⲏ ⲛⲧⲉ ⲙⲱⲩⲥⲏ** ... « precibus Moysi... ».

7 (ff. 28^v-30^v) Canticum secundum: Ps. 135.

8 (ff. 31-32) Psalmus (sic pro Psallia; arabice: **ⲉⲃⲁ** laus) David, Adam, inc.: **ⲙⲁⲣⲉⲛⲟⲩⲱⲛⲉ ⲉⲃⲟⲩ ⲙⲡⲭⲥ** (Vat. 36, f. 67^v); add. in fine **ⲉⲓⲧⲉⲛ ⲛⲉⲛⲭⲏ ⲛⲧⲉ ⲡⲉⲣⲟⲩⲁⲩⲧⲏⲥ ⲁⲁⲩⲁ** ... « precibus hierosaltis David... ».

9 (ff. 32^v-35^v) Canticum tertium, trium puerorum (Dan. 3, 2-8, des. **ⲙⲓⲥⲁⲛⲁ**, 90).

10 (ff. 36-37) Psallia trium puerorum, Batos, inc.: **ⲧⲉⲛⲟⲩⲉ** **ⲓⲥⲱⲕ** (Vat. 36, ff. 111-112).

11 (ff. 37-48^v) Oratio: **ⲁⲣⲓⲛⲣⲉⲥⲉⲩⲛ ⲉⲣⲣⲏ ⲉⲭⲱⲛ**. Caret titulo, in cod. Vat. 36, ff. 112-119, eadem oratio inscribitur: « In Virginem, apostolos, martyres et sanctos »; codex insuper discrepat in sequentibus: f. 42, post **ⲓⲥⲓⲁⲱⲣⲟⲥ ⲛⲉⲙ ⲥⲁⲛⲏⲁ**, add.: **ⲁⲡⲁ ⲛⲟⲩⲱ**, **ⲁⲡⲁ ⲩⲱⲙⲁ** et inferius: **ⲁⲡⲁ ⲕⲁⲟⲭ**; ff. 47^v, 48, invocantur **ⲙⲁⲣⲓⲁ ⲧⲙⲁⲧ**-

ΔΕΞΙΝΗ, ΑΔΔΑΛΙΑ, ΑΝΑΚΤΑΙΑ, ΑΝΑΚΙΛΛΟΝ (sic), ΡΑΒΕΙΛΛΗ; omittitur autem pericope: ὩΣΑΥΤΟΣ ΤΕΝΘΙ ΜΕΛΟΚ... ΜΕΛΟΚΕΔΕΚ quae legitur Vat. 36, ff. 118-119; occurrit praeterea aliquod discrimen in invocationum ordine.

12 (ff. 49-55) Canticum secundum (sic, pro cantico quarto): Ps. 148-150 (Ps. 148 mendose notatur 135).

13 (ff. 55^v-59^v) Psallia ad ΠΑΘΕ ἸΗΣ, Adam (Vat. 36, ff. 189-191).

14 (ff. 60-95^v) Theotokia diei Dominicae. Hanc codicis partem quae continet sectiones octo Theotokiae Dominicae, cum lectionibus Evangelii s. Lucae (cf. Vat. 36, ff. 192-243, passim) e codice ipso bohairice edidit de Lacy o' Leary, *The coptic Theotokia*, Lond., 1923, pp. 1-6.

15 (ff. 96-98) Doxologia dicenda ad ἑαῖῃ in laudem B. Mariae Virginis, Adam, inc.: ὤρε ἑπαρενος «Salve Virgo»; edidit de Lacy o' Leary, op. laud., pp. 75, 76.

16 (ff. 98-100) Psallia pro Resurrectione sancta, inc.: ΝΙΛΑ ΡΑΡ ΘΕΝ ΝΙΚΟΥΤ (Vat. 36, f. 294^v).

17 (ff. 100^v-112^v) Doxologiae dicendae post psalmos Orationis matutinae, Adam (cf. Vat. 36, f. 255; Labib, ed. 1908, pp. 3ῃῃ - 3ῃῃῃ). ¹ (ff. 100^v-101^v) ΤΕΝΟΥΛΟΥΤ ΜΕΦΙΟΥΤ (Vat. 36, ff. 255-256); ² (ff. 102-105) ΠΟΥΩΙΝΙ (Vat. 36, ff. 256-258^v); ³ (f. 105^v) in Virginem, inc.: ΝΘΟ ΘΑΛΑΥ (Vat. 36, f. 259); ⁴ (ff. 105^v, 106) in angelos, inc.: ΘΑΝΑΝΩΟ ΝΩΟ (Vat. 36, f. 260^v); ⁵ (ff. 106^v-107^v) in apostolos, ⁶ inc.: ΝΕΝΙΟΥΤ (Vat. 36, f. 261); ⁷ inc.: ΠΙΒ ΑΣΟΤ-ΠΟΥ «Duodecim elegit» (Tuki, *Theot.*, p. 3ῃῃ); ⁸ (ff. 107^v, 108) in martyres, inc.: ΘΑΝΟΥΘΟΜ (Vat. 36, f. 261^v); ⁹ (ff. 108-109) in abba Antonium, inc.: Α ΠΕΚΡΑΝ (Vat. 36, ff. 261^v-262^v); ¹⁰ (ff. 109-110) in abba Paule, inc.: ΝΘΟΚ ΟΥΜΑΚΑΡΙΟC «Tu beatus»; des.: ΜΑ ΝΙ-ΓΕΝΕΑ ΤΗΡΟΥ· ΘΙΤΕΝ ΝΙΕΥΧΗ... .. الى كل الاحياء صلوات «in omnes generationes; precibus...» (cf. Domadios, p. 3ῃῃ et Tuki, pp. 3ῃῃ, 3ῃῃ, ad quem proprius accedit); ¹¹ (f. 110^v) in abba Macarium, inc.: ΩΟΥ(ΝΙ)ΑΤΚ ΝΘΟΚ طواك انت «Beatus es tu»; des.: ΕΓΕΩΩΠΙ ΝΕΜΑΝ ΘΩΝ· ΘΙΤΕΝ ΝΙΕΥΧΗ... .. كون معنا ايضا صلوات «sit etiam nobiscum; precibus...»; ¹² (ff. 110^v, 111) in sanctos, inc.: ΝΗ ΘΕΥ ΝΤΑΚ (Vat. 36, f. 263); ¹³ (ff. 111-112) in patres sanctos eremitas, inc.: ΕΡΕ ΝΕΝ-ΙΟΥΤ ΘΕΥ ΕΒΟΛ ΘΙ ΝΥΔΑΘΕ «Patres nostri sancti ex deserto» (Domadios, pp. 3ῃῃ, 3ῃῃ); ¹⁴ (ff. 112-113) in Eliam prophetam, inc.: ὤρε ΝΖΙΑC (Vat. 36, ff. 263^v, 264).

18 (ff. 113-115^v) **ΜΕΚΝΑΙ Ω ΠΑΝΟΥΤ ΖΑΝΑΤΒΗΠΙ ΑΜΜΩΟΥ** «*Mi-*
ricordiae tuae, o Deus meus, innumerae» (absque titulo; in mg., arabice,
ite **ΝΙΤΕΛΤΙΤΑΙ**: «*primus*»; Labib, pp. **ΡΜΘ** – **ΡΝΒ**; p. **ΡΝΒ**: «*con-*
susio theotokiarum Adam diei primae et ΤΕΝΟΥΩΥΤ»).

19 (ff. 116-128^v) Theotokia feriae II. ¹ (ff. 116-120) Psallia
d **ΠΑΟΥΤ ΗΝC**, Adam, inc.: **Α ΝΙΑΝΑΝΥΟ ΗΥΟ** (Vat. 36, ff. 36^v-40);
(ff. 121-128^v) theotokia feriae II, Adam (cf. Vat. 36, f. 43); textum
bohairicum edidit de Lacy o' Leary, op. laud., pp. 21, 22.

20 (ff. 129-139) Theotokia feriae III. ¹ (ff. 129-130^v) Psallia
d **ΠΑΟΥΤ ΗΝC**, Adam, inc.: **ΑΜΟΥ ΨΑΡΟΝ ΑΨΟΟΥ** (Vat. 36, ff. 49^v-51);
(f. 131-139) theotokia feriae III, Adam (cf. Vat. 36, f. 54); textum
bohairicum edidit de Lacy o' Leary, pp. 29, 30. F. 139, subscriptio arabica:
«*كنت نذآكة يوم الثلاثاء بمعونة الله ومنه | وكرمه وهو برحمته يغفر خطايا | المهتم والقائ*
Desinit theo-
kia feriae III, Deo iuvante cum gratia et liberalitate sua. Ipse clementia sua
mittit peccata eius qui curavit (librum), possessoris, lectoris et scribae
peccatoris. Amen. Ipsi gloria in perpetuum et, super nos, clementia sua
sterna».

21 (ff. 139^v-151^v) Theotokia feriae IV. ¹ (ff. 139^v-142^v) Psallia
d **ΠΑΟΥΤ ΗΝC**, Adam, inc.: **ΜΑΡΟΥΟΥΝΟQ** (Vat. 36, ff. 70-72); ² (ff. 143-
51^v) theotokia feriae IV, Adam (cf. Vat. 36, f. 76); textum bohairi-
um edidit de Lacy o' Leary, pp. 35, 36. F. 151^v, subscriptio arabica:
«*كنت نذآكة يوم الاربعاء | بمعونة المسيح الهنا له المجد | وعلينا رحمته امين*
Desinit theo-
kia feriae IV, iuvante Messia Domino nostro. Ipsi laus et misericordia
us super nos. Amen».

22 (ff. 152-169) Theotokia feriae V. ¹ (ff. 152-154) Psallia ad
ΑΟΥΤ ΗΝC, Batos, inc.: **ΖΟΥΠΟΝ ΓΑΡ** (Vat. 36, f. 83^v-85); ² (ff. 155-169)
theotokia feriae V, Batos (cf. Vat. 36, f. 89); textum bohairicum
didit de Lacy o' Leary, pp. 42-44. F. 169, subscriptio arabica:
«*كنت نذآكة*
Desinit theotokia feriae V, iuvante Domino
fessia».

23 (ff. 169^v-178^v) Theotokia feriae VI. ¹ (ff. 169^v-171^v) Psallia
d **ΠΑΟΥΤ ΗΝC**, Batos, inc.: **ΑΖΗΘΩC ΑΙΤ ΑΠΑΘΟΥΙ** (Vat. 36, ff. 120^v-122);
naedam habet propria: f. 170, l. 3 a. fin., addit versiculum: **Α ΠΕΝΘC**
.. **ΗΝΙΔΕΜΩΝ ΕΒΟΔ** «*Dominus noster ... daemones*» (cf. Labib, 1908,
.. **ΓΔΕ**); f. 170^v, l. 4, iuxta versiculum: **Α ΠΕΝΘC ... ΗΨΩΝΙ ΝΙΒΕΝ**

« Dominus noster... omnem infirmitatem », manus posterior notam arabicam in margine adiecit: هذا غير وارد في نسخة الأصل « Hoc non laudatur in libro originali » (versiculus legitur in cod. Vat. 36, f. 121, sed eum om. Labib); f. 171^v, ante hymni conclusionem, add. **ΕΘΕ ΦΑΙ ΜΑΡΕΤΨΩΥ... ΝΕΜ ΠΙΠΝΑ ΕΘΥ** « فليذا نمجيد... والروح القدس » et Spiritu sancto », adiecta in mg. nota arabica eiusdem manus ac supra: غير وارد النسخة « Non laudatur in libro » (omittunt cod. Vat. 36 et Labib); ² (ff. 172-178^v) Theotokia feriae VI, Batos (cf. Vat. 36, f. 125); textum bohairicum edidit de Lacy o' Leary, pp. 51, 52.

24 (ff. 179-203^v) Theotokia eabbati. ¹ (ff. 179-182) Psallia ad **ΠΑΟΤ** inc., Batos, inc.: **ΑΓΓ ΜΠΟΥΝΟΥ** (Vat. 36, ff. 132^v-134^v); ² (ff. 182^v-203^v) Theotokia sabbati, Batos (cf. Vat. 36, f. 138); textum bohairicum edidit de Lacy o' Leary, pp. 58-61. F. 203^v, subscriptio integre legitur licet partim charta sit tecta: **لک تداکة يوم | السبت بمونة الرب | سبحانه** « Desinit theotokia sabbati, Deo iuvante. Ipsi gloria ».

25 (ff. 204-210^v) Doxologiae pro tempore ieiunii. ¹ (ff. 204-205) Pro ieiunio, inc.: **† ΠΗΝΣΤΙΑ ΝΕΜ ΠΚΥΛΗΝΑ** (Vat. 36, ff. 285^v, 286); ² (ff. 205-207) pro ieiunio, rursus, inc.: **ΠΙΜΑΙΡΩΜ** (Vat. 36, ff. 286^v-287^v; versiculus tamen f. 206^v, l. 6 - f. 207, l. 1: **ΕΘΕ ΦΑΙ † ΤΤΑΒΕ... ΚΑΤΑ ΠΕΚΗΨΥ† ΗΝΑΙ** « فليذا اطلب... كعظيم رحمتك » et Labib ...secundum magnam misericordiam tuam » omittunt cod. Vat. 36 et Labib p. **ΦΚΗ**); f. 207, iuxta versiculus: **ΧΕ ΟΥΝΙ ΑΣΨΕΝΕΝΤ... ΚΑΤΑ ΠΕΚΗΨΥ† ΗΝΑΙ** « لانه نحن ... كعظيم رحمتك » « Vere misertus est ... secundum magnam misericordiam tuam », scripsit alia manus in margine (v. f. 170^v): ليس هو وارد نسخة الأصل « Non laudatur ipse in libro originali » (desideratur versiculus in cod. Vat. 36 et apud Labib, p. **ΦΚΗ**); ³ (ff. 207^v-210^v) item, inc.: **ΠΕΚΗΑΙ** (Vat. 36, ff. 287^v-289^v; codex des. post **ΗΑΤ ΧΑΡΟC**).

26 (ff. 210^v-218^v) Doxologiae pro tempore Pentecostes ¹ (ff. 210^v-212^v) sub titulo arabico « Pro tempore Pentecostis et pro festo S. Thomae Apostoli », inc.: **ΕΘΕΝΑ ΨΕΝ ΟΥΡΑΨΥ** « افرحوا بفرسا » « Exultate eum gaudio »; des.: **ΑΝΟΝ ΔΕ ΨΩΝ ΜΑΡΕΤΨΩΥ ΕΤΕΓΑΝΑCΤΑCΙC..** « نحن ايضا فلنمجيد قيامته... ويفر لنا خطايانا » « nos quoque glorificemus eius resurrectionem... ut dimittat nobis peccata nostra »; ² (ff. 212^v, 213) pro festo Aeceneionie, inc.: **ΟΥΟC ΜΕ**

ⲛⲉⲛⲥⲁ ⲙⲁ ⲛⲉⲅⲣⲟⲟⲩⲩ (V. 36, f. 301^r.v; des. codex: ⲁⲓⲛⲁⲩ ⲛⲁⲓ ⲉⲛⲛⲱⲩ
ⲛⲓⲑⲛⲟⲩⲓ ⲉⲓⲓⲛⲁⲩ ⲥⲁ ⲟⲩⲛⲓⲛⲁⲙ ⲙⲓⲛⲉⲓⲛⲱⲩ ⲉⲟⲃⲉ ⲫⲁⲓ ⲁⲓ
وصعد الى السموات وجلس عن يمين ابيه منجل هذا
« ascendit in caelos, sedet ad dexteram
atris sui; propterca »; ³ (ff. 213^v-216) post tempore Pentecostes,
ⲛⲉ: ⲧⲟⲧⲉ ⲣⲱⲛ ⲁⲓⲙⲟⲩⲅ (Vat. 36, ff. 299^v-301; post ⲁⲓⲟⲩⲱⲛⲅ ⲛⲟⲩ
ⲧⲉⲓⲛⲟⲩⲓ ⲉⲃⲟⲗ, codex, ff. 214^v-215^v, add. ⲁ ⲡⲟⲧⲉ ⲧⲱⲛⲉⲓ ... ⲙⲓⲛⲉⲓⲛⲱⲩ
« Surrexit Dominus ... patris sui », quod omittunt cod. Vat. 36
et Labib, p. ⲫⲛⲉⲅ; ⁴ (ff. 216-217) ⲛⲉⲛⲟⲧⲉ ⲓⲛⲥ ⲡⲓⲭⲥ ⲫⲛ ⲉⲧⲱⲗⲁ ⲣⲓⲛⲁ
« Domine Iesu Christe qui tollis »; des.: ⲕⲁⲧⲁ ⲛⲉⲓⲛⲱⲩ
ⲃⲛⲟⲩⲓ ⲉⲧⲁⲓⲕⲁⲓⲧⲟⲩⲩ ⲁⲓⲙⲁⲓⲛⲁⲩ « secundum opera quae fecit »;
(ff. 217-218^v) ⲡⲓⲭⲥ ⲡⲓⲗⲟⲩⲟⲥ ⲛⲧⲉ ⲫⲱⲩⲧ ... ⲉⲕⲉⲧⲉ ⲛⲁⲛ ⲛⲧⲉⲕⲣⲓⲣⲓⲛⲛⲛ
« Christe, Verbum Patris ... da nobis
nam pacem »; des.: ⲧⲉⲛⲧⲱⲟⲩⲩ ⲛⲁⲥ ⲁⲓⲛⲁⲩ « glorificamus eam ». F. 218^v,
ubscriptio arabica: ⲁⲓⲙⲁⲓⲛⲁⲩ ⲁⲓⲙⲁⲓⲛⲁⲩ ⲁⲓⲙⲁⲓⲛⲁⲩ ⲁⲓⲙⲁⲓⲛⲁⲩ
« Desinit sectio pro tem-
pore ieiunii sancti et Pentecostes purae auxilio Domini nostri Iesu Christi;
i sit gloria in perpetuum et super nos misericordia eius perennis ».

27 (ff. 220-275^v) Doxologiae in beatam Mariam Virginem,
angelos, apostolos, martyres et sanctos, Batos; cf. Vat. (=V.) 36,
f. 302-342. ¹ (ff. 220-221) In beatam Virginem, inc.: ⲉⲣⲉ ⲛⲧⲟⲗⲁ-
ⲉⲗⲁ (V. 36, f. 302); f. 220^v, om. ⲭⲥⲉⲣⲉ ⲛⲉ ⲱⲩ ⲧⲡⲁⲣⲟⲩⲛⲟⲥ ... ⲛⲉⲙⲙⲁ-
ⲓⲟⲩⲛⲁⲩ « Salve, o Virgo, ... Emmanuel »; item in duobus hymnis
equentibus; ² (ff. 221-222^v) item, inc.: ⲱⲟⲩⲛⲓⲗⲁⲧⲉ ⲛⲉⲟⲩ (V. 36, f. 303);
(ff. 222^v, 223) item, inc.: ⲧⲉⲙⲉⲧⲛⲓⲱⲩⲧ (V. 36, f. 304); ⁴ (ff. 223^v-224^v)
in Michaellem, inc.: ⲙⲓⲭⲁⲛⲁⲩ ⲟⲩⲩⲁⲓⲛⲉⲛⲟⲩⲩⲉⲓ ⲛⲉⲟⲩ ⲟⲛ (V. 36,
f. 305, inc.: ⲙⲓⲭⲁⲛⲁⲩ ⲡⲁⲣⲭⲟⲛ ⲛⲛⲓⲑⲛⲟⲩⲓ ⲛⲉⲟⲩ ⲟⲛ); ⁵ (ff. 224^v,
225) in Gabrielelem, inc.: ⲓⲁⲃⲣⲓⲛⲁⲩ ⲡⲓⲁⲧⲧⲉⲗⲟⲥ (V. 36, f. 306);
(ff. 225^v-226^v) in Raphaellem, inc.: ⲓⲉⲛⲉⲗⲁ ⲛⲓⲃⲉⲛ (V. 36, f. 306^v);
(ff. 226^v-227^v) in Suriel, inc.: ⲙⲁⲣⲉⲛⲟⲩⲱⲩⲩⲧ ⲙⲓⲑⲱⲩⲧ (V. 36,
f. 307^v); ⁶ (ff. 227^v-228^v) in quattuor animalia, inc.: ⲡⲓⲗⲁ ⲛⲉⲧⲱⲟⲩⲛ
V. 36, f. 308); ⁷ (ff. 228^v-230) item, inc.: ⲧⲟⲧⲉ ⲣⲱⲛ (V. 36, f. 309);
⁸ (ff. 230-231^v) in seniores, inc.: ⲟⲩⲛⲓⲱⲩⲧ ⲓⲁⲣ ⲡⲉ ⲡⲓⲧⲁⲓⲟ (V. 36,
f. 310^v); ⁹ (ff. 232-233) in Iohannem Baptistam, inc.: ⲙⲓⲛⲉ ⲟⲩⲟⲛ
ⲧⲱⲛⲉⲓ (V. 36, f. 313); f. 232^v, ⲁⲓⲉⲣⲙⲉⲙⲉⲣⲉ (cf. Vat. 36, f. 313^v) inc.
absque titulo, minio scriptis linn. 1 et 2 omissoque ⲧⲱⲗⲁⲅ in fine hymni

praecedentis; ¹² (ff. 233-234) in centum quadraginta quattuor millia Innocentium, inc.: **ΑΙΝΑΥ ΕΟΥΑΓΓΕΛΟΣ** (V. 36, f. 314); ¹³ (ff. 234-235) in apostolos, inc.: **ΠΙΨΟΡΠ ΘΕΝ ΝΙΑΠΟCΤΟΛΟΣ** (V. 36, f. 315); ¹⁴ (ff. 235-236) in tres pueros, inc.: **ΤΕΠΟΥΕΣ ΗΨΩΚ** (V. 36, f. 311); ¹⁵ (ff. 236-237^v) in s. Stephanum, inc.: **ΦΗ ΕΤΤΑΙΝΟΥΤ** (V. 36, f. 315^v); textus prinigenius des.: **ΗΤΕ ΤΜΕΤ** (f. 237, lin. ult.) **ΜΑ(Ρ)ΤΥΡΟΣ ΝΤΕΡΧ** (f. 238, lin. 1); f. 237^v iteratum exhibet textum folii 230: **ΚΑΤΑ ΠΤΥΡΟΣ... ΠΙΚΔ ΜΠΡΕΒΥΤΕΡΟΣ**; sed bohairie tantum; scripturam f. 237^v necnon lineam primam f. 238 ductibus rubris cancellavit ipse forsan librarius adiectis insuper calamo rudiore et pallidiore atramento ^a voce **ΜΑΡΤΥΡΟΣ** in imo f. 237, ^b f. 237^v, e transverso, in columella vacua, doxologiae conclusione **ΤΩΒΕ ΜΠΟC... CΤΕΦΑΝΟΣ ΠΙΜΑΡΤΥΡΟΣ ΝΤΕΡΧ** (Vat. 36, f. 316^v); ¹⁶ (f. 238^v) in s. Georgium, inc.: **Ξ ΗΡΟΜΠΙ** (V. 36, f. 316^v); ¹⁷ (ff. 238^v-239^v) in s. Theodorum, inc.: **Α ΠΕΠΟC ΙΗΣ ΠΧC** (V. 36, f. 317); ¹⁸ (ff. 239^v-240^v) in s. Mercurium, inc.: **ΦΙΛΟΠΑΤΗΡ ΜΑΡΚΟΥΡΙΟΣ** (V. 36, f. 318); f. 240^v, in fine hymni in s. Mercurium ante **ΤΩΒΕ**, om. **ΧΕΡΕ ΝΑΚ Ω ΠΙΔ ... ΜΑΡΚΟΥΡΙΟΣ** «Ave martyr... Mercuri» (V. 36, f. 318^v); ¹⁹ (f. 241^v) in abba Mena, inc.: **ΕΨΩΠ ΟΥΗ ΗΤΕ ΠΙΡΩΠΙ** (V. 36, f. 319); f. 241^v, ante **ΤΩΒΕ**, om.: **ΝΙΧΛΟΜ ... ΗΧΛΟΜ ΕΧΩΩΤ** «Coronae... coronas super eos» (V. 36, ff. 319^v, 320); ²⁰ (ff. 242-247^v) in omnes martyres, inc.: **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΙΜΑΛΑΙΤΟΝ** (V. 36, f. 320 levem praebet discrepantiam in martyrum recensitionis ordine); ²¹ (ff. 248-249) in abba Antonium, inc.: **ΒΩΔ ΕΒΟΔ ΘΕΝ ΝΕΤΕΝΡΗΤ** (V. 36, f. 324^v); in fine discrepat tum a V. 36, tum a Labib, p. ΤΟΗ; ²² (ff. 249^v-250^v) in abba Paule, inc.: **ΠΕΝΙΩΤ ΕΘΤ ΑΒΒΑ ΠΑΥΛΕ** (V. 36, f. 325^v) ²³ (ff. 250^v-252) in s. Antonium et s. Paulum, inc.: **Ω ΝΙCΤΥΛΛΟC** (V. 36, f. 326^v); ²⁴ (ff. 252-253) in abba Macarium magnum, inc. **ΧΕΡΕ ΑΒΒΑ** (ductu rubro cancellatum) **ΠΙΝΚΥ(Τ) ΑΒΒΑ** (V. 36, f. 327^v) ²⁵ (ff. 253-255) in abba Macarium et sanctos, inc.: **ΠΙΧΕΡΟΥΒΙ** (V. 36, f. 328^v); ²⁶ (ff. 255-256) in abba Macarium episcopum, inc. **ΕΓΝΑΜΟΥΤ ΕΡΟΚ** (V. 36, f. 330; in cod., paragraphus tertia **ΑΚΜΑΧΟC... ΝΕΚΕΨΩΩΤ**, in textu omitta, postea atramento pallidiore, ac ipsius, ut videtur, librarii manu, in mg. f. 255^v, e transverso adiect est, ultimis verbis cultro glutinatoris partim resectis); ²⁷ (ff. 256-257) in abba Macarium presbyterum, inc.: **CΕΕΡΜΕΕΡΕ ΘΑΡΟΚ** (V. 3 f. 330^v); ²⁸ (ff. 257-258) in higuenum Scetensem, abba Iohannes inc.: **ΑΚΨΩΠΙ ΓΑΡ ΝΟΥΦΩCΤΗΡ** (V. 36, f. 331^v); ²⁹ (ff. 258-259^v) i

bba Iohannem nigrum, inc.: **Α ΠΙΣΘΟΙΝΟΥΤΙ ΨΩΨ ΕΒΟΛ** (V. 36, 332); ³⁰ (f. 260^{r.v}) in abba Piṣoi et abba Paulum e Tam-
iah, inc.: **ΙΩΣΗΦ ΠΙΑΡΧΗΕΡΕΥΣ** (V. 36, f. 333^v); ³¹ (ff. 261-262) in
atres graecos Maximum et Dometium, inc.: **ΝΙΦΟΣΤΗΡ** (V. 36,
334); ³² (ff. 262-263^v) in abba Moysen nigrum, inc.: **ΠΙΨΟΡΠ
ΜΑΡΤΥΡΟΣ** (V. 36, f. 335); ³³ (ff. 263^v-264^v) in eundem, iterum,
ic.: **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΙΛΠΟΣΤΟΛΟΣ** (V. 36, f. 336); ³⁴ (ff. 264^v-266)
in uadragiuta novem martyres Scetenses, inc.: **ΝΙΛΓΙΟΣ ΣΤΑΥ-
ΟΦΟΡΟΣ** (V. 36, f. 337); ³⁵ (f. 266^{r.v}) in omnes staurophoros,
ic.: **ΘΜΗ ΝΙΒΕΝ** (V. 36, f. 338); ³⁶ (f. 267^{r.v}) in prophetam
Iliam, inc.: **ΗΛΙΑΣ ΠΙΘΕΣΒΙΤΗΣ** (V. 36, f. 338^v); ³⁷ (ff. 267^v-268^v) in
Iacum apostolum, inc.: **ΜΑΡΚΟΣ ΠΙΛΠΟΣΤΟΛΟΣ** (V. 36, f. 339);
¹ (ff. 268^v-269^v) in Virginem sanctam Dominam Mariam, inc.:
ΨΩΠΙ ΝΘΟ ΕΡΕΣΟΜΣ (V. 36, f. 340); ³⁸ (ff. 269^v-270^v) in Severum
antiochenum, inc.: **ΠΙΚΕΒΕΡΝΙΤΗΣ** (V. 36, f. 340^v); ⁴⁰ (ff. 270^v-271^v)
in patriarcham huius temporis, inc.: **ΑΚΘΙ ΤΧΑΡΙΣ** (V. 36, f. 341);
¹ (f. 272^{r.v}) **ΤΕΝΘΙΣΙ ΜΜΟ ΘΜΑΥ ΜΠΙΟΥΩΙΝΙ** « Exaltans te, ma-
tem luminis » (Labib, pp. **ΥΜΘ, ΥΝ**, sub titulo « Prologus ad Credo »);
² (ff. 272^v-275^v) **Ε(Ν) ΣΟΦΙΑ ΘΥ... ΤΕΝΝΑΡΤ ΕΟΥΝΟΥΤ ΝΟΥΩΤ**
In sapientia Dei... credimus in unum Deum » (Labib, pp. **ΥΝ - ΥΝΒ**).

II (ff. 276-303^v) Diaconale, praemissis titulo **ΣΥΝ Θ(Ε)Ω ΤΑΡΧΗ
ΑΨΩΕΨΥ ΜΠΙΔΙΑΚΩΝ** « Cum Deo; initium ministerii diaconi », necnon
ubrica **ΑΧΩ ΕΥΛΟΓΙΣΟ(Ν) ΑΜΗΝ** « Dic: benedic, amen »; cf. codd.
Vat. copt. 27 et 28; quae maxime discrepant hic recensemus.

Ff. 276-280^v **ΙC ΠΑΤΗΡ...**, passim ut Vat. 28, ff. 1-7^v, at f. 277, om.
ΠΡΟC... **ΤΡΑΠΕΖΑ**; f. 279, pro **ΑΒΒΑ ΜΑΡΚΟΣ** habet **ΑΒΒΑ ΠΙΜ** et
post **ΟΥΧΑΙ ΘΕΝ ΠΘC ΑΜΗΝ**, transit ad **ΚΑΘΟΛΙΚΟΝ ΠΕΤΡΟΥ** et
reliqua, ut Vat. 28, ff. 6^v-7^v, sed des. f. 280^v: **ΠΙΩΝΘ ΗΝΕΡ; ΑΓΙΟΣ
ΘC**; f. 380^v, **ΠΡΟC...** **ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ** usque ad **ΨΑ ΕΝΕΡ** ut Vat. 28,
ff. 10^v-11^v; ff. 281-282, **ΠΡΟC...** **Υ. Τ. ΝΟCΟΥΝΤΩΝ... ΤΩΝ ΚΑΤΗ-
ΧΟΥΝΕΝΟΥ** (sic) **ΚΕ ΕΖ.**, ut Vat. 27, ff. 6-7; ff. 282-283, praemissa nota
arabica « Dicuntur tria **ΠΡΟCΕΥΧΑCΘΕ** et Credo superius scripta », transit
ad **ΠΡΟC...** **Υ. Τ. ΤΕΛΙΑC ΗΡΗΝΗC** et reliqua ut Vat. 27, ff. 10^v, 11, sed
les.: **ΠΕΡΙΟΥΤ ΗΝΑΙ**; f. 283, **ΠΧC ΠΕΝΘΩΡ**, ut Vat. 27, f. 11^{r.v}, at des.:
ΠΧΩ ΜΜΟC; f. 283, **ΠΡΟCΦΕΡΙΝ** et reliqua, fere ut Vat. 27, ff. 12-20^v,
ad om. **ΩCΑΝΝΑ...** **ΥΨΙCΤΗΣ** quod habet Vat. 27, ff. 12^v, 13; ff. 287-288^v,
lypticha patriarcharum desinunt cum Marco, Iohanne, Gabriele, qui est
Gabriel IV, an. 1370-1378; librarius qui in exscribendis patriarcharum

nominibus necnon in apponendis eeries notis, interdum erravit, nominum menda omissionesque ipeemet correxit et supplevit, non eemper tamen notarum, ita ut ultimae patriarcha Gabriel notetur octogesimus quartus, dum eeries emendata nomina complectitur octoginta et eex; noni patriarchae nomen scribitur ΚΕΔΕΥΘΙΑΝΟΥ; f. 289^v, inter monachos om. ΠΑΡΩΜΑ; f. 290^v, post ΤΙΜΟΝ ΝΟΥΨΥΧΗ ΤΗΡΟΥ (Vat. 27, f. 20^v), prosequitur: ΘΕΝ ΚΕΝΘ ΗΝΕΝΙΟΤ ΕΘΥ ΑΒΡΑΑΜ et reliqua, ut Vat. 28, f. 38^v; des. f. 291^v: ΤΩΝ ΕΩΝΟΝ ΑΜΗΝ; ff. 291^v, 292, post rubricam ΠΕΝΙΩΤ ΕΤΘΕΝ, prosequitur: ΤΑΣ ΚΕΦΑΛΑΣ, fere ut Vat. 28, ff. 40^v-41^v, at des.: ΑΓΑΠΗ ΙΥ ΧΥ ΗΜΩΝ; f. 292, post rubricam ΣΜΟΥ ΕΦΤ ΘΕΝ, add.: Η ΧΑΡΙΣ ΤΟΥ ΚΥ; des., f. 292: Ν ΗΡΗΝΗΣ; f. 292, eub titulo arabico « Responsea liturgiae s. Gregorii »: ΛΟΑΝΝΑ; des., f. 292^v: Η ΤΗΣ <Υ>ΨΙCΤΗΣ (cf. Vat. 27, ff. 12^v, 13); ff. 292^v, 293, ΟΥΩΧΥΤ ΑΠΙΡΗΝΗ...; προσ. Υ. Τ. ΦΥΛΟΧΥ et reliqua, ut Vat. 27, f. 24^v; des.: ΗΜΩΝ Ξ; f. 293, ΒΩΛ ΕΒΟΛ, ut Vat. 27, ff. 20^v, 21, at des., f. 293^v: ΕΚΕΧΧΥ ΝΑΝ ΕΒΟΛ; ff. 293^v-302, eub titulo arabico « Responsea liturgiae s. Marci eeu Cyrilli »: Τ. ΕΧΕΝ ΤΕΙΡΗΝΗ « Orate pro pace » et reliqua, ut ap. Tuki πικωμ ήτε πικωμτ ήαναφορά (an. 1736), *Anaphora s. Cyrilli*, pp. 30Ε - ΤΚΒ, collatie pp. 3ΚΕ, 3ΚΗ, 3ΚΘ; ibidem leguntur sub rubrica ο διακων passim, et eub rubrica ο λαος, ante κ. το ελεος, p. ΤΚ, et ελεησον, p. ΤΚΒ; f. 302, eub rubrica arabica « Dicitur diebus ieiunii »: ΣΩΜΑΤΟΣ, ut ap. Tuki, op. laud., p. 3ΞΒ; des. f. 302^v: ΜΑΡΕΚΥΕΠ-ΕΜΟΤ ΗΤΟΤΟΥ ΑΔΑ. « Gratiae agamue pro eis; all. »; f. 302^v, ad dimittendum populum, mane et veepere: ΕΝ ΗΡΗΝΗ..., ΤΑ-ΧΟΥΤΕΡΟΝ... (cf. Tuki, op. laud., p. 184); f. 303, pro feria VI paschatie, ante Evang.: κε Υ. ...ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ; f. 303^v, ad dimittendum populum, extra officium: ΜΑΥΕ ΝΩΤΕΝ « Ite » (Tuki, p. 10^v); eequitur subscriptio: كل جواب, quam alter amanuensis eic complendam duxit: بحمة الصفحة المقدسة البروشات ال... « Desinunt responseiones invitationum (abrūsāt, προσευχασε)..... in hebdomade Paschatie sancti ».

Ff. 2, 9^v, 28^v, 116, 129, 131, 139^v, 143, 152, 155, 169^v, 172, 179, 182^v habent initio: CYH ΘΕΩ اسم الله « In nomine Dei » et ff. 32^v, 121, 276: CYH ΘΕΩ; ff. 21^v, 115^v, 128^v, 139, 142^v, 151^v, 169, 178^v, 218^v, in fine: بلغ « Abeolutum est ».

Prisini codicie quinionum supersunt: ff. quattuor (5-8) quinionis Α, ff. octo (11-18) quinionis Β, quinio Ξ integer (ff. 19-28), ff. octo (29-36) quinionis Γ, quinio ι (ff. 99-108), ff. novem (109-117) fasc. ΙΑ, ff. novem (118-120, 122-127) quinionis ΙΒ, quinionis ΙΓ - ΚΑ

acie foliorum superiore: . . . (؟) ايساليات « Psalliae et ». F. 1, chartae posterioris.
N°. 38. Vac. f. 219^{r-v}.

Integumentum, e rubro corio confectum, ornamenta exhibet auro impressa atque in dorso notam codicis 38 ac stemmata Pii VI et Francisci de Zelada card. biblis. thecarii.

39. Saec. XIV et saec. XVII, chart., mm. 130 × 88, ff. 301, linn. 16, 17.

Psalmodia, bohairice cum titulis, rubricis et paucis sectionibus arabicis necnon graecis. Codex fine mutilus, continet, praeter fragmentum theotokiae alterius manus, psallias pro variis festis, salutationes seu versiculos ad osculum pacis, troparia evangeliorum pro dominicis, pro tempore ieiunii et quibusdam diebus festis per annum, cantus pro media nocte, canones pro dominicis et festis, fragmentum psalmodiae, hymnos (ὁμολογια) pro variis festis, cantus varios et partem psalmodiae (ff. 282-301) manus et chartae recentioris.

I (ff. 2-3^v) Fragmentum theotokiae.

1 (f. 1^r., absque titulo) ΞΕΡΕ ΘΕΟΤΟΚΗ ΠΑΡΘΕΝΕ ΜΥΘΗΡ « Salve, Deipara virgo, mater »; des.: ΤΟΝ ΥΜΝΟΝ ΗΜΟ[Ν] ΣΕ ΜΕΓΑΛΥΝΟΜ[Ε]Ν « cantum nostrum magnificamus te » (Domadios, op. laud., pp. 6, 7, sub titulo: « Sectio graeca in Virginem », mutato paragraphorum ordine).

2 (f. 3^r., absque titulo) ΑΥΤΗ ΗΝΚΥΩΥΤ ΜΠΕΝΙΩΤ ΠΕΤΡΟΣ « Datae sunt claves patri nostro Petro »; des.: ΑΓΓΕΛΟΙ ΟΥΘΟΟΙΝΟΙ ΕΤ-
CΟΤΠ ΕΝΙΧΕΡΟΥΒΙΜ « adduxit incensum ad Cherubim ».

II (ff. 4-90^v) Psalliae pro variis festis et salutationes, praemisso: CΥΝ ΘΕΩ ٱلله بسم « In nomine Dei ».

I (ff. 4-79^v) Psalliae pro variis festis; cf. codd. Vat. (= V.) copt. 36 et 37. ¹ (ff. 4-7^v) Psallia in tres pueros, ante ΤΕΝΟΥΕΣ ΝΩΥΚ, Batos, inc.: ΑΡΙΨΑΔΙΝ (V. 36, f. 108); ² (ff. 7^v-12) psallia pro Nativitate, Batos, inc.: Α ΦΤ ΣΑΧΙ ΝΕΛ ΜΑΥΣΗC (pristino deperdito suffectum est f. 10 vacuum; integrum textum habet V. 36, ff. 85^v-88); ³ (ff. 12-15) psallia, item, Adam, inc.: Α ΦΤ ΠΙΝΑΝΤ ΠΟΥΡΟ (V. 37, f. 178^v); ⁴ (ff. 15^v-20) psallia pro Epiphania, Batos, inc.: Α ΠΟΥΡΟ ΗΤΚΤΗC (V. 37, f. 172); ⁵ (ff. 20-23^v) psallia, item, Adam, inc.: Α ΠΟC ΕΡΟΥΡΟ (V. 37, f. 162; in fine discrepat); ⁶ (ff. 23^v-27) psallia pro quadragesima, Batos, inc.: ΑΜΩΙΝΙ ΗΤΕΝΕΡΗC-ΤΕΥΙΝ (V. 37, f. 101); ⁷ (ff. 27^v-30) psallia, item, Adam, inc.: ΑΜΩΙ ΗΤΑΣΙΝ ΕΠΩΩΙ (V. 37, f. 103^v); ⁸ (ff. 30-33^v) psallia pro Resurrectione et tempore Pentecostis, Batos, inc.: ΑΛΗΘΩC ΤΕΝΝΑΖΤ

. 37, f. 105^v); ⁹ (ff. 33^v-37) psallia pro Resurrectione, Adam, inc.: **ΑΓΓΤΩΝΗΓ ΗΧΕ ΦΤ** (V. 37, f. 110; discrepat in fine); ¹⁰ (ff. 37-41) psallia in B. Mariam Virginem, per annum, Batos, inc.: **ΔΙΣΩΤΕΜ ΙΚΑΦ** (V. 37, f. 12); ¹¹ (ff. 41^v-44^v) psallia, item, ad **CEMOYΤ**, lam, inc.: **ΔΙΝΑΡΤ ΕΘΕ ΦΑΙ** « Credidi, propterea » (Labib, ed. 1908, ff. 41-44); ¹² (ff. 45-49^v) psallia pro ieiunio et festis apostolorum, Batos, inc.: **Α ΠΕΝΟΤ ΗΣ ΠΧΣ ΠΙΝΟΥΤ** (V. 37, f. 118^v); (ff. 49^v-53) psallia, item, Adam, inc.: **ΔΙΩΥ ΟΥΒΗΚ** (V. 37, f. 122); (ff. 53-57^v) psallia pro festo Inventionis s. Crucis, die 10 armahât et die 17 tût, Batos, inc.: **ΑΡΙΨΑΖΙΝ ΕΠΧΣ** (V. 37, f. 91); (ff. 58-61) psallia pro festo Inventionis s. Crucis, Adam, inc.: **ΝΟΝ ΔΑ ΝΙΠΙΣΤΟΣ** (V. 37, f. 95); ¹⁶ (ff. 61^v-66) psallia pro Domitica Palmarum, Batos, inc.: **ΑΡΙCΑΖΠΙΖΙΝ ΔΕΝ ΟΥCΟΥΑΙ** (V. 37, f. 149^v); ¹⁷ (ff. 66-69) psallia, item, Adam, inc.: **ΑΡΙCΑΖΠΙΖΙΝ ΔΕΝ ΥCΑΖΠΙΓΓΟΣ** (V. 37, f. 153); ¹⁹ (ff. 69^v-72^v) psallia pro Nativitate, Adam, inc.: **ΔΜΩΙΝΙ ΤΗΡΟΥ ΗΤΕΝΔΩC** (V. 37, f. 175^v); ¹⁹ (ff. 72^v-75) dei confessio latronis qui erat a dextris, graece, inc.: **ΑΝΗC-ΥΤΗ ΜΟΥ**; des.: **ΕΒΟΗCΙΝ' ΑΝΗCΘΥΤΗ...**; ²⁰ (ff. 75-76^v) responsum in Dimas latronem, inc.: **ΩΟΥΝΙΑΤΚ ΗΘΟΚ Ω ΔΗΜΑC ΠΙ-ΟΝΙ** « Beatus es tu o Dimas latro » (f. 75^v, paralexis: **ΑCΥΩΠΙ** « Fuit »); es.: **ΑΧΟC ΤΗΡΟΥ ΧΕ ΑΜΗΝ ΕCΕΥΩΠΙ** « dicite omnes: ' Amen, fiat ' »; (ff. 76^v-78^v) interpretatio arabica, inc.: **اذكرني يا رب في ملكوتك اذكرني** Memento mei, Domine, in regno tuo; memento mei...; des.: **قولوا كلهم امين** « dicite omnes: ' Amen, fiat ' »; ²² (ff. 78^v-79^v) pro vigiliis postolorum eorumque festis omnibus, post lectionem arameam Pauli, inc.: **ΩΝΤΟC ΑΔΗΘΩC ΓΑΡ ΚCΕΖΤΙΝ ΕΝ ΤΙΝ ΠΑ-ΔΕΝ ΤΙΝ ΓΙΝ** (cf. Ps. 18, 5; Rom. 10, 18), graece, cum conclusione ohairica: **ΤΩΒΖ ΑΠΟΤ... ΝΕΜ ΗCΕΠΙ ΝΗΙ[ΜΑ]ΘΗΤΗC ΗΤΕΡΩC** rogate Dominum... et reliqui discipuli, ut ».

2 (ff. 81-91^v) Salutationes, seu versiculi dicendi ad osculum pacis, in festis, per annum (cf. S. C. Malan, *Original documents of the coptic church*. IV. *The holy Gospel and versicles for every sunday and other feasts in the year*, Lond., 1874). Brevitatis studio, horum versiculorum sicut et tropariorum quae sequuntur, sola iam traduntur initia. ¹ (f. 81) Die anni **ΔΩΙΧΙ ΝΙΒΕΝ ΕΤΔΩΟΥ** « Omne opus malum »; ² (f. 81^v) die 2 tût, in Iohannem Baptistam **ΧΕΡΕ ΙΩΑΝΝΗC ΠΙΝΙCΥΤ** **ΑΠΡΟΔΡΟΜΟC** « Salve Iohannes, magne praecursor »; ³ (f. 81^v) die 17

tūt, in s. Crucem **ΑΥΕΝ ΠΥΘΩΤ** ἡΤΕ **ΔΑΡΟΝ** « Adduxerunt virgam Aaron »; ⁴ (f. 82) die 21 mensis, per annum **ΟΥΝΟQ** **ΜΑΡΙΔ** « Laetare, Maria »; ⁵ (f. 82^{r.v}) die 21 ha'ūnah, in feste Virginis; consecratio Petri **ΑΡΧΗ** ἡΤΤΑΖΙC **ΑΦΩΥ** **ΙΠΕΝ** **ΙΩΤ ΠΕΤΡΟC** « Principium ordinis, consecravit Petrum, patrem nostrum »; in mg. manu posteriore: **ΑΦΚΩΤ** **ΗΤΕΚΚΑΖΙCΙΑ** « Aedificavi ecclesiam » (cf. Malan, p. 68); ⁶ (f. 82^v) die 7 hatūr, in s. Georgium aliosque martyres **ΖΑΝΧΔΟΜ** « Coronae »; ⁷ (f. 82^v) per omnibus festis archangeli Michaelis ceterorumque angelorum **ΖΑΝΑΝΩΟ** « Millia »; ⁸ (ff. 82^v, 83) die 24 hatūr, in presbyteros spirituales **ΧΕΡΕ** **ΠΚΑ** **ΙΠΡΕCΒΥΤΕΡΟC** « Salvete viginti quattuor presbyteri »; ⁹ (f. 83) in festo Nativitatis **ΡΩQ** **ΓΑΡ** **ΙΠΕΚ** **ΙΩΤ** « Os enim patris tui »; ¹⁰ (f. 83^{r.v}) dominica I kihak et tempore ieiunii **ΑΡΙΑCΠΑΖΕCΕC** « Osculamini »; ¹¹ (f. 83^v, 84) dominica II kihak **ΧΕΡΕ** **ΤΜΑCΝΟΥΤ** « Salve Deipara »; pro dominica II solum scribitur initium **ΟΥΝΟQ** « Laetare »; ¹² (f. 84) dominica I kihak **ΟΥΩΙΜΙ** **ΠΕ** **ΦΤ** « Lux est Deus »; ¹³ (f. 84^{r.v}) die 28 kihak in vigilia Nativitatis **ΨΥΧΗ** **ΝΙΒΕΝ** « Omnis spiritus »; ¹⁴ (f. 84^v, 85) die 11 tūbah, in festo Baptismatis (Christi) et super pelvis et infra missam (cf. Malan, p. 43) **ΗΠΠΕ** **ΑΦΕΡΜΕΦΕ** « Ecce testimonium reddidit »; ¹⁵ (f. 85) die 22 tūbah, in festo patris nostri Antonii et in omnes sanctos **ΝΗ** **ΕΘΥ** ἡΤΑΚ « Sancti tui »; ¹⁶ (f. 85^{r.v}) die 12 cuiusque mensis, in archangelum Michael et omnes angelos **ΖΑΝΑΝΩΟ** « Millia »; ¹⁷ (ff. 85^v, 86) in omnibus festis apostolorum **ΝΕΝΙΟΥΤ** ἡΠΟCΤΟΛΟC « Patres nostri apostoli »; ¹⁸ (f. 86^{r.v}) tempore ieiunii **ΠΥC** **ΠΕΝCΩΡ** « Christe, salvator noster in fine: pro Virgine et angelis, **ΖΥΤΕΝ** **ΗΠΡΕCΒΙΔ** « intercessibus »; pro apostolis, martyribus et sanctis, **ΖΥΤΕΝ** **ΗΠΕΥΧ** « precibus »; deinde dicitur: **ΤΕΝΟΥΩΥΤ** **ΙΜΟΚ** « Adoramus te » (sc. initia); ¹⁹ (f. 86^v) feria V hebdomadae sanctae, super pelvis **ΡΑΥΙ** **ΟΥQ** **ΘΕΖΗΛ** « Gaude et laetare »; ²⁰ (ff. 86^v, 87) praemissa rubrica « et in mysteriis consecrandis, sacerdos non dicit orationem salutationis, sed populus dicit, post symbolum **ΑΡΕΜΑCQ** **ΔΘΗ** **ΘΩΔΕΒ** « Genuisti eum sine labe » (Malan, p. 56, s. rubrica « also for the Great Thursday »); ²¹ (f. 87) dominica palmarum **ΥC** **ΝΙΚΟΥΧΙ** ἡΔΑΩΟΝΙ « Ecce parvuli pueri »; ²² (f. 87^{r.v}) s. rubrica « sabbato sancto, omissa salutatione, a sacerdote, dicitur populus ante **ΠΡΟCΦΕΡΙΝ** : **ΧΕ** **ΘΕΝ** **ΠΕΚΟΥΙΜΙ** « In lumine tu;

ff. 87^v, 88) die Resurrectionis et deinceps usque ad festum
 censionis **Α ΠΧΣ ΠΕΝΝΟΥ† ΤΩΝΗ** «Christus Deus noster surrexit»;
 f. 88) in festo Pentecostes et reliquis festis dominicis **Α-
 ΝΥ ΨΑΡΟΝ ΑΨΟΟΥ** «Veni ad nos hodie»; ²⁵ (ff. 88^v-90) ad sonum
 mpanae secundum, ab omni populo simul in omnibus li-
 rgiis **ΔΕΥΤΕ ΙC ΤΙΝ ΤΡΑΠΕΖΑ** (graece); pro opportunitate addenda:
 diebus ieiunii et omnibus diebus dominicis a populo, **ΔΟΞΑ CΙ Ο ΠΑ-
 ΗΡ** (graece); ¹ si tempus urgeat, ab iis qui sunt in sanctuario, **ΑΓΙΟC
 ΑΕCΕ**; ² **†ΤΦΕ ΡΑΨΙ** «Caelum laetare»; a populo; ³ **ΤΑ ΧΕΡΟΥΒΙΜ**
 aece), ab iis qui sunt in sanctuario; ⁴ si tempus urgeat, in dominicis
 r annum, a populo, **ΝΙΧΕΡΟΥΒΙΜ CΕΟΥΩΨΤ ΑΨΟΟ** «Cherubim
 rant eum», adiecto in liturgia S. Gregorii: **ΩCΑΝΝΑ Η ΤΗC ΑΨΙCΤΗC**
 aece); cf. Tuki, **ΝΙΧΩΜ ΝΤΕ ΠΨΟΜΤ ΗΑΝΑΦΟΡΑ**, pp. 76, sqq.
 90^v, duplici manu diversa: ⁵ **ΕΓΧΟΤΗΕ ΠΕΝΘΑ ΘΑ ΕΡΓΑ** (graece)...;
ΕΘΒΕ ΤΑΝΑCΤΑCΙC «Propter Resurrectionem».

III (ff. 91-129^v) Troparia Evangeliorum, praemissis invocatione:
ΡΗ ΘΕΩ ΑΛΟΥ «In nomine Dei fortis» et titulo arabico: **نبتدى
 بمون الله وحسن توفيقه يكتب ما يجب قراءته من مردات الانجيل المقدسة في الا-
 وایم الاعیاد والاصوام من اول السنة الى اخر**
 ice, scribere aggredimur quod legendum est e tropariis sanctorum Evan-
 gliorum diebus dominicis, festorum et ieiuniorum, a principio usque ad
 uni finem».

Pro dominicis mensium tūt, bābah, hatūr, kihak, tūbah et amšir;
 epe, non tamen continuo ac rarius inde a f. 102, scriptura posteriore
 rabice adiecta sunt initia evangeliorum ad quae singula spectant troparia
 aequae, paucis exceptis, consonant cum evangeliorum initiis codicis Vat.
 opt. 29, ff. 1-220; cf. etiam Malan, *The holy Gospel and versicles*, pp. 1 sqq.,
 t, pro ipsis tropariis. ibid., *The versicles*, passim. Tropariorum quae saepius
 ecurrunt semel tantum integrum textum tradere solet librarius, initia sola
 xinceps, addito quandoque monito arabico.

1 (ff. 91-94) Mense tūt. ¹ (f. 91^r.v) Dominica I, vesp., **ΑΠΕ-
 ΤΟΝ ΤΩΝΗ** «Nullus surrexit»; mane, **ΗΘΟΚ ΟΥΘΟΝΟ ΑΠΡΟΦΗΤΗC**
 Tu plus quam propheta»; ad missam, **ΚΘCΙ ΕΝΙΠΑΤΡΙΑΡΧΗC** «Tu
 xcelso patriarchis»; ² (f. 92^r.v) dominica II, vesp., **†ΨΩΜΙ ΓΑΡ**
 Soerus autem»; mane, **ΓΙΟΥΙ ΗCΑ ΝΙΔΕΜΩΝ** «Percute daemones»;
 d missam, **ΑΧΟC ΘΕΝ ΝΙΘΝΟC** «Dic in gentibus»; item, **ΑΡΙΤΕΝ**
ΕΜΠΨΑ «Reddite nos dignos»; ³ (ff. 92^v-93^v) dominica III, vesp.,

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΠΕΝΝΟΥΤ « Emmanuel Deus noster »; item, **ΣΙΟΥΙ**; item **ΤΨΩΜΙ** (v. supra); mane, **ΗΠΠΕ ΔΕΩΣΑΧΙ ΝΕΜ ΠΙΒΩΚ** « Ecce dix servo »; item, **ΜΠΕΡΕΡΠΩΒΩ** « Noli oblivisci »; ad missam, **ΤΨΑΔ ΗΝΑΖΙΠΑΡΧΟΝΤΑ** « Dimidium bonorum meorum »; ⁴ (ff. 93^v, 94) dominica IV, vesp., **ΤΨΕΡΙ ΔΕ ΗΤΕ ΠΙΑΡΧΩΝ** « Filia autem ducis mane. **ΖΩΟΥΝ ΜΠΑΘΕΒΙΟ** « Novisti humilitatem meam »; item, **ΟΥΝΗΚΥ ΠΕ ΠΕΝΑΖΤ** « Magna est fides tua »; ad missam, **ΗΠΠΕ ΤΣΕΖΙΜΙ** « Ego mulier ».

2 (ff. 94-97^v) Mense bābah. ¹ (ff. 94-95) Dominica I, vesp., **ΗΨΟ ΗΡΩΜΙ** « Quinque millia hominum »; mane, Adam, **ΧΕ ΜΕΤΑΜ ΝΑΣΝΗ[ΟΥ]** « Nuntiate fratribus meis »; item, **ΘΕΝ ΦΡΑΝ ΜΦΙΩΤ** « I nomine patris »; ad missam, **ΒΩΔ ΗΝΙΣΝΑΥΖ ΤΗΡΟΥ ΕΒΟΔ** « Solvi vincula omnia »; item, **Α ΟΥΡΩΜΙ ΕΚΨΕΔ ΕΒΟΔ** « Homo paralyticus » ² (ff. 95-96^v) dominica II, vesp., **ΗΠΠΕ ΤΣΕΖΙΜΙ** (v. f. 94), item, **ΑΡΙΤΕ ΗΡΕΜΕ** « ΠΧΣ » « Libera nos Christe (ΑΡΙΤΕΝ postea mutatum in ΑΡΙΤΙΝ, sic; ΑΡΙΕΤΙΝ exscripsit Tuki, cod. Borgia copt. 27, f. 49; Malai op. laud., p. 4 « we pray Thee, o Christ, to make us free »); item, **ΣΙΜΟ ΠΕΤΡΟΣ ΕΠΕΘΟΥΡΣ** « Simon Petrus cuius mens »; mane, Adam, **ΑΣ ΕΠΙΜΕΛΑΥ** « Venit ad sepulchrum »; ad missam, **ΜΠΕΡΕΡΖΟΤ ΓΑΡ ΠΕΧΑ** « Nolite enim timere, ait »; item, **ΕΤΑΘΡΟΝΕΝ ΗΧΕ ΠΕΝΩΤΗΡ** « Cui iussisset Salvator noster »; item, **ΗΘΟQ ΔΕΩΣΑΧΙ ΝΕΜΩΟΥ** « Et ipse dixit illis »; item, **ΚΕ ΗΝΣ ΠΧΣ ΔΕΩΣΤΗ** « Dominus Iesus Christus elegit » ³ (ff. 96^v, 97) dominica III, vesp., **ΣΙΜΩΝ ΠΕΤΡΟΣ** (v. f. 95); item **ΖΕΩΟΥ ΗΧΕ ΖΑΝΩΦΗΡΙ** « Multiplicata sunt mirabilia »; item, **ΜΠΕΡΕΡΖΟΤ** (v. f. 95^v); item, **ΗΘΟQ ΔΕΩΣΑΧΙ** (v. f. 96); mane (inter lineas adiectum **ΑΣΙ ΕΠΙΜ**, v. f. 95^v), **ΑΥΙ ΗΧΕ ΝΙΖΙΟΜΙ** « Iverunt mulieres »; ad missam **ΚΟΥΡ ΜΒΕΔΛΕ** « Mutus caecus »; item, **ΣΙΟΥΙ ΗΣΑ** (v. f. 92); ⁴ (f. 97^v) dominica IV, vesp., **ΖΟΥΣΙΑ ΝΕΜ ΠΙΕΡΨΗΚΥ** « Auctoritate et potentia »; item, **ΖΑΝΧΗΝΙ** (Tuki, cod. Borg. copt. 27, f. 68^v: **ΖΑΝΧΗΝΙ**) **ΑΥΘΗ** (solum initium) « Medici laboraverunt »; mane, **ΚΑΛΩΣ ΘΕΝ ΟΥΜΕΘΩΝ** « Bene, in veritate »; item, **ΑΣΙ ΗΧΕ ΜΑΡΙΑ** (solum initium) « Ivit Maria » (v. f. 106^v); item, **ΘΕΝ ΦΡΑΝ ΜΦΙΩΤ** (v. f. 94^v); ad missam, **Α ΠΕΝΘ ΗΝΣ ΠΧΣ ΨΑΝΑΘΕΝQ** « Dominus noster Iesus Christus misertus est ».

3 (ff. 97^v-100) Mense hatūr. ¹ (ff. 97^v, 98) Dominica I, vesp. **ΩΟΥΝΙΑΤΟΥ ΗΝΗ ΕΤΑΥΩΤΕΜ** « Beati qui audierunt »; mane, **ΑΣ ΕΠΙΜΕΛΑΥ** (v. f. 95^v); item, **ΧΕ ΜΕΤΑΛΕ** (v. f. 94); ad missam, **ΜΟΙ ΝΑΙ ΗΟΥΖΥΠΟΜΟΝΗ** « Da nobis patientiam »; item, **ΧΕ ΝΑΙ ΝΕ ΝΗ ΕΤΑΥΩΤΕΜ** « Hi sunt qui audierunt »; ² (ff. 98-99) dominica II, vesp.

ἡΘΩΤΕΝ ΠΕΤΕΝΙΩΤ ΣΩΟΥΝ « Vos autem, pater vester novit »; item, ΖΑΝΧΡΗΜΑ (v. f. 99^v); mane, ΕΘΒΕ ΦΑΙ ΤΕΝΤΨΩΥΝ ΝΑϞ « Propterea glorificamus eum »; item, ἈCΙ ΕΠΙΜΡΑΥ (v. f. 95^v); ad missam, ΧΕ ΝΑΙ ΝΕ ΝΗ ΕΤΑΥCΩΤΕΜ « Hi sunt qui audierunt »; ³ (f. 99) dominica III, vesp., ΧΕ ἈΜΜΩΙΝΙ ΖΑΡΟΙ « Venite ad me »; mane, ἈCΙ ΕΠΙΜΡΑΥ (v. f. 95^v); ad missam, ΖΩΤΉ ΕΡΟΙ ἩΤΑΔΔΗΝΙ ΕΠΙCΤΑΥΡΟC « Oportet me elevari in cruce »; ⁴ (ff. 99-100) dominica IV, vesp., ΦΗ ΤΑϞΕΡΕΠΙΤΙΜΑΝ ἩΘ « Qui increpavit daemones »; item, ΝΗ ΕΤΡΗΥ « Vexatos »; mane, ἈCΙ ἩΧΕ ΜΑΡΙΔ (v. f. 106^v); ad missam, ΖΑΝΧΡΗΜΑ ἩΤΕ ΠΑΙΚΟCΜΟC « Bona huius mundi ».

4 (ff. 100-105) Mense kihak. ¹ (f. 100^{r.v}) Dominica I, vesp., ἡΠΠΕ ΤCΖΙΜΙ (v. f. 94); mane, ΟΥΟZ ΨΩΠ ΕΡΟΚ ἩΝΕΝΕΥΧΗ « Suscipe orationes nostras »; ad missam, ΖΑΧΑΡΙΑC ΠΙΟΥΗΒ « Zacharias sacerdos »; tem, ἡΠΠΕ ΟΥΟΝ ΤΩΝϞ (v. f. 91); ² (f. 100^v-101^v) dominica II, vesp., ἡΠΠΕ ΤCΖΙΜΙ (v. f. 94); mane, ΝΗΔΕΜΩΝ ΑΥΖΙΤΟΥ ΕΒΟZ « Daemonia eiecerunt »; ad missam, ΩΟΥΝΙΑΤΟΥ ἩΝΗ ΕΤΑΥCΩΤΕΜ (v. f. 97^v) « Beati qui audierunt »; item, ΤΕΝΤΉ ΝΕ ἈΠΙΧΕΡΕΤΙCΜΟC « Salutamus te »; item, ΟΥΧΟΜ ἩΤΕ ΦΗ ΕΤΒΟCΙ « Virtus Altissimi »; ³ (ff. 101^v, 102) dominica III, vesp., ΝΗΔΕΜΩΝ <ΑΥ>ΖΙΤΟΥ ΕΒΟZ (v. f. 100^v); item, ΤΨΩΜΙ ΓΑΡ (v. f. 92); item, ἡΠΠΕ ΤCΖΙΜΙ (v. f. 94); tem, ΖΩΟΥΝ ἈΠΑΘΕΒΙΟ (v. f. 93^v); mane, ΧΕΡΕ ΤΒΟΜΠΙ « Salve columba »; item, ΖΩΟΥΝ (v. f. 93^v); ad missam, ΕΘΒΕ ΦΑΙ ΤΕΝΕΡΧΩ-ΔΕΥΙΝ ΝΕΜ ΕΛΙCΑΒΕΤ « Propterea cantamus cum Elisabeth »; item, ΤΕΝΒΟCΙ ἈΜΟ ΘΕΝ ΟΥΕΜΠΨΑ « Exaltamus te digne » (solum initium; troparium integrum vide cod. Vat. copt. 43, f. 22); ⁴ (f. 102^{r.v}) dominica IV, vesp., ΕϞΕΟΥΩΝΖ « Apparuit »; item, ΖΕΩΨ (v. f. 96^v); mane, ΧΕ ΤΑΖΙΡΗΝΗ ἈΝΟΚ « Pax mea »; ad missam, ΟΥΤΟC ΤΕΝΕΡΟΜΟ-ΔΟΓΙΝ « Sic confitemur »; item, ἡΠΠΕ ΟΥΟΝ (v. f. 91); item, ΚΒΟCΙ (v. f. 91^v); ⁵ (ff. 102^v-104) die 28 kihak, vesp., Ω ΝΗΝΑϞΖΙ ἩΝΟΥΤ « O dolores divini »; item, ΕΘΒΕ ΦΗ ΕΤΑΥΜΑCϞ ΝΑΝ « Propter eum qui natus est nobis »; mane, ΧΕ ΕCΕΜΙCΙ ἩΝΟΥΗΡΙ « Parturiet filium »; tem, ΧΕ ΦΗΑΤCΑΡΖ « Qui sine carne »; item, ΟΥΟZ ΟΝ ΕΚΕΜΟΥΤ « Atque etiam vocabis »; ad missam, ΘΕΝ ΝΑΙ ΤΕΝΡΑΨΙ « In his laetamur »; item, ΝΕΜ ΟΥΖΙΡΗΝΗ « Et pax »; ⁶ (ff. 104-105) die 29 kihak, in festo Nativitatis, vesp., ΕΘΒΕ ΦΗ ΕΤΑΥΜΑCϞ (v. f. 103); tem, ΕΤΑΥΜΑCϞ ΘΕΝ ΒΗΘΔΕΜ « Quum natus esset in Betbleem »; mane, ΧΕ ΠΙΑΤCΑΡΖ (v. f. 103); ad missam, ΟΥΑΙ ΠΕ ΕΒΟZ ΘΕΝ Β « Unus est ex duobus »; item, ΑΥΙΝΙ ΝΑϞ ΝΟΥΔΙΒΑΝΟC « Attulerunt ei

incensum»; item, **ΧΕ ΘΕΟΥ ΠΕ ΦΤ** «Ipse est Deus»; item, **ΕΤΑΥ-
ΜΑCQ** (v. f. 104).

5 (ff. 105-108^v) Mense tūbah. ¹ (f. 105) Dominica I, vesp., **ΗΚ
ΕΤΡΗC** (v. f. 99^v); item, **ΗΓΔΕΛΩΝ** (v. f. 100^v); mane, **ΘΙΟΥ ΗCΑ**
(v. f. 92); ad missam, **ΕΤΑΥΜΑCQ** (v. f. 104); ² (f. 105^r) die 10
tūbah, in vigilia Epiphaniae, vesp., **ΙΠΕ ΟΥΟΝ** (v. f. 91); mane,
ΤΑΖΑΙΖΕΑ ΗΤΕ ΝΙΘΕΝΟC «Galilaea gentium»; ad missam, **ΙΠΕ ΟΥΟΝ**
(v. f. 91); item, **ΚΕ ΓΑΡ ΗΥΗΡΙ ΑΠΙΖΕΥΙΤΗC** «Filius enim levitae»;
item, **ΧΕ ΦΑΙ ΠΕ ΠΑΥΗΡΙ** (v. f. 106); ³ (ff. 105^v-106^v) in festo
Epiphaniae, vesp., **ΑΦΕΡΜΕΟΡΕ ΗΧΕ ΙΩΑ** (v. f. 106^v); mane, atra-
mento scriptum super pristinam rubricam «vespere», **ΑΦΕΡΜΕΟΡΕ ΦΑ**
Π:ΟΥΩΝΙ «Testatus est de lumine»; super pelvim, **ΧΕ ΦΑΙ ΠΕ ΠΑΥΗΡΙ**
«Hic est filius meus»; mane, **ΑΙΝΑΥ ΕΠΙΠΝΑ** «Vidi Spiritum»; ad mis-
sam, **ΑΦΕΡΜΕΟΡΕ ΗΧΕ ΙΩΑ** «Testatus est Iohannes»; ⁴ (ff. 106^v, 107)
dominica II, vesp., **ΙΠΠΕΡΕΡΡΟΤ** (v. f. 95^v); mane, **ΑCΙ ΗΧΕ ΜΑΡΙΑ**
ΨΑ ΠΙΛΑΘΗC «Venit Maria ad discipulos»; item, **ΗΓΔΕΛΩΝ** (v. f. 100^v);
ad missam, **ΑΦΑΜΩΝΙ ΗΝΕΙΜΟΤ** «Sumpsit. ubera tua»; ⁵ (f. 107^v)
dominica III, vesp., **ΚΟΥΖΥΜΒΗΘΑ ΑΥΜΟΥΤ** «Piscina vocata Bethesda»; mane, **ΟΥΩΝΙ ΠΕ ΦΤ** «Lux est
Deus»; ad missam, **ΕΘΒΕ ΦΑΙ ΤΕΠΕΡΧΩΡΕΥΙΝ ΝΕΛ ΙΩΑ** «Propterea
saltamus cum Iohanne»; item, **ΖΑΝΧΛΟΜ** «Coronae»; ⁶ (ff. 107^v-108^v)
dominica IV, vesp., **ΑΦΕΡΜΕΟΡΕ ΗΧΕ ΙΩΑ** (v. f. 106^v); mane, **ΠΩΙΚ**
ΗΤΕ ΠΩΗC «Panis vitae»; ad missam, **ΡΩΜΙ ΜΒΕΖΔΕ** «Homo caecus»;
item, **ΩΤΕΜ ΕΡΟΙ** «Audite me»; item, **ΚΕ ΓΑΡ ΗΘΟΚ ΑΚΘΑΜΙΟ** «Tu
enim creasti».

6 (ff. 108^v-112) Mense amšir. ¹ (ff. 108^v, 109) Dominica I, vesp.,
CΙΜΩΝ ΠΕΤΡΟC (v. f. 95); item, **ΙΠΠΕΡΕΡΡΟΤ** (v. f. 95^v); item, **ΗΘΟQ**
ΑΦCΑΧΙ (v. f. 96); item, **ΞΟΥCΙΑ** (v. f. 97); mane, **ΙΠΠΕΡΕΡΡΩΒΩ**
(v. f. 93); ad missam, **ΠΩΙΚ ΗΤΕ ΠΩΗC** (v. f. 108); item, **ΑΠΕΡ-
ΠΕΠΠΩΑ** «Digni facti sumus»; ² (f. 109) dominica II, vesp., **ΦΕΠΡΟΤ**
ΗΧΕ ΠCΑΧΙ «Fidelis est sermo»; item, **ΗΘΟQ ΑΦCΑΧΙ** (v. f. 96); mane,
ΟΥΩΝΙ ΠΕ (v. f. 107); ad missam, **Ε ΗΨΩ ΗΡΩΜΙ** (v. f. 94); item,
ΠΩΙΚ ΗΤΕ ΠΩΗC (v. f. 108); ³ (ff. 109-110) dominica III, vesp.,
ΧΕ Ω ΜΩΥCΗC «O Moyses»; item, **ΗΖΙΑC ΝΕΛ ΜΩΥCΗC** «Elias et
Moyses»; mane, **ΧΕ ΑΜΩΝΙ ΖΑΡΟΙ** (v. f. 99); item, **ΠΙΟΥΩΝΙ ΗΤΑ-
ΦΩΜΙ** «Lumen veritatis»; ad missam, **ΠΩΙΚ ΗΤΕ ΠΩΗC** (v. f. 108);
item, **ΧΕ Ω ΜΩΥCΗC** (v. f. 109); ⁴ (f. 110^v) dominica IV, vesp.,
ΦΩΤ ΗΝΙΚΑΝΔΑΖΟΝ «Tolle scandala»; item, **ΧΩ ΕΒΟΖ ΗΝΕΤΕΡ**

ΝΗΟΥ « Condonate fratribus vestris »; mane, ΟΥΟΝ ΝΙΒΕΝ ΕΘΝΑΚΩΤ
 Quicumque quaeret »; item, ΤΨΑΨΙ (v. f. 93); ad missam, ΕΨΩΤ (v. f. 110);
 em, ΤΕΝΩΩΣ ΕΡΟQ « Cantamus illi »; ⁵ (ff. 110^v, 111) die 8 amšir,
 a introitu Christi in templum (cf. Malan, op. laud., p. 45), vesp.,
 ΜΩΩΝΙ ΑΝΑΥ « Venite, videte »; item, ΤΕΝΩΩΣ ΕΡΟQ (v. f. 110^v);
 mane, ΧΕ ΠΑΤΣΑΡΞ (v. f. 103); item, ΠΑΤΨΤΑΡΟQ ΑΥΧΕΜΧΟΜQ
 Qui comprehendi nequit, contrectaverunt »; item, ΙΗΣ ΠΧΣ ΗΣΑQ ΝΕΜ
 ΧΟΥ « Iesus Christus heri et hodie » (f. 111^v initia ΤΕΝΩΩΣ..., ΧΕ
 ΠΑΤΣΑΡΞ, ΠΑΤΨΤΑΡΟQ, ΙΗΣ..., mendose iterata, postea minio deleta
 ant, cum triplici nota arabica: ۞ « mendum »); ad missam, ΤΩΒΩ
 ΑΠΩ « Orate Dominum »; item, ΕΙΤΕΝ ΝΙΕΥΧΗ « Precibus »; ⁶ (f. 112)
 a elevatione (seu praesentatione Christi), vesp., ΙΗΣ (v. f. 111); mane,
 ΓΕΝΩΩΣ (v. f. 110^v); ad missam, ΧΕ ΠΕΝΙΩΤ « Pater noster ».

⁷ (ff. 112-118) Tempore ieiunii. ¹ (ff. 112-113) In ieiunio Ni-
 ivitarum, feria II, mane, ΑΛΛΑ ΑΡΙΟΥΙ ΝΕΜΗ « Sed fac mecum »;
 feria III, mane, ΑΛΛΑ ΒΩΛ ΕΒΟΛ « Sed solve »; feria IV, mane, ΤΡΙ-
 ΗΝΗ « Pax »; in paschate Ninivitarum, mane, ΠΙΜΑΙΡΩΜΙ « Ho-
 minum amator »; ad missam, ΧΕ ΠΑΩΤ ΙΗΣ ΠΧΣ ΜΑΘΑΜΙΟ « Domine
 esu Christe, aedifica »; ² (f. 113^{r.v}) dominica I, vesp., ΕΑΝΧΧΡΗΜΑ
 v. f. 99^v); item, ΗΘΩΤΕΝ (v. f. 98); mane, ΕΙΟΥΙ (v. f. 92); item, Α
 ΓΕΝΩΤ ΙΗΣ ΠΧΣ ΕΡΗΝΗΤΕΥΙΗ « Dominus noster Iesus Christus ieiun-
 avit »; item, ΕΘΒΕ ΦΑΙ ΤΤΩΒΩ « Propterea rogo »; ad missam, ΗΘΩ-
 ΤΕΝ (v. f. 98); item, ΕΑΝΧΧΡΗΜΑ (v. f. 99^v); ³ (ff. 113^v, 114) domi-
 nica II, vesp., Α ΠΕΝΩΤ ΙΗΣ ΠΧΣ ΕΡΗ. (v. f. 113); mane, ΕΤΕ ΝΑΙ ΝΕ
 ΜΩΩΗΗ « Illae sunt arbores »; item, ΟΥ ΠΕ ΤΕΤΕΝΜΕΥΙ ΕΡΟQ « Quid
 cogitatis hac de re? »; item, ΤΠΥΛΗ « Ianua »; ad missam, Α ΠΕΝΩΤ
 v. f. 113); ⁴ (ff. 114-115) dominica III, vesp., ΕΤΕ ΝΑΙ ΝΕ ΝΩΩΗΗ
 v. f. 113); item, ΘΑΙ ΔΕ ΙΛΗΜ « Haec est Ierusalem »; mane, ΜΩΩ
 ΤΩΤΕΝ ΔΕ ΕΒΟΛ « Exite autem »; item, ΠΙΜΑΙΡΩΜΙ (v. f. 112^v); ad mis-
 sam, ΔΙΕΡΝΟΒΙ « Peccavi »; ⁵ (f. 115^{r.v}) dominica IV, vesp., ΗΘΩΤΕΝ
 ΔΕ (v. f. 98); item, ΕΑΝΧΧΡΗΜΑ (v. f. 99^v); mane, ΦΗ ΕΤΑQΕΙ ΦΕΝ
 ΞΗΝΤ ΗΝΙΣΟΝΙ « Qui cecidit in medium latronum »; ad missam, ΨΥΧΗ
 ΪΤΣΩΜΙ ΝΣΑΜΑΡΙΤΗΣ « Anima mulieris samaritanae »; item, ΜΑΡΕΝ-
 ΝΩΧΥΤ ΑΠΕΝΩΩΡ « Adoremus Salvatorem nostrum »; ⁶ (ff. 115^v-116^v)
 dominica V, vesp., ΟΣΜΗ ΠΩΤ ΕΠΑΤΩ « Audi, Domine, orationem
 meam »; mane, ΕΗΑΙ ΗΧΕ ΠΥΗΡΙ ΪΦΤ « Veniet Filius Dei »; item,
 ΪΡΙΤ ΪΦΡΗΤ ΪΠΙΤΕΛΩΗΗΣ « Fac mihi sicuti publicano »; ad missam,
 ΚΟΛΥΜΒΗΘΑ (v. f. 107); ⁷ (f. 116^v) dominica VI, vesp., ΘΑΙ ΤΕ

ἰησοῦ (v. f. 114^v); mane, ἰησοῦ εὐλογεῖς ἐπὶ τοῦ « Ierusalem benedic De mino »; ad missam, κε γὰρ ἦτοκ (v. f. 108^v); * (ff. 116^v-118) dominica VII, Olivarum, vesp., ἤρεε λαζαρος « Salve Lazare »; mane, ἰφάω (v. f. 93); item, ὡς πούχαι « Ecce salus »; ad missam, φη ἐτρεμει ρίχεν νιχερονβιμ « Qui sedet super Cherubim »; item, φηαυ ἐφ(ετ corr. in ἐφ)ταλνοῦτ ἔχεν οὐέω « Dum ferebatur in asino »; item, ὡσαννα φεν νηετῶσι « Hosanna in excelsis »; ad missam, iuxta tonum proprium festi, ὡσαννα τοῦ ἰω δαδ; ad 2^m ev., ὡσαννα ἡ τῆς ψιότης; ad 3^m ev., ὡσαννα βασιλεῖς τοῦ πῖσλ; ad 4^m ev., φεμαρωῦτ ἡχε πούτρο « Benedictus rex ».

8 (ff. 118-121) Die Paschatis et tempore Pentecostes.
 1 (ff. 118-119) Die Paschatis, vesp., ἀσί ἐπιμῶν (v. f. 95^v); item, εὐθε φαι τετῶ (solum initium) « Propterea glorificamus »; mane, ρανατοῦσι « Mane »; ad missam, εὐθε φαι τενοι ἡραμαῶ « Propterea divites sumus »; vesp., κατὰ φρητ ἔτακτακ (ἀκ 2° ductibus cancellatum; pro ἔτακτ?) ἡνεκάγιος ἡἀποστολῶς « Sicut dedisti (t) sanctis tuis apostolis » (Malan, p. 57: as Thou didst gave Thy peace to Thy holy Apostles); mane, ταρρηνη ἀνοκ ὅν ἔταιδίτς « Pacem quam accepi »; ad missam, ἀλ... ἡς πῶς πούτρο « Al(leluia)... Iesus Christus rex »; item, φαι ἐρε πῶον « Ipse cui gloria »; 2 (ff. 119-120) praemissa nota arabica: « Troparium hoc dicitur tempore Pentecostes usque ad noctem Ascensionis et noctem dominicae Pentecostes, praeterquam ad noctem dominicae dominicarum (i. e. dominicae primae post Pascha; cf. Villecourt. *Le Muséon*, 1925, p. 310) », tempore Pentecostes, vesp., φη ἐτε ἐβολ φεν περῶν ἀ νιμαῶντς « Ipse cuius praecepto discipuli »; mane, φη ἔταφῶντς ἡνεμαῶντς « Qui apparuit discipulis suis »; ad missam, ἀνηρῶτ χωρις δίκανς « Credimus absque dubio »; 3 (f. 120^v) praemissa nota arabica « Reliquo Pentecostes tempore, si desint troparia propria (cuiusmodi leguntur ap. Malan, op. laud., pp. 59 sqq.), in multis ecclesiis leguntur vers.: ἀλ. ἀλ. », in festo Ascensionis, vesp., οὐοε μενεκα ἡ ἡέροον « Et post quadraginta dies »; mane, ἀφῶε νηαφ ἐπῶω « Ascendit »; ad missam, ἀφῶε νηαφ ἡνεμαῶντς « Subiecerunt se eius potestati »; 4 (ff. 120^v, 121) die Pentecostes, vesp., φαι ἐρε πῶον ἐρήρεπ (solum initium) « Ipse quem decet gloria »; mane, πῖπῶ ἀπαράκλῆτον φη ἔταφῶ ἔχεν πεῶνρι « Spiritus paraclitus qui venit super Filium »; ad missam, πῖπῶ ἀπαράκλῆτον φη ἔταφῶ ἔχεν νιἀποστολῶς « Spiritus paraclitus qui venit super apostolos ».

9 (ff. 121-122) Mense bašnas. ¹ (f. 121^{r.v}) Dominica III, vesp., **ΑΓΑΠΗ ΕΤΑΦΑΧΙ ΕΘΗΤΟ** «Charitas de qua dixit»; mane, **ΑΙ ΠΙΜΕΡΑΥ** (v. f. 95^v); ad missam, **ΕΨΩΠ ΑΝΨΑΝΜΕΡΕ ΠΙΡΑΝ** «Si legerimus nomen»; item, **ΠΙΩΙΚ ΗΤΕ ΠΩΗΘ** (v. f. 108); ² (ff. 121^v, 122) Dominica IV, vesp., **ΟΥ ΠΕ ΕΤΑ ΔΑΔ** «Quid David»; mane, **ΑΙ ΧΕ ΜΑΡΙΑ** (v. f. 106^v); ad missam, **ΠΕΝΟΤ ΗΘ ΠΧΟ ... ΜΑΟΒΩ ΝΑΝ** Domine noster Iesu Christe, ... doce nos»; item, **ΧΕ ΠΕΝΙΩΤ** «Pater noster»; item, **Α ΠΕΝΟΤ ... ΕΡΗ.** (v. f. 113).

10 (f. 122^{r.v}) Mense ba'ūnah. ¹ (f. 122) Dominica I, vesp., **ΔΙΑΟ ΠΕΛ ΜΑΥΧΟ** (v. f. 109^v); mane, **ΧΕ ΜΕΤΑΜΕ** (v. f. 94); ad missam, **ΧΕ ΠΕΝΙΩΤ** (v. f. 122); item, **ΔΙΕΡΕΤΙΝ ΟΥΟΖ ΔΙΟΙ** «Petii et ceperi»; ² (f. 122) Dominica II, vesp., **ΤΨΩΜΙ ΓΑΡ** (v. f. 92); mane, **ΑΙ ΕΠΙΜΕΡΑΥ** (v. f. 95^v); ad missam **ΒΩΔ ΗΝΙΟΝΑΥ** (v. f. 94^v); (f. 122^{r.v}) Dominica III, vesp., **ΔΙΕΡΕΤΙΝ** (v. f. 122); mane, **ΕΘΒΕ ΔΙ ΤΕΝΤΨΟΥ** (v. f. 98^v); item, **ΑΙ ΕΠΙΜΕΡΑΥ** (v. f. 95^v); ad missam, **ΟΥΡ ΜΒΕΛΔΕ** (v. f. 97); ⁴ (f. 122^v) Dominica IV, vesp., **ΜΕΡΕ ΙΕΤΕΝΧΑΧΙ** «Diligite inimicos vestros»; item, **ΤΩΒΕ ΕΡΗΙ ΕΧΨΟΥ** Orate pro eis»; mane, **ΑΙ ΗΧΕ ΜΑΡΙΑ** (v. f. 106^v); ad missam, **ΑΔΜΟΝΙ** (v. f. 107); item, **ΜΕΡΕ** (v. f. 122^v).

11 (ff. 122^v-124) Mense abīb. ¹ (ff. 122^v, 123) Dominica I, vesp., **ΒΟΥΝΙΑΤΟΥ ΗΝΙΑΠΟCΤΟΛΟC** «Beati apostoli»; mane, **ΧΕ ΜΕΤΑΜΕ** (v. f. 94); ad missam, **Α ΠΟΥΘΡΩΟΥ** «Vox eorum»; item, **ΩΟΥΝΙΑΤΟΥ** (v. f. 123); ² (f. 123^{r.v}) Dominica II, vesp., **ΕΨΩΠ ΑΝΨΑΝΜΟΥΗ** ροq «Si exspectaverimus eum»; mane, **ΑΝΑΙ ΗΧΕ ΠΩΗΡΙ** (v. f. 116); item, **ΑΙ ΕΠΙΜΕΡΑΥ** (v. f. 95^v); ad missam, **ΑΩΤ ΗΝΙΚΕΝ<ΔΑΔΟΝ>** (v. f. 110); ³ (ff. 123^v, 124) Dominica III, vesp., **ΩΟΥΝΙΑΤΟΥ ΜΦΗ ΘΕΝΑΚΑΤ** «Beatus qui intelliget»; mane, **ΑΙ ΕΠΙΜΕΡΑΥ** (v. f. 95^v); item, **ΑΟΝΑΥ ΕΠΑΓΓΕΛΟC** «Vidit angelum»; ad missam, **Ε ΗΨΟ ΗΡΩΜΙ** (v. f. 94); ⁴ (f. 124) Dominica IV, vesp., **ΒΙΟΥΙ ΗΟΑ ΝΙΔΕΜΩΝ** (v. f. 92); item, **ΗΘΟΚ ΟΥΘΟΥ** (v. f. 91^v); mane, **ΑΙ ΗΧΕ ΜΑΡΙΑ** (v. f. 106^v); ad missam, **ΧΕΡΕ ΔΑΖΑΡΟC** (v. f. 116^v).

12 (ff. 124-125^v) Mense misri et dominicis quae supersunt. ¹ (f. 124^{r.v}) Dominica I, vesp., **ΖΟΥCΙΑ** (v. f. 97); mane, **ΧΕ ΜΕΤΑΜΕ** (v. f. 94); item, **ΘΕΝ ΦΡΑΝ** (v. f. 94^v); ad missam, **ΠΩΝΙ ΕΤΑΝΨΩΨΩ** «Lapis quem reprobaverunt»; ² (f. 124^v) die 13, in festo Transfigurationis, vesp., **ΗΔΙΑC** (v. f. 109^v); mane, **ΤΕΝΩC ΕΡΟQ** (v. f. 110^v); ad missam, **ΧΕ ΦΑΙ ΠΕ ΠΑΨΗ<ΡΙ>** (v. f. 106); ³ (f. 124^v) Dominica II, vesp., **ΑΩΤ** (v. f. 110); mane, **ΑΙ ΕΠΙΜΕΡΑΥ** (v. f. 95^v); ad missam,

ΑΡΙΤ (v. f. 116); ⁴ (f. 124^v) dominica III, vesp., ΔΕΔΑΜΟΝΙ (v. f. 107); mane, ΔΟΙ ΕΠΙΔΕΛΥ (v. f. 95^v); item, ΔΟΝΑΥ ΕΠΙΔΕΛΥ<Ο> (v. f. 123^v); ad missam, ΝΙΔΕΛΩΝ (v. f. 100^v); ⁵ (ff. 124^v, 125) dominica IV, vesp., ΕΝΑΙ ΗΧΕ ΠΩΗΡΙ (v. f. 116); mane, ΔΟΙ ΗΧΕ ΜΑΡΙΑ (v. f. 106^v); ad missam, ΕΥΩΠ ΔΕΥΔΑΝΙ ΗΧΕ ΠΧΧ «Cum venerit Christus»; item, ΕΝΑΙ (v. f. 116); ⁶ (f. 125^r.v) dominica V priorum sex mensium, vesp., ΔΩΟΝΙΑΤΕΥ ΜΦΗ (v. f. 123^v); mane, ΠΙΖ ΗΩΙΚ «Septem panes»; ad missam, Ε ΗΥΟ ΗΡΩΜΙ (v. f. 94); ⁷ (f. 125^v) dominica V posteriorum sex mensium, vesp., ΔΙΕΡΝΟΒΙ ΔΙΕΡΝΟΒΙ «Peccavi, peccavi» (sola haec verba); mane, ΠΙΖ ΗΩΙΚ (v. f. 125); ad missam, ΖΕΟΥ (v. f. 96^v); ⁸ (f. 125^v) dominica mensis parvi, ad evangelium, ΕΝΑΙ ΗΧΕ ΠΩΗΡΙ (v. f. 116).

13 (ff. 125^v-129^v) In festis per annum. ¹ (f. 125^v) Die I mensis tūt, vesp., ΙΗΣ ΠΧΧ (v. f. 111); mane, ΧΕΡΕ ΠΙΜΑ ΝΥΕΔΕΤ (v. f. 127^v); ad missam, ΤΕΝΩΩ ΕΡΟQ (v. f. 110^v); ² (ff. 125^v, 126) in festo s. Crucis, vesp., Δ ΠΕΝΟΤ ΙΗΣ ΠΧΧ † ΝΟΥΜΗΝΙ «Dominus noster Iesus Christus dedit signum»; item, ΕΤΕ ΦΑΙ ΠΕ ΠΙΡΑΝ «Hoc est nomen»; ³ (f. 126) dominica carnisprivii, vesp., ΔΛΔΑ ΒΩΛ ΕΒΟΛ (v. f. 112); mane, ΤΕΝΩΩ ΕΡΟQ (v. f. 110^v); ad missam, ΧΕ ΠΕΝΩΤ (v. f. 112); ⁴ (f. 126^r.v) in commemoratione Beatae Virginis singulis mensibus, vesp., Δ ΟΥΜΗΥ ΗΣΖΙΜΙ «Multae mulieres»; mane, ΝΙΟΥΡΩΟΥ ΤΗΡΟΥ «Omnes reges»; ad missam (mane, posteriore: mane), ΤΕΝΟΒΙ ΜΜΟ (v. f. 102); ad missam, ΤΕΝ† (v. f. 101); ⁵ (ff. 126^v, 127) in commemoratione ss. angelorum, vesp., ΨΑΡΕ ΠΑΓΓΕΛΟΣ <Μ>ΠΟΤ «Angelus Dei»; mane, ΝΕΜ ΝΙΑΠΟCΤΟΛΟC «Cum apostolis»; ad missam, ΝΕΜ ΝΗΡΟΦΗΤΗΣ (v. f. 128^v); ⁶ (f. 127) in nuptiis Canae, ad evang., Ε ΗΖΥΔΙΑ «Sex hydrias»; ⁷ (f. 127^r.v) in quinque virgines, ad evang., Ε ΗΣΑΒΕ ΜΠΑΡΘ(ΕΝΟC) «Quinque prudentes virgines»; ⁸ (f. 127^v) ad evang. sponsalium, ΧΕΡΕ ΠΙΜΑ ΝΥΕΔΕΤ «Salve thalame»; ⁹ (f. 127^v) ad evang. coronationis (nuptiarum), ΝΑΙ ΕΤΑΦΩΤΠΟΥ ΕΥCΟΠ «Quae coniunxit simul» (solum initium; v. troparium integrum in cod. Vat. copt. 43, f. 36, et ap. Tuki, ΠΙΧΩΜ ΗΤΕ †ΜΕΤΡΕΨΕΜΩΙ, p. 58^Ε); ¹⁰ (f. 127^v) ad evang. Baptismatis, ΠΙΠΝΑ ΜΠΑΡΑΚΛΗΤΟΝ «Spiritus paraclitus»; ¹¹ (f. 127^v) ad evang. quinque panum, Ε ΗΥΟ (v. f. 94); ¹² (f. 127^v) ad evang. septem panum, ΠΙΖ ΗΩΙΚ (v. f. 125); ¹³ (ff. 127^v, 128) in festo descensus Spiritus sancti, vesp., ΠΙΠΝΑ ΜΠΑΡΑΚΛΗΤΟΝ «Spiritus paraclitus»; mane, ΠΙΠΝΑ ΗΤΕ †ΜΕΘΗΜΙ «Spiritus

ritatis»; ad missam, ἡΘΟΥ ΔΕΘΙ ἡΤΕΝCΑΡΞ « Ipse accepit carnem
 astram»; ¹⁴ (f. 128) ad evang. apost., ΕΤΕ ΠΕΤΡΟΣ ΝΕΜ « Petrus
 »; ¹⁵ (f. 128^v) ad evang. prophet., ΝΕΜ ΠΙΠΡΟΦΗΤΗΣ « Et pro-
 phetae»; ¹⁶ (f. 128^v) ad evang. mart., CΕΝΑΙ ἡΧΕ ΝΙΡ « Venient mar-
 tyres»; ¹⁷ (ff. 128^v, 129) ad evang. sanctorum, ΩΟΥΝΙΑΤΥ ΜΠ-
 ΥΜΙ « Beatus homo»; ¹⁸ (f. 129) ad evang. patriarch., ΩCΑΥΤΟΣ
 ΤΕΝΘΙCΙ ΜΜΟΚ « Ita exaltamus te»; ¹⁹ (f. 129) ad evang. feriae V
 ebdom. maior., ΑΠΕΡΠΕΜΠΥΔ (v. f. 108^v); ²⁰ (f. 129^r, v) ad evang.
 ici primae anni, ΜΑΡΟΥΟΥΝΟΚ « Iactentur»; ²¹ (f. 129^v) in die
 piphaniae, ΠΙΟΥΡΔΑΝΗΣ « Iordanes»; item, ΡΩΥ ΜΠΘΜΙ « Os
 isti ».

V (ff. 131-162^v). Cantus pro media nocte.

1 (ff. 131-139^v) Cantus per annum (cf. dicta de cantu pro media
 nocte ad cod. Vat. 36, ff. 18 sqq. et cod. Vat. 38, ff. 14 sqq. qui nec secum
 ae cum cod. Vat. 39, in seligendis pericopis continuo consentiunt). Ps. 95, 1
 α. ΖΩC ΕΠΘC - 3 (add. ΔΔΔ. post singulas sectiones); Ps. 33, 2-4;
 s. 79, 2 inc. ΦΗ ΕΤΡΕΜCΙ - 4 des. ΕΝΕΝΟΡΕΜ; Ps. 17, 10-12 des. CΚΥΗΗ;
 s. 67, 14 inc. ΔΑΝΤΕΝΖ, 15; Ps. 67, 16, 17; Ps. 44, 10 inc. ΑCΘΖΙ, -
 2 des. ΠΕ ΠΕΘC (sic); Ps. 86, 1 inc. ΝΕΡCΕΝ† - 3; Ps. 47, 2, 3; Ps. 33,
 , 9; Ps. 103, 4, 3 inc. ΦΗ ΕΤΑΡΧΩ; Ps. 102, 20, 21; Ps. 137, 1 inc.
 ΑΠΕΜΘΟ, 2 des. ΕΘΟΥΔΒ; Ps. 18, 2-5; Ps. 67, 12, 13 des. ΠΕ ΠΙΜΕΝ-
 ΙΤ; Ps. 104, 1 inc. ΟΥΩΗΖ ΕΒΟΖ, 2 inc. CΑΧΙ, 3 des. ΕΘΥ; Ps. 115,
 -8; Ps. 67, 36 des. ΜΠΕΡΔΑΟC, 4 inc. ΠΘΜΙ; Ps. 44, 4, 5 des. ΑΡΙ-
 ΥΡΟ; Ps. 90, 13, 14; Ps. 36, 39, 40; Ps. 33, 18, 19; Ps. 33, 20, 21;
 s. 96, 11, 12; Ps. 91, 13, 14; Ps. 36, 30, 31; Ps. 144, 10 inc. ΝΗΘΟΥΔΒ,
 1 des. ΜΜΟΚ, 19; Ps. 31, 11, 6 des. ΕΡCΟΥΤΩΗ; Ps. 106, 32, 41 inc.
 CΕ ΑΡΧΩ, 42 des. ΕΥΕΟΥΝΟΚ; Ps. 109, 4; Ps. 66, 2, Ps. 27, 9; Ps. 106,
 3; des., f. 139^v, CΜΟΥ ΕΡΟΙ ΙC ΤΜΕΤΑΝΟΙΑ ut Vat. 36, f. 26, et add.
 ††ΘΟ ΕΡΩΤΕΝ ΑΡΙΠΑΜΕΝΙ « rogo vos, mementote mei »; desinit f. 139^v
 um nota arabica: « Respondet populus ΔΟΞΑ ΠΑΤΡΙ ».

2 (ff. 140-162^v) Cantus pro festis Nativitatis, Epiphaniae
 t pro dominica Palmarum. ¹ (ff. 140-145^v) Die 19 mensis
 Ithak, in nocte Nativitatis (Tuki, ΠΙΧΩΜ ἡΤΕ ΤΜΕΤΡΕ-
 ΥΕΜΥ, pp. ΦΞΔ - ΦΞΞ, in quibusdam discrepat; cf. cod. Vat. copt. 23,
 f. 1^v-4). Praemittitur nota arabica: « Diaconi cantant alleluia ΑΝΑCΤΑ-
 ΗΜΩΗ (cf. Villecourt, *Le Muséon*, t. XXXVI, 1923, p. 264), quod si
 resciverint, dicant alleluia annuale; repetitur ΔΔ. post singulas perico-
 pae. Ps. 8, 2, 3 des. ΠΙCΜΟΥ; Ps. 2, 7 inc. ΠΘC ΑΡΧΟC, 8; Ps. 28, 1

inc. **ἀνογί**, 2, 6 inc. **ογορ πιμεριτ**; Ps. 44, 9, 13; Ps. 112, 3, 4 inc. **ἐχεν πιεθνος**; Ps. 49, 2, 3 des. **ογωηρ ἐβοζ**, Ps. 64, 2; Ps. 71, 6; Ps. 71, 10, 11; Ps. 71, 14 inc. **εῳταινογτ ἡχε πεφραν**, 15 (habet tantum: **ἐβοζ θεν πινογβ ἡτε ταραβια ἀγεινι ηαγ**), 17; Ps. 17, 10-12 des. **τεφσκηνη**; Ps. 109, 3; Ps. 84, 11, 12; in fine (f. 143^v) **μαρονδᾶσϙ** (cf. f. 138^v); f. 143^v, monet rubrica arabica integre dicendum **ним пе писабѣ** « Quis est sapiens »; sequitur, ff. 144-145, pericoparum ff. 140-143^v versio arabica et in fine, ad libitum, **смоу ёроі**... (v. f. 139^v); f. 145^v des. : **كلت هوس المالد الحيد** « Absolutus est cantus Nativitatis gloriosae »; ² (ff. 146-154) die 11 mensis tūbah, in nocte Epiphaniae. Praemittitur (ff. 145^v, 146) rubrica arabica de cantandis **ἁλ. писон سموу** (cf. Villecourt, op. laud., p. 275: **писан سموу**) super pelvim et psalmodum pericopis quae sequuntur. De hisce pericopis v. Tuki, **пимерос ѿмларснаγτ ἡτε пегуχολогіон**, Romae, 1762, pp. **смѣ** - **смѣ**, a quo tamen codex plus semel recedit. Ps. 140, 1 inc. **пѣс ашш**, 2 des. **тапросеуχн**; Ps. 28, 3, 4, 9 des. **ἡρανιαρχушн**; Ps. 32, 6, 7; Ps. 41, 7 inc. **†паерпекмеві**, 8; Ps. 45, 4, 5 des. **ογηног**; Ps. 64, 8 des. **пегушм**, 10 inc. **φῖδρο**, des. **ѿмшш**; Ps. 73, 13 des. **пѣраκων**, 14 inc. **актнѣ** - 16 des. **пѣхωρ**; Ps. 76, 17-20 des. **егшш**; Ps. 88, 10, 26; Ps. 92, 3, 4; Ps. 95, 11 inc. **мареқшм** - 13 des. **пкар**; Ps. 97, 7 des. **тнрѣ**, 8, 9 des. **пкар**; Ps. 103, 6-8, 10; Ps. 113, 3-7; Ps. 131, 13; sequitur, **маρονδᾶсϙ** (cf. f. 138^v) et, f. 151^v, rubrica arabica ut f. 143^v; ff. 151^v-154 pericoparum versio arabica concludenda per doxologiam et, ad libitum, per **смоу ёроі** (cf. Tuki, p. **сѿмн**); ³ (ff. 154^v-162^v) dominica Palmarum (apud Tuki, **пшшм ἡτε †метреушшш**, pp. **фѣс** - **фпѣ**, mutato interdum pericoparum ordine). Praemittitur rubrica arabica de canendis alleluia **ευλογημενος** (cf. Villecourt, op. laud., p. 271), **χως επѣс** et alleluia in tono parvo. Ps. 32, 2-5; Ps. 67, 5, 6 des. **χнрѣ**; Ps. 8, 2, 3 des. **писмоу**; Ps. 9, 12, 13; Ps. 21, 23 inc. **еіѣшс**, 24; Ps. 26, 4 des. **пашн**; Ps. 47, 12, 13; Ps. 64, 2, Ps. 71, 18, 19 des. **пшнн**; Ps. 80, 4, 5; Ps. 94, 1 inc. **ѿшшн** - 3 des. **ἡноγ† пѣс**; Ps. 112, 1 inc. **смоу ёпѣс** - 3; Ps. 113, 17-19; Ps. 121, 1 inc. **ѿшгшог** - 4; Ps. 134, 3 des. **пе пѣс**, Ps. 133, 1 inc. **смоу**; Ps. 134, 19 inc. **пшн ἡδάρων** - 21; Ps. 146, 1 inc. **смоу ёпѣс**, 2; Ps. 147, 1 inc. **іѣнѿ** - 3; des. (f. 160) cum pericoparum initia **ф† еѣушнѣн†, пѣс нѣрѣм, маρονδᾶсϙ, ним пе писабѣ**, quas integras vid. ap. Tuki, **пимерос ѿмларснаγτ, р. сѿмн**, et **пшшм ἡτε †метреушшш**, p. **фѣ†**, pro **маρον**

ACQ; sequitur (ff. 160-162^v) versio arabica pericoparum ff. 154^v-160 **ⲡⲧⲉ ⲓϥⲟⲩⲟ**.

VI (ff. 170-199) Canones pro nonnullis festis et dominicis
pro ieiunio; cf. Tuki (T) **ⲡⲓϭⲱⲙ ⲡⲧⲉ ⲡⲓϭⲱⲙⲧ ⲡⲁⲛⲁⲫⲟⲣⲁ**,
p. 180 sqq., qui passim quaedam addit in fine.

1 (ff. 170-171) Pro die 28 kihak, seu vigilia Nativitatis,
esp. et mane, tonus Paulus, **ⲙⲁⲧⲧⲉⲟⲥ**; des.: **ⲡⲉⲛϥⲱⲧ** et add., sicut in
monibus sqq., **ⲕⲉ ⲡⲓⲛ** (quandoque omittitur, quandoque eius loco **ⲗⲟⲗⲁ**)
ⲡⲱⲱ ⲉⲃⲟⲗ (T., pp. 171, 172).

2 (ff. 171-172^v) Pro die 29 kihak, in festo Nativitatis et
pro vigilia Epiphaniae, vesp. et mane, **ⲉⲧⲁⲩⲱⲙⲓ** « Quum natus
esset » (T., pp. 171-172, l. 6).

3 (ff. 172^v-176) Pro dominicis mensis kihak, vesp. et mane,
tonus Paulus. ¹ (ff. 172^v-173^v) Dominica I, **ⲗⲟⲩⲕⲁⲥ** (T., pp. 172-173,
24); ² (ff. 173^v-174^v) dominica II, **ⲁⲓⲓⲟⲩⲱⲩⲧ** « Respexit » (T.,
p. 173-174, l. 24); ³ (ff. 174^v-175^v) dominica III, **ⲗⲁⲗ** (T.,
p. 174-175, l. 9); ⁴ (ff. 175^v, 176) dominica IV, **ⲁ ⲡⲓϭⲟⲩ** « Tem-
pus » (T., pp. 175-176, l. 14).

4 (ff. 176^v, 177) Pro festo s. Iohannis Baptistae et pro Epi-
phania, vesp. et mane, tonus Paulus, **ⲡⲓϭⲁⲛⲁⲥ**; des.: **ⲧⲙⲉⲧⲟⲩⲣⲟ**
ⲧⲉ ⲡⲓⲫⲟⲩⲟⲩ « regnum caelorum » (T., pp. 176-177, l. 4).

5 (ff. 177-178) Pro die 8 amšir, in festo Praesentationis
domini nostri in templo, vesp. et mane, tonus (Paulus?), **ⲁ ⲡⲉⲛϥ**
« Dominus noster » (Tuki, pp. 177, 178).

6 (ff. 178-190) Pro ieiunio Ninivitarum et pro quadrage-
sima. ¹ (ff. 178-179) Pro tribus diebus ieiunii Ninivitarum,
« **ⲧⲉⲛⲧⲓⲣⲟ** » « Utique oramus » (T., pp. 178-179, l. 24); ² (ff. 179^v-181^v)
pro feria II uniuscuiusque hebdomadis ieiunii, **ⲉⲧⲉⲛ**
ⲡⲓⲩⲁⲛⲁ « Per preces » (T., pp. 179, 180); ³ (ff. 181-182^v) pro feria III,
« **ⲡⲉⲛϥⲱⲩ** » « O Salvator noster » (T., pp. 181, 182); ⁴ (ff. 182^v-184^v)
pro feria IV, **ⲙⲁⲣⲉ ⲡⲉⲕⲛⲁⲓ ⲧⲁⲣⲟⲛ** « Misericordia tua potietur nobis »;
des.: **ⲡⲉⲙ ⲡⲓⲡⲣⲉⲥⲃⲓⲁ ⲉⲛⲱⲱ**, dein arabice: « et reliqua pro more »
T., pp. 182-183, l. 22); ⁵ (ff. 184-185^v) pro feria V, **ⲙⲱⲩⲥⲏⲥ** (T.,
pp. 184-185, l. 1); ⁶ (ff. 185^v-187^v) pro feria VI, **ⲉⲗⲉⲛⲥⲟⲛ** (T.,
pp. 185-186); ⁷ (f. 188^v) pro sabbato, **ⲡⲁⲓ ⲡⲁⲛ** « Miserere nobis »

(T., pp. 170-171, l. 15); * (ff. 188^v-190) pro dominica, **ΣΙΤΕΝ ΝΕΚΝΑΙ** « Per misericordias tuas » (T., pp. 177-178, l. 12); f. 190, nota arabica: **كملت قوانين الصوم المقدس بسلام الرب امين** « Desinunt canones sancti ieiunii. In pace Domini. Amen ».

7 (ff. 190-191) Pro festo Annuntiationis, vespere et mane, tonus : Paulus, **ΛΑΟΥΜΕΤΗΣΥΤ** « Glorificate » (T., pp. 177-178, l. 10).

8 (ff. 191-192) Pro dominica Palmarum, **ΡΑΥΙ** « Gaude » (T., pp. 171-172, l. 7).

9 (ff. 192-193) Pro tempore Pentecostes, **ΛΜΟΥ** « Veni » (T., pp. 177-178, l. 17).

10 (ff. 193^v, 194) Pro sabbato Lazari (in vigilia dominicae Palmarum; cf. Villecourt, *Le Musée*, 1925, p. 269), tonus Paulus, **ΓΕΝΟC** (T., pp. 171-172, l. 9).

11 (ff. 194-195) Coram imagine crucis, **ΑΥΙ** « Venerunt » (T., pp. 177-178, l. 23); Codex, post **ΑΓΙΟC ΑΘΑΝΑΤΟC**, addit **ω CΤΑΥΡΩΘΙC ΔΙ ΗΜΑC**.

12 (f. 195^v) Pro festo Ascensionis, **CΕΜΠΥΑ** « Decet » (T., pp. 177-178, l. 4).

13 (f. 196^v) Pro festo Pentecostes, **ΠΠΝΑ** « Spiritus » (T., pp. 177-178, l. 4).

14 (ff. 196^v, 197) In patres apostoloe, vesp. et mane, tonus Paulus, **ΛΜΩΙΝΙ** « Venite » (T., p. 177, ll. 1-21).

15 (ff. 197^v, 198) Pro vigilia Epiphaniae, vesp. et mane, tonus Paulus, **ΛΜΩΙΝΙ** « Venite » (T., p. 177, 178).

16 (ff. 198^v, 199) In archangelum Michaellem, tonus Paulus, **ΜΙΧΑΗΛ** (T., p. 177).

17 (f. 199) In reliquos martyres et sanctos, **ΤΕΝΕΡΜΑΚΑΡΙCΙΝ ΑΜΟC** « Beatum te dicimus » (T., p. 177, ll. 3-12).

VII (ff. 200-201^v) Fragmentum Psalmodiae.

1 (ff. 200-201^v) Fragmentum doxologiae in e. crucem, manus alterius, inc.: **ΧΕΡΕ ΝΑΚ Ω ΠΙCΤΟC** « Salve, crux »; des.: **ΗΤΕΡΑ ΝΕΝΟΒΙ ΝΑΝ** « ut dimittat peccata nostra uobis » (cf. Labib, *ΠΙCΤΩΜ ΗΤΕ ΤΨΑΛΜΟΔΙΑ ΕΘΥ ΗΤΕΜΡΟΜΠΙ*, Heliopoli, 1908), p. 77^η, **ΤΕΝΕΡΩΜΝΟC** quocum partim consentit; v. etiam cod. Vat. copt. 37, f. 94^v, lin. 4, **ΧΕΡΕ**.

2 (f. 201^v) Doxologia in abba Barsauma Nudum, Batos, e.: **ϥερμακαριζιν ἄμμοκ** « Celebrat te »; des. fine mut.: **πεχαϥ ξε μϥ ἄπιθ[μ]νι** « dixit: os iusti » (ut in doxologia s. Theodori, mutato mine, ap. Tuki, **πικωμ ἡ τε νιθεοτοκια**, p. p̄q̄λ̄).

VIII (ff. 203-231^v) Hymni (arab. **هوام** et **طن** = **βαρξμμ**) pro variis stis. De multiplici sensu vocis **βαρξμμ**, v. H. Junker, *Koptische Poesie* s. 10. *Jahrhunderts*, in ephemeride *Oriens Christianus*, 1906, pp. 343 sqq.; **ωρξμμ** hic designat cantum in duas communiter sectiones divisum, quarum altera **παρὰ λεξ.**, arab. **بركس** (ap. Junker, p. 384 « Recitativ ») priorem ierumque evoluit. Nonnullos hymnos cum variis lectionibus edidit et allice vertit. A. Hebbelynck (Hebb.), *Un fragment de Psalmodie du manuscrit Vatican copte 23, en dialecte bohairique*, in ephemeride *Le Muséon*, XLIV (1931), pp. 157-168; plures autem hymni leguntur, ex alio codice esumpti, ap. Domadium (D.) **πικωμ ἡ τε νιτῶων εῶν** « Liber sanctorum laudum », Cahirae, 1922.

1 (f. 203) Hymnus, initio mutilus (in B. M. V.), inc.: **περϥωντ** « Creator »; des.: **μαρια ὁμαυ ἄπενϥωρ ἡ τεϥ.** « Maria, mater Salatoris nostri; ut ».

2 (ff. 203-205^v) In honorem Beatae Mariae Virginis, **ἅ ται-ταρϥενος** (Hebb., p. 159; Vat. copt. 23, f. 14; D., pp. λ̄ε – λ̄η, cum itulo « In Dormitione Virginis »).

3 (ff. 205^v-206^v) Item, **ἐρε πταῖο** « Honor » (Hebb., p. 157; D., p. λ̄ε, λ̄ε: « In dedicatione eius, scil. B. M. V., ecclesiae in Phelboeis, die 21 ba'ūnah »).

4 (ff. 206^v-207^v) Item, **ματῶμοι** (Hebb., p. 158; Vat. 23, f. 13); ante paralex. habet arabice, f. 206^v, « In Virginem, dicitur in distributione posteriorum, dominica II kihak ».

5 (ff. 208-209) Item, **ιχε τε τσαβνοϥτ ἔμοϥι ἄν** « Si non » idonea ad iter faciendum »; paralex. **πεχε μαριαμ** « Dixit Maria ».

6 (f. 209^v) In B. M. V., **τεδῶσι ἐνιχερονβιμ** « Tu es excelsior Cherubim » (D., p. λ̄ε, « In Assumptione B. M. V.; die 21 tūbah); paralex. discrepat D.) **τεδῶσι** (pro δῶσι?) **ἡθο παρὰ** « Tu exaltata es prae ».

7 (ff. 209^v, 210) In B. M. V., pro sponsalibus, **ἄμοϥ τεκναϥ ἑτακϥελετ** « Veni, vide hanc sponsam »; paralex. **ἰωᾶ ἡγῃνι ἡζεβε-λεος** « Iohannes, filius Zebedaei ».

8 (ff. 210^v, 211) In B. M. V., **ἄνοκ οὐέκωτ** « Ego aedificator » (D., pp. λ̄ε, λ̄ε: « In dedicatione eius ecclesiae in Phelboeis »).

9 (ff. 211-212^v) Pro festo Annuntiationis, **ΠΡΩΓΕΝΝΟΥΤΙ** «Nuntium»; paralex. **ΚΕ ΠΣΑΧΙ ΜΠΟΤ** «Verbum Domini».

10 (ff. 212^v-213^v) Pro festo Nativitatis, **ΠΙΧΙΝΑΜΙΣΙ ΜΠΑΡΕΝΙΚΟΝ** «Partus virginis»; paralex. **ΓΕΝΝΕΘΙΟΝ ΤΕ ΘΑΥΜΑΣΤΟΝ**.

11 (ff. 213^v, 214) Item, **ΟΥΣΙΟ(Υ) ΑΦΥΣΙ** «Stella orta est» (D., p. **ΠΖ**; in codice paralex. des. **ΗΡΕΓΤΑΝΘΟ**).

12 (ff. 214-216) In s. loh. Baptistam, pro festo Epiphaniae et pro Baptismate, **ΟΥΡΑΝ ΗΨΟΥΨΟΥ ΠΕ** «Nomen gloriosum est» (D., pp. **Ξ - ΞΓ**; cod. add. in fine: **ΤΩΒΖ ΜΠΟΤ...**).

13 (f. 216^v) Pro festo Resurrectionis, **ΚΑΤΑ ΝΙΧΩΡΟΣ** (Hebb., p. 161; Vat. 23, f. 16^v).

14 (ff. 216^v-218^v) Pro dominica dominicarum (cf. f. 119), **ΑΝΑΥ** (Hebb., p. 160; Vat. 23, f. 15^v), des.: **ΟΥΕΝΤΟΛΗ ΜΒΕΡΙ...** **ΤΩΒΖ**.

15 (ff. 218^v-219^v) Item, in Thomam apostolum, **ΘΩΜΑΣ** (Hebb., p. 161; Vat. 23, f. 17).

16 (ff. 219^v-221) In adventu Spiritus sancti, **ΠΠΝΑ** (Hebb., pp. 162, 163; Vat. 23, f. 18).

17 (ff. 221-222^v) Petri in Salvatorem, **[Ε]ΨΩΠ ΗΘΟΚ ΠΕ ΠΣΩ-ΤΗΡ** «Si tu es Salvator meus»; paralex. **ΑΜΟΥ ΨΑΡΟΙ** «Veni ad me».

18 (ff. 222^v-223^v) In regem Constantinum, **ΕΤΑΥΕΝ ΝΙΣΘΑΙ** **ΗΖΙΡΗΝΙΚΟΝ** «Allatis litteris pacificis»; paralex. **Α ΝΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΣΩ-ΤΕΛ** «Audierunt episcopi».

19 (ff. 224-225^v) In archangelum Michaellem, **ΦΑΝΙΤΕΝΖ Η-ΖΑΤ** «Cuius alae argenteae» (partim, nempe usque ad **ΠΟΥΡΟ**, f. 224^v: l. 1, legitur ap. D., p. **Π**; partim, scil. **Α ΠΣΑΤΑΝΑΣ ΔΨΥΠΠ**, f. 224^v: l. 2 - **ΗΡΕΡΙΜΟΣ**, f. 225^v, l. 5, ap. D., pp. **ΠΔ**, l. 7 - **ΠΕ**, l. 13; in fine discrepant).

20 (ff. 225^v-227) In ss. apostolos, **ΝΙΡΑΜΙ** «Homines» (Hebb., pp. 163, 164; D., pp. **ΡΙΕ**, **ΡΙΖ**).

21 (ff. 227-228^v) Item, **ΗΘΩΤΕΝ ΔΕ** «Vos autem» (Hebb., p. 162; D., pp. **ΡΙΗ - ΡΚ**).

22 (ff. 228^v, 229) In s. martyrem Georgium, **ΠΑΣΑΦ ΗΖΑΝ-ΠΟΥΒ** «Magister mi aurifex» (D., pp. **ΡΝΑ**, **ΡΝΒ**); des.: **ΜΠΑΜΕΛΑ-ΤΟΝ...** **ΓΕΩΡΓΙΟΣ**.

23 (ff. 229^v, 230) In s. martyrem Mercurium, **ΑΚΘΡΟ** «Vicisti» (D., pp. **ΡΞ**, **ΡΞΑ**); des.: **ΜΠΠΟΔΕΛΟΣ**.

24 (ff. 230^v, 231) In ss. martyres, **ΠΙΖΔΟΧ** «Dulcedo» (D., p. **ΡΜΑ**, l. 5); paralex.: ^a **†ΝΑΚΙΜ** «Movebo»; ^b **ΔΑΔ ΠΟΥΡΟ** «David».

α » (Hebb., p. 157; D., p. 67, des. **πιαγιος απα σχηρον**); « **καλωσ
σοκ** » « Pulchre tibi ».

25 (f. 231^{r.v}) In ss. martyres, **αρογε** (scil. *apa γε*) **πατηρ σω-
τηρ μου** (simile quid habet D., p. 67, festo s. Marci accommodatum;
d. caret paralex.).

IX (ff. 231^v-272) Cantus varii pro variis adiunctis.

1 (ff. 231^v, 232) Coram imagine B. M. V., angelorum, apo-
olorum, martyrum et sanctorum, ante **طرح** Adam, inc.: **χρεε
εὐτοκην παρεσθη** (D., pp. 6 in fine, 6).

2 (ff. 232-233) In festis Domini; ad lectionem hortationis
l sponso; ad missam, ante evangelium, inc.: **φναγ επι-
μου πε φαι** « Haec est hora benedictionis » (cf. Villecourt, *Le Muséon*,
XXXVI, 1923, pp. 278, 287).

3 (f. 233^{r.v}) Dum vestitur patriarcha vel episcopus, ad
w εic **ἀμην**, inc.: **νισαβερ τηρου η̅τε π̅εα** « Docti omnes
rael » (Villecourt, op. laud., p. 274).

4 (ff. 233^v, 234) In B. M. V., cantatur dum adest patriarcha, ad
censum ante lectionem Pauli, inc.: **τακυορη η̅νονα** « Turibulum
e aureum » (Villecourt, p. 276).

5 (ff. 234-236^v) Dum sedent patriarchae, archiepiscopi et
piscopi, post **τακυορη**, inc.: **εγλογισατε κ̅ (ἐκ) της προς
ιρεος...**; sequitur prologus (ff. 234-235) **ε̅οτον η̅ταν...** « Habemus »
μελ̅χ̅ι̅σε̅ε̅κ (Heb. 4, 14, 16; 5, 4-6; cf. Villecourt, *Le Muséon*,
XXXVII, 1924, p. 279); des. (ff. 235-236^v): **π̅ρ̅μο̅τ̅ γ̅αρ̅ φ̅τ̅ φ̅ιω̅τ̅**
gratia enim Dei Patris » ... **π̅εν̅ιω̅τ̅ ε̅θ̅ α̅β̅βα̅ η̅μ̅** « pater noster
nctus abba N. ».

6 (ff. 236^v-241^v) Dum distribuuntur sacra mysteria, coram
atriarcha et episcopis, inc.: **α̅ν̅τ̅α̅ρ̅ο̅κ** « Constituerunt te »; des.: **η̅ζ̅αν̅-
βα̅ η̅κ̅ω̅α̅** « pluribus mille vicibus »; cantus ita ordinatur alphabetice
binae strophae eadem incipiant littera; post singulas repetendum est:
εν̅ιω̅τ̅ ε̅θ̅ α̅β̅βα̅ η̅μ̅ « pater noster sanctus abba N. ».

7 (ff. 242-245) Item, in sabbatis et dominicis quadrage-
mae, ad **κ̅ε̅ κ̅ε̅μα̅ρω̅ν̅τ̅**, inc.: **ο̅ν̅η̅ω̅τ̅ μ̅υσ̅τη̅ρι̅ον** « Ma-
um mysterium » (Labib, ed. 1908, pp. **φ̅μ̅α̅ - φ̅μ̅η̅**).

8 (f. 245^{r.v}) Post distributionem mysteriorum diebus qua-
ragesimae, pro **αν̅θ̅ι̅ε̅β̅ο̅λ̅**, inc.: **σω̅μα̅το̅ς** (Labib, pp. **φ̅μ̅η̅, φ̅μ̅ε̅**).

9 (ff. 246-247) A nocte Ascensionis usque ad festum Pente-
ostes, post **ε̅θ̅ε̅ φ̅αι̅ τ̅ε̅νοι̅ η̅ρα̅μα̅ο̅**, inc.: **ο̅γο̅ρ̅ με̅νε̅να̅ μ̅**

ἡεθροον « Post quadraginta dies » (Labib, pp. ΦΞ - ΦΞΒ, sub titulo: « Doxologia dicenda ab Ascensione ad Pentecostan »; discrepat in fins).

10 (ff. 247-248^v) Doxologia pro Resurrectione, Batos, inc.: ΘΕΛΗΤΑ ΘΕΟΟΥΡΑΥΙ (cf. cod. Vat. copt. 38, ff. 210^v-212); des.: ΕΡΕ ΠΙΩΟΥ ΕΡΗΡΕΠΙ ΝΑΚ ΝΕΛΛ.

11 (ff. 248^v-250) Dum distribuuntur sacra mysteria, a die Ascensionis usque ad finem ieiunii apostolorum, inc.: ΑΩΩΜΕΝ ΤΟΥ ΚΕ ... ΜΑΡΕΝΩΩ ΕΠΘΣ « Cantemus Domino »; singulae strophae graece et coptice (Labib, pp. ΦΞΓ - ΦΞΔ).

12 (ff. 250-251) Doxologia in Nativitatem, pro mense kihak, Batos, inc.: ΓΕ ΓΑΡ ΑΙΩΑΝΑΧΑΙ « Si enim locutus fuero » (Labib, pp. ΦΠ, ΦΠΑ; in fine discrepat).

13 (ff. 251^v-253^v) Dum distribuuntur sacra mysteria, diebus dominicis et in feriis, per annum, post ΚΜΑΡΩΟΥΤ, inc.: ΔΕΥΤΕ ΠΑΝΤΗΣ (Domadios, pp. ζ - θ; in nonnullis discrepat).

14 (ff. 253^v-258) Item, sectio graeca pro dominicis, festis et per annum, sub rubrica: « tono ΔΕΥΤΕ ΠΑΝΤΙΣ, vel, iuxta aliud exemplar, tono ΑΥΤΑΘΟΚ » (cf. f. 236^v), inc.: ΑΠΙΡΟΓΑΜΕ « Nuptiarum expers ».

15 (ff. 258-259^v) Doxologia in s. crucem, Batos, inc.: ΑΛΩΙΝΙ ΤΗΡΟΥ (cod. Vat. copt. 37, ff. 97^v-99).

16 (ff. 259^v-260^v) Doxologia pro dominica Palmarum, Batos, inc.: ΔΑΔ ΓΑΡ ΠΙΕΡΟΥΑΔΤΗΣ ΟΥΟΖ ΠΙΟΥΡΟ « David enim hieropsaltes et rex » (partim consentit Labib, pp. ΦΠΔ - ΦΠΕ).

17 (ff. 261-262) Doxologia pro sabbato Lazari, Batos, inc.: ΕΩΟΥΤ ΤΗΡΟΥ Ω ΝΗΠΙΣΤΟΣ « Congregamini omnes, o fideles ».

18 (ff. 262-267^v) Doxologia dum sacra distribuuntur mysteria, tempore ieiunii Nativitatis, Batos, inc.: ΓΕΜΠΩΑ ΓΑΡ « Dignum est enim » (Labib, pp. ΦΠΖ - ΦΑ).

19 (ff. 268-272^v) Commentarium ad Theotokiam sabbati, inc.: ΙΧΧΕΝ ΩΩΟΥΠ « A mane »; des. fin. mut. ΝΕΛ ΤΕΓΝΙΟΥΤ (ds Laey o' Leary, *Theotokia*, pp. 64, 65, col. 1, lin. 9 a. fin.).

X (ff. 282-301) Fragmentum psalmodiae, manus posterioris.

1 (f. 282^v) ΖΩΒΩ ad canticum Moysi, inc.: ΟΥΩΒΟΤ ΓΑΡ (cod. Vat. copt. 36, f. 35); des.: ΑΦΘΙ ΩΟΥ ΓΙΤΕΝ ΝΙΕΥΧΕ.

2 (ff. 283-284^v) ΖΩΒΩ ad Theotokiam feriae VI, inc.: ΑΙΝΑΜΟΥΤ ΕΡΟ (cod. Vat. 36, ff. 130-131); des.: ΝΑΝΟΒΙ ΝΑΝ ΕΒΟΖ.

3 (ff. 284^v-288) Psallia ad **ΘΕΝ ΟΥΨΩΤ**, Adam, inc.: **ΑΠΟΤ
ΙΡΟΥΡΟ** (cod. Vat. 36, ff. 27-29).

4 (ff. 288^v-295) Psallia pro Resurrectione, Adam; ¹ (ff. 288^v-293) **ohairice**, inc.: **ΙΧΕΝ ΧΩΟΥ** (cod. Vat. 36, ff. 296-299^v); ² (ff. 293-295) **arabice**, inc.: **من جيل الى جيل** « A generatione in generationem ».

5 (ff. 295^v-297) Doxologia pro quadragesima, inc.: **† ΠΗΝΤΙΑ
ΤΕΛ ΠΥΛΑΝΑ ΘΗ ΕΤΑΚΝΟΡΕΛ** « Ieiunium et oratio quae liberavit »
ap. Labib, pp. **ΦΛΕ - ΦΛΘ**, passim).

6 (ff. 297-298^v) Doxologia pro dominica Palmarum; inc.:
ΙΟΥΑΝΝΑ ΘΕΝ ΝΙΕΤΘΟΙ « Hosanna in excelsis » ... **ΘΕΝ ΠΡΑΝ ΠΘ
ΤΤΕ ΝΙΧΟΛ** « in nomine Domini Virtutum »; dein arabice: **اليوم تمت
الاقوال من البوات والامثال ككل اشيا لما قال نبوة على** « Hodie impleta
sunt verba prophetiarum et sententiarum, ut retulit Isaias quando dixit pro-
phetiam de Iesu Christo »; des.: **ΙΟΥΑΝΝΑ** « hosanna » ... **ΠΟΥΡΟ ΑΠΙΣΧ**
rex Israel ».

7 (ff. 298^v-300^v) Doxologia pro dominica Palmarum, inc.:
ΠΗ ΕΤΡΕΛΙ « Qui sedet » (Labib, pp. **ΦΠΓ - ΦΠΕ**).

8 (ff. 300^v, 301) **ΠΙΧΙΝΑΙΙ** (absque titulo; cf. f. 212^v: « pro Nativi-
tate »); **ΓΕΝΝΕΘΖΙΟΝ** (absque titulo; cf. f. 213: « paral., pro Nativitate »,
discrepant in fine); des.: **ΝΕΣΥΛΑΝΑ** « preces eius ».

Pristinae fasciculorum distributionis pauca manent vestigia; quae supersunt testantur
odioem fuisse in quiniones divisum. Sunt nutein sequentia: f. 11, **Ε** **ΝΑΙ** **ΝΗΙ** **Ε**; f. 20^v,
Ω **ΠΧΘ** **Ε**; f. 21, **Γ** **ΝΑΙ** **ΝΗΙ**; f. 31, **Σ** **ΝΑΙ** **ΝΗΙ** **Σ**; f. 50^v, **Π** (scil. f.) **Ε**, absque
nscriptione; in singulis hisce ff., ornamentum lineis inter se inplexis confectum ac minio
actum distinguit medium mg. super.; idem ornamentum absque inscriptione et notis
raebent ff. 51, 81, 111, 121, 131, 141, 150^v, 151, 222, 242, 252. Foliorum notae leguntur:
Γ, **Ε**, **Θ**, **ΙΧ**, **Π** (ff. 6^v, 7^v, 9^v, 11^v, 50^v). Folia recentiora 282-301, quae saec. XVII tribuenda
identur, omni carent ornamento picto; solum f. 288^v inscriptionem praebet minio exa-
ctam; scriptura, haud incompta, solis distinguitur litteris marginalibus quae passim
eliquas vix mensura excedunt. Manus posterior ff. aversa, tum pristina, tum recentiora
ignavit notis copticis cursivis **Ε** (f. 5^v), **Π** (f. 8^v), **Γ** (f. 10^v) - **ΤΕ** (f. 301^v); nuper ius-
ruvus est codex numeratione imis marginibus impressa, quon secuti sumus. Scriptura
rimigenia litteris grandioribus et ornatis caret; sola ff. 4 et 91 decorat porta atramento
fecta et minio picta sicut et ornamenta leviora in ff. extremis fasc., mox memoratu;
minio ceterum usus est calligraphus in exarandis titulis ac rubricis, ff. et fasc. notis, prima
quandoque sectionum linea paucisque litteris initialibus; in paucis demum ff., minium
pparet in signis interpunctionis, litteris marginalibus necnon in litteris **Φ**, **Ζ**, **Θ** et ducti-
us super voces contractas. Ceterum scriptura similitudinem exhibet cum cod. Vat.
opt. 40 (an. 1334) necnon cum speciminibus saec. XIV editis ab Henrico Hyvernat, *Album*,
abb. LIII, LIV. 2, LVI. 2; cum nullo tamen plene convenit solamque iam exhibet litte-

40. An. 1334 (= an. Mart. 1050, cf. f. 248^v): chart., mm. 128 × 86, ff. I, 248, an. 15.

Horologium sub titulo **ⲛⲓⲱⲁⲛⲁ ⲛⲁⲡⲓⲉⲃⲟⲟⲩ ⲛⲉⲙ ⲛⲁⲡⲓⲉⲱⲣⲉ** والنعاس « Preces diei et noctis », praemisso **ⲥⲩⲛ ⲑⲉⲱ**; ohairice et arabice. Codex communiter consentit cum textu horologii uod a Raphaelae Tuki, Romae, an. 1750, in lucem editum refertur; mentio utem auctoris, loci et anni desideratur in exemplaribus quae prae manibus habere licuit quaeque in dorso tegumentis inscribuntur: *Diurnum opto arabicum*; horum f. primum titulum praebet: **ⲟⲩⲱⲱⲙ ⲛⲧⲉ ⲛⲓⲉⲱⲭⲏ ⲁⲡⲓⲉⲃⲟⲟⲩ ⲛⲉⲙ ⲡⲓⲉⲱⲣⲉ ⲛⲉⲱ** « Liber precum diei et noctis, septem ». It benigne nos monuit P. Cyrillus Korolevskij, Horologii Tuki versionem latinam, exceptis locis biblicis quae mere indicantur, legere est in cod. Borg. lat. 110, ff. 331-344^v. De Horologio vide etiam L. Villecourt, *Les observances liturgiques et la discipline du jeûne dans l'Eglise copte*, in ephemeride *Le Muséon*, t. XXXVII, 1924, pp. 209-241 et Bute, *The coptic morning service*, Lond., 1882, pp. 119-144 (Horologii versio anglica).

1 (ff. 1-47^v) Mane. ¹ (ff. 1-4^v) **ⲁⲙⲱⲛⲓ ⲙⲁⲣⲉⲛⲟⲩⲱⲭⲧ** « Veditē adoremus », ff. 2^v-3^v, lin. 7: Eph. 4, 1-6 des. **ⲟⲩⲟⲛ ⲛⲓⲉⲃⲏ** (Tuki, pp. 1̅A - 1̅B); ² (ff. 4^v-8^v) Ps. 150; ³ (ff. 8^v-41^v) Pss. 1-6, 10-12, 14, 5, 18 (T., add. 24), 26 (T., add. 62, 66, 69), 142 (T., add. Ioh. 1, 1-17, Iarc. 1, 1-3); ⁴ (ff. 41^v-46) psallia Adam **ⲡⲓⲟⲩⲱⲛⲓ ⲛⲧⲁⲫⲱⲛⲓ** « Lux veritatis » (T., pp. 5̅A - 5̅B); ⁵ (f. 46) **ⲛⲑⲟ ⲑⲙⲁⲩ ⲁⲡⲓⲟⲩⲱⲛⲓ** « Tu es pater luminis » solum initium; cf. Labib, ed. 1908, p. 1̅B; ⁶ (ff. 46-47^v) absolutio, praemissa rubrica « Dic: cantemus (hymn. angel.) et sanctus **ⲁⲩⲓⲟⲥ ⲟ ⲑⲉⲟⲥ**... » et pater noster et credimus, integre (**ⲉⲭⲱⲕ ⲉⲃⲟⲗ** fecit in textu arab.), kyrie eleison 41 et hanc absolutionem: **ⲫⲏ ⲉⲟⲩⲱⲣⲏ ⲁⲡⲓⲟⲩⲱⲛⲓ** « Qui mittit lucem » (T., pp. 1̅A, 1̅B; hic, pp. 5̅B - 1̅A, praemittit aliam absolutionem **ⲡⲟⲥ ⲫⲧ ⲛⲧⲉ ⲛⲓⲱⲱⲙ** et, pp. 1̅B - 1̅E, dd. orationem graecam **ⲟ ⲉⲛ ⲡⲁⲛⲧⲓ ⲕⲁⲓⲣⲱ**; utramque vide ap. Bute, p. laud., p. 123 et p. 124). Folio 1̅A deperdito suffectum est f. 48; in cod. Barberini Or. 17, f. 50^v, desinit hora matutina: **ⲡⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛ... ⲱⲧ ⲛⲛⲉⲛⲱⲩⲭⲏ** « Domine, miserere nostri... salva animas nostras ».

2 (ff. 49-85^v) Hora tertia, praemissis **ⲥⲩⲛ ⲑⲉⲱ** et rubrica « Dic sicut mane », incipiendo scilicet a gratiarum actione et a Ps. 50 (cf. Villecourt, p. 232). ¹ (ff. 49-78^v) Pss. 19, 22, 23, 25, 28, 29, 33, 40, 42, 44, 15, 46 (T., pp. 1̅B - 1̅E, add. Ioh. 14, 26-15, 4 **ⲑⲉⲛ ⲑⲏⲛⲟⲩ**); (ff. 78^v-83^v) troparia; ff. 78^v-81^v, praemissa rubrica « Dic haec troparia

($\lambda\epsilon\zeta\iota\varsigma$) post psalmos », $\pi\epsilon\kappa\lambda\pi\alpha\ \epsilon\sigma\omicron\upsilon\gamma\alpha\beta$ « Spiritus sanctus tuus » (T., pp. $\rho\lambda\beta - \rho\lambda\epsilon$); ff. 31^v-83^v, praemissa rubrica « Deinde dic sanctus, pater noster et troparion », $\omega\ \mu\iota\omicron\gamma\omicron\mu\omicron\ \eta\epsilon\mu\omicron\gamma\omicron\mu\omicron\ \nu\alpha\iota\omicron\ \nu\alpha\iota\omicron$ « O rex caelestis » (T., pp. $\rho\lambda\epsilon - \rho\lambda\zeta$); ³ (ff. 83^v-85^v) absolutio, sub rubrica « Dic: kyrie eleison 41 et absolutionem »: $\phi\tau\ \mu\epsilon\mu\omicron\gamma\tau\ \phi\tau\ \eta\tau\epsilon\ \mu\iota\mu\epsilon\tau\omega\epsilon\mu\epsilon\gamma\eta\tau$ « Deus, Deus noster, Deus misericordiarum » (T., pp. $\rho\lambda\zeta - \rho\mu$; cod. plene scribit litteris gracilioribus (f. 85^v) conclusionem $\mu\omicron\tau\ \nu\alpha\iota\ \nu\alpha\iota\ \nu\alpha\iota\ \nu\alpha\iota$ cuius initium tantum legitur ap. T., p. $\rho\mu$); post f. 85, $\mu\eta$, desideratur f. $\mu\epsilon$ quin tamen appareat textus iactura.

3 (ff. 86-125^v) Hora sexta. ¹ (ff. 86-118) Praemissa rubrica « Dic... » ut f. 49: Pss. 53 (inc. 53, 3), 54, 56, 60, 62, 66 (cod. $\zeta\epsilon$ pro $\zeta\epsilon$), 69, 83-86, 90, 92 (T., pp. $\rho\omicron - \rho\omicron\lambda$, add. Matth. 5, 1-16); ² (ff. 118-124) troparia; ff. 118-122, $\omega\ \phi\eta\ \epsilon\tau\theta\epsilon\eta\ \mu\iota\epsilon\theta\omicron\upsilon\gamma$ « O qui in die » (T., pp. $\rho\omicron\lambda - \rho\omicron\theta$); ff. 122-124, sub rubrica « Dic agios, pater noster, deinde dic », $\alpha\kappa\iota\mu\iota\ \eta\sigma\omicron\gamma\omicron\gamma\alpha\iota$ « Fecisti salutem » (T., pp. $\rho\omicron\theta - \rho\mu\lambda$); ³ (ff. 124-125^v) absolutio, post rubricam « Dic kyrie eleison (arabice 50) pater noster et hanc absolutionem »: $\tau\epsilon\mu\omega\epsilon\mu\epsilon\gamma\mu\omicron\tau\ \nu\tau\omicron\tau\kappa$ « Gratias agimus tibi » (T., pp. $\rho\mu\lambda - \rho\mu\tau$; hic in rubrica om. $\mu\epsilon\mu\iota\omega\tau$ et post $\epsilon\mu\epsilon\theta\omicron\gamma\mu\omega\gamma$ — quo des. cod. Vat. f. 125^v, addito tantum $\theta\epsilon\eta\ \mu\epsilon\gamma\mu\omicron\tau$ — prosequitur, pp. $\rho\mu\tau$, $\rho\mu\lambda$: $\epsilon\omicron\epsilon\mu\epsilon\mu\epsilon\gamma\mu\omicron\tau\ \dots\ \tau\ \mu\omicron\gamma\ \mu\epsilon\mu\iota$).

4 (ff. 126-158) Hora nona. ¹ (ff. 126-150) Omisssa rubrica (cf. f. 49): Pss. 95-100, 109-112, 114, 115 (cod. $\rho\iota\tau$ pro $\rho\iota\epsilon$; T., pp. $\omicron\iota - \omicron\iota\tau$, add. Luc. 9, 10-17); ² (ff. 150^v-156) troparia; ff. 151-154, $\omega\ \phi\eta\ \epsilon\tau\alpha\gamma\chi\epsilon\mu$ $\tau\ \mu\iota\ \lambda\epsilon\mu\omicron\gamma$ « O qui gustasti mortem » (T., pp. $\omicron\iota\tau - \omicron\iota\zeta$); ff. 154-156, sub rubrica « Dic agios, pater noster, deinde dic », $\epsilon\tau\alpha\gamma\mu\alpha\gamma\ \eta\chi\epsilon\ \mu\omicron\omicron\mu\iota$ « Quum vidit latro » (T., pp. $\omicron\iota\zeta - \omicron\iota\theta$); ³ (ff. 156-158) absolutio, praemissa rubrica « Dic kyrie eleison 50, pater noster et hanc absolutionem »: $\phi\tau\ \phi\iota\omega\tau\ \lambda\mu\epsilon\mu\omicron\tau$ « Deus pater Domini nostri » (T., pp. $\omicron\kappa - \omicron\kappa\beta$).

5 (ff. 159-180) Hora undecima. ¹ (ff. 159-178) Praemissa rubrica « Incipe pro more »: Pss. 116, 117, 119-128 (T., pp. $\omicron\kappa\tau - \omicron\mu\lambda$; p. $\omicron\kappa\tau$, pro: $\tau\ \mu\omicron\mu\omicron\epsilon\mu\gamma\chi\eta\ \eta\tau\epsilon\ \lambda\chi\eta\ \iota\lambda$ « Oratio horae undecimae », habet titulum $\tau\ \mu\omicron\mu\omicron\epsilon\mu\gamma\chi\eta\ \eta\tau\epsilon\ \gamma\lambda\alpha\mu\omicron\gamma\omicron\gamma\iota$ « Oratio ad summam vesperam », et post ps., add., pp. $\omicron\mu\lambda - \omicron\mu\lambda\zeta$, Marc. 1, 29-34 et Luc. 4, 38-41); ² (ff. 178-180) absolutio, sub rubrica, « Dic: dignare (cf. T., p. $\omicron\mu\lambda$), sanctus, pater noster, credo, kyrie eleison 50, hanc absolutionem »: $\tau\epsilon\mu\omega\epsilon\mu\epsilon\gamma\mu\omicron\tau$ « Gratias agimus » (T., pp. $\omicron\mu\epsilon - \omicron\mu\eta\zeta$; codex om. troparia necnon absolutionem $\mu\alpha\omicron\tau\ \eta\mu\epsilon\ \mu\omicron\gamma\chi\epsilon$ « Domine Iesu Christe » quae habet T., pp. $\omicron\mu\eta\zeta - \omicron\mu\epsilon$).

theotokia, Londini, 1923; cod. Vat. copt. 41 communiter consentit cum cod. pt. 69 Bibliothecae Nationalis Parisiensis, quo inter alios usus est auctor edatus.

1 (ff. 2-19) FERIA II, praemissis inscriptionibus **ϥϥν θεώ ϥϥνρoс** **بسم الله القم** « In nomine Dei fortis » et **†ϥρμενια περoογ ιπιβ̄ ηϥoс** **تفسير ثداكة اليوم الاثنين لمن ادم** « Interpretatio (arabice add.: theotokiae) feriae secundae, tonus Adam ». ¹ (ff. 2-5) **αρεζ εροι ποτ̄** « Custodi Domine » (de Laey, p. 22); ² (ff. 5-7v) **βουν ονπαρoδicoс** « Est radius » (de L., pp. 22, 23); ³ (ff. 7v-9v) **γραφη νιβεν** « Omnis scriptura » (de L., p. 23); ⁴ (ff. 9v, 10) **δαυ(ι)δ νει σαμουηλ** « David Samuel »; post f. 9, quod des. **ογωηζ εβολ** (de L., p. 23, lin. 13), consideratur f. unum; inc. f. 10 **ϥνρι** (de L., p. 23, lin. 25, qui des. **ϥα-ϥνπτενια**; add. cod., f. 10, **ησανας δε ον ... πιρεπεροικονομιν**; ff. 10v-12v) **ερε νιμ ναϥoαχι** « Quis poterit dicere » (de L., pp. 23,); ⁵ (ff. 12v-14v) **ζηδoαcia νιβεν ητε πιπονηρoс** « Omnis altercatio aligni » (de L., p. 24); ⁶ (ff. 15-16v) **ηc ϥανρωμ** « Ecce homines » (de L., p. 24); ⁷ (ff. 17-19) **θαγμoαcia γαρ νιβεν** « Prodigium enim » (de L., pp. 24, 25); abundant recentioris f. 17v quattuor lineae timae quae recurrunt initio f. 18 cod. primigenii.

2 (ff. 19v-39) FERIA III, praemissis: **ϥϥν θεώ** **بسم الله** « In nomine dei » et **†ϥρμενια ιπιπερoογ ιπιβ̄ ηϥoс** **تفسير ثداكة يوم الثلاثاء** « Interpretatio (ar. add. theotokiae) feriae tertiae, tonus Adam ». (ff. 19v-22) **†ηαμενηριτκ** « Diligam te » (de L., p. 30); ² (ff. 22v-25) **ιcι ιμφραν ιπιoс** « Exaltate nomen Domini » (de L., p. 30); ³ (ff. 25-27v) **εμνομ†** « Roboramini » (de L., pp. 30, 31); ⁴ (ff. 27v-31) **ϥιχεν ιιάρωον** « Super flumina » (de L., p. 31); ⁵ (ff. 31-34) **θωπτεβ̄ ηνε-τεν μελoс** « Interficite membra vestra » (de L., p. 31); ⁶ (ff. 34-36v) **ηαίρι ιφογωϥ** « Faciet voluntatem » (de L., pp. 31, 32); ⁷ (ff. 36v-39) **ηα θηαυ γε ποτ̄** « Quousque Domine » (de L., p. 32).

3 (ff. 40-59) FERIA IV, praemissis: **ϥϥν θεώ** **بسم الله** « In nomine dei » et **φβωλ η†θεότοκια ιπιπερoογ ιπιβ̄ ηϥoс** **تفسير ثداكة يوم الاربعاء لمن واطم** « Interpretatio theotokiae feriae quartae; tonus Adam ». ¹ (ff. 40-42v) **ωoγ νιβεν** « Gloria omnis » (de L., p. 37); f. 42v, **γoαχι ηρoαηταio** « Magna dixerunt », solum initium (cf. fol. 102v); (ff. 43-45v) **ψγχη νιβεν** « Omnis anima » (de L., p. 37); ³ (ff. 45v-48) **ρερε ραγυ ω μαρια** « Salve, lactare, o Maria » (de L., pp. 37, 38);

⁴ (ff. 48-50^v) **ΦΤ ΕΤΟΥΤΩΩΝ ΝΑΥ** «Deus qui glorificatur» (de L., p. 38);
⁵ (ff. 50^v-54) **ΥΣ ΔΑΥΙΔ ΝΕΜ ΤΕΚΥΘΑΡΑ** «Ecce David cum cithara sua» (de L., p. 33); ⁶ (ff. 51-56^v) **ΤΑΨΥΧΗ ΣΜΟΥ** «Anima mea habet medicum» (de L., pp. 38, 39); ⁷ (ff. 56^v-59) **ΡΙΚΙ ΣΑΒΟΔ ΜΠΠΕΤΕΥΩ** «Declinate a malo» (de L., p. 39). In imo f. 59, nota arabica: **نَسْر يَوْمِ** «Desinit interpretatio diei quartae. In pace In Amen».

4 (ff. 59^v-81) Feria V, praemissis: **ΣΥΝ ΘΕΩ ΑΛΗ** بِسْمِ اللَّهِ «In nomine Dei» et **ΤΕΡΜΗΝΙΑ ΗΤΕΘΟΤΟΚΙΑ ΜΠΕΘΟΥ Ε ΗΥ(Ο)Σ ΒΑΤΟΣ** بِر تَذَاكِيَةِ يَوْمِ الْخَمِيسِ لَنْ وَاطِس «Interpretatio theotokiae feriae quintae; tonus Batos». ¹ (ff. 59^v-64) **ΑΜΩΙΝΙ ΤΗΡΟΥ** «Venite omnes» (de L., p. 44); ² (ff. 64^v-67^v) **ΒΑΡΑΧΙΑΣ ΠΠΡΟΦΗΤΗΣ** «Barachias propheta» (de L., pp. 44, 45); ³ (ff. 67^v-70^v) **ΕΥΡΙΕ ΠΕ ΙΗΣ** «Dominus est Iesus» (de L., p. 45); ⁴ (ff. 70^v-72^v) **ΔΑΥΙΔ ΓΑΡ** «David enim» (de L., pp. 45, 46); ⁵ (ff. 72^v-76) **ΕΘΒΕ ΟΥ ΠΩΣ** «Quare Domine» (de L., p. 46); ⁶ (ff. 76-79) **Ε ΗΕΡΟΥ** «Sex diebus» (de L., p. 46; post **ΠΕΝΘΕ ΙΗΣ ΠΩΣ**, ubi de de L., add. codex, f. 79^v: **ΜΑΡΕΝΤΩΟΥ... ΚΑΤΑ ΠΕΚΗΩΤ** «In glorificemus... secundum magnam misericordiam tuam»); ⁷ (ff. 79^v-81) **Σ ΗΑΡΧΗΑΓΓΕΛΟΣ** «Septem archangeli» (de L., pp. 46, 47).

5 (ff. 82-102) Feria VI, praemissis: **ΣΥΝ ΘΕΩ ΑΛΗ** بِسْمِ اللَّهِ «In nomine Dei» et **ΤΕΡΜΗΝΙΑ ΗΤΕ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΗΥ(Ο)Σ ΒΑΤΟΣ** بِر تَذَاكِيَةِ يَوْمِ الْجُمُعَةِ لَنْ وَاطِس «Interpretatio (ar. add. theotokiae) feriae sextae; tonus Batos». ¹ (ff. 82-85) **ΑΙΓΑΙ ΗΝΑΒΑΔ ΕΠΩΩ** «Levavi oculos meos» (de L., p. 52); ² (ff. 85-87^v) **ΒΗΔΣΕΛΗΝΔ ΑΥΧΟΣ ΕΘΒΗΤΩ** «Belsai de ipso dixerunt» (de L., pp. 52, 53); ³ (ff. 88-90) **ΓΕΝΟΣ ΝΙΒΕΝ** «Genratio omnis» (de L., p. 53); ⁴ (ff. 90^v-93) **ΔΟΞΑΣΙ ΕΦΤ** «Gloria Deo» (de Lacy, p. 53, discrepat in fine); ⁵ (ff. 93-96) **ΕΡΕ ΑΥ ΗΖΑΔ** «Quae lingua» (de L., pp. 53, 54); ⁶ (ff. 96-99^v) **ΖΑΚΥΧΕΟΣ** «Zachaeus» (de L., p. 54); ⁷ (ff. 99^v-102) **ΗΣ ΓΑΒΡΙΗΛ** «Ecce Gabriel» (de L., pp. 54, 55).

6 (ff. 102^v-130) Sabbato, praemissis: **ΣΥΝ ΘΕΩ ΑΛΗ** بِسْمِ اللَّهِ «In nomine Dei» et **ΤΕΡΜΗΝΙΑ ΠΣΑΒΒΑΤΟΝ ΘΕΩΔ(Ο)ΚΙΑ ΗΥ(Ο)Σ ΒΑΤΟΣ** بِر تَذَاكِيَةِ يَوْمِ السَّبْتِ لَنْ وَاطِس «Interpretatio theotokiae sabbati; tonus Batos». ¹ (ff. 102^v-106^v) **ΑΥΣΑΧΙ ΗΖΑΝΤΑΙΟ** «Landes dixerunt» (de L., p. 66); ² (ff. 106^v-109) **ΒΑΚΤΗΡΙΑ ΝΕΜ ΠΩΒΩΤ** «Baculus et virga» (de L., pp. 66, 67); ³ (ff. 109^v-111^v) **ΓΕΔΕΩΝ** «Gedeon» (de L., p. 67); ⁴ (ff. 111^v-113

ⲁⲛⲓⲁ ⲉⲁⲣ « David enim » (de L., p. 67); ⁵ (ff. 114-116v) ⲉⲃⲉⲣⲁⲱⲓ
 audebunt » (de L., p. 67); ⁶ (ff. 117-120v) ⲛⲟⲣⲁⲃⲁⲃⲉⲗ « Zorobabel »
 (de L., p. 68); ⁷ (ff. 120v-123v) ⲛⲥⲁⲛⲁⲥ « Isaias » (de L., pp. 68, 69);
 f. 123v-126) ⲉⲁⲓ ⲧⲉ ⲧⲡⲓⲣⲁⲛ « Haec est porta » (de L., p. 69);
 f. 126-130) ⲓⲥ ⲉⲛⲡⲓⲉ ⲁⲓⲓ ⲉⲃⲟⲗ « En ecce exivit » (de L., pp. 69, 70).

¹ (ff. 130v-151) Dominica, praemisissis: ⲥⲩⲛ ⲉⲃⲱ ⲁⲗⲉ ⲛⲓⲙ ⲁⲗⲉ « In no-
 me Dei » et ⲟⲩⲉⲣⲙⲉⲛⲓⲁ ⲛⲉⲟⲉⲧⲟⲕⲓⲁ ⲁⲛⲓⲉⲃⲟⲩⲱⲛ ⲛⲧⲉ ⲧⲕⲩⲣⲓⲁⲕⲛ
 ⲁⲁⲙ ⲁⲁⲙ ⲁⲁⲙ « تفسير ثداكٓة يوم الاحد ادم » « Interpretatio theotokiae dici dominicae;
 nus) Adam ». ² (ff. 130v-136) ⲁⲓⲛⲁⲟⲩⲱⲛ ⲛⲣⲱⲓ « Aperiam os meum »
 (de L., pp. 12, 13; cod. Paris. Bibl. Nat. copt. 69, f. 242, similiter
 capit, non vero ut legitur apud de L., p. 12, ⲁⲓⲛⲁⲟⲩⲱⲛ ⲛⲣⲱⲓⲁⲓ);
 ff. 136-139) ⲃⲉⲗⲉⲗⲉⲛⲁ ⲉⲣⲕⲟⲥⲙⲓⲛ « Beseleel ornavit » (de L., p. 13);
 centioris f. 138 undecim lineae ultimae: ⲁⲟⲕⲟⲥ... ⲙⲁⲣⲉⲛⲧⲉⲟ
 am initio f. pristini 139 ubi ductu rubro sunt cancellatae; ³ (ff. 139-141v)
 ⲛⲣⲁⲛ « Tria nomina » (de L., p. 13); post verba ⲛⲓⲣⲁⲥⲁⲧⲏⲣⲓⲟⲛ... ⲁⲛⲧⲧ
 140v; de L., p. 13) manus posterior in summo mg. f. 141 duas adiecit
 eas: ⲁ ⲛⲓⲱⲧⲡⲓ ⲛⲥⲁⲃ « Electi magistri »... ⲉⲣⲛⲓ ⲉⲃⲉⲛ ⲙⲁⲣⲓⲁ
 super Mariam »; ⁴ (ff. 141v-147) ⲁⲥⲡⲟⲩⲱⲧⲁ ⲭⲉ « Domine Christe »
 (de L., pp. 13, 14); ⁵ (ff. 147-148v) ⲉⲧⲁ ⲛⲟⲥ ⲛⲧⲉ ⲛⲱⲟⲩ ⲟⲩⲱⲣⲛ
 ⲁⲩⲱⲛ Dominus gloriae misisset » (de L., p. 14); des. mutil. ⲉⲃⲉⲛ ⲛⲓ-
 ⲟⲩⲱⲥ ⲉⲧⲧⲟⲩ (de L., p. 14, col. 2, lin. 21); ⁶ (ff. 149-151) inc. mutil.
 ⲭⲉⲣⲧⲱ ⲉⲛⲉⲃⲟⲓⲛ (de L., p. 15, col. 1, lin. 25; ibid. p. 14, lin. 3 a. fin.
 c. hermenia: ⲉ ⲛⲉⲃⲟⲩⲱ « Sex diebus »), des. inutil. f. 150v, ⲉⲣⲧⲉⲛ
 ⲉⲥⲣⲉⲃⲉⲃⲱⲗⲁ (de L., p. 15, col. 2, lin. 11); f. 151, manus recentior
 licet: ⲛⲧⲉⲣⲉⲣⲟⲩⲛⲁⲓ ⲛⲉⲙⲁⲛ ⲕⲁⲧⲁ ⲛⲉⲣⲛⲓⲱⲧⲧⲓ ⲛⲛⲁⲓ « Ut faciat
 isericordiam nobiscum secundum magnam misericordiam suam ». De-
 derantur hermeniae septima ⲭⲉ ⲛⲥⲟⲛ et octava ⲧⲉⲛⲉⲣⲉⲧⲓⲛ (de L.,
 p. 15, 16).

Pristini codicis qui scripturae indole affinis est codicibus Vat. copt. 16, 40, 42
 aec. XIV), inmo codici Vat. copt. 17 (an. D. 1288), supersunt ff. coptem (ff. 10-16, ⲓⲧ - ⲓⲟ)
 aciculi secundi, quiniones ⲧ - ⲧ (ff. 18-57, ⲕⲁ - ⲭ), quiniones ⲭ ff. novem (ff. 59-67,
 ⲉ - ⲟ); quiniones ⲛ - ⲓⲧ (ff. 68-127, ⲟⲗ - ⲡⲗ), quiniones [ⲓⲉ] ff. 8 (ff. 139-146, ⲡⲓⲁ - ⲡⲓⲁⲟ),
 quiniones [ⲓⲉ] ff. 2 (ff. 149, 150, ⲡⲓⲁ, ⲡⲓⲁⲟ); de modo notandi fasciculos et ff. vide
 ad Vat. 40. Eiusdem partis pristinae ornamenta in summis pp. extremis fasciculorum
 : initio sectionum maiorum neonon cruceula in f. 39v eadem fere sunt ac in cod. Vat.
 opt. 40 (cf. e. g. codicis f. 82 et cod. Vat. 40 f. 49); item usus minii, at solus calli-
 raphus cod. Vat. 41 integre scripsit minio lineam secundam vel lineam tertiam sectio-
 um maiorum; initio et in fine fasciculorum leguntur inscriptiones ⲓⲧ ⲭⲉⲧ, ⲛⲁⲓ ⲛⲛⲓ,

ⲙⲁⲣⲥⲛⲁⲩⲧ ⲛⲧⲉ ⲡⲓⲉⲣϫⲟⲗⲟⲑⲓⲟⲛ, pp. 77E - 78E; vide etiam
ⲡⲱⲙⲁ ⲛⲧⲉ ⲛⲁⲕⲁⲛⲛⲛ ⲛⲉⲙ ⲡⲓⲭⲓⲛⲟⲩⲱⲩⲧ, *Liber pelvis et ado-*
tionum, auctoribus hegumeno Bābūm al-Baramūsi et diacono ʿUriyān
raǧ, Cabirae, 1921, pp. 67H - 77E. In fine, alterius manus, rubricae
abicae idem spectantes argumentum.

1 (ff. 4-46v) Adoratio prima. ¹ (f. 4r) Rubrica de praeparanda
unificatione cui praemittitur: ⲉⲁⲛⲁⲣⲟ[ⲩⲣⲓ ⲛ]ⲧⲧⲓⲕⲣⲓⲁ]ⲕ(ⲛ) ⲉⲁⲛⲁⲣⲟ
«aspere dominicae»; desiderantur quae leguntur ap. Tuki et in ed. Cahir.
praemittendis psalmis, psallis, etc.; item, ante Adorationem secundam
tertiam et alia similia alibi; ² (ff. 4v-13) Deut. 5, 22-63; ³ (ff. 13-19v)
est monitum de dicenda oratione ante Epistolam, I Cor. 12, 28-13, 12;
ff. 19v, 20) praemissa rubrica «Oratio ante Evangelium», Ps. 96, 7 inc.
ⲩⲱⲩⲧ, 8 des. ⲕⲟⲩⲛⲟⲕ, 1 inc. ⲕ ⲡⲟⲩ ⲉⲣⲟⲩⲣⲟ; ⁴ (ff. 20-30) Ioh. 17,
26; ⁵ (ff. 30v-32v) psallia post Evangelium: ⲉⲣⲉ ⲛⲓⲁⲡⲟⲥⲧⲟⲗⲟⲥ ⲉⲣⲓ
ⲉⲛⲛⲟⲩⲩⲣⲓ ⲛⲁⲛ «Apostoli annuntiaverunt nobis» (T., pp. 77E, 77E,
1. Cahir., pp. 67E, 67E; des. cod. ⲡⲓⲙⲁⲓⲣⲱⲙⲓ); ⁷ (ff. 32v, 33) rubrica
dicendis orationibus pro infirmis, pro peregrinantibus, pro fructibus
pro loci salute (nonnihil discrepant T., pp. 77H, 77E et Cahir.,
p. 67H, 67E); ⁸ (ff. 33-46v) epiclesis: ⲡⲓⲁⲧⲟⲩⲓ ⲡⲓⲁⲧⲟⲩⲉⲙ «Imma-
late, incontaminate» (T., pp. 77H - 77E, Cahir., pp. 67E - 67E).

2 (ff. 47v-85) Adoratio secunda. ¹ (ff. 47v-51) Deut. 6, 17-25;
(ff. 51v-58) I Cor. 13, 13-14, 17; ³ (f. 58v) Ps. 113, 12, 13; ⁴ (ff. 59-63)
ph. 4, 1-12; ⁵ (ff. 63v-68) psallia Batos: ⲡⲓⲁⲧⲟⲩⲉⲙ «Duode-
cim apostoli»; des. ⲕⲁⲓ ⲟⲩⲟⲗ ⲕⲁⲩⲱⲧ ⲙⲓⲟⲛ «venit et redemit nos»;
Tuki, p. 77E, et Cahir., p. 67A, des. ⲉⲙ ⲛⲛⲉⲟⲙⲱⲩⲧ (cod. f. 65v,
n. 2), addito ap. Tuki ⲧⲱⲃⲣ ⲙⲡⲟⲩ... ⲛⲉⲛⲛⲟⲩⲓ ⲛⲁⲛ ⲉⲃⲟⲗ et
trinque versiculis Evangelii, qui in cod. desiderantur; ⁶ (ff. 68v-69v)
raevio titulo ⲡⲓⲙⲁⲣⲥⲁ ⲙⲓⲉⲣⲟⲥ <ⲛⲧⲉ>ⲡⲓⲣⲉⲩⲱⲩⲟⲩ ⲛⲧⲉⲧⲓ ⲁⲗⲓ ⲁⲗⲓ
«Secunda pars (orationis) 'Longanimis'» (ar.: «Secunda pars
x ⲛⲓⲕⲟⲗⲁⲥⲉⲗ [i. e. 'refocillationibus']»), invitationes (ⲡⲣⲟⲥⲉⲩⲩⲁⲥⲉⲙ, a
diacono dicendae, pro salute mundi et civitatis, pro aere et fructibus,
pro finimine, pro rege (discrepat T., pp. 77E - 77E); ⁷ (ff. 69v-85)
epiclesis: ⲡⲟⲩ ⲛⲉⲛⲛⲟⲩⲧ ⲡⲛ ⲉⲧⲁⲩⲧ ⲛⲧⲉⲣⲛⲛⲛ «Domine Deus noster
qui dedisti pacem» (T., pp. 77E - 77E, Cahir., pp. 67E - 67E).

3 (ff. 85v-133v) Adoratio tertia. ¹ (ff. 85v-95v) Deut. 16, 1-18
des. ⲕⲁⲧⲁ ⲛⲉⲕⲡⲩⲩⲛ; ² (ff. 95v-104) I Cor. 14, 18-40; ³ (ff. 104v, 105)
praemissa rubrica «Oratio Evangelii», Ps. 65, 4, Ps. 71, 11; ⁴ (ff. 105-115v)

Ioh. 4, 13-42 (T. et Cahir., Ioh. 4, 1-23 des. $\sigma\upsilon\mu\mu\epsilon\theta\alpha\mu\iota$); ⁵ (ff. 116-118^v) psallia Batos: $\sigma\upsilon\alpha\iota\ \gamma\alpha\rho\ \pi\epsilon\ \phi\tau\ \phi\iota\omega\tau$ « Unus enim est Deus Pater » (T., p. $\overline{\tau\epsilon\theta}$, et Cahir., p. $\overline{\tau\iota\alpha}$, incipiunt: $\sigma\upsilon\pi\pi\epsilon\nu\mu\alpha\ \gamma\alpha\rho\ \pi\epsilon\ \phi\tau\ \phi\iota\omega\tau$; T., p. $\overline{\tau\epsilon\eta}$, praemittit aliam psalliam: $\pi\chi\varsigma\ \mu\iota\zeta\omicron\gamma\omicron\varsigma$); ⁶ (ff. 118^v, 119) praevio titulo $\mu\iota\mu\epsilon\rho\omicron\varsigma\ \lambda\lambda\alpha\zeta\ \eta\ \tau\epsilon\ \mu\iota\epsilon\tau\epsilon\omega\omega\varsigma\ \eta\eta\tau$ الحزب الثالث من نسل « Tertia pars (orationis) 'Longanimis' » (ar.: « Tertia pars ex $\mu\iota\omicron\omicron\lambda\alpha\epsilon\lambda$ »), invitationes ($\mu\propto\epsilon\upsilon\gamma\alpha\sigma\epsilon$) ad orandum pro captivis, pro defunctis, pro oblationes offerentibus, pro catechumenis (discrepant T., pp. $\overline{\gamma\alpha} - \overline{\gamma\theta}$ et Cahir., pp. $\overline{\tau\iota\alpha} - \overline{\tau\iota\zeta}$); ⁷ (ff. 119^v-133^v) epiclesis: $\tau\mu\omicron\upsilon\mu\iota\ \epsilon\theta\epsilon\beta\epsilon\iota\ \eta\chi\omicron\upsilon\gamma\ \mu\iota\beta\epsilon\eta$ « Fons saliens omni tempore » (T., pp. $\overline{\gamma\theta} - \overline{\gamma\iota\alpha}$, et Cahir., pp. $\overline{\tau\iota\zeta} - \overline{\tau\kappa\lambda}$, leviter discrepant); des. f. 133^v in notam de precibus in fine recitandis quae sunt: pater noster, $\epsilon\epsilon\ \mu\propto\omicron\varsigma\ \mu\propto\omicron\varsigma$ « Utique Domine, Domine », absolutio, $\tau\epsilon\eta\eta\eta\eta\mu\ \theta\alpha\rho\omicron\kappa\ \epsilon\pi\chi\iota\eta\zeta\omega\tau\tau\iota\ \eta\tau\epsilon\phi\eta\eta\ \phi\tau\ \mu\alpha\varsigma\omega\tau(\eta\rho)$ « Venimus ad te ad solis occasum, Domine, salvator » et benedictio, missis quae sequuntur ap. T., pp. $\overline{\gamma\iota\alpha} - \overline{\gamma\iota\epsilon}$, et in ed. Cahir., pp. $\overline{\tau\kappa\epsilon}$, $\overline{\tau\kappa\epsilon}$. Desideratur textus arabicus in ff. 119 et 133^v.

ff. 135^v-134^v, rubricae arabicae, alterius manus. Praemisso: إله المدين الذي ترتب في صلاة السيدة ما . inc.: « Deus regens misericordia sua ». كتب بخط ابنا الاب بطريرك انبا بنيامين ما نسخة بيده المقدسة في كتاب الحسين وفيه Ordinationes pro oratione Adorationis, ex eis quae scripta sunt scriptura patris nostri patriarchae abba Benjaminii (II [1327-1339]), scripta manu sua sancta in libro Pentecostes. ubi de Adoratione, scil.: Sumant tres orcas liciles novas; des.: بعدنا: التحليل $\epsilon\epsilon\ \mu\propto\omicron\varsigma\ \mu\propto\omicron\varsigma$ ويرفع الصليب ويقولوه والقانون الملازم للسجدة والتسريح بعرية (٩) « ولا بقرا الانجيل الثالث الا الارضى دابق لا غير [...] » (dicit) deinde absolutionem $\epsilon\epsilon\ \mu\propto\omicron\varsigma\ \mu\propto\omicron\varsigma$ 'Utique Domine, Domine' elevat crucem et osculantur eam: (legit) canonem Adorationi ascriptum et dimissionem nti statutum; verum non legit (ipse) evangelium tertium sed archidiaconus, non alius, [...] ».

Post restitutum genuinum ff. ordinem, olim glutinatoris incuria turbatum, nuper instructus est codex nova eorundem enumeratione imis paginis rectis impressa quam sequimur; inde autem a f. 4 apparent paginarum notae copticae sed in ff. avertis tantum. iuxta numeros pares, non tamen sine oscitantia appositae, paucis deficientibus, aliis autem affectis vel correctis. Complectitur autem ff. 11 quorum ultima pagina habet notam p. $\overline{\kappa}$ summo in angulo exteriori et notam fasc. $\overline{\kappa}$ in angulo interiore quorumque f. 1 et chartae recentioris, quiniemum $\overline{\kappa}$ (ff. 12-21. $\overline{\kappa\beta} - \overline{\kappa\alpha}$), quaternioneu $\overline{\gamma}$ (ff. 22-29. $\overline{\alpha\beta} - \overline{\alpha}$).

II fasc. $\overline{\Delta}$ (ff. 30-40, $\overline{\Delta K} - n$), quinquies $\overline{\epsilon} - \overline{\text{IV}}$ (ff. 41-130. $\overline{nK} - \overline{\text{CZ}}$) et ff. 5 fasc. $\overline{\text{IX}}$ 181-135, $\overline{\text{CZK}} - \overline{\text{CZK}}$, ff. 134, 135 siue nota). « Adorationis » sectionis in singulis praetis memorat inscriptio arabica. Fascia in summo f. 4, ornamenta in summis partibus extremis fasciculorum necnon ornamenta marginalia ff. 4, 47^v, 85^v quae, foliis 47^v 85^v, ipsas littoras grandiores decorant (cf. cod. Vat. 29, p. 106), eandem fere praetis in codem ac in codd. Vat. copt. 40 et Vat. copt. 41: similis est usus minii in praetis. In litteris marg. communibus, in litteris Φ , Θ , in signis interpunctionis, in cibus super voces contractas: minio integre exaratae sunt lineae tertia et quarta tionum maiorum. Inscriptiones in foliis extremis fasciculorum sunt $\overline{\text{IV}} \overline{\text{CZ}} \overline{\text{IV}} \overline{nK} \overline{nK}$ f. 91 $\overline{nK} \overline{nK}$ « Iesu Christe miserere mei »; desiderantur in ff. 51, 110^v, 121, 131. 3^v occupat ornaumentum fere integre deletum: crux scil. cuius remanet pars inferior loribus rubro et flavo ornata necnon consuetae inscriptiones $\overline{\text{IV}} \overline{\text{CZ}} \overline{\text{IV}} \overline{\Delta Q} \overline{\Delta P} \overline{\Delta K} \overline{nK}$, « $\overline{\Delta Q} \overline{\Delta P} \overline{\Delta K}$ » « Iesus Christus vicit, lignum vitae »; mediam tem f. partem tenent vestigia crucis graecae quam vocant, circulo inclusae, super istiuum ornaumentum depictae. Scriptura duplicem exhibet formam litterae α , cum lecta inferiore tum directo, tum curvo, de qua dictum est ad cod. Vat. copt. 16. tulli et rubricae scriptura graciliore exaratae sunt, unciali vero rotunda hum. 1, 2 etionis primae (f. 4^v), linu. 3, 4 sectionis secundae (f. 47^v), linn. 1-3 sectionis tertiae (f. 85^v).

In f. 47, titulus donationis: $\overline{\text{IV}} \overline{\Delta Q} \overline{\Delta P} \overline{\Delta K} \overline{nK}$ | هذا الكتاب | بسم الاب والابن والروح القدس الاله الواحد | بجارة الروح السفلى بالقاهرة المحروبة المبارك وقف على كنيسته | الت السيدة الطاهرة مارة مريم | او بوجه من سائر الوجوه يكون مبعود | من (تد من يخرج عنها بيع او برهن او بعارية | او بوجه من سائر الوجوه يكون مبعود | من (تد *supra lineam*) روح القدس ولا يكن له نصيب مع | المؤمنين وكتب في شهر شتن سنة 41 (In nomine Patris et filii et Spiritus Sancti, Dei unici. Hic liber benedictus legatum adscriptus est ecclesiae omniae, Dominae purae, Dominae Mariae in Hārat ar-Rūm inferiore Cabirae (a Deo) astoditae. Qui educt illum ad vendendum, dandum in pignus aut arrham, vel alio uovis modo, e gratia Spiritus Sancti excludetur nec erit ei pars cum credentibus. criptum est mense bašnas anni 1032 martyrum purorum (= an. D. 1316). Amen; men; amen. Et Deo laus in perpetuum, in aeternum ». F. 1, notae variae: num. 19, ov. 53 (?) (53 mutatum in 42), dein, plumbo scriptum, *copt.* 42; f. 2: 305, *Missale* itte) *egyptia coptitu cum glossa Arabica* (glossa postea ductibus cancellatum, super-cripto: *interpretatio*); ex hac nota conficitur codicem in Bibliothecam Vaticanam ante n. 1481 advectum esse; eub eodem enim titulo laudatur in inventario manuscriptorum anni, cod. Vat. lat. 3947, f. 89 (vide etiam codices Vat. lat. 7135, f. 47, Vat. at. 7136, f. 541, necnon cod. Vat. lat. 3951, invent. an. 1533, f. 63); 13; f. 3: *III libellus inversa(uni) or(ati)onum sacrar(um) coptice et arabice* (maius posterior cancellavit: *et arabice*, atque adiecit: *cu(m) interpretatione Arabica*). Vac. ff. 1^v, 2^v, 134^v.

In dorso integumentum et membrana confecti, auro impressa sunt *copt*(ic)us et stem-nata Leonis XIII et I. B. Pitra card. bibliothecarii, necnon super corum rubrum 'at. | 42.

43 (olim 23). Saec. XIV-XV, chart., mm. 130 × 83, ff. 47, linn. 12.

Troparia evangeliorum pro tempore ieiunii, pro dominicis per annum necnon pro festis quibusdam, bohairice cum rubricis arabicis.

1 (ff. 2-8) Tempore ieiunii, sub invocatione: **سم الله الرؤوف الرحيم** « In nomine Dei clementis misericordis »; cf. cod. Vat. copt. 39, ff. 112-118.
 1 (ff. 2-3) In ieiunio Ninivitarum, feria II, mane, **ΑΛΛΑ ΑΡΙΟΥ** (V. 39, f. 112); feria III, mane, **ΑΛΛΑ ΒΩΛ ΕΒΟΛ** (V. 39, f. 112); feria IV, mane, **ΤΡΙΡΗΗ** (V. 39, f. 112v); 2 (ff. 3-4) dominica I, vesp., **ΝΩΤΕΝ** (V. 39, f. 98); mane, **ΣΙΟΥ** (V. 39, f. 92); ad missam, **ΣΑΝΣΗΡΗΑ** (V. 39, f. 99v); 3 (f. 4r.v) dominica II, vesp., **Α ΠΕΝΤ** (V. 39, f. 113); mane, **ΟΥ ΠΕ ΤΕΤΕΝΜΕΥ** (V. 39, f. 114); ad missam, **Α ΠΕΝΤ** (solum initium, cum rubrica arabica: « integre »; cf. f. 4); 4 (ff. 4v-5v) dominica III, vesp., **ΘΑΙ ΤΕ ΙΑΝΗΑ** (V. 39, f. 114v); mane, **ΜΑΥΕ ΝΩΤΕΝ** (V. 39, f. 114v); ad missam, **ΑΙΕΡΝΟΒΙ** (solum initium, cum rubrica arabica: « usque ad finem »; V. 39, f. 114v); 5 (ff. 5v-7v) dominica IV, vesp., **ΝΩΤΕΝ** (solum initium, cum rubrica arabica: « scriptum est ad dominicam I ieiunii vesp. » [v. f. 3]; ita communiter in codice quoties occurrit troparium iam antea scriptum integre, praeterquam paucis in locis infra notandis); mane, **ΦΗ ΕΤΑΦΗ** (V. 39, f. 115); ad missam, **ΨΥΧΗ** (V. 39, f. 115); item, **ΜΑΡΕΝΟΥΑΥΤ** (V. 39, f. 115v); item, **Ω ΦΗ ΕΤΑΦΗ** « O qui salvavit »; 6 (ff. 7v, 8) dominica V, vesp., **ΒΕΣΗ** (V. 39, f. 115v); mane, **ΦΗΑΙ** (solum initium, cum rubrica arabica: « usque ad finem » v. infra f. 45v; V. 39, f. 116); ad missam, **ΚΟΛΥΜΒΗΡΑ ΑΥΜΟΥΤ** **ΕΡΟΣ** (V. 39, f. 107); 7 (f. 8r.v) dominica VI, vesp., **ΘΑΙ ΤΕ ΙΑΝΗΑ** (v. f. 4v); mane, item; ad missam, **ΚΕ ΓΑΡ** (V. 39, f. 108v); sequitur, f. 8v, nota arabica: « hebdomada septima et Pascha scripta sunt post menses totius anni »; in codice desiderantur.

2 (ff. 9-13) Mense tūt. 1 (ff. 9-10) Dominica I, vesp., **ΑΠΕ ΟΥΟΝ** (V. 39, f. 91); mane, **ΝΘΟΚ ΟΥΘΟΥ** (V. 39, f. 91v); ad missam, **ΚΘΟΙ** (V. 39, f. 91v); 2 (f. 10r.v) dominica II, vesp., **ΤΥΩΛΛ ΓΑΡ** (V. 39, f. 92); mane, **ΣΙΟΥ** (v. f. 3); ad missam, tono Adam, **ΑΧΟΣ** (V. 39, f. 92); 3 (ff. 10v-11v) dominica III, vesp., **ΣΙΟΥ** (v. f. 3); mane, **ΑΠΕΡΕΡΠΩΒΩ** (V. 39, f. 93); ad missam, **ΤΦΑΛΛ** (V. 39, f. 93); 4 (ff. 11v-13) dominica IV, vesp., **ΤΥΕΡΙ** (V. 39, f. 93v); mane, **ΟΥ ΠΕ ΠΗΑΖΤ** (V. 39, f. 93v); **ΟΥΝΩΥΤ ΠΕ ΠΕΑΖΤ**; item, **ΣΩΟΥΝ** (V. 39, f. 93v); ad missam, **ΗΠΠΕ ΤΕΣΩ** (V. 39, f. 94).

3 (ff. 13-16^v) Mense bābah. ¹ (f. 13^{r.v}) Dominica I, vesp., **ἔ**
γο (V. 39, f. 94); mane, Adam, **ⲭⲉ ⲙⲁⲧⲁⲙⲉ** (V. 39, f. 94); ad mis-
sam, **ⲃⲱⲗ** (V. 39, f. 94^v); ² (f. 14^{r.v}) dominica II, vesp., **ⲥⲓⲙⲱⲛ**
. 39, f. 95); mane, Adam, **ⲁⲥⲓ ⲉⲡⲓⲙⲓⲣⲁⲩ** (V. 39, f. 95^v); ad missam,
ⲡⲉⲣⲉⲣⲉⲣⲟⲩ (V. 39, f. 95^v); ³ (f. 15^{r.v}) dominica III, vesp., **ⲥⲓⲙⲱⲛ**
. f. 14); mane, **ⲁⲥⲓ ⲛⲏⲕⲉ ⲙⲁⲣⲓⲁ** (V. 39, f. 106^v); ad missam, **ⲕⲟⲩⲣ**
ⲃⲉⲗⲗⲉ (V. 39, f. 97); ⁴ (ff. 15^v-16^v) dominica IV, vesp., **ⲫⲟⲩⲥⲓⲁ**
. 39, f. 97); mane, Adam, **ⲕⲁⲗⲟⲥ** (V. 39, f. 97); ad missam, **ⲁ ⲡⲉⲛⲟⲥ**
. 39, f. 97^v).

4 (ff. 16^v-19) Mense hatār. ¹ (f. 16^v, 17) Dominica I, vesp.,
ⲟⲩⲛⲓⲁⲧⲟⲩ (V. 39, f. 97^v); mane, Adam, **ⲁⲥⲓ ⲉⲡⲓⲙⲓⲣⲁⲩ** (v. f. 14); ad
issam, **ⲛⲟⲩⲱⲧⲉⲛ** (v. f. 3); item, **ⲭⲉ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ** (V. 39, f. 98); ² (f. 17^{r.v})
ominica II, vesp., **ⲛⲟⲩⲱⲧⲉⲛ** (v. f. 3); mane, Adam, **ⲉⲟⲃⲉ ⲫⲁⲓ**
. 39, f. 98^v); ad missam, **ⲭⲉ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ** (v. f. 17); ³ (f. 18^{r.v}) domi-
nica III, vesp., **ⲭⲉ ⲁⲙⲱⲛⲓ** (V. 39, f. 99); mane, Adam, **ⲁⲥⲓ ⲉⲡⲓⲙⲓ**
ⲁⲩ (v. f. 14); ad missam, **ⲫⲱⲧ ⲉⲣⲟⲓ** (V. 39, f. 99); ⁴ (ff. 18^v, 19)
ominica IV, vesp., **ⲛⲛ ⲉⲧⲣⲛⲱ** (V. 39, f. 99^v); mane, Adam, **ⲁⲥⲓ**
ⲭⲉ ⲙⲁⲣⲓⲁ (v. f. 15); ad missam, **ⲫⲁⲛⲭⲣⲏⲙⲁ** (v. f. 3^v).

5 (ff. 19^v-27) Mense kihak. ¹ (ff. 19^v-20^v) Dominica I, vesp.,
ⲡⲡⲉ ⲧⲥⲣⲁⲙⲓ (V. 39, f. 94); mane, **ⲟⲩⲟⲗ ⲱⲱⲡ ⲉⲣⲟⲕ** (V. 39, f. 100);
ad missam, **ⲕⲟⲃⲥⲓ** (integre; etiam f. 9^v); ² (ff. 20^v-21^v) dominica II,
esp., **ⲧⲱⲉⲣⲓ** (v. f. 11^v); mane, **ⲛⲓⲫⲉⲙⲱⲛ** (V. 39, f. 100^v); ad missam,
ⲣⲉⲛⲧ ⲛⲉ (V. 39, f. 101); ³ (ff. 21^v-22^v) dominica III, vesp., **ⲫⲱⲟⲩⲛ**
integre; etiam f. 12^v); mane, **ⲭⲉⲭⲉⲣⲉ ⲧⲟⲣⲟⲙⲡⲓ** (V. 39, f. 101^v); ad missam,
ⲣⲉⲛⲃⲟⲥⲓ ⲁⲙⲟ (integre; V. 39, f. 102, habet initium solum); ⁴ (ff. 22^v-24)
ominica IV, vesp., **ⲉⲣⲉⲟⲩⲟⲛⲟⲗ** (V. 39, f. 102); **ⲫⲉⲟⲩⲱ** (sub eadem
abrica, cf. V. 39, f. 102^v et f. 96^v); mane, **ⲭⲉ ⲧⲁⲫⲓⲣⲏⲛⲛ** (V. 39,
. 102^v); ad missam, **ⲁⲙⲉ ⲟⲩⲟⲛ** (v. f. 9); item, **ⲉⲟⲃⲉ ⲫⲁⲓ** (V. 39, f. 102);
(ff. 24-25^v) die 28 kihak, vesp., **ⲱ ⲛⲓⲛⲁⲕⲣⲓ** (V. 39, f. 102^v); mane,
ⲕⲉ ⲉⲥⲉⲙⲓⲥⲓ (V. 39, f. 103); ad missam, **ⲫⲉⲛ ⲛⲁⲓ ⲧⲉⲛⲣⲁⲩⲱ** (V. 39,
. 103^v); ⁶ (ff. 25^v-27) die 29 kihak, vesp., **ⲉⲟⲃⲉ ⲫⲏ ⲉⲧⲁⲩⲱⲙⲁⲥⲙⲉⲩ**
V. 39, f. 104); item, **ⲉⲧⲁⲩⲱⲙⲁⲥⲙⲉⲩ** (V. 39, f. 104); mane, **ⲭⲉ ⲡⲓⲁⲧⲥⲁⲣⲥ**
V. 39, f. 103); ad missam, **ⲕⲁⲧⲁ ⲫⲣⲏⲧ ⲉⲧⲁⲩⲱⲙⲁⲥⲙⲉⲩ ⲛⲏⲕⲉ ⲙⲉⲭⲓⲁⲥ**
Sicut dixit Michaeas *.

6 (ff. 27^v-31^v) Mense tūbah. ¹ (f. 27^v) Dominica I, vesp., **ⲛⲛ**
ⲉⲧⲣⲉⲱ (v. f. 18^v); mane, **ⲛⲟⲕ ⲟⲩⲣⲟⲩⲟ** (v. f. 9); ad missam, **ⲉⲧⲁⲩ**
ⲙⲁⲥⲙⲉⲩ (v. f. 25^v); ² (ff. 27^v-28^v) die 10 tūbah, vesp., **ⲁⲙⲉ ⲟⲩⲟⲛ**
v. f. 9); mane, **ⲧⲉⲁⲗⲁⲗⲉⲁ** (V. 39, f. 105); ad missam, **ⲭⲉ ⲫⲁⲓ ⲡⲁ**

an, quia tua est gloria in aeternum »; item, **ΔΙΕΡΕΤΙΝ** (V. 39, f. 122); f. 39^v-40^v) dominica II, vesp., **Ἰϣωμι** (v. f. 10); mane, Adam, **ΝΑΥ ΕΠΙΑΓΓΕΛΟΣ** (V. 39, f. 123^v); ad missam, **ΒΩΛ ΗΝΕΝΟΝΑΥΣ** (V. 39, f. 94^v); ³ (f. 40^v) dominica III, vesp., **ΔΙΕΡΕΤΙΝ** (v. f. 39^v); mane, Adam, **ΕΘΒΕ ΦΑΙ** (v. f. 17^v); ad missam, **ΚΟΥΡ ΜΒΕΛΛΕ** (v. f. 15); f. 40^v-41^v) dominica IV, vesp., Adam, **ΜΕΝΡΕ ΝΕΤΕΝΧΑΧΙ** (V. 39, f. 122^v); mane, Adam, **Α ΠΥΧΣ ΠΕΝΝΟΥΤ ΤΩΗΚ** (V. 39, f. 87^v, saluto, pars prima; cf. infra f. 42); ad missam, **ΑΓΓΑΜΟΝΙ** (v. f. 29).

II (ff. 41^v-43^v) Mense abib. ¹ (ff. 41^v-43) Dominica I, vesp., **ΟΥΝΙΑΤΟΥ** (V. 39 f. 123); mane, Adam, **ΑΦΟΥΟΝΕΖ ΕΜΑΡΙΑ** « Miscebat se Mariae » (V. 39, f. 87^v, pars altera salutationis **Α ΠΥΧΣ ΠΕΝΝΟΥΤ**); ad missam, **ΝΕΝΙΟΥΤ ΕΘΟΥΑΒ ΗΛΠΟCΤΟΛΟΣ** (V. 39, f. 85^v, utatio); ² (f. 43^v) dominica II, vesp., **ΖΑΝΘΡΗΜΑ** (sic; v. f. 3^v); mane, **ΚΩΤ ΕΒΟΛ ΗΝΙΚΑΝΛΑΔΟΝ** (V. 39, f. 110); ad missam, **ΕΝΑΙ ΚΕ ΠΥΗΡΙ** (v. f. 7^v); ³ (f. 43^v) dominica III, vesp., **ΩΟΥΝΙΑΤΥ** s. mut. (V. 39, f. 123^v).

12 (ff. 44-45) [Mense misri]. ¹ (f. 44^v), absque rubrica, **ΣΟΥCΙΑ** (v. f. 15^v); mane, Adam, **ΚΕ ΜΑΤΑΜΕ** (v. f. 13^v); ad missam, **ΠΙΩΝΙ** (V. 39, f. 124: **ΕΞΟΥCΙΑ** et **ΠΙΩΝΙ**, sub rubrica: « in dominica I mensis misri et in dominicis quae supersunt »); ² (ff. 44^v, 45) dominica II, sp., **ΖΑΝΘΡΗΜΑ** (v. f. 3^v); mane, Adam, **ΑCΙ ΕΠΙΜΕΛΑΥ** (v. f. 14); missam, **ΑΡΙΤ ΜΦΡΗΤ** (V. 39, f. 116); ³ (f. 45) dominica III, sp., **ΑΓΓΑΜΟΝΙ** (v. f. 29); mane, **ΑΦΟΥΟΝΕΖ** (v. f. 42); ad missam, **ΠΕΛΛΩΝ** (v. f. 21); ⁴ (f. 45^v) dominica IV, vesp., **ΕΝΑΙ ΗΧΕ ΠΥΗΡΙ** (v. f. 7^v); mane, Adam, **ΚΕ ΜΑΤΑΜΕ** (v. f. 13^v).

13 (f. 46^v) Pro festis, initio mut. ¹ (f. 46) Fragmentum (finis operarii **ΩΑΡΕ ΠΑΓΓΕΛΟΣ**): **ΕΡΩΟΥ ΟΥΟΖ ΩΑΦΗΑΖΜΟΥ** « super eos et orat eos » (V. 39, f. 126^v, sub titulo: « In commemoratione ss. angelorum, vesp. »); ² (f. 46) troparium in apostolos, **ΝΕΜ ΗΛΠΟCΤΟC** (V. 39, f. 126^v, sub titulo: « In comm. ss. angel., mane »); ³ (f. 46^v) troparium in prophetas, **ΝΕΜ ΗΠΡΟΦΗΤΗΣ** (V. 39, f. 128^v, coll. 127); des. cum nota arabica: وهذا ما وجد فيه والسبح لله دائما « Et hoc est iud repertum est in ipso (antigrafo), et gloria Deo in aeternum ».

14 (f. 47^v) Fragmentum alterius codicis manusque diversae; praefixa rubrica: هذا الطبع يقرأ للبطرك والاسقف بطول السنة « Hoc **ΤΩΒΣ** (orate) citur pro patriarcha et episcopo, per annum », inc.: **ΤΩΒΣ ΕΙΝΑ ΗΤΕ ΧΧ ΠΕΝΝΟΥΤ ΚΑΙ ΚΑΝ** « Orate ut Christus Deus noster misereatur

nostri »; des.: ἡ ΤΕΥΘΗ ἡ ΝΗΤΗΧΟ ΝΕΜ ΝΙΤΩΒΗ ἡ ΤΕ ΝΗΘΟΥΑΒ ἡ ΤΑ
 ἡ ΤΟΤΟΥ « ut accipiat orationes et preces sanctorum sanctorum ». Simili
 habet Tuki, ΝΙΧΩΜ ἡ ΤΕ ΝΙΜΩΜΤ ἡ ΝΑΝΑΦΟΡΑ, pp. 171-172, lin.
 at codex, post ΝΕΜ ΝΙΠΡΟΕΥΧΗ ἡ ΤΕ ΝΕΝΙΩΤ, pro ΕΤΤΑΙΝΟΥΤ.
 ΤΩΝ ΟΡΙΩΝ ΑΥΤΗΣ (Tuki, p. 171, lin. 13 - p. 172, lin. 15), habet
 tantum: ΕΘ ἡ ΟΙΟΙΟΤΑΤΟΣ ΚΕ ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΝΙΜΕΝΡΙΤ ἡ ΤΕ ΠΥΧΟ ΝΕΝ
 ΙΩΤ ΕΘ ΔΒΒΑ ΝΙΜ; in reliquis insuper leviter discrepat (cf. etiam
 Cl. Labib, ΝΙΧΩΜ ἡ ΤΕ ΜΕΤΡΕΥΕΜΩΙ ἡ ΤΕ ΝΙΔΙΑΚΩΝ, Heliopolis, 192
 pp. 97A - 97B); in fine: وكل على جارى المنة « concluditur pro more ».

Constat codex quattuor quinionibus et ff. 7. Soli quiniones 1-3 arabice notati sunt:
 الكرس الاول, ثاني كراس, الكرس الثالث, in fasciculorum foliis primis rectis; cetera
 folia et fasciuli notis copticis uncialibus; instructus est autem codex ff. notis copticis
 circumscribis 1-116 (ff. 1-47, nota 1 cum angulo externo f. 1 avulsa, deficientibus insu-
 per notis 117 et 118 propter duo ff. deperdita, unum post f. 43, alterum post f. 4
 appositis in ff. 3-10 aversis, in rectis autem ff. 2, 11-47. Nuper signatus est codex
 enumeratione imis mss. impressa, quam scuti sumus. Praeter stellam partim min-
 obductam quae medium occupat f. 1v, nullo decoratur ornamento; ad scripturam quo-
 spectat et minuti usum, communem quamdam exhibet indolem cum cod. Vat. copt. 4
 (saec. XIV); est tamen scripturae magis fucomptae, nec forsan immerito saec. X
 tribueretur.

F. 1, notae diversarum manu: Copt. XLIII, in schedula folio agglutinata; F.
 Libellus parvus orationum sacrarum copticarum, 21 (1 mutatum in 31); Vat. 23; Nov. 3
 (34 ductu deletum); 23; Copt. 43. F. 2, in summo margine, 326- (cf. cod. Vat. lat. 713
 f. 95 [folium 542; catalogum tempore Iulii II confectum], collato cod. Vat. lat. 713
 l. 47).

In dorso tegumenti, quod membrana confectum est, auro impressa sunt in sche-
 dula corii rubri Vat. 43, extra vero schedulam, copticis) necnon scuta Leonis XII
 et I. B. Pitra card. bibliothecarii.

44 (olim 13). Saec. XIV in. (inter an. 1305 et 1320; cf. infra), chart., mm. 265 × 180
 ff. 126, linn. 28-30.

Codex continens ritus ordinationum, benedictiones et orationes varias
 librum chrisimatis et ordinem renovationis ecclesiae antiquae restitutae
 bohairice et arabice, paucis exceptis pro opportunitate notandis; accedunt
 (f. 2) elenchus arabicus episcopatum Egypti et (f. 126v) nota indolis lit-
 terariae ad psychologiam spectans, manibus posterioribus adiecta.

I (f. 2v-60v) Ritus ordinationum; in ritu ordinationis lectoris
 subdiaconi, diaconi, presbyteri, hegumeni et archidiaconi desideratur textus
 arabicus orationum, ne spatium quidem relicto ad eundem excipiendum

um edidit Tuki (= T.), **ΠΙΧΩΜ ΕΦΕΡΑΠΑΝΤΟΚΤΙΝ ΕΧΕΝ ΜΙΕΥΧΗ**
ΕΥΓΑΒ, ΠΙΜΕΡΟC ΗΘΟΥΤ, Romae, 1761, pp. $\bar{\alpha}$ - $\bar{\rho}\eta\bar{\alpha}$; eiusdem textus
versionem latinam ab Antonio Scholz confectam legere est apud Henricum
Denzinger (= D.), in ea operis sui *Ritus Orientalium* parte quae inscribitur
us ordinationum ecclesiae Alexandrinorum Iacobitarum, Wircoburgi, 1863,
II, pp. 1-63; cf. t. I, p. VI: vide etiam P. Antoine, *L'ordination sa-*
totale chez les coptes unis, in ephemeride *Revue de l'Orient chrétien*,
CXVIII, 1931-1932, pp. 362-376. De antiquioribus huius Ritus transla-
tionibus quarum Denzinger varias laudat lectiones, vide t. II, pp. 1, 2; de
iis ritibus, vide etiam A. I. Butler, *The Ancient Coptic Churches of*
gypt, t. II. Oxonii, 1884, pp. 301-323.

I (ff. 2^v-4^v) Ordinatio lectoris (T., pp. $\bar{\alpha}$ - $\bar{\zeta}$, D., pp. 2-4) sub
ulo **ΤΑΚΟΥΛΟΥΘΙΑ ΝΤΕ ΠΙΧΙΝΦΩΥ ΝΟΥΝΑΝΑΓΝΩCΤΗΣ**, ترتيب
الاذن « Ordo ordinationis lectoris » (T., p. $\bar{\alpha}$, D., p. 2; addunt « qui fiet
st amplexum »). F. 2^v, ritus praevii (T., pp. $\bar{\alpha}$, $\bar{\beta}$, D., p. 2; addunt
spite nudo »); ff. 2^v, 3, oratio **ΤΕΝΤΡΟ ΟΥΟΖ ΤΕΝΤΩΒΖ** « Rogamus
obsecramus » (T., p. $\bar{\beta}$, D., p. 2); f. 3, ante orationem **Φ† ΠΙΝΙΩ†**
ΔΑΔΔΟ « Dens, magne in divitiis » om. rubricam « Archidiaconus dicit:
«ste » (T., p. $\bar{\gamma}$, D., p. 2); in eadem oratione, post verba « huiusce litur-
ae », om. « et effudisti dona... qua sanctificasti eos » (T., p. $\bar{\gamma}$, D., p. 3);
3^r-v, oratio **Φ† ΠΙΝΙΩ† ΟΥΟΖ ΔΑΔΙΡΩΜ** « Deus magne et amator
minimi », cum rubrica praevia (T., pp. $\bar{\gamma}$, $\bar{\delta}$, D., p. 3); f. 3^v, ante ora-
tionem **ΦΗΝΒ ΠΩC Φ† ΠΙΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ** « Domine, Domine, Deus
anipotens », pro « ad occidentem » (T., p. $\bar{\delta}$, D., p. 3) habet rubrica
ad orientem »; ff. 3^v, 4, ante catechesin, pro rubrica « Post haec da ei
rum... sed archidiaconus legit super eum hanc catechesin » (T., p. $\bar{\epsilon}$,
., pp. 3, 4), habet: « Et osculetur altare et manum episcopi ipsique ad-
autium et da ei de mysteriis sanctis et diaconus legat super eum hanc
catechesin »; f. 4^v, post catechesin **ΠΑΩΝΗ ΠΩΟΡΠ ΔΒΑΘΜΟC ΠΕ**
ΔΙ « Fili mi, hic primus est gradus » (T., pp. $\bar{\epsilon}$, $\bar{\zeta}$, D., p. 4), codex
abet rubricam: « Post haec da ei librum ut ferat eum super pectus suum
et osculetur altare et episcopum et eos qui ei adstant et da ei de myste-
ris sanctis » (T. et D. in fine catecheseos omittunt hanc rubricam cuius
amen partes exhibent in monitione praevia; hac in re, cum cod. consen-
sunt codices Vat. copt. 45, ff. 32, 33^v et Vat. copt. 46, f. 177^v, non
utem cod. Vat. copt. 49, f. 7^v); f. 4^v, versio arabica catecheseos, inc.:
يا بني هذه اول القتر « Fili mi, hic primus est gradus ».

2 (ff. 5-7^v) *Ordinatio subdiaconi* (T., pp. $\bar{\zeta}$ - $\bar{\iota}\epsilon$, D., pp. 4-7), sub titulo $\epsilon\sigma\theta\epsilon \sigma\upsilon\gamma\gamma\eta\sigma\iota\lambda\acute{\alpha}\kappa\omega\upsilon \epsilon\gamma\eta\alpha\phi\omega\mu\epsilon\upsilon$ « De subdiacono ordinando », ar.: من اجل قسمة الاودياني « De ordinatione subdiaconi ». P. 5, ritus praevis (T., p. $\bar{\zeta}$, D., p. 4); ff. 5^{r,v}, oratio $\pi\omicron\tau\epsilon \phi\tau \eta\tau\epsilon \mu\iota\chi\alpha\mu$ « Domine Deus virtutum » (T., pp. $\bar{\zeta}$ - $\bar{\theta}$, D., p. 4, 5); f. 5^v, oratio archidiaconi $\mu\iota\chi\alpha\mu\omicron\tau \epsilon\sigma\mu\omicron\zeta$ « Gratia quae implet » (T., p. $\bar{\theta}$ et D., p. 5: « Gratia Domini nostri Iesu Christi quae supplet »; in fine, post $\kappa\epsilon \epsilon\lambda$, add. « ter »); ff. 5, 6, oratio $\alpha\rho\alpha \pi\omicron\tau\epsilon \alpha\rho\iota\tau\epsilon$ « Utique, Domine, fac cum » cum rubrica praevis (T., pp. $\bar{\theta}$, $\bar{\iota}$, D., p. 5); f. 6, oratio $\phi\eta\eta\lambda \pi\omicron\tau \phi\tau \mu\iota\pi\alpha\eta\tau\omicron\kappa\rho\alpha\tau\omega\rho \phi\eta \epsilon\tau\alpha\phi\omicron\tau\omicron\gamma\omicron\sigma\zeta \epsilon\lambda\omicron\zeta$ « Domine Deus omnipotens, qui declarasti » cum rubrica (T., pp. $\bar{\iota}$, $\bar{\iota}\alpha$, D., p. 5); f. 6^v, rubrica et oratio $\sigma\omicron\mu\alpha\varsigma \pi\omicron\tau\epsilon \epsilon\rho\eta\mu\iota \epsilon\chi\epsilon\eta \mu\epsilon\mu\epsilon\mu\epsilon\mu\epsilon\mu\iota$ « Respice, Domine, super ministerium nostrum » (T., p. $\bar{\iota}\alpha$ et D., p. 5: « super nos et super ministerium nostrum »); f. 6^v, in ipso ritu constitutionis subdiaconi, om. recensionem graecam verborum archidiaconi « N., subdiacone sanctae ecclesiae Dei » (T., p. $\bar{\iota}\epsilon$, D., p. 6); ibid., verbis episcopi « Vocamus te N. subdiaconum in ecclesiam... » (T., p. $\bar{\iota}\epsilon$, D., p. 6) addit: « Amen » ac formulam iterat, praemissa rubrica « converte te ad occidentem, da tres cruces super eum dicens »; ff. 6^v, 7, oratio $\tau\epsilon\mu\mu\epsilon\mu\epsilon\mu\epsilon\mu\omicron\tau \eta\tau\omicron\tau\epsilon \phi\eta\eta\lambda$ « Agimus tibi gratias, Domine », praevis rubrica « Da tres cruces super eum, fac hanc orationem, conversus ad orientem » (T., p. $\bar{\iota}\epsilon$, D., p. 6 « Episcopus facit tres cruces super eum, sub invocatione Trinitatis... »); f. 7, oratio $\epsilon\omicron\gamma\omega\omega\gamma$ « In gloriam », praemissa rubrica de impositione orarii $\omicron\gamma\eta\alpha\pi\iota\omicron\eta$ (sic, T. $\omega\pi\alpha\rho\iota\omicron\eta$, p. $\bar{\iota}\bar{\nu}$; ar.: بلارية); f. 7^v, catechesis bohairica, inc.: $\mu\alpha\chi\eta\eta\mu\iota \alpha\gamma\tau\epsilon\mu\epsilon\mu\omicron\gamma\eta\tau\epsilon \epsilon\omicron\gamma\eta\tau\omega\tau\epsilon\rho$ « Fili mi, creditus est tibi gradus » cum praevis rubricis (T., pp. $\bar{\iota}\bar{\nu}$ - $\bar{\iota}\epsilon$, D., pp. 6, 7); f. 7^v, catechesos versio arabica, inc.: يا بني انتت على درجة « O fili mi, creditus est tibi gradus »; ibid., in fine, arabice tantum, القانون السابع لايوليس « Canon septimus Hippolyti »: وهو يترك. وهو يقيم. ولا يحمل عليه يدا. \circ Ipsi sint diaconi beneficia; non tamen ipsi imponetur manus, nec ordinationem accipiet, et ipse remaneat innuptus postquam testati fuerint de ipso atque a vicinis suis proclamatus fuerit mundus et remotus a mulieribus » (T., p. $\bar{\iota}\bar{\nu}$, D., p. 7, qui in titulo nomen retineant Hippolyti, in pluribus discrepant; cf. etiam W. Riedel, *Die Kirchenrechtsquellen des Patriarchats Alexandrien*, Lipsiae, 1900, p. 204).

3 (ff. 8-11) Ordinatio diaconi (T., pp. 1Ē – KĒ, D., pp. 7-10), ab titulo εοβε πταρο ερατq ἡογδιακων تكبير الشماس « De constitutione diaconi ». F. 8, in fine rubricae de ritibus praevis, om. « conversa eie ad orientem » (T., p. 1Ē, D., p. 7); f. 8^{r.v}, oratio πῶς φτ̄ ἡτε ιχομ « Domino Deus virtutum » (T., pp. 1Ē – 1Z̄, D., p. 7); f. 8^v, clamatio archidiaconi πρμoт ἡπeνoс ἡс πχс « Gratia Domini nostri Iesu Christi », omisa in rubrica voce προσφωνησις (T., p. 1Z̄, D., p. 8); f. 9, oratio (epiclesis) φηηβ πoс... πᾶλλhηιnοс « Domine, Domine... vere » cum rubrica praevia (T., pp. 1Ē – K̄, D., p. 8); orationum αρα et φηηβ ordinem invertunt; f. 9^{r.v}, oratio episcopi ρα πoс ἁριτq « Utique, Domine, fac eum », omisso in rubrica: « ad orientem » (T., p. 1Ħ, D., p. 8; in codice, conclusio τ̄пov « nunc » ut in D.; T. φη eтwп... « qui est... »); f. 9^v, oratio coμс πoс « Recede, Domine » cum rubrica praevia (T., p. K̄, D., p. 8; post orationem coμс « Respice », om. « Convertete te... », тeнoωpεμ... « Vocamus te... », Archidiaconus..., ΠΑ διακονοс..., παnιῃ ἡδιακονοс...; cf. T., p. K̄, KĀ, D., p. 8); f. 9^v, rubrica « Convertete te ad occidentem, signa orientem eius... » cum formula ordinationis eпφωcγeп μμoк... тeнoωpεμ μμoк..., « Ordinamus te..., vocamus te... » (T., p. KĀ, D., p. 9); ff. 9^v, 10, oratio тeнoωeпpμoт « Gratias agimus », praemissa rubrica « Da tres cruces super faciem eius... » (T., pp. KĀ, KĒ, D., p. 9); 10, oratio oγwoγ « Gloria », praemissa rubrica de impositione zonarii (T., p. KĪ, D., p. 9); f. 10^{r.v}, catechesis πpωβ ἡoγμeтpεcγeμμoγ « ἡ eтaγтeпpovтк epoc ō пaγwпpι « Opus ministerii quod tibi commissum est, fili mi » (T., pp. KĪ – KĒ, D., pp. 9, 10; ante catechesin mittit cod. rubricam « Ordinatus osculatur... », T., p. KĪ, D., p. 9); f. 10^v, 11, παnιῃ ἡδιακων ἡ тнс ἁγιαс... « N. diaconus sanctae... » cum praevia rubrica « Episcopus benedicit ei..., episcopus dicit » (T., p. KĒ, D., p. 10); f. 11, catecheseos versio arabica, inc.: اعلم ايها الولد المبارك ان هذه الدرجة التي وهب ال « Scito, puer benedictae, gradum tibi a Deo collatum »; f. 11: اكمل تكبير الشماس « Expleta est ordinatio diaconi ».

4 (ff. 11^v-15) Ordinatio presbyteri (T., pp. KĦ – M̄, D., pp. 11-16), ab titulo εοβε πταρο ερατq ἡoγπpεcβγтepoc تكبير القسيس « De constitutione presbyteri ». F. 11^v, ritus praevis (T., pp. KĦ, KΘ, D., pp. 11, 12); ff. 11^v, 12, oratio πoс φτ̄ ἡτε ιχομ « Domine Deus virtutum » (T., pp. KΘ – ΠĀ, D., p. 12); f. 12^{r.v}, oratio archidiaconi πρμoт ἡπeнoс « Gratia Domini nostri » (T., p. ΠĀ, D., p. 12); f. 12^v,

oratio $\alpha\gamma\alpha$ $\pi\omicron\varsigma$ $\acute{\alpha}\rho\iota\tau\epsilon\upsilon$ « Utique, Domine, fac eum » sub rubrica « Or-
deinde facie tua conversa ad orientem » (T., pp. $\overline{\alpha\alpha}$, $\overline{\alpha\beta}$, D., p. 12); omittit
monitum praeivum « Populus dicit... » (T., p. $\overline{\alpha\alpha}$, D., p. 12), similiter f. 13
et in seqq. passim; ff. 12^v, 13, oratio $\phi\eta\eta\beta$ $\pi\omicron\varsigma$... $\phi\eta$ $\epsilon\tau\alpha\sigma\epsilon\alpha\mu\iota\omicron$
« Domine, Domine... qui creasti » cum rubrica praevia (T., pp. $\overline{\alpha\beta}$, $\overline{\alpha\gamma}$,
D., p. 12; eod. om. « faciens eam crescere et oos qui sunt antistites in ea »
ut videtur per homoeoteleutou post $\epsilon\sigma\epsilon\rho\omicron$; cf. T., p. $\overline{\alpha\beta}$); f. 13^v,
oratio $\alpha\gamma\alpha$ $\pi\omicron\varsigma$ $\omicron\omega\tau\epsilon\mu$ $\epsilon\rho\omicron\varsigma$ « Utique, Domine, audi nos », praemissa
« Orate » (T., p. $\overline{\alpha\gamma}$, D., p. 13); f. 13^v, oratio $\omicron\omicron\mu\varsigma$ $\epsilon\delta\theta\eta\iota$ $\epsilon\chi\omega\iota\varsigma$
« Respice super nos » cum rubrica praevia (T., pp. $\overline{\alpha\delta}$, $\overline{\alpha\epsilon}$, D., p. 13);
f. 13^v, in formula ordinationis, in eius rubrica om. « pollice tuo », scribit
 $\tau\epsilon\tau\omega\beta\epsilon$ « oramus te » pro $\tau\epsilon\tau\omega\epsilon\mu$ « vocamus te », ut habet T.,
p. $\overline{\alpha\epsilon}$, utque emendavit eod. Borgianus copticus 77, f. 38; inter exclama-
tionem archidiaconi $\pi\alpha\tau\eta\mu$ $\mu\pi\tau\epsilon\sigma\beta\gamma\tau\epsilon\rho\omicron\varsigma$ $\tau\omicron\iota\omicron\varsigma$ $\acute{\alpha}\rho\iota\omicron\iota\omicron\varsigma$ $\epsilon\gamma\varsigma\iota\alpha\sigma\tau\eta\tau\eta\omicron\iota\omicron\varsigma$
 $\rho\iota\omicron\iota\omicron\varsigma$ « N. presbyter sancti altaris » et episcopi exclamationem $\epsilon\tau\omega\epsilon\mu$
 $\mu\mu\omicron\kappa$ $\pi\eta\mu$ $\mu\pi\tau\epsilon\sigma\beta\gamma\tau\epsilon\rho\omicron\varsigma$ « Vocamus te N. presbyterum » om. exclama-
tionis archidiaconi formulam bohairicam $\pi\alpha\tau\eta\mu$ $\mu\pi\tau\epsilon\sigma\beta\gamma\tau\epsilon\rho\omicron\varsigma$
 $\mu\pi\tau\epsilon\gamma\varsigma\iota\alpha\sigma\tau\eta\tau\eta\omicron\iota\omicron\varsigma$ « N. presbyter altaris », quam habent T., p. $\overline{\alpha\epsilon}$,
D., p. 13; f. 14, oratio $\omicron\upsilon\omega\omega\upsilon$ « Gloria », praemissa rubrica de facienda
triplici cruce ac tradenda stola (T., p. $\overline{\alpha\epsilon}$, D., p. 13); f. 14, oratio $\tau\epsilon\tau\omega\epsilon\mu$
 $\gamma\epsilon\pi\epsilon\mu\omicron\tau$ « Gratias agimus » cum rubrica praevia (T., p. $\overline{\alpha\epsilon}$, D., p. 13);
f. 14^v, catechesis, bohairice, inc.: $\acute{\alpha}\rho\iota\epsilon\mu$ $\eta\alpha\kappa$ ω $\pi\iota\omicron\varsigma\omicron\iota\omicron\varsigma$ $\chi\epsilon$ $\acute{\alpha}\psi\tau\epsilon$
 $\tau\alpha\lambda\alpha\iota$ $\eta\tau\epsilon$ $\pi\iota\omega\epsilon\mu$ « Scito, frater, quae sit dignitas vocationis » (T.,
pp. $\overline{\alpha\zeta}$ – $\overline{\alpha\eta}$, D., p. 14); ff. 14^v, 15, rubrica « Qui ordinatus est osculatur
altare et episcopum et adstantes, datur ei de mysteriis, episcopus ter manus
ei imponit... » ut ap. T., p. $\overline{\alpha\iota}$, et D., pp. 15, 16, qui eam annectunt
admonitioni arabicae de excipiendis confessionibus; haec non legitur in
eod. qui desinit, f. 15, cum catecheseos versione arabica, inc.: اعلم انك اياها
 $\text{الاخ قدر هذه الموهبة}$ « Scito, frater, huius doni dignitatem » et subscriptione:
 $\text{كل تكريز القسيس بمونة الله}$ « Expleta est ordinatio sacerdotis auxilio Dei ».
5 (ff. 15^v-18^v) Ordinatio hegumeni (T., pp. $\overline{\alpha\iota}$ – $\overline{\alpha\theta}$, D., pp. 16-18),
sub titulo $\epsilon\theta\beta\epsilon$ $\pi\omega\omega\gamma\gamma\iota$ $\eta\omicron\tau\epsilon\gamma\gamma\omicron\upsilon\mu\epsilon\eta\omicron\varsigma$ $\eta\epsilon\gamma\mu\epsilon\eta\iota$ « تكريز القسيس » « De ordinatione
hegumeni ». F. 15^v, ritus praeivii (T., p. $\overline{\alpha\iota}$, D., p. 16); ff. 15^v, 16, oratio
 $\pi\omicron\varsigma$ $\phi\iota$ $\eta\tau\epsilon$ $\eta\iota\chi\omicron\mu$ « Domine Deus virtutum » (T., pp. $\overline{\alpha\iota}$ – $\overline{\alpha\beta}$, D.,
p. 16); f. 16^v, acclamatio ($\pi\tau\omicron\sigma\phi\omega\eta\eta\eta\iota\varsigma$) archidiaconi $\eta\epsilon\mu\omicron\tau$ $\eta\tau\epsilon$
 $\pi\epsilon\tau\omicron\varsigma$ $\eta\iota\varsigma$ $\pi\chi\varsigma$ « Gratia Domini nostri Iesu Christi » (T., pp. $\overline{\alpha\beta}$, $\overline{\alpha\gamma}$,
D., p. 16); f. 16^v, oratio episcopi $\alpha\gamma\alpha$ $\pi\omicron\varsigma$ $\acute{\alpha}\rho\iota\tau\epsilon\upsilon$ « Utique, Domine,

« eum » cum rubrica praevia (T., p. $\overline{\text{XXV}}$, D., p. 16); ff. 16^v, 17, oratio piclesis) $\Phi\text{N}\text{H}\text{B}\ \text{P}\overline{\text{O}}\overline{\text{C}}\dots\ \Phi\text{H}\ \text{ETC}\omega\text{OY}\text{N}$ « Domine, Domine... qui cognos » cum rubrica praevia (T., pp. $\overline{\text{XXV}}$ – $\overline{\text{XXE}}$, D., p. 17); f. 17^{r.v}, oratio $\omega\text{C}\ \text{P}\overline{\text{O}}\overline{\text{C}}\ \text{EP}\text{H}\text{H}\ \text{E}\overline{\text{X}}\omega\text{H}$ « Respice, Domine, super nos » cum rubrica praevia (T., pp. $\overline{\text{XXE}}$, $\overline{\text{XXF}}$, D., p. 17); f. 17^v, formulae: $\text{TEN}\overline{\text{O}}\omega\text{ZEM}\ \text{MOK}$ « Vocamus te », $\text{P}\overline{\text{A}}\overline{\text{N}}\overline{\text{I}}\overline{\text{A}}\ \text{H}\overline{\text{Z}}\overline{\text{Y}}\text{TOY}\overline{\text{M}}\text{ENOC}$ « N. hegumenus » (exclamatio archidiaconi), $\text{P}\overline{\text{A}}\overline{\text{N}}\overline{\text{I}}\overline{\text{A}}\ \text{H}\overline{\text{Z}}\overline{\text{Y}}\text{TOY}\overline{\text{M}}\text{ENOC}$ « N. hegumenus » (exclamatio diaconi) cum rubricis propriis, ut ap. T., pp. $\overline{\text{XXF}}$, $\overline{\text{XXZ}}$, D., p. 7, verum fine, post verba episcopi $\text{P}\overline{\text{I}}\overline{\text{P}}\overline{\text{H}}\overline{\text{A}}\ \text{EOY}\overline{\text{A}}\text{B}$, addit $\text{OY}\overline{\text{Z}}\text{I}\overline{\text{P}}\text{H}\text{H}\text{H}\ \text{NEM}\ \text{YK}\overline{\text{O}}\text{T}\ \text{H}\overline{\text{T}}\overline{\text{A}}\overline{\text{G}}\overline{\text{I}}\overline{\text{A}}\ \text{HEK}\overline{\text{K}}\overline{\text{A}}\text{H}\overline{\text{C}}\overline{\text{I}}\overline{\text{A}}\ \text{H}\overline{\text{T}}\text{E}\ \Phi\overline{\text{T}}\ \text{AM}\text{H}\text{N}$ « pax et aedificatio netae Ecclesiae Dei. Amen » onmittitque orationem $\text{OY}\overline{\text{O}}\omega\text{Y}$ « Gloria » et ibricam praeviam quae leguntur ap. T., p. $\overline{\text{XXZ}}$, liu. 3-11 (cf. D., pp. 17, 3); ff. 17^v, 18, oratio $\text{TEN}\overline{\text{Y}}\text{EP}\overline{\text{Z}}\text{MO}\overline{\text{T}}$ « Gratias agimus » (T., pp. $\overline{\text{XXZ}}$, $\overline{\text{I}}\overline{\text{H}}$, D., p. 18) cum rubrica praevia « Convertere ad occidentem » quam ionet nota marginalis arabica corrigendam esse in « ad orientem »; f. 18^{r.v} atchesis, bohairice, inc.: $\text{AP}\overline{\text{I}}\overline{\text{E}}\overline{\text{M}}\ \text{NAK}\ \omega\ \text{P}\overline{\text{I}}\overline{\text{C}}\overline{\text{O}}\text{N}\ \text{XE}\ \text{OY}\overline{\text{T}}\overline{\text{A}}\overline{\text{Z}}\overline{\text{I}}\overline{\text{C}}\ \text{H}\overline{\text{A}}\text{Y}\ \text{PH}\overline{\text{T}}\ \text{PETAYTEN}\overline{\text{Z}}\overline{\text{OY}}\overline{\text{T}}\overline{\text{K}}$ $\overline{\text{E}}\overline{\text{P}}\overline{\text{O}}\text{C}$ « Scito, frater, qualis gradus tibi commissus sit » cum rubrica praevia « Osculetur (ordinatus) altare... » ut ap. T., $\overline{\text{XXH}}$, D., p. 18, omissis tamen quae addunt uncis $\text{OY}\overline{\text{T}}\overline{\text{E}}\overline{\text{C}}\overline{\text{T}}\overline{\text{I}}\overline{\text{N}}$ $\overline{\text{E}}\overline{\text{P}}\overline{\text{O}}\text{N}\ \overline{\text{O}}\overline{\text{E}}\overline{\text{I}}\overline{\text{O}}\text{N}$; f. 18^v, catecheseos interpretatio arabica, inc.: $\text{اعلم اليك هذا الرتبة}$ « Scito, frater, huius gradus dignitatem »; des. f. 18^v: والحمد لله دائما « Et laus Deo in perpetuum ».

6 (f. 19^{r.v}) Ordinatio archidiaconi (T., pp. $\overline{\text{KE}}$ – $\overline{\text{KH}}$, D., pp. 10, 1), sub titulo $\text{EOBE}\ \text{PIAP}\overline{\text{X}}\text{H}\overline{\text{A}}\overline{\text{I}}\overline{\text{A}}\overline{\text{K}}\overline{\text{O}}\text{N}$ $\text{من اجل الارشى دياقن}$ « De archidiacono ». F. 19, oratio $\Phi\text{N}\text{H}\text{B}\ \text{P}\overline{\text{O}}\overline{\text{C}}\ \Phi\overline{\text{T}}\ \text{P}\overline{\text{I}}\overline{\text{K}}\overline{\text{I}}\overline{\text{Y}}\overline{\text{T}}\ \overline{\text{Z}}\overline{\text{E}}\text{N}\ \text{P}\overline{\text{I}}\overline{\text{N}}\overline{\text{A}}\text{I}$ « Domine, Domine Deus, magne in misericordia » cum rubrica praevia (T., pp. $\overline{\text{KE}}$, $\overline{\text{EF}}$, D., p. 10); f. 19^v, oratio episcopi $\text{H}\overline{\text{O}}\text{OK}\ \text{OH}\ \overline{\text{T}}\overline{\text{H}}\overline{\text{OY}}\ \text{PEN}\text{H}\text{H}\text{B}$ « Tu nunc, Domine noster », praemissa invitatione diaconi (T., pp. $\overline{\text{KE}}$ – $\overline{\text{KH}}$, D., pp. 10, 11); f. 19^v, oratio $\overline{\text{T}}\overline{\text{H}}\overline{\text{OY}}\ \text{OH}\ \text{PEN}\text{H}\text{H}\text{B}$ « Nunc iterum, Domine noster », praemissa invitatione diaconi (T., p. $\overline{\text{KH}}$, D., p. 11).

7 (ff. 20-32) Ordinatio episcopi (T., pp. $\overline{\text{N}}$ – $\overline{\text{O}}\overline{\text{B}}$, D., pp. 18-27), sub titulo $\text{PTAZO}\ \overline{\text{E}}\overline{\text{P}}\overline{\text{A}}\overline{\text{T}}\overline{\text{E}}\ \text{X}\overline{\text{I}}\overline{\text{P}}\overline{\text{I}}\overline{\text{E}}\overline{\text{P}}\overline{\text{I}}\overline{\text{S}}\overline{\text{K}}\overline{\text{O}}\overline{\text{P}}\overline{\text{O}}\ \text{NEM}\ \overline{\text{T}}\overline{\text{T}}\overline{\text{A}}\overline{\text{Z}}\overline{\text{I}}\overline{\text{C}}\ \text{H}\overline{\text{T}}\text{E}\ \text{TEY}\overline{\text{X}}\overline{\text{I}}\overline{\text{P}}\overline{\text{O}}\overline{\text{Z}}\overline{\text{O}}\overline{\text{N}}\overline{\text{I}}\overline{\text{A}}$, ar.: $\text{اقامة الاسقف ورتبة تكريزه}$ « Constitutio episcopi et ordo eius manuum impositionis », bohairice et arabice. Ff. 20-21, rubrica de titibus praeviis; T., pp. $\overline{\text{N}}$, $\overline{\text{NA}}$, in nonnullis discrepat: p. $\overline{\text{N}}$, lin. 6, post « elegitur » (cod. f. 20, lin. 4) om. « ab omni populo » (cf. D., p. 18, n. 12); p. $\overline{\text{NA}}$, lin. 9, 10, pro $\text{MOY}\overline{\text{O}}\overline{\text{G}}\overline{\text{E}}\overline{\text{N}}\text{H}\text{C}\ \text{H}\ \text{TP}\overline{\text{I}}\overline{\text{A}}\overline{\text{T}}\overline{\text{I}}\overline{\text{K}}\overline{\text{O}}\text{N}$ (cod. f. 20^v, lin. 15)

habet **ΜΟΝΟΤΕΝΗΣ ΥΙΟΣ** (cf. D., p. 19, n. 8); ff. 21-22^v, decretum electionis (**ΠΙΨΥΦΙΣΜΑ** ܡܢܝܢܐ) episcopi (i. e. « cleri et populi testimonium ad patriarcham Alexandrinum de bonis moribus electi episcopi eiusque meritis », ita A. Mai, *Catalogus codicum Bibliothecae Vaticanae [Scriptorum Veterum nova collectio]*, t. IV. 2], p. 89; F. Cabrol et H. Leclercq, *Dictionnaire d'archéologie chrétienne et de liturgie*, t. III, Parisiis, 1914, col. 2582), inc.: **ΘΕΝ ΦΡΑΝ ΑΨΙΩΤ... ΕΝΘΕΔΑΙ ΨΑ ΠΙΜΑΚΑΡΙΟΣ ΚΟΡΘΟΛΟΖΟΣ** « In nomine Patris... Scribimus ad beatum orthodoxum » (ap. T., pp. 15A - 15E, D., pp. 19, 20, nonnulla discrepant nec idem continuo sententiarum est ordo); ff. 22^v-23^v, allocutio (**ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ** ܡܠܚܝܬܐ) diaconi **ΠΠΟΛΙΣ ΕΤΑΣΜΕΝΡΕ ΠΧΣ** « Civitas Christum amans » (T., pp. 15E - 15Z, D., pp. 20, 21); ff. 23^v-24^v, oratio, **ΠΘ Φ† ΗΤΕ ΝΙΧΟΜ** « Domine Deus virtutum » cum rubrica praevia (T., pp. 15Z - 15Θ; p. 15Z, lin. 3, post verba « super altare » [cod. f. 23^v, lin. 12 a. fin.] om. « ordinandus genua flectat super altare »; cf. D., p. 21); ff. 24^v-25^v, hortationes orationesque archidiaconi **ΜΑΡΕΝΧΟΣ ΤΗΡΕΝ...**, **ΠΘ ΠΙΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ ΦΗ ΕΤΘΕΝ ΤΦΕ** « Dicamus omnes... », « Domine omnipotens qui es in caelis », cum rubricis praeviis et invocationibus populi **ΚΕ ΕΛ** (T., pp. 15Θ - 15Β; post **ΠΑΡΘΕΝΟΣ** [cod. f. 25, lin. 3 a. fin.], add. T., p. 15A, lin. 6: **ΝΗΟΥ ΝΙΒΕΝ** « omni tempore », D., p. 22); ff. 25^v-26^v, oratio **ΦΗΝΒ... ΦΙΩΤ ΗΤΕ ΝΙΜΕΤΥΕΝΘΗΤ** « Domine... pater misericordiarum » cum rubricis praeviis (T., pp. 15Β, 15Γ; p. 15Β, in rubrica praevia add. initio: « Populus dicit quinquagesies **ΚΕ ΕΛΕΙΣΟΝ** », et ante « brachiis eius »: « humeris eius et », D., p. 22); f. 26^v, exclamatio (**ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ**) archidiaconi **ΠΡΜΟΤ ΕΤ† ΑΠΙΟΥΧΑΙ** « Gratia dans salutem » (T., pp. 15Γ, 15Δ, D., p. 23); f. 27, oratio **ΑΡΑ ΠΘ ΑΡΙΤΩ** « Utique, Domine, fac eum » cum rubrica praevia (T., p. 15Δ, D., p. 23); f. 27, hortatio archidiaconi **ΘΡΙ ΕΡΑΤΕΝ ΘΗΝΟΥ** « State » (T., p. 15E, D., p. 23); ff. 27-28^v, oratio impositionis manuum seu ordinationis (**ΧΡΙΣΘΑΝΙΑ** ܬܟܪܝܢܐ) **ΦΗ ΕΤΥΟΡ ΦΗΝΒ...** **ΠΟΥΑΙ ΑΜΑΥΑΤΩ ΕΤΕΛΠΟΥΜΑΩ** « Qui es, Domine... une sole ingente », cum rubrica praevia « Episcopi extendunt manus suas et tangunt brachia eius. Patriarcha dicit hanc orationem manuum impositionis » (T., pp. 15E - 15Z, D., pp. 23, 24; in rubrica, ante « brachia » addunt « colla et »); ff. 28^v, 29, oratio (archiepiscopi) **ΑΡΙΚΑΤΑΞΙΟΙΝ ΠΘ** « Dignare, Domine », praevia sola invitatione archidiaconi « Dominum rogemus » (T., pp. 15H, 15Θ, D., p. 24, praemittunt insuper: **Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΛΕΓΕΙ**); f. 29^{r,v}, oratio **ΧΟΥΩΤ ΕΡΗΝ ΕΧΩΝ** « Respice super nos » cum rubrica

avia (T., p. $\overline{\Sigma\Theta}$, D., p. 25); f. 29^v, formulae $\epsilon\kappa\omega\rho\epsilon\mu\ \pi\alpha\tilde{\nu}\tilde{\iota}\mu\ \tilde{\eta}\tilde{\epsilon}\kappa\omicron\pi\omicron\varsigma$ « Vocamus N. episcopum », $\omicron\gamma\omega\omicron\nu\ \nu\epsilon\mu\ \omicron\gamma\tau\alpha\iota\omicron$ « Gloria et or », $\epsilon\kappa\omega\rho\epsilon\mu\ \lambda\iota\pi\iota\omega\tau\pi\ \tilde{\eta}\tau\epsilon\ \Phi\tau$ « Vocamus electum Dei », cum vicis propriis (T., pp. $\overline{\Sigma\Theta}$, $\overline{\Theta}$, D., p. 25); f. 30^{r.v}, acclamationes populi $\tau\omicron\varsigma$, et hortationes archidiaconi $\mu\alpha\rho\epsilon\nu\chi\omicron\varsigma\ \tau\eta\rho\epsilon\nu$ « Dicamus omnes », $\epsilon\omega\rho\epsilon$ « Orate pro » (T., pp. $\overline{\Theta\Lambda}$, $\overline{\Theta\Xi}$, D., pp. 25, 26); f. 30^v, oratio patriarchae ($\lambda\iota\pi\iota\pi\alpha\pi\alpha$) $\tau\epsilon\nu\chi\epsilon\rho\epsilon\mu\omicron\tau$ « Gratias agimus » cum rubrica avia (T., pp. $\overline{\Theta\Lambda}$, $\overline{\Theta\Gamma}$, D., p. 26); f. 31^{r.v}, rubrica finalis, in qua designantur quae uncis quadratis inclusa habet D., p. 26, quaeque leguntur (T., p. $\overline{\Theta\Delta}$, lin. 8, p. $\overline{\Theta\Z}$, linn. 6, 7; in eadem autem rubrica, f. 31^v, p. 10, 11, post verba « det ei de mysteriis sanguinis eius », addit: $\iota\tau\alpha\ \tau\eta\tau\ \kappa\alpha\varsigma\ \lambda\iota\pi\epsilon\varsigma\omega\alpha\iota$ « deinde det ipsi nasum suum » (cod. Vat. copt. 45, 9^v, ad hunc locum habet وسطه النفخة « et det ei sufflationem »), quae postea ducta sunt cancellata, deleta simul eorumdem versione ar.; sequitur: « imponat dexteram suam capiti eius... », ut ap. T., p. $\overline{\Theta\Z}$, praemittit: « det eis de mysteriis sanctis et de calice sanguinis pretiosi et insufflans in faciem eius » (D., p. 26, in fine); f. 32, adhortatio ar., inc.: $\text{ابها الاخ الحبيب المبارك هذه الدرجة}$ « Frater dilecte, benedicte, gradus » (T., pp. $\overline{\Theta\H}$, $\overline{\Theta\Theta}$); f. 32, lin. paenult., sub titulo من الاسقفية « x didascalia »: $\text{يعيدوا له ... من بين الاموات}$ « Celebrabitur ei... a mortuis » (p. $\overline{\Theta\Theta}$, ll. 6, 7, D., p. 27, ll. 12, 13, titulum omittunt; cf. etiam X. Funk, *Didascalia et constitutiones apostolorum*, t. II, Paderbornae, 5, p. 130, cap. 36, n. 26; I. E. Rahmani, *Testamentum Domini Nostri Christi*, Moguntiae, 1899, p. 33); des. f. 32: تم ذلك « Absolutum est ». 8 (ff. 32^v-34^v) De Metropolitana (T., pp. $\overline{\Theta\Theta}$ - $\overline{\Pi\Delta}$, D., pp. 33, 34), titulo $\epsilon\omega\rho\epsilon\ \omicron\gamma\mu\epsilon\tau\rho\omicron\pi\omicron\lambda\iota\tau\eta\varsigma$ صلاة من اجل المطران « Oratio pro metropolitana »; bohairice et arabice. Oratio $\phi\eta\ \epsilon\tau\gamma\omega\pi\ \phi\eta\eta\kappa$ « Qui es, amine » cum rubrica praevia, ut ap. T.

9 (ff. 35-60^v) Constitutio patriarchae Alexandrini; bohairice et arabice, paucis exceptis, partim etiam graece (T., pp. $\overline{\Pi\Delta}$ - $\overline{\rho\eta\Delta}$, pp. 39-63; vide etiam E. Renaudot, *Liturgiarum orientalium collectio*, I, Parisiis, 1716, pp. 467 sqq., cuius varias lectiones laudat D.). Praetantur $\epsilon\gamma\eta\ \theta\epsilon\omega$ atque titulus $\epsilon\omega\rho\epsilon\ \pi\tau\alpha\rho\omicron\ \epsilon\rho\alpha\tau\epsilon\varsigma\ \lambda\iota\pi\alpha\rho\chi\eta\kappa\omicron\pi\omicron\varsigma\ \tilde{\eta}\tau\epsilon\ \rho\alpha\kappa\omicron\tau$ $\text{تكرير بطريرك الاسكندرية}$ « De constitutione patriarchae (ar. patriarchae) Alexandrini ». Ff. 35-36^v, rubrica de ritibus levitis (T., pp. $\overline{\Pi\Delta}$ - $\overline{\Pi\Theta}$, D., pp. 39-42, integras praebent orationem

« Unigenitus Filius et Verbum Dei » et orationem Evangelii « Domine Domine Iesu Christe... Et aperi sensus animarum... » quas cod., f. 38^v, lin et lin. 5, aolummodo memorat; ff. 37-38^v, decretum electionis (ΠΙΨΨΨ (البركة), inc.: ΘΕΝ ΦΡΑΝ ΙΦΙΩΤ... ΦΜΟΖ ΤΗΡΕΙ ΗΤΕ ΤΚΑΘΟΛΑΙ « In nomine Patris... plenitudo omnis catholicae » (T., pp. πθ - ςϕ, pp. 42, 43); ff. 38^v, 39, formulae subscriptionum (T., pp. ςϕ, ςϕΔ, l p. 43); codex, f. 38^v, addit arabice tantum: « Hoc est quod scribum cf. D., p. 43, n. 18); ff. 39-40, allocutio archidiaconi, graece et arabice, sub titulo προσφωνησις ἐς τὸν ἐκθρονισμὸς τοῦ παπᾶ inc.: οἱ ἀπο τῆς φηλοζζῶ μετὰ λω πόλεος ἀδεξανδρίας (T., pp. ςϕΑ - ςϕΕ, D., p. 44); ff. 40^v, 41, oratio πῶς φτῖ ἡτε νιχο « Domine Deus virtutum » cum rubricis praevis (T., pp. ςϕΕ - ςϕΗ, l p. 45); ff. 41^v, 42, rogationes (ἀιτεςις) archidiaconi, graece et arabice εἰπωμεν πάντες (T., p. ςϕΗ - ςϕΑ, D., pp. 46, 46; codex, praemenda, leves praebet textus discrepantias); ff. 42-43, oratio archiepiscopi (πινκωτῖ ἡνέπισκοπος كبر الالاف « magnus episcoporum ») φηνβ πιπα: τοκρατωρ ... ογοζ φτῖ ἡτε νομτῖ νιβεν « Domine omnipotens et Deus omnis fortitudinis » cum rubrica praevia (T., pp. ςϕΑ - ςϕΓ, l p. 46); f. 43^v, exclamatio (εκφωνησις) archidiaconi, graece et arabice: θεί(Δ) χαρις, praemissis rubricis ut ap. T., pp. ςϕΓ, ςϕΔ, D., p. 47: f. 4: oratio archiepiscopi ΑΡΑ πῶς ἀριτεϕ « Utique, Domine, fac eum », omnia in rubrica, mentione impositionis manus (T., p. ςϕΔ, D., p. 47); ff. 43^v, 44 invitationes archidiaconi, graece et arabice: εἰπομεν πάντες; συνηξασθαι ὁ ἐπισκοποι, cum rubricis (T., p. ςϕΕ, D., p. 47); ff. 44-46^v, oratio (seu invocatio, ἐπικλησις) ordinationis dicenda ab archiepiscopo φη ἐτ ωπο φηνβ... φιωτ ἡτε νιμετῶμεν ζητ « Qui es, Domine... pat misericordiarum » cum rubricis praevis (T., pp. ςϕΕ - ςϕΙ, D., pp. 48, 4 in quibus addit codex: οὐνεζη τοῦ ἀρχῆπισκοπου; f. 46^v, oratio χοῦωτ πῶς « Respice, Domine » cum rubrica praevia (T., pp. ςϕΙ, ςϕΙΙ D., p. 49); ff. 46^v, 47, formulae: προέχειρνησθ; παῖνιμ ἀρχῆπισκοπος ἐν τῇ ἀγία; παῖνιμ ἀρχῆπισκοπου πατριαρχου ἰ τῇ ἀγία cum rubricis propriis (T., pp. ςϕΙΔ, ςϕΙΕ, D., p. 49, omittunt παῖνιμ ἀρχῆπισκοπος ἐν τῇ ἀγία et pro παῖνιμ ... πατριαρχου habent: ΔΔ ... πατριαρχος); f. 47^v, rubricae de imponendis « stichario etc., cum invocatione « In nomine Patris... » deque ritibus servand ante lectionem systaticae (epistolae) (T., p. ςϕΙΕ, D., pp. 49, 50, leviti discrepant; f. 47, rubricae de imponendis stichario, etc., manus posteri

scit in nig.: التوبة والبطش والبطش « alba et pallium et stola »; rubricae
 rubicae de servandis ritibus ante lectionem epistolae quaedam mutavit,
 ut nunc prout iacet vertenda sit ut legitur ap. D.; demum in imo
 addidit: « sedet super sunthronum »; f. 47^v, systatica sub titulis
 «**ΠΕ ΠΡΥΚΩΝ ΗΤ(ΣΥ)ΕΤΑΤΙΚΗ** هذه صورة التلب « Haec est for-
 ma systaticae » et **ΟΥ(T.: Η)(ΣΥ)ΕΤΑΤΙΚΗ ΑΒΒΑ ΝΙΜ ΑΡΧΗΕΠΙ-
 ΠΟΥ...** (T., p. **ῤῚḂ**, D., p. 50); inc. (graece absque translatione ara-
 bi): **ΤΟΙΣ ΤΑΠΑΝΤΟΙΣ ΘΕΟΦΙΔΕΛΕΣΤΑΤ** (T., p. **ῤῚḂ**, D., p. 50;
 α., pro **ΦΩΣΤΑΤΟΥ ΒΑΒΥΛΩΝΟΣ** (T., p. **ῤῚḂ**) habet **ΦΩΣΣΑΤΟΝ
 ΒΑΒΥΛΩΝ**, et post **ΑΡΩΔΙΑΣ**, om. **ΚΑΙ ΖΑΛΜΩΔΙΑΣ**); ff. 47^v-52^v,
 systatica copto-arabica, sub titulo « Haec sunt scripta magna superioria
 systicae graecae quae traustulimus aegyptiace » (**ΑΜΕΤΚΕΠΔΙΟΣ, T.:
 ΜΕΤΕΓΥΠΤΙΟΣ**), inc.: **ΑΝΟΝ ΘΑ ΝΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΕΤΑΥΘΩΟΥΤ** « Nos
 scopi congregati » (T., pp. **ῤῚḂ** - **ῤῚḂ**, D., pp. 50-51; codex, f. 48, post
ΥΑΚΟΥΡΙΑ, om. **ΝΕΜΤΑΡΩΔΙΑ** et, f. 52, pro Athanasio et Cyrillo,
 morat solum patriarcham Severum; cf. D., p. 53, nn. 14, 15); f. 52^v,
 .. rubricam et formulam subscriptionis: « Haec sunt quae subscribunt...
 .. minimus » (T., pp. **ῤῚḂ**, **ῤῚḂ**, D., p. 54); ff. 52^v-53^v, petitiones
ΤΗΣΙC archidiaconi, graece et arabice, **ΕΤΙ ΕΚΤΕΝΩC** (T., pp. **ῤῚḂ**,
Ὶ, sub titulo **ΔΕΗΣΙC**, D., p. 54 « preces »); f. 53^v, oratio (**ΤΩΒῚ**)
 eliepiscope **ΕΝΘΩῚΕΜ ΑΠΑΝΙΜ ΠΙCΩΤΠ** « Vocamus N. electum »
 .. pp. **ῤῚḂ**, **ῤῚḂ**, D., p. 55); f. 54, exclamatio archidiaconi dum ma-
 nus imponit archiepiscopus, cum rubricis praeviis, graece et arabice, inc.:
ΘΕΙΔ ΧΑΡΙC (T., pp. **ῤῚḂ**, **ῤῚḂ**, D., p. 56); ff. 54^v, 55, exclamatio
ΚΦΩΝΗΣΙC dum episcopi manus imponunt, praeviis rubricis et **ΕΤΙ ΤΟΥ
 ΔΕΜΩΝ** (sic), inc.: **ΕΝΧΩ ΝΗΝΧΙΧ** « Manus nostras imponimus »
 .. pp. **ῤῚḂ**, **ῤῚḂ**, D., p. 56); f. 55, oratio impositionis omiophorii cum
 rubricis praeviis, inc.: **ΕΟΥΩΟΥ ΝΕΜ ΟΥΤΑΙΟ** « In gloriam et honorem »
 .. pp. **ῤῚḂ**, D., pp. 56, 57); f. 55^v, exclamationes **ΔΤΙC** et oratio archi-
 diaconi habenda postquam patriarcha indutus est « omni habitu archie-
 piscopali », graece et arabice, inc.: **Η ΘΕΙ(Δ) ΧΑΡΙC** (T., pp. **ῤῚḂ**, **ῤῚḂ**,
 .. p. 57); f. 56^v, oratio archiepiscopi **ΤΕΝΩΠΕῚΜΟΥΤ** « Gratias agi-
 mus » (T., pp. **ῤῚḂ**, **ῤῚḂ**, D., p. 58, in rubrica praevia addunt: « con-
 certit se ad orientem »); ff. 56^v, 57, exclamatio (**ΕΚΦΩΝΗΣΙC**) inthroni-
 ationis **ΕΝΕΡΘΟΝΙΖΙΝ ΑΠΙΧΩΧ ΑΜΑΝΕCΩΟΥ** « Inthronizamus prin-
 cipem pastorum » cum rubricis praeviis (T., pp. **ῤῚḂ**, **ῤῚḂ**, D., p. 58);
 .. 57^v, oratio alta voce dicenda ab archiepiscopo, post recitatum **ΚΕ**

ΕΛΕΓΧΟΝ, inc.: ΔΕΝ ΦΡΑΝ ἡΤΠΑΝΑΓΙΑ ΤΡΙΑC « In nomine sanctis-
simae Trinitatis » (T., p. ΡΛΕ, ΡΛΕ, D., pp. 58, 59); f. 57v, oratio alt.
voce dicenda ab archiepiscopo dum in cathedra sedet electus, prae-
populi exclamationibus ΑΖΙΟC..., inc.: ΕΝΤΡΕΜΟ ἡΑΒΒΑ ἡΙΜ « Pa-
cimus sedere abba N. » (T., p. ΡΛΕ, D., p. 59); ff. 57v-58v, exclamatione
populi ΑΖΙΟC... ΑΒΒΑ ἡΙΜ (T.: Ἀἱ) ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ (graece et
arabice) atque ritus servandi post intronizatum archiepiscopum (T.
pp. ΡΛΕ - ΡΜΕ, D., pp. 59-61); f. 58, linn. 1-5, spatio relicto vacuo, in
columnella externa, arabice ea desideratur pars rubricae quae inc.: ΠΙ-
ΒΟΝ « (in) ambone » et des.: ἡΤΜΕΤΑΡΧΙΕΡΟΣΥΝΗ « pontificatus »
cf. T., p. ΡΛΖ, linn. 14-20, D., p. 59, ca. med.; ibid., lin. 13, post ΑΖΙΟC
cod. om. tum bohairice tum arabice: ΟΥΟZ ΦΑΙ ΠΕ ΠΡΟΛΟΓΟC... ΦΤ
ΦΗ ΕΤΕ ΕΘΒΕ ΤΕΚΜΕΤΑΙΡΩΜΙ « Et hic est prologus... Deus qui
propter amorem tuum erga homines »; cf. T., p. ΡΛΖ, lin. ult. - p. ΡΜΕ
lin. 5 a. fin., D., pp. 59, lin. 9 a. fin., 60; ff. 58v, 59, petitiones (ἡΤΗΣΙC
archidiaconi, graece et arabice: ΕΙΠΟΜΕΝ ΠΑΝΤΕC (T., pp. ΡΜΖ, ΡΜΗ
D., p. 62); f. 59v, oratio dicenda ab archiepiscopo, manibus extensis, inc.
ΦΗΝΒ... ΤΕΝΤΖΟ ΟΥΟZ ΤΕΝΤΩΒZ ΙΜΜΟC « Domine, ... rogamus et
obsecramus te » (T., pp. ΡΜΗ, ΡΜΘ, D., pp. 62, 63); f. 60v, oratione
ΜΑΡΟΥΕΡΜΟΡΙ « Anticipent », ΟΥΩΟΥ ΝΕΜ ΟΥΤΑΙΟ « Gloria et honor
et rubrica finalis de patriarcha educendo ad patriarchium deque festis pe-
triduum celebrandis ac traditione capitis s. Marci (T., pp. ΡΗ, ΡΗΑ, D.
p. 63); f. 60v, subscriptio arabica: كل تركز البطريرك بسم الرب امين « Desini-
ordo patriarchae. In pace Domini. Amen ».

II (ff. 61-68v) Benedictiones et orationes variae.

I (ff. 61-62) Consecratio baptisterii, sub titulo « Consecratio
pelvis sancti baptismi » (Tuld [= T.], ΠΙΜΕΡΟC ΙΜΜΑZCΗΑΥΤ ἡΤΕ ΠΙ-
ΕΥΧΟΖΟΓΙΟΝ, Romae, 1702, p. CXX collatis pp. CΚΘ - CΛΑ, Den-
zinger [= D.], *Ritus orientalium*, t. I, pp. 242, 243); f. 61v, oratio epi-
scopi ΠΩC ἡC ΠΧC « Domine Iesu Christe » (T., pp. CΚΘ, CΛ, D.,
pp. 242, 243); f. 61v, praemissa invitatione diaconi « Orate », oratio epi-
scopi ΤΗΝΟΥ ΟΝ ΠΩC « Nunc iterum Domine » (T., pp. CΛ, CΛΑ, D., p. 243.
praemittunt « Populus dicit: secundum misericordiam... », graece); f. 62,
praemisso « Sume unguentum, sanctifica illud (baptisterium) diceus », ΤΕΡ-
ΑΤΙΔΖΗΝ ἡΤΑΙΚΟΖΥΜΒΗΘΕΡΑ ΖΥΧΕΝ ΦΡΑΝ ἡΠΑΤΙΟC ΙΩΑ ΠΙΡΕΤ
ΤΥΜΜ: ΔΕΝ ΦΡΑΝ ἡΦΙΩΤ ΝΕΜ ΠΩΗΡΙ ΝΕΜ ΠΠΗΑ ΕΘΟΥΑΒ
« Sanctifico hoc baptisterium sub nomine sancti Iohannis Baptistae, in

mine Patris et Filii et Spiritus sancti » (cf. T., pp. CXL̄E, CXL̄Z, D., p. 245, ii discrepant).

2 (f. 62^{r.v}) Consecratio instrumentorum altaris (T., pp. XL̄Θ, Renaudot [= R.], *Liturgiarum orientalium collectio*, t. I, Parisiis, 1716, 53; vide etiam R., p. 324). F. 62^{r.v}, sub titulo « Oratio consecrationis omnium instrumentorum altaris; episcopus », Φ† ΠΑΤΡΑΘΟΣ ΦΗ ΕΘΥΑΒ « Deus bone sancte » (T., pp. XL̄Θ, N̄, R., p. 53); f. 62^v, sub rubrica Sanctifica illa (instrumenta) dicens », ΕΥΛΟΓΙΤΟΣ ΚC̄ (T., p. N̄, R., 53; cf. R., p. 324).

3 (ff. 62^v, 63) Consecratio disci eiusque veli (T., pp. XL̄F, X̄, R., pp. 53, 54; vide etiam R., pp. 324, 325). Ff. 62^v, 63, sub titulo Oratio super discum ad sanctificandum eum et eius velum; episcopus », ΗΗΒ ΠC̄C Φ† ΠΘΕCΠΟΤΗΣ « Domine, Domine, Deus, Domine » (T., p. XL̄F, XL̄X, R., pp. 53, 54; T., om. incisum millenaristicum « recumbentibus in convivio annorum mille » quod servat R.); f. 63, sub rubrica Sume chrisma, sanctifica hunc (discum) dicens », ΕΥΛΟΓΙΤΟΣ ΚC̄ (T., XL̄X, R., p. 54).

4 (f. 63^{r.v}) Consecratio calicis eiusque veli (T., pp. XL̄E, XL̄E, R., p. 54; vide etiam R., pp. 327-329). F. 63^{r.v}, sub titulo « Oratio pro licie eiusque velo; episcopus », ΦΗΗΒ ... ΠΑΖΗΘΙΝΟΣ « Domine... verax » (T., pp. XL̄E, XL̄E, R., p. 54); f. 63^v, sub rubrica « Sume chrisma, unge me (calicem) interius et exterius et dic », ΟΥΤΟΥΒΟ ΝΕΜ ΟΥΚΑΘΑΡΟΣ Sanctitas et puritas » (T., pp. XL̄E, XL̄E, R., p. 54).

5 (ff. 63^v, 64) Consecratio cochlearis (T., pp. XL̄E, XL̄Z, R., 54; vide etiam R., pp. 329, 330, Denzinger, t. I, pp. 413, 414). Ff. 63^v, R., sub titulo « Oratio pro cochleari; episcopus », Φ† ΦΗ ΕΤΑΘΡΕ ΕΓΒΩΚ ΗCΑΗΑΣ « Deus qui fecisti servum tuum Isaiam » (T., pp. XL̄E, Z, R., p. 54); f. 64, sub rubrica « Sanctifica hoc (cochlear) dicens », ΕΧΟΜ ΝΕΜ ΟΥΩΟΥ « Virtus et gloria » (T., p. XL̄Z, R., p. 54).

6 (f. 64^{r.v}) Consecratio mapparum altaris (T., pp. XL̄Z, XL̄N, R., p. 55; vide etiam R., p. 330, 331). F. 64^{r.v}, sub titulo « De mappis actis (ar. *nigris*) altaris; episcopus », ΦΗΗΒ ... ΦΑΝΙΑΖΟΥ ΑΜΕΤΨΕΝ-ΗΤ « Domine... cuius sunt thesauri misericordiae » (T., pp. XL̄Z, XL̄N, R., pp. 330; discrepat R., p. 55); f. 64^v, sub rubrica « sanctifica has mappas » dicens », ΤΗΣ (lege ΕΙC) ΠΑΤΗΡ ΑΓΙΟΣ (T., p. XL̄N, R., p. 55).

7 (ff. 64^v, 65) Oratio pro imagine (ΟΥΛΥΜΗΝ, T. add. ΙΕ ΙΚΩ-Η; T., pp. N̄A - N̄F). Ff. 64^v, 65, sub titulo « Oratio pro imagine; episcopus », ΦΗΗΒ ... ΦΗ ΕΤΕ ΕΒΟΖ ΖΙΤΕΝ ΠΕΓΒΩΚ ΜΩΥΗΣ « Domine...

qui per servum tuum (codex « suum », item T.; inferius « et dedisti sapientiam ») Moysen » (T., pp. $\overline{\text{H}}\overline{\text{A}}$, $\overline{\text{H}}\overline{\text{B}}$; codex, ante ΦH $\epsilon\tau\epsilon$ $\epsilon\lambda\omicron\lambda$ $\epsilon\iota\tau\epsilon\eta$, om. ΦH $\epsilon\tau\alpha\gamma\text{H}$ $\tau\upsilon\pi\omicron\varsigma$... $\text{H}\text{H}\text{H}\text{H}\text{H}$, necnon $\epsilon\gamma\lambda\omicron\gamma\text{H}\text{H}\text{H}$ cum rubrica praevia; cf. T., p. $\overline{\text{H}}\overline{\text{A}}$, lin. 3 a. fin. – p. $\overline{\text{H}}\overline{\text{B}}$, lin. 4, et p. $\overline{\text{H}}\overline{\text{B}}$ (si. med.).

8 (ff. 65^v, 66) Oratio super cantorem, sub titulo « Oratio super aliquem qui ordinandus est psalter », $\Phi\text{H}\text{H}\text{B}$... $\text{H}\text{H}\text{H}\text{H}\text{H}$ $\omicron\gamma\omicron\varsigma$ $\text{H}\text{H}\text{H}\text{H}$ $\text{H}\text{H}\text{H}\text{H}$ « Domine... oramus et obsecramus te » (T., $\text{H}\text{H}\text{H}\text{H}\text{H}$ $\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\text{H}\text{H}\text{H}\text{H}$ $\text{H}\text{H}\text{H}\text{H}\text{H}\text{H}$... $\text{H}\text{H}\text{H}\text{H}\text{H}\text{H}$ $\text{H}\text{H}\text{H}\text{H}\text{H}$, pp. $\overline{\text{C}}\overline{\text{K}}\overline{\text{E}}$, $\overline{\text{C}}\overline{\text{K}}$; in titulo add.: $\epsilon\tau\epsilon$ $\Phi\text{A}\text{H}$ $\Psi\text{A}\text{H}\text{H}\text{H}$ « sive psalter »; Denzinger, t. II, pp. 63, 64, habet tantum benedictionem primi cantoris, prorsum diversam).

9 (ff. 66-67) Oratio super anachoretam ($\text{K}\text{H}\text{H}\text{H}\text{H}$ HHH HHH ... $\text{H}\text{H}\text{H}\text{H}$ « Domine... oramus » (T., op. laud., pp. $\overline{\text{C}}\overline{\text{K}}\overline{\text{E}}$ – $\overline{\text{C}}\overline{\text{K}}\text{H}$).

10 (ff. 67^v, 68) Gratiarum actio anachoretæ ($\text{K}\text{H}\text{H}\text{H}\text{H}$ HHH HHH ... $\text{H}\text{H}\text{H}\text{H}\text{H}$ « Gratias agimus tibi, Domine » (T., p. $\overline{\text{C}}\overline{\text{K}}\text{H}$); sequitur, f. 67^v, rubrica arabica « Dein offertur liturgia qua peracta episcopopus dicit super ipsum orationem defunctorum et ascendit cum fune: cantant deinde sacerdotes partem Psalmi 148 et sequentis dicitque episcopopus benedictionem et secundam dimissionem et funem secum tollit. Et HHH » (T., p. $\overline{\text{C}}\overline{\text{K}}\text{H}$, om. « et ascendit cum fune » necnon « et funem secum tollit »).

11 (ff. 67-68^v) Oratio super corpora martyrum HHH HHH HHH HHH HHH « Domine Deus noster, rex aeternitatum cum rubricis arabicis (T., $\text{H}\text{H}\text{H}\text{H}\text{H}$ $\text{H}\text{H}\text{H}\text{H}\text{H}\text{H}$ HHH , pp. $\overline{\text{H}}\overline{\text{V}}$ – $\overline{\text{H}}\overline{\text{E}}$; in titulo add. $\text{H}\text{H}\text{H}\text{H}\text{H}$ et rubricas habet bohairice et arabice).

III (ff. 69^v-107^v) Liber chrisimatis. Legitur fere ut apud Tuki $\text{H}\text{H}\text{H}\text{H}$ $\text{H}\text{H}\text{H}\text{H}\text{H}\text{H}$ $\text{H}\text{H}\text{H}\text{H}\text{H}$, pp. $\overline{\text{C}}\overline{\text{H}}\overline{\text{E}}$ – $\overline{\text{T}}\overline{\text{H}}\overline{\text{E}}$; textum copticum cod. Vat. 44, a R. P. Petro Hamp transcriptum, ab Antonio Scholz latine vertendum curavit Denzinger, quam translationem, collatam cum textu Raphaelis Tuki, edidit, op. laud., t. I, pp. 249-265: *Ordo consecrationis chrisimatis et olei catechumenorum ex codice Vaticano Copt. 44 et Tuki*. Utroque potissimum utemur (Tuki = T.; Denzinger = D.), quae codicibus sunt propria pro opportunitate notatis. Vide etiam A. I. Butler, *The Ancient Coptic Churches of Egypt*, t. II, Oxon., 1884, pp. 330-338; L. Villecourt, *Un manuscrit arabe sur le saint chrême dans l'Eglise copte*, in *ephe meride Revue d'histoire ecclésiastique*, t. 17, 1921, pp. 501-514, et t. 18, 1922 pp. 1-19; *Le Livre du Chrême*, in *ephemeride Le Muséon*, t. XLI, 1928.

p. 49-80; Arn. van Lantschoot, *Le ms. Vatican copte 44 et le Livre du trême* (ms. Paris arabe 100), in ephemeride *Le Muséon*, t. XLV, 1932, p. 181-234, ubi, praemissa codicis descriptione (pp. 182-188), arabice atur (pp. 189-213) enarratio historico-liturgica chrismatis conficiendi in eiusdem translatione gallica (pp. 214-234). Codex textum praebet partim arabicum, partim bohairico-arabicum, partim bohairicum, partim eam summummodo graecum. Arabice solum (ff. 70, 69v, 75v, 76, 88) leguntur ritus servandi feria V hebdomadae sanctae in benedictione chrismatis olei laetitiae, iuxta usum monasterii s. Macarii, in deserto Scetensi, que spectantes ad introitum Patriarchae, praeparationem aromatum, diem coctionum et celebrationem Missae chrismalis.

1 (ff. 70-69v) Canon partis praeviae. Praemisso: **بسم الاب والابن** « In nomine Patris et Filii et Spiritus sancti, ei unici », inc.: **والروح القدس . الاله الواحد** « *Incipimus, Deo iuvante eiusque bonitate auxiliū, scribere canonem chrismatis sancti et quod fieri solet in oblatione chrismatis ubi in monasterio sancti Bū Maqār, patris monachorum deserti vocati fādī Habib, die quinta Paschatis, sive die quo Dominus noster lavavit pedes discipulorum sanctorum, purorum* »; des.: **وبجملها على الهيكل بمارى** « *et utrumque de-* »
مرآض الانجيل بالاسكنى المذكور الميرون من قبل والفاليون من بحرى ويجعل بينه « *et utrumque de-* »
ونيت في القدا « *monit in altare Marī Marci Evangelistae, in sanctuario memorato, chrismata empe ad meridiem, et oleum laetitiae ad septentrionem; inter utrumque autem ponit exemplar quod continet fidei memoriam, hoc est mystagogiam; deinde incipit missam* » (intelligit ordinem missae chrismalis infra quam fit Consecratio chrismatis et olei laetitiae).

2 (ff. 70v-85v) Ordo consecrationis chrismatis (T., pp. 69E - 70E, D., pp. 249-262, lin. 17). F. 70v, rubrica praevia: « Atque postquam positum fuerit unguentum et oleum laetitiae super altare, tunc patriarcha (**ⲁⲣⲭⲏⲉⲣⲉⲧⲥ**) incipit benedicere unguentum sanctum, dicit gratiarum actionem, levat iucensum; archidiaconus dicit 'Dominum depreemur'; patriarcha (**ⲁⲣⲭⲏⲉⲣⲏⲥⲕⲟⲩⲓⲡⲟⲥ**, ita passim in sqq.) dicit hanc orationem » (T., p. 69E, lin. 5, D., p. 249, lin. 5 a. fn. - p. 250, lin. 3); ff. 70v,

71, oratio $\phi\eta\eta\delta\ \pi\omega\tau\ \phi\tau\ \acute{\eta}\tau\epsilon\ \nu\iota\chi\omega\mu$ « Domine, Domine, Deus virtutum » (T., pp. $\overline{\text{CPIE}} - \overline{\text{CPIH}}$, D., p. 250), bohairice tantum; f. 71^{r.v}, la. 61, t-7, absque capitis nota (T., pp. $\overline{\text{CPIH}}$, $\overline{\text{CPI}\theta}$, sub capitis nota $\overline{\text{Z}\alpha}$, D., p. 250, solum habet iutium; item pro reliquis s. Scripturae lectionibus); ff. 71^v-72, Exod. 30, 22-34 (T., pp. $\overline{\text{CPI}\theta} - \overline{\text{CQ}\alpha}$, sub capitis nota $\overline{\alpha}$); ff. 72-73, Heb. 1, 5-2, 4, sub capitis nota $\overline{\alpha}$, cum praevia rubrica (T., pp. $\overline{\text{CQ}\alpha} - \overline{\text{CQ}\overline{\nu}}$); ff. 73-74, I Ioh., 2, 20-28, sub titulo $\kappa\alpha\theta\omicron\zeta\lambda\iota\kappa\omicron(\eta)\ \iota\omega\alpha\eta\eta\eta\upsilon\gamma\ \overline{\nu}$ (sic) $\kappa(\epsilon\phi\alpha)\lambda\ \overline{\nu}$ (T., pp. $\overline{\text{CQ}\alpha}$, $\overline{\text{CQ}\epsilon}$, $\iota\omega\alpha\eta\eta\eta\upsilon\gamma\ \overline{\alpha}\ \kappa\epsilon\phi\colon\overline{\nu}$); ff. 74-75, Act. 10, 34-46, sub capitis nota $\overline{\iota\theta}$; f. 75, Ps. 88, 20 inc. $\Delta\iota\delta\iota\varsigma\iota - 22$, bohairice solum cum praevia rubrica bohairico-arabica (T., pp. $\overline{\text{CQ}\epsilon}$, $\overline{\text{CQ}\eta}$); f. 75^v, Marc. 14, 3-9, sub capitis nota $\overline{\alpha\overline{\nu}}$; f. 75^v, post rubricam bohairico-arabice de dicenda oratione consolationis, admonitio archidiaconi, graece tantum, $\alpha\lambda\eta\ \tau\eta\varsigma\ \tau\omicron\upsilon\tau\ \kappa\alpha\tau\eta\chi\omicron\upsilon\gamma\alpha\mu\epsilon\tau\omicron\upsilon$ (T., p. $\overline{\text{CQ}\epsilon}$, D., p. 250); ff. 75^v, 76, rubricae servandae post dimissionem catechumenorum, arabice tantum, inc.: $\text{ثم يخلط البخور ويأخذ المسطوحية في حنطه ويخرج}$ « Deinde patriarcha levat incensum, sumit mystagogiam in pectore suo et exit e sacello Mār Marci Evangelistae; des.: $\text{يدخل من هيكل ابو شودة الى اسكنا هيكل ابو مقار ومنه يدخل الى اسكنا هيكل بنيامين ثم يقس على المبرون اولا ويقول}$ « (transit e sacello Abū Šanūdāh in sanctuarium sacelli Abū Maqār et ex eo transit in sanctuarium sacelli Binyāmīn, deinde consecrat primo chrisma et dicit » (cf. Villercourt, *Le Livre du Chrême*, p. 61, lin. 6 - p. 62, lin. 13). Rubricis alias sufficit T. (pp. $\overline{\text{CQ}\epsilon}$, τ , D., p. 251) coptico-arabicas e cod. Vat. copt. 47, f. 15, desumptas; f. 76, post monitum archidiaconi « Stemus bene in pace, Dominum deprecemur », oratio patriarchae $\pi\chi\varsigma\ \pi\epsilon\eta\eta\eta\upsilon\tau\ \phi\eta\ \epsilon\tau\alpha\chi\theta\omicron\upsilon\eta\epsilon\eta$ « Christe, Deus noster qui praecipisti » (T., pp. $\overline{\text{TA}}$, $\overline{\text{TB}}$, D., p. 251), omissa rubrica $\epsilon\kappa\phi\omega\eta\eta\eta\varsigma$ quam T. (p. $\overline{\text{TB}}$, D., p. 251) ponit ante conclusionem $\chi\iota\tau\epsilon\ \pi\iota\chi\iota\omicron\tau$; haec oratio et sequentes usque ad f. 85^v, bohairice tantum leguntur cum rubricis coptico-arabics; ff. 76-77, praemissa rubrica « Diaconus « Capita vestra (inclinate) Deo; patriarcha », oratio $\tau\epsilon\eta\pi\iota\kappa\iota\ \eta\alpha\kappa$ « Inclinamus tibi » (T., pp. $\overline{\text{TB}}$ - $\overline{\text{TA}}$, D., pp. 251, 252); f. 77, Ps. 44, 7, 5 inc.: $\epsilon\theta\epsilon\ \theta\alpha\eta\iota$, 8, 9, ab episcopo dicendus cum praevio $\overline{\alpha\overline{\nu}}$ (T., pp. $\overline{\text{TA}}$, $\overline{\text{TE}}$, add. $\overline{\alpha\overline{\nu}}$, post vers. 7 et in fine doxologiae; D., pp. 253); f. 77^v, oratio $\phi\tau\ \acute{\eta}\tau\epsilon\ \nu\iota\chi\omega\mu$ « Deus patrum nostrorum », post recitatum symbolum, dicenda a patriarcha ($\alpha\rho\chi\eta\epsilon\rho\epsilon\upsilon\varsigma$; T., pp. $\overline{\text{TE}}$, $\overline{\text{TE}}$; rubricae praenitit « Porro dicuntur tres orationes; D., pp. 252, 253); ff. 77^v-78^v, oratio $\pi\omega\tau\ \phi\tau\ \pi\iota\eta\eta\upsilon\tau$ « Domine, Deus magne » a patriarcha dicenda post recitatum

holicam » ab archidiacono (T., pp. 75 – 71, D., pp. 253, 254; discre-
in rubrica praevia); f. 78^v, oratio patriarchae 𐩈𐩣𐩀𐩠𐩢𐩀𐩢𐩀 𐩢𐩀 𐩈𐩣𐩀
ctio Dei » cum praevio monito archidiaconi « Stemus bene » (T., p. 71,
p. 254); f. 79, in dialogo inter populum et patriarcham deest versio
a quam T., p. 71A, adiecit e cod. Vat. copt. 47, ff. 30^v, 31 (D., p. 254);
f. 80, oratio patriarchae 𐩈𐩣𐩀 𐩢𐩀 𐩢𐩀 𐩢𐩀 𐩢𐩀 𐩢𐩀 ... 𐩈𐩣𐩀 𐩢𐩀 𐩢𐩀 𐩢𐩀 𐩢𐩀 𐩢𐩀
« Deus patrum nostrorum ... qui creasti vitam » cum monitis archi-
di: « Qui sedetis surgite », « Ad orientem spectate », « Attendamus » et
li doxologia, orationis partibus suo loco praeponendis (T., pp. 71A –
, D., pp. 254, 255; integram habent doxologiam 𐩈𐩣𐩀, sola initia
𐩈𐩣𐩀; cf. D., p. 255, n. 3); ff. 80-81, post rubricam « Populus 𐩈𐩣𐩀 ...;
archa 𐩢𐩀𐩣𐩀𐩢𐩀 », oratio 𐩢𐩀𐩢𐩀 𐩢𐩀𐩢𐩀 𐩈𐩣𐩀 « Miserere nostri, Deus »
pp. 71E – 71F, cum discrepantia in rubrica, ut notat D., p. 256);
, oratio patriarchae 𐩈𐩣𐩀 𐩢𐩀𐩢𐩀𐩢𐩀 « Deus Magne », praemissa invi-
ne archidiaconi « Adhuc Dominum deprecemur » (T., pp. 71F, 71K,
p. 257); f. 81^r.v, hortatio archidiaconi 𐩈𐩣𐩀 𐩢𐩀𐩢𐩀 (T., pp. 71K,
, non ad litteram consonat et in fine paragraphorum add. 𐩈𐩣𐩀
icon, D., p. 257); ff. 81^v, 82, post monitum archidiaconi « Incline
cum timore », oratio a patriarcha diceuda, capite inclinato, 𐩈𐩣𐩀
𐩈 « Emitte » cum intermedio dialogo inter patriarcham et populum
pp. 71K – 71L; in fine rubricae add. « quiete » ac leves in textu
bet discrepantias; cf. D., p. 258); f. 82^r.v, oratio archidiaconi 𐩈𐩣𐩀
𐩈 𐩈𐩣𐩀 𐩢𐩀𐩢𐩀𐩢𐩀 (T., pp. 71L – 71M, emendatius et cum quadam
is discrepantia, D., pp. 258, 259); f. 82^v, alia archidiaconi oratio 𐩢𐩀
𐩢𐩀𐩢𐩀 𐩢𐩀𐩢𐩀𐩢𐩀 « In pace oremus » (T., p. 71M, D., p. 259);
f. 83^v, praemissa invitatione archidiaconi « Adhuc Dominum deprecemur »,
o patriarchae 𐩈𐩣𐩀 𐩢𐩀𐩢𐩀𐩢𐩀 𐩢𐩀𐩢𐩀 𐩢𐩀𐩢𐩀 « Adhuc tibi offerimus » (T.,
71M – 71N, D., pp. 259, 260); ff. 83^v, 84, praemissa rubrica « Populus
b) 'solve, remitte, ignosce' » (solum initium; T., p. 71N, D., p. 260,
re), oratio patriarchae 𐩢𐩀𐩢𐩀𐩢𐩀 𐩢𐩀𐩢𐩀𐩢𐩀 « Iterum gra-
agamus » (T., pp. 71N – 71O, D., pp. 260, 261); f. 84^r.v, oratio
archae 𐩈𐩣𐩀 𐩢𐩀𐩢𐩀𐩢𐩀 𐩢𐩀𐩢𐩀 𐩢𐩀𐩢𐩀 « Adhuc tibi offerimus » (T.,
71O – 71P, D., p. 261); ff. 84^v, 85, praemissa rubrica « Populus
b) 'Pater noster', archidiaconus (dicit) 'capita', oratio patriarchae
𐩢𐩀𐩢𐩀𐩢𐩀 𐩢𐩀𐩢𐩀𐩢𐩀 𐩢𐩀𐩢𐩀𐩢𐩀 « Ne inducas nos in tentationem » (T.,
71P, 71Q, D., p. 261); f. 85, praemissa rubrica « Diaconus 'Atten-
us cum timore', oratio patriarchae 𐩢𐩀𐩢𐩀 𐩢𐩀 𐩢𐩀𐩢𐩀𐩢𐩀 𐩢𐩀𐩢𐩀 « Tu
u inclinamus » (T., p. 71Q, 71R, ante ultimam paragraphum: 𐩢𐩀𐩢𐩀-

ΝΗCIC, D., pp. 261, 262, ibid.: « exclamatio »; cod., ibid., in nota marginali arabica, minio adiecta: « vocem eam elevat »; T. et D. in fine addum « Portatur unguentum », quod cod. om.; f. 85, rubricae ΤΟ ΠΡΟΑΓΙΑC ΘΕΝΤΑ ΜΥΡΟΝ, etc. (T., p. ΤΛΕ, D., p. 262), praemisso قناس المرون « Absoluta est liturgia chrismatis benedicti et dicitur » et adiecto, in mg. interno, قناس الغاليون « Liturgia olei laetitiae »; ff. 85^v, oratio patriarchae Φ† ΦΗ ΕΘΟΥΑΒ « Deus sancte » (T., p. ΤΛΕ, D., p. 262); f. 85^v, in fine, ante ΜΕΤΑ ΦΩΒΟΥ ΘΥ προσχ om. ο αρχι-διακων λεται (T., p. ΤΛΕ, D., p. 262). Haec oratio Φ† ΦΗ ΕΘΟΥΑΒ, cum invocatione sequente (ΑΡΧ. ΜΕΤΑ ΦΩΒΟΥ...), quae recurrit initio ritus conecrationis olei laetitiae (f. 86), legitur etiam in cod. Vat. copt. 47, f. 65^v, in fine ritus conecrationis chrismatis, abeque tamen codicis nota marginali « Liturgia olei laetitiae » mox memorata; omnino autem desideratur oratio in ritu chrismatis bohairico-arabico codicis Parisini arabici 100, folio 123, qui desinit: « Dicit archidiacone ΜΕΤΑ ΦΩΒΟΥ... ic ΠΑ-ΤΗΡ... ΑΜΗΝ; dein patriarcha ter signat chriema cruce dicens ΕΥΛΟ-ΓΙΤΟΣ... ΑΜΗΝ ».

3 (ff. 86-88^v) Ordo conecrationis olei laetitiae seu catechumenorum (T., pp. ΤΛΕ - ΤΞΕ, D., pp. 262-265) sub titulo ΟΥΚΑΤΑCΤΑCIC ΝΤΕ ΠΙΔΓΙΟΝ ΓΑΛΙΛΑΕΟΝ (T. ΠΙΔΓΙΟΝ ΑΓΑΛΛΙΟΝ-ΛΑΙΟΝ) ترتيب قناس الغاليون « Constitutio sancti olei laetitiae », ar.: « Ordo liturgiae olei laetitiae »; bohairice cum rubricis bohairico-arabiciis. F. 86, rubrica monet a patriarcha dicendas esse orationes pro aegrotis, pro peregrinantibus, pro aere et frugibus, pro rege, pro defunctis, pro sacrificiis, pro catechumenis, pro pace, pro patribus, pro congregationibus, pro ealute, pro afflictis, pro principibus, pro etatu ecclesiae, pro frugibus (redundat; T. integre tradit preces pp. ΤΛΕ - ΤΠΕ; D., p. 262); f. 86, oratio patriarchae Φ† ΦΗ ΕΘΟΥΑΒ « Deus sancte » (T., pp. ΤΠΕ, ΤΠΕ, D., p. 262); f. 86, praemissa monitione diaconi « Cum timore », oratio patriarchae ΦΗΝΑ ΠΟC Φ† « Domine, Domine, Deus » (T., p. ΤΠΕ ca. med. addit ΕΑΚΟΒ†... ΕΘΟΥΑΒ « qui praeparasti... sanctam », D., p. 262); ff. 86^v-87^v, praemissis graece tantum, invitatione archidiaconi προσφερin et dialogo inter patriarcham et populum ο κC etc., oratio patriarchae ΤΕΝ†Ο ΕΡΟΚ ΠΟC « Rogamus te Domine » cum monitione diaconi (sic): « Qui cedetis, eurgite », « Ad orientem respicite » et populi doxologia ΑΓΙΟC, orationis partibus euo loco praeposendis (T., pp. ΤΠΕ-ΤΞΑ, D., pp. 263, 264; T., p. ΤΞ, et D., p. 264, ante ΝΗCΟΥ ΝΙΒΕΝ

emper », addunt « Archidiaconus ‘Attendamus’ »; item, ante orationem « Sanctus... », habent integrum populi trisagion necnon rubricam « elevat (patriarcha) manus suas »; in ipsa demum oratione, post rubricam ἡΠΙΟΤΗΝ « sacerdotes », omittunt ΝΕΜ ΠΡΟΦΗΤΗΣ ἨΦΗΤΟΥ Μ ΠΙΟΥΡΩΟΥ « prophetas in ipso et sacerdotes » quae habet cod., f. 87, v. ult.; D., p. 264); ff. 87^v, 88, praemisso « Populus ‘Miserere nobis...’ », oratio patriarchae, epiclesis, ΤΕΝΤΖΟ ΕΡΟΚ ΠΩΣ « Oramus te Domine » (T., pp. ΤΖΒ, ΤΖΓ; in rubrica habet « Archisacerdos, inclinato capite », D., p. 264); f. 88, praemisso « Populus ‘Pater noster qui es in caelis’ », oratio patriarchae ΤΕΝΤΖΟ ΕΡΟΚ ΠΕΝΝΗΑ « Rogamus te, Domine noster » (T., pp. ΤΖΓ, ΤΖΔ; orationi praemittit « Archidiaconus dicit ‘Capitula inclinate’ », D., p. 265); f. 88^v, orationes archidiaconi ΧΕ ΦΩΚ Τ ΠΙΩΟΥ « Quia tua est gloria » (T., pp. ΤΖΔ, ΤΖΕ; praemittit « Archidiaconus dicat orationes exclamationum, dicat alta voce ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΓΙΟΥ... », D., p. 265); f. 88^v, oratio a patriarcha alta voce dicenda ΝΑΙ ΤΑ ΠΕΡΧΟΥΡΗ ἨΤΟΥΒΩΟΥ « Quae ante sanctificavimus » (T., p. ΤΖΕ, v. ult.; te eis ΠΑΤΗΡ, add. ΕΥΧΩ ΑΜΕΟΣ « dicentes », dum codex integram orationem usque ad ΕΚΚΥΗΝΙΑ ἨΤΕ ΦΤ ΑΜΗΝ « Ecclesiae Dei. Amen », habet unam ponit rubricam « Archiepiscopus... »; deest etiam in cod. o. 1300: ΩΘΕΙΣ ΩΠΕΡ..., T., p. ΤΖΕ, in fine; D., p. 265); f. 88^v: ΚΩΚ ΜΙΡΩΝ ΤΑΛΙΛΩΝ ΜΙΡΩΝ ΤΑΛΙΛΩΝ « Desinit liturgia chrismatis et olei benedictionis. In pace Dei. Amen ». Sectio concluditur rubrica arabica; inc.: ثم من بعد قداس الميرون المبارك والتاليلون ايضا يتركهما ايضا على هياكل « Deinde, et liturgiam chrismatis benedicti necnon olei laetitiae, ntrumque relinquit in utroque eorum altari »; des.: قبل ان يغسل الاشوت قربانه بالماء ايضا « priusquam sacrista aqua operit suam eucharistiam; et patriarcha utrumque (chrisma et oleum laetitiae) veneratur, ut pro more fieri solet » (cf. Villecourt, op. laud., p. 62, v. 13 - p. 63, lin. 4, et T., p. ΤΖΕ, qui nonnulla mutavit).

4 (ff. 89-94) *Mystagogia*, bohairice et arabice, sub titulo **ΘΕΝ**
ΦΑΝ ΜΕΦΙΩΤ ΝΕΜ ΠΩΗΡΙ ΝΕΜ ΠΗΠΗΑ ΕΘΟΥΑΒ· ΤΥΜΥΤΑΓΩ
ΥΑ ΕΤΕ ΠΙΝΑΒΤ ΘΗ ΕΤΑ ΠΕΝΟΤ ΗΝΣ ΠΧΧΣ ΠΕΝΝΟΥΤ ΤΣΑΒΟΣ
ΒΕΦΜΑΘΗΤΗΣ ΣΕΧΩ ΜΜΟΣ ΗΧΕ ΝΗΠΙΣΤΟΣ ΘΑΧΕΝ ΤΑΝΑΦΟΡΑ
ΟΥΑΒ وبقا ربنا علما الى الامانة التي اسطوغوحيا والروح القدس والاين والاب
بسم الاب والابن والروح القدس المتطويعوا في الامة التي اسطوغوحيا والروح القدس والاين والاب
« In nomine Patris
et Filii et Spiritus sancti. *Mystagogia* seu fides qnam Dominus noster

ctio chrismatis, anno Domini 1257 ab Athanasio ibn Kalil patriarcha alexandrino peracta (v. L., pp. 200-202, 221-224); ⁸ (ff. 100^v-98^v) coctio chrismatis aetate Theodosii II, pars altera (v. L., pp. 202-207, 224-229); f. 98^v.⁹) probatio chrismatis, cum fragmento libri cui titulus كتاب جامع الادوية « Corpus medicamentorum herbidorum », auctore Abū Bakr imid ibn Samgūn, medico (v. L., pp. 207, 208, 229); ¹⁰ (ff. 97^v-95^v) etio chrismatis, anno Domini 1305 a Ioanne VIII patriarcha Alexandrino peracta (v. L., pp. 208-213, 229-234). Quum auctor qui omnia secute refert, post memoratam coctionem anni 1305, sileat de coctione, teste dice Parisino arabo 100 (ff. 30^v sqq.), ab eodem Iohanne VIII an. 1320 peracta, rite censetur scripsisse inter an. 1305 et an. 1320; huc accedit eodem, prae scripturae indole de qua infra, affinem esse codici Borgiano pt. 112, an. 1307-1308 (v. L., p. 184).

IV (ff. 108-126) Ordo renovationis ecclesiae veteris restituae, sub titulo εΘΕ ΕΥΕΚΚΛΗΣΙΑ ΝΑΠΑΣ ΑΣΥΛΑΝΩΣ ΗΤΟΥ-ΟΤΕ ΗΚΕΟΝ « من اجل مرة الكنيسة اذا هدمت او وقع منها شيء وبنيت مرة اخرى » De ecclesia vetere collapsa quae iterum aedificatur, ar.: « De instauratione ecclesiae vastatae vel partim collapsae, post eius reconstructionem »; bohairice et arabice, praeter orationes φΗΝΒ ΠΟΤ, φΗΝΒ <ḥ>ΤΕ ΥΓΙΣ, φΗ ΕΘΟΥΑΒ, versiculos Pss.: εως ..., orationem ΤΕΝΕΠΕΡΜΟΤ (123-126) quae bohairice tantum leguntur; cf. Tuki, ΠΙΜΕΡΟΣ ΑΜΑΡ-ΑΥΤΗ ΗΤΕ ΠΙΕΥΧΟΛΟΓΙΟΝ, pp. ΠΗ - ΡΚΗ. In cod., sectionum numeris carent Vet. Testamenti lectiones quae ap. T. capituli nota signantur, impe: f. 108, lectio Isaiae (1, 2-31), T., p. ΠΗ: κεφ. Α; f. 110^v, Is. (2, 3, 5), T., p. ΞΓ: κεφ. Β; f. 112^v, Mich. (3, 12-4, 7), T., p. ΞΞ: κεφ. Γ; f. 113^v, Soph. (3, 14-19 des. ΤΗΑΥΧΑΥ ΕΥΜΟΥΝΟΥ « ponam eos in laudem »), T., p. ΞΘ: κεφ. Δ; f. 114, Agg. (1, 1 inc. Α ΟΥΣΑΧΙ ΗΤΕ ΠΕ « Verbum Domini » - 2, 10 des. ΗΤΕ ΤΑΞΕ ΠΑΙΕΡΦΑΙ ΕΡΑΤΥ ad aedificandum hoc templum », cf. LXX, Agg. 2, 9), T., p. Ο: κεφ. Δ; f. 116, Ioel. (2, 1-16), T., p. ΟΕ: κεφ. Β; f. 117^v, Zach. (2, 10-4, 14), T., p. ΟΗ: κεφ. Β; f. 120, Am. (1, 1-10), T., p. ΠΓ: κεφ. Δ; f. 121^v, in eo orationum textu, memorat tantum in rubrica orationes incensi ΓΕΥΧΗ ΑΠΙΘΕΟΙΝΟΥ « et gratiarum actionis (ΤΕΥΧΑΡΗΝΤΙΑ), quae pud Tuki leguntur pp. ΠΘ - ΤΑ (or. incensi), ΠΕ - ΠΘ (or. gratiarum actionis); f. 121^v, lectio Epistolae ad Hebr. (Hebr. 9, 19-24) in cod. notatur εφ. Ε, ap. T., p. ΤΑ: κεφ. Ε, ΑΑ (sect. Amm.); f. 122, Ps. 50, 9, l, cum rubrica praevia « Dic trisagion, orationem evangelii et psalm. 50 »,

no. Anima quidem, mente et ratione praedita, invisibilis est et indelibilis; des.: [دها فيه] «et (in) scriptura manuum eius et pedum eius et cranii eius et capitis eius et omnium membrorum...».

Codicem transcripsit Tuki in cod. Borg. copt. 77.

Ductus recti et transversae forma impressi in charta partem superiorem linearum scripturae copticae definiunt necnon spatium parti bohairicae et parti arabicae servatum, ita ut prior duas columellas, altera unam occupet; ubi autem desideratur textus copticus, bohairicus totam paginam invadit. Codex, pro variis eius partibus, multiplicem praebet tum foliorum tum fasciculorum enumerationis eeriem, notis non paucis praeter marginum erosionem ablati; complectitur autem: ¹quiniones $\bar{\alpha} - \bar{\epsilon}$ (ff. 1-60, $[\bar{\alpha}] - [\bar{\epsilon}]$), ²us ordinationum; ³ff. $\bar{\alpha} - \bar{\omega}$ abaque fasciculi nota (ff. 61-63), Benedictiones et orationes variae; ⁴quiniones $\bar{\alpha} - \bar{\tau}$ (ff. 69-97, $\bar{\alpha} - \bar{\tau}$) et ff. 98-107, abaque notarum copticarum vestigiis, Liber chrisimatis; ⁵quinionem $\bar{\alpha}$ (ff. 108-117, $\bar{\alpha} - \bar{\iota}$) et ff. 9 fasc. $\bar{\alpha}$ (ff. 118-126) cuius ff. numeri ($\bar{\iota}\bar{\alpha} - \bar{\iota}\bar{\epsilon}$) apparent tantum in ff. 118-122, Ordo renovationis ecclesiae veteris restituta. Folia notantur in summis ff. aversis praeterquam initio fasciculorum ubi summum occupant angulum externum dum fasciculi nota tenet angulum internum in summis paginis extremis; eadem paginam exhibent in medio marg. summo ornamentum lineis inter se innexis atramento exaratum, inter inscriptiones $\bar{\tau}\bar{\epsilon}$ $\bar{\tau}\bar{\epsilon}$ (in ff. fasc.) et $\bar{\tau}\bar{\epsilon}$ $\bar{\tau}\bar{\epsilon}$ (initio). Minio scripta sunt rubricae pleraeque et litterae initiales sectionum, interdum etiam paragraphorum, interpunctionis signa; minio autem et ornamenta in pp. extremis fasciculorum, lineolae quae notas numericas et commandata distinguunt, litterae ϕ et ψ , et fasciae atramento delineatae quae primum quatuor codicis partium decorant. Imis foliis nuper impressa est nova enumeratio quam secuti sumus. Codicis scriptura, tum coptica tum arabica, singularis est elegantiae; textus bohairicus duplicem prodit formam litterae α , cum ductu inferiori et curvo sive directo. Codex, de cuius aetate superius dictum, arctam praebet similitudinem cum codice Borg. copt. 112, nn. 1307-1308. In textu graeco ff. 39-40, 41^v et seqq. passim, accentus formam praebent ductas obliqui ad dexteram inclinati. Folia in pauca lineis corrosa sunt sine tamen gravi textus iactura.

F. 128^v, subscriptio librarii: **بسم الله | اعلم بهذا الكتاب الكريم التكاثر وعمل الميرون**
الاب الفاضل | عب الغراء عب الصالحات المحتى يعلم كلام الايمان الغيف البر الحير المبتد |
المجانيات والثنا والشبوات العالية الملازم الصوم والصلاة وتلاوة | الكتب المقدمة الاب الحسن
والعلم الصالح لتلاوته القيس المكرم المرب | والرئيس على يمة الشهيد الشجاع تاوروس (الافشا
suprascriptum) والمجمع الطاهر القاري المروف | بالدور من كرسى منية القديس يوسف بالاص
الاثنونين عمره الرب سبحانه | الاسعد فرج الله المدعو بالسعة القدسية ادام الله حفظه واجزل |
 «كل خير حظه صلاة اليها ويوحنا المجداني ومقاريوس وانطوني وبخوس وابو شودة ام
 ine Dei. Operam impendit in hunc librum praeclarum consecrationum et confectionis
 meti Christum pater optimus, peregrinorum amator, amans quae sunt integra, sol-
 citus scientiae verbi Fidei, continens, pios, virtutum cultor, remotus a rebus corporeis

ac bonis et cupiditatibus mudanis, assiduus ieiunio, orationi et lectioni librorum sacrorum, pater in edificando eximius, magister erga discipulos humanus, sacerdos nobilis et pius, praepositus ecclesiae martyris fortissimi Theodori Stratelatis et sancto caeteri Macarii, notus per pagos sedis episcopalis Minyah al-Qiddis Bū Fis, in regione Al-Aḡmānain — Dominus, glorificetur! faciat eum prosperum — al-Aḡad Farāḡ Allah, vocatus in sanctam cognationem. Deus suam ei proroget curam sorteque eius omni cumulet bene per preces Eliae et Iohannis Baptistae et Macarii et Antonii et Pachomii et abū Ṣanūḡah. Amen; f. 95, titulus alienationis: وقفا | الخلاص للرب يا الله الخلاص |
 بودا وحبا خلدا على كنبه الهداء اكرام | سرجيوس وواخس بشر الاسكندرية المحروس يتنفع
 بالقرائة فيه وقت الحاجة اليه وليس لاحد | سلطانا من قبل الرب سبحانه يجرعه من وقف اليمه |
 المذكورة بوجه من وجوه التلاف والحد من | المخالفة وسلام الرب يعزل على الذي يسمع لاجل | الله
 ويطع والتمه تشله امين امين امين | والشكر لله دائما ابدا كثيرا سرمد | كنيخ :هرزت
 Gloria Deo in perpetuum, in aeternum. Salus Domino, o Deus salus, | المبارك | سنة ٨٤٥
 Legatum aeternum votumque perenne ecclesiae martyrum nobilium Sergii et Bacchi ad fines Alexandriae (a Deo) custoditos, ut iuserviat lectioni quo tempore ipsius opus erit; neque ulli sit potestas coram Domino, Ei sit gloria! ut efferat illum e possessione ecclesiae memoratae quocumque modo nocivo et (sit) cautio a transgressione; pax Domini descendat super audientem propter Deum necnon obtemperantem et gratia eum circumdet. Amen, amen, amen. Et laus Deo in aeternum, in perpetuum, abundanter, perenniter. Scriptum iu epocha mensis benedicti tūt anni 1230 (martyrum = an. D. 1513): f. 126^v, nota lectoris partim metrica scripta: [يكون توكي] (sic Tuki) | مان |
 واث دخري: وتأكلني الضباع واث ليث | ويث[رب] من خنالك كل ثامر: واعطش في حماك واث
 نيك | احذر تضيق [مذ]ورك في القرب ما لا تعلم وباني من الكمال | ما لا يكون في الكمال | (?)
 «Auxilio Salvatoris! ... et tu humiliatus; devoravit me hyaena, et tu leo. Bibet de vicina tua quicumque sitit et appetit (leg. وعاطش) pascua tua, et tu pluvia. Cave ne angusta reddas exordia tua in absconditis, quae latent venient a ... quod non est in ...». F. 1: Libro | Egittio, Coptico, et Arabico. Vac. ff. 1^v, 69^v, 94^v et 103^v (eum nota «incuria»).

In dorso tegumentī, e membrana confecti, auro impressa est nota 43 atramento cancellata, cui suffixectus est numerus 44 atramento scriptus.

45. Saec. XVII, chart., mm. 298 × 213, ff. II, 148 + 12^A, 27^A, 35^A, linn. 10.

Codex liturgicus continens ritum ordinationum et benedictionum ac varias orationes et consecrationes; bohairice et arabice; rubricae, paucis exceptis, leguntur arabice tantum.

I (ff. 1-111) Ritus ordinationum et benedictionum.

I (ff. 1-23^v) Ordinatio episcoporum; cf. cod. Vat. copt. 44, ff. 20-32. Ut monet titulus, codex refert ordinationem plurium simul episcoporum; inde usus formae pluralis, tum in orationibus, tum in rubricis,

in Vat. 14 formam praebet singularem. F. 1, praemissa invocatione **ϥϣⲛ ⲉⲗⲁ ⲁⲗⲉ** « In nomine Dei », titulus **ⲉⲃⲃⲉ ⲡⲓⲧⲁⲃⲟ ⲉⲣⲁⲧⲉ ⲛⲏⲏⲓⲡⲓ-ⲟⲩⲟⲩⲟⲥ ⲛⲉⲙ ⲛⲧⲧⲁⲗⲓⲥ ⲛⲧⲉ ⲧⲟⲩⲭⲓⲣⲟⲗⲁⲛⲓⲁ** « منجلى إقامة الاساقفة ورتبتهم حين تكريز »; f. 1-2^v, rubricae praeviae et **ⲱⲛⲑⲓⲥⲓⲙⲁ**, arabice; in levioribus tantum serepant a textu arabico codicis Vat. 44, ff. 20-22^v; f. 9, in fine orationis Domine omnipotens, notula arabica: « populus dicet ' Kyrie eleison ' »; iniquagies » desideratur in cod. Vat. 44, f. 25^v; f. 20^v, in rubrica arabica lae sequitur orationem **ⲧⲉⲛⲱⲉⲣⲁⲙⲟⲩⲧ** (f. 19, cf. Vat. 44, f. 30^v), post rubra (l. 5) **ⲱⲧⲁⲱⲗⲉ ⲙⲛ ⲁⲗⲉ ⲁⲧⲉⲧⲉⲓ ⲉⲓ ⲉⲧⲉ ⲙⲱⲧⲉⲣⲱⲧⲱⲥ**, habet: « et det ei de mysteriis », habet: « من القدسة ومن كاس الذى هو الدم الطاهر » sanctis et de calice qui est sanguis sanctus », de dicta de cod. Vat. 44, f. 31^v, l. 9 (p. 233); hanc rubricam insequitur, ibi nota **ⲁⲛⲏ**, sectio ex Didascalia quae in cod. Vat. 44, f. 32, legitur est hortationem ad episcopum; f. 20^v des.: « **ⲉⲃⲃⲉ ⲡⲓⲧⲁⲃⲟ ⲉⲣⲁⲧⲉ ⲛⲏⲏⲓⲡⲓⲟⲩⲟⲩⲟⲥ** Desinit consecratio episcoporum. In pace Domini. Amen »; ff. 21-22^v, hortatio arabica ad episcopos nuper consecratos, iuc.: **ⲁⲃⲁ ⲁⲃⲱⲥⲁ ⲁⲃⲁⲣⲓⲕⲓⲛ** « Fratres benedicti, gradus ei datus est vobis et quem consecuti estis, nempe episcopatus »; des.: **ⲱⲧⲁⲱⲗⲉ ⲙⲛ ⲁⲗⲉ ⲁⲧⲉⲧⲉⲓ ⲉⲓ ⲉⲧⲉ ⲙⲱⲧⲉⲣⲱⲧⲱⲥ** « salvet animas vestras salvetque animam meam miseram, superem, per intercessionem intercessionum Dominae, matris Dei Verbi, omnium sanctorum patrum. Amen »; ff. 22^v-23^v, Ioh. 20, 19-23, cum abricis: « hic patriarcha iussuflat in faciem eius et dicitur ' **ⲁⲭⲓⲟⲥ** ' » (post v. 21), « iterum insuflat in faciem eius » (post v. 22); cf. Denzinger, *Œſus Orientalium*, t. II, p. 26; des. ibid.: **ⲱⲧⲁⲱⲗⲉ ⲙⲛ ⲁⲗⲉ ⲁⲧⲉⲧⲉⲓ ⲉⲓ ⲉⲧⲉ ⲙⲱⲧⲉⲣⲱⲧⲱⲥ** « Absolutae suae ordinationis episcoporum et exhortatio, Deo iuvante. Ipsi laus in perpetuum ».

2 (ff. 24-29) Ordinatio metropolitae; cf. cod. Vat. copt. 44, ff. 32^v-34^v. F. 24, praemissa rubrica de orationibus sumendis e ritu ordinationis episcopi, traditur, ff. 24-25, eleuchus coptico-arabicus sedium episcoporum Aegypti sub titulo: **ⲁⲥⲙⲁ ⲁⲕⲣⲁⲥⲓ** « Nomina sedium »; inc.: **ⲁⲱⲗ ⲁⲱⲗ ⲁⲱⲗ** « Prima: Alexandria, Rakoti, idem »; **ⲁⲕⲣⲁⲥⲓ ⲁⲕⲣⲁⲥⲓ ⲁⲕⲣⲁⲥⲓ** « Sedes metropolitanae », **ⲁⲕⲣⲁⲥⲓ ⲁⲕⲣⲁⲥⲓ** « Ierusalem, Damietta, Aethiopes »; ff. 25-29, sub rubrica

arabica « Et haec oratio legitur super metropolitam ante hortationem et evangelium », oratio $\Phi\eta\epsilon\tau\gamma\omega\pi\ \Phi\eta\eta\delta\ \Pi\omicron\tau$ « Qui est Dominator Dominus » (Vat. 44, ff. 32^v-34^v, cf. Denziuger, op. laud., p. 33).

3 (ff. 29^v-33^v) Ordinatio lectoris; cf. cod. Vat. copt. 44, ff. 2^v-4^v.

F. 29^v, praemissis $\epsilon\gamma\eta\ \epsilon(\epsilon)\omega\lambda\ \text{بسم الله}$ « In nomine Dei » et titulo, rubrica arabica praevia partim legitur ut apud Tuki, $\Pi\chi\omega\mu\ \epsilon\sigma\epsilon\rho\alpha\pi\alpha\tau\omicron\kappa\text{-}\tau\iota\eta$, p. $\bar{\alpha}$, et Denz., p. 2 (Vat. 44, f. 2^v), partim discrepat; omisissae nempe quae ibidem leguntur de constituendo ordinando absque tunica, capite nudo et cervicibus incluinatis, inc.: « Post amplexum, Episcopus faciem vertit ad occidentem », et prosequitur: « qui eum praesentant... dignus est », ut ap. T., D., Vat. 44, ibid.; omisissae deinde quae spectant tonsiones, des.: « post absolutionem imponit crucem capiti eius, dein conversus ad altare dicit orationem laudis, levat incensum et dicit hanc orationem, facio versus ad occidentem; sicuti inventum est in antigrapho; f. 30^v, habet: $\omicron\gamma\omicron\zeta\ \epsilon\kappa\phi\omega\eta\ \dots\ \tau\omicron\upsilon\gamma\beta\omicron\ \mu\acute{\iota}\mu\omega\omicron\upsilon$ « et effudisti... san- titatem eorum », ut ap. T., p. $\bar{\Gamma}$, et D., p. 3; om. autem Vat. 44, f. 3; deperditio f. uno post f. 30, desideratur finis orationis $\Phi\tau\ \Pi\eta\kappa\iota\gamma\tau\ \eta\pi\alpha\text{-}\mu\alpha\omicron$ « Deus magne, dives » ($\Phi\alpha\iota\ \epsilon\tau\alpha\kappa\omega\theta\epsilon\mu\ \mu\acute{\iota}\mu\omega\zeta\ \dots\ \eta\epsilon\mu\ \Pi\eta\pi\eta\alpha\ \epsilon\theta\omicron\gamma\alpha\beta\ \tau\eta\eta\upsilon$, Vat. 44, f. 3 ca. med., T., p. $\bar{\Gamma}$ ca. med., D., p. 3, linn. 6-12: « quem vocasti... et Spiritus Sancti, nunc »), cuius incisum initium ($\Phi\alpha\iota$), pro more, signavit calligraphus in imo mg. f. 30^v; item deest pars prior orationis $\Phi\tau\ \Pi\eta\kappa\iota\gamma\tau\ \omicron\gamma\omicron\zeta\ \mu\acute{\iota}\mu\alpha\iota\pi\omega\mu\iota$ « Deus magne et amator hominum » ($\Phi\tau\ \Pi\eta\kappa\iota\gamma\tau\ \dots\ \tau\epsilon\eta\eta\eta\ \eta\delta\iota\alpha\theta\eta\kappa\eta$, Vat. 44, f. 3^v, T., pp. $\bar{\Gamma}$, $\bar{\alpha}$, D., p. 3, ca. med.: « Deus magne... novi Testamenti »); f. 33^v, post rubricam arabicam « Post haec da ei librum... » (D., p. 3, in fine), subscriptio: $\text{كل تكرر الاغتسل بسلام من الرب امين}$ « Absoluta est ordinatio lectoris. In pace Domini. Amen ».

4 (ff. 34-40^v) Ordinatio subdiaconi; cf. cod. Vat. 44, ff. 5-7^v. F. 39, lin. 9, doxologiae: $\epsilon\theta\gamma\omega\omega$... « Ad gloriam... » post verba $\Pi\eta\pi\eta\alpha\ \epsilon\theta\gamma\alpha\beta$ add. $\tau\epsilon\pi\iota\alpha\varsigma\ \epsilon\theta\gamma\alpha\beta$, cf. D., p. 6; f. 40^v, catechesim sequuntur sectiones arabicae duae quarum prior legitur: « Ex canonibus discipulorum: non imponitur manus super subdiaconum, nominentur autem « sequaces diaconi », cf. J. Périet et A. Périet, *Les 127 canons des Apôtres* (Patrol. orient., t. VIII, fasc. 4), Parisiis, 1912, p. 593, sub n. XXVI; altera sectio est canon (septimus) Hippolyti Pontificis Romani, ut in cod. Vat. 44, f. 7^v; verum pro « et ipse romaneat innuptus postquam » (Vat. 44, ib.), habet codex: « nec (constituatur) si sit virgo absque uxore, nisi »; f. 40^v

« Absoluta est ordinatio diaconum ut inventa est in antigrapho. Et Deo gloria ».

5 (ff. 44-50v) Ordinatio diaconi; cf. cod. Vat. 44, ff. 8-11. F. 41, emissio $\epsilon\gamma\eta\theta$ « In nomine Dei », rubrica arabica initialis ut in cod. Vat. 44, f. 8; f. 43v, primo loco ponit orationem $\alpha\chi\alpha\ \pi\omicron\varsigma\ \iota\tau\epsilon\gamma$, dein, f. 44, orationem $\phi\eta\eta\mu\beta\ \pi\omicron\varsigma$, quas invertit cod. Vat. 44, 9; f. 46v, post orationem $\sigma\omicron\mu\epsilon\ \pi\omicron\varsigma$, habet: $\tau\epsilon\eta\omega\gamma\epsilon\mu\ \dots, \alpha\chi\alpha\ \sigma\alpha\kappa\omicron\nu\omicron\varsigma\ \dots$ cum propriis rubricis arabicis (T., pp. K, Kā, L., p. 8, in fine: « ocamus te ... »; om. Vat. 44, f. 9v); ff. 48v-49v, omissa catechesi coptica (cod. Vat. 44, f. 10: $\pi\gamma\omega\beta\ \dots$), habet catechesim arabicam cuius rubrica arabica consentit cum rubrica copto-arabica cod. Vat. 44, ff. 10v, 11, textus aen amplior est quam in cod. Vat. 44, f. 11; ff. 49v-50v, alia catechesis arabica, quae desideratur in cod. Vat. 44, praemisso $\text{بسم الاب والابن والروح}$ « In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, in unici; Ei gloria in perpetuum », inc.: $\text{اعلم اليك ايها الاخ المبارك المسيح الحبيب}$ « Intercessione... Dominae Mariae purae et martyris illustris Māri Marci patri ad Evangelium et omnium martyrum acceptorum et patrum sanctorum. Amen »; f. 50v des.: $\text{كل تكرر الشماس بمرن الله}$ « Absoluta est ordinatio diaconi, Deo juvante ».

6. (ff. 51-61) Ordinatio presbyteri; cf. cod. Vat. copt. 44, ff. 11v-15. F. 51, praemisso $\epsilon\gamma\eta\theta$ « In nomine Dei », rubrica arabica quae iter discrepat a textu coptico-arabico cod. Vat. 44, f. 11v; f. 54v, habet $\epsilon\gamma\epsilon\rho\ \mu\epsilon\mu\omicron\varsigma\ \epsilon\alpha\iota\alpha\iota\ \dots$ omissa in cod. Vat. 44, f. 13; item, f. 57v, verba $\pi\alpha\eta\eta\mu\ \mu\eta\pi\epsilon\sigma\beta\gamma\tau\epsilon\rho\ \mu\eta\pi\omicron\gamma\epsilon\iota\alpha\sigma\tau\eta\rho\iota\omicron\varsigma$ quae om. Vat. 44, f. 13v; ff. 59v-61, omissa catechesi coptica (cod. Vat. 44, f. 14, $\mu\epsilon\mu\omicron\varsigma\ \dots$), praestant duplicem admonitionem arabicam: prior (ff. 59v-60) similitudinem habet cum catechesi arabica codicis Vat. 44, f. 15, altera (ff. 60-61) inc.: $\text{اعلم ايها الولد المبارك اغانك الله الى ما دعاك اليه}$ « Seito, puer benedictus: Deus te adiuvit ad illud ad quod te vocavit »; des.: $\text{بشفاعة سيدتنا مريم}$ « Intercessione Dominae Mariae Virginis ... et martyris illustris Māri Marci, unius ».

c quattuor Evangelistis, cum universis Dominis nostris patriarchis et episcopis, sacerdotii principibus, et reliquis martyribus et sanctis. Amen »; f. 61, lian. 11, 12, rubrica arabica fere ut in cod. Vat. 44, ff. 14^v, 15, quam sequitur conclusio: كل تكريز القيس بون الله « Desinit ordinatio sacerdotis, Deo iuvante.

7 (ff. 61^v-69^v) Ordinatio hegumeni; cf. cod. Vat. copt. 44, ff. 15^v-18^v. F. 61^v, praemisso **сун** **Θ(ε)ω** **الله** **بسم** « In nomine Dei », rubrica praevia arabica fere ut in cod. Vat. 44, f. 15^v; f. 68, in fine orationis episcopi **παῖμα πρῶτογυμενος** **θεν** **πῖμα** **νερωων**, om. **οὐρ-ρην** **αμην** (cod. Vat. 44, f. 17^v); ibid. addit rubricam cum oratione sequente **εὐωων** « Ad gloriam » quae leguntur ap. T., p. 112 et D., p. 17, desunt vero in cod. Vat. 44; f. 69^v, om. rubricam **μαρεσερασπαζεσε**... et mandatum **αριεμ**... (Vat. 44, f. 18, T., p. 112, D., p. 18: « Osenletur ..., Scito ... »); f. 69^v, hortatio arabica ad hegumenum fere ut in cod. Vat. 44, f. 18^v; des. f. 69: **كل تكريز الفمص بون الله** « Absoluta est ordinatio hegumeni, Deo iuvante ».

8 (ff. 70-92^v) Ordo constitutionis monachi et ritus tradendi schematis, praemisso **сун** **Θεω** **الله** **بسم** « In nomine Dei », sub titulo **εθεε** **†μετμοναχος** **εθ** **من اجل الرتبة** « De monachatu ». Textum ediderunt Tuki, **πικωμ** **εφεραπαντοκτιν**, pp. **ρνα** - **ρρε**, bohairice et arabice, et B. Evetts (= Ev.), *Le rite copte de la prise d'habit et de la profession monacale*, in ephemeride *Revue de l'Orient chrétien*, t. XI, 1906, bohairice cum oratione finali arabica, pp. 60-73, 130-139, addita, pp. 140-148, versione gallica. ¹(ff. 70-82) Constitutio monachi; f. 70, rubrica praevia arabica fere ut ap. T., p. **ρνα**, a quo discrepat in fine, ubi codex nuntiat lectionem Pauli (Ev., pp. 67, 140), T. autem dicendum esse monet kyrie eleison et psallendum; ff. 70-71, sub nota **ε**, Epl. 6, 10-16 (T., pp. **ρνα** - **ρξ**, lectioni Pauli praemittit doxologias et lectiones cum rubricis; Ev., pp. 67, 68, habet Epl. 10-18 des. **εδωντ** **εφ**, ac mendose lectioni praepōnit notam **γ** pro **ε**); f. 71^v, absque rubrica praevia, Ps. 31, 1, 2; Ps. 24, 7; ff. 72-75 (titul. f. 71^v), Ioh. 3, 1-21 (vers. 16 per homooteleuton praetermissus, calamo graciliore, f. 74, in imo mg. adiectus est); ff. 75-77^v, post rubricam de dicendis consolationibus (**νικοζαρεα**) et orationibus pro pace, pro patribus et pro congregatione (aliquantulum discrepat T., p. **ρξη**, qui insuper praemittit psalliam), Oratio **φνηα**... **φν** **ετωον** **θεν** **νηεδοσι** « Domine, ... qui es in excelsis » (T., pp. **ρξη** - **ρρ**; Ev., pp. 71, 72, 142, discrepat in rubrica); ff. 77^v-78^v, post rubricam de tonsione capillorum, Oratio **φνηα**... **φιωτ** **απενδ** « Domine ... pater

9 (ff. 93-104^v) Constitutio monialis, praemisso $\sigma\upsilon\kappa\eta$ $\Theta\epsilon\upsilon$ In nomine Dei , sub titulo ترتيب قصة النسا رهبانيات «Ordo constitutionis monialium». Ritum constitutionis monialis ediderunt: ^a Tuki. $\pi\iota\chi\omega\mu$ $\epsilon\varsigma\epsilon\rho\alpha\pi\alpha\lambda\alpha\tau\omicron\kappa\tau\iota\kappa\iota$, pp. $\rho\epsilon\zeta\lambda$ - $\overline{\text{ce}}$, bohairice et arabice; ^b iuxta codicem Vat. copt. 54, cum variis lectionibus e cod. Vat. copt. 45 et cod. Brit. Mus. 1322, L. Villecourt (= V.), in ephemeride *Bessarione*, ser. III, vol. VII, 1909, pp. 35-49 (Introductio), pp. 309-313 (versio gallica), pp. 322-330 (textus bohairicus cum rubrica finali arabica). Ff. 93-94^v, praemissa rubrica ut ap. T., p. $\rho\epsilon\zeta\lambda$, V., p. 308, omissa tamen mentione Pa. 50, I Cor. 7, 25-34 des. $\tau\epsilon\sigma\pi\eta\lambda$; in mg., post verba $\omicron\upsilon\omicron\omicron\epsilon\zeta\epsilon\phi\eta\upsilon$ versiculi 34, add. $\text{NEM ON ETACBI NEM TPAPB}$ «quae nupta est et virgo». ar. بين المروجة والبر et, in versiculo 35, post verba $\epsilon\tau\epsilon$ $\lambda\mu\pi\epsilon\sigma\beta\iota$, omittit NEM TPAPBENOC , ita etiam T., p. $\rho\epsilon\zeta$; cf. V., p. 310, nota 1, p. 323, nota 13 (de huius versiculi lectionibus variis, v. Horner, *The coptic version of the New Testament in the northern dialect*, vol. III, Oxonii, 1905, p. 156 ... in the southern dialect, vol. IV, Oxonii, 1920, pp. 215, 216); ff. 94^v, 95 Ps. 44, 15 inc. $\epsilon\tau\epsilon\iota\kappa\iota$, 16 des. NEM OYOEZHZA , 14 des. $\epsilon\varsigma\chi\omicron\epsilon\zeta$, 1: $\epsilon\varsigma\epsilon\zeta\lambda\omega\lambda$ $\eta\omicron\upsilon\theta\omicron$ $\eta\rho\eta\tau$; ff. 95-96^v, Matth. 25, 1-13; ff. 96^v-97^v, post rubricam arabicam «Dicent consolationes et tres orationes (cf. f. 75) «credo et hanc orationem» (cf. T., p. $\rho\epsilon\zeta$ et V., p. 311, 325, qui omittunt «consolationes et»), $\phi\eta\eta\beta$... $\phi\iota\omega\tau$ $\tau\epsilon\kappa\tau\epsilon\omicron$ «Domine... Pater, oramus» (T., pp. $\rho\epsilon\zeta$, $\rho\epsilon\eta$, V., pp. 311, 325, 326); ff. 97^v-104^v, Orationes: pro tonsione capillorum $\phi\eta\eta\beta$... $\phi\eta$ $\epsilon\tau\alpha\epsilon\tau\epsilon\sigma\beta\omicron$ «Domine... qui docuisti» super schema $\phi\eta\eta\beta$... $\pi\iota\pi\alpha\kappa\tau\omicron\kappa\rho\alpha\tau\omega\rho$ «Domine... omnipotens», gratiarum actionis post traditum schema $\tau\epsilon\kappa\upsilon\epsilon\pi\rho\mu\omicron\tau$ «Gratias agimus» impositionis manuum post schema $\phi\eta$ (T. $\phi\tau$ $\phi\eta$) $\epsilon\theta\omicron\upsilon\gamma\alpha\beta$ $\omicron\upsilon\omicron\epsilon$ $\omicron\mu\omicron\tau\epsilon\kappa$ $\lambda\mu\omicron\epsilon\zeta$ $\delta\epsilon\eta$ $\eta\eta\epsilon\theta\omicron\upsilon\gamma\alpha\beta$ «Sanctus (T. «Deus sanctus») et quiescens in sanctis» cum rubricis propriis, ut ap. T., pp. $\rho\epsilon\eta$ - $\overline{\text{ci}}$ omissis tamen in codice, ante orationem impositionis manuum, o $\lambda\iota\alpha\kappa\omega\eta$... $\tau\alpha\varsigma$ $\kappa\epsilon\phi\alpha\lambda\alpha\varsigma$ et ritu traditionis vestimentorum quem habet T. pp. $\overline{\text{ci}}$ - $\overline{\text{ci}}$; in multis discrepat Villecourt (v. infra cod. Vat. copt. 54 ff. 69^v-76); f. 104^v, rubrica arabica «Dicetur deinde $\epsilon\epsilon$ $\pi\omicron\tau$, et absoluti ad Filium, et benedictio»; f. 104^v des.: تم وكل «Absolutum est et ad finem perductum».

10 (ff. 105-107^v) Benedictio abbatisae. F. 105, rubrica arabica «Dicetur haec oratio super matrem monialibus praepositam» ff. 105-107^v, Orationes $\phi\eta\eta\beta$ $\pi\epsilon\kappa\omega\tau\eta\rho$ «Domine, Salvator noster» $\tau\epsilon\kappa\tau\epsilon\omicron$ $\omicron\upsilon\omicron\epsilon$ $\tau\epsilon\kappa\tau\omega\beta\epsilon$ «Oramus et obsecramus», $\tau\epsilon\kappa\upsilon\epsilon\pi\rho\mu\omicron\tau$

gratias agimus», ut ap. T., pp. 6̄KĀ - 6̄KĒ, sed Ps. 44 quem integrum habet T., pp. 6̄KĀ - 6̄KĀ, memorat tantum cod. in rubrica.

11 (ff. 108-111) Super anachoretam **ΦΗΗΒ ... ΦΙΩΤ** « Domine, ... Pater »; consentit, et non ad litteram, cum cod. Vat. copt. 44, ff. 66-67; ² (ff. 110^v, 111) gratiarum actio super anachoretam **ΤΕΝΥΕΠΡΩΟΤ** « Gratias agimus »; cod. Vat. 44, f. 67^{r.v}.

12 (ff. 111^v-127^v) Orationes et consecrationes variae.

1 (ff. 111^v-113) Oratio super corpus martyrum et sanctorum **ΠΕΝΝΟΥ† ΠΙΟΥΡΟ** « Deus noster, rex »; cod. Vat. 44, ff. 67^v-68^v.

2 (ff. 113^v, 114) praemisso **CYN ΘΕΩ** الله **يَم** « In nomine Dei », oratio pro velo tincto altaris **ΦΗΗΒ ΠΩ** « Domine, Domine »; cod. Vat. 44, f. 64^{r.v}.

3 (ff. 114^v-115^v) Oratio consecrationis omnium instrumentorum altaris **Φ† ΦΗ** (corr. in **ΠΙ**) **ΑΓΑΘΟΣ** « Deus boue »; cod. Vat. 44, f. 62^{r.v}.

4 (ff. 115^v, 116) Consecratio disci eiusque veli **ΦΗΗΒ ΠΩ** « Domine, Domine, Deus », ut cod. Vat. 44, ff. 62^v, 63, cum inciso **ΠΗ ΡΩΤΕΒ**, ut ibid. f. 62^v, atque in fine: **ΕΥΛΟΓΙΤΟΣ**, ut ibid., f. 63, pro **ΑΓΙΑΣΜΟΥ** habet codex **ΑΓΙΑΣΜΟΣ**.

5 (ff. 116^v, 117) Consecratio calicis eiusque veli **ΦΗΗΒ** **Ω ... ΠΙΔΖΗΘΙΝΟΣ** « Domine, Domine ... verax »; cod. Vat. 44, f. 63^{r.v}.

6 (ff. 117^v, 118) Consecratio cochlearis **Φ† ΦΗ** **ΕΤΑΦΕΡΕ** « Deus qui fecisti »; cod. Vat. 44, ff. 63^v, 64.

7 (ff. 118^v-119^v) Benedictio imaginis **ΦΗΗΒ ΠΩ Φ†** « Domine, Domine, Deus »; cod. Vat. 44, ff. 64^v, 65; in imo mg. f. 119^v, scriptura graciliore: **ΕΥΛΟΓΙΤΟΣ** ... ut in f. 116.

8 (ff. 120-121) Consecratio tabulae altari (conficiendo) destinatae **ΦΗΗΒ ΠΩ Φ† ΠΙΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ ΦΗ** **ΕΤΑΦΘΑΜΙΟ** « Domine, Domine, Deus omnipotens, qui creasti » (Tuki, **ΠΙΜΕΡΟΣ ΨΜΑΡΖΑΥ†**, pp. **ΠΕ**, **ΠΖ**; Renaudot, *Liturgiarum orientalium collectio*, t. I, 155); in imo f. 121: **ΕΥΛΟΓΙΤΟΣ** ... ut in f. 116.

9 (ff. 121^v-127^v) praemisso **CYN ΘΕΩ** الله **يَم** « In nomine Dei », Consecratio fontis baptismalis, ex uno loco in alium transiit; cf. Tuki, **ΠΙΜΕΡΟΣ ΨΜΑΡΖΑΥ†**, pp. **6̄ΛΗ** - **6̄ΜΚ** et **6̄ΚΘ** - **6̄ΛΖ**.

121^v, rubrica arabica de dicendis **ΨΕΠΡΩΟΤ** (gratiarum actio), oratione censi et Psalmo 50 (T., p. **6̄ΛΗ**); ff. 121^v, 122, sub titulo **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ** **ΕΥΧΕ** **Ε** (cap. gr. 3), Eph. 4, 1-7; f. 122^v, post rubricam « Dicatur

ria in perpetuum. Amen ». In summo f. I: nota 6, ductu deleta; in summo mg. folii I: Ff. 1^{r.v} et 128^{r.v} vac.

In dorso tegumenti, quod o corio castanei coloris constat, auro impressa sunt nota trirregnum cum clavibus necnon stellae et scuto Clementis XI, insuper aquila et omnes scutis Henrici Noris card. bibliothecarii ac Benedicti Pamphili card. bibliothecarii.

46. An. 1719 (= an. Mart. 1435, an. Heg. 1131, cf. f. 103^v), chart., mm. 313 × 210, 236, lin. 35-40.

Codex liturgicus, bohairice et arabice, cum plerisque rubricis et arabicis, qui, praeter fragmentum ritus benedictionis fontis baptismalis et indices arabicos de quibus in fine dicitur, continet absolutionem perperae, ordinem baptismi, orationem super baptizatos in die octava, finem lectionum et orationum pro festo Epiphaniae in memoriam baptismi Christi, ordinem pelvis, ritum consecrationis altaris eiusque renovationis, benedictionem imaginum, benedictionem disci eiusque veli, ritum sequiarum, orationem s. Tarbū contra morsus canis rabiosi, ordinem orationis in fine temporis Pentecostes, ordinem consecrationis ecclesiae vac, orationem super pelvim post lectionem s. Pauli, ordinem consecrationis olei infirmorum atque canonem Petri episcopi civitatis Bahnasā opt. Pemge, graece Oxyrrhinchos) super pelvim, ritum constitutionis monachorum et ritum ordinationum, benedictiones varias (calicis, cochlearis, etc.), benedictionem monachorum et monialium eorumque vestimentorum, ordinem sponsalium et matrimonii.

I (f. 2) Fragmentum ritus benedictionis fontis baptismalis, ο ΔΙΑΚΩΝ ΙC ΑΝΑΤΟΛΕC ...; ΝΘΟΚ ΕΤΤΟΥΒΗΟΥΤ ... Tu mundus ... »; ΩCΑΝΝΑ ...; ΔΕΝ ΟΥΜΕΘΜΗ ... « in veritate ... »; s.: ΔΕΝ ΘΑΒ ΝΙΒΕΝ, ΠΡΟCΕΥΧΑCΘΕ, ΠΕΝΘΕ ΙΗΣ ΠΧC « in omni re »,orate», « Domine noster, Iesu Christe »; fere ut ap. Tuki, ΠΑΠΕΡΟC ΙΜΑΘ-ΛΑΥΤ ΝΤΕ ΠΙΕΥΧΟΛΟΓΙΟΝ, pp. 6ΚΕ - 6ΚΗ.

II (ff. 5-6^v) Absolutio perperae, bohairice et arabice; vide Tuki (= T.), ΠΙΧΩΜ ΝΤΕ ΤΜΕΤΡΕCΘΕCΙ ΝΝΙΜΥCΤΗΡΙΟΝ ΕΘΟΥΒ, pp. Α - Ι, et editionem Cahirensis (ed. 2^{am}, an. 1921 = Cah.), كتاب العمودية المقدسة « Liber sancti baptismi », auctoribus hogumenis Philotheo Maqārī et Barnaba al-Baramūsi ac sacerdote Claudio Georgio, pp. Α - ΙΔ.

1 (ff. 5-6) Absolutio mulieris quae peperit filium, peragenda post quadraginta dies (T., pp. Α - Β, Cah., pp. Α - Β). F. 5^{r.v}, post libricam de dicenda gratiarum actione et de offerendo incenso, Heb. 1, 12 (absque capitis nota, T. sub nota Α), Ps. 31, 1 (T. et Cah.: 31,

1, 2), Luc. 2, 21-35 (sub nota Δ); ff. 5^v, 6, post rubricam « Die pater patriarchas et congregationes et Credo, sacerdos », Oratio πῶς ... πῆρς cαρπος « Domine ... thesauri » (T., pp. ē - ζ, Cah., pp. ē - ζ); in fine, rubrica arabica: « Tunc dicit populus 'Pater noster qui es in caeli', dicit sacerdos absolutionem (T. et Cah. add. « et benedictionem ») oleum ungit eam (corr. in: utrumque), filium et (om. Cah. « filium et ») matrem (T. et Cah. addunt: « et intret [mulier] in ecclesiam et sumat de mystico sacro »); sequitur: وتم وكل « Desinit et absolutum est ».

2 (f. 6^v) Absolutio mulieris quae peperit filiam, peragetur post octoginta dies (T., pp. ζ - ι, Cah., pp. η - ιξ). Praemissa rubrica dicenda gratiarum actione et de offerendo incenso, I Cor. 7, 12-14, in nota capitis ζ; Ps. 44, 10 inc. αχορ; Luc. 10, 38-42, sub capitis η. ζξ; in fine nota arabica: « Dicit deinde (orationem) pacis, patriarcharum congregationum, Credo; deinde dicit sacerdos orationem scriptam in eodem initio (pro parturiente filium πῶς ... πῆρς cαρπος), dein absolutionem Filium, dein benedictionem, et unget eam oleo, hoc est matrem filiam (om. Cah. « filiamque »); T., p. θ, et Cah. addunt: « intret in ecclesiam ut supra; sequitur: « Et pax ».

III (ff. 7-28) Ordo Baptismi; ordinem vide apud I. A. Assemani, *Codex liturgicus ecclesiae universae*, Romae, 1747, t. I, pp. 141-167; t. II, pp. 150-183; t. III, pp. 82-109, bohairice cum rubricis arabicis ac versione latina a Raphaele Tuki probata (op. laud.: *Approbationes*); Tuki, πικυι ιητε ϣηετρεψωμεν, pp. ι - ρξ, bohairice et arabice, necnon in editione Cahirensi au. 1921, supra laudata; Denzinger, *Ritus Orientalium*, ff. pp. 191-214, textum latinum refert Assemanianum cum variis lectionibus de quibus vide op. laud. p. 191; utimur potissimum editione bohairice arabica ut legitur apud Tuki (= T.), versione latina quam edidit H. Denzinger (= D.) necnon, pro opportunitate, editione Cahirensi (= Cah.).

1 (f. 7) Oratio super matrem infantis: φηης πῶς ... ρεφωμιο ητε ηέωη « Domine, Domine, ... auctor saeculorum »; dicitur ap. T., legitur autem ap. Assem., t. I, pp. 141-143, D., pp. 141, 193, et in ed. Cah., pp. ιξ - ιϛ.

2 (ff. 7-25) Ritus baptismi, sub titulo « Initium baptismi sancti » cf. T., pp. ι - ρξ, D., pp. 193-213; Cah., pp. ιξ - ρϛ. F. 7^v, prae-mittitur rubrica bohairico-arabica (bohairica partim mendosa) « Die Pa- ter dicit sacerdos gratiarum actionem et postulet uomen baptizandorum, et diaconus, dicit sacerdos » (cf. T., p. ι, linn. 7-12, D., p. 193; f. 7^v, oratio φηης πῶς ης πχς φη ιηταρεκ « Domine, Domine, Iesu Christe, ui-

ūnasti » (T., pp. 1̄B, 1̄Γ, praemisso: « Diaconus dicat: Orate », hanc orationem habet tertio loco, item Cah., p. 1̄H; D. autem primo loco, sicut ex, praemisso tamen « Diaconus: orate, kyrie eleison, Dominum precor »); f. 7^v, praemisso « Oratio pro catechumenis, diaconus: 'Orate', erdos, φηηβ ... φιωτ ... τεπτηρο ... νεκεβιαικ » Domine ... et ... oramus ... servorum tuorum », (T., pp. 1̄, 1̄A, Cah., pp. 1̄H, 1̄Θ, praetunt « Die orationem pro catechumenis et dicat primo diaconus: 'Dominum precor', et addunt, post verba **ναλ πωου** « Iniserere eorum » [cod. circa dium orationis], « diaconus dicit: 'orate super catechumenos' ..., populus it: 'kyrie eleison', sacerdos dicit: 'confirma eos in fide tua' »; D., p. 194. « invitationem diaconi et orationem populi); ff. 7^v, 8, praemisso « Oratio super oleum catechumenorum, adduc vas olei et ora hoc modo, sacerdos », φηηβ ... φιωτ ... τεπτηρο ... ουωρη « Domine, ... Pater ... oramus ... itte » (T., pp. 1̄A – 1̄E, sub rubrica « Alia oratio super oleum », item D., 194, 195); f. 8, praemisso « Alia oratio super oleum; diaconus: 'Orate', erdos » (Διακων alia manu correctum in ιερεις), φηηβ ... πιογαι ... ααγαιτq φ† » Domine ... unus solus Deus » (T., pp. 1̄F, 1̄A, praesae rubrica « Oratio super oleum catechumenorum, diaconus dicit: Orate, nium deprecemur », D., p. 194 ca. med.); f. 8, in fine, praemisso sic unge frontem et pectus eius et humeros eius (add. arab.: et nus eius et dorsum eius) dicens », ἐχρηκαμεν dein (post spatium et tum in imo f. 8), f. 8^v, ελεων καθητιος πανιμ ... ητε φ† ... ιην « Oleo catecheseos, N. ... Dei. Amen », et ib., lin. 4, absque rubrica, ιμερ φαι ητεγκορε « Oleum hoc destruat » (T., pp. 1̄E, 1̄E, sub rubrica unge frontem eius dicens », χριω σε πανιμ [ie εωρε αμοκ] θεν αν αφιωτ ... ελαιοη κατηχησεος ... του θεου. αμην ngo te N., in nomine Patris... oleo catecheseos ... Dei. Amen »; 1̄E, sub rubrica « Unge pectus et manus et humeros eius dicens », ιμερ φαι ητεγκορε; cf. D., p. 195, qui quaedam habet propria », praemisso « Sacerdos dicit gratiarum actionem, flectat genua, dum erdos (dicit) », κμαρωουτ φηηβ « Benedictus es Domine » (T., 1̄E, 1̄Z, cum rubricis praeviis « Sacerdos dicat gratiarum actionem, um genuflectant, dicit diaconus: 'Deum deprecemur' », D., p. 195); f. 8^v, praemisso « Diaconus: 'Orate', sacerdos », νεκεβιαικ « Servos tuos » (T., 1̄Z, D., p. 195); ff. 8^v, 9, sub rubrica « Oratio super eos qui nomina dederunt ad recipiendum baptismum, dicit sacerdos », παλιν οη υπεντηρο « Iterum oremus » (T., p. 1̄H, in rubrica habet: « Sacerdos at nomina baptizandorum, et orat super eos dicens », D., pp. 195, 196);

f. 9, linn. 9, 10, ο ΔΙΑΚΩΝ· ΤΩΘΕ ΕΧΕΝ ΗΗ ΕΤΑΥΤΗ ΗΝΟΥΡΑ
اطلبوا عن الذين كتبوا « Diaconus: 'Orate pro iis qui nomina sua dederunt'
ar.: «orate pro iis qui scripserunt» (addito, f. 11^v, l. 11 a. fin., اسم
«nomina sua»; T., p. 11ⁿ linn. 3-1 a. fin., D., p. 196, linn. 4, 5; qu
sequuntur ap. T., p. 11ⁿ, lin. ult., ΕΘΟΥΝ ΕΘΕΡΕ ΠΘΕ usque ad p. 11ⁿ
linn. 11, 12, ΦΡΕΓΕΡΠΘΕΝΑΝΕΩ ΗΝΕΝΨΥΧΗ [D., p. 196, lin. 4, «
Dominus», usque ad p. 197, linn. 20-21, «auctor bonorum animarum ne
tratum»], hic omittit codex, eadem tamen suppleturus inferioris f. 11
lin. 10 a. fin. - f. 13, lin. 21); f. 9, lin. 10-9^v: <Π>ΘΑΥΜΩΙΤ ΗΤΕ
ΕΤΚΩΤΗ ΗΣΩΩ «Dux viae eorum qui eum quaerunt», continuatio or
tionis ΦΗΗΒ ΠΘΕ ΠΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ eius initium legitur f. 13 (p.
pp. 11ⁿ, lin. 12 - 11ⁿ, D., pp. 197, lin. 21, 198; f. 9^v, praemissa rubri
de impositione manus super baptizandum, ΘΕΝ ΦΡΑΝ ΑΠΛΑΧΟΝΕΝ
«In nomine Unigeniti» (T., p. 11ⁿ, D., p. 198); f. 9^v, rubrica «Caeteru
denudetur baptizandus, manu eius dextra extensa...» (T. p. 11ⁿ, cu
quadam discrepantia); f. 9^v, rubrica mere arabica «Deinde denudetur ba
tizandus, et manus eius erectas in formam crucis teneat...» (desiderat
ap. T. et in ed. Cah., p. 11ⁿ; eius autem versionem latinam praebet I
p. 198, linn. 7 sqq.); f. 10, ΤΕΡΑΠΟΤΑΖΕΘΕ ΝΑΚ ΗΣΑΤΑΝΑC «Ab
nuntio tibi, Satana» (T., p. 11ⁿ, D., p. 198); f. 10, post ahrenuntiatione
om. «Postea ter dicit: Abrenuntio tibi; sacerdos insufflet in faciem ei
dicens: Exi...» (T., pp. 11ⁿ, 11ⁿ, D., p. 198); f. 10, praemissa rubri
«Deinde verte eum ad orientem et, utraque manu eius extensa, dicit
ΤΕΡΕΥΝΤΑΖΕCΘΕ ΝΑΚ (ΘΕ mutatum in N prius omissum) ΠΥCΘ «Pi
fiteor te Christe» (T., p. 11ⁿ; discrepat D., p. 198); f. 10, praemissa rubri
«Et iterum suggere illi professionem fidei», ΤΗΝΑΡΤ ΕΟΥΝΟΥΤ «Cre
in Deum» (T., p. 11ⁿ, D., p. 198); f. 10^v, rubricae de triplici interro
gatione «credis?» (T., pp. 11ⁿ, 11ⁿ, D., p. 198), addit bohairice: «si agit
de infante, dicat ille qui eum portat: 'facio hoc pro infante'; post (NE
CΑΜΕΝΕΝCΑ) abrenuntiationem et (ΗΝΕΛΛ) confessionem (ΤΑΙ pro Τ
dic super eos»; f. 10^v, oratio ΦΗΗΒ ... ΠΘΕ ΤΦΕ «Domine, ... Domi
caeli» (T., pp. 11ⁿ, 11ⁿ, D., p. 199); in hac oratione, incuria calligra
vocabula quaedam omissa sunt quae, manu Tuki suppleta, videre est
cod. Borgiano copt. 76, ff. 44^v, 45; item aliis quibusdam in locis, passi
f. 10^v, omissa invitatione diaconi «Humiliate capita», sub rubrica «Tu
genia flectant, et ora super eos dicens», ΦΗΗΒ ΠΕΝCΩΤΗΡ «Domini
Salvator noster» (T., pp. 11ⁿ, 11ⁿ, D., p. 199); ff. 10^v, 11, praemisso «Di
conus: 'orate', oratio sacerdotis ΕΘΕΡΕ ΦΑΙ ΤΕΝΤΕΟ «Propter

smus » (T., pp. 2A, 2B, D., p. 199); f. 11, rubrica « Deinde sume tibi oleon, unge baptizandum in eius pectore, deorsum, in forma crucis, deus; sic bohairice, arabice autem « ... in eorum pectoribus et corde sinu et dorso eorum et cordibus eorum et in medio manuum eorum et in manibus aversis, signo crucis, dicens; discrepant T., pp. 2B, 2F, D., p. 199; vide dicenda de codice Vat. copt. 48, f. 27v; f. 11r.v, **CEΘΩϞC** **ANILĀ** **NOYHEZ** **NOEZHĀ** « Ungitur N. oleo laetitiae » (T., p. 2F, D., pp. 199, 200); f. 11v, rubrica de dicendo Amen a diacono deque manu imponenda super catechumenos (T., p. 2F, D., p. 200; cod. des. 6 post **MEHEHCA** **PI** atque omittit hortationem diaconi); f. 11v, 6. lin. 11 a. fin., oratio **PHHB** **POC** **PT** **PIPAHTOKPATWP** **NOY** « Domine, Domine, Deus omnipotens, clamamus », usque ad verba **PT** **2APCA** « et donum » (T., pp. 2F - 2A, lin. 9 a. fin., D., p. 200, ... 6-13); sequitur (f. 11v, lin. 10 a. fin. - f. 13, lin. 20), interrupta oratione **CA** (f. 13, lin. 21) prosequenda, fragmentum quod, ut supra notatum desideratur f. 9, lin. 10, quodque legitur ap. T., p. 1H, lin. ult.-p. 2A, lin. 12: f. 11v, lin. 10 a. fin., **AYT** **NOYPAH**] (v. f. 9, lin. 10) **EBOYH** **DE** **POC** **AITON** **الرب** **كنا** **اسماهم** **كى** **يجلمه** « tradiderunt nomina sua »] ut Dominus faciat eos », ar.: « scripserunt nomina sua ut Dominus faciat eos » (T., pp. 1H, lin. ult., 1B, D., p. 196, lin. 4, 5); f. 11v, in 6. mg., nota arabica manus posterioris: **قول** **وصح** « Recognitum est et agnuit »; ff. 11v, 12, post rubricam de flectendis genibus, oratio sacerdotis **PHHB** ... **TENTPO** ... **NEKEBIAIK** « Domine ... oramus ... famulorum ... » (T., pp. 1B, 2, D., p. 196; cod. om. monitionem diaconi); f. 12r.v, praemissa eadem rubrica, oratio sacerdotis **MAPENTPO** **ZEN** **ONOWAK** **TONO** « Oremus instantius » (T., pp. 2, 2A, inc. **PA2IN** **ON** **MAPENTPO** « Iterum oramus »; D., p. 196); f. 12v, praemisso « Diaconus: Oremus », oratio sacerdotis **PHHB** ... **POYOC** **2ITEN** **TEPIK2ANCIC** « Domine ... ut ... invocationem » (T., pp. 2A - 2F, D., pp. 196, 197); ff. 12v, 13, praemissa rubrica de genuflexione, oratio sacerdotis **PIMAPOYU** **PIPEFYEN** **IT** « Amator hominum, misericors » (T., pp. 2F, 2A, D., p. 197); f. 13, praemissa eadem rubrica, oratio **PHHB** **POC** **PT** **PIPAHTOKPATWP** « Domine, Domine, Deus omnipotens »; des. lin. 20, 21, **MEQCA2INI** **2IPWNH** **ΦPEFYENHANEQ** **HNENPY2YH** **PI** « largitor ... » (T., p. 2A, lin. 6-12, D., 197 ca. med.); reliqua huius orationis pars legitur, ut superius dictum, in codicis f. 9, lin. 10-f. 9v, **[PI]2AYMYIT** **NTEN** **HN** **ETKW** **IT** **NCWQ**,

« dux viae eorum qui cum sequuntur »; f. 13, lin. 21, continuatio orationis **ΦΗΝΒ ΠΟΤ ΦΤ ΠΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΕΝΩΩ** quam codex (f. 11^v, lin. 11 a. fin., post **†ΔΩΡΕΑ**) in medio reliquerat: {π|}ἵτι **ΠΠῆΑ ἑΘΟΥΑΒ ΟΥΟΖ ΝΟΜΟΟΝCΙΟC** « Spiritus Sancti et consubstantialis » (T., pp. **ΔΔ**, lin. 8 a. fin. **ΔΕ**, D., p. 200, linn. 13 sqq.); ff. 13-14, post monitum diaconi « Orate », oratio sacerdotis **ΦΗ ΕΤΥΘΟΠ ΦΗΝΒ ΠΟΤ** « Qui es, Domine, Domine » (T., pp. **ΔΕ** - **ΔΖ**, D., p. 200; in codice, sacerdos, subiectum baptismi alloquens, communiter utitur forma plurali, in fine autem forma singulari; T. continuo forma plurali, item Cah.; D. forma singulari); f. 14, pro rubrica prolixiore de ingressu baptisterii quae legitur ap. T., pp. **ΔΖ**, **ΔΗ**, D., p. 201, cod. habet tantum: « tunc sacerdos ingreditur baptisterium et dicit hanc orationem **ΕΠΙΚΛΗCΙC** »; f. 14, oratio **ΘΩΡΕΩ ἡΝΕΚΕΒΙΑΙΚ** « Voca servos tuos » (T., p. **ΔΗ**, D., p. 201, cum levi discrepantia); f. 14, lectioni epistolae ad Tit. 2, 11-3, 7, praemittitur rubrica de dicenda gratiarum actione ac de purificatione, cum sola mentione **ΑΠΟCΤΟΛΟC ΠΡΟC** (ar.: « Apostolos et Tito »); ff. 14^v, 15, sub nota **Ε**, I Ioh. 5, 5, 6, 8-13 (bohairice, vers. 6 post **ΝΕΛ ΠΙCΠΟQ** des.: **ΟΥΟΖ ΠΠῆΑ** [πi secunda manu suppletum] **ΠΕ †ΜΕΘΜΗ**); f. 15, Act. 8, 26-39, sub titulo **ΠΡΑΞΙC ΚΟΖ**, pro **ΚΕ(ΦΑ)Λ(ΕΟΝ)**, **ΙΑ**: om. orationes quas post lectiones Pauli et Ep. cath. habet T., pp. **ΙΑ**, **ΙΒ**, **ΙΓ**, **ΙΔ**, **ΙΕ**, quasque memorat tantum D., p. 201 (« Domine scientiae ... », « Domine, Deus noster ... », « Dominator Domine ... »), utpote in libro missali occurrentes; f. 15^v, Ps. 31, 1, 2; omisa est rubrica **ΔΕΞΙC** inter utrumque versum; ff. 15^v-17, Ioh. 3, 1-21 inscribitur **ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΑ ΚΑΛ** (sic) **Ε**; f. 17, monet rubrica dicendas esse omnes orationes legi solitas post evangelium: orationem **ΠΙΡΕΦΩΟΥ ΝΖΗΤ** « Longanimis » orationesque pro infirmis, pro peregrinantibus, pro exundatione, pro aere (arabice: pro exundatione Nili et satis, vel pro aere), pro salute loci, pro rege, pro defunctis, pro oblationibus, pro catechumenis, quas integras habet T., pp. **ΝΔ** - **ΟΒ**; D., p. 202, ultimam tradit plane, primis solum memoratis; sequitur oratio impositionis manuum, sub rubrica « Sacerdos », **ΝΕΚΕΒΙΑΙΚ** « Famuli tui », ut ap. T., p. **ΟΔ**, D., p. 203, cum levi textus discrepantia; f. 17^v, sub rubrica « Oratio post haec super pelvim », **ΦΤ ἡΤΕ ΝΠΡΟΦΗΤΗC** « Deus prophetarum » (T., p. **ΟΕ**, D., pp. 202, 203, ante **ΝΕΚΕΒΙΑΙΚ**); f. 17^v, ante orationem super pelvim (ff. 17^v-18^v) **ΠΠΑΝΤ ΠΩΑΝΘΩΗQ** « Clemens, misericors » (T., p. **ΟΔ**, D., p. 203) praemittit rubricam « Oratio quam dicit sacerdos super seipsum solum, incurvatus super pelvim, dicens hoc modo, quiete (epiclesis) »; T., p. **ΟΔ**, habet: « Chorus dicit **ΩΩΕΙC**

υΗΝ » (cf. D., p. 203); f. 18^v, rubrica « Post haec, dic orationem
 cis et patrum et congregationis et recitatur credo; caeterum sacerdos
 mat olenum bonum, merum, absque oratione, et infundat illud ter et
 sanctificet aquam quae est in pelvi ter in formam crucis, dicens vicissim
 (ld. ar.: graece) » (D., p. 203; T. rubricam in duas partes divisam habet
 . Ὁς et πλ, integre editis orationibus et symbolo fidei; aliquantulum
 accipat pars ultima, de olei effusione); f. 18^v, oratio sacerdotis ευχα-
 ριστος ... εὐχαριστοῦτ » (T., p. πλ, D., p. 203); ff. 18^v,
 oratio consecrationis pelvis φτ ἡ τε νιφνογι » Deus caelorum » (T.,
 . πῆ, πῆ, D., p. 204); f. 19, praemissa hortatione diaconi « Dominum
 memur », oratio sacerdotis φρεσωντ » Creator » (T., pp. πῆ, πῆ,
 . p. 204); f. 19^r, praemissa rubrica « Suffla in aquam ter in formam
 (ld. ar.: crucis) », oratio sacerdotis ἀριἀγιάζην ὑπαίματων » Sancti-
 ca hanc aquam » (T., pp. πῆ, πῆ, D., p. 204); in hac oratione ante
 rba θεν φραν ὑψιωτ, om. codex rubricam de signanda ter aqua
 m cruce (T., p. πῆ, D., p. 204); f. 19^v, omittit monitionem diaconi
 rate ... » et aspasmum ἡππε ἀρεμεορε » Ecce testatus est » (T.,
 . πῆ, ῥ, D., p. 205) ac transit ad dialogum inter diaconum et populum
 que populum et sacerdotem (T., pp. ῥ, ῥα, D., p. 205) in quo om. η
 απῆ τοῦ θεοῦ ac pauca mutat; ff. 19^v, 20, oratio sacerdotis ἀν-
 α ἡνενβαλ ἐπῶωι » Oculos nostros levamus » (T., pp. ῥα - ῥα,
 . pp. 205, 206), cum monitis diaconi « qui sedetis surgite », « ad orientem
 picite », suo loco orationis partibus praeponendis; ff. 20^v, 21, praemisso
 tum: ο λαος αἰος ῥ » Populus: αἰος ter », oratio sacerdotis τῆνογ
 η πεννηβ » Nunc igitur, Domine noster » (T., pp. ῥα - ῥη, D., pp. 206,
); in hac oratione, ante verba θεν ἡραν ὑψιωτ » In nomine
 tris » om., ut supra, mentionem de signanda aqua (T., p. ῥῆ, D., p. 206);
 21, post ο λαος χε πενιωτ » Populus: Pater noster », orationum σε
 ῥ, « Ita, Domine », ηοοκ πῶτ » Tu Domine », habet sola initia rubricis
 mixta (item D., p. 207; integras orationes vide ap. T., pp. ῥη - ρ);
 solutionis autem ad Filium solum habet titulum, omittens quae leguntur
 T., pp. ρ, lin. 6 a. fin.-ρῥ, lin. 8; D., p. 207, nec ipse integram habet
 solutionem ad Filium, utpote scriptam in liturgia s. Gregorii; f. 21, dia-
 nus « Cum timore attendamus », sacerdos ις πατηρ αἰος ... ac rubrica
 sacerdos sumat sanctum chrisma illudque infundat in baptisterium ter
 in formam crucis et sanctificet aquam per vices, prima vice; sequitur
 plex εὐχαριστοῦτ » Benedictus » ut ap. T., pp. ρῥ, ρλ, D., p. 207,
 assa tamen in codice rubrica autem secundam et tertiam benedictionem

f. 21^v, sub rubrica « Tunc dicat Alleluia et lectiones convenientes et mov. aquam et dicit primo Psalmum ΚΗ », psalmodum pericopae: Ps. 28, 3, Ps. 33, 6, 12, praemisso ΑΛΛΗΛΗ ΔΕΞΙC R. ΨΑΛΜΟC ΔΓ; Ps. 65, 1 inc. ΑΝCINI, praemisso ΔΕΞΙC (ar.: « Psalmus »); Ps. 50, 9-12, praemisso ΔΕΞΙC Γ, ΨΑΛΜΟC Η; Ps. 131, 13, praemisso ΔΕΞΙC (ar.: « Psalmus T., pp. ΡΔ, ΡΕ, D., p. 207, discrepant in lectionum inscriptionibus atque post singulos versiculos addunt ΑΛΛΗΛΑΟΥΙΑ); f. 21^v, conclusio ΕΥΟΙ ΕΡΟΙ « Benedic mihi » (T., p. ΡΕ, D., p. 208); f. 21^v, in imo mg. alia manu: قَوْلِ وَبَح « Recognitum est et congruit »; f. 22, oratio sacerdotis ΓΕΛ ΡΑΟΥΤ « Benedictus » (T., p. ΡΕ, D., p. 208); f. 22, rubrica « Dic: Laudate Deum in sanctis » (arab.: « dicitur Ps. 150 ... »; hunc integrum habet T., pp. ΡΕ, ΡΖ); diaconus sumit baptizandum (codex mendose ΘΩΝ ΦΗ ΕΘΗΑΘΩC pro ΘΓ ΑΦΗ ΕΘΗΑΘΩC) e parte occidentis ut veniat ad orientem super pelvim, ad sinistram sacerdotis, et (sacerdos) petit ei nomen, et illum ter immergit et post singulas immersiones eum erigit insufflat in faciem eius » (T., p. ΡΖ, D., p. 208); f. 22, singulis immersionibus praemittit: ΓΩC ΙΜΟC ΠΑΝΙΝ ΘΕΝ ΦΡΑΝ ... « Ego te baptizo N., in nomine ... » ut D., p. 208; T., p. ΡΗ, et ed. Cah., pp. ΠΔ, ΠΕ, secundam immersionem habent tantum ΝΕΛ ΠΩΗΡΙ « et Filii » et tertiam ΝΕΛ ΠΙΠΗΔ ΕΘ ΑΜΗΝ « et Spiritus sancti. Amen », additq. T. formulam aptatam baptismo feminae; f. 22^r, post rubricam « Post sacerdos asperget manus suas aqua ... » (T., p. ΡΗ, D., p. 208), orationem dimissionis aquae ΦΗΗΒ ... ΦΡΕΦΘΑΜΙΟ « Domine ... conditor » (f. pp. ΡΗ - ΡΙ, D., p. 208); f. 22^v, praemissa rubrica de orando super sacro chrismo coram altari, oratio sacerdotis ΠΩC ΕΤΕ ΟΥΟΝ ΩΧΟΜ ΙΜΕ ΜΑΥΑΤC « Domine qui solus potens es » (T., p. ΡΙ, D., p. 209); f. 23, ritus de unctionibus faciendis cum sacro chrismate in variis corporis partibus, ut ap. T., pp. ΡΙΔ, ΡΙΒ, at initio formulae primae, ante ΘΩC « unctio », om. ΘΕΝ ΦΡΑΝ ... ΕΘΟΥΑΒ « In nomine ... sancti »; D. ante in rubrica unctionis ultimae add. « brachia »; f. 22^v, ante orationem ΕΚΩΠΙ ΕΚΜΑΡΑΟΥΤ « Benedicaris », om. rubricam de impositione manuum (T., p. ΡΙΒ, D., p. 209); f. 23, lin. 1, ante ΘΓ (cod. mendose ΩΓ) ΙΟΥΠ « Accipe Spiritum », om. rubricam de insufflatione in faciem baptizandi (f. p. ΡΙΔ, D., p. 209); f. 23, praemissa rubrica arabica de induendo baptizato vestimentis albis, ΟΥΡΕΒCΩ « Indumentum » (T., p. ΡΙΓ, D., p. 20 f. 23, praemisso « Diaconus: Dominum precemur », oratio sacerdotis ΦΗΗΒ ΦΗ ΕΤΑΦΟΥΑΡCΑΡΗ ΕΧΦΟ « Domine ... qui praecepisti nativitatem » (T., pp. ΡΙΓ, ΡΙΔ, D., pp. 209, 210; hic pergit in adhibenda forma singul

ans de subiecto baptismi; cod. autem, T. et Cah., exiiceps utuntur
a plurali; vide tamen D., p. 210, nota 1); f. 23^{r.v}, oratio super coronas
... **ΦΗ ΕΤΑΕΤΧΧΛΟΛ** « Domine ... qui dedisti coronam » (T., pp. **ṗṚΔ**,
D., p. 210, praemittit antiphonas); f. 23^v, praemisso « Impone ipsis
coronam dicens », **ΕΚΕΧΩ ΦΗΗΒ** « Pones Domine » (T., pp. **ṗṚΕ**, **ṗṚΕ**, D.,
p. 211; hic, pp. 210, 211, varias praemittit rubricas et antiphonas); ff. 23^v,
sub rubrica « Dein da eis de mysteriis sanctis et pone manum super
eius dicens », oratio **ΚΕΜΑΡΩΟΥΤ ΦΗΗΒ** « Benedictus es Domine » (T.,
pp. **ṗṚΕ**, **ṗṚΕ**, D., p. 211); f. 24, sub rubrica « Benedic eis dicens », oratio
ΠΟΥΔΑΙ « Augeantur » (T., pp. **ṗṚΖ**, **ṗṚΗ**, D., p. 211; omittit codex
Vaticanus leguntur apud T., p. **ṗṚΗ**, inde a rubrica **ΝΑΙ ΕΤΕΕΧΩΟΥ ΜΑΛΛΟΥ**
ΕΤΕ ΠΟΥΗΒ « Haec dicit sacerdos » usque ad p. **ṗΚΔ**, lin. 3 a. fin.,
pp. **ṗṚΖ** - **ṗ**, D., p. 210: « Subsequentia » - p. 211: « et salvos efficiat
eos »; f. 24, sub rubrica arabica « Tarḥ legendum super baptizatos in pro-
fessione, tono Palmarum **ΜΕΛΛΕ ΝΑΚ ΘΕΝ** 'Vade in', psallia **ΜΕ** (sic)
ΜΕΤΝΙΩΤ (Μ) **ΠΘΕ** « Magnificate Dominum »; des.: **ΟΥΖΥΡΗΗΗ ΨΑΠΙ**
Κ ΦΑΙ ΠΕ ΠΙΚΟΥΧΙ ΝΗΛ « pax sit tibi, puer N. » (T., pp. **ṗΚΔ** - **ṗΚΒ**,
med., D., p. 212, linn. 3-9); in fine: **ΑΡΙΠΡΕΒΕΥΙΝ ΕΞΡΗΙ ΕΧΩΝ** ...
ΕΤΕΕΧΧ « Interece pro nobis ... ut det » (cf. D., p. 212, linn. 9, 10, T.,
ṗΚΔ in fine); f. 24^{r.v}, commentarius arabicus, iuc.: **فلتجمع ايها الاخوة**
الروحانيين والاخوة النجيه المسية « Congregemur, o patres spirituales fratresque
fideles christiani » (Assemani, t. III, pp. 97-105, T., pp. **ṗΚΒ**, lin. 10
fin. - **ṗΚΕ**, D., pp. 212, 213; Assem. et T. verbis **انك يا يوحنا** « Ave,
Iohannes » [f. 24, l. 5 a. fin.] praemittunt « Encomium s. Iohannis Bap-
tae »; cf. D., p. 212); f. 25^{r.v}, exhortatio s. Iohannis Chrysostomi, sub
tulo: **وصية من قول يوحنا في الذهب تقرا على التعمد من بعد العماد ركة قائلا**:
تكون لنا « Exhortatio desumpta e s. Iohanne Chrysostomo; legitur
per baptizatum post baptismum; benedictio illius qui dixit eam sit uobiscum.
nen », inc.: **قال اعلموا ايها الاخوة الاجاؤكم هو متعار الكرامة التي نالوها اليوم بؤم**
في المعمودية المقد « Dixit: Scitote, fratres dilecti, quanta sit honoris meu-
ra qua participes facti sunt filii vestri hodie in baptismo sancto »;
s.: **ويعشى بالصالح بؤمكم ويخضع الشيطان** « et crescere faciat in rectitudine
ios vestros et confundat daemone »; f. 25^v, in margine:
على ما في الك « Secundum antigraphum ».

3 (ff. 26^v-28) Ritus diei octavi post baptismum; cf. I. A. Assemani,
III, pp. 105-109; T., **ΠΙΧΩΛΛΗ ΗΤΕ ΤΑΜΕΤΡΕΨΕΜΕΨΩ**, pp. **ṗΚΕ** - **ṗΚΕ**;
enzinger, t. I, pp. 213, 214, sub rubrica « Ordo solutionis cinguli »;
I. Cah., pp. **ṗṚΖ** - **ṗṚΘ**. F. 26^v, rubrica praevia (arabica), breviar quam

ap. T. et D.: « In die octavo, conveniunt sacerdotes et implent vas aq sacerdos dicit laudem (gratiarum actionis) et levat incensum, dici Gloria Patri, Pater noster, Ps. 50 atque ex cap. 11 Pauli ad Cor. 1 coptice autem, I Cor. 10, 1 (= cap. gr. 11) - 4 inscribitur $\alpha\pi\omicron\sigma\tau\omicron\varsigma$, $\text{I}\bar{\Delta}$ (pro $\text{I}\bar{\Delta}$?); post Ps. 31, 1 (T., pp. $\overline{\text{p}}\overline{\text{K}}\overline{\text{H}}$, $\overline{\text{p}}\overline{\text{K}}\overline{\text{E}}$; Cah., p. $\overline{\text{p}}\overline{\text{H}}$, Ps. 31, 2), missis lectionibus Hebr. 1, 6-9, Matth. 3, 1-6, Ps. 113, 3, 5, Matth. 13-17, responsorio $\chi\epsilon\ \phi\alpha\iota\ \pi\epsilon\ \pi\alpha\varsigma\psi\eta\rho\iota$... « Hic est Filius meus... » Ps. 111, 1, 2, quae habet T., pp. $\overline{\text{p}}\overline{\text{K}}\overline{\text{H}}$ - $\overline{\text{p}}\overline{\text{K}}\overline{\Delta}$, transit (f. 26^v) ad Ioh. 1, 14 (T., p. $\overline{\text{p}}\overline{\text{K}}\overline{\Delta}$); ff. 26^v, 27, post rubricam arabicam « Dicitur pax, pax congregatio (scil. oratio pro pace etc.), credo et ait sacerdos », oratio $\phi\eta\mu\ \pi\omicron\varsigma\ \phi\tau\ \pi\epsilon\mu\eta\omicron\upsilon\tau\ \phi\rho\epsilon\gamma\langle\tau\rangle\ \eta\tau\epsilon\rho\eta\eta\eta$ « Domine, Domine, Deus, Deus noster, largitor pacis » (T. pp. $\overline{\text{p}}\overline{\Delta}\overline{\text{F}}$, $\overline{\text{p}}\overline{\Delta}\overline{\Delta}$, D., p. 214); f. 27, in fine, rubrica arabica: « Dicit deinde populus ‘Pater noster...’; dicit sacerdos absolutionem ad Filium et benedicit aquam dum ait: ‘Unus Pater aeternus’; dicit populus Ps. 150 et $\alpha\varsigma\epsilon\rho\mu\epsilon\theta\epsilon\rho\epsilon$ ‘Testatus est’; sacerdos autem lavat baptizatum eiusque vestimenta et dimittit aquas eorum fossam fluvialem, sive in fontem aquarum, sive in agrum mundum similia cum quadam discrepantia ap. T., pp. $\overline{\text{p}}\overline{\Delta}\overline{\Delta}$, $\overline{\text{p}}\overline{\Delta}\overline{\text{E}}$; cf. etiam I. p. 214, et Cah., p. $\overline{\text{p}}\overline{\text{I}}\overline{\text{E}}$; f. 27, in fine: تَمَّ كَل « Desinit et absolutum est

4 (ff. 27^v, 28) Praemissa inscriptione $\text{c}\overline{\text{y}}\overline{\text{n}}\ \text{e}\overline{\text{e}}\overline{\text{w}}\ \text{بسم الله}$ « In nomini Dei », Cantus super fontem baptismatis (bohairice $\pi\iota\omega\rho\Delta\alpha\eta\eta$ constans psalmorum pericopis, nempe: Ps. 31, 1, 2; Ps. 28, 3, 4, 9 des. $\eta\rho\Delta\alpha\eta\ \text{I}\overline{\Delta}\overline{\text{E}}\overline{\text{w}}\overline{\text{y}}\overline{\text{H}}\overline{\text{H}}$ €; Ps. 32, 6, 7; Ps. 41, 7 inc. $\dagger\ \eta\epsilon\rho\pi\epsilon\kappa\mu\epsilon\rho\iota$, 8; Ps. 45, 4, des. $\omicron\gamma\eta\omicron\varsigma$; Ps. 64, 8 des. $\eta\epsilon\rho\overline{\text{z}}\overline{\text{w}}\overline{\text{w}}\overline{\text{w}}$ (sic), 10 inc. $\phi\iota\overline{\Delta}\overline{\text{p}}\overline{\text{o}}$, des. $\mu\mu\omega\overline{\text{w}}\overline{\text{w}}$ Ps. 73, 13-16 des. $\pi\iota\epsilon\chi\omega\rho\epsilon$; Ps. 76, 17-19 des. $\overline{\text{z}}\overline{\text{e}}\overline{\text{n}}\ \pi\iota\overline{\text{z}}\overline{\text{o}}\overline{\text{c}}\overline{\text{z}}\overline{\text{o}}\overline{\text{c}}$ (si pro $\tau\rho\overline{\text{z}}\overline{\text{o}}\overline{\text{c}}\overline{\text{z}}\overline{\text{o}}\overline{\text{c}}$); Ps. 88, 10; Ps. 92, 3, 4; Ps. 95, 11-13 des. $\eta\kappa\alpha\rho\iota$ Ps. 103, 10; Ps. 113, 3-7; Ps. 88, 8 des. $\eta\eta\eta\overline{\text{w}}\overline{\text{y}}\overline{\text{H}}\overline{\text{H}}$, 10 des. $\eta\rho\Delta\eta\overline{\text{z}}\overline{\text{w}}\overline{\text{y}}\overline{\text{H}}\overline{\text{H}}$ Ps. 106, 32, 41 inc. $\chi\epsilon\ \Delta\epsilon\overline{\text{z}}\overline{\text{w}}\overline{\text{w}}$, 42 des. $\epsilon\gamma\epsilon\overline{\text{o}}\overline{\text{y}}\overline{\text{H}}\overline{\text{H}}$; Ps. 109, 4; Ps. 106 43; singulis pericopis additur $\Delta\overline{\text{z}}$; cf. Tuki, $\pi\iota\mu\epsilon\rho\omicron\varsigma\ \mu\mu\alpha\rho\varsigma\eta\alpha\upsilon\tau\ \text{pp.}\ \overline{\text{c}}\overline{\text{w}}\overline{\text{F}} - \overline{\text{c}}\overline{\text{w}}\overline{\text{H}}$, qui inter incisa Ps. 109, 4, et Ps. 106, 43, habet Ps. 66, 2 et Ps. 27, 9, ac singulis pericopis numerum apponit psalmi unde desumptae des.: $\text{c}\overline{\text{w}}\overline{\text{w}}\overline{\text{y}}\overline{\text{H}}\overline{\text{H}}\ \epsilon\rho\overline{\text{o}}\overline{\text{i}}$... « benedic mihi »... etc. ut ap. T., p. $\overline{\text{c}}\overline{\text{w}}\overline{\text{H}}\overline{\text{H}}$.

IV (ff. 30^v-36) Ordo orationum super pelvim die 11 tūbah cf. Tuki, $\pi\iota\mu\epsilon\rho\omicron\varsigma\ \mu\mu\alpha\rho\varsigma\eta\alpha\upsilon\tau$, pp. $\overline{\text{c}}\overline{\text{w}}\overline{\text{F}} - \overline{\text{c}}\overline{\text{p}}$. F. 30^v, rubrica praevia arabica, brevior quam ap. T., monet tantum praemittendam esse gratiarum actionem; sequuntur: ff. 30^v, 31, Habac. 3, 1-19; f. 31, Is. 35, 2 inc. $\mu\alpha\rho\epsilon\ \pi\iota\omega\Delta\epsilon\tau$, des. $\kappa\alpha\rho\mu\epsilon\overline{\text{z}}\overline{\text{o}}\overline{\text{c}}$; f. 31^v, Is. 40, 1-5 (add. T., pp. $\overline{\text{c}}\overline{\text{H}}\overline{\Delta}$, $\overline{\text{c}}\overline{\text{H}}\overline{\text{E}}$, alias duas lectiones Is.); f. 31^v, Ier. (Baruch) 3, 36-4, 4 (add. T.

. $\overline{\text{CNE}} - \overline{\text{CNZ}}$ duas lectiones Ez.); ff. 31^v, 32, I Cor. 10, 1-11 (sub capitulis
 ita $\text{KE}\Delta$ [cap. gr.] $\text{I}\Delta$; lectionibus Veteris Testamenti solus T. numerum
 pitis, iuxta LXX, praemittit); f. 32^v, Ps. 113, 3, 5, inscriptus $\overline{\text{PIF}}$, cum
 orica $\overline{\Delta\epsilon\zeta}$ inter utrumque vers.; ff. 32^v, 33, Matth. 3, 1-17, cum inscrip-
 ne $\text{KE}\Delta$ absque nota; f. 33, psallia Adam, inc.: $\overline{\Delta\epsilon\text{N NI}\epsilon\zeta\omega\text{Y}\epsilon\text{T}\epsilon\lambda\text{-}$
 AY « In diebus illis »; des.: $\text{KAT}\alpha\text{ PET}\omega\text{YE}\text{ NTEN}\Delta\Delta\text{I}\zeta\text{I}\text{Y}\omega\text{YCON}$
 ient oportet ut faciamus simul»; hanc om. T. sicut et commentarium
 blicum; f. 33^v, psalliae commentarius, inc.: $\text{WY T}\alpha\text{K}\text{ }\alpha\text{I}\alpha\text{M}\text{ J}\alpha\text{H}\text{ YOH}\alpha$
 المعمد $\text{WY T}\alpha\text{K}\text{ }\alpha\text{I}\alpha\text{M}\text{ J}\alpha\text{H}\text{ YOH}\alpha$ (his duobus verbis ductu cancellatis) الممد
 n diebus illis, venit Dominus Iesus a Nazareth in Iudeam»; des.: هذا
 « hic est Filius
 us dilectus in quo complacui mihi, ipsum audite. Ei laus in perpetuum
 aeternum »; f. 33^v, rubrica: « Tunc dicitur troparium Evangelii $\text{PAI}\text{ PE}$
 AYNHPI 'Hic est filius meus' »; f. 33^v, praemisso: « Iuxta aliud exemplar,
 oparium », inc.: $\overline{\Delta}\text{HPOMPI}$ « Triginta annos »; des.: $\overline{\Delta\text{EN T}\chi\text{X}\text{I}\text{K}\text{ NI}\omega\Delta$
 manu Iohannis » (T., p. $\overline{\text{CZ}\epsilon}$, lin. 8. a. fin.); ff. 33^v, 34, post rubricas de
 cendis a sacerdote septem orationibus maioribus ac decem maioribus
 rie eleison a populo, necnon a sacerdote MAPENXOC ... $\overline{\text{KE}}$ « dicamus...
 rrie » (T., p. $\overline{\text{CZ}\epsilon}$, lin. 12-15 a. fin.), oratio $\text{POC}\text{ }\Phi\text{T}$... $\Phi\text{N ET}\text{T}$
 $\text{NEQ}\Delta\omega\text{PE}\Delta$ « Domine Deus... qui largiris dona tua », ut ap. T.,
 p. $\overline{\text{CZ}\epsilon} - \overline{\text{CZH}}$; hic tamen ponit, p. $\overline{\text{CZ}\epsilon}$, post primum versum, invitatio-
 ni MAPENXOC ... « dicamus... », quam codex orationi praemittit, et,
 $\overline{\text{CZ}\epsilon}$, add. vers. $\text{POC}\text{ CMOY}$... « Domine benedic » qui in codice deside-
 tur; f. 34^v, praemissa rubrica iteratim de orationibus dicendis a sacer-
 dote, diacono et populo (T., p. $\overline{\text{CZ}\delta}$, discrepat), oratio sacerdotis $\text{H}\theta\text{OK}$
 $\text{YH}\omega\text{Y}\text{T}\text{ H}\theta\text{OY}\text{T}\text{ PO}\overline{\text{C}}$ « Potens Deus es Domine », cum monitis diaconi
 Qui sedetis surgite », « Ad orientem respicite » et trisagio a populo dicendo,
 ao loco interponendis (T., pp. $\overline{\text{C}\delta} - \overline{\text{C}\delta\overline{\text{T}}}$; in codice, iuxta ΔYIOC , nota
 arginalis « Hic dicitur pax »); ff. 34^v, 35, praemissa rubrica « Populus:
 eundum misericordiam tuam, Christe », oratio sacerdotis $\text{NI}\chi\text{FO NT}\epsilon$
 PHYCIC « Generationes naturae » (T., p. $\overline{\text{C}\delta\overline{\text{T}}}$); f. 35^v, orationes $\text{H}\theta\text{OK}$
 $\text{KEP}\Delta\text{T}\text{I}\Delta\zeta\text{IN}$ « Sanctificasti », $\Delta\text{PI}\Delta\text{T}\text{I}\Delta\zeta\text{IN}$ « Sanctifica », cum rubricis
 propriis (T., pp. $\overline{\text{C}\delta\overline{\text{T}}} - \overline{\text{C}\delta\overline{\text{E}}}$); ff. 35^v, 36, oratio $\Phi\text{T}\text{ }\Phi\text{N ET OY}\text{T}\omega\text{Y}\text{ NAQ}$
 Deus quem glorificauit, cum praevia rubrica, et gratiarum actio TEN-
 $\text{JEP}\omega\text{OT}$ « Gratias agimus », ut ap. T., pp. $\overline{\text{C}\delta\zeta} - \overline{\text{CN}}$.

V (ff. 36^v-40) Ordo benedictionis pelvis; cf. Tuki, $\text{PII}\epsilon\text{POC}$
 $\text{MAP}\zeta\text{CNA}\text{Y}\text{T}$, pp. $\overline{\text{CN}} - \overline{\text{TK}\epsilon}$. Rubricam praecambulam, fere ut ap. T.,

p. **СΠ**, sequuntur, omissis qui ap. T. leguntur capitum numeris: ff. 36^v-37^r. Gen. 18, 1-23; f. 37^v, compendium narrationis transitus maris rubri (Exod. 14: cum initio Cantici Moysi (Ex. 15, 1) et compendium narrationis transitus Iordanis (Ios. 3); utrumque ut ap. T., pp. **СΠΕ**, **СΠΖ**; ff. 37^r, 38, Is. 4, 2-4 des. **ΝΕΛ ΝΚΥΗΡΙ ΗΤΕ СΙΚΩΝ**; f. 38, Ezech. 36, 25 inc. **ΝΑΙ ΝΕ ΝΗ ΕΤΑΡΧΩ ΜΜΩΟΥ ΗΚΕ ΠΟΣ ΧΕ ΤΗΑΝΟΥΧΩ** (T., p. **СQΔ**) - 29 des. **ΝΕΤΕΝΑΝΟΜΙΑ ΤΗΡΟΥ**; f. 38^v, Ezech. 47, 1-9 des. **СЕНΔΩΝΩ**; f. 38^v, praemisso **ΚΕΛ Ε** (cap. gr. 5), I Tim. 4, 9, solum initium **СЕНΘΟΥ**; f. 40^v, praemisso **ΚΕΛ Ε**, I Tim. 4, 9-5, 10; om. quae ap. T. leguntur: p. **СΠΕ**, **ΠΑΡΟΙΜΙΑ ΚΕΦ. Θ**; p. **СΠΗ**, **ΗСΑΙΑС ΚΕΦ. ΠΕ**; p. **СQΔ**, **ΗСΑΙΑС ΚΕΦ. Δ**; p. **СQΕ**, **ΚΑΘΕΚΕСΙС**; pp. **Т**: **ΟΥΟΥ ΕΥΧΩ ΜΠΙΤΡΙСАΓΙОС - ТΚΕ**.

VI (ff. 42-48) Consecratio altarium; cf. Tuki, **ΠΙΜΕΡΟС** **ΜΜΑΡС** **ΝΑΥТ**, pp. **ΠΜΖ** - **ΠΞВ**. F. 42, rubrica arabica de agendis et dicendis ante Scripturae lectiones, paulo evolutior quam ap. T., p. **ΠΜΖ**; ff. 42-45^v. (absque nota) II Par. 3, 1-6, 11; T., pp. **ΠΜΖ** - **ΠНΘ**, interdum leviter discrepat sicut in lectionibus, passim; f. 45^v, lectionem Par. sequitur rubrica (om. T.) de cantando hymno in B. M. V.: **ΤΑΙΩΟΥΗ** (cf. cod. Vat. copt. 39, f. 233^v), de thurificatione, de cantando a populo, in totum Pauli: **ΑΥΕΝ ΤΤΡΑΠΑΖΑ ΗΝΟΥВ**... « Adduxerunt tabulam auream... »; f. 45^v, praemisso **ΚΕΛ. Ε** (i. e. cap. gr. 6), Hebr. 9, 2-10 (T., p. **ΠНΘ**); abundat nota marginalis arabica lectionis Pauli memorans initium et finem. f. 46, post rubricam ar., ampliorem quam ap. T., p. **ΠΞ**, de precibus recitandis inter lectiones Pauli et Evangelii, Ps. 64, 2, 3, addita monitione de dicendo a diacono **ΜΑΡΟΥΒΑСQ** « Magnificetur », a sacerdote **СΤΑΘΙΤΕ** (om. T.) et evangelio ab episcopo; abundat nota arabica evangelii Iohannis memorans initium et finem; ff. 46^v, 47, sub nota **ΚΕΛ. ΚΑ** (cap. copt. 24), Ioh. 10, 22-38; in fine: **المجد لله**, « Et gloria Deo »; f. 47, rubricae de ritibus et orationibus post Evangelium, quas partim habet T., p. **ΠΞ**; f. 47^v, oratio **ΦΗΗВ ΗΤΕ ΦΥСΙС ΝΙВЕН** « Domine omnis naturae », cum monito diaconi **ΠΡΟСΕΥΞΑСΕ** ante **НΘОК ОН ТΗΟΥ ΠΟΣ** « Tu rursum nunc, Domine » (T., p. **ΠΞ**, coll. pp. **ΠΙТ**, **ΠΙΔ**, discrepat in fine); ff. 47^v, 48, rubrica ar. de unctione altarium precibusque eam comitantibus (om. T.); f. 48, oratio **ΦΗΗВ ΠΟΣ... ΦΗ ΕΤΑСΘΑΜΙΘ ΕΤΦΕ...** « Domine, Domine... qui creasti caelum... »; des.: **ΝΕΛ ΠΠΠΔ ΕΘΥ. ΤΗΟΥ** (T., p. **ΠΞΑ**, coll. pp. **НΕ**, **НЗ** ca. med.); f. 48, praemissa rubrica ar. de unguenda tabula lignea, oratio **ΑΡΙΔΓΙΑΖΙΝ** « Sanctifica » (T., p. **ΠΞΑ**); in fine rubrica de dicenda ab episcopo oratione **СМΑΡΩΟΥТ** « Benedictus » (T., pp. **ΠΞА**, **ΠΞВ**) et a populo **ΑΚΘΙ ΤΥΧΑΡΙС** « Accepisti gratiam »;

f. 48: تم وكل بسلام من الرب امين « Explicit et absolutum est in pace mini. Amen ».

VII (ff. 48^v, 49) Renovatio consecrationis tabulae altaris ofanatae. F. 48, rubrica ar. de caeremoniis et precibus praeviis, fere ap. Tuki, **ⲡⲓⲙⲉⲣⲟⲥ ⲙⲓⲙⲁⲣⲥⲛⲁⲩⲩ**, p. **ⲡⲡⲗ**; sequitur oratio, bohais solum, **ⲫⲏⲏⲃ ⲏⲧⲉ ⲫⲩⲩⲥⲓⲥ** **ⲛⲓⲃⲉⲛ** (cf. f. 47^v), cum monito arabico igit diaconus 'Orate', dicit sacerdos (episcopus al. manu add.) » ante **ⲏⲟⲟⲕ** **ⲏ ⲧⲏⲟⲩ ⲡⲟⲥ** (cf. f. 47^v); des., f. 49, cum rubrica ar. « Dicitur Pater ster ... ungit episcopus tabulam sancto chrismate dicitque **ⲉⲩⲗⲟⲩⲧⲓⲣⲟⲥ**... » monito finali (T., p. **ⲡⲡⲗ**).

VIII (f. 49^r) Benedictio imaginis. Oratio **ⲫⲏⲏⲃ ⲡⲟⲥ**... in ibusdam recedit tum a cod. Vat. copt. 44, ff. 64^v, 65, tum a Raphaeli ki, **ⲡⲓⲙⲉⲣⲟⲥ ⲙⲓⲙⲁⲣⲥⲛⲁⲩⲩ**, pp. **ⲡⲗ**, **ⲡⲃ**; habet cum T. **ⲫⲏ ⲉⲧⲁⲩⲩⲧⲩⲡⲟⲥ**...; in fino, cum cod. Vat. 44, om. **ⲟⲩ ⲙⲓⲙⲩⲣⲟⲛ**...

IX (f. 49^v) Consecratio disci eiusque veli, cum rubricis arais; cf. cod. Vat. copt. 44, ff. 62^v, 63, a quo vix discrepat.

X (ff. 50-105) Liturgia funerum; cf. Tuki, **ⲡⲓⲭⲱⲙ ⲏⲧⲉ ⲧⲙⲉⲧⲩⲱⲙⲉⲩⲱⲩ**, pp. **ⲧⲟ** - **ⲫⲕⲗ**, necnon libri funerum editionem Heliopolitam bohairico-arabica (= Heliop.), an. 1905, **ⲡⲓⲭⲱⲙ ⲏⲧⲉ ⲛⲓⲣⲏⲃⲓ**.

I (ff. 50-64^v) Funus patriarchae vel episcopi (T., pp. **ⲧⲟ** - **ⲧⲟⲩ**; aliop., pp. **ⲟ** - **ⲡⲉ** habet tantum funus breve). F. 50, praemisso **ⲥⲩⲛⲁⲟ**, titulus et rubrica fere ut ap. Tuki, pp. **ⲧⲟ** - **ⲧⲓⲗ**, item, ff. 50^v-57^v, citationes sacrae Scripturae, cum rubricis et titulis ut ap. T., pp. **ⲧⲟ** - **ⲧⲙ**, missis tamen in codice capitum notis librorum Veteris Testamenti: f. 50^v, aemissis **ⲉⲟⲩⲉ ⲛⲓⲉⲡⲓⲥⲕⲟⲡⲟⲥ** **ⲕⲁⲛⲟⲛ ⲙⲓⲛ ⲁⲓⲗⲁⲩⲁⲩⲁ** « Canon pro episcopis » inscriptione: « Canon lectionum Veteris Testamenti quae conveniunt functis; lectio e Moysse propheta, cantus Denteronomii secundus », Deut. 32, 1-43; f. 51, Gen. 25, 7-11 des. **ⲧⲩⲱⲩⲧⲩ ⲙⲓⲡⲏⲁⲩ** (ar. **ⲉⲩⲗⲓ ⲑⲩⲣ**); 51-52, Ios. 23, 1 inc. **ⲟⲩⲟⲩ ⲏⲥⲟⲩⲱ ⲛⲉ ⲁⲩⲉⲣⲉⲃⲁⲗⲗⲟ ⲡⲉ** - 14; f. 52, sub rulo « Pro episcopis et sacerdotibus » (idem titulus ante reliquis lectiones eteris Testamenti praeterquam ante III Reg., ubi tantum: « Pro Episcopis »), Deut. 31, 14-16 des. **ⲭⲁⲧⲉⲛ ⲛⲉⲕⲓⲟⲩ**; f. 52^r, Deut. 32, 48-52 s. **ⲏⲛⲉⲕⲱⲩ ⲉⲃⲟⲩⲛ ⲉⲣⲟⲩ**; ff. 52^v, 53, Iob. 14, 7-22; f. 53^r, II Reg. ed. **ⲃⲁⲥⲓⲗⲓⲟⲛ** **ⲗ**) 1, 17-27; f. 53^v, III Reg. 2, 1-10; ff. 53^v, 54, Prov. 8, 1-21; f. 54^r, Iou. 2, 1 inc. **ⲟⲩⲟⲩ ⲛⲁⲣⲉ ⲓⲱⲛⲁ ⲃⲉⲛ ⲉⲛⲉⲕⲓ** - 11; 54^v-55^v, Dan. 12, 1-13; ff. 55^v, 56, Ez. 37, 1-14; f. 56^v, Is. 38, 1-8; f. 57^r, est rubricam de incipienda Liturgia etc. (T., p. **ⲧⲗⲉ**), sub nota **ⲕⲉⲗ ⲧ** ap. gr.), II Tim. 3, 10-4, 8 des. **ⲡⲉⲩⲟⲩⲱⲛⲉⲩ ⲉⲃⲟⲩ** (post lectionem II Tim.

om. diaconi orationes **†ΑΓΑΠΗ, ΑΡΙΦΛΕΥΙ** et invitationem **ΠΡΟΕΥΧΑΘΕ** quas habet T., pp. **ΤΛΘ – ΤΛΔ**; ff. 57^v, 58, sub nota κεΔ **Γ** (T., p. **ΛΛ** pro **ΤΛΔ**), I Petr. 2, 11-17; ff. 58-59, sub nota κεΔ **ΔΗ** (om. arab.) **Δ** (T., p. **ΤΛΒ**: κεφ. **ΔΗ**: **ΘΓΔ**, sect. Amon.), Act. 20, 17-38; f. 59^v, post rubricam « Tuno sistunt eum in trono et dicunt super ipsum prologum (T., p. **ΤΛΕ**), omissis quae leguntur ap. T.: **ΕΥΛΟΓΗΣΑΘΕ** etc. (pp. **ΤΛΕ – ΤΛΖ**), transit, sub nota **ΘΒ**, ad Ps. 72, 24, 28, cum rubrica **ΔΕΞΙΣ** inter utrumque versum (T., p. **ΤΛΗ**); ff. 59^v, 60, sub nota κεΔ **Κ** Joh. 10, 1-18; ff. 59^v, in imo **مصح** « Recognitum est et congruit » et f. 60, in mg. externo: **صح** « Congruit »; ff. 60^v, 61, psallia post Evang. in tono **ΠΙΘΗΒ(Ι)** « Luctus », inc.: **ΑΚΩΩΠΙ ΝΑΝ ΜΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ** « Enisti nobis patriarcha », des.: **ΤΕΝΤΧΟ ΕΡΟΚ** « πενιτω έθουαβ αριπρεβενιν έχων ηαδρεν πενιωτηρ. نك يا اينا القديس لتنع نتننوبى έروا نتننوبى » et f. 61^v, alter cantus, tono **ΑΔΑΔ** **ΠΙΘΗΒ** « Adam, luctus », inc.: **ΔΝΟΚ ΠΕΤΕΝΙΩΤ ΟΥΟΖ ΠΕΤΕΝΡΕΓΤΕΒΟ** « Ego pater vester et magister vester »; des.: **ΝΕΙ ΝΕΚΕΝΤΟΔΗ** « وصاباك » et mandata tua »; utroque cantu caret T.; horum loco habet, p. **ΤΝΒ**, responsorium **ΟΥΡΕΨΥΕΝΖΗΤ** quod desideratur i cod. sicut et pericopae e Ps. 117, Ps. 118, Ps. 138 (T., pp. **ΤΝΓ – ΤΝΗ** v. tanien f. 87); f. 62^v, praevia rubrica « Peracta missa et post sumptus sacrum mysterium convertuntur omnes ad defunctum dicentes super eum anastasin » (ar. **التجيز**; T., p. **ΤΝΒ**, discrepat in fine), sub nota κεΔ **Ζ**, Rom. 5, 6-17 (T., p. **ΤΝΕ**); ff. 62^v, 63, omissa lectione Hebr. (T. pp. **ΤΝΗ – ΤΞΔ**), « Rursus oratio super defunctum in ecclesia post anastasin » (ar. **التجيز**; discrepat ap. T., p. **ΤΞΔ**), oratio ante Evang.: **ΦΗΗ ΠΩ** « Dominator Domine » (T., p. **ΤΞΔ**); f. 63, Ps. 109, 4, 5; f. 63^v, sub nota κεΔ **ΙΕ** (cap. copt.), Ioh. 6, 35-46; f. 64, omissis quae habet T. post Ev. Ioh., pp. **ΤΞΔ – ΤΘΔ** (vide tauren infra, f. 64 et f. 88), transit ad rubricam « Iterum oratio super defunctum in ecclesia, post evangelium sanctum, a Patrem » et ad orationem **Φ† ΗΤΕ ΝΙΠΗΔ ΟΥΟΖ ΠΩ ΗΤΕ ΔΑΡΞ ΝΙΒΕΙ** « Deus spirituum et Domine omnis carnis » (T., pp. **ΤΘΔ – ΤΘΕ**); f. 64, rubrica **ΜΑΔΡΕ ΠΙΚΔΗΡΙΚΟΣ**... « Olerus... » (T., p. **ΤΘΔ**); f. 64^v, psallia **ΗΚΑΧΙ ΚΟΤΤ** « Terra reversa est » (T., p. **ΤΘΔ**); f. 64^v, rubrica **ΜΕΝΕΝΟ ΠΙΩΛΛ** « Post sepulturam » ut ap. T., p. **ΤΘΕ**; cod. om. ipsam orationem

ⲁⲩⲙⲉⲛⲓ (T. ibid.); sequitur conclusio ⲁⲥⲭⲱⲕ ⲉⲃⲟⲗ ⲛⲧⲉ ⲛⲁⲛⲁ-
 ⲓⲥⲓⲥ (ar. نَجِيز. T., p. ٢٥٢, ⲛⲓⲣⲛⲃⲓ « luctus ») ⲛⲧⲉ ⲛⲓⲉⲛⲓⲥⲕⲟⲣⲟⲥ...
 desinit ⲁⲛⲁⲥⲧⲁⲥⲓⲥ (ar. 'funus') Ⲉⲓⲥⲕⲟⲣⲓ... »; f. 64^v, in fine, sub rubrica
 abica « Post Paulum, in exsequiis Patriarchae », oratio ⲛⲁⲧⲣⲓⲁⲣⲭⲓ ⲛⲧⲉ
 ⲉⲣⲓⲁⲥ ⲉⲑⲣ̅ ⲙⲁⲓⲥⲧⲁⲥⲓⲥ « Dilectio Trinitatis sanctae »; des.: ⲉⲃⲉⲛ
 ⲛⲉ ⲁⲙⲛⲛ ⲁⲙⲓⲛ ⲁⲙⲓⲛ « in Domino. Amen »; dein, sub rubrica « Dicitur
 ⲟⲩⲥⲉⲩⲩⲁⲥⲟⲩⲉ pro patribus defunctis loco (ⲛⲣⲟⲥⲉⲩⲩⲁⲥⲟⲩⲉ) pro vivis »,
 ⲟⲩⲥ.: ⲩⲡⲉⲣ ⲩⲩⲱⲭⲛ ⲧⲟⲛ ⲛⲙⲱⲛ ⲛⲁⲧⲣⲓⲁⲣⲭⲓ ⲁⲃⲃⲁ ⲛⲓⲙ.

2 (ff. 65-68) Funus presbyterorum (T., pp. ٢٥٢ - ٢٥٢, Hel.,
 p. ٢٥ - ٢٥). F. 65^v, praemissa rubrica de dicenda gratiarum actione, de
 cando incenso et recitandis psalmorum lectionibus, Ps. 134, 1-5; post
 ⲁⲗⲁⲛ, item ad pericopen sequentem (T., pp. ٢٥٢ - ٢٥٢, ca. med. varias
 aemittit Ps. pericopas quae hic non leguntur, Ps. 106, 31, 32, 41 inc. ⲭⲉ
 ⲣⲱⲭⲱ - 43; Ps., 118, 25, 26, 27 inc. ⲙⲁⲕⲁⲧⲓ ⲛⲛⲓ - 30; add. ⲁⲗⲁⲗⲁ
 ⲙⲟⲣ ⲉⲣⲟⲓ: ⲁⲟⲩⲩⲁ: ⲛⲓⲛ; cf. T., p. ٢٥ⲁ; ff. 65^v-66^v, sub nota ⲕⲉⲗ. ⲩ̅,
 Cor. 4, 10-5, 10 (T., pp. ٢٥ⲁ - ٢٥ⲁ, qui pp. ٢٥ⲁ - ٢٥ⲁ praemittit lec-
 tionem ex ep. ad Rom. et, pp. ٢٥ⲁ - ٢٥ⲁ, add. lectionem ex I Cor. variasque
 ps. pericopas); f. 66^v, Ps. 90, 1 inc. ⲉⲣⲉⲙⲧⲟⲛ, 2 des. ⲛⲁⲣⲉⲣⲱⲟⲩⲧ
 ⲟⲩⲕ, 11; inter v. 2 et 11, rubrica ⲁⲉⲩⲓⲥ (Heliop., p. ٢٥ⲁ, pro Ps. 90,
 2, 11, habet Ps. 64, 5, 6 des. ⲟⲩⲙⲉⲟⲙⲛⲓ; cf. T., p. ٢٥ⲁ; omittunt
 v. 5: « replebimur bonis donis tuae »; T., pp. ٢٥ⲁ, ca. med., ٢٥ⲁ,
 ias add. Ps. pericopas); ff. 66^v, 67, sub capitis nota ⲟⲩⲉ, Matth. 25,
 1-21; ff. 67-68, misso responsorio post Evangelium ⲟⲩⲣⲉⲣⲱⲟⲩⲧⲛⲧ (T.,
 p. ٢٥ⲁ), habet rubricam ⲁⲗⲱ ⲛⲧⲣⲓⲣⲛⲛⲛ ... « Dic pacem... » et oratio-
 nem ⲙⲁⲣⲛⲧⲓ ⲉⲧⲁⲩⲣⲛⲛⲧⲓ « Quam magna fuerunt » ut ap. T.,
 p. ٢٥ⲁ - ٢٥ⲁ; f. 68, post rubricam arabicam « Dicitur Pater noster,
 citat sacerdos absolutionem ad Filium et orationem funeris » ⲕⲉⲗ ⲁⲟⲩⲩⲁ
 Absolutum est »; f. 68, praemisso « dicet pro defuncto in specie », ora-
 tio ⲟⲩⲣⲉⲣⲱⲟⲩⲧⲛⲧ ⲛⲉ ⲛⲁⲗⲱⲣ̅ ⲙⲁⲓⲥⲧⲁⲥⲓⲥ « Misericors est salvator
 deus »; des.: ⲕⲁⲧⲁ ⲛⲉⲕⲛⲓⲩⲱⲧⲓ ⲛⲛⲁⲓ ⲭⲉ ⲣⲉⲙⲧⲁ ⲙⲁⲓⲥⲧⲁⲥⲓⲥ
 secundum magnam misericordiam tuam. Benedictus » (haec desideratur
 p. T., et in ed. Heliop.).

3 (ff. 68^v-71) Funus diaconorum (T., pp. ٢٥ⲁ - ٢٥ⲁ, Heliop.,
 p. ٢٥ⲁ - ٢٥ⲁ). F. 68^v, post rubricam, Ps. 65, 16-19; post ⲁⲗⲁⲗⲁⲛ (item in sq.),
 Ps. 118, 105-112; Ps. 134, 13-20; sequitur ⲁⲗⲁ etc. ut ap. T., p. ٢̅; f. 69^v,
 ubi nota ⲕⲉⲗ ⲟⲩⲉ, I Cor. 15, 23 inc. ⲁⲛⲁⲣⲱⲭⲛ ⲛⲱⲭⲟ - 38 (T., pp. ٢̅, ٢̅ⲁ,
 add. lect. ex II Cor., Ps. 19, 2, 3, etc. cum rubricis quae in cod. desiderantur;

brica (bohairice tantum) « Dein dic: benedic mihi ... » ut ap. T., p. $\overline{\gamma\lambda\eta}$; 77-78, sub nota $\kappa\epsilon\lambda$. $\overline{\text{IH}}$, I Cor. 15, 1-21; f. 78, Ps. 64 (cod. boh. et ab.: Ps. 61, sub nota $\overline{\xi\alpha}$ pro $\overline{\xi\lambda}$), 5 des. $\overline{\text{NEKATZHOY WA ENEP}}$, 6 $\overline{\text{COTEM}}$, des. $\overline{\text{HKAZI THPQ}}$ (T., p. $\overline{\gamma\mu\theta}$, Ps. 64, 5, 6, inc. $\overline{\text{COTEM}}$, s. $\overline{\text{THPQ}}$, cum rubrica $\overline{\lambda\epsilon\zeta\text{IC}}$ ante $\overline{\text{COTEM}}$); f. 78^v, sub nota $\overline{\text{IA}}$, Ioh. 5, inc. $\overline{\lambda\epsilon\phi\epsilon\rho\omega\omega}$ - 29 des. $\overline{\text{HWN}\theta}$ (T., p., $\overline{\gamma\mu\lambda}$, des. $\overline{\text{HKPCHIC}}$ et add., $\overline{\gamma\mu\lambda} - \overline{\gamma\mu\theta}$, psalliam $\overline{\text{PIMAIPOWI}}$ et orationem $\overline{\text{OYPEQWENENHT}}$, 78^v-79^v, rubrica (bohairice solum) « Die pacem » etc., oratio $\overline{\phi\tau\psi\alpha\epsilon\text{NEP}}$ « Domine qui es in aeternum » cum rubrica finali ut ap. T., p. $\overline{\gamma\mu\theta} - \overline{\gamma\mu\theta}$, qui, pp. $\overline{\gamma\mu\theta} - \overline{\gamma\mu\lambda}$, add. orationem $\overline{\phi\eta\eta\delta' \text{POC}}$, m Heliop., pp. $\overline{\kappa} - \overline{\kappa\theta}$.

7 (ff. 79^v-81) Funus puerorum (T., pp. $\overline{\gamma\eta\delta} - \overline{\gamma\zeta}$, Heliop., p. $\overline{\kappa\tau} - \overline{\delta\lambda}$). In rubrica praevia om. $\overline{\text{NEM... PI}\psi\alpha\lambda\mu\text{OC N}}$ quod add. T.; 79^v, Ps. 26 (nota 26 in titulo arabico tantum), 9 inc. $\overline{\psi\omega\pi\text{I NHI}}$, 10, 13; p. 64, 5, 6 des. $\overline{\text{OYMEOMHI}}$ (praem. $\overline{\delta\lambda\lambda\eta}$); post rubricam $\overline{\lambda\zeta}$, absque tit., Ps. 33, 23; Ps. 114, 4 inc. $\overline{\omega \text{POC}}$ - 6 (praem. $\overline{\delta\lambda\lambda\eta}$); Ps. 117, 5; quitur $\overline{\delta\lambda\lambda\eta}$, $\overline{\lambda\text{O}\xi\alpha}$ etc. ut ap. T., p. $\overline{\gamma\eta\zeta}$; ff. 79^v, 80 (absque sectionis tit., T.: $\overline{\text{IA}}$), I Thess. 4, 12-17; Ps. 26, 10, 11 inc. $\overline{\text{BIMWIT}}$, 12 des. $\overline{\text{NH TPOXPEX MHOI}}$ (T.: $\overline{\lambda\epsilon\zeta\text{IC}}$ post v. 10; p. $\overline{\gamma\eta\theta}$, add. pericopeu e $\overline{\text{PI}\lambda}$; item Heliop., p. $\overline{\kappa\zeta}$, sed om. Ps. 26, 11); f. 80^v, sub nota $\kappa\epsilon\lambda$, Luc. 7, 11-16; ff. 80^v, 81, post rubricam (bohairicam) « Die pacem » etc., oratio $\overline{\text{PEN}\delta\lambda\eta\theta\text{INOC HNOPYT}}$ « Vere Deus noster »; rubrica arabica: « Dicit populus Pater noster » etc., fere ut ap. T., pp. $\overline{\gamma\eta\theta} - \overline{\gamma\zeta}$.

8 (ff. 81^v-83) Funus mulierum adularum (T., pp. $\overline{\gamma\zeta} - \overline{\gamma\theta}$, Heliop., pp. $\overline{\delta\epsilon} - \overline{\mu\zeta}$). F. 81^v, in rubrica praevia pro $\overline{\text{PI}\eta\eta\delta\text{I}}$ « funus » habet $\overline{\text{TACTACIC}}$ (ar. $\overline{\text{فونوس}}$ « funus »); sequuntur: Ps. 102, 1-4; Ps. 113, 16-18 raem. $\overline{\delta\lambda\lambda\eta}$); Ps. 118, 81, 109, 132 des. $\overline{\text{HAI NHI}}$, 133 des. $\overline{\text{PEKCAXI}}$, 5 (praem. $\overline{\delta\lambda\lambda\eta}$); in fine: $\overline{\lambda\text{O}\xi\alpha}$: $\overline{\text{NIN}}$; ff. 81^v-82^v, sub nota $\kappa\epsilon\lambda$ $\overline{\kappa}$, Cor. 15, 39-49; Ps. 114, 7, 4 inc. $\overline{\omega \text{POC}}$, 5 des. $\overline{\text{OYOMHI PE}}$ (T., ante 4: $\overline{\lambda\epsilon\zeta\text{IC}}$); sub nota $\kappa\epsilon\lambda$ $\overline{\xi\theta}$ (cap. gr.; T.: $\overline{\delta\theta}$), Matth. 26, 6-13; 82^v, 83, post rubricam (bohairice tantum) « Pax, patriarchao, congregationes, credo », oratio $\overline{\delta\lambda\eta\theta\omega\text{C AYXWOK EBOTZ}}$ « Revera perfecta est » p., pp. $\overline{\gamma\zeta\theta} - \overline{\gamma\zeta\theta}$ cum rubrica arabica in fine: « Dicitur Pater noster, solutio ad Filium dein oratio sepulturae ».

9 (ff. 83^v-84^v) Lectiones super mulieres quae moriuntur partu (T., pp. $\overline{\gamma\theta\theta} - \overline{\gamma\eta}$ et Heliop., pp. $\overline{\xi\lambda} - \overline{\xi\theta}$; ab utroque recedit dicis rubrica praevia dum addit: « non intrent in ecclesiam, sed deponantur extra ianuam »). Is. 26, 9-20; sub nota $\kappa\epsilon\lambda$ $\overline{\zeta}$, Rom. 5, 1-15;

Ps. 77, 38 des. **ΝΩΟΥ ΕΒΟΛΑ**, 39; Ioh. 16, 20-23 des. **ἡ πόλις ἂν**; f. 84 rubrica: « coptice « Dic: Pax ... », dein arabice: « dicatur, ut supra, oratio funeris mulieris adultae, absolutio, oratio sepulturae; f. 84^v des.: **كل ذلك بمون الله تعالى** « Absolutum est iuvante Deo, exaltetur! ».

10 (ff. 85-86^v) **Funus puellarum** (T., pp. **ῥο - ῥοθ**, Heliop. pp. **ῥῃ - ῥθ**). F. 85, post rubricam (v. T.), Ps. 33, 12, 6; Ps. 61, 2, des. **ΠΑΣΩΤΗΡ**; Ps. 70, 5 inc. **ΠΟC ΠΕ**, 6 (praemittit **ΑΛΛΗ**; T. et Hel. addunt « ad modos funerum »); Ps. 88, 48, 49 des. **ΕΦΜΟΥ**; Ps. 118, 73-74 s. **ΕΤΗΜΟΥΤΗΝΗ** (praem. **ΑΛΛΗ**); sequitur **ΑΛΛΗ ΕΜΟΥ** etc., ut ap. T. p. **ῥοβ**; ff. 85-86, sub nota **ΙΕ**, I Cor. 15, 50-58; Ps. 38, 13 inc. **ΑΝΟΙΟΥΜΕΜΕΝΟ**, 14; Matth. (absque sect. nota) 9, 18-31; f. 86, post rubricam (bohairicam) « Dic pacem » etc., oratio **ΠΕΝΩΤΗΡ ἡρεμερεπενανηε** « Salvator noster, benefice », cum rubrica arabica in fine (f. 86^v) ut ap. T., pp. **ῥοε - ῥοθ**.

11 (ff. 87-90^v) **Praemisso**, in mg. superiore, arabice: « Funus eorum, qui moriuntur in hebdomada Paschatis », inc. sectio cum titulo bohairice et arabice: **Funus patriarcharum et episcoporum** (T., p. **ΦΧΕ**, colatis pp. **ΦΝΓ** sqq.). F. 87, post rubricam « Dic benedictionem, leva incensum », Ps. 117, 1-5; Ps. 118, 33-40 (praem. **ΑΛΛΗ**); Ps. 138, 11-15 (praem. **ΑΛΛΗ**; sequitur **ΑΛΛΗ, ΔΟΞΑ ΠΙΝ**); ff. 87^v-89, sub nota capitis **ΙΒ**, Heb. 13, 7-21; Ps. 60, 5, 6; Ps. 118, 83, 84; Ps. 145, 2 des. **ΤΥΩΠ**, 5; Ps. 118, 81, 82; Ps. 90, 1, 2; sub nota capitis **ΘΗ** (T., p. **ΤΖΕ**: **ΟΖ ΟΟ**), Luc. 22, 24-30; ff. 89-90, post rubricam « Dic pacem » etc. (T., p. **ΤΖΖ**, oratio **ΦΗΗΣ ΠΟC ἸΗΣ ΠΧC** « Domine, Domine Iesu Christe » (T., pp. **ΤΖΖ - ΤΘ**); f. 90^v, post rubricam « Dic Pater noster, absolutionem et si sepelierint eum dicant », Ps. 131, 1, 2, 8, 9 des. **ΔΑΥΙΔ ΙΑΚΩΒ** (ar. **عبدك** = **ΠΕΚΒΩΚ**); sub nota **ΚΕΛ ΖΖ**, Luc. 19, 11-19; f. 90^v (in summo mg. « Oratio super tumulum; legitur ... »), oratio super tumulum **ΑΡΙΦΜΕΝΙ ΠΟC** « Memento Domine », cum rubrica finali ut ap. T., pp. **ῥοε - ῥοθ**, sed in oratione, pro **ΠΙΠΑΤΡ**, **ΕΠΙCΚ.**, **ΠΙΟΥΗΣ**, cod. habet solum **ΠΙΟΥΗΣ**; in fine, **ΑΦΧ(ΩΚ ΕΒΟΛΑ)** **كل ذلك** « Absolutum est hoc ».

12 (ff. 90^v-92^v) **Lectiones recitandae in removenda tegote** (**ΝΙΔΗΑΓΚΩCΙC ΕΤΟΥCΩC ΜΜΩΟΥ ΕΧΕΝ ΠΙΝΩΛΙ ΜΠΙΘΟΛ**, **القنول القنول في رفع الحصر**; T., pp. **ΦΒ - ΦΠΔ**, sub titulo « Lectiones dicendae super tumulos et die tertio et die septimo defunctorum »; Heliop., pp. **ῥο - ῥῃΔ**, sub eodem titulo ac in codice, addito « et super tumulum in noctibus commemorationis »). Ff. 90^v, 91, praemissa rubrica « Sumant ollam novam » etc.,

ap. T., p. $\overline{\Phi\mathfrak{H}}$, Ps. 50, 3-6 des. $\overline{\text{nek}\overline{\text{m}}\overline{\text{eo}}\overline{\text{e}}\overline{\text{bo}}\overline{\text{z}}$, 11; f. 91, Ps. 118, 61 (praem. $\overline{\text{a}}\overline{\text{z}}\overline{\text{a}}\overline{\text{h}}$, dicendum, iuxta T., p. $\overline{\Phi\mathfrak{A}}$, ad modos funeris); 85, 1-5 (praem. $\overline{\text{a}}\overline{\text{z}}\overline{\text{a}}\overline{\text{h}}$); sequitur rubrica bohairica de dicendo $\overline{\text{cmoy}}\overline{\text{h}}$ « benedic mihi » etc. ut ap. T., p. $\overline{\Phi\mathfrak{A}}$ (Heliop. diversam exhibet alterii lectionum seriem); f. 90^{r.v}, sub nota capitis $\overline{\text{h}}$, Rom. 5, 6-15 (T., $\overline{\Phi\mathfrak{Z}}$, add. lectionem ex II Cor.); Ps. 77, 38 des. $\overline{\text{hwoy}}\overline{\text{e}}\overline{\text{bo}}\overline{\text{z}}$, 39 (absque nota Psalmi; T. add. Ps. 85, 67); ff. 91^v, 92, Ioh. 11, 38-45 (absque capitis nota; T. praemittit Luc. 7, 17-33); f. 92^{r.v}, post rubricam bohairicam « Dic tibi » etc. (T., p. $\overline{\Phi\mathfrak{H}}$), oratio $\overline{\text{tenwepzmo}}\overline{\text{t}}\overline{\text{h}}\overline{\text{to}}\overline{\text{tk}}$ « Gratias agis tibi » (T., pp. $\overline{\Phi\mathfrak{H}}$ - $\overline{\Phi\mathfrak{A}}$); rubrica finalis ut ap. T. (p. $\overline{\Phi\mathfrak{A}}$), sed pro $\overline{\text{en}}\overline{\text{ni}}\overline{\text{z}}\overline{\text{bw}}\overline{\text{c}}\overline{\text{ie}}\overline{\text{chen}}\overline{\text{pi}}\overline{\text{m}}\overline{\text{z}}\overline{\text{ay}}$ « super vestimenta sive super tumulum », habet cod.: $\overline{\text{echen}}\overline{\text{nika}}\overline{\text{po}}\overline{\text{zain}}$ (cod. Borg. copt. 112, f. 179: $\overline{\text{nika}}\overline{\text{apo}}\overline{\text{zain}}$) $\overline{\text{ni}}\overline{\text{z}}\overline{\text{bw}}\overline{\text{c}}\overline{\text{nem}}\overline{\text{nh}}\overline{\text{et}}\overline{\text{chen}}\overline{\text{pini}}$ « super linteamina (arabice: $\overline{\text{al}}$; etiam in cod. Borg. copt. 112) et vestimenta et ea quae sunt in loco » (Heliop.: « spargat aquam super locum »).

13 (ff. 96-101^v) Lectiones pro defunctis qui moriuntur hebdomada Paschatis (T., pp. $\overline{\text{qk}}\overline{\text{e}} - \overline{\text{qm}}\overline{\text{h}}$; in codice, lectiones Scripturae carent capitis nota). ¹ (f. 96^{r.v}) Pro presbyteris, Num. 20, inc. $\overline{\text{oyoz}}\overline{\text{avi}}$ — 30; ² (ff. 96^v, 97) pro diaconis, Ioh. 6, 30-7, 18; f. 97^{r.v}) pro monachis, Eccli. 2, 1-9; ⁴ (f. 97^v), pro monialibus, Gen. 31, 10-20; ⁵ (ff. 98-99) pro viris, Gen. 50, 4-25 (Heliop., pp. $\overline{\text{pm}}\overline{\text{f}} - \overline{\text{pn}}$); ⁶ (f. 99^{r.v}) pro pueris, III Reg. 17, 17-24; ⁷ (ff. 99^v-100^v) pro mulieribus adultis, Gen. 23, 1-24, 1 (Heliop., pp. $\overline{\text{pn}}\overline{\text{a}} - \overline{\text{pn}}\overline{\text{e}}$); f. 101^{r.v}) pro puellis virginibus, Iud. 11, 30-39 des. $\overline{\text{ichen}}\overline{\text{oy}}\overline{\text{oor}}$.

14 (ff. 102-103) Lectiones pro Missa defunctorum (T., pp. $\overline{\text{yq}} - \overline{\text{yq}}\overline{\text{e}}$). Rom. (absque cap. nota) 6, 5-18 des. $\overline{\text{ebo}}\overline{\text{z}}\overline{\text{za}}\overline{\text{fno}}\overline{\text{bi}}$; Petr. (sub cap. nota $\overline{\text{f}}$) 1, 22-25 des. $\overline{\text{wa}}\overline{\text{eh}}\overline{\text{ez}}$; Act. (absque cap. nota) 29-35; Ps. (absque nota, T., p. $\overline{\text{yq}}\overline{\text{a}}$; Ps. $\overline{\text{p}}\overline{\text{h}}$, praemissa rubrica) 102, inc. $\overline{\text{apifm}}\overline{\text{eni}}$, 15; Ioh. 6, 35-46, initium tantum lectionis utpote iam riptae pro exsequiis patriarcharum et episcoporum (cf. f. 63); missis lae sequuntur ap. T. pp. $\overline{\text{yq}}\overline{\text{e}}$ sqq., des. cum nota arabica « Desinit et absolutum est ».

15 (103^{r.v}) Lectio super tumulum: $\overline{\text{fnnh}}\overline{\text{p}}\overline{\text{os}}\overline{\text{f}}\overline{\text{p}}\overline{\text{p}}\overline{\text{an}}\overline{\text{-okpa}}\overline{\text{twp}}$ « Domine, Domine, Deus omnipotens » (T., p. $\overline{\text{ym}}\overline{\text{e}} - \overline{\text{yn}}\overline{\text{a}}$); sequitur subscriptio arabice de qua infra.

16 (ff. 103^v-105^v) Lectiones pro die quadragesimo, mense sexto et anniversario « et omni requie in omni hora »; Heliop.,

a formula, fere ad litteram ut in opere clarissimi auctoris Abū 'l-Barakāt scripto: « Lampas tenebrarum », ubi exaratae sunt ad fidem codicis rei, episcopi sedis Minyah Bani Ḥaṣīb (cf. cod. Vatic. arab. 623, f. 198).

3 (f. 106, linn. 20-33) Titulus et rubrica: « Oratio patris nostri Apa Tarbū; dic gratiarum actionem super septem panes et super septem caseos et annulos dactylos et paulum olei; congrega septem parvulos pueros et da item giros homini (ⲧ ⲏⲉ ⲏⲕⲱⲧ ⲙⲡⲣⲱⲙⲓ, ar.: دور الرجل (sic) سبع i. e. fiat septies circuitus hominis; cf. Galtier, pp. 116, 121) quem is rabiosus momordit, dicens: 'quoniam in pace incedis? nulle bonae, dum mihi tu occurris'. Ipse autem dicit: 'Vado ad ecclesiam sancti Tarbū quaerens (hic des. textus arab., redundat textus bohairicus: ⲉⲕ ⲉⲓⲕⲱⲧ ⲏⲕⲁ ⲟⲩ ⲉⲓⲱⲓⲛⲓ ⲏⲕⲁ ⲟⲩ) remedium homini quem momordit is rabiosus'; revertere, Deus dabit tibi salutem per preces sancti apa Tarbū ».

4 (f. 106, linn. 34-44) Vita sancti apa Tarbū, bohairice tantum, praemisso: ⲁⲕⲱ ⲙⲡⲓⲃⲓⲟⲥ ⲏⲧⲉ ⲛⲓⲁⲩⲓⲟⲥ (lege ⲛⲓ) ⲁⲛⲁ ⲑⲁⲣⲡⲟⲩ; inc.: ⲙⲡⲱⲛⲓ ⲁⲉ ⲑⲉⲛ ⲏⲕⲟⲩ ⲙⲡⲓⲁⲓⲱⲧⲙⲟⲥ « Accidit tempore persecutionis », prosequens fere ut ap. Galtier, p. 123, at des. abrupte: ⲑⲉⲛ ⲡⲁⲱⲓ ⲏⲧⲉ ⲛⲓⲉⲣⲟⲟⲩ ⲁⲉ « medio die ... ».

5 (ff. 107-109v) Praemisso arabice « In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti..., incipimus... orationem scribere sancti Apa Tarbū ... »: ¹ (f. 107) rubrica arabica eiusdem fere indolis, at magis evoluta, ac rubricae f. 106, siu. (lin. 12): « dicit populus: ⲧⲉⲛⲟⲩⲱⲱⲧ ⲙⲙⲟⲕ ⲱ ⲛⲓⲕⲥ 'Adoramus Christe' »; ² (f. 107) Eph. 6, 10, sub nota ⲕⲏ, initium tantum lectionis cum nota arabica « integre scripta est in oratione septima Lampadis » Eph. 6, 10-18 des. ⲑⲉⲛ ⲛⲓⲛⲏⲁ; cf. f. 164; Tuki, op. laud., pp. 77A, 78; ³ (f. 107) bohairice, alia lectio ex epistola ad Eph., « in nonnullis exemplaribus », Eph. 3, 13-17 des. ⲛⲓⲛⲁⲣⲧ (T., pp. 77A - 77A, ph. 3, 13-21); ⁴ (f. 107) arabice, Eph. 3, 13-21; ⁵ (ff. 107v-108v), lecta rubrica arabica « Dicit deinde 'agios' et orationem Evangelii »: 1. 6 3, 2 (Galtier, p. 117, T., p. 77E); sub nota ⲕⲉ(ⲡⲁ)ⲁ. ⲕⲁ, Ioh. 5, 1-18 des. ⲏⲉⲣⲱⲥⲟⲥ ⲛⲉⲙ ⲡⲧ (Galtier, p. 117, Ioh. 5, 1-7 des. ⲏⲕⲉ ⲛⲓⲙⲱⲟⲩ; p. 77E, Ioh. 5, 1, 2 des. ⲃⲏⲉⲕⲁⲓⲁ); Ps. 21, 13 (T., p. 77E); Matth. 15, 21-28 (T., pp. 77Z, 77H); ⁶ (f. 108v) rubrica arabica: Tunc dicuntur septem orationes maiores »; harum initia (T., p. 77H) artim in ipso textu leguntur, partim in mg. externo; in eodem mg. excerpta quaedam orationum, in honorem s. Tarbū, ad sacerdotem vel ad populum spectantium, cum rubricis; ⁷ (f. 108v) rubrica arabica de

dicendis tribus orationibus maioribus, professione fidei necnon oratio... (f. 108^v, lin. 13 sqq.; arabice tantum): « Domine meus et Deus, Christe... tu enim creasti caelum et terram, maria et flumina... »; (lin. 5 a fin.): « in saecula saeculorum »; cf. Galtier, p. 120, lin. 5-p. coll. p. 125, lin. 10 a. fin. - p. 127, qui in nonnullis discrepat, addito insuper paulo ante finem, Ps. 90; v. etiam., T., pp. ٧٢٩, ٧٣٢; * (ff. 108^v-109^v) orationis sancti apa Tarbū, arabice, inc. (lin. 3 a. fin.): « Fuit tempore persecutionis, vir a Deo dilectus, nomine Apa Tarbū »; usque ad f. 109^v, lin. 2, e. munitur consentit cum Galtier, p. 118, lin. 13-p. 120, lin. 5, coll. pp. 123-124, lin. 10; missa autem oratione « Domine meus et Deus, Iesu Christus utpote « superius scripta », ac relata pueri sanati dimissione, des.: « in saecula saeculorum. Amen, amen »; * (f. 109^v) rubrica arabica de unctione pueri: « Tunc dicit Pater noster, absolutionem... (cf. Tuki, p. ٧٣٢, linn. 1-7, La p. ١٢٤, qui in nota addit transcriptionem graecam formulae ΠΕΘΑ, ΠΑC: (ΠΥ)ΠΕΡΙΚΑC...) dicentes: ΠΑCΘΑΝΑΨΤΟΝ... »; des.: « benedictionem et recedunt in paco. Et gloria Deo ». In fine, subscriptum: « تم كل صلات انبا تريو صلاته تكون معنا امين »; Desinit et absoluta est oratio Tarbū; oratio eius sit nobiscum. Amen ».

XII (ff. 110-130^v) Ordo adorationis in festo Pentecostae bohairice et arabice, cum rubricis arabicis. Multa habet communia e. cod. Vat. copt. 42; quae maxime discrepant hic notamus.

I (ff. 110-115^v) Adoratio prima. F. 110, monet rubrica aram populum in ecclesia esse congregandum hora nona, recitaturum psalliturum horarum etc., fere ut ap. Tuki (T.), ΠΑΠΕΡΟC ΔΙΑΔΟΧΗC, p. ٢٢٤, psalliae Adam pro Apostolis ΔΙΟΝΥCΙ (sic) ΟΥΔΗΚ « Oramavi coram (T., pp. ٢٢٤-٢٢٥, des. cod.: ΔΝΟC ΠΑΔΔΧΗCΤΟC) praemittit (disiunctive) psalliam Adam pro Ascensione ΔΙΑΔΟΧΟC ΠΑC (cf. Vat. f. 113, qui in levioribus discrepat); Cahūr., pp. ٢٢٤-٢٢٥, solam habet psalliam ΔΙΑΔΟΧΟC; f. 111, pro codicis Vat. 42, f. 4, rubrica breviter theurificatione legitur nota arabica prolixior de recitanda theotokia Dominae etc., fere ut ap. T., p. ٢٢٥; ff. 111-113^v, lectiones biblicas habet ut in cod. Vat. 42, ff. 4^v-30, non tamen absque gravi interdum textus discrepantia soloque relato initio lectionis I Cor. 12, 28 sqq. utpote « ap. T. in oratione tertia Lampadis »; addit autem nonnullas rubricas, ap. T., p. ٢٢٥; f. 113^v, psallia ΕΡΕ ΝΑΠΟCΤΟΛΟC (Vat. 42, f. 30) inscribitur Psallia Adam; post ΠΑΠΑΙΡΩΜΙ, add.: ΣΙΤΕΝ ΝΙΕΥΧΗ ut ap. T., p. ٢٢٥; f. 113^v, rubrica, post monitum de dicendo, in tono Adversus versiculo Evangelii ΦΑΙ ΕΡΕ ΠΩΟΥ « Cui gloria » (cf. T., p. ٢٢٥,

emittit $\alpha\epsilon\psi\epsilon\ \eta\alpha\epsilon\iota$...) eadem fere habet, at brevius, ac cod. Vat. 42, f. 32^v, 33; ff. 113-115^v, orationi $\mu\epsilon\tau\alpha\theta\eta\ \mu\alpha\tau\psi\omega\delta\epsilon\mu$ (Vat. 42, f. 33-46^v) adnectit rubricam de genu flectendo, de cruce elevanda ac recitando Kyrie eleison quadragesies et semel.

2 (ff. 115^v-119^v) Adoratio secunda. F. 115^v, monet rubrica incipiendum esse ut in Adoratione prima (cf. T., pp. $\overline{\tau\eta\epsilon}$, $\overline{\tau\eta\zeta}$; ff. 115^v-117^v, lectionibus biblicis, practer communes discrepantias de quibus supra, pro I Cor. 13, 13-14, 17 (Vat. 42) habet, sub nota $\overline{\iota\epsilon}$, I Cor. 14, 1-12; pro Ps. 113, f. 13, habet Ps. 113, 12 des. $\overline{\mu\pi\iota\tau\alpha}$, 13, 14 des. $\overline{\epsilon\rho\omicron\eta}$ (in psalteriis graeco-coptico, Ps. 113, 20-22), praevio monito de dicendo $\overline{\alpha\tau\iota\omicron\varsigma}$ et de psalmo cantando in tono annuo Evangelii Missae (T., p. $\overline{\tau\zeta\alpha}$); pro Ioh. 4, 1-12, un Tuki et Cahir. habet Luc. 24, 36-53, ac monet Evangelii commentarium ferius scriptum esse (missa f. nota; vide ff. 128^v-130^v); f. 117^v, addit versiculos $\overline{\alpha\ \eta\lambda\alpha\mu\omicron\varsigma\tau\omicron\lambda\omicron\varsigma\ \alpha\gamma\gamma\epsilon\lambda\omega\iota\psi}$ « Apostoli annuntiaverunt », $\overline{\alpha\gamma\theta\eta\epsilon\omega\omega\gamma\ \mu\pi\epsilon\epsilon\alpha\mu\alpha\epsilon\iota}$ (T., p., $\overline{\tau\zeta\epsilon}$, Cahir., p. $\overline{\sigma\pi\overline{\alpha}}$) « Subiecerunt so dominationi eius »; f. 117^v, psallia $\overline{\mu\pi\overline{\alpha}\ \eta\lambda\alpha\mu\omicron\varsigma\tau\omicron\lambda\omicron\varsigma}$ desinit ut ap. T., p. $\overline{\tau\zeta\epsilon}$ Cahir., p. $\overline{\sigma\pi\overline{\alpha}}$, ad quem propius accedit quam ad cod. Vat. 42; f. 117^v, rubrica arabica de dicendis versiculo $\overline{\chi\epsilon\ \epsilon\upsilon\sigma\mu\alpha\rho\omega\gamma\tau}$ « Benedictus », orationibus etc., fere ut ap. T., pp. $\overline{\tau\zeta\epsilon}$ - $\overline{\tau\zeta\zeta}$; ff. 118-119^v, post orationem $\overline{\iota\varsigma\ \mu\epsilon\mu\eta\omicron\gamma\tau}$ (Vat. 42, ff. 69^v-85), rubrica ut in fine Adorationis primae; des. f. 119^v: $\overline{\text{تم وكلت}}$ « Desinit et absolutum est ».

3 (ff. 120-130^v) Adoratio tertia. F. 120, rubrica praevia ut f. 115^v; ff. 120-123^v, lectiones biblicae; cf. Vat. 42, ff. 85^v-115^v; pro Iud. 16, 1-18, leguntur tantum Iud. 16, 1-12, nonnullis insuper versibus omissis vel mutatis; pro I Cor. 14, 18-40, habet I Cor. 14, 33, addito arabice, f. 121^v: « Misericordia Dei descendat super animas nostras »; ff. 121^v, 122, commentarius arabicus Epistolae; inc.: $\overline{\text{واتا اشكر الله لانى اطق باصناف الا}}$ « Glorifico Deum quia variis instructus sum linguis »; cf. T., pp. $\overline{\tau\pi\overline{\alpha}}$ - $\overline{\tau\pi\zeta}$; f. 122, responsorium ($\overline{\kappa\omega\delta\epsilon\mu}$) pro Spiritu Sancto, seu festo Pentecostes, $\overline{\mu\pi\pi\eta\alpha\ \dots\ \phi\eta\ \epsilon\tau\alpha\epsilon\iota}$ « Spiritus ... qui venit » (T., pp. $\overline{\tau\pi\zeta}$ - $\overline{\tau\pi\theta}$); f. 122^v, post rubricam arabicam ut f. 116^v, pro Ps. 64, etc., legitur Ps. 44, 13, et, ff. 122^v-123^v, pro Ioh. 4, 13-42, Ioh. 4, 5-24; ff. 123^v-124^v, commentarius arabicus Evangelii, inc.: $\overline{\text{سيدنا يسوع المسيح اقبل الى مدينة ال}}$ « Domini noster Iesus Christus tetendit ad Samariae urbem »; T., pp. $\overline{\tau\epsilon\alpha}$ - $\overline{\tau\epsilon\zeta}$; f. 125, pro psallia $\overline{\sigma\gamma\alpha\iota\ \gamma\alpha\pi\ \mu\epsilon}$ (Vat. 42) legitur illa Batos: $\overline{\mu\chi\epsilon\ \mu\alpha\lambda\omicron\gamma\omicron\varsigma\ \eta\tau\epsilon\ \phi\iota\omega\tau}$ « Christus Verbum Patris » (T., pp. $\overline{\tau\epsilon\eta}$, $\overline{\tau\epsilon\theta}$); f. 125^v, alia psallia Batos pro Evangelio « ad fidem

alterius codicis » $\alpha\pi\pi\eta\alpha$ $\gamma\alpha\rho$ $\pi\epsilon$ $\phi\tau$ « Spiritus enim est Deus », at T., pp. $\overline{\tau\epsilon\theta}-\overline{\gamma\alpha}$, at des. $\overline{\tau\epsilon\theta\omicron\lambda\omicron\gamma\iota\alpha}$ (T., p. $\overline{\gamma}$ ca. med.); f. 125^v, in pretatio arabica eiusdem psalliae, verum usque ad finem productae ap. T., pp. $\overline{\tau\epsilon\theta}-\overline{\gamma\alpha}$, cuius textus arabicus bohairicum pressius sequitur; روح هو الله الاب « Spiritus est Deus Pater »; f. 125^v, Evangelii troparion Batos, inc.: $\psi\psi\chi\eta$ $\acute{\alpha}\tau\epsilon\rho\iota\mu\iota$ $\acute{\eta}\varsigma\alpha\mu\alpha\rho\iota\tau\eta\varsigma$ « Anima muli Samaritanae », ut ap. T., pp. $\overline{\gamma\alpha}$, $\overline{\gamma\beta}$, at des.: $\acute{\eta}\tau\alpha\phi\mu\iota$ (T., p. $\overline{\gamma\beta}$, lin. f. 125^v, rubrica de diceudis $\mu\alpha\rho\epsilon\nu\omicron\gamma\omega\psi\tau$ « Adoremus », $\chi\epsilon$ $\epsilon\epsilon\mu\omega\psi\tau$ « Benedictus », quattuor orationibus, $\alpha\rho\iota\kappa\alpha\tau\alpha\epsilon\chi\iota\omicron\nu\{\iota\}$ « gnare » atque $\omicron\gamma\omega\psi\tau$ $\acute{\alpha}\phi\tau$ « Adorate Deum » (initia tantum; p. ap. T., pp. $\overline{\gamma\beta}$ - $\overline{\gamma\eta}$); ff. 125^v-127^v, oratio $\overline{\tau\mu\omicron\gamma\mu\iota}$ (Vat. 42, f. 119^v) et ut ap. T., p. $\overline{\gamma\iota\delta}$; notam de dicendo « Pater noster » etc. (Vat. f. 133^v) sequitur (f. 128) Canon festi: $\mu\iota\pi\eta\alpha$ $\acute{\alpha}\nu\alpha\rho\epsilon\kappa\lambda\eta\tau\omicron\nu$ (pp. $\overline{\gamma\iota\epsilon}$, $\overline{\gamma\iota\epsilon}$) cum rubrica finali « deinde benedictio populusque recedit pace »; des. f. 128: $\text{والله المنة والحمد وعليها رحمته ابدًا سرمدًا امين ختام}$ « Absolutum est: et Deo sit virtus et gloria ac misericordia eius sup nos in aeternum, in perpetuum. Amen. Finis »; ff. 128^v-130^v, commentarius arabicus Evangelii s. Lucae pro secunda Adoratione (cf. f. 117^v), in $\text{وفيما التلاميذ مجتمعين بعد صلب الرب وقبائه}$ « Dum discipuli versabantur in sepore post Domini crucifixionem et resurrectionem »; des.: تاب الابركسيس بعد « et Hic Actuum, qui sequitur Evangelium, refert apostolorum haereditatem Spiritus Sancti vivificantis, cui laus in aeternum. Amen »; f. 130^v, in fin « Deinde dicitur $\tau\alpha\rho\eta$ ».

XIII (ff. 136-143^v) Ordo consecrationis sanctuariorum ($\eta\kappa\alpha\lambda$) novorum, bohairice et arabice, cum notis et rubricis plerumque mere arabicis. Vide R. Tuki, $\mu\iota\chi\omega\mu$ $\epsilon\epsilon\gamma\epsilon\rho\alpha\pi\alpha\tau\omicron\kappa\tau\iota\mu$, $\mu\iota\mu\epsilon\rho\iota$ $\acute{\eta}\rho\omicron\gamma\iota\tau$ (= T.), pp. $\overline{\gamma\epsilon\gamma}-\overline{\gamma\omicron\epsilon}$; $\mu\iota\mu\epsilon\rho\omicron\varsigma$ $\acute{\alpha}\mu\alpha\rho\epsilon\chi\eta\alpha\gamma\tau$ $\acute{\eta}\tau\epsilon$ $\mu\iota'$ $\chi\omicron\theta\omicron\lambda\omicron\gamma\iota\omicron\mu$ (= T. 2), in sectionibus spectantibus ad consecrationem ecclesiae, altaris et baptisterii; G. Horner (= H.), *The service of the consecration of the church and altar according to the coptic rite, edited with translation from a coptic and arabic ms. of A. D. 1307*, Lond., 1902; cf. etiam G. Horner, *The consecration of a church, altar and tank according to the ritual of the coptic Church*, in *ephemeride Proceedings of the society of biblical Archaeology*, 1899, pp. 88 sqq. In codice, descriptio consecrationis sanctuariorum propriam praebet indolem. Lectionum et orationum, quae T. et H. passim habent integras, plerumque sola notantur initia boha-

rubricae autem arabicae nec omnes nec continuo transte occurrunt
superius laudatis; summam, in quantum fas est, hic revoluntur.

1 (f. 136) Praemissis **الاله الواحد القدس الابن والابن والروح القدس** « In nomine
tris et Filii et Spiritus Sancti, Dei unici » et **البركة** arahicum:
« ritus consecrationis ecclesiarum novarum », prooemium arahicum:
وذلك في يوم الاحد المبارك الثامن من شهر يثنس سنة الف ومائه سبعة وعشرين للشه
الاطهار على يد السيد الاب بطريرك المكرم انبا غبريال الثامن والثمنون من الاله الطار
بالكرسى المرقسى في بيعة الشهيد العظيم مرقوريوس بدوب البحر بمصر المحروسة بمحوراد
القوس والاراحة والشماسة والنسب الارندكسي. والاعتماد في ذلك كالشرح المكتوب في
بعد ان احضر الاب بطريرك المشار اليه عدة ترتيب. وحصل الاتفاق على هذا الترتيب
ورسم بممله وعمل في تاريخه. والجد لواهب العقل. وعلينا رحمة الى الابدين ☩ ونقل
الترتيب من نسخة نقلها من كرايس يذكر فيها انها بخط ارميا ابن القمص خادم الق
الشرعة لولده الولد الحبيب الشماس المكرم شركس كته له ليطلع فيه وت الاحتياج *
« Et hic peractus est die dominica benedicta, die octava
ensis buknas anni 1127 Martyrum purorum (= an. D. 1411), a Domino
stre patriarcha venerabili Gabriele, octogesimo octavo inter sedis Mai-
anae patres patriarchas, in ecclesia martyris potentis Mercurii, in qua-
tivo fluminis (P. Casanova, *Notes sur un texte copte du XIIIe siècle*, in
Bulletin de l'Institut français d'archéologie orientale, t. 1, Le Caire, 1901,
p. 168, 169) in Miṣr '(a Deo) custodita coram patribus sacerdotibus et
recontibus et diaconis et populo orthodoxo. Et ecce rei ratio, ut scripto
auditus est: postquam supradictus patriarcha plures adducendos cura-
it ritus (litt. ordines) et inter omnes constitit de hoc ritu, eundem pera-
endum decrevit et peractus est die statuto. Et gloria Ei qui dat intel-
ctum et super nos misericordia eius. Amen. Et hic ritus exscriptus est e
odice qui et ipse desumptus est e fasciculis in quibus refertur eosdem
esse exaratos a Ieremia, filio hegumeni, ministro (ecclesiae) Resurrectionis
lustris, in gratiam filii sui, filii dilecti, diaconi venerabilis, Šarkis; scripsit
nm in eius commodum, ut eundem adeat tempore opportuno. Et Deo
gloria et honor! ».

2 (f. 136^{rv}) Ordinationes praeviae usque ad solemnem patriar-
hae ingressum in ecclesiam (de hisce pauca tantum ap. T., p. ٢٤٢ et
H., pp. 1, 2). Seligitur prae caeteris dies dominica. Praemittitur Oratio
ante somnum, qua absoluta, brevis indulgeatur quies patriarchae et
sacerdotibus, digne ornetur ecclesia ut in die Resurrectionis; erecta imagine
Resurrectionis ad orientem, accensis cereis, adductis septem lampadibus

cum oleo et ellychniis, hisque accensis ad orientem, ponentur ad orientem super tertium gradum septem tubi lutei et super eos septem ollae magis plenae aquae dulcis quibus immittentur folia iasmini, citri limonii, arborum medicarum, citri decumanarum, citri, vinearum, arborum Mariae (scilicet sycomori cf. H., *Notes*, pp. 33, 34. Sequuntur alia minuta de foliis et ramis inter quae collocandis, de praeparandis variis instrumentis, tabulis novis, haikal, caliquatuor evangeliorum libris copticis atque chernubim et seraphim in cereis. Ante ingressum altaris leguntur integre psalmi 120 necnon, coram altari, ab uno e sacerdotibus assistentibus evangelium s. Ioannis usque finem, et post brevem quietem aggrediuntur communem Orationem mediae noctis eamque continuam, nihil adiecto. Incipit deinde Oratio matutina consueta, atque post cantum angelicum, incensum, doxologiam Batos, lectionemque evangelii coptice et arabice, cum cantibus prius **ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ**, hosanna, alleluia, introducitur patriarcha in ecclesiam

3 (ff. 136^v, 137) Initium ritus consecrationis et recitat psalmorum. Post solemnem ingressum in ecclesiam, peractis variis ritibus quae partim tantum leguntur ap. T., p. **ΥΞΓ**, in fine, H., pp. 1-2 patriarcha, facie versa ad orientem, legit orationem libri consecrationis **ΦΗΝΒ ΠΩΣ Φ† ΠΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ ΠΙΟΥΡΟ** « Domine, Domine, Deus omnipotens, rex » (solum initium bohairice, T., pp. **ΥΞΛ-ΥΞΞ**, H., pp. 3-4 dictis **ΚΕ ΚΕ ... ΔΑ, ΔΟΞΑ ΠΕΤΡΙ, ΚΕ ΝΗΝ, ΧΕ ΠΕΝΙΩΤ, ΝΑΙ ΝΗΝ** » Ps. 50 integre recitando (T. pp. **ΥΞΖ-ΥΞΘ**), Gloria Patri et **ΔΑ ΔΑ** .. inchoatur lectio psalmorum 121-151, ab archipresbytero incipienda et e ordine proseguenda a sacerdotibus et diaconis. Paucis exceptis, quorum initia traduntur bohairica, psalmi solis notis recensentur numericis, eorum autem recensionis variae miscentur rubricae de modo recitandi et alternantur versiculos et de cantu **ΜΑΡΕΝΟΥΩΝΖ ΕΒΟΖ** « Confiteamur » (T. : pp. **ΡΕΗ-Θ**); memorato autem psalmi 150 initio, cui add. **ΔΑ**, mox codex post singulos versiculos cantandum esse **ΣΜΟΥ ΕΠΩΣ ... ΝΧΕ ΠΩΟ΄ ΝΕΛ ΠΙΣΜΟΥ** « Laudate Dominum... gloria et laus » a patriarcha deinde incipiendum esse « alleluia » aurorae sabbati laetitiae et recitandum Ps. 151 comitante populo, additoque **ΔΑ** singulis versiculis; finit demum recitatione bohairica, Psalmum 151 a diacono interpretandum esse arabice ad ianuam chori (T. pp. **ΥΞΘ-ΦΕ, ΥΙΔ**, integros habet psalmos, bohairice et arabice, absque rubricis intermediis, item H., pp. 10-80 cum sola nota arabica ad Ps. 135 « versiculis additur 'hosanna' »). Interea praeparatur sedes patriarchae ad ianuam tabernaculi (**ΣΚΗΝΗ**; cf. *Journal of theological studies*, t. V, 1903-1904, pp. 560, 561), accenduntur lampades

non cerei gerendi a presbyteris et diaconis, paratur liber prophetiarum
biice et coptice; absoluta interpretatione Ps. 151, fit gyrus altaris dum
tatur Ps. 116, proceditur extra ianuam tentorii et recitatio psalorum
cluditur cum Gloria Patri, integre dicendo tono $\bar{\alpha}\bar{\lambda}$.

4 (ff. 137-138) Lectio prophetiarum V. T. Recensentur per prima
ba bohairice et arabice ac, excepta prophetia prima, per ultima verba
abice. Sunt oaedem lectiones quas integras tradunt T., pp. $\Phi\bar{\epsilon}$ - $\chi\bar{\chi}$
prophetiam undecimam in duas dividit sectiones: $\bar{\imath}\bar{\alpha}$, p. $\Phi\bar{\imath}\bar{\epsilon}$, et $\bar{\imath}\bar{\kappa}$,
 $\Phi\bar{\eta}\bar{\alpha}$; at p. $\Phi\eta\bar{\alpha}$ iterat notam $\bar{\imath}\bar{\epsilon}$, p. $\chi\bar{\imath}\bar{\kappa}$ iterat notam $\bar{\imath}\bar{\zeta}$, et transit
 $\chi\bar{\imath}\bar{\eta}$ ad notam $\bar{\imath}\bar{\theta}$, et H., pp. 31-309, nempe: $\bar{\alpha}$ Gen. 1, 1-2, 4 (T. des.
 $\alpha\mu\omega\omega\tau\ \eta\chi\epsilon\ \Phi\bar{\tau}$); $\bar{\kappa}$ Gen. 28, 10-22; $\bar{\nu}$ Ex. 25, 1-40 et 26, 1-30;
Ex. 30, 17-31, 11; $\bar{\epsilon}$ Ex. 39, 43-40, 36 (T. et H. habent 39, 43-40,
des. $\eta\epsilon\mu\ \eta\mu\bar{\alpha}\ \eta\epsilon\rho\gamma\omega\omega\tau\eta\iota$); $\bar{\epsilon}$ Ex. (cod. perperam Num.) 40, 31
 $\omega\omega\omega\ \bar{\alpha}\ \mu\omega\gamma\chi\epsilon\ \chi\omega\kappa$ - 36; $\bar{\zeta}$ Num. 4, 1-16; $\bar{\eta}$ Num. 4, 17-32;
Ios. 3, 7-4, 9; $\bar{\imath}$ II Reg. 6, 1-20 des. $\omega\omega\omega\ \text{«} \text{رجع داود الى بته يسح} \text{»}$ reversus
David ad domum suam ut benediceret»; $\bar{\imath}\bar{\alpha}$ I Par. 15, 2-16, 37; $\bar{\imath}\bar{\kappa}$
Par. 28, 2-29, 22 des. $\omega\omega\omega\ \text{«} \text{امام الرب بفرح عظيم} \text{»}$ coram Domino cum ingenti
udio»; $\bar{\imath}\bar{\nu}$ II Par. 3, 1-6, 11; $\bar{\imath}\bar{\lambda}$ III Reg. 8, 1-21; $\bar{\imath}\bar{\epsilon}$ II Par. 6, 12-7,
; $\bar{\imath}\bar{\epsilon}$ III Reg. 8, 22-9, 3; $\bar{\imath}\bar{\zeta}$ Is. 59, 20 (arabice incipit: $\omega\omega\omega\ \text{«} \text{ويخرج من سبيون} \text{»}$
وبدا $\omega\omega\omega\ \text{«} \text{Et egressus est ex Sion et manus Domini} \text{»}$, T. inc.: $\omega\omega\omega\ \text{«} \text{وخرج من سبيون} \text{»}$
 $\chi\chi\chi\ \mu\eta\omega\tau\ \alpha\gamma\gamma\omega\eta\iota\ \chi\chi\chi\omega\iota\ \omega\omega\omega\ \epsilon\eta\epsilon\bar{\imath}\ \bar{\epsilon}\bar{\lambda}\omega\lambda\ \chi\epsilon\eta\ \epsilon\iota\omega\eta$ «Et manus
Domini fuit super me et egredietur ex Sion», H., ut codex bohairice,
: $\omega\omega\omega\ \epsilon\eta\epsilon\bar{\imath}\ \bar{\epsilon}\bar{\lambda}\omega\lambda\ \chi\epsilon\eta\ \epsilon\iota\omega\eta$) - 60, 21; $\bar{\imath}\bar{\eta}$ Ezech. 1, 3-28; $\bar{\imath}\bar{\theta}$
Ezech. 40, 1-19; $\bar{\kappa}$ Ezech. 42, 15-44, 5 des. $\omega\omega\omega\ \text{«} \text{واوامر يث الرب وجميع نواميه} \text{»}$
de universis) caeremoniis domus Domini et de cunctis legibus eius».
ationes, theotokias, psallias, quas T. lectionibus intermiscet (cf. H.,
pendia, pp. 27-29), codex omittit, varias autem introducit rubricas
as T. et H. ignorant. F. 137, monet primam prophetiam coptice legen-
am esse ad pulpitu evangelii, a patriarcha circumdato cerofeariis,
mdem deinde vertendam esse arabice ab archidiacono qui, absoluta
ctione, sedet in proprio loco simul cum sacerdotibus et populo, atque
gendas esse reliquas prophetias coptice et arabice a sacerdotibus et dia-
onis secundum gradum suum (sequitur prophetiarum enumeratio superius
lata); ad prophetiam decimam sextam notatur eandem vertendam esso
patriarcha, et eius loco, ab episcopo assistente, si adsit; f. 138, ad pro-
etiam vigesimam, monet rubrica, in media eius lectione. arabica, ad
nam chori pendenda et accendenda esse septem thuribula et super

en parauda esse septem lampades et septem cereos, ac crucem in medio absoluta translatione arabica ultimae prophetiae, surgit patriarcha, thuribulis thus imponit et incensat altare; ipse deinde incensatur dum clerici manibus tenet cereos accensos. His peractis, cantatur in tono paraclisi huius $\alpha\mu\omicron\upsilon\tau \tau\epsilon\kappa\eta\alpha\upsilon \acute{\epsilon}\tau\alpha\iota\kappa\upsilon\epsilon\lambda\epsilon\tau$ « Veni, vide hanc sponsam habetur integre bohairice et arabice ut ap. T. 2, pp. $\overline{\text{p}\overline{\text{K}}\overline{\text{E}}}$, $\overline{\text{p}\overline{\text{X}}}$, hic tamen inc. $\alpha\mu\omicron\upsilon\tau \eta\tau\alpha\tau\alpha\mu\omicron\upsilon\kappa \acute{\epsilon}\tau\alpha\iota\kappa\upsilon\epsilon\lambda\epsilon\tau$ « Veni ut ostendam tibi hanc sponsam », et inter verba $\acute{\eta}\tau\epsilon\tau\epsilon\chi\chi$, et $\epsilon\pi\epsilon\mu\iota\kappa\omicron\upsilon\tau$ (T. 2, p. $\overline{\text{p}\overline{\text{X}}}$) $\tau\omega\delta\epsilon \pi\alpha\delta\epsilon\varsigma \tilde{\nu}\iota\omega\tau$... $\alpha\beta\beta\alpha \tilde{\nu}\iota\mu \acute{\eta}\tau\epsilon\tau\epsilon\chi\chi$. « Ora, Domine pater. abba N., ut ».

5 (ff. 138^v, 139) Lectiones N. T. Recensentur solum: primis verbi bohairice et arabice pro lectione Apoc., arabico pro reliquis, atque ultimis verbi arabice; non paucis autem ditantur rubricis propriis. Lectionem Apoc. 21, 1-23, comitatur nota: Absoluta thurificatione, patriarcha conversus, stat ad evangeliarium, depositisque cruce in medio ac lampadibus et thuribulo, ac finita paraclisi, cantat librum Apocalypsis inde ab $\omicron\gamma\omicron\zeta \alpha\iota\eta\alpha\upsilon$ « Et vidi », tono consueto, circumdatus sacerdotibus cum cereis, donec perveniat ad lapides (scil. Apoc. 21, 19); tunc ton proprio dicitur (responsorium) $\alpha\eta\omicron\kappa \alpha\iota\eta\alpha\upsilon$ « Ego vidi » (T., p. $\overline{\text{X}\overline{\text{X}}\overline{\text{E}}}$ lin. 7, T. 2, p. $\overline{\text{p}\overline{\text{X}}}$) et, tono $\epsilon\tau\epsilon\lambda\epsilon\gamma\omega\mu\iota$, cantantur atque iterantur tetraistica $\epsilon\pi\epsilon \pi\epsilon\kappa\omega\tau\eta\rho \theta\epsilon\eta \tau\epsilon\varsigma\mu\eta\tau$ « Est Salvator noster in medicus » (T., ib., lin. 10, et T. 2, p. $\overline{\text{p}\overline{\text{X}}}$). Hisce absolutis, incipit patriarcha lectionem lapidum (Apoc. 21, 19^b, 20), cantatis post singulos trinos lapidetasticis laudatis; lecto duodecimo fundamento, pergit usque ad finem $\epsilon\pi\epsilon \pi\epsilon\kappa\omega\tau\eta\rho \sigma\epsilon\rho\omicron\gamma\omicron\rho$... $\pi\acute{\iota}\epsilon\eta\epsilon\zeta \alpha\mu\eta\eta$ (Apoc. 22, 5; cf. H., p. 319 T., p. $\overline{\text{X}\overline{\text{X}}\overline{\text{E}}}$, des. Apoc 21, 27); olerus, versus ad evangeliarium, ton gaudii dicit $\epsilon\pi\epsilon \pi\acute{\iota}\varsigma\mu\omicron\upsilon\tau \acute{\eta}\tau\epsilon \pi\iota\theta\epsilon\acute{\omicron}\zeta\lambda\omicron\gamma\omicron\varsigma \iota\omega\alpha\eta\eta\eta\varsigma$.. « Benedicti theologi Iohannis... » (T. 2, p. $\overline{\text{p}\overline{\text{X}}\overline{\text{A}}}$) atque patriarcha integram lectionem (Apoc.) interpretatur arabice. Sequuntur rubricae minutae de ingressu in eorum dum cantatur $\tau\alpha\iota\kappa\omega\gamma\omicron\eta \acute{\eta}\nu\omicron\upsilon\beta$ « Hoc thuribulum aureum » (T. 2, p. $\overline{\text{C}}\overline{\text{E}}$), de levando incenso a patriarcha, de dicenda consueta oratione incensi ante lectionem Pauli, de triplici gyro circa altare, de incensando patriarcha, de cantando $\mu\acute{\iota}\theta\mu\omicron\tau \gamma\alpha\rho \Phi\tau$... « Gratia enim, Deus... » de incensanda ecclesia ab archipresbytero dum cantantur, ton Pauli $\epsilon\iota\tau\epsilon\eta \eta\epsilon\tau\epsilon\chi\chi$, « per preces », $\tau\epsilon\eta\omicron\upsilon\omega\chi\epsilon\tau$ « Adoramus » (T. 2, p. $\overline{\text{C}}\overline{\text{I}}$ discrepant T., pp. $\overline{\text{X}\overline{\text{X}}\overline{\text{E}}}$, $\overline{\text{X}\overline{\text{X}}\overline{\text{H}}}$, H., pp. 320-322; H., *Appendix*, p. 29 $\tau\epsilon\eta\omicron\upsilon\omega\chi\epsilon\tau$). Deinde unus e diaconis legit coptice Heb. 9, 2-10 (lectio sub capitis nota 23; T. 2, pp. $\overline{\text{X}\overline{\text{E}}}$ - $\overline{\text{X}\overline{\text{H}}}$, sub notis $\overline{\text{K}\overline{\text{E}}}$, $\overline{\text{E}}$; discrepant T.

ܫܠܐܢ, ܫܠܐܬ, Heb. 13, 10-16, et H., pp. 322-328, Heb. 7, 26-9, 1);
 ito ab uno e sacerdotibus ܡܕܥ ܝܬܐ ܦܝܢܡܐܝܐ « Domine scientiae »
 2, pp. ܡܠܐ, ܡܠܐ, legitur catholicon Iac. 2, 14-23 (sub capitis nota
 T. 2, pp. ܡܠܐ, ܡܠܐ, H., pp. 328-330; T., pp. ܫܠܐܬ-ܫܠܐܠ, habet I
 1, 1-7). Absoluta lectione coptice, sacerdos socius dicit orationem
 ܡܕܥ ܡܡܢܝܘܬ « Domine, Deus noster » (T. 2, pp. ܡܠܐ, ܡܠܐ); dum
 em vertitur arabice, sacerdotes et ministri sedent coram patriarcha,
 ie versa ad orientem, diciturque super eos absolutio ad Patrem ܡܡܢܝܘܬ
 ܡܠܐ « Sanator » (T. 2, p. ܡܠܐ), dein ܡܠܐܝܐ « Servi tui » (T. 2,
 ܡܠܐ, ܡܠܐ), et, tono Praxis, ܡܠܐ ܐܬܡܝܢ « Qui adduxit » (T. 2,
 ܡܠܐ), ܡܠܡܡܝܘܬܐ ܡܠܡܡܝܘܬ « Benedictus vere » (T. 2, pp. ܡܠܐ, ܡܠܐ);
 u, post thrificationem (fusse descriptam), ac orationem Actuum ܡܠܐ
 ܐܬܡܝܢ « Deus qui suscepisti » (T. 2, p. ܡܠܐ; cf. H., Appen-
 2, p. 29), fit lectio Actuum 7, 44-55 (sub capitis nota 19; T. 2, pp. ܡܠܐ,
 ܡܠܐ, sub notis ܡܠܐ et ܡܠܐ, Act. 7, 44-50; H., pp. 330-334; T., pp. ܡܠܐ,
 ܡܠܐ, habet Act. 15, 13-21). Patriarcha deinde ascendit altare, cantatur
 ponsorium « Spiritus Sanctus », dicuntur trisagion, ܡܠܐ ܡܠܐ ܡܠܐ
 «rate Deum », ܡܠܡܡܝܘܬ « Fuit », tetrasticha paralexia ܡܠܡܡܝܘܬ « Spiritus »,
 ria Patri (T. 2, pp. ܡܠܐ-ܡܠܐ) et haec tetrasticha tono suo proprio
 chairice et arabice; similia quaedam habet, sed brevius, H., App.,
 29), inc.: ܡܠܡܡܝܘܬ ܡܠܡܡܝܘܬ « Tabernaculum testimonii »;
 ܡܠܡܡܝܘܬ ܡܠܡܡܝܘܬ « Cherubim adorant eum » (T. 2,
 ܡܠܐ-ܡܠܐ). Dicit patriarcha orationem evangelii et cantat psal-
 mi (cf. T. 2, p. ܡܠܐ, T., p. ܡܠܐ, H., p. 334); dicuntur ܡܠܡܡܝܘܬ
 « Exaltetur » (T. 2, p. ܡܠܐ) et ܡܠܡܝܘܬ legitque patriarcha pri-
 um evangelium, scil. Matth. 17, 1-5 des. ܡܠܐ (T., pp. ܡܠܐ, ܡܠܐ,
 2, pp. 335, 336); dicto pro more ܡܠܐ ܡܠܐܝܐ ܡܠܐܝܐ, legit pa-
 archa evangelium alterum, scil. Ioh. 10, 22-42 (sub capitis nota 92; T.,
 ܡܠܐ-ܡܠܐ, H., pp. 341-346; uterque praemittit Marc. et Luc. ; T. 2,
 ܡܠܐ-ܡܠܐ, in consecratione baptisterii novi, habet Matth. 17, 1-5 et
 h. 5, 1-18 des. ܡܠܡܝܘܬ). Post evangelii interpretationem arabicam, pa-
 archa se vertit ad orientem dum sacerdos socius dicit ܡܠܡܝܘܬ
 ܡܠܡܝܘܬ « Longanimis » (orationem scil. qua introduci solent orationes con-
 lationis ܡܠܡܝܘܬ, cf. T., p. ܡܠܐ, H., p. 346); patriarcha decies dicit,
 no magno, ܡܠܐ ܡܠܐ « Deus, miserere nostri » (T. 2, p. ܡܠܐ), sono
 mpanae, dum respondetur ܡܠܐ; demum signat tabulas signo crucis, simul
 ministros et populum, atque cantantur tono Resurrectionis troparia
 o evangelio. Troparia haec quae integra habet codex, bohairice et ara-

bice, inc.: $\Phi\alpha\iota\ \gamma\alpha\rho\ \mu\alpha\rho\epsilon\nu\tau\alpha\omicron\upsilon\tau\omicron\varsigma$ « Hoc enim proferamus »; de $\epsilon\gamma\lambda\omicron\varsigma\omicron\lambda\omicron\gamma\iota\acute{\alpha}\ \eta\alpha\kappa$ « in laudem tui », add. bohairice $\acute{\omega}\sigma\alpha\gamma\tau\omicron\varsigma\ \tau\epsilon\ \sigma\iota\varsigma\ \mu\iota\mu\omicron\kappa\ \alpha\rho\iota\eta(\mu\epsilon\gamma\iota)$ « ita exaltamus te; memento » (T. 2, p. $\rho\mu\bar{\iota}$) pro $\acute{\omega}\sigma\alpha\gamma\tau\omicron\varsigma$... habet $\alpha\rho\iota\pi\rho\epsilon\sigma\beta\epsilon\gamma\iota\eta\ \epsilon\zeta\rho\eta\iota\ \acute{\epsilon}\chi\omega\eta$.

6 (f. 139^r.) Commemoratione et Orationes e libro Consecrationis. Praemisso $\sigma\omega\theta\iota\varsigma\ \acute{\alpha}\mu\eta\eta$, dicit patriarcha orationem p infirmis ac sacerdotes, secundum gradum suum, orationes pro itinertibus, pro rege terrae, pro aere caeli, pro oblationibus, pro defunctis, pro salute, pro omnibus qui ee memoriae commendaverunt, pro adstantibus, pro gradibus sacerdotii, pro catechumenis, (orationum memorantur soli tituli, bohairice et arabice, cum notis $\bar{\alpha}\text{-}\bar{\iota}\bar{\beta}$, oratione pro itinerantibus notis $\bar{\kappa}$ et $\bar{\nu}$ signata; oratione integras habet T.: pp. $\rho\bar{\xi}\bar{\alpha}\text{-}\rho\bar{\xi}\bar{\theta}$; caedem hic omittunt T. et H.; cf. tamen T. ad prophetias V. T. superius laudatas et H., *Appendix*, pp. 27, 28); in fine, iter et, post dictum a diacono $\tau\omega\ \bar{\kappa}\bar{\nu}$, archipresbyter legit invitatione e libro Consecrationis, singulas comitante cantu $\bar{\kappa}\bar{\epsilon}$, $\mu\alpha\rho\epsilon\nu\chi\omicron\varsigma\ \tau\eta\rho\epsilon\ \epsilon\nu\tau\bar{\epsilon}\omicron\ \epsilon\rho\omicron\kappa$ « Dicamus omnes, deprecantes te » (solum initium; integra leguntur ap. T., pp. $\chi\bar{\eta}\bar{\beta}$, $\chi\bar{\eta}\bar{\gamma}$, et H., pp. 352-356, qui eas tribuit archidiacono); in fine, ter « Kyrie eleison » (T., p. $\chi\bar{\eta}\bar{\gamma}$, et H., p. 356 « Kyrie eleison » centies; om. codex orationem $\pi\iota\omicron\mu\omicron\omicron\upsilon\gamma\iota\omicron\varsigma$ ab episcopo dicenda, T., pp. $\chi\bar{\eta}\bar{\gamma}\text{-}\chi\bar{\eta}\bar{\epsilon}$, H., pp. 356-359). Dicit deinde archipresbyter vel, ei desit, sacerdos assistens: $\eta\omicron\zeta\epsilon\mu\ \mu\iota\pi\epsilon\kappa\lambda\alpha\omicron\varsigma$ « Salva populum » (solum initium; integre ap. T., pp. $\chi\bar{\eta}\bar{\epsilon}\text{-}\chi\bar{\eta}\bar{\zeta}$, H., pp. 359-363 qui pro « archipresbyter » habent « archidiaconus »); in fine, levatur crucis et, tono minore, elata voce dicuntur 150 $\bar{\kappa}\bar{\epsilon}$. Signat deinde altare, nuntios et populum, dicunturque tres orationes maiores: pro pace, pro paribus, pro congregatione (T. 2, pp. $\rho\bar{\alpha}\text{-}\rho\bar{\alpha}$, $\rho\bar{\zeta}$, $\rho\bar{\eta}$), necnon $\tau\acute{\iota}\mu\epsilon\tau\epsilon\mu\epsilon\mu\eta\ \iota\delta\omicron\lambda\omicron\lambda\omicron\eta$ « Idololatria » (T. 2, pp. $\rho\bar{\omicron}\bar{\alpha}$, $\rho\bar{\omicron}\bar{\epsilon}$), credo, $\bar{\kappa}\bar{\epsilon}$ ter, $\eta\rho\eta\eta\eta\ \eta\alpha\varsigma\iota\eta$ et oratio $\phi\tau\ \eta\tau\epsilon\ \eta\iota\chi\omicron\mu$ « Domine, Deus virtutum » (T. 2 pp. $\rho\bar{\omicron}\bar{\epsilon}\text{-}\rho\bar{\omicron}\bar{\zeta}$, T. pp. $\chi\bar{\mu}\bar{\theta}$, $\chi\bar{\eta}\bar{\eta}$, H., pp. 347-349), $\bar{\kappa}\bar{\epsilon}$ ter, $\eta\rho\eta\eta\eta\ \eta\alpha\varsigma\iota\eta$ et oratio $\phi\eta\eta\beta\ \eta\alpha\varsigma\iota\eta\ \pi\iota\pi\alpha\eta\tau\omicron\kappa\rho\alpha\tau\omega\rho\ \omicron\gamma\omicron\zeta\ \eta\tau\epsilon\ \pi\iota\epsilon\tau\eta\rho\epsilon$ « Domine, Domine omnipotens et Domine universi » (T. 2, pp. $\rho\bar{\omicron}\bar{\zeta}$, $\rho\bar{\omicron}\bar{\eta}$, T., pp. $\chi\bar{\eta}\bar{\eta}$, $\chi\bar{\eta}\bar{\alpha}$, H., pp. 350-352). Postea signat ter tabulas signo crucis, dicuntur $\bar{\kappa}\bar{\epsilon}$ ter, $\eta\rho\eta\eta\eta\ \eta\alpha\varsigma\iota\eta$ et oratio $\phi\eta\eta\beta\ \eta\alpha\varsigma\iota\eta\ \phi\tau\ \pi\iota\pi\alpha\eta\tau\omicron\kappa\rho\alpha\tau\omega\rho\ \pi\iota\alpha\zeta\eta\eta\iota\omicron\varsigma\ \omicron\gamma\omicron\zeta\ \eta\lambda\iota\mu\iota\omicron\gamma\rho\omicron\varsigma$ « Domine, Domine omnipotens, verax, creator » (T. 2, pp. $\iota\bar{\epsilon}$, $\iota\bar{\epsilon}$, H. pp. 431, 432); tum elata voce dicitur $\kappa\alpha\tau\alpha\ \tau\omicron\ \acute{\epsilon}\lambda\epsilon\omicron\varsigma\ \sigma\omicron\upsilon\ \bar{\kappa}\bar{\nu}$: $\kappa\epsilon\ \mu\iota\ \kappa\alpha\tau\alpha\ \tau\alpha\varsigma\ \alpha\mu\alpha\rho\tau\iota\alpha\varsigma\ \eta\mu\alpha\varsigma$, legitur oratio $\eta\theta\omicron\kappa\ \omicron\eta\ \tau\eta\omicron\upsilon\ \langle\omicron\gamma\omega\rho\eta\rangle\ \epsilon\zeta\rho\eta\iota\ \acute{\epsilon}\chi\omega\eta$ « Tu iterum, nune,

itte super nos » (T. 2, pp. 17, 18, H., pp. 432, 433), et post κē ter ac di-
ni προευξαοε, dicitur oratio ΤΕΝΤΩ ΟΥΟ ΤΕΝΤΩΒΕ ΜΜΟΚ
ΜΑΙΡΩΜΙ « Oramus et obsecramus Te, amatorem hominum » (T. 2,
n. 17, H., pp. 444-446). Post monitum diaconi ΟΥΩΥΤ ΜΠΡΕΙΝΒ
ΜΟΤΟC ΝΤΕ ΦΤ « Adorate agnum, Verbum Dei » et adorationem populi,
ait archipresbyter orationem opiclesin desconsus Spiritus Sancti ΔΕΔ
ΕΝΝΗΒ CΩΤΕΜ ΕΡΟΝ « Utique, Domine, audi nos » (hic additur « et finis
is est ΝΑΕΜΟΥ ΝΕΠΟΥΡΑΝΙΟΝ »; H., p. 446; cf. T. 2, p. 17, linn. 10-17);
respondet clerus per triplex ΕΛΕΗCΟΝ ΗΜΑC Ο ΘC Ο CΩΤΗΡΑC ΗΜΩΝ
matque archipresbyter ΠΕΚΛΑΟC ΓΑΡ... ΕΥΧΩ ΜΜΟC « Populus tuus
im... dicentes » atque ter dicit ΧΕ ΝΑΙ ΝΗ ΦΤ ΠΕΝCΩΘ(ΗΡ) « Misc-
re mei Deus, salvator », populo ter respondente κē. Dicit deinde (ar-
chipresbyter) ΔΑΝΟΥCΙΑC)ΤΗΡΙΟΝ ΕΘΟΥΑΒ singulis respondentibus
« Amen » (T. 2, pp. 17, 18, H., p. 447), diciturque κē ter ac populus pro
pre addit ΩCΠΕΡ ΙΝ ΚΕ ΙCΤΙΝ (T., p. 18, H., p. 384). Insuper dicit
archipresbyter orationem ΦΗΝΒ ΜΦΥCΙC ΝΙΒΕΝ « Domine omnis crea-
rae » (T. 2, pp. 17, 18, H. pp. 448-450), recitatur « Pater noster qui es
caelis », sacerdos assistens dicit pro more CΕ ΠΩC ΠΩC « Utique Domine,
mine » (T. 2, pp. 18-19, H., p. 385, solum initium cum rubrica:
« scopus » ac patriarcha ΗΘΟΚ ΠΩC « Tu, Domine » (T. 2, pp. 19, 20;
, p. 385, solum initium) et absolutionem ad Filium, ad cuius conclu-
nem diaconus, elata voce, ait CΩΘΙC... ΠΡΟCΥΧΩΜΕΝ respondetque
pulus κē κē ΗC ΠΑΤΗΡ...

7 (ff. 139v-143) Benedictiones et unctiones. Archipresbyter,
to baptisimi, dicit alleluia atque cantatur super pelvim ΑΜΟΥ ΠΙCΟΝ
« Veni, frater, all. ». Interim patriarcha accedit ad ollas aquae plenas
aque ter signat cruce dicens ΕΥΛΟΓΙCΤΟC ΚΥC ΥC ΧC ΥC ΘC ΑΓΙΑCΜΟC
ΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΝ ΑΜΗΝ. Respondent sacerdotes ΙC ΠΑΤΗΡ ΑΓΙΟC ΥC
ΑΓΙΟC (epiclesis) et patriarcham involvunt super pallium liuteamine
que ad scapulas (cf. H., Appendix, p. 30), sedet autem in throno prop-
are, conversus ad orientem. Adductis ed eum scutella et ollis a sacer-
dibus, quorum unus tenet evangelium (T., p. 20, H., pp. 385, 386),
quam effudit in scutellam ex ollis quas frangit ne in profanos serviant
us; tum, in forma crucis, aquam benedictionis signat stachade, myrto
herbis, atque adductas a sacerdotibus tabulas lavat aqua benedicta;
gnulas, e medio sublatas, abstergunt sacerdotes spongia primum, deinde
o ex erioxylo, ac ponunt ante synthronum, curantes ne guttula quidem
uae benedictae cadat in terram. Patriarcha et sacerdos qui aquam

benedictam ipsi obtulit manus lavant veloque ex erioxylo abstergunt. Omnibus compositis, cantant $\bar{\alpha}\bar{\lambda}$ ut dictum, illudque pro opportunitate iterant donec absolvatur tabularum lavatio. Deinde patriarcha integras legit, e libro Consecrationis, tono baptismi, psalmorum sectiones quas excipit cantus $\bar{\alpha}\bar{\lambda}$ tono minore; additur $\lambda\omicron\zeta\alpha$ $\pi\epsilon\tau\rho\iota$ ter, ad quod respondetur $\kappa\epsilon$ $\nu\eta\eta$; postea dicit $\epsilon\varsigma\mu\alpha\rho\omega\omicron\gamma\tau$ $\acute{\eta}\chi\epsilon$ $\pi\omicron\tilde{\upsilon}\tilde{\varsigma}$... $\acute{\eta}\tau\epsilon$ $\pi\iota\epsilon\tau\epsilon\rho$ $\tau\eta\rho\upsilon$ $\acute{\alpha}\mu\eta\eta$ « Benedictus Dominus ... saeculorum omnium. Amen » (bohairice tantum; T. 2, pp. $\bar{\rho}\mu\bar{\lambda}$ et $\bar{\epsilon}\bar{\lambda}\bar{\alpha}$) dicitque populus $\epsilon\mu\omicron\upsilon$ $\epsilon\phi\tau$ $\bar{\delta}\epsilon\eta$ « Laudate Deum in » (T. 2, pp. $\bar{\epsilon}\bar{\lambda}\bar{\alpha}$, $\bar{\epsilon}\bar{\lambda}\bar{\epsilon}$) atque, tono Resurrectionis, $\chi\epsilon$ $\epsilon\varsigma\mu\alpha\rho\omega\omicron\gamma\tau$ « Benedictus » (T. 2, p. $\bar{\epsilon}\bar{\lambda}\bar{\epsilon}$) et, integre, $\kappa\alpha\tau\alpha$ $\pi\iota\chi\omicron\rho\omicron\varsigma$ « Iuxta choros », $\alpha\eta\iota$ $\tau\epsilon\kappa\chi\iota\chi$ « Addue manum tuam » et $\epsilon\omega\tau\epsilon\mu$ $\phi\eta\eta\bar{\varsigma}$ « Audi, Domine »; quae si non sufficiant additur hymnus (ج) de Spiritu Sancto cum paralexi. Dicitur deinde theotokia dominicae inde a $\chi\epsilon\rho\epsilon$ $\eta\epsilon$ $\mu\alpha\rho\iota\alpha$ $\tau\bar{\epsilon}\rho\omicron\mu\pi$ $\epsilon\theta\eta\alpha\varsigma\omicron\varsigma$ « Salve, Maria, columba pulchra » usque ad ω $\mu\eta\bar{\iota}$ $\pi\epsilon\theta\eta\alpha\upsilon\varsigma\alpha\chi\iota$ « o quis poterit dicere » (Cl. Labib, $\pi\iota\chi\omega\mu$ $\acute{\eta}\tau\epsilon$ $\tau\bar{\psi}\alpha\lambda\mu\omicron\lambda\iota\alpha$ $\epsilon\bar{\delta}\bar{\epsilon}\bar{\gamma}$, Heliopoli, 1908, pp. $\bar{\rho}\kappa\bar{\epsilon}$ - $\bar{\rho}\mu$; vide supra cod. Vat. copt. 36, pp. 142 et 157-159, nn. 101-106). Sequitur cantus $\mu\eta\mu$ $\gamma\alpha\rho$ $\bar{\delta}\epsilon\eta$ $\mu\iota\eta\omicron\upsilon\gamma\tau$ « Quis enim inter deos » (Labib, op. laud., p. $\bar{\rho}\mu\bar{\epsilon}$). Infra hunc cantum accedit patriarcha ad tabulas, iuxta synthronum, post sumptum velo albo benedicto chrismatis vas quocum in forma crucis ter signat tabulas dicens $\epsilon\pi\epsilon\rho\acute{\alpha}\gamma\iota\acute{\alpha}\zeta\iota\eta$ $\acute{\eta}\eta\alpha\iota\theta\upsilon\varsigma\iota\acute{\alpha}$ (c) $\tau\eta\rho\iota\omicron\eta$ $\eta\alpha\iota$ $\epsilon\tau\alpha$ $\eta\epsilon\rho\omega\omicron\rho\iota$ $\acute{\eta}\chi\alpha\gamma\bar{\epsilon}\theta\rho\mu$ $\bar{\delta}\epsilon\eta$ $\phi\rho\alpha\eta$ $\acute{\omega}\phi\iota\omega\tau$... $\acute{\alpha}\mu\eta\eta$, ar. $\text{بسم الله الذي تقدم وضعهم باسم}$ الاب ... امين « Consecramus haec altaria iam posita, in nomine Patris... Amen » (T., 2, p. $\bar{\rho}\mu\bar{\epsilon}$). In locum suum redit ac conversus ad orientem singula altaria (sen tabulas) ad se adducta a sacerdotibus signat chrismate dicens $\epsilon\gamma\lambda\omicron\gamma\iota\tau\omicron\varsigma$ $\kappa\bar{\epsilon}$, respondentibus sacerdotibus $\iota\varsigma$ $\pi\alpha\tau\eta\rho$ (T. 2, p. $\bar{\rho}\mu\bar{\epsilon}$). Tunc sacerdotes singula ex ordine proprio loco adaptant, curantes ne quidquam ex eis cadat; archipresbyter ope lintei benedicti chrismate purgat manus (patriarchae) atque vas chrismatis in locum reponit. Quodsi vasa, vestimenta vel imago adsint non benedicta, (patriarcha) opportunitate usus, eadem consecrat post consecrationem altaris, legit super ea orationes proprias eaque signat singula dum cantatur, ut superius dictum est. Hisce omnibus absolutis, patriarcha levat velum quo amictus erat, vestiuntur altaria ornamentis albis ut in die Resurrectionis, ponuntur super ea vasa et calices benedicti, ad ministerium sacra, cherubim et seraphim, seu fiabella, quorum alae se tangant, ac sancta evangelia coptica (similia ap. H., p. 460); haec ibi remaneant usque ad finem ritus, tres dies et tres noctes. Deinde patriarcha e libro Consecrationis legit gratiarum actionem

ΗΝΕΚΜΕΤΥΕΝΖΗΤ « Domine ... exalta misericordias tuas » cum d.
 coni monitis « Qui sedetis surgite » ante **ΕΑΚΜΟΡΚ** « Cinxisti te », «
 orientem spectate » ante **†ΝΟΥ ΟΝ** « Nunc rursus » necnon rubrica «
 pulus: Chsrubim, agios ter » ante **ΗΘΟΚ ΓΑΡ ΠΕ †ΜΟΥΜΙ ΗΤΕ ΠΗΝ**
 « Tu enim es fons misericordiae », fere nt ap. T., pp. **††Δ, ††Ζ-††**
 rubricae quas sequuntur leguntur ampliores ap. T., pp. **†Κ, †ΚΔ**, q
 monet insuper recitandos esse Pss. 135, 148, 149 ante psalliam Batos (f. 14
 T., pp. **†ΚΒ, †ΚΓ**) **ΠΕΝΘΕ ΔΕΧΧΑ ΗΝΕΚΕΒΩΣ ΗΘΡΗ** « Dominus nos
 deposnit vestimenta sua »; f. 149^v, oratio post pelvim **ΦΗΝΒ ΠΟΤ**
ΤΕΝΥΕΠΕΡΜΟΤ « Domine, Domine ... gratias agimus » (ut ap. T., pp. **†Κ**
†ΚΔ, omissis tamen in cod. rubricis ante **ΤΕΝ†ΕΡΟ...**, et monito di
 coni in fine); f. 149^v, oratio gratiarum actionis (T., p. **†ΚΕ**, praem.: « Ru
 sus ») **ΤΕΝΥΕΠΕΡΜΟΤ ΗΤΟΤΚ** « Gratias agimus tibi » (des. **ΘΕΝ ΠΕΡΜΟΤ**

XV (ff. 151-165^v) Ordo unctionis infirmorum, seu officii
 lampadis; bohairice et arabice. Ordinem ediderunt Tuki (T.), **ΠΙΧΩ**
ΗΤΕ †ΜΕΤΡΕΥΕΜΥΙ, pp. **ΡΛΗ-ΕΛΕ**; Labib, **ΠΙΧΩ ΗΤΕ ΠΘΩ**
ΕΘΟΥΑΒ, Heliopoli, 1908, pp. **Θ-ΡΚΖ**. Editionis Tuki versionem latina
 vide ap. Denzinger, *Ritus orientalis*, II, pp. 484-501; quum Denzling
 presse sequatur textum Tuki illius translationem per singula lauda
 superfluum visum est; summariam ordinis Lampadis versionem legere
 ap. A. Georgi, *De Miraculis s. Coluthi*, Romae, 1793, pp. 361-369, seu
 dum editionem Tuki, et ap. Cl. Kopp, *Glaube und Sakramente der Koptisch*
Kirche, Romae, 1928, pp. 158-165, iuxta usum hodiernum, cum nonni
 larum orationum versione germanica.

I (ff. 151-155) Prima Oratio, seu officii pars spectans ad presb
 terum primum. F. 151, rubrica brevis ds ponendis in lampade sept
 ellychniis, de recitandis a presbytero primo orationis gratiarum actio
 (scil. **ΜΑΡΕΝΥΕΠΕΡΜΟΤ**, cf. T., p. **ΡΛΘ**, coll. T., **ΠΙΛΕΡΟΣ ΜΜΑ**
ΟΝΔΥ†, p. **ΠΕ**) ac, post oblatum incensum ac dictum Ps. 50, oratio
 infirmorum (legitur ap. T., pp. **ΡΛΒ-ΡΛΔ**: **ΠΑΛΗΝ ΟΝ ΜΑΡΕΝ†ΕΡΟ**
 ff. 151-152, oratio (dicenda a presbytero primo) **ΔΚ† ΜΠΕΚΕΡΜΟΤ** « Ded
 gratiam tuam » (T., pp. **ΡΛΔ-ΡΛΘ**, addit partes populi **ΚΕ ΕΧ**; cf. Geor
 p. 362); f. 152, rubrica ds accendendo a presbytero primo ellychnio prim
 f. 152, oratio **ΕΘΕ †ΕΥΡΗΝΗ** « Pro pace » (T., pp. **ΡΛΘ, ΡΠ**); f. 152^v
 oratio **ΠΟΤ ΠΙΡΕΚΥΕΝΖΗΤ ΒΩΡΠ ΜΠΕΚΗΛ** « Dominus misericors, ma
 festa misericordiam tuam » (T., pp. **ΡΠ, ΡΠΔ**, Labib. pp. **ΙΕ, ΙΖ**); f. 152^v
 oratio dicenda super oleum, epiclesis, **ΠΟΤ ΠΙΡΕΚΥΕΝΖΗΤ ΦΡΕΓΤΑΔ**
 « Dominus, misericors, sanator » cum rubrica « clamat sacerdos » ante conel

den $\chi\epsilon$ $\phi\omega\kappa$ $\pi\epsilon$ $\pi\omega\omega\gamma$ «Tua est gloria» (T., pp. $\overline{\rho\eta\Delta}$, $\overline{\rho\eta\Xi}$); f. 153^v, ff. 5, 10-20; f. 153^v, post rubricam de dicendo trisagio (missis quae habet pp. $\overline{\rho\eta\Delta}$, $\overline{\rho\eta\Xi}$), Ps. 6, 3, 2 (Labib, psalmorum pericopis add. $\Delta\chi$, pass.); ff. 153^v, 154, sub nota capitis 26, Ioh. 5. 1-3 des. $\epsilon\gamma\omega\omega\gamma$ (sic), 7; versiculos 3^b, 4 (de motu aquae), quibus caret textus bohairicus; ibice supplevit in mg. manus posterior; bohairice leguntur, uncis inclusi, T., pp. $\overline{\rho\eta\epsilon}$, $\overline{\rho\eta\zeta}$; textum integrum praebet Labib, p. $\overline{\kappa\chi}$; cf. dicta hoc commate in descriptione codd. Vat. copt. 9, p. 27, et Vat. copt. 11, 16; ff. 154-155, praemissa rubrica de legeudis a presbytero tribus orationibus pro pace, pro patribus, pro congregatione (leguntur integrae T., pp. $\overline{\rho\eta\theta}$ - $\overline{\rho\zeta\Delta}$) et credo, oratio $\phi\eta\eta\eta\Delta$... $\rho\omega\gamma\theta\omega$ $\eta\tau\epsilon$ $\mu\eta\epsilon\eta\epsilon\zeta$ «Domenus rex aeternitatum» (T., pp. $\overline{\rho\zeta\epsilon}$ - $\overline{\rho\zeta\eta}$, leves praebet discrepantias; in pauca propria habet Labib, pp. $\overline{\kappa\eta}$ - $\overline{\zeta\epsilon}$); in fine f. 155: تم كل الصلاة «Desinit et absoluta est prima Oratio. In pace mini. Amen».

2 (ff. 155^v-156^v) Secunda Oratio. F. 155, praemisso $\text{cyn } \theta\epsilon\omega$, rubrica de accendendo secundo ellychnio a presbytero secundo dicentique ab eo oratione secunda, quae est pro peregrinis (Labib, p. $\overline{\zeta\epsilon}$; egre ap. T., pp. $\overline{\rho\theta\zeta}$ - $\overline{\rho\theta}$); f. 155^v, sub nota capitis 18, Rom. 15, 1; post rubricam de dicendo trisagio (missa mentione de oratione evangelii, de qua T., p. $\overline{\rho\theta\kappa}$), Ps. 101, 1, 2 inc. $\zeta\epsilon\eta$ $\mu\epsilon\theta\epsilon\omega\gamma$; ff. 155^v, 156, sub capitis nota 64, Luc. 19, 1-10; f. 156^v, post monitum diaconi $\tau\omega$ $\overline{\kappa\epsilon}$ $\eta\theta\omega\mu\epsilon\eta$, oratio $\rho\omega\zeta$ $\pi\iota\epsilon\gamma\chi\epsilon\eta\epsilon\eta\eta\tau$... $\phi\eta$ $\epsilon\tau\alpha\epsilon\gamma\omega\omega\pi$ $\epsilon\pi\theta\alpha\zeta$ «Domine misericors ... qui suscepisti» (T., pp. $\overline{\rho\theta\Delta}$ - $\overline{\rho\theta\epsilon}$); f. 156^v des: $\text{كلمت الصلاة الثانية بسلام من الرب}$ «Absoluta est Oratio secunda. In pace mini. Amen».

3 (ff. 157-159) Tertia Oratio. F. 157, rubrica de accendendo tertio ellychnio a presbytero tertio atque de recitanda oratione tertia, quae est de fructibus (Labib, p. $\overline{\mu\zeta}$; integre ap. T., pp. $\overline{\rho\theta\epsilon}$ - $\overline{\rho\theta\eta}$); f. 157^v, sub capitis nota 16, I Cor. 12, 28-13, 8 des. $\mu\eta\epsilon\gamma\epsilon\tau$ $\epsilon\eta\epsilon\zeta$; f. 157^v, post rubricam de dicendo trisagio, Ps. 37, 2, 3; ff. 157^v, 158, sub capitis nota 19 (18), Matth. 10, 1-8; ff. 158-159, post monitum diaconi $\tau\omega$ $\overline{\kappa\epsilon}$..., oratio $\kappa\epsilon\mu\alpha\pi\omega\gamma\tau$ $\rho\omega\zeta$ $\pi\epsilon\eta\eta\omega\gamma\tau$ «Benedictus es Domine, Deus pater» (T., pp. $\overline{\rho\eta\tau}$ - $\overline{\rho\eta\zeta}$; tum in f. 158^v, tum in f. 158^v, incisa quaedam textu praetermissa, in mg. per transversum adiecta sunt).

4 (ff. 159-161) Quarta Oratio. F. 159, rubrica de accendendo quarto ellychnio a presbytero quarto necnon de recitanda oratione quarta, quae est de rege (integre ap. T., pp. $\overline{\rho\eta\zeta}$ - $\overline{\rho\eta\theta}$, et ap. Labib, pp. $\overline{\zeta\kappa}$ - $\overline{\zeta\Delta}$); f. 159^v,

in ab infirmitatibus corporis » (T., p. $\overline{\text{CK}}\overline{\text{E}}$, Labib, p. $\overline{\text{PI}}\overline{\text{F}}$, Denzinger, p. 498), non autem « a morbis tam spiritus quam corporis », ut habet Denzinger, p. 505, iuxta textum mere arabicum codicum Vat. copt. 55 (D. 1709) et Vat. copt. 79 quorum alter e prioris paucis mutatis exscriptus est; incisum « a morbis spiritus » desideratur etiam in codd. Borg. copt. 112 (D. 1307-1308), f. 108^v, et Borg. copt. 125 (saec. XIV), f. 152^v; f. 165^v sub rubrica « Ipsi eum adline ungentibus cantet populus », $\overline{\text{O}}\overline{\text{E}}\overline{\text{T}}$: $\overline{\text{E}}\overline{\text{T}}\overline{\text{E}}$ $\overline{\text{O}}\overline{\text{Y}}\overline{\text{O}}\overline{\text{N}}$ $\overline{\text{T}}\overline{\text{O}}\overline{\text{T}}\overline{\text{E}}\overline{\text{N}}$ $\overline{\text{N}}\overline{\text{T}}\overline{\text{M}}\overline{\text{O}}\overline{\text{Y}}\overline{\text{M}}$ « O sancti, quibus est fons » (pp. $\overline{\text{CK}}\overline{\text{F}}$, $\overline{\text{CK}}\overline{\text{A}}$, Labib), pp. $\overline{\text{PI}}\overline{\text{A}}$, $\overline{\text{PI}}\overline{\text{E}}$; f. 165, dum plene habet (pp. $\overline{\text{CK}}\overline{\text{F}}$ - $\overline{\text{CK}}\overline{\text{E}}$) quae sunt agenda et dicenda in conclusione ordinis compadis, desinit codex brevi rubrica: « Die hymnum angelicum, Pater noster; dicat sacerdos absolutionem Filii; frater aegrotus ungat se oleo nec compleantur septem dies (de hoc tacet T.) et sumat de mysteriis sanctis. In pace Domini. Amen ».

XVI (ff. 166-171^v) Canon statutus a Petro episcopo civilis Pemgê, ut legatur super pelvim die 5 abib, in festo Apolloniorum Petri et Pauli. Canonem ediderunt Tuki (T.), $\overline{\text{PI}}\overline{\text{M}}\overline{\text{E}}\overline{\text{P}}\overline{\text{O}}\overline{\text{C}}$ $\overline{\text{A}}\overline{\text{A}}\overline{\text{P}}\overline{\text{C}}\overline{\text{N}}\overline{\text{A}}\overline{\text{Y}}\overline{\text{T}}$, pp. $\overline{\text{YI}}\overline{\text{E}}$ - $\overline{\text{Y}}\overline{\text{Z}}\overline{\text{A}}$ (tacet nomen Petri episcopi), et Bahûm Baramûsi, $\overline{\text{PI}}\overline{\text{X}}\overline{\text{O}}\overline{\text{M}}$ $\overline{\text{N}}\overline{\text{T}}\overline{\text{E}}$ $\overline{\text{T}}\overline{\text{A}}\overline{\text{K}}\overline{\text{A}}\overline{\text{N}}\overline{\text{H}}$, Cahirae, 1921 pp. $\overline{\text{P}}\overline{\text{A}}\overline{\text{A}}$ - $\overline{\text{P}}\overline{\text{P}}\overline{\text{O}}$; de canonem vide etiam O. H. E. Burmester, *Two services of the coptic church attributed to Peter, bishop of Behnesa*, in ephemeride *Le Muséon*, XLV, 1932, pp. 237-245, qui praebet Canonis versionem anglicam iuxta f. 1159 Coptic. Mus. Cahirae, cum praefatione et variis lectionibus. f. 166, rubrica monens praeire dicendas esse gratiarum actionem et orationem incensi (add. T. dicendum esse a populo Psalmum 50; prolata sunt praeambula in edit. Cahir., pp. $\overline{\text{P}}\overline{\text{A}}\overline{\text{A}}$ - $\overline{\text{P}}\overline{\text{A}}\overline{\text{A}}$); f. 166, sub capitis ca 9 (om. ar.), Exod. 15, 22-16, 1 des. $\overline{\text{N}}\overline{\text{C}}\overline{\text{I}}\overline{\text{N}}\overline{\text{A}}$; f. 166^{r-v}, Ex. 30, 17-30; f. 166^v, 167, Is. 1, 17-26; f. 167^{r-v}, Is. 35, 1-10; ff. 167^v, 168, Is. 43, 16-44, 6; f. 168^{r-v}, Zach. 8, 7-19; f. 168^v, Zach. 14, 8-11; f. 168^v, monet nota arabica dicendum esse « Apostolum » ex officio pelvis necnon Ps. (scil. I Tim. 4, 9-5, et Ps. 50; cf. T., p. $\overline{\text{CQ}}\overline{\text{Z}}$; T., pp. $\overline{\text{YK}}\overline{\text{B}}$ - $\overline{\text{YK}}\overline{\text{E}}$, pro $\overline{\text{Y}}\overline{\text{Z}}\overline{\text{A}}$ - $\overline{\text{Y}}\overline{\text{Z}}\overline{\text{E}}$, integram praebet lectionem Apostoli et, post rubricam, Ps. 50, 9, 12; item Cahir., pp. $\overline{\text{PNE}}$ - $\overline{\text{PZ}}$; ff. 168^v, 169, Ioh. 5, 1-17 (om. Ioh. 5, 3^b, 4, quae T. nuncis claudit, integrum textum praebet Cahir., pp. $\overline{\text{PZ}}$, $\overline{\text{PZ}}\overline{\text{A}}$; cf. dicta de f. 153^v; de lectionis Ioh. arabice iteratur in summo f. 169^v; f. 169^v, rubrica arabica praebet decies dicendum esse a populo 'kyrie eleison' in (tono) maiore, a sacerdote dicenda septem orationes maiores, troparium evangelii necnon orationem pelvis feriae V Paschatis superius scriptam (cf. f. 148), cuius initium

est $\Phi\eta\epsilon\tau\alpha\sigma\mu\omega\rho\varsigma$; sequitur, bohairice arabice, nota de recitandis cen-
 $\kappa\epsilon$, tribus orationibus maioribus et Credo necnon de dicendo $\pi\rho\sigma\phi\epsilon\eta$,
 a diacono ac sequente oratione a presbytero (T., pp. $\overline{\gamma\alpha}$ [pro $\overline{\gamma\alpha\alpha}$] - $\overline{\gamma\beta}$);
 plurima addit inter quae septem orationes maiores; item Cahir., pp. $\overline{\rho\zeta\epsilon}$ - $\overline{\rho\tau}$.
 cf. Burmester, pp. 239-241); f. 169^v, oratio $\Phi\eta\eta\beta\ \pi\iota\pi\alpha\tau\tau\omicron\kappa\rho\alpha\tau\eta$
 « Domine omnipotens » (T., pp. $\overline{\gamma\alpha\theta}$, $\overline{\gamma\eta}$; cf. Burmester, p. 241), et
 monitionibus diaconi i $\kappa\alpha\theta\iota\mu\epsilon\eta\iota$, ante $\pi\iota\overline{\rho}\mu\omicron\tau$ « Gratia », et i $\alpha\lambda$.
 $\tau\omicron\zeta\epsilon\varsigma$, ante $\eta\theta\omicron\kappa\ \pi\epsilon$ « Tu es »; sequitur « populus: $\pi\iota\chi\epsilon\rho\upsilon\gamma\iota$.
 initium solum (T., p. $\overline{\gamma\eta\alpha}$); ff. 169^v, 170, post rubricam: « Sacerdos: $\alpha\gamma$.
 $\overline{\gamma}$, $\overline{\sigma\gamma\chi\omicron\gamma\alpha\beta}$ $\overline{\gamma}$ « Sanctus ter », oratio $\mu\omicron\iota\ \eta\alpha\eta$ « Da nobis » (ι .
 $\pi\epsilon\kappa\rho\alpha\eta\ \epsilon\theta$... « nomen sanctum tuum »; T., pp. $\overline{\gamma\eta\alpha}$, $\overline{\gamma\eta\beta}$, Burmester,
 pp. 242, 243); f. 170^{r.v}, praemisso « Diaconus $\pi\rho\sigma\epsilon\gamma\zeta\alpha\sigma\epsilon$, sacerdos
 oratio $\pi\omicron\tau\ \eta\eta\varsigma\ \pi\chi\chi\epsilon$ « Domine Iesu Christe » cum monitione diaconi $\pi\rho$.
 $\sigma\epsilon\gamma\zeta\alpha\sigma\epsilon$, ante $\dagger\eta\omicron\upsilon\ \omicron\eta\ \pi\omicron\tau$ « Nunc rursus, Domine » (T., pp. $\overline{\gamma\eta}$,
 $\overline{\gamma\eta\epsilon}$, Burmester, pp. 243, 244); f. 170^v, rubrica arabica « Populus de
 Pater noster, sacerdos absolutionem ad Filium, dicitur $\sigma\mu\omicron\upsilon\ \epsilon\epsilon\tau$
 'Benedicite Domino' (scil. Ps. 150, quem integrum habet T., pp. $\overline{\gamma\eta}$.
 $\overline{\gamma\eta\eta}$), (sacerdos) ter signat aquam; dein diaconi hanc cantant p
 liam dum sacerdos lavat pedes populi » (cf. Burmester p. 244); ff. 17.
 171, psallia $\alpha\ \pi\epsilon\eta\omicron\tau\ \eta\eta\varsigma\ \pi\chi\chi\epsilon\ \dagger\ \eta\omicron\upsilon\mu\eta\eta\iota$ « Dominus noster Ies
 us Christus dedit signum » (T., pp. $\overline{\gamma\eta\eta}$ - $\overline{\gamma\zeta\alpha}$, Burmester pp. 2.
 245); f. 171^v, gratiarum actio post pelvim $\tau\epsilon\eta\varsigma\epsilon\pi\overline{\rho}\mu\omicron\tau$ « Gra
 tias agimus » (T., p. $\overline{\gamma\zeta\alpha}$, Burmester, p. 245). In fine conclusio arabi
 cā: ما يحب قرآنه على القصرية في يوم عيد ابائنا الرسل القديسين ائمة الدين وبرهان اليقين
 بطرس وبولس الذي هو الخامس من شهر ابيب بسلام من الرب امين « Absolutum »
 quod legendum super pelvim die festo patrum nostrorum Apostolorum et
 eorum, principum religionis et argumenti fidei firmæ, Petri et Pau
 die quinto mensis abib. In pace Domini. Amen; in imo mg. interior
 (2) يا رب بعموك واحسانك امنى لنا « Domine, dona nos auxilio tuo et beneficiis »

XVII (f. 174^{r.v}) Hortationes ad monachos, arabice tantum. Pro
 mittitur: « In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, Dei unici. In
 primis, Deo iuvante eiusque bonitatis praesidio, scribere hortationem
 ad monachos postquam monachi facti sunt ». ¹ (f. 174^{r.v}) Hortatio prima, i:
 اليوم يا اخوة حضر زما . خلاصكم وتجديدكم اليوم « Hodie, fratres, adest temp
 us salvationis vestrae et renovationis, hodie »; des: والاب الذي لا ابتدا
 والروح القدس المتبقي المساوي معه بالطبيعة معطي الحياة من لان والى الابد امين
 Patre qui est absque principio atque Spiritu sancto procedente ab »

ae secundum naturam consubstantiali, atque vivificante, ex hoc nunc
usque in aeternum. Amen »; ² (f. 174^v) hortatio altera, inc.: **ايها الاخ**
« O frater amate, dilecte,
sto gradus huius virtutem quem consecutus es ad salutem »; des.:
وسلام ربنا يسوع المسيح ... يكون معي ومعك ومع جميع الحاضرين كل حين وكافة السام
« et pax Domini nostri Iesu Christi ...
mecum et tecum, et cum omnibus adstantibus, omni tempore, et uni-
sitati auditorum. Et Domino nostro gloria et super nos misericordia
is in aeternum. Amen ».

XVIII (ff. 175^{r-v}) *Benedictio monachi*. Textus solis constat rubricis
ibicis cum orationum initiis bohairicis; cf. cod. Vat. copt. 45, ff. 70-92^v,
quo non raro discrepat, pressius passim sequens ordinem editionis
aphaelis Tuki, **ⲛⲓⲕⲱⲙⲁ ⲉⲉⲣⲁⲡⲁⲛⲁⲛⲟⲕⲧⲓⲛ**, pp. **ⲡⲛⲁ** sqq.; nonnullas
super habet rubricas proprias; inc.: **يُنْبَنِي لِلذِّي يَجِبُ اَنْ يَصِيرَ رَاهِبًا اِنْ يَقْطَعُ**
« Oportet ut qui
tat fieri monachus primum e medio tollat suam rerum mundanarum
licitudinem, derelinquat familiam, proximos et bona »; des.:
ويقول
الكاهن **ⲛⲁⲕⲟⲕ ⲡⲟⲧ** وتحليل الابن **ⲉⲉ ⲡⲟⲧ**
« dicit sacerdos 'Utique Domine, Domine' et absolutionem ad-
lium 'Tu, Domine' usque ad finem, et legitur hortatio assumendae
scullae propria ».

XIX (ff. 176-193) *Ritus ordinationum bohairice et arabice*, fere ut
cod. Vat. copt. 44, ff. 2^v-19^v, addita tamen orationum versione arabica.

1 (ff. 176-177^v) *Ordinatio lectoris*; cf. cod. Vat. copt. 44, ff. 2^v-4^v.
ad., in ipso textu vel in mg., addit formulam adhibendam dum ordo non uni-
li sed pluribus confertur; leves insuper praebet discrepantias in orationibus
in exhortatione arabica, in fine legenda, quae inc.: **يا ابني هذا اول منزلة**
2 (ff. 178-180) *Ordinatio subdiaconi*; cf. cod. Vat. copt. 44,
5-7^v. F. 179^v, ante rubricam **ⲧⲓ ⲡⲉ ⲛⲓⲕⲓⲧⲉ** (Vat. 44, f. 6^v), om. rubricam
ⲟⲛⲉⲕⲁ ⲉⲛⲉⲙⲉⲛⲧ ... nec iterat **ⲉⲛⲟⲱⲉⲙⲉⲙ** (Vat. copt. 44, f. 6^v, lin. 12
fin.); f. 180, catecheseos finalis habet tantum versionem arabicam quae
nsentit, licet non ad verba, cum textu cod. Vat. copt. 44, f. 7^v; inc.:
يا ابني قد اتممت; in fine, om. canonem septimum Hippolyti.

3 (ff. 180^v-184) *Ordinatio diaconi*; cf. cod. Vat. copt. 44, ff. 8-11.
180^v, in fine rubricae, add.: « facie eius conversa ad orientem »; f. 181,
rubrica ante orationem **ⲁⲉⲁ ⲡⲟⲧ**, pro « ad altare » (Vat. copt. 44, f. 9),
abet « ad orientem »; hanc autem orationem, sicut cod. Vat. copt. 45, f. 43,

rum prior occurrit in cod. Vat. 45, ff. 60-61, neglectis tamen quae in
 die leguntur f. 187, l. 2 a. fin.: *واوصيك الوصية الكبرى الضرورية* « tibi dedit
 datum magnum stricte urgens », usque ad f. 187v, l. 14: *ونعمة الرب*
 « et (sit) gratia Dei abundans super te »; altera autem, pro presby-
 tero monacho, inc.: *ابا اليك* (T., p. 26, D., pp. 14, 15);
 87v, arabice solum legitur rubrica « Ordinatus osculatur » (cod. Vat.
 44, ff. 14v, 15); f. 188, *ἡ ἀρχὴ* a coetu presbyterorum dicendum tono
ἡ ἀρχὴ « Vade », inc.: *ἡ ἀρχὴ τοῦ πνεύματος* « Magnifica
 uni mecum »; des.: *ὁ πρεσβύτερος Ν.* « o presbyter N. »;
 88r.v, praecedentia *ἡ ἀρχὴ* commentarius arabicus, inc.: (cancell.) *اعلموا*
تعالوا (suprascriptum) *ابها الاباء الروحانيين والاخوة النبية* (suprascriptum) *لنجد بالروح*
عنيت {Scitote}, patres spirituales et fratres illustres, ut gaudeamus
 ritu et corde »; des.: *ἡ ἀρχὴ* *امين* *تقولنا* *اجمين* (amen) « Amen. Dicamus
 nos: 'Kyrie' »; f. 188v, catechesis arabica (additur in titulo: « inventa in
 codice »), fere ut in cod. Vat. copt. 44, f. 15, inc.: *اعلم اليك ابها الاخ*
 imo mg. nota arabica: « Oratio (ritus) ordinationis hegumeni ».

5 (ff. 189-191v) Ordinatio hegumeni; cf. cod. Vat. copt. 44,
 15v-18v. F. 189, in rubrica praevia om. *ἡ ἀρχὴ* dicendum a populo additque,
 fine, *ἐπὶ ἡ ἀρχὴ* « ad orientem »; f. 191, ut cod. Vat. copt. 45, f. 68, in
 orationis episcopi om. *ὁ ἡγούμενος* additque « ter signat cruce... »;
 91r.v, onissa rubrica « Osculetur altare... », habet solam monitionem ara-
 am quae legitur fere ut in cod. Vat. copt. 44, f. 18v, inc.: *اعلم اليك ابها الاخ*.

6 (ff. 192-193) De archidiacono, ut in cod. Vat. copt. 44, f. 19r.v.

XX (ff. 193-209v) Benedictiones variae.

1 (f. 193) Sub rubrica « Psalmus, in alio codice 'pro consecratione
 ptisterii' », Ps. 25, 8, 11 inc. *ἡ ἀρχὴ*, 12, *ἀν.*; desinit nota arabica:
 « inde Evangelium Zachaei » (Luc. 19, 1-10; cf. Denzinger, *Ritus Orien-
 tum*, t. I, p. 246, linn. 3-7).

2 (f. 193) Consecratio calicis eiusque veli, ut in cod. Vat.
 44, f. 63r.v.

3 (ff. 193v, 194) Consecratio cochlearis; cf. cod. Vat. copt. 44,
 63v, 64; f. 193v, lin. 8 a. fin., post. *ἡ ἀρχὴ* *εὐχαριστία*, addit *ἀπὸ τοῦ*
ἡ ἀρχὴ *ἡ ἀρχὴ* « accepit servus tuus Moyses » quod legitur in cod.
 44, f. 62, lin. 14 a. fin., in consecratione instrumentorum; desinit, ut
 1, f. 62v, « accepit chrisma... dicens *ἐν ἡ ἀρχὴ* ».

4 (f. 194^r.v) Consecratio veli tincti, ntin cod. Vat. copt. 44, f. 6.

5 (ff. 196-207) Ordo consecrationis baptisterii, sub tit.

ترتيب وضعه ايونا القديس ابا بطرس اسقف مدينة البهنا « Ordo statutus a patre sancto Petro episcopo civitatis Bahnasā »; bohairice et arabice i. rubricis arabicis. Ordinem, tacito nomine episcopi Petri, edidit Tuki (παιερος ιουαχναυ†, pp. pñē - cñh, quam editionem, add. praefatione et variis lectionibus, latine vertendam curavit Denzinger (op. laud., t. I, pp. 235-246; vide etiam O. H. E. Burmester, *Two services the coptic Church*, in ephemeride *Le Muséon*, t. XLV, 1932, pp. 246-254, rubricis arabicis addit versionem anglicam. F. 196, rubrica arabica praegit legitur fere ut ap. T., p. pñē (D., p. 236), verum post ϣι†TEN NIEYXH « preces », pro « episcopus discooperit caput suum », habet « ad nomen episcopi archipresbyter velo serico tollit tiaram (عمامة) episcopi »; f. 196, oration « Miserece nostri », « Adoremus Patrem », « Ut laudemus te », quae inter leguntur ap. T., pp. pñē - pñz (D., pp. 236, 237), codex initia tantum laudet in rubrica quae praecedat Ps. 121, pro « unus sacerdos » vel « primo sacerdotum » (D., p. 237, n. 1), scribit « Pater episcopus »; ff. 196-1 Pss. 121, 126, 131 (cod. 126), cum nota marginali arabica de Pss. inter recitandis; similis nota legitur ff. 197, 198, de Pss. 132, 133, qui desiderantur, spatio relicto vacuo ad eosdem recipiendos; f. 198^r.v, Ps. 1. f. 199, rubricam de legendo Ps. 135 per tetrasticha (ΛΕΞΙC ΝΕΛΛ ΛΕΞ ar.: رَج رَج) sequitur primus Psalmi versiculus; rubricae « Dein dicitur tono sabbati gaudii, sono campanae » annectitur solum initium Cantici « Le demus Christum » (T., pp. pñx - c, D., pp. 237, 238), sicut et solis ver bohairicis ϣι†TEN NIEYXH incipit conclusio quae dein arabice protrahit usque ad finem (T., p. c, D., p. 238); f. 199, lectiones e libris Veteri Testamenti praecedat rubrica arabica « Tunc sedet episcopus in throno diaconus incipit lectionem prophetiarum easque interpretatur diaconus sunt autem »; ff. 199-200, Gen. 28, 10-22; f. 200^r.v, Is. 1, 16-25 δ εΟΥΤΟΥΒΟΥ; ff. 200^v-202, Ezech. 40, 1-19; f. 202^v, rubrica de recitandis tono consueto ΝΙΕΝΟC ΤΗΡΟΥ (Ps. 116) cum nota: « integro dicendus ΛΟΞΑ ΠΑΤΡΙ, etc.; universe convenit cum editione T., pp. cñ - cī (l. pp. 238, 239), initiis tantum traditis Ps. et hymnorum quos integros habet T. omisssaque mentione hymni ΝΕΟ ΠΕ ΤΥΜΟΥΡΗ; ff. 202^v, 203, sub no capitis v, Eph. 4, 1-10; f. 203, lectionem Pauli sequitur rubrica arabice « Infra lectionem Pauli coptice, unus e sacerdotibus dicit πΩC Ν† {† cancell.} ΝΙ†ΝΟC « Domine scientiarum », coptice dicitur catholicorum « infra lectionem dicit sacerdos πΩC ΠΕΝΝΟΥ† 'Domine Deus noster', atq.

soluta interpretatione, sedent sacerdotes et ministri dicitque episcopus per eos absolutionem $\pi\iota\pi\epsilon\varsigma\tau\alpha\lambda\theta\delta\omicron$ 'Sanator' et $\kappa\epsilon\kappa\acute{\epsilon}\beta\iota\alpha\iota\kappa$ 'Servi tui' » (Cod. T., pp. $\overline{\text{CIX}}$ et $\overline{\text{CIX}}$, legitur partim ante, partim post lectionem epistolae catholicae, D., p. 239); f. 203^{r-v}, sub nota capitis $\overline{\text{F}}$, I Petr. 3, 22; f. 203^v, rubrica « Deinde dicitur $\chi\chi\epsilon\pi\epsilon$ (correctum in $\psi\alpha\pi\epsilon$) $\Phi\tau$ eus' et $\kappa\epsilon\mu\alpha\rho\omega\upsilon\tau$ 'Benedictus', levat episcopus incensum una cum, sacerdos assistens dicit orationem Actuum illic incensantur quibus agnuit »; ff. 203^v, 204, sub nota capitis $\overline{\text{CIX}}$, Act. 19, 1-10; f. 204, rubricae dicendis post lectionem Actuum ut ap. T., pp. $\overline{\text{CIE}}$ – $\overline{\text{CIH}}$ (D., pp. 239, 240), solis tamen relatis orationum initiis; f. 204, Ps. 113, 3, 5; f. 204, nota arabica: « Iuxta alium codicem, dicitur Evangelium Zachaei publicani (Act. 19, 1-10) et alterum ex Matthaeo 'Quoniam venit Iesus in regionem caesareae Philippi' (Matth. 16, 13-19), et pars c Ps. 25 ante Evangelium; scripta est infra » (f. 206^v; cf. T., pp. $\overline{\text{CXI}}$ – $\overline{\text{CXII}}$, D., p. 246); f. 204^v, Matth. 17, 1-5; ibid., nota arabica: « dicitur alterum Evangelium $\epsilon\gamma\alpha\gamma\epsilon\lambda\iota\omicron\kappa\alpha\tau\alpha\iota\omega\alpha\kappa\epsilon(\phi\alpha)\lambda\epsilon\omicron\omicron\iota\iota\mu\epsilon\kappa\epsilon\kappa\alpha\iota\lambda\epsilon\kappa\epsilon\pi\omega\iota\alpha\iota$: $\eta\tau\epsilon\omicron\upsilon\gamma(\lambda\alpha\iota)$ estque scriptum in prima Oratione officii Lampadis » (cf. f. 153^v, c. 5, 1 sqq.); altera pars rubricae: « tunc dicitur $\overline{\text{KE}}$... » ut ap. T., pp. $\overline{\text{CXI}}$, $\overline{\text{CXI}}$ (D., p. 240); f. 205, oratio salutationis ($\alpha\sigma\pi\alpha\varsigma\mu\omicron\varsigma$) dicenda episcopo $\psi\omega\pi\epsilon\rho\kappa\iota\pi\alpha\iota\tau\epsilon\omicron$ « Suscipe hanc orationem » (T., p. $\overline{\text{CXI}}$, D., p. 240); f. 205, rubrica: « Tunc dicitur (a populo) salutatio $\rho\alpha\psi\omega\iota\omicron\epsilon\lambda\eta\lambda$ « Gaude et laetare » (integram habet T., p. $\overline{\text{CXII}}$), dicit diaconus $\pi\rho\sigma\phi\epsilon\rho\iota\kappa$, sacerdos dicit integre $\iota\alpha\gamma\alpha\pi\eta\tau\omicron\upsilon$ (integre ap. T., f. 241); dicitur dein $\tau\epsilon\pi\omicron\upsilon\omega\upsilon\tau$ 'Adoramus'; ungit in forma crucis vivim et ollas dicitque sacerdos $\omicron\kappa\epsilon\mu\alpha\tau\alpha\pi\alpha\kappa\tau\omicron\iota\omicron\kappa$ (quae sequuntur orationem $\eta\alpha\gamma\alpha\pi\eta$ om. T. per homoioteleuton); populus $\kappa\epsilon\mu\epsilon\tau\alpha\pi\alpha\tau\omicron\varsigma$... », et reliqua ut ap. T., pp. $\overline{\text{CXII}}$, $\overline{\text{CXI}}$ (D., p. 241); hic $\omicron\iota\epsilon\pi\epsilon\tau\epsilon$ habet $\epsilon\pi\iota\kappa\kappa\omicron\pi\omicron\varsigma$, ut saepe alibi; f. 205^{r-v}, oratio $\phi\eta\eta\beta\epsilon$ « Domine, Domine » (T., pp. $\overline{\text{CXI}}$, $\overline{\text{CXI}}$, D., p. 241); f. 205^v, praemisso: diaconus: Qui sedetis surgite, $\eta\theta\omicron\kappa\gamma\alpha\rho\phi\eta\epsilon\tau\alpha\kappa\chi\omicron\varsigma$ « Tu enim dixisti » (T., p. $\overline{\text{CXI}}$, D., p. 241); f. 205^v, omittit quae leguntur ap. T., p. $\overline{\text{CXI}}$, lin. 6 a. fin.: $\omicron\delta\iota\alpha\kappa\omicron\pi\omicron\varsigma\lambda\epsilon\gamma\epsilon\iota$ « eic $\alpha\eta\alpha\tau\omicron\lambda\omicron\varsigma$, usque ad $\overline{\text{CXII}}$, lin. 4 a. fin.: $\epsilon\omega\beta\eta\iota\beta\epsilon\kappa$ (D., p. 241: « Diaconus dicit: Ad vultum... » usque ad p. 242: « in omnibus »), addito in mg. monito arabico de omissione; ff. 205^v, 206, praemissis $\omicron\delta\iota\alpha\kappa\omega\pi\pi\rho\varsigma\epsilon\gamma\chi\alpha\epsilon\epsilon$ $\iota\epsilon\pi\epsilon\tau\epsilon$, oratio $\pi\epsilon\kappa\omicron\tau\epsilon\iota\eta\varsigma\pi\chi\chi\epsilon$ « Domine noster Iesu Christe » (T., pp. $\overline{\text{CXII}}$ – $\overline{\text{CXII}}$, D., pp. 242, 243; cf. cod. Vat. 44, f. 61); f. 206, rubrica $\omicron\lambda\alpha\omicron\varsigma\alpha\tau\alpha\tau\omicron\epsilon\lambda\epsilon\omicron\varsigma\omicron\upsilon\gamma\kappa\epsilon$, dein: $\omicron\iota\epsilon\pi\epsilon\tau\epsilon\epsilon\pi\iota\kappa\kappa\omicron\pi\omicron\varsigma$ et oratio $\tau\epsilon\pi\omicron\upsilon\omega\upsilon\tau$

πὸς « Nunc igitur Domino » (T., pp. 62A, 62A, D., p. 243); f. 206^v, rubrica de dicendis et agendis in ipsa benedictione columbethrae, cum levi diaphantia datisque in cod. solis orationum initis, leguntur ap. T., pp. 62A, 62A (D., pp. 243, 244); f. 206^v, Ps. 25, 8, 11 inc. **κοτ<τ>**, 12; Ps. 26, 4; Ps. 43, 4; ff. 206^v, 207, rubricam de dicendis **εμου εροι** « Benedic mihi », et sequitur versiculus integer **εμαρωοντ** « Benedictus », ut ap. T., 62A (D., p. 244); f. 207, ritus finalis etiam ut ap. T., pp. 62A - 62A, solis tam integre scriptis formulis unctionis baptisterii, necnon **εξαοτιτος κς.**, fine: **تم وكل بسلام من الرب سبحانه امين** « Desinit et absolutum est. In ps. Domini. Ipsi gloria. Amen ».

6 (ff. 207^v-209^v) Ordo renovationis calicis si quis defectus acciderit, praemisso **الاله الواحد القدس الروح والابن والابن** « In nomine Patris et Filii et Spiritus sancti, Dei unici »; cf. codic. Vat. copt. 17, ff. 129-131, et Vat. copt. 24, ff. 268-271; Tuki, **πικωμ ητ πικωμ ητ ηανασφορα**, pp. 77B - 78A. Tuki in describendo Ordine, quem se invenisse asserit (p. 77B) in manuscripto monasterii S. Macarii, cum codice consentit, at p. 77B, linn. 1-5, et p. 77B linn. 2-6, integre exhibet **ανερεμνημα...**, **αρεμασεμ...** additque pp. 77B, 77B, verba consecrationis panis et vini. ff. 207^v, 208, I Cor. 10: 23-27; f. 208, Ps. 22, 5; f. 208^v, Matth. 26, 26-29; f. 208^v, oratio **φ ογοφ φηης ητε ογον ηβεν** « Deus et Dominus omnium » (T., p. 77B ff. 208^v, 209, oratio **φ ηης πὸς ης** « Domine, Domine Iesu » (T., pp. 77B 77B), bobairice tantum; f. 209^v, rubrica arabica finalis ut ap. p. 78, 78A.

7 (f. 209^v) Oratio dicenda post evangelium in ritu consecrationis altarium, bobairice tantum, inc.: **† μετωμα ηδωλον** « Idololatria » (T., **πμερος ιμαρεσαν†**, p. 78A; v. sup. f. 47).

XXI (ff. 210-221^v) Benedictio monachi, monialis et abbatis.

1 (ff. 210-216) Ordo constitutionis monachi et ritus tendendi schematis; cf. cod. Vat. copt. 45, ff. 70-92^v. ¹ (ff. 210-211) Constitutio monachi; cf. cod. Vat. 45, ff. 70-82^v. ff. 210, in rubrica praemittit monitum de dicendis **κε εχ** et **τενοωωγτ**; f. 210, lectio Epb. 6, 10 sqq., habetur initium addita monitione arabica: « Scripts in Oratione septima Lampadis, ad paginae numerum » (hic deest; v. f. 164); f. 210, rubrica « Tunc dicunt agios, orationem Evangelii et Ps. 131, 1 prima verba »; Evangelium et Ps. sumuntur e Baptismo, ad Lib.

Evangelium, ad paginam numerum 19 » (v. f. 15^v, ca. fin.); ff. 210-211, rubricam de praemittendis orationibus pro pace, pro patribus et congregatione neonon credo, oratio **ϥΗΗΒ ΠΟC ... ΦΗ ΕΤΥΟΠ**, ut in Vat. 45, ff. 75-77^v; f. 211, rubrica et oratio **ϥΗΗΒ ... ΦΙΩΤ** ut in Vat. 45, ff. 77^v-78^v, at partim bohairice tantum; f. 211^v, oratio gramm **ΤΕΝΥΠΕΡΜΟΤ** (Vat. 45, ff. 78^v-79^v); f. 211^v, 212, praemissio sirice et arabice « Dic hanc orationem », **ΠΟC ... ΦΗ ΕΤΑCΕΝΤΕΝ** (t. 45, ff. 79^v-81^v); f. 212^v, praemissio « Surgit et signat in forma sanctae vestimenta », ritus benedictionis et traditionis tunicae, pilei et ciui-
li, ut in cod. Vat. 45, ff. 81^v, 82, addito ut ibid., f. 82, monito de oranda absolutione etc. si non imponatur schema. In fine: الحمد لله لوليا Domino nostro »; ² (ff. 213-216) traditio schematis; cf. d. Vat. copt. 45, ff. 82^v-92^v. Ff. 213-215^v, rubricae et orationes **ϥΗΗΒ ... ΕΤΥΠΕΡΜΟC, ΠΟC ... ΦΗ ΕΤΑCΕΝΤΕΝ, ΕCΜΑΡΩΟΥΤ, ΜΟΙ CΙΩΤΚ, ΟΥCΚ, ΠΟC ΙΗΣ ΠΥC ΠΙΡΑΝ ΝΑΤCΑCΙ, ϥΗΗΒ ... ΕΤΘΕΝ ΤΦΕ**, ut in cod. Vat. 45, ff. 82^v-91^v; attamen, f. 214^v, in oratione **ΠΟC ... ΦΗ ΑCΕΝΤΕΝ**, post verba **ΝΕΜΙ ΕΝΙΜΕΤCΑΗΚΟΤC ΕΠΧΙΝΧΩΚ ΕΒΟΛ** et **ΕΝΕC ΑΜΗΗ** « scire insidias plene usque in saeculum. Amen », quae is includit, calligraphus notat arabice: « alter codex » atque prosequitur **ΕΝΙΜΟΚΟC ΝΤΕ ΠΙΛΙΑΒΟΛΟC**; cf. T., **ΠΙΧΩΜ ΕCΕΡΑΠΑΝΤΟΚΤΙΜ, ΠΠΕ**, linn. 16, 17, B. Evetts, *Revue de l'Orient Chrétien*, t. 11, 1906, p. 146: « our qu'il puisse connaître les ruses du diable »; exinde autem usque ad em orationis **ΕCΜΑΡΩΟΥΤ**, desideratur in cod. textus arabicus; f. 215^v, orica arabica: « Ponit crucem super caput ovis (monachi) dicitque absolutionem ad Filium ac legit super eos (sic) hanc hortationem »; ff. 215^v, 216, oratio arabica ut in cod. Vat. 45, f. 92^v, cum levi quadam discrepantia, edita, e. g., post nomen S. Antonii mentione « stella deserti », inc.: اعلم ايها الاخ الحبيب; ³ (f. 216) ordo traditionis schematis pro viris; rituum compendium arabicum in quo preces solis memorantur initii; fine quaedam habet propria de agendis et dicendis post hortationem. c.: (sic) ان كان الاخ يباس القنسوة والاسكيم في يوما واحدا « Quod si frater accipit fiduroba به البسة لا غير واذا ايها ذلك يتبدوا »; des.: بمجدة القداس كالبادة وان كان الاخ قس او شماس يخدم القداس في ذلك اليوم « et ducitur cum ecclesiam, nec quidquam ultra; hoc autem peracto, incipit liturgia issae pro more; quod si frater est sacerdos vel diaconus, ministerio fungitur in missa hoc die »; in fine f. 216: سكمت ترتب لباس الزينة والقنسوة والاسكيم. Absolutus est ritus vestiendi monachos, et cucullae, et schematis ».

2 (ff. 216^v-220^v) Ordo constitutionis monialis. Magna ex parte legitur ut in cod. Vat. copt. 45, ff. 93-104^v; quae codici propria sunt notam F. 216^v, in rubrica praevia, pro Ps. 118, scribitur Ps. 128; in epistola ad Corinthios ignorat quae cod. Vat. 45 in mg. adiecit ad I Cor. 7, f. 217^v, in rubrica quae sequitur lectionem Evangelii, om. « consolatione ff. 218-219^v, orationes **ΦΗΝΒ ... ΦΗ ΕΤΑΓΓΕΛΙΩ, ΦΗΝΒ ... ΤΕΝΤΕ ΤΕΝΥΕΡΜΟΤ** ut in cod. Vat. 45, ff. 97^v-103, verum inde a f. 21 lin. 3, desideratur textus orationum arabicus; f. 219^v, orationi gratiarum actionis **ΤΕΝΥΕΡΜΟΤ** annectit hanc rubricam arabicam: « Quod nunquam est orationum completur ex Ordine monachorum usque ad finem »; dicit hanc orationem quae incipit: **ΦΗΝΒ ΠΟΤ Φ†**, et post eam **ΤΕΝΥΕΡΜΟΤ**, et postea **ΠΟΤ Φ†** et complementum et benedictionem: quod si accipiat schema dicit orationem hanc »; ff. 219^v, 220, oratio **ΕΤΟΥΔΒ** (scil. impositionis manuum post schema) ut in cod. Vat. ff. 103-104^v, at partim bobairice; f. 220^v, sub rubrica « Oratio super oleo pro unctione virginum », **ΦΗΝΒ ... ΠΟΥΡΟ** « Domine ... rex » (om. Vat. 4 Tuki, **ΠΙΧΩΜ ΕΣΕΡΑΠΑΝΤΟΚΤΗΝ**, pp. 316, 317, quaedam addit, alii mutavit; cf. Villecourt, *Bessarione*, ser. III, t. VII, 1909, pp. 317, 341).

3 (ff. 220^v, 221) Benedictio abbatissae. Orationes **ΦΗΝΒ ΠΕΙΛΩΤΗΡ** et **ΤΕΝΥΕΡΜΟΤ** ut in cod. Vat. copt. 45, ff. 105-107, bobairice solum sub rubricis arabicis.

4 (f. 221^r) Adhortatio legenda super monacham, perae eiusdem benedictione; arabice. Praemisso **الروح القدس الاله** « In nomine Patris et Filii et Spiritus sancti Dei unici. Ipsi gloria aeterna, et super nos benedictio eius », inc.: **لمى ايتها** « Scito, soror benedicta, mensuram gratiae quae tibi obvenit; ecce enim induisti schem angelorum »; des.: **نوا الى يا مباركين ابى اربوا الملك المد لكم من قبل انشا العالم**. « والى الابد امين » « شفاعة كانت القديسين الذين ارضوه من البد » « **venite ad me, benedicti Patris mei, possidete regnum paratum vobis ante originem creationis mundi, per intercessionem omnium sanctorum qui Ipsi placuerunt ab initio et usque in saeculum. Amen** »; f. 221^v: **كلت وصية الراهبة بسلام من الرب** « Absoluta est adhortatio ad monacham. In pace Domini Amen, amen, amen ».

5 (f. 221^v) **Ταρχ** pro monachis, Adam, ad modos **δι ουνωνι** « Illi minare », dicendum post arabicam Evangelii lectionem, bobairice tantum inc.: **Φ† ΠΙΝΑΝΤ ΠΙΔΥΜΙΟΥΡΓΟΣ** « Deus misericors, auctor mundi »

α.: ω πο̄ς « o Domine » (T., p. 227, linn. 9-24); quae sequitur interpretatio arabica iuc.: الله الرحوم الخالق الكثير الرحمة اب الانوار « Dens misericors, creator, ius magna misericordia, pater luminum » (T., pp. 227-228, leviter tantum discrepat).

XXII (ff. 222-236v) Ritus sponsalium et matrimonii; bohais et arabice, quaedam arabice tantum pro opportunitate notanda. Ritus de ap. Tuki, πικωμ̄ η̄τε †μετρεωμεωι, pp. 227-228, et in editione Cahirensi كتاب رتبة الاكليل الالحيل, hegumeno Philotheo al-Maqāri, hegumeno Barnaba al-Barnāsi et sacerdote Claudio Georgio, an. 1921. Quum ad codicem magis accedit titio Raphaelis Tuki (T.), hac potissimum ntemur simul ac eiusdem translationis latinae quam cum variis lectionibus praebet H. Denzinger (D.), *ritus Orientalium*, t. II, pp. 367-383; cf. etiam C. Kopp, *Glaube und Sakramente der koptischen Kirche (Orientalia christiana*, vol. XXV), Romae, 1932, p. 192-204; A. Raes, *Le consentement matrimonial dans les rites orientaux phéniciens liturgiques*, t. XLVII, 1933, pp. 136-138.

1 (ff. 222-224v) Ritus sponsalium, sub titulo †ακολouthiā η̄τε †αρηβ̄ ترتيب الانكاح « Ordo sponsalium ». F. 222, post rubricam de ritibus aeviis ac de dicenda gratiarum actione et de offerendo incenso (T., 227, D., p. 367), sub nota α †(α)ρχη, I Cor. 1, 1-10; f. 222v, Ps. 84, 12 (T. 228 ante v. 12, om. codex et Philotheus); ff. 222v, 223, h. 1, 1-17; f. 223, rubrica « Die consolationes tres, pro pace, pro patribus, o congregatione, et credo » (arabice: « Die consolationes, orationes tres credo ») quam sequuntur, ff. 223-224, quattuor orationes (εὐχὴ α - β) sponsalium: †† φη̄ ἐτὰρ φη̄ ἡτὰρ ἡτὰρ « Deus qui formasti », φη̄ η̄β̄ μαίρωμ̄ « Domine, amator hominum », φη̄ η̄β̄ πο̄ς πεννοϋ† φη̄ ἐτὰρ φη̄ ρύφην « Domine, Domine, Deus noster, qui comitatus es », †ενωπειμοτ « Gratias agimus »; om. partes populi quas habet T., pp. 227-228 (D., pp. 367-369; item alibi passim); f. 224v, rubrica bohais arabica de dieodis Pater noster, absolutione et benedictione, ut ap. T., 228 (D., p. 369), adiecto in mg. arabice solum: « Die Pater et absolutionem ad Filium; deinde dicet duodecies Kyrie eleison et dicet benedictionem. Perfectum et absolutum »; f. 224v, oratio super vestes πο̄ς ἡς π̄χ̄ς... η̄ ἐτὰρ σο̄λσελ « Domine Iesu Christe... qui oruasti »; des. ἡ†μεωμ̄ η̄β̄ εν̄ π̄ρμωτ « veritatis; per gratiam » (ut ap. T., pp. 227, 228, linn. 1-10 uel mutatis; D., p. 369, 370).

2 (ff. 225v-233v) Ritus matrimonii, praemisso σὺν θεω, sub titulo: « ετβε̄ ἡτὰρ ε̄ρατ̄ε̄ ἀπιγομ̄ος ترتيب قيام الزواج « De consti-

tutione matrimonii » (arabice: « Ordo constitutionis matrimonii »). Fl. 225
226, post rubricam « Die gratiarum actionem et leva incensum », su
capitis nota $\bar{\epsilon}$, Rph. 5, 22-6, 3; f. 226, sub nota $\bar{\epsilon}$, I Petr. 3, 5-
f. 226^{r.v}, sub nota $\text{M}\bar{\zeta}$, Act. 16, 13-15; f. 226^v, sub nota $\text{I}\bar{\eta}$, Ps. 1
6, et Ps. 127, 3; f. 226^v, sub nota M , Matth. 19, 1-6; f. 227^{r.v}, oratio, divisa
in sectiones quae desinunt $\text{ΤΕΝΤΩΒΘ} \bar{\kappa}\bar{\epsilon}$, $\text{ΠΟΤ} \text{ΠΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ} \Phi$;
 $\text{ΕΤ}\{\Delta\eta\}$ $\text{ΘΕΝΤ}\bar{\tau}\Phi\bar{\epsilon}$ « Domine omnipotens, qui es in caelis » (T., pp. $\text{C}\bar{\eta}\bar{\epsilon}$ - $\text{C}\bar{\zeta}$
D., pp. 371-373; T., p. $\text{C}\bar{\eta}\bar{\epsilon}$, sient et infra, praemittit responsorium; ora
tionem autem tribuit diacono; cf. D., p. 371, n. ***); ff 227^v, 228, praenidis
rubrica arabica « Deinde dicet consolationes et tres orationes et credo »
orationes super coniuges » (infra, f. 233^v, « Die consolationes, pacem, patres
congregationes », cf. T., p. $\text{C}\bar{\zeta}$, D., p. 373), oratio $\Phi\bar{\tau}$ $\Phi\bar{\eta}$ $\bar{\epsilon}\bar{\tau}\{\Delta\eta\}$ ΥΩΣ
 $\text{ΕΘΜΗΝ} \bar{\epsilon}\bar{\beta}\bar{\omicron}\bar{\lambda}$ « Deus, qui es permanens » (T., pp. $\text{C}\bar{\zeta}$, $\text{C}\bar{\zeta}\bar{\lambda}$, D., p. 373)
ff. 228-229, oratio secunda $\text{ΠΟΤ} \text{ΠΕΝΝΟΥ}\bar{\tau}$ $\Phi\text{ρε}\bar{\eta}\bar{\varsigma}\omega\text{Ν}\bar{\tau}$ « Domine, Deus
noster, creator » (T., pp. $\text{C}\bar{\zeta}\bar{\lambda}$ - $\text{C}\bar{\zeta}\bar{\lambda}$, D., pp. 373, 374); f. 229^{r.v}, orati
(tertia) $\text{ΠΟΤ} \text{ΠΕΝΝΟΥ}\bar{\tau}$... $\Phi\bar{\eta}$ $\bar{\epsilon}\bar{\tau}\Delta\eta\bar{\varsigma}\bar{\theta}\bar{\rho}\bar{\epsilon}\bar{\tau}\omega\text{Ν}\bar{\tau}$ ΥΩΠΙ « Domine Deus
noster... qui fecisti vitam oriri » (T., pp. $\text{C}\bar{\zeta}\bar{\epsilon}$ - $\text{C}\bar{\zeta}\bar{\zeta}$, D., pp. 374, 375).
ff. 229^v, 230, oratio $\text{ΡΕΚΠΕΚΜΑ}\bar{\varsigma}\chi$ ΠΟΤ « Inclina aurem tuam, Domine
(T., pp. $\text{C}\bar{\zeta}\bar{\eta}$, $\text{C}\bar{\zeta}\bar{\theta}$, sub titulo « Oratio inclinationis capitis », D., p. 375).
f. 230, sub titulo « Die unctionem », arabice: « Oratio super oleum comunque
(coniugum) unctio », $\Phi\bar{\eta}\bar{\eta}\bar{\nu}$... $\Phi\bar{\eta}$ $\bar{\epsilon}\bar{\tau}\bar{\epsilon}$ $\bar{\epsilon}\bar{\beta}\bar{\omicron}\bar{\lambda}$ $\bar{\rho}\bar{\iota}\bar{\tau}\bar{\epsilon}\bar{\nu}$ $\bar{\eta}\bar{\kappa}\bar{\eta}\bar{\eta}\bar{\epsilon}\bar{\mu}\bar{\alpha}$ $\bar{\eta}\bar{\tau}\chi\omega\bar{\iota}\bar{\tau}$
« Domine ... qui per fructum olivae » (T., pp. $\text{C}\bar{\delta}\bar{\lambda}$ [pro $\text{C}\bar{\delta}$], $\text{C}\bar{\delta}\bar{\lambda}$, D.,
pp. 375, 376); f. 230^{r.v}, oratio (arabice: « oratio post unctionem commun
oleo ») $\text{ΠΟΤ} \Phi\bar{\tau}$ $\bar{\eta}\bar{\tau}\bar{\epsilon}$ $\bar{\eta}\bar{\iota}\chi\omega\bar{\iota}$ « Domine Deus virtutum » (T., p. $\text{C}\bar{\delta}\bar{\tau}$.
D., p. 377); ff. 230^v, 231, oratio coronae $\Phi\bar{\tau}$ $\Phi\bar{\eta}$ $\bar{\epsilon}\bar{\theta}$ $\Phi\bar{\eta}$ $\bar{\epsilon}\bar{\tau}\Delta\eta\bar{\varsigma}\bar{\theta}$ $\chi\bar{\lambda}\omega\bar{\iota}$
« Deus sancte, qui coronasti » (T., pp. $\text{C}\bar{\delta}\bar{\lambda}$ - $\text{C}\bar{\delta}\bar{\epsilon}$, D., p. 378);
f. 231, sub rubrica « Impones eis coronam dicens », oratio $\bar{\epsilon}\bar{\kappa}\bar{\epsilon}\chi\bar{\omega}\bar{\iota}$ ΠΟΤ
« Impone, Domine » (T., pp. $\text{C}\bar{\delta}\bar{\epsilon}$, $\text{C}\bar{\delta}\bar{\zeta}$, D., p. 378); f. 231^{r.v}, $\bar{\tau}\bar{\alpha}\bar{\rho}\bar{\eta}$ pro
coniugibus, Adam, $\chi\bar{\lambda}\omega\bar{\iota}$ « Coronae » (T., p. $\text{C}\bar{\delta}\bar{\zeta}$, D., pp. 378, 379);
f. 232^{r.v}, praemisso « In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, Dei
unici », hortatio legenda super sponso post coronationem, arabice tantum,
inc.: $\text{الحمد لله الدائم قبل كل الدهور الاول غير موصوف}$ « Gloria Deo qui manet
ante omnia saecula, principium inenarrabile » (cf. T., pp. $\text{C}\bar{\delta}\bar{\theta}$ - $\text{C}\bar{\eta}\bar{\epsilon}$, qui
aliquantulum discrepat ipsique hortationi arabicae versiculos miscet copticis
arabicos a choro recitandos; D., pp. 379, 380); f. 233, $\bar{\tau}\bar{\alpha}\bar{\rho}\bar{\eta}$ pro coniu
gibus, dum sponsa ducitur ad maritum, tono Ramorum, ad modos
 $\bar{\mu}\bar{\alpha}\bar{\varsigma}\bar{\varsigma}\bar{\epsilon}$ $\bar{\eta}\bar{\alpha}\bar{\kappa}$ « Vade », bohairice tantum, inc.: $\bar{\gamma}\omega\bar{\varsigma}$ $\bar{\epsilon}\bar{\iota}\bar{\tau}\bar{\omicron}$ « Cantate Domino »
(T., p. $\text{C}\bar{\eta}\bar{\zeta}$, D., p. 380); f. 233^{r.v}, eiusdem commentarius arabicus, inc.: اجمروا

إبها الاباء الروحانيين والاخوة الى « Congregamini, patres spirituales et fratres illustres » (T., pp. $\overline{\text{CPII}}$, $\overline{\text{CPI}\Theta}$); in fine: تم وكل « Desinit et absolutum est ».

3 (ff. 233^v, 234) Depositio coronae e capite sponsi die secundo ($\overline{\text{Z}}$, prins scripto $\overline{\text{F}}$; cf. D., p. 380, nota**): I Tim. 4, 9-15, eniutionis utpote iam scriptae in officio pelvis (v. f. 40^v, lin. 1-18) initium itum memorantur et finis (integre ap. T., pp. $\overline{\text{CQ}}$, $\overline{\text{CQ}\overline{\text{A}}}$, adiunctis rubricis as cod. omittit; D., p. 380); Ps. 127, 3; sequitur, sub nota capitis $\overline{\text{A}}$, ntio lectionis Ioh. (1, 14-17; T., p. $\overline{\text{CQ}\overline{\text{A}}}$) iam scriptae in ritu sponsalium de ff. 222^v, lin 2 a. fu., 223); ff. 233^v, 234, sub rubrica « Dic consolationes, pacem, patres, congregationem, credo et hanc orationem », $\overline{\text{P}}\overline{\text{T}}\overline{\text{F}}\overline{\text{E}}\overline{\text{N}}\overline{\text{E}}\overline{\text{N}}\overline{\text{I}}\overline{\text{O}}\overline{\text{T}}$ « Deus patrum nostrorum » (T., pp. $\overline{\text{CQ}\overline{\text{F}}}$, $\overline{\text{CQ}\overline{\text{A}}}$, D., pp. 380, 1); f. 234, rubrica arabica: « Deinde dicitur Pater noster et absolutio, luntur coronae et dicitur benedictio » (ap. T., p. $\overline{\text{CQ}\overline{\text{A}}}$, ablatio coronarum iuitur benedictionem; D., p. 381).

4 (ff. 234-235) Lectiones dicendae in synaxi sponsorum tra dies dominicales (T., pp. $\overline{\text{CQ}\overline{\text{A}}}$ - $\overline{\text{T}}$, D., p. 381): Eph. 4, 1-7; tionis I Petri 3, 5-9 (T., pp. $\overline{\text{CQ}\overline{\text{E}}}$, $\overline{\text{CQ}\overline{\text{Z}}}$), utpote iam scriptae in ritu ronaе (cf. f. 226), solum initium, sub nota capitis $\overline{\text{E}}$; Act. 4, 32-35, sub tis $\overline{\text{KE}}(\overline{\text{P}}\overline{\text{A}})\overline{\text{A}}(\overline{\text{A}}\overline{\text{I}}\overline{\text{A}})\overline{\text{I}}\overline{\text{F}}\overline{\text{N}}$; Ps. 20 (cod. 27), 2, 3; Ioh. 2, 1-11.

5 (ff. 235-236^v) Ritus matrimonii secundi pro viduis. F. 235^v, aemissa rubrica arabica « Dicitur gratiarum actio et levatur incensum » se mentione orationis dominicae et Ps. 50 (T., pp. $\overline{\text{T}}$, $\overline{\text{T}}\overline{\text{A}}$), I Cor. 7, 3; Ps. 127, 3; Ioh. 3, 27-29, sub capitis nota $\overline{\text{Z}}$; ff. 235^v, 236, prae-sa rubrica arabica « Dicuntur deinde consolationes, pax, congregatio, do et oratio haec » (discrepat T., p. $\overline{\text{T}}\overline{\text{A}}$; D., p. 382): $\overline{\text{P}}\overline{\text{H}}\overline{\text{H}}\overline{\text{A}}\dots\overline{\text{P}}\overline{\text{H}}\overline{\text{A}}\overline{\text{Q}}\overline{\text{E}}\overline{\text{P}}\overline{\text{H}}\overline{\text{Z}}\overline{\text{A}}\overline{\text{Z}}\overline{\text{I}}\overline{\text{N}}$ « Domine... qui formasti », des. $\overline{\text{O}}\overline{\text{Y}}\overline{\text{O}}\overline{\text{Z}}\overline{\text{N}}\overline{\text{H}}\overline{\text{O}}\overline{\text{K}}$ (T., pp. $\overline{\text{T}}\overline{\text{T}}$ - $\overline{\text{E}}$, D., p. 382); f. 236^v, hortatio legenda pro secundis nuptiis, arabice, : الحمد لله القديم الازلي القدير الدائم السدي « Gloria Deo, antiquo, aeterno, ti, permanenti, aeterno » (T., pp. $\overline{\text{T}}\overline{\text{T}}$ - $\overline{\text{T}}\overline{\text{H}}$).

Ff. 1^v et 3 diversarum manuum praebent tabulas nec secum nec m codicis rerum ordine plane consentientes. Tabula f. 1^v inc.: الاطفال « Pueri, puellae »; des: ترتيب تركز الهياكل الجدد « Ordo nsecrationis sanctorum novorum »; f. 3, praemittuntur « In nomine tris et Filii et Spiritus Sancti, Dei unici. A Domino poscimus auxilium salutem » necnon praeambulum quo scriptor nuntiat se in lectorum mmodum incipere tabulam rerum in libro collectarum; tabula inc.: اول

I (ff. 1-65^v) Ordo consecrationis chrismatis. Ff. 1-3^v, sub titulo: **ΤΙΚΑΤΑ<CΤΑ>CIC ΗΤΕ ΠΙΔ[ΓΙΟΝ] ΜΥΥΡΟΝ ΕΥΩΟΥ ΑΝΘ** r.: « et gloria Deo ») ac rubrica: « Archidiaconus dicit gratiarum actionem offert incensum, archidiaconus dicit: ' Dominum deprecemur ', patriarcha **ΡΥΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ** dicit » (Tuki, **ΠΙΧΩΛΛ ΕΓΕΡΑΠΑΝΤΟΚΤΥΝ**, p. 5ΠΕ; Benzinger, *Ritus orientalis*, t. I, pp. 249, 250), oratio **ΦΗΗΒ ΠΟΣ ΦΤ ΤΕ ΝΙΧΩΛΛ** (Vat. 44, ff. 70^v, 71); ff. 3^v-6^v, omissis lectionibus Isaiae et rodi et praevia rubrica (Vat. 44, ff. 71-72), Hebr. 1, 5-2, 4 sub capitis nota **Α**; ff. 6^v-9, sub titulo **ΚΑΘΟΛΙΚΟΝ ΙΩ. Α** et capitis nota **Γ**, I Iob. 2, 28; ff. 9-12^v, sub capitis nota **ΙΘ**, Act. 10, 34-46; f. 12^v, praemissa rubrica (T., p. 5ΠΕ, D., p. 250), Ps. 88, 20 inc. **ΑΙΘΙCΙ**-22; ff. 13-14^v, sub capitis nota **ΑΓ**, Marc. 14, 3-9; ff. 14^v, 15, rubrica et admonitio archidiaconi **ΜΗ ΤΗΣ** (Vat. 44, f. 75^v); ff. 15-16, lin. 10, rubrica bohairica arabica, quae est brevior quam rubrica mere arabica codicis Vat. 44, f. 75^v, quamque e codice nostro edidit T. pp.. 5ΠΘ, **Γ**, inc.: **ΙΤΑ ΨΑΥ-ΟΥΙ ΕΘΟΥΗ** « Deinde ingrediuntur » (D., p. 251, linn. 1-13); ff. 16-18, rubrica: « Archidiaconus clamet: ' stemus bene in pace; Dominum deprecemur ', et oratio patriarchae (**ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ**; Vat. 44: archiepiscopi) **ΠΥC ΕΠΠΟΥΤ ΦΗ ΕΤΑΦΩΝΕΖΕΝ ΝΑΝ** (Vat. 44, f. 76, ante conclusionem **ΙΤΕΝ ΗΙΣΜΟΥΤ**, « per gratiam », om. εκφωνηCIC; cf. T., p. 5ΠΒ, D., 251); ff. 18-22, post rubricam « Diaconus: ' Capita vestra », omissa oratione patriarchae, oratio **ΤΕΝΡΙΚΙ ΝΑΚ** (Vat. 44, ff. 76-77); f. 22^v, s. 44, 7, 5 inc. **ΕΘΕΘ ΘΑΜΗ**, 8, 9, cum rubrica praevia ut in Vat. 44, f. 77, addito **ΑΝ**, post v. 7 et in fine doxologiae; ff. 23-24^v, oratio **ΦΤ ΗΤΕ ΕΠΙΟΥΤ** dicenda a patriarcha (**ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ**, item in sequentibus), post citationem symboli (Vat. 44, f. 77^v, pro « episcopus » habet **ΑΡΧΗΕΡΕΥC**); 24^v-30, oratio **ΠΟΣ ΦΤ ΠΙΝΙΟΥΤ** dicenda a patriarcha post lectum symbolicon (Vat. 44 ff. 77^v-78^v; pro « episcopus » habet « archiepiscopus »); d. infine rubricae praeviae addit: « usque dum finierit », cf. D., p. 253; 30-31, monitio diaconi « Stemus bene », oratio patriarchae **ΤΑΓΑΠΗ** dialogus inter patriarcham et populum (Vat. 44, ff. 78^v, 79); pro « episcopus », habet « archiepiscopus », addita in mg., manu posteriore, verborum alogi interpretatione graeca (T., p. 5ΠΔ); ff. 31^v-38, oratio **ΦΤ ΗΤΕ ΕΠΙΟΥΤ** cum monitis diaconi « Qui sedetis surgite », « Ad orientem spectate », « Attendamus », « Agios », orationis sectionibus suo loco praenendis; Vat. 44, ff. 79-80, discrepat in describendis angelis alatis, pro episcopus » et « diaconus », habet « archiepiscopus » et « archidiaconus »,

trisagion tribuit populo, codex diacono, ac monitionem diaconi « At damus » ponit statim ante trisagion, dum codex eam praeponit **εὐχαὺς εὐχαῖον** « celebrantes, laudantes »; ff. 38-42, oratio patriarchae **καὶ καὶ φῦ**, sub rubrica: « Sacerdos (πιστὴν) inclinet caput et d hanc orationem » (Vat. 44, ff. 80-81, sub rubrica: « Archiepiscopus, clesis »); ff. 42-43, praemissa invitatione diaconi « Adhuc Dominum de cemus », oratio patriarchae **ἀρχιεπισκοπος**, item in sequentibus **πιστὴν** (Vat. 44, f. 81, in rubrica: « archidiaconus »; item infra); ff. 43: adhortatio diaconi, graece: **εἰς εκτενος** (Vat. 44, f. 81^{r.v}); ff. 45: oratio patriarchae **ὡς ἔστιν**, cum rubricis praeviis (Vat. 44, f. 8 quibus addit, in fine: « quiete » (D., p. 258, lin. 3); ff. 49-51^v, adhortatio conii, graece: **ἰδοὺ** (sic) **τοῦ κυρίου** (Vat. 44, f. 82^{r.v}; cod. in i paragraphorum om **ἔστιν**, praeterquam in hortationis conclusione ubi e sentit cum cod. Vat. 44); ff. 51^v-52^v, adhortatio archidiaconi (sic) **ὡς ἔστιν** (Vat. 44, f. 82^v); ff. 52^v-55^v, oratio patriarchae **ἐπὶ καὶ ἐξουῖαν** cum praevia invitatione diaconi (Vat. 44, f. 83^r; ff. 55^v-59, oratio patriarchae **πάλιν ὁ καὶ ἐπὶ καὶ ἐξουῖαν**, cum rub praevia (Vat. 44, ff. 83^v, 84); ff. 59-62^v, oratio patriarchae **εἰς τε καὶ ἐπὶ καὶ ἐξουῖαν** (Vat. 44, f. 84^{r.v}); ff. 62^v, 63, oratio **ἐπὶ καὶ ἐξουῖαν** cum rubrica praevia in qua omittitur mentio patriarchae pro archidiacono laudatur diaconus; item in rubricis f. 63^v (Vat. 44, f. 84^v, 85); ff. 63^v-65, oratio **ἵνα περὶ τὰν κοινὴν καὶ** (Vat. 44, f. 8 codex habet **κοινὴν** ante ultimam orationis sectionem, quod arab tantum legitur in cod. Vat. 44); f. 65^{r.v}, oratio finalis **φῦ φη ἐσθλα** cum rubricis (Vat. 44, f. 85^{r.v}; cod. in rubrica praevia nominat archidiaconum et episcopum atque in rubrica finali, ante **μετὰ φων** (si archidiaconum).

2 (ff. 66-77) Ordo consecrationis olei laetitiae, sub titu **ἡ καταστάσις ἡ τε πάλιν ἡ γὰρ ἡ λαλῶν** (arab. **ترتيب العاللون المقدس** « Co stitutio sancti olei laetitiae ». Ff. 66-67, oratio patriarchae **ἀρχιεπισκοπος** **φῦ πε** (sic) **ἐσθλα**, cum rubrica de praemittendis orati nibus pro aegrotis etc. (Vat. 44, f. 86); ff. 67-68, oratio (patriarcha **φῦ πε** cum praevia monitione archidiaconi (Vat. 44, f. 86 habet cod., f. 67^v, verba **ἐκκοβῖ** ... **ἐσθλα**, in cod. Vat. 44 omisso f. 68, invitatio diaconi **προσφερῖν** (Vat. 44, f. 86^v); f. 68, in dialogo in patriarcham et populum (Vat. 44, f. 86^v), quaedam desiderantur quaedam: autem occurrunt posteriore manu correctae vel suppletae; ff. 68, lin. ult. — 72 oratio patriarchae **τενῖ ἐξουῖαν** « Rogamus te Domine » cu

itis archidiaconi « Ad orientem spectate », « Attendamus » et populi ologia « Agios », orationis sectionibus suo loco praeponendis (Vat. 44, 86^v-87^v); f. 69^v, cod. omittit sectionem **ⲛⲉⲟⲕ ⲡⲉⲧⲉⲛⲧⲱⲃⲉ** cum lito praevio « Qui sedetis » quae, ut monet nota marginalis arabica, ius posterior supplevit (ff. 84-85^v); haec eadem manus, f. 68^v, l. 4 a. in columella arabica perperam adiecit **الشماس** « Diaconus »: **ⲛ ⲕⲁⲑⲏⲛⲓ**; f. 70^v, ante verba **ⲛⲥⲏⲟⲩ ⲛⲓⲃⲉⲛ**, habet rubricam « Archidiaconus: Attendamus », ut Tuki, p. 72, D., p. 264; f. 71, rubrica integram habet doxologiam populi necnon incisum: **ϣⲁⲓ ⲛⲛⲉϣⲁⲓⲭ ⲉⲡⲱⲱⲓ ⲉⲃⲱⲧ ⲙⲁⲛⲱⲥ** et, in ipsa oratione, post **ⲛⲟⲩⲛⲟⲃⲓ** (f. 72^v), addit: **ϣⲁⲓ ⲉⲃⲟⲗ ϩⲓⲧⲟⲧϣ ⲉⲣⲉ** « Ipse ex quo »; ff. 72^v-75, oratio patriarchae **ⲁⲣϣⲓⲉⲣⲉⲩⲥ** **ⲧⲉⲛⲧⲭⲟ ⲉⲣⲟⲕ ⲡⲟⲥ** cum rubricis praevis (Vat. 44, ff. 87^v, 88; in rubrica, pro « archiepiscopus, epiclesis », habet: « archiereus inclinat ut »); ff. 75-76, oratio **ⲧⲉⲛⲧⲭⲟ ⲉⲣⲟⲕ ⲡⲉⲛⲛⲏⲃ** cum rubrica praevia (Vat. 44, f. 88; cod. in rubrica habet **ⲡⲓⲗⲁⲟ(ϥ)** postea mutatum in **ⲁⲓⲁ(ϥ)ⲟ(ⲛⲟϥ)** additque: « Archidiaconus: Inclinate capita »; omittit em mentionem patriarchae); f. 76^{r,v}, post rubricam: « Diaconus at orationes, exclamationem (**ⲉⲕⲡⲱⲛⲏⲥⲓϥ**), dicat alta voce » (cf. T., 72A, D., p. 265), omittit orationem diaconi **ⲱⲡⲉⲣ ⲧⲟⲩ ⲁⲓⲟⲩⲱ** (desinatur etiam in cod. Vat. 44) necnon orationem **ⲭⲉ ⲡⲱⲕ ⲡⲉ ⲡⲱⲱⲓ** (Vat. 44, f. 88^{r,v}) quas, ut monent notae marginales arabicae (f. 76^{r,v}), manus posterior supplevit (ff. 85^v-86^v); ff. 76-77, sub rubrica « Dic alta voce », oratio **ⲛⲁⲓ ⲉⲧⲁⲛⲉⲣⲱⲱⲣⲓ** (Vat. 44, f. 88^v, sub rubrica « Patriarcha agna voce »); f. 77, graece **ⲥⲱⲑⲓϥ ⲱⲡⲉⲣ... ⲉⲛⲉ(ⲱⲛ) ⲁ(ⲱⲛ)ⲛ** (cf. T., 72E, 72E, D., p. 265; om. Vat. 44, f. 88^v).

3 (ff. 77-83) Ordo praeparationis pelvis (T., pp. 72Z - 70A; consideratur in cod. Vat. copt. 44), bohairice tantum. F. 77^{r,v}, rubrica: ad praeparationem pelvis: da gratiarum actionem, offer incensum... hanc orationem pelvis » ut ap. T., p. 72Z, linn. 8-20; ff. 77^v-80^v, oratio **ϥⲛⲏⲃ ⲡⲟⲥ... ⲧⲉⲛⲧⲱⲟⲩ** « Domine, Domine... glorificamus » (T., pp. 72Z - 72Θ); ff. 80^v-82, rubricae: « Dicant Pater noster qui es in caelis, et dic orationem inclinationis capitis... », ut ap. T., pp. 72Θ, 72Θ; ff. 82-83, oratio gratiarum actionum dicenda a patriarcha (**ⲁⲣϣⲓⲉⲣⲉⲥⲟⲕⲡⲟϥ**) **ⲧⲉⲛⲱⲉⲡⲭⲙⲟⲧ ⲛⲧⲟⲧⲕ** « Gratias agimus tibi » (T., pp. 70A); f. 83, rubrica finalis: « Archiepiscopus dicat benedictionem... » ut ap. T., p. 70A.

4 (ff. 84-86) Fragmentum liturgiae olei laetitiae, manu posteriore suppletum, bohairice et arabice. ¹(ff. 84-85^v) Praemissa rubrica

arabica cultro glutinatoris fere integre resecta (inc.: H KAΘΙΜΕΝΙ), oratio ΤΕΝΤΩΡ (cf. f. 68 lin. ult.) sectio HΘΟΚ ΠΕΤΕΝΤΩΒΖ superior oratio (cf. f. 69^v); * (ff. 85^v, 86) oratio diaconi ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΔΙΟΥ ..., graece p. ΠΖΔ ; proprius huius orationis locus est in f. 76, post rubricam « Diaconus dicat orationes... » ut monet nota arabica, utque videre in f. 149 codicis Borgiani coptici 75, partim e cod. Vat. 47 describitur (f. 86^v) oratio a patriarcha alta voce dicenda ΧΕ ΦΩΚ ΝΕ ΝΟ (Vat. 44, f. 88^v.r); cf. dicta ad f. 76.

5 (ff. 89-86^v) Documenta historica et liturgica ad sacris christisma spectantia; arabice tantum (ff. 89-87 manu ipsius coenobii, f. 86^v manu alterius calligraphi, non tamen eiusdem quae translationem arabicam exaravit). De enarratione partibusque eius adiunctis, vide Arn. van Lantschoot, *Le ms. Vatican copte 44 et le 1 du Chrême*, in ephemeride *Le Muséon*, t. XLV, 1932, p. 181, notat (f. 89-88) Enarratio consecrationis chrismatis a patriarcha Alexandrino Gabrieli ibn Turaik in monasterio s. Macarii, a Mart. 849 (an. D. 1133), peractae, inc.: $\text{الاب والابن والروح القدس اله واحد}$ (in r) « ما قل من كتاب تكرر المودن بدير القديس يوحنا مقار من نسخة بخط الاب القديس انبا غبريل البطريرك نبح اله نفسه » In nomine Patris et Filii et Spiritus sancti Dei unici (in ras.). Quod descriptum est libri consecrationis chrismatis in monasterio s. Abba Macarii, iuxta exemplar manus sancti Patris Abba Gabrielis patriarchae (an. D. 1132-1145); Deus faciat ut anima requiescat in pace»; ipsamet narratio inc.: $\text{جرت عليه الحال عند رفع المودن}$ « من في دير القديس يوحنا مقار في يوم الخميس الكبير سنة تسع واربعين وثمان مائة » Ritus adhibitus in consecratione chrismatis sancti in monasterio s. Abba Macarii, magna feria quinta anni octingentesimi quadragesimi noni (= an. D. 1133); des: $\text{ثبت عليه صلاته التي جرت بها العادة والمجد}$ « et legitur super illud oratio eius pro more consueto. Gloria Deo in perpetuum, in saeculum »; * (f. 87^v, linn. 1-10) excerptum ex Epistola Macarii ad archontes (cf. L. Villecourt, *La lettre de Macaire, évêque de Memphis, sur la liturgie antique du chrême et du baptême à Alexandrie*, in ephemeride *Le Muséon*, t. XXXVI, 1923, pp. 33-46), inc.: $\text{وذكر انبا مقارة كات السنودية وهو اسقف منوف}$ « Et abba Macarius, scriba synodicae epistolae et ipse episcopus sedis Manuf, meminit »; des.: وصار انبا « et tempore Ataf Afrahâm (i. e. Ephraemi Syri, an. D. 971-975), invaluit mos conficiendi chrisma feria quinta Paschatis. Et gloria Deo in perpetuum, in aeternum »

7, 12-14, absque capitis nota (Vat. 46, f. 6^v, sub nota ζ); ff. 8^v, 9, 10 inc. ΑCΘΖ; f. 9^{r.v}, Luc. 10, 38-42; ff. 9^v-12, praemissa rubrica pacem, patres, congregationem, credo et hanc orationem », oratio ΠΟΥCΑΥΡΟC (Vat. 46, f. 6^v et f. 5); concluditur (f. 12) rubrica a: « Deinde dicitur Pater noster qui es in caelis... mysteriorum (ut in f. 7^v). Et gloria et potestas et honor Deo altissimo, semper aeternum. Desinit et absolutum est in pace ».

(ff. 12^v-69) Ordo sancti baptismi (Vat. 46, ff. 7-28).

(ff. 12^v-14) Praemisso CΥΝ ΘΕΩ ΙCΧΥΡΟC بِسْمِ اللَّهِ « In nomine patris », oratio super matres infantum ΦΗΗΒ ΠΟC ... ΠΙ-ΑΜΙΟ (Vat. 46, f. 7).

(ff. 14-54^v) Ritus praeonii (absque titulo; Vat. 46 « Initium s. Baptismi »). Ff. 14-15, sub sola rubrica: « Oratio super catechumenos, diaconus: cum precemur » et omitta mentione Ps. 50, oratio presbyteri ΦΗΗΒ ... Γ ΑΠΕΝΟC (cf. dicta de cod. Vat. 46, f. 7^{r.v}, qui orationum ordinem invertit; uterque codex caret invitatione diaconi « Orate... » et ne populi Kyrie eleison, quae habentur ap. Tuki, ΠΙΧΩΛΗ ΗΤΕ ΤΡΕΥΕΜΕΛΗ, p. 15); ff. 15-16^v, praemisso: « Diaconus dicit Orate », ΦΗΗΒ... ΦΗ ΕΤΑCΡΕΚ ΝΙΦΗΟΥ (Vat. 46, f. 7^v); ff. 16^v-17^v, super oleum (catechumenorum) ΦΗΗΒ... ΠΙΟΥΑΙ ΜΜΑΥΑΤC; ff. 46 f. 8, ca. med.; iterum ordinem orationum invertit) cum rubrica « Sacerdos adducat vas olei; diaconus: Orate » (cf. Vat. 46, ff. 17^v-18^v, praemissa rubrica « Diaconus dicit: Orate, sacerdos », oratio altera super oleum ΦΗΗΒ... ΟΥΩΡΗ (Vat. 46, f. 8, ff. 18^v, sub rubrica « Unge frontem dicens », ΕΔΕΟΝ ΚΑΘΗΚΕ...; ibid., sub rubrica « Unge eius pectus et eius manus et eius os dicens », ΠΑΙΝΕC ΦΑΙ ΗΤΕCΚΩΡC « Hoc oleum destruat » Vat. 46, f. 8, discrepat in rubricis; codex accedit ad textum Raphaelis Tuki, aud., pp. 16, 17, et Henrici Denzinger, *Ritus orientaliū*, t. I, p. 195, « tamen ΧΡΙCΘΕ ΠΑΝΙΜ [ΙΕ ΘΩCΕC ΜΜΟΚ] ΘΕΝ ΦΡΑΝ ΜΦΙΩΤ... » « Unge te, N., in nomine Patris... unius » quod habent T., E., 17, ante ΕΔΑΙΟΝ, et Cah., p. 17); f. 19^v, praemisso: « Dominum deprecemur », oratio sacerdotis ΚCΜΑΡΩΟΥC (Vat. 46, praemittit « Sacerdos dicit gratiarum actionem... »); ff. 19^v, 20, post cam « Diaconus: Orate », oratio sacerdotis ΝΕΚΕΒΙΔΙΚ (Vat. 46, f. 8^v); ff. 20^v, praemisso « Diaconus: Deum precemur » et sub rubrica « Sacerdos erat nomina baptizandorum et oret super eos dicens », oratio ΠΑΛΙΝ ΑΡΕΝΤCΟ (Vat. 46, ff. 8^v, 9; discrepat in rubrica quae in cod. legitur

ut ap. T., p. 100, D., p. 195); ff. 20^v-22, praemisso « Diaconus: Oratio oratio sacerdotis **ΦΗΝΒ ... ΠΕΚΕΒΙΑΙΚ** (T., pp. 100, 101; Vat. 46, f. 11^v, li. a. fin.-f. 12; codex ille, ut suo loco dictum est, inde a f. 9, lin. 10, us ad f. 13, lin. 21, orationes permiscet, codex autem noster ordinem sequi editionis Raphaelis Tuki, quaedam tamen praetermittens); f. 22^r, p. missis rubrica de genuflexione necnon invitatione diaconi « Dominum precemur », oratio sacerdotis **ΠΑΤΗΝ ΟΝ ΜΑΡΕΤΗΘΟ** (Vat. 46, f. 12^v ff. 22^v-24, praemisso « Diaconus: Oratio », oratio sacerdotis **ΦΗΝΒ ... ΖΟΠ** (Vat. 46, f. 12^v); f. 24, omissis orationibus **ΠΙΛΑΡΙΩΜΙ ΠΙΡΕΦΥΕΝΘ** (Vat. 46, ff. 12^v, 13), **ΦΗΝΒ ΠΟΘ ΠΙΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ** (Vat. 46, f. et f. 9, lin. 10-f. 9^v) et **ΘΕΝ ΦΡΑΝ** (V. 46, f. 9^v), transit ad rubricam abrenuntiationis: « Denudetur autem baptizandus, respiciat ad occidentem extensa eius dextra, et ita dicat; quod si sit infans, eius loco dicat pater eius vel mater eius, vel eius patrinus » (nonnihil discrepat a T. p. 102, et a cod. Vat. 46, f. 9^v, in rubrica bohairica, qui, ut dictum, ipsi secum plane consentiunt); f. 24^r, **ΤΕΡΕΠΟΤΑΖΕΘΕ {Α}ΜΜ** **ΠΣΑΤΑΝΑΣ** (Vat. 46, f. 10); ff. 24^v, 25, praemissa rubrica « Deinde vos ad orientem manibus elevatis, dicens (ar.: dicentes) ita », **ΤΕΡΕΠΟΤΑΖΕΘΕ ΝΑΚ ΠΧΣ** (Vat. 46, f. 10); f. 25, praemissa rubrica (arab. tantum) « Tunc ipsos invitat ut recitent: Credo, dicuntque omnes simul » **ΤΗΛΕΤ ΕΟΥΚΟΥΤ** (Vat. 46, f. 10, discrepat in rubrica); f. 25^v, rubrica (arabice) « Tunc eum ter interroga dicens: credis? respondetque: credo » dein dicit diaconus **ΤΩ ΚΕ ΔΕΗΘΩΜΕΝ** » (ut ap. T., p. 100; Vat. 46, f. in fine discrepat); ff. 25^v, 26, oratio **ΦΗΝΒ ΠΟΘ ΦΤ** (Vat. 46, f. 10^v codex incisa quaedam omittit); ff. 26-27^v, praemissis admonitione diaconi « Humiliate capita » et invitatione ad genuflectendum, oratio sacerdotis **ΦΗΝΒ ΠΕΝΣΩΡ** cui absque altero monito diaconi adiungitur **ΕΘΕ Φ ΤΕΝΤΗΘΟ** (Vat. 46, ff. 10^v, 11); f. 27^v, rubrica arabica « Deinde sumit galileum (oleum scil. laetitiae) i. e. oleum sanctum et ungit baptizandum in corde in brachiis et in parte anteriore pectoris eius retro (sic; ita etiam T., p. 102. cod. Vat. copt. 52, f. 154, cod. Borgia copt. 112, f. 10; Denzinger, p. 15 habet: in stomacho ac dorso), et in media utraque manu, in forma crucis, dicit sic ~ Et tu Deo, adiutorium in principio et in fine » (discrepat Vat. f. 11); ff. 27^v, 28, **ΣΕΘΩΘΣ ΙΜΜΟΚ ΠΑΝΙΛ** (Vat. 46, f. 11^r); ff. 28-29, praevio monito diaconi « Dominum precemur », oratio sacerdotis **ΦΗΝΒ ΠΟΘ ΦΤ ΠΙΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΕΝ[ωω]** (Vat. 46, f. 11^v, lin. 6-lin. a. fin., f. 13, linn. 21 sqq.; codex omittit rubricam praeviam de impositione manus et de unctione cum oleo sancto, quam habet T., p. 103; 1

« oratione, om. **AMHN** post **NOYWINI** et post **NOYΟΥΧΑΙ**, (Vat. 46, f. 3); ff. 29^v-31^v, praemisso « Diaconus dicit: Orate », oratio sacerdotis **ΦΗ** **ΥΠΟ ΦΗΝΕ ΠΩ** (Vat. 46, ff. 13-14; in codice, sacerdos continuo utitur ma plurali, alloquens baptizandos); f. 31^v, rubrica arabica « Deinde sacerdos ingreditur baptisterium sanctum, sumit oleum sanctum quod in baptisterium effundit in forma crucis, dicet usque ad finem 'In nomine tris' necnon, submissa voce, hanc orationem » (ap., T., pp. **ΣΖ**, **ΣΗ**, sub titulo « Ordo benedictionis aquae baptismi », addito in fine **ΕΠΙΚΛΗΣΙΣ** **ΥΣΤΙΚΟΣ**; Vat. 46, f. 14, discrepat); ff. 31^v, 32, oratio **ΘΩΞΕΙ ΗΝΕΚ** **ΔΙΚ** (Vat. 46, f. 14; codex, in levioribus discrepat nec plane consentit in T., p. **ΣΗ**); f. 32, rubrica arabica « Tunc sacerdos dicet orationem martirum actiuus, levabit incensum, deinde leget sectiones copticas easque interpretabitur arabice, scilicet » (Vat. 46, f. 14, T., p. **ΣΘ**, omittunt distinctionem inter textum copticum et arabicum); ff. 32-33, sub titulo « Apollus ad Titum **Β** », bohairice: Tit. 2, 11-14, arabice: Tit. 2, 11-3, 7 (Vat. 46, 14, Tit. 2, 11-3, 7, bohairice et arabice) addito, per modum conclusionis: « gratia Dei cum omnibus vobis. Amen » (Tit. 2, 15^b; similes conclusiones vide eodd. Vat. copt. 52, 53, suo loco memorandas); f. 33, in mg., nota arabica: **وهذه مطاوعة يا اخوة لا تأخذوني باقتصاري في القبطي لان في هذا الزمن قليل الذي يط** **روحه الى حين يصل الى ههنا وله الش** « Ecce prostrationem. Fratres, ne mihi probretis (textum) copticum mutilum, nam hisce temporibus pauci sunt eorum animus non deficiat antequam huc perveniant. Et gloria Deo »; ff. 33^v, 34, sub capitis nota **Ε**, bohairice: I Ioh. 5, 5, 6 des. **ΝΕΜ ΠΙΣΝΟΡ** **ΕΜ ΠΙΠΝΑ ΟΥΟΡ ΠΙΠΝΑ ΠΕΤΕΡΜΕΘΕΡΕ ΧΕ ΠΙΠΝΑ ΠΕ ΨΜΕΘΜΗ** « sanguine et spiritu, et spiritus est qui testatur quoniam spiritus est veritas »; arabice: I Ioh. 5, 5, 6, 8-13 (Vat. 46, ff. 14^v, 15, discrepat) addito in fine: « Nolite diligere mundum » (I Ioh. 2, 15^a); ff. 34-35, sub capitis nota **ΙΑ**, bohairice: Act. 8, 26-28, arabice: Act. 8, 26-39 (Vat. 46, 15^v, Act. 8, 26-39, bohairice et arabice) addito in fine: « Verbum omni non praeeribit (cf. Matth. 24, 35); crescet et augebitur in hac ecclesia sancta »; f. 35^v, Ps. 31, 1, 2, bohairice et arabice; ff. 35^v-39, sub capitis nota **Ε**, Ioh. 3, 1-21, bohairice et arabice; f. 39, rubrica « Deinde incunt septem orationes magnas, scil. pro infirmis, peregrinantibus, aquis, agibus, defunctis, oblationibus, catechumenis, quae est haec » (discrepat Vat. 46, f. 17, qui caeterum, post rubricas, transit ad orationem impositionis manus); ff. 39-40, oratio sacerdotis **ΦΗΝΕ ΠΩ** **Φ† ΠΙΠΑΝ {ΠΑΝ}** **†ΟΚΡΑΤΩΡ** « Domine, Domine, Deus omnipotens » (T., pp. **ΘΑ**, **ΘΒ**, Deninger, p. 202; omittit codex monitionem diaconi ac invocationes populi);

ff. 40-41, praemisso « Diaconus: Dominum deprecemur », oratio sacerdotis **ϥⲥⲧ ⲏⲧⲉ ⲛⲓⲣⲟⲫⲏⲧⲏⲥ** « Deus prophetarum » (T., p. 57, Denzinger pp. 202, 203, cum titulo « Oratio super Iordanem, seu baptisterium f. 41^v, oratio impositionis manus **ⲛⲉⲕⲉⲃⲓⲁⲓⲕ** (Vat. 46, f. 17, T., p. 57 ad quem cod. proprius accedit); f. 41^v, rubrica arabica « Oratio quae dicit sacerdos submissa voce secum solus, prostratus super baptisterium et populus dicit **ϥⲱⲉⲓⲥ** » (Vat. 46, f. 17^v, « populus: **ϥⲱⲉⲓⲥ** »); ff. 41^v- oratio **ⲛⲓⲛⲁⲛⲧ ⲛⲓⲱⲁⲛⲁⲣⲟⲛⲓ** (Vat. 46, ff. 17-18^v); f. 44, praemissa rubrica arabica « Postea sacerdos dicit tres orationes maiores quae sunt pax, patres, congregatio neonon credo; deinde sumet oleum sanctum illud quae effundet in Iordanem (baptisterium) ter, in forma crucis et signat aquam dicens » (Vat. 46, f. 18^v, discrepat in rubrica de olei effusione); f. 44 oratio **ϥϥⲙⲁⲣⲱⲟⲩⲧ** (Vat. 46, f. 18^v; codex om. **ⲉⲣⲗⲟⲩⲧⲟⲥ** et oratione **ϥⲥⲧ ⲏⲧⲉ ⲛⲓⲣⲟⲫⲏⲧⲏⲥ**); ff. 44-45, praemissa hortatione diaconi « Dominum deprecemur », oratio sacerdotis **ϥⲣⲉϥϥⲱⲛⲧ** (Vat. 46, f. 19); ff. 45-46^v, praemissa rubrica arabica « Hic sacerdos ter sufflat in aquam in forma crucis tenens crucem in manibus signatque ter aquam dicens », oratio **ⲁⲣⲓ ⲣⲓⲁⲩⲓⲛ** (Vat. 46, f. 19^v); f. 46, in mg., adiectam habet rubricam arabicam « Hic (nempe ad **ϥⲉⲛ ⲫⲣⲁⲛ**) sacerdos aquam ter cruce signat (T., p. 58, Denzinger p. 204); ff. 46^v, 47, **ⲛⲣⲟϥⲫⲉⲣⲓⲛ...**, **ⲉⲗⲉⲟⲥ...**, **ⲁⲑⲁⲛ** ac dialogus inter diaconum et populum, et inter sacerdotem et populum, ut ap. T., pp. 58, 59, Denzinger p. 205 (discrepat Vat. 46, f. 19^v ff. 47-49^v, oratio sacerdotis **ⲁⲛϥⲁⲓ ⲏⲛⲉⲛⲃⲁⲗ ⲉⲣⲱⲱⲓ** (Vat. 46, ff. 19^v-20 cum monitis diaconi « Qui sedetis surgite », ante **ⲏⲥⲟⲕ ⲁⲕⲟⲱⲗⲓ** (f. 48 et « Ad orientem respicite », ante **ⲏⲥⲟⲕ ⲁⲕⲟⲱⲗⲓⲣⲁⲛⲓ** (f. 48^v); ff. 49^v-53, praemisso « populus: **ⲁⲑⲓⲟⲥ...**; sacerdos: **ϥⲱⲣⲁⲃ...** **ϥⲉⲓ ⲟⲩⲱⲙⲉⲙⲏⲓⲛⲓ**) **ⲛⲟϥ ⲛⲉⲛⲛⲟⲩⲧ** « Sanctus ... in veritate, Dominus Deus noster », oratio **ⲧⲏⲟⲩ ⲟⲛ ⲛⲉⲛⲛⲏⲃ** (Vat. 46, ff. 20^v, 21; T., p. 59 leviter discrepat in parte praeambula **ϥⲱⲣⲁⲃ** quam om. Vat. 46; cf. Denzinger, p. 206); f. 53, rubrica arabica « Tunc populus dicit Pater noster qui es in caelis, et sacerdos dicit absolutionem ad Filium ce **ⲛⲟϥ...**, dei diaconus dicit **ⲧⲁⲥ ⲕⲁⲫⲁⲗⲁⲥ** et sacerdos **ⲓϥ ⲛⲁⲧⲏⲣ...**, deinde sume sanctum chrisma partemque eius effundet in baptisterium, ter in forma crucis signabit aquam et dicit semel **ϥϥⲙⲁⲣⲱⲟⲩⲧ...** et iterum **ϥϥⲙⲁⲣⲱⲟⲩⲧ...** et ter **ϥϥⲙⲁⲣⲱⲟⲩⲧ...** » (ita etiam Denzinger, p. 207 cf. dicta ad cod. Vat. 46, f. 21); ff. 53^v-54^v, praevia rubrica arabica (f. 53 ut in cod. Vat. 46, f. 21^v), Psalmorum pericopae ut in cod. Vat. 46, f. 21^v verum absque enumeratione « lectionum », singulis pericopis sola prae-

sa Psalmi nota numerica; f. 54^v, conclusio **сμοу еροι**, oratio **εσμα-
ουτ** (Vat. 46, ff. 21^v, 22).

3 (ff. 55-64) Ritus baptismi. F. 55, ritus triplicis immersionis
praeuia rubrica arabica ut in cod. Vat. 46, f. 22; ff. 55-56^v, oratio
immersionis aquae **φνηβ ... φρεφωμιο**, cum praevia rubrica arabica
f. 46, f. 22^{r,v}; f. 56, in mg., nota arabica « Hic sacerdos parum
ae simplicis ponit in baptisterium » ut ap. Denzinger, p. 208 ca. fin.;
f. 46, f. 22, et T., p. 196); f. 56^v, 57, oratio super chrisma **πσ
ε οyon ψωom μμοq μμαγατq** cum praevia rubrica arabica
f. 46, f. 22^v; codex discrepat in rubrica quae sonat ut ap. Den-
zinger, pp. 208, 209); f. 57, ritui unctionis praemittitur rubrica arabica
einde incipit ungere pueros sancto chrismate, in forma crucis, idque
« sexies sexics »; sequitur, ff. 57-58, enumeratio unctionum cum formulis
priis et ita quidem ut octo unctiones priores laudentur ante formulam
nam **θεν φραν μφιωτ ...** (formulas vido ap. T., pp. 191, 191,
Denzinger, p. 209, qui sicut Vat. 46, f. 22^v, discrepant in rubricis),
statuor sequentes ante formulam secundam, sex sequentes ante formulam
tiam, sex sequentes ante formulam quartam, sex ultimae ante formu-
am sextam; f. 58^{r,v}, sub rubrica arabica « Peractis unctionibus, sacerdos
per singulos seorsim dicit », oratio (benedictionis) **εκέωπι εκμα-
ουτ** (Vat. 46, ff. 22^v, 23); f. 58^v, rubricam de insufflatione in
riem baptizandi ponit post **би нонпнā ёгоуаβ**, ante verba **ονορ
π нонскевос ёгоуаβ** (cf. Vat. 46, f. 23); f. 58^v, ritus de induen-
vestmentis albis **ονρεβω** (Vat. 46, f. 23); ff. 58^v-60, monitum
coni et oratio **φνηβ φη ётагоуагсагни ёхфо** ut Vat. 46, f. 23,
cod. in mg. externo adiectam habet notam arabicam « Absoluta pro
nibus pueris unctione necnon insufflatione, dicit super omnes hanc
tationem »; f. 60^{r,v}, oratio super coronam **πσ ... φη ётагт ψωom**
Vat. 46, f. 23^{r,v}, adiecta tamen in folii 60 margine externo inferiore
rica arabica « Hic sacerdos celebrans et reliqui ecclesiae sacerdotes bene-
dunt simul coronam » (Denzinger, p. 210 ca. med.); ff. 60^v-61^v, oratio impo-
sitionis coronarum **εκέχω φνηβ** cum rubrica arabica (Vat. 46, f. 23^v);
61^v, 62, oratio benedictionis **κμαρωουτ φνηβ** (Vat. 46, f. 23^v),
iecta, in mg. f. 61^v, rubrica arabica, madore partim corrosa, « Deinde dat
is sanctam communionem et ponit manum super eos dicens » (Vat. 46,
no laud.); ad haec notavit librarius: **في الزمن المتقدم كانت هذه ما تقرى الا
بد التاول ولكن في هذا الزمن لاجل الاستعمال في خروجهم من الية فقرى -
وضع الاكابل تعد** « Primitus ita res se habebant; non legebatur (scil.

ΚΑΛΑΡΩΟΥΤ) nisi post communionem; hodie autem, prae eorum praerantia reliquendae ecclesiae, dicitur post impositionem coronarum, f. nanter »; f. 62^v, oratio ΜΑΡΟΥΑΙΑΙ eum rubrica arabica propria (Vat. f. 24); f. 63, rubricae arabicae « Haec dicit sacerdos postquam des induere baptizatos et lumbos eorum praecingere in forma crucis, coronponendo in capite uniuscuiusque eorum, et dicit haec » (T., p. 1), subiungit: *يُجِبُّ اَنْه يَكْتُبُ قَبْلَ وَلَكِنْ مَا وَجَدْنَا فِي النِّسْخَةِ الَّذِي نَحْنُ مِنْهَا فَوْقَهَا* « Hæc scribenda erant antea; eadem autem invenimus in codice quem exhibimus,prehendimus vero in codice; eadem hic scribimus »; sequitur: *ΘΕΝ ΦΡΑΝ ΑΙΦΙΟΥΤ*... nomine Patris... » (partim graece tantum), *ΑΖΙΟC*...; « si femina » *ΑΖΙ* (T., pp. *ΠΗ, ΠΙΘ*, Denzinger, p. 210; rubricam et verba liturgica Vat. 46, f. 24); ff. 63-64, sub rubrica arabica « Deinde sacerdos d. has antiphonas et populus cantat *ΑΖΙΟC* », *ΟΙ ΠΟΡΥΠΗΑ ΕΦΟΥΑΒ* « cipe Spiritum sanctum » (T., pp. *ΠΙΘ - ΠΚΑ*, lin. 8, Denzinger, p. : linu. 1-14; om. Vat. 46); f. 64, sub rubrica arabica « Finita coronam impositione populus cantat hoc responsorium », *ΘΑΝΟΥΑΙ ΝΑΤΑ* « Coronas incorruptibiles » (T., p. *ΠΚΑ*, Denzinger, p. 211; om. Vat. : f. 64, rubrica finalis, arabice: « Dum leguntur ea quae supersunt responsoria, sacerdos recitat orationes superius exaratas, quarum prior inc *ΕΚΕΥΩ* (cf. f. 61), altera autem, post communionem legi solita, u legitur hoc loco atque incipit *ΚΑΛΑΡΩΟΥΤ ΦΗΝΒ* » (cf. f. 61^v).

4 (ff. 64^v-67) Ordo solutionis cinguli. Ff. 64^v-65^v, ordicenda super baptizandos dum solvitur cingulum, post communionem rubrica arabica), *ΦΗΝΒ*... *ΦΡΕΥΤ ΝΤΕΡΙΠΗΝ* « Domine... largitor pa (Vat. 46, f. 26^v, 27, T., p. *ΠΚΑ*, et Denzinger, p. 214, sub rubri diversis).

5 (ff. 66-67) Praemisso: *الاب والابن والروح القدس اله واحد له الحمد* « In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, Dei unius, sit gloria in perpetuum in saeculum », hortatio legenda super baptizatos post impositas coronas, arabice, inc.: *توا ايها الاخوة المباركين* « Scitote, fratres dilecti, benedicti, quantus sit honor des: *ثقة ذات الشفاعات ... مرثيم والسابق الصالح يوحنا المعمد وساداتنا الرسل* intercessionum... Dominae Mariae, et praecursoris baptizantis Iohannis Baptistae, et dominorum nostrorum apostolorum purorum omnium martyrum et sanctorum. Dicamus omnes simul: Amen ».

6 (ff. 67-68^v) *Ṭarḥ Adam eiusque interpretatio arabica* : os, legenda super baptizatos in nocte baptismi, tono Ramorum. 67^{r.v}) *Ṭarḥ, inc.: ⲙⲁ ⲱⲟⲩ* (ω super lineam adiectum) *ⲙⲉⲧⲛⲓⲱⲧⲧ ⲡⲉⲕⲉ ⲙⲏⲓ* (Vat. 46, f. 24: *ⲙⲉ ⲟⲩⲙⲉⲧⲛⲓⲱⲧⲧ ⲡⲉⲕⲉ ⲛⲉⲙⲏⲓ*); codex arabice habet: (supra lineam *ما هو عظم*) « *Quam magna est gloria Domini* », disero-
n. insuper inde a tertia paragrapho: *ⲁⲣⲓⲡ ⲱ ⲡⲓⲡⲣⲟⲗⲃⲟⲙⲟⲥ* « *Intereede,*
n. « *raecursor* » quacum desinit: *ⲏⲧⲉⲣⲉⲭⲁ ⲛⲉⲛⲛⲟⲃⲓ ⲛⲁⲛ ⲉⲃⲟⲗ* « *ut*
is dimittat peccata nostra »; 2 ff. 67^v-68^v, eiusdem *ṭarḥ* interpretatio
sica, inc.: *تعالوا ايها الاله الروحانيين* (Vat. 46, f. 24^{r.v}, leviter discrepat).
III (ff. 68^v, 69) *Nota de unctionibus olei laetitiae et chris-*
tis quarum summa est sex et triginta sex, deque earum sensu mystico,
قال فان الميلاد الجسداني اذا كمل للامراة الحامل اتى وارمون يوما كمل الجنين
ومنها ٤٦ منه واليه « *Deiit: De nativitate corporea; post peractos feminae gravidae dies*
draginta duos, completus est foetus in sinu eius »; des.: *وما له* « *et ex eis (unctionibus) sex, ab ipso*
illum, et eum his summa. Capias illud et laus datori intelligentiae ».
IV (f. 69^{r.v}) *Carmen de baptisinate, praemissis inscriptione*
« *In nomine* » *بسم الاب والابن والروح القدس الاله الواحد له المجد الى الابد*
ris et Filii et Spiritus sancti, Dei mui; *Ei sit gloria in saeculum. Amen* »
ارجوزة جمعها الاب المكرم القمص ارماي الناسخ نج الله نفسه من
ارجوزة للاب الاسقف انا انتاسيوس اسقف قوس رحمتا الرب بمقبول صلواتهم
« *Carmen collectum a patre venerando hegumeno*
emia, librario — *Deus faciat requiescere animam eius* —, e carmine patris
scopi Abba Athanasii, episcopi Qūs — *Dominus sit nobis misericors,*
eptis eorum precibus —, de iis quibus fungitur sacerdos in baptisinate ».
« *O Pontifex fide-* » *ايها الجبرالموتمن امام الشريعة المطلوب عن نفوس اولاد البيعة*
princeps legis, vocate pro animabus Ecclesiae filiorum »; des.: *لينالوا بطلبكم*
نعم الاخرة ومن اجل الله الصفح عن الزلل فانما كثيرين الخطايا وقايين العمل وال
« *ut consequantur precibus vestris paradisum vitae futurae et, Dei gra-*
veniam pro culpa, nam amobus multa sunt peccata exigua autem opera.
gloria Deo in perpetuum ». F. 69^v, in mg. externo, glossae duae minio exara-
« *Desinit et abso-* » *تم وكمل بمون الله تعالى ما يجب قراءته في المعمودية المقدسة*
um est invante Deo, exaltetur! quod legendum est in baptisinate sancto ».

Codex qui sat decorum praebet specimen scripturae saec. XVII mediantis con-
te quinionibus K-F (ff. 1-60, K-Ξ, pagina prima fasciculi quinti perperam notata
pro ñ) et ff. novem fasciculi Ξ (ff. 61-69, ΞK-ΞΘ). Notae ff. apparent in singulis
tignis aversis atque insuper in paginis rectis initio fasciculorum, notae autem fascicu-

lorum, in eorumdem paginis extremis praeterquam initio fasc. primi et in fine ultimi; paginas illas extremas signant ornamenta continuo eadem lineis inter se inconfecta atque pigmentis obducta rubro et croceo usque ad f. 31, ac minio solo a f. 40^v; inscriptiones sunt: IC XC , in fine quinionum 1, 2, 4; WC WC , in fine quinum 3, 5, 6; WC WC , initio quinionum 2, 3; IC XC , initio quinionum 4, 6 et fasc. WC XC , initio quinionis 5. Portae initiales ff. 2, 8 et 12^v, atque crux f. 1^v, lineis se innexa exaratae coloribus pictae sunt rubro, croceo et viridi; iisdem coloribus distinguuntur aves et rami quae ornatum complent crucis folii 1^v, necnon in summa littera α in forma avis; crux illa, cuius brachia circulis includuntur, praeter litteram α et litteram ω in imo ι , inter brachia varias habet inscriptiones: IHC NC ; WC , NIST ne TEMEPEANIC «Crux est apes nostra»; litteram ω , inscriptiones crucis et fasciolorum, voces contractas ac notas numericas, signant lineolae nigrae tactae purpuris. Litterae initiales praegrandes ff. 2 et 12^v, varie ornatae, pigmentis obductae sunt rubro et croceo; litterae maiores primae lineae orationum in ff. 2, 8, 12, litterae marginales mediae et minores pleraeque minio tactae sunt, paucae litterae mediae et minio scriptae; minio exaratae sunt rubricae (littera initialis α rubricae f. 2 insuper tacta est pigmento), interpunctionis signa ac puncta in litteris ϕ , ψ , χ ; textus arabici qui est atramento confectus in orationibus et nunc minio nunc atramento in rubricis, exhibet minium in littera initiali, nempe in ff. 2 et 8. Rubricae finales ff. 7^v et 12^v subscriptiones ff. 12 et 69, exornant circuli nigri inter puncta rubra; f. 69, titulus carminis de baptismo signant cruulae puncta nigris et circulo rubro effectae.

Librarii subscriptiones: f. 12: | التاترين في اذكروا حارة | يوم الموقف المبرور وله الشكر | بذكركم الرب بالرحمة والفران | ومن قال شيا فله امثاله
«In caritate spirituali, o patres hunc (librum) inspicientes, mementote paupertatis et pio puritatis scriptoris litterarum harum; Deus memor vestrorum erit per misericordiam et veniam in die computationis tremendae. Et Deo laus»; f. 69, ll. 1-5: اجل | اذكروا الخطي المسكين الذليل الناسخ بسفرة الخطايا والذنوب | والله الشكر دائما | امين
Propter Deum, mementote peccatoris, pauperis, et scribae, pro venia peccatorum et culparum; et qui dixerit aliquid ei similiter dupliciter Amen. Et Deo laus in perpetuum. Amen»; f. 69^v, ll. 17-19: يوم السبت المبارك | عشرين شهر بشن المبارك سنة ١٢٨٤ لله | الاطهار الاطهار رزقا الله
Et evenit illius (scriptionis) finis sabbato benedicti, anni 1356 martyrum purorum, beatorum purorum, iustorum (= an. D. 1840). Deus, exaltetur! salutem nobis largiatur oculos preces eorum. Amen». F. 1: 8 (cancellatum); Cong. 35; n[...]; f. 1^v, in summa; Cong. 35. n. XLVIII; f. 2: 48 (minio); missionis *Cairensis* societatis; Integumentum, e porgamento confectum, praebot notam 48 auro in dorso impressam

49 (olim 25). Saec. XVI med. (cf. f. 95^v), obart., mm. 270 × 185, ff. 1, 1^v hian. 17.

Codex liturgicus continens ritum ordinationum lectoris, subdiaconi, diaconi, presbyteri, hegumeni et archidiaconi, necnon orationes variis bohairice et arabice, cum partibus mere arabicis, addita triplici horum

ne arabica ad diaconos nempe, ad presbyteros et ad presbyteros monachos.

I (ff. 1-63^v) Ritus ordinationum; cf. cod. Vat. copt. 44, ff. 2^v-60^v. aemittuntur arabice: in fascia summi f. 1: **بسم الاب والابن والروح القدس**: « In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, Dei unici »; infra etiam: **رَبِّ الْكَهَنُوتِ قَطْ**: « Liber consecrationis de conferendis gradibus sacerdotii ».

I (ff. 1-8) Ordinatio lectoris. F. 1, inscriptionem « Ordo ordinationis lectoris » habet arabice tantum; ff. 1-2, rubrica praevia (Vat. 44, f. 2^v; lex add. « capite nudo » ut Tuki, **ⲡⲓⲭⲁⲙ ⲉⲩⲉⲣⲁⲡⲁⲛⲧⲟⲕⲧⲓⲛ**, p. **ⲁ** Denzinger *Ritus orientalium*, t. II, p. 2; in textu arab. omittit **إذا قدم** « Quando sistitur ordinandus in anagnosten », Vat. 44, f. 2, 3); ff. 2-3, oratio **ⲧⲉⲛⲧⲁⲃⲟ ⲟⲩⲟⲗ ⲧⲉⲛⲧⲱⲗⲗ** (Vat. 44, ff. 2^v, 3; codex per lineas habet minio adiectas formas adhibendas in ordinatione plurium torum; item in sequentibus ordinationum ritibus); ff. 3^v-4^v, praemissa citatione archidiaconi « Orate » et rubrica « Episcopus dicit hanc orationem facie conversa ad orientem », **ⲫⲧⲧ ⲡⲓⲛⲕⲱⲧ ⲡⲣⲁⲙⲁⲟ** (Vat. 44, f. 3, discrepat in rubricis); ff. 4^v-6, oratio **ⲫⲧⲧ ⲡⲓⲛⲕⲱⲧ ⲟⲩⲟⲗ ⲁⲙⲁⲓⲣⲱⲙⲓ** in rubrica praevia (Vat. 44, f. 3^v); ff. 6-7, oratio **ⲫⲛⲏⲃ ⲡⲟⲧ ⲫⲧⲧ ⲡⲁⲛⲧⲟⲕⲣⲁⲧⲱⲣ** cum praevia rubrica (Vat. 44, f. 3^v; codex in rubrica habet « ad occidentem »); f. 7^v, omisa catechesi bohairica **ⲡⲁⲩⲱⲛⲣⲓ** (Vat. 44, f. 7) cum rubrica « Et osculetur » (Vat. 44, ff. 3^v, 4), transit ad rubricam « Da librum ... de mysteriis » (Vat. 44, ff. 4^v), addito in fine: « non imponent manum sed legant super eum hanc catechesin » (cf. Tuki, p. **ⲉ**, Denzinger, t. 3, 4); ff. 7^v, 8, catechesis arabica, inc.: **يا بني هذه اول منزلة** (Vat. 44, 4^v, leviter discrepat); f. 8 des.: **والسجد لواهب العلق** « Et gloria intelligentiae datori ».

2 (ff. 8^v-18^v) Ordinatio subdiaconi. Ff. 8^v, 9, praemisso **ⲥⲱⲛ ⲑⲉⲱ**, us praevii (Vat. 44, f. 5; codex discrepat in fine, ubi habet « Episcopus dicat actionem, levet incensum [add. in nig.: cum oratione] et adiungat orationem facie conversa ad orientem »); ff. 9-11^v, oratio **ⲡⲟⲧ ⲫⲧⲧ ⲛⲧⲉ ⲧⲱⲙ** (Vat. 44, f. 5^v); ff. 11^v, 12, oratio archidiaconi **ⲡⲓⲭⲁⲙⲟⲧ ⲉⲑⲙⲟⲗ** (Vat. 44, f. 5^v; codex, in fine, post **ⲕⲉ ⲉⲗⲉⲛⲥⲟⲛ**, add. **ⲫ**); ff. 12-13, oratio **ⲉⲗⲁ ⲡⲟⲧ ⲁⲣⲓⲧⲉⲩ** cum praevia rubrica (Vat. 44, ff. 5^v, 6); ff. 13-14, oratio **ⲛⲏⲃ ⲡⲟⲧ ⲫⲧⲧ ⲛⲓⲡⲁⲛⲧⲱⲕⲣⲁⲧⲱⲣ ⲫⲛ ⲉⲧⲁⲩⲟⲩⲱⲛⲗⲗ ⲉⲃⲟⲗ** cum rubrica praevia (Vat. 44, f. 6); ff. 14^v, 15, oratio **ⲥⲟⲙⲥ ⲡⲟⲧ ⲉⲣⲛⲓ ⲉⲧⲱⲛ ⲉⲧⲱⲛ ⲡⲉⲛⲩⲱⲙⲱⲙⲓ** (Vat. 44, f. 6^v, initio orationis om. **ⲉⲧⲱⲛ ⲡⲉⲛⲩ**

«super nos et»); ff. 15^v, 16, ritus constitutionis subdiaconi **ΤΕΝΘΩΡΕΥ ΠΑΝΙΜ** ..., **ΕΝΘΩΡΕΥ** ... (Vat. 44, f. 6^v; codex, post **ΤΕΝΘΩΡΕΥ ΑΜΗΝ**, habet arabice: الكاهن الشريك «sacerdos socius»; f. 16, sicut Tuki, p. 18, post verba «Vocamus te N. subdiaconum...» om. «Amen»); etiam formulam iteratam **ΕΝΘΩΡΕΥ** cum rubrica praevia; ff. 16-1 oratio **ΤΕΝΨΕΡΜΟΤ** cum rubrica praevia (Vat. 44, ff. 6^v, 7); ff. 17^v, oratio impositionis orarii (**ΟΥΡΑΝΙΟΝ**) **ΕΟΥΩΟΥ** (V. 44, f. 7); f. 18, can septimus Hippolyti, arabice, inc.: يكون, ut in cod. Vat. 44, f. 7^v, lin. a. fin. (Vat. 44, f. 6^r), praemittit catechesin bohairice et arabice); de f. 18: والجد لله دائما «Et gloria Deo in perpetuum»; f. 18^v, cateches arabice, inc.: يا بني قد اتمنت (Vat. 44, f. 6^v; cod. evoluit conclusionem f. 18^v des.: والجد لواهب العقل «Et laus datori intelligentiae»).

3 (ff. 19-31^v) Ordinatio diaconi. F. 19^r, ritus praeuii (Vat. 44, f. ff. 19^v-22, oratio **ΠΟΤ ΦΙΤ ΗΤΕ ΝΙΧΟΛ** (Vat. 44, f. 8^r); ff. 22-23, oratio archidiaconi sub titulo **ΠΡΟΦΩ(Ο** corr. in **Ω)ΝΗCIC: ΓΡΜΟΤ ΑΠΕΝΙ ΗΤΟ ΠΥC** (Vat. 44, f. 8^v); ff. 23-24, oratio **ΑΡΑ ΠΟC ΑΡΙΤΥC** cum rubrica praevia (Vat. 44, f. 9^r); in codice, conclusio **ΦΗ ΕΤΥΟΠ** ut ap. Tuk p. 111); ff. 24-26, oratio **ΦΗΗC ΠΟC ... ΠΙΔΛΗΗΗC** cum rubrica **ΠΡΕV** (Vat. 44, f. 9, in verso ordine utriusque orationis **ΑΡΑ** et **ΦΗΗC**); ff. 26-2 oratio **CΟΜC ΠΟC** cum rubrica praevia (Vat. 44, f. 9^v); f. 27^v, **ΤΕΝΘΩΡΕΥ ΙΜΟC** (Vat. 44, f. 9^v, linn. 3, 2 a. fin.) cum rubrica praevia «Converte ad occidentem, signa frontem eius...» (codex, consonans cum H. Denzinger, pp. 8, 9, formulam ordinationis **ΕΝΦΩΥΕΝ ΗΝΙΜ** ... **ΠΗΠΑ** ē **ΑΜΗΝ**, Vat. 44, f. 9^v, linn. 6-3 a. fin., hic omissam, cum levi discrepantiā habet f. 28); f. 27^v, **ΠΑΝΙΜ ΗΔΙΑΚΟΝΟC ΗΤΕ ΠΙΟΥCΙΑCΤΗΡΙΟΝ** «N. diaconus altaris» sub rubrica «Archidiaconus clamet» (Denzinger, p. 8, in fine om. Vat. 44); f. 28, sub rubrica «Episcopus (dicat)», formula ordinationis **ΕΝΦΩΥ ΙΜΟC ΠΑΝΙΜ** «Ordinamus te N.» (vide supra: cf. Denzinger p. 9, nota 1); ff. 28-30, oratio **ΤΕΝΨΕΡΜΟΤ** cum rubrica praevia (Vat. 44 f. 10; codex in rubrica pro **ΓΟ** «facies» habet **ΤΕΡΗ** «frons» [sed ar. وجه «facies»]); f. 30^r, oratio **ΟΥΩΟΥ ΝΕΜ ΟΥΤΑΙΟ** cum rubrica d impositione zonarii (Vat. 44, f. 10); f. 30^v, rubricae «Ordinatus osculatu altare et episcopum» (add. ar.: «et omnes qui ei adstant»), adiungit coptice: «deinde legatur super eum haec catechesis» (om. Vat. 44 totam rubricam); f. 30^v des.: كل تكبر الشاس بلام من الرب امين «Desinit oratio diaconi. In pace Domini. Amen» (Vat. 44, f. 11, in fine; hic catechesi arabicae praemittit bohairicam); f. 31, catechesis arabica, inc.: علمها الولد المبارك

t. 44, f. 11, vix discrepat); f. 31^v, **ΠΑΝΙΜ ΔΙΑΚΩΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ**
t. 44, autē catechesin arabicam).

4 (ff. 32-46) Ordinatio presbyteri. Ff. 32-33, praemisso **СΥΝ**
بِسْمِ اللَّهِ « In nomine Dei », ritus praeuii (Vat. 44, f. 11^v); ff. 33^v-35^v,
ratio **ΠΟΣ Φ† ΝΤΕ ΝΙΧΟΜ** (Vat. 44, ff. 11^v, 12); ff. 35^v-36^v, oratio archi-
diaconi **ΠΡΩΜΟΤ ΝΤΕ ΠΕΝΟΤ** (Vat. 44, f. 12^{r.v}); ff. 36^v-37^v, praemisso
aito « Populus dicit ... » (om. Vat. 44), oratio **ΑΡΔ ΠΟΤ ΑΡΙΤΩ** cum
rubrica (Vat. 44, f. 12^v); ff. 37^v-39^v, praemisso monito « Populus dicit ... »
(Vat. 44), oratio **ΦΗΝΒ ΠΟΤ... ΦΗ ΕΤΑΡΘΑΜΙΟ** cum rubrica (Vat. 44,
12^v, 13; codex habet integrum textum ut ap. Tuki, p. 285); ff. 39^v-40^v,
ratio **ΑΡΔ ΠΟΤ ΣΩΤΕΜ ΕΡΟΝ**, praemisso « Orate » (Vat. 44, f. 13^{r.v});
ff. 41^v, oratio **ΣΟΜΣ ΠΟΤ ΕΘΡΗΙ ΕΧΩΝ** cum rubrica (Vat. 44, f. 13^v);
ff. 41^v, 42, **ΤΕΝΘΩΡΕΜ ΙΜΟΚ** cum praeuia rubrica (ut ap. Tuki, p. 285,
Denzinger, p. 13; Vat. 44, f. 13^v, discrepat); f. 42^{r.v}, exclamatio archidia-
coni **ΠΑΝΙΜ ΙΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟС ΙΠΙΘΥΣΙΑСΤΗΡΙΟΝ** (in forma bohairica ut
Tuki, p. 285, lin. 8 a. fin., omissa forma graeca codicis Vat. 44, f. 13^v:
ΠΑΝΙΜ... ΠΟΛΕΟС ΝΙΜ; T., p. 285, ca. med.); f. 42^v, exclamatio episcopi
ΘΩΡΕΜ ΙΜΟΚ ΠΑΝΙΜ ΙΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟС (Vat. 44, f. 13^v); f. 43, oratio
ωου cum rubrica praeuia (Vat. 44, f. 14); ff. 43-44^v, oratio **ΤΕΝΩΠΡΩΜΟΤ**
cum rubrica praeuia (Vat. 44, f. 14, in paucis discrepat); f. 45, catechesis ara-
bica, inc.: **اعلم اليك ايها الـاخ** (Vat. 44, f. 15; hic, f. 14^{r.v}, praemittit cate-
chin bohairicam); ff. 45^v, 46, rubrica « Qui ordinatus est osculatur
are ... » (Vat. 44, ff. 14^v, 15, rubricam praemittit catechesi arabicae).
5 (ff. 46^v-58^v) Ordinatio hegumeni. Ff. 46^v, 47, ritus praeuii
t. 44, f. 15^v); ff. 47-49, oratio **ΠΟΤ Φ† ΝΤΕ ΝΙΧΟΜ** (Vat. 44, ff. 15^v,
49^v); ff. 49^v-50^v, oratio (**ΠΡΟСΦΟΗΗΣΙС**) archidiaconi **ΠΡΩΜΟΤ ΝΤΕ ΠΕΝΟΤ**
t. 44, f. 16^{r.v}); ff. 50^v, 51, oratio **ΑΡΔ ΠΟΤ ΑΡΙΤΩ** cum
rubrica praeuia (Vat. 44, f. 16^v); ff. 51^v-54, oratio (epiclesis) **ΦΗΝΒ ΠΟΤ...**
ΕΤΣΩΟΥΝ cum rubrica praeuia (Vat. 44, ff. 16^v, 17); ff. 54-55, oratio
ΜΣ ΠΟΤ ΕΘΡΗΙ ΕΧΩΝ cum rubrica (Vat. 44, f. 17^{r.v}); ff. 55-56, for-
lae **ΤΕΝΘΩΡΕΜ ΙΜΟΚ; ΠΑΝΙΜ ΗΡΥΓΟΥΜΕΝΟС** (exclamatio archidia-
coni); **ΠΑΝΙΜ ΗΡΥΓΟΥΜΕΝΟС** (exclamatio episcopi) cum rubricis propriis
t. 44, f. 17^v; codex in fine exclamationis archidiaconi habet: **ΕΚΚΛΗΣΙΑ**
ΝΤΕ Φ† ΑΜΗΝ « Ecclesiae Dei. Amen », pro **ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΦΙΛΟΧΥ**
t. 44, f. 17^v; cf. Denzinger, p. 17, nota 15); ff. 56-57,
ratio **ΤΕΝΩΠΡΩΜΟΤ** cum rubrica praeuia (Vat. 44, ff. 17^v, 18); ff. 57^v, 58,
rubrica « Osculetur altare ... » (Vat. 44, f. 18; codex omittit catechesin bohai-
ricam); f. 58^v, catechesis arabica, inc.: **اعلم اليك ايها الـاخ** (Vat. 44, f. 18^v,

a quo vix discrepat); des. f. 58^v: والمجد له دائما ابدا « Et gloria Deo in perpetuum, in saeculum ».

6 (ff. 59-63^v) Ordinatio archidiaconi. F. 59^r.^v, oratio ΦNH $\pi\sigma\epsilon\ \phi\tau\ \pi\eta\eta\psi\tau\ \theta\epsilon\eta\ \pi\eta\eta\alpha\iota$ cum rubrica (Vat. 44, f. 19); ff. 60-62^v oratio episcopi $\{n\}\eta\theta\epsilon\kappa\ \text{on}\ \tau\eta\sigma\upsilon\ \pi\epsilon\eta\eta\eta\beta$ cum praevia invitatione diaconi (Vat. 44, f. 19^r.^v); ff. 62^v-63^v, oratio $\tau\eta\sigma\upsilon\ \text{on}\ \pi\epsilon\eta\eta\eta\beta$ cum praevia invitatione diaconi et rubrica « Episcopus » (Vat. 44, f. 19^r, et « episcopus »); f. 63^v, conclusio arabica: نكبرز رب الكهنوت خارجا « Desinit descriptio collationis graduum sacerdotii praet collationem graduum sacerdotii superiorum; illi enim hoc loco scripti non fuerunt. In pace Domini. Amen, amen. Et gloria Ei qui dat intelligentiam

II (ff. 65-95) Benedictiones et orationes variae.

1 (ff. 65-66^v) Consecratio instrumentorum altaris $\phi\ \pi\alpha\tau\alpha\theta\epsilon\omicron\varsigma$, ut in cod. Vat. copt. 44, f. 62^r.^v, at codex in summo mg. f. 6^v ad $\epsilon\upsilon\lambda\omicron\upsilon\gamma\iota\tau\omicron\varsigma\ \kappa\epsilon$, rubricae adiectam habet hanc notam arabicam, fo. inverso exaratam « glossa: Benedicit quinque crucibus manumque in chasmatum volvit ».

2 (ff. 66^v-68) Consecratio disci et veli $\phi\text{NH}\beta\ \dots\ \pi\eta\epsilon\sigma\pi\omicron\tau\iota$ (Vat. 44, ff. 62^v, 63; codex, in fine orationis $\phi\text{NH}\beta\ \pi\sigma\epsilon\ \phi\tau$, f. 63^v, post $\tau\alpha\tau\iota\alpha\ \eta\epsilon\kappa\kappa\lambda\eta\sigma\iota\alpha$, om. $\eta\tau\epsilon\ \pi\alpha\tilde{\eta}\eta\ \mu\pi\omicron\lambda\iota\varsigma$ « civitatis N. »; cod. uterque habet incisum millenaristicum).

3 (ff. 68-69^v) Consecratio calicis eiusque veli $\phi\text{NH}\beta\ \pi\alpha\lambda\alpha\eta\epsilon\iota\eta\omicron\varsigma$ (Vat. 44, f. 63^r.^v).

4 (ff. 69^v-71) Consecratio cochlearis $\phi\tau\ \phi\eta\epsilon\tau\alpha\epsilon\theta\epsilon$ (Vat. 44, f. 63^v, 64).

5 (ff. 71-72^v) Consecratio mapparum altaris $\phi\text{NH}\beta\ \dots\ \phi\ \pi\iota\alpha\epsilon\omega\tau$ (Vat. 44, f. 64^r.^v; codex, bohairice et arabice, in titulo orationis habet « De mappis tinctis altaris »).

6 (ff. 72^v-74^v) Oratio pro imagine $\phi\text{NH}\beta\ \dots\ \phi\eta\ \epsilon\tau\epsilon\ \epsilon\beta\epsilon$ (Vat. 44, ff. 64^v, 65).

7 (ff. 74^v-76^v) Oratio super corpora martyrum $\pi\epsilon\eta\eta\sigma\upsilon\ \pi\eta\sigma\upsilon\tau\omicron$ (Vat. 44, ff. 67^v-68^v; codex initio orationis om. $\pi\sigma\epsilon$).

8 (ff. 77-84) Consecratio fontis baptismalis; cf. cod. Vat. copt. ff. 121^v-127^v. F. 77, praemisso titulo $\epsilon\chi\iota\eta\epsilon\tau\alpha\tau\iota\alpha\zeta\iota\eta\ \eta\tau\kappa\omicron\lambda\omicron\gamma\mu\beta\eta\ \eta\tau\epsilon\ \pi\omega\mu\iota\varsigma\ \epsilon\theta\omicron\upsilon\alpha\beta$ « ترتيب تكريز المعمودية المقدسة » (ar.: ordo consecrationis) fontis sancti baptismi, rubrica praevia: « Episcopus dicat gratiarum actionem, offerat incensum et dicat Apostolum ».

fiet mysteriorum et sacerdos absolvet officium pro more»; f. 95 des.: يد
الله دائما « Et gloria Deo in perpetuum ».

III (ff. 100^v-96) Hortationes arabicae, praemisso الاب والابن « Et gloria Deo in perpetuum ».
 « In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, الواحد والروح القدس الاله الواحد »
 unici ».

1 (ff. 100^v-99) Hortatio ad diaconum, sub titulo « Hortat
 legenda super diaconum post lectum ⲡⲓⲛⲏⲣⲁ ⲙⲓⲛⲁ », inc.: ... ابها الولد
 ut in cod. Vat. copt. 46, f. 183, et
 discrepantia in conclusione; in mg. adduntur formulae adhibendae si ser
 dirigatur ad plures diaconos.

2 (ff. 99-97) Hortatio ad sacerdotem, sub titulo « Hortat
 legenda super sacerdotem in fine eius ordinationis », inc.: ابها الولد المبارك
 اباك الله; cod. Vat. 45, ff. 60-61, eandem praebet hortationem fere
 litteram, omissis tamen quae habentur in codice nostro inde ab inc
 الارب عليك (f. 98, ll. 6, 7) usque ad verba الارب عليك (f. 98, ll. 6, 7) usque ad verba الارب عليك
 الارب عليك (cf. cod. Vat. copt. 46, f. 187^v).

3 (ff. 97-96) Hortatio ad monachum sacerdotem, sub rubr
 « Si ordinatus est monachus, leget super eum hanc orationis reliquam p
 tem », inc.: ... بك معتزقا بخطه
 copt. 46, f. 187^v, foro ad litteram, addita conclusione longiore.

Ductae chartae impressi linearum et marginum epatium definiunt. Codex, b
 indecore exaratus, complectitur quiniones novem (ff. I, 1-89) et folia duodecim fa
 culi ultimi (ff. 90-101). Quiniones 1-3 in summo angulo interno paginarum extre
 rum cooptice signantur (ⲁ-ⲓ) praeterquam initio codicis et in pagina ultima fa
 culi tertii; eadem solae paginae in summo angulo externo praebent foliorum n
 coopticas uniciales (ⲓ, ⲓⲁ, ⲓⲂ, ⲓⲃ, ⲓⲄ); numeris cooptice cursivie notantur ff. recta.
 summo angulo externo (ⲓ-ⲓⲡ, pro ⲓⲡ, ff. 1-100, 11; f. 93, notae ⲓⲡ mendose addit
 est nota ⲓⲡ iam scripta in f. 92); nominibus arabicis recensentur fasciculi, ind
 fasciculo secundo (ثاني كراسي, f. 10), in primis paginis rectis, idque in summo ang
 externo. Inscriptiones in foliis extremis fasciculorum leguntur: ⲓⲡ ⲓⲡ (ff. 9^v, f
 ⲓⲡ ⲓⲡ (f. 29^v), ⲓⲡ ⲓⲡ (ff. 39^v, 49^v, 69^v, 79^v, 89^v), ⲓⲡ ⲓⲡ (ff. 10, 20, 40, 60, 70, 80, 90; caret inscriptione f. 30); inter illas inscriptiones apparent α
 menta inter se innexa vario picta, pigmento scil. rubro aut viridi eolo, rubro et vir
 rubro, ocreo et viridi, ac diversae formae, ita tamen ut eadem sint ornam
 fasciculi desinentis ac folii primi fasciculi equentis. Folium I^v occupat crux α
 obducta coloribusque distincta caeruleo et rubro cum inscriptionibus caeruleis
 ⲓⲡ ⲓⲡ ⲓⲡ. Similis indolis ornatum praebet fascia f. 1; paucis insuper folia aurum α
 bent variis, ad nutum pictoris, mixtum pigmentis (rubro nempe, viridi, ocreo rar

caeruleo) in stella f. 64^v, in portis vel fasciis, in figuris avium et ramorum quae margines ornant vel litteras initiales praegrandes efformant aut complent, in litteris grandioribus oblongis quibus exarata est quarundam sectionum linea prima vel littera initialis, in stellulis demum quibus nonnullis in pagulis signatur intertextio. Litterae marginules grandiores, cum rotundae, circino delineatae sunt. Nonnullae lectiones lineam primam, vel lineam secundam, vel lineam secundam et tertiam continent litteris minoribus atramento confectam; has sequitur interdum linea minio picta. Minio praeterea exarata sunt tituli et rubricae, exceptis quibusdam rubricis (ff. 32^v, 33, 41^v, 42, etc.), ritus ordinationum formulae plurales inter lineas pictae (cf. ff. 2, 3), pleraeque inscriptiones in paginis extremis fasciculorum, foliorum autem cursivae copticae ac fasciculorum numeri arabice scripti, signa interpunctionis atque, puncta litteris ϣ, ϥ et ϧ, infixa, litterae tactae sunt litterae marginales communes, necnon lineolae quae notas numericas et compendia distinguunt. Subscriptions nonnullae includunt cruculae punctis rubris effectae. In ff. 35^v-82^v, haud raro in marginibus copticis arabicis ordinem consuetum invertit librarius, textu arabico posito ad dextram, bohairico ad dextram.

F. 95^v, librarii subscriptio; وكان الفراغ من هذه الكتاب المبارك في زمان | السيد الاب | الطيربرك | انا غريمال الخامس والتسعين ادام الله | تعالى رياسته وذلك من عدد الاله الطير بالكرسي المرقسي وذلك | ما اهتم بنسخه الاب المكرم الفاضل الليب والايا. الميار الذي المختار | ذو القانتب الجيلة والمناجع الجيلة ذو الحكمة الروحانية والسيرة الكاملة | التور الذي لاجل سبه الطاهر ارتقا الى درجة الاسقفية وشاع ذكر | فضائه وعلمه وتعليمه و شبعه وكمل عليه القول ايها العبد الامين | ايننا وجدتك في القليل انا اتيتك على الكثير ادخل ملكوت سيدك | ايننا (بارليوس compositum انا يونس e nomine primitivo) المتظن (يك) اباسي (in rasura, pristini vocabuli paucis relictis vestigiis) ادام الله سن حياتك من الاكدار | ويثبه على كرسية سنين كثيرة وازمنتنا سالمة مديدة بشفاعة المذري امين | والمسكين الكثير الخطايا والذنوب المتزر بملابس | الرذائل العاري من جميع الفضائل الذوق يستحق ان يسا انسانا بالكلية لاجل | خطاياه واثامه وهو يبال كل قرا في هذه الكتاب او وقف ان يدعو له بفران الخفية | ومن قال شي فله امثاله ومن وجد غلطة واصلحا الرب يصلح اخرته يا
Et finis huius libri benedicti evenit
ex ore domini patris patriarchae Abba Gabrielis, nonagesimi quinti (1525-1568) —
ducatur Deus excelsus principatum eius — scilicet in serie patrum patriarcharum
et cathedram Marcianam. Et qui curavit eum transcribendum fuit pater honor-
abilis, excellens, prudens et mitis, purus, venerabilis, electus, venustis dotibus gravi-
tatis habitu praeditus, doctrina spirituali ac vita perfecta et dilucida insignis, qui
de curriculo sancto ascendit ad gradum episcopalem, cuiusque lata est fama virtu-
tis, scientiae, laboris, institutionis atque populi sui curae, in quo impletus est
ps. 135: 'Serve probe, quia in parvis te inveni fidelem, super magna te extollam,
quia in regnum Domini tui', (nempe) pater noster Basilius occupans sedem (epi-
scopalem urbis) Absky; Deus annos producat vitae eius incolumis a perturbationibus
et firmet eum super sedem suam per annos multos ac tempora pacifica diturnum, per
saecula Virginis. Amen. Et eius librarius fuit pauper, peccatis et culpis abundans, viti-
osus, vestibus amictus, universitate virtutum nudus, indignus qui vocetur homo in uni-

verum propter peccata et scelera sua; et rogat unumquemque in hoc libro lectum vel curam ejusdem habiturum ut ipsi apprecetur peccatorum remissionem; qui a dicit aliquid huiusmodi et qui mendum invenit illudque corrigit, Dominus accedet ad vitam eius futuram per preces Dominae nostrae Virginis virginiae. Amen. Iam Ei qui dat intellectum»; partem inferiorem f. 86 olim tegebat scedula cuius gula scripta, chartae pristinae agglutinata, fragmentum exhibet arabicum pacti conditionis; notae autem arabicae quae legebatur in imo folio pristino paucula vestigia. In codicis laterculo anteriore interno: 25. Vat. et Nov. 30 (30 ductu calculum et 49 superscriptum); f. 1: *Codex iste | emptus fuit ab Em(minentissimo) et Reverendissimo Cardinali | Hieronymo Casanate | ex Bibliotheca | Sancti Andreae de |* Fl. 64^r, 101^r v, vac.

Integumentum, e corio rubro confectum, auro impressa praebet in dorso ornamenta, notam 49 ollamque e tessera gentilicia Innocentii XII necnon stellam e Hieronymi Casanate card. bibliothecarii.

50. Saec. XVI et saec. XVII, chart., mm. 260 × 170, ff. 86, lin. 16-19.

Codex liturgicus continens ritum absolutionis mulieris post partum et ordinem baptismi; cf. codd. Vat. copt. 46, ff. 2-3 et Vat. copt. 48, ff. 2-69^v. Partes quibus codex conficitur nec eadem unexaratatae sunt nec, ut suo loco dicitur, ad unum eundemque codicem attinuerunt.

I (ff. 1-13). Absolutio puerperae post quadraginta dies bohairice et arabice cum rubricis arabicis.

1 (ff. 1-8) Absolutio mulieris quae peperit filium, praenotata بسم الله «In nomine Dei». Ff. 1-5^v, post rubricam de deo gratiarum actione et de offerendo incenso, Heb. 1, 8-12, Ps. 31, 1, Luc. 21-35, sub capitis nota 𐤀; ff. 5^v-8^v, post rubricam «Dicentur tres orationes: pax, patres, congregatio, et credo et haec oratio», 𐤓𐤁𐤕... 𐤓𐤓𐤕𐤕𐤕𐤕𐤕 (Vat. 46, ff. 5^v, 6); f. 8^v, rubrica «Populus dicet Pater noster et sanctos (dicet) absolutionem et benedictionem et unget mulierem oleo intrabit (mulier) in ecclesiam ad participandum mysteriis sacris» (cf. codd. de cod. Vat. 46, f. 6, et cod. Vat. 48, f. 7^v); f. 8^v des.: من الرب «In pace Domini».

2 (ff. 9-13) Absolutio mulieris quae peperit filiam. Ff. 9^v-13^v, praemisissis بسم الله «In nomine Dei» et rubrica «Dicetur gratiarum actio I Cor. 7, 12-14, absque capitis nota, Ps. 44, 10 inc. 𐤀𐤕𐤕𐤕, Lnc. 10, 34, sub capitis nota 𐤓𐤕𐤕 (Vat. 46, f. 6^v, sub nota 𐤀𐤕𐤕); ff. 10^v-13, praenotata rubrica «Dicetur pax...», oratio 𐤓𐤁𐤕... 𐤓𐤓𐤕𐤕𐤕𐤕𐤕 (cf. Vat. 46, f. 13, conclusio, arabice: «Dein dicitur 'Pater noster' et absolutio et

io, atque sacerdos unget ... mysteriis sacris » (ut f. 8^v); f. 13 des.: **والجدة لله دائما** « Et gloria Deo semper in saeculum ».

II (ff. 14-26) Fragmentum ritus baptismi; bohairice et arabice a quibusdam rubricis mere arabicis; cf. cod. Vat. copt. 46, ff. 14-17. F. 14, rubrica orationis (**ΕΠΙΚΛΗΣΙΣ**) **ΘΩΡΕΛΛ Η ΝΕΚΕΒΙΑΙΚ** « Voca servos tuos »; inc.: **ΓΕ** **ΤΕΚΜΕΤΟΥΡΟ** « regni tui » (Vat. 46, f. 14, lin. 21, Tuki, p. 201, Denzinger, t. I, p. 201, lin. 14); ff. 14^v-17, praemissa rubrica arabica de dicenda gratia in actione ac de thurificatione, Tit. 2, 11-3, 7, absque capitis nota (Vat. 46, f. 14^v; codex, in mg. f. 17, addit rubricam arabicam de dicenda oratione **ΑΓΙΩΝ ΓΝΩΣΙΣ** « Domine scientiae »; cf. Tuki, p. 201, Denzinger, p. 201, lin. 23); ff. 17-18^v, sub capitis nota **Ε**, I Ioh. 5, 6, 8-13 (v. 6 ut in cod. Vat. 46, f. 33^v; discrepat Vat. 46, f. 14^v); codex, in mg. f. 18^v, notam arabicam de dicendis a sacerdote oratione **ΠΩΣ ΠΕΝΝΟΥΤ** « Domine, nos noster » (Tuki, p. 201, Denzinger, p. 201, lin. 27) et, dum sedet coram diacono, oratione **ΠΙΡΕΥΤΑΛΩ** (absolutio ad Patrem) « Qui sanas » (Tuki, p. 201, Denzinger, p. 201, lin. 30); ff. 18^v-21^v, sub capitis nota **ΙΑ**, t. 8, 26-36; ff. 21^v, 22, Ps. 31, 1, 2; ff. 22-26^v, sub capitis nota **Ε**, Ioh. 3, 11; f. 26^v, rubrica « Deinde dicit septem orationes magnas quae sunt: Pro peccatis, peregrinantes, aquae, rex, defuncti, oblationes, catechumeni, estque oratio » (Vat. 46, f. 17 ca. med.); orationis pro catechumenis, mutilo hic initio (cf. f. 27), solum sequitur initium **ΦΗΝΑ ΠΩΣ ΦΥ ΠΑΝΤΩΝ** **ΑΥΤΩ ΦΩΤ** « Domine, Domine, Deus omnipotens, pater » (Vat. 46, f. 27, D., p. 202).

III (ff. 27-85^v) Ordo baptismi; bohairice et arabice cum rubricis a quibusdam plerumque arabicis. Ff. 27-75, excepto f. 65 recentiore, eiusdem sunt manus ac ff. 16-26; quae tamen, ut testatur foliorum et fasciculorum numeratio, pertinent ad alium codicem vel saltem ad aliam codicis sectionem, fortassis de baptismo plurium simul (vide inferius notam marginalem f. 32 et rubricam f. 49).

I Sub charta vacua quae operit plagulam rectam folii 27, perspicere licet vestigia partis ultimae orationis pro catechumenis inde nempe verbis **ΝΕΚΟΥΑΡΑΡΗΝΙ ΕΘΟΥΑΒ** usque ad **ΠΕΚΠΩ ΕΘΟΥΑΒ** (Tuki, p. 201, lin. 15-25) cum subscriptione **كملت السبع اوائى والسبع لله دائما ابدا** Desinunt septem orationes. Et laus Deo semper, in saeculum ».

2 (ff. 27^v-85) Ritus baptismi, sub titulo **ΠΩΣ ΕΘ** **المعمودية المقدسة** Baptismus sanctus » (cf. codd. Vat. copt. 46, ff. 7-28, et Vat. copt. 48, ff. 12^v-69), praemisso **ΕΝ ΘΕΩ** **بسم الله** « In nomine Dei ». Ff. 27^v-29^v, sub rubrica arabica « Baptismus sanctus unius masculi. Oratio absolutionis super

matrem infantis», **ΦΗΝΒ ΠΟΤ ... ΠΙΡΕΦΘΑΛΙΟ** (Vat. 46, f. 7); in mg. f. 27 **ΟΥΟΞ ΠΙΡΕΦΘΕΛΙ ... ΜΜΕΚΙΩ** cum nota arabica **نسخة** «codex» (incisum addendum post **ΠΙΡΕΦΘΑΛΙΟ** **ΗΝΙΕΩΝ**, ut testantur codd. Vat. 46, f. : Vat. 48, f. 12^v, cf. Denzinger, p. 192); ff. 29^v-30^v, oratio pro catechu-
 menis, praemissa invitatione diaconi «Dominum deprecemur», **ΦΗΝΒ ΠΟΤ. ΝΕΚΕΒΙΑΙΚ** (Vat. 46, f. 7^v); in mg. f. 30: **ΕΤΑΥΕΚΑΤΗΚΙΝ ΜΜΩΟΥ** cum nota arabica **نسخة** «codex»; ff. 30^v-32, praemissa invitatione diaconi «Orate», orat-
ΦΗΝΒ ΠΟΤ ... ΦΗ ΕΤΑΥΕΚ (Vat. 46, f. 7^v); ff. 32-33^v, sub rubrica arabica «Oratio super oleum; sume manu vas olei et diaconus dicet **ΠΡΟΕΥΧΑΘΕ** dicet sacerdos», **ΦΗΝΒ ... ΦΙΩΤ** (Vat. 46, ff. 7^v, 8); f. 32, in mg. externi nota arabica monet scribam errasse atque orationi huic (scil. **ΦΗΝΒ. ΦΙΩΤ**) praemittendam esse aliam orationem super oleum, quae legibur sacerdote in baptismo plurium sub numero (folii ?) 9 quaeque incipit **ΦΗΝΒ ... ΠΟΥΛΙ ΜΜΑΥΑΤΙ** (Vat. 46, f. 8 ca. med.; cf. ca. Vat. 48, ff. 16^v-18^v); f. 33^v, sub rubrica arabica «Ungit frontem ei-
 dicens», oratio **ΕΛΕΟΝ** et, sub rubrica «Ungit cor eius, manus et dorsum dicens», oratio **ΠΑΙΝΕΞ**, ut in cod. Vat. 48, f. 18; discrepat Vat. 46, f. 8^v. ff. 33^v-34^v, praemisso «Diaconus: Dominum precemur», oratio sacerdot **ΚΜΑΡΩΟΥΤ** (Vat. 48, f. 19; Vat. 46, f. 8^v, discrepat in rubrica); ff. 34-35, praemisso «Diaconus: Orate», oratio sacerdotis **ΠΕΚΒΩΚ** «Servus tuus» (Vat. 46, f. 8^v, et Vat. 48, f. 19^v, **ΝΕΚΕΒΙΑΙΚ** «Servi tui»; vide codicis notam marginalem folii 32 de baptismo plurium); ff. 35-36, praemisso «Diaconus Dominum precemur» cum rubrica arabica «Sacerdos petit nomen baptizandi et orat super eum», **ΠΑΛΙΝ ΟΝ** (Vat. 48, f. 20; in rubrica discrepat. Vat. 46, f. 8^v); ff. 36-37, praemisso «Diaconus: Orate», oratio sacerdot **ΦΗΝΒ ... ΠΕΚΒΩΚ** «Domine... servus tuus» (Vat. 48, f. 21, **ΦΗΝΒ. ΝΕΚΕΒΙΑΙΚ** «Domine... servi tui», item Vat. 46, ff. 11^v, 12, qui, f. : lin. 10-f. 13, lin. 21, varia habet permixta); ff. 37-38, praemissa rubrica arabica de genuflexione cum invitatione diaconi «Dominum deprecemur oratio **ΠΑΛΙΝ ΟΝ ΜΑΡΕΝΤΙΞΟ** (Vat. 46, f. 12, om. verba **ΠΑΛΙΝ ΟΝ** Vat. 48, f. 22^v.); ff. 38-39^v, praemisso «Diaconus: Orate», oratio sacerdot **ΦΗΝΒ ... ΞΟΠΩΣ** (Vat. 46, f. 12^v, Vat. 48, ff. 22^v-24); f. 39^v, rubrica arabica «Denudetur baptizandus...» ut in cod. Vat. 48, f. 24; ff. 39^v, 40^v, abrenuntiatio **ΤΕΡΑΠΟΤΑΞΕΘΕ ΜΜΟΚ ΠΣΑΤΑΝΑΣ** (Vat. 48, f. 24^v, f. 40^v, sub rubrica arabica «Vertit faciem ad orientem... dicat», **ΤΟΥΤΑΞΕΘΕ ΝΑΚ ΠΧΟ** (Vat. 48, ff. 24^v, 25); ff. 40^v, 41, sub rubrica «Delin ipsos invitat ut profiteantur Fidem...», **ΤΗΝΑΞΤ ΕΘΥΝΟΥΤ** (Vat. 4 f. 25); f. 41, rubrica arabica «Tunc eum ter interrogat...» (Vat. 48, f. 25^v

11-42, praemisso « Diaconus: Dominum deprecemur », oratio sacerdotis
 « **ⲡⲟϥ ⲫⲓ** » ut in cod. Vat. 48, ff. 25^v, 26, at codex de baptizando
 uitur in forma singulari: **ⲡⲉⲕⲉⲃⲱⲕ** « servus tuus » dum Vat. 48, sicuti
 Vat. 46, f. 10^{r.v}, formam praebent pluralem **ⲡⲉⲕⲉⲃⲱⲕ**; ff. 42-43^v, prae-
 sis **ⲧⲁϥ ⲕⲉⲑⲁⲗⲁϥ** et rubrica arabica de genuflectendo, oratio sacer-
 is **ⲫⲏⲏⲃ ⲡⲉⲛⲱⲧⲏⲣ** cui, absque intermedio monito diaconi, adiun-
 ar **ⲉⲟⲃⲉ ⲫⲁⲓ ⲧⲉⲛⲧⲁⲣⲟ**, ut in cod. Vat. 48 ff. 26-27^v; ff. 43^v, 44,
 t rubricam arabicam de ungendo baptizando in pectore, ut in cod.
 48, f. 27^v, **ⲉⲉⲱⲣϥ ⲙⲙⲟⲕ** (Vat. 48, ff. 27^v, 28); ff. 44-45^v, prae-
 sso monito diaconi « Dominum precemur », oratio sacerdotis **ⲫⲏⲏⲃ ⲡⲟϥ**
 « **ⲡⲓⲡⲁⲛⲧⲟⲕⲣⲁⲧⲱⲣ** » ut in cod. Vat. 48, ff. 28-29^v; ff. 45^v-48, prae-
 sso « Diaconus dicit: Orate », oratio sacerdotis **ⲫⲏ ⲉⲧⲱⲡⲟⲛ ⲫⲏⲏⲃ ⲡⲟϥ**
 « **ⲫⲏ ⲉⲧⲱⲡⲟⲛ** »; ff. 29^v-31^v; codex de baptizando loquitur in forma singulari); f. 48,
 rubrica arabica « Sacerdos ingreditur baptisterium et dicit secreta hanc ora-
 nem »; f. 48^v, in mg. additur: « effundit oleum sanctum in baptisterium
 forma crucis et dicit » (utranque rubricam iungit cod. Vat. 48, f. 32^v);
 48^v, 49, oratio **ⲉⲱⲣⲉⲙ ⲙⲡⲉⲕⲉⲃⲱⲕ** « Voca servum tuum » (Vat. 48,
 31^v, 32, utitur forma plurali **ⲉⲱⲣⲉⲙ ⲏⲡⲉⲕⲉⲃⲱⲕ**, item Vat. 46, f. 14);
 49, rubrica: « Tunc sacerdos dicit orationem gratiarum actionis ac offert
 censum (cf. f. 14^v), dein dicitur Paulus et Catholicon (lectiones habentur
 ff. 14^v-26^v) quorum recitat initia sacerdos, et dicitur absolutio ad
 trem (**ⲡⲟϥ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩⲧⲓ ⲡⲓⲣⲉⲓⲧⲁⲗⲁⲃⲟ**, cf. f. 18^v, in mg.); tunc dicuntur
 axis et Psalmus et Evangelium e codice pro pluribus (cf. f. 32, in mg.),
 nde consolationes (**ⲉⲟⲗⲉⲉⲗ**) et septem orationes notae, nempe: infirmi,
 egrinantes, aquae, rex terrae, defuncti, oblationes, catechumeni, estque
 e »; ff. 49-50, oratio **ⲫⲏⲏⲃ ⲡⲟϥ ⲫⲓ ⲡⲓⲡⲁⲛⲧⲟⲕⲣⲁⲧⲱⲣ ⲫⲱⲧ**
 . f. 26 et Vat. 48, ff. 39-40); ff. 50^v, 51, praemisso « Diaconus: Dominum
 precemur », oratio **ⲫⲓ ⲏⲧⲉ ⲏⲡⲓⲣⲟⲑⲏⲧⲏϥ** (Vat. 48, ff. 40-41); ff. 51-52,
 tio impositionis manuum **ⲡⲉⲕⲉⲃⲱⲕ ⲡⲟϥ** (cf. Vat. 46, f. 17, a quo
 lex discrepat, accedens ad cod. Vat. 48, f. 41^{r.v}); ff. 52-55, praemissa
 rubrica « Oratio dicenda a sacerdote super seipsum, submissa voce, coram
 baptisterio » cum nota marginali « dicitur **ⲉⲱⲉⲓϥ ⲙⲙⲏⲏ** », oratio **ⲡⲓⲡⲁⲛⲧ**
ⲱⲗⲁⲛⲁⲣⲉⲛⲟⲓ (Vat. 46, ff. 17^v-18^v; codex in rubrica accedit ad cod. Vat. 48,
 41^v); f. 55^{r.v}, sub rubrica arabica « Deinde sacerdos dicit tres orationes
 iores quae sunt pax, patres, congregatio, necnon credo; deinde sumit
 um sanctum et in forma crucis illud infundit in Iordanem (baptiste-
 m) signabitque aquam dicens », oratio sacerdotis **ⲓⲙⲁⲣⲱⲟⲩⲧ** (rubrica
 oratio ut in cod. Vat. 48, f. 44); ff. 55^v-56^v, praemissa hortatione dia-

coni « Dominum precemur », oratio sacerdotis **ΦΡΕΨΩΝΤ** (Vat. 46, f. 19; codex, sicut Vat. 48, f. 44, om. **ΕΥΛΟΓΙΤΟΣ** et **Φ† ἦτε πισφοντ**); ff. 56v-58, sub rubrica arabica « Ter sufflat in aquam, in forma crucis adiecta in mg. nota arabica « Signat aquam cruce », oratio sacerdotis **ΑΡΙΔΓΙΔΖΙΝ** (Vat. 46, f. 19r.v, ignorat notam marginalem; Vat. 48, f. 44, in fine rubricae habet « signat ter aquam »); f. 58, diaconus: **προσφερῖν κατὰ ὅρον[πον]**, sacerdos: **ἰ ἀγάπῃ τοῦ ὁῦ πατρὸς**, cum rubrica arabica de recitanda oratione usque ad finem (discrepant Vat. 46, f. 19r; Vat. 48, ff. 46v, 47); ff. 53-60v, oratio sacerdotis **ΑΝΘΑΙ ἡΝΕΝΘΑΖ** cum monitionibus diaconi « Qui sedetis surgite » ante **ἡΘΟΚ ΑΚΦΩΧΙ** (f. 59v. « Ad orationem respicite » ante **ἡΘΟΚ ΑΚΟΥΑΖΑΖΝΙ** (f. 59v), ut ap. Vat. 46, ff. 19v-20v; ff. 60v-61v, post trisagion populi, oratio sacerdotis **†ΗΟΥ ΟΝ ΠΕΝΝΗΑ** (Vat. 46, ff. 20v, 21); f. 64v, rubrica arabica « Populus dicit: 'Pater noster' et sacerdos **CE ΠΩ ΠΩ** et **ἡΘΟΚ ΠΩ** et absolutionem ad Filium; diaconus dicit **ΜΕΤΑ ΦΩΒΟΥ** et sacerdos **ΙC ΠΑΤΗΡ**, deinde sumit sanctum chrismā ex eoque infundit in baptisterium ter, in forma crucis et signat aquam et dicit prima vice »; sequitur (ff. 64v, 65) triplex **ΘCΜΑΡΩΝΤ** (cf. cod. Vat. 46, f. 21, ubi leviter discrepat rubrica praevia); ff. 65-66, psalmorum pericopae (Ps. 28, 34, Ps. 33, 6, 12; Ps. 65, 12 inc. **ΑΝCΙΝΙ**, Ps. 50, 9-12, Ps. 131, 13) ut in cod. Vat. 46, f. 21v; at cum rubricis mere arabicis omissoque **ΑΛΛΗ** inter pericopas; f. 66, conclusio **CΜΟΥ ΕΡΟΙ** (Vat. 46, f. 21v); f. 66v, oratio sacerdotis **ΘCΜΑΡΩΝΤ** (Vat. 46, f. 22); ff. 66v, 67, praemissa rubrica arabica « Dicitur deinde Ps. 50, et diaconus sumit baptizandum a parte occidentis eumque dirigit versus orientem ad baptisterium... », **†ΩΜC ΜΜΟΚ**, ut in cod. Vat. 46, f. 22, iterato, ut ibid., ante secundam et tertiam immersionem **†ΩΜC ΜΜΟΚ ΠΑΝΙΜ ΔΕΝ ΦΡΑΝ**; ff. 67-68v, oratio dimissionis aquae **ΦΗΝΑ**... **ΦΡΕΨΩΜΙΟ** cum praevia rubrica arabica (Vat. 46, f. 22r.v); ff. 68v, 69, oratio super chrismā, cum praevia rubrica arabica, **ΠΩ ΕΤΕ ΟΥΟΝ ΨΥΧΟΜ ΜΜΟC ΜΜΑΥΑΤC** (Vat. 46, f. 22v); ff. 69-70, formulae unctionum cum rubricis arabicis ut in cod. Vat. 46, f. 22v, at, in ultima rubrica, codex post « brachia » om. « ac eius humeros » (cf. Denzinger, p. 209); f. 70r.v, praemissa rubrica arabica « Pone manum super eum », **ΕΚΕΨΩΠΙ ΕΚCΜΑΡΩΝΤ** (Vat. 46, f. 22v, om. rubricam; codex, in summo mg. f. 70v, ante verba **δὶ ἡοῦπῆα ἐψογᾶβ** « accipe spiritum sanctum », habet rubricam arabicam « Hic suffla in faciem eius, in forma crucis gloriosae », quam om. Vat. 46, f. 23); f. 70v, praemissa rubrica arabica de induendo baptizato vestimentis albis, **ΟΥΘΕΒCΩ** (Vat. 46, f. 23); ff. 70v-72, praemisso « Diaconus: Domi-

recemur », oratio sacerdotis **ΦΗΗΒ ... ΦΗ ΕΤΑΘΟΥΑΖΑΖΗΙ ΕΧΦΟ**
 46, f. 23; in codice, fit sermo de uno baptizato, item in oratione
 etc; vide dicta de cod. Vat. 46, ad h. loc.); ff. 72-73, oratio super
 s **ΠΟΤ ... ΦΗ ΕΤΑΥΤ ΧΖΛΟΜ** (Vat. 46, f. 23^{r.v}); f. 73^{r.v}, oratio
 tionis coronae **ΕΚΕΧΩ ΦΗΗΒ** (Vat. 46, f. 23^v; in codice, initio
 is, verba **ΠΕΚΕΒΙΑΙΚ ΗΖΑΝΧΖΛΟΜ** « servos tuos coronas », pristina
 ut videtur, minio correxit in **ΠΕΚΒΩΚ ΗΟΥΧΖΛΟΜ** « servum tuum
 » neonon, in rubrica praevia, « corona eos » in « corona eum », addito
 .. **سهر** « error »), ff. 73^v-75, rubrica arabica « Deinde da ei (Vat. 46 :
 e mysteriis sanctis et manum pone super eos (sic) et dic » cum ora-
 46 **ΚΜΑΡΩΟΥΤ ΦΗΗΒ** (Vat. 46, ff. 23^v, 24); f. 75^{r.v}, praemisso
 dic ei (Vat. 46 : eis) dicens », oratio **ΜΑΡΕΘΑΙΑΙ** « Augeatur » (Vat. 46,
 « Augeantur »); ff. 75^v-77, praemissa rubrica arabica « Oratio dicenda
 baptizatuui, post octo dies; quod si intendat aliam petere regio-
 dicatur super eum postquam ipsi datum est de mysteriis sanctis »,
 sacerdotis **ΦΗΗΒ ΠΟΤ ΠΕΝΝΟΥΤ ΦΡΕΥΤ ΗΤΖΙΡΗΗΗ** (Vat. 46,
 v, 27, sub alia rubrica).

(ff. 77^v-79) Exhortatio post baptismum auctore aṣ-Ṣafīlibn
 sal, arabice. Praemisso **بسم الاب والابن والروح القدس الواحد**
 nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, Dei unici, inc.: **قال المجد**
الح « Dixit: Laus Deo qui trans-
 nos ex nihilo ad existentiam per nativitatem corporalem »; des.:
 « et (per) benedic-
 is patris patriarchae abba N., pastoris populi Marciani et principis
 Amen »; in fine: **والسبح له دائما ابدا سرمدا امين** « Laus Deo semper, in
 dum, in perpetuum. Amen ».

4 (ff. 79^v-84) Ordo solutionis cinguli die octavo post
 tismum (Vat. 46, ff. 26^v-28). F. 79^v, rubrica arabica « Dic septimo
 diem baptismi, congregantur sacerdotes et afferunt vasa aquae plena;
 cerdos dicit gratiarum actionem levatque incensum recitando orationem,
 curque ' Gloria Patri ' et ' Pater noster ' et Psalmus 50 » (Vat., 46,
 v, discrepat; vide Denzinger, pp. 213, 214); ff. 79^v, 80, sub nota
 tis **ΓΧ**, I Cor. 10, 1-4; f. 80^{r.v}, praemissa rubrica arabica « Dicitur
 ctus » et oratio evangelii, Ps. 31, 1, 2 (Vat. 46, f. 26^v, Ps. 31, 1);
 80^v-82, sub capitis nota **Ε**, Matth. 3, 1-6 (Tuki, pp. **ṖΚΘ**, **ṖΧ**; Vat. 46,
 v, habet Ioh. 1, 14-17); ff. 82-83, praemisso arabice « Dicitur pax,
 es, congregatio et credo; et sacerdos dicit hanc orationem », **ΦΤ**
ΠΟΥΤ ΦΡΕΥΤ ΗΤΖΙΡΗΗΗΗ (Vat. 46, ff. 26^v, 27, inc.: **ΦΗΗΒ ΠΟΤ**

{ Φ +} ΠΕΝΝΟΥ† ΦΡΕΥ† ...); f. 83^v, nota arabica: minio « D dicitur 'Pater noster' ... ΛΕΓΕΜΕΘΕ » (Vat. 46, f. 27); atra, « deinde lavat infantem in aqua et eius cingulum et vestimentum tismi quod erat super corpus eius et mittit aquam in lacum vel in fivel in agrum mundum » (Vat. 46, f. 27, leviter discrepat); in Φ والحمد لله دائما ابدا سرمدا « Et gloria Deo semper, in saeculum, in petuum ».

5 (ff. 83^v-85^v) Tārḥ Adam pro baptizatis eiusque in pretatio arabica; dicitur post processionem, tono Ramorum (cf. zinger, p. 212 n. *). ¹ (ff. 83^v, 84) Tārḥ, bohairice tantum, inc.: $\alpha\lambda\lambda\alpha$ { ρ +} ΜΕΤΗΝΟΥ† ΠΟΤ (Vat. 46, f. 24^{r.v}; codex, aliquantulum discrepans, ΕΡΡΗΙ ΕΧΩΝ); ² (ff. 84-85^v) commentarius arabicus, inc.: $\text{الحمد والشكر دائما ابدا آمين}$ (Vat. 46, f. 24^{r.v}, leviter discrepat); in fine: $\text{الحمد والشكر دائما ابدا آمين}$ « Et Deo gloria et honor in perpetuum, in saeculum. Amen ».

Pristini codicis supersunt ff. 16-75, praeter f. 65; complectuntur autem: f. ult. quinionis $\overline{\text{v}}$ ($\overline{\text{v}}$), quinionem $\overline{\text{x}}$ ($\overline{\text{x}}$ - $\overline{\text{ia}}$), noveni ff. ultima quinionis $\overline{\text{ix}}$ ($\overline{\text{ix}}$ - $\overline{\text{px}}$), quini $\overline{\text{iv}}$, $\overline{\text{ix}}$ ($\overline{\text{px}}$ - $\overline{\text{px}}$), ff. novem ultima quinionis $\overline{\text{ix}}$ ($\overline{\text{px}}$ - $\overline{\text{px}}$) et integrum quinionem ($\overline{\text{px}}$ - $\overline{\text{px}}$); paucae foliorum notae amissae sunt; ductus habet chartae impressae: definiendum tum columellas tum lineas scripturae quae suspenditur. Ad scripturae ornamentorum indolem quod pertinet, affinitatem praebet haec codicis pars cum Vat. copt. 49, nec immerito ad saec. XVI eandem referas. In ff. extremis fasciculi, ornamenta inter se innexa sunt rubri et crocei coloris, variae formae ac, in cod. 49, ita disposita in ultima plagula eadem sint ac in plagula prima fasciculi sequentis; inscriptiones sunt $\overline{\text{v}}$ $\overline{\text{v}}$ in fine, ac $\overline{\text{v}}$ $\overline{\text{v}}$ initio. Aurum apparet min coloribus aut solo rubro, aut rubro et orocco rariusque caeruleo: in porta f. 27 foliorum 18^v, 22, 26^v, 27^v, 45^v, 52^v, litteris grandioribus atque ornatis quas sequi integra linea deaurata; aliae litterae grandiores vel ornamenta sola praebent pigmenti varii coloris, auro praetermisso vel delecto. Sectiones incipiunt ab una vel pluribus lineis maioribus minio tactis, quas non raro sequitur linea minio scripta (cf. Vat. 46); minium apparet insuper in titulis et rubricis, exceptis non paucis rubricis arabicis in litteris marginalibus communibus, in signis interpolationis, in punctis quas litterae Φ et χ sunt infixae aut ductus distinguunt super notas numericas verborumque compendia.

Scriptura fragmenti manne secundae (ff. 14, 15, 76-85) a pristina non adeo discrepat tamen aetatis tardioris, puta saec. XVII. Haec pars, quae duotus habet chartae impressae summas scripturae lineas definiens, caret omni foliorum et fasciculorum minio exarata sunt tituli et rubricae copticae omnes, arabicae nonnullae, interpolationis signa, puncta litteris Φ , χ et χ infixae atque ea quae ductus ornant in compendia verborum; tandem rubra sunt puncta in forma crucis distributa et comitantur subscriptiones f. 14 ac f. 85^v. In eodem f. 85^v, finem textus arabici signa

bus cruciulae rubrae circulos inoludentes atramento exaratas, fere ut in codice Vat. 48 (an. 1640). Mihi praeterea tacta sunt ornamantum f. 79v, litterae marginales non litterne maiores lectionum lineae primae.

Fragmuntum manus tertiae (ff. 1-13) magis est incomptum et ad tardiores aetates videtur referendum sicut et f. 65 quod est rudioris adhuc indolis. Folia 1 et 9 aut fenestrae lineis inter se innexis atramento effectae absque pigmentis; lectionum quoque initiales integrae sunt rubrae; caeterorum usus fit mihi fere ut in foliis manus primae.

In describendo codice secuti sumus foliorum enumerationem imis paginis rectis pressam. Alias notas, iisdem arabicis, ut dicitur, numeris calamo exaratas, praebet in summis angulis rectis, notas scil. 1-13 (ff. 1-13); 36-48 (ff. 14-26);

(ff. 27-48); 49-85 (ff. 49-85), unde liquet ff. 14-26, in summo angulo signata, quondam posita fuisse inter folia hodierna 48 et 49, quod neque pristinae numerationis copticae, ac fasciculorum distinctioni, neque ipsi rerum ordini consentaneum.

Subscriptiones amanuensis secundi: f. 14: اذكروا الخبير غريال بالاسم قس اقل واحقر
 خدام | كهنة البيعة التي للت البيدة بحارة زويلة | ومن قال ثيا له اماله
 pauperis Gabriellis, nomine sacerdotis, minimi miserrimique ministrorum sacerdotis
 Ecclesiae Dominae in Hārat Zuwaylah; et qui dixerit aliquid ei simili
 اذكروا الخبير الحاطي غريال بالاسم قس اذكروه | بالرحمة ومن قال ثي
 duplum; f. 85v: مementote pauperis peccatoris Gabriellis, sacerdotis nomine;
 مementote eius in misericordia; et qui dixerit aliquid ei similiter duplum illius.

50 (minio); *Congr.* 39; n. 50. Ff. 13v, 27r, 86ov, vac.

Integumentum ex pergameno auro impressam praebet in dorso notam 50.

51. Codex Vaticanus copticus 51 inter deperditos recensetur in elencho quem 1800 confecit Gaetanus Marini, Bibliothecae Vaticanae praefectus (cf. *Verifiche*, Bibl. 60, f. 154v). Codicis descriptio servata est in catalogo ms. cod. Vat. lat. 13207, cum nota marginali manca quam Mai habet ut Assemanianam (Mai, *Scriptorum nova collectio*, t. V, Romae, 1831, p. 149); descriptionem hio, anclinis quadratis sam, referimus:

Codex in 4 hombyc. foliorum partim Copticis partim Arabiis literis exaratus, in codd. Arabicis, a Petro Aloysio Carafa Archiep(isco)po Larissaeo, a secretis reg(atio)nis de Propaganda Fide. nuno (secunda manu correctum in: mox) E. Cardinalis Ep(isco)pi Portuensis, Vaticanae Bibliothecae addictos, num. 71 as: ubi continentur

1 Consecratio Ecclesiae et Altaris. copt. Arabic: Init. f. 1. 2 Liturgia
 regorii Theologi. Copt. Arab: fol. 3 Liturgia S. Cyrilli Alexandrini.
 4. Arab: f.
 [Is Codex].

52. An. 1707 (= an. Mart. 1423, cf. f. 214), chart., mm. 215 × 155, ff. 217, linn.

Codex liturgicus continens ritum sponsalium et matrimonii, rituum funerum, absolutionem puerperae et ordinem baptismi; bohairice cum brevis mere arabice et versione arabica plerisque lectionibus annexa, proprio loco memoranda.

I (ff. 2-78) Ritus sponsalium et matrimonii; cf. cod. V copt. 46, ff. 222-236v.

1 (ff. 2-18v) Ritus sponsalium, praemisso **ܥܢ ܐܥܡ ܐܠ ܪܘܟܝܡ** « In nomine Dei benevolentis, misericordis » (Vat. copt. ff. 222-224v). Ff. 2-3v, praemissa rubrica « Dicit gratiarum actionem, laudans, et dicit tres orationes et legit Paulum », I Cor. I, 1-10, s. capituli nota **ܕ** (Vat. 46, f. 222, discrepat in rubrica); f. 4r.v, eiusdem lectionis versio arabica; in fine: **ܡܡܐ ܐܠܗ** « Gratia Dei »; f. 4v, praemissa rubrica « Deinde dicitur 'Agius' et oratio evangelii et Psalmus », Ps. 84, 1-12 (Vat. 46, f. 222v, om. rubricam); ff. 5-7, Ioh. 1, 1-17; f. 7r.v, lectio evangelii versio arabica; f. 8r.v, praemissa rubrica « Deinde dicit **ܡܢ ܥܠܡܐ** (consolationes) et tres orationes et credo et hanc orationem super sponsis » (Vat. 46, f. 223, discrepat bohairice, consentit arabice), **ܫܬ ܫܢ ܝܬܐܬ ܝܥܪܝܬܐܝܢ** (Vat. 46, f. 223); f. 9, eiusdem orationis versio arabica (Vat. 46, ibid.); sequitur troparion **ܡܫܝܚܝܢ ܡܢ ܥܠܡܐ ܝܬܐܬ ܝܥܪܝܬܐܝܢ** « Christus, Verbum Patris » (initium solum; om. Vat. 46); ff. 9-11, secunda oratio pro sponsis **ܡܡܢܝܢ ܡܡܠܝܪܡܝܢ** (Vat. 46, f. 223v, habet **ܡܢܝܢ** pro **ܡܡܢܝܢ**); f. 11r.v, eiusdem orationis versio arabica (Vat. 46, ibid.); ff. 11v-12v, tertia oratio pro sponsis **ܡܢܝܢ ܡܡܢ ܫܬ ܫܢ ܝܬܐܬ ܝܥܪܝܬܐܝܢ** sic (Vat. 46, ff. 223v, 224); sequitur troparion **ܡܡܠܝܪܡܝܢ** « Nolite separare » (initium solum; om. Vat. 46); f. 13r.v, tertiae orationis versio arabica (Vat. 46, ibid.); ff. 13v-15, quarta oratio pro sponsis **ܡܡܠܝܪܡܝܢ** (Vat. 46, f. 224); sequitur troparion **ܡܡܠܝܪܡܝܢ ܡܡܠܝܪܡܝܢ** « Benedicite Domino, omnes gentes » (initium solum; om. Vat. 46); f. 15v, quartae orationis versio arabica (Vat. 46, ibid.); ff. 15v-17, praemissa rubrica de dicendis 'Pater noster', absolutione et benedictione, oratio super vestibus **ܡܡܠܝܪܡܝܢ ܡܡܠܝܪܡܝܢ** (Vat. 46, f. 224v); f. 17r.v, eiusdem orationis versio arabica (Vat. 46, ibid.); ff. 17v-18v, psallia dicenda super vestibus **ܡܡܠܝܪܡܝܢ ܡܡܠܝܪܡܝܢ** « Veste spirituali indutus est Michael » (Tuki, **ܡܡܠܝܪܡܝܢ ܡܡܠܝܪܡܝܢ**, p. 216; Denzinger, *Ritus orientalis*, t. II, p. 370; om. Vat. 46); f. 18v, psallia versio arabica (Tuki, ibid.).

2 (ff. 19-78) Ritus matrimonii, praemisso $\text{CYN } \Theta(\epsilon)\omega$, sub titulo $\text{ترتيب ما يقرى على الذين يتصلون بال}$ « Ordo rerum quae dicendae sunt super qui matrimonio iunguntur » (Vat. copt. 46, ff. 225^v-232^v). Ff. 19-21^v, praemissa rubrica de dicendis gratiarum actione, oratione incensi et tribus benedictionibus, Eph. 5, 22-6, 4, absque capitis nota (Vat. 46, f. 225^v, discrepat a rubrica et om. Eph. 6, 4); ff. 21^v-22^v, lectionis versio arabica; in fine: نعمة « Gratia Dei »; f. 22^v, praemisso « Dicuntur ' Agios ' et oratio evangelii et hic psalmus », Ps. 18, 6; ff. 22^v, 23, Ps. 127, 3 (Vat. 46, f. 226^v, unctionem psalmorum omittit necnon آل in fine); ff. 23-24^v, sub capitis nota نكح , Matth. 19, 1-10 (Vat. 46, f. 226^v, Matth. 19, 1-6); f. 25^v, lectio versio arabica, sub notis 52 (cap. copt.), 189 (sect. Anm.); ff. 25^v-28^v, oratio sacerdotis $\text{پوت پپان تωκρατωρ ετθεν τφε}$ (Vat. 46, f. 227^v); sequitur troparion πχς πζλογος « Christus Verbum » (initium solum; om. Vat. 46); ff. 29-30, orationis versio arabica (Vat. 46, ibid.); ff. 30-31, oratio $\text{φη ετψωπι εωμην εβωλ}$ super coniuges cum praevia rubrica de dicendis νικολσελ etc. (Vat. 46, ff. 227^v, 228); sequitur troparion κατα ντ « Sicuti » (initium solum; om. Vat. 46); f. 31^v, orationis versio arabica (Vat. 46, ibid.); ff. 32-34^v, oratio secunda $\text{پوت پهننوτ φρεقωنت}$ (Vat. 46, ff. 228-229); sequitur troparion تاخرننن انوك « Pax mea, ego » (initium solum; om. Vat. 46); ff. 34^v-35^v, orationis secundae versio arabica (Vat. 46, ibid.); ff. 35^v-38, oratio tertia $\text{پوت پهننوτ ... φη εταδ[εταδ] επωνδ ψωπι}$ (Vat. 46, f. 229^v); sequitur troparion $\text{πιαττελос нте εεχωρ}$ « Angelus huius noctis » (initium solum; om. Vat. 46); ff. 38^v, orationis tertiae versio arabica (Vat. 46, ibid.); ff. 39-40, sub titulo arabisco « Oratio inclinationis », рек пекмωχ пот (Vat. 46, ff. 229^v, 230, absque titulo); sequitur troparion εμων ερον ηχε φτ « Benedic nobis Domine » (initium solum; om. Vat. 46); f. 40^v, orationis versio arabica (Vat. 46, ibid.); ff. 40^v-42, sub rubrica « Oratio super unum eosque ungit », $\text{φηνβ ... φη ετε εβωλ χιτεν πκηνεμα}$ (Vat. 46, f. 230); f. 42^v, orationis versio arabica (Vat. 46, ibid.); f. 42^v, sub rubrica « Ecce quod recitandum ad unctionem sponsi », $\text{φαινερ παι γεεγκωρε ηδελωω}$ « Oleum hoc compescat daemones » (Tuki, p. 50A, Denzinger, p. 376; om. Vat. 46); f. 43^v, sub rubrica « Ecce quod recitandum ad unctionem sponsae (litt. المرائس sponsarum) », ακθορς γεεκαφε (lege ηταδφε) « Unxisti caput meum » (Tuki, p. 50B, Denzinger, p. 377; om. Vat. 46); ff. 43^v-44^v, sub titulo « Oratio postquam unxit », پوت φτ нте нхωω (Vat. 46, f. 230^v); ff. 44^v, 45, orationis versio arabica (Vat. 46, ibid.); ff. 45-47, sub rubrica « Oratio coro-

narum; eas tene (manu) et sic ora », $\Phi\Gamma\Phi\text{H}\ \epsilon\sigma\bar{\nu}\ \Phi\text{H}\ \epsilon\tau\alpha\epsilon\gamma(\Gamma)\ \chi\lambda\omicron\sigma$ (Vat. 46, ff. 230^v, 231); f. 47^v, orationis versio arabica (Vat. 46, ibid., ff. 47^v, 48, oratio impositionis coronae $\epsilon\kappa\epsilon\chi\omega$ cum praevia rubrica (Vat. 46, f. 231); f. 48^v, orationis versio arabica (Vat. 46, ibid.); ff. 48^v, 49, $\tau\omega$ pro coniugibus, tonus Adam, $\epsilon\lambda\alpha\text{N}\ \chi\lambda\omicron\sigma\mu$ (Vat. 46, f. 231); f. 49^r, eiusdem versio arabica (Vat. 46, ibid.), addito in fine: والحمد لله دائما « Et gloria Dei in perpetuum »; f. 49^v, post rubricam « Deinde dicit 'Pater noster' et absolutionem et hanc acclamationem (تلقين) $\lambda\omicron\sigma\zeta\alpha\ \kappa\epsilon\ \theta\upsilon\mu\mu$ (Tuki, p. 368 Denzinger, p. 378); f. 50^r, sub rubrica « Dicit deinde haec tetraclit pro sponso », $\Phi\text{H}\ \epsilon\tau\alpha\epsilon\gamma\epsilon\sigma\mu\omicron\nu\ \mu\pi\epsilon\text{N}\iota\omega\tau\ \acute{\alpha}\lambda\alpha\mu$ « Qui benedixit patri nostro Adam » (Tuki, p. 368, Denzinger, p. 379, sub alia rubrica ff. 50^v, 51, sub rubrica « Et haec pro sponsa », $\Phi\text{H}\ \epsilon\tau\alpha\epsilon\gamma\epsilon\sigma\mu\omicron\nu\ \mu\pi\epsilon\text{N}\kappa\omega$ $\acute{\alpha}\lambda\alpha\mu\ \mu\epsilon\mu\ \alpha\gamma\acute{\alpha}$ « Qui benedixit patrem nostrum Adam cum Eva » (T., pp. 368, 369, Denzinger, p. 379); ff. 51-55^v, hortatio legenda super coniunctos, arabice, inc.: $\text{الحمد لله دائما قبل كل الدهور}$ (Vat. 46, f. 232^{r-v}), cui initii versiculorum $\text{N}\iota\chi\epsilon\rho\upsilon\gamma\beta\iota\iota\ \sigma\epsilon\omicron\gamma\omega\chi\upsilon\tau$ « Cherubim adorant », $\rho\omicron\gamma\rho\ \acute{\eta}\tau\epsilon\ \Gamma\epsilon\pi\eta\text{N}\text{H}\ \kappa\epsilon\ \text{Rex pacis}$, $\sigma\omega\tau\epsilon\mu\ \tau\alpha\psi\epsilon\rho\iota$ « Andi filia mea » (integ. ap. Tuki, pp. 368, 369, 370, 371; T. addit insuper versiculos $\tau\alpha\epsilon\pi\eta\text{N}\text{H}$ [p. 368], $\rho\omicron\gamma\rho\ \acute{\eta}\tau\epsilon\ \Gamma\epsilon\pi\eta\text{N}\text{H}$ [p. 369] et $\phi\text{N}\alpha\gamma\ \mu\pi\iota\sigma\mu\omicron\nu$ [p. 370, 371]); f. 55^v, rubrica « Deinde dicit 'Pater noster' et benedictionem »; f. 56 canon super sponsum (المريس) post hortationem, inc.: $\chi\chi\epsilon\rho\epsilon\ \theta\iota\chi\epsilon\lambda\omega\tau$ (sic) $\epsilon\tau\eta\rho\omega\omega\iota\text{N}\iota$ « Salve sponsa splendeus » (T., pp. 369, 370; $\chi\chi\epsilon\rho\epsilon\ \tau\psi\epsilon\lambda\epsilon\tau$, Denzinger, p. 380); f. 56, in fine: $\text{كل الاكليل سلام من الرب}$ « Desinit et absoluta est (liturgia) coronae. In pace Domini. Amen ».

3 (ff. 56^v-61) Depositio coronae e capite sponsi die septima (Vat. copt. 46, ff. 233^v, 234). Ff. 56^v-57^v, praemissa rubrica de dicendi gratiarum actione et oratione turis, I Tim. 4, 9-15, sub capitis nota (Vat. 46, om. rubricam et memorat tantum lectionis initium ac finem) ff. 57^v, 58, lectionis versio arabica; f. 58, praemisso « Deinde dicit 'Agnus et orationem evangelii », Ps. 127, 3 (Vat. 46, om. rubricam); ff. 58^v, 59 Ioh. 1, 14-17 (Vat. 46, sola mentio); f. 59^r, lectionis versio arabica; in fine: والحمد لله دائما « Et laus Deo in perpetuum »; ff. 59^v-61, post rubricam « Dic $\text{N}\iota\sigma\omicron\lambda\alpha\epsilon\lambda$ (consolationes) et pacem et patres et congregationem et credo et hanc orationem », oratio sacerdotis $\Phi\Gamma\ \acute{\eta}\tau\epsilon\ \text{N}\epsilon\text{N}\iota\omega\tau$ (Vat. 46 ff. 233^v, 234); f. 61^r, orationis versio arabica (Vat. 46, ibid.); desinit cum rubrica « Deinde dicitur 'Pater noster' ... » (Vat. 46, f. 234); des. f. 61^v: السلام « Et pax ».

sub titulo « Lectio tertia »; ff. 81^v, 82, lectio Pauli arabice, I Cor. 15, 23-3 des. جسدًا كما ينه (T., pp. ٢١٧ - ٢٢٢); ff. 82^v, 83, snb rubrica « Deinde dicit 'Agius' et orationem evangelii et psalmum » (absque capitis nota), Ps. 15 2-4 (T., p. ٢٢٢; discrepat Vat. 46, f. 66); ff. 83-84^v, sub capitis nota ٨٢ Matth. 25, 14-21; f. 85^v, lectionis versio arabica; ff. 85^v-86^v, praemissa rubrica « Deinde dicit pacem, patres et congregationem, et credo et hanc orationem », oratio in عظمى اعماك يا رب arabice tantum (Vat. 46, f. 67^v, boharice [ἁφρητ ἐταφερητω] et arabice); ff. 86^v, 87, sub rubrica « Psallenda in obsequiis defunctorum, tono ἁγῶν πενωτηρ » (cf. L. Villcourt, *Les observances liturgiques dans l'Eglise copte*, in *ephemeride L. Muséon*, t. XXXVI, 1923, p. 271, lin. 5), ταψυχῆ θαι « Anima haec des.: ἁφρητ ἐτακοτων ἡπικονι ετσαοτῖναμ » sicut apertis latroni qui erat ad dextram » (Tuki, pp. ٢٢٢, ٢٢٣ [Lectiones synaxi defunctorum], vers. 1-4, qui des.: ἡπικονι ετεμμάτ latroni illi ibid., p. ٢٢٣, solum consentit initium, item in ed. Heliop., p. ٢٢٣; on Vat. 46); ff. 87-88, psalliae versio arabica, inc.: هذه النفس « Anima haec des.: الحمد والاکرام والسجود لثالث المقدس الان وكل اوان الى دهر الداهرين امين » et gloria et honor et adoratio Trinitati sanctae, nunc et omni tempore et in saeculum saeculorum. Amen » (Tuki, pp. ٢٢٢ - ٢٢٣, discrepat praeertim in fine); ff. 88-89, praemissa rubrica « Si defunctus est sacerdos (T., p. ٢٢٣, 'si est sacerdos magnus in suo ordine') hinc fit exordium, terminatur autem interpretatione tarḥ ٢٢٣ جمعوا جميعا ما يا اولاد البيعة الارثوذكسية » « Congregamini omnes simul, filii Ecclesiae orthodoxae »; des.: هذه النفس « anima haec cuius gratia convenimus, Domine da ei requiem » (T., pp. ٢٢٣ - ٢٢٤, partim tantum consentit); f. 89, rubrica « Deinde populus dicit credo, deinde dicitur τω κῆ θεοωμεν et oratio haec in diptychis »; ff. 89-90, oratio in diptychis, inc.: لشكر الله ضابط الكل « et humiliamus tibi capita nostra coram gloria tua sancta. Amen ».

2 (ff. 90^v-95^v) Funus diaconi (Vat. 46, ff. 68^v-71). Ff. 90^v-91^v praemissa rubrica de dicenda gratiarum actione, de levando incenso, et dicenda lectione Pauli ex I Cor. (cf. Vat. 46, f. 69^v, I Cor. 15, 23-38) II Cor. 4, 10-15 (T., pp. ٢٢٤, ٢٢٥, om. Vat. 46), absque capitis nota ff. 91^v, 92, lectionis versio arabica; f. 92, praemissa rubrica « Dicitur 'Agius', oratio evangelii et psalmus », Ps. 138, 13, 15 des. ٢٢٤ πετρη (Vat. 46, f. 69^v, et T., pp. ٢٢٤, ٢٢٥, add. 138, 14) addito ٢٢٤; ff. 92^v-93^v.

ff. 2, 20-26 (Vat. 46, ff. 69^v, 70, sub capitis nota ⲕⲪ); ff. 93^v, 94, *versio arabica*; ff. 94-95^v, *praemissa rubrica* « Deinde dicitur: et haec oratio », وايضا نسال الله ضابط الكل (arabice tantum; cf. Vat. 46, 71, qui addit textum bohairicum ⲡⲁⲗⲓⲛ ⲟⲛ ⲙⲁⲣⲉⲛⲧⲭⲟ).

(ff. 95^v-102) *Funus viri adulti* (Vat. 46, ff. 76^v-79^v). *Praemissa rubrica* ⲉⲩⲛ ⲉⲩⲙⲉⲩⲱⲙⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲱⲙⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲱⲙⲓ « In nomine Dei benevolentis, misericordis ». Ff. 95^v-96^v, I Cor. 15, 1-7 (Vat. 46, ff. 77-78, habet I Cor. 15, cum *praevis rubricis* et *psalmorum pericopis*) absque capitis nota; ff. 97^v, lectionis I Cor. 15, 1-23 (des. ⲡⲣⲓⲧⲉ) *versio arabica*; in fine: « Gratia Dei »; f. 98, *praemissa rubrica* « Dicitur 'Agios'... » (ut f. 92), f. 5, 6 des. ⲉⲩⲛ ⲉⲩⲙⲉⲩⲱⲙⲓ (discrepat Vat. 46, f. 78); ff. 98-100^v, f. 5, 18 inc. ⲁⲓⲉⲣⲟⲩⲱ - 29 (Vat. 46, f. 78^v, discrepat); ff. 100^v, 101, *versio arabica*; ff. 101-102, *praemissa rubrica* « Deinde dicitur et haec oratio », الله الابدی (Vat. 46, ff. 78^v-79^v, addit textum bohairicum ⲉⲩⲛ ⲉⲩⲙⲉⲩⲱⲙⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲱⲙⲓ).

(ff. 102^v-106^v) *Funus mulieris adultae* (Vat. 46, ff. 81^v-83). Ff. 102^v, 103, *praemissa rubrica* ⲉⲩⲛ ⲉⲩⲙⲉⲩⲱⲙⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲱⲙⲓ « In nomine Dei benevolentis, misericordis », cum *rubrica* de dicenda *gratiarum actione* et *de incenso*, I Cor. 15, 39-42, bohairice (Vat. 46, ff. 81^v, 82, habet I Cor. 15, 39-49, cum *praevis rubricis* et *psalmorum pericopis*); f. 103^v, I Cor. 15, 39-49, arabice; f. 103^v, *rubrica* « Dicuntur 'Agios', oratio evangelii et psalmus »; f. 104, Ps. 114, 7, 4 inc. ⲱ ⲡⲟⲩ, 5 des. ⲉⲩⲙⲉⲩⲱⲙⲓ ⲡⲉ; ff. 104-105, sub capitis nota ⲉⲩⲛ, Matth. 26, 6-13; f. 105^v, lectionis *versio arabica*; ff. 105^v-106^v, oratio ⲉⲩⲛ ⲉⲩⲙⲉⲩⲱⲙⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲱⲙⲓ (Vat. 46, ff. 82^v, 83, addit textum bohairicum ⲉⲩⲛ ⲉⲩⲙⲉⲩⲱⲙⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲱⲙⲓ).

(ff. 107-111^v) *Funus puellae* (Vat. 46, ff. 85-86^v). Ff. 107-108, *praemissa rubrica* de dicenda *gratiarum actione* et de levando incenso, I Cor. 15, 50-55, bohairice (Vat. 46, f. 85^v, habet, I Cor. 15, 50-58, cum *praevis rubricis* et *psalmorum pericopis*); f. 108^v, I Cor. 15, 50-58, arabice; f. 108^v, *praemissa rubrica* de dicendis 'Agios' et oratione evangelii, Ps. 38, 1-6, ⲁⲛⲟⲕ ⲉⲩⲙⲉⲩⲱⲙⲓ, 14; ff. 108^v-110, Matth. 9, 18-31; f. 110^v, lectionis *versio arabica*; ff. 110^v-111^v, *praemissa rubrica* « Deinde dicitur pax... et oratio », مصلحتنا صانع الحرات (Vat. 46, f. 86^v, addit textum bohairicum ⲉⲩⲛ ⲉⲩⲙⲉⲩⲱⲙⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲱⲙⲓ).

(ff. 112-116) *Funus pnerorum* (Vat. 46, ff. 79^v-81). Ff. 112^v, 113, *praemissa rubrica* de dicenda *gratiarum actione* et de levando incenso, I Thess. 4, 12-14, bohairice (Vat. 46, ff. 79^v, 80, habet I Thess. 4, 12-17, cum

praevis rubricis et psalorum pericopis); ff. 112^v, 113, I Thess. 4, 12. arabice; f. 113^r, v, praemissa rubrica de dicendis 'Agios' et oratione evangelii. Ps. 26, 10, 11 inc. **ΘΕΩΜΩΤ**, 12 des. **ΝΗ ΕΤΕΡΟΧΕΙΡΕΣ ΑΥΜΟΙ**; ff. 113^v-11 Luc. 7, 11-16; ff. 114^v, 115, lectionis versio arabica; ff. 115-116, praemissa rubrica «Deinde dicitur pax... et haec oratio», **الها الحقيقى** (Vat. 46, ff. 81, addit textum bohairicum **ΠΕΝΑΖΗΘΗΝΟΣ ΗΝΟΥΤ**).

7 (ff. 116-125) Sectiones legendae in removenda tegete. Praemittitur **ي. بون الله تعالى بنسخ الفصول الذى يقرى في الحصر بعد ثلاثة ايام**. «Incipimus, Deo iuvante, exaltetur! scribere sectiones legendas in removenda tegete post tres dies» (Vat. 46, ff. 90^v-92^v). Ff. 116^v, 117, rubrica «Dicit gratiarum actionem, levat incensum et dicit», Ps. 50, des. **ΠΕΚΙΣΘΟ ΕΒΟΛ**, addito in fine **ΑΝ** (Vat. 46, ff. 90^v, 91, amplius habet rubricam et **ΑΝΑΝΗ** praeposit psalmo sequenti, item ad quas psalorum lectiones); f. 117^r, sub nota **ΡΗ** pro **ΡΙΗ**, Ps. 118, 57; ff. 117^v, 118, Ps. 85, 1, 2; f. 118, Ps. 85, 3-5 des. **ΝΑΨΑ ΠΕΚΝΑ**, additur **ΕΜΟΝ ΕΡΟΙ ΙΟ ΤΜΑ ΤΑΝΙΑ** **ΑΝ** «benedic mihi, ecce mercedem»; al. » (Vat. 46, f. 90, utramque Psalmi 118 pericopen sub una habet rubrica); f. 118^r, pericoparum psalorum versio arabica sub tituli «E psalmis Davidis prophetae; orationes eius super nos. Amen»; de Ps. 85, 5: **الها امين** ut in texto bohairico et additur: «Lauda Deum nostrum. Amen»; ff. 119-121, II Cor. 1, 1-10 (cf. **ΤΟ ΠΙΧΩΜ ΗΤΕ ΤΜΕΤΡΕΩΜΕΩΜ**, pp. **ΦΞ** - **ΦΘ**; Vat. 46, f. 91, habet Rom. 5, 6-15); f. 121^r, lectionis versio arabica; f. 121^v, praemissa rubrica de dicenda oratione evangelii, Ps. 85, 6, 7 (T., p. **ΦΘ**; Vat. 46, f. 91, habet Ps. 77, 38, 39); ff. 122-123, Luc. 7, 18-23 (T., pp. **ΦΘ**, **ΦΙ**; Vat. 46, ff. 92, habet Ioh. 11, 38-45); f. 123^r, lectionis versio arabica, cui additur: **والحمد لله دائما** «Et laus Deo semper»; ff. 123^v, 124, praemissa rubrica «Deinde dicitur: pax, patres, congregatio, credo, oratio defunctorum, deinde dicitur haec oratio», **نشكرك ايها الرب** (Vat. 46, f. 92^r, addit textum bohairicum **ΤΕΝΣΕΠΕΡΜΟΤ ΗΤΟΤΚ ΝΘΣ**; in rubrica autem, om. «oratio defunctorum»); ff. 124^v, 125, oratio, praemissa rubrica «Deinde oratur pro animis quae exivit e corpore; sumit aquam et aspergit sarcinas et vestimenta deinde dicit Pater noster», absolutioem et hanc orationem», inc. **يا اليد** «Domine, Deus qui omnia gubernas... qui voluisti ut omnis homo viveret»; des.: **ن وكل اوان والى** «nunc et in omni tempore et in saecula saeculorum. Amen, amen, amen» (Vat. 46, f. 92^v, et T., p. **ΦΙΣ**, discrepant

... et omittunt orationem); f. 125 des.: **كل كتاب التجيز بسلام من الرب**
 «Explicit liber funerum. In pace Domini. Amen. Amon».
 II (ff. 125^v-137^v) Absolutio puerperae; cf. eod. Vat. copt. 46,
 iv.

(ff. 125^v-133^v) Absolutio puerperae quae peperit filium
 46, ff. 5-6). Ff. 125^v-126^v, praemissis **ⲉⲩⲁⲱ ⲉⲩⲁⲱ** «In nomine
 necnon rubrica de dicenda gratiarum actione et de levando incenso,
 1, 8-12; f. 126^v, lectionis versio arabica, sub nota **ⲁ** (Vat. 46, f. 5,
 e nota; Tuki: **ⲁ**), addito in fine: **ⲛⲉⲙⲉ ⲁⲗⲗⲉ** «Gratia Dei»; f. 126^v, rubrica
 addo dicitur 'Agius' et psalmus» (absque mentione orationis evangelii);
 Ps. 31, 1; ff. 127-129^v, Luc. 2, 21-35; ff. 129^v-130^v, lectionis versio
 arabica, sub nota **ⲉ** (Vat. 46, f. 5^v, sub nota **ⲁ**); ff. 130^v-133, praemissa
 arabica «Dein dicit tres orationes: pax, patres, congregatio, et credo;
 de sacerdos dicit hanc orationem», **ⲛⲟⲩⲉ ⲛⲟⲩⲉ ... ⲛⲉⲩⲩⲁⲩⲩⲣⲟⲥ** (Vat. 46,
 6); f. 133^v, orationis versio arabica cum evoluta conclusione.

(ff. 134-137^v) Absolutio mulieris quae peperit filiam,
 etis diebus octoginta (Vat. 46, f. 6^v). Ff. 134-135, praemissa
 arabica de dicenda gratiarum actione et de levando incenso, I Cor. 7, 12-16,
 rice (Vat. 46, f. 6^v, I Cor. 7, 12-14); f. 135^v, lectionis versio arabica,
 nota **ⲁⲗⲗⲉ** (Vat. 46, ibid., I Cor. 7, 12-14, sub nota **ⲉ**), addito in fine:
ⲛⲉⲙⲉ ⲁⲗⲗⲉ «Gratia Dei»; ff. 135^v, 136, praemissa rubrica de dicendis 'Agius'
 oratione evangelii, Ps. 86, 1-3, sub nota **ⲛⲉ** pro **ⲛⲉ** (Vat. 46, f. 6^v,
 Ps. 44, 10); ff. 136-137, Luc. 10, 38-42; f. 137^v, lectionis versio
 arabica, sub nota **ⲁⲗⲗⲉ**, addito in fine: **ⲱⲗⲗⲉ ⲁⲗⲗⲉ** «Et laus Deo sem-
 per»; f. 137^v, rubrica «Deinde dicit orationem quae habetur in absolu-
 tione matris masculi, i. e. **ⲛⲟⲩⲉ ⲛⲟⲩⲉ** (cf. f. 130^v), eiusque interpretationem
 arabicam; deinde dicit populus 'Pater noster' et sacerdos dicit absolutio-
 nem et benedictionem, ac terminatur consueta oratione congruente»
 46, f. 6^v, discrepat).

V (ff. 138-213^v) Ordo Baptismi; cf. eod. Vat. copt. 46, ff. 7-28.
 I (ff. 138-194) Ritus praevis (Vat. copt. 46, ff. 7-22). F. 138, rubrica
 arabica «Pelvim impleant aqua dulci munda; curet sacerdos ne quis plu-
 rebaptizetur; si nomina eorum sint profana, ea mutet in nomina san-
 ctum; tondit capillos capitum eorum ac similiter (tollit) ornamenta eorum
 pedum, pedum, collorum, pectorum, ante baptismum (similia quaedam
 H. C. Kopp, *Glaube u. Sakramente der Koptischen Kirche* [Orientalia Chri-
 stiana, t. XXXV, fase. 1], Romae, 1932, p. 78). Deinde sacerdos dicit ora-
 tionem gratiarum actionis, levat incensum et dicit hanc orationem»;

ff. 138-140, oratio $\phi\eta\eta\beta$ $\pi\omega\tau$... $\pi\upsilon\rho\epsilon\vartheta\alpha\lambda\mu\acute{o}$ $\eta\tau\epsilon$ $\nu\acute{\iota}\epsilon\omicron\omicron\eta\eta$ (Vat. f. 7, sub titulo « Oratio super matrem infantis »; in pluribus discrep: ff. 140-141, praemisso « Oratio pro catechumenis; diaconus dicit $\tau\omega$ $\kappa\acute{\epsilon}$ sacerdos », $\phi\eta\eta\beta$... $\phi\iota\omega\tau$... $\tau\epsilon\tau\eta\rho\omega$... $\kappa\epsilon\kappa\acute{\epsilon}\beta\iota\alpha\iota\kappa$ (Vat. 46, f. secundo loco); ff. 141-142^v, praemissa rubrica « Diaconus dicit $\pi\rho\sigma$ sacerdos », $\phi\eta\eta\beta$ $\pi\omega\tau$ $\eta\eta\varsigma$ $\pi\chi\varsigma$ $\phi\eta$ $\acute{\epsilon}\tau\alpha\varrho\epsilon\kappa$ (Vat. 46, f. 7^v, pr loco); ff. 142^v-143^v, praemissa rubrica « Deinde sumit vas olei et orat et illud; diaconus dicit $\tau\omega$ $\kappa\acute{\epsilon}$...; sacerdos », $\phi\eta\eta\beta$ $\pi\omega\tau$... $\pi\iota\omicron\iota$ $\mu\alpha\lambda\alpha\gamma\alpha\tau\epsilon\varrho$ (Vat. 46, f. 8, secundo loco); ff. 143^v-144^v, praemissa rubrica « Diaconus dicit $\pi\rho\sigma$...; sacerdos », $\phi\eta\eta\beta$... $\phi\iota\omega\tau$... $\tau\epsilon\tau\eta\rho$ $\sigma\upsilon\gamma\upsilon\pi$ (Vat. 46, f. 8, primo loco); f. 145, sub rubrica « Unge frontem eius et dic », $\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\omicron\eta\eta$ $\kappa\alpha\theta\eta\kappa\epsilon\varsigma\epsilon\omicron\varsigma$ (Vat. 46, qui aliquantulum in b discrepat, f. 8^v, linn. 1-3); f. 145, sub rubrica « Unge cor, dorsum et manus eius et dic », $\pi\alpha\iota\eta\epsilon\varrho$ (Vat. 46, f. 8^v, linn. 4, 5); f. 145^{r-v}, praemisso « Diaconus dicit $\tau\omega$ $\kappa\acute{\epsilon}$...; sacerdos », $\kappa\epsilon\kappa\alpha\rho\omega\sigma\upsilon\tau$ (Vat. 46, f. 8^v, discrepat in rubrica); f. 146^{r-v}, praemisso « Diaconus dicit $\tau\omega$ $\kappa\acute{\epsilon}$...; sacerdos $\kappa\epsilon\kappa\acute{\epsilon}\beta\iota\alpha\iota\kappa$ (Vat. 46, f. 8^v, ca. med.); ff. 146^v, 147, praemisso « Diaconus dicit $\tau\omega$ $\kappa\acute{\epsilon}$...; sacerdos », $\pi\alpha\lambda\iota\eta$ $\omicron\eta$ (Vat. 46, ff. 8^v, 9, discrepat in rubrica); f. 147^{r-v}, praemisso « Diaconus dicit », $\tau\omega\beta\epsilon$ $\acute{\epsilon}\chi\epsilon\eta$ $\eta\eta$ $\acute{\epsilon}\tau\alpha$ $\eta\eta\omicron\upsilon\gamma\gamma\alpha\eta$ (Vat. 46, f. 9, linn. 9, 10 des. $\eta\eta\omicron\upsilon\gamma\gamma\alpha\eta$, f. 11^v, linn. 10-8 a. f. ff. 147^v-148^v, praemisso (hic, praeter morem graece et arabice) « Sacerdos $\phi\eta\eta\beta$... $\tau\epsilon\tau\eta\rho\omega$... $\kappa\epsilon\kappa\acute{\epsilon}\beta\iota\alpha\iota\kappa$ (Vat. 46, ff. 11^v, lin. 7 a. fin., discrepat in rubrica; codex media in oratione, post $\epsilon\upsilon\varsigma\epsilon\beta\eta\kappa$ 1°, quae omisit per homoeoteleuton); ff. 148^v-149^v, praemisso « Diaconus dicit $\tau\omega$ $\kappa\acute{\epsilon}$...; sacerdos », $\pi\alpha\lambda\iota\eta$ $\omicron\eta$ $\mu\alpha\rho\epsilon\tau\eta\rho\omega$ $\vartheta\epsilon\eta$ $\sigma\upsilon\vartheta\omega\lambda\kappa$ (Vat. 46, f. 1. om. « $\pi\alpha\lambda\iota\eta$ $\omicron\eta$ »); ff. 149^v-151, praemisso « Diaconus dicit $\tau\omega$ $\kappa\acute{\epsilon}$ sacerdos », $\phi\eta\eta\beta$... $\varrho\omega\pi\omicron\varsigma$ $\acute{\epsilon}\beta\omicron\lambda$ $\varrho\iota\tau\epsilon\eta$ $\tau\acute{\epsilon}\pi\eta\kappa\lambda\eta\eta\varsigma$ (Vat. 46, f. 1. f. 151, praemissa rubrica « Deinde denudetur baptizandus et respiciat occidentem et manu extensa dicit — vel, si infans sit, pater eius, vel mater patris loco eius dicit », $\alpha\chi\mu\delta\kappa$ $\alpha\beta\alpha$ $\alpha\lambda\eta$ $\alpha\lambda\eta$, arabice tantum (Vat. f. 9^v, in b discrepat in rubrica); f. 151^{r-v}, praemissa rubrica « Deinde vertitur ad orientem et, utraque manu erecta, dicit », $\alpha\epsilon\tau\gamma\kappa$ $\alpha\lambda\eta$, arabice tantum (Vat. f. 10, addit textum bohairicum $\tau\epsilon\rho\varsigma\upsilon\eta\tau\alpha\varsigma\epsilon\omicron\varsigma$); f. 151^v, praemissa rubrica « Deinde eis suggerunt ut profiteantur hanc fidem », $\alpha\omega\eta\eta$ $\alpha\lambda\eta$, arabice tantum (Vat. 46, f. 10, addit textum bohairicum $\tau\eta\alpha\epsilon\tau$); f. 151^v, sub rubrica « Deinde interrogent eum ter, dicentes: credis? ipseque respondens: credo » (arabice tantum; Vat. 46, f. 10, bohairice et arabice

152^v, praemisso « Diaconus dicit τω κῆ...; sacerdos », φηνη...
 ταρφαμιο... ματαχε (Vat. 46, f. 10^v, in nonnullis discrepat;
 f. 10^v, πιχωμ ἵτε τμετρεψεμω, pp. κῆ, ἵ, monitum diaconi
 ariet Vat. 46, habet T., p. κῆ); ff. 152^v-154, praemisso « Diaconus
 dicit τω κῆ...; sacerdos », φηνη πενωτηρ (Vat. 46, ff. 10^v, 11, discrepat
 arica); f. 154, rubrica « Deinde sumit oleum sanctum et ungit hap-
 tum in pectore, in brachiis... — ut in codice Vat. copt. 48, f. 27^v,
 dicta ad hunc locum; discrepat Vat. 46, f. 11) — et complet 36 unc-
 » (cf. Denzinger, *Ritus orientalem*, t. I, p. 199, nota *); f. 154^v, for-
 mationis σεωρς αμοκ παπῖα (Vat. 46, f. 11^v); ff. 154^v-156^v,
 praemisso « Diaconus dicit τω κῆ; sacerdos », φηνη πῶς φτ πιπαν-
 ρατωρ τεπῶμ (Vat. 46, f. 11^v, lin. 6-liu. 11 a. fin., f. 13, linn. 21
 discrepat in rubrica); ff. 156^v-158^v, praemisso « Diaconus dicit προς...;
 dos », φη ετρωμ φηνη πῶς (Vat. 46, ff. 13-14); f. 158^v, rubrica
 unde sacerdos intrat in baptisterium et dicit hanc orationem » (Vat. 46,
 f. 159^v, σεωρς ἡνεκῆβιακ (Vat. 46, f. 14); ff. 159^v-162, praem-
 rubrica « Tunc sacerdos dicit orationem gratiarum actionis, levat incen-
 set legit has de baptismate sectiones; ex epistola ad Tit. B », Tit. 2,
 7; f. 162^v, lectionis versio arabica; ff. 163-164^v, sub rubrica « Catho-
 Iohannis, caput II », I Ioh. 5, 5, 6 des. nem πισνοφ nem πιπῖα
 πιπῖα πετερμεορε χε πιπῖα πε τμεθμνι, 8-13 (Ioh. 5, 6,
 cod. Vat. copt. 48, f. 33^v; discrepat V. 46, f. 14^v); ff. 164^v, 165,
 nis versio arabica; ff. 165-167^v, sub capitis nota ἰα, Act. 8, 26-39;
 3^v, item arabice, addito in fine: م زال كلمة الرب « Non transibit ver-
 Domini »; f. 168^v, rubrica « Deinde dicit 'Agios' et orationem evan-
 et psalmum »; f. 169, Ps. 31, 1, 2, addito αλ; ff. 169-173, sub capitis
 E, Ioh. 3, 1-21; ff. 173^v-174^v, item arabice, addito in fine: والى له دائما
 gloria Deo semper »; ff. 175-176, praemisso « Deinde dicit nicozceza
 orationes et septem orationes et dicit deinde », φηνη... τετηρο...
 βιακ ἡκαθῶμενος « Domine... oramus... servi tui catechu-
 », ut ff. 140-141, cum levi discrepantia (Vat. 46, f. 17, memoratur
 am in rubrica); f. 177^v, praemisso « Dicit hanc orationem », νεκῆβιακ
 46, f. 17); ff. 177^v-180, praemisso « Oratio quam dicit sacerdos super
 tum, inclinat super fontem baptismalem », πιπαντ πιωανθῶμ
 46, ff. 17^v-18^v); f. 180^v, praemissa rubrica « Deinde sacerdos dicit
 orationes magnas; pax, patres, congregatio, deinde dicit credo, deinde
 ardos sumit oleum sanctum e quo effundit in baptisterium ter in forma
 is dicens », σεμρωωτ (Vat. 46, f. 18^v; praemittit ευλογιτος);

ff. 180-181^v, praemisso « Diaconus dicit τω κῆ...; sacerdos », φτ
 πῆφνοι (Vat. 46, ff. 18^v, 19); f. 182^r, praemisso « Diaconus dicit
 κῆ...; dicit sacerdos », φρεφωντ (Vat. 46, f. 19); ff. 182^v-184,
 misso « suffla ter in aquam, in forma crucis et dic », ἀριάγισιν αἰ
 μων (Vat. 46, f. 19^r); codex post priores orationes om. αἰμν, e
 habent Vat. 46, f. 19, et Tuki, p. πξ, sed, f. 183^v, ante θεν φραν h
 ut Tuki, p. πη, rubricam de signando ter aquam cum cruce, quam
 Vat. 46); f. 184^v, dialogus inter diaconum et populum atque inter sa
 dotem et populum: « Diaconus: ισπαζηςθε ἄλ; populus, absque
 modia: ἡπε αερμεερε ἡχε ιωαννης 'Ecce testatus est Iohann
 diaconus: ἀινὰ ἐπιπῆ ἔθ 'Vidi Spiritum sanctum'; πρσφε.
 κατὰ τροπον; sacerdos: ἡ ἀγαπ τοῦ θεοῦ κε πετρος (sic); sa
 dos: ὁ κς μετὰ παν; populus: κε εμμα το πῆα τοῦ σο(ν); sacer.
 ἄνο ἡμον τας; populus: ερχωμεν; sacerdos: εὐχαριστισω; popu
 ἄζιον κε λικεον; sacerdos ter: ἄζιον κε λικεον » (cf. Denzinger, *R.
 orientaliūm*, t. I, p. 205; vide etiam cod. Vat. copt. 48, ff. 46^v, 47; discre
 Vat. 46, f. 19^v); ff. 185-187^v, ἀνγα ἡνενβαλ cum monitis diaconi
 sedetis surgite » ante ἡθok ακφωχι, f. 186, et « Ad orientem respici
 ante ἡθok ακον(αρ)σαρη, f. 186^v, ut in cod. Vat. 46, ff. 19^v-2
 ff. 187^v-191^v, praemisso « Populus dicit νιχερονβνμ, κε ἄγιος ἄγ
 ἄγιος; sacerdos dicit χογας ter » (cf. Denzinger, p. 206), †πνο
 φηηβ (Vat. 46, f. 20: †πνο οὖν πενηηβ; discrepat in rubrica; cod.
 f. 190, ante verba θεν φραν ἡφιωτ [Vat. 46, f. 21], addit rubri
 « Signat aquam et dicit » [Tuki, p. qf, Denzinger, p. 206]); ff. 191^v,
 rubricae « Dein sacerdos sumit sanctum chrisma et dicit absolutionem σε π
 πῶ; diaconus: τε καφαλας; sacerdos: ἡθok πῶ; diaconus: μετ
 φοβο(ν) ...; sacerdos: φηηβ πῶ ἡς πχς, deinde dicit sacerdos
 πατηρ ... πῆα; deinde fundit chrisma sanctum in baptisterium ter.
 forma crucis, singulis vicibus signans aquam, dicens » (Vat. 46, f. 21, ad
 initio « populus: κε πενωτ ετθεν »); f. 192, ρεμαρωντ (Vat. 46,
 f. 21); ff. 192-193^v, praemisso « Dicit 'alleluia' et troparia, movet aquam
 dicit », psalmorum pericopae: Ps. 28, 34, sub titulo ψαλμος κῆ, addit
 in fine ἄλ; Ps. 33, 6, 12, absque titulo; Ps. 65, 12, inc. ἀνσιν, absq
 titulo, addito in fine ἄλ; Ps., 50, 9-12, absque titulo; Ps. 131, 13, 14 di
 γα ενερ, sub titulo ψαλμος ρξᾶ, addito in fine ἄλ (Vat. 46, f. 21
 discrepat in titulis et om. Ps. 131, 14^a); ff. 193^v, 194: λoza πετρ
 κε {δ}ημ, ρεμαρωντ ... τηρον ἄμην (cf. Vat. 46, ff. 21^v, 22, q
 aliquantulum discrepat).

2 (ff. 194-204^v) Ritus baptismi (Vat. copt. 46, ff. 22-24, 26^v, 27).
 14, praemissa rubrica « Deinde dicit Ps. 150 ... et diaconus sumit bapti-
 um ... » (Vat. 46, f. 22), ⲧⲱⲙⲥ ⲙⲙⲟⲕ (Vat. 46, ibid.; codex in fine
 seniusque immersionis om. ⲁⲙⲛⲛ); ff. 194-196, praemissa rubrica « Postea
 dos asperget manus suas aqua ... », oratio dimissionis aquae ⲫⲛⲏⲃ ...
 ⲩⲟⲁⲙⲓⲟ (Vat. 46, f. 22^{r.v}); f. 196, praemisso « Sumit chrisma et orat
 illud coram altari », ⲡⲟⲥ ⲉⲧⲉ ⲟⲩⲟⲛ ⲙⲓⲭⲟⲙ ⲙⲙⲁⲣⲁⲧⲁⲩ (Vat. 46,
 19); ff. 196^v, 197, ritus unctionum cum sacro chrismate in variis corporis
 bus (Vat. 46, f. 22^v); ff. 197^v, 198, praemissa rubrica « Pone manum
 eos, coronam manu tenens, et dic », ⲉⲕⲉⲩⲱⲡⲓ ⲉⲕⲙⲁⲣⲱⲟⲩⲧ
 46, f. 22^v; om. rubricam; Tuki, p. ⲡⲓⲖ, Denzinger, p. 209, in rubrica
 « coronam manu tenens »; f. 198, praemisso « Tunc baptizatus induitur
 mentis albis; dicit sacerdos », ⲟⲩⲩⲉⲃⲥⲱ (Vat. 46, f. 23); ff. 198-199,
 praemisso « Diaconus ⲧⲱ ⲕⲉ ...; sacerdos », ⲫⲛⲏⲃ ... ⲫⲛ ⲉⲧⲁⲩⲟⲩⲟⲩⲩⲉ
 ancell.) ⲙⲁⲭⲫⲟⲛ (Vat. 46, f. 23); ff. 199-200^v, sub titulo « Oratio
 coronas », ⲡⲟⲥ ... ⲫⲛ ⲉⲧⲁⲩⲁⲩⲧ ⲭⲩⲟⲙ (Vat. 46, f. 23^{r.v}); ff. 200^v,
 praemisso « Deinde imponit eis coronas », ⲉⲕⲉⲩⲱ ⲫⲛⲏⲃ (Vat. 46,
 200); ff. 201-202, sub rubrica « Deinde da eis de mysteriis ... », ⲕⲙⲁ-
 ⲩⲧ ⲫⲛⲏⲃ (Vat. 46, ff. 23^v, 24); ff. 202-203, sub rubrica « Dicit
 unctionem », ⲙⲁⲣⲟⲩⲁⲓⲁⲓ (Vat. 46, f. 24); ff. 203-204^v, sub rubrica
 « Sacerdos dicit hanc orationem », ⲫⲧ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩⲧ ⲫⲣⲉⲩⲧ ⲛⲧⲩⲣⲏⲛⲏ
 46, ff. 26^v, 27; codex hic omittit quae habet Vat. 46, a f. 24 post bene-
 nem usque ad f. 26^v, lin. 7 a. fin.).

(ff. 205-208^v) Ordo solutionis cinguli (Vat. copt. 46, ff. 26^v,
 205^{r.v}, praemisso « Solutio baptizati die tertio; sacerdos dicit gra-
 tionem, levat incensum et recitat Paulum », Hebr. 1, 6-9 (Tuki,
 14; om. Vat. 46); f. 206, item arabice, addito in fine: ⲁⲗⲗⲉ ⲙⲉⲃⲁⲗⲗⲉ
 « Gratia », f. 206, praemisso « Dicitur 'Agius' et oratio evangelii et psalmus »,
 2, 1, 2 (Tuki, p. ⲡⲩⲁⲁ); ff. 206^v, 207, Ioh. 1, 14-17 (Vat. 46, f. 26^v);
 207, item arabice, addito in fine: ⲱⲁⲕⲁⲩⲁⲗⲗⲉ ⲙⲉⲃⲁⲗⲗⲉ
 « Et laus Deo semper »;
 207-208^v, praemisso « Sacerdos dicit tres orationes; pax, patres, congre-
 populus dicit credo et sacerdos hanc orationem », ⲫⲛⲏⲃ ⲡⲟⲥ ⲡⲉⲛ-
 ⲧ ⲫⲣⲉⲩⲧ ⲛⲧⲩⲣⲏⲛⲏ (Vat. 46, ff. 26^v, 27); f. 208^v des.: « Deinde
 us dicit 'Pater noster', sacerdos autem absolutionem et benedictio-
 Et absolutum est ».

(ff. 209-213^v) Hortatio legenda super baptizatos, post
 amum, arabice tantum, inc.: ⲙⲁ ⲙⲟ ⲙⲉⲃⲁⲗⲗⲉ ⲱⲁⲕⲁⲩⲁⲗⲗⲉ
 ⲁⲕⲣⲁⲙⲉ ⲁⲗⲗⲉ ⲛⲁⲟⲱⲁ ⲙⲉⲃⲁⲗⲗⲉ « Scitote, patres et pueri dilecti, quantus sit honor

quem filii vestri acceperunt hodie »; des. : *في الإناذ وكل التقوى الذى ترضى* : *obscure* : *الله لكى يحيى بنعمة ربنا يسوع المسيح الذى له المجد والأكرام الى الابد امين* : *patientia et omni virtute quae Deo placet, ut vivat in gratia Domini Iesu Christi, cui laus et honor in saeculum. Amen* » (Vat. 46, f. 25^v, *tim tantum consentit*); f. 213^v, in fine : *بسمك كتاب الممودية والاكاييل والتعيز* : *Absolutus est liber baptismi et coronarum et fuit in pace Domini. Amen* ».

Codex constat quincionibus viginti et uno atque foliis septem quaternionis viginti secundi; caret autem tum fasciculorum tum foliorum notis copticis usque ad f. inde autem a f. 100, folia aversa signantur $\bar{p} - \overline{\text{CTF}}$ (ff. 100^v-213^v), nota \overline{pqf} itaque nota \overline{pqo} praetermissa; fasciculi autem signantur \bar{i} (f. 100^v) — \overline{KX} (f. 211) recensendis foliis secuti sumus enumerationem huius paginis rectis nuper impressi Fasciculorum paginae extremae, inde a f. 10^v usque ad f. 211, in summo margine et cuncta ornamenta inter inscriptiones $\overline{\text{TF}}$ $\overline{\text{XXV}}$, lineis inter se innexis connecta ac, per terquam in ff. 10^v, 11, 171, minio tacta. Ad reliqua quod spectat vido descriptionem codicum Vat. copt. 29-31 qui eiusdem sunt calligraphi; caret tamen littera et cunctis grandioribus varique coloris pigmentis, solo minio adhibito. Ff. 188, 191, correctiones in mg. adiectae sunt, secunda ut videtur manu.

F. 214, subscriptio amanuensis: *الفراغ من هذه أكتاب القدس في يوم السبت* : *ك* : *رابع عشر (احد عشرين) شهر اشير المبارك سنة الف واربعمائة* | *ثالث* : *رين للهداء الاطهار فتمنا الله بركاتهم* | *وستجيب دعواتهم امام القبر المخوف امين والموافق* | *ذلك* : *البحيرة العربية وتاسخ هذه أكتاب البعد* | *المقبر بدعى بلامس شاس رائائيل ابن القس عبد* : *ابن اسكوروس من ناحية البيبارات وغاظنا ببدنة* | *اخميم وليس احدا بدعا فيه بملك غير* : *عبد السيد* | *وبال الاباء والاخوة الطالبين في هذه أكتاب ان يدعوا* | *له بفران خطابه والشكر* : *له دائما* : *« Et evenit finis huius libri sancti sabbato benedicto, die decimo quarte mensis benedicti, anni 1423 Martyrum purorum (= an. D. 1707) — Deus utilis ne officiat benedictiones eorum audiatque obsecrationes eorum coram tremendo tribui Amen — »; hic respondet diei decimo septimo (mensis) q̄h 'l-qa'dah, anni 1118 bepi arabico. Scripsit librum hunc servus pauper, nomine vocatus diaconus, Raphael, filius sacerdotis 'Abd as-Sayyid, filii Uskürs, e pago Al-Baybārāt et incolens urbem Ahmī; nec ullus sit qui dominium in eo (libro) repetat praeter sacerdotem 'Abd as-Sayyid, rogatque patres et fratres in hoc libro legentes ut ei impetrent peccatorum suorum veniam. Et laus Deo semper »; sequitur eiusdem manus titulus alienationis mi exaratus: *فرا هذا أكتاب المعلم صهيون ابن المعلم منصور* | *ابن المعلم سليمان التماس* | *بدعى في هذا* : *من باخميم من اين القس* | *عبد السيد وصار ملكا للمعلم صهيون وليس احدا* | *بدعى في هذا* : *« Hunc emit librum magister Saby filius magistri Mansūr, filii magistri Sulaymān al-Gannāmī, incolens Ahmīn, a pa nostro sacerdote 'Abd as-Sayyid. Et (liber) dominium effectus est magistri Saby; neque ullus in hoc libro dominium repetat praeter (virum) memoratum ».* F. 1: 6; Vat.*

de incipienda Liturgia etc. (Vat. 46, f. 57), II Tim. 3, 10-1, 8
 πεποινην ἐβόη; ff. 38-39, lectionis versio arabica addito in fine: **إله**
 « Gratia Dei »; ff. 39-40^v, I Petr. 2, 11-17; ff. 40^v, 41, item arabice, addi-
 to in fine: **لا تحبوا العالم** « Ne diligatis mundum »; ff. 41-45^v, Act. 20, 17-3;
 ff. 45-46^v, item arabice, addito in fine: **لم ترال كلمة الرب** « Non praeterit
 verbum Domini »; f. 47, Ps., 72, 24, 25, cum praevia rubrica (Vat. 4
 f. 50^v; codex inter utrumque vers. om. **ἡ ἐξῆς**); ff. 47-50^v, Ioh. 10, 1-1;
 ff. 50^v-51^v, item arabice, addito in fine: **ولمجد لله دائما** « Et laus Deo semper »
 ff. 51^v-53^v, psallia post evangelium, tono **παραῖς** (sic; ar. **التخزين** = **παραῖς**;
ἀκρωτι ναν ὑπατριάρχης (Vat. 46, ff. 60^v, 61); f. 53^v, psallia
 versio arabica; f. 54^v, praemissa rubrica « Post Liturgiam; quando
 tumulatur dicitur hic psalmus », Ps. 131, 1, 2, 9, 10 des. **παραῖς**
 (omittit Vat. 46; cf. Tuki, **παραῖς ἡ τε ἡμετέρεωμεν**, p. 708)
 ff. 54^v-56, sub capitis nota **ἔξ**, Luc. 19, 11-19 (T., pp. 708 - 709).
 f. 56^v, item arabice, addito in fine: **ولمجد لله دائما** « Et laus Deo semper »;
 f. 57^v, sub titulo « Oratio super tumulum », **ἀριφύετι πότε ἀπαραῖς**
παῖνι πισυῖς « Memento, Domine, servi tui N., sacerdotis » (T., pp. 708
 709; post « servi tui N. » habet: « patriarchae, vel episcopi, vel sacerdotis »);
 ff. 57^v, 58, item arabice; in fine: « Populus dicit 'Pater noster' et <sacerdos
 absolutionem ad Filium »; dein: **وكل** « Et desinit » (T., p. 709); f. 58, prae-
 misso: **بسم الاب... الاله الواحد** « In nomine Patris... Dei unici », rubrica arabica
 « Haec sunt legenda diebus tertio, septimo et quadragesimo
 inter dies luctus; dicit sacerdos orationem gratiarum actionis, levati-
 incensum, deinde legit prophetiam Iona prophetiae, quam sequitur bohairica
 et arabice titulus « E Iona propheta, pro episcopis et sacerdotibus »; ff. 58-60.
 Ion. 2, 1 inc. **ναπε ιωνα δεν ονεξι** - 11 (Vat. 46, f. 54^v); f. 60^v,
 item arabice, addito in fine: **والسبح لله** « Et laus Deo »; ff. 60^v-63, praemissa
 rubrica « Deinde legitur Paulus ex Rom. 5, 6-17 (Vat. 46, f. 62^v);
 ff. 63-64, lectionis versio arabica, addito in fine: **نعمه الله** « Gratia Dei »;
 f. 64^v, Ps. 109, 4, 5 (Vat. 46, f. 63); ff. 64^v-66^v, Ioh. 6, 35-46, sub capitis
 nota **ἡ** (Vat. 46, f. 63^v); f. 67^v, item arabice, addito in fine: **ولمجد لله دائما**
 « Et laus Deo semper »; ff. 67^v-68^v, sub rubrica bohairica arabica « Iterum
 oratio super defunctum post anastasin » (arabice **التخزين** « funus »), **φῆνις**
πότε (Vat. 46, ff. 62^v, 63; in rubrica praevia cancellata sunt verba « in
 ecclesia » quae habet Vat. 46, f. 62^v); ff. 68^v, 69, orationis versio arabica;
 f. 69^v, oratio, arabice tantum, **إله الارواح وب كل الاجساد** (Vat. 46, f. 64^v);
 ff. 69^v, 70, alia oratio, arabice solum, **التراب عاد الى التراب** (Vat. 46, f. 64^v);

« Desinunt
soluta sunt funus episcoporum et patriarcharum et ablatis tegetis. In
Domiui. Amen »; sequitur rubrica « Si quis moritur in hebdomada
ali, leguntur super ipsum prophetiae funeris et tarḥ tono paschali
omni oratio tumuli post eius sepulturam ».

(ff. 72-92) Funus patriarcharum et episcoporum, post
sam; cf. cod. Vat. copt. 46, ff. 87-90. F. 72, praemissa inscriptione
نَبْدَى بِمَوْنِ اللَّهِ « In nomine Patris ... Dei uniei », titulus:
تَمَالَى وَحَسَنَ تَوَفِّقِهِ نَسْجَ مَجْنِيزِ الْبَطَارِكَةِ وَالْ
« Incipimus, auxilio Dei exaltetur!
mitate eius adiutorii, scribere funus patriarcharum et episcoporum »
post absolutam anaphoram; vide Tuki, $\pi\chi\omega\mu\ \acute{\eta}\tau\epsilon\ \dagger\mu\epsilon\tau\rho\epsilon\gamma$
« Dicatur gratiarum actio, levatur incensum et leguntur istae psal-
in sectiones » (T., p. $\overline{\tau\eta\alpha}$; codex in mg. addit « Hic legitur prophetia
i; scripta est post lectionem evangelii », correctum in « post evange-
, Ps. 117, 1-5; Ps. 118, 33-40; Ps. 138 (absque nota, praemisso $\alpha\lambda\lambda\eta\eta$),
(T., pp. $\overline{\tau\eta\tau}$ - $\overline{\tau\eta\epsilon}$; codex, in Ps. 138, 11, post $\alpha\epsilon\rho\omicron\gamma\omega\omega\iota\eta\eta$,
 $\tau\epsilon\ \phi\epsilon\eta\ \pi\alpha\omicron\gamma\eta\eta\eta\eta$ habet $\acute{\alpha}\phi\eta\rho\eta\ \acute{\alpha}\pi\iota\epsilon\rho\omicron\gamma\eta\eta$ et, in vers. 12, post
 $\alpha\lambda\ \acute{\alpha}\mu\mu\omicron\kappa$, om. $\omicron\gamma\omicron\gamma\ \pi\epsilon\chi\omega\rho\epsilon\ \epsilon\phi\epsilon\epsilon\rho\omicron\gamma\omega\omega\iota\eta\eta\ \acute{\alpha}\phi\eta\rho\eta\ \acute{\alpha}\pi\iota\epsilon\rho\omicron\gamma\eta\eta$;
in fine $\alpha\lambda\ \alpha\omicron\gamma\alpha\ \pi\eta\eta$; ff. 74^v-76, Heb. 13, 7-14 (T., pp. $\overline{\tau\eta\eta}$ - $\overline{\tau\eta\alpha}$,
13, 7-21); ff. 76^v, 77, Heb. 13, 7-21, arabice, addito in fine: نَسْجَ اللَّهِ
tia Dei »; ff. 77^v-79, psalmorum pericopae: Ps. 60, 5, 6; Ps. 118, 83,
Ps. 145, 2 des. $\dagger\mu\omicron\pi$, 5; Ps. 118, 81, 82; Ps. 90, 1, 2 (T., pp. $\overline{\tau\eta\alpha}$ -
); ff. 79-80^v, sub capitis nota $\omicron\eta$ (item Vat. 46, f. 88^v; Tuki: $\omicron\zeta$,
Luc. 19, 11-19 (T., pp. $\overline{\tau\eta\epsilon}$, $\overline{\tau\eta\zeta}$); f. 81, item arabice; f. 81, rubrica
legitur tarḥ post evangelium; scriptum est post prophetiam »;
85^v, praemissa rubrica « Dicitur: pax, patres, congregatio, credo et
oratio super episcopos », $\phi\eta\eta\ \pi\omicron\tau\epsilon\ \eta\eta\ \pi\chi\zeta$ (Vat. 46, ff. 89-90);
87, orationis versio arabica; f. 87, rubrica « Dicitur ‘Pater noster’
olutio »; f. 87^v, ductibus rubris cancellata, adiecta bis nota
or », rubrica « Si tumuletur, dicuntur hic psalmus et evangelium »;
131, 1, 2; sub nota $\zeta\zeta$, Luc. 19, 11 des. $\tau\omicron\tau\eta\epsilon\ \acute{\epsilon}\chi\epsilon$, et in imo
or (leguntur in cod. Vat. copt. 46, f. 90, et ap. T., p. $\overline{\tau\omicron\alpha}$);
8-89^v, praemissa inscriptione « Canon sectionum Veteris (Testa-
) quae defunctis conveniunt; hic legitur in funere patriarcharum
episcoporum, e summa prophetiarum; sectio legis Moysi prophetae,
as secundus », Deut. 32, 39-43 (Vat. 46, f. 50^v); f. 90, lectionis versio
tica; ff. 90^v, 91, tarḥ legendum post evangelium, inc.: $\acute{\alpha}\eta\eta\eta\ \pi\epsilon\tau\epsilon\eta$

ωτ « Ego, pater vester »; des.: ΝΕΥ ΠΑΥΛΙ ΝΙΒΕΝ « cum omni-
hominibus »; ff. 91-92, ἑαῖς interpretatio arabica, prolixior, inc.: ابوك
ومعلمك « Ego, pater vester et magister vester »; des.: ي بعنينا عقولا متيقظا
لتحفظ اقوالك ووصاياك « ut nobis tribuat intelligentiam vigilantem, ad se
vauda tua verba et praecepta »; in fine, rubrica « Prophetia illa legi
ante Paulum, ἑαῖς autem post evangelium ».

3 (ff. 92^v-103^v) Funus mulierum quae moriuntur in partu,
cf. cod. Vat. copt. 46, ff. 83^v-84^v. F. 92^v, praemissis inscriptione الاب
... الاله الواحد « In nomine Patris ... Dei unici » et titulo الحسن
« Incipimus auxilium » et bonitate eius adiutorii, scribere sectiones quae leguntur
super mulieres quae pariendo moriuntur », rubrica arabica, ut in cod. Vat.
copt. 46, f. 83^v; ff. 92^v-96, Is. 26, 9-20; ff. 95^v, 96, item arabice; ff. 96^v-9
sub capitis nota ⲉⲁ, Rom. 5, 1-10, bohairice (Vat. 46, f. 84, Rom. 5, 1-15
ff. 98^v-99^v, Rom. 5, 1-16, arabice; f. 99^v, Ps. (absque nota) 77, 38 ⲁⲛⲱⲱⲱⲱⲉⲃⲟⲗ, 39; ff. 100-101, Joh. 16, 20-23 des. ⲁⲛ; f. 101, He.
arabice; ff. 101^v, 102, oratio pro mulieribus ⲁⲗⲁⲛⲱⲱⲱⲱⲉⲃⲟⲗ ⲁⲗⲁⲛⲱⲱⲱⲱⲉⲃⲟⲗ
quae des. ⲉⲁⲟⲓ ⲛⲁⲧⲣⲱⲛⲓ « DEN NI » (Vat. 46, f. 82^v, lin. 14 a. fin.
ff. 102^v-103^v, eadem oratio arabice, integre (Vat. 46, ff. 82^v, 83), qua
sequitur rubrica « Dicitur ' Pater noster ', absolutio ad Filium et orat
super tumultum »; f. 103^v, in fine: تم وكل سلام من الرب امين « Desinit
absolutum est. In pace Domini. Amen ».

4 (ff. 104-117^v) Funus monachorum; cf. cod. Vat. copt. 4
ff. 71^v-74^v. F. 104, praemissis inscriptione الاب ... الاله واحد
nomine Patris ... Dei unici » et titulo تختنن الربان « Funus monachorum
rubrica arabica, ut in cod. Vat. 46, f. 71^v; ff. 104-106, psalmorum pericope
(codex initio sectionum om. ⲁⲗⲁⲛⲱⲱⲱⲱⲉⲃⲟⲗ); Ps. (absque titulo) 33, 12-16; Ps. 11^v
121-128; Ps. 54 (cod. et Vat. 46: 53), 5-9 des. ⲟⲩⲙⲉⲧⲕⲟⲩⲭⲓ ⲛⲉⲩⲁⲧ
sequitur ⲁⲗⲁⲛⲱⲱⲱⲱⲉⲃⲟⲗ etc. (Vat. 46, f. 72); ff. 106-108^v, sub capitis nota
Rom. 8, 2-11; ff. 108^v, 109, lectionis versio arabica, at des. Rom. 8, 11
« ⲁⲗⲁⲛⲱⲱⲱⲱⲉⲃⲟⲗ » (Vat. 46, habet Rom. 8, 11, integre), addito in fine: ⲁⲗⲁⲛⲱⲱⲱⲱⲉⲃⲟⲗ
« Gratia Dei »; f. 109^v, Ps. 54 (cod. et Vat. 46: 53), 8, 9; ff. 109^v-111^v, sub
capitis nota ⲟⲩⲛ, Luc. 20, 27-38; ff. 111^v, 112, item arabice, addito in fine
« Et laus Deo »; ff. 112-116, praemissa rubrica (bohairice ⲁⲗⲁⲛⲱⲱⲱⲱⲉⲃⲟⲗ
« Dic pacem ... », ⲁⲗⲁⲛⲱⲱⲱⲱⲉⲃⲟⲗ (Vat. 46, ff. 73-74); ff. 116-117^v, or
tionis versio arabica quam sequitur rubrica « Dic ' Pater noster ' et abs

onem ad Filium » (Vat. 46, f. 74, addit « orationem super tumulum »; 17^v, in fine: تم كمل « Desinit et absolutum est ».

5 (ff. 118-127^v) Funus monialium; cf. cod. Vat. copt. 46, ff. 74^v-76^v.

18, praemissis invocatione الاله الواحد بسم الاب ... In nomine Patris... unici » et titulo نبتدى بون الله تعالى وحسن توفيقه بنسخ تحفيز الرهبانات « Incipimus auxilio Dei exaltetur! et bonitate eius adiutorii scribere funus monialium », rubrica arabica, ut in cod. Vat. 46, f. 74^v; ff. 118-120^v, psalmorum copae (codex om. ⲁⲗⲗⲁⲛ initio sectionum): Ps. (absque titulo) 12, 1 ⲙⲓⲁⲛⲁⲣ – 5 des. ⲟⲩⲃⲏⲥ; Ps. 118, 161-168; Ps. 15, 7-11; ff. 120^v-121^v, capitis nota ⲁ, II Cor. 5, 11-17; f. 122, lectionis versio arabica, addito in fine: نعمة الله « Gratia Dei »; f. 122^v, Ps. 16, 1, 2, addito in fine: ⲁⲗⲗⲁ; 122^v-123^v, Luc. 10, 38-42; ff. 123^v, 124, item arabice, addito in fine: والحمد « Et laus Deo »; ff. 124-126^v, praemisso (bohairice solum) « Dic amen ... », oratio ⲡⲟⲥ ⲏⲩⲧⲉ ⲛⲓⲡⲏⲁ (Vat. 46, ff. 75^v-76^v); ff. 126^v-127^v, lectionis versio arabica; in fine evolvit conclusionem.

6 (ff. 128-157) Lectiones pro defunctis qui in hebdomada paschatis moriuntur, praemissis inscriptione الاله الواحد بسم الاب ... In nomine Patris... Dei unici » et titulo نبتدى بون الله تعالى وحسن توفيقه بنسخ « Incipimus, auxilio eius exaltetur! et bonitate eius adiutorii, scribere sectiones quae leguntur pro defunctos, quando moriuntur in hebdomada Paschatis sancti »; cf. cod. Vat. copt. 46, ff. 98-101^v. ¹ (ff. 128-130) Pro presbyteris; ff. 128-129^v, Gen. 20, 22 inc. ⲟⲩⲣⲟⲥ ⲁⲩⲓ – 30; ff. 129^v, 130, item arabice, addito in fine: والحمد لله « Laus Deo »; ² (ff. 130-134) pro diaconis; ff. 130^v-133, 134, 30-7, 18; ff. 133-134, item arabice, addito in fine: والحمد لله دائماً « Laus Deo semper »; ³ (ff. 134-136) pro monachis; ff. 134^v-135^v, Gen. 2, 1-9; ff. 135^v, 136, item arabice; ⁴ (ff. 136-138) pro monialibus; ff. 136-137^v, Prov. 31, 10-20; ff. 137^v, 138, item arabice, addito in fine: والحمد لله « Et laus Deo semper »; ⁵ (ff. 138-145) pro viris; ff. 138-143^v, Gen. 50, 4-25; ff. 143^v-145, item arabice; ⁶ (ff. 145^v-147^v), Gen. 24, 1-9; ff. 145^v-147, III Reg. 17, 17-24; f. 147^v, item arabice; ff. 148-153^v pro mulieribus adultis; ff. 148-152, Gen. 23, 1-24, 1; ff. 152-153^v, item arabice, addito in fine: والحمد لله « Et laus Deo »; ff. 153^v-157 pro puellis virginibus; ff. 154-156^v, Iud. 11, 30-39; ff. 156^v, 157, item arabice, addito in fine: والحمد لله « Laus Deo »; f. 157, in fine: وكل كتاب التحفيز الذى هو تحفيز الاساقفة

والبطارقة سلام من الرب امين
funeris episcoporum et patriarcharum. In pace Domini. Amen. »

Ff. 157^v, 158, Index rerum arabicus, inc.: اول ذلك ...
هذه هذا الكتاب ...
Index hujus libri... Primo, funus episcoporum
et patriarcharum, sub nota 2; des.: جمعة البصة
نيز الثان الاطفال في جمعة البصة
عدد 163
funus pnellarum in hebdomada Paschatis, sub nota 163.

Pars codicis genuina (ff. 1-74, 104-160), cuius lineas et margines definiant ductus chartae impressi, complectitur quiniones septem $\bar{\kappa}$ - $\bar{\xi}$ (ff. 1-70, [$\bar{\kappa}$] - $\bar{\theta}$), ff. quattuor quinionis octavi (ff. 71-74, $\bar{\theta}\bar{\kappa}$ - $\bar{\theta}\bar{\xi}$), septem ff. ultima quinionis undecimi (ff. 104-110, $\bar{\rho}\bar{\kappa}$ - $\bar{\rho}\bar{\iota}$) et quiniones duodecim ad decimum sextum (ff. 111-160, $\bar{\rho}\bar{\iota}\bar{\kappa}$ - ($\bar{\rho}\bar{\xi}$); deservantur notae copticae ff. 1, 158-160, necnon fasciculorum notae in ff. 70, 71, et f. 111 usque ad finem). Haec codicis pars eiusdem est calligraphi ac cod. Vat. copt. 2, eademque praebet ornamenta et inscriptiones in fasciculorum paginis extremis (exceptis quae quinionis nota destituuntur) eundemque passim usum minii; minus tamen carent ductus super plerasque foliorum notas numericas necnon notas numericas fasciculorum $\bar{\kappa}$, $\bar{\theta}$, fasciuli $\bar{\nu}$ in f. 30^v; verba nonnulla mendose scripta, minio cancellavit calligraphus.

Pars ex alio codice desumpta (ff. 75-103) lineas praebet chartae impressae ad definienda tum margines tum lineas scripturae quae suspenditur. Huius partis folia primitus signabantur notis $\bar{\theta}\bar{\kappa}$ - $\bar{\theta}\bar{\kappa}\bar{\nu}$, quibus orasis vel cancellatis suffectae sunt notae $\bar{\theta}\bar{\iota}$ - $\bar{\rho}\bar{\iota}$ reliquorum codicis foliorum enumerationi accommodatae; item orasae sunt notae quinionum quorum supersunt: quinio $\bar{\kappa}\bar{\alpha}$ (ff. 75-84, cum notis pristinis $\bar{\theta}\bar{\kappa}$ - $\bar{\theta}\bar{\iota}$), quinionis $\bar{\kappa}\bar{\beta}$ (ff. 85-90, $\bar{\theta}\bar{\kappa}$ - $\bar{\theta}\bar{\iota}$), quinio $\bar{\kappa}\bar{\gamma}$ (ff. 91-100, $\bar{\theta}\bar{\kappa}\bar{\alpha}$ - $\bar{\theta}\bar{\rho}$), et ff. tria priora fasciuli $\bar{\kappa}\bar{\delta}$ (ff. 101-103, $\bar{\theta}\bar{\kappa}\bar{\alpha}$ - $\bar{\theta}\bar{\kappa}\bar{\nu}$); in summis plagulis extremis fasciculorum, inter ornamenta lineis inter se innexis confecta et pigmentis rubro, flavo et viridi distincta, leguntur inscriptiones $\bar{\nu}\bar{\nu}$ $\bar{\nu}\bar{\nu}\bar{\nu}$ (f. 75), $\bar{\nu}\bar{\nu}$ $\bar{\nu}\bar{\nu}\bar{\nu}$ (ff. 84^v, 85, 90^v, 91, 100^v, 101). Ad scripturae indolem quod spectat non multum discrepat haec pars suppleta a codice primigenio, habet tamen minio tacta litteram ϕ et ductus super notas numericas, dum deest minium in accentibus scripturae arabicae. In reconsecendis codicis foliis secuti sumus numerationem inis paginis rectis impressam.

F. 158, librarii subscriptio: يوم الاثنين المبارك سادس | يوم
من شهر كيهك المبارك سنة الف واربماية ثلاثة وعشرين | قبة المواق ذلك شهر رمضان ثمانية
Et evenit $\bar{\kappa}\bar{\alpha}\bar{\iota}\bar{\varsigma}$ huius libri trans-
criptionis feria secunda benedicta, die sexto mensis k hak benedicti, anni 1123 coptici
(= an. D. 1706). Hoc respondet mense ramadān, die octavo mensis, anni 1168 hegira
arabicae; f. 159, titulus possessionis: سليمان | صهيون ابن منصور ابن | وذلك مشرى من اين القيس | عبد السيد (البيارى)
Hic liber domi-
nium effectus est Šahyūn ibn Mansūr ibn Sulaymān al-Gannāmī ex urbe Aghmā. Emit
illum a patre nostro sacerdote 'Abd as-Saʿjīd al-Baybārī. F. 1: 6 ductu cancella-
tum; S. O. 25; Nov. [...] 40 [...] 40 ductu cancellatis et 63 adiecto; Valuta del libro
un secchino | fuor della litatura; Die 26. nov. 1723. | S. Congregationis Propagandae

...vereto | in hanc Ap(ostoli)cum Bibliothecam illatus, | ut non solum ad Bibliothecam, s. ejusde(m) | etiam S. Congregationis usus asseretur. Fl. 1^v, 70^v-71^v, 158^v, 20^v, vac.

tegumentum, e membrana confectum, auro impressam praebet in dorso 53.

4 (olim 18). Saec. XV, chart., mm. 164 × 125, ff. 137, lim. 13.

iber liturgicus continens, praeter duas homilias arabicas (ff. 137^v-ritum constitutionis monachi et monialis, bohairice et arabice, cum
us mere arabicis; cf. cod. Vat. copt. 45, ff. 70-104^v

(ff. 1-59^v) Ritus constitutionis monachi et traditionis
matis. ¹ (ff. 1-23^v) Praemissa inscriptione $\text{CYN } \Theta\epsilon\omega\alpha \text{ } \text{بسم الله}$ « In
ae Dei », titulus $\text{†}\alpha\kappa\omicron\lambda\omicron\gamma\omicron\theta\iota\alpha \text{ } \eta\tau\epsilon \text{ } \pi\kappa\iota\eta\phi\omega\varsigma \text{ } \eta\eta\mu\iota\mu\omicron\lambda\alpha\chi\omicron\varsigma$
 ترتيب نسمة « Ordo constitutionis monachorum ». F. 1-2^v,
a praevia ut in cod. Vat. 45, f. 70, at bohairice et arabice (textum
ricum et versionem gallicam, vide apud B. Evetts [= Ev.], *Revue de
nt chrétien*, t. XI, 1906, pp. 67 et 140); rubricae pristinae f. 2,
adiecta sunt arabice: ² in mg. ext., iuxta verba « levat incen-
: » Et cantant ΤΕΝΟΥΩΥΤ et deinde dicitur ΛΟΖΑ et ΠΕΝΙΩΤ
f. 50 et Ps. 118 »; « Et post lectionem magni psalmi 118, dicitur oratio
nfirmis et postea hymnus angelorum » (cf. Tuki, πικωμια εφερα-
 τοκτιν , p. $\overline{\rho\eta\lambda}$); ³ inter columellas bohairicam et arabicam, iuxta
am « legat »: « $\alpha\lambda\lambda\epsilon\lambda\gamma\iota\alpha$ (†) et sectio ante Paulum »; ff. 2^v-5, sub
is nota $\overline{\epsilon}$, Eph. 6, 10-16 des. $\eta\chi\rho\omega\mu$ (mutil., amisso f. uno, $\overline{\eta}$,
f. 4; Vat. 45, ff. 70-71, habet Eph. 6, 10-16 integr.; Ev., pp. 67, 68,
t, Eph. 6, 10-18 des. $\epsilon\theta\omega\eta\tau \epsilon\phi\tau$); f. 5, Ps. 64, 5 inc. (mutil.)
 $\alpha\iota\omicron\pi\eta$ (Ev., p. 68, lin. 8 a. fin.: Ps. 64, 5; praemittit « Die trisagion »
s. 31, 1; Vat. 45, f. 71^v, habet Ps. 31; 1, 2; Ps. 24, 7); in fine, in
ext., nota arabica « Dicitur $\kappa\epsilon \text{ } \Upsilon\pi\epsilon\rho \text{ } \tau\omicron\upsilon$ »; ff. 5-12, loh. 3, 1-21;
2, in mg. ext., notae arabicae: « post evangelium (dicitur) †arh »,
parium evangelii: $\text{ο}\Upsilon\pi\epsilon\sigma\psi\epsilon\eta$ » (cf. Tuki, pp. $\overline{\rho\zeta\zeta}$, $\overline{\rho\zeta\eta}$); ff. 12-17,
misso « Die pacem, patres, congregationes, credo et hanc orationem »,
 $\text{¶}\text{8} \dots \text{ } \phi\eta \text{ } \epsilon\tau\psi\omega\pi \text{ } \theta\epsilon\eta \text{ } \eta\eta \text{ } \epsilon\tau\delta\omicron\varsigma$ (Vat. 45 ff. 75-77^v); codex,
3^v-108^v, orationibus, inter lineas, minio adiectas habet formulas adhi-
das pro pluribus monachis vel monialibus simul; ff. 17^v-19, praemissa
rica de tonsione capillorum, oratio $\text{ } \phi\eta\eta\text{8} \dots \text{ } \phi\iota\omega\tau \text{ } \lambda\iota\pi\epsilon\eta\omicron\tau$ (Vat. 45,
7^v-78^v); in mg. f. 17^v, nota arabica « Cum tonsione capillorum dicitur
 $\text{ } \psi\iota \text{ } \omicron\gamma\omicron\zeta$ » (cf. Tuki, pp. $\overline{\rho\delta}$, $\overline{\rho\delta\lambda}$); ff. 19^v-21^v, gratiarum actio super

pileum **ΤΕΝΩΠΕΡΔΙΟΤ** (Vat. 45, ff. 78^v-79^v); ff. 21^v, 22, benedictio vesti cum rubrica praevia (Vat. 45, ff. 81^v, 82; cod. om. orationem **ΠΟΤ ... ΕΤΑΡΕΝΤΕΝ**); f. 21^v, in mg. externo, nota arabica « Dicitur **ΑΡΕΤ ΔΙΩ** in induendis vestibus » (cf. T., p. **ΠΟΕ**); f. 22^{r.v}, traditio tunicae **ΜΟΙ ΔΙΩ**; cum rubrica praevia (Vat. 45, f. 82); f. 22, in mg., nota arabica « Dicit in vestiendo »; ff. 22^v, 23, traditio pilei **ΜΟΙ ΔΙΩΤΚ** cum rubrica praevia (Vat. 45, f. 82); f. 22^v, in mg., nota arabica « Hic dicitur **ΟΥΩΙΝΙ ΠΕ Φ** » (cf. T., pp. **ΠΟΕ**, **ΠΟΕ**); f. 23^{r.v}, traditio cinguli **ΘΟΚΚ** cum rubrica praevia (Vat. 45, f. 82^v); f. 23^v, rubrica arabica « Populus dicit 'Pater noster qui in caelis' deinde sacerdos dicit absolutionem (in mg. adiectum: et kyrieison quadragesies et semel) et benedictionem; quod si frater qui monach constituitur intendat hic induere schema sanctum, remittitur lectio 'Pater noster' ..., usque ad finem ordinis schematis »; des. f. 23^v: **الحمد دائما ادا**; « Et Deo gloria semper, in saeculum »; * (ff. 24-51^v) traditio schematis. F. 24, praemissis inscriptionibus **С҃Н СЕΩ** **بسم الله** « In nomini Dei » et titulo (arabice solum) **ترتيب لباس السكيم الرحبة للرجال** « Ordo induendi schematis monachalis pro viris », rubrica arabica « Dicitur gratiarum actio levatur incensum cum oratione propria, deinde dicuntur 'Gloria Patri et 'Pater noster qui es in caelis' et Ps. 50, et deinde alleluia in tota fuveris » (similia habet T., pp. **ΠΟΕ**, **ΠΟΖ**; discrepat Vat. 45, f. 82^v); in mg., nota arabica « Incipitur ut primum » (T., p. **ΠΟΖ**: « Populus dicit **ΤΕΝΟΥΑΧΥΤ** 'Adoramus', ut primum », cf. p. **ΠΝΔ**, ubi inc. ritus constitutionis monachi); ff. 24-30, sub capitis nota **ΠΗ**, Hebr. 13, 7-25 (1 pp. **ΠΟΖ** - **ΠΠ**); f. 30^{r.v}, Ps. 91, 13, 14 (T., p. **ΠΠ**); ff. 30^v-34^v, sub capitis nota **ΠΝΔ**, Luc. 12, 32-44 (T., pp. **ΠΠ** - **ΠΠΒ**); ff. 34^v-38^v, praemisso arabice « Deinde dicuntur tres orationes magnae et credo et haec oratio » (T., p. **ΠΠΒ**; discrepat Vat. 45, f. 82^v), oratio super schema **ΦΗΝΒ** - **ΦΙΩΤ** **ΛΥΠΕΘΕ** (Vat. 45, ff. 82^v-84^v); ff. 38^v-44^v, oratio alia **ΠΟΤ ... ΦΙ ΕΤΑΡΕΝΤΕΝ** (Vat. 45, ff. 85-88); ff. 44^v-47^v, praemisso « Signa schematis signo crucis, dicens », benedictio vestium **ΩΣΜΑΡΩΟΥΤ**, traditio schematis **ΜΟΙ ΔΙΩΤΚ**, traditio loricae **ΧΟΖΕΚ** (Vat. 45, ff. 88-89^v); f. 45^v traditioni schematis praemittitur in mg. nota arabica « Dicitur responsorium **ΠΠΠΔ** »; cf. T., p. **ΠΠΖ**); f. 47^v, in mg., ad calcem traditionis schematis nota arabica « Postquam induit schema, unge cum oleo dicens **ΠΟΥΡΕ** **ΗΤΕ ΤΕΙΡΗΝΗ** 'Rex pacis' » (T., p. **ΠΠ**); ff. 47^v-49^v, oratio gratiarum actionis post traditum schema **ΠΟΤ** **ΠΕ** **ΠΧΣ** **ΠΙΡΑΝ** **ΗΑΤΣΑΧΙ** **ΜΟΟ** (Vat. 45, ff. 89^v-90^v); ff. 49^v-51^v, praemisso « Diaconus **ΤΑΣ ΚΕΦΑΛΑΣ** oratio impositionis manuum **ΦΗΝΒ** ... **ΕΤΘΕΝ ΤΦΕ** (Vat. 45 ff. 90^v-91^v).

v, rubrica arabica « Populus dicit 'Pater noster qui es in caelis', de sacerdos dicit absolutionem et exhortationem, et populus dicit 'Kyrie eleison' et sacerdos dicit benedictionem » (Vat. 45, f. 92, discrepat;

T., p. $\overline{\text{pqk}}$); ² (ff. 59v-52v) hortationes, arabice. Ff. 59v-55, hortatio legenda super viros qui induerunt speciem angelicam et schema sanctum, inc.: اعلم ايها الاخ المبارك قدر هذه المنزلة الحليّة التي وصلت اليها « Scito, edicte frater, mensuram dignitatis venerabilis ad quam accessisti »; eadem hortationem, sed directam ad monialem, edidit L. Villecourt, in ephemeride *Bessarione*, ser. III, t. VII, 1909, pp. 318-321, 343-347; ff. 54v-52v, praemissa invocatione: بسم الاب... الاله الواحد « In nomine Patris Dei unici », alia hortatio absque titulo, inc.: اعلم ايها الاخ مقدار النعمة التي قد اوتيتك « Ante constitutionem mundi », habet codex, f. 53: والصديتين... وبشفاعة العذرى... et iustorum », sed oculus non vidit...; per intercessionem Virginis... et iustorum », desinit f. 52v: « Dicamus omnes: 'Kyrie eleison' »; ³ (ff. 60-108v) Ritus constitutionis monialis et traditionis schematis. Ritus iuxta codicis textum cum variis lectionibus edidit, Villecourt (V.) in ephemeride *Bessarione*, ser. III, t. VII, 1909, pp. 35-49 (productio), 309-321 (versio gallica), 322-347 (textus bohairicus, cum glossis arabicis; cf. Vat. copt. 45, ff. 93-104v, qui om. ritum schematicum (V., pp. 318-321, 343-347; hortatio eadem est ac superior hortatio monachum, foliorum nempe 59v-55, verum hic ad mulierem directa).

¹ (ff. 60-79) De Constitutione mulierum monialium (V. 309-313, 322-330); ² (ff. 79v-103) traditio schematis (V., pp. 313-318, 342); ³ (ff. 108v-104) hortatio legenda super mulieres cum induerunt speciem angelicam et schema sanctum, arabice (V., pp. 318-321, 343-347; hortatio eadem est ac superior hortatio monachum, foliorum nempe 59v-55, verum hic ad mulierem directa).

³ (ff. 110v-109) Rubricae arabicae (alterius manus, eiusdem scripturae cuius sunt notae marginales supra memoratae) de ordine servando in tradendo schemate monachis. Praemissa invocatione: بسم الاب... الاله الواحد « In nomine Patris... Dei unici » cum titulo رتبة خدمة « Ordo ritus induendi monachos schemate sancto », des.: لباس الرهبان الاسكندراني « Episcopus incipit oratione gratiarum actionis »; ثم يقول الكاهن البركة ويتبى بتقدمة القداس « deinde sacerdos dicit benedictionem et incipit missam »; f. 109v, in fine: « ولربنا الحمد دائما وعلينا رحمة »

سرمدًا « Et Domino nostro gloria semper et super nos misericordia in perpetuum ».

4 (ff. 137^v-111^v) Duae homiliae arabicae quarum prior (ff. 137^v-1. Sermo de descensu Domini ad inferos (cf. f. 126^v) initio nunc est, altera (ff. 126-111^v) inscribitur Homilia s. Epiphani (cyprensis de depositione corporis D. N. Iesu Christi sepulchro. Utraque per modum orationis unius legitur graece, sub tit. *Homilia II. In sabbato magno*, apud Migne, P. G., t. 43, coll. 439-464, in opera dubia aut spuria s. Epiphani. De relatione quae intercedit in codicem et codd. Pauli Shath, nn. 24, 38^{ab}, 125^{aa}, 523^a, fragmenta « bohairica (codicem Cahirensem n. 61, f. 2, ac codicem Tischendorfii XX f. 18), necnon homiliam bohairicam codicis Vat. copt. 65, ff. 1^v-29^v, v. Arn. van Lantschoot, *Allocution de Timothée d'Alexandrie*, in *Le Musé* t. XLVII, 1934, p. 24, n. 31. ¹ (ff. 137^v-126) Homilia prior, initio duobus ff. mutila, inc. (f. 137^v): الغرب الاسود الحمال منها « atrum corvum, diabolus ex ea eiecit » (P. G. 43, col. 452, linn. 5, 4 a. fin.: [*Kai*] τὸν ὑποφρον ὁ διάβολος κόρακα ἐκ ταύτης [ἐξορίσας]); folium unum (111^v) desideratur post f. 131 (scil. inter ff. 132 et 131) quod des.: انكم ما تروسون ايضا منذ الان « ἀλλὰ οὐ αὐτῶν ὑμῶν ἔσσεσθε ἄρχοντες, ibid., col. 457, linn. 35, 36); f. 131^v, inc. المسيح قطع هناك لان هناك قطع المسيح « ἐκεῖ γὰρ τότε διέκοψε χριστός, ibid., col. 460, lin. 7); de hom.: لذلك قوموا بنا فلترحلن من هاهنا من الموت الى حياة الابد امين « propter surgite et eamus hinc, a morte ad vitam aeternam. Amen » (ibid., col. 46 linn. 19-20: διὸ ἐγείρεσθε, ἄγωμεν ἐντεῦθεν, ἀπὸ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν τῆς Ἀμῆνης); f. 126^v, subscriptio بعونة كحل الشعر المقول على نزول الرب الى الجحيم بعونة « Desinit sermo de descensu Domini ad inferos, auxilio Dei; ipsi gloria et laus semper, in saeculum, super nos misericordia eius in sempiternum »; ² (ff. 126-111^v) praemia titulato: بسم الاب... الاله الواحد « In nomine Patris ... Dei unici », homilia altera, sub titulo: نُرحلنا الى القديس ايفانوس اسقف قبرص على وضع جسد سيدنا يسوع المسيح « Homilia S. Epiphani Cyprensis de depositione corporis D. N. Iesu Christi in sepulchro ». F. 126, praevia rubrica « Legitur in sabbato maiora mane si vis, vel ad horam tertiam », inc.: Hodie silentium potens in terra « Hodie silentium potens in terra »; des. (f. 111^v): لنا الذي له الحمد والقدره مع : انكم ما تروسون ايضا منذ الان والى دهر الداهرين امين « cui gloria et potestas una cum Patre suo bono et Spiritu suo universali et sancto; et super nos eius misericordia, nunc et semper et in saecula saeculorum. Amen » (ff. 126-112^v, lin. 2: وخواتيمه حفظهما غير مفتوحة = P. G. 43, col. 448

...σὺν στή πολλῇ ἐν τῇ γῇ - col. 452, linn. 18, 19: καὶ σφραγίδας ἰδιανοίκτους
... ff. 112v, lin. 3: القَا من الی الی هاجنا من فلتسیر من قوما فلتسیر ad fin. = ibid.,
164, lin. 21: <ἐγείρεσθε. ἄγωμεν ἐντεῦθεν>, ἀπὸ τῆς φθορᾶς εἰς ἀφθαρσίαν,
...; f. 111v des.: كل المشر بسلام من الرب امين « Explicit sermo. In pace
ini. Amen ».

Codex efficitur: foliis sex quiniomis α (ff. 1-6, [κ] - ζ, θ, ι) et quiniouibus
(ff. 7-106, ια - π), foliis quattuor eiusdem chartae ac ff. 1-106, sed omni fasci-
culorumque nota coptica uncialis destitutis (ff. 107-110), iusupor, foliis viginti septem,
hac diversae, instructis foliorum et fasciculorum enumeratione coptica cursiva iu-
cessu disposita ac complectentibus folia septem quiniomis α (ff. 137-131, ρ - η)
quiniomis α, ρ (ff. 130-111, ι - κ); manus posterior hanc enumerationem cursivam
exit usque ad f. 103 (ff. 110-103, κα - κζ; nota κζ iterata). In foliis chartae
haec (ff. 1-110), ductus forma impressi definiunt tum margines et textus arabici
cellas, tum spatium linearum scripturae quae suspenditur. Folia 1-106 notantur
omnis plagulis aversis, eorundem autem fasciculi, in summo angulo interno folii
aversi et in utroque summo angulo folii primi recti (praeterquam initio codicis):
fasciculorum summam paginas extrinsecas ornamentum signat lineis inter se iunctis con-
tinent ad minio tactum, inter inscriptiones ιε, ις in ff. aversis et ρε, ρθ in foliis
rectis; minio exarata sunt tituli et rubricae copticae necnon, paucis exceptis, arabicae.
Opticis apposita, lectionum littera initialis passim, orationum liturgicarum formulae
inter lineas adiectae pro pluribus simul, ductus ad menda cancellatione, inter-
tionis sigae: minio tacta sunt portae quae decorant summa ff. 1, 24, 60, 79v,
etiam littorae initiales grandiores et littorae marginales communes, litterae φ, θ,
etiam ad voces coarctatas et, in fasciculorum foliis extrinsecis, ductus qui signant notas
ricas. Ff. 109v-110, manus posteriora, carent ornamentis et pigmento. Ff. 111-137
haec diversae, ad calcom adiecta, solum exhibent minium in titulo et rubrica f. 126,
textibus cancellationum, in subscriptione f. 111v, in stellis quae comitantur sub-
titionem f. 126v, in punctis per textum arabicum sparsis. Codex in catalogo Asse-
manno (Mai, *Scriptorum veterum nova collectio*, t. V, part. II, Romae, 1831, p. 151),
nummerito tribuitur saec. XV; quod enim ad scripturae indolem spectat, similitu-
dinem praebet cum codice Vat. copt. 27 (saec. XV; v. supra, p. 98) nec aliunde multo
demonendus videtur codicibus Vat. copt. 2 (saec. XIV; v. supra, p. 9) et Barberini
t. 17 (an. D. 1496). In imo mg. f. 8, nota: *Deest finis Epistolae: versus Psalmi
ultimum Evangelii Ioannis*; haec spectat ad folia deperdita η - ια quorum primum
haec desideratur, tria reliqua, quodam perperam adiuncta codici Vat. copt. 23, an. 1930
proprium locum translata sunt (v. supra, p. 82). Imis ff. rectis nova impressa ost-
entur onumeratio quam secuti sumus. F. 1, in summo mg.: *Libellus ceremoniarum
schorum egypt.* (†), et infra: *N. 18; f. 18v: 18, Vat. 18.* Codex iam memoratur in
diologo tempore Iulii II confecto, i. e. in cod. Vat. lat. 7136, f. 95v (olim f. 542v), idque
nota 332 qua hodie caret. Vacant ff. 52r, 103v, 109v, 111r.

Integumentum, e pergamento confectum, in dorso habet notam 54 auro im-
positam.

55. An. 1709 (= Mart. 1426, cf. f. 54^v), chart., mm. 160 × 110, ff. 57, lin.

Codex liturgicus continens Ordinem lampadis et Ordinem solutionis cinguli die octavo post baptismum; arabice, cum paucis lectionibus vel initiis bohairicis, foliis constans, more arabico, in retrocessu legendi; accedunt ascetica et liturgica manu posteriore in plagulis extremis adiecta.

1 (ff. 1^v-50) Ordo lampadis; cf. cod. Vat. copt. 46, ff. 151-16: Ordinis versionem latinam e cod. Vat. copt. 79 qui paucis mutatis codice nostro exscriptus est, edidit Denzinger (= D.), *Ritus Orientalium* t. II, pp. 501-506, sub nota Vat. copt. 78 (cf. cod. Vat. copt. 79, f. 38).

1 (ff. 1^v-12^v) Prima oratio (Vat. 46, ff. 151-155). P. 1^v, praemissa invocatione **بسم الاب ... الله واحد** « In nomine Patris ... Dei unici » et titulus **كتاب صلاة القديس** « Liber orationis Lampadis », rubrica praevia arabica ponenda sede coram altari etc., ut ap. D., pp. 501, 502 (p. 502, perperam le. Ps. 31 pro Ps. 50; discrepat Vat. 46, f. 151, item inferius passim, in rubrica praevia); ff. 2-4^v, oratio dicenda a presbytero maiore **اعطيت نيتك** « Dedisti gratiam tuam » (D., p. 502; Vat. 46, ff. 151-152, leviter discrepat); ff. 4^v, 5, sub rubrica « Dicent clerici », **οὐρανὸν πεφύττωσαν** « Lux est Deus, habitans » (cf. Tuki, **πῶς αὐτὸν προσετοκία**, p. 116, l. 6 a. fin.; om. Vat. 46, f. 5^v, praemissa rubrica « Presbyter accendit candelam quae est ad orientem » (D., p. 502), invocationes: **من أجل السلامة ... من أجل تقديس** « Pro pace ... pro sanctificatione » (Vat. 46, f. 152; codex tertiae invocationis add.: « hic et in omni loco », ac propriam habet deinde invocationem « Pro omnibus qui memoriae nostrae se commendaverunt **κἑ** »; in ultia. invocatione, pro « servo tuo N. » habet « servo tuo Iob — quod est nomen librarii — et N. »); ff. 5^v, 6, oratio **ايها الرب الرووف أعلن** « Domine misericors, manifesta » (Vat. 46, f. 152^v, leviter discrepat); f. 6^v, oratio secreta dicenda super oleum **ايها الرب الرووف مشفى** « Domine misericors, sanator » (Vat. 46, f. 152^v; codex conclusioni **لان لك** non praemittit « alta voce » ff. 7-8, sub rubrica « Diaconus dicit catholicon Iacobi », Iac. 5, 10-20; f. 8^v praemissa rubrica de dicendis trisagio et oratione evangelii, Ps. 6, 3, bohairice, addito **آخ**; ff. 8^v-10^v, praemissa rubrica de dicendo **с҃ѣхъ** Ioh. 5, 1-17 (Vat. 46, ff. 153^v, 154; codex textum exhibet continuum ff. 10^v-12^v, praemissa rubrica de canendo **тєноруѣтѣ ѿмѣок** « Adoramus te » et de dicendis orationibus pro pace, patribus et congregatione atque credo, oratio **اليه الرب يسوع المسيح ملك الدهور** « Domine, Domine Iesu Christi rex aeternitatis » (Vat. 46, ff. 154-155; in rubrica om. **тєноруѣтѣ ѿмѣок** in fine: **تمت الصلاة الاولى بسلام** « Desinit oratio prima. In pace »).

Lnc. 10, 1-11; ff. 26-28, praemisso « Dicetur κειραρωτη et dicitur
 conus τω κ̄ϣ ...; dicit presbyter hanc orationem », اياها الرب المودب
 mine, qui es docens » (Vat. 46, ff. 160-161).

5 (ff. 28^v-32) Quinta oratio (Vat. 46, ff. 161-162^v). F. 28^v, rubrica de faciendo signo crucis a quinto presbytero etc., ut ap. p. 504; ff. 28^v-29^v, lectio Pauli recitanda a diacono, Gal. 2, 16-20; f. 12 praemissa rubrica de dicendis trisagio et oratione evangelii, Ps. 141, bohairice, add. ⲁⲗⲁ; ff. 29^v-31^v, praemissa rubrica de dicendo ⲓⲥⲁⲁⲓⲓⲓ Ioh. 14, 1-19; ff. 31^v, 32, praemisso « Dicitur ⲕⲉⲁⲁⲣⲱⲟⲩⲧ et dicitur conus ⲧⲱ ⲕⲧ̅ ... et dicit presbyter hanc orationem », ⲛⲕⲁⲕ: « Gratia agimus tibi » (Vat. 46, f. 162^v).

6 (ff. 32^v-36) Sexta oratio (Vat. 46, ff. 162^v-164). F. 32^v, rubrica de faciendo signo crucis a sexto presbytero etc., ut ap. D., p. 5; ubi tamen legendum est « pro oblationibus » loco « pro adstantibus » ff. 32^v-33^v, lectio Pauli recitanda a diacono, Coloss. 3, 12-17; in finem **نَسَمَةُ اللَّهِ مَعَ جَمْعِهِمْ آمِينَ** « Gratia Dei cum omnibus vobis. Amen »; f. 3 praemissa rubrica de dicendis trisagio et oratione evangelii, Ps. 4, 2, bohricae, add. **آخ**; ff. 34-35^v, praemissa rubrica de dicendo **ΙΣΤΑΘΕΙΤΕ**, Luc. 36-50; ff. 35^v, 36, praemisso « Dicitur **ΚΑΙ ΑΡΑΩΝ Τ** et dicit diaconus **Τ ΚΑΙ** et dicit presbyter hanc orationem » **لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ** « Domine a: marum et corporum » (Vat. 46, f. 164).

7 (ff. 36^v-40^v) Septima oratio (Vat. 46, ff. 164-165). F. 3^r rubrica praevia de faciendo signo crucis a septimo presbytero etc., ap. D., p. 504; ff. 36^v-37^v, oratio pro catechumenis, bohairice, **ⲁⲣⲓⲫⲉ ⲡⲓⲥ ⲛⲏⲛⲕⲁⲧⲏⲱⲙⲉⲛⲟⲥ** « Memento, Domine, catechumenorum » et invitatione diaconi **ⲧⲱⲃⲉ** (Tuki, op. laud., pp. 61^e, 61^e, discrepa ff. 37^v-38^v, lectio Pauli recitanda a diacono, Eph. 6, 10-18 des. **ⲁⲣⲱⲭ**; in f. 3^r praemis rubrica de dicendis trisagio et oratione evangelii, Ps. 24, 1-20, bohairice, add. **ⲁⲭⲏ**; f. 38^v, rubrica « Si presbyter legere praefat evangelium coptice, legat haec, et legat arabicum postea » (D., qui sequitur cod. Vat. copt. 79, minus accurate refert rubricam codicis in nota p. 504); f. 39^v, Matth. 6, 14-18, bohairice; ff. 39^v, 40, sub rubrica « Deinde dicet (scil. arabice) sectionem evangelii Matthaei », Matth. 14-18, arabice; f. 40^v, praevia rubrica « Dicitur **ⲕⲁⲙⲁⲣⲱⲟⲩⲧ**, et di diaconus **ⲧⲱ ⲕⲱ** ...; dicit presbyter hanc orationem », **ⲱⲁⲥⲁ ⲛⲏⲕ**, « Item oremus » (Vat. 46, f. 165).

(ff. 41-45^v) Unctio infirmi (Vat. 46, f. 165^{r.v}). F. 41^{r.v}, rubrica accessu infirmi ad altare etc., ut ap. D., p. 505, ubi tamen pro « ante eum » legendum est « ante ianuam », pro « ostendit ei crucem » idem « ponit crucem super eum », et pro « alius » legendum « aliquis consuetudinem cum ipso habens »; ff. 41^v, 42, oratio presbyterorum simul « يا رب الرووف ... الذي لا يثا موت ... » « Domine misericors ... qui non morietur peccatoris » (Vat. 46, f. 165^{r.v}); ff. 42-43, praemissa rubrica unguntur infirmi oleo in nomine Domini praesentesque legati, singulis presbyteris dicentibus hanc orationem, ad orientem » (discrepat D., f. 42, « اللهم يا ابا الاب الصالح » (Vat. 46, f. 165^v); ff. 43-44^v, praemissa rubrica « Deinde singuli presbyteri ungunt infirmum et cantant orationem sectionem coptice, nempe » (discrepat D., p. 505), « ΘΗ (lege NH) ΕΤΕ ΟΥΟΝ ΤΩΤΕΝ ΗΤΑΟΥΑΙ, bohairice et arabice (Vat. 46, f. 44^v-45^v, rubrica « Postea cantant hymnum angelorum usque ad solutionem ad Filium » etc., ut ap. D., pp. 505, 506, qui om. « dicit dos ce πῶτ ... ἡΘοκ πῶτ »; in fine: « والبيع لله دائما ابديا سرمديا امين » « Laus Deo semper, in saeculum, in perpetuum. Amen, amen »).

(ff. 46-50^v) Oratio pro eo qui moriturus est, praemisso titulo « Inc. : يا ابا الرب الاله ضابط الكل الذي سمع تضرع ابننا ادم وخلصه من ايدي الشيطان » « O Domine, Deus, moderator omnium, qui exaudivisti supplicationem patris nostri Adam, eumque ab inferno servasti », rubricis de dicendo ab omnibus 'Kyrie eleison' post singulas benedictiones; des. : « وخلص عبداك ثلاث وسائر عبيدك المسيحيين الاوتدكسين لانك مستحق المجد والاكرام والسجود الان وكل اوان والى دهر الداهرين وايد الابدين امين » « et salva servum tuum N. et reliquos servos tuos christianos orthodoxos. Te enim decet laus, honor, veneratio, nunc et in omni tempore, saeculum saeculorum et in aeternitatem aeternitatum. Amen, amen, amen »; f. 50^v des. : « تم وكل هذه الكتاب المبارك بسلام من الرب امين امين » « Explicit Absolutus est liber benedictus. In pace Domini. Amen, amen »).

II (ff. 51-54^v) Ordo solutionis e singulis baptizatorum (post octavam); cf. cod. Vat. copt. 46, ff. 26^v-28. F. 51, rubrica praevia conveniunt diaconi et populus, ponitur vas aquae, dicit sacerdos gratiam actionem ac levat incensum, dicit populus « KĒ ḌḌ (sic), ḌOZḌ ..., » « diaconus Paulum e I Cor. 15 » (discrepat Vat. 46, f. 26^v); f. 51, r. 10, 1, bohairice (Vat. 46, f. 26^v, I Cor. 10, 1-4); f. 51^v, I Cor. 10, 1-4, des. « الروح »; in fine: « نعمة الله » « Gratia Dei »; ff. 51^v, 52, praemissa rubrica

de dicendis trisagio et oratione evangelii, Ps. 31, 1, 2, bohairice (Vat. f. 26^v, Ps. 31, 1); ff. 52-53, Matth. 3, 1-6, bohairice, (Vat. 46, f. 2 habet Ioh. 1, 14-17); f. 53^v, Matth. 3, 1-6, arabice; f. 53^v, rubr. « Deinde dicit responsorium **ΔΙΝΑΥ ΕΝΠΗΝΑ ΕΘΥ** 'Vidi Spiritum sanctum et dicit tres orationes minores et fidem et hanc orationem' (cf. Denz. *Ritus Orientalium*, t. I, p. 214; discrepat Vat. 46, f. 26^v); ff. 53^v, 54, oratio **الله الاھنا معطي السلامة** « Deus, Deus noster, largitor pacis » (Vat. 46, f. 27; codex abbreviatus); f. 54^v, post rubricam de dicendis **‘Pater noster et absolutione atque, a populo, IC ΠΑΤΗΡ ΑΓΙΟΣ ...**, تم وكل « Deum et absolutum est ».

III (ff. 1 et 55^v-56^v) Ascetica et liturgica, mann posterior; arabice.

1 (f. 1, linn. 1-8) Sub titulo **من قول الحكماء** « E verbis sapientum », Sententiae asceticae, inc. **من عداوت نفسه من عداوت الناس** « Qui renuntiat mundo quietem paravit animae suae adversus inimicitiam hominum »; des. **والراغب فيها فهو في كل يوم جالب عتوة لنفسه** « qui autem ipse (mundi) est avidus, omnibus diebus aerumnas confiat animae suae ».

2 (f. 1, linn. 8-fin.) Oratio super oleum infirmorum. Inc. **السيد الرب يسوع المسيح كلمة الله الاب الذي قال للتلاميذ ... ان كان احدكم مريضا** « Domine Domine, Iesu Christe, Verbum Dei Patris, qui mandasti discipulis... » quis in vobis infirmatur » (Iac. 5, 14); des. (in mg. int.): **من مقدس دهن** « oleum sanctum, oleum emundationis, oleum sanationis, oleum puritatis, per Spiritum tuum sanctissimum. Amen ».

3 (ff. 55^v-56^v) Sub titulo **بن تعاليم ابائنا الرسل الابطهار بركاتهم علينا امين** « E doctrinis Patrum nostrorum sanctorum apostolorum; benedictiones eorum sint super nos! Amen », Consilia ascetica et monita ad clericum. Consilia conspicuum exhibent elenchum criteriorum et operum quae propria tum vitae bonae tum vitae malae; monita pertinent ad officium cleri erga infirmos et pauperes necnon ad officia sacerdotum erga episcopum. Inc. **هذه علامات السامعين الماملين. مدموع. وتنهّد. وجه. منبس. صمت. توكّل. هدو** « Ecce criteria eorum qui sunt auditores factores: lacrimae, suspiria, vultus demissus, silentium, fiducia, quies »; des.: **لكن النفس سلطان الاسقف في كل شى ما خلا الشرطونية وتقديس الاماكن الطاهرة والمذبح لاجل هذا يجب عليه ان يظهر اعمال الفضيلة هذه الذي يجب على الاسقف عملها وان لا يلحقه شى من الشر وسيل ان** **sacerdoti sit potestas episcopi in omni**

1 (ff. 1-48) Canon Petri episcopi pro liturgia pelvis, festo apostolorum Petri et Pauli; bohairice et arabice; cf. cod. copt. 46, ff. 166-171v. Folis pristinis deperditis saec. XVII suffecta ff. 1, 2, 48. F. 1^v, titulus et rubrica ut in cod. Vat. 46, f. 166; ff. 1, Ex. 15, 22-16, 1 des. ἸCINA (Vat. 46, f. 166, praem. capitis notam ff. 3^v-6^v, Ex. 30, 17-30; ff. 6^v-9, Is. 1, 17-26; ff. 9-12, Is. 35, 1-10; ff. 12^v Is. 43, 16-44, 6; ff. 16^v-20^v, Zach. 8, 7-19; ff. 20^v-22, Zach. 14, 8-11; ff. 22^v sub capitis nota ē (nota mg. arabica add. « prima », scil. epistola), I Th. 9-5, 10 (Vat. 46, f. 168^v, in rubrica arabica memorat lectionem hanc quam omittit, sumendam esse e liturgia pelvis; item quod spectat versiculos Ps. 50); f. 26, Ps. 50, 9, 12, praemisso « Die trisagion »; ff. 26^v sub capitis nota ὩΑ, Ioh. 13, 1-17 (Vat. 46, f. 146^v; discrepat in rubrica ff. 168^v, 169); ff. 30^v-36^v, praemissa rubrica « Die 'kyrie eleison' de dicit sacerdos has orationes super pelvim », oratio ΦΗ ΕΤΑΧΜΟΡQ ΕΞΑΝΤΙΟΝ (Vat. 46, f. 148^v; Vat. 46, f. 169^v, discrepat in rubrica et initium tantum habet orationis ΦΗ ΕΤΑΧΜΟΡQ); ff. 36^v-39, praemissa rubrica dicendis centum KĒ etc. (Vat. 46, f. 169^v), oratio ΦΗΝΗ ΠΙΠΑΝΤΟΚΡΑΤ; cum monitionibus diaconi ante ΠΡΑΧΟΤ (f. 37^v) et ante ΗΕΟΚ ΠΕ (f. 38^v); in cod. Vat. 46, f. 169^v; ff. 39-40^v, praemisso Ο ΛΑΟΣ ΠΡΟCΧ ΑΤΙ ΑΤ(ΙΟC) ΑΤ(ΙΟC), oratio ΜΟΙ ΝΑΝ; ca. finem, tres lineae partim deperditae imperite rescriptae sunt in charta recentiore agglutinata (Vat. ff. 169^v, 170); ff. 41-44, praemisso « Diaconus προσηγασσε », oratio ΠΩC ΙΗΣΟΥC, cum monitione diaconi προσηγασσε ante ΤΗΝΥΝ ΠΩC (f. 43), ut in cod. Vat. 46, f. 170^v; f. 44^v, rubrica « Die 'Pater noster qui es in caelis'; sacerdos (dicat) absolutionem ad Filium, diaconus μετΑ ΦΟΒΟΥ; sacerdos sanctificet aquam ter cruce, dicat « Benedicite Domino », cingat se linteo ut lavet pedes totius populi, diaconis cantantibus hanc psalliam, tono Batos » (Vat. 46, f. 170, in quibusdam discrepat ff. 44^v-47^v, psallia Α ΠΕΝΘC ΙΗΣΟΥC (Vat. 46, ff. 170^v, 171); ff. 47^v, oratio gratiarum actionis post pelvim ΤΕΝΥΕΠΡΑΧΟΤ (Vat. 46, f. 171).

2 (ff. 48^v-58^v) Lectiones evangeliorum cum antiphonis psalterio, bohairice et arabice cum titulo et notis arabicis (antiphonae partim carent textu arabico); cf. Tuki, ΠΑΠΕΡΟC ΑΜΑΡΟΝΑΥ pp. ΦΩ - ΦΙΕ. Haec codicis pars posterioris est aetatis, saec. XVII videtur. F. 48^v, praemissa invocatione الاب ... الله الواحد له الحمد والثناء, « In nomine Patris ... Dei unici, ipsi gloria semper », titulus: بسم الله الرحمن الرحيم بكتب فصول الانجيل المقدسة المختصة بدورة عيدى الصليب والحمد والثناء اول بسم الله الرحمن الرحيم « Incipimus auxilio Dei, ipsi gloria, scribere sectiones evangeliorum »

processionem pertinentes festorum Crucis venerandae et Palmarum; prima « apostolis » (T., p. $\Phi\Xi$; f. 48^v, Ps. 67, 12, Ps. 18, 5 (T., p. $\Phi\Xi$, sub unica $\Xi\Xi$; codex absque nota); ff. 49-50^v, sub nota $\Theta\Theta$ (sectionis Amm.), Ph. 1, 1-8 (T., pp. $\Phi\Xi - \Phi\Theta$; f. 50^v, ante $\Psi\Delta\Delta\mu\omicron\varsigma$, arabice: « Angelus Michael » (T., p. $\Phi\Theta$, « Pro angelo Michael et pro angelis »); f. 51, Ps. 102, des. $\mu\mu\epsilon\tau\epsilon\alpha\chi\iota$, arabice des. ملاك , 21 (T., p. $\Phi\Theta$; ff. 51-53^v, Matth. 13, 2 (T., pp. $\Phi\Theta - \Phi\text{IA}$, sub nota $\bar{\alpha}\bar{\eta}$); ff. 53^v, 54, Ps. 86, 3, 5 inc. $\mu\epsilon\tau\epsilon\delta\omicron\varsigma$, 7; arabice: Ps. 86, 3 des. الحل , 7 (T., p. ΦIA , sub rubrica « Pro Deipara Virgine »); ff. 54-55, Luc. 10, 38-42 (T., pp. $\Phi\text{IA} - \Phi\text{IH}$, in notis $\bar{\rho}\bar{\kappa}\bar{\eta}$, $\bar{\alpha}\bar{\Theta}$); f. 55^{r.v}, Ps. 44, 10 inc. $\alpha\varsigma\omicron\gamma\chi\iota \epsilon\pi\alpha\tau\varsigma$, 11; in textu unico om. codex منبلة ثوب موسى (T., pp. ΦIH , ΦIF , sub rubrica « Iterum Deipara Maria »); ff. 55^v-58^v, sub nota $\bar{\alpha}$ (T. sub nota $\bar{\Gamma}$), Luc. 1, 6 (T., pp. $\Phi\text{IF} - \Phi\text{IE}$).

Ductus chartae impressi definiunt tum lineas scripturae quo suspenditur, tum lines, tum columellas textui arabico servatas.

Codicis pristini supersunt folia sex quinionis $\bar{\alpha}$ (ff. 3-8, $\bar{\epsilon} - \bar{\iota}$), quiniones $\bar{\kappa} - \bar{\alpha}$ 38, $\bar{\text{IA}} - \bar{\alpha}$) et folia novem quinionis $\bar{\epsilon}$ (ff. 39-47, $\bar{\alpha\alpha} - \bar{\alpha\Theta}$); foliorum signa numerica apparent in ff. aversis praeterquam in folio initiali fasciculorum ubi summum tum externum occupant plagulae rectae; fasciculorum notae scriptae sunt in summo et interno paginarum extremarum quarum variae sunt inscriptiones, partim iam des. $\overline{\tau\epsilon \Theta\epsilon}$ (f. 8^v) $\mu\alpha\iota \mu\mu\iota$ (f. 9); $\overline{\tau\epsilon \Xi\epsilon}$ (f. 18^v) $\gamma\omega\alpha \mu\mu\iota$ (f. 19); $\overline{\tau\epsilon \Xi\epsilon}$ (f. 28^v); $\overline{\tau\epsilon}$ (f. 29); $\overline{\tau\epsilon \Xi\epsilon}$ (f. 38^v); $\overline{\tau\epsilon \Theta\epsilon}$ (f. 39). Pigmentis coloris rubri et flavi, ex aetate et erosio, obducta sunt ornamenta initio et in fine quinionum; minio exarata sunt et rubricae, quaedam litterae marginales grandiores et interpunctionis signa; minio et sunt litterae marginales passim, litterae ϕ , ψ , necnon χ (in primis foliis codicillorum π ductu curvo in fine lineae exarata atque ductus qui voces contractas in fasciculorum foliis extremis, notas numericas distinguunt. Ad scripturae indod quod spectat, codex affinitatem praebet cum codice Borgiano copt. 7 (an. 179) tum universim, tum maxime in litteris marginalibus ϵ , μ , ϕ (cf. e. g. codicis π , et Borg. 7, f. 103). Ipso librarius interdum quaedam, in textu omissa, in supplevit.

Pars codicis recentior quae caret foliorum notis et fasciculorum distinctione manus est diversae varietatis in ipsa est minii usus; minio scripta sunt titulus et rubrica via f. I et titulus (non autem invocatio praevia) f. 48; minio tacta sunt litterae marginales, litterae ϕ , ψ , χ et interpunctionis signa in ff. 2^{r.v}, 48-57^v, non tamen constanter; in titulis ff. 49-57^v minii apparent vestigia. In summo laterculo ante interno: *Ass(emani) 22. Nov. 33* (33 ductu cancellato et 56 adiecto); in imo *Finis*.

Integumentum, e corio rubro confectum, auro impressa habet in dorso notam 56, am et trimontium gentis Albani, i. e. Clementis XI, necnon stemma Benedicti filii card. bibliothecarii.

57 (a I. S. Assemani eimptus 6). Saec. IX, membr., mm. 370 × 280, ff. 21
linn. 37.

Homiliae s. Iohanni Chrysostomo adscriptae, bohairie
1 (ff. 1-6) Homilia in Luc. 12, 18, sub titulo ΕΒΟΛ ΖΕΝ ΠΛΟΥΤΕ
ΕΤΑΓΓΕΛΙΟΝ ΗΞΕ ΠΙΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΥΧΡΙΣΟCΤΟΜΟC ΕΘΕ Φ
ΕΤCΦΗ[Ο]ΥΤ ΖΕΝ ΠΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ (ΛΟΥΚΑ min
scriptum in rasura) ΧΕ ΤΗΛΑΥΟΡΥΠΕΡ ΝΗΑΔΠΘΗΚΗ « E sermone que
protulit s. Iohannes Chrysostomus de eo quod scriptum est in Evangeli
secundum Lucam: 'Destruam horrea mea' ».

Inc.: ΝΙΖΑΜΩΝΟΥ ΜΕΝ ΗΤΕΧΝΗΤΗΣ ΖΕΝ ΤΟΥΤΕΧΝΗ « Fab
quidem lignarii periti in arte sua »; des.: ΧΕ ΩΟΥΝΙΑΤΟΥ ΗΝΗΚΑΝ
ΧΕ ΗΩΟΥ ΠΕ ΕΤΟΥΝΑΝΑΙ ΝΩΟΥ ΖΕΝ ΠΥΧC ΙΗΣ ΠΕΝΘC ΦΗ ΕΤ
ΦΩΥ ΠΕ... ΑΛΗΝ « beati misericordes quia ipsorum miserebuntur in Chris
Iesu, Domino nostro, cui est ... Amen » (P. G. 64, Index, coll. 1373, 137.
Οι μὲν τέκτορες ..., cum mentione « Spuria et praetermissa »; legitur homil
in cod. Vat. graeco 569, f. 336, Οι μὲν τέκτορες ἡ βυκάνη ἡ σκεπάνην - f. 339
σεκάριοι γὰρ οἱ εὐειμονεῖς ὅτι αὐτοὶ ἐλεθθίσονται ἐν Χ(Ω) ΙΥ μεθ' οὗ ἡ δόξα :
Πατρὶ ... Ἀμήν; vide etiam cod. Mosq. 129, f. 234).

2 (ff. 6v-14) Homilia in Matth. 6, 24, sub titulo ΗΘΟΥC
ΠΙΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΥΧΡΙCΟCΤΟΜΟC ΕΒΟΛ ΖΕΝ ΠΙΜΑΡΧΑ ΗΛΟΓΟ
ΕΤΑΓΓΕΡΕΜΗΝΕΥΙΝ ΜΠΙΕΥΑΓΓΕΛΙΟ(Ν) ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΕΟΝ ΧΕ ΜΩΟ
ΩΧΟΜ ΗΖΛΙ ΕΕΡΒΩΚ ΗΘC CΗΑΥ ΙΕ ΓΑΡ ΗΤΕΓΜΕCΤΕ ΟΥΑΙ ΗΤΕΓ
ΜΕΝΡΕ ΟΥΑΙ ΙΕ ΕΘΕΡΕΓΥΕΠ ΟΥΑΙ ΕΡΟΥC ΟΥΟΥC ΗΤΕΓΕΡΚΑΤΑΦΡΟΝΗ
ΜΠΙΧΕΤ « Idem sanctus Iohannes Chrysostomus, e sermone vigesima
primo, cum interpretatus est Evangelium secundum Matthaeum, scil
'Nemo potest duobus dominis servire; aut enim unum odio habebit
alterum diligit, aut unum sustinebit et alterum contemnet' ».

Inc.: ΑΚΥΧΝΑΥ ΧΕ ΠΩC ΚΑΤΑ ΚΟΥΧΙ ΚΟΥΧΙ ΨΑΓΧΩ ΗΩΟΥC
ΗΝΗ ΕΤΥΟΠ « Vidisti quomodo paulatim relinquat praesentia »; des.: ΖΕ
ΠΙΣΜΟΤ ΝΕΜ ΤΜΕΤΜΑΙΡΩΜΙ ΗΤΕ ΠΕΝΘC ΙΗΣ ΠΥΧC ΦΑΙ ΕΤΕ ΕΒΟΛ
ΖΙΤΟΝΤC ΠΩΟΥ ΝΕΜ ΠΙΤΑΙΟ ΦΑ ΦΙΩΤ ΝΕΜΑC ΠΕ... ΑΛΗΝ « grati
et benignitate Domini nostri Iesu Christi, ex quo gloria et honor qui es
Patris cum ipso ... Amen » (P. G. 57, col. 293, lin. ult., Ὁπὲς πὺς κατ
μικρὸν τῶν ὄντων ἀφίστησι - col. 300, lin. 21, χάριτι... Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα... Ἀμήν).

3 (ff. 14v-22v) Homilia in Matth. 6, 28, sub titulo ΕΒΟΛ ΖΕ
ΝΗΘΙΚΟΝ ΗΤΕ ΠΙΜΑΡΧΑ ΗΛΟΓΟC ΗΤΕ ΠΑΙCΑC ΗΟΥΩΤ ΠΑ
ΓΙΟ(C) ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΥΧΡΙCΟCΤΟΜΟC ΕΓΕΡΕΡΕΜΗΝΕΥΙΝ ΜΠΙΕΥΑΓΓΕΛΙΟ(Ν)
ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΕΟΝ ΜΑΙΑΤΕΠΘΗΝΟΥ ΕΠΙΡΗΡΗ ΗΤΕ ΤΚΟΙ ΧΕ ΠΩC

... ENCEΘOCI AN · OYΔE HCEEPIONH AN · TΧW ΔE ΔMOC
 EN XE OYΔE COZOMON ΔEN ΠEQWY THPY · ΔΠEQT ZIWTY
 T HOTAI ΔEN NAI « Ex ethicis sermonis vigesimi secundi eiusdem
 ... is, sancti Iohannis Chrysostomi, interpretantis Evangelium secundum
 Mattheum: 'Considerate lilia agri quomodo crescunt; non laborant
 et metunt; dico autem vobis quoniam nec Salomon in omni gloria sua coo-
 peratur sicut unum ex istis' ».

... ne.: ETAPXW HNIΔHΓKEON ETOTI ΘOYH ETXPIΔ « Postquam
 ... est de necessitatibus spectantibus ad ea quae oportet et decet »;
 ... OYOT HTEHΩΔΩHNI ENIΔΓAΘON ETΘHΩ EΩΩHΠI · ΔEN ΠIZMOT
 ET TME TMAIPWMI HTE ΠENOΘI HOC ΠXOC ΦAI ETE ΠIWOY ΦA
 ... NEMAQ ΠE ... ΔMHN « et participes simus bonorum quae statuta
 sunt futura, per gratiam et hominum dilectionem Domini nostri Iesu
 Christi quocum est gloria Patris ... Amen » (P. G. 57, col. 299, *Εἰπὼν περὶ
 τῆς σαρκῆς τροφῆς* - col. 308, καὶ τῶν μελλόντων ἐπιτευξόμεθα ἀγαθῶν χάριτι ...

(ff. 23-30v) Homilia in Matth. 18, 18, sub titulo HΘOC ON
 ... HOTAI TCHOT · ΠIATIOC IΩANNHC ΠIΧPICOCCTOMOC · EΘBE ΦH
 ... TCHOT ΔEN ΠIEYATTEΔION · XE ΦH ETETENHACONHZ ZHXEN
 ... HTE EPEΩΩHΠI EQCONZ ΔEN NIΦHOYI « Idem rursus doctor, sanctus
 Chrysostomus, de eo quod scriptum est in Evangelio: 'Quae-
 que alligaveritis super terram, erunt ligata et in caelo' ».

... ne.: TΠYTH ΔMWOY HΩHΘ OYΦHCIC HOTAI PETWON HAC
 ... is aquarum vitae una est natura »; des.: ΔΠIZ HΘ HCOΠ ΔEN
 ... ETWOY HAC NEH ΠEQIOT HΔΓAΘOC NEH ΠIΠHΔ EΘOYAB ·
 ... ENEPZ ΔMHN « septuagesies septies in Christo ... in gloriam eius et
 in eius boni et Spiritus sancti, usque in aeternum. Amen » (P. G. 60,
 59, *Μίαν ἔχουσα ἡ πηγή τοῦ ὕδατος τὴν φύσιν* - col. 764, *ὥς ἐβδόμη-
 τος ἐπτά · ἐν Χριστῷ ... ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν*).

(ff. 31-34v) Homilia de paenitentia, sub titulo HΘOC ON
 ... HOTAI TCHOT ΠIATIOC IΩANNHC ΠIΧPICOCCTOMOC · EΘBE TME-
 ... LOIA · EBOZ ΔEN ΠICA TA MATHEON « Idem rursus doctor, sanctus
 Chrysostomus, de paenitentia, ex (Evangelio) secundum Mat-
 theum ».

... ne.: ΦH ΓAP ETAPEPATOZAYIN HOTOHΩ HBOHΘIA « Qui
 ... gavisus est multo auxilio »; des.: ZINA HTEHΩΔΩHNI ENIΔΓAΘON
 ... TCHOT EΩΩHΠI ΔEN ΘMETOTPO HNIΦHOYI ΔEN ΠIZMOT ... ΔMHN
 ... participes simus bonorum futurorum, in regno caelorum; per gratiam ...

Amen» (f. 31^v, l. 1, ΚΑΤΑ ΔΕ ΠΙΕΡΟΥ ΕΤΕΜΜΑΥ - f. 34^v = P. G. col. 736, lin. 19, Εἰπομεν δὲ καὶ περὶ τῆς μελλούσης ἡμέρας [cf. nota. Κατὰ δὲ τὴν μελλούσαν ἡμέραν] - col. 738, ἴνα καὶ τῶν μελλόντων ἐπαγγέλων, χάριτι... Ἀμήν. In textu graeco desiderantur quae habet codex: f. 31^r: ΦΗ ΓΑΡ... ΨΑΦΕΡΑΓΑΠΑΝ ΗΟΥΝΙΟΥ; codex aliunde igni homiliae graecae partem priorem: col. 729 - col. 736 linn. 18, 19 totius.

6 (ff. 35-45) Homilia in Matth. 1, 1, sub. titulo ΕΒΟΛ ΔΕ ΤΜΑΡΒΤ ΗΟΜΗΝΙΑ ΗΤΕ ΠΙΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΙΧΡΙΣΟCΤΟΜΟC· ΕΡΕΜΗΝΕΥΙΝ ΑΠΙΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΕΟΝ· ΠΙΧΩΜ ΑΜΗΝ ΗΙΗΣ ΠΧC ΠΩΗΡΙ ΗΔΑΔ ΠΩΗΡΙ ΗΑΒΡΑΑΜ «Ex homilia secunda sancti Iohannis Chrysostomi interpretantis Evangelium secundum Mattheum: 'Liber generationis Iesu Christi, filii David, filii Abraham'».

Inc.: ΞΑΡΑ ΤΕΤΕΝΙΡ ΗΤΕ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ «Meministi admonitionis»; des.: ΟΥΟC ΠΑΙΡΗΤ ΗΤΟΥΨΩΠΙ ΕΥΟΙ ΗΔΑΜΠ· ΗΧΕ ΠΕΝΘΡΟ... ΦΑΙ ΕΤΕ ΠΙΩΟΥ ΦΑ ΦΙΩΤ ΠΕΜΑC ΠΕ ΠΕΜ ΠΠΙ ΕΘΟΥΑΒ ΨΑ ΕΝΕC ΑΜΗΝ «et ita sint insignes victoriae nostrae... In quocum est gloria quae est Patris et Spiritus sancti in aeternum. Amen. (P. G. 57, col. 23, Ἄρα μὲνήσθε τῆς παραγγελίας - col. 32, καὶ οὕτω λαμτὰ νικητήρια ἀναδιδάμενοι... ὃ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶν Ἀμήν»).

7 (ff. 45^v-51) Homilia de haemorrhoea, sub titulo ΗΘΟΥ ΠΙΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΙΧΡΙCΟCΤΟΜΟC ΕΒΟΛ ΔΕΝ ΠΙΜΑΡΒΧ ΗΛΟC· ΗΤΑC· ΕΦΕΡ<ΕΡ>ΜΗΝΕΥΙΝ ΑΠΙΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΕΟΝ ΠΙ ΕΘΒΕ ΘΗ ΕΤΕ ΠΙCΗΟC ΨΑΤ ΕΒΟΛ ΔΑΡΟC ΕΤΕ ΤΕΜΟΡΡΟΟΝCΑ Τ ΗΘΙΚΟ(Ν) «Idem rursus sanctus Iohannes Chrysostomus, ex sermone quadragesimo nouo, dum interpretatus est Evangelium secundum Mattheum, et de ea de qua sanguis fluebat, seu de haemorrhoea. Ethio

Inc.: ΜΑΡΕΝΘΕC ΕΠΨΥΤΑΤ ΗΤΕ ΠΕΘΒΟC ΨΩΝ «Tangamus fibriam vestimenti eius uos quoque»; des.: ΕΤΡΕΠΕΡΠΕΜΨΑ ΑΜΩ ΔΕΝ ΠΙCΗΟC ΠΕΜ ΤΜΕΤΜΑΙΡΩΜ ΗΤΕ ΠΕΝΘC ΗC ΠΧC ΦΑΙ Ε ΕΒΟΛ ΖΙΤΟΤC... ΑΜΗΝ «ut digni simus eorum per gratiam et homini dilectionem Domini nostri Iesu Christi ex quo... Amen» (P. G. 58, col. 5 lin. 35, Ἀφώμεθα τοῖνυν καὶ ἡμεῖς τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ - col. 5 καὶ τῶν μελλόντων ἐπιτύχουμεν ἀγαθῶν, χάριτι... Ἀμήν).

8 (ff. 51^v-58^v) Homilia de eleemosyna, sub titulo ΕΒΟΛ Δ ΠΙΜΑΡΒΧ ΗΛΟC· ΗΤΕ ΠΙΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΙΧΡΙCΟCΤΟΜΟC· ΕΦ<ΕΡ>ΜΗΝΕΥΙΝ ΑΠΙΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΕΟΝ· ΕΘΒΕ ΤΜΕ ΝΑΝΤ· ΗΘ(ΙΚΟΝ) «Ex sermone quinquagesimo secundo sancti Iohanni

Chrysostomi interpretantis Evangelium secundum Matthaeum. De misericordia. Ethica ».

Inc.: ΚΑΤΑ ΦΡΗΤ ΓΑΡ ΗΘΜΕΤΝΙΨΤ ΗΝΙΠΕΘΑΝΕΥ « Secundum consuetudinem enim bonorum »; des.: ΕΝΙΔΓΑΘΟΝ ΕΤΘΕΝ ΘΜΕΤΟΥΡΟ ΤΟΝΟΓΙ ΖΙΤΕΝ ΠΙΖΜΟΤ ... ΑΜΗΝ « bonorum quae sunt in regno caelorum; per gratiam ... Amen » (P. G. 58, col. 522, lin. 20, Όσφ γάρ ἂν ζῶνα εὐεργετῆται - col. 526, καὶ τῶν αἰωνίων ἀπολαύσομεν ἀγαθῶν, χάριτι ...

1 (ff. 59-66) Homilia in superbiam, sub titulo ΕΒΟΖ ΘΕΝ ΝΗΚΟΝ ΗΤΕ ΠΙΑΓΙΟ(С) ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΥΧΡΙCOCΤΟΜΟC · ΕΦΕΡ(ΕΡ)ΜΗΝ ΕΝ ΑΠΙΕΥΑΓΓΕΛΙΟ(Ν) ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΕΟΝ · ΟΥΒΕ ΤΨΠΕΡΙΦΑΝΙΑ ΤΨΜΕΤΒΑCΙΖΗΤ ΝΕΜ ΠΙΩΟΥ ΕΤΨΟΥΙΤ · ΟΥΟΖ ΧΕ ΦΗ ΕΤCΩ- ΝΕ ΗCΑ ΝΙΠΑΘΟC · ΦΡΩΟΥ ΗΖΟΥΟ · ΕΜΕΤΒΩΚ ΝΙΒΕΝ · ΕΤΕΝ- ΟΥΙ · ΟΥΟΖ ΧΕ ΟΥΠΕΤΕCΨΕ ΠΕ · ΕΡΑΨΙ ΕΧΕΝ ΝΑΠΚΩΤΨ ΗΝΙΜΕ- ΤΨΕΡΠΕΘΑΝΕΥ ΑΜΕΘΛΗΝΙ · ΕΕΡΑΚΑΖ ΔΕ ΕΧΕΝ ΝΙΠΕΤΡΩΟΝ « Ex his sancti Iohannis Chrysostomi interpretantis Evangelium secundum Matthaeum, contra arrogantiam superbiae et vanae gloriae; et quod qui in praebet passionibus peior est omni servitute amara et quod oportet iudicare de eis quae pertinent ad beneficentiam in veritate, dolere autem naturalis ».

Inc.: ΑΚΝΑΥ ΧΕ ΠΩC ΑΦΙΡΙ ΗΤΡΟΤΨ « Vidisti quomodo timorem habuit »; des.: ΕΝΙΔΓΑΘΟΝ ΕΤΘΕΝ ΘΜΕΤΟΥΡΟ ΗΝΙΦΗΟΝΙ · ΘΕΝ ΤΟΜΟΤ ... ΑΜΗΝ « bonorum quae sunt in regno caelorum; per gratiam ... Amen » (P. G. 58, col. 569, lin. ult., Εἶδες πῶς ἐκατέρωθεν φοβερὰν ἐποίησε ἀπειλὴν - col. 574, καὶ τῶν μελλόντων ἐπιτευξόμεθα ἀγαθῶν χάριτι... Ἀμήν).

10 (ff. 66v-74) Homilia de vana gloria et poenitentia, sub titulo ΟΥΛΟΓΟC ΗΤΕ ΠΙΜΑΚΑΡΙΟ(С) ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΥΧΡΙCOCΤΟΜΟC · ΕΡΧΗΝΕΠΙCΚΟΠΟ(С) ΗΤΕ ΚΩΝCΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙC · ΕΘΒΕ ΝΗ ΕΤΕ ΤΟΝΟΥ ΧΗ ΘΕΝ ΝΑΠΑΙΕΩΝ ΗΕΦΛΗΟΥ · ΝΕΜ ΕΘΒΕ ΤΨΜΕΤΑΝΟΙΑ · Α ΟΥΚΑΤΑΝΙΖΙC « Sermo beati Iohannis, Chrysostomi, archiepiscopi constantinopolitani, de iis quorum cor positum est in hoc vano saeculo, et poenitentia et de compunctione ».

Inc.: ΝΗ ΕΤΑΥΧΩ ΗCΩΟΥ ΗΝΙΖΗΟΝΙ ΑΜΕΤΕΦΛΗΟΥ « Qui quaesierunt res vanas »; des.: ΝΕΜ ΝΗ ΕΤΟΠΤ ΘΕΝ ΝΙΕΤΨΩ ΗΤΕ ΤΥΝΟΒΙ · ΟΥΟΖ ΦΩΚ ΠΕ ΠΙΩΟΥ ... ΑΜΗΝ « et qui onusti pondere creatorum suorum; et tibi est gloria ... Amen » (legitur sub nomine Ephraemi Syri ap. I. S. Assemani, S. P. N. Ephraem Syri omnia opera quae cantant, t. VI, Romae, 1746, p. 308, Όσοι τὰ τοῦ βίου μάταια καὶ ἀπολ-

λίμενα πράγματα κατελίπατε - p. 314, σὺ γὰρ εἰ ὁ θεὸς ἡμῶν τῶν πτωχῶν καὶ ἀπὸ πεινιμένων· καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία ... Ἀμήν; codex, f. 73^v, lin. 5 a. fin. - f. 7. lin. 4, ante doxologiam, addit ΠΙΣΤΗΜΗΝ ἢ ΤΕ ΝΗ ΕΤΥΧΗ ΘΕΝ ΠΥΧΜΩΝ ... ΘΕΝ ΝΙΕΤΦΩ ἢ ΤΕ ΝΟΥΝΟΒΙ; «portus eorum qui in procel versantur... oneribus peccatorum eorum»; similis homilia legitur in P. G. II coll. 735-738, inter orationes Chrysostomo perperam adscriptas).

F. 266^v, in mg. externo, iuxta titulum homiliae et manu posterioris ὡς ἡφαί ἐνιρεμμωοῦτ «Lege hunc (sermonem) pro defunctis».

11 (ff. 74-89^v) Homilia qua demonstratur Deum non esse auctorem malorum, sub titulo ἡΘΟΥ ΟΗ ΠΑΙΣΑΘ ἡΟΥΩΤ ΠΙΑΤΙΟ(Ι) ΚΩΑΝΗΝΣ ΠΥΧΡΙΟCΤΟΜΟC · ΕΒΟΛ ΘΕΝ ΝΕΓΗΘΕΙΚΟΝ ΕΓΧΩ ἄΜΟC ΕΘΒΕ ΧΕ ΠΕΤΙΟC ἡΝΙΠΕΤΡΩΩΝ ΑΗ ΠΕ ΦΨ «Idem rursus docteur sanctus Iohannes Chrysostomus ex Ethicis suis, de eo quod causa malorum non est Deus».

Inc.: ΦΗ ΕΤΥΩ ἄΜΟC ΘΕΝ ΟΥΜΕΤΑΤΖΗΤ ΝΕΜ ΟΥΜΕΤΑΤ ΚΑΤ. ΧΕ ΠΕΤΙΟC ἡΝΙΠΕΤΡΩΩΝ ΠΕ ΦΨ «Qui dicit in insipientia: amentia: 'Deus causa malorum est'; des.: ΘΑΙ ΕΤΕΝΝΑCΙΝ ἡΖΗΤC ΑΚΩΛΩΤΟC · ΕΥΕΡΚΩΛΙΝ ἄΜΟΝ ΑΗ · ΕΘΡΕΝΕΡΑΠΟΖΑΥΙΝ ἡΝΙΑΤΑ ΘΟΝ ... ἄΜΗΝ «per quam transibimus absque impedimento et prohibitione, ut fruamur bonis ... Amen» (P. G. 31 [opera s. Basilii], col. 33: lin. 20, Εἰ γὰρ κακῶν αἴτιος, οὐκ ἀγαθὸς δηλονότι - col. 353, ἣν παρελθόντα ἀκολύτως, εἴσω γενοίμεθα τῆς ἀπολαύσεως τῶν καλῶν... Ἀμήν; pars praecambuli textus graeci, col. 329 - col. 332, lin. 20, in qua plurima leguntur de i qui Deum esse negant, discrepat ab exordio textus bohairici, linn. 1-16 hic autem inde a lin. 11, ΟΥΟΖ ΙCΧΕ ΠΕΤΙΟC ἡΝΙΠΕΤΡΩΩΝ ΠΕ · et causa malorum est», consonat cum textu graeco superius laudato).

12 (ff. 90-97^v) Homilia de ficu sterili, sub titulo ἡΘΟΥ ΟΙ ΠΑΙΣΑΘ ἡΟΥΩΤ ΠΙΑΤΙΟ(Ι) ΚΩΑΝΗΝΣ ΠΥΧΡΙΟCΤΟΜΟC ΕΓCΑΧΙ ΕΒΘ ΤΒΩ ἡΚΕΝΤΕ «Idem rursus docteur sanctus Iohannes Chrysostomus loquens de ficu».

Inc.: ΟΥΒΑΛ ΜΕΝ ΕΓΗΛΑΥ ΕΟΥΜΜΥΗΝ ΕΓΤΑΟΥΟ ΕΒΟΛ ἄΜΠΕΘΙ ἡΟΥΓΙ «Oculus quidem videns arborem producentem odorem fragrantem; des.: ΕΧΕΝ ΦΗ ΕΤΑΥΑΜΥ ΕΡΟQ ΠΥC ΦΑΙ ΕΤΕ ΕΒΟΛ ΘΥΤΟΥ ΠΙΩΩΝ ... ἄΜΗΝ «per eum quem in ipso (ligno) crucifixerunt, Christum per quem gloria ... Amen» (P. G. 59, col. 585, Ὁφθαλμὸς μὲν ὁρῶν ἢ δένδρε ἀνθοφόρον - col. 590, τὸν ἐν αὐτῷ σταυρωθέντα Χριστόν! ᾗ ἡ δόξα ... Ἀμήν).

13 (ff. 98-111^v) Homilia de Nativitate Domini, sub titulo ΟΥΟΜΗΝΙΑ ΕΑQΤΑΟΥΟC ἡΧΕ ΠΙΑΤΙΟ(Ι) ΚΩΑΝΗΝΣ ΠΥΧΡΙΟCΤΟΜΟC

13 (ff. 112-112^v) Homilia in Epiphaniam, sub titulo ΟΥΛΟΓΟΣ
 « Homilia quam protulit sanctus Iohannes Chrysostomus de Nativitate
 ni nostri Iesu Christi. In pace Dei. Amen ».

Inc.: ΠΑΔΙΝ ΜΕΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ · ΣΕΕΡΠΡΑΤΤΙΝ ΝΟΜΙΜΟΣ
 « Ius quidem Patriarchae faciunt secundum legem »; des.: ΙΗΣ ΠΧΣ
 ΕΤΕ ΕΒΟΛ ΖΗΤΟΤΩ ΠΩΟΥ ΝΕΜ ΠΙΤΑΙΟ ΝΕΜ ΨΠΡΟΚΥΝΗΣΙC
 « ΕΠΗ ΝΑΩ ΝΕΜ ΠΕΡΙΩΤ ΗΓΑΘΟΣ ΝΕΜ ΠΙΠΗΑ ΕΘΟΥΑΒ ΨΑ
 « ΑΜΗΝ » « Iesu Christi per quem gloria et honor et adoratio decent
 et Patrem eius bonum et Spiritum sanctum, in aeternum. Amen »
 f. 49, col. 351, 'Α πάλοι πατριάρχαι μὲν ὄντων - col. 362, 'Ἰησοῦ Χριστοῦ,
 οὗ τῷ Πατρὶ, ἅμα τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, δόξα ... Ἀμήν).

14 (ff. 112-122) Homilia in Epiphaniam, sub titulo ΟΥΛΟΓΟΣ
 « ΤΑΟΥΟΩ ΝΧΕ ΠΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΥΧΡΙCOCΤΟΜΟC · ΟΥΟΖ ΠΑΡ-
 ΕΠΙCΚΟΠΟ(C) ΗΤΕ ΚΩΝCΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛ(ΙC) ΕΑΥΤΑΟΥΟΩ ΕΠΨΑΙ
 ΕΠΙΦΑΝΙΑ » « Sermo quem protulit sanctus Iohannes Chrysostomus,
 episcopus Constantinopolitanus, quem habuit in festum Epiphaniae ».
 Inc.: ΠΑΨΑΙ ΦΑΙ ΗΕΚΚΗΣΙΑCΤΙΚΟΝ ΗΤΕ ΠΕΝCΩΤΗΡ ΦΑΙ ΕΤΥΧΗ
 ΝΕΑΝ ΗCΗΟΥ ΝΙΒΕΝ ΚΑΤΑ ΚΥΚΛΟC ΝΕΜ ΠΧΙΝΚΩΤ ΗΨΤΡΟΜΠΙ
 « Activitas haec ecclesiastica Servatoris nostri qui semper nobiscum per
 um et gyrum anni »; des.: ΗΘΟΩ ΜΑΡΕΝΨΟΥ ΝΑΩ ΟΥΟΖ ΜΑΡΕΝ-
 ΨΑΜΝΟC ΕΡΟΩ ΧΕ ΗΘΟΩ ΕΡΕ ΩΟΥ ΝΙΒΕΝ ... ΑΜΗΝ « ipsum glori-
 nus et ipsi cantemus quia ipsi est gloria omnis ... Amen » (f. 117^v, l. 7,
 « ΨΑΤΕΜ ΟΗ ΨΗΟΥ - f. 122, l. 11, « ΧΕ ΦΑΙ ΠΕ ΠΑΨΗΡΙ ΠΑΜΕΡΙΨ
 ΨΑΨΜΑΨ ΝΨΗΤΩ = P. G. 50, col. 805, l. 15, 'Ἦκουε γὰρ ἀπ' αὐτοῦ -
 808, l. 23, οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠδόκησα). Homiliae
 tem primam (ff. 112-117^v, lin. 6) in P. G. hucusque reperire non licuit;
 attingitur variis locis e s. Scriptura allatis, nempe: Pss. 49, 3; 79, 4;
 2, 11; Luc. 10, 24; Matth. 13, 17; 3, 17; Ioh., 17, 6; Tit. 2, 11; Ps. 136,
 Tit. 2, 11; Matth. 15, 24; Tit. 2, 12 (bis), 13 (bis); Ioh. 1, 51; Tit. 2,
 (quater), 14; Matt. 3, 17, atque (f. 116^v, linn. 16-20) in medium profert
 ba Arii: « Paulus, hoc loco (Tit. 2, 13), Patrem vocat magnum Deum
 α, ut dixit, ipse solus est magnus Deus nec quisquam ei similis est ».

15 (ff. 122^v-131^v) Homilia in Gen. 11, 1, sub titulo ΟΥΛΟΓΟΣ
 « ΤΕ ΠΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΥΧΡΙCOCΤΟΜΟ(C) ΟΥΟΖ ΠΑΡΧΗΕΠΙCΚΟΠΟ(C)
 ΓΕ ΚΩΝCΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛ(ΙC) ΕΩCΑΧΙ ΕΘΒΕ ΠΕΤCΨΗΟΥΤ ΨΕΝ
 ΨΕΝΕCΙC · ΧΕ ΝΑΡΕ ΠΚΑΖΙ ΤΗΡΩ ΨΟΠ ΠΕ ΨΕΝ ΟΥCΦΟΤΟΥ ΝΟΥΨ
 ΨΑ ΟΥCΜΗ ΗΟΥΨ ΤΗΡΟΥ · ΨΕΝ ΟΥΖΗΡΗΝΗ ΗΤΕ ΦΨ ΑΜΗΝ
 « Sermo sancti Iohannis Chrysostomi archiepiscopi Constantinopolitani,

loquentis de eo quod scriptum est in Genesi: 'Omnis terra erat in uno labio et in una voce, omnes'. In pace Dei. Amen ».

Inc.: **ΙC ΘΗΠΠΕ ΖΟΙΠΟΝ ΑΝΕΡΚΑΤΑΝΤΑΝ ΕΨΤΕCΑΡΑΚΟCΤΗ ΕΘΟΥΑΒ** « En ecce, caeterum, pervenimus ad sanctam quadragesimam »; des.: **ΦΑΙ ΕΡΕ ΥΟΥ ΝΙΒΕΝ ΝΕΜ ΤΑΙΟ ΝΙΒΕΝ ΝΕΜ ΠΡΟCΚΥΝΗCΙC ΝΙΒΕΝ ΕΡΠΡΕΠΗ ΜΦΙΩΤ ΝΕΜΑΥ ... ΑΜΗΝ** « ipse quocum gloria omnis et honor omnis et adoratio omnis decet Patrem ... Amen » (P. G. 52, col. 273, Ἰδοὺ πρὸς τὸ τέλος ἐφθάσαμεν λοιπὸν τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς - col. 282, Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ τῷ Πατρὶ, ἅμα τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, δόξα ... Ἀμήν).

16 (ff. 132-136v) Homilia in Ps. 48, 6, sub titulo **ΟΜΟΙΩC ἢ ΘΟC ΟΝ ΠΑΙCΑCΘ ἢ ΟΥΩΤ ΠΑΤΙΟC ΙΩΑΝΝΗC ΝΙΧΥΡΙCΟCΤΟΜΟC ΕΒΟΛ ΖΗΝ ΤΕΡΜΗΝΙΑ ΜΠΙΜΑΖΜΗ ἢ ΨΑΛΜΟC ΕΘΕ ΤΜΕΤΑΝΟΙΑ ΕΘΕ ΟΥ ΤΗΑΕΡΖΟΤ ΖΑΤΖΗ ἢ ΟΥΕΖΟΥ ΕΡΖΟΥ ΤΑΝΟΜΙΑ ἢ ΤΕ ΠΑΘΙC ΕCΚΩΤ ΕΡΟΙ** « Similiter idem rursus doctor, sanctus Iohannes Chrysostomus, ex interpretatione Psalmi quadragesimi octavi, de patientia: 'Cur timebo in die mala, iniquitas calcanei mei circūdat me' ».

Inc.: **ΚΕΜΙ ΧΕ ΝΑΥ ἢ ΡΗΤ ΟΥΠΡΟΒΛΗΜΑ ΟΥΟΖ ΟΥΕΝΙΤΜΑ ΕΦΟΙ ἢ CΚΟΤΙΝΟC ΠΕ ΠΑΙCΑΧΙ** « Novisti quomodo problema et aenigma obscurum sit hoc verbum »; des.: **ΧΕ ΟΥΘΗΝΙΒΙ ΤΕ ΕΤΑΥΧΑ ΖΗΟΥ ΕΡΟC ΝΕΜ ΟΥΝΙΩΤ ἢ ΚΑΠΝΟC ΕΤΕ ΨΑΥΒΩΛ ΕΒΟΛ ἢ ΧΩΛΕΜ ΦΑΙ ΕΤΕ ΕΒΟΛ ΖΙΤΟΤΕ ΠΙΩΟΥ ... ΑΜΗΝ** « umbram esse cui confidunt et magnum fumum qui cito dissolvitur. Ipse per quem gloria ... Amen » (P. G. 55, col. 226, lin. 35, Εἶδες πῶς πρόβλημα, καὶ αἶνγμα, καὶ σκοτεινὸς ὁ λόγος - col. 229, lin. 18, ὅτι σκιαίς πεποίθασι, καὶ ἐπὶ καπνῷ μέγα φρονοῦσι: in textu bohairico sequitur hic doxologia).

17 (ff. 136v-140v) Homilia de muliere Samaritana, sub titulo **ΟΜΟΙΩC ἢ ΘΟC ΟΝ ΠΑΤΙΟC ΙΩΑΝΝΗC ΝΙΧΥΡΙCΟCΤΟΜΟC ΟΥΟΖ ΠΑΡ ΧΗΝΕΠΙCΚΟΠΟ(C) ἢ ΤΕ ΚΩΝCΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛ(ΙC) ΕΡCΑΧΙ ΕΘΕ ΤCΡΩΜ ἢ CΑΜΑΡΙΤΗC** « Similiter idem rursus Iohannes Chrysostomus, episcopus Constantinopolitanus, loquens de muliere Samaritana ».

Inc.: **ΖΑC ΜΕΝ ΓΑΡ ΝΙΒΕΝ ἢ ΤΕ ΤΜΕΤΡΩΜΙ CΕΟΙ ἢ ΖΙΚΑΝΟC ΑΝ** « Nulla enim lingua humana idonea est »; des.: **ΕΦΝΟΜΟC ΜΦΤ ΟΥΟΖ ἢ ΤΕΝΤCΙΟΝ ΕΒΟΛ ἢ ΘΗΤΕΥ ΖΗΝ ΠΥC ἢ C ΠΕΝΘΕ ΦΑΙ ΕΤΕ ΕΒΟΛ ΖΙΤΟΤΕ ... ΑΜΗΝ** « in legem Dei, et satiemur ipsa in Christo Iesu Domino nostro, per quem ... Amen » (P. G. 64, Index, coll. 1383, 1394: Πᾶσα μὲν γλῶσσα ἀνθρωπίνη σὺχ ἱκανή, cum mentione « Spuria et ommissa »; vide homiliam in codicibus Barocc. 212, f. 292, et Mosq. 271, f. 335).

titulo homiliae praemittitur rubrica manus, ut videtur, saec. XIII: **ⲉⲃⲉⲛ ⲛⲕⲣⲓⲁⲕⲏ ⲛⲧⲉ ⲡⲓⲛ · ⲉ̅ⲛ ⲛⲗⲟⲑⲟⲥ ⲛⲥⲁ ⲡⲟⲩⲉⲣⲏⲟⲛ** « Domini-
tertia (temporis) Pentecostes; tres sermones post invicem ».

8 (ff. 141-153^v) Homilia in Ioh. 4, 4 sqq., sub titulo **ⲛⲟⲩⲟⲗ ⲛⲧⲉ ⲡⲓⲁⲧⲓⲟⲥ ⲓⲱⲁⲛⲏⲏⲥ ⲡⲓⲭⲣⲓⲟⲥⲟⲩⲧⲟⲙⲟⲥ ⲉⲃⲟⲗ**
ⲡⲓⲗⲟⲑⲟⲥ ⲛⲧⲁⲗ · ⲉⲟⲃⲉ ⲧⲥⲁⲙⲁⲣⲓⲧⲏⲥ · ⲟⲩⲟⲗ ⲕⲉ ⲛⲁⲗⲟⲩⲱ ⲡⲉ
ⲉⲃⲟⲗ **ⲟⲩⲉⲛ ⲛⲓⲟⲩⲱ ⲛⲧⲉ ⲧⲥⲁⲙⲁⲣⲓⲁ · ⲛⲉⲙ ⲡⲥⲱⲭⲡ ⲁⲡⲓⲕⲉⲑⲁ-**
« Idem rursus doctor, sanctus Iohannes Chrysostomus, ex sermone
de Samaritana et quod 'Oportebat ut transiret per regiones Samariae'
et reliqua parte huius capituli ».

Inc.: **ⲁⲩⲑⲟⲩⲱ ⲁ ⲡⲭⲥ ⲉⲣⲕⲏⲣⲱⲗⲓⲛ ⲛⲁⲛ ⲛⲡⲓⲁⲑⲗⲟⲛ ⲛⲧⲉ ⲧⲥⲁⲙⲁ-**
ⲓⲥ « Hodie Christus promulgavit nobis certamina Samaritanae »; des.:
ⲁⲛⲁⲕⲏⲣⲓⲧⲧⲓⲛ ⲁⲙⲟⲗ ⲁⲡⲟⲥ ⲟⲩⲉⲛ ⲡⲉⲗⲁⲕⲁⲭⲓ · ⲡⲱⲗ ⲡⲉ ⲡⲓⲱⲟⲩ ...
« Dominum proclamant verbo suo. Ipsi est gloria ... Amen »
J. 59, col. 535, *Σήμερον ἡμῖν ὁ Χριστὸς τοὺς ἀθλοὺς τῆς Σαμαρείτιδος ἀνε-*
ῥεν - col. 542, lin. 17, *διὰ τὸν λόγον ἀνακηρύττουσα ἡν*; textus bohairicus
desinit, addita conclusionē).

In summo f. 141, rubrica ejusdem manus ac supra (homilia 17): **ⲡⲓⲙⲁⲗⲉⲃ ⲙⲉⲛⲉⲛⲥⲁ ⲡⲓⲗⲟⲩⲧ · ⲟⲩⲉⲛ ⲡⲉⲗⲉⲗⲟⲩⲱ ⲛⲱⲱ** « Hic (sermo)
secundus post primum, in suo die lectionis ».

19 (ff. 153^v-158) Homilia de Samaritana et in Ioh. 12, 27 sqq.,
titulo **ⲟⲩⲓⲱⲥ ⲛⲟⲩⲟⲗ ⲟⲛ ⲡⲓⲁⲧⲓⲟⲥ ⲓⲱⲁⲛⲏⲏⲥ ⲡⲓⲭⲣⲓⲟⲥⲟⲩⲧⲟⲙⲟⲥ**
ⲁⲕⲓ ⲉⲟⲃⲉ ⲧⲥⲁⲙⲁⲣⲓⲧⲏⲥ · ⲛⲉⲙ ⲉⲟⲃⲉ ⲡⲉⲧⲥⲟⲩⲟⲩⲧ ⲕⲉ ⲧⲏⲟⲩ ⲁ
ⲡⲱⲗⲭⲏ ⲱⲑⲟⲣⲧⲉⲣ · ⲛⲉⲙ ⲡⲥⲱⲭⲡ « Similiter idem rursus sanctus
Iohannes Chrysostomus loquens de Samaritana et de eo quod scriptum
est: 'Nunc anima mea turbata est' et reliqua ».

Inc.: **ⲡⲏ ⲉⲧⲱⲟⲡ ⲟⲩⲉⲛ ⲡⲓⲕⲉⲗⲱ ⲁⲡⲁⲧⲣⲓⲕⲟⲛ ⲛⲧⲉ ⲡⲓⲱⲧ ⲡⲓⲱⲧ**
ⲱⲣⲭⲏⲁⲧⲣⲟⲥ ⲟⲩⲟⲗ ⲡⲓⲕⲏⲛⲓ ⲛⲧⲉ ⲛⲉⲛⲡⲱⲗⲭⲏ ⲛⲉⲙ ⲛⲓⲱⲙⲁ ⲉⲧⲥⲟⲡ
« Ipsi est in sinu paterno Dei Patris, archiatrus et medicus animarum
et corporum simul »; des.: **ⲁⲧⲥⲟⲩⲉ ⲡⲉⲣⲁⲛ ⲟⲩⲉⲛ ⲛⲓⲑⲏⲟⲩ**
ⲉⲣⲗⲱⲡⲟⲑⲣⲁⲑⲓ ⲛⲧⲉⲣⲗⲱⲡⲟⲑⲣⲁⲑⲓ · ⲟⲩⲉⲛ ⲡⲕⲱⲙ ⲁⲡⲱⲛⲟⲩ · ⲙⲁ
ⲛⲟⲩⲱⲛⲟⲩ ⲉⲃⲟⲗ ⲧⲏⲟⲩ ⲗⲟⲓⲡⲟⲛ ⲛⲕⲉ ⲧⲉⲡⲟⲗⲏⲧⲓⲁ · ⲗⲓⲛⲁ ⲛⲧⲉⲛⲱⲧⲓⲁ
ⲛⲧⲉ ⲛⲕⲁⲛⲣⲟⲛⲟⲙⲟⲥ · ⲉⲟⲙⲉⲧⲟⲑⲣⲟ ⲛⲏⲓⲑⲏⲟⲩ ... ⲁⲙⲏⲛ « scriptum est
amen tuum in caelis, subscripta est subscriptio tua in libro vitae; mani-
festetur autem nunc vitae tuae institutum ut simus haeredes regni caelo-
rum ... Amen ». Homiliam in *P. O.* hucusque detegere non licuit; distinguitur
his locis e s. Scriptura allatis: Ioh. 4, 6; Matth. 26, 38, 39, 38 (bis), 39;
Marc. 14, 25, 15, 27; Matth. 20, 18; 16, 22, 23; Ioh. 18, 11; Marc. 14, 27;

Ioh. 12, 27; 4, 6 (bis), 7 (bis); Gal. 3, 27, atque propriam habet comparationem inter Hevam quae hora sexta a diabolo est seducta et mulierem Samaritanam hora sexta adductam ad salutem.

Titulo homiliae praemittitur rubrica eiusdem manns ac supra (I. milia 17): **ΦΑΙ ΠΕ ΠΙΜΑΞΤ · ΜΕΝΕΝCΑ ΠΙΞ ΗΞΟΥΤ** «Hic (sermo) est tertius post duo priores».

20 (ff. 158-166) Homilia in Ioh. 2, 4, sub titulo **ΟΜΟΙΩC ΗΕΘΗ ΟΝ ΠΑΙCΑΞ ΗΟΥΤ ΠΑΤΙΟC ΙΩΑΝΝΗC ΠΙΧΡΙCΟCΤΟΜΟC** (C) **ΟΥ ΠΙΑΡΧ(Η)ΕΠΙCΚΟΠΟC ΗΤΕ ΚΩΝCΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛ(ΙC) ΕΑΓΤΑΟΥΤ** **ΕΘΒΕ ΠΙΟΠ ΗΤΕ ΤΤΑΛΙΔΕΑ · ΝΕΜ ΕΘΒΕ ΦΗ ΕΤCΘΗΟΥΤ** **· ΜΠΑΝΤΕCΙ ΗΧΕ ΤΑΟΥΝΟΥ** «Similiter idem doctor, sanctus Iohannes Chrysostomus, episcopus Constantinopolitanus, (sermo) quem protulit de nuptiis Galilaeae et de eo quod scriptum est 'Nondum venit hora mea'».

Inc.: **ΤΠΡΟΘΥΜΙΑ ΗΤΕΤΕΝΠΟΥΔΗ · CΤ ΕΡΟΥΟΤ ΝΑΝ** «Arefestationis vestrae alacritatem nobis tribuit»; des.: **ΟΥΟΞ ΕΕΓΤ ΝΙ ΗΝΙΕΤΗΜΙΑ ΗΤΕ ΠΕΚΡΗΤ · ΖΙΝΑ ΗΤΕΝΕΡΑΠΟΔΑΥΙΝ ΗΝΙΔΤΑΘΟΝ ΔΑΜΗΝ** «et det tibi petitiones cordis tui, ut fruamur bonis... Amen» (P. G. 59, col. 133, lin. 20, *Ὅστε εἰ βούλεσθε ἡμῖν τὴν προθυμίαν διεγείρει* col. 138, καὶ ὁφεί σοι τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας σου· ἵνα καὶ τῶν ἐνταῦθα καὶ· μελλόντων ἀπολαύσωμεν ἀγαθῶν... Ἀμήν; textus bohairicus, qui caeterum nunquam discrepat, caret initio praecambuli textus graeci).

21 (ff. 166v-171v) Homilia in Annuntiationem, sub titulo **ΟΥΛΟΓΟC ΕΑΓΤΑΟΥΟΞ ΗΧΕ ΠΑΤΙΟC ΙΩΑΝΝΗC ΠΙΧΡΙCΟCΤΟΜΟC** **ΟΥΟΞ ΠΙΑΡΧΗΕΠΙCΚΟΠΟC** (C) **ΗΤΕ ΚΩΝCΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙC ΕΠΕΥΑΓΓΙΛΙCΜΟC ΗΤΕ ΓΑΒΡΙΗΛ · ΨΑ ΤΘΕΟΤΟΚΟC ΕΤCΜΑΡΩΟΥΤ ΕΜΙ ΔΙΦΤ ΠΙΛΟΓΟC** «Sermo quem protulit sanctus Iohannes Chrysostomus archiepiscopus Constantinopolitanus, de nuntio Gabrielis Genitrici I. benedictae, matri Dei Verbi».

Inc.: **ΤΨΩΡΠΙ ΜΕΝ ΗΚΥΡΙΑΚΗ** «Prima quidem dominica»; de amissis duobus foliis ultimis (pp. **ΤΜΤ** - **ΤΜΕ**): **ΟΥ ΔΕ ΠΕ ΕΤΑΦΩ** «quamnam iuravit [veritatem]?» (P. G. 62, col. 763, lin. 25 a. ff. *Τῇ προτέρᾳ Κυριακῇ* - col. 766, lin. 17 a. fin., *ποιᾶν δὲ αὐτῇ ἀλλήθεναι ὥμοσι*).

22 (ff. 172-178v) Homilia de eventibus tempore Gainae de divitiarum despectu, sub titulo **ΟΥΟΜΗΛΙΑ ΗΤΕ ΠΑΙCΑΞ ΗΟΥΤ ΠΑΤΙΟC** (C) **ΙΩΑΝΝΗC ΠΙΧΡΙCΟCΤΟΜΟC** **ΟΥΟΞ ΠΙΑΡΧΗΕΠΙCΚΟΠΟC** (C) **ΗΤΕ ΚΩΝCΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛ(ΙC) · ΕΑΓΤΑΟΥΟC ΕΘΒΕ** **ΕΤΑΥΨΩΠΙ ΘΕΝ ΠCΗΟΥ ΗΓΑΙΝΑ · ΝΕΜ ΕΘΒΕ ΠΙΜΑΞΤ ΗΞΗΤ** «Homilia eiusdem doctoris s. Iohannis Chrysostomi, archiepiscopi Constantinopolitani».

quam protulit de rebus quae advenerunt tempore Gainae et de afflictione ».

Inc.: IC OYMHY HXHPHOC T XW HPW « Ecce per multum tempus »; des. mutilus: OYOP HTENXFO HAN HNICKAPOC HTE TΦIZOIA « et lucremur fructus philosophiae ». Praeter folium ultimum (CZT, CZΔ pro TΞT, TΞΔ), desideratur unum folium (pp. THT, H) inter f. 176 (des. MAPCXCAC EBEP HOYHI MHPT HON « non mittit cani [avaritiam] radices agere, sicut ») et f. 177 (inc. OYOP KOTEN HPKATAΦPONIN AMOC « et praestans et despectus »). — f. 52, col. 413, lin. 2 a. fin., Πολὺν ἐσθήσα χρόνον - col. 417, lin. 33, οὐκ ἔστι φυῆναι ὥσπερ [δρεπάνη]; col. 418, lin. 10, ἐνδοξος καὶ εὐκαταφρόνητος - 420, lin. 18, seu lin. 5 a. homiliae finem, ἀπὸ τῆς φιλοσοφίας δρεψώμεθα (όν).

23 (ff. 179-184) Homilia in II Thess., sub titulo OMOIWC EBOTI ΠIMAZΔ HZOTOC HTE ΠATIOC IΩANHNHC ΠHXPCOCTOMOC · OZ ΠIAPXHEΠICKOΠOC) HTE KΩHCTANTINOYΠOZ(IC) EPEP(EP)·KEVIN HTEΠICTOZH AMAZHT HTE TΠPOCΘECCAZONIKHC milititer e quarto sermone sancti Iohannis Chrysostomi, archiepiscopi constantinopolitani, interpretantis epistolam secundam ad Thessalonicenses ».

Inc.: TO ZOIPON NECHNHON TWBZ EXWI « Caeterum, fratres, e pro me »; des.: ECEWYPI HAN THPOY EPENXIMI HOYHPPHCIA EZHΘO EBOTI ZITOTQ ΠWOY MHFIWT NEMAQ... AMHN « fiat vobis omnibus ut inveniamus fiduciam coram ipso per ipsum; gloria vobis cum ipso ... Amen » (P. G. 62, col. 489, lin. 18, Τὸ λοιπὸν προσεύθε, ἀδελφοί, περὶ ἡμῶν - col. 492, ἦν γένοιτο μετὰ παρήσias ἡμῶς πάντας ·, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν).

24 (184^v-188^v) Homilia in II Thess., sub titulo OMOIWC EBOTI ΠIMAZE HZOTOC HTE ΠATIOC IΩANHNHC ΠHXPCOCTOMOC · OZ ΠAPX(H)EΠICKOΠOC) HTE KΩHCTANTINOYΠOZ(IC) · EPEP(EP)·KEVIN HTAIEΠICTOZH HOYWT AMAZHT HTE TΠPOCΘECCAZONIKHC « Similiter e sermone quinto sancti Iohannis Chrysostomi, archiepiscopi Constantinopolitani, interpretantis epistolam secundam ad Thessalonicenses ».

Inc.: MHPT H GAP HOYHI HOYWT EYWOP HZHNTQ « Sicut enim cum unam habitantes »; des.: HTENEPTEMYA HNAV EΠENOΘ HHC IC · ZEN OYHPPHCIA ... AMHN « ut digni simus qui videamus Dominum nostrum Iesum Christum, cum fiducia ... Amen » (P. G. 62, col. 497,

lin. 22, *Καθάπερ γὰρ οἰκίαν μίαν οἰκοῦντες* - col. 500, *μετὰ πολλῆς τῆς πα-
σίας ἀξιώθῃναι ἰδεῖν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν ... Ἀμήν*).

25 (ff. 188v-196v) Homilia in ultima verba I Thess.,
titulo *ΕΒΟΛ ΘΕΝ ΠΙΣΑΧΙ ἢ ΤΕ ΤΘΑΙΝ ἢ ΤΨΟΡΠ ἢ ΠΙΣΤΟ*
ἄπρὸς Θεσσαλονικεῖς · *ἐκ ἐρεμηνεῖν ἡμῶς ἢ κε πιατ*
ἰωάννης πυχριστομῶς «E verbis ultimis primae epistolae ad Th
salonicenses quam interpretatus est sanctus Iohannes Chrysostomus».

Inc.: *ἀρις παζεσθε ἡνετενερνον* «Salutate invicem»; *ἡ*
κλῖ ἐσεῶπι ἡαν τηροῦ ἐρεπῶπι ἐρωῶν ΘΕΝ ΠΙΣΜΟΤ
τμετμαρῶμι ἢ τε πενῶ ... ἄμην «quae ut assequamur fiat
omnibus per gratiam et charitatem Domini nostri ... Amen» (P. G.
col. 464, lin. 6, *Ἀσπᾶσαυθε τοὺς ἀδελφοὺς* - col. 468, *ὧν γένοιτο πάντας*
ἐπιτευχεῖν, χάριτι ... Ἀμήν).

26 (ff. 196v-200v) Homilia in I Thess. 3, 5, sub titulo *ΟΜΟΙ*
ΕΒΟΛ ΘΕΝ ΠΙΛΑΡΘ ἢ ΛΟΓΟΣ ἢ ΤΕ ΠΙΑΓΙΟΣ ἰωάννης πυχριστο
μῶς(c) · ογος παρχνεπισκοπος ἢ τε κωνσταντινοπολ(ic)
ερεμηνεῖν ἢ τΨορπ ἢ πῖστολῃ ἄπρὸς Θεσσαλονικεῖς ·
ετε τεσαρχῃ κε εῶβε φαι ἀνοκ ρω τΨρωων ἢ ρητ
αἰοῶπι ἐεμι ἐπετενναρτ · νεμ εῶβε τᾶταπῃ «Similiter e
mone quarto sancti Iohannis Chrysostomi, archiepiscopi Constantinc
litani, interpretantis primam epistolam ad Thessalonicenses, cuius initi
est 'Propterea et ego amplius non sustinens, nisi ad cognoscendam fio
vestram', et de charitate».

Inc.: *ΘΑΙ ΟΥΝ ΤΗΟΥ ΜΑΡΕΝΘΟΣ* «Hanc igitur plantemus nun
des.: *ἐσεῶπι ἢ τε ρῶω ἡαν ΕΒΟΛ ἢ τε πῶωπι ἐπῖλταθον τηρ*
ετθῆν ὁμετογορ ἢ τε πῖφνοῦ ΘΕΝ ΠΥΧ ... ἄμην «fiat
dimittat nobis, ut assequamur bona omnia quae sunt in regno caelor
in Christo ... Amen» (P. G. 62, col. 420, lin. 3 a. fin., *Ταῦτην οὖν φρ*
σωμεν - col. 422, *εἰ δὲ ἀφεθῇ, πάντων ἐπιτευξόμεθα τῶν ἐν οὐρανῷ ἀγαθῶν*
Χριστῷ ... Ἀμήν).

27 (ff. 201-211) Homilia in I Thess. 4, 14-16, sub titulo *ΟΜΟΙ*
ἡθορ οη πιαγιος ἰωάννης πυχριστομῶς · πιαρχνεπισκο
ἢ τε κωνσταντινοπολ(ic) ἐρεμηνεῖν ἢ τΨορπ ἢ πῖστο
ἄπρὸς Θεσσαλονικεῖς · *ερχω ἡμῶς · κε φαι γαρ ἀνωκ*
νωπτεν ΘΕΝ ΠΣΑΧΙ ἢ πῶς · κε ἀνοκ θα ην ετοπθ · ην ενοα
ετπαρῶγια ἢ πῶς · ἢ νεκφορ ἐνν εταγῆκοτ · κε ἡθορ πῶς ρ
ογᾶρσαρῃ ΘΕΝ ογμῃ ἡαρχηαττελῶς νεμ ογσαλπιτῶς ἢ
φτ ἐρεῖ ἐπεσῃτ ΕΒΟΛ ΘΕΝ τφε · ηρεμῶωοντ ετθῆν π

consequi bona ... Amsn » (P. G. 62, col. 476, lin. 23 a. fin., *Ἐπερ ἡ*
παρὰ θεῶ - col. 480, καὶ τὴν ἀρετὴν αἰρώμεθα, καὶ δυνηθώμεν ἐπιτεχεῖν,
ἐπιγγεγμένον ἀγαθὸν ... καὶ φιλανθρωπίαν).

30 (ff. 225-230) Homilia in II Thess., sub titulo *ομοιωσ*
παῖσα δὲ ἵσχυωτ · πατριος ἰωάννης πυχρισοστομος · ογορ π
χρηπισκοπος ἡ τε κωνσταντινουπολ(ις) εβορ δθεν ἡπιστ
ἡπροσεεσαλονικεῖς · ἡεικον « Similiter rursus idem doctor, sci
 Iohannes Chrysostomus, episcopus Constantinopolitans, ex epistol
 Thessalonicenses. Ethica ».

Inc.: *κε γαρ ἰσχεν εἰσιν* « A tempore enim quo versatus su
 des.: *ογορ ἡτενταρε πενβιος ερατq · ερερενθνην δθεν με*
κριβης νιβεν κατὰ φτ̄ χε ρινα ... ἄμην « ut instituiamus vi
 vobram rectam cum omni cura, secundum Deum, ita ut ... An
 (P. G. 62, col. 482, lin. 15 a. fin., *Καὶ γὰρ ὅτε ἦμεν - col. 486, καὶ μετὰ π*
ἀκριβείας τὸν ἑαυτῶν βίον εὐθύνειν, ἵνα ... καὶ τὰ ἐξῆς).

31 (ff. 230v-236) Homilia in I Cor., sub titulo *ομοιωσ*
παῖσα δὲ ἵσχυωτ · πατριος ἰωάννης πυχρισοστομος παρχ
πισκοπο(ς) ἡ τε κωνσταντινουπολ(ις) ερερεμνηνῆν ἡτρω
ἡπιστολῇ ἡπροσκορινθιοις · ἡεικον « Similiter rursus idem doc
 sanctus Iohannes Chrysostomus, archiepiscopus Constantinopolitanus, in
 pretans primam epistolam ad Corinthios. Ethica ».

Inc.: *ἀνοκ ρω ἡπιμυχεμχομ ἡσαχι πεμωπεν* « Ego quon
 non possum loqui vobiscum »; des.: *ετδθεν ἡμετοτρο ἡνιφνοτῖ*
εσεμωπι νᾶν τῆροϋ ερενερπεμπωα ἡμμο ριπεν νιμ
μωενητ ... ἄμην « in regno caelorum; quod contingat nobis omni
 ut simus ipso digni, per misericordias ... Amen » (f. 230v, lin. 12, *εθεφ*
ον ερεδαι ἡνιρεμεφεεος - f. 233, lin. 8, ἡρογο μαλρον δατ
φτ̄ = P. G. 61, col. 13, lin. 30, Διὰ τοῦτο καὶ Ἐφεσίοις γράφων - col.
lin. 3 a. fin., πολλῶ μάλλον παρὰ θεῶ; f. 233, lin. 9, ογ χε ουν πε πεχd
πε πιρρηστῖανος - f. 236, ἡμετοτρο ἡνιφνοτῖ ... ἄμην = ibi
col. 20, ll. 26 a. fin., Τί οὖν φησιν ὁ χριστιανός - col. 22, καὶ τὸν τῆς θ
βασιλείας ἐπιτυχανόντων · ἥς γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν, χάριτι... Ἀμήν).

32 (ff. 236-247) Homilia in I Cor., sub titulo *ομοιωσ*
ον ρ
ατριος ἰωάννης πυχρισοστομος εβορ δθεν ἡωορπι ἡπιστο
ἡπροσκορινθιοις « Similiter rursus sanctus Iohannes Chrysostomus
 prima epistola ad Corinthios ».

Inc.: *ἰσχε δε ογον πετκωτ ριπεν ταicent†* « Si quis aedific
 super hoc fundamentum »; des.: *ἡτενχφο νᾶν ἡπιονάρεμ*

ⲕ ⲟⲡ · ⲭⲉ ⲕⲓⲛⲁ ⲛⲧⲉⲛⲱⲁⲱⲛⲓ ⲉⲛⲓⲁⲧⲁⲑⲟⲛ ⲉⲧⲟⲛⲱ ⲉⲱⲱⲡⲓ ⲑⲉⲛ
 «...ΓΟΥΡΟ ... ἄμην « ut lucremur regenerationem iterum, ut scilicet
 ...namur bona quae statuta sunt futura in regno ... Amen » (P. G. 61,

5. Εἰ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον τούτου - col. 82, καὶ ἑαυτοὺς ἀνακτη-
 ...α, ἵνα καὶ τῶν μελλόντων ἀγαθῶν ἐπιτύχωμεν, χάριτι ... Ἀμήν).

3 (ff. 247-256^v) Homilia in I Cor., sub titulo ΟΜΟΙΩΣ ΟΝ
 ⲁⲃ ⲛⲟⲩⲱⲧ ⲡⲓⲁⲓⲟⲥ ⲓⲱⲁⲛⲛⲓⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲟⲥⲧⲟⲙⲟⲥ · ⲡⲓⲁⲣⲭⲏ-
 ⲟⲡⲟⲥ ⲛⲧⲉ ⲕⲓ ⲛⲟⲧⲁⲛⲧⲓⲛⲟⲩⲡⲟⲗ(ⲓⲥ) ⲉⲃⲟⲗ ⲑⲉⲛ ⲛⲓⲛⲓⲥⲓⲕⲟⲛ ⲉⲩⲉⲣ-
 ⲁⲛⲛⲉⲱⲛ ⲛⲧⲱⲣⲡⲓ ⲛⲉⲡⲓⲥⲧⲟⲗⲛ ⲁⲡⲣⲟⲥⲕⲟⲣⲓⲛⲓⲟⲩⲟⲥ « Similiter
 ...idem doctor, sanctus Iohannes Chrysostomus, archiepiscopus Constan-
 ...olitani, ex Ethicis, interpretaus primam epistolam ad Corinthios ».
 Inc.: ⲛⲟⲃⲓ ⲛⲓⲃⲉⲛ « Omne peccatum »; des.: ⲑⲉⲛ ⲡⲓⲉⲣⲟⲟⲩ ⲉⲧⲉⲙ-
 ⲉⲥ · ⲑⲉⲛ ⲡⲓⲣⲉⲙⲟⲧ ... ἄμην « in illo die, per gratiam ... Amen »
 i. 61, col. 146, lin. 20. Πᾶν ἁμάρτημα - col. 152, κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην,
 ... Ἀμήν).

34 (ff. 256^v-262) Homilia in I Tim.; de paenitentia, sub
 ⲓⲱ ⲉⲃⲟⲗ ⲑⲉⲛ ⲡⲓⲁⲣⲓⲃ̅ ⲛⲗⲟⲑⲟⲥ ⲛⲧⲉ ⲡⲓⲁⲓⲟⲥ ⲓⲱⲁⲛⲛⲓⲥ ⲡⲭⲣⲓ-
 ⲧⲟⲙⲟⲥ ⲉⲩⲉⲣ(ⲉⲣ)ⲁⲛⲛⲉⲱⲛ ⲛⲧⲱⲣⲡⲓ ⲛⲉⲡⲓⲥⲧⲟⲗⲛ ⲁⲡⲣⲟⲥⲧⲓⲙⲟ-
 ⲛ · ⲉⲟⲃⲉ ⲧⲓⲙⲉⲧⲁⲛⲟⲓⲁ « E sermone duodecimo sancti Iohannis Chry-
 ...mi interpretantis primam epistolam ad Timotheum; de paenitentia ».
 Inc.: ⲙⲁⲣⲉⲛⲙⲉⲛⲣⲉ ⲫⲧ̅ ⲭⲉ ⲟⲩⲛ ⲧⲓⲛⲟⲩ ⲑⲉⲛ ⲟⲩⲣⲟⲧ̅ « Diligamus
 .. ergo nunc cum timore »; des.: ⲉⲱⲱⲑⲉⲗⲓⲁ ⲛⲛⲉⲛⲧⲱⲭⲛ ⲉⲱⲱⲟⲩ
 .. ἄμην « in subsidium animarum nostrarum, in gloriam autem ...
 » (P. G. 62, col. 583, lin. 16, Μετὰ φόβου τοῦτον ἀγαπᾶμεν τὸν θεόν -
 586, τῶν μεγάλων αὐτοῦ δωρεῶν · ὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν, χάριτι ...
 »).

F. 256^v, in mg. ext. iuxta titulum, manu posteriore: [ω]ϣ ⲉⲟⲃⲉ ⲧⲓⲙⲉ-
 ⲛⲟⲓⲁ « Lege: de paenitentia »; dein, alia manu: ⲡⲓⲗⲟⲑⲟⲥ ⲛⲧⲟⲗⲉ ·
 ⲉⲩⲱⲭⲱ ἄμωⲟⲩ ⲑⲉⲛ ⲧⲓⲙⲁⲣⲗ̅ ⲛⲕⲱⲣⲓⲁⲕⲛ ⲛⲧⲉ ⲉⲡⲛⲡ · Sermo
 ...us, pariter; leguntur dominica quarta ep̅p̅ ».

35 (ff. 262-267) Homilia in Tit., sub titulo ΟΜΟΙΩΣ Πⲓⲁⲓⲟⲥ
 ⲁⲛⲛⲓⲥ · ⲡⲭⲣⲓⲥⲟⲥⲧⲟⲙⲟⲥ · ⲡⲓⲁⲣⲭⲏⲡⲓⲥⲕⲟⲡⲟⲥ ⲛⲧⲉ ⲕⲱⲛⲥⲧⲁⲛⲧⲓ-
 ⲛⲟⲗ(ⲓⲥ) ⲉⲩⲉⲣ(ⲉⲣ)ⲁⲛⲛⲉⲱⲛ ⲛⲧⲉⲡⲓⲥⲧⲟⲗⲛ ⲁⲡⲣⲟⲥⲧⲓⲧⲟⲛ « Simi-
 ...: sanctus Iohannes Chrysostomus, archiepiscopus Constantinopolitanus,
 ...rpretans epistolam ad Titum ».

Inc.: ⲣⲟⲥⲟⲥ ⲭⲉ ἄⲑⲣⲛⲧ̅ ⲛⲟⲙⲉⲧⲛⲓⲱⲧ ἄⲡⲓⲁⲗⲓⲱⲙⲁ « Ad modum
 ...m magnitudinis dignitatis »; des.: ⲛⲧ̅ⲁⲣⲉⲧⲛ · ⲟⲩⲟⲗ ⲡⲁⲓⲣⲛⲧ̅ ⲛⲧⲉⲛ-
 ⲱⲁⲱⲛ ⲉⲛⲓⲉⲡⲁⲧⲧⲉⲗⲓⲁ ⲉⲧⲁⲱⲱϣ ἄμωⲟⲩ ⲛⲁⲛ ⲑⲉⲛ ⲡⲭⲥ... ἄμην

« virtutis, et ita consequamur promissa quas nobis statuta sunt in Christo. Amen » (P. G. 62, col. 667, lin. 4. a. fin., Ὅσοι γὰρ μέγα τὸ δέξιμα - col. 667, lin. 4. a. fin., οὕτω τύχουμεν τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν ἐν Ἰησοῦ... Ἀμήν).

36 (ff. 267-272^v) Homilia in Tit., sub titulo ΟΜΟΙΩΣ ΟΝ ΠΑΤΕΡ ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΕΒΟΛΑ ΘΕΝ ΤΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΑΠΟ ΤΙΤΟΥ « Similiter sanctus Iohannes Chrysostomus in epistolam ad Titum Inc.: ΑΠΕΡΤΕΡΟΝ ΠΕΧΑΙ ΕΝΙΜΑΡΤΟΣ ΑΜΕΤΡΕΧΕΥΩΝ Η ΝΙΟΝΤΑΙ « Noli attendere, ait, fabulis insanis Iudaeorum »; des.: ΗΤΙ ΕΡΕΜΑΙΩΝ ΗΝΑΥ ΕΦΤΕΡΟΝ ΠΥΧΟΝ... ΑΜΗΝ « ut digni simus videamus Deum; per Christum... Amen » (P. G. 62, col. 679, lin. 15, Μη τὸν θεόν ἰδεῖν καταξιώσκει... Ἀμήν).

37 (ff. 272^v-278^v) Homilia in Coloss., sub titulo ΟΜΟΙΩΣ ΠΑΤΕΡ ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΟΥΘΟΣ ΠΑΡΧΗΠΕΡΙΣΚΟΠΟΣ Η ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΗΣ ΕΡΕΡ(ΕΡ)ΜΗΝΕΙΝ ΗΤΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΑΠΟ ΚΟΛΛΑΔΑΙΟ « Similiter idem sanctus Iohannes Chrysostomus, archiepiscopus Constantinopolitanus, interpretans epistolam ad Colossenses. Inc.: ΠΙΣΑΧΙ ΗΤΕ ΠΟΤΕ ΜΑΡΕΥΩΝΙ ΘΕΝ ΘΗΝΟΥ « Verba Domini sit in vobis »; des. mutila cuni paginae nota ΦΕΛ: ΕΘΕ ΟΥ ΚΑΙ ΕΡΕΜΑΙΩΝ ΟΥΔΗ « quare clamas ad ms? » (P. G. 62, col. 359, lin. 11 fin., Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἐνοικεῖτω - col. 364, lin. 14, Τί βοᾷς πρὸς με).

38 (ff. 279-280^v) Fragmentum homilisticum complectens ff. duo (scil. duo ultima ff. fasc. 28), versus marginem externum mutilum quorum prius habet paginarum notam ΦΕΛ, alterum notam ΦΕΕ. Inc.: ΟΥΘΟΣ ΕΡΕ ΝΗ ΕΤΟΙ ΗΜΕΚΑΣ ΗΖΗΤ ΕΘΕΡΤ(ΕΡ) ΑΜΗΝ ΕΤΟΥΝΑΡΑΥΙ ΗΧΕ ΝΗΝΑΝΤ « et qui tristes sunt turbantur, quia laetabuntur misericordes »; des.: ΟΥΘΟΣ ΘΕΝ ΟΥΘΟΥΝΟΥ [... Ν]ΕΜ ΗΥ ΝΙΒΕΝ ΕΤ « st in momento... et omnia quae ».

Elenco codicum copticorum bohairicorum, opera Chrysostomo adscripti continentium, quem confecit de Lacy'o Leary, *Littérature copte (Dictionnaire d'archéologie chrétienne et de liturgie, t. IX, coll. 1609, 1610)*, ad fragmentum homiliae octavas in Matthaeum (cod. Tischendorf XXVI, ff. 5-7); alia fragmenta exhibent *Catenae in Evangelia aegyptiacae* quae edidit P. de Lagarde, Göttingae, 1886 (vide ibid. p. VI), necnon cod. Tischendorf XXVIII, ff. 8-15, Brit. Mus., Add. 14,740 A, ff. 10, 11, et Cahirenses 36, 36^{Add.}

Varia manu in marginibus adiectae sunt diversae indolis annotationes lectionum publicam homiliarum spectantes: ΩΥ « Lege », ΨΑ « Uequi-

scribiendas partes publice legendas, et c ante interrogationes (cf. Ad. Brynck, *Le Muséon*, t. XXXV, 1922, pp. 306, 307); plurium sectionum nota (ff. 51^v, 66^v, 74) signatur vocabulo COKC «Trahe» quod vocis COKC forsan respicit (cf. W. E. Crum, *A coptic dictionary*, Oxonii, 1929 sqq., p. 105); ff. 35, 110^v, in mg.: CACK (†) «Desine». F. 23^v, ad incisum OY $\text{COTE ETE POC XW AMOC}$... $\text{EPEYON EPHN A DEN NIKHON}$... est quod dicit Dominus ... erit solum in caelis, in mg. legitur COP COKC , adiecto manu recente «Manet»; f. 220^v, in mg., iuxta verba COWTEAM COKC NEPECIC ... «Audi effatum ...», legitur NAMC «Vere». Homiliae 2-37 notis $\bar{\Delta}$ - $\bar{\Delta E}$ (nota $\bar{\Delta}$ in f. 225 praetermissa, nota $\bar{\Delta E}$ resecta) et a vocibus C (= COKHCT ?) (ff. 6^v, 23, 31, 35, 45^v, 51^v, 59, 66^v, 74, 122, 122^v, 132, 136^v, 141, 153^v, 158, 166^v, 172, 179, 184^v, 188^v, 196^v, 211^v, 218, 225, 230^v, 236, 247, 256^v, 262, 267, 272^v) et $\sigma\chi\eta\phi$ vel (†) (ff. 45^v, 51^v, 66^v, 122^v) iuxta titulum; in summo f. 22^v: $\sigma\chi\eta\tau$ (†). Codicis sectiones 1-19 exscripsit Tuki in cod. Borg. copt. 119, sectionibus 10-38, in cod. Borg. copt. 111, pp. 1-579; item sectiones 1, 2, in cod. Borg. copt. 111, pp. 805-822, et sectionem 21 in cod. Borg. copt. 111, pp. 1-611.

Notae directi stilo sicco carcae plagulae membranae impressi bivas definiunt et rae lineas, transversae vero, plumbo in singulis paginis effecti, spatium marginibus etis marginalibus servatum; spatium partis scriptae est circiter mm. 305 × 105. Quotidius codex quaterniones $\bar{\Delta}$ - $\bar{\Delta E}$ (ff. 1-168, pp. $\bar{\Delta}$ - $\bar{\Delta E}$), ff. sex quaternionibus $\bar{\Delta E}$ (ff. 174, pp. $\bar{\Delta E}$ - $\bar{\Delta E}$, $\bar{\Delta E}$ - $\bar{\Delta E}$); ff. sex quatern. $\bar{\Delta E}$ (ff. 175-180, pp. $\bar{\Delta E}$ - $\bar{\Delta E}$, $\bar{\Delta E}$ - $\bar{\Delta E}$), $\bar{\Delta E}$ pro $\bar{\Delta E}$, $\bar{\Delta E}$ pro $\bar{\Delta E}$; quaterniones $\bar{\Delta E}$ - $\bar{\Delta E}$ ff. 276, pp. $\bar{\Delta E}$ - $\bar{\Delta E}$ et ff. quattuor quatern. $\bar{\Delta E}$ (ff. 277-280, pp. $\bar{\Delta E}$ - $\bar{\Delta E}$, $\bar{\Delta E}$ - $\bar{\Delta E}$). Paginarum notae appositae sunt plagulis averseis secundum numeros etiam, secundum numeros impares, in summo angulo externo folii initialis fasciculi: desiderantur notae $\bar{\Delta E}$, $\bar{\Delta E}$, $\bar{\Delta E}$, $\bar{\Delta E}$ pro $\bar{\Delta E}$; ff. 175-180^v, $\bar{\Delta E}$ - $\bar{\Delta E}$ pro $\bar{\Delta E}$ - $\bar{\Delta E}$, f. 102^v, $\bar{\Delta E}$ pro $\bar{\Delta E}$, f. 103^v, $\bar{\Delta E}$ pro $\bar{\Delta E}$, f. 220^v, $\bar{\Delta E}$ pro $\bar{\Delta E}$; quaternionum notae occupant summum angulum internum fasciculi paginis extremis. Eadem paginae extremae in medio summo mg. oxihi-tuocum vel ornamentum levi celami ductu delineata, quandoque pigmentis rubro idi obducta, inter varias inscriptiones: INC NIWNC «Iesus vita»; INC NXC ; XC NCOTC NRC ; INC NXC NIKA ; $\text{INC NXC O TC NIWNC}$; INC NXC NIWNC ; XC NC OTC ; NCOTC NRC ; NCOTC NRC ; NIKA ; ZICON ZWNC ; NC OTC ; NC OTC ; XC ; NC NCOTC NRC ; NC NCOTC NRC ; NC NCOTC NRC . Partis mediae fasciculi utraque plagula signatur ductu rubro obliquo: in mg. summo externo pro NC averseis, in imo mg. ext. pro plagulis rectis; in mediis summis plagulis averseis, nota quattuor punctis effecta; in ff. 1, 81, 88^v, 89^v, 96^v, 97^v, 104^v, 105, inscri- et paginarum atque fasciculorum notae minio exaratae sunt, alibi atramento;

(a I. S. Assemani emptus 7). Membr., mm. circiter 345 × 268, ff. 194.

pera homiletica et hagiographica e variis codicibus, ce.

ff. 1-9^v) Saec. IX, ff. 9, linn. 34.

aeonium quadraginta novem martyrum ae magi-
ni eiusque filii, sub titulo **†**ΧΙΝΣΕΜΝΙ ΗΤΕ ΝΕΝΚΑΣ ΗΝΙΑ-
ΒΑΡ ΕΤΕΝΕΡΩΑΙ ΝΩΟΥ ΑΦΟ<ΟΥ> ΠΙΛΘ ΗΘΕΛΛΟΙ ΝΕΜ ΠΙΛΑ-
ΣΗΑΝΟΣ ΝΕΜ ΠΕΡΩΗΡΙ ΕΘΟΥΑΒ · ΑΣΩΩΠΙ ΘΕΝ ΠΑΙΤΟΠΟΣ (ult. p.
194) ΦΑΙ ΗΤΕ ΠΕΝΙΩΤ ΕΘΟΥΑΒ ΑΠΠΑΤΟΦΟΡΟΣ ΑΒΒΑ ΜΑΚΑΡΙ
ΠΟΥΗΤ · ΗΣΟΥΕ ΑΠΙΑΒΟΤ ΜΕΧΙΡ ΝΑΒΡΑΦ ΝΑΒΒΑ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΕΤΟΥΜΕΝΟΣ ΕΘΟΥΑΒ ΠΙΡΕΜΧΕΒΡΟ ΜΕΝΕΣΙΝΕ · ΘΕΝ ΟΥΖΙΡΗΝΗ
ΕΠΤ ΑΜΗΝ « Depositio ossium sanctorum martyrum quorum hodie
magimus, quadraginta novem seniorum cum magistrano eiusque filio
facta est in hoc ipso monasterio (τοπος) patris nostri pneuma-
i abba Macarii Scetensis, die quinto mensis mekhir, coram abba
pne hegumeno sancto ex Gebro Menesine (E. Amélineau, *La géographie
egypte à l'époque copte*, Parisiis, 1893, p. 149). In pace Dei. Amen ».
codicem ediderunt, eum praefatione et versione gallica, Seymour de
Metrie et Eric O. Winstedt, *Les quarante-neuf vieillards de Scété*, in *Notices
sur les manuscrits de la Bibliothèque Nationale*, t. XXXIX, Parisiis,
pp. 323-358.

in summo angulo externo folii 1, sub charta nova qua refectum est,
notat: **COYĒ MMEΧ(IP)** « Die 5 (mensis) mekhir », manu recentiore
scriptum; alia manus in mg. adiecit, f. 5, ante **ΟΥΟΖ ΠΑΙΡΗ†**: **ΩΑ**
« Lege »; f. 6, ante verba **ΟΥΟΖ ΘΕΝ ΤΟΥΝΟΥ**: **ΩΩ** « Lege »; ibid.,
ante **ΟΥΟΖ ΠΙΛΑΟΣ**: **ΩΑ**; f. 8^v, ante **ΝΑΙ ΔΕ**: **ΩΩ**; f. 9, ante **ΑΦΡΗ†**
ΤΟΥ: **ΩΑ**, et ante **ΘΕΝ COYΔ**: **ΩΩ**.

codicem exscripsit R. Tuki in eod. Borg. copt. 117, ff. 103-111^v.

actus stilo sicco plagulae carnea membranae impressi quaternas definiunt scrip-
ticeas, ductus transversi, plumbo exarati, margines et columellam litteris margi-
nariis servatam; spatium partis scriptae est circiter mm. 280 × 170. Constat eodex
divisus in 10 fasciculos (ff. 1-8, pp. <Δ> - ΙΕ, in plagulis aversis secundum numeros pares notatae)
et 10 uotis destituito; fasciculi nota Δ, f. 8^v, vix apparet; insuper, in
summis internis foliorum 1 et 9, manus recentior notis ΚΕ, ΚΔ, fasciculos
notat: in summo f. 8^v, cruceula inter inscriptiones **ΙΝΘ ΗΧΩ** atque levia ornamenta,
in medio f. 9 inscriptionibus caret. Partis mediae fasciculi utraque plagula
exarata; ducta rubro in forma nexus: in imo mg. pro plagula aversa, in summo
externo pro plagula recta; in summis plagulis aversis, excepto f. 9^v, ductus leves

Bahirenses Mus. Copt. 1, 1Add, 2, 3, 3A, 37, 37Add, 48 1 et II. Cantabrigiensis bibl.
 vers. Add. 1885, 8, Lipsionses Tischendorf XXIV, ff. 3, 9, 12, 22-24, 30-33, 49,
 Tischendorf XXV, ff. 1, 4, 11-13, 15, 22, 23, 30, 31, Londineus Brit. Mus. Or. 1241
 et Maneuniones bibl. John Rylands 440, 445; specimina scripturae ediderunt II. Ily-
 nst, *Album*, tabb. XXXIII et XL 1, et H. G. Evelyn White, *The Monasteries of*
Yadi'n Natran, t. I, Neo Eboraci, 1926, tabb. III A et B, VII A necnon, in fronte
 a, specimen codicis Tischendorf XXIV, f. 49, qui codex, ut arbitrat auctor,
 vix esset circa an. D. 985. Nonnullis in subscriptionibus, ut suo loco dicitur,
 prius prodit nomen suum: Khaël, filius Matoi. Ductus stilo sicco plagulae carneae
 branae impressi sunt super quaternas scripturae lineas; ductus transversi margines
 iunt; spatium scripturae servatum est circiter mm. 300 \times 180. Constat codex qua-
 one $\bar{\alpha}$ (ff. 10-17) et foliis 6 quaternionis $\bar{\epsilon}$ (ff. 18-23, resectis duobus ultimis foliis);
 agula aversa f. 17, notas numericas $\bar{\iota}\bar{\epsilon}$ et $\bar{\epsilon}$ (sic pro $\bar{\alpha}$) pristinae manus, separat
 meum iu forma crucis, atramento delineatum, inter inscriptiones $\bar{\iota}\bar{\nu}\bar{\varsigma}$ $\bar{\pi}\bar{\zeta}\bar{\zeta}$; in
 ula recta f. 18, idem fere ornamentum, cum inscriptionibus $\bar{\pi}\bar{\alpha}\bar{\iota}$ $\bar{\pi}\bar{\zeta}\bar{\zeta}$, separat notas
 $\bar{\iota}\bar{\zeta}$; paginarum notae $\bar{\epsilon}$ - $\bar{\iota}\bar{\alpha}$ (ff. 10^v-16^v), $\bar{\iota}\bar{\nu}$ - $\bar{\kappa}\bar{\nu}$ (ff. 18^v-23^v), secundum numeros
 s iu foliis aversis appositae, sunt manus posterioris. In angulo summo interno
 7^v necnon iu margine superstitute ultimi folii aversi (resecti) quaternionis $\bar{\epsilon}$, manus
 anterior notis $\bar{\iota}\bar{\alpha}$ et $\bar{\iota}\bar{\kappa}$ fasciculos signavit. Exceptis notis numericis ff. 17^v et 18^v et inscrip-
 tionibus fasciculorum, quae sunt uncialis oblongae, codex exsatus est unciali rotunda. Prima
 tionis linea scripta est litteris grandioribus. Litterae marginales sunt mensurae inaequalis
 erisque passim maior est littera marg. α ; spatium interpunctionis signis servatum,
 d est vacuum, saepius sequitur littera solito amplior; accentus lineola simplici vel
 eto efformantur. Pigmenta rubra, crocea et viridia decorant ornamentum lineis inter-
 anexis confectum quod, titulum involvens, protrahitur in marginem externum; f. 17,
 canticum Simeonis, levo ornamentum postea, ut videtur, adiectum. Tituli verba
 ma $\bar{\alpha}\bar{\iota}\bar{\tau}\bar{\epsilon}$ $\bar{\Phi}\bar{\tau}$ $\bar{\alpha}\bar{\mu}\bar{\nu}\bar{\nu}$ adiecta sunt scriptura gracili oblonga; pluribus iu foliis, litteras
 ai deletas atramento restituit manus recentior. F. 10, in imo margine: $\bar{\rho}\bar{\omega}\bar{\nu}$.

3 (ff. 24-34^v) Saec. X in., ff. 11, lin. 33-35.

Sermo s. Iohanni Chrysostomo adscriptus de Michaelē
 archangelo, de divina misericordia et de latrone paeniten-
 te, sub titulo $\alpha\gamma\lambda\omicron\varsigma\epsilon\varsigma\epsilon\alpha\gamma\tau\alpha\omicron\upsilon\omicron\gamma\ \bar{\alpha}\chi\epsilon\ \bar{\pi}\alpha\tau\iota\omicron\varsigma\ \bar{\iota}\omega\bar{\alpha}\bar{\nu}\bar{\nu}\bar{\eta}\bar{\varsigma}$
 $\bar{\iota}\chi\bar{\rho}\bar{\varsigma}\bar{\varsigma}\bar{\omicron}\bar{\varsigma}\bar{\tau}\bar{\omicron}\bar{\mu}\bar{\omicron}\bar{\varsigma}\ \alpha\gamma\bar{\omicron}\bar{\varsigma}\ \bar{\pi}\alpha\rho\chi\eta\bar{\nu}\bar{\epsilon}\bar{\pi}\bar{\iota}\bar{\varsigma}\bar{\kappa}\bar{\omicron}\bar{\nu}\bar{\omicron}\bar{\varsigma}\ \bar{\alpha}\bar{\tau}\bar{\epsilon}\ \bar{\kappa}\omega\bar{\varsigma}\bar{\tau}\bar{\alpha}\bar{\nu}\bar{\tau}\bar{\iota}\bar{\nu}\bar{\omicron}\bar{\nu}$
 $\bar{\nu}\bar{\delta}\bar{\iota}\bar{\varsigma}\ \bar{\epsilon}\bar{\pi}\bar{\iota}\bar{\nu}\bar{\iota}\bar{\varsigma}\bar{\tau}\ \bar{\alpha}\bar{\rho}\chi\eta\bar{\gamma}\bar{\alpha}\bar{\gamma}\bar{\tau}\bar{\epsilon}\bar{\lambda}\bar{\omicron}\bar{\varsigma}\ \bar{\epsilon}\theta\bar{\omicron}\bar{\nu}\bar{\alpha}\bar{\beta}\ \bar{\mu}\bar{\iota}\chi\bar{\alpha}\bar{\nu}\bar{\delta}\ \bar{\pi}\bar{\alpha}\bar{\rho}\chi\eta\bar{\varsigma}\bar{\tau}\bar{\rho}\bar{\alpha}$
 $\bar{\nu}\bar{\eta}\bar{\varsigma}\bar{\omicron}\bar{\varsigma}\ \bar{\alpha}\bar{\nu}\bar{\alpha}\bar{\nu}\bar{\iota}\bar{\Phi}\bar{\nu}\bar{\omicron}\bar{\iota}\ \bar{\nu}\bar{\epsilon}\bar{\mu}\ \bar{\epsilon}\theta\bar{\epsilon}\ \bar{\tau}\bar{\mu}\bar{\epsilon}\bar{\tau}\bar{\mu}\bar{\alpha}\bar{\iota}\bar{\rho}\bar{\omega}\bar{\mu}\bar{\iota}\ \bar{\nu}\bar{\epsilon}\bar{\mu}\ \bar{\nu}\bar{\iota}\bar{\mu}\bar{\epsilon}\bar{\tau}$
 $\bar{\iota}\bar{\alpha}\bar{\nu}\bar{\theta}\bar{\eta}\bar{\nu}\bar{\eta}\bar{\varsigma}\ \bar{\alpha}\bar{\tau}\bar{\epsilon}\ \bar{\Phi}\bar{\tau}\ \bar{\alpha}\bar{\gamma}\bar{\varsigma}\bar{\alpha}\bar{\chi}\bar{\iota}\ \bar{\lambda}\bar{\epsilon}\ \bar{\omicron}\bar{\nu}\ \bar{\epsilon}\theta\bar{\epsilon}\ \bar{\pi}\bar{\omicron}\bar{\iota}\bar{\nu}\bar{\omicron}\bar{\iota}\ \bar{\epsilon}\bar{\tau}\bar{\alpha}\bar{\gamma}\bar{\alpha}\bar{\gamma}\bar{\nu}\bar{\varsigma}\ \bar{\varsigma}\bar{\alpha}$
 $\bar{\nu}\bar{\iota}\bar{\nu}\bar{\alpha}\bar{\mu}\ \bar{\alpha}\bar{\nu}\bar{\epsilon}\bar{\nu}\bar{\omicron}\bar{\varsigma}\ \bar{\iota}\bar{\nu}\bar{\varsigma}\ \bar{\pi}\bar{\zeta}\bar{\varsigma}\ \bar{\delta}\bar{\epsilon}\bar{\nu}\ \alpha\gamma\bar{\epsilon}\bar{\rho}\bar{\eta}\bar{\rho}\bar{\eta}\bar{\nu}\bar{\eta}\ \bar{\alpha}\bar{\tau}\bar{\epsilon}\ \bar{\Phi}\bar{\tau}\ \bar{\alpha}\bar{\mu}\bar{\nu}\bar{\nu}$ « Sermo
 aem habuit sanctus Iohannes Chrysostomus, archiepiscopus Constanti-
 nopolitanus, de magno archangelo Michaelē, summo militiae duce caele-
 stium, et de divinis hominum dilectione et misericordiis; locutus est

praeterea de latrone crucifixo ad dexteram Domini nostri Iesu Christi pace Dei. Amen ».

Codicem edidit, cum praefatione et versione gallica, I. Simon, *He copte inédite sur S. Michel et le Bon larron, attribuée à S. Jean Chrysostome*, in ephemeride *Orientalia*, t. III, Romae, 1934, pp. 217-242.

F. 24, in summo mg., manu posteriore: **COPIE ΜΑΛΛΙΧΙΡ ΔΕΝ ΑΒΕΝΟΦΕΡ** « Die 12 (mensis) mekhir; in abba Benofer »; f. 26^v, in mg., eadem scriptura qua titulus, adiecta sunt verba **Α ΦΡΗ ΟΥ ΕΡΑΤ ΤΡΟΛΗ ΤΗΡΕ** prius mendose scripta f. 27^v, linn. 1-3 nbi deinde additis in mg. externo: **ΨΩΥΤ** « Mendum », in mg. vero interno: « Desine » et paulo infra, ad. lin. 4: **ΩΥ** « Lege ». Item, ex indu magna ex parte deletae sunt folii 28^v lineae 4-13: **ΠΙΛΑΤΩ ΗΘΕΤΑ ΕΤΑΙΡΗ ΕΡΟΦ** quibus refertur apparitio Michaelis undecima, scil. Constantino; ad locum deletum, in mg. externo, duplex legitur nota: **ΦΑΙ ΕΒΟΛ ΑΠΕΡΩΨΥ Χ[Ε] ΕΤΕΙΛ ΗΘ[Υ] ΜΕΘΟΝΥΧ [ΠΕ] ΩΥ ΠΙΛΑΤΩ ΗΘΕΤΑ ΕΤΕ** **COPIE ΝΑΘ[ΩΥ] ΠΕ** « Relinque hoc, ne legas quum undecim (scil. undecima apparitio) sit mendax; lege duodecim vicem, quae est die duodecimo athōr (apparitionem scil. sub patriarcha Eumenio) »; **ΕΥΜΕΝΙΟΣ ΕΤΟΙ ΗΨΟΡΗ ΕΚΩΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΕΒΟΛ** « Quum Eumenius sit prior Constantino, reliquit Constantinum »; ibid, in mg., ad narrationem duodecimae apparitionis **ΩΥ** « Lege »; f. 31, post nuntiatum sermonem de latrone, in mg. « Desine »; paucae correctiones in ipso textu. F. 26^v, in mg., f. 27, H, Z, cuius rei ratio non apparet.

Codicem exscripsit R. Tuki in cod. Borg. copt. 111, pp. 621-637

Codex ab eodem librario Matoj exaratus est ac codices Vaticani coptici 64^v, 66¹, Cahirenses Mus. copt. 10, 10A⁴⁴, 19, 19A⁴⁴, 52, 63, Lipsienses Tischendorf XI ff. 4, 7, 8, 14, 25-27, Tischendorf XXVIII, ff. 5-7, Mancuniensis bibl. John Rylands 437; specimina scripturae phototypice edita vide ap. H. Hyvernat, *Album*, tabb. X et XXXVII, H. G. Evelyn White, *The Monasteries of the Wadi 'n-Natran*, t. I, Eboraci, 1926, tabb. IV B, VII B, X A et XIV A. Codicis lineas binas scripturae nunt ductus stilo sicco plagulae carneaе membrane impressi dum plumbo delunt margines et, interdum, columellae litteris marginalibus servatae; spatium scripturae est circiter min. 270 × 165. Complectitur codex quaternionem A (ff. 24-31, pp. 62-67) et folia tria ternionis B (ff. 32-34, pp. 17-18). Titulum, foliorum et fasciculorum notae, inscriptiones **ΙΩ** in summis plagulis averseis, invocationes **ΙΩ** **ΝΥ** (f. 3) **ΝΑΙ** **ΝΑΙ** « miserere nostri » (f. 32), exaravit calligraphus unciali oblonga, texture unciali rotunda venusta; accentus offormantur tum levi lineola tum puncto in lineola curvata producta; signat vocem coarctatam **Φ** **+** lineola convexa. Inscriptiones

parat crux lineis inter se innexis atramento effecta; partis mediae fasciculi $\bar{\alpha}$ utraque in signatur levi cruce atramento delineata; in imo mg. pro plagula aversa, in summo pro plagula recta. Titulum circumdat ornamentum lineis inter se innexis confectum, totum pigmentis rubro et croceo; iisdem coloribus illita est littera initialis homiliae lineae prima caeteras mensura excedit punctaque praebet rubra quibusdam litteris caret textus interpunctionis signis praeterquam in fine paragraphi quartae f. 27^v paragraphi tertiae f. 29; f. 26, linn. 1-4, inter particulam $\pi\epsilon\alpha\iota$ et nomen sequens, m. c.; ibidem, sicut in ff. 24^v, 25^v, 31, 32^v, post singula enumerationis membra sequitur spatium vacuum; insuper plurima exhibet spatia vacua non tantum inter bula, verum etiam inter vocabulorum syllabas, maxime in penultima paragraphi lineae.

4 (ff. 35-64^v) Saec. X-XI, ff. 30, linn. 30-33.

Martyrium sancti Eusebii, filii Basilidis, sub titulo $\mu\alpha\rho\tau\upsilon\rho\acute{\iota}\alpha\ \pi\tau\epsilon\ \pi\alpha\theta\lambda\omicron\phi\omicron\rho\omicron\varsigma\ \omicron\gamma\omicron\varsigma\ \pi\tau\epsilon\ \pi\epsilon\pi\omicron\varsigma\ \pi\acute{\iota}\varsigma\ \pi\alpha\tau\iota\omicron\varsigma\ \epsilon\upsilon\epsilon\phi\epsilon\iota\omicron\varsigma\ \pi\acute{\omega}\nu\eta\rho\iota\ \nu\beta\alpha\varsigma\iota\lambda\iota\tau\eta\varsigma\ \mu\alpha\rho\tau\upsilon\rho\acute{\iota}\alpha\ \tau\eta\lambda\alpha\tau\eta\varsigma\ \epsilon\tau\alpha\varsigma\chi\omicron\kappa\varsigma\ \epsilon\beta\omicron\lambda\ \pi\omicron\varsigma\omicron\upsilon\kappa\bar{\iota}\ \mu\pi\iota\alpha\beta\omicron\tau\ \mu\epsilon\chi\iota\rho\ \epsilon\iota\varsigma\ \omicron\upsilon\gamma\epsilon\rho\eta\eta\eta\ \pi\tau\epsilon\ \Phi\bar{\iota}\ \acute{\alpha}\mu\eta\eta$ « Martyrium athlophori et nobilis et maris Domini nostri Iesu Christi, sancti Eusebii, filii Basilidis stratelatis, ad consummavit die vigesimo tertio mensis mekhir. In pace Dei. Amen ».

Codicem edidit cum versione gallica H. Hyvernat, *Les actes des martyrs d'Égypte*, t. I, Parisiis, 1886, pp. 1-39.

In summo f. 30, manu posteriore: $\varsigma\omicron\upsilon\kappa\bar{\iota}\ \acute{\alpha}\mu\epsilon\chi\iota\rho$ « Die 23 (mensis) mekhir »; paucae occurrunt in textu emendationes diversarum manuum.

Codicem exscripsit R. Tuki in cod. Borg. copt. 117, ff. 265-284.

Ductus stilo sicco plagulae carueae membranae impressi binas definiunt scripturae eas necnon marginum spatium; spatium partis scriptae est circiter min. 265 × 175. tinet codex, praeter f. 35, quaterniones $\bar{\alpha}$ - $\bar{\gamma}$ (ff. 36-59, pp. < $\bar{\alpha}$ > - $\bar{\alpha}\mu\eta$) et 5 ff. priora quaternionis $\bar{\Sigma}$ (ff. 60-64, pp. $\bar{\alpha}\bar{\epsilon}$ - $[\bar{\pi}\eta]$); paginarum notae apponuntur iuxta numeros pares plagulis aversis necnon secundum numeros impares initio fasciculorum $\bar{\alpha}$ - $\bar{\Sigma}$: fasciculorum paginas extremas, praeterquam in f. initiali, in summo mg. signant ornata lineis inter se innexis effecta quorumque pigmenta fere evanuerunt, inter inscriptiones $\pi\epsilon\ \pi\alpha\theta\epsilon$, $\pi\acute{\iota}\varsigma\ \pi\alpha\theta\epsilon$, $\pi\acute{\omega}\varsigma\ \pi\alpha\theta\epsilon$, $\pi\acute{\omega}\varsigma\ \pi\alpha\theta\epsilon$, $\pi\acute{\omega}\varsigma\ \pi\alpha\theta\epsilon$, varie distributas. Ornamenta, lineis inter se innexis effecta pigmentisque rubro, croceo et viridi obducta, decorant folium et mg. externum folii 36 cuius imum mg. signant rami pigmentis viridi et rubro; iisdem coloribus pictae sunt littera initialis praegrandis atque imago crucis folii 35^v ad, licet extra seriem quaternionum positum, ad codicem pertinet; f. 57, initium paragraphi $\epsilon\upsilon\epsilon\phi\epsilon\iota\omicron\varsigma\ \bar{\alpha}\epsilon\ \bar{\omega}\alpha\omega$... signant littera marginalis praegrandis et, in mg. externo, ornamentum atramento delineatum; simile ornamentum in imo mg. folii 62; in imo mg. f. 41^v, tres cruculae punctis effectae; in summo mg. f. 48, crucula atramento delineata. Textus linea prima, cui infixae sunt puncta rubra, caeteras mensura excedit;

α. : **ΑΥΦΙΡΙ ΝΕΜΑΝ ΕΘΒΕ ΟΥΔΙΑΚΩΝ ΜΠΙΣΤΟΣ** « Narratum est
diacono fideli »; des. : **ΑΥ† ΩΟΥ ΜΦΗ ΕΤΙΡΙ ΝΗΙΩΦΗΡΙ ΘΕΝ**
ΟΥΑΒ ΗΤΑΩ ΠΕΝΘ ΟΥΟΖ ΠΕΝΝΟΥ† ... ΔΜΗΝ « gloriam dederunt
facit mirabilia in sanctis suis, Domino nostro et Deo nostro ...
Occurrunt in textu complures emendationes varii calami.
Ilicem exscripsit R. Tuki, in cod. Borg. copt. 122, ff. 393-409.

ex eiusdem manus est ac codex Vat. 58⁴, immo, quamvis propria sit singularum
enumeratio, communem praebet cum ipso fasciculorum seriem. Incipit a tribus
imis quaternionis Δ (ff. 65-67, pp. <Δ> - Ε); sequuntur quaternio ε (ff. 68-75,
κΔ) et ff. tria fasciculi Ε (ff. 76-78, pp. <κΕ> - κΝ); nota κΕ est posterioris
sicut, in f. 76, nota fasciculi Ε, quae est tamen manus diversae; pristinae
est nota Ε in f. 78^v. Inscriptiones πΘΦ ινΘ πΧΘ (f. 67^v), πΘ ΧΘ (f. 68),
ε πΧΘ (f. 76^v), πΘ [ΧΘ] (f. 78^v) separant ornamenta lineis inter se innexis
quorum pigmenta fere evanuerunt; prima plagula fasciculi Ε inscriptione et
multo caret. Inter pigmenta quibus obducta fuerunt ornamentum tituli et littora
praegrandis, iam solae color viridis nitide apparet; punctis rubris tactae sunt
reliquis ampliores lineae primae. Vestigia interpunctionis apparent in f. 65^r
in plagulis extremis fasciculorum, praeterquam in f. 78^v; ff. 69^v, 70^v, 73, in
margine, cruculae atramento dolineatae. Tituli litterae ητε †εσα, madore
letae, alia manu refectae sunt unciali oblonga.

78^r, nota lectoris: **επε πμωυ πλωροεος πλδιακων κτ(ε) †εγααρι(α**
μεμαν τρεπεν μω εσεδ ΔΜΗΝ « Benedictio Dorothei, diaconi Isauriae, sit
in omnibus in aeternum. Amen ».

(ff. 79-89^v) Saec. X med., ff. 11, lian. 29-32.

Martyrium sancti Polycarpi, sub titulo **ΦΑΡΤΥΡΟΛΟ-**
ΜΦΗ ΕΘΟΥΑΒ ΝΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΟΥΟΖ ΜΜΑΡΤΥΡΟΣ ΗΤΕ ΠΧΘ
Α ΠΟΛΙΚΑΡΠΟΣ ΦΜΑΘΗΤΗΣ ΗΝΙΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΕΤΑΩΧΟΚΣ ΕΒΟΛ
ΕΚΘ ΜΠΙΑΒΟΤ ΜΕΧΙΡ ΘΕΝ ΟΥΖΙΡΗΝΗ ΗΤΕ Φ† ΔΜΗΝ « Mar-
tyrium sancti episcopi et martyris Christi, abba Polycarpi, discipuli
olorum, quod consummavit die vigesimo nono mensis mekhri. In pace
Amen ».

Dodicem edidit, cum versione gallica, E. Amélineau, *Les actes coptes*
martyre de St. Polycarpe, in ephemeride *Proceedings of the Society of*
Archaeology, t. X, Londini, 1888, pp. 391-417; textum ediderunt
alestri et H. Hyvernat, *Acta martyrum*, t. II, in *Corpus scriptorum*
Christianorum orientalium, Scriptores coptici, textus, ser. III, t. II, Parisiis,
1902, pp. 62-72. Cf. etiam H. E. Winlock et W. E. Crum, *The monastery*
of Piphanius at Thebes, t. I, Neo Eboraci, 1926, p. 205.

In summo margine plagulae initialis adiectum est manu posteriori **corke** « Die 29 » et, alia manu: **θεν τπαροεγγ** « In Virgine »; f., in mg., c ante interrogationem; pancae occurrunt in textu emendationis varii calami.

Codicem exscripsit R. Tuki in cod. Borg. copt. 122, ff. 409^v-422.

Codex ab eodem librario exaratus est ac cod. Vat. copt. 58² communemque praedolem palaeographicam. Complectitur codex: folia quinque ultima quaternionis (ff. 79-83), cum vestigiis trium foliorum resectorum ante f. 79, necnon folia sex quaternionis (8) cuius duo folia postrema pertinent ad codicem sequentem (Vat. 5). Fasciculorum notae pristinae vel erasae vel nova nota superscripta caucellatae praeter notam **κ**, in margine interno f. 83^v, quae adhuc apparet sub nota suffecta folium 84, in margine interno, habet fasciculi notam **τ** (sic) manus posterioris. Panarum notae pristinae, secundum numeros pares foliis aversis appositae, appar sub notis suffectis in ff. 79^v-83^v (**κ**-i) et, absque nota superscripta, in f. 84 (**ρ****ε** [sic], **ρ****ε****ε**); notae folii 84 spectant paginarum enumerationem codici sequenti communem, quam manus posterior ita complerit: **ρ****π****δ** - **ρ****ε** (ff. 79^v-83^v): **ρ****ε****τ** - **ρ** (ff. 85^v-89^v, nota **ρ****ε****ε** incuria omissa). Ff. 83^v, 84, ornamenta fasciculorum, fere in cod. Vat. copt. 58², inter inscriptiones **π****ε** **π****ε****ε**, **κ****α****ι** **κ****α****ι** « miserere nostri ». Titul f. 79 decorat leve ornamentum coloribus rubro et viridi obductum.

7 (ff. 90-107^v) Saec. X med., ff. 18, linn. 29-32.

Encomium sancti Macrohii, episcopi urbis Psati auctore Mēna, eiusdem urbis episcopo, sub titulo **ο****υ****ε****τ****κ****ω****μ****ι****κ****ι****ς** **ε****α****ρ****τ****α****ο****υ****ο****υ** **η****ν****ε** **α****β****β****α** **μ****η****ν****α** **π****ι****ο****ς****ι****ω****τ****α****τ****ο****ς** **ν****ε****π****ι****σ****κ****ο****π****ο****ς** **η****ν** **τ****π****ο****λ****ι****ς** **ι****μ****μ****α****ι****ζ****υ****ρ****ς** **π****ω****α****τ** **ε****π****ι****α****γ****ι****ω****τ****α****τ****ο****ς** **ο****υ****ο****ς** **η****ν****τ****ρι****ς****μ****α****κ****ρ****ο****ι** **η****κ****ω****τ** **η****τ****α****ν** **π****ι****ά****τ****ι****ο****ς** **α****β****β****α** **μ****α****κ****ρ****ο****ι** **ν****ε****π****ι****σ****κ****ο****π****ο****ς** **ο****υ****ο****ς** **π****ι****μ****α****τ****η****ρ****ο****ς** **η****τ****ε** **τ****α****ι****π****ο****λ****ι****ς** **ν****ο****υ****ω****τ** **π****ω****α****τ** **θεν** **ν****ε****ρ****ο****υ** **η****τ****ε** **ν****ε****ρ****η****ρ****ι****ς** **μ****ε****γ****ι** **ε****τ****τ****α****ι****ν****ο****υ****τ** **ε****τ****ε** **ο****υ****κ****ε** **μ****η****τ****α****β****ο****τ** **φ****α****μ****ε****ν****ω****ς** . **θεν** **ο****υ****ρ****η****ρ****ι****ς** **η****τ****ε** **φ****τ** **α****μ****η****ν** « Encomium quod protulit abba Mēna, sanctissimus episcopus urbis Christum amantis Psati, in sanctissimum et ter beatum patrem nostrum sanctum abba Macrobiū, episcopum et martyrem eiusdem huius urbis Psati, in die commemorationis eius gloriosae, seu die secundo memoriam. In pace Dei. Amen ».

Textum edidit, cum versione gallica, H. Hyvernat, *Les actes des martyrs de l'Égypte*, t. I, Parisiis, 1886, pp. 225-246.

Diversarum manuum sunt notae marginales: ff. 94, 100, 101^v, **ω** « Usque ad »; ff. 94^v, 102, **ω****ω** « Lege »; c ante interrogationes passim f. 107^v, **κ****ε****ρ****κ****ε****ρ** « Protrahe » (cf. W. E. Crum, *A coptic Dictionary*, Oxon

sqq., p. 329); f. 91, in mg. ext., n (†); ff. 95^v, 96^v, 98^v, 99^v, 100^v, 106^v, initia orationum cruce signantur.

Codicem exscripsit R. Tuki in cod. Borg. copt. 122, ff. 422^v-445.

Codex ab eodem librario exaratus est ac codd. Vat. copt. 58^a et Vat. copt. 58^b unumque praebet indolem palaeographicam. Complectitur codex duo folia ultima unionis codicis praecedentis (ff. 90, 91) et duos quaterniones integros (ff. 92-107); nae manus adhuc apparent fasciculorum notae i (f. 91^v), iā (ff. 92, 99^v), iē (ff. 100, paginarum notae pōē (f. 91^v), pōz, pōñ (f. 92^v), pñ (f. 93^v), pqb, pqr (ff. 99^v, 103^v); posterioris manus nunt notae fasciculorum, pristinis ex parte superatae, iā (f. 91^v), iē (ff. 92, 99^v), iñ (ff. 100, 107^v) et notae paginarum pōē - cñ 99^v-107^v, notis pñ - <pqb> incuria praetermissis; insuper, notis kā (f. 91^v), kñ (f. 107^v), in summo margine interno, alia manus fasciculos signavit. Ff. 97^v, 99^v, 100, 107^v, litteras semi deletas refecit manus recentior. F. 90 phototypice a H. Hyvernat, *Album*, tab. XXXIII.

8 (ff. 108-122^v) Saec. IX-X, ff. 15, linn. 32-34.

Sermo Zachariae, episcopi urbis Shōou, de paenitentia, sub titulo ομοιως κε λογος υπαρακλητικός· ήτε παικαθάρωτ· ήτε ψμετεγεβης· πενωτ εθουαδ αββα ζαχαρια· πικκοπος ήτε ψπολις ιμαιχρς cθωov· εαηταουγο ηαρεη τεεπολις· εεθωρς (sic, pro εεθωρεμ) ιμωov· εταcθωov ζα· ψεν πορζητ τηρη· ουορ παρηψ ήcενορεμ εββα ζα περ· οητ· κε ουηι γαρ α ουθακατικον ερηητς· ήψωπι πε ψεν ιμαι· εερεψωρη ήταχρωov ιπαρηψ· κε ήνεερεορ ουov ρωov· εαηχχω εβρη ηζηητq ήτρητορη ήνη εταχ· ωπι ήκρημηνηεν « Similiter alius sermo exhortatorius eiusdem doctopietatis, sancti patris nostri abba Zachariae, episcopi urbis Christumantis Shōou, quem habuit coram civibus suis, exhortans eos ut se conterent ad Deum toto corde suo et sic servarentur ab ira eius — iam enim talis morbus coeperat grassari multis in locis —, praevis eos ita firmans, eos quoque attingat, introducendo huic (sermoni) historiam rerum quae siderunt Ninivitis ».

Sermonem cum praefatione et versione gallica edidit H. de Vis, *Homies coptes de la Vaticane*, t. II, in *Coptica*, t. V, Hauniae, 1929, pp. 31-57; admodum homiliae fragmentum bohairicum servatum est in codice copt. n. 65 saeculi coptici in Cahira Vetere, vide Arn. van Lantschoot, *Allocution de mothée d'Alexandrie*, in ephemeride *Le Muséon*, t. XLVII, 1934, p. 24, 29. Codex desinit mutilus: ήψμετορπο ήαθ[...]

In margine externo f. 108, manu posteriore scriptum est: ΠΙΤ̄ ΝΕΣ̄
 ΝΤΕΝΙΝΕΥΗ: ΘΕΝ ΤΣΚΗΝΗ ΙΑΗΤ « Dies tres Ninive. In tabern.
 medio ». ff. 116, 117, 118*, in mg. externo, littera c ante interrogati-
 ff. 115v, 120v, 122, paragraphi initium signant in mg. externo tres di-
 transversi ductu directo divisi.

Codicem exscripsit R. Tuki in cod. Borg. copt. 111, pp. 686-70.

Codex eundem prodit amanuensem (scil. Khaï, cf. f. 194) ac codices Vaticanæ
 5812, 614, 6212, 668* et Cahirensis Musaei coptici 7, 8, 7-8Add.; specimina scripturae h-
 vido ap. H. G. Evelyn White, *The Monasteries of the Wadi 'a Natra*, t. 1, Neo Rb.
 1926, tabb. II A et B. Ductus stilo sicco plagulae carneaе membranæ impressi defi-
 niti margins tui binas scripturae lineas; spatium scripturae servatum est ei
 mm. 270 × 175. Coniunct codex quaternionem A (ff. 108-115, pp. 1A) - 1E) et septem ff.
 ternionis B (ff. 116-122, pp. 1F - 5), cum vestigiis folii octavi resecti; inter notas 1F
 (f. 115v) atque B et 1E (f. 116), leguntur inscriptiones 1NE ΠΣΣΕ (f. 115v) et NA
 « miserere nostri » (f. 116) cum ornamento in forma crucis ductibus inter se inuexis ex
 in caeteris foliis aversis, inscriptiones 1NE in summo margine. Partis mediae fascicul.
 (ff. 111v, 112, 119v, 120) utraque plagula signatur ductu curvo atramento effecto; in
 mg. externo pro plagula aversa, in summo mg. externo pro plagula recta; paginarum
 leguntur pro more secundum numeros pares in foliis aversis, addita nota 1E initio
 culi B. Codex integro exaratus est unciali rotunda praeter inscriptiones et notas a
 ricas, linea prima textus litteris solito maioribus; accentus levi ductu constant. 11.
 111v, litteras fere deletas atramento restituit manus posterior. Titulum includit orna-
 tum in forma ramorum, rubri, viridis et crocei coloris. Interpunctionis signa, pe-
 litterae marginali ω (f. 114) necnon litteris o et φ quandoque infixae, pars sinistra lit-
 maioris a (passim), ductus qui signant seriem viliorum in ff. 120v, 121, et eundem
 nonnullae minio sunt effecta.

9 (ff. 123-160v) Saec. X med., ff. 28, linn. 31-35.

Sermo in Psalmum 6, sancto Iohanni Chrysosto-
 adscriptus, sub titulo ΟΥΛΟΓΟΣ ΝΤΕ ΠΙΑΤΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΙΧ-
 COCTOMOS ΟΥΟΖ ΠΙΑΡΧΗΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΝΤΕ ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟ-
 ΕΑΧΟΖ ΕΓΕΡΕΜΗΝΕΥΙΝ ΙΠΙΜΑΘΕ ΙΨΑΛΛΜΟΣ ΕΤΑΔΤΑΟΥ
 ΔΕ ΘΑΧΕΝ ΤΗΝΚΤΙΑ ΕΘΟΥΑΒ ΘΕΝ ΟΥΖΙΡΗΝΗ ΝΤΕ ΦΤ̄ ΑΜΗ
 « Sermo sancti Iohannis Chrysostomi, archiepiscopi Constantinopolitani
 quem dixit interpretans Psalmum sextum; eum autem protulit ante
 etum ieiunium. In pace Dei. Amen ».

Ino.: ΟΥΠΕΤΕΩΣΕ ΠΕ ΕΘΡΕ ΤΑΡΧΗ ΝΤΗΝΚΤΙΑ ΕΘΟΥΑΒ ΜΗ
 ΘΕΝ ΟΥΤΟΥΑΟ « Aequum est ut initium ieiunii sancti sit in munditia
 des.: ΝΤΕΝΨΩΠΙ ΠΡΕΘΒΙ ΧΑΛΟΛΙ ΣΙΤΕΝ ΠΙΧΩ ΕΒΟΛ ΝΤΕ ΝΤ-

misericordiar eius. Amen. (An.) martyrum 821 (= au. D. 1104-1105) « تَابِعْ بِدَسْ | غُفْرَ
 بِسَالُوتِ مَنْ قَرَأَهُ اَوْ قَرَأَ. عَلَيْهِ اَمِين. » Psalms cautor. Ignosce oī, In
 culpas et peccata eius pro precibus lectoris vel auditoris. Amen ». F. 123, in imo in
 gine: ٢٤.

10 (ff. 151-159^v). Saec. X med., ff. 9, linn. 29-31.

Homilia s. Iohannis Chrysostomi in Ps. 38, sub titulo
 ΟΥΛΟΓΟΣ ΕΑΓΓΕΛΙΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΙΣΤΙΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
 ΟΥΛΟΓΟΣ ΠΑΡΧΗΝΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΗΤΕ ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΕΠΙΡΗΤΟΝ ΕΤΕΙ
 ΠΙΣΤΙΝ ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΧΕ ΠΛΗΝ ΑΥΘΕΡΕΩΡΑΝ ΝΕΦΕΛΗΝ ΟΥΧΕ ΡΩΜΗ
 ΝΙΒΕΝ ΕΤΟΝΘ ΘΕΝ ΟΥΛΙΡΗΝΗ ΗΤΕ ΦΥΛΙΝ « Sermo quem prae-
 tulit sanctus Iohannes Chrysostomus, episcopus Constantinopolitanus
 (litt. Constantini), de verbo quod est in Psalmo trigesimo octavo: 'Ve-
 rumtanien turbati sunt in vanum omnes homines viventes'. In pace Dei
 Amen ».

Ine.: ΕΘΩΡΕΙ ΝΟΥΘΡΗ ΗΡΕΙΤΑΡΕ ΤΕΒΤ <N> ΧΕ ΟΥΛΑ ΨΗΚ ΘΑ-
 ΤΕΝ ΦΙΟΥ « Invitat piscatorem piscantem locus profundus sub mare »
 des. (mutilus, deficiente saltem doxologia): ΑΝΟΚ ΠΕ ΕΤΑΡΕΤΕΝ {N} ΔΕ
 ΝΗ « ego sum cui hoc fecistis » (P. G. 55, col. 559, προτρέπεται και ελε-
 πος βύθιος ἀλυσά — col. 561, ἐμοὶ ἐποιήσατε, adiecta nota »: « Reg. unus ἐπ-
 ἐποιήσατε, εἶπεν ὁ Χριστός. Ὁ ἡ δόξα, etc., et sic claudit Homiliam »).

In summo f. 151, manu rudi: ΠΙΣΑΒΒΑΤΟΝ ΗΤΕ ΠΙΜΟΥΡ ΕΘΟΥ
 « Sabbatum ieiunii »; ff. 157^v, 158^v, in mg.: C, ante interrogationem; paucae
 emendationes in textu.

Codicem exscripsit R. Tuki in cod. Borg. copt. 122, ff. 486-497.

Codex eiusdem amanuensis est ac codices Vaticani coptici 58² (vide p. 386), 58³, 58⁷, com-
 munemque praebet cum ipsis indolom palaeographicam. Constat quaternione K (ff. 151-159^v,
 pp. <K> — 1E) et folio primo quaternionis B (f. 159, pp. 1E, 1B) cuius desideratur f. se-
 cundum (pp. 1C, K) ut liquet ex paginarum enumeratione homiliae sequentis quae
 eiusdem est manus; iustitiae manus sunt paginarum notae B (f. 151^v), H (f. 154^v),
 1E (f. 158^v), 1E (f. 159) et fasciculorum notae K (f. 158^v), B (f. 159; nota K in summo
 ang. interno f. 151, licet antiqua, videtur esse manus diversae); manus posterioris sunt
 paginarum notae reliquae, secundum numeros pares plagulis aversis appositae; insuper
 notae K (f. 151) et 1E (f. 159) manus recentior fasciculos in summo angulo interno
 signavit. Ornamentum tituli (f. 151) ut in cod. Vat. copt. 58², ad coloribus rubro et
 croceo obductum.

I (ff. 160-177*) Saec. X med., ff. 18, linn. 28-31.

Homilia sancti Iohannis Chrysostomi in Ps. 50, sub
 οὐλογοῦς ἐαχταστοῦ ἦκε πιάτιος ἰωαννης πυχρικο-
 ρος οὐοῦ πιαρχη(πιαρχη)πισκοπος ἡτε κωσταντινου-
 ρος εἶβε πιμαρῆ μψαλμος θεν οὐρρηνη ἡτε φῆ ἀμην
 no quem protulit sanctus Iohannes Chrysostomus, archiepiscopus
 antinopolitanus, in Psalmum quinquagesimum. In pace Dei. Amen ».
 ne.: εἰσαρε νicaθo τενωνον θεν τονερω εἴφγcis ἡτε
 κερρωβ « Artifices imitantur arte sua naturam operarii »; des.: φη
 περελμονι ἡτερεπιθυμια ἡτε πιωμα αελμονι ἡτοτε
 πθυμια ἡτε πιμων οὐοῦ εἶολ ριτεν τωρη νεπι-
 α αεμι κε τπιθυμια ρωοῦ εἶβε φαι αεμονι ἡτοτε
 αρνοντ εἶτ ὡοῦ οὐοῦ εἶβε ρμοτ ἡτοτε μπεοτ...
 n « qui non cohibuit concupiscentiam corporis cohibuit concupiscen-
 tiam aquae (cf. II Reg. 23, 15 sqq.) et ex prima concupiscentia novit
 concupiscentiam esse malam, quare cohibuit concupiscentiam secundam,
 am tribuens et gratiam agens Domino nostro ... Amen » (P. G. 55,
 565, Οἱ ζωγράφοι μιμνῶνται τῇ τέχνῃ τὴν φύσιν — col. 574, lin. 15, 'Ο
 των ἐπιθυμῶν, ὕδατος οὐκ ἐπιθυμεῖ· μάλλον δὲ ἐπεθύμει, ἐκράτει δέ. Οὐ γάρ
 ὅτι ἐκτός ἦν τῆς ἐπιθυμίας, ἀλλὰ τῇ φιλοσοφίᾳ περιεγένετο τῆς ἐπιθυμίας,
 ἢ ἡψατο).

Codicis textus graecum non verbotenus sequitur caretque perieopis
 ullis quae in codice Vat. copt. 61, ff. 210-216^v, unde exscriptus est,
 s. γα « Usque », ωγ « Lege », ut praetermittendae signantur: post
 αλευόμενον (col. 565, lin. 14, eodex, fol. 160^v, lin. 8, Vat. 61, fol. 210^v,
), omittit Καὶ καθάπερ — τί πρὸς ἐμέ (col. 565, lin. 29, Vat. 61, fol. 211,
 1); post Οἶόν τι λέγω (col. 567, lin. 22, eod., fol. 163^v, lin. 9, Vat. 61,
 213^v, lin. 10 a. fin.), om. Πολλοί — τὸ φάρμακον (col. 567, lin. 38,
 61, fol. 214, lin. 9 a. fin.); post τὸ κάλος τῆς διανοίας (col. 568, lin. 43,
 fol. 166, lin. 7, Vat. 61, fol. 216^v, lin. 9), om. Τί γάρ ἐστιν εὖ-
 ρος γυνή — Ἦλθεν ὁ Δαυὶδ (col. 568, lin. 7 a. fin., Vat. 61 mutil.). Co-
 n exscriptum esse e eod. Vat. 61 testantur tum utriusque textus con-
 tentia tum paragraphorum distributio; habet autem ultimam homiliae
 sm, unde videtur librarius eodiceum Vat. 61 adhuc integrum prae-
 bus habuisse. De authentia huius homiliae, vide A. Wilmart, *La col-
 lection des 38 homélies latines de Saint Jean Chrysostome*, in *ephemeride
 nal of theological Studies*, t. XIX, Londini, 1918, pp. 308, 309.

In margine et quandoque in ipso textu, ante interrogationes; c. i. cao correctiones vari calami; f. 177, in mg. manu rudi: $\sigma\kappa\epsilon\rho\kappa\epsilon\iota\rho$ « i. trahe » et infra, ante doxologiam, $\chi\alpha\kappa\epsilon\beta[\sigma\alpha]$ « Desine »; in summo f. manu posteriori: $\xi\epsilon\pi\epsilon\kappa\tau\epsilon\mu\iota\mu\omicron\upsilon\rho\epsilon\theta\omicron\nu\eta\epsilon\sigma\omicron\upsilon\alpha\beta\theta\epsilon\eta\tau\epsilon\kappa\iota\eta$ « i. Die sexta quadragesimae; in tabernaculo meridionali ».

Codicem exseripsit R. Tuki in eod. Borg. eopt. 122, ff. 501-522

Codex eiusdem est manus ac codices Vaticani coptici 58^a (vide p. 386), 58^b, 58^c et quibuscum communem praebet iudolem palaeographicam. Continet sex folia ultima terminis $\bar{\tau}$ (ff. 160-165, pp. $\langle\bar{\kappa}\bar{\alpha}\rangle - \bar{\kappa}\bar{\kappa}$), cuius folium secundum (pp. 16, 18, 19) desiderat sine codicis praecedentis, quaternionem $\bar{\tau}$ (ff. 166-173, pp. $\bar{\kappa}\bar{\tau} - \bar{\kappa}\bar{\eta}$) et quatuor folia culi $\bar{\kappa}$ (ff. 174-177, pp. $\bar{\kappa}\bar{\epsilon} - \bar{\kappa}\bar{\epsilon}$); in solis plagulis extremis fasciculorum notae sunt prius manus; notis $\bar{\kappa}$ (f. 166) et $\bar{\kappa}\bar{\alpha}$ (f. 174), in summo angulo interno folii recti, manus prior fasciculos $\bar{\tau}$ et $\bar{\kappa}$ signavit. Scriptura et ornamenta eiusdem sunt indolis ac in praecedente, deceptis pigmentis in tituli ornameto.

F. 177, post triplicem lineam lineolis flexuosis et punctis effectam, nota le. (Iohannis, vide cod. Vat. copt. 62, f. 298): $\xi\epsilon\pi\epsilon\kappa\tau\epsilon\mu\iota\mu\omicron\upsilon\rho\epsilon\theta\omicron\nu\eta\epsilon\sigma\omicron\upsilon\alpha\beta\theta\epsilon\eta\tau\epsilon\kappa\iota\eta$ « i. Dominus meus Iesus Christus det mentem et intellectum. Amen. In memento mei ».

12 (ff. 178-194*) Saec. IX-X, ff. 17, linn. 31, 32.

Sermo sancti Basilii de ieiunio, sub titulo $\omicron\upsilon\lambda\omicron\theta\omicron\varsigma$ « i. piniw^t $\eta\varsigma\alpha\theta$ $\eta\tau\epsilon$ $\tau\omicron\iota\kappa\omicron\upsilon\gamma\mu\epsilon\eta\eta$ $\tau\eta\epsilon\varsigma$ $\pi\acute{\alpha}\tau\iota\omicron\varsigma$ $\beta\alpha\varsigma\iota\lambda\iota\omicron\varsigma$ $\pi\iota\sigma\kappa\omicron\pi\omicron\varsigma$ $\eta\tau\epsilon\kappa\epsilon\sigma\alpha\rho\acute{\iota}\alpha$ $\eta\tau\epsilon$ $\tau\kappa\alpha\pi\pi\alpha\lambda\omicron\kappa\iota\acute{\alpha}$ $\epsilon\alpha\chi\omicron\chi\omicron\epsilon\theta\epsilon$ $\tau\eta\eta\epsilon\theta\omicron\upsilon\alpha\beta$ $\theta\epsilon\eta$ $\omicron\upsilon\gamma\epsilon\rho\eta\eta\eta$ $\eta\tau\epsilon$ $\phi\tau$ $\acute{\alpha}\mu\eta\eta$ « Sermo magni doctoris totius orbis terrarum sancti Basilii, episcopi Caesareae Cappadociae, qui habuit de sancto ieiunio. In pace Dei. Amen ».

Inc.: $\alpha\rho\iota\varsigma\alpha\lambda\pi\iota\varsigma\iota\eta$ $\theta\epsilon\eta$ $\omicron\gamma\varsigma\omicron\upsilon\alpha\iota$ $\theta\epsilon\eta$ $\omicron\gamma\varsigma\alpha\lambda\pi\iota\tau\omicron\varsigma$ « Clan- in neomenia, tuba »; des.: $\epsilon\alpha\lambda\theta\iota$ $\acute{\alpha}\mu\tau\epsilon\gamma\epsilon\beta\iota\acute{\omega}$ « i. $\eta\eta\eta$ $\epsilon\tau\alpha\lambda\alpha\iota\tau$ » $\theta\epsilon\eta$ $\pi\iota\epsilon\omega\eta$ $\kappa\alpha\theta\omicron\mu\omicron\upsilon\eta\kappa$ « i. $\kappa\alpha\tau\alpha$ $\pi\alpha\upsilon\alpha\iota$ » $\eta\tau\epsilon$ $\tau\epsilon\mu\epsilon\tau\epsilon\chi\epsilon\varsigma$ « i. $\pi\epsilon\chi\epsilon$... $\acute{\alpha}\mu\eta\eta$ « quum acceperimus retributionem operum quae fecerunt in saeculo sine fine, secundum multitudinem benignitatis eius, in Christo Amen » (P. U. 31, col. 164, $\Sigma\alpha\lambda\pi\iota\varsigma\alpha\tau\epsilon$, $\phi\eta\sigma\iota\nu$, $\acute{\epsilon}\nu$ $\nu\epsilon\omicron\mu\eta\nu\iota\acute{\alpha}$, $\sigma\alpha\lambda\pi\iota\gamma\gamma\iota$ -- col. 165, $\acute{\epsilon}\nu$ $\delta\epsilon$ $\tau\eta$ $\mu\acute{\epsilon}\lambda\lambda\omicron\upsilon\tau\iota$ $\alpha\iota\omega\nu\iota$ $\tau\eta\varsigma$ $\acute{\alpha}\nu\tau\alpha\pi\omicron\delta\omicron\varsigma\epsilon\omega\varsigma$ $\tau\omega\eta$ $\beta\epsilon\beta\omega\mu\acute{\epsilon}\nu\omicron\upsilon\eta$ $\eta\mu\acute{\iota}\nu$ $\acute{\epsilon}\nu$ $\tau\eta$ $\acute{\alpha}\nu\alpha\kappa\omicron\upsilon\sigma\iota\varsigma$ $\tau\omicron\upsilon$ $\chi\epsilon\iota\sigma\tau\omicron\upsilon$ $\alpha\upsilon\tau\omicron\upsilon$... $\acute{\Lambda}\mu\eta\eta$); usque ad f. 186^v, lin. 2: $\psi\alpha\epsilon\eta\omega\theta\iota$ « i. $\omicron\gamma\mu\epsilon\tau\epsilon\lambda\epsilon\tau\epsilon\tau\omicron\upsilon$ » ($\kappa\alpha\theta\alpha\rho\omega\tau\epsilon\tau\epsilon\alpha$ $\gamma\acute{\iota}\nu\epsilon\tau\alpha\iota$, col. 173, lin. 6), textum graecum sequitur; textus bohairicus, non tamen ad litteram; exindo magis dispar est sensus; multa tamen praebens communia at ordine saepe diverso.

F. 179, in margine, ante verba: « Tempus autem ieiunii », COK « Trahe » Val. copt. 57), initio scriptum; initio adiectae sunt pleraeque emendationes; in summo f. 178: $\text{ⲧⲕⲣⲓⲁⲕⲏ ⲙⲓⲟⲩⲣ ⲉⲃⲟⲩⲛ}$ (manu ut videtur . XIII) ⲏⲛⲓⲱⲧ (alia manu) « Dominica ieiunii magni ».

Codicem exscripsit R. Tuki in cod. Borg. copt. 111, pp. 641-662. De id (ubi de vitiiis ebrietatem comitantibus) collato cum sermonis Athaniani fragmento MMA. 14. 1. 64 Musaei metropolitani Neo Eboracensis, W. E. Crum et H. G. Evelyn White, *The Monastery of Epiphanius at Hebes*, t. II, Neo Ebor., 1926, p. 162, n. 21.

Constat codex quaternionibus A et B (ff. 178-193) et folio nno (f. 194); ff. 178-187 arum notas habent $\text{B} - \text{K}$, secundum numeros pares plagulis aversis appositae, insuper $\text{I}\overline{\text{Z}}$ in f. 186 et $\text{K}\overline{\text{B}}$ in f. 193^v; f. 194 omni nota caret; ff. 178, 186, initio scil. fasciculorum, in summo margine interno, $\text{I}\overline{\text{W}}$ et $\text{I}\overline{\text{E}}$ manus posterioris. Codex eiusdem est series ac cod. Val. copt. 58^a; praeterea, eadem sunt utrinque ornamenta, inscriptiones dae in ff. extremis fasciculorum, inscriptio $\text{I}\overline{\text{W}}$ in summis ff. aversis, similia sunt ornamenta coloris rubri, viridis et crocei, in forma ramorum quae decorant titulum, idem sus initii, iidem ductus membranae inpressi; propria habet codex litteram praeterea initialem in forma avis et ramorum, varie pictam, atque lineam primam reliquis eum et, quibusdam in litteris, initio distinctam. In summo f. 194^v: ⲙⲉⲛⲥⲓⲣ manu rudi, e imago S. Theodori stratelatis eque insidentis et draconis caput lancea perfordientis, mento delineata sed ex parte deleta, eodem fero ac in cod. Val. copt. 66, f. 194, inscriptione ⲟⲩⲁⲛⲓⲟⲥ (a sinistris) ⲉⲉⲱⲗⲁⲣⲟⲥ ⲛⲉⲥⲧⲣⲁⲧⲉⲗⲁⲧⲉⲥ (a dextris) « Sanctus coloris Stratelates »; a dextris s. Theodori vix apparet imago viduae.

F. 194, post triplicem lineam, lineolis flexuosis et punctis effectam, subscriptio uensis: $\text{ⲡⲁⲟⲥ ⲓⲛⲥ ⲛⲁⲓ ⲁⲛⲉⲕⲉⲱⲕ ⲛⲁⲧⲉⲙⲡⲓⲱⲁ ⲛⲓⲗⲓⲁⲕⲟⲛ ⲭⲁⲛⲁ ⲁⲙⲛⲏ}$ « Domine miserere famuli tui indigni, diaconi Khael. Amen »; ibid., post lineam eiusdem indolis praeterea, nota lectoris: $\text{ⲉⲃⲉ ⲓⲥ ⲧⲁⲙⲉⲗⲁⲛⲓⲁ ⲙⲏ ⲛⲁⲓⲟⲧ ⲉⲉⲟⲩⲁⲅ ⲟⲩⲟⲛ ⲛⲓⲃⲉⲛ | ⲉⲧⲛⲁⲱⲩ ⲃⲉⲛ ⲙⲏ ⲛⲁⲓ ⲏⲧⲉⲧⲉⲛⲉⲣ | ⲛⲙⲉⲛⲓ ⲏⲡⲓⲣⲉⲕⲉⲣⲛⲟⲃⲓ ⲛⲁⲣⲁ ⲣⲱⲙⲓ ⲛⲓⲃⲉⲛ | ⲥⲉⲛⲁⲣⲟⲥ ⲧⲉⲗⲁⲕⲁⲱⲛⲟⲩⲱⲥ ⲏⲧⲉ ⲛⲁ | ⲛⲟⲥ ⲓⲛⲥ ⲛⲟⲥ ⲛⲟⲥ ⲧⲁⲙⲏⲛ ⲏⲧⲉⲕⲣⲟⲃⲓ ⲏⲧⲉⲛⲱⲩ | ⲃⲉⲛ ⲧⲉⲕⲙⲉⲧⲟⲩⲣⲟⲥ}$ (supra lineam alia manu iteratum) $\text{ⲏⲛⲉⲃⲉ ⲁⲙⲛⲏ ⲛⲏ ⲉⲧⲛⲁⲗⲟⲥ ⲭⲉ ⲁⲙⲛⲏ ⲉⲕⲉⲃⲉⲓ ⲕⲁⲧⲁ ⲟⲩⲁⲙⲛⲏ ⲥ ⲁⲙⲛⲏ}$ « Ecce paenitentiam, o patres mei sancti, quicumque legetis in hoc libro, mementote peccatoris praee omnibus hominibus Soveri filii Khatharen, ut nus meus Iesus Christus det quietem pauperi ois animae, in regno suo aeterno. Amen. Qui dixerit 'Amen', accipiet secundum benedictionem. Amen et amen »; in mg. praeterea, nota cum ipse mg. partim resecta: $\text{ⲁⲣⲓ | ⲛⲙⲉⲛⲓ | ⲁⲛⲟⲕ ⲛⲓⲣⲉⲕ | ⲉⲣⲛⲟⲃⲓ ⲧⲉⲱⲣⲓⲟⲥ | ⲛⲟⲥ ⲓⲛⲥ | ⲛⲟⲥ ⲭⲁ ⲛⲁ | ⲛⲟⲃⲓ ⲧⲏⲣⲟⲩ ⲛⲏⲓ | ⲉⲃⲉⲗ}$ « Memento mei peccatoris tui ut Dominus Iesus Christus remittat mihi peccata mea omnia ».

F. I, in schedula folio agglutinata, index rerum; f. IV: nov. LVIII., vol. 7; in ff. 14^v, sigilla bibliothecae Vaticanae et bibliothecae Nationalis Parisiensis.

Integumentum, quod est e corio rubro, in derso auro impressa habet ornamenta, notam nemens stellas e scuto Clementis XI, aquilam et liliū e scutis Henrici Noris card. bibliothecarii et Benedicti Pamfili card. bibliothecarii.

59 (a I. S. Assemani emplau 8). Membr., mm. 320 × 240, ff. 167.

Opera homiletica et hagiographica e variis ecclesiis, bohairiee.

I (ff. 1-29*) Saec. X, ff. 29, linn. 30-35.

Martyrium sancti Iacobi Persae, sub titulo (f. 1v) **ΠΑΤΥΡΟΛΟΓΙΟΝ ἸΤΕ ΠΑΘΟΦΟΡΟΣ ΟΥΟΣ ΜΑΡΤΥΡΟΣ ἸΤΕ ΠΑΚΩΒΟΣ ΠΕΒΟΛ ΘΕΝ ΠΙΠΕΡΧΟΣ ΕΤΑΓΧΩΚ ΕΒΟΛ ΜΠΕΓΑΤ, ἸΚΟΤΥΚΖ ΜΠΑΒΟΤ ΔΘΩΡ ΘΕΝ ΟΥΖΥΡΗΝΗ ἸΤΕ ΦΤΤ ΔΜΗΝ** = tyrologium athlophori et martyris Christi Iacobi Persae, qui consummavit certamen suum die vigesimo septimo mensis athôr. In pace Dei. Amen.

Codicem ediderunt I. Balestri et H. Hyvernat, *Acta martyrum*, t. in *Corpus scriptorum christianorum orientalium, Scriptores coptici*, t. ser. III, t. II, Parisiis, 1924, pp. 24-61; eiusdem folia 21-28*, lin. (ΔΜΗΝ) edidit et germanice vertit O. von Lemm, *Iberica*, in *Mémoires de l'Académie impériale des sciences de St. Pétersbourg*, ser. VIII, t. n. 6, 1906, pp. 1-17. De fragmentis bohairicis martyrii Iohannis Persae Cahirae et Lipsiae conservatis eorumque cum codice Vaticano convenienter vide H. G. Evelyn White, *The Monasteries of the Wadi 'n Natrân*, t. I, Eboraci, 1926, p. 75. Eiusdem martyrii fragmentum sahidicum e cod. Borg. copt. 109¹⁴⁵ edidit et latino vertit Ant. Georgi, *De Miraculis sahidi Iuthi*, Romae, 1793, pp. 252-272; quae ibid. leguntur pp. 252-266, lin. universim consentiunt cum narratione codicis Vat., f. 18, lin. 9, **ΝΙΦΘΩΤΕΒ ΔΕ ΑΥΘΩΝΤ** «interfectores appropinquerunt» — f. 1, lin. 7, **ἸΤΕ ΝΙΠΕΡΖ ΔΜΗΝ** «saeculorum. Amen»; in medio relietis addit cod. Vat., ff. 20^v sqq., fragmentum Borgianum breviter narratatem martyris capite truncati eiusque sepulturam; cf. etiam E. O. Wiedemann, *Some Munich coptic fragments*, in ephemeride *Proceedings of the Society of biblical Archaeology*, t. XXIX, 1907, pp. 315, 316, W. E. Crum et H. G. Evelyn White, *The Monastery of Epiphanius at Thebes*, t. I, Eboraci, 1926, p. 204, n. 13.

In marginibus, variae notitiae ad lectorem spectantes: **ΩΑ** «Usque ad Lege», passim; f. 9, ante orationem «Domine, cui servo a iustitiae», **ΚΟΚ** «Trahe» (cf. Vat. copt. 57); **С**, ante interrogationes; **ΚΩ** «Pone» (?); **κ** = **κω** (?), passim; quaedam pericopae cruce vel ductu in margine signantur; paucae correctiones varii calami; litterae avulsae in mg. externo folii I calamo recentiore partim restitutae sunt.

Index ab eodem librario oxaratus est ac codices Vaticani coptici 59², 63¹ et 63².
 us plagulae carnea membranae inpressi margines non autem scripturae lineas defini-
 at; spatium scripturae servatum est circiter mm. 265 × 170. Complectitur codex tria
 ultima quaternionis I (ff. 1-3, pp. [πῑῤ] - πῑῤ; folii I nota coptica resecta est cum
 no margine), quaterniones IḶ - IV (ff. 4-27, pp. πῑῤ - cḥ) et ff. duo prima qua-
 tionis IḶ (ff. 28, 29, pp. cḥ - cḥ). Paginarum notae secundum numeros pares
 itae sunt plagulis avaris, insuper plagulis rectis in folio initiali fasciculorum; in qua-
 onum paginis extrinsecis, summum marginem decorat crux, lineis inter se inuicem atra-
 to exarata, inter inscriptiones IḶ πῑῤ, IḶ πῑῤ, πῑῤ πῑῤ, vario distributas; partis
 ae fasciculorum utraque plagula signatur cruce minio, ut videtur, delineata, nonnun-
 am tamen cultro glutinatoris partim vel penitus resecta: in summo margine externo
 plagula aversa, in imo margine externo pro plagula recta. Codicis titulus, notae
 ericae et inscriptiones in summis paginis exaratae sunt unciali oblonga, textus vero
 ali rotunda; acentus tum puncto tum lineola recta vel convexa signantur. Pignus
 ro et virili obduta sunt ornamentum quod includit titulum et textus littera initialis
 grandis quae formam avis imitatur; linea prima reliquis mensura excedit. Inde a
 3 apparent litterae marginales minio signatae necnon interpunctionis signa rubra;
 in locum alibi tenent linea simplex vel duplex atramento effecta vel solum spatium
 um: huiusmodi spatio desinit quandoque linea penultima paragraphorum, ut in codd.
 . copt. 59¹ et sequentibus. Textum concludunt lineae tres lineolis flexuosis, punctis
 circulis effectae. Litterae non paucae ff. 3^v, 4, semi deletae, posteriore notate atramento
 etae sunt. Ff. 1^v, 2, in mg. externo, translationes arabico vocalulorum copticorum.
 F. I, in summa pagina: οὐρανός πε πρῶμ ἐτε ἀνπερῖσε θεῖν «Bentus vir
 non ambulavit in:» in media pagina, nota lectoris incompleto scripta: نصر في هذا
 الكتاب الحاطي المسكين الثاوي والذنوب | الحقيق في القوس لاجل له كبير علم
 ينير عمل وهو يسال كلن | ينق على هذه الاحرف يدعي له بالفضة ... |
 Librum hunc inposuit peccator, تاريخ شهر طوبه سنة ١٠٤٤ للهيداء الاطهار صلاتهم,
 per, immersus in maro peccatorum et culparum, ogens inter sacerdotes; ipsi enim
 osa est doctrina sed operibus caret; rogat ipso quoncumque hae litteris immoraturum
 osetlet pro ipso veniam et... Scripsit in opocha mosis fubah anni 1046 Martyrum
 orum (= an. D. 1330); precus eorum sint nobiscum»; f. 7^v, in summo mg., notula
 uensis, ut videtur, partim resecta: [جنس الحاطي غفر الله له امين]... Iohannes
 cod. Vat. copt. 63², f. 184^v), peccator; Deus, da ei veniam. Amen»; f. 29, in ihoa
 ita, manu rudi: ἀνοχ εἰς πνεφεροβι «Ego, peccator»; in f. 29^v, quod phototypice
 lit H. Hyvornat, *Album*, tab. XXI, inscriptiones diversarum manuum: ¹ manu rudi,
 idem forsā lectoris qui notulam apposuit in cod. Vat. copt. 62, f. 55^v, πῑῤῥῑ(ετοε)
 ἄκ πνεφωψ φῑτ πικαφ καψ αἰνι «Minimus Isaac lector; Deus dot illi intel-
 am. Amen»; ² scriptura semi cursiva, ἀνοχ εἰς πῑῤῥῑ(ετοε) πνεφεροβι παρ |
 καὶ ἡδὲν ἀρπινεβι τε πῑῤ ὥν κνι εβῶδ | ἡποβι πν εἰσπερνεβι τεφ-
 ερε φῑτ ὥν καφ εβῶδ εκπεφροβι | τῑρον | αἰνι | ὕ αἰνι «Ego minimus,
 cator pnc omnibus hominibus, memento mihi ut Dominus remittat mihi peccata mea; qui
 minuerit mei dicat 'Deus remittat ei peccata sua omnia'. Amen et amen»; notulae
 adem lectoris, ad medium marginem externum, paucae manent vestigia; ³ αἰσθῶδ ἡφαι

ΘΕΝ ΤΑΜΕ[Χ] (ήρωμι super lineam, alia ut videtur manu) ἡΤΕ ΠΑΥΛΟΣ
 ΠΟΣ ἸΗΣ ΠΩ[Ε] | ἐφω[ε] πογρο ε[χ]ων | et, post aralinum, ΘΕΝ ΦΡΑΝ ΠΕΝΝΕ[Ε] ἸΗΣ,
 ΠΕΝΝΟΤ ΘΕΝ ΟΥΜΕΘΑΝΙ | ΑΝΟΚ ΨΑ ΝΙΧΩΒ ἡΠΑΤΗΝΨΑ ἡΤΑΛΠΟΡΟΣ ΝΙΛΤΙ ΚΙΡΙΑ
 [Π]ΨΑΡΙ ἡΠΙΛΤΙ ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΙΡΕΜΒΟΥΜΙ ΙΣ ΤΑΜΑΤΑΝΙΑ Τ[Ι]Τ[Ε]ΨΑ ΨΑ ΒΟΝ Π
 ΕΤΑΨΩΥ ΘΕΝ ΠΑΙΣΘΑΙ ΖΙΝΑ ἡΤΕ | [ΠΕΝ]ΠΟΣ ἸΗΣ ΠΩ[Ε] Τ ΠΟΥΣ ΠΕΛ ΟΥΚΑΤ ἡ
 ΠΙΝΙ Σ ΤΕΡΧΑ ΝΑΝΟΒΙ | [ΤΗΡΟΥ] ΠΙΝΙ ΕΒΟΛ Σ ΤΕΡΤ ἡΤΟΠ ἡΠΑΨΩΤ ΑΜΙΝ ΞΕ
 ΕΤ[Ι] ΠΑΥΛΟΣ ΞΕ ΑΜΙΝ ΕΓΕΒΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΟΥ ...] ΠΕΞΕ (finis eum imo margine redde
 « Scripsi hoc anno sexcentesimo sanctorum Martyrum (= an. D. 883-884), Domino
 Christo stante rogo super nos. In nomine Domini nostri Iesu Christi, Dei nostri in vos
 ego, infirmus indignorum, iniaer, diaconus Kiriani, filius diaconi Stauri, vir Ōma
 (cf. E. Amélineau, *La géographie de l'Égypte*, Parisiis, 1893, p. 182); ecce paenitent,
 rogo inuicemque qui has literas lecturus est ut Dominus noster Iesus deus intellegat
 et sapientiam suam mihi, remittatque omnia peccata mea mihi et deus requiem
 meo. Amen. Qui dicit 'Amen' accipiet secundum benedictionem... » (huius notae scrip-
 pturam aliena est ab ipsius codicis scriptura, sive oblonga sive rotunda, dubiaque videtur
 auctoritas diaconi Kiriani testantis se anno Martyrum 600 scripsisse); in summa et in
 pagina quaedam conscribillationes. In imo f. 1: K.

2 (ff. 30. 49^v) Saec. X, ff. 20, linn. 32-35.

Sermo Archelai, episcopi Neapolitani, de archang.
 Gabriele, sub titulo ΟΥΛΟΓΟΣ ΕΑΓΓΕΛΟΥΘ[Ε] ἡΧΕ ΠΙΝΨΤ ἡΣΑ
 ΘΕΝ ΠΑΦΤ ΠΙΑΓΙΟΣ ΑΡΧΗΝΔΑΟΣ ΠΙΠΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ἡΤΕ ΝΕΛΠΟ
 ΕΘΒΕ ΠΑΡΧΗΝΑΓΓΕΛΟΣ ΕΘΟΥΑΒ ΓΑΒΡΙΗΛ ΘΕΝ ΠΧΙΝΕΡΟΥΤ
 ΠΟΥΟΥΟΙ ΕΡΟΦ ἡΧΕ ΖΑΝΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ ἡΤΕ ΤΠΟΖΙC ΕΥΤΕΡΟ ΕΡΟ
 ΧΕ ΕΠΟΥΨΥ ΕΘΕΚΤΑΜΟΝ ΕΘΒΕ ΠΕΡΘΟΥ ἡΠΑΡΧΗΝΑΓΓΕΛ
 ΕΘΟΥΑΒ ΓΑΒΡΙΗΛ ΕΑΦΟΥΩΝΖ ἡΠΙΖΩΒ ΕΒΟΛ ἡΤΕ ΠΙΔΙΑΛΟΓ
 ΞΕ ΕΤΑΥΧΕΜΕΘ ΘΕΝ ΖΑΝΟΥΝΤΑΤΑΜΑ ἡΑΡΧΕΟΝ ΕΑΦΟΥΟΝΖ
 ΕΒΟΛ ἡΧΕ ΠΕΠΟΣ ἸΗΣ ΠΩ[Ε] ΕΝΕΝΙΟΤ ἡΑΠΟCΤΟΛΟΣ ΕΘΟΥΑΒ
 ΘΕΝ ΠΛΗΝ ΕΤΕ ΦΑΙ ΠΕ CΟΥΚΕ ἡΧΟΙΑΚ ΘΕΝ ΟΥΖΙΡΗΝΗ ἡ
 ΦΤ ΑΜΗΝ « Sermo quem protulit magnus doctor in rebus divinis sanctus
 Archelaus, episcopus Neapolitanus, de sancto archangelo Gabriele, de
 accesserunt ad eum magnates urbis rogantes eum: 'Volumus ut instruas
 nos de die archangeli sancti Gabrielis', manifestans rem dialogi reperi
 scilicet in constitutionibus antiquis quas patefecit Dominus noster Iesus
 Christus patribus nostris sanctis apostolis Hierosolymis commorantibus
 die vigesimo secundo khoiak. In pace Domini. Amen ».

Codicem edidit, cum praefatione, variis lectionibus et versione gallica
 Henricus de Vis, *Homélies coptes de la Vaticane*, t. II, in *Coptica*, t.
 Hauniae, 1929, pp. 242-291. De aliis eiusdem argumenti codicibus, v.
 op. laud., pp. 243, 244.

F. 39, in imo margine externo: K; c ante interrogationes; insuper « Lege », ⲙⲁ « Usque », cum marginibus partim resecta; in textu, ae correctiones varii calami.

Codex ab eodem exaratus est calligrapho eandemque praebet indolem palaeogram-
m ac cod. Vat. copt. 59¹, continuata fascienlorum et paginarum serie. Complectitur
ultima quaternionis ⲓⲭ (ff. 30-35, pp. ⲉⲓⲧⲏⲩⲧⲏ - ⲉⲕⲭⲏⲩⲧⲏ), quaternionem ⲓⲈ (ff. 36-43,
ⲕⲉ - ⲉⲁⲓ) et trinionem ⲓⲈ (ff. 44-49, pp. ⲉⲁⲓⲁ - ⲉⲁⲓⲁ); inscriptiones in omnibus fascien-
plagulis extremis sunt ⲓⲈ ⲓⲈ ⲓⲈ (in fine) et ⲓⲈ ⲓⲈ (initio). Secus autem ac in cod.
59¹, titulus exaratus est scriptura unciali rotunda. Titulum et folii initialis margines
ant ornamentum lineis inter se innexis confectum aliudque in forma avis, pigmentis
viridi, et croceo obducta; iisdem coloribus picta est littera initialis; linea prima
mensura excedit. Signa interpunctionis rubra et ornamenta rubra litterarum margi-
m, quae in solis ff. ultimis codicis praecedentis apparent, hic integer habet codex; pars
ra litterae marginalis ⲁ minio est exarata; quarundam pericoparum initium signant
menta marginalia rubra (f. 34^v, rubra et viridia) in forma animalium vel ramorum.
um concludunt lineae tres quarum prima et tertia, atramento exaratae, lineolis di-
s et punctis effectae sunt, secunda autem punctis et lineolis flexuosis rubris constat;
rile vacua f. 49^v, crux atramento delineata.

F. 49^v, nota lectoris bohairica arabica: ⲫⲏⲧⲏⲩ ⲉⲕⲉⲕⲁⲓⲟⲩ ⲁⲛⲉⲕⲁⲓⲟⲩ ⲁⲓⲛⲁⲃ ⲡⲉⲩⲛⲁⲓ
ⲉⲕⲉⲕⲁⲓⲟⲩ ⲉⲕⲉⲕⲁⲓⲟⲩ ⲉⲕⲉⲕⲁⲓⲟⲩ « Dens benedic servo tuo Minah, filio Kûloğ, benedic ei. Amen »;
يا رب ارحم عبد المذنب مينا بن قاچ الدبروطى رزقه الله شفاعة السيد [مرتبريم] |
التور اذ يد بسوع المسيح وشفاعة الثلاثة ابر مقار وشفاعة القديسين امين امين | رحم الله عبد
« Domine, miserere servi peccatoris, rei, Minā filii
« Domine, concede ei Dominus preces Dominae, Dominae Mariae, matris luninis
« Domine, concede ei Dominus preces Domini, Domini Iesu Christi, et preces trium abū Maqār et preces sanctorum. Amen. amen. Dens,
« Domine, miserere servi qui hoc legit et rogat pro scriptore paenitentiam misericordem. Amen, amen »;
mo margine: ⲡⲉⲕⲉⲕⲁⲓⲟⲩ; f. 30^v, in ima pagina, conscribillationes.

3 (ff. 50-57^v) An. 918 (= an. Mart. 634, cf. cod. Vat. copt. 59¹), ff. 8, linn. 34.

Martyrium sancti abba Paphnūti, sub titulo ⲙⲁⲣⲧⲏⲩⲁ
ⲉⲕⲉⲕⲁⲓⲟⲩ ⲉⲕⲉⲕⲁⲓⲟⲩ ⲉⲕⲉⲕⲁⲓⲟⲩ « Martyrium athletae martyris Christi sancti abba Paph-
nūti, quod consummavit die vigesimo mensis pharmūthi. In pace Dei.
amen ».

Codicem ediderunt I. Balestri et H. Hyvernāt, *Acta Martyrum*, t. I,
Corpus scriptorum christianorum orientalium; Scriptores coptici, textus,
t. III, t. I, Parisiis, 1907, pp. 110-119, latine verterunt, praemissa
prefatione, ibid., versio, ser. III, t. I, Parisiis, 1908, pp. 7, 72-77.

Codex sine mutilus est; in textu paucae occurrunt emendationes.

semi deletas manus posterior altamento restituit. Textum concludit duplex linea s et lineolis flexuosis effecta.

xi (vide II. Nyvornal, *Album*, tab. XXIII), oratio libriarii: **ⲛⲟⲙⲟⲩ ⲁⲃⲓⲁⲩⲓⲟⲥ ⲁⲡⲁⲣⲓⲟⲥ ⲛⲓⲁⲛⲓⲧⲓⲱⲕⲟⲥ ⲩⲱⲡⲓ ⲛⲉⲙⲁⲛ ⲧⲓⲣⲟⲩ ⲁⲙⲛⲓ**. « Benedictio sancti Abba Macarii cheuti sit nobiscum omnibus. Amen »; dein, post lineam altamento exarantam, amara

subscriptio: **ⲧⲉⲗⲟ ⲁⲣⲓⲡⲁⲙⲉⲛⲓ ⲩⲱ ⲛⲁⲩⲁⲛⲓ ⲁⲛⲟⲕ ⲩⲁ | ⲛⲓⲕⲱⲃ ⲡⲣⲉⲩⲣⲉⲛⲟⲃⲓ ⲉⲧⲁⲩⲉⲩⲱⲩ | ⲓⲕⲱⲃ ⲛⲓⲉⲗⲁⲭⲓⲥⲧⲟⲥ** **ⲛⲓⲟⲥ** **ⲛⲁⲡⲁ ⲓⲱⲗ ⲩⲁⲙⲉ ⲉⲟⲣⲉ ⲛⲟⲥ | ⲩⲁ ⲛⲁⲩⲁⲓ ⲡⲓⲛⲁⲩⲉⲧⲟⲩⲩ ⲛⲓⲛ ⲉⲃⲟⲗ ⲩ ⲧⲉⲩⲓⲧ ⲁⲧⲟⲛ ⲡⲧⲁⲗⲉⲡⲱⲣⲟⲥ ⲁⲩⲩⲱⲩⲛ** | **ⲧⲉⲗⲟ ⲁⲕⲟⲥ ⲧⲓⲣⲟⲩ ⲁⲙⲛⲓ** | **ⲫⲓ ⲉⲛⲓⲁⲕⲟⲥ ⲭⲉ ⲁⲙⲛⲓ ⲉⲩⲉⲩⲱⲡⲓ ⲉⲣⲉ | ⲛⲁⲟⲥ ⲡⲓⲟ ⲉⲣⲛⲉⲩⲣⲉⲛⲁⲓ ⲡⲓⲛⲓⲧⲓ ⲛⲉⲙⲁⲩ | ⲩⲉⲛ ⲛⲁⲓⲱⲛ ⲛⲉⲙ ⲫⲓ ⲉⲛⲛⲟⲩ ⲁⲙⲛⲓ** | **ⲩⲣⲟⲕⲟⲥ** **ⲧⲱⲛ ⲁⲩⲓⲟⲛ ⲡⲓ ⲫⲓⲗⲗ** .

et lineam lineolis flexuosis et punctis effectam, **ⲫⲧ ⲛⲓⲁⲩⲁⲟⲥ ⲟⲩⲟⲗ ⲁⲙⲁⲓⲣⲟⲙⲓ ⲧⲁⲩⲓⲱⲡⲓ ⲉⲣⲟⲩ ⲡⲧⲣⲉⲩⲣⲉⲛⲟⲥ ⲡⲧⲩⲭⲣⲁ ⲛⲣⲏⲕⲓ | ⲛⲧⲉ ⲧⲧⲉⲃⲓ ⲉⲛⲟⲩⲧ ⲉⲕⲉⲩⲱⲡⲓ ⲡⲧⲣⲉⲩⲣⲉⲛⲟⲥ ⲡⲓⲛⲉⲕⲉⲃⲓⲁⲕ ⲉⲧⲁⲩⲱⲩ ⲫⲣⲱⲟⲩⲩ | ⲁⲡⲓⲁⲓⲁⲧⲁⲟⲛ ⲡⲓⲛⲉⲣⲫⲙⲉⲛⲓ ⲛⲧⲉ ⲁⲩⲓ ⲫⲧⲩⲩⲛ ⲛⲓⲉⲛ ⲉⲣⲉ ⲩⲱⲓ ⲓⲉ ⲡⲓⲛⲉⲣⲫⲙⲉⲛⲓ ⲡⲓⲧⲱⲟⲛ ⲡⲓⲩⲛⲧⲩ ⲛⲁⲟⲥ ⲡⲓⲟ ⲛⲣⲟⲥ** **ⲛⲓⲁⲓ ⲛⲉⲙⲁⲩⲟⲩ ⲉⲧⲓ ⲉⲩⲱⲡⲓ ⲩⲉⲛ ⲛⲁⲓⲕⲟⲥ** **ⲛⲁⲙⲟⲥ** | **ⲩ ⲁⲩⲱⲁⲛⲟⲓ ⲉⲃⲟⲗ ⲩⲉⲛ ⲛⲁⲓⲛⲉⲫⲗⲁⲛⲟⲩ | ⲉⲕⲉⲧ ⲕⲗⲏⲣⲟⲛⲟⲙⲓ ⲛⲱⲟⲛ ⲛⲉⲙ ⲡⲓⲛⲉⲟⲩⲁⲃ | ⲉⲧⲉⲩⲛⲟⲩⲧ ⲩⲓ ⲛⲁⲓⲕⲱⲙⲓ** **ⲩ ⲁⲙⲛⲓ** | **ⲉⲩⲉⲩⲱⲡⲓ** . « Oro, mementote mei quoque in charitate, mei quidem

eris peccatorum qui scripsi hoc, Iacobi, minimi filii (monasterii) Iohannis Nigri (cf. H. Evelyn White, *The monasteries of the Wadi 'n Natrân*, t. I, Neo Ebor., 1926, p. 272), ut mihi remittat mihi abundantiam peccatorum meorum multorum et det requiem animae meae; oro, dicite omnes 'Amen'. Qui dicit 'Amen, fiat', Dominus Iesus faciat cum misericordiam suam cum ipso quoque in hoc saeculo et in eo quod venturum est.

x. Actio sanctorum Martyrum 634 (= nu. D. 917-918). — Deus bone et hominum amicus qui accepisti oblationem duorum assium pauperis viduae, accipe oblationem servorum cum qui curam habuerunt huius boni memorialis huius libri. Anima omnis quae praestiterit tui vel memoriale summi in ipso, Domine Iesu Christo, fac misericordiam cum ipsis dum sunt in hoc mundo. Quodsi exierint ex hac vita vana, da eis haereditatem cum sanctis cum scripti in hoc libro. Amen et amen, fiat »; f. 84^v, in mg. interno, manu rudis: **ⲡⲁⲗⲉⲓ ⲛⲉⲙⲁⲩⲟⲩ ⲉⲧⲓ ⲉⲩⲱⲡⲓ ⲩⲉⲛ ⲛⲁⲓⲕⲟⲥ** **ⲛⲁⲙⲟⲥ** | **ⲩ ⲁⲩⲱⲁⲛⲟⲓ ⲉⲃⲟⲗ ⲩⲉⲛ ⲛⲁⲓⲛⲉⲫⲗⲁⲛⲟⲩ | ⲉⲕⲉⲧ ⲕⲗⲏⲣⲟⲛⲟⲙⲓ ⲛⲱⲟⲛ ⲛⲉⲙ ⲡⲓⲛⲉⲟⲩⲁⲃ | ⲉⲧⲉⲩⲛⲟⲩⲧ ⲩⲓ ⲛⲁⲓⲕⲱⲙⲓ** **ⲩ ⲁⲙⲛⲓ** | **ⲉⲩⲉⲩⲱⲡⲓ** . « Oro, mementote mei quoque in charitate, mei quidem

5 (ff. 85-96^v) Saec. X, ff. 11, linn. 33.

Sermo s. Cyrillo Alexandrino adscriptus de paenitentia, sub titulo **ⲟⲩⲗⲟⲣⲟⲥ ⲛⲧⲉ ⲛⲓⲁⲓⲟⲥ ⲕⲩⲣⲓⲗⲟⲥ ⲛⲁⲣⲉⲓⲛⲓⲕⲟⲛⲟⲥ ⲛⲧⲉ ⲣⲁⲕⲟⲧⲓ ⲉⲁⲩⲧⲁⲟⲩⲟⲩ ⲉⲟⲃⲉ ⲧⲙⲉⲧⲁⲛⲓⲁ** . **ⲟⲩⲟⲗ**

ON XE WAPF Φ† ΕΡΑΝΕΧΕCΘΕ ΛΗΠΡΩΜΙ ΗΡΕΦΕΡΝΟΒΙ· ΗΤΙ
 ΕΡCΜΟΤ ΝΙΒΕΝ ΨΑΤΕΡΤΑCΘΟQ ΕΟΥΜΕΤΑΝΙΑ· ΟΥΟZ XE ΘΟΥ
 ΑΝ ΗΤΕ ΖΛΙ ΤΑΚΟ ΧΕ ΠΖΩΒ ΗΝΕΦΧΙΧ ΠΕ· ΑΦCΑΧΙ ΔΕ
 ΕΘΒΕ ΟΥΟΖΙΜΙ ΛΜΑΝΙΧΕΟC ΕCΘΟΠ ΘΕΝ ΤΠΟΛΙC ΡΑΚΟ† Δ
 ΝΙΕΖΟΟΥ ΗΤΕ ΤΕΜΕΤΚΟΥΧΙ· ΕΑΠΘC ΘΙ ΜΩΙΤ ΔΑΧΩΤ
 erasum) ΕΘΟΥΗ ΕΠΑΡΙΘΜΟC ΗΤΜΕΤΧΡΗCΤΙΑΝΟC· ΑΦCΑΧΙ ;
 ΟΝ ΕΘΒΕ ΦΙΛΟΖΟΝΟC ΠΑΡΧΗCΥΝΑΤΩΤΟC ΗΤΕ ΝΙΟΥΖΔΙ ΜΠΡΗ
 ΕΤΑΦΘΙ ΩΜC ΕΛΕΨΩΠΙ ΗΧΡΗCΤΙΑΝΟC ΝΕΜ ΠΕΦΗ ΤΗΡQ· ΖΙΤ
 ΠΛΗΗ† ΕΤΑΦΩΠΙ ΕΒΟΖ ΖΙΤΕΝ ΠΙCΤΑΥΡΟC ΗΤΕ ΠΧC Ν
 ΤΕΦΨΕΡΙ ΕΤΑCΝΑΥ ΛΒΟΖ· ΘΕΝ ΠΧΗΘΕΡQΔΑΔΕ ΠΙCΗQ ΕΤΑ
 ΕΒΟΖ ΘΕΝ ΠΙCΤΑΥΡΟC ΕΝΕΜΒΑΖ ΗΤΕΦΨΕΡΙ ΘΕΝ ΘΑΜ† ΗΤC
 ΝΑΓΩΤΗ· Α ΟΥΜΗΨ ΘΕΝ ΝΙΟΥΖΔΙ ΝΑΖ† ΕΠΧC· ΖΙΤΕΝ ΤΨΦΗ
 ΕΤΑΥΝΗ· ΕΡΟC· ΘΕΝ ΟΥΟΖΡΗΝΗ ΗΤΕ Φ† ΛΜΗΗ « Sermo san-
 Cyrilli, archiepiscopi Alexandrini, quem protulit de paenitentia. Et etia,
 quod Deus tolerat hominem peccatorem omni modo agere donec eum co-
 vertat ad paenitentiam, nec vult ut quisquam pereat quia opus est in-
 num suarum. Etiam locutus est de muliere Manichaea quae erat
 civitate Alexandrina, in diebus infantiae suae (scil. Cyrilli), quam Domini
 duxit in numerum Christianorum. Praeterea locutus est de Philoxono
 archisynagogo Iudaeorum, quomodo baptizatus est, factus Christianus cu
 tota domo sua ratione prodigii quod evenit per crucem Christi, necne
 de filia eius quae vidit dum ungeret (Philoxonos) sanguine qui exivit e
 cruce oculos filiae suae in medio synagogae. Multi e Iudaeis credideru
 in Christum per prodigium quod viderunt. In pace Dei. Amen ».

Codicem cum praefatione et versione gallica edidit Marius Chail
Sermon sur la Pénitence attribué à S. Cyrille d'Alexandrie in *Mélanges de la Faculté orientale de Beyrouth*, t. VI, 1913, pp. 493-528.

Codicis textus desinit fine conclusionis mutilus; f. 85, in summo mar-
 gine externo, partim resecto: ΖΕΝΟC; paucae occurrunt correctiones vari
 calami.

Ductus, stilo sicco plagulis carueis membranæ impressi, tum margines tum quatuor
 linearum spatium definiunt; spatium partis scriptae est circiter mm. 260 × 155. Comple-
 titur codex quaternione α (ff. 85-91, pp. <α> - ιε) et folia tria binionis β (ff. 92-94
 pp. ιε - κβ; desideratur, f. 93, nota fasciuli manus pristinae); summa ff. 92*, 93, decora
 crux lineis effecta inter inscriptiones ιε & κβ; partis mediae fasciculorum utraque plagul-
 ductu rubro notatur; in summo margine externo pro folio averso, in imo margine extem
 pro folio recto; notis α (f. 85) et β (f. 93) manus recentior fasciculos signavit in summo
 margine interno. Codicis titulus necnon inscriptiones fasciculorum unciali oblonga exarati
 sunt, textus unciali rotunda; accentus efficiuntur tum puncto tum levi ductu. F. 85 habet

F. 128^v, lin. 3-f. 131^v, lin. 7 a. fin. (ΜΕΝΕΝΕΑ ΠΑΙ ΛΕ ΟΝ ΕΤΑΡ
ΕΡΘΕΛΛΟ - ΕΓΡΑΨΙ ΕΓΓ' ΩΩΥ ΑΨΤ) fere ut ap. Am., p. 9.
lin. 7-p. 104, lin. 10.

F. 131^v, lin. 6 a. fin.-f. 133^v, lin. 2 a. fin. (Α ΟΥΡΕΜΙΧΗΝ
ΕΤΥΟΠ ΕΒΟΛ ΖΙΤΟΤΩ), duplex narratiuncula de sanatione malefici
maleficio mutatae in equam et de liberatione invenis a daemone vexati;
textum edidit eum versione gallica M. Chainé, op. laud., pp. 271-275; 20
priorem narrationem quod spectat, cf. *P. f.* 21, col. 451, *P. G.* 35
coll. 1044-1047; ad alteram, cf. *P. G.* 34, coll. 181-184, 149.

F. 133^v, lin. 1 a. fin.-f. 136, lin. 2 a. fin. (ΤΕΝΝΑΚΗΝ ΧΕ ΕΡΟΝ
ΑΓΗΚΟΤ ΗΧΕ ΠΘΕΛΛΟ ΕΤΣΑΡΩΟΥΤ) fere ut ap. Am., p. 10.
lin. 10-p. 109, lin. 12.

F. 136, lin. 1 a. fin.-f. 136^v, lin. ult., brevis narratio sancti Macarii
funeris quod fusc describunt et commentantur codices Vat. copt. 6
et Vat. copt. 64' (Am., pp. 109-117); deesse videtur doxologiae finis qui
desinat ΠΩΟΥ... ΝΕΜ ΠΙΠΝΑ ΕΘΥΑΒ « gloria ... cum Spiritu sancto

Varias lectiones folii 106, lin. 9-f. 106^v, lin. 2, et folii 109, lin.
a. fin.-f. 109^v, lin. 21, e fragmento Cahirensi 57 Musei coptici, vid
ap. H. G. Evelyn White, *The Monasteries of the Wadi 'n Natrin*, t. I
Neo Eboraci, 1926, p. 135; de aliis Cahirensibus necnon de Lipsiensibus
(Tischendorf) fragmentis ad Macarium spectantibus vide ibid. pp. 124-133
cf. etiam W. E. Crum, *Hagiographica from Leipzig manuscripts*, in eph-
meride *Proceedings of the Society of biblical Archaeology*, t. XXIX, 1907
pp. 302, 303. De textu sahideo vitae s. Macarii Scetensis, vide Zoeg
Catalog, pp. 287 et sqq.; W. E. Crum, *Catalogue of the coptic mss. of the*
John Rylands library, Mancunii, 1909, p. 49, n. 95. Cf. etiam *P. G.*, t. 21
coll. 449-452, et t. 34 passim; *Bibliotheca hagiographica orientalis*, Bruxelli
1910, pp. 129, 131, 185-194. De authentia necnon de fide historica vitæ
copticæ Macarii, vide H. G. Evelyn White, op. laud., t. II, pp. 465-466.
Tituli verba ΘΙΟΥΙ et ΑΝΤΩΝΙ ΠΙΠΝΑΜΑΤΟΦΟΡΟΣ in rasura scripti
sunt manu posteriore; paucæ occurrunt in textu emendationes varii calami
In summo f. 96, manu recentiore: **COYIX NEΠHHT · ΔEN TCKHNN HABA**
AKAPH EPHC « Die decimo quarto epēy; iu tabernaculo abba Macarii
ad austrum ».

Ductus plumbo in carnis praesertim plagulis delineati definiunt tum margines, tum
collumellam ad litteras marginales recipiendas, tum spatium quatuor scripturae linearum
inde a f. 123, solos margines; spatium scripturae servatum est circiter mm. 270 < 16
Constat codex quaternionibus **Σ - Γ** (ff. 96-119, pp. < **Σ** - **Δ**), ff. 1, 7, 8 quaternio

Codicem (omissis: ΠΙΛΓΙΟΣ ΔΕ ΔΒΒΑ ΜΑΚΑΡΙ – ΔΒΒΑ ΜΑΚΑΡΙ 163, lin. 4 a. fin.-f. 166, lin. 22; E. Amélineau, *Histoire des monastères de la Basse-Egypte*, in *Annales du Musée Guimet*, t. XXV, Parisiis, 1894, 105, lin. 2-p. 112, lin. 2]), additis variis lectionibus e codice Vat. copt. et paucisque e codice Vat. copt. 59°, cum praefatione et versione gallica edidit M. Chainé, *La double recension de l'Histoire lausaque dans la version copte*, in ephemeride *Revue de l'Orient chrétien*, t. XXV, Parisiis, 1925, 232-270; in praefatione, perperam exhibet codicem ut Vaticanum regium. Textus in levioribus tantum discrepat a codice Vat. copt. 64° quae plura habet communia cum aliis codicibus Vaticanis, maxime cum Vat. copt. 59°; cf. M. Chainé, op. laud., p. 233. Quamvis in praefatione codicis (item in cod. Vat. copt. 64°) moneat Vitae auctor se acturum de Macario Alexandrino et de Macario Aegyptio, reapse de solo Macario Aegyptio fit sermo. De Macario Alexandrino vide cod. Vat. copt. 69° qui prius est manus.

In spatio vacuo folii 167^{r.v}, calligraphus narrationeulam adiecit de eo qui a fratribus Scetensibus videri solitus infra anaphoram, iam non apparuit propter diaconum rei temporalis nimis sollicitum. Inc.: ΔΥΧΟΣ ΕΙΣ ΝΙΚΗΡΙΚΟΣ ΗΤΕ ΨΗΤ «Narraverunt de clerico Scetensibus»;

(mutilis ultimisque litteris fero deletis): ΕΞΕΝΤΟΤΕΝ ΗΧΕ ΟΥΓΥ-ΝΑΝCIC ΕCΟΥΑΒ ΕCΤΟΥΒΗΟΥΤ ... ΣΙΝΑ ΗΤΕΝΨΧΕΜΧΟΜ ΕΤ ΕΝΕΝC ... ΝΕΤΕΜ! «dum est in vobis conscientia munda, purificata ... are valeamus Domino nostro ... scientes»; similia sahidico edidit Zoega, l., pp. 322, 323; cf. etiam P. G. 87, col. 3015.

In summo f. 150, manu recentiore: CΟΥΚΞ ΜΦΑΜΕΝΩΘ «Die vige-ntimo mensis phamenôth». In margine externo f. 150: Ε ΩΨ; 52, 162, in mg. ext.: CΟΚC «Trahe»; ff. 159^v, 164^v: C ante interro-gones; f. 160^v, in mg. int.: C (= CΟΚCf) ad ultimam paragraphum nar-rationis de Hieraca. Paucac occurrunt in textu emendationes varii calami.

Codex eiusdem est manus ac cod. Vat. copt. 59° eandemque praebet indolem palaeo-graphicam. Constat quaternionibus Α et Β (ff. 150-165, pp. <Α> – ΕΑ) et bifolio 166, 167, pp. ΕΒ – ΕΓ; invocationes leguntur in fasciculorum plagulis extremis: ΕΧC ΦΤΗ ΝΑΙ ΜΠΕΚΒΩΚ ΔΑΜΗΝ «Iesu Christe, Deus, miserere famuli tui. Amen» 167^v, ΙΝC ΤC ΘΥ ΝΥC (f. 158), ΙΝC ΝΥC ΝΑΙ ΜΠΕΚΒΩΚ «Iesu Christe, miserere tui» (f. 165^v), ΙΝC ΝΥC (ff. 166, 167^v). Pristinac manus sunt ornamenta margi-partium resecta, foliorum 152 et 154 necnon, f. 154, ornamentum lineis inter se innexis cum cum titulo CΘΒC ΝΑΡΑΚΑ «De Hieraca»; quaedam ineuper occurrunt initio rum litterae ampliores eiusdem indolis ac littera initialis cod. 59°. Inscriptiones in his plagulis aversis, litteris graecis minutis exaratae, sunt sequentes: f. 150^v: ΦΤΗ ΤΙ

ΟΥΚΑΤΙ ΕΛΠΕΚΒΟΥΚ ΔΑΜΝΙ (v. f. 141^v), ff. 151^v, 155^v, 160^v, 162^v: ΠΝΟΥΤΙ ΠΑΙ ΕΛ-
 ΒΟΥΚ ΔΑΜΝΙ « Deus, miserere servi tui. Amen », ff. 152^v, 159^v: ΠΑΤΖ^ο ΙΗΣ ΕΝΤΙ
 ΜΙ ΔΑΜΝΙ (v. f. 142^v), f. 153^v: ΠΑΤΖ^ο ΙΗΣ ΠΥΞΕ ΠΕΠΟΥΤΙ ΠΑΙ ΕΛΠΕΚΒΟΥΚ ΔΑ-
 « Domine mi Iesu Christe, Deus pater, miserere servi tui. Amen », f. 154^v: ΠΟΥΤ
 ΠΟΖΜΙ ΝΕΛ ΠΙΠΠΑ ΕΘΟΥΑΒ ΔΑΜΝΙ « Pater et Filius et Spiritus sanctus. Am
 f. 156^v: ΦΤ ΠΑΙ ΕΛΠΕΚΒΟΥΚ ΔΑΜΝΑ ΔΑΜΝΙ « Deus, miserere servi tui Māna. Am
 f. 158^v: ΠΑΤΖ^ο ΙΗΣ ΠΥΞΕ ΠΑΙ ΕΛΠΕΚΒΟΥΚ ΔΑΜΝΙ « Domine mi Iesu Christe, mis
 servi tui. Amen », f. 161^v: ΠΑΤΖ^ο ΕΝΤΙ ΔΑΜΝΙ « Domine mi, Amen », f. 163^v: ΦΤ
 ΜΙ ΔΑΜΝΙ (v. f. 143^v), f. 164^v: ΠΑΤΖ^ο ΙΗΣ ΤΙΤΙΓΟ ΕΡΟΚ ΠΑΙ ΜΙ ΔΑΜΝΙ « De
 mi Iesu, oro Te, miserere mei. Amen », f. 156, in mg. externo, nota lectoris: ΠΙΣΟΥ
 ΘΕΝ ΠΙΠΠΑ ΠΤΕ | ΦΤ ΔΑΜΝΙ » ΠΙΘΙ, in misericordia Dei. Amen »; f. 150, manus p
 toris (v. f. 137) est ornamentum lineis inter se innexis cum titulo ΕΕΒΕ ΔΑΒΑ ΔΑ
 ΠΙΠΠΟΥΤ » De abba Macario magno »; in summo angulo int. ff. 150, 158, 165, notae.
 ΣΚ, ΕΚ, manus posterioris; in mgg. ff. 163, 165^v, 166, conscribillationes.

In summo laterculo interno anteriore: *Ass. S. Nov. 58*; ff. 1 et 167^v, sigilla biblioth-
 Vaticanae et bibliothecae Nationalis Parisiensis.

In dorso tegumenti, o corio rubro confecti, impressa sunt nota 59, trimumtum et
 gentis Albani, i. e. Clementis XI, necnon stemma Benedicti Pamfili card. bibliothecae

60 (a I. S. Asemani emptus 9). Membr., ff. 126, mm. 295 × 220.

Opsra hagiographica e variis codicibus, bohairice.

1 (ff. 1-21^v) Saec. XII-XIII, ff. 21, linn. 25, 26.

Martyrium sancti Pisurae, initio mutilum.

Codices cum versionis gallica et notis addidit H. Hyvernat, *Les
 des martyrs de l'Égypte*, t. I, Parisiis, 1886, pp. 114-134. Paucae occurr
 in textu smendationes vari calami.

Ductus plagulae carneaе membranae impressi definiunt tum margines tum du
 linearum spatium; spatium scripturae servatum est circiter mm. 240 × 140. Comple
 codex quaterniones 8, 9 (ff. 1-16, pp. 17-22) et folia quinque ternionis 8 (ff. 17
 pp. 22-28). In summis fasciulorum plagulis extremis, ornamentum lineis inter se inn
 confectum ac pigmentis obductum rubris, viridibus et croceis, varias exhibens fo
 idem comitantur inscriptiones 17 22 27 in plagulis rectis et 8 9 o 22 c in plagulis av
 inscriptiones et notae numericae praebent uncialem oblongam, ipse textus uncialem
 dam; accentus signantur tum lineola tum puncto, addita nonnunquam lineola curva.
 tactae sunt litterae marginales fere omnes, lineolae quae comitantur inscriptiones et
 aut signant voces coarctatas, necnon litterae φ et θ; minio exarata sunt interpunct
 signa. Finis paragraphorum aliquando inum marginem invadit, quae pars scripturae

inferiore distinguitur (cf. ff. 7, 13, 16^v). In imo f. 21^v, duplex linea ductibus et punctis ad finem signat narrationis. Ubique in codice sicut in codd. 60²⁻⁴ qui eundem produnt paragraphum, iam desideratur lineola super vocem coarctatam ϣⲥ: cf. dicta, p. 141, cod. Vat. copt. 35; item in inscriptionibus marginalibus praeter solam inscriptionem ϣⲥ, ubi punctum rubrum super vocem ϣⲥ apparet. Eiusdem ananuenis est etiam cod. Lipsiensis Tischendorf XXIX, f. 23.

2 (ff. 22-60^v) Saec. XII-XIII, ff. 39, linn. 25, 26.

Martyria tria sanctorum Πιρῶου et Athōm, sub titulis: 1^a, ϣⲥⲙⲁⲣⲧⲣⲓⲁ ἡⲧⲉ ⲛⲓⲁⲑⲗⲟⲫⲟⲣⲟⲥ ἡⲙⲁⲣⲧⲣⲟⲥ ἡⲧⲉ ⲡⲭ̅ⲥ ⲛⲓⲁⲑⲟⲩ ⲡⲓⲣⲱⲟⲩ ⲛⲉⲙ ⲁⲑⲱⲙ ⲡⲉⲣϥⲟⲛ ⲛⲓⲣⲉⲙⲧⲁϥⲙⲡⲟⲧ̅ ἡⲧⲉ ⲡⲟⲟⲩ ϣⲁⲣϥⲓ ⲉⲧⲁⲩⲭⲱⲕ ⲉⲃⲟⲗ ϣⲉⲛ ⲟⲩⲙⲉⲧⲧⲉⲛⲛⲉⲟⲥ ἡⲥⲟⲩ ἡⲙⲓⲁⲃⲟⲩ ⲡⲓⲣⲱⲟⲩ ϣⲉⲛ ⲟⲩⲗⲓⲣⲓⲛⲛ ἡⲧⲉ ϣⲥ ⲡⲟ ⲡⲟ ⲡⲟ «Martyrium athlophororum martiri Christi Πιρῶου et Athōm, fratris eius, virorum e Tasempoti (E. Amélineau, *La géographie de l'Égypte*, Parisiis, 1893, p. 415), in nomo Bousiri, ad consummaverunt fortiter die octavo (mensis) epēp. In pace Dei. Amen»; f. 38^v, ϣⲥⲙⲁⲣϥⲛⲟⲩⲧ̅ ἡⲙⲁⲣⲧⲣⲓⲁ ἡⲧⲉ ⲛⲓⲁⲑⲟⲩ ἡⲙⲁⲣⲧⲣⲟⲥ ἡⲧⲉ ⲡⲉⲛⲟⲥ ἡⲛⲥ ⲡⲭ̅ⲥ ⲡⲓⲣⲱⲟⲩ ⲛⲉⲙ ⲁⲑⲱⲙ ⲡⲉⲣϥⲟⲛ ⲛⲁⲗⲣⲉⲛ ἡⲙⲓⲁⲃⲟⲩ ⲡⲓⲗⲛⲧⲉⲙⲱⲛ ἡⲧⲉ ⲡⲉⲣⲉⲙⲟⲩⲛ ϣⲉⲛ ⲟⲩⲗⲓⲣⲓⲛⲛ ἡⲧⲉ ϣⲥ ⲡⲟ ⲡⲟ ⲡⲟ «Secundum martyrium sanctorum Iesu Christi Domini nostri martyrum Πιρῶου et Athōm, fratris eius, coram Pompio, duce (urbis) remoum (E. Amélineau, op. laud., pp. 317, 318). In pace Dei. Amen»; f. 39^v, ϣⲥⲙⲁⲣⲧⲣⲓⲁ ἡⲙⲁⲗ̅ ἡⲧⲉ ⲛⲓⲁⲑⲟⲩ ἡⲙⲁⲣⲧⲣⲟⲥ ἡⲧⲉ ⲡⲭ̅ⲥ ⲡⲟⲩⲱⲟⲩ ⲛⲉⲙ ⲁⲑⲱⲙ ⲉⲧⲁⲩⲭⲱⲕⲥ ⲉⲃⲟⲗ ϣⲉⲛ ⲥⲟⲩ ἡⲛⲉⲛⲡⲓ ϣⲉⲛ ⲟⲩⲗⲓⲣⲓⲛⲛ ⲛⲧ(ⲉ) ϣⲥ «Tertium martyrium sanctorum Christi martyrum Πιρῶου et Athōm quod consummaverunt die octavo (mensis) epēp. In pace Dei».

Codicis tres sectiones cum versione gallica edidit H. Hyvernat, *Les martyrs des martyrs de l'Égypte*, t. I, Parisiis, 1886, pp. 135-173. Varii calami sunt translationes arabicae verborum copticorum in margine vel inter has adiectae; f. 53^v, correctio ἡⲙⲱⲟⲩ... (Hyvernat, op. laud., p. 165, 3); pauca signa marginalia initio quarundam paragraphorum; occurrunt insuper emendationes diversarum manuum.

Communem habet codex indolem palaeographicam cum cod. Vat. copt. 60¹ qui ab eadem calligrapho fuit exaratus. Complectitur autem quaterniones Ⲭ - Ⲭ (ff. 22-53, <Ⲭ> - ⲬⲬ) et septem folia priora quaternionis Ⲯ (ff. 54-60, pp. ⲬⲮ - ⲟⲩ); in paginis extre-
masciulorum, inscriptiones ut in cod. Vat. 60¹, item ornamenta, verumtamen solo minio

tacta. Titulum initialem et titulos secundi ac tertii martyrii, qui ad oblongam semper accedunt, involvit ornaamentum lineis inter se innexis confectum, rubri, viridis, caerulei flavi coloris; ad delineandum ornaamentum tituli initialis, quod in inmo marginem productus transversi et directi membranae impressi sunt; pigmentis rubro, viridi, caeruleo auro obducta est linea prima textus, solito nuprior et ornatior; litterae initiales praeter primas et tertiae partis tactae sunt pigmentis rubro, caeruleo et auro, littera autem secundae pigmentis rubro, viridi et auro; littera secunda textus partis secundae et *l* aurum praebet et minimi; linea secunda partis primae ac linea prima partis secundae tertiae reliquas mensura aliquantulum excedunt; litteras ceteris crassiores exhibet secunda partis tertiae. Minio exarata sunt martyrii titulus primus integer, tituli sectionis et tertiae partim, linea quarta et quinta partis primae ac linea tertia et quarta partis tertiae; auro tacta sunt paucae litterae marginales communes, ductus quidam puncta super vocabula, crux et ornaamentum marginale f. 23 ad verba *ΘΕΙΝ ΚΥΚΛΟΥ* (lil. nat., p. 135), quibus incipit narratio primi martyrii, necnon crux marginalis f. 36^r. initium orationis signat.

Invocations pictoriae: f. 22, in imo margine externo: *ΚΩΤΕ ΤΑ ΕΛΛΑΝ ΗΝ ΤΩ ΜΗΝΕΙΔΗΝ ΔΑΥΙΔ. ΑΛΗΝ* «Domine, da requiem animae pauperis David. Amen». f. 60^r, in summa imagiae, minio: *ΠΟΤ ΑΡΙΟΝΗΑΙ ΝΕΜ ΤΨΧΗΝ ΑΝΙΡΕΓΕΡΗΘΑΙ ΔΑ. ΑΛΗΝ* «Domine, miserere animae peccatoris David. Amen»; in inno folio, atramento: *ΠΑ ΗΤΨΧΗΝ ΑΝΙΡΕΓΕΡΗΘΑΙ ΔΑΥΙΔ ΝΙΣΩΤΡΑΓΟΣ ΑΛΗΝ* «Domine, miserere animae peccatoris David pictoria. Amen». Spatiuni vacuum f. 60^r occupat imago effigies «bens cum inscriptionibus: a sinistris, s. Iohannis filium regis liberantis a serpente, p. sentibus rege et regina, et, a dextris, s. Simeonis; effigies pictae sunt coloribus rubro, vi croceo et caeruleo, nimbi autem deaurati. Inscriptiones sunt: *Ο ΑΓΙΟΣ ΣΑΛΛΗΝΕ, ΠΕ- ΤΟΥΡΟ* «regina», *ΤΩΠΕΡΙ* «filia», *ΚΕΩΩ* «serpens», *Ο ΑΓΙΟΣ ΣΥΜΕΩΝ*. Folium phototypice edidit H. Hyvernat, *Album*, tab. XLIII. Imago ad codicem spectat sequens (ff. 61-86^v). In multis ff. aversis, exceptis ff. extremis fasciculorum, summos marginum signant invocations unciali oblonga exaratae: *ΚΑΘΩ ΙΗΩ ΑΡΙΘΩΝΕΙΝ ΕΡΟΙ* «Domine Iesu adiuva me» (f. 22^v), *ΦΤ ΨΧΗ ΚΑΙ ΕΒΟΛ* «Deus, dimitte mihi» (ff. 23^v, 28^v, 35^v, 43^v, [44^v]), *ΚΑΘΩ ΙΗΩ ΨΧΗ ΚΑΙ ΕΒΟΛ* «Domine Iesu, dimitte mihi» (ff. 26^v 27^v), *ΚΑΘΩ Ι ΠΑΙ ΚΑΙ* «Domine Iesu, miserere mei» (ff. 31^v, 41^v, 55^v), *ΦΤ ΠΑΡΜΕΤ* «Deus, miserere mei» (ff. 34^v, 39^v, 42^v), *ΦΤ ΠΑΙ ΚΑΙ* «Deus, miserere mei» (ff. 38^v, 40^v, 46^v 47^v, 48^v), *ΠΑ ΙΗΩ ΑΡΙΘΩΝΕΙΝ ΕΡΟΙ* «Domine Iesu, illumina me» (f. 57^v).

3 (ff. 61-86^v) Saec. XII-XIII, ff. 25, lin. 25-27.

Martyrium sanctorum Iohannis et Simeonis, sub titulo *ΜΑΡΤΥΡΙΟΛΟΓΙΟΝ ΗΤΕ ΠΑΤΡΙΟΣ ΑΜΑΡΤΥΡΟΣ ΗΤΕ ΠΡΟΣ ΚΑΛΗΝ* *ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ* *ΝΕΜ ΣΥΛΛΕΞΕΙ* (sic) *ΠΕΡΥΦΗΡΟΝ* *ΧΕ ΠΕΡΥΦΗΡΟΝ* *ΕΤΑΥΧΩΚ ΕΒΟΛ ΗΤΟΥΜΑΡΤΥΡΙΑ ΕΘΟΥΑΒ ΗΘΗΤ* *ΚΟΤΙΑ ΑΠΑΒΟΤ ΕΠΗΘ ΘΕΝ ΟΥΡΙΗΝ ΗΤΕ ΦΤ ΑΛΗΝ* «Martyrium sancti martyris Christi Iohannis presbyteri et Simeonis, socii eius. Di-

non quo consummaverunt suum sanctum martyrium est undecimus ep̄p̄. In pace Dei. Amen».

Martyrium cum versione gallica edidit H. Hyvernat, *Les actes des martyrs de l'Égypte*, t. I, Parisiis, 1886, pp. 174-201.

Index ab eodem scriptus est calligrapho ac cod. Vat. 60², continuata fasciculorum et unius serie. Complectitur folium ultimum fasciculi ē (f. 61, pp. <oe>, π) et quater-
na F - π (ff. 62-85, pp. π̄α - ρ̄κē [pro ρ̄κ̄η]). Titulum includit ornamentum rubri, viridis
et coloris; fisdem pigmentis obducta est littera initialis praegrandis; linea prima reli-
quae mensura excedit, linea secunda ducta crassiore est exarata. Minus scriptae sunt pars
ac lineae tertia et quarta ipsius textus; reliqua ut in cod. Vat. 60². Invocationes in
his paginis leguntur: ϣⲥⲁⲓ ⲛⲏⲓ « Deus miserere mei » (ff. 62^v, 65^v, 72^v, 73^v, 78^v, 84^v),
ⲁⲅⲓⲙⲉⲧ « Deus, salva me » (ff. 66^v, 76^v), π̄αⲟⲥ ⲓⲛⲥⲁⲓ ⲛⲏⲓ « Domine Iesu, miserere
mihi » (ff. 68^v, 71^v), ϣⲥⲁⲓ ⲁⲣⲓⲟⲩⲱⲛⲓ ⲉⲣⲟⲓ « Domine, illumina me » (f. 79^v). Textum concludit
linea punctis et ductibus flexuosis effecta.

(ff. 86-126^v) Saec. XII-XIII, ff. 40, linn. 24-26.

Vita Iohannis Khamē, sub titulo ⲟⲩⲙⲉⲣⲟⲥ ⲉⲃⲟⲗ ϣⲉⲛ ⲛⲓⲃⲓⲟⲥ
ⲛⲓⲣⲟⲗⲛⲧⲓⲁ ⲛⲧⲉ ⲛⲉⲙⲁⲕⲁⲣⲓⲟⲥ ⲛⲓⲱⲧ ⲁⲛⲛⲁⲧⲟⲫⲟⲣⲟⲥ ⲟⲩⲟⲗ
ⲛⲓⲣⲉⲟⲫⲟⲣⲟⲥ ⲛⲉⲟⲫⲟⲣⲟⲥ ⲛⲉⲧⲁⲩⲣⲟⲫⲟⲣⲟⲥ ⲁⲛⲛⲉⲣⲉⲃⲩⲧⲉⲣⲟⲥ ⲉⲧⲧⲁⲓ-
ⲁⲃⲁ ⲁⲃⲁⲁ ⲓⲱⲁⲛⲛⲏⲥ ϣⲁⲙⲛ ⲉⲩⲣⲛⲟⲩ ⲛⲟⲩⲟⲛ ⲛⲓⲃⲉⲛ ⲉⲃⲁⲕⲱ-
ⲉⲣⲟⲩ ⲟⲩⲟⲗ ⲟⲛ ϣⲉ ⲛⲓⲉⲣⲟⲩⲱ ⲉⲧⲁⲩⲩⲁⲧⲟⲛ ⲁⲙⲟⲩ ⲛⲃⲛⲧⲉⲩⲩⲉ
ⲁⲛⲛⲁⲃⲟⲧ ϣⲟⲓⲁⲕ ϣⲉⲛ ⲟⲩⲩⲣⲏⲛⲛ ⲛⲧⲉ ϣⲥⲁⲙⲛ « Pars e
et conversatione beati nostri patris pneumatophori et gennophori
ⲛⲟⲫⲟⲣⲟⲥ = « fortitudinem gerens »; Davis, mox laudandus: « An
identified word »), theophori, staurophori, presbyteri gloriosi, abba
Iohannis Khamē, in utilitatem nniuseniisque qui eam audierat est. Dies
quo quievit est dies vigesimus quintus mensis khoiak. In pace
« Amen ». Desideratur codicis quaternio ē.

Titam, cum praefatione paleographica et historica atque versione
gallica, edidit M. H. Davis, *The life of Abba John Khamē, in Patrologia
orientalis*, t. XIV, fasc. 2, Parisiis, 1919. In textu, paucae emendationes
colorami.

Index eiusdem est manus ac eodd. Vaticani coptici 60¹⁻³ eandemque praebet indolem
graphicam. Continet quaterniones α - ϣ (ff. 86-117, pp. <α> - <ϣ>) amissoque fasciculo ē,
quaternionem F (ff. 118-125, pp. π̄α - ρ̄κ̄, folio 125 nota destituito) ad quem accedit f. 126
(nota). Inscriptiones et ornamenta minora in summis paginis extremis fasciculorum
cod. Vat. 60¹, ornamentum titulum involvens usque minui ut in codicibus Vati-
60² et 60³; integra linea prima textus litteris maioribus exarata est, coloribus picta

rubro, viridi et croceo; litteras ceteris crassiores exhibent textus linea secunda et neon linea quarta quae nino scripta est. Invocatione in summis paginis legi φητ πει εὐδὸλ « Deus, dimitte mihi » (ff. 87°, 90°, 99°, 100°, 102°, 112°, 114°, 118°); φητ πει « Deus, miserere mihi » (ff. 88°, 103°, 110°); ζῶα πει εὐδὸλ παδὲ « Dimittite mihi, Domine Iesu » (f. 91°); παδὲ τῆς ἀρισθῶνι εροι « Domine Iesu, miserere mei » (f. 94°); παδὲ τῆς πει πει « Domine Iesu, miserere mei » (f. 95°); παδὲ ἀρισθῶνι εροι « Domine Iesu, illumina me » (f. 97°); τῆς (f. 104°); παδὲ τῆς ζῶα εδὸλ « Domine Iesu, dimitte mihi » (ff. 107°, 110°); φητ ἀρισθῶνι εροι « Deus mihi » (f. 120°).

F. 125 (post duplicem lineam lineolis fluctuosis effectam, addita linea eiusdem in fine), manu quae invocationes summis paginis apposuit: ΟΥΝΑΙ ΔΕΦΗ ΕΤΕΛΕΙ ΔΕΛΛΗ | ΟΥΡΩΝΗΙ ΔΕΦΗ ΕΤΩΩ | ΔΕΛΛΗ | ΟΥΚΑΤ ΔΕΦΗ ΕΤΩΩΤΕΛ ΔΕΛΛΗ « Miserere scribenti. Amen. Pax legenti. Amen. Intellectus audienti. Amen »; f. 125^v, nota 10. Iohannis, episcopi (sedis) Samanūd: πωωφ φητ πε | على وتلكى القدس يو مقار | حرجه خارجا من القتال الى | قلابة اخرى او الى مكان اخر خارجا عن | القتال او استاره | به | او انتاه لنسه دون كنيه | يو مقار يكون تحت الشخ | والمزم ويكون نصيه مع | الاخر يوطا والاخذ | والمضى حتى يخرجه كلاهما | تحت هذا الرابط الواحد وكتب | المسكين | خادم كرسى سنود | بتاريخ (بولس خادم ابي شنود ببيج: (Davis, p. 320, haud accurate: «Dei est gloria. Legatum bibliothecae sancti Bā Maqār, quisquis asportat librum e tabulario ad cellam alteram vel ad alium locum extra tabularium, vel mutuatur eum nec refert eum, vel usurpat eum sibi metipsi exclusae est. Bā Maqār, sub interdicto erit et sub anathemate Iudae Iscariotae. Qui vero librum et qui tradita ut asportetur, erunt ambo sub eodem vineulo. Scripsit pauper Iohannis minister sedis (episcopalis) Samanūd (cf. A. Mallon, *Une école de savants égyptiens. Mélanges de la faculté orientale de l'Université Saint-Joseph*, t. 1, 1906, pp. 117-118) epocha anni nongentesimi septuagesimi primi (= an. D. 1254-1255); f. 126, nota lex «- والابن والروح القدس اله | اقم على كل من قرا (في هذا الكتاب (supra lineam) السيد المسيح ان | يذكرني في عقيب صلاته ويدهى لي بالرحمة | والمنفرة ويقول يا رب اغفر لي | بوحتا | الراهب بالاسم ولكن ذكرني المسيح يذكره قدام | ابيه والسيح لله دائما ابدا امين « In nomine Patris et Filii et Spiritus sancti, Dei unici. Quemvis in hoc libro legentem obsecro in nomine Christi Domini ut memor sit mei post orationem suam et impetret veniam et misericordiam dicatque « Domine, condona servo tuo Iohanni, monacho nomine et quisquis mei memor erit, Christus eius recordabitur coram Patre suo. Et laus Domini perpetuum, in saeculum. Amen »; f. 126^v, in media pagina: الهابة المسورة).

In plaga aurea operculi anterioris: *Assem. IX*, n. 59; ff. 1 et 120^v, sigilla bibliothecae Vaticanae et bibliothecae Nationalis Parisiensis; f. 125^v, sigillum bibliothecae Vaticanae.

In dorso tegumenti, e corio rubro confecti, auro impressa sunt nota 60 neonum et trimontium gentis Albani, i. e. Clementis XI, et acutum Benedicti Pamili card. thecatarii.

[a. f. 8. Assemani emptus 10). Membr., ff. 222, mm. 340 × 273.

Opera homiletica et hagiographica e variis codicibus, irice.

(ff. 1-63^v) Saec. X. ff. 63, linn. 33, 34.

Vita Simeonis Stylitae auctore Antonio, discipulo eius, titulo $\Phi\beta\text{I}\text{OC}$ $\mu\pi\epsilon\pi\iota\omega\tau$ $\epsilon\theta\omicron\gamma\alpha\beta$ $\alpha\beta\beta\alpha$ $\sigma\upsilon\mu\epsilon\omega\eta$ (sic) $\phi\alpha\tau\mu\epsilon\sigma\tau\alpha\mu\alpha$ $\eta\tau\epsilon$ $\tau\epsilon\gamma\upsilon\tau\alpha$ $\epsilon\lambda\epsilon\gamma\iota\sigma\tau\omicron\rho\iota\eta$ $\mu\mu\omicron\varsigma$ $\eta\chi\epsilon$ $\omicron\gamma\alpha\iota$ $\eta\pi\epsilon\gamma\eta\eta\tau\eta\varsigma$ $\epsilon\pi\epsilon\gamma\rho\alpha\eta$ $\pi\epsilon$ $\lambda\eta\tau\omega\eta\iota\omicron\varsigma$ $\epsilon\gamma\chi\omega\kappa$ $\mu\epsilon\eta$ $\epsilon\beta\omicron\lambda$ $\mu\pi\epsilon\tau\omicron\upsilon\tau$ $\chi\epsilon$ $\epsilon\epsilon\gamma\omega\pi\iota$ $\eta\chi\epsilon$ $\pi\iota\omicron\mu\eta\eta$ $\epsilon\gamma\mu\epsilon\gamma\iota$ $\kappa\epsilon\pi\epsilon\gamma$ $\epsilon\gamma\gamma\iota\kappa\omega\eta$ $\eta\tau\epsilon$ $\mu\acute{\alpha}\rho\epsilon\tau\eta$ $\tau\eta\theta\upsilon\tau$ $\nu\omicron\gamma\omicron\eta$ $\mu\iota\beta\epsilon\eta$ $\epsilon\theta\omicron\gamma\omega\chi$ $\epsilon\omega\eta\theta$ $\theta\epsilon\eta$ $\mu\epsilon\sigma\omega$ $\kappa\epsilon\pi\epsilon\sigma$ $\omicron\gamma\omicron\gamma$ $\omicron\eta$ $\epsilon\phi\omicron\gamma\omega\eta\gamma$ $\epsilon\beta\omicron\lambda$ $\eta\eta\iota\chi\omicron\mu$ $\mu\epsilon\mu$ $\phi\eta\tau\iota$ $\epsilon\tau\alpha$ $\phi\tau$ $\epsilon\pi\epsilon\pi\epsilon\gamma\gamma\iota\eta$ $\mu\mu\omega\tau$ $\epsilon\beta\omicron\lambda$ $\gamma\iota\tau\omicron\tau\epsilon\gamma$ $\theta\epsilon\eta$ $\epsilon\gamma\omega\eta\gamma$ $\epsilon\beta\omicron\lambda$ $\mu\pi\epsilon\mu\theta\omicron$ $\eta\gamma\alpha\mu\mu\eta\gamma$ $\epsilon\gamma\omega\gamma$ $\omicron\gamma\omicron\gamma$ $\chi\epsilon$ $\epsilon\tau\alpha\gamma\chi\omega$ $\mu\mu\omicron\varsigma$ $\mu\pi\alpha\iota\beta\iota\omicron\varsigma$ (β alia manu mutatum in λ) $\epsilon\lambda\epsilon\gamma\chi\omega\kappa$ $\mu\pi\epsilon\gamma\mu\mu\omicron\varsigma$ $\epsilon\beta\omicron\lambda$ $\mu\epsilon\mu$ $\mu\epsilon\gamma\acute{\alpha}\gamma\omega\eta$ $\epsilon\tau\epsilon\mu\mu\omega\alpha$ $\eta\tau\alpha\iota\omicron$ $\mu\iota\beta\epsilon\eta$ $\eta\sigma\omicron\gamma\tau$ $\mu\epsilon\sigma\omega\eta$ $\theta\epsilon\eta$ $\omicron\gamma\gamma\iota\eta\eta\eta$ $\eta\tau\epsilon$ $\phi\tau$ $\mu\mu\eta\eta$ ($\theta\epsilon\eta$... $\mu\mu\eta\eta$ superiore manu adiectum) « Vita patris nostri sancti abba Symeon viri opotaniæ Syriae, quam narravit unus ex eius discipulis cuius nomen Antonius, adimplens quidem quod scriptum est: 'In memoria aeterna justus'; in exemplar omnium virtutum cunctis qui volunt vivere in isto Iesu Domino nostro; ad annuntiandum etiam virtutes et miracula quae fecit Deus per ipsum manifeste, coram multitudine magna; et (omodo) reliquit hanc vitam, quum consummasset suum cursum et a luctamen dignum omni laude, die tertio mensis mesorē. In pace Amen ».

Inc.: $\phi\tau$ $\phi\eta$ $\epsilon\tau\omicron\upsilon\tau$ $\omega\upsilon\tau$ $\eta\alpha\gamma$ $\theta\epsilon\eta$ $\eta\eta\epsilon\theta\omicron\gamma\alpha\beta$ « Deus, quem tant in sanctis »; des. sine mutilis: $\gamma\iota\eta\alpha$ $\eta\tau\epsilon\pi\epsilon\gamma\omega\phi\eta\tau$ $\mu\epsilon\mu\alpha\gamma$ $\epsilon\pi\chi\lambda\omicron\mu$... $\eta\tau\epsilon\mu\omega\omega\mu\eta$ $\epsilon\tau\alpha\pi\omicron\lambda\gamma\iota\varsigma$ $\mu\epsilon\mu$ $\mu\omicron\gamma\eta\omicron\varsigma$ « ut participemus simul cum ipso etiam coronae... ut consequamur oblectationem et diem ».

Codicem commentatus est eiusque ff. 1-31 germanice partim ad litteram vertit, partim compendio tradidit W. E. Crum, *Die koptische Uebersetzung des Lebens Symeons des Styliten*, in ephemeride *Zeitschrift für die testamentliche Wissenschaft*, t. XXVI, 1927, pp. 119-128. De vita graeca Symeonis Stylitae, auctore Antonio, vide H. Lietzmann, *Das Leben des Symeon Stylites*, in *Texte und Untersuchungen zur Geschichte der*

allchristlichen Literatur, t. XXXII, fasc. 4, Lipsiae, 1908, pp. 1-200-211, 218-223.

In summo f. 1, manu posteriore: $\text{COTY} \overline{\text{M}}\overline{\text{M}}\overline{\text{E}}\overline{\text{C}}\overline{\text{O}}\overline{\text{P}}\overline{\text{H}}$ « Die t. mesoré ». In marginibus, et quandoque etiam in ipso textu, non occurrunt signa et notae lectionem spectantia, diversarum manuum aetatum: OXU « Lege », YA « Usque », passim; f. 20, $\text{YA} \text{NAI}$ « U ad hoc »; c ante interrogationes passim (ff. 26^v, 29^v, 44, primae mai f. 39^v, COKC « Trahe »; f. 43^v, AY ; f. 44^v, $\text{OXU} \text{EKOZ}$ « Exclama »; ad verba $\text{GINA} \text{NTENEPYPHP}$ « Ut participes simus »; KEP (= c. KEP) « Protrahe »; ff. 29, 30, 31, 32, Γ ; ff. 40, 42^v, 43^v, 44, δ ; f. in mg. ext. ad linn. 1-8: $\text{APX}(H)$, $\text{PAOC} \text{IHC} \text{NAI} \text{NNI} \text{QD}$, XAK « tium », « Domine Iesu, miserere mei. Amen », « Desine »; ff. 41, crux marginalis distinguit initium orationis eiusque finem signum (= YA); ff. 29-44^v, varia signa lineolis tum directis tum transversis di simode composita. Occurrunt in textu emendationes varii calami.

Codicem exscripsit R. Tuki in cod. Borg. copt. 114, ff. 112-167^v.

Codex eiusdem amanuensis est ac cod. Vat. copt. 67¹ et cod. Lipsiensis Tischert. XXV, ff. 8-10. Ductus plagulae carneaе membranae impressi margines, columellae litteras marginales recipiendas et spatium duarum circiter linearum definiunt; apud scripturam servatum est circiter mm. 275 > 185. Efficitur codex quaternionibus $\overline{\text{A}}$ (ff. 1-56, pp. < $\overline{\text{A}}$ > - $\overline{\text{PIA}}$) et foliis septem quaternionibus $\overline{\text{B}}$ (ff. 57-63, pp. $\overline{\text{PIV}}$ - $\overline{\text{PKV}}$) cuius folium ultimum cum fine conclusionis desideratur. Paginarum notae appositae sunt suis foliis aversis secundum numeros pares necnon, secundum numeros impares, in suo angulo externo plagulae initialis fasciculorum. In summis plagulis extremis fasciculorum variae formae ornamentum rubri, flavi et viridis coloris, inter invocationes $\text{IHC} \text{KXC}$, perquam in f. 1 et in f. 24 quod notam praebet fasc. $\overline{\text{V}}$, at caret ornamento consue pro solita invocatione, habet $\text{PAOC} \text{IHC} \text{KXC}$ « Domine Iesu Christe »; leviora ornamenta minio tacta, in iisdem paginis extremis per summum marginem protrahuntur. Tituli ac folii 1 margines externum et inum decorat ornamentum lineis inter se immixtis coloribus ac pigmentis rubro, viridi et croceo obduetum, ad cuius normam exaratae sunt textus litterae primae praegrando ΦPI quae mediam fero partem occupant plagulae initialis. Minio effecta sunt ductus qui comitantur paginarum notas numericas usque f. 10^v, interpunctionis signa (< > in ipso textu, < > in fine paragraphorum, addita nonnullis lineola flexuosa), signa marginalia quae comitantur interdum Scripturae locos et auctor excerpta (cf. Crum, op. laud., p. 120, n. 1, p. 121) vel initia distinguunt quarundam paragraphorum, litterae paucae initiales cum suis ornamentis. Minio tactae sunt litterae marginales passim. Nonnullarum paragraphorum initium signat vel littera initialia multicoloribus picta rubro, viridi et flavo cum ornamento similiter picto, vel ornamentum solum. Textus exaratus est unciali rotunda, unciali vero oblonga: titulus, notae numericae invocationes in plagulis extremis fasciculorum et invocationes quae insuper in summo ff. aversis passim occurrunt, scilicet $\text{PAOC} \text{IHC} \text{KXC} \text{NAI} \text{KAN} \text{PATAPN}$ « Domine Iesu

de. miserere nobis in dilectione » (f. 1^v), $\overline{\text{IHC}}$ (ff. 2^v, 5^v, 23^v, 31^v), $\overline{\text{PAOC IHC PXC}}$ « Domine Iesu Christe » (ff. 7^v, 12^v, 44^v, 50^v, 61^v), $\overline{\text{IHC PXC}}$ (ff. 14^v, 19^v, 22^v, 27^v), $\overline{\text{IHC NI PA TA NI}}$ « Iesu, miserere mei in dilectione » (f. 28^v), $\overline{\text{PAOC IHC PAI NI}}$ « Domine miserere mei » (f. 30^v), $\overline{\text{IHC PXC PAI NI}}$ « Iesu Christe, miserere mei » (f. 41^v); status efformantur tum puncto, tum puncto in lineolam curvam producto; vocem statam $\Phi\vdash$ signat lineola flexuosa. Fl. 1, 9, 17, in summo angulo interno, manus prior fasciculos $\overline{\text{A}} - \overline{\text{F}}$ signavit notis $\overline{\text{PX}}$, $\overline{\text{TE}}$, $\overline{\text{IE}}$; in imo f. 1: $\overline{\text{PKO}}$. F. 1 phototypice edidit yveruat, *Album*, tab. XXXV, ac partem superiorem f. 56^v (olim 61^v), *ibid.*, tab. XLII 2.

2 (ff. 64-81^v) Saec. X, ff. 18, lim. 29-33.

Martyrium sancti apa Ari, sub titulo $\overline{\text{MARTYRIA NTE PH}}$ $\overline{\text{AAB APA ARI NIPPECBUTTEROC NTE WETNOTYI OYOS NIGEN-}}$ $\overline{\text{OC MMARTYROC NTE PENOC IHC PXC ETACXOKC EBOZ NCOTB}}$ $\overline{\text{AABOT MECAPH DEN OYJPHNH NTE P\vdash AMNH}}$ « Martyrium sancti apa Ari, presbyteri (civitatis) Šetnūfi (cf. E. Amélieueau, *La géographie de l'Égypte*, Parisiis, 1893, pp. 424, 425) et fortis martyris Domini Iesu Christi, quod consummavit die nono mensis mesōrē. In pace Amen ».

Codicem cum versione gallica edidit H. Hyvernāt, *Les actes des martyrs de l'Égypte*, t. I, Parisiis, 1886, pp. 202-224.

In summo f. 64, manu recentiore: $\overline{\text{COYB MM(CAPH)}}$ « Die nono mōrē »; f. 65, in mg., manu rudi: $\omega[\omega]$ « Lege »; f. 77, in mg., ωA « et »; paucae occurrunt in textu emendationes varii calami.

Codicem exscripsit R. Tuki in cod. Borg. copt. 114, ff. 62-75^v.

Ductus stilo sicco plagulae carneaе membranae impressi duas circiter scripturae lineas finesque definiunt; spatium scripturae servatum est circiter mm. 260 × 175. Constat ex quaternione $\overline{\text{A}}$ (ff. 64-71, pp. <A> - $\overline{\text{IE}}$; paginarum et fasciculorum notae, $\overline{\text{IE}}$ et $\overline{\text{A}}$, apparent in f. 71^v), quaternione omni nota destituto (ff. 72-79) ac foliis duobus, inter nota carentibus (ff. 80, 81); in summo f. 71^v, ornamentum atramento delineatum, inscriptiones $\overline{\text{TC}}$ $\overline{\text{OT}}$. Titulum, qui eadem unciali rotunda scriptus est ac ipse textus, adnotant lineae intor se inuexae rubri, flavi ac viridis coloris; iisdem coloribus pictum est ornamentum in forma ramorum quod folii primi marginem externum decorat. Caeterum textus et minus caret codex. Littera initialis reliquis litteras marginales et linea prima duas mensura excedunt; non raro desiderantur interpunctionis signa in spatio vacuo; status tum puncto tum lineola tum puncto in lineolam curvam producto efficiuntur; statam super vocem coarctatam $\Phi\vdash$ librarius saepe onittit; titulum et textum f. 64, deletos, manus recentior atramento restituit. Codicem concludit triplex ductus leviter atus, atramento effectus. In summo angulo interno ff. 64, 72, 80, fasciculorum notae anteriores $\overline{\text{KA}}$, $\overline{\text{KB}}$, $\overline{\text{KF}}$. In imo f. 64: $\overline{\text{PKB}}$.

3 (ff. 82-116^v) Saec. X in., ff. 35, linn. 31-33.

Sermo Petri Alexandrini de contemptu rerum munda-
narum, de resurrectione, de iudice venali et de Micha-
archangelo, sub titulo ΟΥΚΑΘΗΓΙΣΙΣ ΕΑΓΓΕΛΙΟΥΟΣ ΗΧΕ ΑΒΒΑ
ΤΡΟΣ ΠΙΑΡΧΗΝΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΗΤΕ ΡΑΚΟΤ ΕΘΒΕ ΝΗ ΕΤΧΩ ΗΓΘΗ.
ΕΤΜΕΤΡΑΜΑΟ ΝΕΜ ΝΙΧΡΗΜΑ ΝΕΜ ΤΟΥΜΕΤΧΩΡΙ ΕΤΧΩ.
ΜΜΩΝ ΗΠΙΧΑΕΝΕΡ ΕΤΧΩ ΗΓΘΗΟΥ ΕΠΙΠΡΟΣΟΥΧΗΟΥ ΜΜΑ.
ΤΟΥ ΑΓΓΑΧΙ ΔΕ ΟΝ ΕΘΒΕ ΤΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΕΘΝΑΥΩΝΙ ΜΠΙΣΩ.
ΤΗΡΓ ΕΑΓΧΟΣ ΔΕ ΧΕ ΑΡΕΩΤΕΜ ΠΙΡΩΜΙ ΕΡΔΙΟ(Ι)ΚΙΝ Μ.
ΜΜΑΥΑΤΓ ΜΜΟΝ ΨΧΟΜ ΗΤΕ ΟΥΟΥΤΡΟ ΟΥΔΕ ΟΥΑΡΧΩΝ ΟΥ
ΟΥΖΗΓΕΜΩΝ ΕΡΔΙΟΙΚΙΝ ΜΜΟΓ ΑΓΓΑΧΙ ΔΕ ΟΝ ΕΘΒΕ ΝΗΕΤΚΩ.
ΜΠΙΡΑΠ ΕΘΒΕ ΔΩΡΟΝ ΕΓΓΕΒΩ ΗΠΙΠΙΥΤ ΗΑΦΗΟΥ ΚΑΤΑ.
ΕΓΘΩΝΧ ΕΡΩΝ ΕΘΡΟΥΕΡΜΑΙΖΗΚΙ ΑΓΧΕ ΖΑΝΚΟΥΧΙ ΔΕ ΟΝ ΕΘ
ΠΤΑΙΟ ΜΠΙΑΡΧΗΝΑΓΓΕΛΟΣ ΜΗΧΑΝ'Α ΠΙΑΡΧΗΝΣΤΡΑΤΗΤΟΣ
ΗΤΧΟΜ ΗΠΙΠΗΟΥΙ ΔΕΝ ΟΥΖΗΡΗΚΗ ΝΤΕ ΦΤ ΔΜΗΝ « Catechesis qu
protulit abba Petrus archiepiscopus Alexandrius de iis qui cor apponit
divitiis et opibus et eorum potentiae, fradautes seipsos rebus aeten
cor apponentes solis temporalibus. Locutus est etiam de resurrectione
futura creaturae omnis quum dixisset: si homo seipsum regere non pote
neque rex, neque princeps, neque dux ipsum regere valet. Locutus
etiam de iis qui inflectunt iudicium propter dolum, docens magnates
singulis locis, hortans eos ut diligant pauperes. Dixit etiam pauca
honore Michaelis archangeli, summi ducis exercitus caelorum. In pace D
Amen ».

Inc.: ΤΗΑΒΙ ΝΤΑΡΧΗ ΜΠΙΣΑΧΙ ΕΧΩΙ ΗΤΕΝΝΙΜ ΙΕ ΑΝΝΑΕΡΗ
ΜΠΡΟΟΙΜΙΟΝ ΜΠΙΣΑΧΙ « A quo mihi assumam exordium sermonis, i
quodnam faciemus prooemium orationis? »; des.: ΕΙΝΑ ΑΓΓΥΑΝΧ
ΝΩΝ... ΨΑ ΕΝΕΡ ΗΤΕ ΝΙΕΝΕΡ ΤΗΡΟΥ ΔΜΗΝ « ut si quaerat nos
in saeculum saeculorum omnium. Ameu ».

Huius homiliae fragmenta servant: bohairice, codex Lipsiensis Tische
dorf XXV, f. 15 (cf. W. E. Crum, *Hagiographica from Leipzig man
scripts*, in *ephemeride Proceedings of the Society of biblical Archaeolog
t. XXIX, 1907, p. 305, O. von Lemm, Kleine koptische Studien II, M
Mémoires de l'Académie impériale des sciences de S. Pétersbourg, classe ph
hist., ser. VIII, t. VIII, fasc. 12, 1908, pp. 4, 5; respondet fragmentu
textui codicis inde a f. 114^v, lin. 12 a. fin. usque ad f. 115^v, lin. 16
sahidice, codex Borgianus bibliothecae Nationalis Neapolitanae I B 1
n. 461 = Zoega CCLXXXVIII, duo folia priora (pp. 206-208), code*

Eboracensis Pierpont Morgan M 602, ff. 2-14, codices Parisini bibliothecae Nationalis copt. 130⁸, ff. 61, 102, copt. 131³, ff. 81-85, copt. 131⁵, 8, 43, copt. 131⁷, f. 49, codex bibliothecae Nationalis Viadobonensis K 106, necnon fragmentum papyraceum cuius textus edidit et anglice interpretatus W. E. Crum, *Theological texts from Coptic papyri*, in *Anecdota Oxoniensia*, semiticae ser., t. XII, Oxonii, 1913, pp. 56, 57 (cf. Arn. van der Schot, *Allocution de Timothée d'Alexandrie*, in ephemeride *Le Muséon*, CLII, 1934, p. 23, n. 29). Vide etiam W. E. Crum, *Texts attributed to Peter of Alexandria*, in ephemeride *Journal of theological Studies*, t. IV, 1903-1904, pp. 387, 388, 394-397.

F. 82, in summo margine, manu posteriore: **COYIK MECEOPH DEN LA BEOCPEP** «Die duodecimo mesōrē; in abba Beuofer»; nonnullae arrent in textu emendationes diversarum manuum.

Codicem exscripsit R. Tuki in cod. Borg. copt. 114, ff. 76-109.

Codex eiusdem est amanuensis, scil. Theodori (cf. cod. Vat. copt. 66³, f. 95), ac codices anni coptici 63², 661³, 661⁹, Lipsiensis Tischendorf XXIV, f. 41, Mancuniensis 446:imina scripturae vide ap. H. Hyvernat, *Album*, tab. XII 3, et E. Tisserant, *Specimina scripturae orientalis*, Bonuae, 1914, tab. 77. Ductus stilo siccio plagulae carnea membranae essetum margines tum duarum circiter linearum spatium definiunt; spatium scripturae spatium est circiter mm. 260 × 175. Efficitur codex quaternionibus **Α - Ξ** (ff. 82-113, **Α - Ξ**) et tribus foliis binionis **Ε** (ff. 114-116, pp. <**ΞΕ**> - 5); in summis foliis extremis **ΑΕ** (ff. 89^v, 98), **ΙΕ** **ΞΕ** (ff. 90, 97^v, 105^v, 106, 113^v), **ΙΩ** **ΞΕ** (f. 114). Inscriptiones et paginarum fasciculorumque notae exaratæ sunt unciali oblonga, titulus vero codicis extus unciali rotunda; accentus lineola vel puncto notantur. Partis mediae fasciculorumque plagulam distinguit crux: in summo mg. pro pagina aversa, in imo mg. pro pagina recta. Titulum decorat ornamentum, lineis inter se innexis confectum, rubri, viridis et caerulei coloris; eadem præbent pigmenta rami cum floribus iuxta marginis f. 82 et littera dis homiliae cuius linea prima caeteris est amplior. Minio exarata sunt interpunctio-igna (desunt in ff. 82, 96^v, 97, 113^v, 114 et 116^v); minio tactæ sunt aliquando litterae c post interpunctionem. Non raro partim vacua relicta est penultima paragraphorum. In foliis aversis 84, 92, 93, 102, 108, crux punctis effecta; in foliis primis fascien-um, manu posteriore sat rudi, positæ sunt in summo angulo interno notæ **ΙΑ - ΙΕ** cum concludit triplex linea punctis et lineolis directis effecta. In imo f. 82: **ΠΙΩ**.

4 (ff. 117-142^v) Saec. IX-X, ff. 26, linn. 31-33.

Sermo Theodosii Alexandrini de Assumptione B. M. V., in titulo **ΟΥΛΟΓΟΣ· ΕΑΥΤΑΙΟΝΟΓ· ΝΧΕ ΠΕΝΤΡΙΜΑΚΑΡΙΟΣ ΙΩΤ· ΒΑ ΘΕΟΔΩΣΙΟΣ ΠΑΡΧΗΠΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΗΤΕ ΡΑΚΟΤ· ΟΥΟΖ ΠΙΟΜΟ· ΓΙΤΗΣ· ΕΤΕΡΦΟΡΙΝ ΜΠΧΕ· ΕΑΥΤΑΙΟΝΟΓ ΔΕ· ΕΤΑΝΑΛΛΥΨΙΣ**

ἡΓΕΡΕΘΣ ΤΗΡΕΝ· ΤΘΕΟΤΟΚΟΣ ΕΘΥΑΒ ΜΑΡΙΑ· ἡΣΟΥΓΕ ἡΠΑΙΔ·
 ΜΕΣΟΥΡΗ· ΕΑΦΕΡΕΤΗΣ ΙΣΧΕΝ ΤΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ἡΤΕ ΠΧΣ· ΨΑ ΠΥ
 ΕΒΟΛ ἡΤΑΙΔΓΙΑ ἡΠΑΡΘΕΝΟΣ· ΝΕΜ ΤΕΣΑΝΑΔΥΜΨΙΣ ΕΘΟΥ
 ΕΤΑΡΤΑΟΥ ΔΕ ἡΠΑΙΔΟΓΟΣ· ΘΕΝ ΤΘΑΗ ἡΡΟΥΠ· ΕΤΕΡΗΑΜΥ·
 ἡΜΟΟ ἡΘΗΤ· ΘΕΝ ΟΥΓΙΡΗΝ ἡΤΕ ΦΤ ἡΜΗΝ « Sermo q
 protulit ter beatus pater noster abba Theodosius archiepiscopus Alex
 drinus et confessor Christophorus; protulit eum de assumptione Dom
 nostrum omnium Deiparae sanctae Mariae, die decimo mensis me
 ineipiens ab oeconomia Christi usque ad consummationem huius saec
 Virginis et eius assumptionem sanctam; protulit hunc sermonem ult
 anno, quo ipse obdormivit (= an. D. 566-567). In pace Dei. Amc

Inc.: ΜΦΟΥΥ ΑΣΧΟΚ ΕΒΟΛ ἡΧΕ ΤΠΡΟΦΗΤΙΑ ἡΤΕ ΠΙΡΥΜ
 ΔΟΣ ΔΑΥΙΔ « Hodie impleta est prophetia hymnologo David »; des.
 mutil.: ΚΑΤΑΦΡΗΤ ΕΤΑΡΧΟΣ· ΧΕ ΕΙΡΟΚΕΡ· ΑΤΕΤΕΝ(ΤΕΜ)Μ
 ΟΥΟΖ ΚΑΙΟΒΙ ΠΕ ΑΤΕΤΕΝΤΟΙ « sicut dixit: ' esurivi et nutritivis
 sitivi et dedistis mihi potum ' (Matth. 25, 35) ».

Partem codicis narrativam (f. 124^v, lin. penult., ΑΓΧΕΚ ΡΩΒ ΜΒ
 usque ad f. 141, lin. 4 a. fin., ΚΑΤΑ ΤΕΡΧΟΜ) edidit et anglie ve
 Forbes Robinson, *Coptic apocryphal Gospels*, in *Texts and Studies*, t.
 fasc. 2, Cantabrig., 1896, pp. 90-127, codice accurate descripto pp. 1
 xxvi, additisque, p. 219, variis lectionibus e codice Crawford 46 (n
 Mancuniensi 441 bibliothecae John Rylands, cf. W. E. Crum, *Catalogue
 of the Coptic manuscripts*, Mauennii, 1909, p. 219) necnon, pp. xxvi, xx
 excerptis e cod. Cantabrigiensi Add. 1876. 8. Initium homiliae iuxta c
 copt. Cahirensem 9 edidit et anglie vertit H. G. Evelyn White,
Monasteries of the Wadi 'n Natrun, t. I, Neo Eboraci, 1926, p. 61;
 dem, p. 62, textui quem edidit Forbes Robinson varias adiecit lectio
 e fragmentorum serie Cahirensi 9^{add.} 1-111, ad quam pertinent tum fr
 mentum mox laudatum Mancunniense 441, tum fragmenta Lipsien
 Tischendorf XXVI, f. 1, et XXVII, f. 9. De aliis codicibus copticis
 Dormitionem Mariae spectantibus, vide H. G. Evelyn White, op. lat.
 pp. 54-60. De textibus graecis aliisque, vide M. Jugie, *L'Assomption
 la Sainte Vierge dans les cinq premiers siècles*, in ephemeride *Ét
 d'Orient*, 1926, fasc. 1-3, necnon *Bibliotheca hagiographica orientalis*, B
 xellis, 1910, pp. 146-149.

In summo folio 118, manu posteriore: ΦΑΙ ἡΜΕΘΕΜΗ ἡΣΟΥΓΕ
 ἡΜΕΣΟΥΡΗ· ΘΕΝ ΤΠΑΡΘΕΝΟΣ « Hoc proprie die decimo sexto (mensi
 mesorè; in (sanctuario) Virginis ». F. 133, in mg.: Ψ[Α] « Usque »; oc

passim, in marginibus et in textu, signa /// (= $\omega\chi\psi$ « Lege ») et \cdot/\cdot « Usque »); paucae emendationes, partim minio, varii calami. Vodicem exscripsit R. Tuki in cod. Borg. copt. 117, ff. 46^v-69.

Varatas est codex ab eodem calligrafo eandemque praebet indolem palaeographici cod. Vat. copt. 58⁸ (vide p. 394). Complectitur quaterniones $\bar{\alpha}-\bar{\nu}$ (ff. 117-140, $\bar{\nu}-\bar{\kappa}$) et sola folia duo priora fasciculi $\bar{\kappa}$ (ff. 141, 142, $\bar{\kappa}\bar{\epsilon}$, $\bar{\kappa}\bar{\epsilon}'$); fascienlorum las extremas, excepto f. 117, decorat ornamentum quandoque minio tectum inter options: $\bar{\eta}\bar{\nu}\bar{\epsilon}\bar{\nu}\bar{\chi}\bar{\epsilon}$ (ff. 124^v, 132^v, 140^v), $\bar{\eta}\bar{\alpha}\bar{\iota}\bar{\nu}\bar{\alpha}\bar{\nu}$ (ff. 125, 133), $\bar{\iota}\bar{\epsilon}\bar{\chi}\bar{\nu}$ (f. 141). Minio sunt quandoque litterae marginales o, c, w, $\bar{\epsilon}$ et littera communis o, raro littera bra sunt autem pars sinistra litterarum marginalium $\bar{\alpha}$ et $\bar{\lambda}$, passim, necnon signa locos biblicos comitantur et ornamenta quae sectionum initium distinguunt. Ornata in capite codicis, littera initialis et prima textus linea, fere se habent ut in cod. Vat. 61⁹. F. 126^v, lin. 13, $\chi\rho\omega\mu$ prius manu rescriptum est in rasura; f. 140, $\epsilon\tau\epsilon\tau\tau\chi\chi\eta$ am linea rubra cancellatum est. Fl. 117^v-120, in mgx., manu posteriore, versio aratorumdam vocabulorum copticorum in textu occurrentium; f. 137, in imo mg., tribulationes. Fl. 117, 125, 133, manus posterior notis $\bar{\kappa}-\bar{\nu}$ fascienlos signavit in summo o interno; f. 117, litteras partim deletas atramento restituit manus recentior; ibid., o mg.: $\bar{\rho}\bar{\eta}\bar{\epsilon}$.

* (ff. 143-184^v) An. 962 (= an. Mart. 678, cf. f. 143), ff. 42, lin. 30, 31.

Homilia de patriarchis Abraham, Isaac et Iacob, eto Athanasio, archiepiscopo Alexandrino, adscripta, titulis: f. 143^v, $\phi\alpha\iota\ \pi\epsilon\ \pi\alpha\tau\epsilon\rho\epsilon\varsigma\ \epsilon\beta\omicron\lambda\ \bar{\theta}\epsilon\bar{\nu}\ \sigma\omega\mu\alpha\ \eta\tau\epsilon\ \pi\epsilon\bar{\nu}\iota\omicron\tau\ \gamma\alpha\bar{\nu}\ \pi\iota\bar{\tau}\ \bar{\alpha}\pi\alpha\tau\epsilon\rho\alpha\rho\chi\eta\varsigma\ \bar{\alpha}\beta\bar{\rho}\alpha\bar{\alpha}\mu\ \eta\epsilon\mu\ \iota\varsigma\alpha\alpha\kappa\ \eta\epsilon\mu\ \iota\bar{\alpha}\kappa\omega\bar{\beta}\ \bar{\kappa}\ \bar{\alpha}\beta\bar{\rho}\alpha\bar{\alpha}\mu\ \mu\epsilon\bar{\nu}\ \bar{\alpha}\rho\chi\chi\alpha\ \sigma\omega\mu\alpha\ \epsilon\bar{\theta}\bar{\rho}\eta\bar{\iota}\ \eta\varsigma\omicron\gamma\kappa\bar{\eta}\ \bar{\alpha}\pi\iota\bar{\alpha}\beta\omicron\tau\ \eta\varsigma\omicron\gamma\kappa\bar{\eta}\ \iota\varsigma\alpha\alpha\kappa\ \bar{\lambda}\epsilon\ \omicron\bar{\nu}\ \eta\varsigma\omicron\gamma\kappa\bar{\eta}\ \bar{\iota}\bar{\alpha}\kappa\omega\bar{\beta}\ \bar{\lambda}\epsilon\ \omicron\bar{\nu}\ \eta\varsigma\omicron\gamma\kappa\bar{\eta}\ \bar{\alpha}\pi\iota\bar{\alpha}\beta\omicron\tau\ \eta\varsigma\omicron\gamma\kappa\bar{\eta}\ \omicron\bar{\nu}\ \mu\epsilon\varsigma\omega\bar{\rho}\eta\ \omicron\gamma\omicron\bar{\lambda}\ \bar{\alpha}\gamma\bar{\alpha}\bar{\delta}\bar{\iota}\bar{\tau}\omicron\gamma\ \epsilon\bar{\nu}\bar{\iota}\phi\eta\bar{\nu}\omicron\tau\ \bar{\theta}\epsilon\bar{\nu}\ \omicron\gamma\omega\bar{\nu}\ \eta\ \omicron\gamma\tau\alpha\bar{\iota}\omicron\ \phi\alpha\iota\ \epsilon\tau\alpha\rho\theta\omicron\gamma\omicron\eta\bar{\epsilon}\rho\ \epsilon\beta\omicron\lambda\ \eta\chi\epsilon\ \pi\epsilon\bar{\nu}\iota\omicron\tau\ \epsilon\theta\omicron\gamma\bar{\alpha}\bar{\beta}\ \bar{\beta}\bar{\alpha}\ \bar{\alpha}\theta\alpha\bar{\nu}\alpha\varsigma\bar{\iota}\omicron\varsigma\ \pi\iota\bar{\alpha}\rho\chi\eta\eta\epsilon\pi\bar{\iota}\varsigma\kappa\omicron\phi\omicron\varsigma\ \eta\tau\epsilon\ \rho\alpha\kappa\omicron\tau\ \omicron\gamma\omicron\bar{\lambda}\ \pi\iota\bar{\alpha}\sigma\tau\omicron\lambda\bar{\iota}\kappa\omicron\varsigma\ \pi\iota\bar{\alpha}\bar{\lambda}\epsilon\bar{\chi}\alpha\bar{\nu}\bar{\lambda}\bar{\rho}\epsilon\bar{\alpha}\varsigma\ \phi\alpha\iota\ \epsilon\tau\alpha\rho\chi\epsilon\mu\epsilon\ \bar{\theta}\epsilon\bar{\nu}\ \bar{\gamma}\alpha\bar{\nu}\sigma\bar{\nu}\eta\tau\mu\alpha\ \eta\bar{\alpha}\rho\chi\eta\epsilon\omicron\varsigma\ \eta\tau\epsilon\ \pi\epsilon\bar{\nu}\iota\omicron\tau\ \epsilon\theta\omicron\gamma\bar{\alpha}\bar{\beta}\ \eta\bar{\alpha}\pi\omicron\sigma\tau\omicron\lambda\omicron\varsigma\ \bar{\theta}\epsilon\bar{\nu}\ \bar{\epsilon}\bar{\theta}\bar{\rho}\eta\eta\eta\ \eta\tau\epsilon\ \phi\bar{\tau}\ \bar{\alpha}\mu\eta\bar{\nu}\ « Hic est exitus e corpore patrum nostrorum sanctorum trium patriarcharum Abraham, Isaac et Iacob (seu) el. Abraham quidem deposuit corpus die vigesimo octavo mensis $\bar{\epsilon}\bar{\nu}\bar{\iota}\bar{\epsilon}$, Isaac iterum die vigesimo octavo, Iacob rursum die vigesimo octavo eiusdem mensis $\mu\epsilon\varsigma\bar{\omega}\bar{\rho}\bar{\epsilon}$ et recepti sunt in caelis cum gloria et ore; quem (exitum) manifestavit pater noster sanctus abba Athanasius, archiepiscopus (civitatis) Rakoti et apostolicus Alexandrinus, cum invenit in libris antiquis patrum nostrorum sanctorum apostolo-$

rum. In pace Dei. Amen »; f. 159: ΦΑΙ ΠΕ ΠΙΧΙΝΙ ΕΒΟΛ ΖΕΝ ΣΩΙ
 ΝΤΕ ΙΣΑΑΚ ΠΑΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΠΥΗΡΙ ΗΑΒΡΑΑΜ ΗΣΟΥΚΗ ΑΠΑΒΕΤ
 ΜΕΣΩΡΗ ΖΕΝ ΟΥΖΙΡΗΝΗ ΝΤΕ ΦΤ ΑΜΗΝ « Hic est exitus e corpore
 patriarchae Isaac, filii Abraham, die vigesimo octavo mensis mesôrê.
 pace Dei. Amen »; f. 173: ΦΑΙ ΖΩΩ ΟΝ ΠΕ ΠΙΧΙΝΙ ΕΒΟΛ ΖΕΝ ΣΩΙ
 ΝΤΕ ΠΕΝΙΩΤ ΙΑΚΩΒ ΠΑΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΦΗ ΕΤΟΥΜΟΥΤ ΕΡΟQ
 ΠΙΣΤΑ ΗΣΟΥΚΗ ΑΠΑΒΕΤ ΜΕΣΩΡΗ ΖΕΝ ΟΥΖΙΡΗΝΗ ΝΤΕ ΦΤ ΑΜΗΝ
 « Hic ipse etiam est exitus e corpore patris nostri Iacob patriarchae
 quem vocant Israel, die vigesimo octavo mensis mesôrê. In pace D
 Amen ».

Codicem edidit Ignatius Guidi, *Il testo copto del Testamento di Abramo*
 in *Rendiconti della reale Accademia dei Lincei, Classe di scienze morali,
 storiche e filologiche*, ser. V, t. IX, Romae, 1900, pp. 157-180; *Il Testamento di Isacco e il Testamento di Giacobbe*, ibid., pp. 223-264, cu
 praefatione de aliis horum apocryphorum recensionibus; tria Testamenta
 germanice vertit, additis notis philologicis, E. Andersson, *Abraham's
 Vermächtnis*, in ephemeride *Sphinx*, t. VI, 1903, pp. 220-236, *Isaak's
 Vermächtnis*, ibid., t. VII, 1903, pp. 77-94, *Jacob's Vermächtnis*, ibid.,
 pp. 129-142. Sahidice servatum est Testamentum Isaac in codice P
 pont Morgan M 577, ff. 12^v-25^v. Vide etiam Montague Rhodes James,
The Testament of Abraham, in *Texts and Studies*, t. II, fasc. 2, Cant
 brigiae, 1892.

In summo f. 143^v, manu posteriore: ΠΥ ΑΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ « T
 patriarchae »; in margine externo, manu rudi: ΣΟΥΚΗ ΑΜΕΣΩΡΗ « D
 vigesimo octavo mesôrê »; ff. 159, 173, in summo mg., eadem man
 κΗ ΟΝ « 28 rursum ». Passim, in mss., varia occurrunt signa lectioni
 ωΩ (vel ω) « Lege », ΩΑ (vel Ω) « Usque », ΧΑ « Desine »; f. 154
 prima ut videtur manu: ΧΑ ΕΙΒΟΛΑ « Desine »; in textu, paucae eme
 dationes varii calami.

Codicem exscripsit R. Tuki in cod. Borg. copt. 117, ff. 69^v-100^v.

Codex ab eodem librario exaratus est ac codices Vaticani coptici 62¹⁵ et, ut videtur
 66¹⁴, 68¹, specimina scripturae vide ap. H. Hyvernat, *Album*, tabb. XXIX, XXX et XLII.
 Binas lineas scripturae necnon margines definiunt ductus stilo sicco plagulae carnea
 membranae impressi; spatium scripturae servatum est circiter mm. 270 × 175. Continet
 codex folium ultimum quaternionis K (f. 143), quaterniones E - Z (ff. 144-167), binionem
 (ff. 168-171), folia novem quinionis Θ (ff. 172-180) et binionem I (ff. 181-184); nota
 fasciculorum appositae sunt eorum foliis extremis, nota π f. 172 perperam scripta
 pro Θ. Paginarum notae, appositae plagulis aversis secundum numeros pares necnon
 secundum numeros impares in summo angulo externo folii initialis fasciculorum, leguntur

ΚΑΤΑΠΙΣΤΟΝ ΔΙΑΝΗ « In nomine Patris et Filii et Spiritus sancti, Trinitatis sanctae, substantialis; hic est enim Deus noster cui servimus et in quo speramus. Fuit hoc a-
riale huius sancti libri lectionis per fratrem nostrum Deum amantem monachum (mon-
achi nostri Macarii, cuius nomen novit Deus, qui, cum eum propriis suis sum-
mavit, tradidit eum bibliothecae domini mei patrie Macarii ut patres nostri le-
tempore suo vulturi legant populo ex ipso in cathedra, in memoriale eius et patrum.
Rogo vos, omnes qui lecturi estis in ipso et qui ipsum audiri estis, mementote,
dum versatur in hoc mundo, ut Dominus faciat magnam suam misericordiam cum
et cum (e corpore) exierit, ut Dominus faciat illum recumbere in sinu pristinorum nobis.
patrum Abraham, Isaac et Iacob, in paradiso iuventutis. Omnis anima quae dicit 'A-
recipiat secundum benedictionem. Amen. — Et scriptus est liber iste anno 678 sa-
rum Martyrum, regnante super nos Domino nostro Iesu Christo, sub patre nostro
Mfana archiepiscopo Alexandrino, hegumeno laurae patris nostri Macarii Sceternia-
nostro archiepiscopo apo Kluā, dum simul erat oecumenus ecclesiae magni
Macarii pater noster episcopus abba Mōna filius (i. e. monachus cellae [1]) marty-
dum erant lectores in cathedra patris nostri abba Macarii patres nostri diaconus Mōna,
(monachus cellae [1]) Pīgal, et diaconus Mōna, filius (monachus) magnae cellae (vide
Evelyn White, *The Monasteries of the Wadi 'n Natran* t. II, Neo Eboraci, 1932, pp.
362). Domine Deus, da ipsis intellectum quia hoc memoriale factum est diebus eorum.
mementote etiam mei pauperis qui scripsi, humilis Macarii, ut Dominus det requiem mi-
animae meae in tribunali suo motuendo. Amen. Qui dicit 'Amen' recipiet secun-
benedictionem. Amen »; f. 158^v, inter duplicem lineam lineolis et punctis effectam: αϥ
εβδλ ηνε πισιος ητε πενιωτ αμπατριαρχης αβρααμ | ερε περσμων εεοναβ
νεαμ πενδλαος τηρεϥ ϣα ηνεβ αμμη « Desinit vita Patris nostri patriarchae Abra-
sit benedictio eius sancta cum populo nostro omni in aeternum. Amen »; f. 172^v,
lineam similis indolis ac supra: ϣϥ αριφμενι αμπεβονι εταρεϥδαι μακαρι ητε
† αμτον ατερεϥδαι αψνϥ(η) αμμη « Memento humilis qui scripsit Macarii ut Don-
det requiem pauperi eius animae. Amen »; f. 184^v, post lineam similis indolis ac
αριφμενι ητε ϣϥ ϣα μακνοβι τηρον νηι εβδλ ητερεϥ† μακα† νηι ητερεϥ†
εμνηι μακνοβι νηι ϣε « Memento moi, ut Deus remittat mihi peccata mea ut
ut det mihi intellectum, ut det mihi munditiam sine peccato. Amen »; f. 163^v, in su-
mg., librarii invocatio: μαος ιωε πϣε ϣερεϥητ ελαροι « Domine Iesu Christe,
ricors esto mihi »; in summo angulo externo, alia manu: μαος ιωε « Domine Ie-
f. 154, in summo mg. ext., manu recentiore: κε ονοι νε †ψνϥη τηρα εβδλ
« Vae tibi, anima; exhibis »; f. 184^v, in imo mg.: εηϣ.

6 (ff. 185-193^v) Saec. X, ff. 9, linn. 32.

Sermo adscriptus sancto Gregorio Nazianzeno, de
crificio Abraham, sub titulo ΟΥΛΟΓΟΣ ΗΤΕ ΠΙΔΓΙΟΣ ΓΡΗΓΟΡ
ΠΘΕΟΛΟΓΟΣ ΠΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΝΑΖΙΑΝΖΑΝΟΣ ΕΡΕΙΣΤΟΡΙΝ ΑΜΜΑ
ϣϥ ϣαηι νεαμ αβρααμ παπατριαρχης ερεϥω αμμος κε
αμπεϥμηρι πεκμενριτ φη ετακοταϥϣ ισαακ ητεκενϥ

ⲁ ⲛⲟⲩⲟⲃⲗⲓⲁ ἔϰⲉⲛ ⲟⲩⲁⲓ ⲛⲛⲓⲧⲱⲱⲩ ⲉⲧⲛⲁⲧⲁⲙⲟϰ ἑⲣⲟϥ ϰⲁⲧⲁ
 ⲧⲉⲩⲥⲟⲃⲛⲟⲩⲧ ⲁⲛ ⲡⲭⲱⲙ ⲛⲧⲉⲛⲉϯ « Sermo sancti Gregorii
 dogi, episcopi Nazianzeni, referentis locum quo Deus locutus est cum
 hanc patriarcha dicens: 'Sume dilectum filium tuum quo delectatus
 es et offer eum mihi in holocaustum super unum montium quem
 nunc tibi', sicut scriptum est in libro Genesis (Gen. 22, 2) ».

Codicem edidit et gallice vertit M. Chaine, *Une homélie de s. Grégoire
 nysse, traduite en copte, attribuée à saint Grégoire de Naziance*, in *éphe-
 re Revue de l'Orient chrétien*, t. XVII, 1912, pp. 395-409; t. XVIII,
 pp. 36-41. De afinitate huius homiliae cum sermone sancti Gre-
 gory Nysseui qui legitur in *P. G.* 46, coll. 553-576, vide *ibid.*, t. XVII,
 17-41.

In summo folio 185, manu recentiore: ⲥⲟⲩⲕⲏ ⲁⲙⲉⲥⲱⲛ: ⲡⲓⲧ̅
 ⲧⲣⲓⲁⲣϣⲏⲥ: Ⲭ ⲛⲗⲟⲑⲟⲥ ⲛⲥⲁ ⲛⲟⲩⲉⲣⲛⲟⲩ « Die vigesimo mesōrē;
 patricariae; duo sermones se invicem excipientes ».

Codicem exscripsit R. Tnki in codice Borg. copt. 114, ff. 182-188^v.

Rectus stylo sicco membrano impressi definiant margines et binas lineas scripturas
 aspernditur; spatium scripturae servatum est circiter num. 275 × 175. Codex constat
 ratione 2 (ff. 185-192, pp. 275 - 175) et folio uno nota destituito (f. 193); paginarum
 appositae sunt plagulis aversis secundum numeros pares. In summo f. 192^v, orna-
 um in forma crucis inter inscriptiones ⲙⲉ ⲡⲭⲥ. Codicis titulum comitantur linea-
 : inter se innexa, cum pigmentis rubro, croceo et viridi; eiusdem indolis est prae-
 is littera initialis; caeterum deest minium et vacuum est spatium interpunctioni
 um. Linea prima reliquis altitudine excedit; tum titulus, tum textus scripti sunt
 i rotunda, inscriptiones fasciculi (f. 192^v) et notae numericae unciali oblongae; accentus
 o vel levi lineola efficiuntur; vocem coarctatam ⲫⲧ signat lineola convexa. In
 o angulo interno f. 185, nota ⲉ manu rudi. Textum concludit triplex linea
 et lineolis flexuosis effecta. Folium 193 (olim 198) phototypice edidit H. Hyver-
 48um, tab. XXXII; aliud scripturae specimen, eiusdem ut videtur manus, ap. H. G.
 n White, *The Monasteries of the Wadi 'n Natrān*, t. I, Neo Eboraci, 1926, tab. XII A.
 . 193, subscriptiones: ¹ nota cursiva (cf. Hyvernat, op. laud., p. 16) ⲡⲁⲗⲗⲉ ⲙⲉ
 ⲡⲓⲛⲁⲛⲧ ⲡⲓⲣⲉⲫⲉⲣⲛⲧ ⲡⲓⲧⲁⲃⲉⲟⲥ ⲡⲓⲛⲁⲡⲉⲙⲁⲭⲧ | ⲡⲓⲣⲉⲫⲱⲱⲩ ⲡⲛⲧ ⲁⲙⲙⲓⲣⲱⲙ
 ⲁⲙⲡⲓⲣⲉⲫⲉⲣⲛⲟⲃⲓ ⲉⲧⲁⲫⲥⲱⲗⲁ | ⲡⲓⲧⲁⲗⲉⲡⲱⲣⲟⲥ ⲉⲣⲟⲧⲉ ⲣⲱⲙⲓ ⲛⲓⲃⲉⲛ ⲉⲧⲣⲟⲛ ⲉⲣⲓⲛⲉ ⲡⲓ-
 ⲓⲱⲡⲓⲛⲓⲥ | ⲙⲁⲕⲁⲣⲓ ⲡⲭⲛⲓ ⲡⲥⲁⲧⲁⲣⲟⲥ ⲙⲁⲡⲉⲟⲥ super lin.) ⲁⲙⲙⲓ ⲉⲉⲣⲱⲛⲓ ⲁⲙⲙⲓ
 ine in Iesu Christo, misericors, miserator, boue, beugne, longaninis, hominum amator,
 re peccatis qui scripsit, miseri prae omnibus hominibus qui sunt super terram,
 nis Macarii, filii Stauri... Amen, fiat, amen; ² nota arabica eiusdem manus
 بسم الله الواحد امين | هذا كتاب كتبه يدي سوف يلا يدي ويتا الكتاب وكتب العبد الخاطي
 ا (supra vocem ⲉⲃⲱⲗⲱⲣⲟⲥ) بحسن مقارة بن اسطوروس بن نبوب مقارة مثبت بخا
 e scriptoris notulae sequentis) « In nomine Dei unci. Amen. Scriptum hoc scripsi manu
 amanus profecto esse desinet, scriptum autem permanebit. Scripsit servus peccator,

reus, Iohannes Macarii, filii Stauros, filii Panth, firmato scripto suo manu sua. 1 domus: 2 nota manus posterioris ἀριφλέβις πίπτερερνοῖς ἡκαρὶ μεν πικρῶ: πιατεμῶα ενιραν етаутиг ерог нѣтѣ | οὐωλ(υρος) πύμωρ μεκογυρῖ πῆρα: ερῶγт | εἰνα τε ποῶ ἡνῶ εἰς ὅα παρῶαι нте παпоῖ | πн евоῖ а: ε αμνн а... 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000

7 (ff. 194-209v) Saec. X, ff. 16, linn. 32.

Sermo Amphilochii de sacrificio Abrahæ, sub το
οὐλογοῦς ἥτε ἀββᾶ ἀμφιλοχίου ἐπίσκοπος ἥτε νικοῖ
εὐθε ππατρίαρχης ἀβραάμ ἐταρεν ἰσαάκ περὶ κυρῖ επ
ἡογυρῖα « Sermo abba Amphilochii, episcopi Ieonii, de patri
Abraham qui obtulit Isaac filium suum in sacrificium ».

Inc.: οὐον νῖβεν ὅν δᾶ φνομος ἥτε τερφγος « I
quisque subiacet legi suæ naturæ »; des. sine mutil.: ἐταρτῶνq
δεν ηνεο[μωογт ... « quum surrexit ex mortuis... ».

Codicis versionem germanicam, auctore Adulpho Iacoby, edidit
Ficker, *Amphilochiana*, t. I, Lipsiæ, 1906, pp. 281-306.

In summo mg. f. 194, nota partim resecta, manus postea
ἡσαββατον « Sabbatis ».

Codicem exscripsit R. Tuki in cod. Borg. copt. 114, ff. 189-201

Codex ab eodem calligrapho exaratus est ac cod. Vat. 616 eandemque præbe
len paleographicam. Constat quaternionibus Α et Β (ff. 194-209; pp. 281-306). In
ff. 201v, 202, 209v, leve ornamentum atramento delineatum inter inscriptiones: ἡνεο

201^v, 209^v), **ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛ** «miserere nobis» (f. 202). Ornamenta eiusdem sunt indolis ac in . . . Vat. 61⁶. Ff. 194, 202, in summo angulo interno, manus recentior notis **ⲓ**, **ⲓⲁ**, fasci- en- signavit; f. 194, in mg. ext., conscribillationes.

8 (ff. 210-216^v) Saec. X, ff. 7, linn. 31.

Sermo sancti Iohannis Chrysostomi de Ps. 50, sub titulo **ⲙⲁⲗⲟⲥ ⲉⲁⲓⲧⲁⲟⲩⲟⲓ ⲛⲁⲉ ⲡⲓⲗⲓⲟⲥ ⲓⲱⲁⲛⲛⲏⲥ ⲡⲓⲭⲣⲓⲥⲟⲥⲟⲩⲟⲥ** **ⲙⲁⲗⲟⲥ ⲡⲁⲣⲭⲏⲡⲓⲥⲕⲟⲡⲟⲥ ⲛⲕⲱⲥⲧⲁⲛⲧⲓⲛⲟⲩⲡⲟⲗⲓⲥ ⲉⲁⲓⲧⲁⲟⲩⲟⲓ ⲉⲟⲃⲉ ⲙⲁⲗⲏ ⲓⲱⲁⲗⲙⲟⲥ** **ⲉⲛ ⲟⲩⲩⲣⲏⲛⲏ** «Sermo quem protulit sanctus hannes Chrysostomus, archiepiscopus Constantiupolitanus, quem pro- tit de Ps. 50. In pace».

Inc.: **ⲉⲱⲁⲣⲉ ⲛⲓⲁⲃⲟ** «Solent pictores»; des. mutilus: **ⲁⲗⲗⲁ ⲓⲱⲁⲛ** **ⲧⲁⲩ** «sed nullus est fructus» (P. G. 55, col. 565, *Οἱ ζωγράφοι - f. 568, lln. 23 a. fin. καρπὸν οὐκ ἔχουσιν*).

Ex hoc codice exscriptus fuerit cod. Vat. copt. 58¹¹, qui, ut dictum 397, eundem exhibet textum, in medio relictis pericopis quae in codice, pote in lectione omittenda, ponuntur inter notas marginales **ⲱⲁ** Jsque» et **ⲱⲱ** «Lege».

In summo f. 201: **ⲛⲓⲁⲃⲃⲁⲧⲟⲛ** «Sabbatis». Littera **c** aute inter- gationes.

Codicem exscripsit R. Tuki in cod. Borg. copt. 114, ff. 172-176.

Ductus plagulae carnea membranae impressi tunc margines tunc binas scripturae eas definiunt; spatium partis scriptae est circiter mm. 285 × 180. Paginae signan- : **ⲩ** - **ⲓⲕ** in foliis aversis, secundum numeros pares. Titulus ac notae numericae paginarum arata sunt unciali oblonga, textus unciali rotunda venustate conspicua; accentus puncto **ⲓ** levi lineola efficiuntur; vocem coarctatam **ⲫⲧ** signat punctum in lineolam curvam ductum. Lineamenta inter se inuixa quibus titulus includitur, ornamenta in forma aorum in margine externo f. 210 neonon littera initialis praegrandis obducta sunt pig- ntis rubro, viridi et flavo; minio exarata sunt interpunctionis signa, puncta litteris andoque infixae neonon ornamenta levia quibus pleraeque litterae marginales signantur. summo f. 210^v: **ⲡⲟⲥ ⲓⲃⲉ ⲡⲭⲥⲟ ⲛⲁⲓ ⲛⲛⲓ** «Domine Iesu Christe, miserere mei», unciali tonga; ff. 211, 212, 213, 215, in summa plagula, levis orux atramento effecta. F. 210, summo angulo interno, manus recentior nota **ⲛ** fasciculum signavit.

9 (f. 217^v) Saec. X, f. 1, linn. 30.

Fragmentum alii sermonis (**ⲧⲁ ⲗⲉⲓⲩⲣⲁⲛⲁ**) in Ps. 50, sancto hanni Chrysostomo adscripti.

Inc.: **ⲟⲩⲭⲁⲓ ⲁⲣⲉⲧⲉⲛⲛⲁⲩ ⲉⲟⲩⲡⲣⲟⲩⲏⲧⲏⲥ** «salutis. Vidistis pro- actam»; des.: **ⲛⲁⲓ ⲛⲛⲓ ⲟⲩⲛⲓⲱⲧⲧ ⲓⲣ ⲡⲉ ⲡⲉⲩⲛⲁⲓ** «miserere mei;

magna enim est misericordia tua » (P. G. 55, col. 575, lin. 8, εὖν
 εἶδτε τὸν προφήτην - col. 576, lin. 23 a. fin., Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Ο γὰρ
 ἔλεος σου ἀπῆλτος); in versione bolhairica, ubi passim parciore est sermō
 omittuntur quae in textu graeco, utpote e Theodoro desumpta, ubi
 inclusa sunt; cf. P. G. 55, coll. 563, 564, Monitum; vide etiam A. We
 mart, *La collection des 38 homélies latines de Saint Jean Chrysostom*
 in ephemeride *Journal of theological Studies*, t. XIX, Lond., 191
 p. 309.

Folium ad eundem pertinet codicem ac cod. Vat. copt. 61° eandemque praebet ind
 lem palaeographicam. In plagula recta notae X (fasc.) et 226 (pag.), in plagula aversa no
 paginae π. In summo f. 217, ornamentum pigmentis rubro, flavo et viridi obdutu
 inter inscriptiones 1111 1111 « miserere nobis »; ibid., in summo angulo interno, mar
 recentior fasciculum nota 21 signavit.

10 (ff. 218-222*) Saec. X, ff. 5, linn. 34, 35.

Martyrium sancti Apoli, initio mutilum.

Codicem cum versione latina ediderunt I. Balestri et H. Hyverna
Acta martyrum, t. I = *Corpus scriptorum christianorum orientalium, Scrip*
tores coptici, textus, ser. III, t. I, Parisiis, 1907, pp. 242-248; versi
 ser. III, t. I, Parisiis, 1908, pp. 148-151. Ad eundem codicem pertine
 folia quattuor cod. Musaei coptici Cahirensis 11; eadem edidit, cum ve
 sione anglica, H. G. Evelyn White, *The Monasteries of the Wadi*
Natrun, t. I, Neo Eboraci, 1926, pp. 87-91; vide, ibid., pp. 92, 93, alt
 rius codicis eiusdem Martyrii fragmenta Lipsiensia Tischendorf XXI
 ff. 4, 27, collata cum codice Vaticano. Cf. etiam W. E. Crum, *Hagi*
graphica from Leipzig manuscripts, in ephemeride *Proceedings of the Socie*
ty of biblical Archaeology, t. XXIX, 1907, p. 291; O. von Lemm, *Klein*
koptische Studien LI-LV = Mémoires de l'Académie impériale des scienc
de St.-Petersbourg, classe hist.-philol., ser. VIII, t. viii, fasc. 12, Petr
 burgi, 1908, pp. 1-4.

F. 218, in margine externo: 1111 « Usque », 1111 « Lege », man
 posterioris; f. 220, in mg., c ante interrogationem.

Ductus plagulae carnea membranae impressi ad margines et quaternas scriptur
 lineas definienda fore evanuerunt; spatium partis scriptae est circiter mm. 290 × 15
 Complectitur codex binionem π (manu posteriore mutatum in 2, ff. 218-221, pp. 226-5
 pro 22) cui accedit folium unum nota destitutum (f. 222); partem mediam binionis signis
 lineolae rubrae: in summo margine externo pro plagula aversa, in imo margine exte

62 (a. 1. S. Assemani emptus 11). Membr., ff. 298 (+ 198^a), mm. 340 × 265.

Opera homiletica et hagiographica e variis codicibus bohairice.

1 (ff. 1-37^v) Saec. X med., ff. 37. linn. 30-33.

Vita sancti Macarii Scetensis. Tituli magna ex parte arabice supersunt: ΠΙΒΙΟΣ ΝΤΕ ΠΙΝΚΥΤ... ΜΑΚΑ]ΡΙ ΦΙΩΤ ΗΝΝΙΛΟΥ ΝΑΧΧΟΣ... ΝΤΕ ΨΗΝΤ' ΕΙΔΕ... Μ]ΜΟΦ ΗΧΕ ΠΕΝΙΩΤ... ΣΑΡΑ]ΠΙΟΥ ΠΙΜΑΘ[ΗΤΗΣ...] ΑΝΤΩΝΙΟΣ [ΦΕΝ ΟΥΖΙΡΗΝΗ Ν]ΤΕ ΦΙ[Τ ΑΜΗΝ « Vita magni... Macarii patris monachorum... montis sancti Scete, quam (narravit) pater noster... Sarapion discipulus... Antonii. In pace De Amen »; cf. cod. Vat. copt. 59°; vide etiam dicenda de eod. 64^a a quam codicis narratio propius accedit.

Codici nonnulla sunt propria: f. 12^v, lin. 8 a. fin., post ΕΠΩΝΩΓΕ ΝΕΝΕΖ omittit narrationem de falsa stupri accusatione quae in ΠΙΠΙΡΑΜΟΣ ΔΕ ΕΤΕΜΑΥ (Vat. 59, f. 106, lin. 8, Vat. 64, f. 4 lin. 17; Amélineau, p. 66, lin. 8) quaeque desinit: ΔΕΦΥΕ ΝΑΦ ΕΚΕΛΩΥΤ (Vat. 59, f. 109, lin. 5; in cod. Vat. 64, f. 7, lin. 4 a. fin. desinit: ΕΦΥΕ ΝΑΦ ΕΚΕΛΩΥΤ ΕΨΩΠΙ ΜΜΑΥ, Amélineau, p. 72, lin. 4); inter f. 24 et f. 25 desideratur folium unum (pp. 118, 119, initium fasciculi 1° cuius textus legitur in cod. Vat. 59, f. 119, lin. 13 a. fin. (ΝΕΛ ΠΙΣΘΕΡΤΕΡ ΗΤΕ ΚΗΝΑΧΕΙ' ΚΘΩΟΥ ΔΕ ΠΕΧΩΟΥ ΝΑΦ, cf. Amélineau p. 93, lin. 3) -f. 120, lin. 12 (ΟΥΟΖ ΕΤΑΦΙ ΖΙΧΕΝ ΟΥΔ'ΑΜΗΝ, Amélineau, p. 94, lin. 12; cf. dicenda de eod. Vat. 64, f. 19^v); inter f. 30 et f. 31 desiderantur ff. duo (pp. 127-128) quorum textum praebet cod. Vat. 64, f. 24^v, lin. 2 a. fin. (ΙΜΠΕΡΗΚΟΤ ΦΕΝ ΠΙΤΩΟΥ, Amélineau p. 104, lin. 8) -f. 26^v, lin. 11 a. fin. (ΟΥΟΖ ΠΕΧΕ ΟΥΑΙ ΜΜΩΟΥ ΝΑΦ, Amélineau, p. 107, lin. 13). Lectiones varias folii 13, lin. 4 a. fin. -f. 14, lin. 9 a. fin., e fragmento Cahirensi 57, vide ap. H. E. Evelyn White, *The Monasteries of the Wadi 'n Natrûn*, t. I, Neo Bboraci, 1926 p. 135.

Notae marginales, variis manibus: c, ante interrogationes, passim ff. 18, 22^v, ΩΥ « Lege », ff. 21, 24, ΨΑ « Usque », f. 27, ΧΑ[Κ]; f. 21^v in mg., manu librarii ut videtur, ad verba ΟΥΟΖ ΔΕΤΑΘΟ (Amélineau, p. 86, lin. 5): ΑΡΧΗ ΕΠΙΜΑΖΕ « Initium pro secundo » et, paulo inferius, ad verba ΜΕΝΕΝΕΑ ΝΑΙ ΔΕ (Amélineau, p. 86, lin. 9), ΧΑΙ « Desine ». In summo f. 1, manu posteriore: ΚΟΥΙΔ ΝΕΠΗΤ ΩΥ (desin

ii parte dextra resoecta) « Die decimo quarto epēp; lege ». Occurrunt textu emendationes varii calami.

Codicem exscripsit R. Tuki in codice Borg. copt. 122, ff. 314-367r, que usus est in codice Borg. copt. 116, ff. 185-243v, 2-31r, pro partibus quae desiderantur in codice Vat. copt. 64¹. Zoega, *Catal.*, p. 132, Cod. LXXXIII: « ex volum. Vaticano LIX vel LXII », lege « Vaticano LXII »; e codice Vat. LIX nihil a Tuki exscriptum reperire est in diebus Borgianis.

Codex ab eodem librario exaratus est ac cod. Vat. copt. 58² (v. p. 386) eandemque habet indolem palaeographicam. Complectitur quaterniones $\bar{\alpha}$ - $\bar{\gamma}$, ff. sex quaternionis $\bar{\kappa}$ us desideratur utrumque folium extremum, et folia septem quaternionis $\bar{\epsilon}$ qui amissum primum; paginae notantur: $\bar{\kappa}$ - $\bar{\iota}\bar{\epsilon}$ (ff. 2v-6v), $\bar{\iota}\bar{\epsilon}$, $\bar{\iota}\bar{\zeta}$ (ff. 8v, 9), $\bar{\kappa}$ - $\bar{\kappa}\bar{\epsilon}$ (ff. 10v-13v), $\bar{\kappa}\bar{\epsilon}$ (ff. 16v, 17), $\bar{\kappa}\bar{\eta}$, $\bar{\alpha}\bar{\alpha}$ (ff. 19v, 20v), $\bar{\alpha}\bar{\alpha}\bar{\kappa}$ - $\bar{\alpha}\bar{\alpha}\bar{\eta}$ (ff. 22v-24v), $\bar{\eta}\bar{\kappa}$, $\bar{\eta}\bar{\kappa}$ (ff. 25v, 26v), $\bar{\zeta}$, (ff. 29v, 30v), $\bar{\zeta}\bar{\eta}$ - $\bar{\delta}\bar{\epsilon}$ (ff. 31v-33v), $\bar{\delta}\bar{\epsilon}$ (f. 35v); notis autem earent ff. 1 (laerum), 7, 14, 18, 21, 27, 28, 34, 36, 37. In ff. extremis fasciculorum, excepto f. 1, ornamentum lincis ut se innexus atramento exaratum, cum inscriptionibus: $\bar{\iota}\bar{\eta}\bar{\kappa}$ $\bar{\eta}\bar{\zeta}\bar{\epsilon}$ (ff. 8v, 16v, 24v), $\bar{\eta}\bar{\alpha}\bar{\iota}$ (sic) « miserere, miserere » (f. 9), $\bar{\eta}\bar{\alpha}\bar{\iota}$ $\bar{\eta}\bar{\alpha}\bar{\eta}$ « miserere nostri » (f. 17). Codicis titulum, si primi marginem externum magna ex parte avulsim et textus lineam primam, litris grandioribus exaratum, ornant lineamenta inter se innexa rubri et crocei coloris; locum quem proprie incipit vitae Macarii narratio, f. 2v, lin. 1, $\bar{\eta}\bar{\eta}\bar{\eta}\bar{\eta}\bar{\eta}\bar{\eta}\bar{\eta}\bar{\eta}$ $\bar{\kappa}\bar{\epsilon}$ (Amclincui, p. 48, 12), signat ornamentum minio confectum, in forma rami. Cacterum desunt pigmenta, utum concludit quadruplex linea lineolis flexuosis et punctis effecta.

F. 37v, subscriptio librarii, unciali oblonga: $\bar{\eta}\bar{\delta}\bar{\epsilon}$ $\bar{\eta}\bar{\alpha}\bar{\iota}$ $\bar{\alpha}\bar{\iota}\bar{\eta}\bar{\kappa}\bar{\epsilon}\bar{\delta}\bar{\alpha}\bar{\kappa}$ $\bar{\chi}\bar{\chi}\bar{\alpha}\bar{\eta}\bar{\lambda}$ $\bar{\gamma}$ (i)(c) $\bar{\alpha}\bar{\alpha}$ - $\bar{\alpha}\bar{\alpha}\bar{\eta}\bar{\eta}$ « Domine, miserere servi tui Khaēl, filii Matoi, Amen »; in imo marg., post lineam etibus et punctis effectam, manu rudi recentiore: $\bar{\eta}\bar{\delta}\bar{\epsilon}$ $\bar{\alpha}\bar{\alpha}$ $\bar{\eta}\bar{\tau}\bar{\omega}\bar{\eta}$ $\bar{\eta}\bar{\epsilon}\bar{\kappa}\bar{\delta}\bar{\alpha}\bar{\kappa}$ $\bar{\varsigma}\bar{\omega}\bar{\rho}\bar{\omega}\bar{\rho}$ $\bar{\gamma}$ (c) $\bar{\alpha}\bar{\eta}\bar{\eta}\bar{\alpha}$ $\bar{\delta}\bar{\alpha}\bar{\delta}\bar{\gamma}\bar{\lambda}$ ($\bar{\omega}\bar{\eta}$) | $\bar{\alpha}\bar{\alpha}\bar{\eta}$ ($\bar{\eta}$) « Domine, da requiem famulo tuo Sourr, filio Mēna hylōn, Amen » (nota eiusdem lectoris in f. 89v). In angulo summo externo f. 6v, manu recentiore: $\bar{\alpha}\bar{\lambda}$ ($\bar{\eta}$) $\bar{\epsilon}$ ($\bar{\omega}\bar{\epsilon}$) (1).

2 (ff. 38-55v) Saec. X med., ff. 18, linn. 30-32.

Vita Danielis Seetensis, sub titulo $\bar{\pi}\bar{\alpha}\bar{\iota}\bar{\rho}\bar{\iota}\bar{\varsigma}$ $\bar{\eta}\bar{\tau}\bar{\epsilon}$ $\bar{\pi}\bar{\epsilon}\bar{\eta}\bar{\iota}\bar{\omega}\bar{\tau}$ $\bar{\varsigma}\bar{\omega}\bar{\gamma}\bar{\alpha}\bar{\beta}$ $\bar{\alpha}\bar{\beta}\bar{\beta}\bar{\alpha}$ $\bar{\delta}\bar{\alpha}\bar{\eta}\bar{\eta}\bar{\eta}\bar{\lambda}$ $\bar{\pi}\bar{\epsilon}\bar{\gamma}\bar{\gamma}\bar{\omega}\bar{\gamma}\bar{\mu}\bar{\epsilon}\bar{\nu}\bar{\omega}\bar{\varsigma}$ $\bar{\eta}\bar{\tau}\bar{\epsilon}$ $\bar{\psi}\bar{\eta}\bar{\eta}\bar{\tau}$ $\bar{\eta}\bar{\epsilon}\bar{\mu}$ $\bar{\pi}\bar{\iota}\bar{\chi}\bar{\eta}$ - $\bar{\eta}\bar{\delta}$ $\bar{\eta}\bar{\tau}\bar{\epsilon}$ $\bar{\eta}\bar{\eta}\bar{\epsilon}\bar{\theta}\bar{\omega}\bar{\gamma}\bar{\alpha}\bar{\beta}$ $\bar{\epsilon}\bar{\tau}\bar{\alpha}\bar{\gamma}\bar{\tau}$ $\bar{\mu}\bar{\alpha}\bar{\tau}$ $\bar{\epsilon}\bar{\rho}\bar{\omega}\bar{\omega}\bar{\gamma}$ $\bar{\omega}\bar{\gamma}\bar{\omega}\bar{\zeta}$ $\bar{\chi}\bar{\epsilon}$ $\bar{\pi}\bar{\epsilon}\bar{\rho}\bar{\zeta}\bar{\omega}\bar{\gamma}$ $\bar{\tau}\bar{\alpha}\bar{\gamma}\bar{\mu}\bar{\iota}\bar{\tau}\bar{\omega}\bar{\eta}$ $\bar{\alpha}\bar{\iota}\bar{\mu}\bar{\omega}\bar{\gamma}$ $\bar{\eta}\bar{\delta}\bar{\eta}\bar{\eta}\bar{\tau}\bar{\gamma}$ $\bar{\pi}\bar{\epsilon}$ $\bar{\varsigma}\bar{\omega}\bar{\gamma}\bar{\eta}$ $\bar{\alpha}\bar{\iota}\bar{\pi}\bar{\iota}\bar{\alpha}\bar{\beta}\bar{\omega}\bar{\tau}$ $\bar{\pi}\bar{\alpha}\bar{\psi}\bar{\omega}\bar{\nu}\bar{\varsigma}$ $\bar{\delta}\bar{\eta}\bar{\eta}$ $\bar{\gamma}\bar{\epsilon}\bar{\rho}\bar{\eta}\bar{\eta}\bar{\eta}\bar{\eta}$ $\bar{\eta}\bar{\tau}\bar{\epsilon}$ $\bar{\phi}\bar{\tau}$ « Vita patris nostri sancti abba Danielis hegumeni seetonsis et vitae institutum sanctorum quibuscum convenit; et quod es quo quievit est octavus mensis pašons. In pace Dei ». Duo desiderantur folia: unum. (pp. 6, 7) post f. 41, alterum (pp. 12, 13) post f. 44.

Codicem cum versione italica edidit notisque ditavit Ignatius Guidi, ephemeride *Revue de l'Orient chrétien*, t. V, 1900, pp. 535-564, t. VI,

In summo f. 69, manu posteriore: **ⲥⲟⲩⲁ ⲛⲁⲗⲱⲣ** ⲥ « Die quar: athôr et » ac infra: **ⲥ ⲁⲕⲱⲩⲁⲛⲉⲣⲭⲣⲓⲁ ⲛⲉⲗⲓ ⲗⲉⲛ ⲟⲩⲉⲗⲟⲟⲩ ⲛⲕⲣⲓⲁⲕ ⲉⲣⲟⲓ ⲛⲗⲟⲩⲟ ⲓⲧⲉ ⲛⲁⲟⲩⲓ ⲓⲧⲉ ⲁⲗⲱⲣ ⲁⲗⲟⲥ** « et si illo tibi opus fu: rit, die dominicali qui superest mense paopi vel mense athôr, die ». In mgg. varia lectionis signa et ⲥ ante interrogationes; f. 89, ante conclusionem **ⲥⲕⲉⲣⲕⲉⲣ** « Protrahere ». Paucae occurrunt in textu emendationes var: calanii.

Codex eiusdem est scripturae ac codd. Vaticani copticí 58² (vide p. 380) et 62² eandemque praebet ornamentorum indolem, at propriam exhibet fasciculorum et pa: narum enumerationem. Continet quaterniones **ⲁ** et **Ⲃ** et folia quinque fasciculi **Ⲯ**: ff. 7: 77, 84^v, 85, in summo mg. signantur ornamento inter inscriptiones **ⲓⲛⲥ ⲛⲭⲥ** (ff. 76^v, 84^v) **ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛ** « miserere nostri » (ff. 77, 85); paginae notantur **Ⲃ** - **ⲓ** (ff. 69^v-73^v), **ⲓⲈ** (f. 76^v), (f. 77^v), **Ⲃ** - **ⲕⲭ** (ff. 78-80^v), **ⲕⲛ** (f. 82^v), **ⲭⲂ** (f. 84^v), **ⲭⲮ** (f. 85), **ⲭⲁ** (f. 88^v), omnis al: notis. Ornamentum, quod titulum generalem includit simul ac titulum epistolae prim: eiusdem est indolis ac in eod. Vat. copt. 62²; singulos titulos epistolarum comitantur line: lineolis flexuosis et punctis effectae. In summo angulo interno ff. 69, 77, 85, notis **ⲓⲈ** - **ⲓ** nunc partim resectis, manus posterior fasciculos signavit; f. 82, in mg. externo, **ⲛⲁⲣⲁⲗⲓⲥ** bis scriptum, diversa manu.

F. 89^v, in summo folio, imago sancti militis rudi calamo effecta, inferius vero, ma: bus variis: **ⲗⲉⲛ ⲫⲣⲓⲁⲛ ⲁⲩⲫⲓⲱⲧ ⲛⲉⲗⲓ ⲛⲓⲱⲛⲣⲓ** « In nomine Patris et Filii »; **ⲁⲣⲓⲛⲁⲉ ⲛⲛⲓⲣⲉⲕⲣⲟⲩⲓ ⲥⲟⲩⲣⲱⲣ ⲕⲓⲟⲥ** **ⲁⲙⲛⲓⲁ** | **ⲃⲁⲃⲱⲧⲱⲛ ⲉⲛⲧⲉ ⲛⲟⲥ ⲧ ⲛⲧⲟⲛ ⲛⲁⲕ ⲁⲙⲛⲓ** « M: mento peccatoris Sourê, filii Mōna Babybū, ut Deus det ei requiem. Amen » (cf. f. 37: ff. 84^v, 88^v, in mg., translationes arabicae quorundam vocabulorum copticorum; f. 3 in imo mg.: **ⲛⲟⲥ**).

5 (ff. 90-119^v) Saec. X med., ff. 30, lmu. 30-35.

Catechesis Evhodii adscripta de Dormitione beatae Mariae Virginis, sub titulo **ⲟⲩⲕⲁⲥⲱⲛⲕⲉⲥⲓⲥ ⲉⲧⲁⲕⲧⲁⲩⲟⲥ ⲛⲁⲩ ⲛⲉⲛⲓⲱⲧ ⲉⲣⲟⲩⲁⲃ ⲟⲩⲟⲗ ⲉⲧⲧⲁⲓⲛⲟⲩⲧ ⲕⲁⲧⲁ ⲥⲓⲟⲧ ⲛⲓⲃⲉⲛ ⲉⲩⲭⲟⲗⲓⲟⲥ ⲛⲓⲁⲣⲭⲛⲉⲛⲓⲥⲕⲟⲩⲟⲥ ⲛⲧⲉ ⲧⲛⲓⲱⲧ ⲁⲩⲛⲟⲗⲓⲥ ⲣⲱⲙⲛ ⲉⲛ ⲙⲁⲣⲗⲉ ⲛⲉ ⲙⲉⲛⲉⲛⲥⲁ ⲛⲉⲧⲣⲟⲥ ⲛⲓⲁⲛⲟⲥⲧⲟⲗⲟⲥ ⲉⲧⲁⲕⲧⲁⲩⲟⲩⲟⲥ ? ⲉⲧⲉⲛⲟⲥ ⲧⲣⲓⲣⲉⲛ ⲧⲉⲟⲩⲟⲗⲟⲕⲟⲥ ⲉⲣⲟⲩⲁⲃ ⲙⲁⲣⲓⲁ ⲉⲣⲟⲩⲱⲛⲗⲉ ⲁⲩⲛⲱⲗⲱ ⲛⲁⲛ ⲉⲃⲟⲗ ⲭⲉ ⲁⲥⲭⲱⲕ ⲉⲃⲟⲗ ⲁⲩⲛⲉⲥⲁⲓⲟⲥ ⲉⲣⲟⲩⲁⲃ ⲛⲥⲟⲩⲕⲁ ⲁⲩⲛⲱ ⲃⲟⲧ ⲧⲱⲃⲓ ⲕⲁⲧⲁ ⲛⲓⲣⲉⲙⲓⲭⲛⲙⲓ ⲗⲉⲛ ⲟⲩⲉⲗⲓⲣⲓⲛⲛⲓ ⲛⲧⲉ ⲫⲣⲓ ⲁⲙⲛ** « Catechesis quam protulit pater noster sanctus et omnimode honorandi abba Evhodius, archiepiscopus maguae civitatis Romae, secundus po: Petrum apostolum; protulit eam de Domina omnium nostrum Deipa: sancta Maria, manifestans nobis rem, scilicet consummavit vitam sua: sanctam die vigesimo primo mensis tōbi, secundum Aegyptios. In pa: Dei. Amen. »

textum ediderunt E. Revilleout, *Apocryphes coptes*, in *Études égyptiennes*, t. VIII, fasc. 1, Parisiis, 1876, pp. 75-112, et P. de Lagarde, *Apocrypha*, Göttingae, 1883, pp. 38-63; anglie vertit, cum praefatione, J. Robinson, *Coptic apocryphal Gospels*, in *Texts and Studies*, t. IV, fasc. 2, Cantabr., 1896, pp. XXIV, 44-66, additis, pp. 66-89, eiusdem sermone fragmentis sahidicis desumptis e codicibus Borganis Neapolitanis A. XIII, CCLVIII 1, CCLIX, et Oxoniensi Clarendon. B 3. 15; codicis f. 98 (des. $\alpha\theta\alpha\theta\alpha \Delta\epsilon \rho\omega\theta\alpha \eta\alpha\eta\alpha\iota \eta\theta\eta$) et f. 99 $\epsilon\theta\theta\alpha \theta\gamma\eta \rho\iota\tau\epsilon\eta \pi\alpha\iota\eta\iota\omega\tau \eta\epsilon\omega\theta\alpha$) desiderantur ff. sex, quod iacturam non adverterint anetores laudati; varias lectiones e fragmentis bohairicis Cahirensibus 31, 31^{Add.} I et II, videre est apud H. G. Evelyn White, *The Monasteries of the Wadi 'n Natrān*, t. I, Neo Eboraci, 1926, pp. 59, 60. Alii textus sahidici de Dormitione beatae Mariae Virginitatis, attamen textui bohairico non semper consoni, exstant: in codicibus Bohairicis Morgan M 596, ff. 19^v-26, M 598, ff. 1-8^v; in cod. Argentorat. 413 (edidit W. Spiegelberg, *Eine sahidische Version der Dormition Mariæ*, in *Recueil de travaux relatifs à la philologie et à l'archéologie égyptiennes et assyriennes*, t. XXV, Parisiis, 1903, pp. 1-15; cf. O. von Lemm, *Koptische Miscellen CVI*, in *Bulletin de l'Académie impériale des sciences de St.-Petersbourg*, ser. VI, t. v, Petroburgi, 1911, pp. 1135-1139); in cod. Parisiensi copt. 131^a, f. 152; in codicibus Vindob. K 9400 (edidit C. Wessely, *Griechische und koptische Texte theologischen Inhalts*, fasc. IV, in *Studien zur Palaeographie und Papyruskunde*, fasc. V, Lipsiae, 1914, pp. 123, 124), K 9401, K 9783. Nonnulla codicibus affinia praebet sermo Evhodii adscriptus quem edidit F. Rossi, *Trascrizione e traduzione di un sermone sulla passione del Nostro Signore Gesù Christo*, in *Memorie della R. Accademia delle scienze di Torino*, ser. II, fasc. 41, Taurini, 1892, pp. 107-143, 205-217; cf. O. von Lemm, *Koptische Miscellen CXXVIII*, op. laud., t. VII, 1913, pp. 536-544. Vide et W. E. Crum, *Theological texts from Coptic papyri*, in *Anecdota Oxoniensia*, ser. semitica, t. XII, Oxonii, 1913, p. 17.

Paucae occurrunt in textu emendationes diversarum manuum et varia ad lectionis in margine, imprimisque signum c ante interrogationes. Codicem exscripsit, R. Tuki in cod. Borg. copt. 117, ff. 23-46^v.

Codicis eiusdem est amanuensis Khaël ac codices Vaticani coptici 58^a (vide p. 386) et quibuscumque communem praebet indolem palaeographicam; attamen ductus directi plerumque carnea membranae impressi definiunt, praeter morem, binas lineas scripturae. Constat quaternione κ (ff. 90-97, pp. $\langle\kappa\rangle$ - $\iota\epsilon$), primo et ultimo folio quaternionis ϵ (f. 98,

ⲛⲟⲩ ⲏⲧⲉ ⲧⲉ | ⲉⲛ ⲡⲟⲩⲁⲙⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲉⲧⲉ <ⲙ>ⲡⲁⲩⲱⲃⲓ ⲛⲡⲓ ⲛⲁⲙⲱⲟⲩ « Cum Deo. Rogo, mentote mei, domini patres qui legetis, mementote mei apud Dominum nostrum Iesum cum ut det mihi mentem et intellectum et firmitatem suam dimittatque mihi multitudinem peccatorum meorum, quia numerosiora sunt arena maris et, in multitudine sua, stellae caeli quae sunt innumerabiles: alia manu, probationes calami; in imo mg: ⲕ.

8 (ff. 156-158^v) Saec. X, n. 3, linn. 31, 32.

Fragmenta tria in s. Petrum Alexandrinum. ¹ (ff. 156, Fragmenta duo encomii s. Petri Alexandrini. Primum ⲁⲫⲣⲏⲧ ⲏⲱⲁⲛⲏⲛⲥ « sicut Iohannes »; des. ⲏⲡⲁⲧⲣⲓⲁⲣⲭⲏⲥ « pachae » = Vat. copt. 62, f. 190, liu. 8-f. 191, lin. 14; alterum inc.: ⲏⲧⲉ ⲡⲁⲩⲱⲃⲓ « gloriae »; des.: ⲕⲉ ⲁⲩⲱⲟⲩ ⲛⲓⲁⲛⲛⲱⲛⲏⲁ « ubi sunt cibaria? » = Vat. copt. 62, f. 195^v, lin. 9-f. 196^v, lin. 14; ² (f. 157) fragmentum martyrii s. Petri Alexandrini, inc.: ⲛⲏ ⲉⲧⲁⲩⲱⲧⲉⲙ {ⲟⲩ} ⲁⲩⲥⲁⲩⲛⲓ ⲁⲉ iusserunt », des.: ⲕⲁⲧⲁ ⲫⲣⲏⲧ ⲉⲧⲁⲩⲱⲧⲉⲙ « sicut audiui » = Vat. copt. 62, f. 201, lin. 12 a. fin.-f. 202, lin. 6 a. fin.

Variae lectiones trium fragmentorum in notis edidit H. Hyvernat, *Actes des martyrs de l'Égypte*, t. I, Parisiis, 1886, pp. 248-250, 257-259, 270. Paucae emendationes varii calami.

Ductus plumbo in plaga carnea membranae delineati definiunt marginum spatium; in partis scriptae est circiter mm. 280 × 200. Paginarum notae in paginis aversis scriptae sunt: Ⲛ (f. 156^v), ⲓⲗ (f. 158^v), ⲕⲗ (f. 157^v). Nitida est foliorum scriptura, pigmentis et ornamentis carens; accentus levi lineola efficiuntur; vocem coarctatam ⲫⲧⲧ lineola convexa; signa interpunctionis, quibus librarius raro utitur, lineola simplici aequali constant.

9 (ff. 166-188^v) Saec. X med., ff. 23, linn. 27-34.

Encomium Ananiae, Azariae et Misael, Cyrillo Alexandino adscriptum, sub titulo ⲟⲩⲉⲩⲕⲱⲙⲓⲟⲛ ⲉⲁⲩⲧⲁⲟⲩⲟⲩ ⲏⲕⲉ ⲛⲁⲩⲟⲩ ⲕⲩⲣⲓⲗⲁⲟⲥ ⲡⲓⲁⲣⲭⲏⲉⲡⲓⲥⲟⲕⲟⲥ ⲏⲧⲉ ⲣⲁⲕⲟⲧ ⲉⲩⲟⲩⲱⲛⲉⲓ ⲉⲃⲟⲗ ⲙⲉⲙ ⲛⲕⲱⲫⲓⲣⲓ ⲉⲧⲁ ⲫⲧⲧ ⲁⲓⲧⲟⲩ ⲉⲃⲟⲗ ⲉⲓⲧⲉⲛ ⲡⲓⲫⲏ ⲛⲁⲩⲟⲩ ⲕⲓⲛⲓⲁⲥ ⲁⲩⲁⲣⲓⲁⲥ ⲙⲓⲥⲁⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲉⲛ ⲡⲓⲥⲏⲟⲩ ⲉⲧⲁⲩⲕⲱⲧ ⲛⲱⲟⲩ ⲙⲓⲁⲛⲏⲫⲧ ⲛⲉⲩⲕⲧⲏⲣⲓⲟⲛ ⲉⲛ ⲣⲁⲕⲟⲧ ⲧⲙⲉⲧⲣⲟⲡⲟⲗⲓⲥ ⲏⲧⲉ ⲭⲏⲙⲓ ⲙⲓ ⲡⲓⲉⲣⲟⲟⲩ ⲏⲧⲉ ⲡⲟⲩⲁⲩⲁⲥⲙⲟⲥ ⲉⲩⲟⲩⲁⲃ ⲉⲧⲉ ⲥⲟⲩⲓ ⲙⲓⲡⲓⲁⲃⲟⲧ ⲙⲱⲟⲛⲥ ⲡⲉ ⲉⲛ ⲟⲩⲩⲣⲓⲛⲏⲛ ⲏⲧⲉ ⲫⲧⲧ ⲁⲙⲏⲛ « Encomium quod protulit sanctus Cyrillus, archiepiscopus Alexandrinus, narrans virtutes et beneficia quae Deus fecit per tres sanctos Ananiam, Azariam, Misael, quod tempore erectum est ipsis hoc magnum oratorium Alexandriae, in metropoli

Ægypti, die festivitatis eorum sanctae, seu die decimo mensis pasce
pace Dei. Amen ».

Textum cum praeftatione, versione gallica et variis lectionibus e
Vat. copt. 69^s, edidit H. de Vis, *Homélies coptes de la Vaticane*, t.
Coptica, t. V, Hauniae, 1929, pp. 158-202.

F. 166, in summo mg., notam praebebat lectionis, eiusdem man
nota folii 143: $\epsilon\gamma\chi\omega\ \eta\theta\alpha\iota\ \dot{\iota}\epsilon\ \Theta\eta\ \epsilon\tau\theta\alpha\chi\omega\varsigma\ \sigma\upsilon\gamma\omicron\mu\mu\iota\ \epsilon\chi\eta\iota$
 $\eta\theta\alpha\iota\ \kappa\epsilon\omicron\mu\mu\iota\ \epsilon\gamma\chi\omega\ \eta\theta\eta\ \epsilon\tau\theta\alpha\chi\omega\varsigma\ \theta\epsilon\eta\ \tau\epsilon\kappa\eta\eta\eta\ \eta\epsilon\theta\eta\varsigma\ \epsilon\chi\eta\iota$
 $\tau\lambda\omicron\sigma\omicron\lambda\omicron\gamma\iota\alpha$ « Dicitur hic (sermo) vel superior; uno anno hic,
anno superior; in tabernaculo australi; dicitur doxologia ». Ante in
gationes, littera ς ; f. 178, in mg.: $\psi\alpha$ « Usque »; pauca insuper occu
signa lectionis manus rudioris; ff. 170, 171^v, 178, notis $\bar{\alpha}$, $\bar{\epsilon}$, $\bar{\eta}$, si
amanuensis initium primi, secundi et quinti portentorum; paucae
ctiones varii calami.

Codicem exscripsit R. Tuki in cod. Borg. copt. 117, ff. 206^v-2:

Codex eiusdem est manus et indolis palaeographicae ac codices Vaticani cop
(vide p. 386) et 621-7; ductus directi membranae impressi ut in codice 627. Constant
quaternionibus $\bar{\alpha}$ et $\bar{\epsilon}$ (ff. 166-181) et ternione $\bar{\gamma}$ (ff. 182-187) cui accedit folium
omni nota destitutum; paginarum enumeratio in solis fasciculorum plagulis et
apparet; ornamenta et inscriptiones in plagulis extremis fasciculorum atque crux in
plagulis mediis normam sequuntur codicum Vat. copt. 625-7. Tituli ornament
minio exaratum est; textus litterae initiales minio tactae sunt. Finem singularum
tionum distinguunt lineolae flexuosae cum punctis.

F. 188, subscriptio calligraphi, unciali oblonga: $\eta\theta\epsilon\ \eta\alpha\iota\ \lambda\mu\eta\epsilon\lambda\alpha\chi\varsigma\ (\iota\varsigma\tau\omicron\varsigma)\ \eta\epsilon\theta\epsilon$
 $\epsilon\theta\alpha\iota\ \chi\alpha\lambda\alpha\ \gamma(\eta)\omicron(c)\ \mu\alpha\tau\omicron\iota\ \lambda\mu\eta\eta$ « Domine, miserere miseri Khaël, filii Matoi.
f. 188^v, notae lectoris: ¹ unciali oblonga, $\eta\theta\epsilon\ \eta\alpha\iota\ \mu\alpha\tau\omicron\iota\ \eta\tau\psi\gamma\chi(\eta)\ \mu\eta\epsilon$
 $\chi\varsigma\ (\iota\varsigma\tau\omicron\varsigma)\ \eta\tau\lambda\epsilon\eta\omicron\mu\omicron\gamma\omicron(c)\ \gamma\lambda\eta\eta\eta$ « Domine Deus, da requiem animae minimi,
Hapip (ar. حبيب) »; ² unciali rotunda, $\eta\theta\epsilon\ \eta\alpha\iota\ \lambda\mu\eta\epsilon\lambda\alpha\chi\varsigma\ \eta\epsilon\theta\eta\eta\eta\ \gamma\lambda\eta\eta\eta\ \lambda\mu\eta\epsilon$
« Domine, miserere humilis miseri Hapip. Amen ». F. 171^v, in imo mg.: $\theta\epsilon\eta\ (\bar{\epsilon}\bar{\alpha})$
« In nomine », manu posteriore; eadem manu, in mg. ext. f. 174^v: $\theta\epsilon\eta\ \phi\epsilon\lambda\alpha$.

10 (ff. 189-198^v) Saec. X in., ff. 10, linn. 33, 34.

Enecomium sancti Petri Alexandrini, auctore Al $\epsilon\gamma\chi\omega$
dro, archiepiscopo Alexandrino, sub titulo $\sigma\upsilon\gamma\epsilon\gamma\kappa\omega\mu\epsilon\eta\iota$
 $\epsilon\lambda\gamma\tau\alpha\omicron\gamma\omicron\gamma\ \eta\chi\epsilon\ \alpha\beta\beta\alpha\ \lambda\lambda\epsilon\gamma\alpha\eta\alpha\eta\omicron\varsigma\ \mu\alpha\tau\epsilon\chi\eta\eta\epsilon\mu\mu\iota\sigma\kappa\omicron\tau\omicron\varsigma\ \eta\tau\iota$
 $\mu\alpha\kappa\omicron\tau\ \epsilon\pi\iota\lambda\gamma\iota\omicron\varsigma\ \mu\epsilon\tau\omicron\varsigma\ \mu\eta\lambda\epsilon\theta\epsilon\eta\omicron\varsigma\ \omicron\gamma\omicron\gamma\ \mu\alpha\tau\epsilon\chi\eta\eta\epsilon\mu\mu\iota\sigma\kappa\omicron\tau\omicron\varsigma$
 $\eta\tau\epsilon\ \tau\alpha\mu\omicron\gamma\iota\varsigma\ \eta\omicron\gamma\omega\tau\ \phi\eta\ \epsilon\tau\alpha\mu\epsilon\mu\mu\alpha\tau\gamma\mu\omicron\varsigma\ \epsilon\theta\eta\eta\ \epsilon\chi\epsilon\eta\ \gamma\lambda\alpha\iota$
 $\lambda\mu\epsilon\eta\eta\epsilon\theta\ \eta\eta\varsigma\ \eta\chi\varsigma\ \epsilon\lambda\gamma\tau\alpha\omicron\gamma\omicron\gamma\ \theta\epsilon\eta\ \mu\epsilon\mu\epsilon\gamma\kappa\tau\eta\eta\omicron\iota\eta\omicron\varsigma\ \epsilon\tau\alpha\mu\epsilon$
 $\mu\epsilon\eta\tau\ \eta\tau\mu\omicron\gamma\iota\varsigma\ \epsilon\gamma\epsilon\gamma\omega\iota\ \eta\alpha\gamma\ \theta\epsilon\eta\ \mu\epsilon\theta\omicron\gamma\ \eta\tau\epsilon\ \mu\epsilon\mu\epsilon\gamma\mu\epsilon\tau\ \eta\tau\epsilon$

ⲁⲓⲛⲟⲩⲱⲧⲧ ⲉⲧⲉ ⲥⲟⲩⲕⲟ ⲛⲁⲩⲱⲣ ⲡⲉⲛ ⲉⲛ ⲟⲩⲱⲣⲛⲛⲛ ⲛⲧⲉ ⲡⲧ
 « Encomium quod protulit abba Alexander, archiepiscopus Ale-
 xandriae, in sanctum Petrum, virginem et archiepiscopum eiusdem civi-
 tatis, qui martyrium subiit propter nomen Domini nostri Iesu Christi,
 protulit in ipsius oratorio ad occidentem civitatis; festum eius cele-
 bravit die eius commemorationis venerabilis, seu die vigesimo nono athor.
 in pace Dei. Amen ».

Encomium edidit, cum versione gallica, H. Hyvernât, *Les actes des
 papes de l'Égypte*, t. I, Parisiis, 1886, pp. 247-262; eiusdem fragmentum
 13, lin. 11 — f. 198^v, lin. 1) legitur apud A. Mallon, *Grammaire copte*,
 Parisiis, 1926, pp. 68-77 (Chrestomathia); de hoc encomio videatur etiam
Bibliotheca hagiographica orientalis, Bruxellis, 1910, pp. 204, 205.
 In summo mg. folii 189, manu posteriore: ⲉⲛ ⲧⲡⲁⲣⲉ(ⲉⲛⲟⲥ) « In
 Iuvis (sanctuario) ». Varia signa lectionis in marginibus: f. 192^v, ⲱⲁ
 « Iue », f. 194^v, ⲱⲱ « Lege », f. 195, crux ad verba ⲡⲉⲱⲟⲩ ⲁⲉ ⲧⲡⲣⲟⲩ
 « omnes ». Paucae emendationes in textu.

Codicem exscripsit R. Tuki in cod. Borg. copt. 111, pp. 733-748.

Codicem, qui eundem amanuensem prodiit ac codices Vaticani coptici 62¹¹ et 69⁵, Lipsiensis
 Vindob. XXIV, ff. 43, 45-48, Mancuniensis 448, Cahirenses 16, 54 1, 11, habet ductus
 litterarum carnea membranae impressos ad margines spatiumque quattuor scripturae
 columnae definienda; spatium scripturae servatum est circiter mm. 280 × 175. Efficitur
 quaternio 18 (ff. 189-196, pp. 189-196) et duobus foliis primis quaternionis 19
 7, 198, pp. 197-200; notae paginarum appositae sunt foliis aversis secundum numeros
 addita nota 19 in plagula initiali fasc. 18; in summis fasciculorum paginis extremis
 et crux (minio tacta in f. 196^v, iusuper pigmento croceo obducta in f. 197) inter
 notiones 19 19^v (f. 196^v), 19 19^v (f. 197); partis mediae quaternionis utraque plagula
 ar cruce atramento delineata; manus posterioris sunt notae fasciculorum 19 (f. 189)
 (f. 197), in summo angulo interno appositae; in plagulis aversis, praeterquam in
 19^v, 196^v, 198^v, in summo mg., 19^v, in plagulis autem rectis, exceptis ff. 189 et 197,
 quattuor punctis constans. Titulus codicis, inscriptiones in summis foliis nomen
 scriptum et fasciculorum notae exaratae sunt unciali oblonga, textus autem unciali rotunda;
 litterae efformantur tum lineola directa, tum puncto in lineolam curvam producto;
 coarctatam ⲡⲧ signat lineola concava vel lineola directa minio tacta. Lineamenta
 et in nexa cum figuris quadratis, pigmentis rubro, viridi et croceo obducta, decorant
 aem externum paginae initialis, leviora autem viridis et crocei coloris titulum invol-
 vunt. In imo mg., rami, glutinatoris cultro partim resecti, pigmentis ornati sunt rubro,
 et croceo sicut et litterae praegrandes lineas primas quas figuras exhibent avium
 rum. Sectiones maiores signant ornamenta in forma ramorum vel avium minio
 19; f. 192, in mg. sxt. ad verba ⲟⲩⲟⲩ ⲡⲁⲧⲣⲛⲧ, ornamentum lave in forma ramorum
 rubro et viridi obductum. Minio signata sunt inscriptiones 19^v in summis margi-
 bus litterae initiales minores, litterae nonnullae in ipso textu, maxime littera o post

interpunctionem, et ductus super voces coarctatas; voces $\phi\omega\tau$, $\pi\psi\mu\pi$, quando ad personae Trinitatis referuntur, tria superant puncta minio apposita; ff. 189, 192, litterae o nonnumquam etiam colore flavo tactae sunt. Interpunctionis signa rubra formas praeversas: X ad spatia maiora, > ad spatia minora, ~ in fine paragraphorum. Textum chidit linea rubra ornamentis, lineolis et punctis effecta. Folium 189 phototypice editum in vernat, *Album*, tab. XXXVIII; aliud scripturae specimen vide ibid., tab. XXXVI.

F. 198^v, subscriptio amanuensis, minio: $\pi\omicron\varsigma$ ἀριμένας πλά πεκλωκ πῶλ ταῖ κοσααντ ἀμην « Domine, miserere servi tui diaconi Gabriel Kosmēt. Amen »; ff. 198^v, in summo mg. litterae graecis minutis: $\mu\alpha\varsigma$ ις $\mu\epsilon\varsigma$ εντι παλ ιμι $\alpha\mu\epsilon\iota$. « Domine, Iohanni mi Christe, miserere mei. Amen ». F. 189, lineae textus partim deletae recentior atramento restituit; ibid., in imo mg., manu rudi: $\pi\alpha\iota$. Folium 190 novae braua partim relictum est.

11 (ff. 198^a-210^v) Saec. X in., ff. 13, linn. 33.

Martyrium sancti Petri Alexandrini, sub titulo $\tau\eta$ τυρία ἡτε παγιος πετρος · παρχνῆπισκοπος ἡτε πακ ἑταρχωκ ἀπεράγων ἐθουαβ ἐβοα · ἡσογῶ ἀπάβοτ ἀφ θεν ουζρηνη ἡτε φτ ἀμην « Martyrium sancti Petri, archiepiscopi Alexandriae, qui consummavit suum certamen sanctum die primo nono mensis athōr. In pace Dei. Amen ».

Martyrium edidit, cum versione gallica, H. Hyvernat, *Les actes des martyrs de L'Égypte*, t. I, Parisiis, 1886, pp. 263-283. Fragmentum barbaricum, ex eodem cod. ac Vat. 62⁸⁹, vide in cod. Cahir. 50 quem, cum versione anglica, edidit H. G. Evelyn White, *The Monasteries of the Valley of Natrān*, t. I, Neo Eboraci, 1926, p. 119; huius fragmenti paginae linn. 1-11 = codicis f. 210^v, linn. 19 ad fin.; caetera exhibent marginem conclusionem quam cod. Vat. amisit. De textus iactura f. 198^a, vide H. Hyvernat, op. laud., pp. 263, 264.

Varia signa lectionis in mg.: $\omega\psi$ « Lege », $\omega\psi$ « Usque », passim f. 203, c ad interrogationem; f. 206, crux ad orationem $\chi\epsilon$ $\pi\psi\mu\pi$ « Fili »; f. 206^v, $\kappa\omicron\kappa$ « Trahe », minio. Occurrunt in textu paucae editiones varii calami.

Codicem exscripsit R. Tuki in cod. Borg. copt. 111, pp. 748-76.

Codex eiusdem amanuensis est ac cod. Vat. copt. 62⁸⁹ eandemque praebet imbricam palaeographicam, immo ad eundem pristinum pertinet codicem, continuata eiusdem scripturarum et fasciculorum enumeratione; constat nempo sex foliis ultimis quaternione (ff. 198^a-203, pp. <κκ> - <κκ>) et foliis septem quatern. $\bar{\nu}$ (ff. 204-210, pp. <κκ> - <κκ>, folio deperdito); f. 204, pristinae fasciculi notae $\bar{\nu}$ praefixit notam i eadem signat quae in eiusdem folii summo angulo interno nota iē quaternionem signavit (cf. ff. 197). In eumdem folio 203^v, 204, inscriptiones $\bar{\nu}$ $\bar{\nu}$ (f. 203^v) $\bar{\nu}$ $\bar{\nu}$ (f. 204) et ornata.

io exarata sunt sicut fasciculorum et paginarum notae. Ornamenta plagulae ini-
s (H. Hyvernat, *Album*, tab. XXXVI), tituli scilicet, marginum et litterae textus
ae, pigmentis obducta sunt rubro, viridi et croceo; nonnullae insuper litterae
res eiusdem paginae pigmento croceo tactae sunt. Nova membrana refecta sunt folia
ra 198^a et 203.

12 (ff. 211-242^v) Saec. IX-X, ff. 32, linn. 33-36.

Vita Isaac, archiepiscopi Alexandriae, auctore Mēna,
isco po urbis Pšati, sub titulo ϥβιος ἀπινκωτ ἀπατριαρ-
ic έθουαβ ουορ παρχνεπισκοπος. ητε τνωτ ἀπολις
χοτ αββα ισαακ. εαφριςτοριη ιμμοφ ηξε φη έθουαβ.
βα μνηα. πιοσι<ο>τατος νεπισκοπος. ητε τπολις πωατ.
η ουαρηνη ητε φτ μνηη « Vita magni patriarchae sancti et
hiepiscopi magnae civitatis Alexandriae, abba Isaac, quam narravit
etus abba Mēna, venerabilis episcopus civitatis Pšati. In pace Dei.
len ».

Vitam ediderunt cum praefatione et versione gallica: E. Amélineau,
doire du patriarche copte Isaac, in *Bulletin de correspondance africaine*,
II, Parisiis, 1900; E. Porcher, *Vie d'Isaac, patriarche d'Alexandrie de*
i à 689, in *Patrol. orient.*, t. XI, fasc. 3, Parisiis, 1915, emendata, in
is, editione superiore.

In folio summo initiali, manu posteriore: **COYΘ NΔΘWP OYQ ETZH**
ie 9 athōr; lege hoc primum ». In marginibus, nonnunquam etiam in
tu, notae lectionis variae indolis diversarum manuum: **ωμ** « Lege »,
k « Usque », passim; littera c ante interrogationes; f. 225^v, **APX(η)**;
230^v, **TAPOX(η) ΠΜΑΡΒ** ἡσop « Initium, secunda vice »; litterae K,
n, σ, sensus incerti. Paucae occurrunt in textu emendationes varii
ami.

Codicem exscripsit R. Tuki in cod. Borg. copt. 117, ff. 222^v-252^v.

Codex ab eodem librario exaratus est eademque praebet indolem palaeographi-
ac cod. Vat. copt. 58^a (vide p. 394). Complectitur integroe quaterniones **Α-Δ**
- <Δ> - **ΞΖ**; in summie angulis internis ff. 211, 219, 227, 235, manus posterior
is **ΙΕ-ΙΩ** fasciculos eignavit; in paginis extremis fasciculorum, excepta pagina initiali,
amenta et inscriptiones: **ΙΩΣ** **ΠΩΣ**, **ΝΑΙ** **ΝΑΝ** « miserere nostri », ut in cod. 58^a. Incrip-
tos **ΙΩΣ** in summis marginibus cultro glutinatoris nonnunquam partim rescictae sunt.
ulus scriptus est unciali oblonga. Rubri, viridis et crocei coloris sunt lineamenta inter
nnea quae titulum involvunt, eicuti et rami qui decorant folii initialis marginem
ernum. Nonnullarum lectionum initia distinguuntur levi ornamento marginali rubro;
uo etiam exarata sunt signa > quae comitantur locos e. Scripturae, correctio or

f. 216, paucae notae marg. ωϣ, ψα, et ἀρχ(η) folii 225^v. Textum concludunt lineae tres lineolis flexuosis ac punctis effectae.

F. 212^v, in summa plagula, invocatio litteris graecis minutis: *ναζε ινε ηχς ητ πατ ηνι αμην* « Domine Iesu mi Christe, miserere mei. Amen »; in imo f. 242^v: *αρ(η) μεδι* « Memento mei »; *παζ*, manu posteriore; item, in angulo externo, alia manu.

13 (ff. 243-252^v) Ca. med. saec. X, ff. 10, linn. 31-34.

Epistola Severi Antiocheni ad diaconissam Anastasiam in Matth. 23, 35, sub titulo *ομοιως ουτεπιστολην ητ πατριαρχεις εοθραβ ουος παρχηνεπισκοπος ητε αντιοχη αββα σεηρος εφςθης ψα ουπαρθενος εοθραβ χε αναστας* *†* *Διακων εφερεμηνενιν ητ παρaboλην ετθην πενα: γελιον εοβε φη ετα πικωτηρ χοφ θεν πεναγγελιον :* *ρινα ητεφι εχεν οηνογ ηχε σνοφ νιβεν ηομνι εταυφοι εβολ ριχεν* (n correctio ex π) *πκαρι ιχεν πσνοφ ηαβελ η ομνι ψα πσνοφ ηζαχαριας πωηρι ηβαρυχιας φη εταρετε θοοβεφ ουτε περφει νελ πιμα νερωωωγυι θεν ουρινη ητε φ† αμην* « Similiter epistola patriarchae sancti et archiepiscopi Antiochiae, abba Severi, quam scripsit ad virginem sanctam Anastasia diaconissam, interpretans parabolam quae est in Evangelio de eo qui Salvator dixit in Evangelio: ' Ut veniat super vos sanguis omnis iusti qui effusus est super terram inde » sanguine Abel iusti usque ad sanguinem Zachariae, filii Barachiae, quem occidistis inter templum et altare In pace Dei. Amen ».

Epistolam, cuius desideratur conclusio, edidit, cum praefatione et versione gallica, M. Chaine, in ephemeride *Oriens Christianus*, nova ser., t. I. 1913, pp. 32-58; cf. Ioh. Mercati, *ibid.*, t. IV, 1914, pp. 59-63.

In imo mg. folii initialis, manus posterior adiecit: *covh ηρωον* « Die octavo thōout ». Notae marginales ad lectionem spectantes: f. 24^v manu rudi, ωϣ « Lege »; ff. 248^v, 251, 252^v (alia manu), initium sectionis distinguit lineola directa tribus lineolis transversis divisa eiusque finis signum X (ff. 249^v, 251^v, in textu); littera c ante interrogationes. Pribus in locis, amanuensis ipse, ut videtur, menda sua correxit.

Codicem exscripsit R. Tuki in cod. Borg. copt. 117, ff. 253-261.

Codex eiusdem est manus ac codices Vaticani coptici 62¹⁴ et 68⁷ (an. D. 957). Duae plagulae carnaeae membranae stilo sicco impressi tum margines tum varium linearum spatium definiunt; spatium partis scriptae est circiter mm. 270 × 175. Constat codex ternione *α* (ff. 243-250, pp. < *α*) - *β*, omissa nota *η* in f. 246^v) et duobus foliis prior^{is}

ternionis K (ff. 251, 252, pp. 172 - 173); in summo mg. ff. 250^v et 251, inter invocationes, $\pi\tau\epsilon\zeta$ et $\pi\alpha\tau$ $\pi\alpha\tau$ « miserere nostri », ornamenta cum vestigiis pigmenti viridis in f. 251; in plerisque summis plagulis rectis crucula quattuor punctis effecta; in plagulis autem raris: $\tau\omega\zeta$. Textus exaratus est unciali rotunda, titulus, inscriptiones et notae numericae non correctio f. 249^v, unciali oblonga; accentus efformantur tum puncto, tum levi ola, tum puncto in lineolam curvam producto; vocem coarctatam $\phi\tau$ signat punctum vel lineola directa. Lineamenta inter se innexa quae involvunt titulum, ornamenta drata marginis externi ac flores et rami imi marginis plagulae initialis pigmentis obta sunt rubri, viridis et crocei coloris. Littera initialis praegrandis est et ornata, pigmenta autem amisit; reliquae litterae lineae primae caeteris sunt ampliores. Nullibi in textu aret minimum ac vacua sunt spatia interpunctioni servata; in enumeratione folii 252, lex lineola separat prima membrorum elementa a seqq., e. g. $\pi\epsilon\mu = \pi\tau\theta\sigma\tau\zeta$, $\eta = \tau\omega\omega\omega$, $\pi\alpha\tau = \omega\eta\alpha\tau$. In imo f. 243, manu posteriore: $\bar{\epsilon}$.

14 (ff. 253-265^v) Ca. med. saec. X, ff. 13, linn. 31-34.

Martyrium sancti Didymi, initio et fine mutilum. Initio est folium unum, cuius sola plagula aversa ad « Martyrium » spectabat, testantur eiusdem plagulae pigmentorum vestigia summo folio 253; vacua tantum desiderantur in fine codicis quum desinat narrato iam martiris funere.

Codicem, cum versione gallica, edidit H. Hyvernat, *Les actes des martyrs de l'Égypte*, t. I, Parisiis, 1886, pp. 284-303.

In marginibus, varia lectionis signa ut in codice praecedenti; insuper a « Usque », manu rudi. Occurrunt in textu emendationes varii calami.

Codicem exscripsit R. Tuki in cod. Borg. copt. 122, ff. 529-547^v.

Martyrium ad eundem pertinet codicem ac praecedens Epistola Severi quacum unum habet non tantum scripturae indolem sed fasciculorum et paginarum enumerationem. Complectitur nempe: ff. quinque ultima quaternionis K (ff. 253-257, $\langle\kappa\tau\rangle - \tau\alpha$, scripto $\tau\alpha$ pro $\kappa\tau$ in f. 254^v et omissa a manu pristina nota $\kappa\tau$ in f. 255^v; $\kappa\tau$, $\kappa\tau$, manu recente additae sunt) et quaternionem $\bar{\tau}$ (ff. 258-265, pp. 174 - 178). In paginis extremis fasciculorum, ornamenta et inscriptiones ut in codice praecedenti, in inscriptione $\tau\omega\zeta$ et crucula in plerisque summis paginis; notae paginarum $\tau\alpha$, $\tau\alpha$, $\tau\alpha$ graecis minutis scriptae sunt. P. 265, nonnullas litteras madore partim deletas nus recentior atramento restituit.

15 (ff. 266-276^v) Ca. med. saec. X, ff. 11, linn. 28-31.

Homilia in sanctos Innocentes, initio mutila.

Codicem breviter descripsit et cum versione gallica edidit H. de Vis, *Mémoires coptes de la Vaticane*, t. I, in *Coptica*, t. I, Hauniae, 1922, p. 107-126.

F. 270^v, in mg., ante verba **ΧΕ ΟΥΤΑΝ ΑΝΘΩΑΕΣ ΘΕΝ ΡΑΜ**
 « Vocem, eam audivimus in Rama » (de Vis, p. 115): [c]OKC ΕΒΟΛ « Trabe
 Emendationes paucae manu, ut videtur, ipsius amanuensis.

Codicem exscripsit R. Tuki in cod. Borg. copt. 122, ff. 549-561^v.

Codex ab eodem librario exaratus est ac cod. Vat. copt. 61^s (v. p. 424) eandemque praebet indolem palaeographicam; attamen solos margines definiunt ductus qui stilo sive plumbae carneo membranae impressi sunt praeterquam in ff. 274 (pagina pilosa), 276, et plumbo delineati; f. 274^v praeter morem ductus non recepit. Deperdito primo folio, const. codex foliis septem quaternionis $\bar{\alpha}$ (ff. 266-272, pp. <Γ> - ιΓ) et binione $\bar{\beta}$ (ff. 273-274, pp. ιΓ - $\bar{\alpha}$); in paginis extremis fasciculorum, summum mg. signat crux inter inscriptiones $\bar{\iota}\epsilon\ \bar{\chi}\bar{\chi}$ (f. 272^v), $\bar{\nu}\epsilon\ \bar{\sigma}\epsilon$ (f. 273), $\bar{\iota}\bar{\nu}\epsilon\ \bar{\pi}\bar{\chi}\bar{\chi}$ (f. 276^v); cruculae in summis foliis avertuntur rectis, ut in cod. Vat. copt. 61^s. Desunt ornamenta picta nec minui apparent vestigia atque vacuum est spatium interpunctioni servatum. Locos a. Scripturae in mg. comitantur signa >. Textum concludit linea ornamentis, punctis ac lineolis flexuosa effecta. In utroque f. 276^v: $\bar{\sigma}\bar{\alpha}\bar{\alpha}$.

16 (ff. 277-298^v) Saec. X, ff. 22, linn. 31-35.

Vita sancti Martyriani anachoretae, initio mutila.

Inc.: **ϠΩC ΔΕ ΕΡΕ ΠΙΜΑΚΑΡΙΟC ΟΥ ΕΡΑΤΗ ΓΟΝΕΘΟΥ ΕΡΧΩΝΤΟ**
Α ΠΙΔΙΑΒΟΛΟC ΕΡ ΜΦΡΗΤ ΝΟΥΝΙΥΤ ΝΔΡΑΚΩΝ « dum staret autem
 sanctus quodam die orans, diabolus speciem assumpsit magni draconis
 des.: **ΟΥΘ ΔΥΚΟCC ΘΕΝ ΟΥΜΕΤΣΕΜΙΝΟC ΑΦΘΟΜΙCC ΘΕΝ ΟΥΜ**
ΕΡΤΑΙΝΟΥΤ ΕΥΕΡΦΑΔΛΙΝ ΘΑΧΩC ΗΧΕ ΝΙΜΗΥ ΕΥΤ ΩΟΥ ΜΠΕ
ΟC ... ΗΤΕ ΝΙΕΝΕΖ ΤΗΡΟΥ ΑΜΗΝ « et curaverunt cadaver eius cum
 reverentia et (episcopus) sepelivit eam in loco nobili, psallente eorum
 multitudo, gloriam reddente Domino nostro ... saeculorum omnium
 Amen ». Avulsa est pars dextera folii 288 cum gravi textus iactura.

Textus non pauca exhibet additamenta et emendationes manus
 diversarum.

Codicem exscripsit R. Tuki in cod. Borg. copt. 122, ff. 12-61^v.

Codex ab eodem librario exaratus est ac codices Vat. copt. 67^s, Lipsiensis Tischendorf XXIV, ff. 40, 42, et Cahirensis 109. Ductus membranae impressi tum paginas tum spatium varium linearum definiunt; spatium scripturae servatum est circ. mm. 280 × 175. Continet codex septem ff. ultima quaternionis $\bar{\alpha}$ (ff. 277-283, pp. <Γ> - ιΓ), quaternionem $\bar{\beta}$ (ff. 284-291, pp. ιΓ - $\bar{\alpha}$) et septem ff. quaternionis $\bar{\gamma}$ (ff. 292-298, pp. $\bar{\kappa}\bar{\nu}$ - $\bar{\alpha}\bar{\nu}$), ultimo folio deperdito). Paginarum notae appositae sunt foliis a. secundum numeros pares necnon, secundum numeros impares, in plagulis primis fasciculorum; nonnullae notae desiderantur, resectae, ut videtur, cultro glutinatae. Paginas extremas fasciculorum signant invocationes $\bar{\iota}\bar{\nu}\ \bar{\chi}\bar{\chi}\ \bar{\sigma}\bar{\nu}\ \bar{\kappa}\bar{\nu}$ (f. 283^v), $\bar{\nu}\epsilon$.

†ΘΕΟΔΟΚΟΣ ΕΘΥΑΒ ΟΥΟΣ ΜΠΑΡΘΕΝΟΣ ΝΗΟΥ ΝΙΗ
†ΡΕΧΧΕ Φ† ΔΕΝ ΟΥΜΕΘΜΗ ΤΑΤΙΑ ΜΑΡΙΑ ΖΙΤΕΝ ΠΙΣΜΟ...
ΑΛΛΗΝ « Domina omnium nostrum, Theotokos sancta et virgo in omni
tempore, vere Dei Genitrix, sancta Maria, per gratiam... Amen ».

Eandem homiliam, Theodosio Alexandrino adscriptam, e codici-
sahidicis Brit. Mus. Orr. 7021 et 6781, cum praefatione et versione
glica, edidit E. A. Wallis Budge, *Miscellaneous coptic Texts in the
lect of Upper Egypt*, Londini, 1915, pp. CXXXV-CXLIV, 321-431, 893-9.
Initium codicis Vaticani legere est in op. laud., p. 361, linn. 2 et
(Or. 7021, f. 23 ca. fin., Or. 6781, f. 11 ca. med.): † ΖΙΩΑΚ Ν†ΡΗΑ.
Textus bohairicus et textus sahidicus communiter consentiunt, non semp-
tamen ad verbum. Magis recedit recensio Vaticana a textu bohain-
quem e codice chartaceo Curzoniano edidit E. A. Wallis Budge, s.
titulo *Saint Michael the archangel, Three encomiums*, Londini, 1894, pp. 1-
(vide p. 22, lin. 22, locum ubi incipit fragmentum Vaticanum). Brev-
aliquantulum est recensio quam praebet codex sahidicus M 607, ff. 2-23,
Bibliotheca Pierpont Morgan codices coptici photographice expressi, ex
Henrici Hyvernat, t. XXVII, Romae, 1922. Tria demum fragmenta
idem argumentum spectantia, duo bohairica (Cahirensia 32 et 32^{add.} II)
unum sahidicum (Cahirensis 32^{add.} I), edidit H. G. Evelyn White, *The Mon-
steries of the Wadi 'n Natrûn*, t. I, Neo Eboraci, 1926, pp. 66-70, ex
notis de convenientia fragmentorum cum aliis codd. hucusque editis.

Varias praebet codex variae manus notas marginales lectionem ap-
ctantes: ante interrogationes c vel o; **ⲱⲁ** « Usque », **ⲱⲙ** « Lege », p-
sim; f. 6, ⲉ; f. 12v, κ; f. 22, **ⲭⲁκ** « Desine »; f. 27, ante conclusionem
ⲉⲕⲉⲣ[ⲕⲉⲣ] « Protrahe »; initium nonnullarum sectionum signant cruculi
vel ductus incompti. F. 18v, **ⲛⲓⲁⲣⲭⲁⲅⲣⲉⲗⲟⲥ** partim scriptum est in n
sura; occurrunt etiam paucae emendationes varii calami.

Codex eiusdem amanuensis est ac cod. Vat. copt. 591 (vide p. 401) eandemque pro-
bet indolem palaeographicam. Amisissis tribus primis fasciculis, exhibet quatuordecim **Ⲭ-**
(ff. 1-24, pp. **ⲙⲁ - ⲓⲉ**) et tria folia prima quaternionis **ⲭ** (ff. 25-27, pp. **ⲓⲉ - ⲓⲉ**); folio
signatum 15, quod olim positum erat perperam inter ff. 9 et 10, ut iam calami reco-
stioribus, tum arabice: **ⲱⲁ ⲉⲗ ⲉⲗ ⲱⲁ ⲉⲗ ⲱⲁ** « Convertere ad plagulam 11 pro (textus) co-
sequentia » (f. 9v), **ⲱⲁ ⲉⲗ ⲱⲁ ⲉⲗ ⲱⲁ** « Post hoc convertere ad plagulam
10 dein ad plagulam 16 » (f. 14v), tum gallice: *Ce feuillet et les quatre suivants doivent
être placés avant le précédent* (f. 10), *Ce folio va entre 15 et 16* (f. 15), notatum legi-
tur, anno 1933 in proprium locum restitutum est inter ff. 15 et 16; quaedam paginarum
notae cum summis foliis resetae sunt. In plagulis extremis fasciculorum, ornamentum
lineis inter se innexis confectum, separat invocations **ⲓⲉ ⲓⲉ** in ff. aversis, et **ⲛⲓⲁⲣ**

erere nostri » in ff. rectis, at $\mu\alpha\iota\ \mu\eta\iota$ « miserero mei » in f. 9. Excepta cruce, minio data, quae signat phylalas medias quaternionum, codex caret omni pigmento. F. 17^v, mentum in forma ramorum distinguit initio seriem dictorum $\alpha\mu\omicron\kappa\ \mu\epsilon\ \mu\iota\chi\alpha\eta\lambda$ « cum Michael ». Paucæ occurrunt interpunctionis signa.

F. 27^r, inter duas lineas lineolis, tum directis tum flexiosis, punctis et ornamentis, subscriptio librarii, unciali oblonga solito maiore: $\sigma\upsilon\eta\alpha\iota\ \lambda\epsilon\phi\eta\ \epsilon\tau\alpha\epsilon\zeta\epsilon\delta\alpha\iota\ \eta\ |\ \sigma\upsilon\gamma\iota\rho\eta\eta\eta\ \lambda\epsilon\phi\eta\ \epsilon\tau\omega\omega\ \alpha\mu\eta\eta\ |\ \sigma\upsilon\kappa\alpha\tau\ \eta\eta\eta\ \epsilon\tau\omega\omega\tau\epsilon\lambda\ \alpha\mu\eta\eta$ « Misericordia ei scripsit. Amen. Pax ei qui legit. Amen. Intellectus eis qui audiunt. Amen ». F. 21, in marg. externo, notula lectoris partim resecta: $\begin{bmatrix} \text{م} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \text{ب} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \text{ن} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \text{الله} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \text{الرحم} \end{bmatrix}$ ميخائيل الحاطي الذئب | ب | م | ن | الله الرحمة Michael, peccator, reus. In nomine Dei clementis, misericordis.

2 (ff. 28.54^v) Saec. X in.. ff. 27, lim. 30.33.

Martyrium sancti Theodori Orientalis et sociorum, elusione mutila, sub titulo $\text{†}\mu\alpha\rho\tau\upsilon\rho\iota\alpha\ \eta\tau\epsilon\ \mu\alpha\rho\tau\iota\omicron\varsigma\ \theta\epsilon\omicron\lambda\omega\rho\omicron\varsigma$ $\mu\alpha\rho\tau\iota\ \mu\alpha\rho\tau\upsilon\rho\omicron\varsigma\ \eta\tau\epsilon\ \mu\chi\varsigma\ \eta\eta\varsigma\ \epsilon\tau\omicron\upsilon\mu\omicron\nu\tau\ \epsilon\rho\omicron\upsilon\ \chi\epsilon\ \mu\alpha\text{--}$ $\tau\omicron\lambda\epsilon\omicron\varsigma\ \mu\epsilon\mu\ \mu\epsilon\zeta\omega\phi\eta\rho\ \mu\alpha\rho\tau\upsilon\rho\omicron\varsigma\ \epsilon\tau\alpha\ \mu\omicron\varsigma\ \theta\alpha\zeta\mu\omicron\nu\ \epsilon\pi\alpha\iota$ $\omega\eta\ \mu\omicron\nu\omega\tau\ \mu\alpha\rho\tau\upsilon\rho\iota\kappa\omicron\eta\ \mu\epsilon\mu\alpha\zeta\ \epsilon\tau\epsilon\ \mu\alpha\rho\tau\iota\omicron\varsigma\ \lambda\epsilon\omicron\eta\tau\iota\omicron\varsigma$ $\epsilon\pi\alpha\rho\epsilon\upsilon\varsigma\ \mu\epsilon\ \mu\epsilon\mu\ \phi\eta\ \epsilon\theta\omicron\upsilon\alpha\beta\ \mu\alpha\eta\eta\gamma\eta\rho\omicron\varsigma\ \mu\epsilon\beta\omicron\lambda\ \delta\eta\epsilon\eta\ \mu\eta\pi\epsilon\rho\chi\eta\varsigma$ $\lambda\gamma\chi\omega\kappa\ \eta\tau\omicron\upsilon\alpha\theta\eta\eta\varsigma\ \epsilon\beta\omicron\lambda\ \delta\eta\epsilon\eta\ \sigma\upsilon\mu\epsilon\tau\epsilon\gamma\eta\eta\epsilon\omicron\varsigma\ \eta\varsigma\omicron\nu\iota\beta$ $\mu\alpha\beta\omicron\tau\ \tau\omega\beta\iota\ \delta\eta\epsilon\eta\ \sigma\upsilon\gamma\iota\rho\eta\eta\eta\ \eta\tau\epsilon\ \phi\tau\ \lambda\epsilon\mu\eta\eta$ « Martyrium Theodori, fortis martyris Christi Iesu, quem vocant Orientalem, et iorum eius martyrum quos Dominus vocavit ad idem cum ipso certamen rtyrii, scilicet sancti Leontii Arabi et sancti Panegiri ex Persis, quiolverunt suum certamen fortiter, die undecimo mensis tōbi. In pace l. Amen ».

Textum ediderunt: cum versione italiana, I. Balestri, in *ephemeride sarione*, ser. II, t. x, 1906, pp. 151-168, 248-263; ser. III, t. II, 1907, p. 34-45; cum versione latina I. Balestri et H. Hyvernât, *Acta marum*, t. I, in *Corpus scriptorum christianorum orientalium, Scriptores coptici*, Justus, ser. III, t. I, Parisiis, 1907, pp. 34-62; versio, 1908, pp. 30-43; E. O. Winstedt, *Coptic texts on saint Theodore the General, St. Theodore Eastern, Chamoul and Justus*, Lond., 1910, pp. I-xxx, 1-169; W. Hengenberg, *Der Drachenkampf des Heiligen Theodor*, in *ephemeride Oriens christianus*, nov. ser., t. II, 1912, pp. 274-280; vide infra, cod. Vat. copt. 65^a.

In summo f. 28, manu posteriore: $\text{c}\omicron\nu\iota\beta\ \eta\chi\omicron\iota\alpha\kappa\ \cdot\ \delta\eta\epsilon\eta\ \alpha\beta\beta\alpha$ $\mu\omicron\nu\omicron\epsilon\pi$ « Die duodecimo khoiak; in abba Benūfer ». In marginibus assim: $\omega\omega$, « Lege », $\psi\alpha$ « Usque » et c vel ς ante interrogationes; 32, 36^v, 45, 50^v, 52^v: κ ; insuper cruculae et varia signa rudiora et

ΤΗΡΗΝ ΤΘΕΟΔΟΚΟΣ ΕΘΥΓΑΒ ΟΥΟΣ ΜΠΑΡΕΝΟΣ ΗΝΟΥ ΝΙΣ
 ΤΡΕΧΧΕ ΦΤ ΔΕΝ ΟΥΜΕΛΜΗ ΤΑΤΙΑ ΜΑΡΙΑ ΖΙΤΕΝ ΠΙΣΜΟΥ
 ΔΑΜΗΝ « Domina omnium nostrum, Theotokos sancta et virgo in eo
 tempore, vcre Dei Genitrix, sancta Maria, per gratiam... Amen ».

Eandem homiliam, Theodosio Alexandrino adscriptam, e codice, sahidicis Brit. Mus. Orr. 7021 et 6781, cum praefatione et versione italiana, edidit E. A. Wallis Budge, *Miscellaneous coptic Texts in the dialect of Upper Egypt*, Londini, 1915, pp. CXXXV-CXLIV, 321-431, 893-91. Initium codicis Vaticani legere est in op. laud., p. 361, linn. 2 et 3 (Or. 7021, f. 23 ca. fin., Or. 6781, f. 11 ca. med.): Τ ΖΙΩΑΚ ΗΤΗΡΗΝ. Textus bohairicus et textus sahidicus communiter consentiunt, non semper tamen ad verbum. Magis recedit recensio Vaticana a textu bohairi quem e codice chartaceo Curzoniano edidit E. A. Wallis Budge, a titulo *Saint Michael the archangel, Three encomiums*, Londini, 1894, pp. 1-4 (vide p. 22, lin. 22, locum ubi incipit fragmentum Vaticanum). Brevi aliquantulum est recensio quam praebet codex sahidicus M 607, ff. 2-23. *Bibliotheca Pierpont Morgan codices coptici photographice expressi*, cu Henrici Hyvernat, t. XXVII, Romae, 1922. Tria demum fragmenta, idem argumentum spectantia, duo bohairica (Cahirensia 32 et 32^{Add. 1}), unum sahidicum (Cahirensis 32^{Add. 1}), edidit H. G. Evelyn White, *The Monasteries of the Wadi 'n Natrûn*, t. I, Neo Eboraci, 1926, pp. 66-70, cum notis de convenientia fragmentorum cum aliis codd. hucusque editis.

Varias praebet codex variae manus notas marginales lectionem spectantes: ante interrogationes c vel o; **ωα** « Usque », **ωω** « Lege », **πα** sim; f. 6, σ; f. 12^v, κ; f. 22, **χακ** « Desine »; f. 27, ante conclusionem **κερ[ker]** « Protrahe »; initium nonnullarum sectionum signant cruculis vel ductus incompti. F. 18^v, **ΠΑΡΧΑΓΓΕΛΟC** partim scriptum est in m sura; occurrunt etiam paucae emendationes varii calami.

Codex eiusdem amanuensis est ac cod. Vat. copt. 69¹ (vide p. 401) eandemque praebet indolem palaeographicam. Amissis tribus primis fasciulis, exhibet quatuordecim **Σ** (ff. 1-24, pp. **αα** - **αε**) et tria folia prima quaternionis **ζ** (ff. 25-27, pp. **αζ** - **πα**): folium signatum 15, quod olim positum erat perperam inter ff. 9 et 10, ut iam calamis rectoribus, tum arabice: راجع وجه 11 على طول « Convertere ad plagulam 11 pro (textus) consequentia » (f. 9^v), 16 ثم وجه 10 « Post hoc convertere ad plagulas 10 deinde ad plagulam 16 » (f. 14^v), tum gallice: Ce feuillet et les quatre suivants doivent être placés avant le précédent (f. 10), Ce folio va entre 15 et 16 (f. 15), notatum legitur, anno 1933 in proprium locum restitutum est inter ff. 15 et 16; quaedam paginarum notae cum summis foliis resectae sunt. In plagulis extremis fasciculorum, ornamentum lineale inter se innexis confectum, separat invocationes **IC XC** in ff. aversis, et **NAI NAI**

erere nostri » in ff. rectis, at $\eta\alpha\iota\ \eta\eta\iota$ « miserere moi » in f. 9. Excepta cruce, minio atq. quae signat plagulas medias quaternionum, codex caret omni pigmento. F. 17^v, mentum in forma ramorum distinguit initio seriem dictorum $\alpha\eta\sigma\kappa\ \eta\epsilon\ \mu\iota\chi\alpha\eta\lambda$ « sum Michael ». Panca occurrunt interpunctionis signa.

F. 27^v, inter duas lineas lineolis, tum directis tum flexuosis, punctis et ornamentis atq. subscriptio librarii, unciali oblonga solito maiore: $\sigma\gamma\eta\alpha\iota\ \mu\phi\eta\ \epsilon\tau\alpha\epsilon\varsigma\ \theta\alpha\iota\ \eta\iota\ |\ \sigma\gamma\epsilon\pi\eta\eta\eta\eta\ \mu\phi\eta\ \epsilon\tau\omega\omega\ \alpha\mu\eta\eta\ |\ \sigma\gamma\kappa\alpha\tau\ \eta\eta\eta\ \epsilon\tau\omega\tau\epsilon\mu\ \alpha\mu\eta\eta$ « Misericordia ei scripsit. Amen. Pax ei qui legit. Amen. Intellectus eis qui audiunt. Amen ». F. 21, in marg. externo, notula lectoris partim resecta: $\begin{bmatrix} \text{م} \end{bmatrix} \text{الله الرحم} \begin{bmatrix} \text{ن} \end{bmatrix}$ « Michael, peccator, rous. In nomine Dei clementis, misericordia ».

2 (ff. 28-54^v) Saec. X in., ff. 27, lian. 30.33.

Martyrium sancti Theodori Orientalis et sociorum, elusione mutila, sub titulo $\text{†}\mu\alpha\tau\tau\eta\rho\iota\alpha\ \eta\tau\epsilon\ \pi\iota\alpha\gamma\iota\sigma\ \theta\epsilon\sigma\lambda\omega\rho\sigma$ $\text{†}\mu\alpha\tau\tau\eta\rho\sigma\ \eta\tau\epsilon\ \pi\chi\varsigma\ \eta\eta\varsigma\ \phi\eta\ \epsilon\tau\omicron\gamma\mu\omicron\nu\tau\ \epsilon\pi\omicron\varsigma\ \chi\epsilon\ \pi\acute{\alpha}$ - $\text{το}\lambda\epsilon\omicron\varsigma\ \eta\epsilon\mu\ \eta\epsilon\varsigma\omega\phi\eta\rho\ \mu\mu\alpha\tau\tau\eta\rho\sigma\ \epsilon\tau\alpha\ \pi\acute{\omega}\varsigma\ \theta\alpha\epsilon\pi\mu\omicron\gamma\ \epsilon\pi\alpha\iota$
 $\omega\eta\eta\ \eta\omicron\upsilon\gamma\omega\tau\ \mu\mu\alpha\tau\tau\eta\rho\iota\kappa\omicron\eta\ \eta\epsilon\mu\alpha\varsigma\ \epsilon\tau\epsilon\ \pi\acute{\alpha}\gamma\iota\sigma\ \lambda\epsilon\omicron\eta\tau\iota\omicron\varsigma$
 $\text{†}\alpha\pi\alpha\epsilon\upsilon\varsigma\ \eta\epsilon\ \eta\epsilon\mu\ \phi\eta\ \epsilon\theta\omicron\gamma\alpha\beta\ \pi\alpha\eta\eta\tau\eta\rho\sigma\ \pi\acute{\iota}\epsilon\beta\omicron\lambda\ \theta\epsilon\eta\ \eta\pi\epsilon\pi\epsilon\eta\varsigma$
 $\text{†}\alpha\chi\omega\kappa\ \eta\tau\omicron\gamma\alpha\theta\lambda\eta\varsigma\iota\varsigma\ \epsilon\beta\omicron\lambda\ \theta\epsilon\eta\ \omicron\upsilon\mu\epsilon\tau\epsilon\gamma\eta\eta\epsilon\omicron\varsigma\ \eta\varsigma\omicron\upsilon\tau\eta\kappa$
 $\text{†}\alpha\beta\omicron\tau\ \tau\omega\beta\iota\ \theta\epsilon\eta\ \sigma\gamma\epsilon\pi\eta\eta\eta\ \eta\tau\epsilon\ \phi\eta\ \mu\mu\eta\eta$ « Martyrium Theodori, fortis martyris Christi Iesu, quem vocant Orientalem, et sociorum eius martyrum quos Dominus vocavit ad idem cum ipso certamen martyrii, scilicet sancti Leontii Arabi et sancti Panegiri ex Persis, qui olverunt suum certamen fortiter, die undecimo mensis tōbi. In pace Amen ».

Textum ediderunt: cum versione italiana, I. Balestri, in ephemeride *« sarione »*, ser. II, t. x, 1906, pp. 151-168, 248-263; ser. III, t. II, 1907, 34-45; cum versione latina I. Balestri et H. Hyvernati, *« Acta martirum »*, t. I, in *Corpus scriptorum christianorum orientalium, Scriptores coptici*, t. I, Parisiis, 1907, pp. 34-62; versio, 1908, pp. 30-43; E. O. Winstedt, *Coptic texts on saint Theodore the General, St. Theodore the Eastern, Chamoul and Justus*, Lond., 1910, pp. i-xxx, 1-169; W. Hengstenberg, *Der Drachenkampf des Heiligen Theodor*, in ephemeride *Oriens christianus*, nov. ser., t. II, 1912, pp. 274-280; vide infra, cod. Vat. copt. 65°.

In summo f. 28, manu posteriore: $\text{c}\omicron\upsilon\tau\eta\kappa\ \eta\chi\omicron\iota\alpha\kappa\ \cdot\ \theta\epsilon\eta\ \alpha\beta\beta\alpha$ $\text{†}\eta\omicron\upsilon\gamma\epsilon\pi$ « Die duodecimo kholiak; in abba Benūfer ». In marginibus $\text{†}\eta\eta\iota\mu$ « Usque », $\text{†}\omega\omega$ « Lege », $\text{†}\omega\alpha$ « Usque » et c vel c ante interrogationes; 32, 36^v, 45, 50^v, 52^v: κ ; insuper cruculae et varia signa rudiora et

et n. 285 × 180. Codicem efficiunt quaterniones tres signati KĒ — KĒX, unde colligitur eundem esse partem codicis pristini amplioris. Paginarum notae plurimae vel rosae sunt vel, rosettae, ovanuerunt; nunc iam solum integro vel partim apparent in f. 56v (K), 57v (E), 58v (N), 59v (I), 62v (IF), 63 (ID), 70v (KH), 71 (KF). Plurima ad medias quaternionis plagulas distinguendas, in summo angulo externo pagina aversa, in imo angulo externo pro pagina recta, apparet, ob folia in confusione quaternionibus rosetta, in f. 3 averso et f. 4 recto fasciculorum secundi et tertii. In summis paginis extremis fasciculorum, ornamentum inter invocationes IĒ IĒ in locum tenet, in f. 62v, invocatio uberior de qua infra. Titulus, inscriptiones et numericae exaratae sunt unciali oblonga, ipse textus unciali rotunda; accentus efficitur tum puncto, tum lineola, tum puncto in lineolam curvam productum; interpunctio lineola simplici vel duplici lineola directa constant. Folii initialis ornamenta, textus initialis necnon linea prima similis sunt indolis ac in cod. Vat. copt. 63², absque pigmentis, quibus codex prorsus caret; levia ornamenta in forma ramorum communis sectionum initium ap nonnullas litteras marginales; levius ornamentum ad seriem terminum tenet, in f. 62v. Textum concludit duplex linea lineolis et punctis effecta. Inscriptiones partim rosettae in summis marginibus, librarii manu: f. 56v, KĒC IĒ IĒ IĒ IĒ « Domine Iesu mi, dimitte mihi »; f. 57v, KĒC IĒ IĒ IĒ IĒ « Domine Iesu mi, salva me »; f. 59v, [KĒC] IĒ IĒ IĒ IĒ « Domine Iesu, dimitte mihi »; f. 62v, KĒC IĒ IĒ IĒ IĒ « Domine Iesu, Deus meus, adiuva Ioseph servum tuum inutilem; dimitte mihi in imo margine f. 73, nota lectoris: KĒC IĒ IĒ IĒ IĒ « Memento mei, peccatorie, (qui) super terram, ut Dominus dimittat peccata mea mihi. Amen, amen ». F. 78v, in imo line: KĒC.

4 (R. 79.105v) Saec. X, ff. 27, linn. 29.

Homilia s. Iohannis Chrysostomi in II Cor. 5, 17, sub
OYΛOΓOC HTE ΠΙΔΓΙOC KΩANHNHC ΠYXPIOC TOYOC OYOP
IPEXHEΠICKOΠOC HTE KΩCTANTINOYΠOZHC EΔEYXOZ EΠYPHTOY
HTE ΠΙΔΠOC TOYOC XE ZΩCΔE NH ETΘEN ΠYXOC OYCΩHT MBEPI
KATAPXEOC AYCHNI ZHΠE IC ZANBEPI AYΩWΠI ΘEN OYZHPHHN
HTE ΦT AMHN « Sermo sancti Iohannis Chrysostomi, archiepiscopi Con-
stantinopolitani, quem habuit de verbo Apostoli 'Quoniam qui in Christo
est, nova sunt creatura; vetera transierunt, ecce nova facta sunt'. In
nomine Dei. Amen ».

Inc.: MBEPI HTE ΓAP EYΔEPOYOT NXE ΠIOYWI ECIT MBEPEXPOX
KOI « Sicut enim agricola alacris esse solet ad seminandum semen suum
in agro »; des.: OYOP AXOC EΘANTOY XE ΦH ETΘEN ΠYXOC OYCΩHT
MBEPI NE ΘEN ΠYXOC IHC ΠENOY... AMHN « et dic de ipsis: 'qui in
Christo est, nova est creatura; in Christo Iesu, Domino nostro... Amen »

(P. G. 64, col. 25, Πολλὴ μὲν γηρόνυφ προθυμία καταβάλλειν τὰ σπέρματα col. 34, ὥστε, Εἴ τις ἐν Χριστῷ, καὶνὴ κτίσις. Ὑπὲρ δὲ τούτων πάντων εἰ, ροστήσωμεν τῷ θεῷ ὅτι αὐτῷ ἡ δόξα eis τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν).

Inter utrumque sermonem graecum et bohairicum rerum potius quod verborum est consensus, nec desunt graviore discrepantiae; sic *ve* ὡς *κέρατα ἐσθηκότα*, col. 25, linn. 24, 25, quae in editorum monito prae (P. G. 64, p. 10) ut Chrysostomo abiudicanda notantur, ignorat recentior bohairica (f. 80, linn. 11, 12), nec parum discrepat utriusque textus conclusio.

In summo mg. f. 79, manu posteriore, *COYX* ἡ *ωΟΥΤ* «Die prius thōout»; in mg. externo, alia manu, *COYAI* ἡ *ωΟΥΤ* *ωΥ* *ΗΦΑΙ* «I primo thōout lege hoc»; item, paulo inferius, manu rudiori (partim resectum). In marginibus passim, *ωΑ* «Usque», *ωΥ* «Lege». Pauciores occurrunt correctiones diversarum manuum.

Ductus directi, stilo sicco plagulae carnea monubranæ impressi, spatium definiunt duplici lineae scripturae; bini ductus transversi spatium litteris marginalibus servant. spatium partis scriptae est circiter mm. 240 × 165. Constat codex quaternionibus *Α* et tribus foliis fasciculi *Β*; paginarum notae in solis plagulis extremis fasciculorum scriptae sunt, incipiendo a f. 86^v (*ΙΕ*); in summo angulo interno ff. 79, 87, 103, manus prior notis *ΙΚ*, *ΙΕ*, [*Ι*]*Ξ* fasciculos signavit (nota *ΙΕ* in f. 95 cum summo marg. resecto). Inter fasciculorum et paginarum notas numericae atque invocationes *ΙΘ* *ΥΞ*, atramenti oxaratum est ornamentum lineis inter se innexis effectum. Notae numericae et inscriptiones unciali oblongae, reliquae unciali rotunda scriptae sunt; accentus efficiuntur puncto vel lineola; vox coarctata *Φ†* signatur lineola concava. Titulus praeter morem minio exarsus est atque vacuum praebet spatium ornameto servatum. Praegrandis est littera initia homiliae minio obducta; duae lineae priores reliquis sunt ampliores et punctis rubris distinctae; quattuor punctis rubris, in forma crucis, efficiuntur interpunctionis signa, quae in ultima plagula omissa sunt; denique, puncta rubra infixae sunt nonnullis litteris marginalibus et in ipso textu, post spatium vacuum, litterae o, raro aliae, locos sacrae Scripturae comitantur signa marginalia. Scriptura est nitida; vido specimen ap. H. Hyvernat, *Abus* tab. XLII, 1, quae partem superiorem folii 103 codicis exhibet. Textum concludunt lineae tres lineola et punctis effectae.

F. 105^v, subscriptio manus recentioris: *ἀριθμενι μνηρεν|ερνοβι θεωλ|ροσ ι* *πραησιοντ* «Memento peccatoris Theodori filii, ex Sinita. In summo f. 79, conscribuntur tiones; in imo folio 105^v: *ΚΘ*.

5 (ff. 106-172^v) Saec. X, ff. 68, linn. 31-35.

Encomium s. Georgii martyris, Theodoto Ancyreni ascriptum, sub titulo *οΥΕΝΓΩΜΙΟΝ ΕΛΑΓΤΑΟΥΟϞ ΗΞΕ ΠΑΜΕ* *ΚΑΡΙΟΣ ΗΕΠΙΣΚΟΠΟC · ΔΒΒΑ ΘΕΟΔΟΤΟC · ΠΙΕΠΙΣΚΟΠΟC ΗΤΕ ΑΗΚΗΡΑ*

· ΚΑΛΑΤΙΑ ΘΕΝ ΠΙΕΘΟΥ ΝΤΕ ΠΙΕΡΦΜΕΥΙ ΕΤΤΑΙΝΟΥΤ · ΝΤΕ
 · ΝΤΕ ΤΜΕΘΜΗΙ · ΠΙCΙΟΥ ΝΤΕ ΖΑΝΑΤΟΥΙ ΠΙΝΙΩΤ ΜΜΕ-
 · ΡΩΝ ΝΤΕ ΝΙΓΑΖΙΖΕΟΣ · ΠΙΜΑΤΟΙ ΝΧΩΡΙ ΝΤΕ ΠΧC ΠΑΓΙΟΣ
 · ΕΡΓΙΟΣ ΠΙΜΑΡΤΥΡΟΣ ΗΡΕΜΤΟCΠΟΛΙC · ΝΤΕ ΤΠΑΖΙCΤΙΝΗ · ΕΤΕ
 · Α ΠΕ CΟΥΚΤ ΝΠΙΑΒΟΤ ΦΑΡΜΟΥΘΙ ΕΡΟΥΩΝC ΕΒΟΛ ΝΤΕΡΟΥΤΗ-
 · ΝΙΑ ΝΕΜ ΝΙΝΙΩΤ ΝΝΑΓΩΝ ΕΤΑΦΕΡΕΥΠΟΜΕΝΙΝ ΕΡΩΟΥ · ΝΕΜ
 · ΡΑΙΟ ΕΤΑΦΟΥΤΟΥ ΘΕΝ ΝΙΦΝΟΥΙ ΘΕΝ ΟΥΖΗΡΗΝΗ ΝΤΕ ΦΤ ΑΜΗΝ
 comium quod protulit beatus episcopus abba Theodotus, episcopus
 trae Galatiae, die commemorationis gloriosae solis veritatis, stellae
 ntinae, magni herois (cf. cod. Vat. copt. 71, f. 59, col. b.: ΠΙΜΕΛΙΤΟΝ
 J) Galilaeorum, militis fortis Christi, sancti Georgii martyris viri
 polis Palaestinae, qui est dies vigesimus tertius mensis pharmouthi,
 ifestans eius cognationem et magna certamina quae sustinuit et honores
 acepit in caelis. In pace Dei. Amen ».

Hodie cum praefatione et versione anglica, E. A. W. Budge,
martyrdom and miracles of saint George of Cappadocia, Lond., 1888,
 XIII-XV, 83-173, 274-331; eundem textum ediderunt I. Balestri et
 Hyvernati, *Acta martyrum*, t. II, in *Corpus scriptorum christianorum orien-*
tum, *Scriptores coptici*, textus, ser. III, t. II, Parisiis, 1924, pp. 183-269;
 etiam *Bibliotheca hagiographica orientalis*, Bruxellis, 1910, pp. 72-74;
 J. Brooks, *Acts of S. Georg*, in ephemerido *Le Muséon*, t. XXXVIII,
 , pp. 67-116; H. G. Evelyn White, *The Monasteries of the Wadi 'n*
ân, t. I, Neo Eboraci, 1926, pp. 73, 74. Codex varias praebet additiones
 orrectiones de quibus vide Balestri-Hyvernati, op. laud.

Notae marginales varii calami et signa lectionem spectantia nonnun-
 a ex parte resecta sunt vel madore deleta; cruculae, passim; f. 117^v,
 verba ΟΥΧΥΡΗCΤΗΑΝΟC ΑΠΑΡΡΗCΙΑ quae sequitur in textu duplex
 la obliqua: ΨΑ ΧΑ ΤΕΦΜΑΡΤΡΙΑ [Ε]ΦΑΡΟΥ ΦΟΝC ΗΝΙ[ΕΑ]-
 · ΝΤΕ Τ[Μ]ΑΡΤΡΙΑ []ΧΠΩ CΑΘΗ · ΤΕ ΝΧΩΒΙ ΝΖΑΙΕ Ο ΩΥ
 · ΝΑΙ « Usque. Postpone martyrium eius; inverte sermones martyrii ...
 eeps; quinque folia post septuaginta (f); lege cum hisce »; f. 121^v,
 a verba ΧΕ ΕΡΩΟΥ ... ΝΕΜΩΤΕΝ: ΦΟΝC ΝΑΙ []ΟΥΝΙ CΑ []
 · ΤΥΡΙΑ [] ΨΑ []ΘΑΙΕ « Inverte haec ... »; ff. 139, 149^v, 161, ite-
 ar in mg. prima verba textus sectionis; ff. 151^v, 162^v, ΧΑΚ ΕΒΟΛ
 · side »; f. 162^v, ad verba ΤΗΑΘΡΕΝΙΦΥΖΗ: ΩΥ ΕΤΕΝ [Ε]ΡΗΝ
 · Ν ΠΙ[Ε]ΧΩΡC ΕΤΕΜ[Μ]ΑΥ ΑΦ[Ο]ΥΟΝC ΕΡΟΥ [Η]ΧΕ ΠΕΝCΘ ΙΗC
 · CΑΧΙ ΝΕΜΑC ΕΡΧΩ ΜΜΟC ΧΕ ΧΕΜΝΟΜΤ ΠΑ[Α]ΛΟΥ ΓΕΩΡ-
 · C [Ο]ΥΟC ΘΡΟ ΜΜΟC « Lege prius: In ipsa illa nocte sese

qui sunt vivi, Dominus faciat cum eis magnam suam misericordiam, qui autem exie-
corpore; lege εταρει), Dominus det requiem animabus eorum et faciat eos decum-
sinu patrum nostrorum sanctorum Abraham, Isaac et Iacob. Amen »; f. 172^v, nota
ⲉⲥ ⲛⲟⲥ ⲫⲏⲧ ⲛⲧⲉ ⲛⲓⲁⲟⲙ ⲛⲛ ⲉⲧⲉⲛ ⲕⲉⲛⲓ ⲛⲡⲉⲓⲱⲧ ⲛⲁⲧⲁⲃⲉ(ⲟⲛ) | ⲛⲛ ⲉⲣⲉ
ⲁⲣ ⲙⲉⲃ ⲛⲛⲁⲓ ⲛⲉⲙ ⲙⲉⲧⲱⲉⲣⲉⲛⲧ ⲛⲛ ⲉⲧⲁⲓ ⲟⲩⲥ ⲛⲟⲛⲟⲩ ⲛⲓⲃⲉⲛ ⲛⲟⲁ ⲙⲉⲙⲁⲛⲓⲁ
ⲉⲣⲛⲟⲓ | ⲛⲛ ⲉⲃⲟⲩⲱ ⲫⲙⲟⲩ ⲁⲛ ⲛⲡⲉⲣⲉⲣⲛⲟⲓ ⲛⲡⲛⲧⲓ ⲧⲉⲓⲧⲁⲃⲉⲟⲩ ⲧⲉⲓⲱⲛⲁ
ⲛⲁⲃⲉ ⲛⲧⲉⲕⲙⲉⲟⲩⲧⲁⲃⲉⲟⲩ | ⲫⲏⲧ ⲛⲙⲁⲓⲱⲁⲙⲓ ⲉⲧⲉⲛ ⲛⲓⲧⲉⲟ ⲛⲧⲉ ⲛⲓⲁⲧⲓⲟⲩ ⲧⲉⲱⲣⲧⲓ |
ⲉⲛⲛⲁⲓ ⲛⲉⲙ ⲟⲩⲟⲛ ⲛⲓⲃⲉⲛ ⲉⲣⲉ ⲃⲓⲥⲓ ⲓⲉ ⲱⲉⲛⲉⲣⲫⲙⲉⲓⲃⲓ ⲛⲧⲱⲟⲩ ⲃⲉⲛ ⲛⲁⲓⲕⲟⲩⲧⲓ
ⲃⲉⲛ ⲛⲁⲓⲉⲛⲛ | ⲓⲉ ⲃⲉⲛ ⲛⲓⲕⲉ ⲉⲱⲛ ⲉⲟⲛⲛⲟⲩ ⲛⲟⲥ ⲉⲕⲉⲃⲓ ⲛⲛⲟⲩⲫⲛⲭⲛ | ⲉⲛⲓⲧⲟⲩⲟⲥ
ⲉⲙⲧⲟⲛ ⲕⲉ ⲛⲟⲟⲕ ⲉⲣⲉ ⲛⲉⲣⲱⲓⲱⲓ ⲛⲛⲁⲓ | ⲛⲧⲟⲧⲕ ⲛⲓⲱⲩⲟⲩ ⲛⲉⲙ ⲛⲓⲕⲙⲟⲛ ⲉⲣⲧⲣⲉⲛⲓ
ⲱⲧ | ⲛⲉⲙ ⲫⲱⲛⲣⲓ ⲛⲉⲙ | ⲛⲛⲛⲁ ⲱⲁ ⲛⲉⲛⲉⲃ ⲧⲛⲣⲟⲩ ⲁⲙⲛⲓ | ⲭⲣⲟⲛⲟⲩⲛ | ⲙⲁⲣ-
ⲟⲩⲃⲉ « Domine Deus virtutum, qui es in sinu Patris tui boni, cuius thesauri sunt
misericordiae et miserationis, qui respicis omni tempore conversionem peccatorum, qui
mortem peccatoris, ita ut convertatur et vivat, rogamus tuam bonitatem, Deus amans
», per preces sancti Georgii, ut facias misericordiam cum omnibus quorum labores vel
male in hoc parvo sunt libro, in hoc saeculo vel in saeculo futuro. Domine, suscipe
animum in regionibus quietis; quia tui est potestas misericordiarum; gloria et bene-
decent te, Pater, cum Filio et Spiritu, in saecula omnia. Amen. Epocha Martyrum
= an. D. 955-956 ». Quaedam folia madore corrosa sunt, non sine aliquo textus
uni marginis invocationum atque subscriptionum detrimento. In imo f. 106: ⲭⲓⲁ
notbens (†) ⲁⲓⲃⲱⲥ; ibid., alia manu: ⲉⲧⲉⲛ.

(ff. 173-188^v) Saec. X, ff. 16, linn. 34-36.

Martyrium Apa Sarapamon, initio mutilum.

codicem edidit, cum versione gallica, H. Hyvernât, *Les actes des mar-
tyrs de l'Égypte*, t. I, Parisiis, 1886, pp. 304-331.

codex ab eodem librario exaratus est ac cod. Vat. copt. 59¹ (vide p. 401) eandemquo
et indolem palaeographicam. Amisso primo fasciculo, continet codex quaterniones K et
diniae signantur iⲗ (f. 173) — ⲙⲛ (f. 188^v). Inscriptiones in summis paginis extremis fasci-
culi leguntur ⲱⲥ ⲉⲱ (initio), ⲧⲉ ⲭⲉⲥ (in fine); has separant lineamenta inter se innexa,
quae crucis quae in solis ff. 173 et 180^v, manu posteriore, pigmentis rubro et croceo
facta sunt; eadem manu minio tacta sunt passim litterae marginales et interpunctionis
Variis in summis foliis aversis, inscriptio ⲙⲱⲥ. Deest in codice crux quae medias
foliorum plagulas distinguit.

184^v, in supremo margine, invocatio, amanuensis ut videtur manu (vide cod. 59¹,
: ⲁⲣⲃⲁⲣⲁⲙⲟⲛ ⲉⲃⲓⲕ ⲛⲓⲁⲟⲩ « Domine, miserere servi tui Iobannis ».

in laterculo anteriore interno: *Ass. 12. n. 62*; in folio averso, eidem laterculo custo-
modo adiecto, schedula chartacea titulos refert operum quae in codice leguntur. Ff. 1
sigilla exhibent bibliothecae Vaticanae et bibliothecae Nationalis Parisiensis.

codicis tegumentum, e corio rubro confectum, in dorso auro impressa habet notam 63.
antium et stellas gentis Albani, i. e. Clementis XI, necnon scutum Benedicti Pamfilii
bibliothecarii.

64 (a I. S. Aesemani emptus 13). Membr., ff. 185, mm. 348 × 280.

Opera homiletica et hagiographica e variis codibus, bohairice.

1-8 (ff. 1-60^v) Saec. X in., ff. 60, linn. 31-35.

1 (ff. 1-32^v) Vita sancti Macarii Scetensis, mutila initio doxologia necnon folio uno (pp. <NE>, NE) post f. 19; cf. codd. Vatic.: copticos 59^a et 62^a. Inc.: ΕΤΑΥΤΩΑΥΕ ΝΟΥΤ ΝΤΕ ΝΕΚΙΟΥΤ (E. Amelineau, *Histoire des monastères de la Basse-Égypte*, Parisiis, 1894, p. 60, lin.

Initium vitae Macarii quod in codice desideratur habet cod. V. copt. 62, ff. 1-9, lin. 10 a. fin., ΕΓΝΑΥ, « videns »; textus folii amissi p. f. 19, legitur in cod. Vat. copt. 59, f. 119^v, lin. 13, ΟΥΟΖ ΝΕΧΕ ΑΒΙ ΜΑΚΑΡΙ ΝΑΥ « et dixit ei abba Macarius » — f. 120^v, lin. 14 a. fin., εν « nunquam » (partim etiam in cod. Vat. copt. 62, f. 25^v); partem doxologiae amissam in fine, vide in cod. Vat. copt. 62, f. 37^v, lin. 6 a. fi ΜΦΙΩΤ ΝΕΜΑΥ ...; cf. E. Amelineau, op. laud., p. 60, lin. 7-p.117, lin. a. fin., ubi in notis signantur codicis partes amissae.

Foliorum 4 et 6 varias quasdam lectiones e fragmento Cahirensi edidit H. G. Evelyn White, *The Monasteries of the Wadi 'n Natrun*, t. Neo Eboraci, 1926, p. 135.

Tum in marginibus tum in textu varia sparsa sunt lectionis sig. diversarum manuum: cruculae, signum ✕, c ante interrogationes, passim f. 7, ω[ω] « Lege »; f. 15^v, ΑΡΧΗ ΠΙΜΑΖΒ « Initium; secundus » ad ver οΥΟΖ ΑΥΤΑΥΟ et infra ΧΑΚ « Relinque »; cf. Amelineau, p. 86, n. f. 18^v, ΨΑ « Usque »; f. 20, in imo mg. externo, ΝΖΑΗ ΠΙΕΡΑΚΑ « Fia Hieracae », ad verba ΠΙΑΥΙΟC ΔΕ ΑΒΒΑ ΜΑΚΑΡΙ (Amelineau, p. 96); Hieracae historia quae in cod. non legitur, vide Amelineau, p. 104, n. et dicta superius de cod. Vat. copt. 59^a. Folii initialia cum imo an externo litterae nonnullae perierunt quas manus recens supplere tentavit membrana qua codex reffectus est; paucae emendationes occurrunt in text.

Codicis ff. 1-32^v, addita versione arabica, exscripsit R. Tuki in co Borg. copt. 116, ff. 185-243^v.

2 (ff. 33-41^v) Vita s. Pauli anachoretae, sub titulo ΜΙΤΩ ΩΝΩ ΝΤΕ ΑΒΒΑ ΠΑΥΛΕ ΠΙΔΝΑΧΩΡΙΤΗΣ ΕΘΥΑΒ « Vitae institutum abba Pauli, anachoretae sancti ». Folii 34 exiguum tantum reman. fragmentum.

itam edidit, cum versione gallica et praefatione, E. Amélineau, *Histoire des monastères de la Basse-Égypte*, in *Annales du Musée Guimet*, LV, Parisiis, 1894, pp. IV-XVII, 1-14; de textu bohairico collato cum Hieronymi *Vita s. Pauli eremitae* (P. L. 23, coll. 17-30), vide, cum his tamen cautelis, Amélineau, op. laud., pp. IV-XVII; cf. etiam F. Nau, *Le grec original de la Vie de s. Paul de Thèbes*, in ephemeride *Analecta aegyptiaca*, t. XX, 1901, pp. 121-157, et A. Kugener, *S. Jérôme et la Vie de Paul de Thèbes*, in ephemeride *Byzantinische Zeitschrift*, t. XI, 1902, pp. 513-517. De s. Paulo eremita, vide etiam Zoega, *Catalogus*, pp. 360. et 33, in summo mg., manu posteriore: ΠΙΣΑΒΒΑΤΟΝ ἡΡΟΥΙΤ ἡΤΕ
 11 « Primo sabbato quadragesimae ». In marginibus, c vel o ante orationes, passim; f. 36v, ante ΧΕ ΟΥΟΙ ΝΑC ΠΑΚΟ† (Amélineau, op. laud., in mg., COC « Trahe »; f. 41, cruceula ad orationem ω πῶC « O Domine »; f. 41v, ante ΧΕ ΟΥΗ ΓΑΡ (Amélineau, op. laud., p. 14), COC, minio adiectum; ibidem, in textu, correctio minio adiecta; paucae occurrunt per emendationes varii calami.

Indicis ff. 33-41v exscripsit R. Tuki in cod. Borg. copt. 111, pp. 21-733.

f. (ff. 42v-60v) Apophthegmata de s. Antonio, sub titulo
 11 ΧΙ ἡΤΕ ΝΙΘΕΛΛΟΙ ΕΘΕ ΑΒΒΑ ΑΝΤΩΝΙ « Verba seniorum de Antonio »; desiderantur finis et folium unum post f. 42.

Apophthegmata, cum versione gallica et praefatione, edidit E. Amélineau, *Histoire des monastères de la Basse-Égypte*, in *Annales du Musée Guimet*, t. XXV, Parisiis, 1894, pp. XVII-XXVII, 15-45; cf. etiam I. Guidi, *Atti della R. Accademia dei Lincei, classe di scienze morali, fisiche e filologiche*, ser. V, t. xv, Romae, 1906, pp. 463-465; R. Pietzmann, *Apophthegmata Patrum boheirisch*, in *Nachrichten von der k. Gesellschaft der Wissenschaften zu Göttingen, philol. - hist. Klasse*, Göttingae, 1907, pp. 36-48. De vita et apophthegmatibus s. Antonii, vide P. G. 65, pp. 76-88, ubi, col. 83, num. 28, idem refertur sermo quo desinit codex; *Bibliotheca hagiographica orientalis*, Bruxellis, 1910, pp. 16, 17; Th. Hopfner, *Die koptisch-sa'idischen Apophthegmata Patrum Aegyptiorum*, in *Denkschriften der kais. Akademie der Wissenschaften in Wien, philos. - hist. Klasse*, t. 1, fase. 2, Vindobonae, 1918, pp. 32, 33; W. Bousset, *Apophthegmata*, Göttingae, 1923, pp. 186, 195. Vide etiam G. Zoega, *Catalogus*, p. 356.

F. 42v, in summo mg., manu secunda: †ΚΥΡΙΑΚΗ ἡΡΟΥΙΤ ἡΤΕ
 11 « Dominica prima quadragesimae ». F. 54, in mg., rudi calamo:

κοκC = Trahe = ante orationem virginis lugentis (Amélineau, p. 34),
 initium duplici ductu, finis vero (ἡχοβι) cruce eodem calamo signa-
 item, f. 60^v, κοκC, manu altera, ante apophthegma οὐδὲν ἔλεγε δὲ
 ἔτιν ἀφ' = Senex Deum rogavit = (Amélineau, p. 45); insuper
 lectionis signa vel notae, passim, imprimisque c ante interrogationem
 cruculae, tum in margine, tum in ipso textu. Quaedam occurrunt c
 dationes.

Codicis ff. 42-60^v exscripsit R. Tuki in cod. Borg. copt. 122, ff. 310, et, addita versione arabica omisssaque transcriptione codicis foli in cod. Borg. copt. 116, ff. 135-180.

Codex Vat. cop. 64^a-1 eundem prodit amanuensem ac cod. Vat. cop. 58^a p. 338) quescum communi universim habet indeolum palaeographicam. Constat quaternionibus R, T (ff. 1-16), foliis septem quaternionis X, cuius desideratur quartum (ff. 17-23), quaternione E (ff. 24-31), foliis septem quaternionis F (ff. 32-39), folio secundo, foliis septem quaternionis Z, cuius desideratur folium qv (ff. 39-45), quaternione W (ff. 46-53) et foliis septem quaternionis Q (ff. 54-60) folio recto; paginae atramento signantur in plagulis extremis fasciculorum: RZ, EA, AM, AS, EX, EG, H, HA, PI, PIV, PKW, PKS; minio signantur in foliis avensis, KA (ff. 1^v-6^v), MA (sic, f. 7^r), SA (f. 8^v), EZ, iuxta ZA cancellatum (f. 10^v), SE mata SE (f. 11^v), H - HE (ff. 12^v-15^v), I, iuxta EE cancellatum (f. 17^v), HB, iuxta E est tum (f. 18^v), N - NE (f. 19^v), N - EN (f. 20^v-22^v), EF - EN (ff. 24^v-30^v), EH (f. 33^v), E (ff. 35^v-42^v), PW, PI (ff. 43^v, 44^v), PX - PE (f. 46^v-52^v), PR - PAH (ff. 54^v-60^v) . Signatum est nota RH manu recenti; haec etiam notam n̄ adiecit summe ng. (f. 31^v) folii 31^v cuius nota pristina n̄ fere evanuerat. In summis plagulis extremis fasciculorum apparent, pigmentis rubro, viridi et croceo obducta praeterquam in f. colorata desiderantur, et f. 38^v, 39, ubi sole minio exarata sunt sicut et folior scilicetrumque nota; ornamenta comitantur inscriptiones INE n̄GE in plagulis avensis, HA HA miserere nobis - in plagulis rectis; in reliquis paginis avensis, exceptis 42^v et 43^v, minio scripta est invocatio INE; lineelae flexuosae, coloris ut videtur distinguunt fasciculorum plagulas medias in summo angulo externo paginae avensis in angulo externo paginae rectae. F. 33, ornamentum lineis inter se innexis continet pigmentis obductum rubro, viridi, caeruleo et croceo, decorat titulum, uncialis scriptum, marginem externum et imum marginem necnon litteram initialem o in puncta viridia et crocea in forma crucis. Pars reliqua lineae primae litterae maiores punctis rubris tacent; f. 42^v, ornamentum tituli et litterae initials idem in folio 33, marginem tamen non invadit; litterae lineae primae ceteris sunt maiores tamen minio tinctae. Nonnullas litteras marginales maiores et initia quasi ceteronum comitantur ornamenta in forma ramorum, avium, vel etiam unicornis (f. 8^v) viridis et crocei coloris, vel solo minio effecta. F. 41^v, textus concluditur lineola flexuosa necnon punctis nigris et rubris efficta. Praeterquam in f. 32^v, minio exarata interpunctiois signa -, puncta litterarum marginalibus aliisque nonnullis, in ipso textu

a sinistra litterae & marginalis, paucis locis exceptis ubi haec minio tacta est vel solo amento scripta, levia demum ornamenta paucis litteris marginalibus adiecta. Desideratur communiter interpunctionis signa in fine paragraphorum. Nonnullis in plagulis, litteras partim deletas atramento restituit manus posterior.

4 (ff. 61-116) Saec. X in., ff. 55, linn. 32-35.

Apophthegmata de abba Macario, sub titulo ΕΒΘΛ ΘΕΝ ΑΡΕΤΗ ΗΤΕ ΠΕΝΙΩΤ ΗΓΔΙΚΕΟΣ ΠΙΝΙΩΤ ΑΒΒΑ ΜΑΚΑΡΙ « E virtutibus patris nostri iusti magni abba Macarii ». Desiderari folium unum est f. 96 (vide infra) iam suadent verba quibus incipit folii 97 paragraphus ima (ΜΠΣΜΟΤ ΗΓΔΗΚΟΥΧΙ ΗΓΩΟΝ) quae nec cohaerent cum fine ii 96v (ΕΤΕ ΝΙΠΝΑ ΗΤΕ ΤΠΟΝΗΡΙΑ ΝΕ) nec solitum produunt initium vae narrationis (cf. E. Amélineau, op. laudando, pp. 174, 175, ubi nil de folii iactura).

Codicem edidit, cum praefatione et versione gallica, E. Amélineau, *stoire des monastères de la Basse-Égypte, in Annales du Musée Guimet*, XXV, Parisiis, 1894, pp. XL-XLII, 118-202; cf. Th. Hopfner, *Ueber die ptisch-sa'idischen Apophthegmata Patrum Aegyptiorum, in Denkschriften kais. Akademik der Wissenschaften in Wien, philos.-hist. Klasse*, t. 61, sc. 2, Vindobonae, 1918, pp. 30-32. De folio 108, lin. 1-f. 108v, collato in fragmento Cahirensi 56, vide H. G. Evelyn White, *The Monasteries the Wadi 'n Natrân*, t. I, Neo Eboraci, 1926, p. 135. Inter codicis apophthegmata unum tantum legitur inter *Apophthegmata Macarii* codicum Vat. pt. 59^v et Vat. copt. 64^s, narratio scil. de daemone qui falce armatus Macario occurrit (Amélineau, op. laud., pp. 119, 120, et pp. 206, 207; cf. *G. 34*, col. 245, num. 11). Leguntur insuper inter Macarii apophthegmata graeca, haec dicta Macarii: de vastatione Scetensi (*P. G. 34*, col. 244, m. 5, Am., pp. 135, 136); de contumeliis tacite ferendis (*P. G. 34*, l. 249, num. 23, Am., p. 126); de divitiis Domini et paupertate daemonis (*G. 34*, col. 252, num. 24, Am., pp. 168, 169).

F. 61, in summo mg., manu posteriore: ΤΗΑΡΕΤΗ ΗΚΥΡΙΑΚΗ ΗΤΕ ΠΑ « Dominica secunda quadragesimae »; dein, paulo superius, alio calamo, duplex lineola obliqua cum monito ΨΑ ΜΕ ΗΓΘ ΝΧΩΜ ΧΑΚ ΕΘΛ « Usque ad plagulam quadragesimam sextam; desine »; f. 69, in s., ad verba ΟΥΓΟΝ ΑΓΩΕΝ (Amélineau, p. 131, lin. 1), ΧΑΚ ΕΘΛ[?] desine »; f. 71, in mg., ΕΘΛ « Scribe » ad ΑΓΧΟΣ ΗΧΕ ΑΒΒΑ ΜΑΚΑΡΙ m., p. 134); f. 80, in mg., Γ ΨΑ (bis, varii calami) « 3; usque »; 83^v, in parte vacua lineae 8 a. fin., calamo rudi: * crux et ductus

ae $\overline{\omega\eta}$. Foliorum resectorum vestigia supersunt inter f. 109 et f. 110 necnon inter 110 et f. 111, absque tamen textus iactura et salva plagularum in paginis extremis sicuti enumeratione qua sex tantum folia fasciculo tribuuntur, sociatis caeterum iuxta mam plagulis pilosis. Ornamenta fasciculorum pigmentis obducta sunt praeterquam folio 114. Lineolae flexuosae, ad medias fasciculorum distinguendas paginas, nonnumquam simul positae fuerunt sive in sola plagula aversa (ff. 64^v, 80^v, 96^v), sive in sola plagula recta (ff. 89, 111). In plagulis extremis fasciculorum recentior manus summo gigni interno novam apposuit fasciculorum enumerationem $\bar{\imath}-\bar{\imath}\bar{\zeta}$ qua continuatur es quaternionum praecedentium codicum. Ornamenta tituli et marginum folii initialis non linea textus prima eiusdem sunt indolis ac in f. 33; attamen textus littera prima ciliior est solisque pigmentis rubro et croceo distincta; f. 73, in mg., imago avis ut in f. 39; 9), ornamentum marginale in forma ramorum coloribus rubro, viridi et croceo depictum. nonnullis marginibus, manus posterior translationem arabicam quorundam verborum titorum adiecit.

F. 115, post triplicem lineam punctis lineolisque flexuosis effectam, librarii subscriptio, tali oblonga: $\rho\bar{\omega}\bar{\epsilon}$ $\kappa\alpha\iota$ $\alpha\bar{\imath}\pi\epsilon\kappa\bar{\theta}\alpha\kappa$ $\mu\alpha\tau\bar{\omega}\iota$ $\alpha\bar{\imath}\mu\eta\eta$ «Domine, miserere servi tui Matoi. en»; dein alia manu $\alpha\bar{\imath}\mu\eta\eta$... Variis in plagulis litteras partim deletas atramento refecit aus recentior. Media pars inferior f. 115 resecta, nova membrana restituta est.

5. 6 (ff. 116-155^v) Saec. X in., ff. 41, linn. 31-38.

5 (ff. 116-135^v) Apophthegmata de s. Macario, sub titulo $\beta\epsilon$ $\alpha\beta\beta\alpha$ $\mu\alpha\kappa\alpha\rho\iota$ $\pi\eta\eta\omega\bar{\iota}$ † «De abba Macario magno».

Apophthegmata, collato cod. Vat. copt. 59^v, edidit et gallice vertit, n praefatione, E. Amélineau, *Histoire des monastères de la Basse-Égypte, Annales du Musée Guimet*, t. XXV, Parisiis, 1894, pp. XLII-XLVIII, 203-4; cf. dicta de cod. Vat. copt. 59^v cui textus codicis est affinis. Varias tiones folii 120, lin. 4 a. fin.-f. 121, lin. 5, e fragmento Cahirensi 55, e apud H. G. Evelyn White, *The Monasteries of the Wadi 'n Natrân*, I, Neo Eboraci, 1926, p. 135.

F. 116, in summo mg., manu posteriore: $\dagger\mu\alpha\epsilon\bar{\chi}\bar{\alpha}$ $\kappa\epsilon\gamma\rho\bar{\imath}\alpha\kappa\eta$ $\eta\tau\epsilon$ $\rho\bar{\omega}\bar{\epsilon}$ «Dominica quarta quadragesimae»; in angulo externo paucae notae calami rudis magna ex parte resectae. F. 118, in mg., ad verba $\rho\bar{\omega}\eta\omega\bar{\omega}\bar{\iota}$ (Amélineau, p. 206, lin. 14): $\alpha\bar{\imath}\pi\epsilon\rho\omega[\omega]$ «Ne legas»; f. 118^v, «verba $\alpha\epsilon\chi\bar{\omega}\bar{\varsigma}$ $\eta\chi\epsilon$ $\alpha\beta\beta\alpha$ $\pi\eta\eta\omega\bar{\iota}$ (Am., p. 207, lin. 16), in mg.: $\rho\bar{\omega}\alpha\iota$ «Scribe»; f. 127, in mg., ad verba $\chi\epsilon$ $\bar{\omega}$ $\pi\eta\eta\omega\bar{\iota}$ (Am., p. 221, l. 5): $\kappa\omicron\kappa$ «Trahe»; item, eadem manu, in f. 135, post verba $\sigma\bar{\omega}\bar{\rho}\bar{\varsigma}$ $\rho\bar{\omega}\kappa$ (Am., p. 234, lin. 3); notae $\omega\bar{\omega}$ «Lege», $\omega\bar{\alpha}$ «Usque», c et interrogationes, variae manus, signaque lectionis, passim. Occurrunt «textu emendationes varii calami.

6 (ff. 135^v-155^v) Vita s. Macarii Magni, sub titulo **ΕΘΙ**
ΑΒΒΑ ΜΑΚΑΡΙ ΠΥΡΕΜΗΧΗΜΙ ΝΕΜ ΑΒΒΑ ΜΑΚΑΡΙ ΠΥΡΕΜΑΚΟ
«De abba Macario Aegyptio et de abba Macario Alexandrino».

Ad textum quod spectat vide, p. 411, dicta de codice Vat. copt. 5
a quo leviter tantum discrepat; codice usus est M. Chaine in opere il-
dem laudato, *La double recension de l'Histoire lausique*, pp. 239-250. I
Macario Alexandrino quem memorat titulus nullus est sermo.

F. 135^v, in summo mg. externo, partim resecto, manus rudis titu-
ladiexit: [Ο]ΥΟΖ ΟΝ ΧΕ ΕΤΑΥ[Ι] ΕΙΒΟΛ ΕΠΕΥΒΙΟC ΕΤ[Ι]ΜΑΡΟΥ
ΝCΟΥ[Κ]Ε ΜΠΙΔ[ΒΟ]Τ [Φ]ΑΜΕ[Ν]ΩΘ «et etiam, exivit e vita s.
benedicta die 27 mensis phamenōth»; inferius, manu elegantiore: [ΑΧ]
ΦΑΙ ΦΕΝ ΦΑΜΕΝΩΘ ΚΕ «Dic hoc phamenōth 27»; f. 155^v ad ver-
xe ΑΥΑΙΤ ΝΗΠΥΑ (Chaine, p. 259, lin. 8 a. fin.), in mg.: ΧΑΚ ΕΒΟ
«Desine et, paulo inferius, ad verba ΟΥΟΖ ΝΑΙ ΕΤΑΥΧΟΤΟΥ (Chaine
lin. 6 a. fin.): CΟΚC «Trahe». Calamo rudi varia in marginibus adieci-
sunt lectionis signa, inprimisque c ante interrogationes. In textu pau-
correctiones varii calami.

Codicem Vat. copt. 64⁶⁻⁶ exscripsit It. Tuki in cod. Borg. copt. 1:
ff. 148^v-214^v.

De universa codicis indole, vide dicta de codicibus Vaticanis copticis 56³ (cf. p. 3:
et 64⁶⁻⁶ qui eiusdem sunt calligraphi. Complectitur codex quaterniones $\bar{\alpha} - \bar{\eta}$ (ff. 116-15)
paginarum notis (< $\bar{\alpha}$) - $\bar{\eta}$) atramento et initio appositus ut in codicibus praecedentibus
atramento scripta sunt, praeter notas et invocationes in plagulis extremis fasciculorum
paginarum numeri $\overline{\xi\epsilon}$, $\overline{\xi\eta}$, atque invocatio $\overline{\eta\omega}$ ff. 148^v, 149^v; nota paginae desiderat
in f. 135^v, atque erronee numerantur ff. 136^v-138^v notis $\bar{\alpha} - \bar{\alpha\eta}$ (pro $\bar{\alpha\eta} - \bar{\alpha\eta\epsilon}$); nota
neglecta est. In plagulis extremis fasciculorum, manus posterior, summo angulo inter
uotis $\overline{\eta\omega} - \overline{\eta\eta}$ quaterniones signavit. Ornamenta fasciculorum pigmentis obducta et
praeferquam in ff. 123^v, 132 et 139^v. Ornamenta plagulae initialis (vide ff. 117v-
Album, tab. XXXVII) pigmentis rubro, croceo ac viridi fusco obducta sunt; titulus
minio scriptus sicut integra linea prima. F. 135^v, minio oxarata sunt titulus et textus
prima cuius littera π initialis praegrans est ac lineis inter se innexis confecta cum rae.
inter utramque hastam; titulum involvit ornamentum coloribus pictum rubro, viridi
flavo, sicut aves in mg. externo. F. 127, in mg., ad verba $\alpha\chi\omega\epsilon\ \epsilon\theta\beta\epsilon\ \alpha\beta\beta\alpha\ \mu\alpha\alpha\alpha$
(Amél. p. 221), avis similis indolis ac in imo f. 116; f. 129, in mg., avis minio picta
verba $\alpha\chi\omega\epsilon\ \dots\ \alpha\epsilon\phi\ \bar{\eta}\ \eta\alpha\beta\omega\tau$ (desiderantur apud Amél., p. 225, lin. 4); f. 13
initium sectionis $\alpha\chi\omega\epsilon\ \lambda\epsilon\ \omega\eta\ \epsilon\theta\beta\omega\tau$ (Amél. p. 228) notatum est in mg. avi mi-
exarata et coloribus croceo et viridi obducta; f. 138, ornamentum marginale et avis mi-
delinecta, ad verba $\alpha\ \sigma\upsilon\pi\epsilon\mu\eta\chi\eta\mu\alpha\iota$ (Chaine, p. 242, lin. 15); f. 140, initium sectionis
Hieraca (Chaine, p. 245) signant, praeter ornamentum rubrum ut in maioribus sectionibus
passim, rami et avis coloris rubri, flavi et viridis; similis indolis sunt rami qui, f. 14

m comitantur initialem sectionis de iuvene edace (Chaine, p. 255). Codex concluditur in linea rubra lineolis flexuosis et punctis effecta. Manus posterior, ut in codice denti, translationem arabicam quorundam verborum copticorum adiecit. Non-litteras partim deletas atramento restituit manus posterior.

135. post triplicem lineam ut in f. 115, unciali oblonga, subscriptio calligraphi: **ⲁⲓ ⲁⲛⲉⲃⲱⲕ ⲙⲁⲩⲟⲓ** « Domine, miserere famuli tui Matoi », addita in fine alia unio effecta. Nonnullis in plagulis manus posterior litteras partim deletas restituit.

(ff. 156-185^v) Saec. X in., ff. 30, linn. 31-35.

Excerpta ex Historia Lausiaca, in quadruplicem sectionem.

Codicem edidit et latine vertit E. Amélineau, *De Historia Lausiaca*, Paris, 1887, pp. 73-124. De textu coptico collato cum textu graeco, vide Butler, *The Lausiac history of Palladius*, in *Texts and Studies*, t. VI, Cantabrigiae, 1898, pp. 105-155; cf. A. Lucot, *Palladius, Histoire Lausiac*, Parisiis, 1912, pp. XIII-XXII.

(ff. 156-158) Epistola ad Lausium, sub titulo **ⲉⲡⲓⲥⲧⲟⲗⲏ ⲓⲥⲁⲩⲱⲥ ⲛⲓⲡⲣⲉⲡⲟⲥⲓⲧⲟⲥ ⲡⲓⲃⲱⲕ ⲛⲧⲉ ⲡⲭⲥ ⲉⲛ ⲛⲣⲏⲏ ⲛⲧⲉ ⲫⲧⲧ ⲁⲙⲏⲏ** « Epistola quae scripta fuit ad Lausium posuit, servum Christi. In pace Dei. Amen » (Amélineau, pp. 73-76).

G. 34, coll. 1001, 1002, *Μακαρίζω σου - τὴν γνῶσιν τοῦ Χριστοῦ*, textus usque ad rerum summam quod spectat, consentit cum textu bohairico, qui non est saepe prolixior; cf. Butler, op. laud., pp. 110, 111; ² (ff. 158-167).

Oratio ad historiam Lausiacam, sub titulo **ⲡⲓⲁⲓⲱⲛⲏⲃ ⲉⲛⲟⲩⲁⲃ ⲫⲏ ⲉⲧⲁⲩⲥⲁⲕⲓ ⲁⲙⲓⲟⲩ ⲛⲧⲉ ⲡⲭⲥ ⲉⲛ ⲉⲃⲉⲃⲉ ⲁⲡⲁ ⲡⲁⲙⲱ** « Vita hominum sanctorum quam composuerunt Lausio praeposito, servo Iesu Christi » (Am., pp. 76-91). In

G. 34, col. 1001, *Πολλὼν πολλὰ* - col. 1010. *ἀλλ' ὁ τρόπος τῆς ὁρθῆς πίστεως*, textus graecus ita fere se habet ad textum bohairicum ac in fine 1; cf. Butler, op. laud., pp. 110, 111; ³ (ff. 167^v-174) de apostolo, sub titulo **ⲉⲃⲉⲃⲉ ⲁⲡⲁ ⲡⲁⲙⲱ** (Am., pp. 92-104). In P. G.

omissa praefatione codicis bohairici, ff. 167-168^v, lin. 3, sectio quae complectitur cap. X et cap. XI, inc. col. 1028: *Περὶ Παμβώ*

us τοῦ ὁρους ἐγένετο (f. 168^v, lin. 4, *ⲁⲩⲱⲩⲱⲡⲓ ⲟⲩⲛ ⲉⲛ ⲡⲁⲓⲧⲱⲟⲩ*) es. col. 1033, linn. 20, 19, a. fin.: *Ἵνα μὴ κἀγὼ σε βαρῆσω, ἐβρεξα;* iscrepantia textus bohairici et textus graeci vide Butler, op. laud., 111-115, 128-131, 154; ⁴ (ff. 174-185^v) de Evagrio diacono,

sub titulo **ΘΕΕ ΕΥΑΓΓΙ ΜΙΔΙΑΚΩΝ** (Am., pp. 104-124); sectio haec unam amisit folium (pp. **ΘΘ**, **Ξ**) inter f. 184 et f. 185, estque fine mutata. In P. G. 34, omissa praefatione codicis bohairici (ff. 174-175, lin. 10, v. tamen Butler p. 116, a), cap. de Evagrio inc. col. 1188: *Τὰ κατὰ Εὐάγγιον*, des. col. 1195: *τῆς ἐναρέτου πολιτείας τοῦ ἀσκήσαντος Εὐαγγρίου*; utrimque insudiversum est ipsius initium narrationis ita ut inde tantum a textu graeci col. 1188, capitis lin. 11, *Οὗτος τῷ μὲν γένει γέγονε Ποντικός*, incipit consensus cum textu bohairico, (f. 175, lin. 14 a. fn., *παῖρων οὐ ἐτενφίρ ἐποχ νεογρεμνοντος πε* « Hic homo igitur quem annuntiamus vir Ponticus erat ». Caeterum uterque textus non parum discrepat ut videre est ap. Butler, op. laud., pp. 115-119, 131-135; de iactu textus bohairici, amissis folio (pp. **ΚΘ**-**Ξ**) ipsiusque codicis fine, v. Butler, pp. 133, 135.

In summo f. 156, manu posteriore: **ΠΙΣΑΒΒΑΤΟΝ ΑΜΙΑΣΕ** « Sabbato quinto quadragesimae »; in mg. ext. partim resecto **ΠΙΣΑΒΒΑΤ[ΟΝ] ΑΜΙΑΣ**; f. 174, initio sectionis de Evagrio: **ΤΑΙΣ ΗΚΥΡΙΑΚΗ ΗΤΕ ΠΙΣΑ** « Dominica quinta quadragesimae ». Tum in textum in margine, varia signa lectionis imprimisque c ante interrogationem f. 167, in mg., ad conclusionem sectionis secundae, **ΚΟΚ** « Trah. Paucae occurrunt in textu emendationes.

Codex qui eiusdem universim est indolis ac codices Vaticani coptici 58³ (vide p. 464-6) ab eodem calligrafo exarati, constat quaternionibus **Α** - **Γ** (ff. 156-179) et f. sex quaternionibus **Δ** (ff. 180-185) qui est folio sexto et folio octavo mutilus. Atramentis appositae sunt notae paginarum **Α** - **Γ**, necnon paginarum et fasciculorum notae in **Α**, ex his fasciculorum praeterquam initio fasciculi **Α** ubi notae sunt minio scriptae; minus recentior, ut in codd. Vat. 64⁴⁻⁶, novam adiecit, in summis angulis internis, fasciculorum enumerationem **ΚΑ** - **ΚΕ**. Sectionum tituli atramento exarati sunt unciali oblongae; ornamentum in paginis extremis fasciculorum, praeterquam in f. 164 ubi minio exaratum, pigmentis caret; f. 166, ornamentum, ramos exhibens virides et flores rubros, ac pigmentis croceo tactum in parte extrema, occupat summum marginem, marginem vero externi rami et botrus necnon avis in imo angulo dextro, rubri, viridis et flavi coloris; titulus textu separant lineolae virides et rubrae. Praegrandis est littera initialis o fusca, pigmentis flavo et viridi et in medio ferens crucem; textus linea prima, cuius duo tantum litterae minium exhibent, caeteris est amplior. Sectionis secundae titulum distinguit ornamentum atramento exaratum, lineolis constans cum punctis a parte superiore et inferius; signis autem > et arcuulis ad marginem internum; mg. externum ornat avis in minio indolis ac in f. 4; textus littera initialis praegrandis et littera secunda reliqua minio tactae sunt. Sectionis tertiae titulum ornat lineae inter se innexae atramento exaratae; litteram initialem minio tactam per integrum mg. externum protrahit ornamentum eiusdem indolis ac ornamentum marginale f. 156; linea initialis reliquae amplius

mea et spes mea, ab infantia mea; sis mihi salus et serva me in tua voluntate; an mea in manibus tuis semper; assume me tibi; miserere mei, Deus, quia spes mea est te est omni tempore; peccata mea multa, misericordiae tuae multae etiam; miserere est Dominus et ipse est rex meus; hymni omnes et benedictiones omnes Ipsi sunt; cu habe mei in bonis tuis, quia ego impurus; festina, miserere mei, quia anima mea h liata est». Folium phototypice edidit H. Hyvernat, *Album*, tab. XXV.

2 (ff. 1^v. 29^v) Ca. an. 979 (= an. Mart. 655, cf. f. 120), ff. 29, linn. 26-33.

Homilia Marci Novi, patriarchae Alexandrini, Christi sepultura eiusque descensu in infernum, subtit
 πικροπ ἡ λογος ἐταφτανογ ἡ κε φη ἐτερφορι μίχρς παρ
 ἐρενς ἐτερεζοτ ἡ τε πορὶ μίχρς αββα μαρκος πιβερι παρ
 ἐπισκοπος ἡ τε ρακοτ εἶβε πιχινκως ἡ τε πενσωτηρ π
 πιχινκως ἐβολ ουβηγ ἡ τε νη ἐτθεν ἀμεντ nem πρ
 ἐταφῖνι καλὰμ ἐπῳι nem νη ἐτνεμαγ εγσοπ αραχι
 ον εἶβε νη ἐτχω ἡμος κε αρωμ ἡ κε πῶς δεν οχ
 ἐνίρι μίφτ πατμον μφρητ ἡτσαρζ ἐωακμον ογορ ἡ τε
 μακρ κατὰ οη ἐτε ὅως ἡφνςς ογορ οη κε τμετνο
 ονατμον τε κατὰ τεσφνςς τε δεν φαι γαρ αρω
 ἡττατμον nem οη ἐωακμον εομμετογαι γατερῖ μ
 εοβηντεν ογορ ἡτεμμον δαρον δεν φμογ ἡτσαρζ ογ
 ἡτεμμωλ namεντ δεν ουρρηνη ἡ τε φτ ἀμην. «Prim
 sermo quem protulit Christum ferens, fidelis archipresbyter gregis Chris
 abba Marcus Novus, archiepiscopus Alexandrinus, de sepultura Serv
 toris nostri et de clamore ad eum illorum qui erant in inferno, et
 modo quo sursum duxit Adamum eosque qui erant cum ipso sim.
 Locutus est etiam de iis qui dicunt mortuum esse Dominum absol
 Deum immortalem assimilantes carni quae moritur et patitur secundu
 suam naturam; adiecit deitatem immortalem esse secundum suam natura
 In hoc enim coniunxit (naturam) immortalem ei quae moritur in u
 tate, donec passus est pro nobis et mortuus est pro nobis in mor
 carnis et spoliavit infernum. In pace Dei. Amen».

Codicem edidit, cum praefatione et versione gallica, H. de Vis, *li
 melle 'cathédrale de Marc, patriarche d'Alexandrie*, in ephemeride *Le Musé
 t. XXXIV*, 1921, pp. 179-216, t. XXXV, 1922, pp. 17-48. Homil
 magna ex parte legitur graece inter opera dubia s. Epiphani (P. G. 4
 coll. 439-464); de aliis eiusdem homiliae recensitionibus ipsiusque auctor
 vide *Le Muséon*, t. XXXV, pp. 37-39, necnon dicta superius, p. 35

cod. Vat. copt. 54. Inter f. 24 (p. $\overline{\rho\alpha}$) et f. 25 (p. $\overline{\rho\alpha\delta}$), desideratur
 am unum ut iam innuit deficiens nota $\overline{\rho\alpha\beta}$, utque colligitur tum
 odici textu qui hoc loco hiat, tum e textu graeco quo usus est
 tor; des. enim f. 24^v: $\alpha\lambda\gamma\omega\pi\epsilon\rho\iota \dots \rho\iota\alpha \dot{\eta}$ quod temere a manu
 enti mutatum est in $\rho\iota\alpha \delta\alpha\kappa$ quodque iuxta textum graecum:
 $\delta\epsilon\acute{\xi}\alpha\mu\eta\nu \dot{\iota}\nu\alpha \sigma\kappa\omega\rho\tau\acute{\iota}\omega\varsigma \tau\acute{\omega}\nu \acute{\alpha}\rho\alpha\rho\tau\acute{\iota}\omega\nu \sigma\omicron\upsilon \tau\acute{o} \phi\omicron\rho\tau\acute{\iota}\omega\nu$ (P. G. 43, col. 461,
 12 a. fin.), his fere verbis complendum esset: $\rho\iota\alpha \dot{\eta}$ $[\tau\alpha\acute{\omega}\lambda\iota$
 $\iota\alpha \lambda\upsilon\pi\epsilon\tau\phi\omega \dot{\eta}\tau\epsilon \kappa\epsilon\kappa\omicron\beta\iota]$; inc. f. 25: $[\delta\alpha\kappa] \rho\omega \alpha\lambda\gamma\omega\pi \dot{\eta}\tau\alpha-$
 $\tau\eta\kappa\omicron\upsilon\tau \dot{\eta}\delta\eta\rho\iota \dot{\eta}\delta\eta\tau\kappa \dots \alpha\iota\tau \rho\omega\tau\kappa$ (κ fere integre crasum)
 $\omega\theta\eta\kappa \dot{\eta}\psi\alpha\rho \dot{\eta}\tau\epsilon \pi\omega\pi\iota$ (P. G. 43, col. 464, lin. 16, $\delta\alpha\lambda\lambda' \dot{\iota}\delta\omicron\upsilon$
 $\psi\alpha\varsigma \acute{\epsilon}\nu \acute{\epsilon}\alpha\upsilon\tau\acute{\omega} \theta\epsilon\omicron\nu \gamma\upsilon\mu\nu\acute{o}\nu$. $\epsilon\upsilon\epsilon\delta\acute{\upsilon}\theta\eta\varsigma \tau\acute{o}\nu \tau\eta\varsigma \alpha\iota\sigma\chi\acute{\upsilon}\nu\eta\varsigma \delta\epsilon\rho\mu\acute{\alpha}\tau\iota\omega\nu \chi\iota\tau\omega\nu$).
 eae apparent in textu correctiones diversarum manuum.

Codicem exscripsit R. Tuki in cod. Borg. copt. 114, ff. 2-19^v.

Membranae plagulis, nunc carnis nunc pilosis, stilo siccio impressi sunt ductus qui
 dunt tum margines, tum varium spatium lineis scripturae servatum; spatium partis
 aae est circiter mm. 255 × 150. Constat codex foliis septem ultimis quaternionis $\overline{\epsilon}$,
 ernionibus $\overline{\xi}$, $\overline{\eta}$, et foliis sex fasciuli $\overline{\theta}$. Paginarum notae ($\langle \overline{\pi\alpha} \rangle$ - $\langle \overline{\rho\alpha\kappa\beta} \rangle$) secundum
 eros pares inscriptae sunt summo angulo externo in foliis aversis praeterquam in ff. 1
 3, insuper secundum numeros impares initio fasciculorum $\overline{\xi}$, $\overline{\eta}$, $\overline{\theta}$; quaternionum
 e infixae sunt summis angulis internis paginarum extremarum; easdem paginas
 emas, in summis ff. 7^v, 8, 23^v, 24, distinguit sola crux quinque punctis effecta
 n a notis numericis separat linea directa; in summis ff. 15^v, 16, crux lineis inter se in-
 s efformata. caret codex pigmentis. Textus exaratus est unciali rotunda depressa,
 us autem, inscriptio summi folii 29^v et subscriptio amanuensis unciali oblonga; atra-
 tum coloris est languidi. Titulo in mg. externo sociatur ornamentum in forma avis
 amorum. Linea prima sermonis exarata est litteris maioribus quae tamen versus mar-
 m internum ita decrescunt ut ultimae iam normam praestent communem; quarum-
 paragraphorum initia distinguunt litterae reliquis marginalibus ampliores. Accentus
 mantur levi lineola directa; lineolae autem super voces coarctatas in utraque parte
 ema desinunt crassiores. Vacuum est spatium interpunctioni servatum; in imo f. 29,
 ex linea ornata. Specimina scripturae, quae in toto cod. Vat. 65 eiusdem est indolis,
 ap. H. Hyvernat, *Album*, tabb. XXV et XL 2, necnon in *The Palaeographical Society*.
Similes of manuscripts and inscriptions (Oriental series), Londini, 1875-1883, tab. XCII.

In summo f. 29^v, punctis cincta, invocatio calligraphi, $\pi\alpha\theta\epsilon \dot{\iota}\nu\epsilon \rho\chi\epsilon \delta\acute{\iota} \mu\omega\iota\tau$
 «Domine Iesu Christe, deduc me in via»; inferius, manu secunda, eadem qua nota
 oratio in forma acrostichidis et telostichidis, litteris primis et ultimis uniuscuiusque
 e non iteratis atque littera γ omissa in serie: $\pi\theta\epsilon \mu\alpha \pi\iota\kappa\alpha\tau \kappa\eta\iota \delta\alpha\kappa \pi\omega\theta\eta\kappa$
 $\pi\iota\chi\omega\pi \mid \dot{\iota}\epsilon\rho\epsilon\tau\eta\iota \rho\iota\tau\epsilon\kappa \pi\theta\epsilon \phi\tau \epsilon\theta\epsilon\rho\epsilon\eta\alpha\iota \kappa\eta\iota \mid \psi\omega\pi\iota \kappa\eta\iota \rho\omicron\gamma\tau\alpha\rho\epsilon \epsilon\theta\epsilon$
 $\kappa\alpha\pi\omicron\beta\iota \omega\psi \mid \epsilon\theta\epsilon \pi\alpha\psi\alpha\iota \dot{\eta}\tau\epsilon \kappa\alpha\pi\omicron\beta\iota \mu\pi\epsilon\rho\chi\alpha\tau \dot{\eta}\psi\omega\kappa \chi\epsilon \mid \kappa\alpha\rho\mu\epsilon\tau \kappa\alpha\kappa\omicron\upsilon\tau$
 $\phi\tau\epsilon\rho\kappa\omicron\beta\iota \dot{\eta}\psi\omega\kappa \pi\iota\beta\epsilon\kappa \mid \kappa\alpha\omega\iota \dot{\eta}\psi\omega\kappa \dot{\eta}\tau\epsilon \phi\eta\kappa\omicron\beta\iota \dot{\eta}\kappa\alpha\tau\alpha \omicron\gamma\kappa\omicron\upsilon\tau \pi\iota\beta\epsilon\kappa \mid \omicron\gamma-$
 $\mu\iota\tau \pi\epsilon \pi\theta\epsilon \phi\tau \omicron\gamma\omicron\theta \omicron\gamma\rho\epsilon\tau\omicron\upsilon\tau\omicron\varsigma \mid \epsilon\omega\omega\gamma\eta\{\omicron\upsilon\} \chi\epsilon \pi\epsilon \rho\omega\mu\iota \rho\iota \pi\epsilon \epsilon\psi\omega\mu\epsilon\gamma \mid$

ἵπὸ τοῦ περὶ τοῦτο καὶ τοῦτο εἰρησίου μου «Domino, da intellectum mihi Pisco
 infirmo; rogo per Dominum Deum ut misereatur mei; esto mihi firmamentum q
 peccata mea multa; propter multitudinem peccatorum meorum uo me repudies; se
 me, Deus meus, quia pecco omni tempore; fui servus peccati omni hora; misericors
 Dominus Deus et auctor salutis; novit hominem esse rem contemptibilem; Iesus est auct
 nostrae salutis, ipse venit ad me»; in medio folio, subscriptio ipsius amanuensis: α
 ΠΑΝΑ ΜΗΝΑ ΗΤΕ ΕΠΩΜΩ | ΤΤΟ ΟΥΟΖ ΙΟ ΤΜΕΤΑΝΙΑ ΝΟΥΟΝ | ΝΙΒΕΝ ΘΕΝΑ
 ΘΕΝ ΠΑΙΧΩΜ | ΤΕΡΤ ΜΤΟΙ ΗΤΑΜΕΤΩΒ | ΧΕ ΔΙΟΚ ΟΥΡΕΦΕΡΗΘΙ ΠΑΡΑ | ΡΙ
 ΝΙΒΕΝ ΕΤΡΕΙΕΝ ΠΚΑΡ | Εgo apud Mena, filius Enthōs, rogo — et ecce prostrationem
 unumquemque lecturum in hoc libro ut det requiem infirmitati meae, nam peccator
 praes omnibus hominibus qui sunt super terram»; in imo folio, sub ornamento lineis in
 se innexis manu posteriore effecto, legitur: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ «In nomine Dei clari
 tis, misericordis». F. 23^v, in mg. externo et in imo mg., litterae alphabeti arabici adiun
 earumdem, ut videtur, transcriptione cryptographica; f. 6^v, in imo mg., manu recentis
 se prolapsione, Dominio meus Iesu Christo». Margines nonnullos varia manus conscribi
 tionibus foedavit.

3 (ff. 30-98^v) Ca. an. 979 (= an. Mart. 695, cf. f. 120), ff. 69, linn. 27-32.

Encomium s. Theodori Orientalis et s. Theodo
 Stratelatis, Theodoro Archiepiscopo Antiocheno a
 scriptum, sub titulo ΟΥΕΝΚΩΜΙΟΝ ΕΔΕΥΤΑΟΥΟΖ ΗΧΕ ΠΙΟΜΟΔ
 ΓΙΤΗΣ ΘΘΟΥΑΒ ΗΤΕ ΠΥΧ ΟΥΟΖ ΦΗ ΕΤΑΦΕΡΕΠΕΘΥΜΙΝ ΕΠΩΟΥΥ
 ΗΤΜΕΤΜΑΡΤΥΡΟΣ ΦΗ ΘΘΟΥΑΒ ΑΒΒΑ ΘΕΘΔΟΡΟΣ ΠΑΡΧΗΝΕΠΙΣΚΟΠ
 ΗΤΕ ΑΝΤΙΟΧΙΑ ΕΔΕΥΤΑΟΥΟΖ ΕΠΤΑΙΘ ΗΝΙΜΑΡΤΥΡΟΣ ΗΤΕ ΠΥ
 ΟΥΟΖ ΝΙΧΩΡΙ ΗΡΕΦΘΟ ΠΙΑΤΙΟΣ ΘΕΘΔΟΡΟΣ ΠΙΑΝΑΤΟΛΕΟΣ ΠΕ
 ΠΙΑΤΙΟΣ ΘΕΘΔΟΡΟΣ ΠΙΣΤΡΑΤΗΛΑΤΗΣ ΠΩΗΡΙ ΗΨΑΝ(ΗΝ)C ΠΙΡΕΑ
 ΗΧΗΜΙ ΦΗ ΕΤΑΦΕΩΤΕΒ ΑΠΗΝΟΧ ΗΔΡΑΚΩΝ ΑΦΗΟΖΕΜ ΑΠΗΨ
 ΡΕ ΚΟΥΗ ΗΤΕ ΤΥΧΗΡΑ ΗΡΕΜΕΥΧΗΤΟΣ ΤΠΟΛΙC ΟΥΟΖ Α ΦΡΑΝ ΑΠΥ
 ΘΙ ΩΟΥ ΕΤΑΦΤΑΟΥΘ ΔΕ ΑΠΑΙΕΝΚΩΜΙΟΝ ΚΑΤΑ ΠΟΥΕΜΠΥΔΑ ΔΙ
 ΠΤΟΠΟΣ ΑΠΙΑΓΙΟΣ ΘΕΘΔΟΡΟΣ ΠΙΑΝΑΤΟΛΕΟΣ ΕΡΕ ΠΡΟΝΘ ΑΠΙΜΗ
 ΗΤΕ ΠΙΛΑΟΣ ΘΟΥΗΤ ΘΕΝ ΤΕΚΚΛΗΝCΙΑ ΕΥΕΡΨΑΙ ΗΘΕΘΔΟΡΟΣ Π
 ΣΤΡΑΤΥΛΑΤΗΣ ΘΕΝ ΠΙΕΡΟΟΥ ΗΤΕ ΠΕΦΕΡΦΜΕΥΙ ΕΤΤΑΙΗΟΥ
 ΕΤΕ ΟΟΥΚ ΑΠΙΑΒΟΤ ΕΠΗΠ ΕΤΕ ΠΑΙ ΕΡΟΟΥ ΗΟΥΩΤ ΡΩ ΟΗ Ι
 ΠΙΑΓΙΑCΜΙΟΣ ΗΤΕ ΠΤΟΠΟΣ ΑΠΙΑΓΙΟΣ ΘΕΘΔΟΡΟΣ ΠΙΑΝΑΤΟΛΕ
 ΠΕ ΕΘΒΕ ΧΕ ΑΠΑΝΤΟΥΚΟΤ ΕΥΚΤΗΡΙΟΝ ΑΠΙΑΓΙΟΣ ΘΕΘΔΟΡ
 ΠΙΣΤΡΑΤΗΛΑΤΗΣ ΠΕ ΑΛΛΑ ΚΑΥΙΡΙ ΑΠΕΦΨΑΙ ΕΘΟΥΑΒ ΘΕ
 ΠΤΟΠΟΣ ΑΠΙΧΩΡΙ ΠΑΝΑΤΟΛΕΟΣ ΘΕΝ ΟΥΡΠΗΝΗ ΗΤΕ ΦΤ ΑΜΗ

Incomium quod protulit confessor sanctus Christi, anhelans gloriam marrii, sanctus abba Theodorus archiepiscopus Antiochenus; hoc protulit honorem martyrum Christi et fortium victorum, sancti Theodori Orientalis et sancti Theodori Stratelatae, filii Iohannis Aegyptii, qui occidit ignem draconem, qui salvum fecit infantulum viduae civitatis Euchetos, nomen Christi glorificatum est; protulit autem hoc encomium, secundum dignitatem, in sanctuario sancti Theodori Orientalis, dum congregata erat abundantia multitudinis populi in ecclesia, festivitatem celebrans Theodori Stratelatae, die eius commemorationis gloriosae, sive vigesimo mensis epēp, qui est ipse etiam dies consecrationis sanctuarii sancti Theodori Orientalis, nam nondum aedificatum erat oratorium aucto Theodoro Stratelatae, sed festum eius sanctum celebratur in sanctuario fortis Orientalis. In pace Dei. Amen ». Codex amisit f. unum et f. 36, ac fine mutilus est.

Codicem cum introductione et translatione anglica, additis fragmentis bohairicis Lipsiensibus et sabidicis e bibliotheca Nationali Parisiensi necnon e Musaeo Cahirensi et Musaeo Britanico, edidit O. Winstedt, *Coptic texts on Saint Theodore the General, St. Theodore the Syrian, Chamoul and Iustus*, Lond., 1910, pp. i-xxx, 1-166. Editionem criticam mentatus est O. von Lemm, *Koptische Miscellen CVII*, in *Bulletin de l'Académie impériale des sciences de St-Petersbourg*, ser. VI, t. v, 1911, pp. 1140-1157; vide etiam O. von Lemm, *Kleine koptische Studien II*, in *Mémoires de l'Académie impériale des sciences de St.-Petersbourg, classe hist.-nat.*, ser. VIII, t. VIII, 1908, pp. 7-9. Cf. cod. Vat. copt. 63^a.

Cruculae initium signant quarundam sectionum. Paucae in textu current correctiones diversarum manuum.

Codicem exscripsit R. Tuki in cod. Borg. copt. 114, ff. 20-58.

Codex qui eiusdem manus est ac cod. praecedens communem cum ipso habet indolem laeographicam. Complectitur septem ff. quaternionis K (ff. 30-36, pp. <K> - iK) cuius consideratur folium ultimum, quaterniones K - N (ff. 37-92, pp. iK - pK) et ff. sex priora quaternionis O (ff. 93-98, pp. pK - pK). Folii initialis marginem summum et marginem ternum decorat ornamentum ductibus effectum atque lineis inter se innexis; f. 57, in argine externo, ornamentum in forma quadrupedis. F. 44^v, in imo mg., nota, partim adorsu deleta et partim resecta, eadem manu quas scripsit notam marginalem in f. 6^v et variorum argines conscribitionibus foedavit: يا يلاه وخلصى من كل شره سيدى يسوع المسيح. | ... (الطاهرة البت السيدة مرتريم؟) العنرا والدت الخلاص ... | ... O Deus meus et liberator omni prolapsione, Domine mi Iesu Christe... pura, Domina, Domina Maria, Virgo, ater salutis... ».

4 (ff. 99-120*) An. 979 (= an. Mart. 695, cf. f. 120) et saec. XII-XIII, ff. 22, linn. 27 et linn. 26-28.

Vita s. Onuphrii anachoretæ, sub titulo ΦΑΙ ΠΙΣΗ ΝΕΑΙ ΝΗΠΟΛΗΤΙΑ ΝΤΕ ΠΕΝΙΩΤ ΕΘΥΑΒ ΜΠΝΑΤΟΦΟΡΟΣ ΑΒΒ ΒΕΝΟΦΕΡ ΠΙΑΝΑΧΩΡΙΤΗΣ ΕΤΑΡΧΩΚ ΕΒΟΛ ΝΣΟΥΓΕ ΜΠΑΒΟ ΠΑΩΝΙ ΔΕΝ ΟΥΡΙΡΗΝΗ ΝΤΕ ΦΤ ΔΜΗΝ « Haec est vita et conversatio patris nostri sancti pneumatophori, abba Benofer anachoretæ, qua consummavit die decimo sexto παῶνι. In pace Dei. Amen ».

Codicem cum praefatione et versione gallica edidit E. Amélineau *Voyage d'un moine égyptien dans le désert, in Recueil de travaux relatifs la philologie et à l'archéologie égyptiennes et assyriennes*, t. VI, Parisiis, 188 p. 166-194 Vitæ s. Onuphrii fragmentum sahidicum edidit I. A. Migarelli, *Aegyptiorum codicum reliquiae Venetiis in bibliotheca Naniana aevatae*, Bononiae, 1785, pp. CCCXXXVII-CCCLIII; cf. Amélineau, op. laud. pp. 192-194; textum sahidicum edidit E. A. W. Budge, *Coptic Mss. of the dialect of Upper Egypt*, Lond., 1914, pp. 205-223, cu introductione, pp. XXI, XXII, LXIV-LXVIII, et versione anglica, pp. 455-4; sahidice etiam servata est vita Onuphrii in cod. Pierpont Morgan M 58 ff. 2-19*. De aliis Vitæ recensionibus vide *Bibliotheca hagiographica orientalis*, Bruxellis, 1910, pp. 179, 180. Codex sahidicus quem cum versione gallica edidit W. E. Crum, *Discours de Pisenhius sur saint Onnophrie* in ephemeride *Revue de l'Orient chrétien*, t. XX, 1915-1917, pp. 38-6 pauca exhibet ad ipsam s. Onuphrii vitam spectantia. Pristinis ff. deperditis suffecta sunt ff. 117, 118; inversum lecta, haec folia praebent fragmentum subiiciens operis apocryphi et quidem eiusdem manus: reliqua pars codicis. De hoc fragmento vide infra Vat. copt. 65^a.

Codex qui, praeter ff. 117, 118, eiusdem est amanuensis eiusdemque indolis palaeographicae ac codd. Vaticani coptici 65^a 3, constat quinionibus K - K (ff. 99-114, pp. K - K) quattuor ff. primigeniis terminis F (ff. 115, 116, 119, 120, pp. F - F, (M) - (M) quibus adiectum est folium duplex (ff. 117, 118) absque notis copticis pro textu superscripto. F. 99 titulum distinguit, in mg. summo et in mg. dextro, ornamentum eiusdem indolis ac ornamentum f. 1*; plagulae initialis manus posterior atramento obduxit litteras partim deletas. F. 120 phototypice ediderunt *The Palaeographical Society* et H. Hyverna: vide supra, p. 469. Scriptura manus secundae ff. 117, 118, referenda videtur ad saec. XI-XIII; minio exarata sunt interpunctionis signa et ductus super voces coarctatae; multae litterae marginales necnon litterae φ et ψ.

F. 120, in ima plagula, lineolis cum punctis sursum et deorsum distincta, subscripta graeca: ΜΗΝΟΥΤΗ ΚΕ ΔΟΥ ΔΟΥΛΟΥΣΟΥ ΕΛΑΧ(ΙΤΟΥ) ΔΙΛΚΟ(ΝΟΥ) ΓΑΔΡΙΣ

.o(φ) μιννα π[] λγ ἀπο ἡωριο(φ) πινλα ποωας | cυνηρονο(φ) αλλοις ὡς κεχλ
 ἡωριον | τον παραπτωματα ιμον αμιν ἡρονο(π) φ[] ἡρε « Memento,
 mine, sorvi tui minimi diaconi Gabrielis, filii Mena... », e loco Nima n̄hōms, sub sede
 iscopali Thmoui et Tkehlī (cf. E. Am̄lineau, *La géographie de l'Égypte*, Parisiis, 1893,
 84, s. v. Nimantbōout, ut ipse legit, et pp. 500-502, 509, 510); da veniam delictis nostris.
 en. Epoclia Martyrum 695 (= an. D. 978-979) »; ibid., manu rudi in imo mg.: من
 الى نوح الى سنة واثنين سنة ومن نوح الى بنا الجورق خمس مائة وثمانية وخمسين سنة.
 « Ab Adamo usquo ad Noe, duo millia et quadraginta duo anni, et a Noe usquo
 aedificationem turris, quingenti quinquaginta ot octo anni, et ab aedificatione turris »;
 20^v, manu Gabrielis supra memorati, nota donationis ex parte deleta ao duplici linea
 oluta, quibusdam litteris manu recente restitutis, aliis autem temere mutatis: θε
 αν αφιωτ нем пшри нем ппπā | εοουαβ | φτ φн εταρϣωπ εροϣ ηπιλω-
 .ι ητε αβελ | πλωμι нем φουcia ητε πεпиωт αβραам | нем φτεβιφτ пте
 ϣира нем ημετηнант ητε κορνιλλος нем φμετανια ητε петрос | φноу
 .ι φинв ηпантоκρατωρ екеϣωп ερоч мпa(α)гion ηλωρον ηεουcia ηте пaи-
 .ι | ηωϣ εβολ ϣιτωτq мпенaλινовт ηωт оуог | αμaαгапн ηρϣоуменос
 па μινна ὡ | εωθ πεϣιωт ὡ φμaнна теϣмау ὡ мапнaаи теϣбоноос ὡ
 .нос ὡ εиφωθ ὡ βикτωρ ὡ εοβлорос πεϣωп[pi] ὡ ceλμεпi ὡ | кyра ирнин
 ϣиери ὡ aпа ϣор ὡ λiос ηεϣонн[о]у ὡ таχнλ ὡ φидмер ὡ φфант ὡ
 .α | ηεϣωии ὡ мпанιφт φт πсон мπεϣιωт ὡ | πωωп ητεϣоуггегпа тире
 сон | — aϣεαμιοϣ εβολ θεн | [ио]уϣиci μини aϣтниϣ εθонη етагiа маpиā
 .а таμονi] | ηειβт егyенерфмeνi паϣ нем ηεϣioт етагeнкот[?] | — теиτго
 .ron ηиδeн eөнaωϣ ηθнтq ὡ eөнa(ω)тeм epоϣ ηceхос же ϣосон epоηθ
 .и пaикo(μ)мос те пoc cмoу epоϣ θεн cмoу ηиδeн мпaтi(к)и | ὡ aϣωан-
 .и εβολ те пϣε пенновт φ мтон ητεϣψνϣн теϣроф[βeϣ] θεн кeпq
 .βραам | нем иcaак нем ιακωβ θεн ппapaλiиос ηте | попноϣ αμιν ὡ
 .ин ὡ qē « In nomine Patris ot Filii ot Spiritus sancti. Deus, qui accepisti dona
 ei iusti et sacrificium patris nostri Abrahæ et duo minuta viduæ et elemosynas
 ruelii et paenitentiam Petri, nuno igitur, Domine omnipotens, accipe hoc sanctum
 aua oblationis huius libri lectionis a patre nostro Deum amante et hegumeno cari-
 em amante apa Mēna enim Thōb, patre eius, et Timanna, matre eius, et Mannathi,
 ero eius, et Ibanos, Enthōb, Victore et Theodoro, filijs eius, et Selmeni ot domi-
 nae, filibus eius, et apa Iḥōr et Lios, fratribus eius, et Takbēl, Tinamer, Tipbant et
 i, sororibus eius, ot Mpanibati, fratre patris eius, et reliquo totius eius cognationis
 ul. — Paravit illud veris eorum laboribus, dedit illud sanotae Mariae (in vico)
 mou[ia]h? ad orientem, in memoriale sui et patrum eius qui obdormierunt —. Ro-
 nus omnes qui in ipso lecturi sunt et illud audituri sunt ut dicant: « Quamdiu
 sturus est in hoc mundo, Dominus benedicat ei omni benedictione spirituali; et,
 ando exierit e corpore, Cbristus, Deus noster, det requiem animae eius et faciat illum
 p̄scacere in sinu Abrahæ, Isaac et Iacob, in paradiso iucunditatis. Amen et amēn
 ' amen ' »; incisum, inter lineolas positum, manu librarii pristinae subscriptioni
 lectum est litteris minoribus; ibid., in imo margine, manu rudi ιωανнис et conscri-
 ptiones.

5 (ff. 118^v-117) Ca. an. 979 (= an. Mart. 695, cf. f. 120), ff. 2, linn. 29-31.

Fragmentum operis apocryphi subiiciens scripturam secundam inversum legendum, in quo sermo est de rebellionem Satanæ recusant adorare Christum eiusque crucem et honorem praestare Adamo, de quo eius electione e caelo post certamen cum Michael.

Inc. [ΠΙΣΤΕΦΑ]ΝΟΣ ΕΤΑΚΕΡΟΤΕΦΑΝΟΥ ΑΛΛΟΤΗ ΝΗΙ · ΠΕΧΕ ΝΟ ΝΑΙΤΙ ΧΕ ΑΠΙΚΗΝ ΕΧΟC ΝΑΚ Ω ΠΙΘΑCΙΖΗΤ ΧΕ ΑΠΕ ΜΕΡΟC ΗΤΑ ΟΥΔΕ ΚΛΗΡΟC ΨΩΠΙ ΝΕΜΙΝΙ ΨΑ ΕΝΕΖ ΧΕ ΑΠΕΚΤΨ ΟΥ ΝΗΙ ΟΥΔ ΠΑΚΕCΤΕC «Corona qua coronasti me. Dixit Dominus: Non intermi dicere tibi, o superbe: 'non erit tibi pars mecum neque sors in aeternum quia non glorificasti me neque crucem meam'»; des.: ΑΙΟΥΑΡCΑΖΙ ΑΜΗΝΧΑΝ ΝΕΜ ΝΙΧΕΡΟΥΒΙΛ ΑΥCΟΧΠΙ ΑΨΦΗΤΨ ΝΟΥΜΑCΙ ΕΨΤΕΙ CΕΚ ΘΡΩΟΥ ΕΒΟΖ ΘΕΝ ΠΕΨΥΑΙ ΨΑ ΕΝΕΖ · ΙΤΑ ΠΕΧΕ ΜΑCΤΕΜ ΠΙΠΟΝΗΡΟC «iussit Michael et Cherubim forare eum sicut taurum, impediendum clamorem e naso suo in aeternum. Tum dixit maligni Mastema ».

Paginae signantur secundum numeros pares II, IIK (ff. 118, 117); scriptura autem eadem est ananuensis ac reliqua pars codicis, verum partim eluta est, partim latet e scriptura secunda.

In plagula aversa operculi anterioris: *Ass. 14, n. 64*. In ff. 1 et 120^v, sigilla bibli thecae Vaticanae et bibliothecae Nationalis Parisiensis.

Tegumentum, e corio rubro confectum, in dorso auro impressa habet notam 65, t montium et stellam gentis Albani, i. e. Clementis XI, necnon scutum Benedicti Pam card. bibliothecarii.

66 (a I. S. Assemani emptus 15). Membr., ff. 313, mm. 335 × 260.

Opera homiletica et hagiographica e variis codicibus bohairice.

1 (ff. 1-18) Sacc. X in., ff. 18, linn. 29-35.

Martyrium s. Ignatii Antiocheni enm oratione Heronis, sub titulo ΤΜΑΡΤΥΡΙΑ ΗΤΕ ΠΛΑΤΙΟC ΙΓΝΑΔΙΟC ΦΗ ΕΤΟ ΜΟΥΤΨ ΕΡΟΤΙ ΧΕ ΘΕΟΦΟΡΟC ΕΤΕ ΦΗ ΠΕ ΕΤΕΡΦΟΡΙΗ ΑΨΨΤΨ · ΕΤΑΚΕΡΕΠΙCΚΟΠΟC ΕΑΝΤΨΨΩΧΙΑ ΜΕΝΕΝCΑ ΠΙCΤΙΩC · ΗΤΕ ΝΑΠCΤΟΛΟC ΕΑCΤΕΚ ΤΕCΤΑΡΤΥΡΙΑ ΕΒΟΖ ΘΕΝ ΡΩΜΗ · ΗCΟΥΤΨ ΑΜΗ · ΒΟΤ ΕΠΗΘ ΘΕΝ ΟΥCΙΡΗΝΗ ΗΤΕ ΦΨΤ ΑΜΗΝ «Martyrium s. Ignatium quem vocant theophorum seu eum qui fert Deum, qui fuit episcopus».

tiocliae post praedicationem Apostolorum. Martyrium consummavit
mae dio septimo mensis epēp. In pace Dei. Amen. » Orationem Heronis
. 17^v, 18) praecedit, f. 17, titulus in imo mg. adiectus, unciales oblonga:
ⲙⲁⲩⲁ ⲛⲧⲉ ⲡⲓⲙⲁⲕⲁⲣⲓⲟⲥ ⲛⲣⲱⲛ ⲫⲛ ⲉⲧⲁⲕⲓ ⲉⲫⲙⲁ ⲙⲡⲓⲙⲁⲕⲁⲣⲓⲟⲥ
ⲛⲁⲗⲓⲟⲥ ⲡⲓⲉⲟⲩⲫⲟⲣⲟⲥ « Oratio sancti Heronis qui venit in locum
antii Theophori ».

Codex editus est apud I. B. Lightfoot, *The Apostolic Fathers*, pars II,
III, Londini, 1889, pp. 281-298, praemissa introductione (op. laud.,
II, pp. 364-366) ubi codex breviter describitur variaeque recollatur
eisdem martyrii editiones et recensiones copticae; de hisco vide etiam
biobheca hagiographica orientalis, Bruxellis, 1910, pp. 102-104. Codicis
num desideratur folium inter f. 8 (des. ⲉⲑⲛⲁ[ⲛⲟⲩⲟⲩ]) et f. 9 (inc.
ⲣⲟⲗ ⲛⲓⲡⲟⲗⲉⲙⲟⲥ); textus deperditus sahidice legitur ap. F. Rossi,
ita di sant'Illarione e martirio di sant'Ignazio, vescovo d'Antiochia, in *Me-
morie della reale Accademia delle scienze di Torino, scienze morali, storiche
filologiche*, ser. II, t. xxxviii, Taurini, 1888, p. 62, col. 3, linn. 16, 17
ⲧⲛⲁⲛⲟⲩⲟⲩ - p. 64, col. 1, linn. 22, 23 (ⲁⲩⲱ ⲙⲡⲟⲗⲉⲙⲟⲥ). Martyrii
agmenta sahidica duo, K 7587 et K 7588, edidit C. Wessely, *Griechische
id koptische Texte theologischen Inhalts*, fasc. IV, in *Studien zur Palaeogra-
phie und Papyruskunde*, t. XV, Lipsiae, 1914, pp. 157-160; eadem germa-
ice transtulit notisque ditavit W. Till, *Koptische Heiligen- und Mär-
rerlegenden*, in *Orientalia christiana analecta*, fasc. 102, Romae, 1935,
p. 19-21.

In summo f. 1, manu posteriore, nota liturgica partim resecta:
ⲱⲩ ...] ⲛⲧⲉ ⲛⲣⲱⲟⲡⲓ ⲙⲉⲛⲉⲛⲱⲩ ⲱⲩ ⲙⲉⲛⲉⲛⲱⲧ ⲁⲛⲁ [] ⲩⲉⲛ
ⲁⲓⲉⲗⲟⲩⲟⲩ ⲛⲟⲩⲱⲧ ⲩⲉⲛ ⲧⲕⲕⲛⲛ ⲛⲁⲛⲁ ⲙⲉⲛⲟⲩⲧⲉ ⲓⲕ ⲧⲱⲩ ⲉⲧ []
« Lege ... prius; deinde lege in patrem nostrum apa ... in hoc ipso
ie, in sanctuario apa Shenouti... »; in mg. externo, alla manu: ⲥⲟⲩⲗ
ⲉⲡⲛ[ⲛ] « Die 7 epēp ». F. 12, in mg. ext., manu rudi: ⲱ[ⲩ] « Lego »;
8^v, ad verba ⲓⲉ ⲉⲁⲁⲣⲓⲧⲟⲃⲟⲩⲗⲟⲥ, signum ⲫ in margine. Occur-
unt in textu paucae emendationes varii calami.

Codicem exscripsit R. Tuki in cod. Borg. copt. 113, ff. 89-106.

Codex eiusdem est amanuensis eandemque praebet indolem palaeographicam ac cod.
at. copt. 613 (vide p. 421). Complectitur quaternionem Ⲡ (ff. 1-8, pp. <ⲁ> - ⲓⲉ), septem
posteriora quaternionis Ⲡ (ff. 9-15, pp. <ⲓⲉ> - ⲗⲁ) et folia tria prima binionis ⲧ (ff. 16-18,
p. <ⲁⲩ> - <ⲁⲩ>), nota ⲁⲗ [pro ⲁⲩ] perperam iterata in f. 17^v. Summa folia 8^v, 15^v,
9, decorat variae formae ornamentum, lineis inter se innexis effectum, inter inscriptiones
ⲧⲉ ⲛⲣⲱⲩ (ff. 8^v, 16), ⲧⲉ ⲙⲣⲉ (f. 15^v); manus recentior, ff. 1 et 16, in summo angulo

interno fasciculos notis ιϛ, ιη, signavit. Titulum decorant ornamentum lineis inter-
innox confectum, rubri, viridis et crocei coloris, et, a parte sinistra, ad singulas linea
signum >. Minio exarata sunt signa interpunctionis; minio autem tactae sunt litterae
marginales orationis Heronis et aliquando littera o post interpunctionem. Litterae
plagula initiali partim deletae atramento restituit manus posterior. Textum conclude-
lineae tres variae indolis.

2. 3 (ff. 19-95v) An. 926 (= an. Mart. 641; cf. f. 95), ff. 78, linn. 29-33.

2 (ff. 19-82) De virtutibus et miraculis apa Shenoute
auctore Bēsa, sub titulo ρΑΝ ΚΟΥΧΙ ΕΒΟΛ ΘΕΝ ΝΙΧΟΜ ΝΕΜ ΝΥΣ
ΦΗΡΙ · ΕΤΑ ΦΤ ΑΙΤΟΥ ΕΒΟΛ ρΥΤΟΤΩ ΜΠΕΝΙΩΤ ΕΘΟΥΑΒ · ΜΠΡΟ
ΦΗΤΗΣ ΑΠΑ ΨΕΝΟΥΤ · ΠΙΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ ΟΥΟΖ ΠΙΑΡΧΗΜΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΕΑΚΕΡΥΣΤΟΡΙΝ (n emendatio ex λ) ΙΜΜΑΟΥ ΝΧΕ ΦΗ ΕΘΟΥΑΒ ΑΠΙ
ΒΗΣΑ ΠΕΡΜΑΘΗΤΗΣ · ΕΥΩΟΥ ΜΦΤ · ΟΥΟΖ <ε>ΟΥΖΗΟΥ ΝΟΥΟΙ
ΝΙΒΕΝ ΕΘΑΚΩΤΕΜ ΕΡΩΟΥ · ΝΣΕΤ ΩΟΥ ΜΦΤ ΝΧΟΥ ΝΙΒΕΝ
ΝΖΟΥΟ ΔΕ ΠΙΕΖΟΥ ΝΤΕ ΠΕΡΕΦΜΕΥΙ ΕΘΟΥΑΒ · ΕΤΕ ΣΟΥΖ ΜΠΑΒΟΤ
ΕΠΗΠ ΠΕ ΘΕΝ ΟΥΖΙΡΗΝΗ ΝΤΕ ΦΤ ΑΜΗΝ «Panca quaedam e virtu-
tibus et miraculis quae operatus est Deus per patrem nostrum sau-
ctum, prophetam, apa Shenoute, presbyterum et archimandritam, quae
narravit sanctus apa Bēsa, discipulus eius, in gloriam Dei et utilitatem
omnium qui audient ea, ut glorificent Deum omni tempore, maxime
autem die eius commemorationis sanctae qui est dies septimus mensi
epēp. In pace Dei. Amen».

Vitam, addita versione gallica, edidit B. Amélineau, *Monuments pour servir à l'histoire de l'Égypte chrétienne aux IVe et Ve siècles*, in *Mémoires publiés par les membres de la Mission archéologique française au Caire*, t. IV Parisiis, 1888, pp. 1-91, cum introductione, pp. vi-xv. Eandem postea accuratius edidit I. Leipoldt, *Sinuthii archimandritae vita et opera omnia* fasc. I, in *Corpus scriptorum christianorum orientalium, Scriptores coptici* textus, ser. II, t. II, Parisiis, 1906, pp. 7-76, cum praefatione de frag-
mentis (pp. 1-5) quibus insuper in edendo textu usus est atque de prae-
cipuis scriptis ad vitam et opera archimandritae Shenoute spectantibus; de
hisce cf. etiam: *Bibliotheca hagiographica orientalis*, Bruxellis, 1910, pp. 235-
237; H. E. Winlock et W. E. Crum, *The Monastery of Epiphanius at Thebes*
t. I, Neo Eboraci, 1926, pp. 201, 204; H. G. Evelyn White, *The Monasteries of the Wadi 'n Natran*, t. I, Neo Eboraci, 1926, pp. 157, 163.

In summo f. 19, nota liturgica, manns posterioris, partim resecta: ...
ΘΕΝ ΠΑΙ ΕΡΟΥ ΝΟΥΩΤ «... hoc ipso die» et, alia manu, in mg

erno: $\text{co}[\text{r}] \zeta \eta \epsilon [\text{nn}]$ « Die 7 epē ». Signa lectionis in mgg., varii
mi: f. 44^v, $\text{c}[\text{k}] \epsilon \text{p}$ « Protrahe »; f. 50^v, $\text{w} \alpha$ « Usque »; f. 52^{r, v}, $\text{c} \delta \alpha \iota$
ribe »; f. 67, $\text{c}[\text{k}] \epsilon \text{p} [\text{k}] \epsilon [\text{p}]$ « Protrahe »; f. 67^v, $\text{c} \alpha \kappa \epsilon \beta \omicron \lambda \zeta \eta$ « Desine ».
textu occurrunt emendationes diversis manibus effectae.

Codicis ff. 19-82 exscripsit R. Tuki in cod. Borg. copt. 113, ff. 229-268.

3 (ff. 82^v-95^v) Martyrium s. Isaac Tiphrensis, sub titulo
 $\text{m} \alpha \tau \rho \gamma \rho \iota \alpha \eta \tau \epsilon \mu \alpha \tau \rho \iota \omicron \varsigma \alpha \beta \beta \alpha \iota \varsigma \alpha \alpha \kappa \mu \rho \epsilon \mu \tau \phi \rho \epsilon \delta \epsilon \eta \text{p} \omega \omega \eta$
 $\text{m} \alpha \nu \epsilon \tau \alpha \rho \chi \omicron \kappa \epsilon \beta \omicron \lambda \eta \text{c} \omicron \nu \omicron \tau \epsilon \mu \rho \iota \alpha \beta \omicron \tau \mu \omega \nu \omicron \varsigma \delta \epsilon \eta \omicron \gamma \alpha \rho \eta \eta \eta$
 $\epsilon \phi \tau \alpha \mu \eta \eta$ « Martyrium sancti abba Isaac, viri ex Tiphre in nomo
au (E. Amélineau, *La géographie de l'Égypte*, Parisiis, 1893, p. 144),
d consummavit die septimo mensis pašons. In pace Dei. Amen ».

Martyrium ediderunt I. Balestri et H. Hyvernât, *Acta Martyrum*, t. II,
Corpus scriptorum christianorum orientalium, Scriptores coptici, textus,
III, t. II, Parisiis, 1924, pp. 73-89, cum variis lectionibus e cod.
copt. 69³ et ex editione Passionis Isaee Tiphrensis iuxta cod. Brit.
s., Or. 8799, auctore E. A. Wallis Budge, in ephemeride *Trans-*
actions of the Society of Biblical archaeology, t. IX, 1887, pp. 92-110;
aliis huius martyrii recensionibus vide *Bibliotheca hagiographica orien-*
talis, Bruxellis, 1910, p. 121.

F. 82^v in mg. bis habet $\text{w} \alpha$ « Usque », $\omega \eta$ Lege », manus poste-
ris; pauca, alibi, lectionis signa. Emendationes diversarum manuum
occurrunt in textu.

Codicis ff. 82^v-95^v exscripsit R. Tuki in cod. Borg. copt. 113,
ff. 107-115^v.

Codex eiusdem est calligraphi eandemque universim praebet indolem palaeographi-
ae codices Vaticani coptici 61³ et 66¹ (vido p. 421). Constat autem quaternionibus $\bar{\alpha} - \bar{\epsilon}$
9-95, pp. ($\bar{\alpha}$) - ($\bar{\mu} \epsilon \bar{\epsilon}$) et binione $\bar{\iota}$ (ff. 91-94, pp. ($\bar{\mu} \epsilon \bar{\epsilon}$) - ($\bar{\mu} \eta \bar{\alpha}$)); de f. 95 vide infra.
Iptiones in summis paginis extremis fasciculorum sunt: $\bar{\iota} \bar{\epsilon} \bar{\zeta} \bar{\epsilon}$ in ff. 26^v, 42^v,
82^v, 90^v, 94^v, et $\bar{\iota} \bar{\alpha} \bar{\zeta} \bar{\epsilon} \bar{\mu} \bar{\zeta} \bar{\epsilon}$ in aliis plagulis; in summis ff. 19^v, 31^v, 37^v, 40^v, 43^v,
52^v, 54^v, 55^v, 62^v, 65^v, 69^v, 81^v, crucula quattuor punctis constans. F. 19, titulum
vult rubri, viridis et crocei coloris ornaamentum quod in mg. interno protrahitur ad
mandam textus litteram initialem τ ; titulum f. 82^v distinguit ornaamentum lineis
ae inunxis atramento effectum. Usus minii apparet ut in cod. Vat. 66¹, usque ad
inclus; in ff. sequentibus spatium interpunctionis signis sorvatum aut vacat aut
ei ductu qui minio caret signatur. Manus recentior in summo angulo interno pla-
ci initialis fasciculorum notas adiecit $\bar{\iota} \bar{\epsilon} - \bar{\kappa} \bar{\epsilon}$ (of. f. 16).

Folium 95 est extra fasciculorum seriem positum, omni carens uota numerica. In utraque
pagina eadem fere legitur, manu Theodori codicis librarii, nota donationis, ita

5 (ff. 124-155v [+ 145b, 146b, 147b, 148b, iterata post f. 148 oscitatione illius qui t
notis dictis arabicis signavit]) An. 917-918 (= an. Mart. 634, cf. f. 155), ff. 36, lian. 31

Encomium abba Pisentii, episcopi urbis Keft, a
ctore abba Moyse, eiusdem civitatis episcopo, sub tit
ΘΑΝΚΟΥΧΙ ΕΒΟΛ ΘΕΝ ΠΙΕΤΚΩΜΙΟΝ ΕΤΑΡΧΟΤΟΥ ΝΧΕ ΑΒ
ΜΩΥΣΗΣ ΠΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΝΤΕ ΚΕΡΤ ΕΦΗ ΕΘΟΥΑΒ ΑΒΒΑ ΠΙΣΕΝΤΙ
ΠΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΝΤΕ ΤΑΠΟΖΙΣ ΝΟΥΩΤ ΚΕΡΤ ΘΕΝ ΠΕΡΟΥ ΑΝ
ΕΡΦΜΕΥΙ ΕΤΤΑΙΝΟΥΤ ΕΤΕ ΣΟΥΪΤ ΑΠΙΑΒΟΤ ΕΠΗΠ ΠΕ · ΕΦΕΡΕ
ΦΟΥΠΗ ΝΕΜΑΔ ΝΧΕ ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΕΡΜΑΘΗΤΗΣ ΕΥΩΟΥ ΑΠΕΝΘΕ
ΠΥΧ « Pauca ex encomiis quae effatus est abba Moyses, episcopus u
Keft, de sancto abba Pisentio, episcopo eiusdem civitatis Keft, die
recordationis gloriosae qui est dies decimus tertius mensis epēp, e
sentiente cum ipso, Iohanne eius (scil. Pisentii) discipulo. In glori
Domini nostri Iesu Christi ».

Codicem edidit cum praefatione et versione gallica E. Améline.
*Un évêque de Keft au VIIe siècle, in Mémoires présentés à l'Institut
ptien du Caire, t. II, Parisiis, 1889, pp. 261-423.* Vitam sahidicam,
textus bohairicus affinis est, cum variis lectionibus bohairicis, edidit
anglice vertit E. A. Wallis Budge, *Coptic apocrypha*, Londini, 18
pp. 75-126, 258-321, praemissa introductione, pp. xli-l, et add.
pp. 322-330, anglica e codice bohairico Vaticano translatione trium
rationum quae in textu sahidico desiderabantur; vitae fragmenta sa
dica vide ap. W. Till, *Koptische Pergamente theologischen Inhalts*, fasc.
in *Mittheilungen aus der Papyrussammlung der Nationalbibliothek in W.
nova ser., fasc. II, Vindobonae, 1934, pp. xvii, 31-43.* De variis P
Pisentii textibus, cf. *Bibliotheca hagiographica orientalis*, Bruxellis, 18
p. 203; H. E. Winlock et W. E. Crum, *The Monastery of Epiphaniu
Thebes*, Neo Elbor., 1926, t. I, pp. 199, n. 4, 203, 221-231, t. II, p. 1
de Leary o' Leary, *The arabic life of S. Pisentius*, in *Patrologia orient
t. XXII, fasc. 3, Parisiis, 1930, praefatio.*

F. 124, in summo mg., calamo rudi, ΣΟΥΪΤ ΝΕΠΗΠ « Die 13 epē
Paucis in marginibus, ΨΑ « Usque », ΩΨ « Lege », varia manu; f. 1
ΩΨ ΨΑ ΠΥΧΩΚ « Lege usque ad finem », et inferius alia manu, «
« Quies ». Occurrunt in textu emendationes diversarum manuum.

Codicem exscripsit R. Tuki in cod. Borg. copt. 113, ff. 268v-298.

Codex eiusdem est librarii Jacobi, eandemque universim praebet indolem palae
pticam ac codd. Vaticani coptici 59^a et 59^b (vide pp. 404, 405). Efficitur quaternionibus α¹
(pp. <Α> - <Ξ>) et binione ε (pp. <Ξ> - <Θ>). Summae plagulae extremae fascicul

menta praebent lineis inter se innexis diverse exarata inter inscriptiones: $\overline{\text{IHC}} \overline{\text{KXC}}$ (131^v, 139^v, 140, 147^v, 151^v), $\text{NAI} \text{NAN}$ «miserere nostri» (ff. 132, 148, 152). Sacrae Scripturae locos comitantur signa < in mg. F. 152, ornamentum marginale in forma ramorum ornat sectionis initium. F. 124 phototypice edidit *The Palaeographical Society. Facsimiles of Manuscripts and Inscriptions (Oriental series)*, Lond., 1875-1883, tab. C; f. 131^v, H. Hyvernat, *Album*, tab. XLII 3. In summis foliis aversis, praeterquam in plagulis extrenis iocularum et in f. 146^v, librarii invocationes et inscriptiones varie distributae leguntur: $\overline{\text{IHC}} \overline{\text{IHC}} \text{BI} \text{MWT} \text{NNI}$, $\overline{\text{IHC}} \overline{\text{IHC}} \text{AP} \overline{\text{IHC}} \overline{\text{IHC}}$ (in) epoi , $\overline{\text{IHC}} \overline{\text{IHC}} \text{NAI} \text{NNI}$, †CMON etc. $\overline{\text{IHC}} \overline{\text{IHC}}$, ut in cod. Vat. copt. 69^s (vide p. 404).

F. 155, subscriptio librarii: $\overline{\text{PCMON}} \overline{\text{M}} \overline{\text{P}} \overline{\text{IATOC}} \overline{\text{ABBA}} \overline{\text{PISENT}} \text{†} \overline{\text{C}} \overline{\text{W}} \overline{\text{P}} \overline{\text{N}} \text{ | } \overline{\text{M}} \overline{\text{E}} \overline{\text{M}} \overline{\text{N}} \text{ THPOY} \overline{\text{N}} \text{ †} \overline{\text{C}} \overline{\text{W}} \overline{\text{P}} \overline{\text{N}} \text{ †} \overline{\text{C}} \overline{\text{W}} \overline{\text{P}} \overline{\text{N}} \text{ | } \overline{\text{AP}} \overline{\text{I}} \overline{\text{F}} \overline{\text{M}} \overline{\text{E}} \overline{\text{N}} \overline{\text{I}} \overline{\text{M}} \overline{\text{P}} \overline{\text{I}} \overline{\text{X}} \overline{\text{W}} \overline{\text{B}} \overline{\text{I}} \overline{\text{P}} \overline{\text{P}} \overline{\text{E}} \overline{\text{P}} \overline{\text{E}} \overline{\text{P}} \overline{\text{N}} \overline{\text{O}} \overline{\text{B}} \overline{\text{I}} \overline{\text{E}} \overline{\text{T}} \overline{\text{A}} \overline{\text{Q}} \overline{\text{C}} \overline{\text{H}} \overline{\text{A}} \text{ | } \overline{\text{I}} \overline{\text{A}} \overline{\text{K}} \overline{\text{W}} \overline{\text{B}} \overline{\text{I}} \overline{\text{C}} \overline{\text{P}} \overline{\text{A}} \overline{\text{I}} \overline{\text{W}} \overline{\text{T}} \overline{\text{C}} \overline{\text{E}} \overline{\text{N}} \overline{\text{O}} \overline{\text{N}} \text{†} \overline{\text{Y}} \overline{\text{H}} \overline{\text{O}} \overline{\text{C}} \overline{\text{P}} \overline{\text{H}} \overline{\text{I}} \overline{\text{W}} \overline{\text{A}} \overline{\text{X}} \overline{\text{A}} \overline{\text{M}} \overline{\text{E}} \text{ | } \overline{\text{T}} \overline{\text{E}} \overline{\text{P}} \overline{\text{O}} \text{†} \overline{\text{M}} \overline{\text{T}} \overline{\text{O}} \overline{\text{N}} \overline{\text{I}} \overline{\text{N}} \overline{\text{T}} \overline{\text{E}} \overline{\text{P}} \overline{\text{E}} \overline{\text{T}} \overline{\text{A}} \overline{\text{L}} \overline{\text{E}} \overline{\text{P}} \overline{\text{I}} \overline{\text{O}} \overline{\text{C}} \overline{\text{P}} \overline{\text{H}} \overline{\text{N}} \text{ | } \overline{\text{M}} \overline{\text{E}} \overline{\text{M}} \overline{\text{N}} \overline{\text{X}} \overline{\text{P}} \overline{\text{H}} \overline{\text{O}} \overline{\text{N}} \overline{\text{O}} \overline{\text{C}} \overline{\text{P}} \overline{\text{H}} \overline{\text{N}} \text{ | } \overline{\text{B}} \overline{\text{E}} \overline{\text{N}} \overline{\text{E}} \overline{\text{D}} \overline{\text{I}} \overline{\text{C}} \overline{\text{T}} \overline{\text{I}} \overline{\text{O}} \overline{\text{N}} \overline{\text{I}} \overline{\text{S}} \overline{\text{A}} \overline{\text{B}} \overline{\text{B}} \overline{\text{A}} \overline{\text{P}} \overline{\text{I}} \overline{\text{S}} \overline{\text{E}} \overline{\text{N}} \overline{\text{T}} \overline{\text{I}} \overline{\text{S}} \overline{\text{I}} \overline{\text{T}}$ «Benedictio sancti abba Pisenii sit iscum omnibus. Amen et amen et amen. Memento pauperis peccatoris, qui scripsit, tibi, filii patris Senouti, monachi apa Iohannis Khame, ut Dominus det requiem m. eius aulimae. Amen. Epocha sanctorum Martyrum 634 (= an. D. 917-918). In 35^v, in summo angulo externo, manu rudi, nota lectoris: $\overline{\text{A}} \overline{\text{N}} \overline{\text{O}} \overline{\text{K}} \overline{\text{X}} \overline{\text{A}} \text{ | } \overline{\text{P}} \overline{\text{I}} \overline{\text{P}} \overline{\text{E}} \overline{\text{Q}} \overline{\text{I}} \overline{\text{E}} \overline{\text{P}} \overline{\text{H}} \overline{\text{N}} \text{ | } \overline{\text{M}} \overline{\text{A}} \overline{\text{K}} \overline{\text{A}} \overline{\text{R}} \overline{\text{I}}$ «Ego, peccator Macarius»; in media plagula, conscribillationes.

6 (ff. 156-171^v) Saec. IX-X, ff. 16, linn. 30-34.

Martyrium s. apa Til, sub titulo $\text{†MARTYPIA NTETIATOC}$ $\text{OZMMARTYPOC NTETIENOC}$ (en erasum) $\text{IHC KXC PH EBOYAB APA}$ $\text{Z ETACXOKC EBOZ THEN OYMETFENNEOC THEN OYZIPHHN NTETI}$ †AMHN . «Martyrium sancti et martyris Domini Iesu Christi sancti apa quod strenue consummavit. In pace Dei. Amen».

Codicem, cum variis lectionibus e cod. Vat. 62^s ac praefatione et versione latina, ediderunt I. Balestri et H. Hyvernat, *Acta martyrum*, I, in *Corpus scriptorum christianorum orientalium, Scriptores coptici*, titus, ser. III, t. I, Parisiis, 1907, pp. 89-109; versio, 1908, pp. 6, 7, 71; cf. cod. Vat. copt. 62^s.

F. 156, in summo mg., manu posteriore: $\overline{\text{W}} \overline{\text{Y}} \overline{\text{M}} \overline{\text{F}} \overline{\text{A}} \overline{\text{I}} \overline{\text{N}} \overline{\text{W}} \overline{\text{O}} \overline{\text{P}} \overline{\text{N}} \cdot \overline{\text{M}} \overline{\text{E}} \overline{\text{N}} \overline{\text{E}} \overline{\text{N}} \overline{\text{Q}} \overline{\text{W}} \overline{\text{Y}} \overline{\text{N}} \overline{\text{I}} \overline{\text{W}} \overline{\text{A}} \overline{\text{N}} \overline{\text{H}} \overline{\text{N}} \overline{\text{C}} \overline{\text{P}} \overline{\text{A}} \overline{\text{P}} \overline{\text{I}} \overline{\text{E}} \overline{\text{A}} \overline{\text{F}} \overline{\text{E}} \overline{\text{A}} \overline{\text{L}} \overline{\text{I}} \overline{\text{O}} \overline{\text{N}} \overline{\text{H}} \overline{\text{N}} \overline{\text{O}} \overline{\text{Y}} \overline{\text{B}} \cdot \overline{\text{N}} \overline{\text{C}} \overline{\text{O}} \overline{\text{Y}} \overline{\text{I}} \overline{\text{E}} \overline{\text{N}} \overline{\text{I}} \overline{\text{P}} \overline{\text{H}} \overline{\text{N}} \cdot \overline{\text{Z}} \overline{\text{E}} \overline{\text{N}} \overline{\text{P}} \overline{\text{M}} \overline{\text{F}} \text{ † } \overline{\text{Q}} \overline{\text{A}} \text{ † } \overline{\text{P}} \overline{\text{O}} \overline{\text{B}} \text{ † } \overline{\text{C}} \overline{\text{H}} \overline{\text{E}} \cdot \overline{\text{P}} \overline{\text{H}} \overline{\text{E}} \overline{\text{N}} \overline{\text{O}} \overline{\text{Y}} \overline{\text{E}} \overline{\text{Z}} \overline{\text{O}} \overline{\text{O}} \overline{\text{Y}} \overline{\text{N}} \overline{\text{O}} \overline{\text{Y}} \overline{\text{W}} \overline{\text{T}}$ «Hoc est prius; postea lege in Iohannem qui est Evangelii aurei, die 16 epē;» in (codicibus; vide cod. Vat. copt. 68^s, f. 53; Balestri-Hyvernat, *rsio*, p. 7: 'libro', Zoega, p. 26: 'foliis') 143 et 91 et 179 et 282; ambo eodem die»; hae notae referendae sunt ad numeros quibus codices monasterio s. Macarii signabantur quique imis marginibus folii

nasteries of the Wadi n' Natrān, t. I, Neo Eboraci, 1926, pp. 75-78; etiam cod. Vat. copt. 65³.

F. 172 varias exhibet inscriptiones marginales manus posterioris; in uno mg.: $\omega\psi \dot{\iota}\phi\alpha\iota \text{ } \mu\epsilon\mu \text{ } \mu\epsilon\tau\omega\phi\eta\rho\iota \text{ } \theta\epsilon\iota\eta \text{ } \mu\alpha\iota\epsilon\rho\omega\gamma \text{ } \eta\sigma\gamma\omega\tau$. $\dot{\iota}\alpha\tau\eta\eta \text{ } \mu\epsilon\mu\epsilon\tau\epsilon\sigma\omega$ « Lege hoc et eius miracula (Vat. 66³) in hoc em die, quae (miracula) sunt infra »; in mg. externo, eadem manu: $\eta \mu\iota[\alpha]\gamma\iota\omicron\varsigma \text{ } \mu\alpha\rho\kappa\omicron\varsigma \text{ } \varsigma\alpha\beta\omicron\lambda$ « In sancto Marco, foras »; dein, eam manu: $\Delta\omicron\zeta\omicron\lambda\omicron\gamma\iota\acute{\alpha}$; paulo inferius, alia manu: $\varsigma\omicron\gamma[\kappa] \text{ } \eta\epsilon\mu[\eta\eta]$ ic [20] $\epsilon\pi\epsilon\rho$ ». Paucae correctiones varii calami adiectae sunt minio atramento.

8 (ff. 194^v-210^v) De miraculis s. Theodori post martirium, sub titulo $\zeta\alpha\eta\kappa\omicron\gamma\chi\iota \text{ } \acute{\epsilon}\beta\omicron\lambda \text{ } \theta\epsilon\iota\eta \text{ } \mu\iota\chi\omicron\mu \text{ } \mu\epsilon\mu \text{ } \mu\epsilon\tau\omega\phi\eta\rho\iota$ $\alpha \text{ } \Phi\tau \text{ } \dot{\iota}\alpha\iota\tau\omicron\gamma \text{ } \acute{\epsilon}\beta\omicron\lambda \text{ } \zeta\iota\tau\omicron\tau\gamma \text{ } \dot{\iota}\mu\pi\acute{\alpha}\gamma\iota\omicron\varsigma \text{ } \theta\epsilon\acute{\omicron}\lambda\omega\rho\omicron\varsigma \text{ } \mu\epsilon\mu\epsilon\tau\alpha$ $\omega\kappa \text{ } \acute{\epsilon}\beta\omicron\lambda \text{ } \eta\tau\epsilon\mu\alpha\rho\tau\gamma\rho\iota\acute{\alpha} \text{ } \epsilon\theta\omicron\gamma\alpha\beta \text{ } \theta\epsilon\iota\eta \text{ } \omicron\gamma\zeta\iota\rho\eta\eta\eta \text{ } \{\eta\} \text{ } \eta\tau\epsilon \text{ } \Phi\tau \text{ } \dot{\iota}\eta\eta$ « Pauca e virtutibus et miraculis quae fecit Deus per sanctum eodorum post consummatum eius martyrium. In pace Dei. Ameu ».

Miracula ediderunt cum praefatione et versione latina I. Balestri H. Hyvernāt, *Acta Martyrum*, t. I, in *Corpus scriptorum christianorum natium, Scriptores coptici*, textus, ser. III, t. I, Parisiis, 1907, pp. 182-; versio, 1908, pp. 8, 112-122; vide etiam H. G. Evelyn White, *The nasteries of the Wadi 'n Natrān*, t. I, Neo Eboraci, 1926, pp. 75, 78. us ac legitur ap. Balestri-Hyvernāt (textus, p. 182, n. 2, versio, p. 8), r f. 194 et f. 195 nullum prorsus deest siquidem quaternionis $\bar{\Gamma}$ unum tum desideratur folium, septimum scilicet, seu ultimum Martyrii Theodori doxologia mutili. Paucae correctiones occurrunt in textu. Codicem exscripsit R. Tuki in cod. Borg. copt. 113, ff. 147^v-174.

Eiusdem manus est codex ac cod. praecedens (vide cod. Vat. copt. 58³, p. 394) eam- universim praebens indolem palaeographicam. Complectitur autem quaterniones $\bar{\alpha}$, f. 172-187, pp. $\langle\bar{\alpha}\rangle$ - $\bar{\alpha}\bar{\beta}$, ff. septem quaternionis $\bar{\Gamma}$ (ff. 188-194, pp. $\bar{\alpha}\bar{\Gamma}$ - $\bar{\mu}\bar{\alpha}$, $\langle\bar{\mu}\bar{\alpha}\rangle$) quaterniones $\bar{\kappa}$, $\bar{\epsilon}$ (ff. 195-210, pp. $\bar{\mu}\bar{\epsilon}$ - $\langle\bar{\nu}\rangle$, ff. 209, 210, nota coptica carentibus); riptio plagulae initialis fasc. $\bar{\alpha}$ (cuius notam $\bar{\alpha}$ praecedit τ , absque lineola super-) est $\bar{\iota}\bar{\epsilon}$ $\bar{\gamma}\bar{\tau}$; desiderantur lineolae quae medias distinguunt fasciculorum plagulas. io quaternionum, in summis angulis internis, rudi calamo adiectae sunt aetate recen-) fasciculorum notae $\bar{\eta}$ - $\bar{\iota}\bar{\epsilon}$. Ornamenta nonnulla in summis fasciculorum paginis ex-) minio sunt obducta. Pigmenta quae inter binas lineas croceas decorant titulum f. 172-) im sunt erosa ita ut iam sola appareant vestigia fusca coloris viridis et rubri; textus $\tau\alpha$ initialis, lineis inter se innexis exarata, pigmenta habet rubra et viridia partim deleta; ¹ prima litteris maioribus est exarata inter leves ductus directos minio effectos; titulum

lectiones dialectum produunt fayūmīcam. Eandem imaginem exhibet f. 210^v, ubi pro « orans » legitur « legens », inscriptione integre conservata, et omisso πορ. F. 194 phototypice edidit H. Hyvernat, *Album*, tab. XVI. F. 201, in imo mg., corrūptiones; item in f. 204, manu Hapip. Litterae plagulae initialis, partim deletae, merito restituit manus recentior.

(ff. 211-232^v) Saec. IX-X, ff. 22, linn. 29-32.

Sermo, s. Cyrillo Alexandrino adscriptus, de hora mortis sub titulo ΟΥΛΟΓΟΣ ΕΑΓΓΕΛΙΟΝ ΗΧΕ ΠΑΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΛΛΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΗΤΕ ΡΑΚΟΤ· ΕΘΕ ΤΧΙΝΕΡΗΥΝΗΦΗ ΗΤΕ ΤΥΧΗ· ΝΕΜ ΠΙΝΑΥ ΕΡΕ ΠΙΡΩΜΗ ΗΤΑΖΕΠΩΡΟΣ· ΝΑΤ ΗΤΕΓΥΧΗ· ΕΡΗΝΙ ΕΝΕΝΧΙΧ ΜΦΤ ΕΤΟΝΘ· ΑΓΓΑΧΙ ΔΕ ΕΘΕ ΝΗ ΕΤΑΥ· ΕΥΟΙ ΗΧΑΧΙ ΕΝΟΥΕΡΗΟΥ· ΑΓΓΑΧΙ ΔΕ ΟΝ ΕΘΕ ΑΒΒΑ ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΝΕΜ ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ· ΕΤΑΥΘΑΙ ΝΤΚΑΘΕΡΕΣΙC ΜΠΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΕΡΗΜΟΣΤΟΛΙΟΣ· ΑΓΓΑΧΙ ΔΕ ΟΝ ΕΘΕ ΣΙCΙΝΝΙΟΣ ΠΙCΙΟΥΡ· ΕΘΕ ΜΤ ΕΤΑΓΕΝΚΟΤ· ΘΕΝ ΠΤΟΠΟΣ ΜΠΑΓΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ· ΠΙCΤΡΑ· ΑΛΑΤΗΣ ΕΓΤΩΒΕΖ ΜΦΤ· ΜΠΑΓΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ· ΣΥΝΑ ΗΤΕΓΥΘΕΟQ ΟΝ ΕΤΕΓΑΡΧΗ· ΘΕΝ ΟΥΖΙΡΗΝΗ ΗΤΕ ΦΤ ΑΜΗΝ « Sermo in quo protulit sanctus Cyrillus, archiepiscopus Alexandrinus, de vigilantia nocte et de hora qua homo miser dabit animam suam in manus Dei iustitiae. Dixit de iis qui mortui sunt dum essent invicem inimici. Locutus est etiam de abba Theophilo et Epiphania qui scripserunt conationem sancti Iohannis Chrysostomi. Locutus est etiam de Sisinnio cocho; de modo quo quievit in sanctuario sancti Theodori Strateatae, s. Deum sancti Theodori ut eum restitueret in pristinum suum locum. In pace Dei. Amen ».

Indicem edidit cum praefatione et versione gallica E. Amélineau, *Documents pour servir à l'histoire de l'Égypte chrétienne aux IVe et Ve siècles*, in *Mémoires de la Mission archéologique française au Caire*, t. IV, fasc. 1, 1888, pp. xxviii-xxxi, 165-195. De fragmentis bohairicis Lipsibus eiusdem orationis (codd. Tischendorf XXIV, f. 16; XXVII, f. 1) quae edidit I. Leipoldt, *Sinuthii archimandritae vita, bohairice*, in *Scriptorum christianorum orientalium, Scriptores coptici*, ser. II, t. II, fasc. 11, 1906, pp. 78-80, vide O. von Lemm, *Kleine koptische Studien LI*, in *Mémoires de l'Académie impériale des sciences de S. Pétersbourg, classe de philol.*, t. VIII, fasc. 12, Petroburgi, 1908, pp. 2, 3, 9, 10. Aliud nomen Lipsiense (cod. Tischendorf XXV, f. 25) vide ibid., pp. 5, 6, etiam W. E. Crum, *Hagiographica from Leipzig manuscripts in Pro-*

ceedings of the Society of Biblical archaeology, t. XXIX, 1907, p. 306, insuper duo alia fragmenta notantur, nempe cod. Tischendorf XX ff. 18 et 19.

F. 211, in summo mg., manu posteriore: **COYKĀ NEΠHΠ Θ**
†ΠΑΡΘΕΝΟΣ «Die 21 epēp, in Virgine». In marginibus, signa lectio
varii calami: f. 222^v, **ΧΑΚ** «Desine»; f. 224, manu rudi, **Ω[Α]** «Usque
f. 226, **ΩΩ** «Lege»; manus recentior folii 239 conclusionem comple
ΦΑΙ ΕΤΕ ΕΒΟΛ «Ipse a quo». Paucae correctiones minio sunt adiect.
Codicem exscripsit R. Tuki in cod. Borg. copt. 113, ff. 174^v-189.

Sicut codices Vaticani coptici 66⁶⁻⁸, codex eiusdem est amanuensis eandemque h.
indolem palaeographicam ac cod. Vat. copt., 58⁶ (vide p. 394). Constat quaternionib.
8 (ff. 211-226, pp. <Α> - ΑΠ, nota ī folii 215^v recurrente in f. 216^v, f. 217^v signato Π
f. 218^v iE) atque trinionē 7 (ff. 227-232, pp. ΑΥ - ΑΧ, ff. 230, 231, notis destitutis). In plag.
extremis fasciculorum inscriptiones leguntur ΝΑ: ΝΑΗ «Misere nostri» (ff. 218^v, 227)
ΝΥΕ (ff. 219, 226^v, 232^v). Titulum decorat ornamentum rubri, viridis et flavi col
ramia cum floribus constans in ingg. summo et externo, lineis autem inter se innexi
spatio quod titulum dividit a textu; utriusque indolis ornamentum cum iadem pigme
coniunctim praebet littera initialis praegrandis, in forma avis; linea prima textus sui
indolis est ac in codice praecedenti. Desiderantur lineolae quae medias fasciculorum
gulas distinguunt. Paginae initialis et finalis codicis litteras nonnullas, partim del
restituit atramento manus posterior. Manus posterior etiam sunt notae fasciculo
iE - iE, summo angulo interno ff. 211, 219, 227 appositae.

10 (ff. 233-268^v) Saec. X in., ff. 36, linn. 29-33.

Martyrium s. apa Anūb auctore Iulio de Khbeḥa, :
titulo **†ΜΑΡΤΥΡΙΔ ΝΤΕ ΠΑΡΙΟΣ ΜΑΡΤΥΡΟΣ ΝΤΕ ΠΕΠΩ** iE
ΠΥΣ ΦΗ ΕΘΟΥΑΒ ΑΠΑ ΝΟΥΒ ΠΡΕΜΝΑΗΙ · ΘΕΝ ΠΟΥ ΝΥ
ΥΟΤ · ΕΤΑΓΧΩΚ ΑΠΕΓΑΓΩΗ ΕΘΟΥΑΒ ΕΒΟΛ ΝΟΥΚΧ · ΑΠΙΑΒ
ΕΠΗΠ ΘΕΝ ΟΥΖΙΡΗΝΗ ΝΤΕ Φ† ΑΜΗΝ «Martyrium sancti mart
Domini nostri Iesu Christi sancti apa Anoub e Naēsi, in nomo Nē
soti (cf. E. Amélineau, *La géographie de l'Égypte*, Parisiis, 1893, pp. 22
273), qui consummavit certamen suum sanctum die vigesimo qua
mensis epēp. In pace Dei. Amen».

Codicem ediderunt cum praefatione et versione latina I. Balestr
H. Hyvernāt, *Actus martyrum*, t. I, in *Corpus scriptorum christiano*
orientalium, Scriptores coptici, textus, ser. III, t. I, Parisiis, 1907, pp. 24
241; versio, 1908, pp. 8, 9, 123-147; de partibus editis ab A. Glor
vide ibid., versio, p. 9. Post f. 241 desideratur folium unum de
vide op. laud., textus, p. 76, n. 1, lin. 4 a. fin.

vsm praefationsm (p. 220), notis criticis ad sditionsm Pauli de Lagarde cum variis lectionibus (pp. 221, 222) s fragsnto bohairico Crawford: nunc Mancunisi 440; vids ibid., pp. 146-151, Dormitionis s. Iosep: fragsnta sahidica, cum versions anglica, cod. Borgiani copt. 109us cod. Brit. Mus. Or. 3581 B (11) atqus, pp. 152-159, versionem ang cam codicis Borgiani copt. 109us qusm ediderat ds Lagarde, op. lau p. 9-29. Variorum codicum dscriptionsm praebet Forbes Robinson, o laud., pp. xxvii-xxix.

In summo f. 269, manu rudi: **COYKĒ NĒPHH** « Dis 26 sp̄s ». Tu in txtu, tum in mgg., varia lectionis signa: f. 276^v, crucula ad ver **HC ΠΑΩ**; f. 276^v, lin. 4, st f. 278, lin. 12 a. fin, signum **Ⲛ**. (= **Ⲛ** a. s. c. ante interrogationes. Occurrunt in txtu nonnullae emsndationes.

Codicem exscripsit R. Tuki in cod. Borg. copt. 113, ff. 214^v-22;

Codex eiusdem est manus eandemque praebet indolem palaeographicam ac cod. V copt. 58⁹ (vide p. 388). Complectitur quaterniones **Ⲛ**, **Ⲛ** (ff. 269-284, pp. <**Ⲛ**>-<**Ⲛ**>) ac foli duplex fasciculi **Ⲛ** (ff. 285, 286, pp. <**Ⲛ**>-<**Ⲛ**>); levem cruce, quae medias fasciculorum dist guit plagulas, vide in imo f. 285^v et in summo f. 286), cui accedit folium separatum (f. 28 absque nota. Titulum involvit ornamentum lineis inter se innexis exaratum ac rat viridi et erocio coloribus pictum ad cuius instar effectae sunt textus litterae duae prior praegrandes; vide plagulam initialem codicis apud H. Hyvernat, *Album*, tab. XXX.

F. 287, post triplicem lineam lineolis flexuosa ac punctis effectam qua concludi textus, nota aetatis posterioris auctore Hapip (cf. ff. 184, 195^v): **ⲁⲣⲏⲁⲙⲉⲛⲓ ⲁⲛⲟⲥ** « **ⲁⲗⲁⲅⲅⲓⲥⲧⲟⲥ** » **ⲛⲣⲉⲩⲉⲩⲛⲟⲃⲓ ⲛⲓⲧⲁⲗⲉⲛⲱⲣⲟⲥ ⲉⲧⲱⲥⲟⲥ** | **ⲉⲛ ⲛⲱⲛⲓ ⲛⲧⲉ ⲛⲉⲩⲛⲟⲃⲓ ⲉⲁⲧⲓ ⲛⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲩ ⲁⲙⲛⲓ** | **ⲁⲓⲉⲩⲁⲓ ⲛⲉⲟⲩⲛⲓ ⲁⲛⲁⲓⲱⲧ ⲉⲛⲛⲓ** **ⲡⲓ ⲡⲓ ⲡⲓ** « Memento s. minimi peccatoris, miseri qui foetet in puteo peccatorum suorum, Hapip; Domine, mero eius. Amen. Scripsi die vicesimo octavo mensis ep̄p, epochae Martyrum 783 (= D. 1067) ». F. 287^v (vide H. Hyvernat, *Album*, tab. XVII), imago s. Mercurii equo indentis et caput Iuliani transfodientis, cum inscriptionibus in parto superiore **ⲟⲩⲁⲧⲓ ⲁⲣⲉⲕⲣⲟⲩⲱⲥ** in parto inferioro **ⲓⲟⲩⲗⲓⲟⲥ ⲛⲣⲣⲁ ⲛⲁⲛⲟⲁⲟⲥ** « Iulius rex impius »; in mg. terio superioro vir armatus cum inscriptione **ⲛⲁⲧⲧⲉⲗⲟⲥ ⲉⲩⲉⲩⲁⲧ ⲉⲣⲁⲩ ⲛⲧⲉⲛⲁⲓ** « gelus gladium proiciens in eum »; in medio mg. interno, alter vir armatus. Imago eius est calligraphi ac imagines s. Theodori, ff. 194 et 210; siout ibidem, inscriptiones s. fayimicae. Facies Iuliani partimque facies s. Mercurii, calamo qui recentem prodit aetate super pristinam effigiem delineatae sunt. F. 269, in imo mg.: **ⲡⲟⲗ**.

12 (ff. 288-313^v) Saec. X med., ff. 26, linn. 32-35.

Homilia 8. Grsgorii Nazianzeni ds amore paupsu sub titulo **ⲟⲩⲟⲙⲛⲗⲓⲁ ⲉⲗⲩⲟⲥ ⲛⲧⲉ ⲛⲁⲗⲓⲟⲥ ⲓⲛⲧⲱⲣⲓⲟⲥ ⲛⲣⲉⲟⲩⲱⲥ ⲛⲉⲩⲛⲟⲃⲓ ⲛⲧⲉ ⲁⲛⲓⲁⲛⲟⲥ ⲧⲡⲟⲗⲓⲟⲥ ⲉⲗⲩⲟⲥ ⲉⲃⲉ ⲧⲙⲉⲁⲓⲱⲛⲓ ⲉⲛ ⲟⲩⲁⲣⲓⲛⲛⲓ ⲛⲧⲉ ⲡⲓ ⲁⲙⲛⲓ** « Homilia quam protul

actus Gregorius, episcopus Nazianzenus, loquens de amore pauperum.
pace Dei. Amen ».

Inc.: $\pi\pi\omega\mu\iota$ $\pi\epsilon\pi\sigma\eta\sigma\gamma$ $\sigma\gamma\sigma$ $\pi\kappa\psi\phi\eta\rho$ $\eta\zeta\eta\kappa\iota$ $\gamma\omega\pi$ $\epsilon\rho\omega\tau\epsilon\eta$
 $\epsilon\tau\epsilon\eta\eta\alpha\chi\sigma\gamma$ $\epsilon\theta\beta\epsilon$ $\uparrow\mu\epsilon\tau\mu\alpha\iota\zeta\eta\kappa\iota$ « Viri fratres et socii
aperes, accipite sermonem quem dicturi sumus de amore pauperum »;
... $\epsilon\tau\epsilon$ $\theta\alpha\iota$ $\tau\epsilon$ $\uparrow\mu\epsilon\tau\psi\epsilon\eta\zeta\eta\tau$ $\epsilon\theta\sigma\gamma\eta$ $\epsilon\eta\iota\zeta\eta\kappa\iota$ $\pi\epsilon\mu$ $\pi\eta$
 $\epsilon\rho\theta\alpha\epsilon$ $\mu\alpha\iota\sigma\iota\sigma\tau\alpha$ $\epsilon\theta\sigma\gamma\eta$ $\epsilon\eta\eta$ $\epsilon\tau\gamma\omega\mu\iota$ $\chi\epsilon$ $\gamma\iota\eta\alpha$ $\alpha\eta\psi\alpha\eta\iota$
 $\sigma\tau\eta\eta$ $\mu\alpha\iota\beta\iota\sigma$ $\eta\sigma\epsilon\beta\iota$ $\mu\omega\iota\tau$ $\pi\alpha\eta$ $\epsilon\theta\sigma\gamma\eta$ $\epsilon\pi\iota\kappa\gamma\eta\eta$ $\eta\epsilon\pi\epsilon\zeta$
 $\alpha\tau\eta\eta$ $\pi\epsilon\pi\sigma\gamma$... $\alpha\mu\eta\eta$ « quae (virtus) est misericordia erga pan-
tes et in egestatem lapsos, praesertim erga infirmos, ut enim re-
serimus ex hac vita perducant nos in aeterna tabernacula apud
minum nostrum... Amen » (P. G. 35, col. 857, $\text{Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ συμ-}$
 $\text{μαχοὶ γὰρ ἅπαντες, καὶ τῆς θεῆς χάριτος ἐπιδοεῖς... δεῦξασθε τὸν περὶ}$
 $\text{κοιτῶν χάριος λόγον} - \text{col. 909, ταύτην εἰσφέρωμεν αὐτῷ διὰ τῶν δεομένων, καὶ}$
 $\text{καὶ σήμερον ἐρρῶμένων, ἵνα, ὅταν ἐνθῆνδε ἀπαλλαγῶμεν, δεῦξωνται ἡμᾶς εἰς τὰς}$
 $\text{κρίους σκηνάς, ἐν αὐτῷ Χριστῷ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.}$
eiusdem homiliae fragmentis bohairicis Cahirae, Lipsiae et Mancunii
vatis, vide H. G. Evelyn White, *The Monasteries of the Wadi 'n Natrān*,
I, Neo Ebor., 1926, pp. 181, 182. Fragmentum Cahirense quod ibid.
tum est respondet, non tamen absque quodam tum verborum tum re-
m discrimine, codicis f. 288v, lin. 3 a. fin. - f. 289v, lin. 9 a. fin.

In summo f. 288, manu posteriore: $\uparrow\epsilon\sigma\gamma\iota\tau$ $\eta\kappa\gamma\eta\alpha\kappa\eta$ $\eta\tau\epsilon$ $\epsilon\pi\eta\eta$
Dominica prima epēp; in imo f. 313v, alia manu: $\epsilon\pi\eta\eta$. Paucis in locis
guntur, manu rudi exaratae, notae marginales: c ad interrogationes,
A « Usque », $\omega\psi$ « Lege »; nonnullae correctiones scriptura gracili
lectae sunt.

Codicem exscripsit R. Tuki in cod. Borg. copt. 113, ff. 61-88v.

Codex eiusdem est amanuensis ac cod. Vat. copt. 684; ineuper, indole palaeographica
m affinis est codici Vat. copt. 615, licet nonnullae litterae, e. g. ϵ , speciem praeboant
riter discrepantem, ut ab eodem librario Macario exaratus videatur. Ductus directi,
ginae carnaeae membranae impressi, in solis apparent plagularum partibus superiore et
feriore; spatium scripturae servatum est circiter mm. 270 x 180. Constat eodex quater-
onibus $\alpha - \bar{\alpha}$ (ff. 288-311, pp. $\langle \bar{\alpha} \rangle - \bar{\mu}\bar{\mu}$) et folio duplici (ff. 312, 313, pp. $\bar{\mu}\bar{\sigma} - \bar{\pi}\bar{\kappa}$). Summae
agulae extremae fasciculorum exhibent ornamentum inter inscriptiones $\imath\epsilon\sigma$ $\pi\chi\chi\epsilon$; manus
terior notis $\bar{\epsilon}$, $\bar{\zeta}$, in summo angulo interno ff. 296, 304, quaterniones $\bar{\kappa}$ et $\bar{\tau}$ signavit;
aliis summis marginibus, crucula, lineis effecta in paginis aversis, quattuor autem pun-
is in paginis rectis. Paginarum notae appositae sunt secundum numeros pares in foliis
versis ac insuper secundum numeros impares initio fasciculorum. Tituli ornamentum,
xtus littera initialis eiusque linea prima eandem praebent speciem ac in cod. Vat. copt.

61⁵; codici proprium est ornamentum quo in imum marginem producuntur litterae ρ, τ φ, q, †; in cod. Vat. copt. 61⁵, eodem ornamento quandoque signantur litterae φ, δ, † in summum marginem productae; vide Hyvernat, *Album*, tab. XLII 4. Textum concludit linea punctis, lineolis et ornamentis effecta.

F. 313^v, praemisso singulis lineis signo >, subscriptio manus posterioris, eiusdem a. subscriptio cod. Vat. copt. 58, f. 35 (of. H. Hyvernat, *Album*, tabulae XXX, XXXI):
 ††ϥο ογοϥ †τωϥ (manu recenti mutatum in †τωϥ) ἀμωτην παϥ ϣο†
 πικλνρ(ο) νελ | πιλαιο(ο) ητε παϥ ηιωτ αββα μακαρι ητε τενερπαμεινι | ϥο
 nos ητε πϣϥ πανον† † ατοη ηταχοδι ηψνϣ(η) ϥεν περ|βημα ετοι ηρο† ϥ
 τερϣα πανοβι ηνι εβοδ ἀνοκ ϥα κιδλαϣ(ετος) | ηρερερνοβι πιδι(κωη) π
 ωωι ϣ(η)ο(ο) μακαρι αμε πικονηαϣος πιρεμπιϥορμεσταμονα ϥει πεωω τα
 μια† ϥ ητερ† ατοη η|ναιο† τηροη αππα†κον ϥ ηαιο† τηροη ησαρκιον
 αμην φη ετπαϣος κε αμην ερεβι ϥωρ κατα πικμον αμην | ϣρονον μαρ†
 ϥος ψαα = πϣϥ ογωοιϥ = †μαϥι† απεριωτη | ϥδ† = πικηοαμιο, ϥ† ϥ = π
 ϣη † = πηοϥ ηε = ϥονκη ηαοπι | αχπια απιεϥοον ονεϥοον απτιοη ϥεν πϣϥ η
 πεπο† αμην «Rogo et deprecor vos, Domini patres, clere et popule, Domini patria me
 abba Macarii, ut recordemini mei, ut Christus, Deus meus, dot requiem pauperi anima
 meae in tribunali suo metuendo et dimittat mihi peccata mea, ogo, minimus peccator
 diaconus Pissai, filius Macarii Ame, monachus, ex Pihormestamoul in nomo Tamias
 (E. Amélineau, *La géographie de l'Égypte*, Parisiis, 1893, pp. 345, 346), et det requiem pa
 tribus meis omnibus spiritualibus et patribus meis secundum carnem. Amen. Qui dixer
 'Amen' accipiat quoque secundum benedictionem. Ameu. Epocha Martyrum 741; Chris
 1017; 133 periodi decimae tertiae (scil. aerae Aniani, cf. Vat. Copt. 58, f. 35); Creation
 6317 (litt. 6017 + 500); solis 3; lunae 15, die 25 paopi, bora 11 diei, feriae quintae. I
 Christo Domino nostro. Amen ».

In laterculo anteriore averso: *Assem. XV n. 65*; *ibid.*, ca. med., in oharta agglutinat
 elenchus partium codicis, cum nota *cod. script. an. Christi 1065*; in folio anteriore custodia
 causa adiecto: *copto 66* (66 manu recentiore adiectum) et infra, cancellatum: *Etiopi*
 Ff. 1 et 313^v, eigilla bibliothecae Apostolicae Vaticanae et bibliothecae Zenonis Pa
 siensis. Vac. ff. 13^v et 96^r.

Integumentum e corio rubro confectum in dorso exhibet auro impressa notam 6:
 trimontium et stellae gentis Alhani i. e. Clementis XI necnon scutum Benedicti Pauli
 card. bibliothecarii.

67 (A. I. S. Assemani emptus 16). Membr., ff. 131, mm. 345 × 270.

Opera homiletica et hagiographica e variis codicibus
 bohairice.

I (ff. 9-33^v; ff. 1-8 = cod. Vat. copt. 68¹¹, ff. 191-198 onumerationis novae imis ff. app
 sitae) Saec. X, ff. 25, linn. 34.

Sermo Beniamini, archiepiscopi Alexandrini, de nuf
 tiis Canae, sub titulo ογδοροϥ εαγταροϥ ηξε πενωτ εε

ⲁⲃⲃⲁ ⲙⲡⲛⲁⲧⲟⲫⲟⲣⲟⲥ ⲁⲃⲃⲁ ⲃⲉⲛⲓⲁⲙⲓⲛ ⲡⲓⲁⲣϣⲏⲡⲓⲥⲓⲕⲟⲛⲟⲥ ⲛⲧⲉ
ⲁⲕⲟⲧ ⲉⲃⲉ ⲡⲓⲣⲟⲡⲉⲧⲁϣⲱⲡⲓ ⲃⲉⲛ ⲧⲧⲁⲛⲁ (manu posteriore mu-
tum in ⲧⲕⲁⲛⲁ) ⲛⲧⲉ ⲧⲧⲁⲛⲁⲃⲉⲁ ⲃⲉⲛ ⲟⲩϩⲓⲣⲏⲛⲏ ⲛⲧⲉ ⲫⲧ
ⲙⲏⲛ « Sermo quem protulit pater noster sanctus pneumatophorus abba
enjamin, archiepiscopus Alexandrinus, de nuptiis quae fuerunt in Cana
galilaeae. In pace Dei. Amen ».

Codicem edidit, cum praefatione et versione gallica, H. de Vis, *Ho-
dies coptes de la Vaticane*, t. I, in *Coptica*, t. I, Hauniae, 1922, pp. 53-106.

In imo f. 9, manu rudi: ⲕⲟⲩⲓⲧ ⲛⲧⲱⲃⲓ « Die 13 tōbi ». In margi-
bus et in textu, varia variae manus signa lectionis; f. 17^v, ⲱⲁ
Usque » et f. 18, manu posteriore, ⲱⲱ « Lege ». Textus quasdam
aebet emendationes et additiones unciali oblonga adicetas, pristina
videtur manu, aliasque manus alterius.

Codex eiusdem est amanuensis ac cod. Vat. copt. 61¹ (v. p. 418) quorum communem
aebet indolem palaeographicam. Constat quaternionibus ⲁ - ⲱ (ff. 9-32, pp. Ⲙ - ⲙⲓⲛ) et f.
imo fasc. Ⲙ (f. 33, pp. ⲙⲙ, ⲛ); inscriptiones in plagulis extremis fasciculorum leguntur ⲙⲛ
ⲕⲟⲩⲉ (ff. 16^v, 17, 25, 32^v), ⲙⲛ ⲡⲱⲕⲉ ⲛⲁⲓ ⲛⲏ (f. 33); f. 24^v solis distinguitur conuictis ornamen-
tis. Fasciculorum paginas medias signat linea rubra transversa in summis ff. aversis et in iuiis
rectis, cultro glutinatorie partim nonnunquam resecta. Folii initialie titulum marginesque
adique decorant lineae inter se innexae rubri, flavi, cineracci, fuscii et viridis coloris, quibus
gimentis obductae sunt etiam tres litterae praegrandes lineae primae; litteras marginales
omnium eolum dietingnit minium. Tituli lineae, quarum tertia et quarta minio exaratae
sunt, dietingunt signa > a sinistris et < a dextris, minio exarata ad lin. 1, 2, 5, atra-
mento ad lin. 3, 4; eignum rubrum > in mg. comitatur paragraphum de proditoribus Iudae
quiparandis (f. 12^v ⲁⲣⲓⲟⲥ ⲡⲉ - ⲫⲙⲁⲣⲏⲥ, op. laud., pp. 64, 65); in f. 20 ad verba ⲧ-
ⲁⲱⲟⲩ ⲟⲩ ⲛⲧⲁⲕⲉⲱⲫⲏⲣⲓ « Dicam ineuper et hoc miraculum », ornamentum rubri et
ridis coloris. Praeter ff. extrema fasciculorum, plurimae plagulae varias habent aman-
uensis inscriptiones, unciali oblonga exaratas, plerumque inter levia ornamenta rubra:
ⲁⲟⲥ ⲙⲛ ⲡⲱⲕⲉ « Domine mi Iesu Christe » (ff. 11^v, 25^v, 28), ⲡⲁⲟⲥ ⲙⲛ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛ « Domine
i Iesu, miserere nostri » (ff. 13), ⲡⲁⲟⲥ ⲙⲛ ⲡⲱⲕⲉ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛ ⲛⲁⲧⲁⲡⲏ « Domine mi Iesu
Christe, miserere mei in dilectione » (ff. 14^v), ⲡⲁⲟⲥ ⲙⲛ « Domine Iesu » (f. 17^v), ⲡⲁⲟⲥ
ⲧⲉ ⲛⲁⲓ ⲛⲏ « Domine mi Iesu, miserere mei » (f. 21^v), ⲫⲧⲧⲉ ⲛⲁⲓ ⲛⲏ « Deus, miserere
ei » (f. 22^v), ⲡⲁⲱⲧⲏⲣⲓ ⲛⲁⲧⲁⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲏ ⲛⲁⲧⲁⲡⲏ « Servator mi bone, miserere mei
in dilectione » (f. 23^v), ⲙⲛ (f. 26^v), ⲙⲛ ⲡⲁⲱⲧⲏⲣⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲏ « Iesu, Servator mi, miserere
ei » (f. 30^v). F. 1, tum in titulo tum in textu, pleraeque litterae manu posteriore recipi-
unt; item in imo f. 20, verbum ⲉⲃⲟⲩⲁⲃⲉ, quod unciali oblonga pristina manu inter
gna rubra > < fuerat adiectum. F. 27, initio lineae quartae a. fin., ea quae praecedebant
omen ⲁⲛⲁⲥⲧⲁⲥⲓⲟⲥ (op. laud. p. 94, lin. 6) quaeque eignabantur a parte superiore
unctis rubrie cum lineolis, erasa sunt sicut primae litterae lineae sequentis.

F. 33^v, eub triplici linea quae ductibus constat atramento effectis cum ornamentis
minio tactis, amanuensis subscriptio minio exarata litterisque uncialibus oblonge dextror-

in codicis pristini ac cod. M. 584. Partem Cahirensē iam typice edidit cum praefatione et versione gallica H. Munier, *Une relation copte d'Édigue de la Vie des saints Maxime et Domèce*, in *Bulletin de l'Institut français d'archéologie orientale*, t. XIII, Cahirae, 1916, pp. 93-140; de relatione quae intercedit inter recensionem bohairicā ac recensiones sahiā, syriacā et arabicā, vide ibid., pp. 93-95.

In summo f. 34, manu rudi: **COYIZ HTOWI** « Die 17 tōbi ». In zg.: f. 36^v, c, ante interrogationem; f. 37^v, ω(ϣ) « Lege », manu rudi; 43, eadem manu, ϣ(Δ) « Usque »; f. 44, ad verba **ΔΔΔΔ ΔΔΔΔΔΔ** mēl., p. 278), duplex crucula; f. 46, ad verba **ΕΥΩΠ ΓΑΡ** (Amél., 281): ω(ϣ) « Lege », pristinus plumbo, dein atramento scriptum; 53^v, ante verba **ΝΘΟϢ ΟΝ ΠΘ** (Amél., p. 292): **СОК** « Trahe » et, nullo inferiori, ante verba **ΘΑΙ ΓΑΡ: ΑΡΧΗ** cum crucula; f. 54, initio narrationis **ΔΔ ΘΗΤΕΝ** (Amél., p. 292): **ΧΑΧ ΕΒΟΛ** « Desine »; f. 60, verbum **ΕΠΤΗΡϢ** (Amél., p. 302): **ΧΑ** « Desine ». In textu, paucae correctiones partim, ut videtur, pristinae manus.

Codex eiusdem est amanuensis Khaël, filii Matoi, aō cod. 58² (vide pp. 386, 387) eamque universim praebet indolem palaeographicā, at ductus membranae impressi duabus ceter scripturae lineis respondent; ductus autem transversus, ad margines definiendos, imbo delineati sunt. Constat quaternionibus **Α - Ξ** (ff. 34-66) et tribus ff. ultimis **Θ - Ξ** (ff. 66-68); paginarum notae solae apparent in plagulis extremis fasciculi (ff. 34^v, 43^v, 48^v, 53^v, 58^v, 63^v, 68^v) et in ff. 34^v (B), 35^v (C); medias quaternionum plagulas signat crux atramento effecta in summis foliis aversis et in imis foliis rectis. Inscriptiones in ff. extremis fasciculorum **Α - Ξ** sunt **ΙΝΘ ΠΧΘ** in plagulis aversis, **ΝΑΙ Π** « miserere nostri » in plagulis rectis. Titulum involvit, vacuo tamen relicto margine, leve ornamentum lineis inter se innexis confectum, coloribus pictum fuscis viridi et viridi; iisdem coloribus distinguitur textus littera initialis; ultimae litterae lineae mae, quae caeteris ost amplior, punctis rubris tactae sunt. Nonnulla folia madoro macata sunt, versus medium, absque gravi textus iactura. Textus concluditur triplici sa lineolis flexuosis et punctis effecta.

3 (ff. 69-89^v) Saec. X med., ff. 21, linn. 30-36.

Catechesis sancti Basilii, episcopi Caesareensis, in dedicationem ecclesiae B. M. Virginis, sine mutila, sub titulo **ΚΑΘΗΚΙΚΕΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΕΣ ΗΧΕ ΠΑΓΙΟΣ ΚΑΙΣΙΝΟΣ ΠΙΠΙΣΚΟΠΟΣ** **ΟΥΑΒ ΗΤΕ ΚΕΣΑΡΙΑ ΗΤΕ ΤΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑ ΕΠΕΡΦΜΕΥΙ ΝΘΝ ΕΤΧΟΛΖ** **ΠΙΤΟΥΒΟ ΝΘΝΟΥ ΝΙΒΕΝ ΤΡΕΡΧΦΕ ΦΤ ΤΕΝ ΟΥΜΕΘΜΝΙ ΤΑΓΙΑ** **ΑΡΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΕ ΗΤΑΚΑΘΗΚΙΣ ΤΕΝ ΤΝΙΟΥΤ ΝΕΚΚΑΝΣΙΑ ΗΒΕΡΙ** **ΓΑΚΟΤΣ ΝΑΣ ΗΧΕ ΕΥΜΕΝΙΟΣ ΠΙΠΡΕΠΕ(ε cancell., o supra scriptum)-**

CITOΣ CAΠEIEBΤ HΤΠOZIC EΤAΦEPAΓIΔIZIN AMOC HCOYKĀ AMI
 BOΤ PAΩNI EAΦOYΩHIZ HΦAI NAN EBOZ HXE ΠICAΘ EΘOY
 ΠIΔIOTOC BACIZIOTOC XE ΠIEPOY EΤA NIΔΠOCTOZOC KEΤ EKKZHOC
 ZEN ΠECPAN OYOZ AYXOC EBOZ ΠE COYKĀ AMIΔBOΤ PAΩ
 AΦCAZI ΔE ON ZEN TAIKAEHKHCIC EΘE NIΠOPHOC NEI NIHO
 NEI NIPIAMMOI HΔΘHAI XE NIKOZACIC ΠE ΠOYMA HYΩNI H
 ENEZ ZEN OYZIPHNI HTE ΦT AMHN «Catechesis quam prote
 sanctus Basilius, episcopus sanctus Cesareae Cappadociae, in memori
 illius quae fuit omni tempore puritate vestita, Deiparae in verita
 sanctae Mariae. Protulit hanc catechesin in magna ecclesia nova quae
 aedificavit ipsi Eumenius, praepositus ad orientem civitatis, quam
 secravit die vigesimo primo mensis paoli, manifestans nobis, scrip
 sanctus beatus Basilius, diem quo apostoli aedificaverunt et consumma
 verunt ecclesiam in eius nomine fuisse diem vigesimum primum men
 paoli. Locutus est etiam in hac catechesi de libidinosis, de adulteris
 de divitibus immisericordibus, (docens) tormenta esse eorum commo
 tionem in aeternum. In pace Dei. Amen».

Codicem edidit, cum praefatione et versione gallica, M. Chaîne, *Le
 téchèse attribué à saint Basile de Césarée: une lettre apocryphe de se
 Luc*, in ephemeride *Revue de l'Orient chrétien*, t. 23, 1922-1923, pp. 1-
 159, 271-302. De varia eiusdem homiliae recensione in fragmentis
 hairicis Lipsiensibus servata vide W. E. Crum, *Hagiographica from Leij
 manuscripts*, in ephemeride *Proceedings of the Society of Biblical archae-
 ology*, t. 29, 1907, p. 304; Chaîne, op. laud., p. 153.

In summo mg. externo f. 69, manu posteriore, nota partim rese-
 KĀ HΤ(ΩBI) «Die 21 tōbi» et, paulo inferius, alia manu, EYΩYMI
 ZEN HΠAPE(ENOC) «Ministrant in Virgine». In marginibus pass-
 c ante interrogationes, ΩY «Lege», YΔ «Usque», varia manu; f.
 ad verba NIΔΠOCTOZOC (Chaîne, p. 273), CΦ[AI] «Scribe»; alibi pa-
 ductus in signa lectionis. Nonnullae emendationes diversarum manu
 apparent in textu.

Codex qui, sicut cod. Vat. 67² quocum communem habet indolem palaeographi-
 eiusdem est amanuensis ac cod. Vat. copt. 58² (vide pp. 386, 387), constat quater-
 X, B (ff. 69-84, pp. <X> - <X>) et primis quique foliis ternionis Γ (ff. 85-89, pp. <X> - <X>
 cuius ultimum folium desideratur cum homiliae conclusionem; paginarum notae des-
 rantur in ff. 70^v, 74^v, 79^v, 81^v, 86^v, 88^v, 89^v; f. 87^v, nota paginae XN a manu poste-
 perperam mutata est in XN; ibid. in summo angulo externo, scriptura uncialis oblo-
 iuvocatio NA: NI: ΦT «Misere mei, Deus», partim resecta. Ornamentum folii initii

hominum piorum; pasnitsntia servavit eos in fins. In pace
Amsn ».

Codicem cum praefations st vrsions gallica edidit H. de
Homélies coptes de la Vaticane, t. I, in *Coptica*, t. I, Hauniae, 1911,
pp. 127-197. Codex mutilus sst uno folio post f. 137 et sermonis
ultima; porro ad folia amissa pertinent fragmenta Lipsiensia Tisch-
dorf XXIV, ff. 40 et 42 atqus Cahirens 109; Tisch. XXIV, f. 42, quod
dssideratur post f. 137, Cahir. 109 complet fasciculum X (v. in
Tisch. XXIV, f. 40, sst folium initials fasciculi E. De hisce fragmentis
ds srrmonis rscensione bohairica Taurinsnsi quam edidit Fr. E.
nsenon ds fragmsntis sahidiis ad isdm argumentum spsectantibus, in
A. van Lantschoot, in ephmsrds *Le Muséon*, t. XLVII, 1934, p. 29.
not. 29.

In summo f. 110, nota liturgica manus posterioris, cultro glau-
toris partim ressecta: $\text{†}\rho\text{ov}\text{†}$ HKYPIAKH MENENCA HOMAC TC
 TWAI « Prima dominica post baptismum, mense tōbi ». In mrg. in
tsxtu, signa lectionis varia manu: c ad interrogationes, $\omega\psi$ « Le »
(f. 117', $\omega\psi$ NAK « Legs tibi »), $\psi\alpha$ « Usqus » (f. 116', $\psi\alpha\text{E}$, f. 117',
 $\psi\alpha\text{I}$, iuxta samdsm notam $\bar{\iota}$ alio calamo scriptam, f. 127', $\psi\alpha\text{X}$). In
nullas mnsndationes varii calami occurrunt in tsxtu; f. 115, hms
mnsndoss scriptae atramento cancellatae sunt.

Codex est eiusdem amanuensis ac cod. Vat. 62⁹ quocum communem habet im-
paleographicam (vide p. 448). Complectitur quaterniones X – V (ff. 110-133, pp. 1-
133) et ff. sex quaternionis mntili X, amissis ff. 5 et 8 (vide supra; ff. 134-139, pp. 1-
139, <π> – <π>). Paginarum notae, quae partim atramento, partim minio sunt ex-
ae manu forean diversa, desiderantur in ff. 115', 119', 133' (in f. 135' nota AN et
fuit ut apparet ex vestigiis relictis in summo f. 136), 139'; f. 128', FA scriptam
 FA , continuato errore usque ad f. 132'. In summis paginis extremis fasciculorum, in-
menta, quandoque etiam notae et inscriptiones, crasse obducta sunt vel minio, vel
mentis viridi, rubro et flavo, vel viridi et flavo solum. Inscriptiones ibidem legunt
 TC (ff. 117', 133'), NAI NAN « miserere nostri » (ff. 118, 134), TC TC (f. 125'), TC
(f. 126); in solo f. 117' sunt minio scriptae. Titulum involvit ornamentum lineis in-
confectum, ac rubro, flavo et viridi pigmentis distinctum, quod versus imum protegit
marginem, ubi apparat avis eiusdem picta coloribus. Illius ornamentum instar effectus
textus linea prima praegranda quam sequitur duplex linea minio scripta. Minio et
sunt inasper f. 110' linea prima paragraphi AMAMT XE †HOC (de Vis, p. 131), inter
ctionis signa < (haec saepe praecedit duplex lineola nigra); varia ornamenta margina-
puncta quae comitantur signa vocis coarctatae. Ex hisce non pauca obducta sunt
coloribus idque eadem manu rudi ac ornamenta in summis plagulis extremis fasciculorum
minio tactae sunt litterae marginales communes. Interdum apparent pigmenta (c. 11)

manus ff. 116^r et 139) et conscribillationes (f. 129^r) rubri coloris pallantis ad instar crurum quas media signant fasciculorum folia avorsa. Ff. 120 et 125, ornamenta in qua avium atramento sunt sine arte delineata. In summo f. 133^r, minio, inversae tendunt: **ΑΝΤΗ**[]; in imo f. 110: **ΘΕ**; ibid., manus recentioris: **ΓΕΩΡΓΙ** [...].

In pagina aversa folii quod custodiae modo initio codicis adiectum est: *Ass. 16, r. 67* (correctio ex 66); plagulae internas operculi anterioris agglutinata est schedula vechum exhibens operum quae in codices continentur. In ff. 1 et 139^r, sigilla bibliothecae vaticanae et bibliothecae Nationalis Parisiensis.

Integumentum o ocrio rubro confectum in dorso exhibet auro impressa notam 67, montium et stellas gentis Alhani, i. e. Clementis XI, necnon scutum Benediicti Pamphili et bibliothecarii.

68 (a I. S. Assmanni emptus 17). Membr., ff. 198, mm. 340 × 270.

Opera homiletica et hagiographica e variis codicibus, haerice.

I (ff. 1-15^v) Saec. X, ff. 15, lin. 34-40.

Martyrium s. ap. Lacarōn et sociorum eius, sub titulo **ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΝΤΕ ΠΙΑΓΙΟΣ ΜΑΡΤΥΡΟΣ ΝΤΕ ΠΥΧ ΑΠΑ ΖΑΚΑΡΩΝ ΕΝ ΗΝ ΤΗΡΟΥ ΕΤΑΥΧΩΚ ΕΒΟΔ ΝΕΜΑΔ ΕΤΑΥΧΩΚ ΕΒΟΔ ΜΠΕΓ-ΓΩΝ ΝΕΜ ΤΕΡΑΘΛΥCΙC ΕΤΤΑΙΝΟΥΤ ΝCΟΥΤΑ ΜΠΑΒΟΤ ΠΑΟ-ΠΙ ΦΕΝ ΟΥΔΙΡΗΝΗ ΝΤΕ ΦΥ ΑΜΗΝ** « Martyrium e. martyris Christi » Lacarōn et eorum omnium qui consummaverunt cum ipso, qui consummavit agonem suum et suum certamen gloriosum die decimo quarto mensis paopi. In pace Dei. Amen ».

Codicem ediderunt cum versione latina I. Balostri et H. Hyvernati, *Acta Martyrum*, t. I, in *Corpus scriptorum christianorum orientalium, Scripturae coptici*, textus, ser. III, t. I, Parisiis, 1907, pp. 1-23, versio, 308, pp. 11-23.

In summo mg. externo folii 1, manu posteriore: **CΟΥΤΑ ΜΠΑΟΠΙ** « Die 14 paopi ». F. 1^v, in mg., c ante interrogationem cuius finis notatur signo ./:; f. 2, in mg., c ad interrogationem. Occurrunt in textu nonnullae emendationes diversarum manuum.

Codicem exscripsit R. Tuki in codice Borg. copt. 118, ff. 2-30^v.

Lincae stilo sicco plagulae carnae membranae impressae margines definiunt internos externos atque, ubi apparent, in quattuor sectiones dividunt spatium scriptum quod est circiter mm. 275 × 180, Constat codex foliis septem quaternionis ā (ff. 1-7) et quater-

In summo f. 16, inscriptio manus posterioris, a parte superiore resecta: **COYKĒ ANAONI** « Die 22 paopi ». F. 21^v, ante conclusionem, **CKEP** « Protrahe »; ante interrogationes **c** (minio scriptum, f. 17); cruculae et duplex lineola obliqua, passim. Paucae occurrunt emendationes anciali exaratae oblonga.

Codicem exscripsit R. Tuki in cod. Borg. copt. 118, ff. 32-40.

Codex eiusdem est amanuensis ac codex Vat. copt. 53^a (vide, pp. 386, 387) quocum universim communem habet indolem palaeographicam. Ductus stilo siccio plagulis carnis impressi spatium dnarum definiunt linearum, margines vero ductus plumbo delineati. Constat sex foliis posterioribus quaternionis $\overline{\text{v}}$ cuius nota numerica servata est in summo angulo interno f. 21^v quod fasciculi desinentis distinguit ornamentum lineis inter se innexis confectum, inter invocationes **IN̄C N̄C̄C̄**; paginarum notae **<X̄Θ>** - **XX̄**, leguntur tantum in ff. 17^v, 19^v, 20^v, 21^v. Medias quaternionis plagulas signat crux atramento pallido effecta in summa pagina externa f. 17^v et in ima pagina externa f. 18. Pigmentis rubro, croceo et viridi, obducta sunt tituli ornamentum lineis inter se innexis exaratum necnon eiusdem indolis littera initialis praegrandis. In folii 16 margine externo, sub inscriptione **ΛΟΥΚΑΣ ΠΕΥ[ΑΥ]-****ΡΕΛΙCΤHC**, delineata est imago s. Lucae, manu sinistra librum tenentis; humana facies umbra est insuper in summo spatio vacuo litterae initialis **n**. Partem superiorem . 16 phototypice edidit H. Hyvernāt, *Album*, tab. XL 1.

In imo f. 21^v, iuter duplices lineas ductibus effectas et punctis, subscriptio calligraphi, anciali oblonga: **ΠΘC ΚΑΙ ΑΝΙΧΩB ΕΤΑCΘΑΙ ΑΜΗΝ** « Domine, miserere pauperis qui cripuit. Amen ».

3 (ff. 22-32^v) Saec. X med., ff. 11, linn. 32, 33.

Martyrium s. Cyriaci, archiepiscopi Hierosolymitani, t matris eius, sine mutilum, sub titulo **ΜΑΡΤΥΡΙΔ̄ ΗΤΕ ΠΑΤ-
ΡΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΠΑΡΧΗΠΕΠΙCΚΟΠΟΣ ΝΙΖΗΝ̄ ΦΗ ΕΤΑCΘΙΜΙ ΑΝΙCΤΕ
ΘΟΥΑΒ̄ ΗΤΕ ΠΕΝΘC̄ IN̄C N̄C̄C̄ ΝΕΜ ΑΝΝΑ ΤΕΜΑΥ ΦΕΝ ΟΥCΙΡΗΝΗ
ΙΤΕ Φ̄Τ̄ ΑΜΗΝ** « Martyrium sancti Cyriaci, archiepiscopi Hierosoly-
mitani, qui invenit crucem sanctam Domini nostri Iesu Christi, et
anae matris eius. In pace Dei. Amen ».

Codicem, cum praefatione et versione gallica variisque lectionibus e
ad. Brit. Mus. Add. 14,740 A, f. 16, edidit I. Guidi, *Textes orientaux
édités du martyre de Judas Cyriaque, évêque de Jérusalem*, in ephemeride
evue de l'Orient chrétien, t. IX, 1904, pp. 310-333; textum ediderunt
Balestri et H. Hyvernāt, *Acta martyrum*, t. II, in *Corpus scriptorum
christianorum orientalium, Scriptores coptici*, textus, ser. III, t. II, Parisiis,
1924, pp. 9-23. De eiusdem Passionis recensitionibus syriaca, ethiopica et
mena, vide *Bibliotheca hagiographica orientalis*, Bruxellis, 1910, pp. 54, 55.

In summo f. 22, manu posteriore: **COYKĒ MΠAOMI** » Die 22 paopi.
In f. 32^r, ad finem: **CKEP** « Protrahe; de hac nota ac de aliis notis
et signis lectionis marginalibus quae in codice occurrunt v. cod. Vat
68²; f. 30, in ing., manu rudi, **ω(ϣ)** « Lege », **ϣ(α)** « Usque ». Pauca
correctiones adiectae sunt unciali oblonga; f. 22^v, in imo mg. calami
recentiore, ad supplendam ultimae lineae iacturam (cf. I. Balestri e
H. Hyvernat, op. laud., p. 10, lin. 10): **ΦΟΝΧϞ**.

Codicem exscripsit R. Tuki in cod. Borg. copt. 118, ff. 42-57.

Codex eiusdem est calligraphi ac codices Vaticani coptici 58² (vide pp. 386, 387) ac 68²
quibuscum, praesertim cum hoc ultimo, communem praebet indolem palaeographicam.
Completitur quaternionem **κ** (ff. 22-29, pp. **κ** - **κ**) ac tria ff. prima quaternionis i
(ff. 30-32, pp. **κ** - **κ**), nota carentibus ff. 24^v, 26^v-28^v, 30^v-32^v; in summis ff. 29^v, 31^v
crux lineis inter se innexis effecta inter inscriptiones **ΠΩ** **ΠΩ** (f. 29^v), **ΠΑ** **ΠΑ** « miserer
nostrum » (f. 30). Titulum involvit ornamentum lineis inter se innexis effectum pigmentisqu
obductum rubro, croceo et viridi; eadem pigmenta decorant textus litteram initialem
Aetate posteriore initio adiectae sunt in ff. 22 et 30 novae fasciculorum notae **ⲉ**, i, i
summo angulo interno et, alia manu, **κ**, **κ**, iu summo angulo externo.

4 (ff. 33-52^v) Saec. X med. et saec. XIII (cf. f. 52), ff. 20, linn. 31-36 et 24.

Homilia s. Basilii, episcopi Caesareensis, de Arc:
Noe, sub titulo **ΟΥΛΟΓΟΣ ΕΛΓΧΟϞ ΗΧΕ ΠΙΔΓΙΟϞ ΒΑΣΙΛΙΟϞ ΠΕΠ**
ΚΟΠΟϞ ΗΤΚΕΑΡΙΔΙ ΗΤΕ ΤΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑ · **ΘΕΝ ΠΧΙΝΘΕΡΕ ΖΑΝ**
ΣΗΝΟΥ ΜΜΟΝΑΧΟϞ Ι ΨΑΡΟϞ ΕΥΝΑΧΕΜ ΠΕϞϞΙΝΙ · **ΑΥΧΑΧΙ ΝΕΥ**
ΝΟΥΕΡΗΝΟΥ ΘΕΝ ΤΓΡΑΦΗ ΘΘΥΔΒ · **ΕΥΤΖΟ ΕΡΟϞ ΧΕ ΒΩΔ ΕΡΟ**
ΗΤΚΥΒΩΤΟϞ ΕΤΑ ΝΩΕ ΘΑΜΙΟϞ ΘΕΝ ΠΚΑΤΑΚΛΗΣΜΟϞ · **ΕΤΑϞ**
ΕΧΕΝ ΠΚΟΜΟϞ ΘΕΒΕ ΝΙΝΟΒΙ ΗΤΕ ΝΙΡΩΜΙ · **ΗΘΟϞ ΖΩϞ ΠΙΔΓΙΟϞ**
ΒΑΣΙΛΙΟϞ ΘΕΝ ΠΧΙΝΘΕΡΕϞΝΑΥ ΕΠΟΥΝΑΖΤ · **ΑϞΘΩΤ ΗΠΟΥΖΗΤ**
ΑϞΕΡΕΡΜΗΝΕΥΙΝ ΝΩΟΥ · **ΜΠΠΑΤΙΚΩϞ ΟΥΟΖ ΗΝΑΡΚΙΚΩϞ** · **ΑϞϞΙ**
ΖΑΝΚΟΥΧΙ ΔΕ ΟΗ ΕΡΩΟΥ · **ΘΕΒΕ ΦΠΟΖΕΜ ΝΗΟΥΨΥΥΧΗ ΑϞΑΧ**
ΔΕ ΟΗ · **ΘΕΒΕ ΠΤΑΙΟ ΗΝΠΟΔΗΤΙΑ ΗΤΕ ΝΙΣΗΝΟΥ ΜΜΟΝΑΧΟϞ**
ΘΕΝ ΟΥΖΙΡΗΝΗ ΗΤΕ ΦΤ ΑΜΗΝ « Sermo quem locutus est sanctus
Basilius, episcopus Caesareae Cappaddociae, quum fratres monachi venis
sent ad visitandum eum; locuti sunt invicem de sacra Scriptura
rogantes eum: ' Interpretare nobis arcam quam extruxit Noe in cata
clysmo qui venit super mundum pro peccatis hominum '. Ipse autem
sanctus Basilius, videndo eorum fidem, annuit eis et interpretatus est
eis secundum spiritum et secundum carnem; quaedam pauca etiam dixit

eis de salute eorum animarum, atque locutus est de dignitate institutionum fratrum monachorum. In pace Dei. Amen ».

Codicem, cuius ultimum folium est aetatis recentioris, edidit H. de Vis, cum praefatione et versione gallica, *Homélie coptes de la Vaticane*, t. II, in *Coptica*, t. V, Hauniae, 1929, pp. 203-241.

In summo f. 33, manu recentiore: **ϥΟΥΚΕ̅ ἡΠΑΟΠΙ ΘΕΝ †ΠΑΡΘΕΝΟΣ** « Die 25 paopi; in Virgine ». In mg.: f. 34^v, **ϥΑ** « Usque », **ϥϥ** « Lege », f. 36^v, **ϥΑ Δ**, f. 40^v, **ϥϥ**, f. 51^v, **ϥΑ**. Paucae emendationes in textu.

Codicem exscripsit R. Tuki in cod. Borg. copt. 118, ff. 58-81.

Codex eiusdem est amanuensis ac cod. Vat. copt. 66¹² (vide p. 489); complectitur ff. sex ultima quaternionis Δ (ff. 33-38, pp. <πν> - ζΔ), quaternionem ε (ff. 39-46, pp. ζε - ρ), quinque ff. ternionis ε (ff. 47-51, pp. ρΔ - ρ) et folium posterioris aetatis (mm. 28 × 22; spatium scriptum circ. mm. 23 × 15) folio deperdito suffectum (f. 52, absque nota); in summis foliis extremis fasciculorum, ornamentum inter inscriptiones **Ἦ ΖΞ** (ff. 38^v, 39), **ἮΣ ΠΧΞ** (f. 46^v), **ΝΑΙ ΝΗ** « miserere mei » (f. 47). Titulus exaratus est unciali oblonga; in plagula initiali (vide H. Hyvernat, *Album*, tab. XXIX), similia ornamenta ac in cod. Vat. 66¹², at titulum separat a textu ornamentum in forma rami cum floribus. F. 36, iu summa pagina aversa, invocatio **ϥ† ϥϥ ΝΗ ΕΒΟΛ** « Deus, ignosce mihi », unciali oblonga exarata. In ultimo folio averso, codex Vat. copt. 66¹² vestigia servavit pigmentorum alterius codicis folii initialis cui quondam adhaeserat; vestigia tamen non quadrant in ornamentum folii initialis codicis (f. 33), quocum connexus videri potest (de Vis, p. 203) prae continua fasciculorum et paginarum enumeratione. Manus posterior iniio adiecit fasciculorum notas **ΔΔ** - **ΔΔ** in summo angulo interno foliorum 33, 37, 39, 47.

5 (ff. 53-104^v) Saec. X, ff. 52, linn. 33-36.

Vita Iohannis Parvi, auctore Zacharia episcopo civitatis Σηδου, sub titulo **ΦΒΙΟΣ ΜΠΗΝΥ† ΜΓΩΣΤΗΡ ΟΥΟΖ ΕΤΧΗΚ ΕΒΟΛ ΘΕΝ ΔΡΕΤΗ ΝΙΒΕΝ ΠΕΝΙΩ† ΕΘΟΥΑΒ ἡΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ ΟΥΟΖ ΚΗΗΓΟΥΜΕΝΟΣ ἡΤΕ ΨΗΝ† ΑΒΒΑ ἡΩΑΝΝΗΣ ΠΙΚΟΖΟΒΟΣ ΕΑΦΙΣΤΟΡΙΝ ἡΜΟΓ ΦΙΔΟΠΟΝΟΣ ἡΧΕ ΠΙΘΕΟΦΟΡΟΣ ΔΛΗΘΩΣ ΟΥΟΖ ΠΣΑΘ ἡΤΜΕΤΕΡΣΕΒΗΣ ΑΒΒΑ ΖΑΧΑΡΙΑΣ ΠΙΟΙΟΤΑΤΟΣ ἡΠΕΡΙΣΚΟΠΟΣ ἡΤΕ †ΠΟΖΙΣ ἡΜΑΙΧΡΕ ΘΩΩΝ ΘΕΝ ΠΧΙΘΕΟΥΤΡΑΟΥ ΘΑΤΟΤΓ ΝΧΕ ΖΑΝΡΕΦΕΡΖΟ† ΟΥΟΖ ἡΜΑΙΝΟΥ† ΟΥΟΖ ἡΤΟΥΕΡΠΡΟΤΡΕΠ ἡΜΟΓ ΘΕΝ ΟΥΜΕΤΖΟΡΟ ΕΘΟΥΝ ΕΠΑΙΩΑΒ ΕΑΧΟΓ ΘΕΝ ΠΕΖΟΥΝ ἡΠΕΦΕΡΦΜΕ† ΕΘΟΥΑΒ ΟΥΟΖ ΕΤΤΑἡΟΥ† ΕΤΕ ϥΟΥΚ ἡΠΙΔΒΟ† ΦΑΟΦΙ ΠΕ** « Vita magni luminis et perfecti in omni virtute patris nostri sancti presbyteri et hegumeni Scetensis, abba Iohannis

plumbo scriptum; f. 81^v, ad verba **ⲉⲓⲱⲥ ⲛⲉⲩⲱⲙⲉⲙⲱⲩ** (Amél. p. 369): **ⲉⲓⲱⲥ** « Trahe » et paulo inferius: **ⲭⲁⲕ ⲉⲃⲟⲗ ... ⲥⲟⲛ** « Desine... »; f. 88^v, ad verba **ⲛⲁⲩⲛⲁⲩⲱⲛ ⲟⲛ ⲛⲉ** (Amél., p. 382): **ⲁⲣⲭⲥ(ⲛ)** cancell.; f. 89, ad verba **ⲥⲱⲧⲉⲙ ⲗⲉ ⲟⲛ** (Amél., ibid.): **ⲱⲗⲁ** « Usque », **ⲭⲁ ⲉⲃⲟⲗ** « Re-
linque », super **ⲁⲣⲭⲥ(ⲛ)** cancell.; f. 101^v, ad. Ioh. 14, 12 (Amél., p. 405): **ⲥⲁⲧⲁ** (ⲱ, minio; f. 102^v, ad. Ioh. 12, 26 (Amél., p. 407): **ⲉⲃⲁⲩⲧⲉⲗⲁ(ⲟⲛ)**, minio. Correctiones occurrunt vel in ipso textu, vel in mg., vel in ing. signatae simul ac in textu, ut f. 65.

Codicem exscripsit R. Tuki in cod. Borg. copt. 118, ff. 82-155^v.

Ductus directi stilo sicco carneaе plagulae membranae impressi duabus circiter res-
pondent scripturae lineis; transversi vero, plumbo effecti, definiunt margines neonon, interdum,
columnellas litteris marginalibus servatas; spatium partis scriptae est circiter mm. 290 × 190.
Completitur codex quaterniones **ⲁ** - **ⲉ** (ff. 53-100) et binionein **ⲉ** (ff. 101-104). Pagi-
nansrum notae appositae sunt plagulis aversis secundum numeros pares, neonon secundum
numeros impares initio quaternionum; at folium 88^v signatur **ⲟⲗ** pro **ⲟⲗ**, continuato
errore usque ad finem quaternionis **ⲉ** (**ⲟⲗ** - **ⲩⲛ**), omissis notis **ⲟⲗ** (f. 59^v), **ⲛ** (f. 62^v),
ⲛⲉ (f. 65^v), **ⲩ** (f. 96^v); binio **ⲉ** paginarum numeris caret. Pristinas fasciculorum notae
ⲁ - **ⲉ** leguntur in paginis quaternionum extremis praeterquam in codicis ff. primo et ultimo;
insuper, tres alias praebet codex fasciculorum enumerationis series in summis plagulis
ultimis, manu sat antiqua, **ⲉ** - **ⲟⲗ** et paulo superius, versus angulum internum, manu rudi,
ⲛⲉ - **ⲗⲉ**; in summis primis plagulis, minio, **ⲟⲗ** - **ⲛⲁ**. Summas paginas extremas fascicu-
lorum decorat ornamentum variae formae inter inscriptiones **ⲟⲗ** **ⲭⲥ** **ⲩⲥ** **ⲟⲩ** (ff. 60^v, 68^v,
69, 77, 85, 92^v, 100^v): **ⲩⲥ** **ⲟⲩ** **ⲟⲩ** **ⲩⲥ** (f. 61); **ⲟⲗ** **ⲩⲥ** **ⲛⲟⲥ** **ⲩⲩ** « Issu Christi, Domine
Deus » (f. 76^v); **ⲟⲗ** **ⲩⲥ** **ⲁⲣⲓⲃⲟⲛⲉ(ⲛ)** **ⲉⲛⲟⲓ** « Iesu Christe, adiuva me » (f. 84^v); **ⲟⲗ** **ⲩⲥ** (f. 93);
ⲟⲗ **ⲩⲥ** **ⲩⲥ** **ⲟⲩ** **ⲛⲁⲓ** **ⲛⲛⲓ** « Iesu Christe, fili Dsi, miserere mei » (f. 101); in aliis summis
mgg. aversis, paucis exceptis, crucula. Quaternionum et binionis plagulas medias signat
macula rubra in summo mg. externo folii aversi et in imo mg. externo folii recti. Titulus
et textus scripti sunt unciali rotunda, notae numericae et inscriptiones unciali oblonga.
Ductus transversi litterarum **ⲩ**, **ⲟ**, saepe, rarius **ⲧ**, in mg. superiorem protrahuntur,
superimposito puncto cum lineola curva. Atramento exarata sunt ornamentum quod
titulum includit et marginem externum occupat neonon textus littera initialis praegran-
dialis o, lineis inter se innexis effecta; initia quarundam paragraphorum comitantur
ornamenta ramos vel aves imitantia. Minio exarata sunt tres lineae primae tituli,
ornamentum fasciuli neonon notas et inscriptiones in f. 60^v, pauca ornamenta mar-
ginalia, pleraque signa **ⲙ** quae vel allata biblica vel enumerationum seriem distin-
guunt, vel interpunctionis modo ponuntur, vel litteris quibusdam apparsent infixae quo-
rumque locum interdum tenent puncta rubra in forma crucis. Interpunctio, quae
plerumque desideratur in spatiis vacuis, simplici vel duplici lineola constat, idque non semel
adiecto **ⲙ**. Textum concludit triplex lineola lineolis fixuosis et punctis effecta neonon
signis **ⲙ** et **ⲙ** inclusa.

Medium f. 104^v, vacuum relictum, occupat subscriptio manus rudis posterioris: **ⲉⲃⲉⲛ**
ⲩⲣⲁⲛ ⲙⲩⲩⲧⲉⲛ ⲛⲩⲱⲛⲣⲓ ⲛⲩⲱⲛ ⲛⲩⲱⲛ | ⲟⲗ ⲧⲙⲧⲁⲛ ⲱⲗ ⲛ ⲛⲟⲥ ⲕⲁⲧⲁ ⲛⲧⲓⲛⲟⲥ ⲛⲧⲧ-

l'Égypte, t. I, fasc. 2, Lovanii, 1929, pp. 16, 17). Nam, Deo favente, veni ad hoc monasterium sanctum, in magna afflictione, quo tempore ecclesiae, immo monasteria diruta (?) sunt in (nome) Piam, (regnante) filio Isaas (= al-'Aziz) qui vocatur Palhakhēm (= al-ḥākīm); sed, patres sancti, propter peccata nostra haec omnia acciderunt nobis, propter peccata nostra multa, permittente Deo. Veni in hoc monasterium propter corpus Domini, ut ex eo sumerem; non enim est verus locus, in quo conveniant cum libertate sub throno eius neque in ditione eius, nisi (apud) patrem nostrum abba Macarium deserti (scil. Scetensis). Perficiat Deus misericordiam suam; magis autem, patres beati, quum terra meta est hoc anno, patres, magno metu, nigne valde; propterea omnis anima mundi deficit usque ad mortem. Meta est die 25 mesōrē, prima hora noctis, anno 730 Diecletiani (= an. D. 1014). Verum, patres sancti, Deus misertus est populi sui, quum magna aqua venit super terram donec attingeret octodecim cubitos aquae; propterea crescit nunc quidquid intrat in os hominis. Porro, patres sancti, abba Zacharias est archiepiscopus super omnem regionem Aegypti, tempore malo cui occurrimus, Christo regnante super nos in aeternum. Amen». Hanc notam, cum praefatione et versione latina, iam ediderat E. Quatremère, *Recherches critiques et historiques sur la langue et la littérature de l'Égypte*, Parisiis, 1808, pp. 246-253. In ime f. 162^v: c̄.

8 (ff. 163-176^v) Saec. X med., ff. 14, linn. 28-32.

Sermo s. Iohannis Chrysostomi de filio prodigo, sub titulo ἡθoς οἱ πατριος ἰωαννης χρυσοστομος ογορ παρ-
 χνεπισκοπος ἡ τε κωνσταντινουπολις εφσχι επικογχι πρηρι
 εταρβο ἡ τε φορσι εβoλ θεν ογμετατογχα θεν <ογ>ζιρηνη
 ἡ τε φτ̄ αμνη «Ipse rursus s. Iohannes Chrysostomus, archiepi-
 scopus Constantinopolitanus, loquens de parvo filio qui dissipavit sub-
 stantiam suam stulte. In pace Dei. Amen».

Inc.: σκoγ̄ μεν γαρ (super lineam adiectum) ηιβεν σεμπγα
 παν εζιωκω ἡ τε μετμαρωμι ἡ τε φτ̄ «Omni quidem tempore
 decet nos praedicare amorem Dei in hominem»; des.: κε γεμαρωγτ
 ηχε φη εσηνογ θεν φραν ἡ πενοδ̄ ογορ πεννογτ̄ ογορ πενσω-
 τηρ ἡς π̄χc [φ]αι ετε εβoλ ζιτογτ̄ ... ερηπει μφιωτ̄ νεμαζ
 «benedictus qui venit in nomine Domini nostri et Dei nostri et Ser-
 vatoris nostri Iesu Christi, per quem... decet Patrem cum ipso» (P. G.
 59, col. 515, 'Αἰ μὲν, ἀδελφοί, τὴν τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπίαν - col. 522, Εὐλο-
 γημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου αὐτῷ ἡ δόξα... 'Αμήν). Foliorum 174-176
 resecti sunt margines externi cum levi textus iactura.

In summo mg. folii 163, manu posteriore: †μαρβ̄ ἡκγριακ̄η
 ἡ τε παόπη · νεμ̄ †μαρβ̄ ἡκγριακ̄η ἡ τε μεσoρ̄ «Dominica
 tertia paopi et dominica secunda mesōrē». Tum in mg., tum in textu,
 c̄ ante interrogationes; f. 171^v, leves ductus distinguunt paragraphum

10 (ff. 188-190^v) Sermo Severiani episcopi Gabalaeorum de paenitentia, sub titulo ΟΥΛΟΓΟΣ ΗΤΕ ΠΑΓΙΟΣ ΣΕΥΗΡΙΑΝΟΣ ΠΕΠΙ-
 σκοπος ΝΤΕ ΝΙΚΑΒΑΔΔΛΕΟΣ ΑΓΓΛΑΟΥΟΥ ΕΘΕ ΤΜΕΤΑΝΟΙΑ ΝΕΛ
 ΕΘΕ ΠΙΧΙΝΙ ΕΒΟΛ ΔΕΝ ΣΩΜΑ ΗΤΕ ΠΙ<ΡΩΜ> ΝΕΛ ΠΙΖΑΠ ΕΘΑ-
 ΥΩΠΙ ΗΚΙΩΜΗ ΝΕΛ ΝΙΡΕΦΕΡΝΟΒΙ ΔΕΝ ΟΥΖΙΡΗΝΗ ΝΤΕ ΦΤ ΔΜΗΗ
 « Sermo sancti Severiani, episcopi Gabalaeorum, quem protulit de paeni-
 tentia et de hominis exitu e corpore et de iudicio quod erit iustus et
 peccatoribus. In pace Dei. Amen ».

Sermonem, sine mutilum, edidit cum praefatione et versione gallica
 H. de Vis, *Homélies coptes de la Vaticane*, t. I, in *Coptica*, t. I, Hau-
 niae, 1922, pp. 198-204. Eiusdem scripturae, immo eiusdem codicis, sunt
 duo fragmenta Cahirensia 3^A, 3, quae, collata cum P. G. 60, coll. 767,
 768, edidit H. G. Evelyn White, *The Monasteries of the Wadi 'n Na-
 trān*, t. I, Neo Eboraci, 1926, pp. 178-180, cum praefatione (p. 178) ex
 qua colligere licet (v. infra) inter codicis f. 190^v et primum fragm. Cahir.
 unum folium desiderari.

In summo f. 188, manu posteriore: ΝΙΚΑΒΒΑΤΟΝ ΔΜΑΡΧ ΗΤΕ
 ΠΑΟΠΙ « Sabbato secundo paopi ».

Sermonem exscripsit R. Tuki in cod. Borg. copt. 118, ff. 211-215.

Codex eiusdem eet calligraphi atque eandem proreus praebet indolem palaeographi-
 cam ac cod. Vat. 68^s (cf. pp. 386, 387, dicta de cod. Vat. 58^s). Complectitur quaternio-
 nem Α (ff. 177-184) et sex ff. quaternionis Β (ff. 185-190); ff. 184^v et 185, fasciculorum
 notae pristinae Α et Β manu recentiore mutatae eunt in Β et Γ; foliorum notae cum mgg.
 resectae sunt praeterquam in ff. 184^v et 185 ubi notae pristinae ΒΒ et ΓΓ mutatae sunt,
 eadem manu posteriore, in ΒΒ et ΓΓ: ff. quidem 188-190 omni iam nota numerica
 coptica carent; at primum Cahirense fragmentum in eumma plagula recta notam eervavit
 quaternionis Β, manu posteriore pristinae effectam (cf. Evelyn White, p. 178, nota 1),
 non eceus ac nota Γ qua, ut dictum, incipit prius fasciculus Β. Summa ff. 184^v et
 185 decorat ornamentum inter inscriptiones ΙΩΕ ΠΩΕ et ΝΑΙ ΝΑΝ « miserere nostri ».
 Ornamentum tituli f. 188 atque textus linea initialie eadem sunt ac in f. 177. In summis
 angulis internie ff. 177 et 185, postea adiectae eunt minio fasciculorum notae ΒΒ, ΒΒ
 (vide cod. praeced.), et, atramento, ΓΓ, Γ.

11 (ff. 191-198^v) Saec. X in., ff. 8, linn. 33.

Martyrium s. Anatolii Persae, initio et sine mutilum.

Codicem ediderunt cum versione latina et praefatione I. Balestri et
 H. Hyvernat, *Acta martyrum*, t. I, in *Corpus scriptorum christianorum
 orientalium, Scriptores coptici*, textus, ser. III, t. I, Parisiis, 1907,
 pp. 21-33, versio, Parisiis, 1908, pp. 5, 24-29. Duo eiusdem codicis folia

amissa suppeditant fragmenta Lipsiensia, nempe cod. Tischendorf XXI ff. 1 et 2, quorum prius servavit codicis titulum leviter mutilum et initium. Titulus: $\text{†}\mu\alpha\rho\tau\upsilon\rho\iota\acute{\alpha}\ \acute{\eta}\tau\epsilon\ \pi\alpha\tau\epsilon\rho\iota\varsigma\ \mu\alpha\rho\tau\upsilon\rho\omicron\varsigma\ \acute{\eta}\tau\ \pi\epsilon\tau\epsilon\varsigma\ \tau\omicron\varsigma\ \pi\alpha\tau\epsilon\rho\iota\varsigma\ \acute{\alpha}\nu\alpha\tau\omicron\lambda\iota\omicron\varsigma\ \pi\iota\pi\epsilon\rho\epsilon\iota\varsigma\ \acute{\epsilon}\tau\alpha\varrho\chi\omicron\kappa\omicron\varsigma\ \acute{\epsilon}\beta\omicron\iota\ \acute{\eta}\sigma\omicron\upsilon\tau\grave{\alpha}\ \mu\pi\iota\acute{\alpha}\beta\omicron\tau\ \tau\omega\beta\iota\ \vartheta\epsilon\iota\eta\ \sigma\upsilon\gamma\gamma\rho\eta\eta\eta\ \acute{\eta}\tau\epsilon\ \Phi\text{†}\ \acute{\lambda}\mu\eta\eta$ « Martyrium sancti martyris Domini nostri Iesu Christi, sancti Anatol Persae, quod consummavit die undecimo mensis tōbi. In pace De Amen ». Initium: $\alpha\upsilon\omega\omega\pi\iota\ \lambda\epsilon\ \vartheta\epsilon\iota\eta\ \theta\epsilon\mu\epsilon\tau\omicron\upsilon\rho\omicron\ \acute{\eta}\delta\iota\omicron\kappa\lambda\eta\tau\iota\acute{\alpha}\ \eta\eta\sigma\omicron\upsilon\rho\omicron\ \eta\alpha\eta\omicron\mu\omicron\varsigma\ \varphi\alpha\iota\ \acute{\epsilon}\tau\alpha\varrho\chi\omega\ \acute{\eta}\sigma\omega\varrho\ \acute{\lambda}\phi\text{†}\ \acute{\epsilon}\tau\alpha\varrho\theta\epsilon\lambda\mu\omicron\varrho$ « Fu autem, regnante Diocletiano, rege impio qui dereliquit Deum qui eum condidit ».

In marginibus, passim: $\omega\upsilon\lambda$ « Usque » et $\omega\lambda\upsilon$ « Lege »; f. 197, initi paragraphi quae inc. $\acute{\omega}\ \beta\iota\acute{\alpha}$ (op. laud. textus, p. 31, lin. 4): $\kappa\iota$ « Pone »; ante interrogationes c vel ς ; alibi signa lectionis efficiunt lineolis variae indolis, praesertim lineola duplci in forma crucis, v lineola simplice inter duo puncta.

Codicem exscripsit R. Tuki in cod. Borg. copt. 116, ff. 245-254

Ductus directi stilo sioco carnis plagulis membranae impressi quaternae circiter incl dunt lineas, transversae vero, plumbo effecti, spatium definiunt marginibus servatum; sp tium partis scriptae est circiter mm. 270 × 170. Constat Martyrii fragmentum quate nione $\kappa\alpha$ cum paginarum uotis $\text{Ϡ}\xi$ — $\text{Ϡ}\beta$, secundum numeros pares appositae in plagul averis et secundum numerum imparem in summo angulo externo folii initialis; quate nionis nota occupat summum angulum internum in utraque fasciculi plagula extrom Eadem plagulae extremae in medio summo mg. exhibent crucem quinque (f. 191) v quattuor (f. 195^v) circulis atramento delineatam inter inscriptiones $\text{Ϡ}\ \zeta\ \varsigma$; medias quate nionis plagulas signat crux in imo mg. externo f. 194^v et in summo mg. externo f. 19 in aliis summis marginibus apparet crucula, lineolis effecta in plagulis averis et quattu punctis in plagulis rectis. Codicis textus, sicut et titulus mox laudati fragmenti Lipsiensis exaratus est venustissima scriptura unciali rotunda, notae marginales et inscription unciali oblonga. Minio exarata sunt pars sinistra litterae marginalis α et interpunctio signa \cdot quibus interdum atramento praemittitur duplex lineola directa vel addunt alia ut videtur manu, ductus curvi; accentus puncto efficiuntur. Pristiniae foliorum em merationi (1-8), notis ut dicunt arabicis appositae, de quibus vide cod. Vat. copt. 67 alia suffecta est (191-193) quam secuti sumus.

Fragmenti Lipsiensis titulum involvit, praeterquam ad mg. externum, ornamentu lineis inter se inneris exaratum, textus linea prima reliquas mensura excedit enim littera marginali communi.

In charta operculo anteriori averso agglutinata legitur elenchus operum quae i codice continentur, manu posteriore emendatus (ad. n. 1: *S. Cyri martyrium: Corrige* = 1 in Codice = *Martyr. Lacaronis*; ad n. 9, add.: *incompleta*) atque auctus notarum serie 1-1

cum titulo codicis decimi; in fine olenchi, pristina manu: *Cod. script. an. Christi 967*; in eleucho utraque Chrysostomi homilia (Vat. 68^a.) sub uno reconstitur titulo *S. Ioannis Chrysostom: Homiliæ duæ*. Codicis plagulae prima et ultima sigilla exhibent bibliothecae Apostolicae Vaticanae et bibliothecae Nationalis Parisiensis.

In dorso tegumenti, e corio rubro confecti, auro impressa sunt nota 68, trimontium et stellae gentis Albani, i. e. Clementis XI, necnon scutum Beuedicti Pamfili card. bibliothecarii.

69 (a I. S. Asseriani emptus 18). Membr., ff. 233, inm. 352 × 270.

Opéra hagiographica o variis codicibus, bohairice.

I (ff. 1-39^v) Saec. IX, ff. 39, linn. 35-37.

Vita Theodori, discipuli s. Pachomii, initio et fine mutila. Codicem ediderunt E. Amélineau, cum introductione et versione gallica, *Histoire de saint Pakhôme et de ses communautés*, in *Annales du Musée Guimet*, t. XVII, 1889, pp. I-CXII, 215-294, et Th. Lefort, *S. Pachomii vita, bohairice scripta*, in *Corpus scriptorum christianorum orientalium, Scriptores coptici*, textus, ser. III, t. VII, Parisiis, 1925, pp. 159-215, cum prooemio, pp. I-V, praemissis, pp. 155-158, eiusdem pristini codicis fragmentis Lipsiensis, cod. Tischendorf XXV, f. 3, et Neo Eboracensi Inv. n° 59 Musaei Metropolitani (H. G. Evelyn White, *The Monasteries of the Wadi n' Natrân*, t. I, Neo Eboraci, 1926, p. 142) additisque tabulis (pp. 225-250). Eiusdem argumenti fragmenta sahidica vide ap. E. Amélineau, op. laud., pp. 295-334, et *Monuments pour servir à l'histoire de l'Égypte chrétienne aux IVe, V^e, VIe et VIIe siècles*, in *Mémoires publiés par les membres de la Mission archéologique française au Caire*, t. IV, fasc. 2, Parisiis, 1895, pp. 521-606, necnon ap. Th. Lefort, *S. Pachomii vitae sahidice scriptae*, in *Corpus scriptorum christianorum orientalium, Scriptores coptici*, textus, ser. III, t. VIII, Parisiis, 1934, pp. 26-346.

Varias exhibet codex correctiones quas in notis memorat Lefort, op. laud., sicut et notas marginales varii calami $\omega\alpha$ «Usque» et $\omega\psi$ «Lege»; f. 8, in mg. externo: $\tau\alpha\mu\alpha$; f. 9, in mg. externo partim resecto: $\bar{\eta}$ et, infra, $\bar{\theta}$; f. 11^v, initio in mg. externo partim resecto, pristina manu: ⲓϥ ⲓϣ ⲓⲛ .

Codicem exscripsit R. Tuki in cod. Borg. copt. 115, ff. 146-193.

Codex non tantum eiusdem est calligraphi ac cod. Vat. 69^a, ubi de Vita Pachomii, sed uterque pars est unius eiusdemque codicis pristini de quo vide Lefort, op. laud., prooemium, p. III. Ductus directi, nunc plagulis carneis nunc plagulis pilosis stilo sicco impressi, singulas definiunt lineas quibus scriptura suspenditur; transversi vero, plumbo in singulis paginis effecti, spatium marginibus servatum; spatium partis scriptae est circiter

menti textibus graecie, vide C. Butler, *The Lausiac history of Palladius*, in *Texts and Studies*, t. VI, Cantabrigiae, 1898, pp. 119-128, 148-15.

In marginibus, paseim: $\omega(\psi)$ « Lege », $\psi(\alpha)$ « Usque » (f. 73^v: $\psi(\alpha)$) et c ante interrogationes; f. 69, in mg. externo, crux init. sectionis. Emendationes nonnullae occurrunt in textu.

Codicem exercepit R. Tuki in cod. Borg. copt. 115, ff. 16-31, nonnullae eervavit quae e codice postea exciderunt.

Codex eiusdem est amanuensis Khaš ac cod. Vat. copt. 58^a (vide p. 386) eandemq. praebet indolem palaeographicam; attamen, ductus directi plagulis carnis impressi bin. definiunt scripturae lineas. Complectitur quaternionem $\bar{\kappa}$ (ff. 67-74, pp. 17^v - 18^v sic, p. 78), quaternionem $\bar{\nu}$ (ff. 75-82, pp. 27^v - 28^v) et bifolium (ff. 83, 84, notis destitit. Summas plagulas extremas quaternionum decorant ornamenta, lineis inter se innedelineata, inter inscriptiones $\mu\alpha\iota\ \mu\alpha\kappa$ « miserere nostri » in paginis rectis et $\mu\omega\ \mu\psi$ in paginis aversis; medias fasciculorum paginas signat crux minio picta, in summo angulo externo plagulae aversae et in imo mg. externo plagulae rectae. In nonnullis plagulacarnis, litteras semi deletas manus posterior atramento obdixit. Textus concluditur dupli linea lineolis flexuosis et punctis effecta.

5 (ff. 85-102^v) An. 933 (= an. Mart. 649, cf. f. 102^v), ff. 18, linn. 33.

Encomium Ananiae, Azariae et Micael, Cyrillo Alexandrino adscriptum, folio initiali mutilum; lacerum est f. 87 cui quadam textus iactura quam, in plagula aversa novae membranae, manu recens partim supplere tentavit.

Codicis, qui eundem fere exhibet textum ac cod. Vat. copt. 62 varias lectiones edidit H. de Vis, *Homélies coptes de la Vaticane*, t. II, i *Coptica*, t. V, Hauniae, 1929, pp. 160-202, cum praefatione pp. 158, 16 (inter varias lectiones om. de Vis, p. 162: $\epsilon\psi\kappa\tau\eta\pi\iota\omicron\iota\omicron\iota$, f. 85 ca. med pro $\mu\alpha\pi\tau\tau\eta\pi\iota\omicron\iota$, cod. Vat. 62^a, f. 167^v, lin. 2).

In folii 89 mg. externo: $\psi\alpha$ « Usque » inverse adiectum. Paucae correctiones occurrunt in textu.

Codex eiusdem est calligraphi eandemque praebet indolem palaeographicam ac cod. Vat. copt. 62^a (vide p. 443). Complectitur ff. 6 quaternionis $\bar{\kappa}$ cuius folium primum est deperditum, folium autem quartum, cuius remanet vestigium, absque textus iactura (c. cod. Vat. 62^a) resectum est (paginae signantur $\bar{\kappa}$ - 18, ff. 85^v-89^v, 17^v, minio, f. 90^v), quaternionem $\bar{\nu}$ (ff. 91-98, pp. 17^v - 28^v) et binionem $\bar{\nu}$ (ff. 99-102, pp. 27^v - 28^v). In summis plagulis extremis fasciculorum, crux apparat minio exarata, additis punctis nigris in ff. 98^v et 99^v; inscriptiones sunt $\mu\omega\ \mu\psi$ in paginis aversis et $\mu\omega\ \mu\psi$ in paginis rectis; ductus rubi ad medios fasciculos distinguendos adiecti sunt in angulis externis summis et imi ff. 87 et 95, atque in summo f. 99^v et imo f. 100, ubi non medias sed secundam et ter

tiam binionis plagulas signant. Initia sectionum maiorum decorant ornamenta in forma ranorum, nunc minio exarata, nunc variis obducta pigmentis. Tituli singulorum portentorum scripti sunt minio; divisiones concludit linea ductibus et punctis constans communiter rubri coloris. Vocem coarctatam ϣⲥ superat lineola curva. In summo f. 102^v, vestigia ornamenti, in forma ramorum et florum, folii initialis alterius codicis cui quondam adhaeserit.

F. 102, subscriptiones amanuensis: unciali oblonga, ϣⲥⲙⲟⲩ ⲙⲡⲓⲧ ⲛⲁⲗⲟⲩⲛ ⲛⲁⲧⲓⲟⲩ(c) · ἈΝΑΝΙΑC · ἈΖΑΡΙΑC · | ἈΜCΑΝΔ · ϣⲱⲡⲓ ⲛⲉⲙ ⲛⲉⲛΔⲁⲟC ⲧⲏⲣⲟⲩ ἈΜⲛⲏ « Benedictio trium puerorum sanctorum Ananiae, Azariae, Misael, sit cum populo nostro uniuerso. Amen »; unciali oblonga, minio exarata, ⲛⲟⲥ ⲙⲁ ⲛⲓⲥⲉⲙⲛⲓ ⲛⲁⲑⲛⲟⲗⲓ Ἀⲛⲉⲕⲃⲱⲕ ϣⲁⲛΔ Ἀⲙⲕⲁⲣⲓ | ⲛⲱⲙⲓ ἈⲛⲓⲕⲟCⲙⲏⲧ Ἀⲙⲛⲏ ⲛⲟⲥ ⲉⲥⲉⲱⲱⲡⲓ « Domine, da constantiam sine peccato seruo tino Khaël Makari, filio Kosmêt. Amen, Domine, fiat ». F. 102^v (vide H. Hyvernat, *Album*, tab. XXIV), nota donationis, unciali oblonga, manu calligraphi: ϣⲥ ⲉⲛ ⲡⲣⲁⲛ Ἀⲙⲡⲓⲱⲧ ⲛⲉⲙ ⲛⲱⲙⲓ ⲛⲉⲙ ⲛⲓⲛΔ ἑⲟⲩⲱⲃ ⲧⲡⲁⲛⲁⲧ(Δ) ⲛⲓⲧⲣⲓⲁC ⲉⲥⲉⲛ ⲟⲩⲙⲉⲛⲟⲩⲧ ⲛⲟⲩⲱⲧ ⲡⲁⲓ ⲅⲁⲣ ⲛⲉ ⲛⲉⲛⲛⲟⲩⲧ Ἀⲛⲟⲛ | ⲉⲁ ⲛⲓϣⲣⲏCⲧⲓⲁⲛⲟC ⲧⲉⲛⲟⲩⲱⲩⲧ ἄⲙⲟⲩ ⲧⲉⲛⲧ ⲱⲟⲩ ⲛⲁⲟ | Ἀⲟⲩⲱⲡⲓ ⲛⲓⲥⲉ ⲛⲱⲙⲉⲣⲡⲉⲣⲡⲉⲛⲓ Ἀⲛⲁⲓⲱⲙ ἄⲱⲱ ἑⲃⲟⲗ ϣⲓⲧⲉⲛ ⲛⲉⲛⲧⲣⲓⲁC ἈⲙⲕⲁⲣⲓⲟC ἰⲱⲱⲧ ϣⲁⲛΔ ⲛⲉⲙ Ἀⲛⲓⲛⲣⲁⲓⲟ ⲛⲉⲙ ⲛⲱⲟⲓ ⲛⲉⲟⲩⲛ ⲛⲉⲟⲩⲱⲙⲓ ⲛⲓⲕⲁⲣⲓⲕⲟ(ⲛ) ϣⲓⲛⲓⲕ(ⲟⲛ) ⲉⲩCⲟⲛ ⲛⲉⲛⲱⲙⲓ Ἀⲛⲓⲛⲓⲕ(ⲟⲛ) ἈⲛⲓⲉⲟⲡⲟⲣⲟC Ἀⲙⲟⲛⲁϣⲟ(c) | ⲛⲁⲓⲱⲧ Ἀⲙⲕⲁⲣⲓ ⲛⲓⲟⲩⲟⲩⲱ ⲛⲓⲙⲟⲛⲁϣⲟ(c) ἡⲧⲉ ⲡⲣⲟⲛⲟC Ἀⲛⲉⲛⲱⲧ Ἀⲃⲃⲁ | Ἀⲙⲕⲁⲣⲓ ἡⲧⲉ ϣⲓⲟⲩⲧ ἑⲁⲩⲱⲃⲓⲟⲩ ἑⲃⲟⲗ ⲉⲛ ⲛⲓⲉⲓⲕⲓ Ἀⲙⲛⲓ Ἀⲩⲧⲏⲟⲩ ἑⲃⲟⲩⲛ ἑⲧⲕⲁⲟⲗⲓⲕⲏ ⲛⲉⲕⲕⲗ(ⲛCⲓⲁ) ἡⲧⲉ ⲛⲉⲛⲱⲧ ἡⲗⲓⲕⲉⲟC ⲛⲓⲛⲓⲱⲧ | Ἀⲃⲃⲁ Ἀⲙⲕⲁⲣⲓ ἡⲧⲉ ϣⲓⲟⲩⲧ ἑⲉⲣⲡⲉⲣⲡⲉⲛⲓ ⲛⲱⲟⲩ ⲛⲉⲙ ⲛⲟⲩⲱⲧ ἑⲧⲁⲩⲱⲧⲱⲟⲩ ⲉⲡⲓⲕⲟCⲙⲟC ⲧⲉⲛⲧⲉⲟ ⲉⲟⲩⲛ ⲛⲓⲉⲛ ⲉⲟⲩⲱⲙⲱ ϣⲉⲛⲡⲁⲓⲱⲙ ἱⲉ ⲛⲓ ⲉⲟⲩⲱⲧⲉⲙ ἑⲣⲟⲩ ἡⲥⲉⲟC ϣⲉ ἑⲣⲉ ⲛⲟⲥ Ἀⲣⲓⲛⲉⲟⲩⲁⲓ ἡⲛⲓⲱⲧ ⲛⲉⲙⲱⲟⲩ ⲉⲛ ⲡⲁⲓⲉⲛⲉⲣ ϣⲁⲩⲱⲁⲛCⲓⲛⲓ ἑⲃⲟⲗ | ⲉⲛ ⲛⲁⲓⲕⲟCⲙⲟC ⲛⲉⲡⲉⲣⲗⲏⲟⲩ ἡⲥⲉⲟC ϣⲉ ἑⲣⲉ ⲛⲟⲥ ⲧ Ἀⲛⲟⲛ | ⲛⲱⲟⲩ ⲉⲛ ⲛⲓⲛⲁⲣⲁⲗⲓⲟC ἡⲧⲉ ⲛⲟⲩⲛⲟⲩ ἡⲧⲉ ⲛⲟⲥ ⲧ ⲕⲗⲛⲣⲟⲓⲛⲟⲙⲓⲁ ⲛⲱⲟⲩ ⲉⲛ ⲑⲙⲉⲧⲟⲩⲣⲟ ἡⲛⲓⲡⲏⲟⲩ ἡⲥⲉⲥⲉⲗⲁ Ἀⲛⲟⲩⲣⲁⲛ ϣⲓ | ⲛⲱⲙ Ἀⲛⲱⲛⲉⲗ ⲛⲉⲙ ⲛⲓ ἑⲟⲩⲱⲃ ⲧⲏⲣⲟⲩ Ἀⲙⲛⲏ ⲡⲓ ⲉⲟⲩⲱⲟC ϣⲉ | Ἀⲙⲛⲏ ⲉⲣⲉⲃⲓ ϣⲱⲟⲩ ⲕⲁⲧⲁ ⲡⲁⲓⲙⲟⲩ Ἀⲙⲛⲏ ϣⲓ Ἀⲙⲛⲏ | ϣⲥ ⲛⲟⲥ ⲙⲁ ⲉⲙⲧⲟⲛ ἡⲧⲡⲱϣⲏ Ἀⲛⲓⲉⲗ(Δ)ϣ(ⲓⲥⲧⲟC) ϣⲁⲛΔ Ἀⲙⲕⲁⲣⲓ ⲛⲱⲙⲓ ἈⲛⲓⲕⲟCⲙⲏⲧ Ἀⲙⲛⲏ | deinde, litteris graecis minutis: ⲉⲱⲱ ⲉⲩⲣ/ Ἀⲉⲛⲓⲓ Ἀⲩⲱⲛ(ⲛ) ⲙⲁⲣⲧ ϣⲙⲉⲟ Ἀⲩⲣ ⲟⲩ ⲕⲩⲕⲗ Ἀⲩ « In nomine Patris et Filii et Spiritus sancti, sanctissimae Trinitatis in una deitate: hic enim est Deus noster; nos, Christiani, ipsum adoramus, ipsum glorificamus. Factum est memoriale huius libri lectionis per ter beatum patrem nostrum Khaël, cum Mēnraio et Pīsoi, fratre eius, filiis eius secundum carnem simul ac secundum spiritum, qui (omnes) sunt filii spirituales theophori monachi patris Makari Sōsou, monachi monasterii patris nostri abba Macarii Scetensis. Effecerunt illud (memoriale) laboribus veris dederuntque illud ecclesias catholicas patris nostri iusti magni abba Macarii Scetensis in memoriam eorum et patrum ipsorum qui ipso mundo genuerunt. Rogamus omnes qui lecturi sunt in hoc libro vel qui audituri sunt illum ut dicant: ' Dominus faciat magnam snam misericordiam cum ipsis in hoc mundo ' ; et, cum exierint ex hoc mundo vano, ut dicant: ' Dominus det requiem eis in paradiso incunditatis; Dominus det ipsis haereditatem in regno caelorum; scribatur nomen eorum in Libro vitae cum omnibus sanctis. Amen '. Qui dicit ' Amen ', accipiet quoque secundum hanc benedictionem. Amen et amen. — Domine, da pacem animae minimi Khaël Makari, filii Kosmêt. Amen. — Ego scripsi mense epēp, die decimo, (epochae) sanctorum Martyrum 649 (= an. D. 933), hora nona, cyclo quadragesimo tertio (cf. Arn. van Lantschoot, *Recueil*

des colophons des manuscrits chrétiens d'Égypte, t. I, fasc. 2, Lovanii, 1929, pp. 8, 9). In ima plagula, duae notae lectorum: ⲉⲩⲥ ⲁⲣⲓⲫⲙⲉⲛⲓ ⲡⲓⲉⲗⲁⲭⲥ(ⲓⲥⲥⲟⲥ) ⲡⲁⲡⲁ ⲡⲁⲙⲉ
ⲛⲓⲟⲩⲥ) ⲡⲁⲡⲁ ⲗⲁⲛⲓⲛⲗ ⲛⲓⲟⲩⲥ) ⲁ ⲙⲟⲩⲛ | ⲉⲣⲟⲥ ⲁⲩⲥ ⲡⲛⲥ ⲡⲉⲛⲁⲗⲁⲛⲓⲟⲩⲥ) ⲡⲟⲩⲧ
ⲟⲩⲩⲟⲩ ⲉⲣⲟⲩⲟⲩⲧⲉⲛⲭⲛ | ⲧⲉⲣⲟⲩⲧⲁⲟⲩ ⲗⲉⲛ ⲕⲉⲛⲟⲩ « Memento minimi ara Paṭai
filii ara Daniel, filii ara (A)moun, ut Christus, Deus noster verus, disponat miseror
diam animabus eorum eosque reclinare faciat in sinu »; ⲉⲩⲥ ⲁⲣⲓⲫⲙⲉⲛⲓ ⲡⲓⲧⲁⲗⲉⲛⲟⲩⲥ
ⲡⲉⲣⲉⲣⲓⲛⲟⲩⲓ ⲓⲱⲁⲛⲛⲓⲟⲩ ⲛⲥ ⲉⲛⲟⲗⲁⲩⲟⲩⲥ) ⲕⲟⲩⲩⲁⲣ | ⲉⲛⲁ ⲧⲉ ⲫⲣⲧ ⲧ ⲙⲟⲩⲛ ⲧⲁⲭⲟⲩⲓ
ⲫⲛⲭⲭⲛⲓ ⲁⲙⲓⲛ | ⲫⲣⲧ ⲫⲣⲧ « Memento miseri peccatoris Iohannis, filii Theodori Kokiar, »
Deus det requiem pauperi animae meae. Amen. (Epocha) Martyrum 709 (= an. D. 992-993).

6 (ff. 103-129^v) Saec. X med., ff. 27, linn. 32-34.

Sermo de tribus puerie, Anania, Azaria, Misael, et de Daniel, Babylonem in exilium ductie, necnon de oecomenia Incarnationis atque Redemptionis, initio mutilus.

Codicem, cum praefatione et versione gallica, edidit H. de Vie, *Homélies coptes de la Vaticane*, t. II, in *Coptica*, t. V, Hauniae, 1929, pp. 60-120. De fragmentis Hiepanicie (quae nunc latent), Lipsiensibus cod. Tiechendorf XXVII, ff. 5 et 6, Cahirensibus 18, 18^{44d}, quae aliam eiusdem homiliae recensionem praebent, vide H. G. Evelyn White, *The Monasteries of the Wadi 'n Natrun*, t. I, Neo Eboraci, 1926, p. 73; H. de Vis, op. laud., p. 63.

Textum varia comitantur signa lectionis: ⲕⲟⲩ « Lege », ⲩⲱⲁ « Ueque », in mss. paucim et f. 121^v in fine paragraphi; ⲥ ad interrogationem; cruculae initio quarundam paragraphorum atque, in ipso textu, quaedam lineolae ab interpunctionis signis distinctae. Nonnullas praebet textus emendationes, praesertim in ff. 121^v et 122.

Codicem exscripsit R. Tuki in cod. Borg. copt. 115, ff. 220-246^v.

Eiusdem amanuensis est codex eiusdemque palaeographicae indolis ac codices Vaticani coptici 67^a et 69^a (vide p. 495). Complectitur septem ff. ultima quaternionis ⲁ (ff. 103-109, pp. 106^v, 107^v, signatis ⲁⲩ, ⲁⲩ, pro ⲓ, ⲁⲩ), quaterniones Ⲃ, ⲣ (ff. 110-125, pp. 112^v - 115^v; desideratur nota ⲕⲛ in f. 115^v) et binionem ⲩ (ff. 126-129, pp. 126^v (sic) - 127^v), iterata nota ⲛ in f. 127^v). Inscriptiones in summis fasciculorum plagulis extremis leguntur: ⲫⲣ ⲩⲱⲁ in plagulis aversis et ⲛⲥ ⲁⲩ in plagulis rectis. Textus concluditur triplici linea punctis et ductibus flexuosis effecta signisque > et < inclusis. In summo angulo interno ff. 110, 118, 126, manus posterior fasciculorum posuit notas ⲛ - ⲓ.

7 (ff. 130-233^v) Saec. IX, ff. 104, linn. 34-37.

Vita e. Pachomii, initio et fine varietate insuper foliis mutila. Foliorum 136, 142, 144-156, 158, 159, 165, 169, 171-175, 177-182, 191, 193-195, 206, 207, 215 resecti eunt mss. externi cum partiali paginarum enumeratione copticae levique textus iactura.

Codicem ediderunt E. Amélineau, cum introductione et versione gallica, *Histoire de saint Pakhôme et de ses communautés, in Annales du Musée Guimet*, t. XVII, 1889, pp. I-CXII, 1-214, et Th. Lefort, *S. Pachomii vita bohairice scripta*, in *Corpus scriptorum christianorum orientalium, Scriptores coptici*, textus, ser. III, t. VII, Parisiis, 1925, pp. 1-154, cum praefatione, pp. I-V, additis, pp. 154, 155, eiusdem pristini codicis fragmento Lipsiensi, cod. Tischendorf XXIV, f. 35. Eiusdem argumenti fragmenta sahidica ediderunt E. Amélineau, op. laud., pp. 295-335 (vide Vat. 69¹); *Monuments pour servir à l'histoire de l'Égypte chrétienne aux IVe, V^e, VIe et VIIe siècles*, in *Mémoires publiés par les membres de la Mission archéologique française au Caire*, t. IV, fasc. 2, Parisiis, 1895, pp. 521-606, 609-611, et Th. Lefort, *S. Pachomii vitae sahidice scriptae*, in *Corpus scriptorum christianorum orientalium, Scriptores coptici*, textus, ser. III, t. VIII, Parisiis, 1934, pp. 1-350; cf. etiam *Bibliotheca hagiographica orientalis*, Bruxellis, 1910, pp. 180-182, et W. E. Crum, *Theological texts from coptic papyri*, in *Ancient Egypt, Oxford*, semit. ser., t. XII, Oxonii, 1913, pp. 171-193.

De variae manus emendationibus atque notis marginalibus, vide Lefort, op. laud., passim.

Codicem exscripsit R. Tuki in cod. Borg. copt. 115, ff. 36-183.

Codex eiusdem est scripturae ac cod. Vat. 69¹ estque cum ipso pars eiusdem codicis pristini. Complectitur ff. sex quaternionis ζ, cuius desiderantur ff. primum et ultimum (ff. 130-135, pp. <ϣϣ> - ϣϣ), ff. sex quaternionis η, duobus ultimis foliis mutili (ff. 136-141, pp. ϣϣ - ϣϣ), trinionem θ (ff. 142-147, pp. ϣϣ - ϣϣ), quaternionem ι (ff. 148-155, pp. ϣϣ - ϣϣ), septem ff. prima quaternionis ια (ff. 156-162, pp. ϣϣ - ϣϣ), septem ff. ultima quaternionis ιβ (ff. 163-169, pp. <ϣϣ> - ϣϣ) et quaterniones ιγ - κ (ff. 170-233, pp. ϣϣ - ϣϣ); paginarum notae resectae signantur apud Lefort, op. laud. De codicis indole palaeographica, inscriptionibus, ornamentis, interpunctione, vide dicta de cod. Vat. 69¹. De nonnullis locis in quibus membrana papyri fragmentis est resecta, vide Lefort, op. laud., p. IV.

Pristina foliorum enumeratio, notia ut dicunt arabicis scripta, ob praetermissam notam in f. 190 exinde fit mendosa; huic suffecta est in imis ff. alia enumeratio quam secuti sumus.

In plagula aversa secundi e foliis initio codicis oustodiae modo adiectis: *Ass. 13. nov. 68* et paulo infra: *LXXIX*; in utraque codicis plagula extrema, sigilla bibliothecae Apostolicae Vaticanae et bibliothecae Nationalis Parisiensis.

In dorso tegumenti, e corio rubro confecti, auro impressa sunt nota 69, triontium et stellae familiae Albani, i. e. Clementis XI, necnon solum Benedicti Familii card. bibliothecarii.

70. An. 1684 (= an. Mart. 1400, cf. f. 126), chart., mm. 304 × 195, ff. 126, lin. :

Scala continens grammaticae dialecti bohairicae et vocabularium bohairicum arabicum. De scalis vide A. Mallon, *Une école de savaⁿ égyptiens au Moyen-âge*, in *Mélanges de la Faculté orientale de l'Université Saint-Joseph*, Beryti, t. I (1906), pp. 109-131, t. II (1907), pp. 213-26; p. 111, apte distinguit vocis « scalae » seneum especificum « vocabularium » ab eiusdem eensu generico quo designantur codices ampliori complectentes non tantum vocabularia verum etiam sectiones grammaticales dictae « praefationes ».

1 (ff. 2-12^v) Grammatica Iohannie as-Samannūdi, prae-misee **قَرْنُ مَعْنَى** « In nomine Dei » et titulo **دَمَةُ السَّمْعِ المَعْرُوفِ** « Praefatio ecalae dictae as-Samannūdi ». Praefationem edid cum versione latina Athanasius Kircher, *Lingua Aegyptiaca restituta* Romae, 1643, ff. 2-20, iuxta codicem Vat. copt. 71. Diecrepantiae quae praebet codex duplici oriuntur ex causa quum nec ipsi codices plac consentiant nec editionis auctor codici 71 exscribendo et typis mandando debitam curam impendat. Huius praefationis capita de formatione nominum et verborum (ff. 2^v-6), de imperativo (f. 6), de formatione prohibitionis et negationis (f. 6^v), iuxta tenorem codicis Montiepeesular 199 edidit cum versione gallica et notis E. Dulaurier, *Catalogue général des manuscrits des bibliothèques publiques des départements*, t. I, Parisiis 1849, pp. 718-739; descriptionem codicis laudati vide ibid., pp. 360-364. De Iohanne as-Samannūdi cf. A. Mallon, op. laud., pp. 117-121; grammaticam dialecti sahidicae eiusdem Iohanne vide in cod. Vat. copt. 72 F. 12^v, col. a, in fine: **كَلِمَةُ مَقْدَمَةِ الْاَبِ السَّمْنُودِيِّ بِسْمِ اللَّهِ الرَّبِّ اَمِينِ** « Abse-luta est praefatio patris as-Samannūdi. In pace Domini. Amen ».

2 (ff. 12^v-20^v) Grammatica auctore Ibn Kātib Qaiṣar praemissis **بِسْمِ اللَّهِ الْوَاحِدِ الْقُدُّوسِ** « In nomine Dei unici, sancti » et titulo **مَقْدَمَةُ ابْنِ كَاتِبٍ قَيْسَرٍ** « Praefatio (auctore) Ibn Kātib Qaiṣar ». Grammaticam cum versione latina edidit A. Kircher, op. laud., f. 20^v - p. (sic 37, iuxta codicem Vat. copt. 71, cum discrepantiis de quibus supra cf. etiam A. Mallon, op. laud., pp. 125, 126. Omittunt Kircher, p. 36 lin. 9, et codex Vat. copt. 71, f. 17^v, lin. 5 a. fin., ea quae leguntur in codice, f. 20, col. b, lin. 3 a. fin.: **ΕΤΑΙΡΟΧΩΡΟΥ ΤΗΝΩΣ ΕΡΜΟΥ** « Quum vidit Iesum ambulautem » - f. 20^v, col. b, lin. 2: **مَثَلُ ذَلِكَ** « exempla huius », quaeque continent exempla sectionis de locutione conditionis (**الْجُمْلَةُ الْحَالِيَّةُ**), sectionem de locutione definiente (**الْجُمْلَةُ التَّعْيِينُ**) et

4 (ff. 28-37) Grammatica auctore Al-Wağīh al-Qalyūbi: cf. A. Mallon, op. laud., pp. 126-129. Praemittuntur: الله الرؤوف الرحيم « In nomine Dei clementis, misericordis » et titulus بحسب القليوبي عنى الله « Praefatio notata 'Sufficientia' auctore Al-Wağīh al-Qalyūbi, Deus ei veniam concedat ». ¹ (f. 28^{r-v}) Introducta hanc praefationis partem edidit cum versione gallica A. Mallon, op. laud. pp. 127, 128, iuxta tenorem codicis copt. 53, f. 12^v, bibliotheca Nationalis Parisiensis; ² (ff. 28^v-33) باب الاسم « Caput de nomine », in Int: « فمن علامات الاسم في القبطى دخول الة التعريف عليه وهى **ⲡⲓ** في المفرد المذكور indicia nominis in lingua coptica est accessus articuli ad nomen estq: **ⲡⲓ** pro singulari masculino »; des.: **ⲙⲓⲁⲣⲉⲥⲁⲱⲧⲧⲡⲓ ⲉⲡⲉⲣⲁⲓⲁⲓ** « non, coniuncta sit viro suo » (de articulo, de subiecto, attributo, de qualitativo, de determinatione, de nomine actionis, « coniunctione, de pronomibus personalibus, demonstrativis et relativi, de interrogativis, de annexione, de nominibus temporis, loci et exceptionis); ³ (ff. 33-35) باب الفعل « Caput de verbo », inc.: هو ثلثة اقسام ماضى « Tres habet partes, perfectum, qualitativum, imperfectum, secundum temporum distributionem Indicium perfecti in lingua coptica est **ⲁ** »; des.: **ⲏⲕⲁⲥⲉⲛⲏⲟⲩⲩ ⲉⲛⲏⲟⲩ** « post vos; **ⲉⲛⲏⲟⲩ** significante pronomen secundae personae pluralis » (de perfecto, de qualitativo, de imperfecto, de imperativo, de pronomibus affixis); ⁴ (ff. 35-37) باب الحروف « Caput de particulis », inc.: لحرف ينقسم الى اقسام كثيرة وينقسم اولا الى قديمين منها ما يتعلق « Particula distribuitur in sectiones multas; dividitur primo in duas partes: particulas quae applicantur nominibus et eas quae verbum circumdant »; des.: **ⲁⲕⲉⲛⲉⲛⲉⲛⲉⲛⲧⲩⲩ ⲏⲕⲉ ⲡⲟⲧⲩⲩ ⲡⲉⲣⲁⲓⲁⲥ** « misertus est Dominus populi sui; at non dicitur: « ترااف شعبه » (de variis particulis cum regulis propriis). F. 37, in fine textus: نمت المقدمة الموسومة (sic) بالكفاية تصنيف « Desinit praefatio notata 'Sufficientia', opus magistri principis, magistri docti, excellentis, Al-Wağīh al-Qalyūbi; Deo virtus semper ».

5 (ff. 37-60) Grammatica auctore At-Tīqat ibn ad-Du-hairi; cf. A. Mallon, op. laud., pp. 129-131. Praemittuntur: بسم الاله « In nomine Dei unici, solius, viventis, aeterni »;

« Praefatio Ibn ad-Duhairi; Deus requiescere faciat animam eius »; هذه المقدمة التي وضعها الشيخ الاجل الثقة ابن الدهيري « Haec est praefatio quam composuit princeps eximius At-Tiqat ibn ad-Duhairi ». ¹ (ff. 37-38) Introductio, inc.: قال الحمد لله العظيم المثل القديم الازلي « Dixit: Gloria Deo potenti, excelso, aeterno, sempiterno »; des.: وما سوى « et reliqua indicia; et distribuimus hoc in portas »; introductionem magna ex parte (f. 37^v, col. a, lin. 3 a. fin.-f. 38, col. b, lin. 1) cum versione gallica edidit A. Mallon, op. laud., pp. 130, 131, iuxta codicem copt. 53 bibliothecae Nationalis Parisiensis; ² (ff. 38-52) de nomine, absque titulo universalis; haec praefationis pars, rerum copia et momento praestans, enucleatius venit tractanda: ³ (ff. 38-45^v) باب « Caput de determinatione et indeterminatione in masculino (genere) et feminino », inc.: وعدة المعارف خمس اولها اسما الاعلام « Et numerus determinationum est quinque; prima earum: nomina propria »; des.: $\text{ⲙⲏ ⲉⲧⲁⲗⲁ ⲁⲛ ⲉⲧⲟⲩⲧⲁ ⲉⲃⲟⲩⲁⲛ ⲉⲃⲟⲩⲁ}$ « Nonne duo passeris (asse) veneunt? (Matth. 10, 29) » (de nominibus propriis, de demonstrativis, de annexione, de articulo, de pronomibus, de pronomibus temporis et loci, de pronomibus relativis, de interrogativis); ⁴ (ff. 45^v-47) باب التثنية { في } والجمع « Caput de duali et plurali », inc.: « Dualis in lingua coptica occurrit in pronomibus ad instar pluralis; nulla distinctio inter utrumque »; des.: ⲛⲓⲣⲓⲁⲛⲓ ⲛⲓⲁⲓ « mulieres » لا مفرد له « non habet singularem »; ⁵ (f. 47^v) باب المتداء والغير « Caput de subiecto et attributo », inc.: « Subiectum est id quod indpendens est a linguae dictionibus aliam (dictionem) regentibus »; des.: « et est ⲁ quae (littera) notat perfectum »; ⁶ (ff. 47^v-48^v) باب الجمله المتتملة على الفاعل والمفعول سوى ان كان الفعل « Caput de sententia subiectum et attributum continente, verbo sive reticito sive espresso », inc.: اعلم ان اصل الترتيب ان يكون « Scito dispositionis principium esse ut subiectum antecedit verbum et attributum »; des.: $\text{ⲁⲩⲩⲁⲩⲁⲛ ⲉⲃⲟⲩⲁ ⲁⲩⲩⲁⲩⲁⲛ ⲛⲓⲣⲓⲁⲛⲓ}$ « dispersit, dedit pauperibus (Ps. 111, 9) »; ⁷ (ff. 48^v-49^v) باب التداء « Caput de vocativo », inc.: اعلم ان التداء اربعة حروف « Scito vocativum quattuor

habere particulas; inter grammaticos convenit tres esse, scilicet $\overline{\pi\alpha}$ « $\pi\alpha$ »; des.: $\chi\epsilon \alpha\phi\iota\rho\iota \eta\eta\iota \eta\zeta\alpha\eta\mu\epsilon\tau\eta\eta\iota\psi\tau \dot{\iota}\chi\epsilon \phi\eta \epsilon\tau\chi\omicron\rho$ بى القوى عظام «fecit inibi magna qui potens est (Luc. 1, 49)»; ⁴ (ff. 49) « $\pi\alpha$ » باب النسب «Caput de relatione», inc.: القليوبى مثل السنودى والقليوبى « $\pi\alpha$ » باب النسب «Grammatici, ut as-Saniani al-Qalyūbi et Ibn Kātib Qaiṣar, consentiunt in dicendo relationem et tuor habere dictiones regentes»; des.: $\pi\iota\varsigma\omega\mu\mu\alpha$ (= $\pi\alpha\varsigma\omega\mu\mu\alpha$) بى «corpus meum», $\pi\alpha\pi\eta\alpha$ روى «spiritus meus»; ⁵ (f. 51^v) « $\pi\alpha$ » باب الاندفاع «Caput de contractione», inc.: ان اذا اجتمعت غمان « $\pi\alpha$ » باب الاندفاع «Scito contractionem esse ex condicione; quodsi du coeunt, primum enuntiatur $\pi\alpha$ »; des.: «baec dicere omisimus in hac nostra tractatione»; ⁶ (ff. 51^v, 52) القليوبى فى ذلك بكلام لا حاصل «Caput de nomine actionis», inc.: المصدر «Caput de nomine actionis», inc.: «Hac de re emittit (lege prob. تحدث) al-Qalyūbi utilitate carentia; eam (portam) dividit in duas dictiones regentes»: $\theta\epsilon\eta\omicron\varsigma \omicron\upsilon\mu\omicron\varsigma \eta\eta\alpha\mu\omicron\varsigma$ موتا يموت «morte morietur»; ⁷ (ff. 52) « $\pi\alpha$ » باب الفعل «Caput de verbo», inc.: « $\pi\alpha$ » باب الفعل « $\pi\alpha$ » وحال «المضارع وهو المستقبل منها ثلثة الماضى وحال والمستقبل بعدد الازمنة» $\pi\alpha$ dividitur in quattuor sectiones: perfectum, imperativum, qualitativum imperfectum, pro temporum numero (verba inter $\pi\alpha$, in e omissa, suppleta sunt ex cod. Vat. copt. 71, f. 41^v); des.: الضائر «et omnia nomina quae antea interpretati sumus hunc modum sequuntur separantur, et ita laudatur in Evangelio glorioso» (de perfectum, qualitativo, de imperfecto, de imperativo, de pronominibus af $\pi\alpha$ (ff. 55^v-59^v) « $\pi\alpha$ » باب الحرف «Caput de particula», inc.: الشيخ الرئيس بن «Princeps Ibn Kātib Qaiṣar luculenter rem proponit; eam selegimus tan fundamentum cui hic noster liber inniteretur»; des.: $\epsilon\eta\epsilon\eta\epsilon\eta$ « $\pi\alpha$ » ف. وه تمت «quamdium cum illis est (Matth. 9, 15)» ما دام هو معهم «desinit particula et cum illa absoluntur portae» (ff. 59^v, 60) « $\pi\alpha$ » بن كاتيب قيصر فصول اخر «Meminit Ibn Kātib Qaiṣar aliarum sectionum»; des.: $\omicron\upsilon\upsilon\eta\eta\eta\eta$ « $\pi\alpha$ »

INTER « شبكة مملوءة سمكا » rete piscibus refertum (cf. Joh. 21, 11); in fine: « وهذا ما وجدنا في النسخة في مقدمة بن الدهيري والله المجد دائما ابدا سرمديا امين » « Haec sunt quae invenimus in libro, in praefatione Ibn ad-Duhairi, et Deo laus in perpetuum, aeternae, sempiternae. Amen ».

6 (ff. 60-125) Vocabularium bohairicum arabicum auctore Abū 'l-Barakāt; cf. A. Mallon, op. laud., t. II, pp. 260-263. (ff. 62-60) Index rerum spectans ad decem portas et triginta duas sectiones. Praemissis « الحمد دائما والمظلة له القدرة والعظمة له المجد دائما » In nomine Dei aeterni cuius est potestas et magnificentia; Ei laus in perpetuum » et titulo « هذا السلم المبارك نفع الله به جامعه ومظالمه وسامعه على » « Haec scala benedicta — Deus per ipsam faveat eius auctori et investigatori et auditori — continet portas decem, triginta duas sectiones completentes secundum (rerum) divisiones intuitu recti ordinis », inc.: الباب اربعة « Porta prima; numerus sectionum eius est quatuor »; des.: « et hic est eius finis; Deum glorificamus, et laus Ipsius eiusdem (libri) sigillum est »; textus hoc ordine legendus est: f. 62, f. 61^rv, f. 60^vr. Inter rerum indicem et vocabularium adest discrepantia quoad numerum sectionum: in priore occurrunt triginta duae sectiones, in altero solummodo triginta; dissensio oritur ex numeri omissione in sectionibus undecima et duodecima vocabularii (cf. Kircher, op. laud., p. 142 [pondera et mensurae] p. 151 [aedificiorum constructio]), ita ut decima tertia fiat undecima (Kircher, p. 157), continuato errore usque ad finem vocabularii; (ff. 62^v-125) vocabularium, praemissis tantum « بسم الله الرحمن الرحيم » In nomine Dei ». Vocabularium edidit, iuxta cod. Vat. copt. 71, A. Kircher, op. laud., pp. 41-272, cum versione latina interdum mendosa; discrepantiis inter codicem et editionem laudatam, vide dicta 524. Operis excerpta vulgaverunt iuxta varios codices: R. Lepsius, *Auszüge aus einer koptisch-arabischen Handschrift*, in *Zeitschrift für Ägyptischen Sprache und Alterthumskunde*, t. III, Lipsiae, 1865, pp. 47-52 (vide codicis ff. 96-97^v, 107^v-110), additis notis criticis; Th. von Heuzenauer, *Auszug aus einer koptisch-arabischen Handschrift in Abum-béd bei Assiut*, ibid., t. VI, 1868, pp. 54-56 (vide codicis ff. 98^rv, 106^rv), additis notis criticis; E. Amélineau, *La géographie de l'Égypte à l'époque pharaonique*, Paris, 1893, pp. 555-570 (vide codicis ff. 107^v-108^v); V. Loret,

71 (olim Petri a Valle 7). An. 1319 (= an. Mart. 1036, cf. f. 169), chart., mm. 260 × 170, ff. 169, fonn. 23.

Scala continens, praeter rerum indicem de quo in fine dicitur, grammaticas dialecti bohairicae necnon vocabularia bohairica arabica; cf. cod. Vat. copt. 70.

1 (ff. 3-47) Grammaticae, sub titulo $\kappa\alpha\iota \ \eta\epsilon \ \mu\iota\mu\eta\mu\epsilon\iota\sigma\iota\sigma\iota\sigma$ $\epsilon\theta\epsilon\tau\omega\upsilon\eta\varsigma \ \eta\eta\iota\epsilon\eta\gamma\gamma\mu\alpha \ \eta\tau\epsilon \ \dagger\alpha\varsigma\mu\iota \ \delta\iota\mu\epsilon\tau\epsilon\gamma\gamma\eta\tau\iota\circ\varsigma$ هذه مقدمة لظهور معاني اللغة التبتية « Hae sunt praefationes quae manifestant linguae aegyptiacae enigmata ».

1 (ff. 3-11) Grammatica Iohannis as-Samannūdī. Praemittitur in mg. externo f. 3: هذه مقدمة للعلم السنودي « Haec est praefatio scalae (Iohannis) as-Samannūdī »; cf. cod. Vat. copt. 70, ff. 2-12v. Textum cum versione latina evulgavit A. Kircher, *Lingua Aegyptiaca restituta*, Romae, 1643, ff. 2-20; vide dicta ad cod. Vat. copt. 70. Desinit praefatio sub clausula: كملت المقدمة السنودية والله المجد دائما سرمدًا « Absoluta est praefatio dicta as-Samannūdī, et Deo laus in perpetuum, in semperiternum ».

2 (ff. 11v-18) Grammatica auctore Ibn Kātib Qaiṣar, praemissis $\text{بسم الاب والابن والروح القدس الاله الواحد}$ « In nomine Patris et Filii et Spiritus sancti, Dei unici » et titulo $\text{المقدمة التي وضعها الشيخ العلم ابن}$ « Praefatio quam composuit princeps Al-'Alam ibn Kātib Qaiṣar et vocatur 'Theoria' »; cf. cod. Vat. copt. 70, ff. 12v-20v. Grammaticam, addita versione latina, edidit A. Kircher, op. laud., f. 20v-p. (sic) 37; vide dicta ad cod. Vat. copt. 70. F. 17v, lin. 5 a. fin. omittit codex quae reperiuntur in cod. Vat. copt. 70, f. 20, col. b, lin. 3 a. fin.-f. 20v, col. b, lin. 2; vide ibid. Desinit f. 18: تمت البصرة في: « Absoluta est 'Theoria' grammaticae copticae. Deo qui inspirat iudicium gloria ut dignum, in perpetuum ».

3 (ff. 18v-24) Grammatica auctore Al-As'ad abū 'l-Farağ ibn al-'Assāl, praemissis $\text{بسم الاب... الاله الواحد}$ « In nomine Patris... Dei unici » et titulo $\text{المقدمة التي وضعها الشيخ الاسعد ابو الفرج ابن المال}$ « Praefatio quam composuit princeps Al-As'ad abū 'l-Farağ ibn al-'Assāl »; cf. cod. Vat. copt. 70, ff. 21-27 a quo in levioribus tantum codex discrepat.¹ (ff. 18v-20) De nomine, absque titulo (Vat. copt. 70, ff. 21-23); ² (ff. 20-22v) الانبا « Verba » (Vat. copt. 70, ff. 23-26); ³ (ff. 22v-24) de particulis,

absque titulo generali (Vat. copt. 70, ff. 26-27^v). Desinit f. 24: مقدمة الشيخ الاسعد ابن العسال بكون الله «Absoluta est praefatio principis Al-As'ad ibn al-'Assâl auxilio Dei». Occurrunt in textu paucae emendationes varii calami.

4 (ff. 24^v-31) Grammatica auctore Al-Waḡīh al-Qalyūbī. praemissis **بسم الاب ... الاله الواحد** «In nomine Patris... Dei unici» titulo **المقدمة التي وضعها الوجه القلوبي وسماه بالكفائة** «Praefatio quam composuit Al-Waḡīh al-Qalyūbī et vocavit 'Sufficiencia'», cf. cod. Vat. copt. 70, ff. 28-37, a quo codex in paucis discrepat.¹ (f. 24^v) Introductio (Vat. copt. 70, f. 28^v);² (ff. 24^v-28) **باب الاسم** «Porta nominis» (Vat. copt. 70, ff. 28^v-33);³ (ff. 28-29^v) **باب الفعل** «Porta verbi» (Vat. copt. 70, ff. 33-35);⁴ (ff. 29^v-31) **باب الحروف** «Porta particularum» (Vat. copt. 70, ff. 35-37). Des. f. 31: **القعدة الموسومة بالكفائة تصنف المولى الرئيس** «Tota praefatio notata 'Sufficiencia', opus magistri principis docti, excellentis, Al-Waḡīh al-Qalyūbī. Deo laus semper». Quaedam correctiones in textu, diversae manus.

5 (ff. 31^v-47) Grammatica auctore Aṭ-Ṭīqat ibn ad-Du
hairi, praemisissis الواحد ... إلى الابد In nomine Patris ... Dei unicus
et titulo الشيخ الثقة ابن الدهري وضمها القدمة التي وضعا «Haec est prae-
quam composuit princeps Aṭ-Ṭīqat ibn ad-Duhairi», cf. cod. Vat. copt.
70, ff. 37-60; praecipuae codicis discrepantiae notantur. ¹ (ff. 31^v, 3:
Introductio; cf. cod. Vat. copt. 70, ff. 37-38; ² (ff. 32-41^v) de nomi-
absque titulo universalis; cf. cod. Vat. copt. 70, ff. 38-52; ^a (ff. 32-3:
باب المعرفة والذكر والتثنية «Porta determinationis et indetermin-
tionis in masculino (genere) et feminino» (Vat. copt. 70, ff. 38-45^v
f. 32, lin. 11: ἰΑΚΩΒΟC, Vat. 70, f. 38^v, col. a, lin. 2: ἰΑΚΩΦ
f. 32, lin. ult.: سوح ΕΒΟΔ ΙΤΕΝ, Vat. 70, f. 38^v, col. b, lin.
a. fin.: سوح ΕΒΟΔ ΕΒΟΔ ΙΤΕΝ; f. 32^v, lin. ult.: لكون اشارة لحاضر
وتارة, Vat. 70, f. 39^v, col. a, lin. 8 a. fin. omittit incisum per homoeo-
teleton; f. 34, linn. 10, 11: حرف ن وحرف م حرف پ f. 34^v, Vat. 70,
f. 41^v, col. a, lin. 1, omittit; f. 34^v, lin. ult., omittit مان وحرف ن codici
Vat. 70, f. 42^v, col. a, lin. 9; ^b (ff. 37-38) باب التثنية والجمع «Porta duali
et pluralis» (Vat. copt. 70, ff. 45^v-47); f. 37, lin. 2 a. fin. ΝΙΣΑΧΕ.
ΝΙΣΑΧΕΥ pristinae manus alia manus correxit in ΝΙΣΑΧΗ... ΝΙΣΑ-
ΧΕΥ, Vat. 70, f. 46, col. b, lin. 1, 2, congruentur regulae enuntiativae

habet $\pi\iota\chi\alpha\delta\eta\theta\iota$... $\pi\iota\chi\alpha\delta\eta\theta\iota\upsilon$; ^c (f. 38) «باب المتدا» والخبر et attributi » (Vat. copt. 70, f. 47^{r-v}); f. 38, lin. 9, omittit incisum codicis Vat. 70, f. 47, col. b, lin. 8: «وقد يأتي الخبر بغير علامة» ^d (ff. 38-39) «باب الجملة المشتقة على الفاعل والقول» (Vat. copt. 70, ff. 47^v-48^v); f. 38^v, lin. 4, vocabulo «سهرت» «Erravi» et notula marginali سطر بعد اول سطر «Secunda linea postponenda primae lineae», monet librarius sententiam copticam legendam esse ante eius versionem arabicam; ^e (f. 39^{r-v}) «باب التدا» «Porta vocativi» (Vat. copt. 70, ff. 48^v-49^v); ^f (ff. 39^v-40^v) «مثال النسب» «Exemplum relationis» (Vat. copt. 70, ff. 49^v-51); f. 40, lin. 3 a. fin., ante مثال الاول omittit من كلام لسان المعر يولس codicis Vat. 70, f. 50^v, col. a, lin. 5 a. fin.; f. 40^v, lin. 6, omittit incisum السليج من رسالة يولس codicis Vat. 70, f. 50^v, col. b, lin. 6 a. fin.; f. 40^v, lin. 10, anto $\pi\iota\text{-}\text{c}\rho\text{c}$ desiderantur وما اشبه ذلك مثال السادس quae habet Vat. 70, f. 51, col. a, lin. 6; f. 40^v, lin. 6 a. fin., deest conclusio نفس وكمل تتان من هولاء نفس (Vat. 70, ibid., lin. 5 a. fin.; f. 40^v, lin. 5 a. fin., post $\pi\alpha\tau\eta\eta\alpha$ بعضا addit وما اشبه ذلك روى (Vat. 70, f. 51, col. b, lin. 2; ^g (ff. 40^v, 41) وهذا «Porta contractionis» (Vat. copt. 70, f. 51^{r-v}); des.: «قرا مشددا كانه بلوتين» «et hoc enunciatnr dure, perinde ac si haberot duo lam $\lambda\alpha\lambda$ »; omittit nempe in hac sectione ea quae leguntur in Vat. 70, f. 51^v, col. a, linn. 6-12, scilicet animadversionem criticam in effatum Al-Qalyūbi quaeque incipit: وذكر القلوبي في تقدمته «Et meminit Al-Qalyūbi in sna praefatione», eandem relaturus in sectione sequente; ^h (f. 41^{r-v}) «باب المصدر» «Porta nominis actionis» (Vat. 70, ff. 51^v, 52); f. 41, lin. 6 a. fin., praemisso vocabulo حاشية «Glossa», intromittit librarius animadversionem criticam de qua supra; ⁱ (ff. 41^v-44) «باب الفعل» «Porta verbi»; cf. cod. Vat. copt. 70, ff. 52-55^v; habet codex, f. 42, lin. 13, verba $\pi\iota\chi\alpha\delta\eta\theta\iota$ وكليهما معنى واحدا غير ان واحدًا omitta; ^k (ff. 44-47) «باب الحرف» «Porta particulae»; cf. cod. Vat. copt. 70, ff. 55^v-59^v; desiderantur, f. 44, lin. 6 a. fin., من كلام السيد مريم codicis Vat. 70, f. 56, col. a, lin. ult.; f. 44^v, lin. 8, post التخصيص addit اذا تلاها المستقبل مثل (Vat. 70, f. 56^v, col. a, lin. 7 a. fin.; f. 45, lin. 16, post وافعال prosequitur عربية لكن (Vat. 70, f. 57^v, col. a, lin. 19; f. 45^v, lin. 10, deficient من النصوص ولا ورد فيه نص من النصوص quae habet

Vat. 70, f. 58, col. a, linn. 8 et 9; f. 46^v, lin. 6, omittit librarius e quae inveniuntur in cod. Vat. 70, f. 59, col. b, linn. 17-22: ... هذا النص فيه تحريف (f. 47) animadversio critica; cf. cod. Vat. copt. 70, ff. 59^v 60; addit codex, post vocabulum سكما quo desinit Vat. 70: حاصل الامر: ان هذا الحرف الذى هو ن يأتى مع الاسم الوارد في محل التمييز particulam, scilicet n, adhaerere nomini ubi hoc est in statu determinati; desinit f. 47: هذه المقدمة والمجد دائما لقاسم « Haec ad nos pervenerunt nota huius praefationis et laus i perpetuum donorum divisoni ».

II (ff. 48^v-169) Vocabularia bohairica arabica auctoribus Abū 'l-Barakāt et Al-Mu'taman abū Ishāq ibn al-'Assāl

1 (ff. 48^v-101^v) Vocabularium auctore Abū 'l-Barakāt; e cod. Vat. copt. 70, ff. 60-125. ¹ (ff. 49, 48^v) Index rerum, praemissis In nomine Patris... Dei unici « In nomine Patris... Dei unici » et tituli المتوحى به الصالح « Continet haec scala... intuitu rec ordinis » (Vat. copt. 70, ff. 62-60); ² (ff. 49^v-101^v) vocabularium, sub titulo بسم الله وحسن توفيقه بنقل السلم الكبير الذى الله المولى الرئيس العالم مامل القديس الشيخ الاجل شمس الرئاسة ابن الشيخ الاكل الاسعد المعروف بابن كبير اسمه السلم المقترح الرب يوضه عن اهتمامه في ملكوته وهو عشرة ابواب محتوية على اثنين وثلاثين فصلا « Incipimus, auxilio Dei et bonitate eius praesidii, trascriptere scalam magnam quam collegit magister, dux, doctus, gubernator, sanctus, princeps veneratissimus Šams ar-Ri'āsah, filius principis perfectissimi Al-As'ad, vocatus Ibn Kabār; et nomen ei imposuit 'Sca Electa'. Retribuat ei Dominus curam eius in regno suo. Habet (scalae) decem portas complectentes triginta duas sectiones » (in opere ipsae numerantur tantummodo triginta sectiones; de dissensione quoad sectionum numeros inter indicem rerum et vocabularium, vide cod. Vat. 70 Vocabularium edidit A. Kircher, *Lingua Aegyptiaca restituta*, Roma 1643, pp. 41-272; vide dicta ad cod. Vat. copt. 70.

2 (ff. 102^v-169) Vocabularium auctore Al-Mu'taman abū Ishāq ibn al-'Assāl, praemisso titulo الى بحسب ارشاده « Incipimus, auxilio Dei et bonitate eius curae, scribere 'Scalam similiter desinentium et aurum mundatum » quam composu

princeps, dux, eximius, sanctus, asceta, pius Al-Mu'taman abū Ishāq, filius principis, ducis Fahr ad-Dawlah abī 'l-Mufaḍḍal ibn al-'Assāl; requiescere faciat Deus animam eius cum omniibus suis sanctis. Amen ». Textum cum versione latina evulgavit A. Kireber, op. laud., pp. 273-495, nou tamen absque mendis; caeterum haec editio solas continet vocabularii dictiones copticas arabicas, neglectis insignibus sectionum et digestionis litterarum omissisque pluribus notulis arabicis explanatioui inservientibus necnon indiciiis librorum de quibus infra. De auctore Al-Mu'taman abū Ishāq ibn al-'Assāl, vide A. Mallon, *Une école de savants égyptiens au Moyen-âge*, in *Mélanges de la Faculté orientale de l'Université Saint-Joseph*, t. I, Beryti, 1906, pp. 123-125; G. Graf, *Die koptische Gelehrtenfamilie der Aulad al-'Assāl und ihr Schrifttum*, in *ephemeride Orientalia*, nova ser., t. I, Romae, 1932, pp. 193-203. F. 168^v des.: كل بعون الله له الحمد « Absolutum est auxilio Dei; ipsi laus ». Sequitur, f. 169, elenchus librorum, cum eorum iudiciis, e quibus decerpta fuerunt scalae vocabula, idque sub titulo [تفسير علام السلم المقني] « Interpretatio indiciorum Scalae similiter desinentium », inc.: انجيل متى مت مرقس مرقس لوقا لوقا; « ح » Jobannis لوقا, Lucae مر, Marci مت, Matthaei يوحنا ح; des.: يوم السبت تد حج برلكسات كيهك برس المعمودية مع « dies sabbati (tbeotokiae) تد حج, paralexis (mensis) kihak برس (liber) baptismatis مع ».

F. 2, index rerum, manu posteriore, inc.: مقدمات تفسير اللغة القبطية « Praefationes interpretationis linguae copticae »; des.: السلم ... الذي افه « السلم ... الذي الفه » « Scala... quam composuit princeps Al-Mu'taman abū Ishāq ibn al-'Assāl, (fol.) 103 ». Occurrunt in codice mendationes varii calami.

Codicem exscripsit R. Tuki in cod. Borg. copt. 16, ff. 2^v-408.

Ductus directi chartae impressi, quibus scriptura suspenditur, singulas definiunt lineas, transversi autem margines atque, inde a f. 49, spatium columellis servatum. Complectitur odex ff. novem quinionis K (ff. 1-9, [K] - i) et quiniones K - iK (ff. 10-169, iK - [pō]). Colorum signa numerica apposita sunt ff. aversis praeterquam initio fasciculorum ubi occupant summum angulum externum plagulae rectae; evanuerunt autem partim vel minimode notae ff. 1, 31-38, 59, 168, 169, cum marginibus avulsis; fasciculorum notae scriptae sunt in summo angulo interno paginarum extremarum quarum inscriptiones sunt iK iK in ff. aversis (praeterquam in f. 129^v: Kē ó ēē et f. 149^v: iK iK), ēē ēē vel i ó ēē in ff. rectis (praeterquam in f. 130: ēē ó ēē et f. 160: Kē ó ēē). Inter inscriptiones apparent ornamenta variae formae (ita tamen ut in fasciculo desinente eiusmodi sit indolis ac in fasciculo initiali sequente), lilaeis inter se innexis effecta, rubri, flavi

sumptae ex evangelis: ff. 22-51, ex evangelio s. Iohannis, sub titulo **ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΤ'Α) ΙΩΑΝΝΟΥ** انجيل يوحنا, inc.: **ΘΕΝ** في ب **ΤΑΡΧ** « In principio »; des.: **ΝΑCΘΗΤΟΥ** يكتبون « ut scribantur ea » ff. 52-69^v, ex evang. s. Matthaei, sub titulo **ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΤΑ ΜΑΘΕΟΝ** انجيل متى, inc.: **ΑΓΧΦΕ** ولد اتنى « Genuit »; des.: **ΝΙΕΝΕΡ** دور « saecula » (f. 52, deficiunt vocabula Mt. 2, 6-3, 12; cf. cod. Vat. copt. 1, ff. 76^v-78); ff. 70-73, ex evang. s. Marci, sub titulo **ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ** انجيل مرقس, inc.: **ΕΧΟΒCΤ** انحنى « Ad inclinandum »; des.: **ΒΛΑΠΤΙΝ** المنفعة « detrimentum »; ff. 73^v-79, ex evang. s. Lucae, sub titulo **ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ** انجيل لوقا, inc.: **ΑΠΑΡCΙCΤΟΥC** جز نصيب « Conati sunt »; des.: **ΜΕΡΟC** (ff. 79^v-93) dictiones desumptae ex epistolis s. Pauli apostoli, sub titulo **ΠΑΠΟCΤΟΛΟC**: ff. 79^v-81^v, ex ep. ad Rom., sub titulo **ΠΡΟC ΡΩΜΕΟC** رسالة رومية, inc.: **ΦΗ ΕΤΑΥΘΑΥCΩC** المرسوم « Qui ornatus est »; des.: **†ΠΕCΤΟΛΗΝ** الرسالة « epistola »; ff. 81^v-84, ex ep. I ad Cor., sub titulo **ΠΡΟC ΚΟΡΙΝΘΙΟC** قرينة الاولى, inc.: **ΓΝΟΜΗ** مشورة « Sententia »; des.: **ΜΑΡΑΝΑ ΘΑ** الى محي الرب « usque ad adventum Domini »; ff. 84^v-87, ex ep. II ad Cor., sub titulo (f. 84) **ΑΝΘΙ ΜΠΕΡΟΝ** قرينة الثانية, inc.: **ΑCΕΠΙΜΟC** انحنى « Accepimus responsum »; des.: **ΜΙΡΙCΙC** الهزو « irrisio »; f. 86^v, ex ep. ad Gal., sub titulo **ΜΠΟΝΑΤΕ** غلاطية, inc.: **Μ** اتبع « Non sequamur »; des.: **ΟΙΚΕΝΟC** المراية الافتخار « honestam speciem sumere »; f. 87^v, ex ep. ad Eph., sub titulo (f. 86^v) **†ΠΟΛΕΤΙΔ** انفس, inc.: **†ΠΟΛΕΤΙΔ** الفضية « Vitis institutum »; des.: **†ΠΕΡΙΚΕΦΑΛΕΑ** الخوذة « galea »; ff. 87^v, 88, ex ep. Philipp., sub titulo **ΦΙΛΙΠΠΟC** قولاسيوس (lege **ΦΙΛΙΠΠΟC**), inc.: **ΕCΘΕCΙC** حواس « Sensus »; des.: **ΚΕΠΕΡ** (arab. om.) « quavis »; f. 88^v, ex ep. ad Cl., sub titulo **ΚΛΑCΙΟC**, inc.: **ΠΙΝΟΥC** العقل « Intelligentia »; des.: **ΙΕΡΑΠΟΛΙC** منبج « Hierapolis »; ff. 88^v, 89, ex ep. I ad Thess., sub titulo **ΧΑΙΝΟC** لا تطفى « Ignis »; des.: **†ΠΕΡΟC** خداع « Fraudatio »; ff. 89, ex ep. II ad Thess., sub titulo **†ΑΠΟCΤΑCΙΑ** (lege **†ΑΠΟCΤΑCΙΑ**) الاغزال « Apostasia »; (Vat. copt. 74, f. 111^v: **†ΑΠΟCΤΑCΙΑ** « العتو من نوع ونحيى الاغزال »); des.: **ΜΕΠΕΡΕΓΡΟC** الاباطيل « vanitates »; ff. 89-91, ex ep. ad Hebr., sub titulo **ΜΕΠΕΡΕΓΡΟC** اللعج الضيا « Splendor »; des.: **†ΜΕΤΡΕΓΕΝΟC** « المبرانيين »; ff. 91-92, ex ep. I ad Tim., sub titulo **ΜΕΤΡΕΓΕΝΟC** فعل الرجا « beneficentia »;

الاولى, inc.: **ⲁⲃⲁⲛⲱⲃⲱ** خرافات « Fabulae »; des.: **ⲛⲓⲛⲟⲥ** المعرفة « scientia »; f. 92^rv, ex ep. II ad Tim., sub titulo الثانية طيماتاوس, inc.: **ⲃⲁⲗⲙⲁⲙⲉⲓ** يشتمل « Involvere eum »; des.: **ⲛⲏⲟⲩⲱⲡ ⲁⲉ ⲛⲉⲱⲟⲩ** لا ووجدر « non annumerantur illis »; ff. 92^v, 93, ex ep. ad Tit., absque titulo, inc.: **ⲕⲣⲏⲧⲉ** اقريطس « Creta »; des.: **ⲟⲩⲃⲉⲣⲉⲧⲓⲕⲟⲥ** خائف « haereticus »; f. 93, ex ep. ad Philem., sub titulo فيليوم, inc.: **ⲉⲑⲛⲁⲧⲱⲃ** يوفى « Qui retribuam »; des.: **ⲉⲩⲉⲗⲉⲛⲓⲁ** منزل « hospitium »; ° (ff. 93-95^v) dictiones desumptae ex epistolis catholicis, praemisso titulo القائلون ff. 93-94, ex ep. Iac., sub titulo رسالة يعقوب, inc.: **ⲕⲟⲣⲉ** ناقص عاجز « Debilis »; des.: **ⲁⲩⲉⲣⲱⲛⲓⲃⲓ** صدروا « aeruginaverunt »; f. 94^rv, ex ep. I Petri, sub titulo بطرس الاولى, inc.: **ⲥⲉⲧⲉⲛⲏⲟⲩ** خلصتم « Redempti estis »; des.: **ⲃⲁⲃⲱⲗⲟⲛ** بابل « Babylon »; ff. 94^v, 95, ex ep. II Petri, sub titulo بطرس الثانية, inc.: **ⲛⲁⲧⲱ** ردى شر « Perditio »; des.: **ⲉⲣⲥⲧⲉⲃⲁⲟⲓⲛ** يمجوا « depravare »; f. 95, ex ep. I Ioh., sub titulo يوحنا الاولى: **ⲡⲓⲡⲁⲣⲁⲕⲗⲓⲧⲏⲥ** المزي « Paraclitus », **ⲡⲓⲁⲛⲧⲓⲭⲣⲥ** ضد المسيح « Antichristus »; f. 95, ex ep. II Ioh., sub titulo يوحنا الثانية: **ⲛⲣⲟ ⲟⲩⲉⲣⲟ** فم فم « Os ad os »; f. 95, ex ep. III Ioh., sub titulo يوحنا الثالثة: **ⲡⲓⲙⲁⲓⲣⲟⲩⲧⲓⲧ** محب الرئاسة « Amans principatum », **ⲕⲣⲓⲧ ⲁⲙⲱⲟⲩ ⲉⲃⲟⲗ** يخرجهم « expellit eos »; f. 95^rv, ex ep. Iud., sub titulo يهوذا, inc.: **ⲁⲩⲥⲁⲃⲱⲟⲩ** نجسوا « Subintroierunt »; des.: **ⲡⲉⲓⲛⲟⲡⲟⲣⲓⲛ** الخريف « autumnus »; ° (ff. 95^v-100) dictiones desumptae ex Actibus apostolorum, sub titulo الابركسيس, inc.: **ⲭⲛⲁⲧⲧⲉ** ترد « Restitues »; des.: **ⲡⲉⲣⲱⲃⲟⲣ** كراء اجرته « retributio eius »; ° (ff. 100-105^v) dictiones desumptae e Psalmis, sub titulo الزمائم المقدسة « Psalmi sancti », inc.: **ⲛⲓⲕⲟⲓ** الجارى « Decursus (aquarum) »; des.: **ⲁⲩⲱⲥⲱⲧⲡ** اوصلو « ordinaverunt »; † (ff. 105^v-106^v) dictiones desumptae e canticis biblicis, sub titulo التسابيح « Cantica »: f. 105^v, e cantico primo (Exod. 15, 1-21), absque titulo, inc.: **ⲛⲁⲛⲁⲃⲁⲧⲏⲥ** الراكين « Equites »; des.: **ⲉⲧⲓ** الان فيما « nunc »; ff. 105^v, 106, e cantico secundo (Deut. 32, 1-43), sub titulo الثانية, inc.: **ⲙⲙⲉⲛ** تأمل انظرى « Considera »; des.: **ⲉⲓⲛⲥⲟⲧⲟⲧⲟⲛⲟⲥ** الهندوان « convulsio »; f. 106, e cantico tertio (Is. 25, 1-12), absque titulo: **ⲃⲣⲉⲣⲉ** التورج العجلة « Plaustrum »; f. 106, absque titulo: **ⲫⲏⲃⲓ ⲛⲣⲱⲕ** تشقق الحطب « Fragmentum ligni » (Vat. 74, f. 132^v, sub titulo البار « Elias »; f. 106, absque titulo: **ⲣⲁⲩⲱⲕ** يكفك « sufficit tibi » (Vat. 74,

f. 132^v, sub titulo سليمان «Solomon»; f. 106^{r-v}, e cantico undecim
 f. 132^v, sub titulo الثلاثة «Tres pueri», inc.: ΤΡΙΠΑΡΤΟΣ (Dan. 3, 1-97),
 «Satrapes»; des.: Ἀρετὰς ἰσχυρίων (lege ἰσχυρίων) فضله «honoravi
 eos»; ε (ff. 106^v-109^v) dictiones desumptae e theotokiis, sub titul
 «Theotokiae»: f. 106^v, e theotokia feriae secundae, sub titul
 «Indicium»; des.: Τῆς κτίσεως «creatura»; f. 107, e theot. feriae tertiae, sub titulo
 «proclamant.», inc.: Τῆς ἀνομιᾶς «Scala»; des.: ἐνερκτρίζιν «proclamant.
 f. 107^{r-v}, e theot. feriae quartae, sub titulo «proclamant.», inc.: ΠΙΝΙΜΦΙΟ
 «Sponsus»; des.: Τερεῖς «sigillum»; ff. 107^v, 108,
 theot. feriae quintae, sub titulo «proclamant.», inc.: ΠΙΠΕΛΑΤΟΣ «Mare
 des.: ἀρῖνοι «intellige»; f. 108, e theot. feriae sextae, sub titul
 «proclamant.», inc.: ΠΙΚΥΠΟΣ «Hortus»; des.: ἐνφομιὰ «lar
 des.; f. 108^{r-v}, e theot. diei sabbati, sub titulo «proclamant.», inc.: Πῶς
 «Dominus»; des.: ὁ κῆ μετὰ σοῦ «Dominus tecum»; ff. 108^v-109^v, e theot. dominicae, sub titulo «proclamant.», inc.
 «Verba laudis»; des.: ἐκφωμι «t
 nus»; ^b (ff. 109^v-117) dictiones desumptae e liturgia Missae, absque
 titulo: ff. 109^v-115, e diaconali, sub titulo «proclamant.», inc.: ἱε
 «Unus Pater»; des.: ἱεραγωγία «congregatio
 f. 115^{r-v}, ex anaphora s. Basilii, sub titulo «proclamant.», inc.: ὁμο
 «Consubstantialis»; des.: κατὰ Νικηταίον «compus
 etio»; f. 116^{r-v}, ex anaphora s. Gregorii, sub titulo «proclamant.», inc.:
 «Altare»; des.: τερεῖς «altare
 «sensus eius»; ff. 116^v, 117, ex anaphora s. Cyrilli, sub titulo «proclamant.», inc.:
 «Compedes»; des.: ἀνομιὰ «Benedictio mensae»; f. 117, sub titulo «proclamant.», inc.:
 «Benedictio mensae»; f. 117, sub titulo «proclamant.», inc.: πικύπος «Favens» (cf. Tuki, πικύπος ἡτε πικύπος ἡτε πικύπος ἡτε πικύπος
 «Pascba sanctum»; f. 117, e liturgia feriae secundae, absque titulo, inc.:
 «Saepes»; des.: ἐνέκοις «consilium
 f. 117^{r-v}, e lit. feriae tertiae, sub titulo «proclamant.», inc.: ἡμεῖς «Malva»; des.: ἐμῶν «malogranatum»; f. 117^v, o lit. feria

NEΛ NIEYATTEZION AΓEPHMEYIN ΛΛΩΩY HXE ΠΑΤΙΟC EΠHΦA
 NIOC ΠEΠHKOΠOC HKYTPIOC سیر الکلام البرائی الکتاب فی الکتاب المقدسة
 Interpretatio dictionum hebrai-
 carum quae scriptae sunt in libris sanctis et in evangelis; interpretatu
 sst sas s. Epiphanius, spiscopus Cyprensis » (cf. cod. Vat. copt. 76
 ff. 115^v-117, cod. Vat. copt. 71, ff. 93^v-94^v, Kircher, *Lingua Aegyptiae*
restituta, Romae, 1643, pp. 238-243); in fine: تفسیر الکلام البرائی بعون
 اله وتلوه ایضا تفسیر الکلام الانسانیون
 Desinit interpretatio dictionum hebrai-
 carum auxilio Dsi; subssquitur interpretatio dictionum graecarum,
 » (ff. 126^v-132^v) sectio altera, sub titulo NAI XAWY XANBAWA NE NT
 NICAZI NAENNEOC HTE NTPAPH EΘYAB ولا ایضا هم تفسیر کلام
 الانسانیون الذی فی الکتاب المقدسة
 Hae ipsae interpretationes sunt dictionur
 graecarum quae sanctis insunt libris » (cf. cod. Vat. copt. 70, ff. 117-118
 cod. Vat. copt. 71, ff. 94^v-96, Kircher, op. laud., pp. 243-250). In fin
 f. 132^v: كل نسخ هذا السلم المبارك بسلام الله [أمين] « Absoluta sst transcripti
 huius scalae bsndictae. In pacs Dei. Amen ».

Additamenta nonnulla st smndationes varii calami occurrunt i
 textu; in mgg. ff. 31-106^v, diversis manibus sasps notata sunt librorur
 sacrorum capita coptica e quibus, ab auctors vocabularii, dictione
 dssumptae sunt.

Ductus directi plagulis rectis impressi, quibus scriptura suspenditur, definiunt singul
 lineas, transversi autem margines necnon, pro foliis suectis, columellas textui ar
 bico pro opportunitate servatas. Pars codicis pristina complectitur ff. 6 fasciuli .
 (ff. 1-6), quinionis <K> ff. novem ultima (ff. 8-16), tres quinionis integros <P> - <S>
 (ff. 17-46), quinque ff. fasciuli <F> (ff. 47-51), quaternionem <Q> (ff. 52-59), sex qu
 niones integros <N> - <I> (ff. 60-119) et duo priora folia fasciculi <P> (ff. 120, 121
 caret codex notis numericis copticis antiquis sive foliorum sive fasciculorum praeter
 quam in f. 6^v, quod in summo ang. int. habet notam fasc. K; foliis aversis, mant
 porterior rudi calamo notas copticas, partim resectas, adiecit [A.] - PKA (ff. 1^v-121^v), no
 tamen sine mendis. Inde a f. 6^v usque ad f. 120, fasciuli integri in summis foli
 extremis, praeterquam in f. 52, exhibent ornamentum lineis confectum inter se innexi
 cum inscriptionibus IHC NCC in plagulis aversis et CC KC in plagulis rectis, excepti
 f. 37 cuius inscriptio est CC CC. Folia 2 et 22 decorat fenestra pigmentis rubri
 viridi et flavo (?) obducta. Minio scripta sunt vocabularii tituli, paucis exceptis, pl
 raeque litterae marginales et, in parte grammaticali, plurima indicia atque quaedam
 vocabula; signa interpunctionis rubra f. 22 sunt manus posterioris; minio taeta su
 ornamenta et lineolae quae comitatur invocationes in ff. 6^v, 16^v, 17, 59^v, 69^v et 7
 uecnon lineolae super voces coarctatas et notam K in f. 6^v. Sectiones maiores conel

74 (olim 17). Saec. XIV in., chart., mm. 170 × 128, ff. 156, linn. 11-13.

Scala continens grammaticam dialecti bohairicae Iohannis as-Samannūdi, nūdi necnon vocabularium bohairicum arabicum eiusdem auctoris, firmiter mutilum.

1 (ff. 4-33^v) Grammatica Iohannis as-Samannūdi, praemisso ܥܝܢ ܐܠܗ ܒܝܡ « In nomine Dei »; cf. codd. Vat. copt. 70, ff. 2-1^v; Vat. copt. 71, ff. 3-11, Vat. copt. 72, ff. 2-21^v. Codicis textus praesequitur receusionem praefationis quam exhibet codex Vat. 72; quaedam tamen habet propria. F. 18^v, caput prohibitionis, quo caret Vat. 72 legitur fere ut in codicibus Vat. 70, f. 6^v, et Vat. 71, f. 6^v (Kircher *Lingua Aegyptiaca restituta*, f. 9^v, linn. 1-10). F. 33^v, in fine: $\text{ܥܝܢ ܐܠܗ ܒܝܡ ܐܠܗ ܒܝܡ ܐܠܗ ܒܝܡ}$ (add. in mg. alia manu ܐܠܗ ܒܝܡ ܐܠܗ ܒܝܡ) « Absoluta est praefatio, dicta as-Samannūdi, auxilio Dei. Et laus Deo perpetuum ».

2 (ff. 34-153^v) Vocabularium bohairicum arabicum Iohannis as-Samannūdi, praemissis ܥܝܢ ܐܠܗ ܒܝܡ « In nomine Dei »; cf. codd. Vat. copt. 72, ff. 22-123, Vat. copt. 73, ff. 168-171^v; levissimum differt a cod. Vat. copt. 72. a (ff. 34-100) Dictiones desumptae ex evangelis: ff. 34-68, ex evang. s. Iohannis, sub titulo ܥܝܢ ܐܠܗ ܒܝܡ (Vat. copt. 72, ff. 22-51); ff. 68^v-88^v, ex evang. s. Matthaei, sub titulo $\text{ܥܝܢ ܐܠܗ ܒܝܡ ܕܡܬܬܝܐ}$ (Vat. 72, ff. 52-68); inter f. 68 et f. 69 desideratur folium unum cum vocabulis Mt. 2, 6-55^v; ff. 89-92^v, ex evang. s. Marci, sub titulo $\text{ܥܝܢ ܐܠܗ ܒܝܡ ܕܡܬܬܝܐ}$ (Vat. 72, ff. 70-73); ff. 93-100, ex evang. s. Lucae, sub titulo $\text{ܥܝܢ ܐܠܗ ܒܝܡ ܕܡܬܬܝܐ}$ (Vat. 72, ff. 73^v-88^v); b (ff. 100^v-117) dictiones desumptae ex epistolis s. Pauli, sub titulo ܥܝܢ ܐܠܗ ܒܝܡ (Vat. 72, ff. 79^v-81^v); ff. 103-106, ex ep. I ad Cor., sub titulo ܥܝܢ ܐܠܗ ܒܝܡ (Vat. 72, ff. 81^v-84^v); ff. 106-108, ex ep. II ad Cor., sub titulo ܥܝܢ ܐܠܗ ܒܝܡ (Vat. 72, ff. 84^v-85^v); ff. 108-109, ex ep. ad Gal., sub titulo ܥܝܢ ܐܠܗ ܒܝܡ (Vat. 72, f. 86^v); ff. 109-110, ex ep. ad Eph., sub titulo ܥܝܢ ܐܠܗ ܒܝܡ (Vat. 72, f. 87^v); ff. 110^v, ex ep. ad Philipp., sub titulo ܥܝܢ ܐܠܗ ܒܝܡ (sic; Vat. 72, ff. 87^v, 88^v); ff. 110^v-111^v, ex ep. ad Col., sub titulo ܥܝܢ ܐܠܗ ܒܝܡ (Vat. 72, f. 88^v); ff. 111^v, ex ep. I ad Thess., sub titulo ܥܝܢ ܐܠܗ ܒܝܡ (Vat. 72, ff. 88^v, 89); ff. 111^v, 112, ex ep. II ad Thess., sub titulo ܥܝܢ ܐܠܗ ܒܝܡ (Vat. 72, f. 89).

ff. 112-114, ex ep. ad Hebr., sub titulo المبرانيين (Vat. 72, ff. 89-91);
 ff. 114-115^v, ex ep. I ad Tim., sub titulo تيموثاوس الاولى (sic; Vat. 72,
 ff. 91-92); ff. 115^v-116^v, ex ep. II ad Tim., sub titulo تيموثاوس الثانية
 (Vat. 72, f. 92^{r-v}); f. 116^v, ex ep. ad Tit., sub titulo طيطس (Vat. 72,
 ff. 92^v, 93); ff. 116^v, 117, ex ep. ad Philem., sub titulo فيليمون (Vat. 72,
 f. 93); ° (ff. 117-119^v) dictiones desumptae ex epistolis catholicis, sub
 titulo لفتاليقون: f. 117^{r-v}, ex ep. Iac., sub titulo رسالة يعقوب (Vat. 72,
 ff. 93-94); f. 118^{r-v}, ex ep. I Petri, sub titulo بطرس الاولى (f. 117^v)
 (Vat. 72, f. 94^{r-v}); ff. 118^v, 119, ex ep. II Petri, sub titulo بطرس الثانية
 (Vat. 72, ff. 94^v, 95); f. 119, ex ep. I Ioh., sub titulo يوحنا الاولى (Vat. 72,
 f. 95); f. 119^v, ex ep. II Ioh., sub titulo يوحنا الثانية (Vat. 72,
 f. 95); f. 119^v, ex ep. III Ioh., sub titulo يوحنا الثالثة (Vat. 72, f. 95);
 f. 119^v, ex ep. Iud., sub titulo يهوذا (Vat. 72, f. 95^{r-v}); ° (ff. 119^v-125)
 dictiones desumptae ex Actibus apostolorum, sub titulo الاركسيس (Vat. 72,
 ff. 95^v-100); ° (ff. 125^v-132) dictiones desumptae e Psalmis, sub titulo
 المزامير المقدسة (Vat. 72, ff. 100-105^v); ° (ff. 132-133^v) dictiones desumptae
 e canticis biblicis, sub titulo التسابيح: f. 132, e cantico primo, absque
 titulo (Vat. 72, f. 105^v); f. 132^v, e cantico secundo, sub titulo التسمية
 الثانية (Vat. 72, ff. 105^v, 106); f. 132^v, e cantico tertio, sub titulo (in
 mg.) اشعيا (Vat. 72, f. 106); f. 132^v, sub titulo (in mg.) ايلياس: ٢١٢١
 ٢١٢١٢١ (Vat. 72, f. 106), et sub titulo (in mg.) سليمان: ٢١٢١٢١ (Vat.
 copt. 72, f. 106); f. 133^{r-v}, e cantico undecimo, sub titulo (f. 132^v)
 الثالثة (Vat. 72, f. 106^{r-v}); * (ff. 133^v-137) dictiones desumptae e theo-
 tokiis, sub titulo التذكريات: ff. 133^v, 134, e theot. feriae secundae, sub
 titulo تاذكرية يوم الاثنين (Vat. 72, f. 106^v); f. 134, e theot. fer. tertiae, sub
 titulo التاذكرية (Vat. 72, f. 107); f. 134^v, e theot. fer. quartae, sub titulo
 الاربعة (Vat. 72, f. 107^{r-v}); f. 135, e theot. fer. quintae, sub titulo
 الخمس (Vat. 72, ff. 107^v, 108); f. 135^{r-v}, e theot. fer. sextae,
 sub titulo الجمعة (Vat. 72, f. 108); ff. 135^v, 136, e theot. diei sabbati,
 sub titulo السبت (Vat. 72, f. 108^{r-v}); ff. 136-137, e theot. dominicae,
 sub titulo يوم الاحد (Vat. 72, ff. 108^v-109^v); ° (ff. 137-146^v) dictiones
 desumptae e liturgia Missae, absque titulo: ff. 137-144, e diaconali,
 sub titulo قداس الخماس (Vat. 72, ff. 109^v-115); ff. 144-145, ex anaphora
 s. Basilii, sub titulo قداس باسيليوس (Vat. 72, f. 115^{r-v}); f. 145^{r-v}, ex ana-

phora e. Gregorii, sub titulo غريغوريوس (Vat. 72, f. 116^{r-v}); f. 146^{r-v}, e anaphora e. Cyrilli, eub titulo (f. 145^v) كيرلس (Vat. 72, ff. 116^v, 117^r, f. 146^v, e benedictione mensae, eub titulo بركة المائدة (Vat. 72, f. 117^r, ff. 146^v-150) dictionee desumptae e libro Paschatie, eub titulo البسحة (f. 146^v, e liturgia feriae secundae, sub titulo يوم الاثنين (Vat. 72, f. 117^r) f. 147, e lit. fer. tertiae, eub titulo يوم الثلاثاء (Vat. 72, f. 117^{r-v}); f. 147^v e lit. fer. quartae, eub titulo الاربعاء: ερμᾶν الزمان « Granatum » (Vat. 72 f. 117^v, in lit. fer. tertiae); ff. 147^v, 148, e lit. fer. quintae, eub titulo الخميس, inc.: κατηφιος حنجر ياقوت; des.: τῆρας (Vat. 72, ff. 117^v, 118^r duo priora vocabula ponit in lit. fer. quartae); f. 148^{r-v}, e lit. fer. sextae, eub titulo الجمعة (Vat. 72, f. 118^{r-v}); ff. 148^v-150, e lit. diei eab bati, eub titulis يوم الاحد (eic), يوم الابو غليس, ante ΝΙΚΟΛΑΙΤΗC, et ثنى) يوم عشر حنجر الكريمة ante ΟΥΡΑCΤΙC (Vat. 72, ff. 118^v-119^v; Vat. copt. 73 f. 168, eub titulo ليلة الاحد, addit initio vocabulum ΝΙΓΕΛΟC « Loca palustris » [cf. cod. Vat. copt. 76, f. 178]); ^k (ff. 150^v-151^v) dictionee desumptae e liturgia baptisimatis, absque titulo primo (Vat. 72 ff. 119^v-120^v, Vat. 73, ff. 168-169^v); ^l (f. 152) dictiones desumptae liturgia sponsalium, eub titulo (f. 151^v) الكل (Vat. 72, ff. 120^v, 121^r Vat. 73, f. 169^v); ^m (ff. 152-153^v) dictionee desumptae e responsori pro mense kikak, sub titulo بركات كيكاك: f. 152^{r-v}, dominica prima, eub titulo الاولى (Vat. 72, f. 121, Vat. 73, ff. 169^v, 170); ff. 152^v, 153^r dominica secunda, sub titulo الثانية (Vat. 72, f. 121^v, Vat. 73, f. 170 f. 153^{r-v}, dominica tertia, sub titulo الثالثة (Vat. 72, ff. 121^v, 122, Vat. 73, ff. 170^v, 171); f. 153^v, dominica quarta, sub titulo الرابعة (Vat. 73, ff. 122^v, 123, Vat. 73, f. 171^{r-v}); ⁿ (f. 153^v) dictiones desumptae e orationibus, sub titulo الطلجات « Orationee (ΤῶC) »; codex, reliquae deperditae, solum servavit titulum.

Ff. 37^v-132, notavit librarius in mss. capita coptica sacrorum librorum e quibus Iohannes as-Samannūdī dictiones desumpit. Occurrit in codice emendationes et additiones varii calami.

Singulae lineae definiant ductus directi plagulis rectis impressi, quibus scriptum suspenditur, transversis vero margines. Constat codex quinionibus α - ϣ (ff. 1-60), novem foliis quinionis ϣ (ff. 61-69), folio 9 deperdito, quinione ϣ (ff. 70-79), novem foliis quinionis ϣ (ff. 80-88), ultimo f. amisso, quinionibus ι - ιε (ff. 89-148) et foliis octo quinionis ιε (ff. 149-156); caret codex notis copticis numericis pristinis; manus posterius

summis foliis rectis notas adiecit cursivas <K> — $\overline{\text{pne}}$, quae tantummodo scriptae occurrunt in quinque prioribus quinionum foliis. In summis ff. extremis fasciculorum, ornamentum lineis confectum inter se iunxis ac coloribus rubro, viridi et croceo obductum (praeterquam in ff. 30^v, 148^v et 149, ubi solo minio tinctum est), inter inscriptiones $\overline{\text{ne}}$ $\overline{\text{ne}}$ in plagulis aversis necnon in plagulis rectis ff. 11, 31, 80, 89, 119, 139, 149, et $\overline{\text{ne}}$ in caeteris plagulis rectis. F. 3^v occupat ornamentum nuro obductum ac pigmentis rubro et caeruleo tinctum cuius pars media circino exarata est in forma crucis, partes autem summae et ima lineis inter se innexis. Lineis innexis etiam effectae sunt porta folii a auro obducta et pigmentis rubro ac caeruleo tincta, cum inscriptione rubra $\overline{\text{ne}}$ $\overline{\text{ne}}$ $\overline{\text{ne}}$ « Domine, da intellectum », necnon fenestrae ff. 34, 68^v, 89, 93, 100^v, pigmentis rubro, flavo et viridi fusco opertae. Marginem externum f. 4 decorant avis et rami cum floribus, minio tincta; f. 93, in mg. ext., coloribus rubro, viridi, flavo et caeruleo tincta sunt aves, ornamentum lineis inter se innexis delineatum et effigies humana (s. Lucae!); f. 68^v, similiter picta est littera marginalis a in forma avis; littera marginalis $\overline{\text{ne}}$, qua f. 34 incipit vocabularium, partim minio partim atramento exarata est praebet in ventre ornamentum minio tinctum. Minio scripti sunt tituli fere omnes, cum punctis distinctis nigris pro titulis arabicis, litterae marginales nonnullae, indicia grammaticalia, interpunctionis signa et quaedam dictiones; minio autem tincta persequae litterae marginales, litterae $\overline{\text{ne}}$ et $\overline{\text{ne}}$, lineolae quae tegunt notas numerice, inscriptiones fasciculorum et verba compendiosa. Codex decorum praebet specimen scripturae saec. XIV in. Pleraeque sectiones concluduntur lineolis curvis cum punctis atramento, raro minio, effectis.

F. 154, nota possessoris lectu ardua, transcriptionis et interpretationis nonnumquam incertae: الذي | صار بالاتباع الشرعي الى ملك المبد الح[قير] في بني البشر | المجد لله دائما ابدا | لا يستحق ان يدعا انسانا لا سيبا بار... | بن هبة الله الاسكندري عفا الله عن غلاته امين من ورثة | المرحوم الشيخ ولي الدولة ميخايل ابن رافايل في منتهى شهر الاحد | سنة... ثمن ستين نسم مائة كتب بمقتضى الشهادة | بالدول على | الورثة قبض الثمن وصار ذلك... المذكور بعد... « Laus Deo in aeternum, in saeculum. Transiit emptione legitima in dominum servi, pauperis inter filios hominum, qui dignus non est ut vocetur homo, praesertim iustus (!)..., filii Hibat Allah, Alexandrini — condonet Deus culpas eius. Amen —, ab haeredibus defuncti principis Wali ad-Daulab Michaelis, filii Rsphaelis, in fine primi mensis anni... nongentesimi sexagesimi octavi (= 27 sept. an. D. 1251). Scriptum est congruenter testimonio ab haeredum assessoris ad pretium espiendum. Et fuit... postquam... in eo mutatio hac in re... et a Deo... usque ad extremum halitum »; in imo f. 68, notula lectoris: نجز بحضرة الختير رافايل « Absolutum est in praesentia pauperis Rsphaelis ». F. 1: dall'E(minenti)simo Sig(n)or C(ardin)ale San Giorgio (vide p. 9); manu Hieronymi Vecchietti, Portato da Egitto da me Girol(am)o Vecchietti l'an(n)o 1594 | Gram(m)atica et | Vocabolario; manu Alexandri Raynaldi, Jo(hannes) Bap(tista) Raimundus Bibliothecae | Vaticanae dono dedit ex | Testamento 1614; notae antiquae: 16 (cancell.); Vat. 17; Nov. 74; f. 154^v: 16 (cancell.); 17; 74. In imo mg. folii 4, sigillum Hieronymi Vecchietti sine pigmento impressum. In acie foliorum superiore: تفسير الرى

الم (1) « Hic liber interpretationis (linguae) arabicae et coptica voca-
scala »; in acie laterali: السلم « Scala ». Pauca folia tineis leviter corrosa sunt sine tex-
detrimento. Vac. ff. 1^v.3^r et 155^r-156^v.

Integumentum e membrana confectum notam 74 exhibet in dorso, auro impressam

75 (olim 16). Saec. XIII-XIV et saec. XV, chart., mm. 175 × 125, ff. 116, linn. 150.

Scala continens vocabularium sahidicum arabicum Iohannis as-
mannūdi et grammaticam dialecti sahidicae eiusdem auctoris. Ff. 100-101
sunt manus recentioris.

1 (ff. 2-93v) *Vocabularium eahidicum arabicum Iohannis*
as-Samannūdi, praemis titulo *ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΒΡΑΙΩΝ ΕΤΙΜΩΝ*
كتاب الله المقدس. *Libri ecclesiae sanctae*. Vocabularium evulgavit H. Munier
iuxta tenorem cod. copt. 44 Parisiensis, ff. 2-23, in opere cui titulus
La scala copte 44 de la Bibliothèque Nationale de Paris, t. I, in Bibliothèque
d'études coptes, t. II, Cahire, 1930, pp. 1-43. Codex quasdam dictione
proprias habet, alias omittit, alias non paucas inverso ordine praebet
inversiones praecipue necnon omissiono textus in f. 84 (ubi, post voca
lum *ΠΩΣ ΗΥΕ* [lin. 4; Munier, p. 38, col. h, lin. 1] transitur ad ti
lum *COZOXOM* [lin. 5; Munier, p. 39, col. a, lin. 9]) originem, a
videtur, ducunt e vitiosa condicione codicis qui in transcribendo ter
usus est amanuensis; ipse etiam, f. 66v, invertit titulos *KOZAXCCOC* سايس
et *ΦΙΛΗΠΠΕCΙΟΥC* فيليوس. F. 2-15, manus posterior vocabula nonnu
madore partim deleta, atramento rescriptis vel restituit, sed in for
hohairica; ff. 43 et 67v, manus omissit dictiones *ΠΑΡΑΔΟCΙC*
ΤΑΠΟCΤΑCΙΑ notula latina loquentatvit.

2 (ff. 94-114) Grammatica sahidica Iohannis as-Samūnī, praemisso titulo والله أكبر القطر المن بعد الفير والله
مختصره الإنعام والكلام القطر المن بعد الفير والله التوفيق
«Praefatio compendiarie divisionum et sermonie copticī ad usum illius qui aggreditur interpretationem, et auxiliā eēt in Deo». Be praefatio nude recensentem praebet sahidicam grammaticae hohairae prout legitur in codd. Vat. 70, ff. 2-12*, et Vat. copt. 71, f. 3 v. praefationem eahidicam vulgavit H. Munier, op. laud., pp. 47-54, col. iuxta codicem Parisiensem cod. 44, ff. 23*-27*, col. a, in quo librarius non pauca praetermisit; quae sequuntur apud Munier, op. laud., p.^a col. h-p. 61, col. a (cod. Par. copt. 44, f. 27, col. h-f. 30*, col. a aliam pertinent praefationem eahidicam, eam nempe cuius au-

laudatur Abū 'l-Faraġ ibn al-'Assāl; vide praefationem bohairicam ejusdem auctoris in codd. Vat. copt. 70, f. 22, col. a, lin. 2 a. fin. – f. 27^v, col. a, lin. 3, Vat. copt. 71, f. 19^v, lin. 3 – f. 23^v, lin. 7 a. fin. Hiat codicis textus post ultimam lineam folii 97, siquidem deficiunt indicia primae personae in plurali necnon exempla tertiae personae in singulari masculino (cf. Munier, op. laud., p. 48, col. b, lin. 45 – p. 49, col. a, lin. 7; vide dicta supra de codice quo usus est librarius noster); f. 101, omittitur summa indiciorum secundae personae in forma plurali. F. 114, in fine: *كلت المقدمة بسلام الرب امين* « Absoluta est praefatio. In pace Domini. Amen ». Paucae emendationes occurrunt in codice.

Codicis pars pristina, cuius singulae lineae quibus suspenditur scriptura definiuntur ductibus directis soli paginae rectae impressis, complectitur ff. novem quinionis $\bar{\alpha}$ (ff. 1-9, $\bar{\alpha}$ – $\bar{\iota}$) et quiniones $\bar{\kappa}$ – $\bar{\iota}$ (ff. 10-99, $\bar{\iota}\bar{\alpha}$ – $\bar{\rho}$); inde a quinione $\bar{\tau}$ integra servata est lineola curva qua mediae signantur fasciculorum plagulae: in summo ang. ext. pro pagina avorsa: in imo ang. ext. pro pagina recta. Fasciculorum notae appositae sunt plagulis extremis in summo ang. int., foliorum notae summis plagulis avoreis; initia quinionum in angulis externis spatium exhibent vacuum inter duas lineolas ornatas, foliorum notis excipiendis servatum; plagularum extremarum medium summum marginem occupat crucula quattuor punctis effecta et minio tacta; minio tacta sunt etiam fasciae sectionum (ff. 31^v, 49, 52^v, 58^v, 71^v, 74, 78), levia ornamenta quae notas distinguunt numerosas praeterquam in ff. 10^v, 63^v et 85^v, lineolae super voces coarctatas et littera ϕ . Minio exarata sunt tituli, sectionum litterae initiales, indicia grammaticalia in praefatione, et interpunctionis signa. Scalae folium initiale signat fascia lineis inter se innexis effecta a pigmentis obducta rubro et flavo, quadore partim deletis; partim etiam deletum est folii primi aversi ornamentum similiter pictum et circino exaratum, quodque comitantur inscriptiones $\overline{\text{IV}} \overline{\text{V}} \overline{\text{VI}} \overline{\text{VII}} \overline{\text{VIII}} \overline{\text{IX}}$: pigmentis croceo et rubro illita est fascia f. 94, initio praefationis. Sectiones pleraequo concluduntur lineolis cum punctis, atramento exaratis et minio obductis. Specimen scripturae venustae, ex alio eiusdem librarii codice desumptum, exhibet H. G. Evelyn White, *The Monasteries of the Wadi 'n Natrān*, t. I, Neo Eboraci, 1926, tab. XXII B 1, quam confer cum codicis f. 63^v.

Pars codicis altera (ff. 100-116), cuius lineae et mediae fasciculorum plagulae definiuntur ut in parte pristina, non unum continuo prodit calamus. Complectitur quinionem $\bar{\iota}$ (ff. 100-104, $\bar{\rho}\bar{\alpha}$ – $\bar{\rho}\bar{\epsilon}$, 105-109 absque notis foliorum) et fasciuli $\bar{\iota}\bar{\alpha}$ ff. septem (ff. 110-113, $\bar{\rho}\bar{\iota}\bar{\alpha}$ – $\bar{\rho}\bar{\iota}\bar{\epsilon}$ [pro $\bar{\rho}\bar{\iota}\bar{\alpha}$], 114-116 absque nota); fasciculorum notae occupant utrumque angulum superiorem in paginis extremis quarum summum medium signat ornamentum lineis inter se innexis absque pigmentis confectum. Minio exarata sunt tituli, quaedam indicia et regulae necnon interpunctionis signa; minio tactae, lineolae quibus praefatio concluditur. F. 116^v, iterantur quattuor priora vocabula coptica f. 110. F. 1, manu Hieronymi Vecchiotti: *Portato da Egitto da me Girolamo Vecchiotti* | l'an(n)o 1594. | *Gra(m)matica et | vocabolario*; manu Alexandri Rainaldi: *Io. Bapt(ist)a Rainmundus Bibliothecae | Vaticanae dono dedit ex testamento | anno 1614*; antiqua nota codicis: 16, mutata

in 17; f. 2, in ing., sigillum Hieronymi Vecchiotti absque pigmento. Vacant ff. 114^v, 115^v, 116^r.

In dorso tegumenti membranacei, nota 75 auro impressa.

76 (olim 22). Saec. XV, chart., mm. 130 × 90, ff. 329, linn. 11.

Scala continene grammaticas dialecti bohairicae et vocabularia varia bohairica arabica, elenchum brevem (manus posteriorie) appellationum homines illustres signantium necnon ordinem ministerii sacerdotis, arabice, fine mutilum. Codex plura habet communia cum codicibus copticis 54 et 55 bibliothecae Nationalis Parisiensis; vide A. Mallon, *Catalogue des scales coptes de la Bibliothèque Nationale*, in *Mélanges de la Faculté orientale de l'Université Saint-Joseph*, t. IV, Beryti, 1910, pp. 86-88.

I (ff. 2-37^v) Grammatica bohairica Iohannis as-Samannūdi, praemissis $\epsilon\chi\eta\ \epsilon\theta\omega\ \alpha\lambda\lambda\epsilon$ بِسْمِ اللَّهِ «In nomine Dei» et titulo $\tau\epsilon\rho\ \mu\eta\eta\iota\alpha\ \acute{\eta}\tau\alpha\epsilon\mu\ \acute{\eta}\tau\mu\tau\iota\omicron\varsigma$ [تفسير اللغة] «Interpretatio linguae copticae»; cf. codd. Vat. copt. 70, ff. 2-12^v, Vat. copt. 71, ff. 3-11, Vat. copt. 72, ff. 2-21^v, Vat. copt. 74, ff. 4-33^v. Codex in quibusdam consonat cum recensione breviori eiusdem praefationis (Vat. 72 et Vat. 74), in ceteris cum recensione longiore (Vat. 70 et Vat. 71), quaedam tamen habens propria; alia non pauca alio praebet ordine. F. 4, hiat textus post lineam ultimam; omisea suppleta sunt a manu recentiore in f. 5. Ff. 36-37^v, sub titulo $\text{ووجد ايضا للشيخ الاسعد بن العسال نسخ}$ «Et reperitur etiam explicatio, auctore principe Al-As'ad ibn al-'Assāl, requiescere faciat Deus animam eius, in qua dicitur», excerptum in forma breviori e praefatione auctoris laudati (cf. Vat. copt. 70, f. 25, col. b, lin. 10-f. 26, col. a, lin. 5 a. fin., Vat. copt. 71, f. 22, lin. 8-f. 22^v, lin. 8 a. fin.; vide excerptum illud absque titulo apud Kircher, *Lingua Aegyptiaca restituta*, ff. 19^v, 20). Opinatur A. Mallon, *Une école de savants égyptiens au Moyen-âge*, in *Mélanges de la Faculté orientale*, t. I, Beryti, 1906, p. 123, hoc additamentum operam esse cuiusdam librarii; euspiciamus potius appendicem illam ab ipso Iohanne as-Samannūdi praefationi suae additam fuisse; hic enim grammaticam scriptoris Abū 'l-Farağ prae manibus habere potuit siquidem inter vivos adhuc debebat per annos 1255-1257 (cf. supra p. 416 [Vat. copt. 60, f. 125^v] et Arn. van Lantschoot, *Le ms. Vaticain copte 44 et le Livre du Chrême*, in *Le Muséon*, t. XLV,

1932, p. 222 [Vat. copt. 44, f. 101^v]. F. 37^v des.: *نَحْرَتُ الْمَقْدَمَةِ وَلِلَّهِ الْمَجْدُ*. F. 37^v des.: *Absoluta est praefatio et Deo laus in perpetuum, in aeternum, ac super nos misericordia eius in saeculum. Amen*.

2 (ff. 38-182) *Vocabularium bohairicum arabicum Iohannis as-Samannûdi*, absque titulo; cf. codd. Vat. copt. 72, ff. 22-123, Vat. copt. 73, ff. 168-171^v, Vat. copt. 74, ff. 34-153^v, a quibus codex in nonnullis discrepat; uberiores sunt insuper in codice interpretationes arabicae dictionum copticarum. ^a (ff. 38-116) *Dictiones desumptae ex evangelis*: ff. 38-76, ex evang. s. Iohannis, sub titulo *ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΟΥ* *انجيل يوحنا* (Vat. copt. 72, ff. 22-51, Vat. copt. 74, ff. 34-68); ff. 76-101^v, ex evang. s. Matthaei, sub titulo *ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΕΟΝ* *انجيل متى* (Vat. 72, ff. 52-69^v, Vat. 74, ff. 68^v-88^v); ff. 102-106^v, ex evang. s. Marci, sub titulo *ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ* *انجيل مرقس* (Vat. 72, ff. 70-73, Vat. 74, ff. 89-92^v); ff. 106^v-116, ex evang. s. Lucae, sub titulo *ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ* *انجيل لوقا* (Vat. 72, ff. 73^v-79, Vat. 74, ff. 93-100); ^b (ff. 116-135^v) *dictiones desumptae ex epistolis s. Pauli*, sub titulo *ΝΙΔΠΟCΤΟΛΗ* *الرسائل*: ff. 116-119^v, ex ep. ad Rom., sub titulo *ΠΡΟC ΡΩΜΕΟC* *رسالة رومية* (Vat. 72, ff. 79^v-81^v, Vat. 74, ff. 100^v-103); ff. 120-123^v, ex ep. I ad Cor., sub titulo *ΠΡΟC ΚΟΡΙΝΘΙΟC Α* *رسالة قرنتية الاولى* (Vat. 72, ff. 81^v-84, Vat. 74, ff. 103-106); ff. 123^v-125^v, ex ep. II ad Cor., sub titulo *ΠΡΟC ΚΟΡΙΝΘΙΟC Β* *رسالة قرنتية الثانية* (Vat. 72, ff. 84^v-85^v, Vat. 74, ff. 106-108); ff. 125^v-127, ex ep. ad Gal., sub titulo *ΠΡΟC ΓΑΛΑΤΗC* *رسالة غلاطية* (Vat. 72, f. 86^{r.v}, Vat. 74, ff. 108-109); ff. 127-128, ex ep. ad Eph., sub titulo *ΠΡΟC ΕΦΕCΟC* *رسالة افسس* (Vat. 72, f. 87^{r.v}, Vat. 74, ff. 109-110); f. 128^{r.v}, ex ep. ad Philipp., sub titulo *ΠΡΟC ΦΙΛΙΠΠΟCΙΟΥC* *رسالة فيلبيسيوس* (Vat. 72, ff. 87^v, 88, Vat. 74, f. 110^v); f. 129^{r.v}, ex ep. ad Col., sub titulo *ΠΡΟC ΚΟΛΑCΙΟC* *رسالة قولاسيوس* (Vat. 72, f. 88^{r.v}, Vat. 74, ff. 110^v-111^v); f. 129^v, ex ep. I ad Thess., sub titulo *ΠΡΟC ΘΕCΑΛΛΟΝΙΚΗ Α* *رسالة تسالونيقى الاولى* (Vat. 72, ff. 88^v, 89, Vat. 74, f. 111^v); ff. 129^v, 130, ex ep. II ad Thess., sub titulo *ΠΡΟC ΘΕCΑΛΛΟΝΙΚΗ Β* *رسالة تسالونيقى الثانية* (Vat. 72, f. 89, Vat. 74, ff. 111^v, 112); ff. 130-132^v, ex ep. ad Hebr., sub titulo *ΠΡΟC ΕΒΡΕΟC* *رسالة العبرانيين* (Vat. 72, ff. 89-91, Vat. 74, ff. 112-114); ff. 132^v-134, ex ep. I ad Tim., sub titulo *ΠΡΟC ΤΙΜΟ-*

tertia, sub titulo **ΠΕΡΘΟΥ ΜΜΑΖΕ** يوم الثلاثاء (Vat. 72, f. 107, Vat. 74, f. 134); f. 157^{r-v}, e theot. fer. quartae, sub titulo **ΠΕΡΘΟΥ ΜΜΑΖΧ** يوم الاربعاء (Vat. 72, f. 107^{r-v}, Vat. 74, f. 134^v); ff. 157^v, 158, e theot. fer. quintae, sub titulo **ΠΕΡΘΟΥ ΜΜΑΖΕ** يوم الخميس (Vat. 72, ff. 107^v, 108, Vat. 74, f. 135); f. 158^{r-v}, e theot. fer. sextae, sub titulo **ΠΕΡΘΟΥ ΗΤΠΑΡΑΚΕΥΗ** يوم الجمعة (Vat. 72, f. 108, Vat. 74, f. 135^{r-v}); ff. 158^v, 159, e theot. diei sabbati, sub titulo **ΠΕΡΘΟΥ ΜΠΑΒΒΑΤΟΝ** يوم السبت (Vat. 72, f. 108^{r-v}, Vat. 74, ff. 135^v, 136); ff. 159-160^v, e theot. dominicae, sub titulo **ΠΕΡΘΟΥ ΗΤΚΥΡΙΑΚΗ** يوم الاحد (Vat. 72, ff. 108^v-109^v, Vat. 74, ff. 136-137); ^h (ff. 160^v-173^v) dictiones desumptae e liturgia Missae, absque titulo: ff. 160^v-169^v, e diaconali, sub titulo **ΔΥΤΟΥΡΓΙΑ ΗΤΕ ΠΑΔΙΑΚΩΝ** خدمة الشماس (Vat. 72, ff. 109^v-115, Vat. 74, ff. 137-144); ff. 169^v-170^v, ex anaphora s. Basilii, sub titulo **†ΑΝΑΦΟΡΑ ΗΤΕ ΠΑΓΙΟΣ ΒΑCΙΔΙΟΣ** قداس القديس باسيليوس (Vat. 72, f. 115^{r-v}, Vat. 74, ff. 144-145); ff. 171-172, ex anaphora s. Gregorii, sub titulo **ΑΝΑΦΟΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΘΕΟΥΔΟΥ** قداس القديس اغريغوريوس (Vat. 72, f. 116^{r-v}, Vat. 74, f. 145^{r-v}); ff. 172-173, ex anaphora s. Cyrilli, sub titulo **†ΑΝΑΦΟΡΑ ΗΤΕ ΠΕΝΙΩΤ ΕΘΥΑΒ ΜΑΡΚΟΣ ΘΗ ΕΤΑΦΕΡΒΑΙΒΑΙΩΝ** ميموق هخه پياغيوس كيريللوس ¹ «Anaphora patris nostri sancti Marci quam sanctus Cyrillus doctus (ar. add.: graece) interpretatus est» (pro sensu vocis **ΕΡΒΑΙΒΑΙΩΝ** vide etiam cod. Paris. copt. 44, f. 31^v, lin. ult.: **ΝΤΑCΒΕΒΕΙCΙΟΥ ΜΜΟC** بنتها, apud H. Munier, *La scala copte 44 de la bibliothèque Nationale de Paris*, t. I, in *Bibliothèque d'études coptes*, t. II, Cahirae, 1930, p. 63; Vat. 72, ff. 116^v, 117, Vat. 74, f. 146^{r-v}); f. 173^v, e benedictione mensae, sub titulo **ΠΑCΙC** من الصلاة التي على المائدة من بعد الأكل (Vat. 72, f. 117, Vat. 74, f. 146^v); ¹ (ff. 173^v-178) dictiones desumptae e libro Paschatis, sub titulo **ΠΠΑCΧΑ ΕΘ** البسخة القدسة: f. 173^v, e liturgia feriae secundae, absque titulo (Vat. 72, f. 117, Vat. 74, f. 146^v); ff. 173^v-174^v, e lit. fer. tertiae, sub titulo **ΠΠΑCΧΑ** يوم الثلاثاء (Vat. 72, f. 117^{r-v}, Vat. 74, f. 147); ff. 174^v-178, praemisso solo titulo **ΠΠΑCΧΑ** يوم الاربعاء e lit. fer. quartae, quintae, sextae et diei sabbati (Vat. 72, ff. 117^v-119^v, Vat. 74, ff. 147^v-150; codex in dictionibus recensendis in nonnullis discrepat; f. 176, vocabulo **ΟΥΠΟΤΗΡ** praemittit titulum **†ΑΠΟΓΑΔΥΜΨΙC ΗΤΕ ΙΩΑΝΝΙC**

اليونانيس [Vat. 72, f. 118^v, in mg., Vat. 74, f. 148^v] et, f. 177^v, vocabulo **οἱ αὐτοὶ** praemittit titulum **الاسماء الاثني عشر حجر الكرمة** [Vat. 72, f. 119, Vat. 74, f. 149^v]; f. 178, e lit. noctis dominicae, sub titulo **ليلة الأحد** (Vat. 73, f. 168); f. 178, e liturgia dominicae, sub titulo **يوم الأحد القيامة المقدسة** (Vat. 73, f. 168); ^k (ff. 178^v-179^v) dictiones desumptae e liturgia baptismatis, sub titulo (f. 178) **πρωτοῦ ἐσθλας** المعمودية المقدسة (Vat. 72, ff. 119^v-120^v, Vat. 73, ff. 168-169^v, Vat. 74, ff. 150^v-151^v); ^l (ff. 179^v, 180) dictiones desumptae e liturgia sponsalium, sub titulo (f. 179^v) **παραμυθία** الترويض الإكليل المهر (Vat. 72, ff. 120^v, 121, Vat. 73, f. 169^v, Vat. 74, f. 152); ^m (ff. 180-182) dictiones desumptae e responsoriis pro mense kihak, sub titulo **παραμυθία ἡντε κοίτα** ركعات كهك (f. 180^v, dominica prima, absque titulo (Vat. 72, f. 121, Vat. 73, ff. 169^v, 170, Vat. 74, f. 152^v); f. 180^v, dominica secunda, sub titulo **الاحد الثاني من كهك** (Vat. 72, f. 121^v, Vat. 73, f. 170, Vat. 74, ff. 152^v, 153); ff. 180^v-181^v, dominica tertia, sub titulo **الاحد الثالث من كهك** (Vat. 72, ff. 121^v, 122, Vat. 73, ff. 170^v, 171, Vat. 74, f. 153^v); ff. 181^v, 182, dominica quarta, absque titulo (Vat. 72, ff. 122^v, 123, Vat. 73, f. 171^v, Vat. 74, f. 153^v). In marginibus ff. 41-154, minio notata sunt librorum sacrorum capita coptica e quibus dictiones depromptae sunt; hae notationes non semper consonant cum iis quae in codd. Vat. copt. 72 et Vat. copt. 74 repertiuntur; ad nonnulla etiam vocabula liturgiae Paschatis (ff. 173^v-178), librarius librum sacrum, e quo desumpta sunt, minio signavit in mg.: ff. 177^v, 178, lapides pretiosi ex Apocalypsi notis copticis rubris enumerantur in mg.

3 (ff. 182-286) Vocabularia varia bohairica arabica, absque titulo generali. ¹ (ff. 182-184) Dictiones desumptae e libris sacris, sub titulo **يتلو ايضا هذه الاسماء فترت من الكتب المقدسة مما وجدت في نسخة اخرى** «Sequuntur deinde haec nomina explanata e libris sacris, secundum quod inveni in alio codice», inc.: **نشرهم الحكمة** **συνεργον** لشاويهم تفسيرهم الحكمة (Cherubim, quorum sensus est sapientia perfecta); des.: **ἀδονα** **الرب** «Dominus»; ² (ff. 184^v-206^v) dictiones desumptae e variis libris sub titulo **نسر ما وجد في الكتب من القبطي والرومي خارجا عن العلم المعروف** «Translatio e coptico et graeco dictionum quae in libris, praeter scalam notam, repertae sunt», inc.: **عزائ** **εὐχαριστία** «Per preces»; des.: **ἡ ἀδονα** «leo» (f. 206, voci **παρθένον** «virgo», praemittitur titu

lus الفلك اسماء « Nomina orbis signiferorum »; ³ (ff. 206^v-220) dictiones assimiles e sacris libris, sub titulo من الكتب الممنه المجمع من الكتب المقدسة « Vocabula ambigua e sacris libris collecta », inc.: **ⲛⲓⲡⲁⲑⲟⲥ** **ⲁⲗⲗⲁ** « Passiones »; des.: **ⲛⲓⲭⲱ** « vox »; cf. Mallon, op. laud., p. 86; ⁴ (ff. 220-257^v) vocabularia varii generis; codicis 54 Parisiensis folia 138-180 descripsit A. Mallon (op. laud., p. 86) tanquam partes unius eiusdemque vocabularii in 29 sectiones divisi. Sectiones autem hic descriptae numerantur 27, inclusis nominibus geographicis quae in cod. Paris. extra seriem posita sunt (op. laud., p. 87): ff. 220-221^v, praemisso titulo **ⲁⲗⲗⲁ** « Haec etiam sunt nomina collecta e nominibus vallium, camporum, fluminum, nivium, etc. », inc.: **ⲉⲧⲧⲣⲱⲛ** « Torrens »; des.: **ⲛⲓⲕⲉⲛⲛⲟⲥ** « agri dimensi »; ff. 221^v, 222, praemisso titulo « E nominibus caeli », inc.: **ⲛⲟⲗⲟⲥ** « Polus »; des.: **ⲛⲓⲣⲉⲙⲓⲭⲱ** « serenitas »; ff. 222^v-224, praemisso titulo (f. 222) « Nomina avium caeli », inc.: **ⲛⲓⲧⲁⲓⲟⲥ** « Pavo »; des.: **ⲛⲓⲡⲉⲣⲁⲓⲧⲧⲁ** « perdix »; ff. 224-225, praemisso titulo « Nomina ferarum », inc.: **ⲛⲓⲙⲟⲩ** « Leo »; des.: **ⲛⲓⲕⲟⲩⲛⲓⲕⲱ** « ericius »; f. 225^v, praemisso titulo « E nominibus animalium noxiorum », inc.: **ⲛⲓⲕⲓⲛ** « Mures »; des.: **ⲛⲓⲕⲁⲙⲁⲗⲉⲟⲛ** « chamaeleones » (ar. « ericii, picae »); ff. 225^v, 226, praemisso titulo « E nominibus palmarum », inc.: **ⲛⲓⲕⲟⲩⲛⲓⲕⲱ** « palmæ » (ar. « palma fructifera, palma ornans »); des.: **ⲛⲓⲕⲟⲩⲛⲓⲕⲱ** « trunci »; ff. 226-228^v, praemisso titulo « E nominibus fructuum », inc.: **ⲛⲓⲕⲟⲩⲟⲥⲁⲗⲟⲥ** « Piraie »; des.: **ⲛⲓⲧⲧⲱⲥ** « cupressus »; ff. 228^v-232, praemisso titulo « E nominibus herbarum et olerum et leguminum et herbarum inebriantium », inc.: **ⲛⲓⲟⲩⲱⲧ** « Olus »; des.: **ⲛⲁⲩⲧⲣⲟⲓⲟⲛ** « absinthium »; f. 232^v, praemisso titulo « E nominibus baccarum et seminum, etc. », inc.: **ⲛⲓⲕⲟⲩⲛⲓⲕⲱ** « Baccae »; des.: **ⲛⲓⲣⲉⲃⲱⲛ** « pisum »; ff. 232^v, 233, praemisso titulo « E nominibus condimentorum, etc. », inc.: **ⲛⲓⲡⲁⲣⲁⲛⲓ** « Piper »; des.: **ⲛⲓⲁⲛⲥⲟⲩ** « anisum »; ff. 233-234^v, praemisso titulo « E nominibus aromatis e t

odoris et turis, etc., inc.: **πικνῆς** ἄρτος **τραχός** « Nardus indica »; des.: **ἀμιάντων** « amiantus, et ignis non comburet ipsum et vocatur 'Ille qui non maculatur' »; f. 235^{r-v}, praemisso titulo « الجواهر الكريمة » « E nominibus lapidum pretiosorum », inc.: **νιότιον** « الجواهر » « Margaritae »; des.: **οὐραμενιχιος** « حجير الماس » « adamas » (ante vocabulum **οὐρανοραγ** legitur titulus « من التيفة » « Nomina lapidum e Vetere (Testamento) »; ff. 235^v-236^v, praemisso titulo « المغافير والمادن » « E nominibus herbarum medicarum et metallorum », inc.: **πιάσκοπρος** « زنجفر » « Minium », des.: **πιάθορκε** « برادة الفضة » « scobis argenti »; ff. 236^v-238^v, praemisso titulo « اللبوس الكتان والحرير والصوف » « E nominibus vestium, erioxyli, setae et lanae », inc.: **†χιπάτος** « الثوب » « Vestimentum »; des.: **χυνάτος** « الثوب » « vestimentum »; f. 238^{r-v}, praemisso titulo « على الإخراس الأقرات » « E nominibus ornatus », inc.: **νιζε(ο)ς** « Inaures » (ar.: « ornatus, monilia, inaures »); des.: **πινερίκελ»** « من اسماء السوارات الدمالج » « anuli, armillae »; ff. 238^v-239^v, praemisso titulo « السمك » « E nominibus piscium », inc.: **νικητός** « الحيتان » « Ceti »; des.: **νιφέωτ** « السمك » « testudo » (ar.: « crocodilus »); ff. 239^v-242^v, praemisse titulo « هذه صفة الإنسان » « Haec est hominis descriptio », inc.: **†τῆφ»** « لراس » « Caput »; des.: **νικας** « العظام العظم » « ossa »; ff. 243-244^v, praemisso titulo « من اسماء الولاد والمقدمين والرقاصين والقباء والاجناد وغيرهم » « E nominibus principum et ducum et quaestionariorum et praefectorum et militum, etc. », inc.: **πινουαμερον** « القائد الوالى الكردوس » « Praefectus, princeps, dux equitum »; des.: **πιογρογρος** « الحازن » « aerarii praefectus »; ff. 244^v-246^v, praemisso titulo « الرمع ونهى المزراق بالحروب » « E nominibus armorum et rerum ad bella spectantium », inc.: **πιαμ»** « المزراق » « Hasta » (ar. add.: « et etiam telum »; des.: **αμ»** « الحدردات » « balistae » (ar.: « res definitae »); ff. 246-247^v, praemisso titulo « من اسماء الات » « E nominibus instrumentorum ferreorum, etc. », inc.: **πυροβλ»** « الحديد وغيره » « Falx »; des.: **νικροστον** « السلاسل » « catenae » (Vat. copt. 71, f. 67^v: **νικροκολων** « السرج » « ephippium »); ff. 247^v-248^v, praemisse titulo « من اسماء الكنائس » « E nominibus ecclesiarum », inc.: **†μελωτ** « القبة » « Tectum »; des. (in mg, man. poster.): **μυγεωωτ†** « campana »;

ff. 249-250, praemisso titulo من اسماء ارباب الصنائع « E nominibus opificum », inc.: **ΠΙΓΟΥΡΗΟΥΣ** المزين « Ornator » (Fr. Preisigke, *Wörterbuch der griechischen Papyrusurkunden*, t. I, col. 831: *κουρηου*), « unbekannte Berufsart »; des.: **ΠΙΒΑΡΟΡ** العلافين الركبادية « pabulatores »; f. 250^{r-v}, praemisso titulo من اسماء السحرة والمجتمين والمزمين « E nominibus artis magicae et astrologorum et veneficorum », inc.: **ΠΙΡΕΦΘΕΙΜΗ** السحرة اصحاب القالات « Incantatores »; des.: **ΠΙΘΕΛΗΤΗ** العرافون « harioli »; ff. 250^v-251^v, praemisso titulo من اسماء الات الحشبة « E nominibus instrumentorum ligneorum », inc.: **ΠΙΚΑΡΟΥΚΙΟΝ** الهودج « Rbeda » (ar.: « pilentum camelinum »); des.: **†ΚΕΡΝΙ** المقعة الغنية « gradus »; ff. 251^v-252^v, praemisso titulo من اسماء المراكب « E nominibus navium », inc.: **†ΚΑΤΟΔ** القرقورة « Cercurus »; des.: **ΠΙΘΕΒΑ** الاالات « instrumenta »; ff. 252^v-255^v, praemisso titulo من اسماء البلاد في كرسى الديار المصرية وغيرهم « E nominibus urbium sub ditione regionum aegyptiacarum, etc. », inc.: **ΠΟΛΕΩΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΔ** مدينة الاسكندرية « Civitas Alexandrina »; des.: **†ΚΑΤΑΧΩΡΑ** الناحية البحرية « plaga inferior (ar.: maritima) »; ff. 255^v-257^v, praemisso titulo من اسماء الاوزان وغيره مجمعة من الانجيل « Haec sunt e nominibus mensurarum et ponderum, ex evangelio collecta », inc.: **ΠΙΚΟΡΟΣ ΝΙCΟΥ** الصاع الكر القمح اربعة امداد « Corus tritici (Luc. 16, 7) »; des.: **ΠΙΡΟΤ** الزق « uter », « et dicitur quod σα' (continet) triginta mudd, et mudd tres waybāt; tres mensurae farinae (Matth. 13, 33, Luc. 13, 21) unaquaeque σα' »; cf. codd. Vat. copt. 70, ff. 91^v-92^v, Vat. copt. 71, f. 73^{r-v}, Vat. copt. 73, ff. 131^v-134 (Kireber, *Lingua Aegyptiaca restituta*, pp. 144-149), ubi pauciores sunt elenchi dictiones; ⁵ (ff. 258-269^v) dictiones e libris sacris desumptae, sub titulo من اسماء الاسماء « Sequuntur adhuc haec nomina e libris sacris collecta », inc.: **ΠΙΜΕΡΩΤΠ** الزيت الطيب « Oleum bonum »; des.: **†ΘΕΜΕΛΙΚΗ** المغية الرافضة « cantrix, saltatrix »; ⁶ (ff. 269^v-286) dictiones e libris sacris desumptae, sub titulo من اسماء الاسماء « Sequuntur adhuc haec nomina e libris sacris collecta », inc.: **†ΕCΠΟΥΤΑ** السيد « Dominus »; des.: **ΝΟΥΟΥΡΙΤ** الاحدى « custos ».

4 (ff. 286-295^v) Porta nona vocabularii auctore Abū 'l-Barakāt, absque titulo. ⁷ (ff. 286-289^v) Sectio prima, elenchus vocabu-

lorum hebraeorum cum eorum interpretatione coptica et arabica; cf. codd. Vat. copt. 70, ff. 115^v-117, Vat. copt. 71, ff. 93^v-94^v, Vat. copt. 72, ff. 123-126^v, Vat. copt. 73, ff. 171^v-174^v, Kircher, op. laud., pp. 238-243. Sectioni praemittitur idem fere titulus ac in cod. Vat. copt. 72, f. 123; in fine f. 289^v: « وبتلو ايضا كلام الاناسيين » Sequuntur adhuc dictiones graecae; ^b (ff. 290-295^v), sectio altera, elenchus vocabulorum graecorum cum eorum interpretatione coptica et arabica; cf. codd. Vat. copt. 70, ff. 117-119, Vat. copt. 71, ff. 94^v-96, Vat. copt. 72, ff. 126^v-132^v, Vat. copt. 73, f. 175^v (des. mutil.), Kircher, op. laud., pp. 243-250. Titulus sectionis vix discrepat a titulo cod. Vat. copt. 72, f. 126^v. Des. f. 295^v: « كل السلم المبارك بسلام من الرب امين » Absoluta est scala benedicta. In pace Domini. Amen.

5 (ff. 296^v) Nomina dierum et mensium coptitarum: ^a dierum, praemisso titulo اسماء ليام, inc.: $\pi\acute{\epsilon}\rho\sigma\sigma\gamma\ \acute{\eta}\tau\epsilon\kappa\tau\eta\rho\acute{\iota}\alpha\kappa\eta$ يوم الاحد « Dies dominica »; des. $\pi\acute{\epsilon}\rho\sigma\sigma\gamma\ \acute{\alpha}\nu\kappa\alpha\beta\beta\alpha\tau\omicron\tau\omicron\varsigma$ يوم السبت « dies sabbati »; ^b mensium, praemisso titulo شهر القبط, inc.: $\theta\omega\omicron\upsilon\tau$ ثوت « Thōout »; des.: $\pi\iota\kappa\omicron\upsilon\chi\iota\ \acute{\eta}\acute{\alpha}\rho\sigma\tau$ الشهر الصغير « mensis parvus ».

6 (ff. 297-313) Sectio tertia decimae portae, seu caput trigessimam, vocabularii auctore Abū 'l-Barakāt, absque titulo; cf. codd. Vat. copt. 70, ff. 120^v-125, Vat. copt. 71, ff. 97^v-101^v, Vat. copt. 73, ff. 137^v-152, Kircher, op. laud., pp. 255-272.

7 (ff. 313^v-323^v) Grammatica auctore Ibn Kātīb Qaiṣar, fine mutila, praemissis اسم الاب... الله واحد « In nomine Patris... Dei unici » et, in mg. superiore, alia manu, الشيخ ابن كاتب قيصر « Princeps Ibn Kātīb Qaiṣar »; cf. codd. Vat. copt. 70, ff. 12^v-20^v, et Vat. copt. 71, ff. 11^v-18, a quibus codex vix discrepat. Praefationem, cum versione latina, evulgavit A. Kircher, op. laud., f. 20^v-p. (sic) 37, iuxta codicem Vat. copt. 71; vide dicta p. 525. Finem fecit librarius suae transcriptioni cum vocabulo $\eta\alpha\tau\phi\epsilon$ السمايات « caelestia » (Vat. 70, f. 16, col. b, lin. 14, Vat. 71, f. 14, lin. 6 a. fin., Kircher, op. laud., f. 27).

8 (ff. 323^v-324^v) Elenchus appellationum, mann posteriore exaratus, sub titulo هذا ما وجد من اسماء الرجال القردة « Hoc est quod repertum est e nominibus virorum illustrium », inc.: $\theta\epsilon\acute{o}\phi\upsilon\tau\omicron\varsigma$ سيد الكل « Dei amans » (ar.: « Dominus omnium »); des.: $\epsilon\tau\lambda\omicron\sigma\iota\omega\varsigma$ موفى « pius ».

9 (ff. 329-325) Ordo ministerii sacerdotis, arabice, fine mutilus, praemissis باسم الاب... الاله الواحد « In nomine Patris... Dei unici »

et titulo وأيضاً ما اتفق عليه الآباء القديسين مقدّمى ومعلّى
 البعثة المقدسة وزنا الله بركة صلاتهم بما يقول الكاهن في وقت خدمة الهيكل في
 القداسات « Ordo ministerii sacerdotis quem collegimus ex iis de quibus con-
 venerunt patres sancti, rectores et doctores sanctae Ecclesiae — concedat
 nobis Deus benedictionem orationum eorum —, quoad dicenda a sacer-
 dote tempore ministerii altaris in liturgiis », inc.: أول ذلك ان يتدّى الكاهن
 بكسوة الهيكل ويغسل الكرسي الذي للكاهن « Incipiet sacerdos parando altare et
 velo tronum operiet pro calice »; des.: وايضاً اثنين عند ما يقول قبل السر الثاني
 « dein duplex (signum crucis) dum ante secundam
 consecrationem dicit 'quotiescumque enim manducabitis hunc (panem)' ».

Paucae emendationes occurrunt in codice.

Ductus directi chartae impressae, quibus scriptura eupenditur, lineas definiunt, trans-
 versi autem margines et columellas vocabulis arabicis pro opportunitate servatae. Com-
 plectitur codex ff. 11 fasciculi $\bar{\alpha}$ (ff. 1-11, $[\bar{\alpha}] - [\bar{\alpha}]$, f. 5 extra eeriari posito), quinio-
 nes $\bar{\alpha} - \bar{\alpha}\bar{\alpha}$ (ff. 12-321, $[\bar{\alpha}\bar{\alpha}] - [\bar{\alpha}\bar{\alpha}]$) et ff. 8 fasciculi $\bar{\alpha}\bar{\alpha}$ (ff. 322-329, $\bar{\alpha}\bar{\alpha}[\bar{\alpha}] - \bar{\alpha}\bar{\alpha}[\bar{\alpha}\bar{\alpha}]$).
 Foliorum et quiniorum notae necnon ornamenta fasciculorum incertae sunt manus.
 Notae foliorum unciales, quae tantum inde a f. 26 nitide servatae sunt, apparent in
 paginis rectis; notae foliorum cursivae, paulo inferius scriptae, leguntur $\bar{\alpha} - \bar{\alpha}\bar{\alpha}$, nota
 ommissa in f. 102, et foliis 323, 324, 325, 326, utotie $\bar{\alpha}\bar{\alpha}\bar{\alpha}$, $\bar{\alpha}\bar{\alpha}[\bar{\alpha}]$, $\bar{\alpha}\bar{\alpha}[\bar{\alpha}\bar{\alpha}]$, $\bar{\alpha}\bar{\alpha}$, signat;
 ex cursiva notatione deducere fas est tria folia $\bar{\alpha}\bar{\alpha}\bar{\alpha}$, $\bar{\alpha}\bar{\alpha}\bar{\alpha}$, $\bar{\alpha}\bar{\alpha}\bar{\alpha}$, olim excidiasse inter
 f. 324 et f. 325. Apparent fasciculorum notae in eorundem plagulis extremis, summo
 angulo interno appositae, praeterquam initio fasciculi primi et in fine fasciculi ultimi;
 paginas illas extremas signat ornamentum lineae inter se innexis atramento effectum,
 diversae formae, ita tamen ut idem sit in fasciculo desinente ac in fasc. initiali sequente,
 inter inscriptiones $\bar{\alpha}\bar{\alpha}$ in plagulis aversis et $\bar{\alpha}\bar{\alpha}$ « miserere mei » in plagulis
 rectis. Crux quae occupat f. 1^v et fenestra folii initialis exarata sunt lineis inter se
 innexis absque pigmento. Minio scripta sunt tituli, indicia grammaticalia in praefatione
 Iohannis as-Samannūdi, vocabula nonnulla, interpunctionis signa et quaedam lineolae
 super indicia grammaticalia praefationis auctore Ibn Kātib Qaiqar; minio tactae sunt lit-
 terae marginales, litterae ϕ , ψ et χ , lineolae quae signant voces coarctatas et finem
 sectionum atque eas quae superant indicia grammaticalia plurima in praefatione auctore
 Ibn Kātib Qaiqar; vox $\bar{\alpha}\bar{\alpha}\bar{\alpha}$ f. 2 litteris exarata est caeteris maioribus. Folia non-
 nulla tineis corrosa sunt cum textus detrimento initio et in fine codicis; alia lacera
 reflecta sunt charta recentiore. Anno 1935 exeunte quaedam folia proprium in locum
 restituta sunt imique foliorum angulis rectis nova impressa est numeratio quam secuti
 sumus. In mg. int. f. 2, manu Hieronymi Vecchietti: *Portato da Egitto da me Girolamo*
Vecchietti Van(n) 1591 Gra(m)matica et | vocabulario; in summo mg., diversa manu:
Nov. 73 (3 mutatum in 2) et in parte reflecta: 76; in imo mg., alia manu: Num. 22;
f. 5^v: Jo. Baptista Raimundus Bibliothecae Vaticanae dono dedit | ex Testamento, Anno
1614; f. 329^v, varii calami: 20; Vat. 22; n. 76. Vac. f. 1^r.

Integumentum, e membrana confectum, exhibet in dorso notam 76 auro impressam.

77. An. 1480 (= an. Mart. 1196, cf. f. 55), chart., mm. 253 × 175, ff. 75, lian. 11-19 et 10-13.

Codex continens Officium liturgicum in s. Iohannem Baptistam, bohairice et arabice, cum rubricis arabicis, paucis sectionibus versione arabica carentibus, necnon Vitam s. Iohannis Baptistae sancto Iohanni Chrysostomo adscriptam, arabice.

I (ff. 1-54) Officium liturgicum, praemissis **ܥܝܢ ܫܡܐ ܕܐܠܗ** بسم الله «In nomine Dei» et titulo **ܡܐ ܡܝܚܐ ܡܐ ܝܘܚܢܢ ܡܪܝܬܐ ܕܝܗܘܢܢ ܒܝܫܬܐ** ما يجب قرأته في عين كرم عيد مار يوحنا المعمدان «Quod legendum in 'Ain Kârim, in festo Mâr Iohannis Baptistae. In pace Domini eiusque auxilio. Amen».

1 (ff. 1-11^v) Die primo: vespere, sub nota **ܦܕܐ**, Pe. 110, 10, additis **ܕܐܝܬܐ ܕܥܝܢ ܡܐܪ ܝܘܚܢܢ** et **ܕܐܕܐܢܐܝܐ** in fine; Ioh. 1, 1-9; mane, Ps. 118, 160, et Pe. 85, 16 des. **ܡܐܝ ܡܢܝ**, additis **ܕܐܝܬܐ** inter utrumque versum et **ܕܐܕܐܢܐܝܐ** in fine; Marc. 1, 1-8; I Cor., sub capitis nota **ܦ**, 15, 50-58; I Petr. 1, 10-12; Act. 4, 1-4; Pe. 95, 1, 2 inc. **ܕܥܝܢ ܡܐܪ ܝܘܚܢܢ**, add. **ܕܐܝܬܐ** inter utrumque versum et **ܕܐܕܐܢܐܝܐ** in fine; Luc. 1, 39-56, addito in fine **ܡܠܝܚܐ ܕܐܠܗ** «Et laus Deo».

2 (ff. 12-23^v) Die secundo, sub titulo **ܡܠܝܚܐ ܕܝܘܡ ܡܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ** «Officium, die secundo in 'Ain Kârim»: vespere, Ps. 91, 13, 14 des. **ܡܢ ܡܢ ܡܢ**, additis **ܕܐܝܬܐ** post vers. 13 et **ܕܐܕܐܢܐܝܐ** in fine; Matth. 4, 12-17; mane, Ps. 51, 10, add. **ܕܐܝܬܐ** post **ܡܢ ܡܢ ܡܢ** et **ܕܐܕܐܢܐܝܐ** in fine; Matth. 11, 2-6; Hebr., sub capitis nota **ܕ**, 13, 10-18 des. **ܕܥܝܢ ܡܐܪ ܝܘܚܢܢ**; I Petr., sub capitis nota **ܦ**, 1, 25 inc. **ܕܐܝܬܐ** 2, 6; Act., sub capitis nota **ܦ**, 13, 34-39; Ps. 102, sub nota **ܦ**, 20 des. **ܕܥܝܢ ܡܐܪ ܝܘܚܢܢ**, Ps. 148, 2, 1, add. **ܕܐܝܬܐ** inter utrumque vers. et **ܕܐܕܐܢܐܝܐ** in fine; Luc., sub capitis nota **ܕ**, 1, 26-38, addito in fine **ܡܠܝܚܐ ܕܐܠܗ** «Et laus Deo».

3 (ff. 24-45^v) Die tertio, praemisso titulo **ܕܐܕܐܢܐܝܐ ܕܡܝܠܐ ܕܝܘܢܐܝܐ ܕܝܘܢܐܝܐ ܕܡܝܠܐ ܕܝܘܢܐܝܐ** سلخ شهر بؤنة «Die ultimo mensis padni, Nativitas e. Iohannis Baptistae»: vespere, Ps. 51, sub nota **ܦ**, 10 des. **ܡܢ ܡܢ ܡܢ**, 11 inc. **ܕܐܝܬܐ**, additis **ܕܐܝܬܐ** inter utrumque vers. et **ܕܐܕܐܢܐܝܐ** in fine (vacat columella textui arabico eervata); Luc., sub notis **ܕ**, **ܕܐ**, **ܕܐ**, 7, 28-35; mane, Pe. 91, 11, 15 inc. **ܕܥܝܢ ܡܐܪ ܝܘܚܢܢ**, 16 des. **ܡܢ ܡܢ ܡܢ**, bohairice tantum, addito in fine **ܕܐܕܐܢܐܝܐ**; Matth., sub notis **ܕ**, **ܕܐ**, **ܕܐ**, 11, 11-19; Hebr., sub notis **ܕ**, **ܕܐ**, **ܕܐ**, 11, 32-12, 2; I Petri, sub capitis nota **ܦ**, 2, 11-17 (arab. 2, 11-21, addita minio nota librari

post vers. 17: زايد في العربي «redundans in arabico»; textus des. mutilus, mg. cultro glutinatoris resecto); Act., sub notis $\bar{\kappa}$, $\bar{\theta}\bar{\theta}$, $\bar{\pi}\bar{\epsilon}$, 7, 8-25 (inde a vers. 23 desideratur textus arabicus, addita minio nota librarii: «Hoc est quod repertum est in libro arabico»); Ps. 91, 13, 14, add. $\Delta\epsilon\gamma\iota\epsilon$ inter utrumque vers. et $\Delta\bar{\kappa}$ in fine (vacat textus psalmi arabicus; quae enim scripta sunt in columna minioque verbo سهو «negligentia» cancellata, initium referunt evangelii sequentis); Luc., sub notis $\bar{\Delta}$, $\bar{\zeta}$, 1, 57-80, addito in fine «Et laus Deo». In imo mg. f. 45^v, minio: «كملت الفصل بسلام الرب وعونه». Absolutae sunt sectiones. In pace Domini et auxilio eius».

4 (ff. 46-54) $\text{T}\bar{\text{u}}\bar{\text{r}}\bar{\text{u}}\bar{\text{h}}\bar{\text{a}}\bar{\text{t}}$ in Nativitatem s. Iohannis Baptistae, sub titulo et invocatione بطروحات ميلاد مار يوحنا في الثلاثين من شهر بؤونة « $\text{T}\bar{\text{u}}\bar{\text{r}}\bar{\text{u}}\bar{\text{h}}\bar{\text{a}}\bar{\text{t}}$ in Nativitatem Mār Iohannis die trigesimo mensis ba'unah. In pace Domini eiusque auxilio. Precatio illius sit nobiscum ipseque nos eripiat a peccatis nostris. Amen». ^a (ff. 46-48^v) Psallia ($\Psi\Delta\Delta\iota$, طرچ) Batos, inc.: $\mu\iota\theta\eta\mu\beta\varsigma\ \epsilon\tau\alpha\epsilon\rho\omicron\upsilon\omega\iota\mu\iota$ المصاح الذي «Lucerna illuminans»; des.: الرب «Dominus, Deus Israel, ipsum decet laus in saeculum; et super nos misericordia eius. Amen»; tertiae paragrapho praemittit librarius ثانی ریح «secunda tetrasticha»; inde a paragrapho septima desideratur textus copticus. Psalliae duae priores paragraphi necnon tertia cum septima leguntur coptice apud de Lacy o' Leary, *The Dīḡnar of the Coptic Church*, Londini, 1926-1930, fasc. 1, p. 2, col. a, linn. 17-22, et 29-35; paragraphi tertia ad septimam, ibid., fasc. 2, p. 59, col. b, lin. 4 a. fin.-p. 60, col. a, lin. 11; paraphus octava, ibid., p. 60, col. a, linn. 15-17, paraphus nona, ibid., col. b, linn. 1-3; reliqua psalliae pars (f. 47^v, lin. 6-f. 48^v, lin. 3 a. fin.) reperitur fere ad litteram in prologo Vitae s. Iohannis Baptistae (vide infra), f. 73, linn. 3-7 (cf. de Lacy o' Leary, op. laud., fasc. 1, p. 2, col. b, linn. 18-22), f. 75^v, lin. 6-f. 75, lin. 4 a. fin., f. 75, lin. 3 a. fin.-f. 74^v, lin. 1, cui prologo auctor etiam inseruit textum arabicum novem priorum paragraphorum, vide f. 74, lin. 5 a. fin.-f. 73, lin. 3. In fine psalliae: «كل الطرچ الواطس بسلام الرب وعونه امين» «Desinit tarḥ Batos. In pace Domini et eius auxilio. Amen»; ^b (ff. 49-50) psallia Adam, prae misso titulo «Et in ipsum tarḥ Adam; وله طرح ادم تقول مديج ميخيل القديس العظيم في مواليد النسا السابق» «Et in ipsum tarḥ Adam;

dices laudem in sanctum, potentem inter natos mulierum, praecursorem, baptistam, Mār Iohannem Baptistam; sint preces eius nobiscum et custodiat nos. Amen », inc.: **ΧΕΡΕ ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΩΗΡΙ ΝΖΑΧΑΡΙΑΣ** السلام ليوحنا ابن زكريا « Salve Iohannes, fili Zachariae », des.: **ΧΕΡΕ ΠΙΠΡΟΦΗΤΗΣ** السلام للتي كال الانبيا بركانه تكون معنا الى ابد **ΠΙΠΡΟΦΗΤΗΣ** « salve propheta, perfectio prophetarum; benedictiones eius sint nobiscum in saeculum saeculorum. Amen »; quinque priores paragraphi leguntur coptice, ordine tamen diverso, apud de Lacy o' Leary, op. laud., fasc. 1, p. 3, col. a, linn. 24-35, fasc. 2, p. 59, col. b, linn. 19-29; tres postremae propriae sunt codici; ^c (ff. 50^v, 51) doxologia **ΑΠΕΘΟΥΟΝ ΤΩΗΤ**, bohairice tantum, ut in cod. Vat. copt. 36, f. 313^v (p. 163); ^d (f. 51^v) doxologia **ΑΦΕΡΜΕΦΕ**, bohairice tantum, ut in cod. Vat. copt. 36, ff. 313^v, 314 (p. 163); ^e (ff. 51^v-53) responsorium **ΒΑΘΕΛ** **ΟΥΡΑΝ** **ΗΨΟΥΥΟΥ** cum paralexi **ΚΟΒΙ**, bohairice tantum, ut in cod. Vat. copt. 39, ff. 214-216 (p. 206); ^f (ff. 53-54) doxologia, praemissa rubrica **وقد بعث الرب بسلام وعونه** « Dicitur in ieiunio apostolorum, infra distributionem. In pace Domini et auxilio eius. Amen », inc.: **ΑΩΜΕΝ ΤΩ ΚΕ** « Cántemus Domino », ut apud Cl. Labib, **ΠΧΩΛ ΗΤΕ ΨΑΛΜΩΔΙΑ ΕΘΥ**, Cahirae, 1908, pp. **ΦΞΓ-ΦΞΕ**, non tamen absque mendis in codice et deficiente textu arabico.

II (ff. 75^v-55^v) Vita s. Iohannis Baptistae s. Iobanni Chrysostomo adscripta, arabice, praemissis **بسم الاب ... الله الواحد** « In nomine Patris... Dei unici » et titulo **سيرة ميلاد المظلم في مواليد النسا [وهو]** « Le récit de la vie du grand saint dans les naissances des saints [c'est-à-dire] »; **السايف السالم القدسي مار يوحنا المعمدان في سلع شهر بؤونة شفاعته تكون معنا ونخلصنا من خطايانا بسلام من الرب وعونه امين** « Enarratio nativitatis viri potentis inter natos mulierum, et ipse est baptista (lege الصانع), asceta, sanctus Mār Iohannes Baptista, ultimo die mensis ba'ṭnah; preces eius sint nobiscum ac servant nos a peccatis nostris. In pace Domini et auxilio eius. Amen ». ^a (ff. 75^v-72^v) Prologus, inc.: **قال القدسي لوقا الانجيلي** « Sanctus Lucas evangelista dixit »; des.: **الشهد القدسي الطاهر السابق الملاك المرسل امام سيده** « Pax martyri sancto, puro, praecursori, nuntio, misso ante Dominum suum, Iohanni Baptistae »; prologus ille, ut supra iam relatatum est, variis ex psallis magna ex parte conflatus est; ^b (ff. 72^v-55^v) Vita s. Iohannis Baptistae, cum praefatione (f. 72^v) de supposito auctore huius vitae, Iohanne Chrysostomo, et de adiunctis in quibus ille vitam

composuisse refertur; inc. (f. 72, lin. 7): قال ان قد حركى قابى لاقول يسرا: «Dixit: Cor meum impollit me ut pauca referam de praecellentia sancti, prophetae, praecursoris, nuntii, apostoli»; des.: «ووطننا فى بلانا بنعمة ورافة» (وحجة البشر التى لربنا والهنا ومخلصنا); «الى دهر الدهرين امين ut collocet nos in terram nostram, gratia et olementia et hominum dilectione quae est Domini nostri et Dei nostri et Servatoris nostri Iesu Christi, cui laus... in saeculum saeculorum. Amen».

Occurrunt in codice paucae emendationes varii calami; ff. 24^v et 40^v, manu posteriore iterati sunt tituli atramento.

Codex, cuius margines praesertim in foliis summis charta recentiore refecti sunt, omni caret foliorum nota numerica coptica; indicia quinonis quarti necnon quinti apparent in f. 30 (الكراس ٣٠) et f. 40 (الكراس ٤٠). Foliun primum decorat fenestra minio tacta manque exarata rudi st imperita; lectionum litterae initiales praegrandes sunt, inter quas litterae α et τ usque ad imum marginem producuntur; prima linea textus f. 1 caeteris est amplior. Minio scripta sunt tituli plerique, quaedam rubricas, folii 1 linea secunda et in f. 46^v interpunctionis signa quibus alibi codex caret; minio tactae sunt paucae litterae initiales; titulus vitae s. Iohannis Baptistae partim atramento rescriptus est. Scotiones communiter concluduntur linea ductibus effecta cum punctis. Specimen scripturae f. 21 (olim 23) phototypice edidit H. Hyvernat, *Album*, tab. LII 2. Folia pleraque codicis tinea leviter corrosa sunt.

Librarii subscriptiones: f. 46^v, «قول الله يرحم مرقس الخاطى وينفر خطايه امين, Dio: Domine, miserere Marci peccatoris et condona ei peccata sua. Amen»; f. 54, «قول من جوارح قلبك ومن صميمه بكل همه يا رب | ارحم مرقس الخاطى المزدول الذليل الجزير الفارق | فى نغار خطايه الناقص فى كل شئ العادم التدبير وارحمه | هو وجميع بنى المعمودية ومن قال شئ له امثاله | والى الله دانسا ابدا Dio ex omnibus cordis tui viribus, ex imo corde, enixe: Domine, miserere Marci peccatoris, vilis, miseri, abscissi, immsrsi in maribus peccatorum suorum, in omni re imperfecti, carentis doctrina, et miserere eius et omnium baptizatorum; qui dixit aliquid par sit ipsi retributio. Amen. Laus Deo in perpetuum, in aeternum»; f. 55, «بسم القديس عوض الله المهنم والناسخ | والقارى والسامين, Haec sunt quae in sanctum illustrem exarata sunt; Deus retribuat curatori, librario, lectori et auditoribus, et Dominus condonet peccata eorum. Amen»; f. 56, «ذكر يا رب عبدك الخاطى كاتب هذه الاحرف واغفر له | خطايه وكلمن سال فى ذلك الرب الاله يوضه عوض | عن الواحد ثلاثين وستين ومائة كرتب) بتاريخ سابع عشر شهر بؤونة للشهداء الاطهار رزقا الله بركاتهم امين Msmento, Domine, servi tui peccatoris qui scripsit has litteras et condona ei peccata sua; et omnis qui ad hoc oraverit, Dominus Dons retribuat ei pro uno triginta et sexaginta et centum. Scriptum est in epocba (dies) decimi septimi mensis ha'unab, anni 1196 Martyrum purorum (= an. D. 1480; Hyvernat, op. laud., p. 18: an. Mart. 1193, an. D. 1470); concedat nobis Deus

benedictiones eorum. Amen »; | ملكوت السموات وعيدك | اذكر يا رب عيدك القس جرجس في ملكوت السموات وعيدك | مرقس الخاطي وانقر خطاياها طلبات من قبل | طلباتهم امين والسيح لله دائما {ابدأ} Domine, servi tui presbyteri Georgii in regno caelorum et servi tui Marci peccatoris, et condona ambobus eorum peccata per orationes illius quae eorum preces accipit. Amen. Laus Deo in perpetuum, in aeternum ». Notae lectorum: f. 9, in summa pagina, من اخاف الرب نافر | الرب نورى وخلصى | Dominus illuminatio mea et servator meus, a quo trepidabo (Ps. 26, 1); Dominus victor », additis a dextris paucis verbis quorum sensus الذى | اذكر يا رب | عيدك جرجس | الرب نورى | هاذى الحروف فى | اذكر يا رب عيدك كاتب | هاذى الحروف فى, f. 55, in ima pagina, ملكوتك | امين امين امين | Qui; memento, Domine, servi tui Georgii; Dominus illuminatio mea et servator meus, a quo »; f. 55, in ima pagina, مemento, Domine, in regno tuo servi tui qui scripsit has litteras. Amen, amen, amen ». Folio, custodiae modo in fine adiecto, agglutinata est schedula in plagula aversa notulam exhibens de codicis tenore, amanuensibus et aetate, in qua nonnulla emendanda sunt; in simili folio recto, initio codicis: 77; in acie foliorum superiore, nota D I 8, qua in bibliotheca nobis incognita codex olim signabatur. Anno 1935 exeunte, ff. 28 et 29 (olim 1 et 2) in proprium locum restituta sunt.

Codicis tegumentum e membrana confectum in dorso exhibet, atramento scripte, notam 77 atque, inverse legendum, sub nota erasa D I 8: Interpretatio (sic) | Eua(n)gelium | e ling(u)a Arabae neonon, alio ut videtur calamo, sub ornamento lineis inter se innexis delineato: *coft.*

78. An. 1722 (= an. Mart. 1438, of. f. 105^v), chart., mm. 235 × 180, ff. 142, lin. 13.

Liturgia s. Basilii st ordo thurificationis vespertinae st matutinas, bobairice et arabice, cum inscriptionibus arabicis. Exscriptus est codsx e cod. Vat. copt. 19, non tamen absque mendis, paucis interdum ex consulto mutatis; praecipuas discrepantias hic notamus.

1 (ff. 3-105^v) Liturgia s. Basilii, prasmissa invocatione بسم الله « In nomine Dei »; cf. cod. Vat. copt. 19, ff. 2-108^v. ¹ (ff. 3-51) Ordo communis (Vat. 19, ff. 2-51^v); f. 19^v, in Absolutione ad Filium, post s. Marcom om. Sevrum st Dioscorum; f. 20^v, ibid., pro $\text{\textcircled{A}}\text{\textcircled{P}}\text{\textcircled{C}}\text{\textcircled{H}}\text{\textcircled{E}}\text{\textcircled{P}}\text{\textcircled{C}}\text{\textcircled{S}}$ $\text{\textcircled{P}}\text{\textcircled{A}}\text{\textcircled{P}}\text{\textcircled{A}}$ $\text{\textcircled{A}}\text{\textcircled{B}}\text{\textcircled{B}}\text{\textcircled{A}}$ $\text{\textcircled{I}}\text{\textcircled{W}}\text{\textcircled{A}}\text{\textcircled{N}}\text{\textcircled{N}}\text{\textcircled{H}}\text{\textcircled{C}}$ (Iobannes XVI), habet... $\text{\textcircled{A}}\text{\textcircled{B}}\text{\textcircled{B}}\text{\textcircled{A}}$ $\text{\textcircled{N}}\text{\textcircled{I}}\text{\textcircled{I}}$; item, ff. 23 et 42^v, in orationes pro patriarcha; f. 23, oratio pro congrgations des: $\text{\textcircled{A}}\text{\textcircled{N}}\text{\textcircled{H}}\text{\textcircled{C}}$ $\text{\textcircled{E}}\text{\textcircled{P}}\text{\textcircled{O}}\text{\textcircled{Y}}\text{\textcircled{Y}}\text{\textcircled{W}}\text{\textcircled{M}}$ (Vat. 19, f. 23, lin. 2 a. fn.); ² (ff. 51^v-105^v) anaphora s. Basilii (Vat. 19, ff. 52-108^v); f. 76^v, in commemorationes Sanctorum, omissis Severo et Dioscoro, transit ad $\text{\textcircled{N}}\text{\textcircled{I}}\text{\textcircled{A}}\text{\textcircled{T}}\text{\textcircled{I}}\text{\textcircled{O}}\text{\textcircled{C}}$ $\text{\textcircled{E}}\text{\textcircled{N}}\text{\textcircled{E}}\text{\textcircled{I}}\text{\textcircled{O}}\text{\textcircled{C}}$ (Athanasius) $\text{\textcircled{P}}\text{\textcircled{A}}\text{\textcircled{P}}\text{\textcircled{O}}\text{\textcircled{C}}\text{\textcircled{T}}\text{\textcircled{O}}\text{\textcircled{T}}\text{\textcircled{A}}\text{\textcircled{O}}\text{\textcircled{C}}$; ibid., f. 79^v, snumeratio sanctorum des. post $\text{\textcircled{T}}\text{\textcircled{E}}\text{\textcircled{A}}\text{\textcircled{Z}}\text{\textcircled{A}}\text{\textcircled{N}}\text{\textcircled{I}}\text{\textcircled{K}}\text{\textcircled{O}}\text{\textcircled{C}}$, omisso nsmpt: Pisenithius... Barsoma nudus;

f. 82^v, in oratione benedictionis, pro iterato nomine Gabrielis (Vat. 19, f. 85^r) habet duplicem ductum.

2 (ff. 107-142) Ordo thurificationis vespertinae et matutinae; cf. cod. Vat. copt. 19, ff. 110-144. ¹ (ff. 107-129^v) Ordo thurificationis vespertinae (Vat. 19, ff. 110-131^v); f. 116^v, in commemoratione sanctorum, pro $\Delta B \Delta \Delta \overline{\text{I} \overline{\text{U} \overline{\Delta}}}$ (Vat. 19, f. 119^v) habet $\Delta B \Delta \Delta \overline{\text{N} \overline{\text{I} \overline{\Delta}}}$, item, f. 124, in oratione post Evangelium; f. 126, in oratione pro seminibus plane omittit verba $\dot{\text{N}} \overline{\text{T}} \overline{\text{E}} \overline{\text{T}} \text{K} \text{O} \text{I}$ quae cod. Vat. 19, f. 128, in textu omissa, in mg. adiecit; plagula recta f. 123, ductibus cancellata, eundem exhibet textum ac f. 124^r; ² (ff. 130-142) ordo thurificationis matutinae (Vat. 19, ff. 132-144).

Caret codex omni fasciolorum distinctione; folia in summis plagulis aversis signantur, non sino mendis, $\overline{\Delta} - \overline{\text{N}} \overline{\text{E}}$ (ff. 1-80), $\overline{\text{P}} - \overline{\text{P}} \overline{\text{E}}$ (ff. 90-90), $\overline{\text{E}} - \overline{\text{E}} \overline{\text{H}}$ (ff. 100-102); imis autem foliis impressa est enumeratio nova quam secuti sumus. Minio exarata sunt tituli et rubricae fere omnes, linea prima vel secunda vel lineae secunda et tertia quarundam orationum et interpunctionis signa praeterquam quibusdam in plagulis; minio tacta sunt litterae marginales maiores et minores, litterae Φ , χ et ψ , paucis exceptis, ductus super voces ocoarctatas et notes numerosas necnon, aliquando, super voces $\Delta \Delta \Delta \text{H} \text{I}$ et $\text{N} \overline{\text{I} \overline{\Delta}}$, litterae maiores quibus conficitur quarundam lectionum vel orationum linea prima, ornamenta quae comitantur subscriptiones et ductus quibus concluduntur sectiones nonnullae. F. 2^v occupat crux lineis inter se innexis atramento effocta et minio obducta inter inscriptiones $\overline{\Delta} \overline{\text{U}}$, $\overline{\text{I} \overline{\text{N}}} \overline{\text{N}} \overline{\text{C}} \overline{\text{E}} \overline{\text{C}} \overline{\text{E}}$ minio tactas; f. 48^v, ornamentum seu rhombus similis indolis cum inscriptionibus rubris $\overline{\Delta} \overline{\text{U}}$; f. 123^v, pigmento rubro obducta sunt ornamenta quinque circolo delineata, e quibus figuram mediam includunt inscriptiones $\overline{\Delta} \overline{\text{U}}$, $\overline{\text{I} \overline{\text{N}}} \overline{\text{N}} \overline{\text{C}} \overline{\text{E}} \overline{\text{C}} \overline{\text{E}}$, minio tactae, et $\text{يسوع المسيح ابن الله}$ « Iesus Christus Filius Dei »; in summa plagula notavit librarius: $\text{سهر وظط وعلى الرب الغفران شككم السباح}$ « Error et lapsus; venia a Deo, a vobis benivolentia ».

Librarii subscriptiones: f. 48, فكرى كان في الذين عنه, العلم ياخى ان هذا سهر منى لاني | مقاريوس وتطلب منكم ومن الله العفو | والمغفرة عن ذلك والله يغفر خطايانا الرهبان في جبل | وجميع شعبه المسيحين من مشارق الشمس | الى مغاربها ومن الشمال الى اليمين بصلوة الجميع | وجميع الشهداء وجميع القديسين امين Soito, frater mi, hunc errorem esse meum, ego nempe — cogitatio mea erat in rebus extraneis — monachus in monte Macarii; roga-musque vos et Deum indulgentiam et veniam hac in re, et Deus condonet peccata nostra omnia et omnis populi sui ab ortu solis ad eius occasum, a septemtrionibus ad meridiem, precibus dominae Dominae et omnium martyrum atque sanctorum. Amen; f. 105^v, تم وكلل قداس القديس بايلاوس بون الله تعالى | وكان الفرغ منه في (يوم) الثالث ثنتين من شهر حزيران | من شهر سنة الف وسبعمائة واثنين وعشرين | للتجسد الالهى الموافق لسنة الشهداء الاطهار | سنة الف اربماية وثمانية وثلاثين والهمم بذلك | الاب المكرم وحيد عصره وفريد دهره كاهن الله | العالي الفرغ الزاهر والاصل الطاهر ايها الاب الحورى | يوسف احد كهنة ماري

طرس في روية نطلب من | (f. 106) | الث السيدة والسيد المسيح ان يموضه ذلك غفران | خطايا |
 صلاة من قبله صلاتهم امين وكاتب الاحرف الحثير | احد رهبان مقاريوس خادم دير الث السيدة |
 بارسوس (sic) يطلب من كل من وقف على هذه الكتاب يدعوا | له بغفران الخطايا ومن قال شيئا فله
 عوضه والله | الموفق للصواب وللرب المجد دائما ابدا سراديا | امين يرواه العقل والادب اغفر لمن
 كتب Desinit et absoluita est liturgia sancti Basilii auxilio Dei, exaltetur! Et fuit
 finis buius feria tertia, (die) trigesimo mensis basirān ex mensibus anni millesimi septin-
 gesimesimi vigesimi secundi ab Incarnatione divina qui respondet anno purorum Mar-
 tyrum millesimo quadringentesimo trigesimo octavo. Qui curam hac in re habuit est
 pater venerandus, unicus suae aetatis nec similem habens in ano saeculo, sacerdos Del
 altissimi, caecumen irradians et radix pura, pater noster sacerdos Ioseph (Assemani), unus
 o presbyteris Mar Petri Romae. Rogamus dominam Dominam et Dominum Messiam nt
 commutet ei illud in veniam peccatorum suorum per preces illius quae eorum preces
 accipit. Amen. Et litterarum (harum) scriptor pauper, unus e monachis Macarii, minister
 monasterii dominae Dominae in Baramus, rogat quemcumque in hoc libro operam datu-
 rum ut deprecetur pro eo veniam peccatorum et qui dixerit aliquid ei hoc commutetur, et
 Deus adiutor est intelligentiae. Sit Domino laus in perpetuum, in saeculum, semper. Amen.
 O dator intelligentiae et disciplinae, ignosce legenti <et> scriptori ». Subscriptions ff. 51
 et 142 nudae transcriptiones sunt e cod. Vat. copt. 19, ff. 51^v et 144, quas vide p. 71.
 In summo folio recto, laterculo anteriori custodiae modo adiecto, varia mann: *Ex libris*
Ios. Assemani, lineola cancell.; 1730 | manu P. Macarii monachi Copti; 1 Copt; *Asse-*
man(1); 79, plumbo cancell.; in summo laterculo interno posteriore, uotula erasa: *Asse-*
man...(1). Vac. ff. 1°; 2°, 142°.

Codex, cuius foliorum acies deaurata est, habet integumentum e corio rubro confe-
 ctum, exhibens in dorso et in operculis ornamenta auro impressa.

79. Saec. XVIII in., chart., mm. 225 × 165, ff. 38, linn. 13.

Codex liturgicus continens Ordinem lampadis et Ordinem solu-
 tionis cinguli die octavo post baptismum, arabice cum paucis lectionibus
 vel initiis bohairicis; folia more arabico in retrocessu sunt legenda.
 Exscriptus est e cod. Vat. copt. 55, paucis tantum mutatis vel indilli-
 gentia librarii neglectis. Codicis versionem latinam evulgavit H. Den-
 zinger, *Ritus orientalem*, t. II, Wirceburgi, 1863, pp. 501-506.

1 (ff. 2-32) Ordo lampadis; cf. cod. Vat. copt. 55, ff. 1^v-50.

¹ (ff. 2-8) Prima oratio (Vat. 55, ff. 1^v-12^v); f. 4^v, in ultima invoca-
 tione habet tantum « pro servo tuo N. », Vat. 55, f. 5^v, « pro servo tuo
 Iob et N. »; ² (ff. 8-10^v) oratio secunda (Vat. 55, ff. 13-16^v);
³ (ff. 10^v-13^v) oratio tertia (Vat. 55, ff. 17-22); ⁴ (ff. 13^v-17^v)
 oratio quarta (Vat. 55, ff. 22^v-28); ⁵ (ff. 18-19^v) oratio quinta
 (Vat. 55, ff. 28^v-32); ⁶ (ff. 20-22) oratio sexta (Vat. 55, ff. 32^v-36);

add. in fine: *كلت الطلبة السادسة بون الله تعالى امين* «Desinit oratio sexta Deo iuvante, exaltetur! Amen»; ⁷ (ff. 22-26) oratio septima (Vat. 55, ff. 36^v-40^v); orationi addit codex versionem arabicam; ⁸ (ff. 26-29) unctio infirmi (Vat. 55, ff. 41-45^v); ⁹ (ff. 29^v-32) oratio pro eo qui moriturus est (Vat. 55, ff. 46-50^v).

2 (ff. 32-35) Ordo solutionis cinguli baptizatorum; cf. cod. Vat. copt. 55, ff. 51-54^v.

Codex, qui eiusdem amanuensis est ac cod. Vat. copt. 78, nullam servavit fasciculorum distinctionem; in summis foliis rectis notas copticas praebet cursivas $\bar{\alpha}$ - $\bar{\imath}\bar{\alpha}$ (ff. 1-11), $\bar{\imath}\bar{\alpha}$ (sic) - $\bar{\imath}\bar{\alpha}$ (ff. 12-35); nupor instructus est enumeratione, imis ff. impressa, quam secuti sumus. Usus minime fere idem est ac in codice praecedenti. In folio recto laterculo anteriori custodiano modo adiecto: *Copt. 78* (78 plumbo cancell.); in plagula interna operculi posterioris: *Assem(ani) 2 Copt.* (2 *Copt.* in rasura). Vac. ff. 1^v, 35^v-38^v.

Integumentum e corio rubro confectum ornamenta praebet aurea in operculis et in dorso. Deaurata est acies foliorum.

80. Codex, hodie deperditus, ita describitur apud A. Mai, *Scriptorum veterum nova collectio*, t. V, Romae, 1831, p. 170: «Octogesimum inter codices copticos vix tenere possunt locum ecclesiastica quaedam dissoluta fragmenta peroxigua et vetustate varisque casibus consumpta».

81. An. 1722 (= an. Mart. 1439, cf. f. 104^v), chart., mm. 245 × 185, ff. 139, linn. 12, 13.

Liturgia s. Basilii et ordo thurificationis vespertinae et matutinae, bohairice et arabice, cum inscriptionibus arabicis, adiecto, ff. 138, 139, fragmento liturgico e Missali, bohairice, cum rubricis arabicis. Eiusdem librarii est ac codex Vat. copt. 78 ex quo exscriptus fuit, paucis tantum adiectis vel mutatis, quique ipse, ut dictum, desumptus est e cod. Vat. copt. 19; nonnulla posteriore manu adiecta sunt; discrepantias praecipuas notamus.

1 (ff. 3-104^v) Liturgia s. Basilii; cf. cod. Vat. copt. 78, ff. 3-105^v.
¹ (ff. 3-50) Ordo communis (Vat. 78, ff. 3-51); ² (ff. 50^v-104^v) anaphora (Vat. 78, ff. 51^v-105^v); f. 50^v, in ima pagina, minio adiecta sunt (ita mendose ut vix intelligi possint) responsa graeca populi quae leguntur f. 51; f. 71^v, linn. 3-13, erronee scripsit librarius translationem arabicam quae recte legitur f. 72, linn. 2-13 (Vat. 78, f. 73); eidem autem ductibus cancellatae, sufficit textum genuinum iuxta columellam;

f. 78, ductu cancellavit **ΑΒΒΑ ΑΛΛΟΥΝΔ ΠΙΟΥΛΟΥΤΗC** in textu cooptico, textu arabico integre servato; paulo infra omisit 'abba Apollo', cooptice et arabice; in fine autem, post **ΑΠΕ ΧΩΡ**, omissis quae habet Vat. 78, f. 79, lin. ult.—f. 79^v, lin. ult. (**ΝΕΜ ΠΕΝΙΩΤ ΑΠΑ ΦΙC... ΝΕΜ ΗΧΩΡΟC ΤΗΡC ΗΤΕ**), transit ad conclusionem **ΝΕΜ ΝΙΕΘΟΥΑΒ ΗΤΕΚ**.

2 (ff. 105-137^v) Ordo thurificationis vespertinae et matutinae; cf. cod. Vat. copt. 78, ff. 107-142. ¹ (ff. 105-125) Ordo thurificationis vespertinae (Vat. 78, ff. 107-129^v); ² (ff. 125^v-137^v) ordo thurificationis matutinae (Vat. 78, ff. 130-142).

3 (ff. 138-139^v) Fragmentum liturgicum ex Missali, bohairice, cum rubricis arabicis. ^a (f. 138) Praemisso titulo **الرحم الكبير** 'Diptycha magna', oratio **ΟΥΟZ ΝΑΙ ΝΕΜ ΟΥΟΝ ΝΙΒΕΝ** «Et miserere omnium» (Tuki, **ΠΙΧΩΛ ΗΤΕ ΠΙΩΟΥΤ ΗΑΝΑΦΟΡΑ**, p. 323, in Missa s. Basilii), addito in fine **ΑΡΙΚΑΤΑΞΙΟΝ ΜΑ <ΜΤΟΝ>** «Dignare dare requiem» cum notula «haec desumuntur ex anaphora Basiliensi»; ^b (f. 138) oratio **ΑΡΙΦΜΕΝΙ ΠΟC ΗΝΙΚΕΧΩΟΥΝΙ** «Memento, Domine, illorum» (Tuki, op. laud., p. 323, in Missa s. Gregorii), cum invocatione populi **ΒΩΛ ΕΒΟΛ ΧΩ ΕΒΟΛ** «Solve, remitte», initium tantum (Tuki, ibid.); ^c (f. 138^v) oratio sacerdotis **ΗΘΟΚ ΓΑΡ ΠΕ Φ† ΠΙΝΑΝΤ** «Tu enim es Deus misericors», cum invocatione **ΩCΠΕΡ ΙΗ**, initium tantum, ante verba **ΧΙΝΑ ΝΕΜ ΘΕΝ ΦΑΙ** «ut in hoc» quibus desinit oratio (Tuki, pp. 323, 324), et responso populi **ΚΕ ΤΟ ΠΝΑΤΙ CΟΥ** (Tuki, p. 324); ^d (ff. 138^v-139^v) oratio sacerdotis **ΠΕΝΝΗΒ ΠΕΝCΩΘ(Η)Ρ** «Domine, Servator noster»; des.: **ΠΙΝΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ ΠΟC ΠΕΝΝΟΥ†** «omnipotens, Domine, Deus noster» (Tuki, pp. 324, 325), spatio vacuo relicto in codice pro partibus populi quas habet Tuki; in fine: **ΑΜΗΝ ΑΜΗΝ ΠΡΟC ΕΥΧΑCΘΕ ΚΕ· ΚΕ ΤΟ ΠΝΑΤΙ CΟΥ**, absque rubricis (Tuki, pp. 324, 325).

Nonnullae occurrunt in codice emendationes et additiones varii calami.

Codex, qui eiusdem amanuensis est ac codices Vaticani coptici 78 et 79, caret fasciculorum distinctione; notis copticis cursivis instructa sunt ff. 1-80, α-π. Usus minii fere idem est ac in cod. Vat. 78. F. 1^v, minio tactae sunt crux circino delineata ramisque ornata et inscriptio **Α Ω**; inscriptiones **ΥC ΘΥ ΙΝC ΗC ΠΥC Φ†** minio exaratae sunt, ac **ΠΩΜΠΕ** atramento; f. 2^v operit ornamentum atramento impressum; ff. 26^v, 27, in summo mg., **ΥC ΘC** (f. 26^v) **ΙΝC ΠΥC** (f. 27), lineolis suprascriptis minio tactis. Scriptura ff. 138 et 139 eiusdem librarii est ac scriptura codicis Vat. copt. 85.

Inscriptiones codicis calligraphi: f. 92, in pagina vacua, **هو وغلط وعلى الله** | **المغفرة** «Negligentia et error; venia a Deo et a vobis benevolentia»; f. 104^v,

ثم وكل قداس القديس بايلوس بمون الله | تعالى وكان الفروع منه في شهر بايه في خامس | عشر
 منه الموافق الى سنة الف واربع مائة {الى} | {ال} ونعمة وثلاثين (cancell. وعشرين supra) الى
 الشهدا الاطهار | والمتم بذلك المقبر الذي لم يقدر يذكر اسمه | من كثرة خطايا احد رهبان
 مقاريوس من جبل | شهايت (sic) من دير الست السيدة بالبرموس {يطلب من} | (f. 105) وكتب
 هذه الاحرف يطلب من كل واقف على هذه | الكتاب بدعوا له بفقران الخطايا ومن قال شيا | فله
 عوضه والله الموفق للصواب وللرب المجد | داينا ابنا سرمديا امين يواهب العقل | والادب اغفر
 Et eventit finis huius (codicis) mense bāhab, dio quintodocimo mensis, quod congruit
 anno millesimo quodringentesimo vigesimo nono Martyrum purorum (= an. D. 1722).
 Qui hac in re ornam habuit est pauper, impar ut ipse nomen suum crocet propter mul-
 titudinem peccatorum suorum, unus e monachis Macarii Scetonsis ex monasterio dominae
 Dominae in Baramūs; et scriptor harum litterarum rogat quemcumque in hoc libro ope-
 ram datum ut doperetur pro eo veniam delictorum; qui dixerit aliquid, ei erit com-
 mutatio, et Deus adiutor est intelliguntia. Sit Domina laus in perpetuum, in saeculum,
 semper. O dator intelligentiae et disciplinae da veniam legenti et fave scriptori». Sub-
 scriptiones ff. 50 et 137* eadem sunt ac illas quae reperiuntur in cod. Vat. 78, ff. 51 et
 142 quaeque ipse, ut dictum est, exscriptae fuerunt e cod. Vat. copt. 19, ff. 51v et 144;
 haec vide p. 71. F. 139*, nota possessoria: البرسم دير مار اسطافانوس الكاين بجوار
 ماري بطرس | بالوتيكانى لاستعمال الرها الاقباط الناطقين فيه فلا يحل لاحد التعرض | فيه
 Hic liber sub signo est monasterii Mar Stepbani, prope Mar Petrum
 in Vaticano siti, ut sit in usum monachorum copticorum iu eo degentium neque licet
 alicui illum commutare quocumque ex modo. Amen; ibid., in imo mg., notula partium
 stramento obducta, inverse legenda: | ١١ | وثانية تلة | برميل | ١١
 Prima traditio: doliola 13; secunda traditio: doliola 11, tertia:
 doliola 11; in imo laterculo interno posteriore, inverse legenda, notula: من دون
 انطويو عن الكريكي | يوم الاثنين اخر شهر اشباط اول | تلة نيذ برميل ١٣ مرة ١١ ومرة ١١
 «Pervenit a Dou Antonio della Domenica, feria secunda, ultimo die mensis Sebāt, primo
 vini traditio doliolum 13 et iterum 11 et iterum 11». In folio recto, custodiae modo
 oporculo anteriori adiecto: *Messa di S. Basilio il grande*; in utroque summo laterculo
 intorno: *Copto 81. Vac. ff. 1° et 2°.*

Integumentum, o corio rubro confectum, ornamenta praebet auro impressa in dorso
 et iu operculis. Acies foliorum deaurata est.

82. An. 1730 (= an. Mart. 1455, cf. f. 234), chart., mm. 230×165, ff. 236, lian. 12-15.

Psalmodia cum brevi diaconali et duabus doxologiis,
 in fine, bohairice, cum plerisque rubricis paucisque titulis mere arabicis;
 cf. eodd. Vat. copt. 36, Vat. copt. 37 et Vat. copt. 38.

1 (ff. 1-221v) Psalmodia, sub titulo ψαλμοι.

1 (ff. 1-4) Preces praeviae φεν φραν cum δοξα πατρι, ora-
 tione dominica et oratione gratiarum actionis (Vat. 36, ff. 3-6).

2 (ff. 4-17) Oratio pro media nocte et cantus. ¹ (ff. 4-7v)
Sub titulo **ΤΑΡΥΧΗ ἡ ΨΑΛΜΟΔΙΑ**, oratio **ΤΩΟΥΝΟΥ ΕΠ(Ε)ΨΩΙ**
(Vat. 36, ff. 15-17v); ² (ff. 7v-10) Ps. 50, add. in fine **ΔΥ** (Vat. 36,
f. 17v, hic habet initium tantum, cum integre iam legatur ff. 8v-10v);
³ (ff. 10-17) praemissa rubrica **ΑΧΩ ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ ΝΕΜ ΠΙΩΣ ΕΤΕ**
ΦΑΙ ΠΕ « Dic alleluia et cantum qui est », psalmorum pericopae; cf. cod.
Vat. copt. 39, ff. 131-139v (vide supra, p. 201); omittit codex Ps. 17,
10-12, Ps. 33, 18, 19, Ps. 44, 10-12, Ps. 90, 13, 14, Ps. 103, 4, 3,
Ps. 115, 6-8, variarum pericoparum mutat ordinem, discrepantias praebet
in hisce sectionibus: Ps. 95, 1 inc. **ΘΩΣ ΕΠΩΕ** - 4; Ps. 79, 2 inc.
ΦΗ ΕΤΡΕΜΙ - 4 des. **ΕΧΩΝ**; Ps. 67, 16, 17 des. **ΕΨΩΠΙ ἡ ΦΗΝΤ**;
Ps. 18, 4 inc. **ΝΗ ΕΤΕ ΝΕΝΑΩΩΤΕΜ ΑΝ**, 5; Ps. 67, 36; atque habet
Ps. 36, 30, ante Ps. 144, 10, et Ps. 38, 30, 31, ante Ps. 31, 11. In fine:
ΩΜΟΥ ΕΡΟΙ... ΔΟΞΑ ΠΑΤΡΙ' ΝΗ.

3 (ff. 17-21) Sectio pro tempore quinquagesimali (a
Paschate usque ad Pentecosten): **ΤΕΝΝΑΥ** (Vat. 38, ff. 9v-14v).

4 (ff. 21-25) Canticum primum, Exod. 15, 1-21 des. **ΑΙΘΙΩΟΥ**
(Vat. 36, ff. 30-34).

5 (ff. 25-26v) Psallia Moysi, Adam: **ΦΕΝ ΟΥΨΩΥΤ** (Vat. 36,
f. 34v; codex add. **ΘΙΤΕΝ ΝΙΕΥΧΗ**... [Vat. 36, f. 35v] ut apud Labib,
ΠΧΩΜ ἡ ΤΕ ΨΑΛΜΟΔΙΑ ΕΘΥ, Cahirae, 1908, pp. 78, 79).

6 (ff. 26v-29v) Canticum secundum, Ps. 135 (Vat. 36, ff. 65-67).

7 (ff. 29v-31v) Psallia (David): **ΜΑΡΑΝ(ΟΥ)ΛΗΘ ΕΒΟΛ**,
(Vat. 36, f. 67v; cod. add. **ΘΙΤΕΝ ΝΙΕΥΧΗ**... [Vat. 36, f. 68v] ut
apud Labib; vide supra p. 146).

8 (ff. 31v-35) Canticum tertium, Dan. 3, 52-88 (post **ΜΙΣΑΝΔ**
add. **ΚΑ ΔΑΝΗΝΔ**), 90 (Vat. 36, ff. 104-106v).

9 (ff. 35v-39) Psallia trium puerorum: **ΑΡΙΨΑΖΙΝ ΕΦΗ**
ΕΤΑΥΑΙΩ (Vat. 36, ff. 108-110v).

10 (ff. 39-40) Psallia (trium puerorum): **ΤΕΝΟΥΕ** (Vat. 36,
ff. 111-112).

11 (ff. 40-51v) Oratio, absque titulo: **ΑΡΙΠΡΕΟΒΕΥΙΝ ΕΡΗΝ ΕΧΩΝ**
(Vat. 36, ff. 112-119; Vat. 38, ff. 37-48v; ab utroque plus semel recedit codex
in recensendis angelis et sanctis qui in oratione invocantur; nonnullae
etiam occurrunt discrepantiae cum textu quem edidit Cl. Labib, op. laud.,
pp. 78 - 87; in fine, omisso versiculo pro episcopo, add. codex doxo-
logiam in B. M. V.: **ΩΠΟΙ ἡ ΘΕΟ ΕΡΕ ΟΛΩΣ ΕΧΩΝ** [Vat. 36, f. 340v].
In sanctorum nominibus referendis abundant scriptionis menda).

12 (ff. 51^v-56) Canticum quartum, Pss. 148, 149 et 150 (Vat. 36, ff. 182-186).

13 (ff. 56-60) Psallia in Virginem Mariam, Batos: **ΔΙΩΤΕΜ**
ΕΝΙΚΑΘ (Vat. 37, ff. 12-16).

14 (ff. 60^v-63^v) Psallia in Virginem Mariam, Adam: **ΔΙΝΑΞΤ**
ΕΘΒΕ ΦΑΙ <ΔΙ>CAXI ΘΕΝ <ΟΥ>ΧΩΜ «Credidi, propterea dixi in vir-
tute» (Labib, op. laud., pp. ٢٢-٢٣).

15 (ff. 63^v-67) Psallia (ad **ΠΑΘΕ** **ΙΗΣ**), Adam: **ΔΙΩΤ** **ΙΣΩ(Κ)**
(Vat. 36, ff. 189-191).

16 (ff. 67-91) Theotokia dominicae, Adam. ¹ (ff. 67-84)
Pars prima; ff. 67-69, sectio I: **CEMOYΤ** (Vat. 36, ff. 192-193^v);
ff. 69-70^v, sectio II: **ΤΚΥΒΩΤΟC** (Vat. 36, ff. 197^v-198^v; ad conclu-
siones quod spectat, codex eas nunc evolvit, nunc initia tantum signat
vel etiam omittit); ff. 70^v-71^v, 73, sectio III: **ΠΙΔΑΣΤΗΡΙΟΝ** (Vat. 36,
ff. 202-203); ff. 73-74^v, sectio IV: **ΙΘΟ ΠΕ ΠΙCΤΑΜΗΝΟC** (Vat. 36,
ff. 206^v, 207); ff. 74^v-76, sectio V: **ΙΘΟ ΠΕ ΤΑΥΧΝΙΑ** (Vat. 36,
ff. 211-212); ff. 76-77^v, sectio VI: **ΙΘΟΥ ΠΕ ΤΨΟΥΡΗ** (Vat. 36,
ff. 215^v-216^v); ff. 77^v, 78, Luc. 2, 29-32 (absque titulo; Vat. 36, f. 219^v);
ff. 78-79^v, sectio VII: **ΧΕΡΕ ΠΕ ΜΑΡΙΑ ΤΘΡΟΜΠΙ** (Vat. 36, ff. 219^v-220^v);
ff. 79^v-83, sectio VIII: **Ξ ΙΣΩΠ** (Vat. 36, ff. 226^v-229^v); ff. 83-84,
sectio IX: **ΕΥΜΟΥΤ** **ΕΡΟΥ** (Vat. 36, ff. 234^v, 235); ² (ff. 84-91) pars
altera; f. 84^v, sectio I: **ΤΕΩΙ ΙΖΥΚΑΝΟC** (Vat. 36, ff. 236-237);
f. 85, sectio II: **ΡΑΝ ΠΙΒΕΝ** (Vat. 36, f. 237^v); ff. 85^v, 86, sectio III:
ΠΕΩΟΥ ΜΑΡΙΑ (Vat. 36, ff. 237^v, 238); ff. 86-87, sectio IV: **ΟΥCΚΥΗΝ**
ΙΜΜΙ (Vat. 36, ff. 238-239); ff. 87-89, sectio V: **ΞΟΔCΕΔ ΙΠΕΝΨΥΧΗ**
(Vat. 36, ff. 239^v-241); ff. 89-91, sectio VI: **Ω ΝΕΜ ΠΕΘΑΨ(Η)CAXI**
(Vat. 36, ff. 241^v-243^v).

17 (ff. 91^v-93) Sectio dicenda inde a festo Resurrectionis usque ad
diem 15 habet: **ΝΙΜ ΓΑΡ ΘΕΝ ΝΙΝΟΥΤ** (Vat. 36, f. 294^v; codex,
f. 92, post **ΑΚΩΤ** **ΜΜΟΝ** [lin. 3] addit conclusionem **ΕΘΒΕ ΦΑΙ**
eique annectit psallias **Α ΠΥΧ ΠΕΝΝΟΥΤ** [Vat. 36, f. 295] et **ΚΑΔΩC**
ΔΕΝ ΟΥΜΕΘΜΙ [Vat. 36, f. 295^v]. In imo f. 93: **تم وكلت بلام امين امين**
«Desinit et absolutum est. In pace. Amen, amen».

18 (ff. 93^v-97^v) Psallia ad **ΠΑΘΕ** **ΙΗΣ**, Adam, legenda feria II:
Α ΠΙΑΝΨΟΥΡ ΙΨΟΥ (Vat. 36, ff. 36^v-40).

19 (ff. 97^v-103) Theotokia feriae II, Adam: **ΑΔΑΜ ΕΤΙ ΕΡΟΙ**
(Vat. 36, ff. 43-46^v).

20 (ff. 103-105) **ΠΑΛΑΣ ΓΑΡ**, absque titulo (Vat. 36, ff. 46^v-47^v; cod. add. **ΧΕ ΟΥΝΙ...** [Vat. 36, f. 48^r v], ut apud Labib, vide supra p. 145).

21 (ff. 105-106^v) Psallia ad **ΠΑΘΣ ΙΗΣ**, Adam, legenda feria III: **ΑΜΟΥ ΨΑΡΟΝ** (Vat. 36, ff. 49^v-51).

22 (ff. 106^v-112^v) Theotokia feriae III, Adam: **ΠΙΧΤΟΜ** (Vat. 36, ff. 54-59).

23 (ff. 113-114) **ΕΡΕ ΑΨ ΗΛΑΣ**, absque titulo (Vat. 36, f. 59^r v; cod. add. **ΕΥΕΡΡΙΠΙΖΙΝ...** [Vat. 36, f. 61], ut apud Labib, vide supra p. 146).

24 (ff. 114-116) Psallia ad **ΠΑΘΣ ΙΗΣ**, Batos, legenda feria IV: **ΜΑΡΟΥΤΟΥΝΟΦ ΗΤΟΥΘΕΛΗΛ** (Vat. 36, ff. 70-72; cod. add. **ΔΟΞΑ ΠΑΤΡΙ ΚΕ ΎΩ**; vide Labib, p. 179A).

25 (ff. 116^v-122) Theotokia feriae IV, Batos: **ΝΙΤΑΓΜΑ ΤΗΡΟΝ** (Vat. 36, ff. 76-81^v).

26 (ff. 122^v-123^v) **ΕΞΕΚΙΝΑ ΠΙΠΡΟΦΗΤΗΣ**, absque titulo (Vat. 36, ff. 81^v-82^v; codex add. ante **ΤΕΝΤΩ**: **ΧΕΡΕ ΝΕ... ΗΑΜΜΑΝΟΥΗΛ**).

27 (ff. 123^v-125^v) Psallia ad **ΠΑΘΣ ΙΗΣ**, Batos, legenda feria V: **ΔΟΙΠΟΝ ΓΑΡ** (Vat. 36, ff. 83^v-85).

28 (ff. 125^v-135^v) Theotokia feriae V, Batos: **ΠΙΒΑΤΟΣ ΕΤΑ ΜΩΥΣΗΣ ΠΑΥ ΕΡΟΦ** (Vat. 36, ff. 89-98).

29 (ff. 136-137) **ΦΤ ΠΙΑΤΩΝΑΥ ΕΡΟΦ**, absque titulo (Vat. 36, ff. 98-99^v; cod. add. **ΧΕΡΕ ΝΕ...** ante **ΤΕΝΤΩ**).

30 (ff. 137-139) Psallia ad **ΠΑΘΣ ΙΗΣ**, Batos, legenda feria VI: **ΑΛΗΘΕΟΣ ΓΑΡ** (Vat. 36, ff. 120^v-122).

31 (ff. 139-142^v) Theotokia feriae VI, Batos: **ΤΕΣΜΑΡΟΥΤ** (Vat. 36, ff. 125-128).

32 (ff. 142^v-144^v) **ΑΙΝΑΜΟΥΤ ΕΡΟ ΧΕ ΝΙΜ**, absque titulo (Vat. 36, ff. 128-130; cod. add. in fine: **ΧΕΡΕ ΝΕ... ΤΕΝΤΩ...**; cf. Vat. 36, f. 131).

33 (ff. 144^v, 146-149^v) Psallia ad **ΠΑΘΣ ΙΗΣ**, Batos, legenda die sabbati: **ΑΦΤ ΜΠΟΥΝΟΦ** (Vat. 36, ff. 132^v-134^v).

34 (ff. 149^v-154^v) Theotokia sabbati, Batos. F. 150, sectio I: **ΤΑΤΩΩΛΑΒ** (Vat. 36, f. 138^r v); f. 150^v, sectio II: **ΤΕΝΕΡΜΑΚΑΡΙΖΙΝ** (Vat. 36, ff. 141^v, 142); f. 151, sectio III: **ΩΩΣ ΜΑ ΝΥΣΕΛΕΤ** (Vat. 36, f. 145); f. 151^r v, sectio IV: **ΗΘΟ ΓΑΡ ΠΕ ΠΙΓΕΝΟΣ** (Vat. 36, f. 148^r v); ff. 151^v, 152, sectio V: **Α<ΡΕ>ΨΩΠΙ** (Vat. 36, f. 151^v); ff. 152-153, sectio VI: **Τ<Κ>ΚΥΗΗ** (Vat. 36, ff. 154^v, 155); f. 153^r v, sectio VII: **ΑΥΜΟΥΤ ΕΡΟ** (Vat. 36, f. 158^v); ff. 153^v, 154, sectio VIII:

αρετενωνη† (Vat. 36, f. 161^v); f. 154^{r-v}, sectio IX: εηπηε ιϥ (Vat. 36, ff. 164^v, 165).

35 (ff. 154^v-156^v) χερε οη ετμερ ηχμοτ (Vat. 36, ff. 169^v-171).

36 (ff. 156^v-158^v) χερε οη εομερ ηχμοτ (Vat. 36, ff. 172-173^v; cod. des. **τενηχο εριπενμενι**).

37 (ff. 158^v-164) Sectio legenda mense kihak. ¹ (ff. 158^v-160^v) In Virginem: γε γαρ αϊψανσαχι (Vat. 36, ff. 272^v-274; codex, omisiss versiculis **εσμάρωντ. φνλν, τενχως** [Vat. 36, f. 273^v], introducitur eorum loco versiculos **πιαττελος, κε ιπερερχο†** et **αη† ηαη**, e doxologia **πιαττελος εοϥ γαβρινλ** [Vat. 36, f. 274, lin. 6 - f. 274^v, lin. 1] desumptos; ² (ff. 160^v-161^v) in angelum Gabrielem: **ηθοκ ονημ† αλθεος** (Vat. 36, ff. 274^v, 275, vide supra, p. 161; codex caret versiculo **ακρημεννοϥ** et desinit conclusione **χερε πεναττελος...** **αριπρε<βενι>**, ut apud Tuki, **πιχωμ ητε νιθεοτοκια**, Romae, 1764, p. 629; ³ (ff. 161^v-164) praemisso **ثم قال هات** «Tune dicitur hic»: **ω πενοϥ ηϥ πχϥ** (Vat. 36, ff. 177-179).

38 (ff. 164-172^v) Sectio legenda tempore ieiunii. ¹ (ff. 164-167) **ηεκηλ ω παϥ** (Vat. 36, ff. 287^v-289^v); ² (ff. 167-168^v) **πιμαρωμ** (Vat. 36, ff. 286^v-287^v); ³ (ff. 168^v-169^v) **†ηησενλ νεμ πιψλνλ ηθωϥ** (Vat. 36, ff. 285^v, 286); ⁴ (ff. 169^v-172^v) **†ηηστιλ νεμ πιψλνλ θεν οντορβο** (Labib, op. laud., pp. 326-327; codex varias praebet in textu discrepantias, nonnullos etiam versiculos omittit).

39 (ff. 172^v-174) Sectio pro tempore Pentecostes: **τοτε ρον αμμορ ηραμ** (Vat. 36, ff. 299^v-301).

40 (ff. 174-175) Sectio pro festo Ascensionis et dominica Pentecostes: **οτορ μανενσα ιι ηεροϥ** (Vat. 36, f. 301^{r-v}; in nonnullis discrepat).

41 (ff. 175^v-177) Sectio pro festo Nativitatis: **πιογαι εβολ θεν †τριας πογμορϥιϥ** (Vat. 36, ff. 97-98; codex, post **τεσπαρ-σενλ** (f. 177, lin. 3), addit conclusiones **αλ αλ αλ...** **φαι ερε πιωϥ**...).

42 (ff. 177-192^v) Orationes et doxologiae pro officio vespertino et matutino. ¹ (f. 177^{r-v}) Ad prostrationem vespertinam, absque titulo: **αμωινι μερενοϥμ** (Tuki, op. laud., p. 32);

² sub rubrica: **هذا ما يقرأ في صلاة بآكر من السجود وعلى الله القبول** «Legitur in oratione matutina infra prostrationem. Sit Deo acceptum»: ³ (ff. 177^v-179^v) **αμωινι μαρενοϥμ** (Vat. 36, ff. 6-8); ⁴ (f. 179^v) Ps. 50 (solum

initium); ^c (f. 180) hymnus matutinus: **†ΝΑΤΗΙϞ** (des. **†ΝΑΕΡΕΖΑ**
ΠΙϞ; Vat. 36, f. 11); ^d (ff. 180-181) **ΤΕΝΟΥΩΨΤ ΑΨΙΩΤ** (Vat. 36
ff. 255-256); ^e (ff. 181-184^v) **ΠΙ(ΟΥ)ΩΙΝΙ ΗΤΑΦΜΙ** (Vat. 36
ff. 256-258^v); ^f (f. 185^{r-v}) **ΗΘΟ ΘΜΑΥ** (Vat. 36, f. 259); ^g (ff. 185^v-186^v)
Α ΠΙΘΟΙΝΟΥϞΙ (Vat. 36, ff. 259^v, 260); ^h (ff. 186^v-187^v) **ΧΕΡΕ ΝΙ**
ΜΑΡΙΑ (Vat. 36, ff. 342^v-343^v); ⁱ (ff. 187^v, 188) in angelos et archan-
gelos: **ΖΑΝΑΗΟΥϞ ΗΨΩ** (Vat. 36, f. 260^v); ^k (f. 188^v) in apostolos
ΝΕΝΙΟΥ† (Vat. 36, f. 261); ^l (ff. 188^v, 189) in martyres: **ΖΑΝΧΛΩΩ**
(Vat. 36, f. 261^v); ^m (f. 189^{r-v}) in staurophoros: **ΝΗΘΨ ΗΤΕΚ** (Vat. 36,
f. 263); ⁿ (ff. 189^v-190^v) in Eliam: **ΧΕΡΕ ΗΛΙΑϞ** (Vat. 36, ff. 263^v,
264; codex, pro **ΣΕΥΗΡΟϞ** et **ΔΙΟΚΚΩΡΟϞ**, habet **ΕΘΝΑϞΙΟϞ** et **ΚΙΖΑ-**
ΛΟϞ); ^o (ff. 190^v-192^v) **ΝΕΚΝΑΙ Ω ΠΑΝΟΥ†** (Vat. 36, ff. 247^v-249)

43 (ff. 193-199) Hymnus angelicus. ¹ (ff. 193-194^v) **ΜΑΡΕΝ-**
ΖΩϞ... ΟΥΩΟΥ ΞΕΝ ΝΗ ΕΤΘΟϞΙ (Vat. 36, ff. 265-266^v); ² (ff. 194^v-196^v)
ΑΡΙΚΑΤΑΞΙΟΥΝ ΠΘϞ (Vat. 36, ff. 266^v-268); ³ (ff. 196^v-197^v) trisa-
gion: **ΑΓΙΟϞ** (Vat. 36, ff. 268^v-269^v); ⁴ (ff. 197^v-199) **ΧΕΡΕ ΝΕ ΤΕΝ†ΖΟ**
(Vat. 36, ff. 269^v-270^v). Codex sub una rubrica continue ponit quae in
varias sectiones distributa exhibet Vat. 36).

44 (ff. 199-201) Credo: **ΞΕΝ ΟΥΜΕΘΜΙ ΤΕΝΝΑΖ†** (Vat. 36
ff. 252-254; codex om. prologum **ΤΕΝΔΙϞΙ ΜΜΟ** [Vat. 36, ff. 251^v, 252])

45 (ff. 201-221^v) Doxologiae in Virginem, in angelos, in aposto-
los, in martyres et sanctos. ¹ (f. 201^{r-v}) In Virginem: **ΕΡΕ ΗΣΟΛΟΕΖ**
(Vat. 36, ff. 302-303); ² (ff. 202-203) in Virginem: **ΩΟΥΝΙΑ† ΗΘ**
(Vat. 36, ff. 303-304); ³ (f. 203^{r-v}) in Virginem: **ΤΕΜΕΤΝΙΨ†** (Vat. 36,
f. 304^{r-v}); ⁴ (f. 204^{r-v}) in Michaellem archangelum: **ΜΙΧΛΗΖ ΟΥΓΑ-**
ΨΕΝΝΟΥϞΙ (Vat. 36, f. 305^{r-v}; et Vat. 38, ff. 23^v-24^v; codex, in fine,
pro **ΤΩΒΖ ΠΘϞ** habet **ΑΡΙΗ(ΡΕΣΒΕΥΙΝ)**, ut apud Labib, op. laud.,
p. ΤΖΗ; item nonnunquam in sequentibus); ⁵ (ff. 204^v, 205) in angelum
Gabrielem: **ΓΑΒΡΙΗΖ ΠΙΑΓΓΕΛΟϞ** (Vat. 36, f. 306^{r-v}); ⁶ (ff. 205^v, 206^v)
in angelum Raphaellem: **ΓΕΝΕΑ ΝΙΒΕΝ** (Vat. 36, ff. 306^v-307^v);
⁷ (ff. 206^v, 207) in quattuor animalia incorporea: **ΠΔ ΗΖΩΟΥΝ** (Vat. 36,
ff. 308-309); ⁸ (ff. 207-208) in viginti quattuor presbyteros: **ΟΥΝΙΨ†**
ΓΑΡ ΝΕ (Vat. 36, ff. 310^v, 311); ⁹ (f. 208^{r-v}) in Iohannem Baptistam:
ΜΠΕ ΟΥΟΝ ΤΩΗϞ (Vat. 36, f. 313^{r-v}); ¹⁰ (ff. 208^v, 209) in Iohannem
Baptistam: **ΑΦΕΡΜΕΦΕ** (Vat. 36, ff. 313^v, 314); ¹¹ (f. 209^{r-v}) in sanctos
Innocentes: **ΔΙΝΑΥ ΑΔΑΓΓΕΛΟϞ** (Vat. 36, ff. 314-315; cod. om. versi-
culum **ΝΙ ΕΤΑΥΡΟΨΙ**); ¹² (ff. 209^v-210^v) in apostolos: **ΠΙΨΩΡΠ ΞΕΝ**
ΝΙΑΠΟCΤΟΛΟϞ (Vat. 36, f. 315^{r-v}); ¹³ (ff. 210^v-211^v) in sanctum

Stephanum: ΦΗ ΕΤΤΑΙΝΟΥΤ (Vat. 36, ff. 315^v, 316^v); ¹⁴ (ff. 211^v, 212) in sanctum Georgium: Ζ̄ ἡΡΟ(Α)ΠΙ (Vat. 36, ff. 316^v, 317); ¹⁵ (f. 212^{r-v}) in sanctum Theodorum: Ἀ ΠΕΝΘΕ ἸΗΣ ΠΥΧΣ (Vat. 36, f. 317^{r-v}); ¹⁶ (ff. 212^v-213^v) in sanctum Mercurium: ΦΥΛΟΠΑΤΗΡ (Vat. 36, ff. 318-319; cod., ut Vat. 38, f. 240^v, om. versiculum ΧΕΡΕ ΝΑΚ); ¹⁷ (f. 214^{r-v}) in sanctum Mēna: ΕΨΩΠ ΟΥΝ (Vat. 36, ff. 319-320; codex, ut Vat. 38, f. 241^v, om. versiculos ΝΙΧΧΛΟΛ et ΚΑΤΑ ΦΡΗΤ); ¹⁸ (ff. 214^v-216) in sanctum Antonium: ΒΟΛ ΕΒΟΛ (Vat. 36, ff. 324^v-325^v; cod. add. versiculum ΧΕΡΕ ΠΕΝΙΩΤ ante conclusionem ΤΩΒΕ ut apud Labib, op. laud., p. ΤΩΗ); ¹⁹ (f. 216^{r-v}) in sanctum Paulum eremitam: Ω ΠΙΡΩΜΙ ΙΜΜΑΚΑΡΙΟΣ ΠΕΝΙΩΤ ΕΘΥ ΑΒΒΑ ΠΑΥΛΗ «Ο vir beate, pater noster sancte, abba Paule»; des.: ΙΠΙΩΝΘ ΕΘΜΗΝ ΕΒΟΛ ΤΩΒΕ... ΝΤΕΡΧΑ ΠΕΝΝΟΥΒΙ «vitae permanentis. Ora... ut dimittat peccata»; ²⁰ (ff. 216^v-218) in sanctum Macarium eiusque filios: ΠΙΧΕΡΟΥΒΙ (Vat. 36, ff. 328^v-329^v; codex caret versiculo ΕΝΝΑΙΝΙ ΙΠΙΡΟ ΝΑΗΤΟΣ, litteris ΕΝΝΑΙ iam scriptis ductu vero a librario cancellatis); ²¹ (ff. 218-219) in sanctum Macarium Magnum: ΖΑ[Ο]C ΝΙΒΕΝ (Labib, op. laud., pp. ΤΠΔ, ΤΠΕ; aliquantulum discrepat in conclusionē); ²² (f. 219^{r-v}) in Marcum evangelistam: ΜΑΡΚΟΣ ΠΑΠΟCΤΟΛΟC (Vat. 36, f. 339^{r-v}); ²³ (ff. 219^v-220^v) in omnes sanctos: ΘΜΗ ΝΙΒΕΝ (Vat. 36, f. 338^{r-v}); ²⁴ (ff. 220^v-221^v) in Eliam prophetam: ΗΖΙΑC ΠΙΘΕCΒΙΤΗC (Vat. 36, ff. 338^v, 339; codex, inde a ΙΠΕΡΧΩΝΤ ἌΡΟΥ ΒΩ discrepat additque versiculos Ἀ ΝΕΚΤΟΓΜΑ et Α ΚΕΛΙ ΝΙΒΕΝ; vide cod. Vat. 36, ff. 340^v, 341, ubi versiculi illi leguntur in doxologia ΠΙΚΕΒΕΡΝΙΤΗC ΕΤΤΑΧΡΟΥΤ).

II (ff. 221^v-228^v) Breve diaconale, praemisso titulo من اجل خدمة التماس قبطي «De officio diaconi; coptice», bohairice cum rubricis arabicis; cf. eodd. Vat. copt. 27, Vat. copt. 28, Vat. copt. 36 et Vat. copt. 38. Codex, cuius auctor in hac ultima parte sicut et in reliquis imperitiam prodit et incuriam, cum laudatis textibus non tantum in rerum consecutione sed in ipso monitionum coditu multiples praebet discrepantias. ¹ (ff. 221^v, 222) IC ΠΑΤ(Η)Ρ... ΕΖΟΥΓΓΙΘΕC... ΝΙΘΕΝΟC... ΕΠΙ ΠΡΟCΕΥΧΗ (Vat. 27, ff. 1-2; cod. em. ΔΟΞΑ ΠΑΤΡΙ); ² (f. 222^{r-v}) ΤΩΒΕ ΕΙΝΑ (Vat. 28, ff. 2^v, 3); ³ (ff. 222^v, 223) ΠΡΟCΕΥΞΑCΘΕ Υ. Τ. ΗΡΗΝΗC... ΠΡΟC. Υ. Τ. ΑΡΧΗΕΡΕΥC, ΠΡΟC. Υ. Τ. ἌΓΙΑC ΕΚΚΛ. (Vat. 27, ff. 3^v, 4; sequitur in codice: ΠΡΟC. Υ. ΤΟΥ ἌΓΙΟ ΕΚΟCΩΜΕΝ ΤΟΥ ἌΓΙΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ); ⁴ (f. 223^{r-v}) ΑCΠΑCΑC-

ΘΕ (Vat. 27, f. 10^v); ἈΤΕ ΦΑΙ ΠΕ (Vat. 36, f. 391; cod. des. *NAI* *NAI* · ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ ἈΜΗΝ); ⁵ (f. 223^v) ΟΥΑΧΥΤ ἰϑϕΤ (Vat. 27, f. 14); ⁶ (ff. 223^v, 224) ΠΡΟΣ. Υ. Τ. ΗΡΙΝΗΣ ... ΑΡΧΗΕΡΕΥΣ ... ΤΑΓΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑ (Vat. 27, f. 14); ΠΡΟΣ. Υ. Τ. ΣΩΤΗΡΙΑ ... Υ. Τ. ἄΓΙΟΝ ΤΙΜΙΟΝ ... ΝΙΕΤΑΧΥ ... ΝΕΝΝΟΥΒΙ ΝΑΝ ΕΒΟΖ (Vat. 27, ff. 14^v, 15); ⁷ (f. 224^v) ΠΙΝΙΟΥΤ (Vat. 27, f. 19^{r-v}; in cod. memorantur Antonius, Paulus, Macarius, Iohannes, Paulus, Isidorus, Moyses, Iohannes Niger, Daniel, Pachomius, Shenoute, chorus staurophororum); ⁸ (ff. 224^v, 225) ΤΑΣ ΚΕΦΑΛΑΣ ... ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ ... ἈΜΗΝ ... †ΝΑΖΤ ... ΤΑΒΒΕ ΕΧΕΝ ΝΙΧΡΗΣΤΙΑΝΟΣ (Vat. 27, ff. 21^v, 22, in nonnullis discrepat omittitque ἈΜΗΝ et †ΝΑΖΤ); ⁹ (ff. 225-228^v) tabahāt quae ad officium pertinent diaconi: ff. 225-226, pro defunctis (Vat. 20, f. 155^v, 156); f. 226, pro aegrotis (Vat. 20, f. 154^v); f. 226^{r-v}, pro peregrinantibus (Vat. 20, ff. 154^v, 155); ff. 226^v, 227, pro aere et terrae fructibus (Vat. 20, f. 155^{r-v}); f. 227^{r-v}, pro aquis (Vat. 27, f. 26^{r-v}); ff. 227^v, 228, pro seminibus (Vat. 27, ff. 26^v, 27); f. 228, pro principe (Vat. 20, f. 155^v); f. 228^{r-v}, pro oblationibus (Vat. 20, f. 156^v); f. 228^v, pro pace (Vat. 20, f. 158^v).

III (ff. 228^v-234) Doxologiae.

1 (ff. 228^v-233) Sub titulo ترتيب بقرا في صوم الميلاد جميعه وفي وقت التوزيع «Ordo legendus infra ieiunium Nativitatis et infra distributionem. In pace Domini. Amen, amen», doxologia: *ϥεμπηα γαρ θεν ουμεθμνι* (Vat. 36, ff. 281-285; codex om. *οτορ ποτ - †παρϥ* [Vat. 36, f. 281^v, linn. 8-12] et, fol. 230^v, lin. 1, habet *ιακωβ* pro *ιαβ*).

2 (ff. 233-234) Doxologia in sanctum Macarium Magnum, Adam: *ϥερε πινιουτ αββα μακαρι* (Vat. 36, ff. 327^v, 328).

Praeter lineas 9-16 folii 190, codex eiusdem amanuensis est ac codd. Vaticani cop-tici 78, 79 et 81, omnique destituitur fasciculorum et foliorum enumerationes copticae; notae autem sic dictae arabicae, partim nonnunquam cultro glutinatoris resectae, signant initio in summis marginibus triniones 1, 2, quaterniones 3-29 et fasciculum 30 septem ff. constantem. Margines et scripturae lineas definiunt ductus chartae impressi. Scriptura rudis est manuque tremula exarata. Ad usum minii quod spectat, vide dicta de codicibus 78, 79 et 81.

F. 234, librarii subscriptio: وكان الفروع من هذه الاصليودية المباركة في يوم | السبت | سنة الف وسبع مائة وتسعة وثلاثين | المبارك الحادي والعشرون من شهر برمهات | لسنة الف واربع مائة خمسة وخمسين للثهداء الاطهار | وتاقل هذه الحروف المختصر القصص مرقوريوس احد رهبان | الت السيد بلماموس بحرية ثبات القاين بسيدنة | روية العظة بدير ماري

اصطافانوس اول (supra scriptum) الشهيد | وريس الشامة المعروف بكنيسة القبط
والمبش | بجانب كنيسة مار بطرس هامة الرسل وان يقال كل من | قرا في هذه الاصطافودية ان يدعى
« Et event finis huius psalmodiae benedictae sabbato benedicto,
die vigesimo primo mensis barmahât anni millesimi septingentesimi trigesimi noui
Christi qui respondet anno millesimo quadringentesimo quinquagesimo quinto Martyrum
purorum; et transcriptor harum litterarum est pauper hegumenus Mercurius, monachus
dominae Dominae in (monasterio) Baramûs, in deserto Shihât, incolens, Romae in urbe
potenti, monasterium Mâri Stephani, primi martyrum et diaconorum, notum sub nomine
Ecclesiae Coptitarum et Aethiopum, prope ecclesiam Mâr Petri, apostolorum capitis; et
rogat quemcumque in hac psalmodia lecturum ut deprecetur pro eo veniam peccatorum.
Amen ». In folio recto, custodiae modo operculo anteriori adiecto: برسم دير
مار اسطافانوس الكاين بجوار ماري بطرس بالوتيكاني | لاستعمال الرهبان القبط والمبش التاثنين به
« Hic liber sub signo est monasterii Mâr Ste-
phani, prope Mâri Petrum in Vaticano siti, ut sit in usum monachorum Coptitarum et
Aethiopum in eo degentium, nec sit ulli potestas eum commutandi quocumque ex modo »;
paulo infra: *Officio di Pasqua*. Vac. ff. 72^{r-v}, 145^{r-v}, 234^v-236^v.

In dorso tegumenti membrana confecti nota *Copto 82* atramento scripta. Acies folio-
rum conspersa est pigmentis rubro et flavo.

83. Saec. XVIII in., chart., mm. 200×135, ff. 158, linn. 12-20.

Codex liturgicus continens psalmodiam cum brevi diaconali,
adiectis initio et in fine psalmodiae fragmentis, bohairice cum partibus
et rubricis arabicis; sola ff. 4-143 sunt codicis pristini.

I (ff. 4^v-143) Psalmodia; cf. cod. Vat. copt. 36, quo codice
usus est librarius.

I (ff. 4^v-64) Psalliae ad theotokias et cantica, bohairice.

¹ (ff. 4^v-9^v) Psallia dicenda in dominicis mensis kihak, Batos: **AMWINI
TEPOY DEH OYPAWY** (Vat. 36, ff. 12-14^v; codex des. **ANWANEPIA-
ZIN 'MAPAN**); ² (ff. 10-14^v) psallia ad **TO TE AEPWAC**, Adam: **A
POC EPORO** (Vat. 36, ff. 27-29); ³ (ff. 15-18^v) psallia ad theotokiam
feriae II, Adam: **AMWINI TEPON APO(O)Y** (Vat. 36, ff. 40^v-42;
codex per homoeoteuton praetermisit versiculum **RON MIEN**);
⁴ (ff. 19-22^v) psallia ad theotokiam feriae III, Adam: **APET EPOI PA-
NONY** (Vat. 36, ff. 51^v-53); ⁵ (ff. 23-28) psallia ad theotokiam
feriae IV, Batos: **AMPEPEZANIC EPOK** (Vat. 36, ff. 72^v-75); ⁶ (ff. 28^v-34)
psallia ad theotokiam feriae V, Batos: **A PHT CAXI** (Vat. 36, ff. 85^v-88);
⁷ (ff. 34^v-37^v) psallia ad theotokiam feriae VI, Batos: **ANOK DA PIXWAB**
(Vat. 36, ff. 122^v-123^v; codex evoluit conclusionem ad calcem psalliae,

aliquando etiam in fine versiculorum); ⁸ (ff. 38-42) psallia ad theotokiam sabbati, Batos: **ΑΙΩΝΙΝΙ ΤΗΡΟΥ ΤΕΤΡΩΣ** (Vat. 36, ff. 135-137; cod. omittit **ΘΕΝ ΟΥΔΙΨΥΧΩΝ**); ⁹ (ff. 42-45) psallia ad theotokiam dominicae, Adam, legenda mense kihak: **ΑΙΝΑΖΟΣ ΘΕΝ ΟΥΧΟΥ** (Vat. 36, ff. 187-188^v); ¹⁰ (ff. 45-49) psallia ad **ΝΕΚΝΑΙ Ω ΠΑΝΟΥΤ**, Adam: **ΑΡΙΨΙ ΕΧΕΝ ΝΙΝΟΒΙ** (Vat. 36, ff. 244^v-247); ¹¹ (ff. 49-53) psallia ad **Ω ΠΕΝΘΕ**, Batos: **ΑΝΟΚ ΘΑ ΠΙΧΟΒ** (Vat. 36, ff. 174^v-177); ¹² (f. 53) **Ω ΠΕΝΘΕ ΠΙΣ ΠΧΣ ΠΙ ΕΤ** (initium tantum; integre in Vat. 36, ff. 177-179); ¹³ (ff. 53-56) psallia ad canticum secundum, Adam: **ΑΡΙΘΜΟΤ ΝΑΝ ΠΕΝΝΗΒ** (Vat. 36, ff. 62-64); ¹⁴ (ff. 56-59) psallia ad canticum tertium, Adam: **ΑΚΨΕΠΘΙCΙ ΝΕΜΗ** (Vat. 36, ff. 101-103); ¹⁵ (ff. 59-61^v) psallia ad canticum tertium, Batos: **ΑΡΙΨ(Α)ΛΙΝ ΕΦΗ ΕΤΑΥΑΨ** (Vat. 36, ff. 108-110^v; codex praetermisit versiculum **ΦΤ ΠΑΝΟΥΤ**); ¹⁶ (ff. 62-64) psallia ad canticum quartum, Adam: **ΑΡΙΨΑΛΙΝ ΠΘΕ ΦΤ** (Vat. 36, ff. 180-181^v).

2 (ff. 64^v-78) Sectiones copticae et arabicae interpretationum theotokiae sabbati, cum initiis sectionum theotokiae ¹ (ff. 64^v-65^v) **CYNΘOZACΘOMEN HMEPEH** (Vat. 36, ff. 138^v-139^v) ² (f. 65^v) **ΤΕΠΕΡΜΑΚΑΡΙΖΙΝ** (solum initium; integre in Vat. 36, ff. 141^v-142); ³ (ff. 65^v-66^v) **〈Α〉 ΦΤ ΟΥΩΡΠ ΑΠΕΡΜΑΥΑΤΓ ΗΛΟΓΟC** (Vat. 36, ff. 142-143); ⁴ (f. 66^v) **ΩC ΜΑ ΗΨΑΛΗΤ** (solum initium; integre in Vat. 36, f. 145); ⁵ (ff. 66^v-67^v) **ΡΑΜ ΦΤ ΝΘΟ** (Vat. 36, ff. 145-146); ⁶ (f. 67^v) **ΝΘΟ ΓΑΡ ΠΕ ΠΙΤΕ(ΝΟC)** (solum initium; integre in Vat. 36, f. 148^{r-v}); ⁷ (ff. 67^v-68^v) **ΚΕ ΤΙC ΟΥΜΟΙ CΙ** (Vat. 36, ff. 148^v, 149); ⁸ (f. 68^v) **ΑΡΕΨΩΠΙ ΝΟΥΜΕΡΒΤ** (solum initium; integre in Vat. 36, f. 151^v); ⁹ (ff. 68^v-69^v) **ΙC ΘΗΠΠΕ ΠΘΕ** (Vat. 36, ff. 151^v-152^v) ¹⁰ (f. 69^v) **†CΚΗΗΘΗ ΘΗ ΕΤΟΥΜΟΤΑ** (solum initium; integre in Vat. 36, ff. 154^v, 155); ¹¹ (ff. 69^v-70^v) **CΟΜC ΟΥΟΘ ΜΑΙΕΤΕΝΘΗΝΟΥ** (Vat. 36, ff. 155^v, 156); ¹² (f. 70^v) **ΑΙΜΟΥΤ ΕΡΟ ΧΕ ΘΜΑΥ** (solum initium; integre in Vat. 36, f. 158^v); ¹³ (ff. 70^v-71^v) **ΑΡΙΖΑΤΕ ΝΕΜΗ** (Vat. 36, ff. 158^v-159^v); ¹⁴ (f. 71^v) **ΑΡΕΤΕΘΟΗΤ ΕΤΜΟΚΙ** (solum initium; integre in Vat. 36, f. 161^v); ¹⁵ (ff. 71^v-72^v) **ΚΑΩC ΙΤΕΝ CΕ** (Vat. 36, f. 162^{r-v}); ¹⁶ (ff. 73-74) **ΙC ΑΝΑΤΟΛΗ ΚΕ ΛΙCΙC** (Vat. 36, ff. 165-166 codex om. **ΘΗΠΠΕ ΙC ΠΘΕ**, seu initium sectionis IX theotokiae [integre in Vat. 36, ff. 164^v, 165]); ¹⁷ (f. 74^{r-v}) **من هي تدعى القبر دنس** (Vat. 36, f. 141^v; singulis sectionibus arabicis praemittuntur, ut supra, initia coptica sectionum theotokiae et nonnumquam evolvit codex conclusionem)

(ff. 74^v, 75) **انا انا فای** (Vat. 36, f. 144^v); ¹⁹ (f. 75^{r-v}) **مثل عروس بنير**
انى هي الجلس المعروف (Vat. 36, ff. 147^v, 148); ²⁰ (ff. 75^v, 76) **السما الثانية** (Vat. 36, f. 154^{r-v});
 at. 36, f. 151); ²¹ (f. 76^{r-v}) **القبه واوانيا** (Vat. 36, f. 158); ²² (f. 77) **دعيتي ام الله الحى**
 at. 36, f. 161); ²⁴ (f. 77^v) **سلم راه الاب يعقوب** (Vat. 36, f. 164^v);
 (f. 78) **هوذا الرب انا مكى** (Vat. 36, f. 168).

3 (ff. 78^v-90) *Sectiones copticæ interpretationum theotokiae* **σεμον†** (seu dominicæ), cum evangeliiis propriis.
 (f. 78^v) **σεμον† ερο †κεος** (solum initium; integre in Vat. 36, 192-193^v); ² (ff. 78^v-79^v) **ιχε δ φ† ωρη** (Vat. 36, ff. 194-195);
 (ff. 79^v, 80) evangelium I, Luc. 1, 46-50 (Vat. 36, f. 197^{r-v}); ⁴ (f. 80) **κνβωτοσ εσομχ** (solum initium; integre in Vat. 36, ff. 197^v-198^v);
 (ff. 80-81^v) **ω παινοπιγμα** (Vat. 36, ff. 199-200); ⁶ (ff. 81^v, 82) **angelium II, Luc. 1, 51-55** (Vat. 36, ff. 201^v, 202); ⁷ (f. 82) **π-ακτηριον ετον ρωδς** (solum initium; integre in Vat. 36, ff. 202-203);
 (ff. 82-83) **ἀρεψαν νιμενι κω†** (Vat. 36, ff. 203-204); ⁹ (f. 83^{r-v}) **angelium III, Luc. 1, 68-72** (Vat. 36, ff. 205^v, 206); ¹⁰ (f. 84) **ηθο**
 = **πικταμνος** (solum initium; integre in Vat. 36, ff. 206^v, 207);
 (ff. 84-85) **νιμνι εναμωω†** (Vat. 36, ff. 207^v-208^v); ¹² (f. 85^{r-v}) **angelium IV, Luc. 1, 73-77** (Vat. 36, f. 210^v); ¹³ (f. 85^v) **ηθο πε**
ανχησιδ (solum initium; integre in Vat. 36, ff. 211-212); ¹⁴ (ff. 85^v-86^v) **ιτογμα ηαπας** (Vat. 36, ff. 212-213); ¹⁵ (f. 87) evangelium V
 bsque titulo; Luc. 1, 78, 79 (Vat. 36, f. 215); ¹⁶ (f. 87) **ηθο πε**
ωρα ηνοβ ηκαρος (solum initium; integre in Vat. 36, ff. 215^v-216^v);
 (ff. 87^v-88^v) **ηληνβ πικοφος** (Vat. 36, ff. 216^v-217^v; codex om. evan-
 gelium VI); ¹⁸ (f. 88^v) **σεμον† ερο Δικεος** (seu pars secunda sectionis
 II theotokiae dominicæ; solum initium; integre in Vat. 36, f. 220^{r-v});
 (ff. 88^v-90) **οωσελ ηνιεκκλισιδ** (Vat. 36, ff. 220^v-221^v).

4 (ff. 90^v-94^v) *Sectio laudis in Virginem Mariam*, post
ερε νε, ante **ανμον†**, coptice: **σωτεμ ον ναιμερη†** (Vat. 36,
 . 231^v-234).

5 (ff. 94^v-114) *Turuḥât ad theotokias et cantica*, cum
 rum interpretationibus seu commentariis arabicis. ¹ (ff. 94^v-95^v)
 arḥ ad canticum primum, Adam: **πεχε πωσ ιμωωγης** (Vat. 36,
 36); ² (ff. 95^v-96^v) ṭarḥ ad theotokiam feriae II, Adam: **δδαμ**
ιδωωρη (Vat. 36, ff. 48^v, 49); ³ (ff. 96^v-97^v) ṭarḥ ad theotokiam
 riae III, Adam: **πιχλωμ** (Vat. 36, f. 61^{r-v}); ⁴ (ff. 97^v-98^v) ṭarḥ

II (ff. 125^v-135^v) Breve diaconale, prius bohairice deinde arabice; cf. cod. Vat. copt. 36, ff. 388-396, ex quo codice librarius saltem partem copticam desumpsit, paucis additis, aliis omissis. ¹ (ff. 125^v-132^v)

Pars bohairica. F. 125^v, **ⲛⲓⲉⲛⲟⲥ ⲧⲏⲣⲟⲩ** integre evolvitur, ut in cod. Vat. copt. 27, f. 1^v; f. 126, post **ⲕⲉ ⲓⲥⲙⲁⲣⲱⲟⲩⲧ**, add. **ⲛⲓⲕⲟⲩ ⲉⲃⲟⲗ** **ⲏⲧⲉ ⲛⲉⲛⲛⲟⲃⲓ ⲕⲉ** (Vat. 27, f. 3); f. 127, codex om. **ⲡⲁⲣⲗⲟⲥ... ⲏⲧⲉ ⲫⲧ ⲁⲙⲛⲏ** (Vat. 36, f. 389, lin. ult.-f. 390, lin. 3 a. fin.); ibid., om. **ⲉⲩⲗⲟⲩⲥⲟⲛ... ⲱⲁ ⲉⲛⲉⲗ** (Vat. 36, f. 390^v, linn. 5-14); f. 127^v, **ⲡⲣⲟⲥⲱⲙⲉⲛ** (solum initium; loco in Vat. 36, f. 391); ff. 128^v, 129, in commemoratione sanctorum, loco **ⲛⲓⲧⲉ ⲉⲟⲩ ⲁⲃⲃⲁ ⲙⲕⲁⲣⲓ** scribit **ⲛⲉⲛⲓⲧ ⲁⲃⲃⲁ ⲙⲕⲁⲣⲓ** omittitque **ⲛⲓⲱⲩⲱ** et **ⲡⲁⲣⲥⲱⲙⲁ** (Vat. 36, f. 392^v); f. 129^v, pro **ⲥⲱⲧⲏⲥ... ⲉⲗⲉⲛⲉⲛ**, habet **ⲁⲙⲛⲏ... ⲁⲙⲛⲏ** (N emendatio ex Δ; Vat. copt. 82, f. 225); ² (ff. 133-135) pars ara-

bica; praemissis titulo تفسير خدمة الشمامسة «Interpretatio ministerii diaconi» et آمين IC ΠΑΤΗΡ... Amen «Amen. Unus Pater... Amen», tradit librarius seriem ΤΩΒΕ (cf. L. Villecourt, *Les observances liturgiques et la discipline du jeûne dans l'Eglise copte*, in *Le Muséon*, t. XXXVIII, 1925, pp. 278, 279) quae partim tantum legitur in cod. Vat. 36, inc.: اطبلوا لى الله رحنا «Orate ut Deus misereatur nostri» (Vat. 36, f. 388v); des.: كع اطبلوا الى الله لى يكمل هذه البصة... وينفر لنا خطابا «Orate Deum ut perficiat hoc Pascha... et condonet nobis peccata nostra. Kyrie»; ³ (f. 135v) formula benedictionis, inc.: ϥϩ nai nan εαυ ου{ου}nai εαρον «Deus miserere nostri, statue misericordiam super nos» (cf. Tuki, πικωμ ντε πικωμτ ναναφορα, p. ٢١; leviter discrepat), cum responsione populi κε (duodecies); sequitur cantus: χρς πενωθ(η)ρ ακι ακωνηπ μμακς «Christe, Servator noster, venisti, accepisti angustias» (evulgatus sub titulo ζωβω in opere quod inscribitur كتاب طروحات السخة المتدسة, auctoribus Philotheo al-Maqāri et Michaele Ġirġis, Cahira, 1914, pp. KĀ, KĪ; cf. etiam f. 157); in imo folio, rubrica arabica cancellata: «Tār̄ legendum per integram hebdomadam Paschatis, a die

dominica Palmarum usque ad diem magni sabbati, et in imo mg.: **Θε**; cf. f. 155^v.

III (ff. 136-143) Psalmodiae fragmentum. Doxologiae in sanctos, bohairice; vide etiam ff. 115^v-125. ¹ (f. 136^{r-v}) Pro apostolis, Adam: **μιῆ Ἀφωτπου** (Vat. 36, ff. 364^v, 365); ² (ff. 136^v-137^v) pro s. Georgio, Adam: **ἡθok νιματοι** (Vat. 36, ff. 368-369^v); ³ (ff. 137^v-139) pro s. Antonio, Adam: **ἂ πεκραν ἐρνηψ** (Vat. 36, ff. 378-379^v); ⁴ (ff. 139-141^v) pro sancto Macario, Adam: **Ἀφῖσι ἡξε πεκτηπ** (Vat. 36, ff. 381-383^v); ⁵ (ff. 141^v, 142) pro ss. Maximo et Dometio, Adam: **Ἀνιμ ἡξε νενιο** (Vat. 36, ff. 383^v, 384); ⁶ (ff. 142^v, 143) pro staurophoris, Adam: **ερε νενιο** (Vat. 36, ff. 384-385).

IV (ff. 144-145^v, 156-157, 146-155^v) Fragmentum ad liturgiam Paschatis spectans, bohairice: f. 144^{r-v}, **Θεν ἡραν... Δοκζα πετρι... Ἀριτεν ἡσα ἡχος... ξε πενηωτ... Θεν πχζ ἡς πενθ** (cf. Villecourt, op. laud., p. 277); ff. 144^v, 145, **θok δε τχωμ** (cf. Vill., ibid.); f. 145^{r-v}, **χζα ἡπαρ θωον... εγαγγεληον** (sectio graeca); f. 145^v, **ἐντῆνογσις εβοζ... μεθθον** (Vill., p. 293); f. 145^v, **οὔκεθηκεσις... εθῆσιος πιάποστολῆκος**, solus titulus cum invocatione; cf. O. H. E. Burmester, *The Homilies or Exhortations of the Holy Week Lectionary*, in ephemeride *Le Muséon*, t. XLV, 1932, p. 22; f. 156, **εβοζ Θεν ἱσαῖας πιπροφῆτης**, solus titulus cum invocatione; f. 156, **παυλος... ἡνογώτ** (Rom. 1, 1, 2; Tuki, op. laud., p. 111); f. 156, **πιρμωτ νενουτεν...** (Vill., p. 287; Tuki, op. laud., p. 111); f. 156, **καθαλῆκος πετρος νενενρατ** (Tuki, p. 111); f. 156^{r-v}, **νασῆαν ἡπενμαρε... ἡμην** (cf. I Joh. 2, 15, 17; Tuki, p. 111); f. 156^v, **πρεκζις... ἡἀποστολος**, cum invocatione (Tuki, p. 111); f. 156^v, **πιαχι τε ἡτε ποῦ... ἡτε φτ ἡμην** (Tuki, p. 111); f. 157, **κηριά εγλουργων... ἀντῆνογσις εν** (Tuki, pp. 111, 112; Vill. p. 293); f. 157, **πενθ ογορ πεννογτ... ψα ενερ** (Tuki, pp. 112, 113); f. 157, cantus **χρς πενωθ(η)ρ εκι ετψεπ ἡκαγρ** (vide f. 135^v); ff. 146-147, Ps. 6, add. in fine **ἂλ Δοκζας ἂβ**; ff. 147-149, Ps. 31, add. in fine **ἂλ Δοκζα**; ff. 149-152, Ps. 37, add. in fine **ἂλ Δοκζας πετρι**; ff. 152-155^v, Ps. 50, add. in fine **ποῦ ἡτε νιχωμ ἂλ** (f. 153^v, ductibus cancellatum, textum exhibet Ps. 37, 21 [ναγτ]-23; cf. ff. 151^v, 152); f. 155^v, **τῆρ pro singulis diebus infra hebdomadam Paschatis, Θαν ἡραν ἡτῆριας... χερε νε μαριά... πιζλογος** (Philotheos al-Maqāri et Michael Ġirgis

op. laud., p. $\overline{\kappa\overline{\epsilon}}$; cf. f. 135v; f. 155v, $\epsilon\kappa\lambda\iota\eta\epsilon\mu\epsilon\eta\{\epsilon\eta\}\ \gamma\omicron\eta\omicron\upsilon\gamma$ (Vill., p. 278).

V (ff. 1-3, 157v-158v) Fragmenta liturgica pro festis Nativitatis et Epiphaniae.

1 (ff. 1-3) Hymnus pro Nativitate. ¹ (f. 1r-v) Sectio coptica quae legitur a nocte Nativitatis usque ad festum Epiphaniae: $\tau\omicron\tau\epsilon\ \rho\omicron\eta\ \alpha\epsilon\mu\omicron\varsigma\ \eta\overline{\rho}\alpha\psi\iota$ «Tunc os nostrum impletum est gaudio» (cf. Cl. Labib, $\mu\iota\chi\omega\mu\ \eta\tau\epsilon\ \tau\psi\alpha\lambda\mu\omega\lambda\acute{\iota}\alpha\ \epsilon\theta\overline{\epsilon}$, Cahira, 1908, pp. $\overline{\phi\alpha}-\overline{\phi\chi}$, cum pluribus lectionibus variis); ² (ff. 1r-3) sectio arabica pro nocte Nativitatis: $\text{بسم الله اول ما ابدى قدرته ابدل جهدى}$ «In nomine Dei qui fuit ante initium; virtute sua contendam et laborabo»; des.: وقول نومن پننوٹ ہذا زہنون $\overline{\alpha\chi}$... ψα ενεε «dicamusque ‘Credimus in nomen eius aeternum, Dei nostri veri’; alleluia... usque in aeternum» (cf. codd. Vat. copt. 91, ff. 24-26, Vat. copt. 92, ff. 108-111; in quibusdam discrepat codex iterumque in fine doxologiae copticam $\overline{\alpha\chi}$... ψα ενεε prioris sectionis).

2 (ff. 157v-158v) Hymnus pro Epiphania, absque titulo, arabice cum vocabulis copticis in textu occurrentibus; inc.: بسم الله اول ما $\text{ابدى ضاى امح واشرح قصدى}$ «In nomine Dei qui fuit ante initium; ore meo laudabo et proponam carmen meum»; des.: πιέταρεψι ωμς φεν $\text{πιορτανικ... ιχκεν τνον ηψα ενεε}$ «qui baptizatus est in Iordane... ex hoc nunc usque in saeculum» (cf. cod. Vat. copt. 91, ff. 41-43, qui recensionem praebet longiorem).

Nonnullae emendationes et additiones occurrunt in textu ipsa plerumque manu librarii.

Ff. 4-143, quae codicem pristinum effleunt, instructa sunt notis copticis cursivis $\overline{\alpha}-\overline{\phi\chi\delta}$, notis nonnullis postea emendatis; reliqua folia numeris copticis carunt nec ullibi apparent fasciculorum notae. Incompta est scriptura ut in codd. Vaticanis copticis 78 et 81 qui eundem librum produunt; ff. 1-3 et 157v-158v sunt alterius manus, illius forsan quae lim. 9-16 folii 190 in cod. Vat. copt. 82 extravit; limenae 9-17 f. 68, limenae 1-9 f. 144v necnon ff. 68v et 144 scripta sunt ab eodem amanuensi ac codicis 80 ff. 2-117. Minus ubi apparet normam generalem sequitur codicis 78.

F. 143v, librarii subscriptio magna ex parte e cod. Vat. copt. 36, f. 390, desumpta; codici propria sunt: $\text{وكان النورغ من هذه الياضودية المباركة | يوم الثلاث المبارك من شهر طوبه}$ $\text{في ثالث عشر | سنة ٦٦٦٦٦٦}$ ($\overline{\phi}$ supra $\overline{\theta}$ cancell.) $\text{قبيلة الشدة الاطهار | وذلك كاتبه المختير}$ $\text{مرقوريوس بالاسم قمص | خادم الست السيدة باليرموس في المدينة المعظمة | الروم... وليس لا احدا}$ $\text{في | دعوتنا ولا طاب غير المختير مرقوريوس خادم الست | السيدة باليرموس...}$ Et venit finis huius psalmodiae benedictae feria tertia benedicta mensis tithae die decima tertia, anno

coptico 1241 Martyrum purorum (= an. D. 1626; codex 36: an. M. 1425 = an. D. 1706), eiusque librarius est pauper Mercurius, nomine hegumenus, minister dominae Dominae in (monasterio) Baramûs, degens Romae in urbe potenti... nec quisquam ius vel titulum in ipsun habet praeter pauperem Mercurium, ministrum dominae Dominae in (monasterio) Baramûs... ». Notae possessoris: f. 3, nota exarata eadem manu et iisdem verbis ac nota codicis Vat. copt. 81, f. 139^v, quam vide in p. 571; in laterculo interno anteriore, nota eiusdem manus ac tenoris ac nota codicis Vat. copt. 82, in folio recto custodiae modo operculo anteriori adiecto; vide supra, p. 579. In eodem laterculo interno: *officia p(er) tutto l'anno*. Vac. ff. 3^v, 4^r.

In dorso tegumenti membranacei atramento scriptum est *Copto 83*.

84. An. 1736 (cf. f. 202^v), chart., mm. 200 × 133, ff. I, 215, linn. 13-20.

Codex liturgicus continens ritum funerum, bobairice et arabice. Exscriptus est codex e codicibus Vaticanis copticis 46 et 53, infra laudandis, paucis a Raphaele Tuki, codicis librario, plerumque consulto mutatis.

1 (ff. 9-94^v) Funus patriarchae vel episcopi, ut in cod. Vat. copt. 53, ff. 2-70. F. 29, om. translationem tituli arabicam (Vat. 53, f. 21), item aliquando in posterum; f. 33, om. per bomoeoteuton **orog keoyai... nre phiapo** (Vat. 53, f. 24^v, linn. 3-10).

2 (ff. 95-115^v) Funus patriarcharum et episcoporum, post Missam; cf. cod. Vat. copt. 53, ff. 72-92, quocum convenit, sociatis tamen titulis ff. 72 et 88 et ordine rerum aliquantulum inverso, foliis nempe codicis 53 hoc modo transcriptis: ff. 88-90, 72-81, 90^v-92, 81^v-87. Etenim, lectio Deut. 32, 39-43, et **tarh**, quae in cod. 53, in proprio loco, sola notula marginali memorabantur, transcripta sunt integre ex eiusdem foliis 88-90 et 90^v-92 quae, ut dictum est p. 349, sunt alterius codicis.

3 (ff. 116-127) Funus mulierum quae moriuntur in partu, ut in cod. Vat. copt. 53, ff. 92^v-103^v.

4 (ff. 128-143^v) Funus monachorum, ut in cod. Vat. copt. 53, ff. 104-117^v.

5 (ff. 144-155^v) Funus monialium, ut in cod. Vat. copt. 53, ff. 118-127^v.

6 (ff. 156-187^v) Lectiones pro defunctis qui in hebdomada Pascubatis moriuntur, ut in cod. Vat. copt. 53, ff. 128-157.

¹ (ff. 156-158^v) Pro presbyteris (Vat. 53, ff. 128-130); ² (ff. 158^v-162^v) pro diaconis (Vat. 53, ff. 130-134); ³ (ff. 163-164^v) pro monachis

(Vat. 53, ff. 134-136); ⁴ (ff. 164^v-167) pro monialibus (Vat. 53, ff. 136-138); ⁵ (ff. 167-174^v) pro viris (Vat. 53, ff. 138-145); ⁶ (ff. 174^v-177^v) pro pueris (Vat. 53, ff. 145^v-147^v); ⁷ (ff. 177^v-183) pro mulieribus (Vat. 53, ff. 148-153^v); ⁸ (ff. 183^v-187^v) pro puellis virginibus (Vat. 53, ff. 153^v-157).

7 (ff. 188-197) Lectiones pro Missa defunctorum, ut in cod. Vat. copt. 46, ff. 102-103, sed ita ut textus arabicus non comitetur at sequatur bohairicum et integre tradatur Ioh. 6, 35-46 (Vat. 46, f. 63^{v-v}), cuius initia tantum memorat cod. 46, f. 103 (vide supra p. 275).

8 (ff. 197-200) Oratio super defunctum, in ecclesia, post evangelium, ad Patrem, ut in cod. Vat. copt. 46, f. 64 (vide p. 270), sed primum bohairice, dein arabice.

9 (ff. 200-202^v) Lectio super tumulum, ut in cod. Vat. copt. 46, f. 103^{v-v}, sed primum bohairice, dein arabice.

Caret codex omni fasciculorum et foliorum enumeratione coptica; scriptura eiusdem est indolis ac codicum quae R. Tuki exaravit priore aetatis suae stadio (cf. Ad. Hebbelynek, *Inventaire sommaire des manuscrits coptes de la Bibliothèque Vaticane*, in *Miscellanea Fr. Ehrle*, t. V, Romae, 1924, p. 58). Praeterquam in ff. 188-202^v, parte scilicet e cod. Vat. copt. 46 excerpta, Tuki minium adhibuit pro titulis et rubricis iis in locis in quibus eodem usus est librarius cod. Vat. copt. 53; in ff. 188-202^v, rubri sunt tituli.

Ff. 202^v, 203, subscriptio manu R. Tuki: ثالث عشرين شهر | ثمانون اله يوم الخميس | اب | الذي هو سرى سنة | الف سبعمائة سنة وثلاثين | للتجدد الموافق لسنة | الف واربعماية | اثنين وخمسين | للشهداء وفي هذا السنة | عشنا حصل وبنا عظم | في كل ارض مصر وايضا | حصل اضطهاد من بطرك | الاقباط ضد اولاد الكنيسة | الجامعة حتى ان سلبوا | اموال البيض منهم المحكام | والله تعالى بحسب المسيحيين | من هذه الشرور الواردة | من عدد الخير بشاعة الالهات | القديسين وطلبات الست | السيدة والدة الاله المذرى | في كل حين مريم والقديس مار | يوسف وعون Desinit auxilio Dei feria quinta, die vigesimo tertio mensis āb, seu misrī, anni millesimi septingentesimi trigesimi sexti ab Incarnatione, qui respondet anno millesimo quadringentesimo quinquagesimo secundo Martyrum. Et in hoc anno, in oculo eius, accidit pestis magna in omni terra Aegypti et etiam persecutio a patriarcha Coptitarum in filios totius ecclesiae ita ut iudices bona quorundam ex eis populati siut. Deus, exaltetur! custodiat christianos ab his malis praesentibus, a boni adversario, per preces sanctorum patrum et orationes dominae Dominae matris Dei, Virginis in omni instanti, Mariae ac sancti Ioseph, et per auxilium Iesu Christi Dei nostri, in memoriam divini cultus illorum omnium qui hospitium efflagitaverunt a monasteriis Aegypti. Amen; infra subscriptionem exarata est eadem nota possessoris ac in cod. Vat. copt. 81, f. 139^v, idque eadem manu; vide p. 571. In summo f. I: *Rituale*. Vac. ff. 1^v, 1-8^v, 127^v, 203^v-215^v.

Integumentum e corio nigro confectum est; acies foliorum obducta est pigmento caeruleo fusco ut in pluribus codicibus Borgianis a Rapbaele Tuki exaratis.

85. Saec. XVIII in., chart., mm. 335 × 225, ff. 76, linn. 25.

Liturgia s. Basilii et ordo thurificationis vespertinae et matutinae, additis lectionibus Epistolarum et Evangeliorum atque Psalmorum versiculis, bohairice et arabice, cum rubricis saepe mere arabicis et lectionibus tum bohairicis tum arabicis.

I (ff. 1-61v) Liturgia s. Basilii; cf. cod. Vat. copt. 17, ff. 2-65, ac praesertim eodd. Vat. copt. 78, ff. 3-105v, et Vat. copt. 81, ff. 3-104v, ex eodem scriptorio monasterii s. Stephani oriundi; librarius autem scriptionis mendis interdum indulsit atque, praeter adiectas lectiones biblicas, non pauca habet propria; praecipuas discrepantias notamus. ¹ (ff. 1-39) Ordo communis (Vat. 78, ff. 3-51, Vat. 81, ff. 3-50); f. 2, in oratione **ἸΘΟΚ ΠΩ**, verbis **ΠΕΚΠῆΑ ΕΩΥ** (lin. 3) add. in mg. **ΧΟΚ ΕΒΟΖ ΝΤΑΙΔΙΑΚΩΝΙΑ ΘΑΙ** quae desiderantur in eodd. Vatt. 19, 78 et 81, leguntur autem in cod. Vat. 17, f. 4, et evolvit conclusionem **ΦΑΙ ΕΤΕ ΕΒΟΖ ΘΙΤΩΤΩ** (Vat. 78, f. 7v), similiter alibi; f. 6v, in oratione thuris, post **ΑΠΟCΤΟΛΙΚΗ ΝΕΚΚΑΙCΙΑ**, om. **ΘΑΙ ΕΤΩΩΠΙ...** **CΜΟΥ ΕΡΩΟΥ** (Vat. 78, f. 22v, linn. 8-14); ff. 6v-9, inter orationem thuris et orationem « Domine scientiae », add. bohairice varias Pauli pericopas pro variis festis et anni temporibus, nempe: ff. 6v, 7, pro dominica prima sancti ieiunii et per annum, Rom. 13, 1-3; f. 7, pro tempore ieiunii et festo s. Crucis et pro omnibus diebus et dominicis, Hebr. 9, 11-14 des. **ΟΥΠῆΑ ΕΩΥ**; f. 7v, pro tempore Pentecostes, dominicis et feriis, et per annum, sub nota capitis **ΩΖ**, I Cor. 15, 23 inc. **ΑΠΑΡΧΗ ΠΧ** - 28 des. **ΘΙΝΑ ἸΤΕ Φ†**; ff. 7v, 8, pro dominica nova et pro tempore Pentecostes, feriis et dominicis, Eph. 4, 20-24; f. 8v, per annum et pro feria quinta Ascensionis, I Tim. 3, 13-16; f. 8v, per annum, pro dominicis et feriis, sub nota capitis **Πᾶ**, Rom. 15, 13-16; f. 9, sub nudo titulo **ΑΠΟCΤΟΛΟC ΚΟΥΡΙΝΘΟC**, I Cor. 9, 1-7; singulas pericopas excipit conclusio **ΠῆΜΟΥΤ ΝΕΜ ΤΖΙΡΗΝΗ** « Benedictio et pax »; ff. 11v-33, inter orationem evangelii « Domine et magister », cui rubricam praemittit ampliorem quam Vat. 78, f. 29v, et orationem « Longanimitas », addit, interiectis Psalmorum versiculis, pericopas Evangeliorum bohairicas per annum legendas: ff. 11v, 12, pro dominica prima mensis tāt, Luc. 7, 28-35; f. 12v, pro missa defunctorum et omni tempore, Luc. 7, 11-17; ff. 13-14, pro tempore Pentecostes, in dominicis, et pro dominicis per annum, Matth. 28, 1-20; f. 14, Ps. 101, 2, 3 inc. **ΘΕΝ ΠΕΡΟΥ**, add. **Δῶ**; ff. 14-15, pro mense hatūr, in feriis et in dominicis, Marc. 10, 17-30; f. 15v,

Ps. 37, 2, 3 add. $\overline{\alpha\zeta}$; ff. 15^v-17, pro mense kihak, in feriis et in dominicis, Luc. 1, 57-80 add. $\overline{\alpha\mu\eta\eta\eta\eta}$; f. 17, Ps. 50, 3, 4 add. $\overline{\alpha\zeta}$; f. 17^{r-v}, pro festis s. Crucis, mensibus tūt et barmahāt, Ioh. 10, 22-32; f. 17^v, Ps. 141, 8 add. $\overline{\alpha\zeta}$; ff. 17^v, 18, pro festis s. Georgii, Luc. 21, 12-19; ff. 18^v, 19, pro festis angelorum, Luc. 15, 3-10; f. 19^{r-v}, pro commemoratione viginti quattuor presbyterorum, mense hatūr, Matth. 12, 1-8; ff. 19^v, 20, die vigesimo quinto mensis hatūr, pro festo s. Mercurii, Matth. (eod. Luc.) 12, 9-15; f. 20, Ps. 67, 16, 17 des. $\epsilon\gamma\theta\eta\varsigma$, add. $\overline{\alpha\zeta}$; f. 20^{r-v}, pro Annuntiatione, Luc. 1, 26-38; ff. 20^v-21^v, die vigesimo nono mensis kihak, pro Nativitate Christi, Matth. 2, 1-12; ff. 21^v-22^v, die undecimo mensis tūbah, pro Epiphania, Ioh. 1, 18-34; ff. 22^v-23^v, pro festis B. Mariae Virginis, Luc. 1, 39-56; ff. 23^v-24^v, pro festis apostolorum et pro festo Petri et Pauli, Matth. 10, 1-15; ff. 24^v-25^v, pro tempore Pentecostes, in feriis et in dominicis, et per annum, Ioh. 20, 1-18; f. 26^{r-v}, pro tempore Pentecostes, in dominicis et in feriis, Mare. 16, 2-8; ff. 26^v, 27, pro tempore Pentecostes et per annum, in dominicis et in feriis, Luc. 24, 1-12; ff. 27-28, pro Pentecoste, Ioh. 14, 26-15, 4 des. $\acute{\alpha}\nu\omicron\kappa\ \rho\omega\ \theta\epsilon\eta\ \epsilon\eta\eta\omicron\upsilon\varsigma$; f. 28^{r-v}, pro virginibus sive martyribus sive non, Matth. 25, 1-13; ff. 28^v, 29, pro feria secunda hebdomadae Paschatis, Mare. 10, 32-34; ff. 29-30, pro feria secunda hebdomadae Paschatis, Mare. 11, 12-24; ff. 30-31, pro feria tertia hebdomadae Paschatis, sub capitis nota $\overline{\kappa\alpha}$, Ioh. 8, 21-29; f. 31, Ps. 40, 7 des. $\eta\omicron\gamma\acute{\alpha}\nu\omicron\mu\iota\acute{\alpha}$, 2 add. $\overline{\alpha\zeta}$; f. 31^{r-v}, pro feria quarta hebdomadae Paschatis, sub capitis nota $\overline{\omicron\eta}$, Luc. 22, 1-6; ff. 31^v, 32, die vigesimo octavo mensis kihak, pro vigilia Nativitatis, Matth. 1, 18-25; ff. 32-33, die decimo mensis tūbah, pro vigilia Epiphaniae, Ioh. 3, 22-30; ff. 36^v-37^v, orationi pro congregatione (ff. 37^v, 38; Vat. 78, ff. 45^v-47^v) praemittit orationem pro oblationem afferentibus $\pi\alpha\lambda\iota\eta\ \omicron\eta\ \dots \acute{\alpha}\rho\iota\phi\mu\epsilon\tau\iota\ \pi\omicron\varsigma\ \eta\theta\epsilon\iota\varsigma\iota\acute{\alpha}$ (Tuki, $\pi\iota\chi\omega\mu\ \eta\tau\epsilon\ \pi\iota\chi\omega\mu\iota\tau\ \eta\delta\alpha\ \nu\alpha\text{-}\phi\omicron\upsilon\alpha$, pp. 66 – 68); ² (ff. 39-56^v) Anaphora; omissis $\pi\rho\sigma\phi\epsilon\rho\iota\eta$, inc. $\omicron\gamma\lambda\alpha\omicron\varsigma\ \eta\chi\epsilon\rho\omega\beta\iota\mu$ et in toto praeambulo varia habet promissive scripta, partim emendata alio calamo; f. 46^v, in commemoratione sanctorum, post $\pi\epsilon\eta\kappa\omega\tau\ \alpha\beta\beta\alpha\ \mu\alpha\kappa\alpha\rho\iota$ (lin. 9), des. $\pi\omicron\gamma\gamma\eta\rho\iota\ \eta\epsilon\tau\alpha\gamma\rho\phi\omicron\rho\omicron\varsigma\ \dots \epsilon\gamma\eta\eta\iota\ \epsilon\chi\omega\iota$, in medio relictis $\eta\epsilon\mu\ \pi\epsilon\eta\iota\omega\tau\ \alpha\beta\beta\alpha\ \overline{\iota\omega\alpha}\ \pi\iota\epsilon\gamma\gamma\omega\mu\epsilon\eta\omicron\varsigma\ \dots \eta\epsilon\mu\ \gamma\epsilon\lambda\lambda\iota\eta\eta\kappa\omicron\varsigma$ (Vat. 78, ff. 77-79^v); f. 46^v, memoriae omnium defunctorum praemittit rubricam arabicam $\text{في يوم العيد وفي يوم الأحد وفي غير العيد وغير الأحد يقول الترحيم كامل الى اخره وفي}$ «In die

festo et in dominica et extra festum et dominicam dicet diptycha integre usque ad finem et sunt»; f. 47^v, in oratione benedictionis, post **ΝΕΜ ΝΙΚΑ ΜΗΡΕΘΥΤΕΡΟΣ** (lin. 3), add. **ΝΕΜ ΝΙΧΕΡΟΥΒΙΑ... ΝΑΠΟΥΡΑΝΙΟΝ** (om. Vat. 78, f. 82^v); post **ΝΙΔΙΚΕΟΣ** (lin. 10), add. **ΝΕΜ ΠΕΝΙΩΤ ΠΙΝΗΥΤ ΑΒΒΑ ΝΤΩΝΙΟC... ΝΗ ΕΘΥ ΝΤΕΚ** (om. Vat. 78, f. 83) atque in reliqua huius orationis parte leviter discrepat; ff. 48-49, sub rubrica « Hic dicet sacerdos in die obitus et in die tertia et in missa defunctorum », oratio **ΟΥΟZ ΝΑΙ ΝΕΜ ΟΥΟΝ ΝΙΒΕΝ** « Miserere omnium » (Tuki, op. laud., p. **ΠΧΔ**) et oratio **ΑΡΙΚΑΤΑΞΙΟΝ ΜΑ ΜΤΟΝ** « Dignare requiem dare »; des.: **ΟΥΟZ ΜΟΙ ΝΟΥ ΝΕΜΕΝ ΝΟΥΜΕΡΟΣ ΝΕΜ ΚΑΝΗΡΟΣ ΝΕΜ ΝΙΕΘΥ ΤΗΡΟΥ ΝΤΕΚ ΘΕΝ ΝΙΖΜΟΤ** « et da eis nobiscum partem et haereditatem cum omnibus sanctis tuis; per gratiam » (om. utramque Vat. 78, f. 84); ff. 51-52, oratio fractionis **ΘΗΠΠΕ ΕΥΧΩΗ ΝΕΜΑΝ** « Ecce nobiscum » (Tuki, pp. **ΤΑΘ - ΤΝΒ**; om. Vat. 78, f. 91); f. 56, omittit rubricam et initium Ps. 150 (Vat. 78, f. 103^v); f. 56^v, arabice, oratio **اجعلنا مستحقين** « Fac nos dignos » (Tuki, pp. **ΠΞΛ, ΠΞΕ**) et oratio **ربنا يسوع المسيح** « Domine Iesu Christe » (Tuki, p. **ΠΞΕ**; om. utramque Vat. 78, f. 105^v); * (ff. 57-61^v) evangelia pro tempore ieiunii, arabice: f. 57, pro dominica prima, Matth. 6, 25-34 (add. in fine **والحمد لله** « Et laus Deo »); f. 57^v, pro dominica secunda, Matth. 4, 1-11 (add. in fine **والحمد لله تعالى داينا ابدًا امين** « Et laus Deo, exaltetur! in aeternum, in saeculum. Amen »); f. 57^v, pro dominica tertia, Ioh. 5, 1-18 des. **والحمد لله** (add. in fine **ويعادل نفسه باله** « Et laus Deo »); f. 58^v, pro dominica quarta, Ioh. 4, 1-42 (add. in fine **والحمد لله داينا ابدًا امين** « Et laus Deo in aeternum, in saeculum. Amen »); f. 59^v, pro dominica quinta, Ioh. 9, 1-41 (add. in fine **والحمد لله داينا امين** « Et laus Deo in aeternum. Amen »); ff. 59^v-60^v, pro dominica sexta, Ioh. 3, 1-36 (add. in fine **والحمد لله داينا ابدًا امين** « Et laus Deo in aeternum, in saeculum. Amen »); ff. 60^v-61^v, pro nocte sabbati Lazari, Ioh. 11, 1-45 (add. in fine **والحمد الى الله تعالى داينا ابدًا امين امين امين** « Et laus Deo, exaltetur! in aeternum, in saeculum. Ameu, amen, amien »); f. 61^v, pro dominica Palmarum, Matth. 21, 1-17 (add. in fine **والحمد لله** « Et laus Deo »).

2 (ff. 62-76) Ordo thurificationis vespertinae et matutinae; cf. codd. Vat. copt. 18, ff. 6-110, Vat. copt. 78, ff. 107-142, et Vat. copt. 81, ff. 105-137^v; codex in nonnullis discrepat additque arabice (ff. 75-76) evangelia pro variis festis. ¹ (ff. 62-71) Ordo

thurificationis vespertinae (Vat. 78, ff. 107-129^v; Vat. 81, ff. 105-125); f. 63^{r-v}, invocationes quae conitantur altaris incensationem eundem sequuntur ordinem ac apud Tuki, op. laud., p. 18; quae autem ad imaginum incensationem adhibentur, in hisce discrepant: invocationi **ⲭⲉⲣⲉ ⲛⲉ ⲙⲁⲣⲓḁ** (Tuki, ibid.), praemittit **ⲭⲉⲣⲉ ⲙⲛⲭⲁⲛḁ ... ⲭⲉⲣⲉ ⲧⲉⲕⲕⲁⲓḁ ⲡⲁⲓ ⲛⲧⲉ ⲛⲓⲁⲧⲧⲉⲗⲟⲥ** (**ⲭⲉⲣⲉ ⲥⲟⲩⲣⲓⲛḁ** cancell.) et addit in fine **ⲭⲉⲣⲉ ⲡⲓⲣⲡⲉⲓ ... ⲭⲉⲣⲉ ⲡⲓⲉⲧⲁⲧⲧⲉⲗⲓⲟⲛ ...** (similia habet Vat. 78, ff. 115^v, 116, qui incensationem altaris et imaginum partim ponit post orationem **ᲁⲣⲓⲫⲙⲉⲛⲓ**, infra autem om. **ⲭⲉⲣⲉ ⲛⲉ ⲱ ⲧⲡⲁⲣⲟ ...** et **ⲧⲉⲛⲧⲧⲟ ...** [Tuki, p. 11]); f. 63^v, orationi **ᲁⲣⲓⲫⲙⲉⲛⲓ ⲡⲟⲥ** (Vat. 78, ff. 111-114^v) praemittit **ⲡⲁⲗⲓⲛ ⲟⲛ ⲙⲁⲣⲉⲛⲧⲧⲟ** (Tuki, p. 10); f. 65^v, inter orationem **ⲫⲧ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛ** (Vat. 78, f. 119^{r-v}) et **ⲟⲩⲱⲟⲩ ⲛⲉⲙ ⲟⲩⲧⲁⲓⲟ** (Vat. 78, f. 120), add. orationem **ⲫⲛⲏḁ ⲡⲟⲥ** (Tuki, pp. 11-12) et omittit **ⲉⲓⲧⲉⲛ ⲛⲓⲉⲩⲭⲏ ⲛⲧⲉ ⲡⲓⲉⲣⲟⲩⲁⲗⲧⲏⲥ** (Tuki, p. 11; Vat. 78, ff. 119^v, 120); ff. 67^v-69^v, integras habet orationes **ᲁⲛⲓⲧⲟⲩ** pro exundatione Nili et **ⲡⲁⲗⲓⲛ ⲟⲛ ... ᲁⲣⲓⲫⲙⲉⲛⲓ ⲡⲟⲥ ⲏⲛⲉⲛⲭⲓⲛⲉⲱⲟⲩⲧ** pro congregatione (Vat. 78, ff. 122^v, 123, breviter tantum memorat orationes pro fructibus, aquis, seminibus et congregatione; codex caret prima et tertia); ff. 70-71, integram habet orationem **ⲫⲛⲏḁ ⲡⲟⲥ ⲓⲛⲥ ⲡⲭⲥ ⲡⲓⲙⲟⲛⲟⲩⲉⲛⲏⲥ** cuius solum iutium memorat cod. Vat. 78, f. 129^v, cum iam occurrat in Missa; ² (ff. 71-75) ordo thurificationis matutinae (Vat. 78, ff. 130-142, Vat. 81, ff. 125^v-137^v); f. 73, orationi pro peregrinantibus sicut et, f. 73^v, orationi pro oblationibus, praemittit **ⲉⲛ ⲡⲓⲃⲙⲟⲩ** (Tuki, p. 1, linn. 16-21; Vat. 78, ff. 136 et 139, eiusdem formulae initium memorat in fine orationum); des. ordo thurificationis subscriptione: **تم وكل القدامى بسلام من الرب امين** «Desinit et absoluta est liturgia. In pace Domini. Amen»; ³ (ff. 75-76) evangelia pro variis festis, arabice: f. 75^{r-v}, die decimo tertio mensis tūbah, pro festo nuptiarum in Cana Galilaeae, Ioh. 2, 1-11 (add. in fine **والجبد لله** «Et laus Deo»); ff. 75^v, 76, in die Circumcisionis et Introitus Domini in templum, Luc. 2, 21-39; f. 76, in festo Transfigurationis, Matth. 17, 1-13 (add. in fine **والجبد لله تعالى دايمًا ابديًا امين** «Et laus Deo, exaltetur! in aeternum, in saeculum. Amen»).

Nonnullae emendationes varii calami occurrunt in codice, imprimis manu illius qui interpretationem orationum arabicam in spatio vacuo relicto adiecit.

Ad scripturae indolem quod spectat, codex affinitatem praebet cum codicibus Vaticanis copticis 78, 79 et 81-83. Ductus chartae impressi singulas definiunt scripturae lineas sicut et margines. Caret codex omni fasciculorum distinctione; foliorum notae (A - 6F)

apparent in plagulis aversis. Summam paginam primam occupat ornamentum geometricum, minio partim obdunctum, cum eiusdem pigmenti inscriptione $\text{ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ} \Phi\text{ΙΛΙΟΥ} \Theta\text{ΕΟΥ}$ « Iesus Christus Filius Dei ». Minio exarata sunt tituli et rubricae fere omnes, inter dum etiam partes diaconi et populi necnon prima vel duae priores lineae orationum.

F. 76, librarii subscriptio: $\text{اكتبك كاتب الناس المقدس وكاتب الاحرف المختار الذي لم يذكر | اسمه طالب من كل اطلع عليه بطلب له من المسيح غفران خطايه والمراب | المذكور}$ « Desini » ترهب في احد ديورة مقاريوس في جبل شهاية بدير السيدة بالبرموس جبل الطرون (sic) et absoluta est scriptio liturgiae sanctae et scriptor litterarum est pauper qui nequi nomen suum evocare, postulans a quocumque librum inspiciente ut Christum pro e roget veniam peccatorum suorum; et monachus memoratus vitam monasticam amplexu est in uno ex Macarii monasteriis in monte Šihāt, nempe in monasterio Dominae in Baramūs, monte Natrūn ». F. 76^v, nota possessoris: $\text{هذا الكتاب يرسم دير مار اسطافانوس الكائن | لاسمعال الرهبان القبط والمشيخ القاطنين به فلا يحل لاحد التصرف بجوار ماري بفرس بالويكاني | لاسمعال}$ ab eadem manu exarata est ac nota codicis Vat. copt. 85 (v. p. 579), fere iisdem verbis expressa; ibid., in imo nig.: *Cerimoniale*. In utroque laterculo interno: *Copto 85*. Nonnullas paginas foedaverunt cerae maculae.

Codicis foliorum acies deaurata est; integumentum, e corio rubro confectum, auro impressa praebet ornamenta in dorso et in utroque operculo quod etiam gerit imaginem B. Mariae Virginis cum Iesu infante.

86. Au. 1727 (cf. f. 33^v), chart., mm. 330 × 225, ff. 67, linn. 23, 24.

Liturgia s. Basilii et ordo thurificationis vespertinae et matutinae, bohairice et arabice, cum rubricis plerumque mere arabicis; adduntur lectiones ex Epistolis, bohairice, et Evangelii, bohairice et arabice, atque, in fine, orationes duae, arabice; cf. cod. Vat. copt. 85.

1 (ff. 2-43^v) Liturgia s. Basilii; cf. cod. Vat. copt. 85, ff. 1-61^v, cui proxime est affinis; quaedam tamen passim sunt codici propria praesertim in referendis partibus populi et diaconi atque in evolvendis conclusionibus. ¹ (ff. 2-17^v) Ordo communis (Vat. copt. 85, ff. 1-39); f. 7^v, initio orationis $\text{نَكَعَرُ(1) اِيَكْ om. پايوت پيرتومينوس}$ (Vat. 85, f. 5^v); f. 15^v, initio orationis $\text{اَرِفْمَعْرِ پَوَسْ نَتْسِا om. پازين on... تَنْتَرْو...}$ (Vat. 85, ff. 36^v, 37); ² (ff. 17^v-34) Anaphora (Vat. copt. 85, ff. 39-56^v); f. 17^v, omissis $\text{προσφερειν, inc. οὐδ' αὐτων}$ KĒ KĒ KĒ (Vat. 85, f. 39, cum quadam discrepantia); f. 20, rubricam elevationis oculorum bis scribit diverse, spatia vacua inter utramque relicto; f. 22, lin. 7, in fine consecrationis, caret verbis αφωτ πα quae cod. Vat. 85, f. 42^v, habet in mg. suppleta; f. 25^v, in commemoratione sanctorum, post $\text{ἑρτοριος περμενιος}$ add. tria concilia:

Nicaenum, Constantinopolitanum et Ephesinum (om. Vat. 85, f. 46^v); ff. 25^v, 26, post recensitos **ΑΒΒΑ ΠΟΥΛΑ** et **ΑΒΒΑ ΜΑΚΑΡΙΟΣ**, recedit a cod. Vat. 85 ut compleat sanctorum seriem (v. p. 69) sicut in cod. Vat. 19, additis tamen **ΙΕΖΑΚΗΝΖ**, **ΙΟ(Υ)ΣΤΟΣ** (Samuel?) et **ΑΠΙΦΑΝΙΟΣ** atque omissis: « filii eorum martyres... Simeon Stylita, Bedipe... Abrsham hegumenus, Barsoma nudus »; f. 28, omittit orationem **ἈΡΙΚΑΤΑΞΙΟΝ** (Vat. 85, ff. 48-49); f. 30, omittit orationem fractionis **ΞΗΠΠΕ ΕΡΧΧΗ** (Vat. 85, ff. 51-52).

2 (ff. 34-43^v) Ordo thurificationis vespertinae et matutinae; cf. cod. Vat. copt. 85, ff. 62-75). ¹ (ff. 34-39^v) Ordo thurificationis vespertinae (Vat. 85, ff. 62-71); f. 35, invocationes quae comitantur altaris incensationem ordinem sequuntur codicis Vat. 78, ff. 110^v, 111, non autem codicis Vat. 85, ff. 62^v, 63; f. 35^v, in salutationibus, post **ΧΕΡΕ... ΗΤΕ ΠΙΑΓΓΕΛΟΣ**, transit ad **ΧΕΡΕ ΠΙΕΡΦΕΙ**, omissis nempe **ΧΕΡΕ ΝΕ ΜΑΡΙΑ... ΜΑΤΗΣ ΣΟΥ** (Vat. 85, f. 63); f. 37^v, om. orationem evangelii **ΦΗΝΒ ΠΩΤ** (Vat. 85, ff. 65^v-66^v) utpote iam scriptam alibi (v. f. 11^r-v); f. 38^v, om. orationem **ΑΝΙΤΟΥ** (Vat. 85, ff. 67^v, 68); item orationem pro congregatione (Vat. 85, ff. 68^v, 69) quam tantum laudat in rubrica; f. 39^v, solum initium habet orationis **ΦΗΝΒ ΠΩΤ** (Vat. 85, ff. 70-71) utpote iam scriptae in Missa (v. ff. 6-7^v); ² (ff. 39^v-43^v) ordo thurificationis matutinae (Vat. 85, ff. 71-75); f. 41^v, om. orationem pro oblatione (Vat. 85, ff. 73^v-74^v); ff. 42^v-43^v, oratio fractionis **ΞΗΠΠΕ ΕΡΧΧΗ** (om. Vat. 85, f. 75).

3 (ff. 44-67^v) Lectiones ex epistolis s. Pauli et ex evangeliiis pro vsriis festis et anni temporibus, bohairice et arabice, cum titulis plerumque arabicis, atque in fine orationes duae e liturgia s. Basilii, arabice. ¹ (ff. 44-61^v) Epistolae et evangelia, bohairice; cf. cod. Vat. copt. 85, ff. 6^v-9, 11^v-33, in quo tituli nonnumquam discrepant; f. 44, pro dominica prima ieiunii et per annum, sub nota capitis **Θ**, Rom. 13, 1-3 (Vat. 85, ff. 6^v, 7); f. 44^r-v, pro tempore ieiunii et festo s. Crucis et pro omnibus diebus, Hebr. 9, 11-14 des. **ΟΥΠΗΛ ΕΘΥ** (Vat. 85, f. 7); f. 44^v, pro dominica tempore Pentecostes et Resurrectionis et pro feriis, sub nota cap. **ΘΞ**, I Cor. 15, 23 inc. **ΑΠΙΑΡΧΧΗ** - 28 des. **ΞΙΝΑ ΗΤΕ Φ†** (Vat. 85, f. 7^v); f. 45, pro dominica nova et pro feriis Pentecostes et pro feriis per annum, sub nota cap. **Ξ**, Eph. 4, 20-24 (Vat. 85, ff. 7^v, 8); f. 45^r-v, per annum et pro Asceusione, sub nota cap. **Ξ**, I Tim. 3, 13-16 (Vat. 85, f. 8^r-v); ff. 45^v, 46, per annum, pro dominicis et feriis, sub nota cap. **ΠΑ**, Rom. 15, 13-16

huic libro operam navaturi sunt ut petant pro eo veniam a Domino Iesu Christo. Qui mendum inveniet illudque corriget, Christus ei tribuet veniam peccatorum suorum; et lect scriptor et auditor simul accessum quaerunt ad Deum in veniam culpae scriptoris et parumque parentum eius. Evenit finis (transcriptionis) mense ba'unab, e menseibus a[1240] 1727 (annus cancellatus [an. mart.]) referendus videtur ad aetatem antigraphi quo codex transcriptus fuit), Romae sanctae; scriptor pauper, qui nomen suum evocat nequit propter multitudinem peccatorum suorum, monachus est dominae Dominae in Barmūs e monte Šihāt sancto, vocato secundum Macarium et filios eius. Condonet nobis De peccata nostra per preces dominae Dominae Mariae et sancti potentis Antonii et sancti potentis Macarii et omnium martyrum et sanctorum. O dator intelligentiae et disciplinae ignosce lectori et scriptori. Amen, amen, amen. Desinit auxilio Dei, exaltetur! in nomi Patrie et Filii et Spiritus Sancti. Amen; f. 43^v, كميل قداس القديس باسيلوس بلام من ب امين وكتب الاحرف | المتخير الذي | بقدر يذكر اسمه من كثرة خطاياه بضرب المائنة تحت ام كل | من وقت على هذا الكتاب يطلب من المسيح الصالح مغفرة خطايا المذكور ومن قال | شيا عوض ذلك مائة وستون وثلاثون كما قال الرب في الانجيل المقدس | ومن وجد غلظة وصلحها رة لا ينجح يوشه المسيح عن ذلك في المكوث | الابدية في المساكن النورانية والله الموفق الى جواب والمتخير احد رهبان | مقاربوس من جبل شيماء معروف وربي في دير السيدة بالبرموس وكتب ت | في روية القدسة سنة ١٢٤٥ (add. al. m.). Absoluta est liturgia sancti Basilii. In pace Domini. Amen. Et litterari scriptor pauper, qui impar est ut nomen suum evocet propter multitudinem peccatorum suorum, pulsat metanaeam sub pedibus omnium qui huic libro operam daturi sunt impetrent a Christo bono veniam peccatorum memorati (scriptoris), et qui dicit aliquid sit eius commutatio centum et sexaginta et triginta, sicut dicit Dominus in sancto Evangelio; qui mendum inveniet illudque corriget, merces non deficiet, Christus retribuet pro illo in regno aeterno, in lucidis mansionibus. Et Deus est qui adjuvat intelligentia Et pauper (scriptor) unus est e monachis Macarii e monte noto Šihāt et magister in monasterio Dominae in Barmūs scripsitque hoc Romae sanctae anno 1245 Martyrum purum. Dominus condonet nobis peccata nostra per preces eorum. Amen. F. 67^v, ne possessoris eadem manu et iisdem verbis exarata ac nota codicis Vat. copt. 81, f. 13i quam vide in p. 571; ibid., in ima plagula: *letioni evangeliche diversi* | *da recitarsi fra l'ano* In utroque laterculo interno: *Copto 86*. Quaedam plagulae cerae guttulis maculae suae. ff. 1^r et 65^r.

Codicis foliorum acies deaurata est; integumentum, e corio rubro confectum, au impressa habet ornamenta in dorso et in utroque operculo, insuper imaginem Christi crucifixi, in operculo anteriore, et B. Mariae Virginis infantem Iesum gestantis, in operculo posteriore.

87. Saec. XVIII, chart., mm. 336 × 225, ff. 112, linn. 22-26.

Codex liturgicus continens ritus ordinationum, benedictiones, orationes varias necnon ordinem renovationis ecclesiae veteris restituta sine mutilum, boharice et arabice.

I (ff. 1-44) *Ritus ordinationum lectoris, subdiaconi, diaconi, presbyteri, hegumeni et archidiaconi.* Ritus illos exscripsit librarius e codice Vat. copt. 49, ff. 1-63^v, verum interdum sat negligenter et paucis sponte mutatis omissisque formis adhibendis in ordinatione plurimum quas inter lineas adiectas praestat cod. Vat. 49. ¹ (ff. 1-6) *Ordinatio lectoris* (Vat. 49, ff. 1-8); in fine: *كلت بون الله تعالى امين* « Desinit auxilio Dei, exaltetur! Amen »; ² (ff. 6^v-13^v) *ordinatio subdiaconi* (Vat. 49, ff. 8^v-18^v); in fine: *كلت قسمة الابودياقن سلام من الرب امين امين امين* « Desinit ordinatio subdiaconi. In pace Domini. Amen, amen, amen »; ³ (ff. 14-22) *ordinatio diaconi* (Vat. 49, ff. 19-31^v); in fine: *كلت تركز النماس سلام من الرب امين* « Absoluta est ordinatio diaconi. In pace Domini. Amen »; ⁴ (ff. 22^v-32) *ordinatio presbyteri* (Vat. 49, ff. 32-46); in fine: *كلت قسمة القيس سلام من الرب امين* « Desinit ordinatio presbyteri. In pace Domini. Amen »; ⁵ (ff. 32^v-40^v) *ordinatio hegumeni* (Vat. 49, ff. 46^v-58^v); ⁶ (ff. 41-44) *ordinatio archidiaconi* (Vat. 49, ff. 59-63^v).

II (ff. 45-109^v) *Ritus ordinationum episcopi, metropolitae et patriarchae Alexandrini, benedictiones et orationes necnon ordo renovationis ecclesiae veteris restitutae, sine mutilis.* Exscripsit haec librarius e codice Vat. copt. 44, ff. 20-68^v, 108-113^v, paucis mutatis, at passim bohairice tantum; arabice habentur quidam tituli, rubricae paucae, hortatio ad episcopum et subscriptiones.

1 (ff. 45-93^v) *Ordinatio episcopi et metropolitae et constitutio patriarchae Alexandrini*; cf. cod. Vat. copt. 44, ff. 20-60^v. ¹ (ff. 45-59) *Ordinatio episcopi* (Vat. 44, ff. 20-32); f. 56, post formulam *ΕΝΘΩΓΕΜ ΜΗΜΟΚ*, om. rubricas *ΜΕΝΕΝΓΑ ΝΑΙ* et *ΚΕΤ-ΣΡΑΚ ΕΠΕΜΕΝΤ* cum formulis *ΟΥΩΟΥ ΝΕΛ ΟΥΤΑΙΟ* et *ΕΝΘΩΓΕΜ ΜΗΜΩΤΠΠ* (Vat. 44, ff. 29^v, 30); f. 58, in rubrica, plane om. verba *ΙΤΑ ΝΤΕΓΓΤ ΝΑΓ ΜΠΕΓΥΑΙ*, in cod. Vat. 44, f. 31^v, cancellata; in fine: *تم وكل ذلك سلام من الرب امين* « Desinit hoc et absolutum est. In pace Domini. Amen »; ² (ff. 59^v-62) *ordinatio metropolitae* (Vat. 44, ff. 32^v-34^v); in fine: *تم تكوين المطران سلام من الرب امين* « Absoluta est constitutio metropolitae. In pace Dei. Amen »; ³ (ff. 62^v-93^v) *constitutio patriarchae Alexandrini* (Vat. 44, ff. 35-60^v); praemittuntur titulus et rubrica propria: *تكريز البطريرك في ليله الاحد الماركة يجتمعوا الاساقفة والكهنة من كل مكان من جبل شيهات وكل شعب الى جبل مقاربوس العظيم* « Consecratio patriarchae. In nocte diei dominicae benedictae conveniunt episcopi et sacerdotes ex omni loco, e monte Šihât, et omnis populus in monte Macarii potenti ».

F. 86^v, in fine rubricae de impositione manuum peragenda ab omnibus episcopis, post verba **ΚΑΤΑ ΚΟΙΝΟΝ** (lin. 13), omissis monito diaconi **ΕΤΙ ΤΟΥ** et ipsa exclamatione sacerdotis **ΕΝΧΩ ΗΝΕΝΧΙΧ** usque ad **ΗΤΕ ΝΙΡΕΦΛΩΟΥΤ** (Vat. 44, f. 54^v, lin. 7-f. 55, lin. 4), transit ad exclamationis lineam ultimam **ΠΙΔΡΗΒ** ... **ΑΜΗΝ**; in fine: **كل تكبر البطريرك سلام من الرب امين امين** « Absoluta est consecratio patriarchae. In pace Domini. Amen, amen, amen ».

2 (ff. 93^v-102^v) Benedictiones et orationes variae; cf. cod. Vat. 44, ff. 61-68^v. ¹ (ff. 93^v-95) Consecratio baptisterii (Vat. 44, ff. 61-62); ² (f. 95^{r-v}) consecratio instrumentorum altaris (Vat. 44, f. 62^{r-v}); ³ (ff. 95^v, 96) consecratio disci eiusque veli (Vat. 44, ff. 62^v, 63); ⁴ (f. 96^{r-v}) consecratio calicis eiusque veli (Vat. 44, f. 63^{r-v}); ⁵ (f. 97^{r-v}) consecratio cochlearis (Vat. 44, ff. 63^v, 64); ⁶ (ff. 97^v, 98) consecratio mapparum altaris (Vat. 44, f. 64^{r-v}); ⁷ (ff. 98-99) oratio pro imagine (Vat. 44, ff. 64^v, 65); ⁸ (f. 99^{r-v}) oratio super cantorem (Vat. 44, ff. 65^v, 66); ⁹ (ff. 99^v-100^v) oratio super anachoretam (Vat. 44, ff. 66-67); ¹⁰ (f. 101^{r-v}) gratiarum actio anachoretæ (Vat. 44, f. 67^{r-v}); ¹¹ (ff. 101^v-102^v) oratio super corpora martyrum (Vat. 44, ff. 67^v-68^v).

3 (ff. 102^v-109^v) Ordo renovationis ecclesiae veteris restitutæ, fine mutilus; cf. cod. Vat. copt. 44, ff. 108-113^v. Desinit codex abrupte in Soph. 3, 15 (**ΘΕΝ ΤΕΛΗΤ ΤΗΝΗ**); f. 105, linea **ΟΥΟΙ ΗΝΕΝΧΟΡΙ ΑΠΙΟΝ ΑΠΕΦ** (Vat. 44, f. 109^v, lin. 2 a. fin.) cancellata fuit, qua de causa non apparet.

Nonnullae emendationes occurrunt in codice plerumque effectae ipsius librarii calamo.

Ductus chartae impressi linearum marginumque spatium definiunt. Codex, qui omni caret fasciculorum distinctione, praebet in summis plagulis aversis foliorum enumerationem copticam cursivam **Α - ΠΙ** (f. 1-110); inde autem a f. 45^v, pristinae cancellatae suffecta est alia enumeratio notis itidem cursivis **ΞΑ - ΠΚΩ** (ff. 45-112). Praeterquam in f. 69, lin. 7-f. 70, lin. 13, quae manu proreus diversam produnt, exhibet codex duo scripturae specimina eiusdem tamen ut videtur manus; priore (ff. 1-44) ad codicem Vat. copt. 78 accedit, altera autem (ff. 45-109^v) ad cod. Vat. copt. 85. Ad usum minui quod spectat, cf. dicta de codd. 78 et 85; generatim etiam pigmento rubro eas partes exaravit quae in codicibus antigraphis, Vaticanis copticis 44 et 49, minium exhibent. In ff. 1-44, linearum dispositio fere ubique consentit cum earumdem dispositione in cod. Vat. 49; attamen, in rubricis, ubi praeter morem codex 49 textum habet arabicum ad sinistram, bobairicum ad dextram, librarius ordinem consuetum servavit.

Subscriptionem librarii in f. 44 reperire est, vix mutatam, in cod. Vat. copt. 49, f. 63^v, quam vide p. 324. F. 110^v, nota possessorie: **وَف مَوْبِد بَرَسَم دِير مَار اسطاثانوس دى موري** |

باسم ربحان القبط برومية العنسى ولا احد معه اجازة من | قبل الرب ان يبيع فيه او يشتري او يرمي
 Perpetuo legatum est sub signo monasterii sancti Stephani
 dei Mori in nomine monachorum Coptitarum Romae in (urbe) potenti; neque quis gaudet
 potestate coram Domino ut librum vendat aut mutet aut oppugnet, et super filium obe-
 dientiae descendet benedictio ». In folio recto, operculo anteriori custodiae modo adiecto:
Pontificale Gophtho Arabico; in utroque laterculo interno: *Copto 87*. Vacant ff. 27^v (cum
 nota « Error mei »), 44^v (cum solo titulo الإسقف in f. 45 iterato), 81^v, 110^r,
 111^r-112^v.

Integumentum, quod est membranaceum, in dorso habet schedulam cum inscriptione
Copto 87. Acies foliorum pigmentis conspersa est.

88. Saec. XVII-XVIII, chart., mm. 220 × 160, ff. 312, linn. 14-16.

Scala continens grammaticas dialecti bohairicae necnon vocabularia
 bohairica arabica.

1 (ff. 3-23^v) Grammatica auctore Ibn Kâtib Qaiṣar, prae-
 missis *In nomine Dei, creatoris, viven-
 tis, intelligentis; auxilium eius deprecamur* et titulo *بسم الله الخالق الحى الناطق به نستعين*
بِسْمِ اللَّهِ تَعَالَى *بندى بعون الله تعالى* *ذلك المقدمة التى وضعها الشيخ العلم ابن كاتب قصر*
« Incipimus Dei, exaltetur! adiutorio, scribere praefationes
scalae benedictae; prima est praefatio quam composuit princeps Al-'Alam
ibn Kâtib Qaiṣar, et vocavit eam 'Theoriam'»; cf. codd. Vat. copt. 70,
ff. 12^v-20^v, Vat. copt. 71, ff. 11^v-18, Vat. copt. 76, ff. 313^v-323^v (fine
mut.). Praefationem, addita interpretatione latina, evulgavit A. Kircher,
Lingua Aegyptiaca restituta, Romae, 1643, f. 20^v-p. (sic) 37, iuxta codi-
cem Vat. copt. 71; vide dicta p. 524. Codex, quoad rei summam, cou-
sentit cum codd. laudatis, quaedam habens propria; magna tamen incuria
procedit librarius, multa invertens, cuius textus, ut restituitur con-
tinuus, ita legendus est: f. 3, lin. 1-f. 4, lin. 4 a. fin., f. 6^v, lin. 7-
f. 11^v, lin. 3 a. fin., f. 4, lin. 3 a. fin.-f. 6^v, lin. 6, f. 14, lin. 3 a.
fin.-f. 16^v, lin. 3 a. fin., f. 11^v, lin. 2 a. fin.-f. 14, lin. 4 a. fin.,
f. 16^v, lin. 2 a. fin.-f. 23, lin. 8. Pars praefationis ommissa a cod. Vat.
copt. 71 et Kircher (v. pp. 524, 525) legitur f. 21^v, lin. 4 a. fin.-f. 22^v,
lin. 3. F. 23, in fine praefationis, minio: تمت البصرة فى نحو اللغة والله الملمم الصواب
« Desinit *الحمد كاستحقاقه دائما ابدىا سرمديا وعلينا رحمة الى الابد امين امين كيريا يصون*
'Theoria in linguae grammatica' et Deo qui inspirat indicium laus, ut
dignum, in perpetuum, aeternae, semper, et super nos misericordia eius
in sacculum. Amen, amen. Kyrie eleison»; f. 23^v: ⲁⲥⲗⲱⲕ ⲉⲗⲉⲟⲛ ⲛⲓⲕⲉ

πρωτομερα εταφους εθρηνη ηχε πιθελαου παρχων φμηνι
 ππρηι επιμελειογραφος κesar ποτ μα ελτον παρ αμην تمت
 Absoluta est mēme alī shaykh al-ris al-m al-alam ibn Kātīb Qaiṣar;
 praeatio quam composuit princeps, dux, Al-'Alam ibn Kātīb Qaiṣar;
 Domine, da ei requiem. Amen ».

2 (ff. 26-48^v) Grammatica Iohannis as-Samannūdi, praemis-
 sis **ΕΥΝ ΘΕΩΣ** التوى بسم الله « In nomine Dei fortis » et titulo المقدمة السلم المقنى
 « Praefatio (cui titulus) 'Scala simili-
 ter desinentium et aurum mundatum', nota (sub nomine) as-Samannūdi;
 requiescere faciat Deus animam eius » (titulum illum perperam huic
 praefationi tribuit librarius; sic enim nuncupatur vocabularium auctore
 Abū Ishāq ibn al-'Assāl [v. pp. 530, 534]); cf. codd. Vat. copt. 70, ff. 2-12^v,
 Vat. copt. 71, ff. 3-11, Vat. copt. 72, ff. 2-21^v, Vat. copt. 74, ff. 4-33^v,
 Vat. copt. 76, ff. 2-37^v. Praefationem cum versione latina edidit Kircher,
 op. laud., ff. 2-20, iuxta codicem Vat. copt. 71; vide dicta p. 524. Codex
 exhibet grammaticae laudatae recensionem longiorem prout legitur in
 codd. Vat. copt. 70 et Vat. copt. 71; librarius quaedam tamen addit
 propria, insuper nonnulla omittit aliaque sparsim selecta collegit
 (ff. 28^v-29^v) partim postea iteranda. F. 50, post subscriptionem librarii
 de qua infra, minio: ثم يتلوا بعد ذلك تلخيص معاني هذا الكتاب الميارك « Hoc sub-
 sequitur deinde brevis explicatio huius libri benedicti ».

3 (ff. 50^v-167^v) Vocabularium bohairicum arabicum au-
 ctore Abū 'l-Barakāt. ¹ (ff. 50^v-54) Index rerum spectans
 ad viginti quinque sectiones; cf. codd. Vat. copt. 70, ff. 62-60 et
 Vat. copt. 71, ff. 49, 48^v. Praemissis بسم الاب ... الاله الواحد « In nomine
 Patris... Dei unici » et titulo قد يشتمل هذا الكتاب المبارك الذى هو كتاب السلم الذى
 على خمسة وعشرون فصلا مبينة في جميع ما يحتويه الاسماء في العالم العلوى والسفلى وجميع
 ما تال عنه تحفه في محله نفع الله مطالعه الى الابد امين « Continet hic liber bene-
 dictus, qui ipse est liber scalae, viginti quinque sectiones, explanantes
 quaecumque in eo continentur, nomina mundi superioris et inferioris,
 et quaecumque rem ab ipso quaeres invenies eam loco suo; Deus faveat
 in aeternum illi qui diligenter librum considerat. Amen », inc.: الفصل
 Sectio prima: de nominibus Creatoris, magna est virtus eius, et de nominibus Filii et Spiritus»; des.:
 quod « بيان ذالك مما فصل بين الكلمة والكلمة وضرر فيها بين الاثنان حرف واحد
 autem vocabulum a vocabulo dividit eaque distinguit, significatur una

littera»; ² (ff. 54^v-167^v) Vocabularium, praemissa invocatione بسم الله الرؤوف الرحيم «In nomine Dei elementis, misericordis»; cf. codd. Vat. copt. 70, ff. 62^v-125, Vat. copt. 71, ff. 49^v-101^v, Vat. copt. 73, ff. 1-160^v, 171^v-175^v; vocabularium evulgavit A. Kircher, op. laud. pp. 41-272; vide dicta ad cod. Vat. copt. 70. Codex discrepat in multis a codicibus Vat. copt. 70 et Vat. copt. 71 necnon a codice Vat. copt. 73 qui ipse in pluribus a duobus prioribus dissentit; nonnullas dictiones addit, multas omittit, capitula et vocabula haud raro diverso ordine ponit, vocabula unius sectionis nonnumquam in alteram transfert; inde a sectione 19 alio modo sectiones numeris notat: caput de comestibilibus (ff. 138-139; Kireber, op. laud., pp. 199-201) fit codicis sectio 19; sectio 19 (Kircher, pp. 201-205) fit sectio 20; sectio 20 (Kireber, pp. 205, 206) erronee in codice eodem numero insignita est; sectio 21 (Kircher, pp. 206-215) in codice numero caret; sectio 23 (Kircher, pp. 220-224) et pars posterior sectionis 24 (Kircher, p. 226 [σεριρος] – p. 227 fin.), sola a librario servata, efformant codicis sectionem 23; omittit codex integras sectiones 25, 26 et 27 (Kircher, pp. 228-250); sectio 29 (Kireber, pp. 252-254) et sectio 28 (Kircher, pp. 250-252) efficiunt, ordine laudato, sectionem 24; sectio 30 (Kircher, pp. 254-272) signatur nota 25.

4 (ff. 168-308^v) Vocabularium bobairicum arabicum auctore Al Mu'taman abū Ishāq ibn al-'Assāl, praemissis بسم الله القوى «In nomine Dei fortis» et titulo كتاب العلم القوي «Liber (cui titulus) 'Scala similiter desinentium et aurum mundatum'; collegerunt eum doctores»; cf. cod. Vat. copt. 71, ff. 102^v-169. Vocabularium, addita versione latina, evulgavit A. Kircher, op. laud., pp. 273-495, iuxta codicem Vat. copt. 71; vide dicta pp. 534, 535. Omittit codex insignia sectionum et digestionis litterarum necnon indicia librorum e quibus auctor vocabula desumpsit; deficiunt insuper tituli portarum Η, Θ, Ι, Κ et, in fine codicis, elenche indiciorum (Vat. 71, f. 169); paucae tantum notulae arabicae, dictionibus interpretandis inservientes, a librario transcriptae sunt, quarum una, ad vocabulum الجبار فسادة (f. 286), caret cod. Vat. 71, f. 157^v, ubi spatium ad eam recipiendam vacuum relictum est; portam X, praetermissam in cod. Vat. 71, scripsit librarius in f. 179 cum solo vocabulo XAVIX. Dictiones huius vocabularii quas habet cod. Vat. 71, fere omnes hic recurringunt, non semper eodem ordine nec eadem orthographia; vocabula ΕΚΕΛΛΑΙ – ΕΞΡΗΙ ΕΧΩΛΙ (Vat. 71, ff. 115-116, Kircher, pp. 319-322)

translata sunt in codice inter dictiones ΟΥΤΑC ΑΒΑΞΑΝΤΙ (f. 200, lin. 2 a. fin.) et ΟΥΕΒΥΙ (f. 202, lin. 3 a. fin.). In f. 308^v, notula arabica: « Desinit et absolutus est hic liber benedictus, qui est liber scalae, auxilio Dei, exaltetur! Amen ».

Variae emendationes occurrunt in codice manu ipsius librarii effatae. Media folia nonnulla atramento corrosa sunt ita ut textus vel evanuerit integre cum charta vel lectu difficilis sit.

Lineae scripturae et columellae, textui arabico pro opportunitate servatae, definiunt ductus echartae impressi. Notae foliorum leguntur tantum ī (f. 33^v) et īĦ (f. 34), notae quinionum, ā (f. 33^v), ā (ff. 34, 43^v) et ƒ (f. 53^v). Ex hac foliorum et fasciculorum enumeratione sicut et etiam e librarii subscriptione (ff. 49-50) deducere fas est codicem primum principium habuisse cum f. 24 et grammaticam auctore Ibn Kātib Qaiṣar quia codex nunc exorditur, quamvis scripta sit ab eodem librario, diversum olim fuisse codicem. Summa folia 33^v, 34, 43^v, 53^v, 54, 63^v, 64, 73^v, 74, 83, 102^v, signant ornamenta in forma crucis inter inscriptiones ٢٤ ٣٤, ٢٤ ٣٤, ١٢٤ ٣٤, ٢٤ ٣٤, varie distributas. Minio exarata sunt tituli necnon regulae quaedam, vocabula pauca et indicia grammaticalia fere omnia in praefationibus, insuper signa interpunctionis et ductus quibus cancellationes effectae sunt; paucis locis exceptis, minio tacta sunt ornamenta fasciculorum, litterae Φ, Ϸ et Ϲ, necnon lineolae quae superant voces coarctatas et notas numericas vel comitantur inscriptiones fasciculorum. Fenestra folii 26 lineis inter se innexis atramento delineta est minioquo partim obducta; fascia in f. 168 pigmento caret.

Subscriptiones librarii: ff. 49-50, | سيجانه ولا أكملناها بسلام |
 | نطقنا في اوردنا وما ضمه | السنودي وحرر بها فيه الكفاية | وقد تفصح فيها في شرح زباد |
 | لوصف في معنى الماض والتائب | والمذكر والمؤن والجماعة | الماضرين والتايين والمذكرين |
 | الموتين وفي الفعل الماضي | والمستقبل والحال والمخاطبة | عن نفسه والمخاطبة والمخاطبين | وقد
 | برهن ايضا في هذه المقدمة ما يختلف | في النسخ من الوضع من قبل تثير الماروف | وتبديلهام المشبهة
 | بغيرا في | القول وتختلف في التفسير | وقد تفصح في هذه المقدمة بها | بنوق الطاقة فاقنتا
 | لك فاختصرنا | في المقدمة التي وضعوها المصين | الالاب وهم ابن كاتب قيسر | وابو الفرج
 | ن المال وبرحنا | القلوب والشيخ الثقة ابن | الدهيري نج الله قوسهم | المبيع واتنا اختصرنا
 | ، | ناعنا تلك القدمات وقد جملنا | قاتعة الكتاب هذه المقدمة | الاولى التي وضعها الشيخ الليب |
 | سنودي وهي فيها الكفاية | وكان اختصارنا في القدمات | التي ذكرناهم الا | من صف الجسم |
 | الله تعالى هو المين والمرسد | على الصلاح ولا يغيب التوكيد | عليه له الحمد دابا الى الابد ابن
 « Desinit (lege كملت) haec praefatio auxilio Dei, exaltetur! Cum in pace eam ad finem perduximus, sollicite consideravimus negotia eius quodque confecit Aa-Samannūdi in exarand
 'Illud in quo est Sufficientia' (titulum qui pertinet ad praefationem auctore Al-Waḡīh s
 Qalyūbi hic perperam tribuit librarius grammaticae Iohannis aa-Samannūdi), dilucide :
 eadem proponens copiosam explanationem in enucleanda significatione praesentis et abs
 tis, masculini et feminini, collectivi, praesentium et aesonitium, masculinorum et femininoru
 et, ad verbum quod attinet, explanationem perfecti, futuri, qualitativi et (formae) in q'

alicui vel aliquibus fit sermo de se ipso, de se ipsa vel de se ipsis; etiam in eadem sua praefatione illustravit scripturam diversitatem relato ad statum antequam litterae mutarentur et earum similitudinis mutationem in vocabulo neonon discrepantiam in interpretatione; dilucide exposuit in hac praefatione quod facultatem exsuscitat et hoc nobis fidem fecit. Negleximus autem praefationes quas composuerunt doctores sapientes, nempo Ibn Kâtib Qaisar, et Abû 'l-Farağ ibn al-'Assâl et Iohannes al-Qalyûbi et princeps At-Tîqat ibn ad-Duhairî — det Deus requiem animabus eorum —, et negleximus has praefationes, ponentes in principio libri huius illam primam praefationem (eam scilicet) quam composuit princeps sapiens As-Samannûdi et est: 'Sufficiencia in ea'. Nostra indiligentia quoad praefationes supra memoratas non fuit nisi propter corporis debilitatem et Deus, exaltetur! est auxiliator et dux ad iustitiam neque deludit eos qui in eo confidunt; Ei sit laus in perpetuum, in saeculum. Amen »; f. 54, *على ادراك الصواب فالرب* | *يا صاحب العقل والادب اغفر لمن قرا وسامح لمن كتب* « Deum rogamus auxilium et disciplinam ad iudicium consequendum et Domino sit laus. O Domine intelligentiae et animi cultus, ignosce lectori et fave scriptori »; f. 121, in ima pagina, *اللهم اغفر وسامح*, *يا رب ارحم وسامح القارى والناسخ* « Deus, ignosce et fave curatori et lectori et scriptori. Amen »; in imo f. 135^v, *يا رب ارحم وسامح القارى والناسخ* « Domine, esto misericors et fave lectori et scriptori ». In summis ff. 1^r et 312^r: *Copto 88*. In acie foliorum superiore: *كتاب* « Liber scalae, coptice ». Vac. ff. 1^v-2^v, 24^r-25^v, 300^r-312^r.

In dorso tegumenti quod est membranaceum auro impressa sunt in schedula corii rubri ornamenta et *Vat.* | 88, extra scodulam vero *copt(icus)* neonon stemmata Leonis XIII et Iohannis Baptistae Pitra card. bibliothecarii. Apparent in ff. 1 et 312^v vestigia antiqui operculi.

89. Saec. XVIII in., echart., mm. 330 × 220, ff. II, 158, linn. 24-26.

Psalmodia cum brevi diaconali et doxologiis in fine, bohairice, cum plerisque rubricis arabicis et arabica interpretatione quarundam sectionum; cf. cod. *Vat. copt.* 36 neonon cod. *Vat. copt.* 82, qui ab eodem librario exaratus est.

I (ff. 1-151) Psalmodia, sub titulo *ⲧⲁⲣⲭⲏ ⲛⲟⲩⲫⲁⲗⲙⲟⲩⲧⲁ ⲉⲟⲩ* « Initium psalmodiae sanctae ».

1 (ff. 1-2) Preces praeviae: *ⲉⲃⲉⲛ ⲫⲣⲁⲛ... ⲁⲟⲫⲁ ⲛⲁⲧⲣⲓ... ⲁⲣⲓⲧⲉⲛ... ⲙⲁⲣⲉⲛⲱⲉⲣⲉⲃⲙⲟⲩ* (*Vat.* 36, ff. 3-6).

2 (ff. 2-7) Oratio pro media nocte et cantus, praemisso *ⲧⲁⲣⲭⲏ ⲏⲧⲫⲁⲗⲙⲟⲩⲧⲁ*. ¹ (ff. 2-3^v) Oratio *ⲧⲱⲟⲩⲛⲟⲩ ⲉⲡⲱⲱⲓ* (*Vat.* 36, ff. 15-17^v); ² (ff. 3^v-4^v) *Ps.* 50 (*Vat.* 36, ff. 8^v-10^v); ³ (ff. 4^v-7) sub eadem rubrica ac in cod. *Vat. copt.* 82, f. 10, Psalmorum pericopae; cf. cod. *Vat. copt.* 82, ff. 10-17, quocum consentit praeterquam in *Ps.* 79, 4 des. *ⲉⲛⲉⲛⲟⲫⲉⲙ*. In fine: *ⲉⲙⲟⲩ ⲉⲣⲟⲓ... ⲁⲟⲫⲁ... ⲛⲓⲛ*.

3 (ff. 7-8) Praemissa rubrica arabica « Mense kihak, post cantum (حاج) dicitur psallia Adam; tempore autem Pentecostes haec dicitur sectio », **ΤΕΝΝΑΥ ΕΤΑΝΑCΤΑCIC** (Vat. 38, ff. 9^v-14^v).

4 (ff. 8-9^v) Praemissa rubrica arabica « Deinde dicitur mense kihak haec psallia ad thurificationem vespertinam, sabbato per mensem; est ordo primus mensis kihak », **ΑΛΛΩΙΝΙ ΤΗΡΟΥ** (Vat. 36, ff. 12-14^v).

5 (ff. 9^v-10^v) Psallia ad **ΤΟΤΕ ΑΗΧΛΩC**, Adam: **Α ΠΟῦ ΕΡΟΡΟ** (Vat. 36, ff. 27-29).

6 (ff. 11-12) Canticum primum: Exod. 15, 1-21 des. **ΑΔΙΩΟΥ** (Vat. 36, ff. 30-34).

7 (f. 12^v) Psallia Moysi, Adam: **ΩΕΝ ΟΥΨΩΥΤ** (Vat. 82, ff. 25-26^v).

8 (ff. 12^v, 13) Tarḥ primi cantici: **ΑΛΛΩΙΝΙ... ΠΕΧΕ ΠΟῦ** (Vat. 36, f. 36, inc. **ΠΕΧΕ ΠΟῦ**); sequitur (f. 13) interpretatio arabica: **قَالَ الرَّبُّ لِمُوسَى** (Vat. 36, f. 36).

9 (ff. 13-14) Psallia ad theotokiam feriae II, mense kihak: **ΑΛΛΩΙΝΙ ΤΗΡΟΥ** (Vat. 36, ff. 40^v-42).

10 (ff. 14-15^v) Praemissa rubrica « Psallia Adam; legitur tono annuo tempore exundationis et messis, et post festum Virginis per annum », **Α ΝΙΑΝΗΨΟΥΡ ΗΨΟ** (Vat. 36, ff. 36^v-40).

11 (ff. 15^v-17^v) Theotokia feriae II, Adam: **ΑΔΑΜ ΕΤΙ ΕΡΟΙ** (Vat. 36, ff. 43-46^v).

12 (ff. 17^v, 18) **ΠΑΔΑC ΓΑΡ**, absque titulo (Vat. 82, ff. 103-105).

13 (f. 18^v) Tarḥ ad theotokiam feriae II, Adam, mense kihak: **ΑΔΑΜ ΠΙΩΡΠ ΗΡΩΜΙ** (Vat. 36, f. 48^v); sequitur (f. 18^v) interpretatio arabica: **اَدَامَ الرَّجُلِ الْاَوَّلِ** (Vat. 36, ff. 48^v, 49).

14 (ff. 18^v-19^v) Psallia ad theotokiam feriae III, Adam, mense kihak: **ΑΡΕΖ ΕΡΟΙ ΠΑΝΟΥ†** (Vat. 36, ff. 51^v-53).

15 (ff. 19^v, 20) Psallia ad **ΠΑΘΕ ΙΗC**, ad theotokiam feriae III: **ΑΛΟΥ Ψ(Α)ΡΟΝ** (Vat. 36, ff. 49^v-51).

16 (ff. 20-22^v) Theotokia feriae III, Adam: **ΠΑΧΛΩΜ** (Vat. 36, ff. 54-59).

17 (ff. 22^v, 23) **ΕΡΕ ΑΨ ΗΔΑC**, absque titulo (Vat. 82, ff. 113-114).

18 (f. 23) Tarḥ ad theotokiam feriae III, Adam: **ΠΙΧΛΩΜ** (Vat. 36, f. 61); sequitur interpretatio arabica: **كَلِيل** (Vat. 36, f. 61^v).

19 (ff. 23-24) Psallia ad canticum secundum, Adam: **ΑΡΙ-ΧΜΟΤ ΝΑΝ** (Vat. 36, ff. 62-64).

20 (ff. 24-25) Canticum secundum: Ps. 135 (Vat. 36, ff. 65-67).

21 (f. 25^{r-v}) **μαραν<ου>ωνη εβοα**, absque titulo (Vat. 82, ff. 29^v-31^v).

22 (ff. 25^v, 26) Tarḥ ad canticum secundum, Adam: **μαραν-ερψαζιν** (Vat. 36, f. 69); sequitur (f. 26) interpretatio arabica: **فرس** (Vat. 36, f. 69^{r-v}).

23 (ff. 26-27^v) Psallia ad theotokiam feriae IV, Batos, mense kihak: **αιερζενης εροκ** (Vat. 36, ff. 72^v-75).

24 (ff. 27^v-28^v) Psallia ad **παοc ιηc**, ad theotokiam feriae IV, Batos: **μαρογονοq** (Vat. 82, ff. 114-116).

25 (ff. 28^v-31) Theotokia feriae IV: **νιταγμα** (Vat. 36, ff. 76-81^v).

26 (f. 31^{r-v}) **ιεζεκινα πιπροφνητης**, absque titulo (Vat. 82, ff. 122^v-123^v).

27 (ff. 31^v, 32) Tarḥ ad theotokiam feriae IV (cod.: V), Batos, mense kihak: **νιταγμα** (Vat. 36, f. 82^v); sequitur (ff. 31^v, 32) interpretatio arabica: **كل الطمات** (Vat. 36, f. 83).

28 (ff. 32-33^v) Psallia pro mense kihak, Batos: **αιναερζηης ω ναμανρα†** (Vat. 37, ff. 57-60).

29 (ff. 33^v, 34) Psallia ad **παοc ιηc**, ad theotokiam feriae V, Batos: **δοιπον γαρ** (Vat. 36, ff. 83^v-85).

30 (ff. 34^v-38) Theotokia feriae V, Batos: **νιβατος ετα μωγνης** (Vat. 36, ff. 89-98).

31 (ff. 38^v, 39) **φ† νιατωναγ εροq**, absque titulo (Vat. 82, ff. 136-137).

32 (f. 39^{r-v}) Tarḥ ad theotokiam feriae V, Batos, mense kihak: **μωγνης** (Vat. 36, ff. 99^v, 100); sequitur (f. 39^{r-v}) interpretatio arabica: **موس ريس الانبيا** (Vat. 36, f. 100^{r-v}).

33 (ff. 39^v-40^v) Psallia ad canticum tertium, Adam: **ακωεν-θιcι** (Vat. 36, ff. 101-103; codex evoluit conclusionem); sequitur (f. 40^v) monitum de dicendis **ελειcon ημης**, Pater noster, Kyrie et cantu tertio.

34 (ff. 41-42) Canticum tertium, Batos: Daniel 3, 52-88 des. **μικανη κα<ι> δανιηλ γωc εροq**, 90 (Vat. 36, ff. 104-106^v).

35 (ff. 42^v-43^v) Psallia trium puerorum, mense kihak: **αρι-ψαζιν εφη εταγαμq** (Vat. 36, ff. 108^v-110^v; in textu codicis, quaedam vocabula comitatur versio arabica inter lineas adiecta).

36 (ff. 43^v, 44) Psallia (طبع) trium puerorum: ΤΕΝΟΥΕΞ
 ἸΣΩΚ (Vat. 36, ff. 111-112).

37 (ff. 44-48^v) ἈΡΙΠΡΕΣΒΕΥΤΙΝ ΕΞΡΗΙ ΕΧΩΝ, absque titulo (Vat. 82,
 ff. 40-51^v; in codice, omissa paragrapho ΤΩΒΕ... ΑΠΑ ΚΑΥ (Vat. 82,
 f. 48^v), adduntur in serie sanctorum: Marcus evangelista, Michael heg-
 menus et Michael monachus, Ephraem, Iohannes, Simeon, Epiphanius,
 Ammonios, Archellites et Arsenios); sequuntur (f. 48^v) monitum de
 dicendo, mense kihak: ΓΕ ΓΑΡ ΑΙΩΑΝΟΧΑΙ... ΧΕΡΟΥΒΙΜΙΚΩΝ (vide
 f. 68^{r-v}) et rubrica arabica «Deinde dicitur in Virginem, angelos, apo-
 stolos, martyres, sanctos adduntque in fine haec tetrasticha ΝΙΕΤΥΩΝΙ
 'Aegrotantes'».

38 (ff. 48^v, 49) Tarḥ ad canticum tertium, Batos, mense
 kihak: ΑΓΓΑΔΟ ΝΕΙΚΟΝ ἸΝΟΥΒ (Vat. 36, f. 119^{r-v}); sequitur (ff. 48^v,
 49) interpretatio arabica: اقام يخضر الملك (Vat. 36, ff. 119^v, 120).

39 (ff. 49-50^v) Psallia ad theotokiam feriae VI, Batos,
 mense kihak: ΑΙΕΡΕΤΙΝ ἈΝΟΚ ΠΙΚΕΡΜΙ (Vat. 37, ff. 60^v-64).

40 (ff. 50^v, 51) Psallia ad ΠΑΤΕ ἸΗΣ, ad theotokiam feriae VI,
 Batos, tempore exundationis et messis et post festum Virginis: ΑΔΗ-
 ΘΩΣ ΓΑΡ (Vat. 36, ff. 120^v-122; codex leviter discrepat).

41 (ff. 51-53) Theotokia feriae VI, Batos: ΤΕΜΑΡΩΟΥΤ
 (Vat. 36, ff. 125-128).

42 (f. 53^{r-v}) ΑΙΝΑΜΟΥΤ ἑρο, absque titulo (Vat. 82, ff. 142^v-144^v).

43 (ff. 53^v, 54) Tarḥ ad theotokiam feriae VI, Batos, mense
 kihak: ΤΕΜΑΡΩΟΥΤ (Vat. 36, f. 131^{r-v}; codex caret secundo versiculo);
 sequitur (f. 54) interpretatio arabica: مباركة انسى (Vat. 36, ff. 131^v, 132).

44 (ff. 54-55^v) Psallia ad theotokiam sabbati, Batos, mense
 kihak: ΑΜΩΙΝΙ ΤΗΡΟΥ (Vat. 36, ff. 135-137).

45 (ff. 55^v-57) Psallia ad ΠΑΤΕ ἸΗΣ, ad theotokiam sabbati,
 Batos: ΑΓΓ ἸΠΟΥΝΟΥ (Vat. 36, ff. 132^v-134^v; cod. om. versiculum Ε
 ἸΕΥΡΙΑ evolvitque conclusionem; in fine, ΔΟΞΑ).

46 (ff. 57-65) Theotokia sabbati, Batos. ¹ (ff. 57-58)
 Sectio I: f. 57^{r-v}, ΤΑΤΩΛΕΒ (Vat. 36, f. 138^{r-v}); f. 57^v, inter-
 pretatio coptica, ΟΥΝΔΟΞΑΘΩΜΕΝ (Vat. 36, ff. 138^v-139^v); f. 58,
 interpretatio arabica, من عى دعى (Vat. 36, f. 141^v); ² (f. 58^{r-v})
 sectio II: f. 58, ΤΕΠΕΡΜΑΚΑΡΙΖΙΝ (Vat. 36, ff. 141^v, 142); f. 58^{r-v},
 interpr. copt., Α ΦΤ ΟΥΩΡΠ (Vat. 36, ff. 142-143); f. 58^v, interpr.
 ar., انج (Vat. 36, f. 144^v); ³ (ff. 58^v-59^v) sectio III: ff. 58^v, 59,

ⲓⲱⲥ ⲙⲁ ⲛⲱⲉⲗⲉⲧ (Vat. 36, f. 145); f. 59, interpr. copt., ⲡⲁⲙⲁ (Vat. 36, ff. 145-146); f. 59^v, interpr. ar., مثل عروس (Vat. 36, ff. 147^v, 148); ⁴ (ff. 59^v, 60) sectio IV: f. 59^v, ⲡⲉⲟ ⲅⲁⲣ (Vat. 36, f. 148^{r-v}); ff. 59^v, 60, interpr. copt., ⲕⲉ ⲧⲓⲥ ⲟⲙⲓⲟ ⲥⲓ (Vat. 36, ff. 148^v, 149); f. 60, interpr. ar., اننى هي الحيس (Vat. 36, f. 151); ⁵ (ff. 60^v, 61) sectio V: f. 60^v, ⲁⲣⲉⲃⲱⲛⲓ (Vat. 36, f. 151^v); ff. 60^v, 61, interpr. copt., ⲓⲥ ⲕⲡⲡⲉ ⲡⲟⲧ (Vat. 36, ff. 151^v-152^v); f. 61, interpr. ar., السماء الثانية (Vat. 36, f. 154^{r-v}); ⁶ (ff. 61-62) sectio VI: f. 61^{r-v}, ⲧⲥⲕⲣⲏⲛⲛⲛ (Vat. 36, ff. 154^v, 155); ff. 61^v, 62, interpr. copt., ⲙⲟⲙⲥ (Vat. 36, ff. 155^v, 156); f. 62, interpr. ar., القبة (Vat. 36, f. 158); ⁷ (f. 62^{r-v}) sectio VII: f. 62^{r-v}, ⲁⲩⲙⲟⲩⲧ ⲉⲣⲟ (Vat. 36, f. 158^v); f. 62^v, notula librarii de quaerenda interpretatione coptica infra (f. 63^v), erronee hic praetermissa; f. 62^v, interpr. ar., دعيتى ام الله الحى (Vat. 36, f. 161); ⁸ (ff. 62^v, 63) sectio VIII: ff. 62^v, 63, ⲁⲣⲉⲧⲉⲛⲟⲩⲛⲧ (Vat. 36, f. 161^v); f. 63, similis notula de quaerenda interpretatione coptica infra (ff. 63^v, 64); f. 63, interpr. ar., سل رام (Vat. 36, f. 164^v); ⁹ (ff. 63-65^v) sectio IX: f. 63, ⲕⲡⲡⲉ ⲓⲥ ⲡⲟⲧ (Vat. 36, ff. 164^v, 165); f. 63^v, interpr. copt. sectionis VII, ⲁⲣⲉⲃⲁⲧⲉ ⲡⲉⲙⲛⲓ (Vat. 36, ff. 158^v-159^v); ff. 63^v, 64, interpr. copt. sectionis VIII, ⲕⲁⲗⲱⲥ ⲓⲗⲉⲛ ⲥⲁ (Vat. 36, f. 162^{r-v}); f. 64^{r-v}, interpr. copt. sectionis IX, ⲓⲥ ⲁⲛⲁⲧⲟⲗⲏ ⲕⲉ ⲗⲓⲥⲓⲥ (Vat. 36, ff. 165-166); ff. 64^v, 65, interpretatio tertia sectionis IX, ⲓⲡⲥ ⲡⲭⲥ ⲡⲉ ⲡⲁⲃⲟⲛⲉⲟⲥ (Vat. 36, f. 167^{r-v}); f. 65, interpr. ar., هوذا اكلرب (Vat. 36, f. 168).

47 (f. 65^v) ⲧⲁⲣⲏ ad theotokiam sabbati, Batos, mense kihak: ⲧⲁⲧⲱⲗⲉⲃ (Vat. 36, f. 169); sequitur interpretatio arabica: الغير دنه (Vat. 36, f. 169^{r-v}).

48 (ff. 65^v-66^v) ⲭⲉⲣⲉ ⲟⲩ ⲉⲟⲙⲉⲗ ⲡⲉⲙⲟⲧ, absque titulo (Vat. 36, ff. 169^v-171).

49 (ff. 66^v, 67) ⲧⲁⲣⲏ ad primum ⲭⲉⲣⲉ, Batos: ⲭⲉⲣⲉ ⲡⲉ ⲱ ⲧⲡⲁⲣⲉⲛⲟⲥ (Vat. 36, f. 171); sequitur (ff. 66^v, 67) interpretatio arabica: تناولوا ايها الشعب (Vat. 36, f. 171^{r-v}).

50 (f. 67^{r-v}) ⲭⲉⲣⲉ ⲟⲩ ⲉⲟⲙⲉⲗ ⲡⲉⲙⲟⲧ, sub rubrica «Tunc dicitur ⲭⲉⲣⲉ secundum copticè, estque sequens» (Vat. 36, ff. 172-173^v).

51 (f. 68^{r-v}) Sectio pro mense kihak: ⲅⲉ ⲅⲁⲣ ⲁⲕⲱⲁⲛⲥⲁⲭⲓ (Vat. 82, ff. 158^v-160^v).

52 (f. 68^v) Doxologia in angelum Gabrielem, mense kihak: ⲡⲉⲟⲕ ⲟⲩⲛⲱⲩⲧ (Vat. 82, ff. 160^v-161^v).

53 (f. 69) Tarh ad $\chi\epsilon\rho\epsilon$ secundum: $\rho\alpha\psi\iota\ \epsilon\epsilon\lambda\eta\lambda$ (Vat. 36, f. 173^v); sequitur interpretatio arabica: $\text{فَلْيَجْمَعِ بِحَاي}$ (Vat. 36, f. 174).

54 (ff. 69-71) Psallia ad ω $\pi\epsilon\eta\sigma\tau\ \iota\eta\varsigma\ \pi\chi\chi\epsilon$, Batos: $\acute{\alpha}\nu\omicron\kappa\ \delta\alpha\ \mu\iota\chi\omicron\theta$ (Vat. 36, ff. 174^v-177).

55 (f. 71^v) ω $\pi\epsilon\eta\sigma\tau\ \iota\eta\varsigma\ \pi\chi\chi\epsilon$, absque titulo (Vat. 36, ff. 177-179).

56 (ff. 71^v, 72) Tarh, Batos: $\chi\epsilon\rho\epsilon\ \mu\epsilon\ \omega\ \tau\pi\alpha\rho\epsilon\eta\omicron\varsigma$ (Vat. 36, f. 179; codex des. $\acute{\epsilon}\tau\alpha\epsilon\eta\omicron\gamma\epsilon\mu\ \eta\acute{\alpha}\lambda\lambda\alpha\mu$); sequitur (f. 72) interpretatio arabica: اى لان (Vat. 36, f. 179^v).

57 (ff. 72-73) Psallia ad canticum quartum, Adam: $\alpha\rho\iota\psi\alpha\ \tau\iota\eta\ \pi\sigma\tau\ \phi\tau$ (Vat. 36, ff. 180-181^v).

58 (ff. 74-75^v) Canticum quartum: Pss. 148, 149 et 150 (Vat. 36, ff. 182-186, codex, in fine: $\mu\iota\omega\gamma\ \phi\alpha\ \mu\epsilon\eta\eta\sigma\gamma\tau\ \mu\epsilon$ « Gloria est Dei nostri »).

59 (f. 75^v) Tarh: $\sigma\iota\ \delta\epsilon\eta\eta\ \mu\epsilon\tau\epsilon\langle\eta\rangle\chi\iota\chi$ (Vat. 36, f. 186; codex caret versiculis secundo); sequitur interpretatio arabica: خندرا بايديك (Vat. 36, f. 186^v).

60 (ff. 76-77) Psallia in Virginem, Batos: $\alpha\iota\varsigma\omega\tau\epsilon\mu\ \acute{\epsilon}\nu\iota\kappa\alpha\delta$ (Vat. 37, ff. 12-16).

61 (ff. 77^v-78^v) Psallia in Virginem, Adam, tono annuo, diebus dominicis: $\alpha\iota\eta\alpha\gamma\tau\ \epsilon\omicron\epsilon\theta\epsilon\ \phi\alpha\iota$ (Vat. 39, ff. 41^v-44^v).

62 (ff. 78^v-79^v) Psallia in Virginem ad $\sigma\epsilon\mu\omicron\gamma\tau$, Adam, mense kihak: $\alpha\mu\mu\iota\eta\eta\ \eta\iota\lambda\alpha\omicron\varsigma$ (Vat. 37, ff. 68-70^v).

63 (ff. 79^v-81) Psallia ad $\mu\alpha\sigma\tau\ \iota\eta\varsigma$, Adam, die dominica per annum: $\alpha\iota\kappa\omega\tau\ \eta\varsigma\omega\kappa$ (Vat. 36, ff. 189-191).

64 (ff. 81-97^v) Theotokia dominicae. ¹ (ff. 81-93^v) Pars prima; ² (ff. 81-82) sectio I: f. 81^v, $\sigma\epsilon\mu\omicron\gamma\tau\ \acute{\epsilon}\rho\omicron$ (Vat. 36, ff. 192-193^v); ff. 81^v, 82, interpretatio, $\iota\kappa\chi\epsilon\ \langle\alpha\rangle\ \phi\tau\ \mu\omega\mu\eta$ (Vat. 36, ff. 194-195); f. 82, evang. I, Luc. 1, 46-50 (Vat. 36, f. 197^v); ³ (ff. 82^v-83^v) sectio II: ff. 82^v, 83, $\tau\kappa\upsilon\beta\omega\tau\omicron\varsigma$ (Vat. 36, ff. 197^v-198^v); f. 83^v, interpr., $\omega\ \eta\alpha\iota\ \gamma\eta\omicron\tau\iota\gamma\mu\alpha$ (Vat. 36, ff. 199-200); f. 83^v, evang. II, Luc. 1, 51-55 (Vat. 36, ff. 201^v, 202); ⁴ (ff. 83^v-85) sectio III: ff. 83^v, 84, $\mu\eta\lambda\alpha\sigma\tau\eta\mu\iota\omicron\eta\iota\omicron\eta$ (Vat. 36, ff. 202-203); ff. 84^v, 85, interpr., $\acute{\alpha}\rho\epsilon\mu\alpha\eta\ \mu\iota\mu\epsilon\eta\iota$ (Vat. 36, ff. 203-204; codex om. evang. III [Vat. 36, ff. 205^v, 206], scripto in mg. vocabulo هـ « Error »); ⁵ (ff. 85-86) sectio IV: f. 85^v, $\eta\theta\omicron\ \mu\epsilon\ \mu\iota\sigma\tau\alpha\mu\eta\omicron\varsigma$ (Vat. 36, ff. 206^v, 207); ff. 85^v, 86, interpr., $\mu\iota\mu\eta\eta\eta\eta\iota$ (Vat. 36, ff. 207^v-208^v); f. 86, evang. IV, Luc. 1, 73-77 (Vat. 36, f. 210^v); ⁶ (ff. 86-87) sectio V: ff. 86-87,

67 (ff. 101^v-105) Sectio legenda tempore magni ieiunii.
 1 (ff. 101^v-102^v) ΝΕΚΝΑΙ Ω ΠΑΘΕ (Vat. 82, ff. 164-167); 2 (f. 103^{r-v}) ΠΙΜΑΡΙΩΝ ΗΓΑΘΟΣ (Vat. 82, ff. 167-168^v); 3 (f. 103^v) ΤΗΝΙΣΘΗ ΝΕΜ ΠΙΣΩΝΗ ΝΘΩΟΥ (Vat. 82, ff. 168^v-169^v); 4 (ff. 104-105) ΤΗΝ-
 ΣΤΙΔ ΝΕΜ ΠΙΣΩΝΗ ΔΕΝ ΟΥΤΟΥΒΟ (Vat. 82, ff. 169^v-172^v).

68 (f. 105^{r-v}) Sectio pro tempore Pentecostes: ΤΟΤΕ ΡΩΗ
 ΑΓΜΟΖ ΗΡΑΩΗ (Vat. 82, ff. 172^v-174).

69 (ff. 105^v, 106) Sectio pro festo Ascensionis et domi-
 nica Pentecostes: ΟΥΟΖ ΜΕΝΕΝΑ Ξ ΗΕΡΟΟΥ (Vat. 82, ff. 174-175).

70 (f. 106^{r-v}) Sectio pro festo Nativitatis: ΠΙΟΥΑΙ ΕΒΟΖ
 ΔΕΝ ΤΗΡΙΔ (Vat. 82, ff. 175^v-177).

71 (ff. 106^v-107^v) Sectio legenda in festivitate Novi anni,
 usque ad festum s. Crucis, tono gaudii: ΖΩC ΠΘC ΔΕΝ ΟΥΖΩC
 ΜΒΕΡΙ «Cantate Domino canticum novum» (Cl. Labib, ΠΙΧΩΗ ΗΤΕ
 ΤΨΑΖΜΟΔΙΔ ΕΘΥ, Cahirae, 1908, pp. 7^ηΕ - 7^ηΗΗ; codex add. con-
 clusionem: ΔΛ... ΦΤ ΦΙΩΤ ΗΓΑΘΟΣ... ΨΑ ΕΝΕΖ).

72 (ff. 107^v-108^v) Sub rubrica «Quae legenda sunt in oratione vesper-
 tina infra prostrationem»: 1 (f. 107^v) ΑΜΩΙΝΙ ΜΕΡΕΝΟΥΩΥΤ
 (Vat. 82, f. 177^{r-v}); 2 (ff. 107^v, 108) Ps. 140; 3 (f. 108) ΖΗΠΠΕ
 ΔΕ ΟΜΟΥ ΕΠΘC «Ecce, benedicite Domino» (Tuki, ΠΙΧΩΗ ΗΤΕ
 ΝΙΘΕΟΤΟΚΙΑ, Romae, 1764, p. 3^ηΑΔ); 4 (f. 108^{r-v}) hymnus vesper-
 tinus et somni: ΤΗΝΑΤΗΙC ΜΠΧC (Vat. 36, f. 11^{r-v}).

73 (ff. 108^v-114) Sub rubrica «Quae legenda sunt in oratione matu-
 tina infra prostrationem. Sit Deo acceptum»: 1 (ff. 108^v, 109)
 ΑΜΩΙΝΙ ΜΑΡΕΝΟΥΩΥΤ (Vat. 82, ff. 177^v-179^v); 2 (f. 109) Ps. 50
 (solum initium); 3 (f. 109) hymnus matutinus: ΤΗΝΑΤΗΙC (Vat. 82,
 f. 180); 4 (f. 109^v) ΤΕΝΟΥΩΥΤ ΜΦΙΩΤ (Vat. 82, ff. 180-181);
 5 (ff. 110-111) ΠΙ(ΟΥ)ΩΙΝΙ ΗΤΑΦΜΗ (Vat. 82, ff. 181-184^v); 6 (f. 111)
 ΗΘΟ ΘΜΑΥ (Vat. 82, f. 185^{r-v}); 7 (f. 111^{r-v}) Α ΠΙΘΕΟΙΝΟΥCΙ (Vat. 82,
 ff. 185^v-186^v); 8 (ff. 111^v, 112) ΧΕΡΕ <ΝΕ> ΜΑΡΙΔ (Vat. 82, ff. 186^v-187^v;
 codex omittit ΧΕΡΕ ΠΕΡΦΕΙ [f. 186^v, lin. ult.]... ΖΟΓΟC [f. 187^v,
 lin. 7]); 9 (f. 112) in angelos et archangelos: ΘΑΝΑΗΩΟ ΗΨΩ (Vat. 82,
 ff. 187^v, 188); 10 (f. 112^{r-v}) in apostolos: ΝΕΝΙΟΤ (Vat. 82, f. 188^v);
 11 (f. 112^v) in martyres: ΘΑΗΧΖΟΜ (Vat. 82, ff. 188^v, 189); 12 (f. 112^v)
 in staurophoros: ΝΗΘΟΥΔΒ ΗΤΑΚ (Vat. 82, f. 189^{r-v}); 13 (ff. 112^v,
 113) in Eliam: ΧΕΡΕ ΗΖΙΑC (Vat. 82, ff. 189^v-190^v; codex om. versi-
 culos quartum et quintum); 14 (ff. 113-114) ΝΕΚΝΑΙ Ω ΠΑΝΟΥΤ
 (Vat. 82, ff. 190^v-192^v).

74 (ff. 114-116^v) Hymnus angelicus, pro omnibus anni diebus. ¹ (f. 114^{r-v}) **ΜΑΡΕΝΖΟΣ... ΟΥΩΟΥ ΘΕΝ ΝΗ ΕΤΒΟCΙ** (Vat. 82, ff. 193-194^v); ² (ff. 114^v-115^v) **ΑΡΙΚΑΤΑΞΥΟΙΝ ΠΟC** (Vat. 82, ff. 194^v-196^v); ³ (ff. 115^v, 116) **ΑΓΙΟC** (Vat. 82, ff. 196^v-197^v); ⁴ (f. 116^{r-v}) **ΧΕΡΕ ΝΕ ΤΕΝΤΡΟ** (Vat. 82, ff. 197^v-199). Ut Vat. 82, codex sub una rubrica exhibet quattuor sectiones codicis Vat. 36.

75 (ff. 116^v-117^v) Symbolum fidei cum prologo: **ΤΕΝΒΙCΙ ΑΙΟΥ... ΘΕΝΟΥΜΕΘΜΗ ΤΕΝΝΑΡΤ** (Vat. 36, ff. 251^v-254).

76 (ff. 118-137) Doxologiae in Virginem, angelos, apostolos, martyres et sanctos, <Batos>. ¹ (f. 118) In Virginem: **ΕΡΕ ΠΟΛΟCΕΛ** (Vat. 82, f. 201^{r-v}); ² (f. 118^{r-v}) in Virginem: **ΩΟΥΝΙΑΤ ΗΘΟ** (Vat. 82, ff. 202-203); ³ (f. 119) in Virginem: **ΤΕΜΕΤΗΚΥΤ** (Vat. 82, f. 203^{r-v}); ⁴ (f. 119^{r-v}) in Michaellem archangelum: **ΜΥΧΑΝΖ ΟΥΡΑΚΥΕΝΝΟΥCΙ** (Vat. 82, f. 204^{r-v}); ⁵ (f. 119^v) in angelum Gabrielem: **ΓΑΒΡΙΝΖ ΠΙΑΓΓΕΛΟC** (Vat. 82, ff. 204^v, 205); ⁶ (f. 120) in angelum Raphaellem: **ΓΕΝΕΑ ΝΙΒΕΝ** (Vat. 82, ff. 205^v, 206); ⁷ (f. 120^{r-v}) in angelum Suriel: **ΜΑΡΕΝΟΥCΥΤ ΑΦΙΩΤ** (Vat. 36, ff. 307^v, 308; codex habet conclusionem **ΑΡΙΠ(ΡΕCΒΕΥΙΝ)**); ⁸ (ff. 120^v, 121) in quattuor animalia incorporea: **ΠΙΧ ΗΖΩΟΥΝ** (Vat. 82, ff. 206^v, 207); ⁹ (f. 121) in viginti quattuor presbyteros: **ΟΥΝΙΚΥΤ ΓΑΡ ΠΕ** (Vat. 82, ff. 207-208); ¹⁰ (f. 121^v) in Iohannem Baptistam: **ΑΠΕ ΟΥΟΝ ΤΩΝΗ** (Vat. 82, f. 208^{r-v}); ¹¹ (ff. 121^v, 122) in Iohannem Baptistam: **ΑΦΕΡ-ΜΕΘΡΕ** (Vat. 82, ff. 208^v, 209); ¹² (f. 122) in sanctos Innocentes: **ΑΙ-ΝΑΥ ΕΘΑΓΓΕΛΟC** (Vat. 82, f. 209^{r-v}); ¹³ (f. 122^{r-v}) in apostolos: **ΠΚΥΩΡΠ ΘΕΝ ΝΙΛΠΟCΤΟΛΟC** (Vat. 82, ff. 209^v-210^v); ¹⁴ (ff. 122^v, 123) in tres iuvenes: **ΤΕΝΟΥΕΖ ΗCΩΚ** (Vat. 36, ff. 111-112); ¹⁵ (f. 123^{r-v}) in s. Stephanum archidiaconum: **ΦΗ ΕΤΤΑΙΝΟΥΤ ΑΡ** (Vat. 82, ff. 210^v-211^v); ¹⁶ (f. 123^v) in s. Georgium: **Ξ ΗΡΟΜΠ** (Vat. 82, ff. 211^v, 212); ¹⁷ (ff. 123^v, 124) in s. Theodorum: **Α ΠΕΝΘ ΗC ΠΧC** (Vat. 82, f. 212^{r-v}); ¹⁸ (f. 124^{r-v}) in s. Mercurium: **ΦΥΛΟΠΑΤΗΡ** (Vat. 82, ff. 212^v-213^v); ¹⁹ (f. 124^v) in s. Mōna: **ΕΨΩΠ ΟΥΗ** (Vat. 82, f. 214^{r-v}); ²⁰ (f. 125) in Victorem filium Romani: **ΜΑΤΑΜΟΙ ΧΕ ΚΥΕ ΕΘΩΝ** «Doce me quo vadas» (Labib, op. laud., pp. 73, 74); ²¹ (f. 125^{r-v}) in Claudium Philopatorem: **ΦΑ ΤΡΥΚΩΝ ΗΑΓΓΕΛΟC** «Cui est imago angelorum» (Domadios al-Baramūsi, **ΠΧΩΜ ΗΤΕ ΝΙΧΙΝΤΩΟΥ... ΝΕΜ ΝΗΕΘΥ**, Cahirae, 1922, pp. 743, 744, παραλ.εξ; codex discrepat in fine versiculi secundi additque versiculos **ΑΦΟΛΩ, ΑΦΧΩΚ**); ²² (ff. 125^v, 126) in martyrem Philotheum: **ΠΕΚΑΓΩΝ ΒΙCΙ ΕΜΑΨΩ** «Certamen

tuum magnum valde»; des.: ΕΞΕΝ ΠΕΚΛΥΜΨΑΝΟΝ ΤΩΒΕ... «in tua reliquias. Ora...»; ²³ (ff. 126-128) in omnes martyres: ΓΕΟΡΓΙΟΣ ΠΙΜΕΛΙΤΟΝ (Vat. 36, ff. 320-324^v; codex quaedam propria habet nonnullosque omittit versiculos); ²⁴ (f. 128^{r-v}) in s. Antonium: ΒΟΛ ΕΒΟΛ (Vat. 82, ff. 214^v-216); ²⁵ (ff. 128^v, 129) in s. Paulum eremitam: ὁ ΠΙΡΩΜΙ (Vat. 82, f. 216^{r-v}); ²⁶ (f. 129^{r-v}) in s. Macarium eiusque filios: ΠΙΧΕΡΟΥΒΙΜ (Vat. 36, ff. 328^v-329^v; manus posterior [vide infra] dicenda ad f. 134] nomen ΗΖΔΑΡΙΔ cancellavit scripsitque pro et ΜΑΡΙΑ; Vat. 82, f. 217^v: ΜΑΡΙΝΑ); ²⁷ (ff. 129^v, 130) in s. Macarium Magnum: ΖΑΣ ΝΙΒΕΝ (Vat. 82, ff. 218-219); ²⁸ (f. 130^{r-v}) in Macarium episcopum: ΕΓΚΑΜΟΥΤ ΕΡΟΚ (Vat. 36, f. 330^{r-v}); ²⁹ (ff. 130^v, 131) in Macarium Alexandrinum presbyterum: ΣΕΡΜΕΘΕ ΘΑΡΟΚ (Vat. 36 f. 330^v, 331); ³⁰ (f. 131) in Iohannem Parvum: ΑΚΩΩΠΙ ΓΑΡ (Vat. 36 ff. 331^v, 332, in Iohannem hegumenum; vide doxologiam sequentem codex discrepat in conclusione); ³¹ (f. 131^v) in Iohannem hegumenum Scetensem: ΑΚΩΩΠΙ ΓΑΡ (Vat. 36, ibid.; codex habet versiculum ΑΚΩΩΠΙ ΗΟΥΤΥΜΗΝ ut apud Lahih, op. laud., p. 119, addito tamen in fine ΘΕΝ ΦΡΑΝ ΜΠΟΘ); ³² (ff. 131^v, 132) in Iohannem Khame: Α ΠΙΣΘΟΙΝΟΥΤΙ (Vat. 36, ff. 332-333); ³³ (f. 132^v) in Maximin et Domitium: ΝΙΦΩΣΤΗΡ (Vat. 36, f. 334^{r-v}); ³⁴ (ff. 132^v, 133) in abba Pfoi: ΙΩΣΗΦ ΠΙΑΡΧΗΕΡΕΥΣ (Vat. 36, ff. 333^v, 334; codex proprium habet versiculum ΑΚΧΕΜ ΠΕΝΨΙΝΙ); ³⁵ (f. 133^{r-v}) in quadraginta novem martyres Scetenses: ΝΙΑΤΙΟΣ (Vat. 36, f. 337^{r-v}); ³⁶ (ff. 133^v, 134) in Moysen Nigrum: ΠΙΩΟΡΠ ΜΠ (Vat. 36, ff. 335-336); ³⁷ (f. 134^{r-v}) in apa Shenoute: ΑΛΗΘΟΣ ΓΑΡ (I. Leipoldt, *Sinuthii archimandritae vita et opera omnia*, in *Corpus scriptorum christianorum orientalium, Scriptores coptici*, textus, ser. II, t. iv, Parisiis, 1908, pp. 233, 234; conclusio ΤΩΒΕ iam legitur in imo f. 134, scripta manu posteriore [ea scilicet quae lineas 9-16 exaravit in folio 190 codicis Vat. copt. 82], qua aetate nempe eadem in codice desiderabatur ob conglutinata ff. 134, 135); ³⁸ (f. 134^v) in apa Samuelem ex Qalamūn: ΑΩΩΩΠΙ ΗΟΥΤΑΡΩΜΑΤΑ «Fuit odoramentum» (Tuki, op. laud., pp. 194B, 194F, Pachomio aptata); ³⁹ (f. 135) in apa Barsūma Nudum: ΣΕΡΜΑΚΑΡΙΖΙΝ ΜΜΟΚ «Beatificate» (Tuki, pp. 194D, 194E, Theodoro aptata); ⁴⁰ (f. 135^{r-v}) in s. Marcum evangelistam: Γ ΝΡΑΝ ΕΤΘΕΝ ΝΙΦΗΟΥΙ «Tria nomina quae sunt in caelis»; des.: ΑΥΤ ΚΑΡΠΟΣ ΤΩΒΕ... «fructum dederunt; ora...»; titulus et initium ipsa pristina manu iterantur initio f. 135^v; ⁴¹ (ff. 135^v, 136) iterum in s. Marcum: ΜΑΡΚΟΣ ΠΙΔΠΟCΤΟΖΟC (Vat. 82,

219^{r-v}); ⁴² (f. 136^{r-v}) in omnes sanctos: ΘΑΜΗ ΝΙΒΕΝ (Vat. 82, 219^v-220^v); ⁴³ (f. 136^v) in Eliam prophetam: ΗΛΙΑΣ ΠΙΘΕΣΒΙΤΗΣ at. 82, ff. 220^v-221^v); ⁴⁴ (f. 137) in patriarcham, si adsit: ΑΚΘΙ ΧΑΡΙΣ ΑΜΩΥΤΗΣ (Vat. 36, ff. 341-342).

77 (ff. 137-146^v) Doxologiae in Virginem, angelos, apostolos, martyres, sanctos et Crucem, Adam. ¹ (ff. 137-138) Virginem: ΧΕΡΕ ΝΕ ΜΑΡΙΑ (Vat. 36, ff. 342^v-343^v); ² (ff. 138-141^v) Michaelē archangelum: ΧΕΡΕ ΜΙΧΑΗΛ... ΘΕΝ ΦΡΑΝ ΑΨΙΩΤ salve Michael... in nomine Patris»; des.: ΑΡΙΦΜΕΥΙ ΠΟΤ ΠΕΚΑΚΚ (γε ΠΕΚΒΑΚ) ΙΩΑ ΠΙΡΗΚΙ ΧΙΤΕΝ ΝΗΠΕΣΒΥΑ... ΠΕΡΘΟΝ ΝΗΝΟΥΙ· ΠΟΤ ΑΡΙΘΜΟΤ ΝΑΝ... «memento, Domine, servi tui pauperis hannis; per intercessionēs... principis caelorum, Domine, concede ibis...»; ³ (ff. 141^v-142^v) in angelum Gabrielem: Ω ΝΙΛ ΠΕΘΝΑΨΥ|Η|ΧΙ (Vat. 36, ff. 353-354; codex add. versiculos ΠΑΙΧΩΡΙ et ΤΕΡΕΝΙ<Α> ΑΠΕΚΡΑΝ); ⁴ (f. 142^v) in apostolos: ΠΙΒ ΑΕΥΟΤΠΟΥ (Vat. 36, 364^v, 365); ⁵ (ff. 142^v-143^v) in s. Georgium: ΗΘΟΚ ΟΥ ΝΙΜΑΤΟΙ at. 36, ff. 368-369^v); ⁶ (ff. 143^v, 144) in s. Antonium: Α ΠΕΚΡΑΝ ΝΚΥΤ (Vat. 36, ff. 378-379^v); ⁷ (ff. 144-145) in Macarium Magnum: ΨΩΙΣΙ ΗΧΕ ΠΕΚΤΕΠ (Vat. 36, ff. 381-383^v); ⁸ (f. 145^{r-v}) in Maximum et Dometium: ΑΥΙΝΙ ΗΧΕ ΝΕΝΙΟΤ (Vat. 36, ff. 383^v, 384); ff. 145^v, 146) in staurophoros: ΕΡΕ ΝΕΝΙΟΤ ΕΘΥ (Vat. 36, ff. 384-385); (f. 146^{r-v}) in Crucem, pro eius festis: ΧΕΡΕ ΠΥΣΤΕ ΠΥΡΟΠΛΟΝ salve crux, scutum» (Vat. 36, ff. 385-386^v, inc.: ΕΒΟΛ ΧΙ ΣΝΟΥ; dex omnes praebet versiculos, sed non eodem ordine).

78 (ff. 146^v-149) Cantus pro media nocte dominicae Palmarum; psalmorum pericopae leguntur ut in cod. Vat. copt. 39, 154^v-160, addito ΑΛ post singulas pericopas, at integre tradit libris Ps. 95, 1 inc. ΘΩC - 4, necnon, post Ps. 147, 1 inc. ΙΧΗΗ - 3: . 106, 32, 41 inc. ΑΕΥΧΩ, 42 des. ΕΥΟΥΝΟΥ; Ps. 109, 4 (post ΜΕΛΙCΕΔΕΚ, add. ΠΕΝΙΩΤ ΕΘΥ ΑΒΒΑ ΝΙΛ; cf. Cl. Labib, ΠΧΩΛΙ ΙΜΕΤΡΕΨΕΜΩΥ ΗΤΕ ΠΑΙΔΑΚΩΝ, Cahirae, 1920, pp. ρη, ρθ); . 66, 2; Ps. 27, 9; Ps. 106, 43; in fine: ΣΜΟΥ ΕΡΟΙ... ΔΟΞΑ... (ter).

79 (ff. 149-151) Cantus pro media nocte dominicae Resurrectionis; cf. Tuki, ΠΙΧΩΛΙ ΝΤΕ ΙΜΕΤΡΕΨΕΜΩΥ, Romae, 1763, . ΦΠΕ - ΦΕΓΓ; singulis pericopis additur ΑΛ. Ps. 7, 7 inc. ΤΩΗΚ^b - des. ΧΑΝΔΑΟC; Ps. 11, 6; Ps. 23, 7-10; Ps. 46, 6-9; Ps. 67, 19 . ΗΝΙΡΩΛΙ, 33, 34 des. ΝΙΛΑ ΝΨΑΙ; Ps. 77, 65, 66; Ps. 81, 1

inc. ἀ φ†, des. αϥηα†, 8; Ps. 95, 1 inc. Ϸωα εῖπῶ, 2, 10 des. εῖπῶ; Ps. 96, 1 inc. ἀ πῶ, 2; Ps. 97, 1 inc. Ϸωα πῶ, des. ἡχ πῶ, 2; Ps. 106, 13-15; Ps. 109, 1 inc. πεχε, 2; Ps. 117, 22-24, 27 25; Ps. 106, 32, 41 inc. αϥϷω, 42 des. εἰσὶν οἱ; Ps. 109, 4; Ps. 66 2; Ps. 27, 9; Ps. 106, 43; in fine: αἱ οἱ εἰσὶν... Δοξα.

II (ff. 151^v-156^v) Breve diaconale et canones tres pro ad ratione Crucis, mane et vespere.

1 (ff. 151^v-155^v) Breve diaconale; cf. codd. Vat. copt. 27 et Vat. copt. 82, ff. 221^v-228^v. ¹ (f. 151^v) ic πατ(η)ρ... ὁ δὲ οὐρανός... κίεστος... Δοξα... ἐπὶ προσευχῇ (Vat. 27, ff. 1-2; codex, hic et alibi, varias addit rubricas cum initis ad partes sacerdotis et populi spectantes); ² (ff. 151^v, 152) τῶβρ Ϸίνα (Vat. 28, ff. 2^v, 3); ³ (ff. 152-153) προσ. γ. τ. ἡρηνος..., γ. τ. ἀρχιέρεις, γ. τ. ἀγ. ἐκκλησία, γ. τ. ἀγ. ἐπαγγέλιον, σταθεῖτε, προσ. γ. τ. τῶβρ ἡρηνος, ἀπασάσῃ, ἰκεῖσμεν, ic ἀνατολάς, προσϷω- μεν, οὐρανὸν ἀφ†, προσ. γ. τ. ἡρηνος, γ. τ. ἀρχιέρεις, γ. τ. ἡρεβν-τερον, γ. τ. σωτηρία, γ. τ. ἀγ. τιμιον, νη εἰσὶν (Vat. 27, ff. 3-15, passim); ⁴ (f. 153^v) πικῶ† (Vat. 82, f. 224^v; memorantur insuper in codice Pouši, Maximus et Dometins, quadra- ginta novem senes Scetenses, Besa et Paphnoute; omittitur in fine chorus staurophorum); ⁵ (f. 153^v) τὰς κεφαλὰς... προσϷω- μεν... ἀμην... †ηαζ†... τῶβρ ἔχεν νιχρηστίανος (Vat. 82, ff. 224^v, 225); ⁶ (ff. 153^v-155^v) ṭabāhāt pro defunctis, pro aegrotis, pro peregrinantibus, pro aere et terrae fructibus, pro aquis, pro semi- nibus, pro principe, pro oblationibus, pro pace (Vat. 82, ff. 225-228^v); f. 155^v, pro catechumenis (solum initium, cum spatio vacuo relicto ad τῶβρ recipiendum).

2 (ff. 155^v-156^v) Canones legendi ad adorationem crucis, mane et vespere. ¹ (ff. 155^v, 156) φη ἐταῦχφορ ἐβῶλ θεν φιωτ «Qui genitus est ex Patre» (Tuki, πικῶν ἡτε πικῶν ἡ ἀνα- φορα, Romae, 1736, pp. 111, 112; codex om. ultimam paragraphum); ² (f. 156^v) Ϸίτεν πεκ^ρ «Cruce tua» (Tuki, pp. 111-112; cod. des. αϥ† οὐβε φμῶν· ἡν); ³ (f. 156^v) Ϸίτεν νιτῶβρ «Preci- bus» (Tuki, pp. 111, 112; codex aliquantulum discrepat ac des.: κατὰ το μεῶ ἐλεος Δοξα).

III (ff. 157-158) Doxologiae. ¹ (f. 157) Sectio recitanda a die Resurrectionis usque ad ieiunium Nativitatis: νῦν γὰρ θεν νινον†

(Vat. 36, f. 294^v; cod. add. conclusionem εΘΒΕ ΦΑΙ); ² (f. 157^{r-v}) α
 πχϞ ΠΕΝΝΟΥ† (Vat. 36, f. 295; cod. add. conclusionem εΘΒΕ ΦΑΙ);
³ (f. 157^v) ΚΑΛΩΣ ΘΕΝ ΟΥΜΕΘΛΗ (Vat. 36, f. 295^v); in fine f. 157^v:
 تمت بلام امين امين «Desinit. In pace. Amen, amen»; ⁴ (f. 158) sectio
 in 8. Macarium Magnum: χερε πινιϣ† ΔΒΒΑ μακαρι (Vat. 36,
 ff. 327^v, 328).

Variae quae occurrunt in textu emendationes communiter sunt ipsius
 librarii manu adiectae.

Codex, qui eiusdem librarii est et indolis palaeographicae ac cod. Vat. copt. 85, caret
 omni fasciculorum nota coptica; folia aversa numerantur α – πνϛ (ff. 1-158, notis permultas
 emendatis inde a f. 96 omissisque in serie notis πκē – πκν inter f. 133 et f. 134). Minio exa-
 rata sunt fere omnes tituli et rubricae, τὰρῃ ΠΑΚΗΑΙ (f. 100), linea prima, vel prima et
 secunda, vel lineae tres priores nonnullarum sectionum, item lineae permultae in oratione
 ΔΡΙΠΕΘΒΕΛΗ (ff. 44-48^v), quaedam initia orationum, pauci versus intercalares, ali-
 quando etiam ductus in fine paragraphorum necnon signa interpunctionis ff. I et 158.
 Minio obducta sunt ornamenta circino delineata in summo mg. f. I et ea quae, similis indolis,
 totum f. 73^v implent; minio tactae sunt in ff. I et 158 quaedam litterae et lineolae super voces
 coarctatae. F. 158, nota possessoris eadem manu ac iisdem verbis exarata ac nota cod.
 Vat. copt. 81, f. 139^v (vide supra, p. 571); f. II^v, manu rudi: ابلودية مقدسة «Psalmodia
 sancta» et, infra, ΘΕΝ «In ». F. I^r: Copto 89; in imo f. 158^v: Psalmi. Vac. ff. I^v, 2^r, 139^r.

Integumentum nuper resectum constat corio nigro eum ornamentis; in dorso: Copt. | 89
 auro impressum.

90. An. 1724 (= an. Mart. 1440, cf. f. 297), chart., mm. 330 × 230, ff. II, 298,
 linn. 22-25.

Lectionarium pro hebdomada maiore, bohairice, cum
 titulis ac rubricis bohairicis et arabicis atque interpretatione arabica
 quarundam lectionum. Cf. cod. Vat. copt. 34; quae discrepant hic
 notantur. De textibus evulgatis infra memorandis, vide supra, p. 127;
 his adde O. H. E. Burmester, *Le lectionnaire de la Semaine sainte*, in
Patrologia orient., t. XXIV, fasc. 2, Parisiis, 1933.

I (ff. 1-11^v) Dominica Palmarum, praemisso titulo ΤΑΡΧΗ
 ΔΙΠΠΑΣΧΑ ΕΘΥ بدو البسحة المقدسة «Initium sancti Paschatis». ^a ff. 1-4,
 Pro vespere..., mane etc., codicis Vat. 34, ff. 2-15, habet: hora 6^a,
 I Thess. 4, 12-5, 11; Ps. 15, 8, 9 add. αλν; Ioh. 5, 18 inc. αρερωω –
 29; ^b ff. 4-7^v, hora 9^a, Ier. (Lament.) 1, 1-4 habet bohairice tantum
 additque Sophon. 3, 11 inc. ναῖ νε ετῖρι – 20; ^c ff. 7^v-11^v, hora 11^a,
 pro Ps. 8, 3, 10, habet Ps. 21, 23-25 des. απῖϛν.

2 (ff. 11^v-48) Feria II. ¹ (ff. 11^v-22) Officium nocturnum, ut Vat. 34; ² (ff. 22^v-48) officium diurnum; ^a ff. 22^v-30, mane, om. Eccli. 1, 1-13, 16-24; catechesi Senoute addit minio conclusionem: **ΜΑΡΟΥΕΡΟΥΤΡΑΧΙ** (cf. **ΠΧΩΜ ΗΤΕ ΠΙΠΑΣΧΑ ΕΘΟΥΑΒ**, p. **ΞΘ**); ^b ff. 30^v-34^v, hora 3^a, post Ier. 9, 12-19, add. Iob. 31, 5-8; ^c ff. 34^v-37, hora 6^a, pro Ps. 121, 1, 4, habet Ps. 121, 4; ^d ff. 37-44^v, hora 9^a, post Prov. 1, 1-9, add. sermonem Senoute: **ΤΕΝΟΥ ΧΕ Ω ΝΑΣΝΗΟΥ** (Burmester, pp. 25, 26, 53, 54); ^e ff. 44^v-48, hora 11^a, ut Vat. 34.

3 (ff. 48^v-98) Feria III. ¹ (ff. 48^v-60) Officium nocturnum, ut Vat. 34; ² (ff. 60-98) officium diurnum; ^a ff. 60-68, mane, ut Vat. 34; librarius, f. 61^r^v, perperam iterat Ex. 19, 4-7; ^b ff. 68-71^v, hora 3^a, post Eccli. 2, 1-9, add. III Reg. 19, 9 inc. **ΟΥΟΖ ΠΣΑΧΙ** - 14; ^c ff. 71^v-75^v, hora 6^a, ante Ezech. 21, 3-13, habet Is. 1, 1-9; ^d ff. 75^v-92, hora 9^a, post Dan. 7, 9-15, add. sermonem Senoute: **ΜΑΡΕΡΕΡΦΟΥΩΧΥ** (Burmester, pp. 29, 56); ^e ff. 92-98, hora 11^a, om. sermonem Chrysostomi.

4 (ff. 98^v-131) Feria IV. ¹ (ff. 98^v-108^v) Officium nocturnum, ut Vat. 34; ² (ff. 108^v-131) officium diurnum; ^a ff. 108^v-113, mane, om. sermonem Senoute; ^b ff. 113-116^v, hora 3^a, post Eccli. 22, 7-22, add. Iob. 27, 16-20; 28, 1 (de Iob. 27, 21-23, vide Ciasca, *Biblicorum sacrorum fragmenta copto sahidica*, t. II, Romae, 1889, p. 44); ^c ff. 116^v-121, hora 6^a, post Ex. 14, 13-15, 1, add. Is. 48, 1-6 des. **ΟΙ ΗΤΕΘΗΝΟΥ**; ^d ff. 121-128, hora 9^a, post Prov. 1, 10-33, add. sermonem Senoute: **ΧΩΒΑΒ** (Burmester, pp. 31, 57); ^e ff. 128-131, hora 11^a, de inscriptione sermonis Severi vide dicta p. 129.

5 (ff. 131^v-174) Feria V. ¹ (ff. 131^v-142) Officium nocturnum, ut Vat. 34; ² (ff. 142^v-174) officium diurnum; ^a ff. 142^v-150^v, mane, post Ex. 17, 8-16, add. pericopas: Ex. (cod. Gen.) 15, 22-16, 3; Is. 58, 1-11 des. **ΗΤΕΚΨΥΧΗ ΟΥΑΥΣ**; Ezech. 18, 20-32 des. **ΠΙΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ**; dein sermonem s. Iohannis Chrysostomi: **ΠΙΟΥΑ(ΕΙ)ΧΥ ΧΕ ΤΗΟΥ ΝΕ** (Burmester, pp. 36, 37, 59, 60; textus graecus legitur in P. G. 49, col. 380, ut notatur p. 59, not. 3, non autem coll. 389, 390, ut asseritur p. 37) et, praemissa rubrica « Transit sacerdos ad gratiarum actionem coram cruce legendam levatque incensum, eed non fit gyrus; deinde legit diaconus assistens hanc ectionem », Eph. 2, 13-18; ^b ff. 150^v-154^v, hora 3^a, post Eccli. 24, 1-15, add. Zach. 9, 11-14 des. **ΧΕΝ ΟΥΝΟΥΤ ΗΣΑΝΗΥΖ**, et, absque titulo, Prov. 30, 1-6 (alias 24, 24-29; cf. O. H. E. Burmester et E. Dévaud, *Les Proverbes de Salomon*, Vindobonae, 1930,

pp. 57, 58; vide etiam G. Mezzacasa, *Il libro dei Proverbi di Salomone*, Romae, 1913, p. 177); ° ff. 154^v-158, hora 6^a, ut Vat. 34; ° ff. 158-165^v, hora 9^a, post Is. 61, 1-7, add. Gen. 14, 17-20; post Iob. 27, 2-28, 13, add. sermonem Šenoute: **οὐκ ἔστιν ἐκ τῶν ἐρωτῶν** (Burmester, pp. 32, 33, 57, 58); ° ff. 165^v-174, ad missam, post Matth. 26, 20-29, occurrit rubrica (cf. Vat. 34, f. 178^v) « Non osculantur evangelium neque legunt tres orationes sed, evangelio absoluto, dicitur credo; et non legitur aspasmus, propter osculum Iudae, sed dicit diaconus **ἡ προσφάρις**; diptycha non leguntur neque habetur missio; non dicit populus **ἡμῶν ἐφ' ἡμῶν** sed dicunt has sectiones » (cf. L. Villecourt, *Les observances liturgiques et la discipline du jeûne dans l'Église copte*, in ephemeride *Le Muséon*, t. XXXVIII, 1925, p. 286); lectioni Is. 52, 13-53, 12, quam ponit codex post Ioh. 13, 21-30, add. Is. 19, 19-25, Zach. 12, 11-14, 9 des. **ἔρχεται ἡ καὶ τῆς**.

6 (ff. 174^v-257) FERIA VI. ° (ff. 174^v-204^v) Officium nocturnum; ° ff. 174^v-194, hora 1^a, hora 3^a et hora 6^a, ut Vat. 34; ° ff. 194-198, hora 9^a, om. Ezech. 21, 28-32, et Ps. 39, 15; ° ff. 198-204^v, hora 11^a, pro Ps. 2, 1, 2, 4, 5, habet tantum Ps. 2, 1, 2 add. **Ἄλλ'**; ° (ff. 205-257) officium diurnum; ° ff. 205-221^v, mane, post Is. 1, 2-9, add. Is. 2, 10-19; post paraphr. Matth. 27, 9, 10, add. Is. 24, 1-13 des. **ἡ πόλις βαβυλῶν τεντακτὴ ἐστὶν**; post Sap. 2, 12-22, add. Iob. 12, 17 inc. **ἀφ' ὧν** - 13, 1 des. **ἐπαμύχαν** **κοιτῶν**; post Zach. 11, 11-14, add. Mich. 1, 15 inc. **πῶς ἡ γῆ** - 2, 3 et, sub eodem titulo, solo ductu interiecto, Am. 2, 7; sequitur Ier. 12, 1 inc. **εὖ εἶπες** - 8; post Mich. 7, 1-8, add. Am. 3, 1-10 des. **πέχε** **πῶς**; om. Ps. 34, 12, et Ps. 36, 12; ° ff. 222-229, hora 3^a, pro Gen. 48, 1-19, habet Gen. 48, 1-10 des. **ἡ βοῦν ἀν πε**; pro Is. 3, 9-15, Is. 63, 1-7, et Iob. 29, 21-30, 10, habet, sub titulo **ἡ βοῦν** **ἔστιν** **ἡ ζεκελῆν**, Am. 9, 4 inc. **οὐκ ἔστιν** **πέχε** - 6, 8-10, additque sermonem s. Athanasii: **πῶς γὰρ ἀπὸ μυστηρίων** (Burmester, pp. 44, 45, 65); ° ff. 229^v-239, hora 6^a, om. Is. 12, 2-13, 10; post Am. 8, 9-12, habet, absque titulo, Os. 7, 13-8, 2 des. **ἡ βοῦν** **μυστῶν**, et Os. 10, 8 inc. **οὐκ ἔστιν ἀνναξος**, des. **ἡ περικλῆς** **ἡ βοῦν** (cf. Ciasca, op. laud., p. 327, not. ad Os. 8, 2, et 10, 8); post Gal. 6, 14-16, sub rubrica « Hic levat sacerdos incensum ante lectionem Pauli incensatque imaginem et dicitur **ἡ τρικατῆς** », **οὐ μόνον γεννητός ὢν** cum interpretatione arabica **الابن الواحد** et **ἁγιος ὁ θεός** (Cl. Labib, *πῶς ἡ γῆ* **ἡ περικλῆς** **ἡ βοῦν** **ἡ ζεκελῆν**, Cahirae, 1920, pp. **ἡ γῆ** - **ἡ ζεκελῆν**);

codex add. in fine ἌΓΙΟΣ ὁ θεός... ἐλθὼν ἡμᾶς et rubricam « Dicitur ter et levatur incensum ante evangelium; leguntur cantus (تراتیل), deinde dicitur hic psalmus » (cf. Villecourt, op. laud., p. 288); om. Ps. 21, 17, 18, et Ps. 21, 8, 9; post Ioh. 19, 13-27, sub rubrica « Deinde dicitur oratio evangelii, **CTAΘITE** atque haec sectio graeca, scil. confessio latronis a dextris », **ΜΗΗΘΗΤΙ ΜΟΥ** (Vat. 39, ff. 72^v-75; codex om. paragraphos **ΔΙΑ ΤΑ ΕΡΓΑ** et **ΔΜΗΝ**... **ΕΒΟΗCΗΝ** habetque conclusionem copticam **ΑΡΙΦΜΕΥΙ** loco **ΜΗΗΘΗΤΗ**; post singulas paragraphos iterat **ΥΜΗΗΘΗΤΙ**); sequitur (f. 239) interpretatio confessionis arabica **أَذْكُرُ بِا رَب** (Vat. 39, ff. 76^v-77^v; codex leviter discrepat; vide etiam Labib, op. laud., pp. ٢٨٨-٢٩٢, et Villecourt, p. 288); ^a ff. 239^v-243^v, hora 9^a, pro Ier. 11, 18-12, 13, habet Ier. 11, 18-12, 4 des. **ΕΤΥΜΟΙ ΠΩΤΕ**; post Zach. 14, 5-11, add. Ioel. 2, 1 inc. **ΠΕΧΕ ΠΟC** - 3 des. **ΠΕΤΡΙΝΑΘΟΥ ΜΥΘΟΥ**, 10 inc. **ΟΥΘ ΕΤΦΕ**, 11, et Gal. 3, 1 inc. **ΗC ΠΥC** - 6; ^b ff. 243^v-249, hora 11^a, post Ex. 12, 1-14, add. Lev. (cod. Num.) 23, 5-12; ^c ff. 249^v-257, hora 12^a, post Lam. 3, 1-66, add. Ion. 1, 10-2, 8; post Ioh. 19, 38-42, add. rubricam « Tune dicit archidiaconus 'Adorate' et sacerdos ascendet pulpitem dicetque **ΦΤ ΝΑΙ ΝΑΗ**, et ipse portat crucem, praestabitque populus quadringentas et quinquaginta inclinationes, primam centenam conversus ad orientem, secundam conversus ad occidentem, tertiam conversus ad septemtrionem, quartam conversus ad meridiem; deinde facient quinquaginta ultimas inclinationes versus orientem descendetque sacerdos in medium populi et adorabunt crucem dicetque benedictionem et recedent in pace » (cf. Villecourt, pp. 289, 290).

7 (ff. 257^v-289) Sabbato (praemittitur, f. 257, titulus **سبعة موسى النبي** « Canticum Moysi prophetae »). ^d (ff. 257^v-272^v) Officium nocturnum (om. V. 34 at cf. Villecourt, pp. 290, 291); praemissa rubrica « Haec legenda sunt nocte sabbati laetitiae tempore quo populus ascendit ad ecclesiam; legitur liber Psalmodum centum quinquaginta et unius Davidis dicetque deinde hoc canticum Moysi archiprophetæ », Ex. 15, 1-21 des. **ΑΕΘΙΩΩΝ**; Dan. 3, 1-24, sub titulo **† ΤΡΟΡΑCΙC ΗΤΕ ΔΑΝΙΗΛ ΠΥΡΟΦΗΤΗΣ Ε(ΘΕ)C** **† ΤΡΟΚΟΝ ΗΝΟΥΒ** « Visio Danielis prophetae de statu aurea » (eum versu intercalari **ΘΗ ΕΤΑCΤΑΡΟ ΕΡΑΤC ΗΧΕ ΝΑΒΟΥΧΟΤΟΝΟCΟΡ ΠΟΥΡΟ** « quam constituit Nabuchodonosor rex »); Dan. 3, 25-51, sub titulo **† ΠΡΟCΕΥΧΗ ΗΔΑΡΙΑC**; Dan. 3, 52-97, sub titulo **ΠΡΩC ΗΓ ΗΔΛΟΥ** « Canticum trium puerorum »; sequitur (ff. 268-271)

pericoparum interpretatio arabica et (ff. 271-272^v), arabice tantum, Dan. 13, 1-64; add. in fine: **والحمد لله دائما ابديا امين** « Et laus Deo in perpetuum, aeternae. Amen »; ² (ff. 273-289) officium diurnum; ^a ff. 273-276^v, mane, pro rubrica cod. Vat. 34, f. 275^v, habet rubricam: « Haec legenda sunt mane, sabbato laetitiae; dicet sacerdos orationem gratiarum actionis levabitque incensum coram sanctuario; populus dicet hymnum angelicum et doxologiam integre; deinde absolvet orationem et dicet hoc (scilicet prophetiam Isaiae) »; psalliae **ⲁⲃⲁⲩ ⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ** (des. **ⲏⲛⲥ ⲡⲟⲩⲣⲟ ⲏⲧⲉ ⲡⲏⲟⲩⲃⲁⲓ** « Iesus, rex Iudaeorum ») add. interpretationem arabicam qua caret Vat. 34 (vide supra, p. 132); in fine: **والحمد لله دائما** « Laus Deo in perpetuum »; ^b ff. 277-278^v, hora 3^a, pro Ps. 15, 10, 11, habet Ps. 15, 10, 1 inc. **ⲁⲣⲉⲣ**, 2 des. **ⲏⲥⲟⲕ ⲡⲉ ⲡⲁⲟⲥ ⲁⲗⲁ**; ^c ff. 278^v-280^v, hora 6^a, ut Vat. 34; ^d ff. 280^v-282^v, hora 9^a, rubrica arabica: « Hora nona diei sabbati laetitiae conveniet populus in ecclesia et leguntur psalmi in tertia et sexta et nona (hora) deinde visio Abū Ḡalamšis (= Apocalypsis) » (cf. Villecourt, pp. 293, 294); pro Ps. 40, 11, 6, habet Ps. 40, 11, 12; pro Ioh. 5, 21-30, habet Ioh. 5, 21-32; ^e ff. 282^v-289, ad missam, habet codex I Cor. 15, 1-11; I Petri 1, 1-5; Act. 3, 12-16; Ps. 3, 6, 4; Ps. 81, 8, add. **ⲁⲗⲁ**; Matth. 28, 1-20; **ⲧⲁⲣⲏ**, Adam, bohairice tantum: **ⲣⲟⲩⲣⲟ ⲃⲉ ⲙⲡⲏⲥⲁⲃⲃⲁⲧⲟⲛ** « Vespere autem sabbati »; des.: **ⲭⲉ ⲉⲕⲧⲱⲛⲕ ⲃⲉⲛ ⲛⲓⲉⲃⲙⲱⲟⲩⲧ** « quia surrexisti e mortuis »; add. in rubrica (cf. Vat. 34, f. 290): « et post communionem legitur prophetia Isaiae, scilicet **ⲃⲓⲟⲩⲱⲛⲓ ⲃⲓⲟⲩⲱⲛⲓⲧⲓ** ' Illuminare, illuminare ' (cf. **ⲡⲭⲱⲙⲓ ⲏⲧⲉ ⲡⲓⲡⲁⲥⲭⲁ ⲉⲃⲟⲩⲁⲃ**, pp. **ⲧⲗⲁⲗ**, **ⲧⲗⲉ**) » et, loco « Ps. 77 in tono **ⲡⲓⲣⲙⲟⲧ ⲧⲁⲣ** », habet « Ps. 21 in tono **ⲁⲃⲟⲩⲟⲩⲁⲃ** » (prologus; cf. Villecourt, p. 295); sequitur (ff. 287-289) Ps. 21, 2-32, cum duplici **ⲁⲗⲁ** in fine.

8 (ff. 289-297^v) Dominica Resurrectionis. ¹ (f. 289^v) Officium nocturnum; rubrica (cf. Vat. 34, f. 292): « Et nocte dominicae Resurrectionis dicitur integre evangelium Iohannis, deinde **ⲧⲱⲟⲩⲛⲟⲩ ⲉⲡⲩⲱⲙⲓ ⲛⲓⲭⲏⲣⲓ ⲏⲧⲉ ⲡⲓⲟⲩⲱⲛⲓ** ' Surgite, filii lucis ' (cf. Villecourt, p. 295), postea dicuntur alleluia in tono gaudii, cantus **ⲭⲱⲥ ⲡⲟⲥ** neenon canon pro Resurrectione, scilicet **ⲧⲉⲛⲛⲁⲩ ⲉⲧⲁⲛⲁⲕⲧⲁⲓⲥ** (Villecourt, ibid.), quattuor cantica et psalmodia integra; haec dicta, ingrediuntur locum sanctum et dicet (sacerdos) orationem in Virginem et gratiarum actionem levabitque incensum; dicuntur secundum canticum Moysi et psalmus ad oblationem incensi, mane diei dominicae Resurrectionis

nomine Dei sancti... Sanctus Deus resurrexit»; des.: وكل المراتب والقوات
 ἡσυχώ εὐδοκία ἔρχω ἡμῶς ἀλῆ ἀλῆ... πῶς πορπο ἡ «et omnes gradus
 et potestates, clamantes et dicentes: 'Alleluia, alleluia... Christus rex...'»;
⁴ (ff. 6^v-8) psallia arabica alphabetica, inc.: أنا افتح فأى وأنتكم Ego aperiam
 os meum et dicam»; des.: المسيح في يوم عيد النطق في المسيح
 πορπο «in die festi Pentecostes; Christus. Alleluia, alleluia... Christus
 rex»; codex versiculis caret pro litteris ث et ذ et ante litteram ي ponit
 versiculum pro duplici littera لا; post unumquemque versiculum occurrit
 acclamatio المسيح صلب وقبر ثم قام «Christus crucifixus est et sepultus, deinde
 resurrexit» quae prima tantum vice scribitur integre.

2 (ff. 8^v-11) Doxologiae pro festo Ascensionis, bohairice.
¹ (ff. 8^v-9^v) οὐτος μενεκκα ἡ πέροου (Vat. 36, f. 301^r); codex
 insuper habet versiculos νιχουμ et εθεε φαι, ut apud Cl. Labib,
 πχωμ ἡτε ψαλμοδια εθῶ, Cahirae, 1908, pp. 372-373;
² (ff. 9^v-11) α ποτ τωνηθ δην πεκοτ ἡφρητ ἡπετθαδθ δην
 πινρη «Surrexit Dominus e somno sicuti qui vino inebriatus est (cf.
 Ps. 77, 65)»; des.: εθεε φαι τενοι ἡραμ(α)ό... πῶς πωρη φαι
 ἔρε πωου ἔρηρεπ «ideo divites snmus... Christus filius, quem decet
 gloria»; des. f. 11: كلوا (اب) دكولوجيات الصعود بسلام من الرب امين
 «Absolutae sunt doxologiae Ascensionis. In pace Domini. Amen».

3 (ff. 11^v-14^v) Doxologiae in ss. Petrum et Paulum, bohairice.
¹ (ff. 11^v-12^v) pro die 5 abib, Batos, πετρος πιάποστολος
 νελ παγλος πινανσοφος (Tuki, πχωμ ἡτε νιθετοκία,
 Romae, 1764, pp. 107, 108); ² (ff. 12^v, 13) χρε πενωτ πε-
 τρος (ibid., p. 108); ³ (f. 13^v) πινδ αρωατπου ηε πενωωηρ
 (Vat. 36, ff. 364^v, 365); ⁴ (f. 14^v) χρε ηαοτ ἡιουτ (Tuki, op.
 laud., p. 109).

4 (ff. 15-17) Doxologiae in s. Athanasium. ¹ (f. 15^v) π-
 δης ετερωωμ (bohairice; Tuki, op. laud., pp. 109, 110); ² (f. 16)
 المصاح المير, interpretatio arabica doxologiae πδης (Tuki, ibid.);
³ (ff. 16^v, 17) πικεβρητис ετταχρουτ (bohairice; Vat. 36,
 ff. 340^v, 341; codex, in versiculo πκτριζ, loco πσεγῆρος πιατριάρ-
 χης, habet πικεβρητис ετταχρουτ; item, in conclusionē,
 legitur αθνασιος νελ κυριζος pro σεγῆρος νελ δισκορος).

5 (ff. 17^v-31^v) Doxologiae pro festo Nativitatis. ¹ (ff. 17^v-18^v)
 Batos, τότε ρον αρωο ηραω (bohairice; Labib, op. laud.,

سار نادم « et servasti eum (Adam) post rebellionem snam, et in rebellionem sua cum fuit paenitens »; f. 30^v, sectio VII, inc.: سرا عظم وامرا « Praeclarum mysterium resque mirabilis apparuit hodie »; des.: لانت مخلصنا واباك نسج جميع الشعوب والامم « quia tu es servator noster et te laudant omnes populi et nationes »; f. 31, sectio VIII, inc.: اخذت طابع البشرية على حجر امرأة « Formam sumpsisti humanam in sinu mulieris »; des.: الاله الاى ارتجاء ترفنى من بعد عدم « Deus mens, Dens meus, in te sperabo, elevabis me post inopiam »; f. 31^v, sectio IX, inc.: O nate in Bethlehem « O nate in Bethlehem »; des.: خلتنا من كل « serva nos ex omnibus diaboli laqueis pedi stratis »; f. 31^v des.: سبتنا مريم العذرى امين امين « Desinit et absolutum est auxilio Dei, exaltetur! et precum Dominae nostrae Virginis Mariae. Amen, amen, alleluia ».

6 (ff. 32-46) Doxologiae pro festo Epiphaniae. ¹ (ff. 32-33) Batos, **ТОТЕ РОН АСМОУ ПРАУИ** (bohairice; Labib, op. laud., pp. **ΦΗ** - **ΦΙΔ**; cod. om. versiculum **ΕΘΕ ΦΑΙ ΤΕΝΟΙ**); ² (ff. 33^v-34^v) Batos, **Φ† ΠΙΜΟΝΟΓΕΝΗΣ** (bohairice; Labib, op. laud., pp. **ΦΙΒ** - **ΦΙΕ**; codex caret versiculis **ΗΣΑΝΑΣ, ΚΑΜΑΡΩΟΥΤ, ΘΕΛΗΝΔ, ΦΑΙ ΠΕ** [vide tamen infra] et **ΝΕΜ ΟΥΡΩΡΗΝΗ**, discrepatque in fine versiculi **ΘΕΝ ΝΑΙ**); ³ (ff. 34^v-36) **ТОТЕ РОН НАДІСІ АН** « Tunc os nostrum non lassum erit »; des.: **ΕΘΕ ΦΑΙ ΤΕΝΟΙ ΗΡΑΜΑΘ ΘΕΝ ΑΔ... ΠΧΣ** « ideo divites sumus in (bonis perfectis...; vide Labib, p. **ΦΙΔ**). Alleluia... Christus » (versiculi **ΗΘΟΚ ΠΕ <Π>ΟΛΩΣΕΔ** et **ΝΙΩΡΙΟΝ** leguntur in cod. Vat. copt. 39, ff. 215^v, 216; versiculus **ΧΕΡΕ ΙΩΔ**, ibid., f. 81, leviter discrepat; versiculum **ΚΑΜΑΡΩΟΥΤ** vide apud Labib, p. **ΦΙ†**); ⁴ (ff. 36-38) Batos, **ΙΩΔ ΗΨΗΡΙ ΗΖΑΧΑΡΙΑΣ ΕΥΣΑΧΙ ΕΘΒΗΤΥ Ε<Υ>ΧΩ ΜΜΟΣ** « Loquuntur de Iohanne filio Zachariae dicentes »; des.: **ΕΘΡΕΥ-ΝΟΡΕΛΛ ΜΠΕΡΔΑΘΟΣ ΑΡΙΠ(ΡΕΒΕΥΙΝ) Ω ΠΗΠΡΟΔΡΟΜΟΣ** « ut servet populum suum. Deprecare, praeursor » (versiculi **ΙΩΔ ΗΨΗΡΙ, ΙΩΔ ΠΗΠΡΟΔΡΟΜΟΣ** occurrunt apud Tuki, **ΠΙΧΩΜΗ ΗΤΕ ΠΙΨΟΜΤ ΗΑΝΔ-ΦΟΡΑ**, Romae, 1736, p. 18^v; versiculi **ΗΣΑΝΑΣ ΠΗΠΡΟΦΗΤΗΣ, ΘΕΛΗΝΔ** et **ΦΑΙ ΠΕ ΠΙΩΝΔ**, apud Labib, pp. **ΦΙ†**, **ΦΙΔ**; conclusionem vide ap. Labib, p. **†ΠΒ**); ⁵ (ff. 38^v-40^v) **ΟΥΝΚΥ† ΗΡΑΥΙ ΑΣΨΩΠΙ ΜΦΟΥΟΥ ΓΙΧΕΝ ΠΗΠΡΟΔΑΝΗΣ ΠΙΔΡΟ** « Gaudium magnum fuit hodie super flumen Iordanis »; des.: **ΧΕ ΦΑΙ ΠΕ ΠΑΨΗΡΙ ΠΑΜΕΝΡΙ† ΕΤΑ ΠΟΥΨΨ ΨΩΠΙ ΗΘΗΝΤΥ ΑΡΙΠ(ΡΕΒΕΥΙΝ) Ω ΠΙ(ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ) ΜΒΑΠ(ΤΙΣΤΗΣ)**

« hic est Filius meus dilectus in quo (mihi) complacui. Deprecare, praecursor baptista »; ⁶ (ff. 41-43) بسم الإله أول ما أبدى بفاى امدح (Vat. copt. 83, ff. 157^v-158^v; codex in nonnullis discrepat caretque conclusione coptica). In fine: فكلما يا اخوة هذا المدبح بسرور في هذا العيد المشهور المسمى عيد الظهور ليدنا: **ΙΗC ΠΥC** « Et desinit, fratres, in gaudio iste hymnus in diem festum celebrem, vocatum festum Epiphaniae Domini nostri Iesu Christi »; ⁷ (ff. 43-44) « Deus gloriose in sanctis, sedens super Cherubim »; des.: وعلمتنا لكي نصير وننتفع لكامل التاموس « et docuisti nos ut ambulemus et consistamus (?) in perfectionem legis ». In fine: اذكر يا رب تاشبها ولكن يترى فيها بطلمات المذكورين فيها امح عنا كل الابداس « Memento, Domine, illius qui hanc (doxologiam) produxit et omnium qui in ea legent; per preces quae in ea recensentur dele e nobis omnes maculas »; ⁸ (ff. 44^v-46) sectio pro baptizatis, في ظللت اقوام ودهشت افكار في حامل سر الاسرار « Gentes confunduntur cogitationesque stupefuntur ob eum qui gerit mysterium mysteriorum »; des.: انا حيث بالمعدودة والاقى ببدى بالروح « ego contuli baptismum, qui autem venit post me Spiritum et doctrinam ».

⁷ (ff. 46^v-59) Doxologiae pro tempore ieiunii. ¹ (ff. 46^v-50^v) **NEKNAI Ω ΠΑΘC ΤΗΝ ΕΡΧΟΜΕΝΩΝ** (bohairice; Vat. 36, ff. 287^v-289^v); ² (ff. 51-53^v) **ΠΙΜΑΙΡΩΜΙ ΝΑΓΑΘΟC** (bohairice; Vat. 38, ff. 205-207); ³ (ff. 54-55) **ΤΗΝCΤΙΔ ΝΕΜ ΠΙCΥΑΝΑ** (bohairice; Vat. 36, ff. 285^v, 286); ⁴ (ff. 55^v-59) psallia alphabetica arabica, praemisso prooemio **اطلبوا عن الزلات** « Ieiunium, ieiunium... a peccatis », inc.: **البر وما دونه** « Quaerite iustitiam et quod sub ea est »; des.: **طرح نفسى بين** **ΧΕ ΠΕΝΙΩΤ ΕΤΘΕΝ ΝΙΦ(ΗΟΥ)** « in manus vestras trado animam meam ut memores mei sitis in orationibus; Pater noster qui es in caelis »; praetermittit librarius versiculum pro littera **ث**; item, omittit textum pro littera **ش**, spatio vacuo relicto ad eum recipiendum; habet post litteram **و** versiculum pro duplici littera **ل** additque in fine versiculum **السلام**. F. 59 des.: **تم وكل ما يقرى في الصوم** « Desinit et absolutum est quod legitur in ieiunio sancto, ieiunio quadraginta dierum. In pace Domini. Amen ».

⁸ (ff. 61-73^v) Doxologiae pro dominica Palmarum. ¹ (ff. 61-62^v) **ΦΗ ΕΤΘΕΜΑC** (bohairice; Vat. 39, ff. 298^v-300^v); ² (ff. 62^v-64^v)

ΑΩΛ ΝΙΒΕΝ ΗΤΕ ΝΙΤΡΑΦΗ «Omnis Scripturarum interpretatio»; des.:
 ΧΕ ΩΑΝΝΑ ΘΕΝ ΝΗΕΤΘΟΙ ΦΑΙ ΠΕ ΠΟΥΡΟΥ ΑΥΠΙΟΝ «hosanna in
 excelsis! Hic est rex Israel»; versiculos ΝΙ(ΕΥ)ΔΥΤΕΔΙΟΝ, ΝΙΣΑΘ et
 ΝΙΑΔΩΟΥ vide apud Labib, op. laud., pp. ΦΗΔ, ΦΗΕ; ³ (ff. 65-66)
 ΑΡΙΚΑΔΑΠΙΖΙΝ (bohairice; Labib, op. laud., pp. ΦΗ, ΦΗΔ); ⁴ (ff. 66v-68)
 ΑΥΙΚΑΔΑΠΙΖΙΝ... ΕΕΛΩC ΕΡΟC «Buccinate... laudant eum»; des.: ΑCΙ
 ΟΥΟC ΑCΩΑΥΤ ΜΙΜΟΝ ΤΕΝ(ΩC... ΠΟΥΡΟ ΑΥΠΙΟΝ) «venit ac servavit
 nos. Laudamus... rex Israel»; versiculi ΑΡΙΚΑΔΑΠΙΖΙΝ et ΦΗ ΕΤΡΕΜCΙ,
 ut in doxologia praecedenti; item conclusio quae hic non evolvitur;
⁵ (ff. 68-69) ΔΑΥΙΔ ΓΑΡ ΠΙΕΡΟΨΑΔΤΗC (bohairice; Vat. 39, ff. 259v-260v);
⁶ (ff. 69v-70v) ΔΑΥΙΔ ΓΑΡ ΠΕΥΜΝΟΤΟC (bohairice; Labib, op. laud.,
 pp. ΦΗΔ - ΦΗΕ); ⁷ (ff. 71-72) اليوم تمت اقوال من التورات «Hodie impleta
 sunt verba prophetiarum» (Vat. 39, ff. 297-298v; codex om. prooemium
 copticum ΩΑΝΝΑ); ⁸ (ff. 72v-73v) اليوم نقر يا شعب ايسوس وكافة الملائكة
 «Hodie laetare, popule Iesu et omnes angeli»; des.: هذا المسيح رب القوات
 ابن الله الخالق العزيز الجبار «Hic est Christus, Dominus virtutum, filius Dei,
 creator, potens, fortis». Fol. 73v des.: تم وكل بسلام من الرب امين «De-
 sinit et absolutum est. In pace Domini. Amen».

9 (ff. 77v, 78) Doxologia pro martyre: ΕΩΟΥΤ ΤΗΡΟΥ Ω
 ΝΙΠΙCΤΟC «Convenite omnes, fideles» (Tuki, op. laud., p. ΠΕ).

10 (ff. 78-79) Doxologia pro sancto: ΑΔΙΘΕC ΤΟΙ ΗΥΦΗΡΙ
 «Miror vere» (Tuki, op. laud., p. C).

II Folia duo chartacea quorum prius (f. 80, mm. 275 × 190, linn. 21)
 exhibet litteras alphabeti arabici, in formis disiunctionis et
 conjunctionis, additis earum nominibus; alterum (f. 81, mm. 224 × 85,
 linn. 27) praebet orationes arabicas duas ad s. Ioseph; prima
 inc.: الذي نحى وتملك الى دهر «Rogamus te, Domine»; des.: الدهر نحي
 «qui vivis et regnas in saecula saeculorum. Amen»; altera
 inc.: وابنها الوحيد «Sancte Ioseph venerande»; des.: سيدنا يسوع المسيح الى دهر الدهرين امين
 «et filio eius unico Domino nostro Iesu Christo, in saecula saeculorum. Amen».

Quaedam occurrunt emendationes in codice varia manu effectae.

Caret codex omni fasciculorum et foliorum nota coptica; veram iam antiquitatem qua-
 terniones 1-9 necnon quaternio 10, cuius ultimum folium ablatum est, notis ut dicunt
 arabicis signati sunt initio, imo in mg., a codicis sinistra dextrorum. In ff. 17 et 23v spa-
 tium vacuum implet ornamentum circine in forma stellae exaratum, nigri, rubri et caerulei

coloris, atque in f. 17 circulo rubro inclusum; similia ornamenta se invicem excipientia comitantur a parte superiore et ad utrumque latus subscriptionem librarii in f. 46, ductibus insuper inclusam caeruleis punctisque distinctam in forma crucis caeruleis et rubris; easdem cruculas saepe videre est in marginibus vel in spatiis interpunctioni servatis vel iuxta subscriptiones in fine sectionum. Sectiones plerumque concludit linea ductibus rubris punctisque nigris effecta, adiecta nonnunquam linea integre vel partim rubra. In ff. 65, 66^v, littera initialis **Α** praegrandis pigmentis rubro et rubro fusco est obducta. Minio effecta sunt liturgica praecoepa et tituli, versus intercalaris in psallia ff. 6^v-8, litterae alphabeti in mgg. psalliae ff. 55^v-59, linea prima doxologiarum **ΑΝΙΣΤΑΝΤΕΣ** (f. 66^v) et **ΑΝΤΙ** (f. 68), interpunctionis signa, pauci ductus cancellationis et quaedam ornamenta minora in fine paragraphorum; minio tactae sunt litterae initiales versiculorum copticorum, litterae **Ϯ** et **ϥ** saepe, rarissime littera **ϥ**, lineolae super voces coarctatas, notas numericas, et litterae alphabeti marginales ff. 6^v-7^v. Desideratur minium in nonnullis plagulis.

F. 46, subscriptio librarii, minio: **اذكر في عقب صلاتك | ايها الاخ المحبيب | والقرارى | بطرس صهيون | طرافق من انيم**
اللبيب | الناسخ المكين | Ad calcem orationis tuae memento, frater dilecte et lector intelligens, pauperis scriptoris Petri Sahyūn Tawwāqī ex Ahmīm (cf. cod. Borg. copt. 1)»; quae subscriptio duabus lineis decussatis cancellata est. In utroque laterulo interno: *Copto 91*; in folio recto, custodiae modo operculo anteriori adiecto: *Preci p(er) Ia (e)tti)mana santa*. Vac. ff. 1^v-^v, 59^v-60^v, 74^v-77^v, 79^v, 80^v, 81^v.

Integumentum e membrana confectum praebet in dorso, atramento scriptum: *Copto 91*. Acies foliorum pigmentis rubro et caeruleo conspersa est.

92. An. 1734 (= an. Mart. 1451; cf. f. 138), chart., mm. 110 × 80, ff. 164, linn. 9-20.

Codex liturgicus continens psallias, doxologias et cantus pro festis Nativitatis et Epiphaniae, bohairice cum rubricis et sectionibus arabicis, necnon (ff. 1-8^v, 160-164^v) fragmenta varia praesertim ad sponsalia spectantia, partim bohairice, partim bohairice et arabice.

I (ff. 9-159^v) Hymni pro festis Nativitatis et Epiphaniae.

1 (ff. 9-13^v) Doxologiae pro Nativitate, bohairice. ¹ (ff. 9-11) Batos, **ⲧⲟⲩⲧⲉ ⲡⲟⲛ ⲁⲓⲙⲟⲩ ⲛⲓⲣⲁⲩⲱⲩ** (cf. cod. Vat. copt. 91, ff. 17^v-18^v, cui codex affinis videtur propter singularem similitudinem in verbis deturpatis); ² (ff. 11-13^v) **ⲙⲁⲩⲧⲉⲟⲥ ⲡⲓⲁⲩⲁⲩⲣⲉⲗⲏⲥⲧⲏⲥ** (Vat. 91, ff. 18^v-20).

2 (ff. 13^v-18) Psallia pro Nativitate, vespere, Batos, bohairice: **ⲁⲙⲱⲛⲓ ⲧⲏⲣⲟⲩ ⲛⲧⲉⲛⲁⲱⲥ** (Vat. 37, ff. 175^v-178^v; codex habet versiculum **Ⲉ ⲛⲉⲣⲟⲟⲩ** a Vat. 37 praetermissum ponitque versiculum **ⲉ(ⲉ)ⲟⲥ** pro **ⲉⲱⲕ ⲧⲉ ⲧⲁⲱⲙ**; discrepat insuper in nonnullis versiculis et addit conclusionem **ⲉⲱⲱⲛ ⲉⲛⲱⲁⲛⲉⲣⲱⲁⲛ**).

3 (ff. 18^v-30) Psalliao pro festis Domini, Adam, hohairice.
 1 (ff. 18^v-20^v) **ΑΡΕΞ ΕΡΟΙ ΠΑΝΟΤ ΘΕΝ ΤΕΚΒΟΗΟΙΑ** «Custodi me,
 Deus meus, auxilio tuo»; des.: **ΠΙΡΗΚΗ ΓΕΟΡΓΙΟΣ ΧΩ ΝΑΙ ΕΒΟΛ...**
ΛΟΙΠΟΝ «pauper Georgius, dimitte mihi...; caeterum»; versus intercalaris: **ΑΜΗΝ ΔΑ ΛΟΞΑ** **CI** **Ο ΘΕΟΣ**; 2 (ff. 20^v-23^v) **†ΝΑΟΥΑΧΥΤ**
ΙΜΜΟΚ (Vat. 37, ff. 83-85; cod. ponit vers. **ΤΕΚΜΕΤΟΥ<ΡΟ>** post **ΡΩΙC**
 et habet vers. **ΔΙΚΕΟC** loco **ΔΕCΠΟΥΤΑ**); 3 (ff. 23^v-26^v) **ΑΜΩΙΝΙ ΜΑ-**
ΡΕΝΡΩC ΠΕΝΝΟΥΡΟ ΠΥΧC «Venite, caitemus regi nostro Christo»;
 des.: **ΧΩ ΝΕΝ ΗΝΕΝΑΝΟΜΙΑ...** **ΛΟΙΠΟΝ** «dimitte nobis iniquitates
 nostras...; caeterum»; versus intercalaris: **ΧΕ Ω ΨC ΘC ΕΛΕΗCΟΝ ΙΜΑC**;
 4 (ff. 26^v-30) **Α ΠΑΡΗΤ ΝΕΜ ΠΑΔΑC** (Vat. 37, ff. 70-72; codex habet
 versiculos **ΔΙΚΕΟC**, **Ε ΗΞΕΟΥ**, **ΨΩΠΤΕΝ**, **ΦΟΥΑΒ**, **ΘΩΤΕΒ**, **ΩΠΩC**,
ΧΩΡ, **ΘΟΧΙ** et **†††** a Vat. 37 praetermissos desinitque conclusione
ΛΩΙΠΟΝ; discrepat etiam in pluribus versiculis).

4 (ff. 30^v-43) Doxologiae in Virginem et sanctos, Adam,
 hohairice. 1 (ff. 30^v-32) In virginem Mariam: **ΞΟΛΑCΕΛ ΝΗΦΗΟΥΙ**
ΠΡΩΟΥΤ **ΑΠΕΝΚΑΡ** «Ornatus (lege **ΠCΟΛΑCΕΛ**) caelorum, gaudium
 terrae nostrae»; des.: **ΠΙΧΩ ΕΒΟΛ ΗΤΕ ΠΕΝΝΟΒΙ** «veniam peccato-
 rum nostrorum»; 2 (ff. 32-35) in archangelum Michaelem: **ΧΕΡΕ ΜΙ-**
ΧΑΗΔ ΠΕΡΧΗΑΓΓΕΛΟC «Salve Michael, archangele»; des.: **ΕΙΤΕΝ**
ΜΙΕΥΧΗ ΜΙΧΑΗΔ ΠΑΡΧΩΝ ΝΗΦΗΟΥΙ ΠCΕ ΑΡΙΘ(ΜΟΤ) «per preces
 Michaelis, caelorum principis, Domine, dignare»; quaedam communia
 habet cum doxologia cod. Vat. copt. 89, ff. 138-141^v; 3 (ff. 35-37^v)
 in angelum Gabrielem: **Ω ΝΙΜ ΠΘΕΝΑΨ{Η}CΑΧΙ** (Vat. 36, ff. 353-354;
 codex leviter discrepat et insuper addit versiculum **ΤΕΡΜΕΝΙ(Α)**; vide
 etiam Vat. 89, ff. 141^v-142^v); 4 (f. 38^v) in Virginem: **ΧΕΡΕ ΝΕ ΜΑΡΙΑ**
 (Vat. 36, ff. 342^v, 343; codex desinit cum sexto versiculo, vacuis reli-
 ctis ff. 39-41^v); 5 (ff. 42-43) in s. Iohannem Baptistam: **ΧΕΡΕ ΝΑΚ**
Ω ΙΩΑ (Vat. 36, ff. 362-363).

5 (ff. 43^v-47^v) Sectio graeca in Virginem: **ΧΕΡΕ ΝΕ ΜΑΡΙΑ**
 (Vat. 36, ff. 229^v-231).

6 (ff. 47^v-52^v) Sectio laudis in Virginem, hohairice: **CΩΤΕΛ**
ΟΥ ΝΑΜΕΝΡΗ† (Vat. 36, ff. 231^v-234).

7 (ff. 52^v-53^v) Sectio graeca in tres pueros: **ΤΕΝ ΠΕΝΘΘΗΝ**
ΗΘΙCΙΑΝ ΚΑΙ (Vat. 36, ff. 106^v-107^v).

8 (ff. 54-55^v) Psallia ad canticum tertium, Adam, hohai-
 rice: **†ΨΕΠΘΜΟΤ ΗΤΟΤΚ** (Vat. 37, ff. 72^v-73^v).

9 (ff. 56-58) Doxologia in archangelum Michaeleni, Adam, bohairice: **ⲭⲉⲣⲉ ⲙⲓⲭⲁⲛⲁ** (Vat. 36, ff. 349^v-351).

10 (ff. 58^v-61^v) Psallia ad canticum tertium (absque titulo) bohairice: **ⲁⲣⲓⲫⲁⲗⲓⲛ ⲉⲫⲏ ⲉⲧⲁⲃⲱⲩ** (Vat. 36, ff. 108-110^v; vide etiam Vat. 27, ff. 103-106^v).

11 (ff. 62-88) Psalliae ad theotokias pro Nativitate, bohairice. ¹ (ff. 62-65^v) Ad theotokiam dominicane, Adam: **ⲧⲏⲁⲉⲣⲉⲗⲉⲛⲓⲥ ⲉⲣⲟⲕ ⲫⲧ** «Sperabo in te, Deus»; des.: **ⲁⲓⲉⲣⲉⲗⲉⲛⲓⲥ ⲉⲣⲟⲕ** «speravi in te», addita conclusione **ⲗⲟⲓⲛⲟⲛ**; versus intercalaris: **ⲡⲁⲟⲥ ⲓⲛⲥ ⲁⲣⲓⲟⲩⲛⲏⲓ ⲛⲉⲙⲁⲛ** «Domine Iesu, miserere nostri»; ² (ff. 65^v-69^v) ad theotokiam feriae II, Adam: **ⲁⲓⲉⲣⲉⲧⲓⲛ ⲏⲧⲟⲧ ⲟⲩⲟⲗ ⲏⲧⲉⲧ ⲛⲁⲕ ⲏⲏⲛⲉⲑⲛⲟⲥ ⲧⲏⲣⲟⲩ** «Postula a me et dabo tibi omnes gentes (Ps. 2, 8)»; des.: **ⲉⲗⲁⲭⲏⲣⲏⲥⲧⲓⲁⲛⲟⲥ** · **ⲗⲱⲓⲡⲱⲛ** «Christianos; caeterum» (codex om. versiculum pro littera ε); ³ (ff. 70-73) ad theotokiam feriae III, Adam: **ⲁⲩⲙⲓⲥ ⲛⲁⲛ ⲁⲫⲟⲟⲩ** «Natus est nobis hodie»; des.: **ⲱⲩⲟⲩⲛⲓⲁⲧⲥ ⲏⲧⲛⲉⲭⲓ ⲉⲛ ⲉⲧⲁⲥⲕⲁⲓ ⲁⲫⲧ** · **ⲗⲱⲓⲡⲱⲛ** «beatus venter qui portavit Deum; caeterum»; ⁴ (ff. 73-77^v) ad theotokiam feriae IV, Batos: **ⲁⲙⲱⲓⲛⲓ ⲧⲏⲣⲟⲩ ⲛⲧⲉⲛⲉⲗⲱⲥ** (Vat. 37, ff. 175^v-178^v; codex, praeter versiculum intercalarem, pauca tantum habet communia additque insuper versiculos **ⲉ ⲏⲧⲉⲛⲉⲗ ⲱⲣⲡ ⲏⲁⲃⲟⲧ, ⲉⲥⲙⲁⲣⲱⲟⲩⲧ, ⲉⲛ ⲏⲛⲁⲩ, ⲉⲱⲥ ⲉⲣⲟⲕ, ⲭⲉ ⲏⲑⲟⲕ, ⲉⲓ ⲙⲱⲓⲧ** et **ⲧⲧⲉⲣⲟ** necnon conclusionem **ⲉⲱⲱⲡ**); ⁵ (ff. 78-82^v) ad theotokiam feriae V, Batos: **ⲁ ⲫⲧ ⲥⲱⲧⲡ** (Vat. 36, f. 85^v, Vat. 37, f. 35, Vat. 39, f. 7^v: **ⲥⲁⲕⲓ**) **ⲁⲙⲱⲩⲏⲥ** (Vat. 36, ff. 85^v-88); ⁶ (ff. 82^v-85) ad theotokiam feriae VI, Batos: **ⲁ ⲡⲁⲗⲏⲧ ⲁⲕⲃⲉⲑⲓ** «Eructavit cor meum»; des.: **ⲏⲧⲉⲕⲙⲉⲧⲁⲕⲁⲑⲟⲥ** «bonitatem tuam», cum conclusione **ⲉⲱⲱⲡ**; versus intercalaris: **ⲉⲱⲧ ⲧⲏⲣⲟⲩ ⲣⲁⲱⲓ ⲁⲫⲟⲟⲩ ⲉⲛ ⲏⲭⲓⲛⲙⲓⲥ ⲁⲫⲟⲩⲣⲟ ⲏⲧⲉ ⲡⲱⲟⲩ** «Convenite omnes, gaudete hodie in nativitate gloriae regis»; ⁷ (ff. 85-88) ad theotokiam sabbati: **ⲁⲓⲛⲁⲣⲉⲛⲧⲥ ⲉⲛ ⲟⲩⲛⲧ ⲏⲩⲟⲩⲁⲑ ⲏⲧⲉⲧ ⲱⲟⲩ ⲁⲙⲉⲕⲣⲁⲛ ⲉⲑ** «Incipiam in corde mundo laudare nomen tuum sanctum»; des.: **ⲱ ⲡⲓⲟⲩⲱⲓⲛⲓ ⲏⲧⲁⲫⲙⲓ** «o lumen veritatis», cum conclusione **ⲉⲱⲱⲡ**; versus intercalaris: **ⲱ ⲡⲓⲗⲟⲑⲟⲥ ⲏⲧⲉ ⲫⲓⲱⲧ ⲧ ⲛⲁⲓ ⲏⲟⲩⲛⲁⲓ ⲛⲉⲙ ⲟⲩⲣⲙⲟⲧ** «O verbum Patris, da mihi misericordiam et gratiam».

12 (ff. 88-91^v) Psallia pro festo Nativitatis, vespere, Adam, bohairice: **ⲁ ⲫⲧ ⲡⲓⲛⲁⲛⲧ** (Vat. 37, ff. 178^v-181).

13 (ff. 92-98^v) **ⲧⲩⲣⲱⲕⲁⲧ** pro Nativitate. Praemittitur (ff. 91^v, 92) rubrica de legendis, ante **ⲧⲁⲣⲏ**, theotokia Batos vel Adam ad normam diei necnon **ⲗⲟⲃⲥ** tono gaudii. ¹ (ff. 92-94^v) **ⲧⲁⲣⲏ**, Adam, inc.:

ΑΛΛΩΙΝΙ ΕΙΦΟΟΥ <ΟΥ>ΟΝ ΝΙΒΕΝ ΕΤΧΩΨΤ ΕΒΟΖ ΘΑΤΡΗ ΑΠΧΙΝΙ
 ΕΙΦΤ ΨΑΡΟΝ «Venite hodie omnes qui exspectatis adventum Dei ad
 nos»; des. (f. 92^v): ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΝΨΤ ΗΝΑΙ «secundum magnam snam
 misericordiam»; sequitur (ff. 92^v-94^v) interpretatio arabica, inc.: تَالُوا الْيَوْمَ
 الْيَا كُلُّ الَّذِينَ يَنْظُرُونَ آيَانَ إِلَهِ الْيَا «Venite hodie omnes qui exspectatis adven-
 tum Dei ad nos»; des.: آمين على الأرض السلام وفي الناس المسرة: 2 (ff. 95-98^v) ٔarḥ, Batos, inc.: ΟΥΡΑΨΙ ΗΑΤ-
 CΑΧΙ ΕΙΜΟQ «Gaudium indieibile»; des. (f. 96): ΘΕΝ ΤΟΙΚΟΜΕΝΙ «in
 orbe terrarum»; sequitur (ff. 96-98^v) interpretatio arabica, inc.: فرح لا
 يوصف «Gaudium indicibile»; des.: واما به انه هو المخلص «et credimus in
 eum quia ipse est Servator».

14 (ff. 98^v-104^v) Turūḥāt dicenda ad quattuor cantica
 (عاش) nocte Nativitatis. ¹ (ff. 98^v-100) ٔarḥ primi cantiei,
 Adam, inc.: ΜΑΡΙΑ ΤΠΑΡΘ ΝΕΜ ΙΩΧΗΒ «Maria virgo et Ioseph»;
 des. (f. 99): ΘΕΝ ΟΥΩΝΕQ ΗΤΕΡΑΤΕΠΝΟΒΙ «in praesepe animalium
 (lege ΗΤΕ ΝΙΤΕΒΝΩΟΥ; cf. de Laey o' Leary, *The Dīfnar of the
 coptic Church*, fasc. 1, Lond., 1926, p. 99, col. b, linn. 1-4)»; sequitur
 (ff. 99-100) interpretatio arabica, inc.: مريم العذرى ويوسف «Maria virgo
 et Ioseph»; des.: كَعِ الْمَلُوكَا امين المسرة وفى الناس السلام وعلى الأرض السلام (vide supra
 f. 94^v); ² (ff. 100-101^v) ٔarḥ cantiei secundi, Adam, inc.: ΑΥΜΙCΙ
 ΗΝΕΜΑΝΟΥΗΖΑ «Natus est Emmanuel»; des. (f. 100^v): ΤΕΝΟΥΨΤ
 ΝΑQ «adoramus eum»; sequitur (ff. 100^v-101^v) interpretatio arabica,
 inc.: ولد عمانويل «Natus est Emmanuel»; des. ut in ٔarḥ praecedenti;
³ (ff. 101^v-103^v) ٔarḥ cantiei tertii, Batos, inc.: ΟΥΕΖΟΟΥ ΝΡΑΨΙ ΠΕ
 ΦΟΟΥ «Dies laetitiae est hodie»; des. (f. 102): ΝΙΨ ΕΥΟΥΩΟΥ «mar-
 tyres glorificent»; sequitur (ff. 102-103^v) interpretatio arabica, inc.:
 هاهونا اليوم فرح «Gaudium est hodie»; des. ut in ٔarḥ praecedenti;
⁴ (ff. 103^v-104^v) ٔarḥ cantiei quarti, Adam, inc.: ΑΛΛΩΙΝΙ ΕΙΦΟΟΥ
 (vide f. 92); des. (f. 104): ΗΤΕΝΝΑΥ ΕΡΟQ «ut videamus eum» (f. 92^v,
 lin. 1); sequitur (f. 104^v) interpretatio arabica, inc.: تَالُوا يَا كُلُّ الَّذِينَ
 يَنْظُرُونَ إِلَهِ «Venite omnes qui exspectatis eum»; des. ut in ٔarḥ praee-
 denti.

15 (ff. 105-114) Doxologiae pro festo Nativitatis. Prae-
 mittitur (ff. 104^v, 105) rubrica de dicendis doxologiis Batos festo gaudii
 accommodatis quarum prima est ΤΟΤΕ ΡΟΗ (vide ff. 9-11) et secunda

ΜΑΤΘΕΟΣ ΠΙΕΥ(ΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ; vide ff. 11-13^v); caoterae: ¹ (ff. 105-107) bohairice, **ϢΕΝ ΤΑΡΧΗ ΝΕ ΠΣΑΧΙ ΠΕ** (Vat. 91, ff. 20^v-21^v); ² (ff. 107-109) bohairice, **ΛΛΩΙΝΙ ΤΗΡΟΥ ΝΤΕΝΟΥΩΥΤ** (Vat. 91, ff. 22-23^v); ³ (ff. 109-112) arabice et partim coptice, **بسم الله اول ما ابدى** (Vat. 91, ff. 24-26; codex om. **وقدوا له ...** **ΠΙΠΑΡΑΔΙCOC** ex similitudine initii); ⁴ (ff. 112-114) arabico et partim coptice, **يا من اتا وخلصنا** (Vat. 91, ff. 26^v, 27; codex om. **ضرب ...** **†ΠΑΡΡΕΝOC**).

16 (f. 114) Nota ad modos musicos spectans quam, utpote brevissimam, integre tradimus (de tonis apud coptitas in usu, vide L. Villecourt, *Les observances liturgiques et la discipline du jeûne dans l'Eglise copte*, in ephemeride *Le Muséon*, t. XXXVI, 1923, pp. 262, 263): **ΠΙΩΙΚ** بطرقة الثانية **ΠΟΥΩΙΝΙ** اولاة بطرقة **ΤΕΝΟΥΩΥΤ** السبع طرايق التي في الثالثة بطرقة **ΠΙCΠACMAC** الرابعة بطرقة **ΕΒΟΛ** الخامسة بطرقة **ΠΟΥΡΟ** السابعة بطرقة **ΕΒΟΛ** **ϢΙΤΕΝ ΜΑΡΙΑ** السادسة بطرقة **ΛΩΙΠΟΝ** بطرقة **ΝΤΕ †ϢΙΡΗΝΗ** «Septem toni in **ΤΕΝΟΥΩΥΤ** (forsan hymnus f. 163^{r-v}): primo, tono **ΠΟΥΩΙΝΙ** (Vill., p. 265; Cl. Labib, **ΠΧΩΜ Ν†ΜΕΤΡΕϣ-ϣΕΜϣΙ** **ΝΤΕ ΠΛΙΔΚΩΝ**, Cahirae, 1920, p. **ϢΜ†**); secundo, tono **ΠΙΩΙΚ** (Labib, p. **Ṗṣḥ**); tertio, tono **ΠΙCΠACMAC**; quarto, tono **Μ(Α)ΡΕΝΟΥΩΝ** **ΕΒΟΛ** (Vill., p. 272); quinto, tono **ΛΩΙΠΟΝ** (Vill., p. 272; Labib, p. **Ṣṗṓ**); sexto, tono **ΕΒΟΛ** **ϢΙΤΕΝ ΜΑΡΙΑ** (Labib, p. **Ṗḥā**); septimo, tono **ΠΟΥΡΟ** **ΝΤΕ †ϢΙΡΗΝΗ** (Labib, p. **Ṗṣṓ**)».

17 (ff. 114^v-116) Canon pro festo Nativitatis, vespere et mane, bohairice: **ΕΤΑΥΜΙCΙ ΜΠΕΝCΘC** **ΙHC** **ΠΧC** (Vat. 39, ff. 171-172^v).

18 (ff. 116-125) Praemissa rubrica de incipienda oratione mediae noctis et de dicendis **ΤΩΝΟΥ ΕΠΩΩ** (cf. Vat. 36, f. 15) et cantu qui sequitur, Psalmorum pericopae pro festo Nativitatis, bohairice et arabice (Vat. 23, ff. 1^v-4, bohairice tantum; codex pro Ps. 44, 9, 13, habet Ps. 44, 9, 10 des. **ϢΕΝ ΠΕΚΤΑΙΟ**, et post Ps. 84, 11, 12, addit Ps. 131, 6, 7; Ps. 106, 32, 41 inc. **ΧΕ ΑϢΥΧΩ**, 42 des. **ΕΟΥΝΟC**; Ps. 109, 4; Ps. 66, 2; Ps. 106, 43); in fine: **CΜΟΥ ΕΡΟΙ...** (vide etiam supra, p. 144, linn. 20-23); pericoparum versionem arabicam (ff. 121^v-124) excipit rubrica (f. 124^{r-v}) de dicendis quattuor canticis, proprio tono, cum psallis, huic festo propriis, superius scriptis, finiendi cum theotokia huius diei et concludendo orationem mediae noctis cum absolutione qua peracta, transitur ad orationem matutinam, deinde ad missam et dicitur alleluia, tono gaudii; in fine (ff. 124^v, 125): Ps. 117, 24-26 des. **ΠΡΑΝ ΠCΘC**.

19 (ff. 125-138) Cantus varii pro Nativitate. ¹ (f. 125^v) Praemissa rubrica « Deinde dicitur **σωθης** et **†ϥουρη** (Villocourt, op. laud., p. 286), legitur Paulus et Catholicon ac dicitur **τοτε ρον**, Praxis atque hoc », bohairice, **α πενωσ ιης πυχς πι εταγμασς ιηε †παρ-ο(ε)ρος** « Dominus Iesu Christus qui natus est de Virgine »; des.: **εβτ ετταινογτ** « civitas sancta gloriosa »; ² (ff. 125^v-127) oratio osculi, bohairice: **τοτε ρον αμω(ε) ηραψι** « Tunc gaudium impletum est os nostrum »; des.: **αγινι ηαγ εχχανδωρον** « obtulerunt ei dona »; in fine, **ακ ter**; ³ (ff. 127^v-129) hymnus (طن), bohairice: **πικιν-μσι**, cum paralexi **γενεθλιον** (Vat. 39, ff. 212^v-213^v; codex add. versiculos **α νισαθ**... **ηαγ επσχογ, α νισοφος** et **φα†κγθαρα** discrepatque in fine); ⁴ (f. 129^v) hymnus (طن), bohairice: **ογσιό(γ)** (Vat. 39, ff. 213^v, 214); ⁵ (ff. 129^v-132^v) sectio graeca coptica: **αστηρ μετη αφανε** « Stella illuxit magis »; des.: **μαρνηαγτε ετβε τψνει ιμπε-ϥρε** « credamus propter Christi adventum »; ⁶ (ff. 132^v-134) ṭarḥ, Adam, arabice: **جميع البوات قد كملت بالما والارض** « Ecce omnes prophetiae impletae sunt in caelo et in terra »; des.: **انه هو المخلص بالحققة انى الى العالم ليخلصنا** « quia ipse est vere Servator, venit in mundum ut servet nos » (textus bohairiens legitur apud de Lacy o' Leary, op. laud., fasc. 1, p. 98, col. a, lin. 5 - col. b., lin. 16); ⁷ (ff. 134-138) ṭarḥ, arabice: **ميلاد الاله الكلمة الغير موصوف** « Nativitas Dei Verbi, inenarrabilis »; des.: **وعلى الارض السلام وفى الناس المسرة امين الليلوا كآ** « et super terram pax et in hominibus gaudium. Amen, alleluia, Kyrie ». In fine: **تم وكملت اشغال الميلاد بسلام من الرب امين والحمد لله** « Desinunt et absoluta sunt negotia Nativitatis. In pace Dei. Amen. Et gloria Deo ».

20 (ff. 138^v-149) Turāḥāt pro festo Epiphaniae. ¹ (ff. 138^v-140) Ṭarḥ ad vespem, Batos, inc.: **†† φη ετογ† ωον ηαγ** « Deus quem glorificant »; des. (f. 139^v): **ηγρηι ιμ†† †εν ογμεωμνι** « Filius Dei in veritate »; sequitur (ff. 139^v, 140) interpretatio arabica, inc.: **اسموا له قاته المحيي له المجد الى الابد** « Deus quem laudant »; des.: **ipsum audite nam ipse est vivificator; ei sit gloria in saeculum** » (vide conclusionem apud Labib, op. laud., p. 65; cf. etiam Vat. 39, f. 106); ² (ff. 140-141^v) ṭarḥ, Adam, inc.: **†εν πηρεοον ετμμλ† αqι ιηε ιης** « In illo die, ivit Iesus »; des. (f. 141): **ογοε ιμβαποειστис** « et Baptistam »; sequitur (f. 141^v) interpretatio arabica, inc.: **وفى تلك الياام** « Et in illo die »; des.: **هذا هو ابني الحبيب الذى به سررت** « ipse est filius dilectus in quo mihi complacui »; ³ (ff. 142-144) ṭarḥ ad canticum primum, Adam, inc.: **ογδαχι ιηε (lege ητε) πως αqγωπι ψα ιωα**

« Locutus est Dominus ad Iohannem » (Domadios al-Baramsi, **ΠΧΩΛ**
ΝΤΕ ΝΙΧΙΝΤΩΝ... **ΝΕΛ ΝΗΘΥ**, Cahirae, 1922, p. 22; des. codex
 [f. 142] cum versiculo secundo); sequitur (ff. 142-144) interpretatio ara-
 bica, inc.: **وإن كلمة الرب صارت الى يوحنا** « Locutus est Dominus ad Iohan-
 nem »; des.: **آخ** « شفاعة يوحنا المبداني يغفر لنا خطايانا امين **Alleluia** » (des. Domadios
 cum quarto versiculo; integrum textum bohairicum praebet de Lacy o'
 Leary, op. laud., fase. 2, 1928, p. 9, col. b, lin. 30-p. 10, col. b, lin. 11);
 4 (ff. 144^v-145^v) **ἵνα** ad canticum secundum, Adam, inc.: **ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ**
ΑΥΡΙΧ **ΝΧΕ ΝΚΑΧ**: **ΤΗΡΩ** « Venite, regiones omnis terrae »; des.
 (f. 144^v): **جيتن إوآ** « a Iohanne »; sequitur (ff. 144^v-145^v) interpretatio
 arabica, inc.: **تعالوا يا كل اقطار الارض** « Venite, omnes regiones terrae »; des.:
الذى هو يسوع المسيح على الاردن له المجد دائما « quae (scil. lux) est Iesus Christus
 super Iordanem; ei sit gloria in perpetuum » (integrum textum bohairi-
 cum praebet de Lacy, op. laud., p. 11, col. a, lin. 17 - col. b, lin. 6);
 5 (ff. 145^v-147^v) **ἵνα** ad canticum tertium, Batos, inc.: **Ω ΜΕΓΑΛΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ**
ΝΙΧΕΝ « sicut omnis homo »; sequitur (ff. 146-147) interpretatio arabica,
 inc.: **سرا عظيم ظهر لك** « Magnum mysterium apparuit tibi »; des.: **ينغفر لنا**
الرب خطايانا « condonet nobis Dominus peccata nostra » (integrum textum
 bohairicum praebet de Lacy, op. laud., p. 10, col. b, lin. 13-p. 11, col. a,
 lin. 14; discrepant duo versiculi ultimi); 6 (ff. 147^v-149) **ἵνα** ad cant-
 icum quartum, Adam, inc.: **ΤΕΝΟΥΩΥΤ ΝΤΩΡΙΑ** « Adoramus Trini-
 tatem »; des. (f. 148): **†ΜΕΘΝΟΥΤ ΝΟΥΩΤ** « divinitatem unicam »;
 sequitur (ff. 148-149) interpretatio arabica, inc.: **نسجد للثالوث** « Adoramus
 Trinitatem »; des.: **لك المجد ... الان وكل اوان والى دهر الداهرين امين** « tibi est
 gloria... nunc et semper et in saeculum saeculorum. Amen » (integrum
 textum bohairicum leviter discrepantem praebet de Lacy, op. laud., p. 11,
 col. b, linn. 8-32).

21 (ff. 151^v-150) Sub rubrica « Dicitur in fine orationis mediae noctis », oratio: **إيها المولود من الله الاب قبل كل الدهور** (Vat. 36, f. 254^v).

22 (ff. 159-152^v) Sectiones novem arabicae, legendae nocte Nativitatis; cf. cod. Vat. copt. 91, ff. 27^v-31^v: ff. 159^v-158^v, sectio I (Vat. 91, f. 27^v); f. 158^v, sectio II (Vat. 91, f. 28); ff. 158-157, sectio III (Vat. 91, f. 28^v); ff. 157-156, sectio IV (Vat. 91, f. 29); ff. 156, 155^v, sectio V (Vat. 91, f. 29^v); ff. 155^v-154^v, sectio VI (Vat. 91,

f. 30); ff. 154^v-153^v, sectio VII (Vat. 91, f. 30^v); f. 153^v, sectio VIII (Vat. 91, f. 31); ff. 153, 152^v, sectio IX (Vat. 91, f. 31^v).

II (ff. 1-8^v, 160-164^v) Fragmenta varia liturgica.

1 (f. 1) Hymnus, in tono dominicae Palmarum, bohairice: **†CTCOTZH** **ΛΠΠΔΤΙΚΟΝ** (Vat. 52, ff. 17^v-18^v).

2 (f. 1^v) Hymnus ad coronationem sponsaliciam; bohairice: **ΔΜΟΥ ΤΕΚΝΑΥ ΕΤΔΙΧΕΛΗΤ** (Vat. 39, ff. 209^v, 210).

3 (ff. 1^v-5) Tetrasticha bohairiœ arabica, tempore coronationis sponsaliciae legenda, inc.: **ΔΙΝΑΡΖΗΤC ΘΕΝ ΠΡΑΝ ΜΦΙΩΤ** «Incipiam in nomine Patris»; des.: **أكرم أباك ... ولا ترى يوما مكروه** «honora patrem tuum... et non videbis diem adversum» (tetrasticha occurrunt tredecim quorum octo priora numero signantur in margine; haec sunt eorum initia: **ΔΙΝΑΡΖΗΤC**, **ΤΑΡΙΡΗΝΗ** «Pax mea», **ΜΑΔ{Δ}ΙCΤΑ** **†ΧΧΑΡΑ** **ΗΘΡΙΜΙ** «Maxime mulier vidua», **ΔΙΚΕΟC ΚΕ ΑΖΙΟC**, **ΑΚΘΙ** **ΤΥΧΑΡΙC** «Sumpsisti gratiam», **ΠC ΠΥC**, **ΔΑΥΔ ΠΟΥΡΟ** «David rex», **ΕΘΒΕ ΦΑΙ ΤΕΝΕΡΧΩΡΕΥΗ** «Ideo saltamus», **ΖΟΡΑΘΟΡ ΠΕΚΩΦΗΡΙ** «...portentum tuum», **CΟΔΟΜΟΝ ΜΟΥ† ΕΡΟ** «Salomon vocat te», **Ω† ΝΙΩ† ΗΩΦΗΡΙ** «O magnum portentum», **ΧΩC ΠΩC** «Laudate Dominum», **ΗCΑΙΑC ΠΠΡΟΦΗΤΗC** «Isaias propheta»).

4 (f. 5) Sub rubrica «Tempore exhortationis», bohairice et arabice: **CΩΤΕΜ ΤΑΨΕΡΙ** (Tuki, **ΠΙΧΩΜ ΝΤΕ† ΜΕΤΡΕΨΩΜΩΜ**, p. 51^Δ; Vat. 52, f. 54^v, habet solum initium).

5 (ff. 5^v-8^v) Psallia pro quadragesima, vespere, bohairice: **ΔΜΩΙΝΗ ΗΤΕΝΕΡΗΝCΤΕΥΗ** (Vat. 37, ff. 101-103^v).

6 (f. 8^v) Aspasmos pro Nativitate, bohairice: **ΡΩΨ ΓΑΡ ΜΠΕΚΙΩΤ**; des.: **ΝΙΜΕΝΕCΩΟΥ CΕCΜΟΥ ΕΡΟΚ ΧΙΝΑ (ΤΕΝΩC)** «pastores benedicunt tibi; ut cantemus» (Vat. 39, f. 83, discrepat in fine versiculi secundi quo desinit).

7 (f. 160^v) Benedictio sponsae, bohairice et arabice: **ΦΗ ΕΤΑΨCΜΟΥ ΜΠΕΝΙΩΤ** (Vat. 52, ff. 50^v, 51, bohairice tantum; codex add.: **ΦΗ ΕΤΑΨCΜΟΥ <ΕΜΩΤ>CΗC ΠΠΡΟΦΗΤΗC**... **وبارك صوفيا امرأة موسى مبارك** «Qui benedixisti Moysi propheta... et benedixit Sephorae, uxori Moysi; benedicat»).

8 (ff. 160^v-161^v) Benedictio sponsi, bohairice et arabice: **ΦΗ ΕΤΑΨCΜΟΥ ΜΠΕΝΙΩΤ** (Vat. 52, f. 50^v, bohairice tantum; codex add.: **بenedicat مبارك ذا العريس يا الذي بارك أبينا إبراهيم... ويكون مثله نعيم الفردوس** tibi, sponse, qui benedixit patri nostro Abraham... et sit possessio eius

voluptas paradisi » (utrum inter f. 160 et f. 161 sit textus hiatus non liquet).

9 (ff. 161^v, 162) Sectio graeca: **ΑΝΑΤΟΛΗ ἁΓΙΟΥ ΒΑΚΧΕΡΙΟΝ**; des.: **ὁ θε(ο)ς ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΝ**.

10 (f. 162^v) Sectio pro sponsis, bohairice: **ΚΑΛΩΣ ΑΚΙ ΚΑΛΩΣ ΑΚΙ ΚΑΛΩΣ** « Pulchre venisti, pulchre venisti, pulchre »; des. (mutilaf): **ἦΘΟΚ ΠΕ Ξ ΛΟΚΑΚ ΠΙΑ** {**ΠΟCΤΟΛΑ** cancell.} **ΥΕΓΓΕΛΙΟΝ** « tu es Ξ, Lucas evangelista ».

11 (f. 163^{r-v}) Hymnus in ss. Trinitatem, bohairice: **ΤΕΝΟΥ-ΛΥΤ ΑΨΙΩΤ** (Labib, op. laud., pp. **ΡΑΛΑ** – **ΡΑΛΔ**).

12 (ff. 163^v, 164) Sectio dicenda post 16b8 **ΘΕΝ ΟΥΨΩΤ**, bohairice: **ΟΥΨΩΤ** (Vat. 36, f. 35^{r-v}; cod. omittit versiculos **ΕΤΑ ΠΥΩΤ** et **ΜΩΥΧΗC** primum, ac solum initium praebet conclusionis **ΣΙΤΕΝ**).

13 (f. 164^{r-v}) Sectio graeca: **ΕΘΙΡ ΜΑΤΙ ΑΥΑΝΑ** (vide ff. 129^v-132^v; des. **ἈΝΙΜΑΓΡΟC** [f. 130, lin. 3 a. fin.]; haec diverso calamo scripta est sub primae manus rubrica: « Sectio graeca dicenda pro sponsis et in festis »).

Variae emendationes occurrunt in textu, plerumque ipsius librarii manu.

Codex, in quo ductus chartae impressi margines definiunt et spatia ad lineas scripturae recipiendas, omni fasciculorum distinctione caret habetque notas foliorum numericas in solis plagulis aversis ff. 3-10 (**Α**–**Η**). Foliorum 9^r, 10^{r-v}, 11^v, 12^{r-v}, 13^{r-v}, 14^{r-v}, 15^v, 16, 21^v, 22, 29^v, 30^{r-v}, 31, 37^v, 53^r summus margines atque imam plagulam aversam f. 37 decorant ornamenta, lineis inter se innexis atramento effecta ac minio obducta, quandoque inter inscriptiones **ΓΕ** **ΩΓ** vel **ΥΓ** **ΩΓ**. Minio exarata sunt fere omnes tituli et rubricae, lineae secunda vel secunda et tertia quarundam sectionum, littera initialis **Σ** in f. 9 et signa interpunctionis; minio tacta sunt litterae marginales communes, litterae praegrandes et ornatae initio nonnullarum sectionum, litterae maiores quibus efficitur, ff. 9, 92, 116, linea prima hymini, litterae **Ϸ** et **ϸ**, raro **ϣ**, lineolae super voces coarctatas ac notas numericas et ductus quidam cancellationis. Folia non pauca minio carent.

F. 138, subscriptio amanuensis: **سكتت بيد العبد الخفير عوض مرقوريوس يواصف** | **بمحرورة دبرا لنفسه دون غيره في سنة ١٧٣٤** | **مسيحية الموافقة لسنة ١٤٥١** **قبطية سنة ١١٧٧** عربية « Scriptum est manu pauperis servi 'Awad Mercurii Yu'äsaif, in Dibirbä a Deo custodita, pro seipso, non pro alio, anno Christi 1734 qui respondet anno cooptico 1451, anno arabico 1147; notula possessoris, ibidem exarata, atramento obducta est et iam tanto legi nequit; in laterculo interno posteriore, nota: مأخوذة بالاستشارة (?) بيد الخفير | عوض مرقوريوس من عوض يوحنا مقر | وفى له حقاً واستحقاقاً سنة ١٤٥٢ قبطياً » Acceptum mutuo est hoc euuologium per manum pauperis 'Awad Mercurii ab 'Awad

Iohanne Falcone estque ipsius probe et vere; anno 1452 cooptico (= an. D. 1735-1736)». In eodem laterculo: *Copto 92*. Pauca folia tineis et madore vitata sunt. Vac. ff. 39^v-41^v, 149^v et 152^r.

Integumentum, quod e corio fusco constat, habet in laterculis ornamenta impressa in forma rhombi cum circulis; in schedula, laterculo externo anteriori agglutinata, nota 2 praegrandis et, alia manu: *Copto 96* (96 cancell. et nota 9 antiquiori notae 2 praeposita).

93. An. 1347 (= an. Mart. 1063, cf. f. 46^v), chart., mm. 380 × 265, ff. 77, lim. 27, 28.

Lectionarium pro mensibus kibak, tūbah, amāir, barmahāt et barmādah, mutilum; bohairice cum titulis et notis sectionum partim bohairicis, partim bohairicis arabicis. Nonnunquam adiecit librarius, in mg. vel in fine textus, prima et ultima verba lectionum arabica.

1 (ff. 1-8^v) Mensis kihak. ¹ (ff. 1-2^v) [Die 22, s. Gabrielis archangelii], vesp., Matth. 16, 28; mane, Ps. 96, 7 inc. **ΟΥΩΥΤ ΝΑϞ**, 8, Matth., sub notis **ⲙⲏ, ⲡⲏⲁ**, 18, 10, 12-20; ad missam, Hebr., sub notis **ⲁ, ⲩ**, 2, 5-16 des. **ⲁⲛ ⲉⲣⲁⲛⲁⲩⲩⲉⲗⲟϥ**; ² (ff. 3-8^v) [die 28, in vigilia Nativitatis (v. supra, p. 110)], vesp., Matth. 1, 6-17; mane, Ps. 75, 2, 3, Matth., sub nota **ⲃ**, 1, 18-25; ad missam, Gal., sub notis **ⲁ, ⲓ**, 3, 15-4, 18, I Ioh., sub nota **ⲁ**, 4, 1-14, Act., sub notis **ⲕⲁ, ⲣⲟⲩ**, 13, 13-24, Ps. 109, 3, Luc., sub nota **ⲩ**, 2, 1-14.

2 (ff. 9-56^v) Mensis tūbah. ¹ (ff. 9-18^v) [Die 1, s. Stephani protomartyris (v. supra, pp. 111)], mane, Ioh. 12, 26 inc. **ΟΥΟϞ Φⲏ ⲉⲑⲛⲁⲉⲣⲣⲉϥⲱⲉⲙⲱⲩ**; ad missam, II Cor., sub notis **ⲓⲁ, ⲙⲁ**, 11, 16-12, 10, I Petr., sub notis **ⲃ, ⲓⲩ**, 1, 25 inc. **ϥⲁⲓ ⲗⲉ ⲡⲉ ⲡⲓⲕⲁⲭⲓ** - 2, 10, Act., sub notis **ⲗ, ⲟⲃ**, 6, 1-8, 2, Ps. 20, 4, 6, Luc., sub notis **ⲗⲁ, ⲣⲗ**, 10, 1-20; ² (f. 18^v) die 2, abba Theonae, patriarchae Alexandrini, et fratris eius abba Callinici, episcopi, adiecta nota arabica: «Leguntur sectiones diei tertii mensis abih»; ³ (ff. 19-23^v) die 3, Parvulorum puerorum centum quadraginta quattuor millium, vesp., Ps. 113, 12, 13, Matth., sub notis **ⲙⲗ, ⲣⲟⲏ**, 18, 1-9; mane, Ps. 118, 130, 141, Matth., sub notis **ⲙⲏ, ⲡⲏⲁ**, 18, 10, 12-20; ad missam, I Cor., sub notis **ⲓⲉ, ⲗⲁ**, 13, 11-14, 4, I Petr., sub notis **ⲁ, ⲓⲩ**, 1, 25 inc. **ϥⲁⲓ ⲗⲉ ⲡⲉ ⲡⲓⲕⲁⲭⲓ** - 2, 10, Act., sub notis **ⲓⲩ, ⲣⲕⲁ**, 9, 22-30, Ps. 112, 1, 2, Matth., sub notis **ⲩ, ⲉ**, 2, 13-23; ⁴ (ff. 23^v-29^v) die 4, Iohannis evangelistae, vesp., Ps. 18, 2, 5, Ioh., sub notis **ⲕⲏ, ⲣⲗⲩ**, 15, 7-16; mane, Ps. 44, 2 des. **ⲙⲡⲱⲣⲟ**, 3 inc. **ⲁ ⲡⲉⲣⲙⲟⲩ**, Ioh., sub nota **ⲁ**, 1, 1-17; ad missam, Rom., sub notis **ⲓⲩ, ⲡⲉ**, 10, 4-18, I Ioh., sub nota **ⲁ**, 1, 1-2, 6, Act., sub notis **ⲩ**,

KĀ, 3, 1-16, Ps. 138, 17, 18 des. **ἐξοτε οὐρανῶ**, Ioh., sub notis **ἰᾶ**, **ᾱ**, 21, 15-25; in fine: **آخر بشارة يوحنا** «Finis evangelii Iohannis»; ⁵ (f. 30) die 5, Eusignii, martyris, adiecta nota arabica: «Leguntur sectiones diei vigesimi quinti mensis hatūr»; ⁶ (ff. 30-31^v) die 6, Circumcisionis, vesp., Ps. 115, 16 inc. **ακωαπ** - 19, Luc., sub nota **Δ**, 2, 15-20; mane, Ps. 65, 13, 14 des. **χοτορ**, 15 des. **εανωα**, Luc., sub nota **ε**, 2, 40-52; ad missam, Philipp., sub notis **φ**, **ἰβ**, 3, 1-8 des. **ἐθανόσι**; ⁷ (f. 32^v) [die 10, iu vigilia Epiphaniae (v. supra, p. 111)], ad missam, Luc., sub nota **ζ**, 3, 1-13; ⁸ (ff. 33-36) [die 11, Epiphaniae (v. supra, p. 111)], ad missam, Tit., 3, 4-7, I Ioh., sub notis **ε**, **ἰᾶ**, 5, 5-21, omisso **εανωα** addita vero notula arabica: **آخر بشارة يوحنا الاولى** «Finis primi evangelii Iohannis», Act., sub notis **κθ**, **ᾱ**, 18, 24-19, 4, 6, Ps. 117, 26, 28 des. **†παδακ**, Ioh., sub notis **β**, **ἡ**, 1, 18-34; ⁹ (ff. 36-40^v) die 12, Theodori Orientalis, vesp., Ps. 41, 2, 7 inc. **εοβε φαι**, des. **πιορδανης**, Luc., sub notis **ε**, **ἰφ**, 3, 21, 22; mane, Ps. 33, 6, 12, Matth., sub notis **ε**, **ἰφ**, 3, 13-17; ad missam, Eph., sub nota **α**, 1, 1-14, I Petr., sub notis **α**, **ᾱ**, 3, 15 inc. **ερετεκοβ†** - 22, Act., sub notis **ἰα**, **ρθ**, 8, 26-39, Ps. 103, 1 inc. **ταψρυχη**, 2 des. **νογρ-αωσ**, Ioh., sub notis **φ**, **ἰε**, 1, 35-51; ¹⁰ (ff. 41-45^v) die 13, Nuptiarum in Cana Galilaeae, vesp., Ps. 4, 8, 10, Matth., sub notis **ἡ**, **ρπθ**, 19, 1-12; mane, Ps. 103, 15 des. **ογνερ**, 21 des. **ογκοφια**, Ioh., sub notis **θ**, **ᾱ**, 4, 43-54; ad missam, Rom., sub notis **ζ**, **α**, 6, 3-16, I Ioh., sub notis **φ**, **ἰβ**, 2, 20-25, Act., sub notis **θ**, **ρβ**, 8, 3-13, Ps. 76, 15, 16 des. **νεκωαβω**, 17 des. **αγερζο†**, Ioh., sub notis **α**, **ἰη**, 2, 1-11; ¹¹ (f. 45^v) die 14, Archelidis, adiecta nota arabica: «Leguntur sectiones diei vigesimi mensis bašnas»; ¹² (f. 45^v) die 15, Abdiae prophetae, adiecta nota arabica: «Leguntur sectiones diei octavi mensis tūt»; ¹³ (f. 45^v) die 16, Philothei martyris, adiecta nota arabica: «Leguntur sectiones diei vigesimi septimi mensis barmūdah»; ¹⁴ (f. 46) die 17, Maximi et fratris eius Dometii, adiecta nota arabica: «Leguntur sectiones diei decimi sexti mensis ba'ūnah»; ¹⁵ (f. 46) die 18, Iacobi Nisibeni episcopi, adiecta nota arabica: «Leguntur sectiones diei vigesimi octavi mensis hatūr»; ¹⁶ (f. 46) die 19, Pihouri et Psōri ac matris eorum, martyrum, adiecta nota arabica: «Leguntur sectiones diei vigesimi secundi mensis hatūr»; ¹⁷ (f. 46) die 20, Prochori, unius ex septem diaconis, adiecta nota arabica: «Leguntur sectiones diei primi mensis tūbah»; ¹⁸ (f. 46) die 21, Dormitionis B. M. V., adiecta nota

arabica: «Leguntur sectiones diei primi mensis bašnas»; ¹⁹ (ff. 46v-50) die 22, Antonii, vesp., Ps. (absque nota) 31, 11 des. **ΠΙΘΜΗ**, Ps. 32, 1 inc. **ΝΗ ΕΤΕΟΥΤΩΝ**, Ps. 31, 6 des. **ΟΥΧΟΥ ΕΕΟΥΤΩΝ**, Matth., sub notis **ΘΑ**, **ΣΖΘ**, 25, 14-23; mane, Ps. 32, 1, 12, Luc., sub notis **ΣΖΕ**, **ΘΚΖ**, 19, 11-19; ad missam, Philipp., sub notis **Α**, **ΙΕ**, 3, 20-4, 9, Iac., sub notis **Ζ**, **ΑΖ**, 5, 9-11 des. **ΕΤΑΥΑΜΟΝΗ ΝΤΟ**, Act. 11, 21 inc. **ΟΥΝΚΥΤ** - 26, Ps. 33, 20, Ps. 67, 4, Luc., sub notis **ΜΕ**, **ΡΗΑ**, 12, 32-44; ²⁰ (f. 50v) die 23, abba Timothei, adiecta nota arabica: «Leguntur sectiones diei vigesimi octavi mensis hatūr»; ²¹ (f. 50v) die 24, Mariae monachae, adiecta nota arabica: «Leguntur sectiones diei ultimi mensis tūbah», dum addidit minio alia manus: **حاسن توت** «dies quintus mensis tūt»; ²² (f. 50v) die 25, abba Petri devoti, adiecta nota arabica: «Leguntur sectiones diei vigesimi mensis bašnas»; ²³ (f. 50v) die 26, Martyrum quadraginta novem Scetensium, adiecta nota arabica: «Leguntur sectiones diei secundi mensis amšīr»; ²⁴ (f. 50v) die 27, apa Phoebammon, adiecta nota arabica: «Leguntur sectiones diei vigesimi septimi mensis barmūdah»; duae ultimae rubricae ductu cancellatae sunt; ²⁵ (ff. 51-52) [die 26, Martyrum quadraginta novem Scetensium], ad missam, Matth. 4, 23 inc. **ΚΥΝΑΤΩΓΗ** - 5, 16; ²⁶ (f. 52) die 27, apa Phoebammon et, add. al. m., arabice tantum: angeli Suriel necnon translationis ossium Timothei ex Epheso ad Constantinopolim (**القسطه**), adiecta (eadem m.) nota arabica: «Leguntur sectiones diei vigesimi septimi mensis barmūdah»; ²⁷ (f. 52) die 28, Clementis martyris, adiecta nota arabica: «Leguntur sectiones diei decimi quinti mensis hatūr»; ²⁸ (f. 52) die 29, Xeniae monachae, adiecta nota arabica: «Leguntur sectiones diei primi mensis bašnas», quam notam alia manus cancellavit eique supposuit: «Legitur ultimus dies mensis tūbah»; ²⁹ (ff. 52-56) die 30, sanctarum virginum (quae sunt Pistis, Elpis et Agapè; in media rubrica adiecit alia manus: «Legitur die quinto mensis tūt»), vesp., Ps. 67, 26, 27, Matth., sub notis **ΘΕ**, **ΘΘΕ**, 26, 6-13; mane, Ps. 148, 12, 14 inc. **ΟΥΚΟΥ ΝΤΕ ΝΗΕΟΥΑΒ**, Luc., sub notis **ΚΕ**, **ΘΕ**, 8, 1-3; ad missam, Rom., sub notis **ΙΘ**, **ΠΕ**, 15, 30-16, 1 Petr., sub notis **Α**, **ΚΖ**, 3, 5-7, Act., sub notis **ΑΕ**, **Τ[Α]**?, 21, 5-14, Ps. 44, 15 inc. **ΕΥΕΙΝΙ**, 16, Matth., sub nota **Θ**, 25, 1-13.

3 (ff. 57-60v) Mensis amšīr, praemissis invocatione **ΚΥΝ ΘΕΩ** et titulo **ΠΑΒΟΤ ΜΕΖΙΡ**. ¹ (f. 57) Die 1, Synodi centum quinquaginta (Patrum) Constantinopoli, adiecta nota arabica: «Leguntur sectiones diei

sectiones diei quinti mensis ahb; ⁹ (f. 61^v) die 9, Kūthon athleteae, adiecta nota arabica: « Leguntur sectiones diei vigesimi mensis haṣnas »; ¹⁰ (f. 61^v) die 10, Manifestatio Crucis vivificantis, adiecta nota arabica: « Leguntur sectiones diei decimi septimi mensis tūt »; ¹¹ (f. 61^v) die 11, Basilii episcopi, martyris, adiecta nota arabica: « Leguntur sectiones diei vigesimi primi mensis tūt »; ¹² (f. 61^v) die 12, Demetrii, patriarchae Alexandrini, adiecta nota arabica: « Leguntur sectiones diei vigesimi noni mensis haṣfir »; ¹³ (ff. 62-67) die 13, Martyrum quadraginta Sebastianorum (in mg., al. manu: « Legitur etiam die quarto mensis bāḥah »), vesp., Ps. 33, 20, 21, Matth., sub notis **ⲙⲁⲩ**, **ⲡⲟ**, 16, 24-28; mane, Ps. (absque nota) 36, 39, 40 des. **ⲉϥⲉⲛⲁⲃⲙⲟⲩ**, 40 inc. **ⲉϥⲉⲩⲟⲩⲕⲱⲟⲩ**, Marc., sub nota **ⲙⲁ**, 13, 9-13; ad missam, Philipp., sub notis **ⲁ**, **ⲁ**, 1, 12-26, I Petr., sub notis **ⲉ**, **ⲙⲁ**, 4, 1-11, Act., sub notis **ⲁ**, **ⲡⲉⲩ**, 12, 25-13, 12, Ps. 96 (cod. **ⲉⲩ**), 11, 12, Luc., sub notis **ⲙⲁⲩ**, **ⲡⲙⲁⲩ**, 11, 53-12, 12; ¹⁴ (f. 67) die 14, Trium episcoporum martyrum, lectionum recensione ommissa, ut in sequentibus; ¹⁵ (f. 67) die 15, Sarae monachae; ¹⁶ (f. 67) die 16, abba Khaēl, patriarchae <XLVI> Alexandrini; ¹⁷ (f. 67) die 17, Lazari a Domino dilecti; ¹⁸ (f. 67) die 18, Isidori martyris; ¹⁹ (f. 67^v) die 19, Aristobuli, unius ex septuaginta discipulis; ²⁰ (f. 67^v) die 20, abba Khaēl, patriarchae <LVI> Alexandrini; ²¹ (f. 67^v) die 21, Commemorationis Domini nostri Bethaniae; ²² (f. 67^v) die 22, Cyrilli, episcopi Hierosolymitani; ²³ (f. 67^v) die 23, Danielis prophetae; ²⁴ (f. 67^v) die 25, Onesiphori, unius ex septuaginta discipulis, addita nota in mg.: **ⲉ** « Error »; ²⁵ (f. 67^v) die 26, Eupraxiae, addita nota in mg.: **ⲉ** « Error »; ²⁶ (f. 68) die 24, abba Macarii, patriarchae <LIX> Alexandrini; ²⁷ (f. 68) die 25, Onesiphori, unius ex septuaginta discipulis; ²⁸ (f. 68) die 26, Eupraxiae monachae; ²⁹ (f. 68) die 27, abba Macarii Magni; ³⁰ (f. 68) die 28, Constantini imperatoris; ³¹ (ff. 68^v-72) die 29, Annuntiationis gloriosae, vesp., Ps. 143, 5, 7 des. **ⲛⲁⲃⲙⲉⲩⲩ**, Luc., sub notis **ⲕⲁ**, **ⲟⲩⲁ**, 7, 36-39 des. **ⲟⲩⲟⲩⲁ** **ⲕⲉ**; ad missam, Rom. 3, 13 inc. **ⲉϥⲟⲩⲩⲛ** - 4, 1 des. **ⲁⲃⲣⲁⲙⲙ** **ⲕⲉ**, I Ioh., 2, 2 inc. **ⲛⲉⲟⲩⲥ** **ⲡⲉ** **ⲡⲱⲩⲩ** - 6, Act., sub notis **ⲛ**, **ⲡⲉ** 7, 23-34, Ps. 44, 11, 12 des. **ⲛⲉⲟⲩⲥ** **ⲡⲉ** **ⲡⲉⲟⲩ**, Luc., sub nota **ⲁ**, 1, 26-38; ³² (f. 72) die ultimo, Gabrielis angeli, adiecta nota arabica: « Leguntur sectiones diei vigesimi secundi mensis kḥak ».

⁵ (ff. 72^v-77^v) Mensis harmūdah, praemissis invocatione **ⲥⲩⲛ ⲉⲩⲱ** et titulo **ⲡⲓⲁⲃⲟⲩ ⲫⲁⲣⲙⲟⲩⲟⲓ**. ¹ (ff. 72^v-77^v) Die 23, Georgii martyris (in mg., al. manu: « Legitur etiam die septimo mensis haṣfir »),

vesp., Ps. 33, 18, 19, Matth., sub notis $\overline{\text{K}\overline{\text{T}}}$, $\overline{\text{N}\overline{\text{E}}}$, 10, 16-23; mane, Ps. 44, 4, 9 des. $\overline{\text{A}\overline{\text{P}\overline{\text{I}\overline{\text{O}}}\overline{\text{P}\overline{\text{O}}}}$, Marc., sub notis $\overline{\text{K}\overline{\text{E}}}$, $\overline{\text{N}\overline{\text{E}}}$, 8, 34-39; ad missam, Rom., sub notis $\overline{\text{I}\overline{\text{H}}}$, $\overline{\text{A}\overline{\text{E}}}$, 8, 28-9, 5, I Petr., sub notis $\overline{\text{E}}$, $\overline{\text{A}\overline{\text{A}}}$, 4, 1-11, Act., sub notis $\overline{\text{K}\overline{\text{A}}}$, $\overline{\text{C}\overline{\text{A}}\overline{\text{E}}}$, 16, 16-34, Ps. 96, 11, 12, Luc., sub notis $\overline{\text{O}\overline{\text{E}}}$, $\overline{\text{C}\overline{\text{N}}}$, 21, 12-19; ² (f. 77^v) die 24, Senne martyris, absque recensione lectionum; ³ (f. 77^v) die 25, Sarac et duorum eius filiorum, absque recensione lectionum; ⁴ (f. 77^v) die 26, Sūsennios, absque recensione lectionum.

Paucae correctiones diversae manus in textu. In foliis nonnullis textus leve detrimentum passus est.

Completitur codex: ff. duo (ff. 1, 2, quorum notae copticae ex industria, ut videtur, deletae sunt, sicut in codice universim praeterquam in plagula recta primi fasciculorum folii), ff. 6 priora fasciculi $\overline{\text{I}\overline{\text{E}}}$ (ff. 3-8, $\overline{\text{P}\overline{\text{H}}\overline{\text{A}}}$ - $\overline{\text{P}\overline{\text{H}}\overline{\text{E}}}$), ff. 3 ultima fasc. $\overline{\text{I}\overline{\text{Z}}}$ (ff. 9-11, $\overline{\text{P}\overline{\text{Z}}\overline{\text{N}}}$ - $\overline{\text{P}\overline{\text{O}}}$), quiniones $\overline{\text{I}\overline{\text{H}}}$, $\overline{\text{I}\overline{\text{O}}}$ (ff. 12-31, $\overline{\text{P}\overline{\text{O}}\overline{\text{A}}}$ - $\overline{\text{P}\overline{\text{O}}\overline{\text{I}}}$), f. unum (f. 32, absque nota certa), ff. 9 ultima quin. $\overline{\text{K}\overline{\text{A}}}$ (ff. 33-41, $\overline{\text{C}\overline{\text{E}}\overline{\text{K}}}$ - $\overline{\text{C}\overline{\text{I}}}$), ff. 7 priora et 2 ultima quin. $\overline{\text{K}\overline{\text{E}}}$ (ff. 42-50, $\overline{\text{C}\overline{\text{I}}\overline{\text{A}}}$ - $\overline{\text{C}\overline{\text{I}}\overline{\text{Z}}}$, $\overline{\text{C}\overline{\text{I}}\overline{\text{O}}}$, $\overline{\text{C}\overline{\text{K}}}$), ff. 6 ultima quin. $\overline{\text{K}\overline{\text{F}}}$ (ff. 51-56, $\overline{\text{C}\overline{\text{K}}\overline{\text{E}}}$ - $\overline{\text{C}\overline{\text{K}}}$), ff. 3 priora et ff. 3 ultima quin. $\overline{\text{K}\overline{\text{A}}}$ (ff. 57-62, $\overline{\text{C}\overline{\text{A}}\overline{\text{A}}}$ - $\overline{\text{C}\overline{\text{A}}\overline{\text{V}}}$, $\overline{\text{C}\overline{\text{A}}\overline{\text{N}}}$ - $\overline{\text{C}\overline{\text{A}}\overline{\text{I}}}$), ff. 6 priora et f. nonum quin. $\overline{\text{K}\overline{\text{E}}}$ (ff. 63-69, $\overline{\text{C}\overline{\text{A}}\overline{\text{A}}}$ - $\overline{\text{C}\overline{\text{A}}\overline{\text{E}}}$, $\overline{\text{C}\overline{\text{A}}\overline{\text{I}}}$) et quaternionem $\overline{\text{K}\overline{\text{E}}}$ (ff. 70-77, $\overline{\text{C}\overline{\text{A}}\overline{\text{A}}}$ - $\overline{\text{C}\overline{\text{A}}\overline{\text{N}}}$); f. 74 perperam et praeter morem notato $\overline{\text{C}\overline{\text{H}}\overline{\text{E}}}$ in plagula recta). In summis fasciculorum paginis extremis, ornamentum unius continuo indolis, lineis inter se innexis delineatum minioque tactum, inter inscriptiones $\overline{\text{I}\overline{\text{V}}}$ $\overline{\text{X}\overline{\text{V}}}$ vel $\overline{\text{V}\overline{\text{C}}}$ $\overline{\text{O}\overline{\text{C}}}$; hoc ornamentum, in f. 57, cum fascia coalescit quae signat initium mensis amēir quaeque picta est coloribus rubro, viridi et flavo; similis fascia, at solo minio distincta, initium decorat mensium barmahāt (f. 61) et barmūdāh (f. 72^v). Minio exarata sunt monita liturgica et lectionum inscriptiones copticae, pleraque litterae initiales maiores necnon interpunctionis signa et illa quibus in mgg. notantur Prophetarum effata in Novo Testamento allata, pauci demum ductus cancellationum; minio tacta sunt litterae marginales communes, litterae φ et θ et ductus qui comitantur voces coarctatas ac notas copticas numericas. Praeterquam in Psalmorum pericopis, librarius saepissime lineam lectionum primam (primam ac secundam, f. 72^v) litteris maioribus et crassioribus delineavit (grandioribus in ff. 71 et 72^v), pro more codicum illius aetatis; scripturae affinis specimen vide ap. H. Hyvernat, *Album*, tab. LIII (Vat. copt. 16, an. Mart. 1061).

F. 56^v, subscriptio librarii: انتجز بمون الله تعالى وتوفيقه وارشاده الجزء الاول من قطاريس | السنة القبطية اعيادها خاصة | في احد شهور سنة ثلثة وستين والفت للشهداء | مما اهتم به الاب القديس | الميكل الرئيس العالم | العامل الفاضل الكامل قدوة الفضلا وواحد | العليا فريد دهره وقرع صوره | القس المكرم | العلم مفضل وواقفه وابده وحبه واكدّه | حبا موبدا ووفقا مخلدا ما لا ينيره | الازمان | ولا يزيده القرون والايال على البيعة القدسة | ييمة الملك الجليل ريس الملائكة ميخائيل المشورة | براس المخلج بظاهر مصر المحروسة الرب الاله | ينتقل منه اهتمامه ويوضه عن اتعابه ويجازيه | بالمكوث السامية والنعم السردمية والخبرات | الابدية امين والناسخ المكين يسال محبة | السالوات | القادرين فيه اصلاح غلظه وسداد زلله ورد | فساد الى ماني الخيرون ومن قال شيء من | الصلاح يوضه | الرب عن ذلك بامثاله اضاف كثيرة يوم المجازاة | ولربنا المجد الى الابد امين
* Auxilio Dei, exalteturi et praesidio eius eiusque adiutorio, absoluta est prima pars libri

Katameros, quae ad annum copticum spectat eiusque festa, uno mensium anni millesimi sexagesimi tertii Martyrum (= an. D. 1347). Qui codicis curam gessit est pater sanctus, illustris, dux, doctus, praefectus, virtutibus insignis, perfectus, exemplum proborum, cui par nemo inter doctores, unicus in aetate sua et saeculi sui electus, sacerdos venerabilis Al-'Alam Mufaḍḍal, illumque legavit, stabilivit, dedicavit et firmavit in legato perpetuo votoque aeterno, quod tempora non abalienahunt et generationes ac saecula non adiment, ecclesiae sanctae, ecclesiae angeli venerabilis archangeli Michaelis, inclitae, sitae in Ra's al-'Halīḡ, extra urbem Misr (a Deo) custoditam (E. Amélineau, *La géographie de l'Égypte*, Parisiis, 1893, p. 551). Dominus Deus proſet sollicitudinem eius eique tribuat mercedem laborum suorum et praemium largiatur ipsi in regno caelesti, in voluntatibus perpetuis aeternisque bonis. Amen. Librarius pauper rogat caritatem dominorum qui in illo (libro) sunt lecturi emendationem lapsus sui, mendi sui restitutionem et amotionem corruptelae suae intuitu recti; qui dicit aliquid rectitudinis causa, Dominus id ei mercedem det in similibus, multoties, in die remunerationis. Et Domino nostro gloria in saeculum. Amen. F. 62^v, in imo mg., iam vix apparent notulae arabicae vestigia. In mg. sup. f. 3: *Coptus 93*. Folia nonnulla tinea leviter corrosa sunt, alia maiore numero attrita firmavit rector vel serio translucido.

Integumentum, ex membrana telaque viridi confectum, praebet in dorso, atramento impressa, inscriptionem *Vat. | copt. | 93* et scuta Pii XI et Aidani Gasquet card. bibliothecarii.

94. An. 1788 (= an. Mart. 1505. an. Heg. 1203, cf. ff. 93^v et 21), chart., mm. 345 × 235, ff. 109, lin. 16-18.

Lectionarium pro dominicis quadragesimae, Paschatis et Pentecostes et dominicis mensium ba'ḡuah et abib, mutilum; bohairice cum titulis arabicis et rubricis partim bohairicis partim bohairicis arabicis; notas quibus signantur sectiones Ammonianae vel copticae aut capitula magna et parva frequenter neglexit librarius. Cf. codd. *Vat. copt.* 30 et *Vat. copt.* 33. Litteras in imo mg. averso initium folii sequentis nuntiantes, ubi laudantur, uncinis < > includimus.

1 (ff. 1-43^v) Lectiones pro dominicis quadragesimae et Paschatis. ¹ (ff. 1-3^v) [Dominica I], mane, Matth. 7, 26 inc. *ἐοργαμὴ ἥκοx* - 29 des. *νοῦσαθ*; ad missam, Rom. 13, 1-6, Iac. (cod.: Petr.) 1, 13-17 des. *εἰρηκ ἔβoλ*, Act. 21, 40-22, 3 des. *nenio†*, Ps. 24, ut in *Vat.* 30, Matth. 6, 19 des. *ρῡματc* (ἐ[ρωov]); ² (ff. 4-7^v) [dominica II], mane, Matth. 18, 16 inc. *ὁρ ἔρατωv* - 22; ad missam, Rom. 14, 19-15, 4 des. *ἐταvερῡωv*, Iac. 2, 1, 2, Act. 23, 1-3 des. *ἥκο noniā*, Ps. 26, ut in *Vat.* 30, Matth. 4, 1-8 des. *ἥxε πιλι<[βoλooc]*; ³ (ff. 8-12^v) [dominica III], vesp., Matth. 15, 14 inc. [... *ἀβελ>πε ne οvβελ>πε* - 20; mane, Ps. 54, 2, 3 des. *ωvτεμ ἔροι*, 17, Luc. 6, 41-48;

ad missam, Philipp. 4, 4-9 des. **ἵτε τῆρινη**, Iac. 3, 1-3 des. **ἡσων**, Act. 24, 10-13, Luc. 15, 17 inc. **ἀνοκ δε** - 25 des. **πὲμ ὁαν** [ω-
 ρος]; ⁴ (ff. 13-16v) [dominica IV], ad missam, Ioh. 4, 8 inc. [...**ὁαν** **θ**]-
ρηοῦ πωου - 41 des. **⟨αυ[ναρ]τ⟩**; ⁵ (ff. 17v-19v) [dominica V], ad
 missam, Act. 26, 19-22 des. **οὔνηωτ**, Ps. 101, 25 inc. **ἰσεν χωου** -
 27 des. **ἡναμουν ἐβορ**, Ioh. 5, 1-17 des. **ψα ἐθουν** [ἐτῆνοῦ];
⁶ (ff. 20v-21v-27v) [dominica VI], vesp., Luc. 13, 32 inc. **κε μαωε**
πωτεν - 35; mane, Ps. 25, **ἡτ** in Vat. 30, Matth. 20, 22 inc. **πεχαε** -
 28; ad missam, Coloss. 3, 5-9 des. **νετενέρηοῦ ἐάτεν**, I Ioh. 5, 13-15,
 Act. 27, 27-30 des. **ἐφιου**, Ps. 65, ut in Vat. 30, Ioh. 9, 1-32 des. **πενερ**
ἡπεν [ω] [τὲμ]; ⁷ (ff. 28-37v) [dominica VII «Benedicti»], vesp.,
 Ioh. 12, 6 inc. **ρεφδιόῦ πε** - 11; mane, Ps. 117, 26, 27 des. **εφεροῦωιν**
έρον, 22, 23, Luc. 19, 1-10 des. **ἡπρωμ**; ad missam, Hebr. 9, 11-14, I
 Petr. 4, 1-3 des. **ὁαν** **θ** **εμ**, Act. 28, 11-15 des. **τ ἡταβερηον**, Ps. 80,
 4, 9 des. **ἡταερμερε νακ**, Matth., ut in Vat. 30, Marc. 11, 1-11 inc.
⟨οἶνος αρι⟩, Luc. 19, 36 inc. **μοωι δε** - 48, Ioh. 12, 12-15 des.
ἡπερερ **ρ** **τ**; ⁸ (ff. 38-43v) [dominica Paschatis], mane, Marc. 16, 3
 inc. **ὡνη καν** - 8; ad missam, I Cor. 15, 23 inc. **ἀπαρχη** - 29 des. **έχεν**
πρεφμωουτ, I Petr. 3, 15 inc. **ερετεν** **ο** **ετ**, 16, Act. 2, 22-25 des.
δαδ γαρ, Ps. 117, ut in Vat. 30, Ioh., ut in Vat. 33.

2 (ff. 44-75v) Lectiones pro dominicis Pentecostes (a domi-
 nica prima post Pascha usque ad Pentecosten). ¹ (ff. 44-47v) [Domi-
 nica I], mane, Ioh. 20, 19-23; ad missam, Eph. 4, 20-30 des. **ἵτε φτ**,
 I Ioh. 2, 7-9 des. **θεν πινωιν**, Act. 17, 16-18 des. **οὔρεπε ριωμ**,
 Ps. 65, 12 inc. **απσιν**, 10 des. **φτ**, Ps. 97, 4 inc. **ρως**, Ioh. 21, 15-22
 des. **ἡοκ δε** [οὔ]; ² (ff. 48-52v) [dominica II], vesp., Ioh. 6, 19 inc.
ογορ αεφωητ - 23; mane, Ps. 110, ut in Vat. 30, Ioh., ut in Vat. 33;
 ad missam, Coloss. 2, 6-12 des. **νεμαε**, I Ioh. 2, 20-22 des. **ἡφωτ**,
 Act. 4, 32-34 des. **εῖνι ἡνι** [τὴμ], Ps. 110, ut in Vat. 30, Ioh. 6,
 35-42 des. **ναγω** **χ** **μοος**; ³ (ff. 53-58v) [dominica III], vesp., Ioh. 8,
 12 inc. **αααα αεφ** - 18; mane, Ps. 114, 4-6, Ioh. 8, 21 des. **ογορ**
τετεν [νακωτ], 28 inc. **φρωμ** - 30; ad missam, Coloss. 3, 1-6 des.
ἵτε φτ, I Ioh. 3, 13-15, Act. 5, 19-22 des. **πρωτεκο**, Ps. 113, 20,
 21, Ioh. 8, 31-50; ⁴ (ff. 59-63v) [dominica IV], mane, Ioh. 8, 52-59 des.
ἡπαρητ; ad missam, Eph. 3, 8-13 des. **ερκακιν** **θεν πα**, I Ioh. 4,
 7-10 des. **αμμερε φτ**, Act. 14, 7-10 des. **ἡτογμην**, Ps. 117, 14-16,
 Ioh. 12, 35-48 inc. **⟨φη** [ετχωα]; ⁵ (ff. 64-66v) [dominica V], vesp.,
 Ioh. 14, 23-25; mane, Ps. 134, ut in Vat. 30, Ioh. 15, 4 inc. **κατα**

φρην† - 10; ad missam, Hebr. 13, 8-12 des. **ΛΙΜΗ ΛΙΜΟΙ**, I Petr. 4, 6-8 des. **ΝΕΤΕΝΕΡΗΟΥ**, Act. 9, 1 des. **ΕΠΙΜΑΘΗΤΗΣ** (ἡ[τε πῶς]); * (ff. 67^v-71^v) [dominica VI], mane, Ps. 146 et Ioh., ut in Vat. 30; ad missam, I Cor. 15, 57-16, 3, I Petr. 1, 2 inc. **ΠΡΩΤΟ** - 5 des. **ἡΤΕ Φ†**, Act. 20, 1-3 des. **ΟΥΟΒΗ**, Ps. 147, ut in Vat. 30, Ioh. 16, 23 inc. **ΛΙΜΗ ΛΙΜΗ** - 33 des. **ΝΑΙ** (αἰ[χουτου]); † (ff. 72-75^v) [dominica Pentecostes], ad missam, I Cor. 12, 4-10 des. **ΝΟΥΧΟΛΙ**, I Ioh. 2, 20, 21, Act. 2, 1-4, Ps. 46, ut in Vat. 30, Ioh. 15, 26-16, 13 des. **ΕΓΕΒ†** (αυ[ιτ]).

3 (ff. 76-93^v) Lectiones pro dominicis mensis ba'ūnah.
 1 (ff. 76-77^v) [Dominica I], ad missam, Rom. 15, 13-16 des. **ἸΗΣ ΠΥΣ**, I Petr. 1, 1-3, Act. 12, 25-13, 4 des. **ΠΙΠΚΑ ΕΘΟΥΑΒ**; 2 (ff. 78-80) [dominica II], vesp., Luc. 4, 41 inc. **ΟΥΟΖ ΝΑΦΕΡΕΠΙΤΥΜΑΝ** - 44; mane, Ps. 33 et Marc., ut in Vat. 30; ad missam, I Cor. 2, 6-9 des. **ΧΕ ΝΗ ΕΤΕ** (ἡ[πεβαλ]), Luc. 5, 25 inc. [...αρωται ἡ]φῃ ἐναθενκοτ, 26; 3 (ff. 80-87^v) dominica III, vesp., Pss. 6 et 37, ut in Vat. 30, Matth. 7, 7-11 des. **ΕΘΕΝΕΛΥ** (ἐν[ετηνηρη]); ad missam, I Cor. 4, 2 inc. [...θανοι]κοινομος θῖνα - 7, II Petr. 1, 19-2, 4, Act. 17, 1-7 des. **CE† ΕΘΟΥΗ**, Ps. 60, ut in Vat. 30, Matth. 12, 22-37 (verss. 30-33 des. **IE** **ΕΡΕ** iterantur in f. 87^v). F. 87^v, notula arabica alterius manus:

تم وكل يوم من الله سبحانه وتعالى الاحد الرابع من شهر ابيب (?) المبارك بسلام من الرب امين « Desinit et absoluta est, auxilio Dei, gloria ei et exaltetur! dominica quarta mensis abib (?) benedicti. In pace Domini. Amen »;
 4 (ff. 88-93^v) dominica IV, vesp., ut in Vat. 30; mane, Ps. 70, 12, 5 des. **ΠΩ ΠΩ**, Ioh. 20, 17 inc. [...ἐ]κρυαι ἐπαιωτ, 18; ad missam, Coloss. 4, 2-7 des. **ἸΠΙΣΤΟΣ**, Iac. 5, 9-11 des. **ΕΤΕΤΕΝΝΑΥ ΕΡΟΙ**, Act. 18, 1-4 des. **CΑΒΒΑΤΟΝ ΝΙΒΕΝ**, Ps. 68 et Luc., ut in Vat. 30.

4 (ff. 94-108^v) Lectiones pro dominicis mensis abib.
 1 (ff. 94-98) Dominica I, vesp., ut in Vat. 30; mane, Ps. 37, 2, 16, Matth., ut in Vat. 30; ad missam, Luc. 11, 11 inc. **ΦΝΑ† ΝΑΦ ΝΟΥΛΩ†** - 13; 2 (ff. 98^v-102) dominica II, vesp., ut in Vat. 30; mane, notula: « Evangelium matutinum Resurrectionis sumitur e dominica secunda mensis ba'ūnah benedicti »; ad missam, Gal. 1, 1-7 des. **ἸΜΩΤΕΝ**, Matth. 18, 9 inc. **ΕΚΑΝ-ΛΑΖΙΖΕΘΗΝ**, 10; 3 (ff. 102^v-106^v) dominica III, vesp., Ps. 51, ut in Vat. 30, Luc. 14, 7-14 des. **ΜΑΚΑΡΙΟΣ** (ΧΕ ἡ[μοντωον]); ad missam, Iac. 3, 1 inc. **ΧΕ ΤΕΤΕΝΟ†** - 4 des. **ΩΑΓΕΝΟΥ ΕΒΟΖ**, Act. 20,

7-9 des. ⲁϣⲓⲧⲉ, Ps. 144, 17, 18, Luc., ut in Vat. 30; * (ff. 106^v-108^v) dominica IV, vesp., ut in Vat. 30; mane, similis notula ac supra de sumendo evangelio matutino e dominica quarta mensis ba'ūnah; ad missam, Philipp. 1, 12-18 des. ⲉⲛ ⲟⲩⲙⲉⲟⲩⲛⲓ ⲡⲭⲥ.

5 (f. 109^v) Fragmentum cuius paucae litterae nec integre ad marginem internum servatae sunt.

Quaedam diversae manus emendationes apparent in mgg. et in textu.

Codicis folia quae supersunt, olim fere omnia disiuncta et foliis variorum codicium permixta, anno 1923 segregata sunt et in geuiniu ordinem restituta. Notae foliorum copticae, quas scribere nuncunquam librarius neglexit, fere omnes manu posteriore atramento obductae sunt ita ut, multis in locis, earum vestigia iam vix appareant. Uti nunc prostat complectitur codex: 1. ff. 3 quinionis [ⲁ] (ff. 1-3, ⲁ - ⲟ), ff. 8 quin. ⲁ (ff. 4-11, ⲁⲁ - ⲁⲁ, ⲁⲟ - ⲁⲟ), ff. 2 quin. ⲁ (ff. 12, 13, ⲁⲁ, ⲁ), ff. 6 quin. ⲁ (ff. 14-19, ⲁⲁ - [ⲁⲁ], ⲁⲁ - ⲁⲁ), ff. 8 quin. [ⲁ] (ff. 20-27, ⲁⲁ - ⲁⲁ), ff. 8 quin. [ⲁ] (ff. 28-35, ⲁⲁ - ⲁⲁ), ff. 8 quin. ⲟ (ff. 36-43, ⲟⲁ, ⲟⲁ, ⲟⲁ - ⲟ), ff. 8 quin. ⲁ (ff. 44-51, [ⲟⲁ] - [ⲟⲁ], [ⲟⲁ] - ⲁ), ff. 7 quin. ⲟ (ff. 52-58, ⲁⲁ, ⲁⲁ, ⲁⲁ - ⲁⲁ), ff. 8 quin. ⲁ (ff. 59-66, ⲁⲁ - ⲁⲁ, ⲁⲁ - ⲁⲁ), ff. 5 quin. [ⲁ] (ff. 67-71, [ⲁⲁ] - ⲁⲁ), ff. 4 quin. [ⲁ] (ff. 72-75, ⲁⲁ - ⲁⲁ); 2. ff. 76-109 cum propria fasciculorum et foliorum enumeratione, scil. f. ult. quin. [ⲁ] (f. 76, ⲁ), ff. 4 quin. [ⲁ] (ff. 77-80, ⲁⲁ, ⲁⲁ, ⲁⲁ, [ⲁ]), ff. 9 quin. ⲁ (ff. 81-89, ⲁⲁ, a manu posteriore in ⲁⲁ mut., - [ⲁⲁ]), ff. 8 quin. [ⲁ] (ff. 90-97, ⲁⲁ - ⲁⲁ), ff. 5 quin. ⲟ (ff. 98-102, [ⲟⲁ] - ⲟⲁ, ⲟ), ff. 6 quin. ⲁ (ff. 103-108, ⲟⲁ, [ⲁ] - [ⲁ]) et fol. unum (f. 109) absque nota certa. In paginis extremis fasciculorum, leve ornamentum, aliquoties minio tinctum, inter inscriptiones ⲓⲥ (vel ⲓⲛⲥ) ⲭⲥ, ⲛⲥ ⲟⲥ. Minio exarata sunt lectionum inscriptiones copticae, ex quibus multae fere penitus evanuerunt, et signa interpunctionis; minio tinctae sunt quaedam litterae marginales, litterae ϕ, ϑ et ρ, passim, et lineolae super voces coarctatae. Lector quidam (v. f. 21) quorundam foliorum margines minio foedavit, inconsiderate titulos apposuit ff. 16, 21 et 103 cruceque tum minio tum atramento summis marginibus adiecit; idem lector, in f. 17 quo codex quondam exordiebatur, portam incomptam delineavit, addito titulo: بسم الاب . . . الاله واحد له المجد دايمًا نبتدى بون الله تعالى وحسن توفيقه بنسخ كتاب قطارس قبطى وهو مجموع يشتمل على ايام الاعداد والمدود اول ذلك يقال «In nomine Patris.. Dei uniei, ei gloria in perpetuum. Incipimus, auxilio Dei, exaltetur eiusque subsidii praestantia, scribere librum Katameros, coptice, et ipse est corpus quod complectitur dies festorum et dominicas. Initium: Dicitur»; tum ornamentum tum titulus minio obducta sunt. Foliis aversis prima manus in imo mg. adiecerat paginarum sequentium initia; lector mox laudatus huiusmodi initia cancellanda curavit aliis suffectis quae cum foliis quondam permixtis specieatens convenient.

تم وكمل بلام من الرب القدس بارى الاجام وبخى f. 93^v,
النفوس | الاحد الرابع من شهر يؤونه المبارك في اليوم المشرون من شهر طوبه | المبارك الموافق في
«In pace Domini sanctissimi, corporum creatoris et animarum vivificatoris, desinit et absoluta est dominica quarta mensis ba'ūnah benedicti die vigesimo mensis tūbab qui equivalet diei vigesimo

nono mensis rabī' ultimi, e mensibus anni (heg.) 1203 (= an. D. 1788) s; f. 102, Domine, يا رب اغفر للعتمة وساح القارى وافهم السام وارحم الناسخ امين | لانه بخاود جارى
condona curatori et indulge lectori, da intellectum auditori et miserere librarii. Amen.
تم وكملت (?) من: F. 21, nota lectoris: «Eius beneficentia sit in saeculum vicina mea». F. 21, nota lectoris: من
الله سبحانه وتعالى بسلام على التمام والكمال | بسلام من الرب القدوس بارى الاجسام وعيى النفوس
في يوم خميس المبارك في ثاني يوم من شهر طوبه المبارك | الموافق في ذلك اليوم الحادى عشر | من
للهدا شهر ربيع الثانى من شهر سنة ١٢٠٣ | الموافق ذلك لسنة ١٥٠٥ للهدا
est (auxilio) Dei, gloria ei et exaltetur! in pace p perfectione et absolute, in pace
Domini sanctissimi, corporum creatoris et animarum vivificatoris, feria quinta beue-
dicta, die secundo mensis tūbali benedicti qui aequivalet diei undecimo mensis rabī'
secundi, e mensibus anni (heg.) 1203 qui correspondet anno 1505 Martyrum». Omnia
codicis folia, quorum pauca partem textus amiserunt, munivit refector tela translucida.
Vac. f. 67^r.

Integumentum, quod ex membrana telaque viridi confectum est, praebet in dorso
notam *Vat. | copl.* | 94 necnon scuta Pū XI et Aidani Gasquet card. bibliothecarii, atra-
mento impressa.

95. Saec. XVIII, chart., mm. 310 × 220, ff. 189 + 143^a, linn. 19.

Lectionarium pro feriis mensis misri necnon pro sabbatis et domi-
nicis eiusdem mensis ac mensis parvi, mutilum; bohairice cum titulis ara-
bicis et rubricis partim bohairicis, partim bohairicis arabicis. Notas, qui-
bus sectiones Ammonianae vel capita signantur, communiter scripsit
librarius; plerasque Psalmorum pericopas excipit 𐩀𐩨; raro reperiuntur in
fine lectionum ultima ipsarum verba arabice; litteras initium folii sequen-
tis nuntiantes, ubi laudantur, uncinis < > includimus.

I (ff. 1-131) Lectiones pro feriis mensis misri. ¹ (ff. 1-4^v)
[Die 1, Apoli martyris], ad missam, I Petr. 4, 1 inc. 𐩇𐩣𐩣𐩆𐩇 𐩇𐩣𐩆
𐩇𐩣𐩆 - 6, Act. 12, 25-13, 7 des. 𐩇𐩣𐩆 𐩇𐩣𐩆𐩇𐩣𐩆 (lapsus amanuensis, quo
partem vers. 2 et 3 per homoeoteleuton omisit, signavit manus posterior
notula marginali: (sic) ناقص اربع خطوط «Deficiunt quattuor lineae»), Ps. 96,
11, 12, Matth. 12, 9-23; ² (f. 5^v) [die 2, Paëse (?)], ad missam (?),
Matth. 20, 21 inc. [...] 𐩇𐩣𐩆 𐩇𐩣𐩆 𐩇𐩣𐩆 - 28 des. 𐩇𐩣𐩆 𐩇𐩣𐩆 <𐩇𐩣𐩆>;
³ (ff. 6-7^v) [die 3, Simeonis stylitae], inc. [...] 𐩇𐩣𐩆 𐩇𐩣𐩆 - 13 inc. [...] 𐩇𐩣𐩆
𐩇𐩣𐩆𐩇𐩣𐩆 𐩇𐩣𐩆𐩇𐩣𐩆 - 3, I, II Petr. 1, 1, 2 inc. <𐩇𐩣𐩆𐩇𐩣𐩆>, Luc. 14,
29 inc. 𐩇𐩣𐩆𐩇𐩣𐩆 𐩇𐩣𐩆𐩇𐩣𐩆 - 35; ⁴ (ff. 7^v-11^v) die 4, apa Kāti ascetae et
Ezechiae regis, vesp., Ps. 33 (cod. 32), 20 des. 𐩇𐩣𐩆 <𐩇𐩣𐩆>; mane, Marc. 13,
11 inc. [...] 𐩇𐩣𐩆 𐩇𐩣𐩆 - 13; ad missam, II Cor. 10, 1-7 des. 𐩇𐩣𐩆
𐩇𐩣𐩆𐩇𐩣𐩆, I Petr. 4, 1-4 des. 𐩇𐩣𐩆𐩇𐩣𐩆 𐩇𐩣𐩆𐩇𐩣𐩆, Act. 12, 25-13, 2 des.
𐩇𐩣𐩆, 3 inc. 𐩇𐩣𐩆 𐩇𐩣𐩆𐩇𐩣𐩆, Ps. 96, 11, 12, Matth. 12, 9, 10 des.

εϵρεφαδρι έρωο (sic), 18 inc. **ήθνητq** - 23; ⁵ (ff. 11v-17) die 5, [David ex] Sabā et fratrum eius, martyrum, vesp., Ps. 30, 24 des. **ήξε πōc**, 25, Matth. 10, 24-30 des. **снп тн<p>ov**]; mane, Marc. 8, 36-39 add. in fine **المجد لله**, «Et gloria Deo»; ad missam, Rom. 8, 12-17, I Petr. 2, 9-11 des. **ήcαρκικων**, Act. 19, 11-13 des. **υποc ιηc**, Ps. 149 (cod. 150), 5, 9, Matth. 20, 20-28; ⁶ (ff. 17-21v) die 6, Besae, discipuli Shenoute, et Iulittae martyris, vesp., Ps. 31, 11, 10 inc. **φн έτερξελπic**, Luc. 22, 24-30; mane, Ps. 32, 1, 12, Matth. 25, 14-16 inc. **<α[ρ]ψε ηαq**]; 23 inc. [... **επρ[α]ψι ήτε πεcōc**]; ad missam, Hebr. 13, 7-10, II Petr. 1, 1, 2 des. **тгирннн <ή[το]γαψαι**], Ps. 131, 9, 10 des. **πεκβωc**, 1 inc. **αριφμενι**, 2, Marc. (cod. Matth.) 9, 32-40; ⁷ (ff. 21v-28v) die 7, Timothei, patriarchae (XXVI) Alexandrini, vesp., Ps. 109, 4, 5 des. **υμoc**, 7 inc. **εοβε φαι**, Matth. 16, 13-19; mane, Ps. 72, 24, 28, Matth. 4, 23-5, 16; ad missam, II Cor. 4, 5-8 inc. **<ε[η]ρεξερωx**], Act. 20, 19 inc. [... **εε]βιc ήρηт** - 21 des. **тматановиā**, Ps. 106, 32, 41 inc. **αρρχω**, 42 des. **ερεογhoc**, Ioh (cod., prima manu, Matth.) 10, 1-16; ⁸ (ff. 28v-31v) die 8, Šamūni (شموني) et puerorum eius (seu Maccabaeorum); iterum: Eleazar, Salome, uxoris eius, et puerorum eorum septem (seu Maccabaeorum), martyrum, vesp., Ps. 67, 26 des. **<ε[τερ]ψαλιν**]; ad missam, Rom. 16, 2 inc. **εθοναβ** - 5, I Petr. 3, 5-7 des. **ηριdμi**, Act. 21, 5-8 des. **εκαcαpиā**, Ps. 44, 15 inc. **ενι εθoγн**, des. **υμoc**, 16, Matth. 25, 1-13; ⁹ (ff. 32-34v) die 9, ap̄a Ari (اريا) e Šetnūf, martyris, vesp., Ps. 33 (cod. 35), 18, 19, Matth. 10, 16-21 des. **ε<φ[μoγ]** (in mg., ad vers. 20 imperfectum, notula manus posterioris: ناقص رجع «Versiculus mancus»); ad missam, Act. 21, 6, 7, Ps. 77, 68, 69 des. **πιταп ηoγωт**, Luc. 11, 14-17 des. **αcψανφωc <ε[χ]ωc**], 24 inc. **εβοα θен πρωμi** - 28; ¹⁰ (ff. 34v-39v) die 10, Iohannis ex Ašimūnain et Maṭrā martyris, vesp., Ps. 33, 20, 21, Matth. 16, 24-28; mane, Ps. 36, 39, 40 des. **εqέτογχωωγ**, inc. **хе αтерξεлпic**, Marc. 13, 9-13; ad missam, II Cor. 10, 1-5 des. **πeμi ήте φт**, I Petr. 4, 1 des. **тcαpз ερ<p>и ηcωн**], Ps. 96, 11, 12, Matth. 12, 9-23; in fine: **تم وكل يوم الله اليوم العاشر من مسرى بسلام** «Desinit et absolutus est auxilio Dei dies decimus (mensis) misri. In pace»; ¹¹ (ff. 40-44) die 11, Ptolemaei e Manūf et Moysi episcopi Awsīm, vesp., Ps. 117, 7, 8 des. **ήνεqκμi**, Matth. 24, 42-47; mane, Ps. 91, 11, 15, Luc. 19, 11-19; ad missam, Hebr. 11, 32-35 des. **гаккеккeкμi**, Iac. 5, 9-11 des. **εταγāμoнi ηтoтoγ**, Act. 9, 10, 11 des. **cαγλoс <πi-ρeμтāpсoс>**], Luc. 12, 42 inc. [... **ηoиkoпoμi**]oс oγoз ηcαβε - 44;

¹² (ff. 44-47^v) die 12, Michaelis archangelii, pro omni mense, vesp., Ps. 30, 24 des. **ἡ ΧΕ ΠΟΤ**, 25, Matth. 10, 24-28; mane, Ps. 144, 10 inc. **ἡ ΘΟΥΑΒ** - 12 des. **ἡ ΡΩΜΙ**, Marc. 8, 34-39; ad missam, Hebr. 2, 17-3, 3, I Petr. 1, 1, 2 des. **ΠΥΣ**, Act. 12, 1; ¹³ (ff. 48-53^v) [die 13, Transfigurationis Domini in monte Thabor], vesp., Luc. 9, 32 inc. **ΑΝΗΛΘ** (manu post. emend. in **ΑΥΗΛΥ**), 33; mane, Ps. 88, 20 des. **ΩΧΟΙ ΜΙΛΟQ**, 2, Matth. 17, 1-9; ad missam, Coloss. 1, 12-20 des. **ΠΕΡΦΣ**, II Petr. 1, 12-14, Act. 7, 44-48, Ps. 86 (cod. 56^f), 1 inc. **ΠΕΡΦΕΝΤ**, 2, Marc. 9, 1-8; ¹⁴ (ff. 53^v-58^v) die 14, Procopii martyris, vesp., Ps. 30, 24 des. **ΠΟΤ**, 25, Matth. 10, 24-27; mane, Ps. 144, 10 inc. **ἡ ΘΟΥΑΒ** - 12 des. **ἡ ΡΩΜΙ**, Marc. 8, 34-39; ad missam, Rom. 8, 12-17 des. **ΖΑΝΩΗΡ**, addito **ἡ ΤΕ ΦΤ**, I Petr. 2, 9-11 des. **ἡ ΖΑΝΡΕΛΛΗ ΧΩΙΖΙ**, Act. 19, 11-13, Ps. 149 (cod. 150), 5, 9, Matth. 20, 20-27 des. (al. manu) **ΕΕΡ [ΖΟΥΤ]**; ¹⁵ (ff. 59-62^v) [die 15, Marinae martyris], mane (†), Marc. 12, 19 inc. **ΑQΣΘΑΙ ΝΑΝ** - 26 des. **ΦΤ ἡ (ΙCΑΑΚ)**; ad missam, Iac. 2, 14-17, Act. 7, 2-4, Ps. 104, 8 inc. **ΠΙCΑΧΙ** - 10, Marc. 12, 18-27; ¹⁶ (ff. 62^v-67^v) die 16, Assumptionis B. M. V., vesp., Ps. 44 (cod. 14), 14, 15 des. **ἡ ΡΗΤ**, Luc. (sola rubrica); mane, Matth. 12, 41 inc. **ΕΙΩΝΑ ΜΠΑΙΜΑ** - 50; ad missam, Hebr. 9, 1-7 des. **ΤΡΟΜΠ** (omissionem vers. 3, per homoeoteleuton, signavit manus posterior notula marginali:

نقص «Deficit versiculus»), II Ioh., 1-5 des. **ΜΒΕΡΙ ΑΝ**, Act. 1, 1-3, Ps. 44, 10 inc. **ΑCΘΠ**, Ps. 47, 2, Luc. 1, 39 des. **ΕΟΥΒΑ<ΚΙ>**, 49-56; ¹⁷ (ff. 67^v-69^v) die 17, Iacobi martyris, vesp., Ps. 45, 12, 2 des. **ΘΕΗ <Θ[ΙΨΙC]>**; mane, Matth. 17, 1 inc. **ΙΑΚΩΒΟC** - 5; ad missam, Gal. 1, 11, 12 des. **ΖΙΤΕΝ ΟΥΨΟΡΠ**, Act. 15, 14 inc. **ΕΘΝΟC** - 17 des. **ἡ ΕΘΝΟC ΤΗΡΟΥ**, Ps. 134, 4, 5, Marc. 10, 35-38 inc. **<ἡC>**; ¹⁸ (ff. 70-72^v) die 18, martyrum 2000 Persarum et Alexandri, vesp., Ps. 33 (cod. 32), 18, 19, Matth. 10, 16-20 inc. **ΠΕΝΙΩΤ ΕΘΝΑ<C[ΑΧΙ]>**; ad missam, Act. 13, 10 inc. **ΝΙΒΕΝ ἡ ΚΥΩ**, Ps. 96, 11, 12, Matth. 12, 9-22 des. **ἡ ΤΕ ΕΘΥCΑΧΙ** (scil. **ἡ ΤΕ ΠΙΕΘ CΑΧΙ**); ¹⁹ (ff. 73-75^v) [die 19, Translationis ossium Macarii Magni], vesp., Luc. 6, 14 inc. **ΒΑΡΘΟΛΟΜΕΟC** - 19; mane, Ps. 131, 9, 10 des. **ΠΕΚΒΩΚ**, 1 inc. **ΑΡΙΦΜΕΥ**, 2, Matth. 25, 14-21 des. **ΘΕΝ ΖΑΝΚΟΥ<ΧΙ>**; ad missam, Ps. 1, 1 des. **ἡ ΝΙCΕΒΗC**, 3 des. **ΜΙΛΩΝ**, 6 des. **ἡ ΘΕΛΛΗ**, Matth. 4, 23-25; ²⁰ (ff. 76-80^v) die 20, Septem dormientium Ephesinorum, vesp., Ps. 83, 9, Ps. 45, 2, Marc. 1, 19-22; mane, Ps. 145, 5, 2 des. **ΠΑΩΝΘ**, Matth. 17, 1-5; ad missam, Gal. 1, 11-14 des. **ΜΕΤΙΟΥΔΑΙ**, Iud., 14, 15 des. **ΘΑΡΩQ**, Act. 5, 17-20, Ps. 118, 1,

2, Matth. 18, 1-7; ²¹ (ff. 80^v-85) die 21, B. Mariae Virginis, pro omni mense, et Irenae, vesp., Ps. 44, 15 inc. **ενείμι**, des. **ἰμωο**, 16 des. **ἐπερ<φ[ει]**; mane, Matth. 12, 35-40; ad missam, Hebr. 9, 1-5 des. **πῖλαςτιρον**, II Ioh., 1-3 des. **πῶς**, Act. 1, 1-3 des. **ἐρωή**, Ps. 44, 10 inc. **ακορῖ**, Ps. 47, 2, Luc. (rubrica mendosa **ψαλλωο** iam emendata fuit a librario ipso) 1, 39-56; ²² (ff. 85-89^v) die 22, B. Mariae Virginis, vesp., Ps. 45, 12, 2, Marc. 1, 19-22; mane, Ps. 145, 5, 2 des. **παωνή**, Matth. 17, 1-5; ad missam, Hebr. 11, 11-13 des. **ἀννα** **ἐρωή**, II Ioh., 1-4 des. **νενηγρη**, Act. 21, 5-7, Ps. 77, 68, 69 des. **πιταπ ἰσωντ**, Luc. 11, 14-19 des. **αργιονι <έβου>**; ²³ (ff. 90-96) [die 23, martyrum Alexandrinorum], vesp., Matth. 10, 16-22; mane, Ps. 33, 20, 21, Marc. 8, 34-39; ad missam, Rom. 8, 28-30, I Petr. 4, 1-3 des. **ζανή**, Act. 12, 25-13, 3, Ps. 96, 11, 12, Matth. 12, 9-23; ²⁴ (ff. 96-99^v) die 24, Theodori martyris et Thomae, episcopi Mar'ā (addito in mg., al. mann: Taklā Haymanōt), vesp., Ps. 109, 4, 5 des. **σαοινάμ ἰμωο**, 7 inc. **εθε φα**, Matth. 16, 13-17 des. **αρωο<ριπ ἰμφα>**; ad missam, Act. 20, 18 inc. **ἰσωντ τετενωον** - 20 des. **τῆβω πωντ**, Ps. 106, 32, 41 inc. **αρχω**, 42 des. **ἰσωνο**, Ioh. 10, 1-16; ²⁵ (ff. 100-103^v) die 25, Bessarion monachi, s. Antonii discipuli, vesp., Ps. 111, 7, 8 des. **ἰνεκκω**, Matth. 24, 42-47; mane, Ps. 91, 11, 15, Luc. 19, 11-15 des. **τμετογο <αρχος>**; ad missam, Luc. 12, 33 inc. **ἰπαρε ρεγ-διον** - 44; ²⁶ (ff. 103^v-108) die 26, Kiliyānūs martyris necnon Moysi et Sarae, sororis eius, ac sociorum, vesp., Ps. 67, 26, 27; mane, Ps. 148, 13, Luc. 8, 1-3; ad missam, Rom. 16, 1-6, I Petr. 3, 5-7 des. **πριόμω**, Act. 21, 5-9, Ps. 44 (cod. 114), 15 inc. **ενεί**, des. **ριφαρο ἰμωο**, 16, Matth. 25, 1-13; ²⁷ (ff. 108-112) die 27, Samuelis prophetae et abba Bināmūn ex Šabšir, vesp., Ps. 17, 35, 36 des. **πεταχωοντ ἐρος**, Matth. 10, 16-23; mane, Ps. 44, 4, 5 des. **ἄριογο**, Luc. 7, 11-17; ad missam, II Tim. 2, 3-9 des. **ἰκαγρ ἰδντq**, I Petr. 3, 8-10 des. **ζανηπτερωον**, Luc. 10, 24 inc. **ζανηγ**; ²⁸ (ff. 112-118^v) die 28, Abraham, Isaac et Iacob, patriarcharum, vesp., Ps. 46 (cod. 26), 9, 10, Luc. 16, 19-31; mane, Ps. 104, 42, 6, Marc. 12, 18-27; ad missam, Hebr. 11, 1-5 des. **ἰπιονώτεβ <βου>**, Iac. 2, 17 inc. [... ἰ] **δντq**, desinens in eodem vocabulo, 18, Act. 7, 2-5 des. **νεμ <π[ε]ρχου>**, Marc. 12, 22 inc. **αμωον** (sic) - 27; ²⁹ (ff. 118^v-123) die 29, Nativitatis, pro omni mense, necnon Athanasii episcopi, Charismi et Theobinti martyrum ac translationis ossium Iohannis parvi, vesp., Ps. 33 (cod. 31), 20, 21, Matth. 16, 24-28; mane, Ps. 36, 39, 40 des. **εφε-**

13 inc. **ΔΙΝΔΟΥΩΝΕ**, inc. **ΔΝΟΝ ΓΑΡ**, des. **ΠΕΚΟΡΙ**, Marc. 9, 40, 41 des. **ΗΝΔΙ<Κ[ΟΥΧΙ]**; ⁶ (ff. 155-161) [dominica III], vesp., Luc. 11, 27-36; mane, Ps. 14, 1 inc. **ΠΟΤ ΝΙΛ**, 2 des. **ΕΠΕΤΜΟΥΙ <Θ[ΕΝ]**; ad missam, Rom. 16, 26 inc. **ΧΙΤΕΝ ΝΙΓΡΑΦΗ**, 27, I Petr. 2, 17-21 des. **ΠΥΣ ΖΩΛ**, Act. 21, 5-12 des. **ΕΨΤΕΛ**, Ps. 27, 2 des. **ΟΥΒΗΚ**, 7 des. **ΕΡΗΗ ΕΧΩΙ**, Marc. 3, 23-35; ⁷ (ff. 161-163^v) sabbato IV, mane, Ps. 118, 168, Luc. 21, 34-36; ad missam, Philem., 1-7, Iac. 3, 13-16, Act. 15, 21, 22 des. **ΒΑΡCΑΒΒΑC ΝΕΜ CΑΥ<ΔΑC**; ⁸ (ff. 164-170^v) [dominica IV], vesp., Luc. 17, 27 inc. [... **ΝΑΥ**]CΩ - 37; mane, Ps. 89, 1 inc. **ΠΟΤ**, 2 des. **ΠΚΑΡΙ**, Ioh. 20, 1-18; ad missam, I Thess. 2, 13 des. **ΤΕΝΨΕΠΜΟΤ Η<Τ[ΕΝ]**, Marc. 13, 3-22 des. **ΖΑΝΨΦΗΡΙ <Ε[ΠΧΙΝ- CΩΡΕΛ]**; ⁹ (ff. 171-174^v) [sabbato V sex posteriorum mensium], mane, Matth. 10, 14 inc. **ΑΝ ΗCΑ ΤΕΝCΑΧΙ** (sic) - 16; ad missam, Eph. 4, 11-14 des. **ΙΜΟΝ <Ε[ΟΥΩΤΕΡ]**, I Petr. 1, 1-3 des. **ΙΠΕΝΘC ΗC ΠΥC**, Act. 5, 12-15 des. **ΖΑΝΝΑ ΗΝΚΟΤ**, Ps. 67, 12, 13, Matth. 9, 36-10, 10 des. **ΟΥΔΕ ΘΩΟΥ <ΟΥ<ΔΕ]**; ¹⁰ (ff. 175-178) [dominica V sex posteriorum mensium], vesp., Marc. 12, 19 inc. [... **ΘΙ Η<ΤC**]CΩ - 27; ad missam, Iac. 5, 9, 10, Act. 9, 10-12 des. **ΝΕΦΧΙΧ ΖΙΧΩΛ**, Ps. 91, 13, 14, Luc. 12, 32-37.

2 (ff. 178-189^v) Mensis parvus; in mg., manu posteriore: **نيسرى** وقرى **نيسرى** «Legitur in anno bisextili». ¹ (ff. 178-180^v) Sabbato, mane, Ps. 88, 14, addito **ΨΑΕΝΕΖ ΑΜΗΝ**, Matth. 24, 42-47; ad missam, II Tim. 2, 19, 20, II Petr. 2, 9, 10 des. **ΖΑΝΕΠΘΥΜΙΑ ΗCΩΛ**, Act. 13, 43, 44, Ps. 118, 96, 97 des. **ΙΠΙΕΡΘΟΥ ΤΗΡ**, Luc. 21, 7-10 des. **ΕΓΤΩ<Ν[Ε]**; ² (ff. 181-189^v) [dominica], vesp., Luc. 21, 17-31; mane, Marc. 13, 35 inc. [... **ΠΙΔΕΚ**]ΤΩΡ ΜΟΥ† - 37, II Thess. (cod. Cor.) 2, 1-16 (ad. vers. 7, notula marginalis manu posteriore: **نقص صفحاتين غلط** «Deficiunt paginae duae; lapsus»), II Petr. 3, 1-3 des. **ΘΕΝ ΟΥCΩΒΙ**, Act. 15, 35-38 des. **CΑΒΟΖ ΙΜΩΟΥ**, Ps. 101, 25 inc. **ΙCΧΕΝ ΧΩΟΥ** - 27 des. **ΧΝΑΜΟΥΝ ΕΒΟΖ**, Matth. 24, 3-33.

Mendis scatet codex et abundat pericopis truncis quae partim tantum manu posteriore completae sunt vel notulis arabicis in mg. signatae.

Codicis folia, velo serico tenuissimo nunc firmata, eandem sortem experta ac ff. cod. Vat. 94, in ordinem pristinum restituta sunt an. 1924. Supersunt e codice primitivo ff. 4 quinionis [A] (ff. 1-4, F - Θ), f. 1 quin. [B] (f. 5, Γ), ff. 5 quin. F (ff. 6-10, KA, KΔ, KZ - KΘ), ff. 8 quin. Σ (ff. 11-18, EA, EB, EK - EΘ), ff. 8 quin. E (ff. 19-26, MA, ME - MN, N), ff. 6 quin. F (ff. 27-32, PA, PB, PE - PN), ff. 7 quin. Z (ff. 33-39, ZA, ZΔ - ZZ, ZΘ, Θ), ff. 8 quin. N (ff. 40-47, OA - OΔ, OZ - P), ff. 7 quin. Θ (ff. 48-54,

πκ - π), ff. 7 quin. i (ff. 55-61, πκ - πκ, πκ, πκ, π), ff. 6 quin. ια (ff. 62-67, πκ, πκ - πκ, πκ; sic, omessa serio πκ - π, nota πκ scripta tamen in f. 62^v), ff. 5 quin. ιβ (n. 68-72, πκ, πκ, πκ, πκ, πκ), ff. 7 quin. ιγ (ff. 73-79, πκ, πκ, πκ - πκ), ff. 9 quin. ιδ (ff. 80-88, πκ, πκ - πκ), ff. 8 quin. ιε (ff. 89-96, πκ, πκ - πκ), ff. 5 quin. ις (ff. 97-101, πκ - πκ), ff. 9 quin. ιζ (ff. 102-110, πκ, πκ, πκ - πκ), ff. 7 quin. ιη (ff. 111-117, πκ, πκ - πκ, πκ), ff. 7 quin. ιθ (ff. 118-124, πκ - πκ, πκ - πκ), ff. 9 quin. κ (ff. 125-133, κ, κ, κ - κ), ff. 6 quin. κκ (ff. 134-139, κκ, κκ, κκ, κκ, κκ), ff. 9 quin. κκκ (ff. 140-143, 144-147, κκκ - κκκ, κκ), ff. 5 quin. κκκκ (ff. 148-152, κκκκ, κκκκ - κκκκ, κκκκ), ff. 4 quin. κκκκκ (ff. 153-156, κκκκκ, κκκκκ, κκκκκ, κκκκκ), ff. 7 quin. κκκκκ (ff. 157-163, κκκκκ - κκκκκ), ff. 4 quin. κκκκκ (ff. 164-167, κκκκκ - κκκκκ; sic, pro serie κκκκκ - κκ quae omittitur), ff. 7 fase. κκκ (ff. 168-174, κκκ - κκκ, κκκ - κκκ, κκκ, κκκ, κκκ), ff. 3 quin. κκκκ (ff. 175-177, κκκκ, κκκκ, κκκκ), ff. 8 quin. κκκκ (sic, pro κκκκ; ff. 178-185, κκκκ - κκκκ, κκκκ, κκκκ, κκκκ - κκκκ), ff. 4 quin. κκκκκ (sic, pro κκκκκ; ff. 186-189, κκκκκ - κκκκκ); inde a f. 124^v, disrepantiam animadvertens inter notas foliorum et notas fasciculorum, ex omessa serio πκ - πκ exortam, porperam mutavit librarius fasciculorum notas ut notas foliorum congruerent, inausp, in ff. 130^v-174^v, occurrunt notae foliorum et quinonum arabicae, notis copticis appositae, quae novam notationem restituere conantur. In paginis extremis fasciculorum, ornamentum in forma crucis pigmentis rubro et flavo tinctum, inter inscriptiones ικ (vel ικ) ικ, ικ ικ. Initia lectionum plerumque signant litterae marginales maiores aut vel praegrandes (littera α frequenter in forma avis) unio scriptae, vel coloribus rubro, viridi et flavo obductae. Minio oxarata sunt pars tituli sanctos dierum laudans (in f. 118^v, partim minio partim atramento), inscriptiones lectionum copticarum, lineae acondata et tertia orant. Lucae f. 66^v, cuius linea prima scripta est litteris maioribus partim minio tincta, necnon interpunctio signa. Minio tinctae sunt litterae marginales communes, litterae φ, θ et ς, ac lineolae super voces coarctatas et notas numericas.

Subscriptions librarii: f. 99^v, تم وكمال اليوم الرابع وعشرون من شهر مسرى | بلام من في البداية والنهاية وبشر خطايات | امين
Desinit et absolutus est dies vigesimus quartus mensis misri. In pace Domini. Postulamus a misericordia eius auxilium in principio et in fine condonetque nobis peccata nostra. Amen; f. 135^v,
تم وكمال السبت الاول من شهر مسرى بلام | وبالبح الروحاني اذكروا حقارت وعدم | طهارت
قاله المسكين بخطاياه ومن قال | شيا فله عوض ذلك اضاف في المزال | الايدي والمكوث السردية
Desinit et absolutus est sabbatum primum mensis misri. In pace. In caritate spirituali, memento turpitudinis et nihili puritatis scriptoris eius paupiora pro peccatis suis, et qui dicet aliquid, o pro dicto suo retributio duplex in tentoriis aeternis, in regno perpetuo. Et gloria Deo in perpetuum
تم وكمال [من شهر مسرى] المبارك | بلام من الرب له المجد دابا الى الابد | وهذه مطاوعة يا
اباى واخوتى اذكروا | حقارة وعدم طهارت ناقله المسكين | بخطاياه ومن قال شيا فله اضاف | ذلك
Desinit et absoluta est dominica prima mensis misri benedicti. In pace Domini; ei gloria in perpetuum, usque in saeculum. Ecce metanoeam; patres mei

et fratres mei, mementote turpitudinis et nihili puritatis scriptoris eius pauperis pro peccatis suis, et qui dicit aliquid, ei pro dicto suo duplum. Et gloria Deo in perpetuum, aeterno». Uti in cod. Vat. 94, et quidem ab eodem leotore, crucibus et titulis rude et inconsiderate scriptis foedati sunt summi margines. Paucis in foliis levis textus iactura.

In dorso tegumenti, e mombrana et tela viridi confecti, inscriptio *Vat. copt. | 95* et senta Pii XI ac Aidani Gasquet card. bibliothecarii, atramento impressa.

96. Saec. XVIII et XIX, chart., mm. circ. 310 × 210 (ff. 1-4, mm. 270 × 190), ff. 82 + 70^a.

Lectionariorum fragmenta e variis codicibus, praemissis foliis quattuor cum fragmento homiletico.

I (ff. 1-4^v) Saec. XIX, ff. 4, lian. 26.

Homilia s. Iohannis Chrysostomi in Matth. 18, 18, imperfecta, bohairice; cf. cod. Vat. copt. 57, ff. 23-30^v (vide supra, p. 369), e quo textus transcriptus est. Desiuit fragmentum in verbis **ΘΕΝ ΠΙΣΙΝ-ΘΡΕΓΕΡΜΕΤΑΝΟΙΝ ΘΕΝ ΠΕΡΕΖΗΤ** *ék kardias metanoēsanta* (Vat. 57, f. 24; P. G. 60, col. 759, lin. 13 a. fin.).

Solae scriptae sunt plagulae rectae foliorum 1 et 3 ubi singulas lineas et margines internos definiunt ductus plumbo effecti. Scriptura quae prodit manum recentem nitida est et elegans. In summis ff. 1 et 3, notae 1. II; in summo ang. ext. folii 1: *Pag. 23. del Cod. 57 | in fol.*

II (ff. 5-42^v) Saec. XVIII in., ff. 38, lian. 18.

Lectionarium pro dominicis mensium tūbah et amšir neenon pro festis Nativitatis et Epiphaniae, mutilum; bohairice cum titulis arabicis et lectionum inscriptionibus partim bohairicis, partim bohairicis et arabicis. Praemittuntur nota librarii (vide infra) et invocatio **СΥΝ ΘΕΩ ΠΑΤΡΙΟΣ** **بسم الله القدوس** «In nomine Dei sanctissimi». Notae sectionum vel capitum lectiones comitantur; litteras in imo mg. folii aversi initium textus folii sequentis nuntiantes, ubi laudantur, uncinis < > includimus; semel (f. 9^v) scripsit librarius in mg. prima verba arabica lectionis copticae.

1 (ff. 5-23) Mensis tūbah; cf. cod. Vat. copt. 29, ff. 173-219^v.
1 (ff. 5-9) Dominica I, vesp., Ps. 46 ut in Vat. 29, Luc. 4, 38-40 des. **ΠΙΟΥΡΑΙ** <**ΠΙΟΥΡΑΙ**>; ad missam, Rom. 15, 5 inc. [... **†ΘΥΡΗ**] **ΠΗ ΝΕΜ** - 8 des. **ΝΤΕ Φ†**, I Ioh. 3, 4, 5, Act. 14, 23-25, Ps. 97 et Matth. ut

in Vat. 29; des. f. 9: **amen** من شهر طوبه بسلام من الرب **امين** «Desinit et absoluta est dominica prima mensis tūbah. In pace Domini. Amen»; ² (ff. 9^v, 10) dominica II, vesp., Ps. 97 ut in Vat. 29, Matth. 14, 22, 23 inc. <οὐρο>; ad missam, Luc. 11, 34 inc. [... οὐραν]ος πε - 36; ³ (ff. 10^v-16) dominica III, vesp., Ps. 76, 19 inc. **νεφεσετεβρηχ**, 20 des. **ερωω**, Ioh. 5, 1, 2 des. **πε** <οὐρον>, 18 inc. [... ἰ]μοσ, des. **νενι φτ**; mane, ut in Vat. 29; ad missam, Hebr. 10, 19-22 des. **ορχακ** <ἡτε>, Ioh. 3, 27 inc. **θεν τφ** - 36; f. 16 des.: **واحد** **amen** من شهر طوبه بسلام من الرب **امين** «Desinit et absoluta est dominica tertia mensis tūbah. In pace Domini. Amen»; ⁴ (ff. 16^v-23) dominica IV, vesp., Ps. 77 ut in Vat. 29, Ioh. 5, 31-39 des. **ωον ἡν** <τον>; mane, Ps. 79 ut in Vat. 29, Ioh. 6, 47-54 des. **αμην** <αμην>; ad missam, Act. 11, 3 inc. **χα χαρωμι** - 5 des. **εουροομα**, Ps. 35 ut in Vat. 29, Ioh. 9, 1-4 des. **εταq[ταονον]**, 16 inc. **νηντον πε** - 41; des. f. 23: **amen** من شهر طوبه بسلام من الرب **امين** «Desinit et absoluta est dominica quarta mensis tūbah. In pace Domini. Amen».

² (ff. 24-27^v) Mensis amšir; cf. cod. Vat. copt. 29, ff. 220-253^v. ¹ (f. 24^r^v) [Dominica I], vesp., Ioh. 6, 21 inc. **ἐπιχοι**; mane, Ps. 118, ut in Vat. 29, Ioh. 8, 51-54 des. **χλ** <πε>; ² (f. 25^r^v) [dominica III], ad missam, Ps. 88, 7 inc. **οουρ νιμ**, Ioh. 6, 35-40 des. **ἡτατον** **носq** <θεν>; ³ (ff. 26-27^v) [dominica IV; cf. Cl. Labib, **ογκαταμερος ἡκνπτικος**, t. I, Cahirae, 1900, pp. **ϫητ** - **ϫξ**], vesp., Luc. 17, 1-8 inc. <νιμ>; ad missam, Act. 8, 4 inc. **ιμωον** - 6 des. **εγχα** **ιμωον**, Ps. 23, 1 inc. **πικαρι**, 2, Luc. 19, 1-5 des. <χε ζε[χεος]>.

³ (ff. 28-42^v) Pro festis Nativitatis et Epiphaniae; cf. cod. Vat. copt. 29, ff. 359^v-380 et 396-417. ¹ (ff. 28-29^v) [Vigilia Nativitatis], ad missam, Act. 13, 13-15 des. **εγχα** **ιμωος**, Ps. 109, 3, 2 (in mg. ext., ad rubricam: **سهر** «Error»), Luc. 2, 1-9 des. **ἐρωον**; ² (f. 30^r^v) [die Nativitatis], vesp., Luc. 3, 38; mane, ut in Vat. 29; ad missam, Hebr. 1, 1 des. **ιχεν**; ³ (ff. 31-36) [vigilia Epiphaniae], mane, Ioh. 3, 29 inc. **ραωι** **qραωι**; ad missam, I Cor. 1, 1-5, II Petr. 1, 12-14, Act. 16, 25-27, Ps. 44, 3 des. **πρωμι**, 5 des. **ωμν**, Luc. ut in Vat. 29; ⁴ (ff. 36^v-42^v) [die Epiphaniae], vesp., Ps. 41, 7 inc. **εβε** **φαι**, des. **πιορδανης**, 12 inc. **ἐρεε[π]ic**, Matth. 3, 1, 2 des. <χε **αριμετανοιν**>, 8-12; mane, Ps. 28, 3 des. **αqερθαραβαι** **πδ**; ad missam, Tit. 2, 12 inc. **νενι ονμεταceβης** (sic) - 15, I Ioh. 5, 5,

6, 8, Act. 18, 24-28 des. $\dot{\text{N}}\dot{\text{N}}\dot{\text{N}}\dot{\text{I}}\dot{\text{O}}\dot{\text{Y}}\Delta\dot{\text{A}}\dot{\text{I}}$, Ps. 117 et Ioh. ut in Vat. 29; f. 42^v des.: $\dot{\text{t}}\dot{\text{m}}$ وكل عيد النطاس بسلام من الرب امين «Desinit et absolutum est festum Epiphaniae. In pace Domini. Amen».

Quaedam in textu emendationes diversi calami.

Caret codex tum foliorum tum fasciculorum notis copticis; in summis marginibus externis quorundam foliorum apparent ductus rudes, at utrum medias fasciculorum plagulas signant non certo constat; vide infra dicenda ad cod. IV. F. 5 decorat fenestra, lineis inter se innexis effecta atque pigmentis obducta rubro et flavo. Minio exarata sunt inscriptiones copticae, raro autem arabicae, interpunctionis signa, puncta in forma crucis quae subscriptiones dierum arabicas comitantur, puncta litteris ϕ , ψ , χ infixa et ductibus supor voces coarctatas vel notas numericas adiecta; minio tactae sunt litterae initiales maiores et minores. Ad scripturae indolem quod attinet, codex accedit ad cod. Vat. 95, sed ductus scripturae magis sunt compositi. In fine sectionum, lineolae cum punctis rubris.

F. 5, sub fenestra, nota librarii, minio: $\dot{\text{A}}\dot{\text{P}}\dot{\text{R}}\dot{\text{I}}\dot{\text{A}}\dot{\text{E}}\dot{\text{R}}\dot{\text{I}}$ $\dot{\text{P}}\dot{\text{O}}\dot{\text{C}}$ $\dot{\text{N}}\dot{\text{E}}\dot{\text{K}}\dot{\text{I}}\dot{\text{S}}\dot{\text{A}}\dot{\text{W}}\dot{\text{K}}$ $\dot{\text{C}}\dot{\text{I}}\dot{\text{W}}\dot{\text{N}}$ $\dot{\text{N}}\dot{\text{Y}}\dot{\text{H}}\dot{\text{P}}\dot{\text{R}}\dot{\text{I}}$ $\dot{\text{A}}\dot{\text{M}}\dot{\text{I}}\dot{\text{N}}\dot{\text{A}}$ «Memento, Domine, servi tui Sion filii Michaelis». In imo ing. ext. folii 23: $\dot{\text{A}}$ $\dot{\text{Z}}\dot{\text{K}}\dot{\text{R}}$ يا $\dot{\text{R}}$ $\dot{\text{B}}$ «Memento, Domine, servi tui (peccatoris)». Vacat f. 23^v praeter titulum in imo f. scriptum, in sequenti pagina iterandum: $\dot{\text{A}}$ $\dot{\text{I}}\dot{\text{C}}\dot{\text{H}}$ $\dot{\text{A}}\dot{\text{L}}\dot{\text{O}}\dot{\text{L}}$ من امشير «Dominica prima mensis amšir».

III (ff. 43-44^v) Saec. XVIII, ff. 2, linn. 17, 18.

Lectiones pro die 22 mensis tūbah, mutilae, bohairice; cf. cod. Vat. copt. 93, ff. 46^v-50. Mane, Luc. 19, 15 inc. $\dot{\text{N}}\dot{\text{A}}\dot{\text{I}}$ $\dot{\text{E}}\dot{\text{T}}\dot{\text{A}}\dot{\text{Q}}\dot{\text{T}}$ - 19; ad missam, Philipp. 3, 20-4, 9 des. $\dot{\text{E}}\dot{\text{T}}\dot{\text{E}}\dot{\text{P}}\dot{\text{E}}\dot{\text{T}}\dot{\text{E}}\dot{\text{N}}$ [$\dot{\text{T}}\dot{\text{C}}\dot{\text{A}}\dot{\text{B}}\dot{\text{E}}$...].

Desiderantur ff. notae copticae. Minio effecta sunt titulus et litterae tres priores epist. ad Philipp., puncta litteris ϕ , ψ et χ infixa vel ductibus super voces coarctatas et notas numericas adiecta; minio tactae sunt litterae marginales. Scriptura inculta est. Notarum $\dot{\text{i}}$ et $\dot{\text{e}}$ quae in textu evangelii occurrunt habent prior notam cursivam $\dot{\text{i}}$ superpositam, altera vocabulum $\dot{\text{A}}\dot{\text{D}}\dot{\text{I}}\dot{\text{R}}$ (= $\dot{\text{T}}\dot{\text{O}}\dot{\text{Y}}$) superscriptum.

IV (ff. 45-76^v) Saec. XVIII, ff. 32, linn. 19.

Lectionarium pro dominicis quadragesimae, mutilum, bohairice; cf. cod. Vat. copt. 30, ff. 15-123^v. Evangelia signant sectiones Ammonianae, Actus et Epistolas generatim sectiones parvae. ¹ (ff. 45-46^v) [Dominica II], ad missam, Rom. 14, 22-15, 6, Iac. 2, 6 inc. [... $\dot{\text{n}}$] $\dot{\text{X}}\dot{\text{W}}\dot{\text{P}}\dot{\text{I}}$, 7, Act. 23, 1-6 des. $\dot{\text{N}}\dot{\text{Y}}\dot{\text{H}}\dot{\text{P}}\dot{\text{R}}\dot{\text{I}}$ $\dot{\text{A}}\dot{\text{F}}\dot{\text{A}}\dot{\text{R}}\dot{\text{I}}\dot{\text{C}}\dot{\text{E}}\dot{\text{O}}\dot{\text{C}}$; ² (ff. 47-49^v) [dominica III], ad missam, Act. 24, 8 inc. $\dot{\text{E}}\dot{\text{E}}\dot{\text{A}}\dot{\text{I}}$, 9, Ps. 78 ut in Vat. 30, Luc. 15, 11-32 des. $\dot{\text{A}}\dot{\text{Q}}\dot{\text{I}}\dot{\text{W}}\dot{\text{N}}\dot{\text{B}}$...; ³ (ff. 50-57^v) [dominica IV], mane, Matth. 22, 11 inc. $\dot{\text{A}}\dot{\text{Q}}\dot{\text{N}}\dot{\text{A}}\dot{\text{Y}}$ - 14; ad missam, Eph. 6, 10-21 des. $\dot{\text{A}}\dot{\text{M}}\dot{\text{O}}\dot{\text{Q}}$,

Iac. 4, 15-17, Act. 25, 13-22, Ps. 104 ut in Vat. 30, Ioh. 4, 1-35 des. **†**ⲫⲱ ⲙⲙⲟⲥ; * (ff. 58-62^v) [dominica V], mane, Matth. 21, 37 inc. **ⲕⲉ ⲥⲉⲛⲁⲱⲫⲓⲧ** - 46; ad missam, II Thessa. 2, 1-6 des. **ⲉⲑ[ⲣⲉϥⲱⲣⲓⲛ...]**, II Petr. 3, 2 inc. **ⲏ̅ⲧⲉ ⲡⲉⲛⲟⲥ** - 10, Act. 26, 19-29, Ps. 32 (cod. 34), 5, 6; * (ff. 63-71^v) [dominica VI], vesp., Ps. 16, 3 inc. **ⲁⲕⲕⲉⲙⲡⲁ-ⲱⲛⲓ**, 5, Luc. 13, 22-34 des. **ⲟⲩⲛⲣ ⲏ̅ⲥⲟⲛ**; mane, Matth. 23, 5 inc. **ⲟⲩⲟⲫ ⲥⲉⲑⲣⲟ** - 39; ad missam, Coloss. 3, 5-9 des. **ⲏ̅ⲁⲡⲓⲁⲥ**, Ioh. 9, 2 inc. **ⲁⲱⲱⲉⲛⲉⲓ** - 9 des. **ⲕⲉ ⲙⲙⲟⲛ**, 17 inc. **ⲙⲙⲟⲓ ⲉⲑⲑⲏⲧⲉⲓ** - 25 des. **ⲓⲥ[ⲕⲉ...]**; * (ff. 72-74^v) [dominica VII], ad missam, Hebr. 9, 19 inc. **ⲛⲓⲕⲉⲭⲟⲙ**, 20, I Petr. 4, 1-6 des. **ⲉⲣⲱⲟⲩ**, Act. 28, 16 inc. **ⲉⲣⲱⲙⲏ** - 18, Ps. 80 ut in Vat. 30, Matth. 21, 1, 2 des. **ⲛⲉⲙⲁⲥ**, Marc. 11, 10 inc. [...**ϥⲛ**] **ⲉⲑⲛⲏⲟⲩ**, 11, Luc. 19, 29-35 des. **ⲏ̅ⲛⲟⲩⲫⲱⲟⲥ**; * (ff. 75-76^v) [dominica Paschatis], mane, Marc. 16, 2-11; ad missam, I Cor. 15, 23 inc. **ⲁⲡⲁⲣⲱⲭⲏ** - 30 inc. **ⲉⲑ[ⲑⲉ ⲟⲩ...]**.

Paucae correctiones in textu, manu librarii, ut videtur, effectae.

Complectitur codex ff. 2 quin. [Ⲭ] (ff. 45, 46, [Ⲭⲩ], 16), ff. 3 quia. [Ⲧ] (ff. 47-49, ⲕⲉ - ⲕⲉ), ff. 8 quin. Ⲥ (ff. 50-57, Ⲥⲁ, [Ⲥ]ⲩ, Ⲥⲁ - [Ⲥⲟ]), ff. 5 quin. [ⲉ] (ff. 58-62, [ⲙⲬ], [ⲙⲦ], [ⲙⲉ] - [ⲙⲉ]), ff. 7 quin. Ⲣ (ff. 63-69, ⲛⲁ, [ⲛⲬ], ⲛⲁ - [ⲛⲛ]), ff. 2 quin. [Ⲛ] (ff. 70, 71, [ⲚⲬ], [Ⲛⲩ]), ff. 3 quin. ⲡ (ff. 72-74, ⲟⲁ, ⲟⲉ, ⲟⲉ), ff. 2 quin. ⲟ (ff. 75, 76, ⲛⲁ, [ⲛⲬ]); in summis angulis externis ff. 46^v, 47^v, 48, 53^v, 54, 60, 66^v, 67, ductus rudes medias ut videtur fasciculorum plagulas signantes. Summas paginas rectas foliorum quae notas servaverunt fasciculorum decorat ornamentum, linsis inter se innexis effectum ac pigmentis rubro, viridi et flavo obductum, inter inscriptiones ϥⲉ ⲟⲉ; iisdem coloribus pictae sunt litterae initiales maiores. Minio scripta sunt tituli lectionum, paucae litterae initiales, interpunctionis signa et puncta litteris ϥ, ⲉ, ϥ infra ac linsolis super voces coarctatas et notas numericas adiecta; minio tactae litterae initiales communes. Scriptura accedit codex ad codicem Vat. copt. 19 (an. D. 1715) cuius specimen vide apud H. Hyvarnat, *Album*, tab. LV. 2. Sectiones concludunt lineae curvae cum punctis. In mg. externo f. 57, circulos descripsit lector.

V (ff. 76^a-78^v) Saec. XVIII, ff. 3, lina. 18.

Lectiones pro dominica V quadragesimae, partim mutilae, hohairice; cf. cod. Vat. copt. 30, ff. 59-72^v. Vesp., Luc. 18, 2 inc. [...**ⲟⲩ**] **ⲑⲁⲕⲓ** - 8; mane, Ps. 101 et Matth. ut in Vat. 30.

Folia notis numericis copticis carent. Usus minii ut in cod. praecedenti. Incompta est scriptura. In summis plagulis f. 76^a-v, cruces manu rudi adiectas (vids dicta ad cod. Vat. copt. 94) cum minii macula in folio averso.

VI (ff. 79-82^v) Saec. XVIII, ff. 4, linn. 19.

Lectiones pro feria II Paschatis (?), partim mutilae, bohairice; cf. cod. Borg. copt. 37, ff. 169^v-175. Mane, Luc. 24, 4 inc. [... ϩⲁⲛ]-ϩⲉⲃⲥⲱ - 12; ad missam, I Thess. 4, 12-5, 3, I Petr. 2, 11-13 des. ⲉⲑⲉ ⲡⲱ, Act. 3, 1, 2 des. ⲉϩⲁⲣⲙⲟⲩⲧ ⲉⲣⲟⲥ).

In foliis aversis notae copticae numericae ē - n̄. Litterae marginales maiores obduplicatae sunt pigmentis rubro et flavo. Minio scripta sunt tituli lectionum et interpunctionis signa; minio tactae litterae marginales communes, litterae ϕ, ϩ, ϥ, necnon lineolae super voces coarctatae ac notas numericas. In fine sectionum, lincae curvae cum lineolis transversis.

Codicie ff. 5-82 velo aereo translucido firmata sunt.

Integumentum, e membrana et tela viridi confectum, praebet in dorso inscriptionem Vat. | copt. | 96 necnon soute Pii XI et Aidani Gasquet card. bibliothecarii, atramento impressa.

97. Saec. XIV, ohart., mm. 300 × 220, ff. 48, linn. 24.

Lectionarium pro feriis quadragesimae, ab hebdomada quinta ad hebdomadam septimam, mutilum; bohairice, cum titulis bohairicis arabicis et rubricis partim bohairicis, partim bohairicis arabicis. Praeterquam in psalmis, scripsit librarius initio et in fine pericoparum prima et ultima lectionum verba arabica; sectiones psalmorum seiunctae sunt verbo ⲗⲉϩⲓⲥ.

1 (ff. 1-30) Hebdomada quinta. ¹ (ff. 1-3^v) [Feria II], mane, Luc. 9, 58 inc. ϕⲣⲱⲙⲱ - 62; ad missam, Philipp., sub nota ⲗ̄, 2, 1-4 des. ⲗⲗⲗⲗ, II Petr. 2, 6 inc. [... ⲡⲛⲓⲗ]ⲉⲃⲥⲏⲥ - 9 des. ⲛⲛⲓⲣⲁⲥⲙⲟⲥ, Act., sub notis ⲗ̄ⲉ, ⲡ̄ⲕⲉ, ⲡ̄ⲗ̄ⲗ̄, 10, 1-8, Ps. 85, 3, 4, Luc., sub notis ⲗ̄ⲗ̄, ⲗ̄ⲣ̄, 9, 12 inc. ⲉⲧⲁⲩⲓ - 17 des. ⲗⲩⲥⲓ; ² (ff. 4-7) [feria III], ad missam, Philipp. 2, 30 inc. et des. ⲉⲧⲟⲓ ⲉⲣⲟⲓ (ultima verba arabice: (لَيْتَ مَا قُصِرْتَ اِثْمَ فِي مِنْ تَهْدَى), I Iob., sub nota ⲣ̄, 3, 2-10 des. ⲡ̄ⲧⲉ ⲡ̄ⲗ̄ⲗ̄ⲃⲟⲗⲟⲥ, Act., sub notis ⲗ̄ⲗ̄ⲗ̄, ⲧ̄ⲗ̄ⲣ̄, ⲧ̄ⲗ̄ⲉ, 24, 10-16, Ps. 85, 17, Ioh., sub notis ⲕ̄, ⲡ̄ⲉ, ⲡ̄ⲛ̄, 8, 12-20; ³ (ff. 7-11^v) feria IV, mane, Ps. 54, 2, 3 des. ⲙⲱⲧⲉⲙ ⲉⲣⲟⲓ, Ps. 55, 10 inc. ⲩⲉⲛ ⲡ̄ⲓⲉϩⲟⲟⲩ, des. ⲡ̄ⲩⲛⲧⲣ̄, Marc., sub nota ⲕ̄ⲉ, 10, 1-12; ad missam, Rom., sub notis ⲉ̄, ⲓⲗ̄, ⲡ̄ⲛ̄, 4, 14-22, I Petr., sub notis ⲉ̄, ⲗ̄ⲗ̄ⲛ̄, ⲡ̄ⲗ̄, 4, 12-19, Act., sub notis ⲗ̄ⲗ̄, ⲡ̄ⲛ̄ⲗ̄, 11, 12 inc. ⲗⲩⲥⲓ - 18, Ps. 85, 13, 14 des. ⲉⲭⲱⲓ, Luc., sub

notis [...], $\overline{\rho\zeta}[\overline{\alpha}]$, 13, 6-9; ⁴ (ff. 11^v-16^v) feria V, mane, Ps. 85, 14 inc. $\zeta\alpha\eta\eta\alpha\rho\alpha\eta\alpha\mu\alpha\sigma$, 15 des. $\mu\alpha\eta\alpha\gamma\tau$, Luc, sub notis $\overline{\alpha\epsilon}$, $\overline{\eta\theta}$, $\overline{\rho[1]}$, 9, 37-44 des. $\epsilon\tau\alpha\zeta\iota\rho\iota\ \mu\alpha\omega\omega\alpha\gamma$; ad missam, I Cor, sub nota $\overline{\iota\kappa}$, 10, 14-24, I Petr., sub nota $\overline{\alpha}$, 1, 2 inc. $\mu\epsilon\alpha\omega\tau$ - 7, Act., sub nota $\overline{\eta}$, 4, 5-12, Ps. 85, 15, Luc., sub nota $\overline{\mu\eta}$, 13, 10-17; ⁵ (ff. 16^v-23) feria VI, mane, Ps. 85, 9, 10 des. $\eta\eta\kappa\omega\tau$, Luc., sub notis [...], $\overline{\rho\kappa}[\overline{\alpha}]$, 10, 25-37; ad missam, Hebr., sub notis $\overline{\iota\alpha}$, $\overline{\mu\theta}$, $\overline{\eta\kappa}$, 12, 5 inc. $\mu\alpha\omega\eta\eta\iota$ - 17, Iac, sub nota $\overline{\alpha}$, 5, 9-16 des. $\eta\tau\epsilon\tau\epsilon\eta\alpha\gamma\omega\gamma\alpha\iota$, Act., sub nota $\overline{\mu\kappa}$, 16, 36-16, 4, Ps. 137, 1 inc. $\tau\eta\alpha\alpha\omega\gamma\omega\eta\tau\zeta$, 2 des. $\mu\epsilon\kappa\epsilon\tau\epsilon\phi\epsilon\iota\ \epsilon\theta\alpha\gamma\alpha\beta$, Ioh., sub notis $\overline{\kappa}$, $\overline{\mu\theta}$, 8, 21-27; ⁶ (ff. 23-30) sabbato, mane, Ps. 85, 12, 10, Luc., sub notis $\overline{\eta\eta}$, $\overline{\mu\tau\zeta}$, 15, 3-10; ad missam, Gal., sub notis $\overline{\epsilon}$, $\overline{\kappa\kappa}$, $\overline{\kappa\epsilon}$, 5, 16-6, 2, Iac., sub notis $\overline{\theta}$, $[\overline{\alpha}]\overline{\epsilon}$, $\overline{\alpha\theta}$, 5, 7-11, Act., sub notis $\overline{\mu\theta}$, $\overline{\tau\mu\kappa}$, $\overline{\tau\mu\epsilon}$, 26, 1 inc. $\tau\omega\tau\epsilon\ \mu\alpha\gamma\alpha\lambda\alpha\sigma$ - 10 des. $\eta\eta\kappa\omega\tau\epsilon\kappa\omega\omega\alpha\gamma$, Ps. 142, 1 inc. $\mu\omega\zeta\ \omega\omega\tau\epsilon\mu$, 2 des. $\mu\epsilon\kappa\beta\omega\kappa$, Matth., sub notis [...],

$\overline{\alpha\alpha\tau}$, 23, 13-39; fol. 30 des.: $\text{كملت فصول الجمعة الحاتمة والحمد لله دائما ابدا}$

« Desinunt sectiones hebdomadae quintae, et laus Deo in perpetuum, in saeculum ».

2 (ff. 30^v-45^v) Hebdomada sexta. ¹ (ff. 30^v-35) Feria II, mane, Ps. 64, 6 inc. $\omega\omega\tau\epsilon\mu$, des. $\mu\kappa\alpha\zeta\iota\ \tau\eta\eta\zeta$, 3, Marc., sub nota $\overline{\alpha\alpha}$, 12, 1-12; ad missam, I Thess., sub nota $\overline{\kappa}$, 4, 1-8, Iac., sub nota [...], 4, 7-13 des. $\epsilon\pi\epsilon\tau\epsilon\omega\phi\eta\eta\tau$, Act., sub notis $\overline{\eta}$, $\overline{\mu\kappa}$, $\overline{\mu\eta}$, 4, 19-26, Ps. 34, 1 inc. $\mu\alpha\zeta\alpha\mu$, 2, Luc., sub nota [...], 13, 1-5; ² (ff. 35-40) feria III, mane, Ps. 34, 13 inc. $\alpha\iota\tau\ \eta\alpha\gamma\omega\omega\kappa$, 14 des. $\alpha\gamma\omega\alpha\eta\ \eta\tau\eta\eta$, Luc., sub notis $\overline{\iota\kappa}$, $\overline{\kappa}$, 4, 22 inc. $\alpha\gamma\omega\alpha\ \mu\alpha\gamma\alpha\omega$ - 30; ad missam, I Cor., sub notis $\overline{\iota\eta}$, $\overline{\zeta\theta}$, $\overline{\alpha\kappa}$, 14, 18-23, Iac., sub nota $\overline{\tau}$, 1, 22-27, Act., sub nota [...], 19, 11-17, Ps. 41, 2, Luc., sub nota $\overline{\alpha\tau}$, 9, 18-22; ³ (ff. 40-44^v) feria IV, mane, Ps. 101, 22, 17, Marc., sub nota $\overline{\iota\eta}$, 7, 5-23; ad missam, Rom., sub nota $\overline{\alpha}$, 2, 12-16, I Petr., sub notis $\overline{\alpha}$, $\overline{\zeta}$, 1, 10-12 des. $\alpha\gamma\eta\eta\alpha\ \epsilon\phi\alpha\gamma\alpha\beta$, Act., sub nota $\overline{\alpha\eta}$, 21, 8-14, Ps. 9, 12, 13, Luc., sub nota $\overline{\mu\epsilon}$, 11, 45, 46 des. $\alpha\gamma\omega\alpha\ \eta\alpha\omega\tau\epsilon\eta$; ⁴ (f. 45^v) [feria VI], ad missam (cf. cod. Borg. copt. 31, f. 197^v), Ps. 33, 6, 3 inc. $\mu\alpha\alpha\alpha\gamma\omega\omega\tau\epsilon\mu$, 4, Ioh., sub notis $\overline{\epsilon}$, $\overline{\kappa\alpha}$, $\overline{\kappa\epsilon}$, 3, 1-6 des. $\alpha\gamma\omega\alpha\ \mu\alpha\mu\iota\iota$.

3 (ff. 46-48^v) Hebdomada septima. ¹ (ff. 46-47^v) Feria II, mane, Ps. 31, 10, 11 des. $\mu\eta\alpha\mu\eta\eta$, Matth., sub notis $\overline{\alpha\tau}$, $\overline{\rho\alpha}$, 12, 46-50; ad missam, Rom., sub notis $\overline{\iota\zeta}$, $[\overline{\theta}]\overline{\zeta}$, 14, 11-20 des. $\epsilon\theta\alpha\epsilon\ \alpha\gamma\omega\phi\epsilon$, Iac., sub nota $\overline{\tau}$, 1, 16-19 des. $\epsilon\phi\zeta\alpha\gamma\omega\epsilon\ \epsilon\phi\eta\alpha[\alpha\chi\alpha\iota\ldots]$; ² (f. 48^v)

[feria III], ad missam (cf. cod. Borg. copt. 31, f. 219^v), Act. 22, 20 inc. **ⲛⲏ ⲉ̀ⲧⲁⲣⲟⲩⲧⲉⲃ**, 21, Ps. 50, 4, 9, Ioh., sub notis **Ⲭ**, **ⲡⲉ**, 12, 36 inc. **ⲛⲁⲓ ⲉ̀ⲧⲁⲣⲟⲩⲧⲟⲩ** - 43 des. **ⲏⲛⲣⲱⲙⲓ ⲙⲁⲗⲗⲟⲛ**.

Lapsus calami nonnullos in textu emendavit ipse librarius glossisque marginalibus ditavit quasdam notas numericas, ipsarum effationem exhibentibus ad commodum lectoris. Litterae marginales, sicut et translationes arabicae primorum textus verborum, saepe partim immo non semel integre evanuerunt, marginibus attritis.

Codex, cuius ff. notas in solis paginis extremis fasciculorum signavit librarius, completitur ff. 5 quinionis **ⲓⲛ** (ff. 1-5, [ⲡⲟⲩⲧ, ⲡⲟⲩ, ⲡⲟⲩ, ⲡⲟⲩ], **ⲡⲛ**), quiniones **ⲓⲟ**, **ⲕ**, **ⲕⲁ** (ff. 6-35, **ⲡⲛⲁ** - [ⲟⲓ]), ff. 9 priora quinionis **ⲕⲕ** (ff. 36-44, **ⲟⲓⲁ** - [ⲟⲓⲟ]), f. 1 quinionis [ⲕⲧ] (f. 45, [ⲟⲕⲏ]), ff. 2 priora et fol. ult. quinionis **ⲕⲕ** (ff. 46-48, **ⲟⲕⲁ**, [ⲟⲕⲕ], **ⲟⲕⲓ**). Quiniorum paginas extremas decorat ornamentum in summo margine, inter invocationes **ⲓⲩⲩⲩ**, **ⲕⲩ** ó **ⲟⲩ**, coloribus rubro, viridi et croceo pictum; iisdem pigmentis distinguuntur tum fasciae, lineis inter se innexis confectae, quibus decorantur tituli initio hebdomadae sextae (f. 30^v) et septimae (f. 46), tum litterae marginales praegrandes. Linea prima lectionum N. T. litteris maioribus et crassioribus atque ornatis exarata est, quandoque minio tactis; litterae initiales communes minio vel tinctae vel etiam, initio lectionum, integrae scriptae sunt; rubri sunt dierum et lectionum tituli coptici; item signa interpolationis, puncta litteris **ϣ** et **ϣ** infixa aut ductibus super voces coarctatas et notas numericas adiecta. Lectiones concludunt lineolae minio tactae cum punctis. Ad scripturam indolem quod attinet, codex prope accedit ad cod. Vat. 93 neonon ad codices Cahirenses 89 et 90 (codicum Cabirensium specimen scripturae vide apud H. G. Evelyn White, *The Monasteries of the Wadi 'n Natrân*, t. I, Neo Eboraci, 1926, tab. XVIII B). Textus folii 30 lineis cancellatus est, qua de causa non apparet. Firmata sunt folia codicis velo serico translucido.

Integumentum e membrana et tela viridi confectum habet in dorso inscriptionem *Vat. | copto | 97* neonon, in ima parte sinistra operculi anterioris, scuta Pii XI et Aidani Gasquet card. bibliothecarii, atramento impressa.

98. An. 1385 (= an. Mart. 1101; cf. f. 1^v), saec. XV (?) et saec. XIX ex., chart., mm. 295 × 195, ff. 459, linn. 17, linn. 21, 22, et linn. 13-16.

Lectionarium pro hebdomada maiore, bohairice, addita interpretatione arabica quarundam sectionum, cum titulis et rubricis partim bohairicis, partim arabicis, partim bohairicis arabicis; cf. codd. Vat. copt. 34 et Vat. copt. 90. Suffecta sunt ff. 31, 32, et ff. recentiora 88-111, 122, 159-170, 188, 189, 238, 248, 275, 286, 290-292, 311, 312, 314, 315, 391, 392, 453-459. Multis horis praemittit librarius inscriptionem **ⲉⲩⲛ ⲉⲃⲱ**, addita saepe invocatione **ⲉⲩⲛ ⲉⲃⲱ**. « In nomine Dei »

vel *بسم الله القوي* « In nomine Dei fortis »; psalmos in parte codicis primigenia raro excipit acclamatio *ΑΝ*; semel tantum ibidem dividitur psalmus rubrica *ΣΕΖΙC* (f. 371^v); occurrunt nonnunquam, initio et in fine sectionis adiecta, prima et ultima evangeliorum verba arabica, semel tantum pro epistolis (ff. 5, 7); lectiones N. T. comitantur aliquando notae capituli vel sectionum. De textibus evulgatis infra memorandis, vide dicta pp. 127 et 615.

1 (ff. 2-28) Dominica Palmarum¹. ¹ (ff. 2-3^v) Vesp., ut in Vat. 34; ² (ff. 3^v-28) officium diurnum; ^a ff. 3^v-4^v, mane, Ps. 9 (cod. 117), 12, 15 inc. *ΣΩΠΩC*; Luc. ut in Vat. 34; ^b ff. 5-17^v, ad missam, Hebr. 9, 11-28; I Petr. 4, 1-6; Act. 28, 11-22; Ps. 80, 4, 2, 3; Matth., Marc., Luc., Ps. 64 et Ioh., ut in Vat. 34; ^c ff. 18-20^v, hora 6^a, pro rubrica et I Cor. 15, 1-4, cod. Vat. 34, habet rubricam « Dicitur 'Gloria Patri et Filio et Spiritui sancto, et nunc' et 'Pater noster qui es in caelis' » et I Thess. 4, 12-5, 8 des. *ΝΑΠΙΕΡΘΟΥ*, arabice: I Thess. 4, 12-5, 11; om. Ps. 64 et Ioh.; ^d ff. 20^v-23^v, hora 9^a, ut in Vat. 34; ^e ff. 23^v-28, hora 11^a, ut in Vat. 90.

2 (ff. 28^v-81^v) Feria II. ¹ (ff. 28^v-41^v) Officium nocturnum; ^a ff. 28^v-31^v, hora 1^a, ut in Vat. 34; post f. 28 (des. *ΝΑCΕ(ΒΗC)*), desideratur folium unum cum Soph. 1, 3^b-9; ^b ff. 31^v-34, hora 3^a, ut in Vat. 34; redundat Soph. 1, 18 *ΧΕ ΟΥΝΙ* - 2, 3, alia manu rescriptum in f. 32^v, simul autem, primae manus, servatum in f. 33; ^c ff. 34^v-41^v, hora 6^a, hora 9^a, hora 11^a, ut in Vat. 34; ² (ff. 42-81^v) officium diurnum; ^a ff. 42-54^v, mane, ut in Vat. 34, at post sermonem Senoute (des.: boh. *ΙΝΕCΘΩΠΙ* [Burmester, p. 24, lin. 10 a. fin.], arabice *برئون خلاصا* [*ΠΧΩΜΙ ΗΤΕ ΠΙΠΑCΥCΑ ΕΘΟΥCΑC*, p. 70], cum acclamatione *والجد لله* « Et gloria Deo »), add. Rom. 5, 20-6, 2, arabice: 5, 20-6, 11, cum acclam. *والجد لله دائما ابديا سرمديا* « Et gloria Deo in perpetuum, in saeculum, semper »; ^b ff. 55-60^v, hora 3^a, ut in Vat. 90, at post Is. add. Is. 40, 1-5; ^c ff. 60^v-67, hora 6^a, ut in Vat. 90, additis, post Sap., catechesi Constantini episcopi, bohairice (des. *ΚΑΤΑ ΠΕΡΘΙCΙ* [Burmester, pp. 48-49, lin. 4]) et arabice (des. *خطايانا امامه*, cum acclam. *سرمديا* *والجد لله ... سرمديا*), atque I Thess. 4, 12-15 des. *ΘΕΝ ΤΦΕ*, arabice: 4, 12-17, cum voto, in fine, *ونعمة الله نحل على ارواحكم يا ابي واخوتي امين* « Et gratia Dei descendat super spiritus vestros, patres mei et fratres mei. Amen »; ^d ff. 67-77^v, hora 9^a, ut in Vat. 90, at post sermonem Senoute (des.: boh. *ΕCΘΩC ΗΘΗΜΤC* [Burmester, p. 25, lin. 16], arab. *في القيامة الاخير*), add.

Rom. 5, 12-15 des. **ἡ τε πνοαι**, arab.: 5, 12-15, cum voto نعمة, fere ut supra; * ff. 78-81^v, hora 1^a, ut in Vat. 34, omisso tamen sermone Šenoute.

3 (ff. 82-153) Feria III. ¹ (ff. 82-100) Officium nocturnum; * ff. 82-85^v, hora 1^a, ut in Vat. 34, at pro Luc. habet Ioh. 12, 21-36 des. **ἡ πνοαι**; ^b ff. 85^v-100, hora 3^a, hora 6^a, hora 9^a, hora 11^a, ut in Vat. 34; des. f. 100: **تم وكل ليلت التلا من البصحة المقدسة بسلام من الرب له** «Desinit et absoluta est nox feriae tertiae Paschatis. In pace Domini; ei sit gloria in perpetuum, in saeculum, semper. Amen»; ² (ff. 100^v-153) officium diurnum; * ff. 100^v-109^v, mane, Ex. 19, 1-6 des. **ερετενγωαι**; Iob. 23, 2-24, 4 des. **εβοζ χα φλωιτ**; Os., ut in Vat. 34; sermonem Šenoute habet arabice tantum (**πχωμ**, pp. **ṙḳā - ṙḳṯ**, lin. 2); Ps. 119 et Ioh., ut in Vat. 34; ^b ff. 110-117^v, hora 3^a, ut in Vat. 90, at post Eccli. add. Iob. 27, 2-20; 28, 1, 2 des. **ἡ καχι**; ^c ff. 117^v-123, hora 6^a, ut in Vat. 90; ^d ff. 123^v-142, hora 9^a, ut in Vat. 34, at post Dan. add. Prov. 8, 1-6, 11, 12 (in multis recedit codex a textu vulgato in opere cui titulus *Les proverbes de Salomon*, edd. O. H. E. Burmester et E. Dévaud, Vindobonae, 1930; accedit autem ad textum sahidicum prout reperitur apud A. Ciasca, *Sacrorum Bibliorum fragmenta copto-sahidica*, t. II, Romae, 1889, pp. 159, 160); desiderantur ff. duo post f. 134, seu finis Prov. 9, 11 (des. cod. **ἡ ὄ- [ρονος]**) et Is. 40, 9-23 (inc. cod. **[αϥθα]μιοϥ**); ^e ff. 142^v-153, hora 11^a, ut in Vat. 34, at post sermonem Iohannis Chrys. (des.: boh. **χαπεν- ουχαι** [Burmester, p. 35, lin. 17], arab. **الراير بغير استحقاق** [**πχωμ**, p. **ṙḥḥ**], cum acclam. **والسبح لله دائما** «Et laus Deo in perpetuum»), add. Hebr. 11, 5-7, bohairice et arabice.

4 (ff. 153^v-212) Feria IV. ¹ (ff. 153^v-170^v) Officium nocturnum; * ff. 153^v-157^v, hora 1^a, ut in Vat. 34, at post Ezech. 22, 17-22, add., sub novo titulo, Ezech. 22, 23-28 des. **ἡ γενχοζ**; ^b ff. 157^v-170^v, hora 3^a, hora 6^a, hora 9^a, hora 11^a, ut in Vat. 34; ² (ff. 171-212) officium diurnum; * ff. 171-182, mane, Ex., Prov. et Os., ut in Vat. 34; Eccli. 1, 16 des. **τοτε**, 24, 28, 29 des. **ωαπιογοιω**, 30-33, 36, 38^a, 37^b, 38^b, 39 des. **νεκπενη**; 2, 1 des. **ἡ ποτ**, inc. **σεβτε**, 5, 7, 11, 12, 14, 16 des. **ουπομορη**, 17, 18 des. **ενεσκαχι**, 19 inc. **ογοζ νεόμε**; 3, 14 des. **τεγεμετθεζαζο**, 19 des. **ουμετρεμραω**, add. **αρεζ εροκ ενεόμενι** (sic), 26 des. **πλανα ἡμωογ**, 27^b, 27^a, 29^b, 30 des. **ταζωω**, 31 des. **παρβοζη**, 33 (versiculorum seriem, usque ad cap. 2, 11, legere

est sabidice apud A. Giasca, op. laud., p. 218); sermo Petri Alexandrini, boh. (Burmester, pp. 50, 51) et arab., cum acclam. finali **والحمد لله**; Gal. 2, 17, 18 des. **ἰῆμοι** (post f. 179 desideratur fol. unum); Ps. 50 et Ioh., ut in Vat. 34; ^b ff. 182-188^v, hora 3^a, ut in Vat. 90, at post Iob. add. Prov. 4, 5, 6, 8-10^a (add. 10^c iuxta LXX), 11-26^a, 27; 5, 1-3^a, 4, add. in fine **παῦρη οὐεν σαβοζ ἰῆμοι**; ^c ff. 189-196, hora 6^a, ut in Vat. 90; ^d ff. 196-206^v, hora 9^a, ut in Vat. 34, at post Prov. add. Is. 59, 1-17 des. **ἔχεν τρεπε** (lege **τρεπε**); Zach. 11, 11 inc. **nc-ceiém** - 14; ^e ff. 206^v-212, hora 11^a, ut in Vat. 34, at post sermonem Severiani (des. boh. **ἐτεμμετ** [Burmester, p. 52, lin. 8], arab. **بينهم الى الابد** [**پخواي**, p. 51], cum acclam. **والحمد لله**), add. Coloss. 1, 21-23, boh. et arab.

5 (ff. 212-270^v) Feria V. ¹ (ff. 212-224^v) Officium nocturnum, ut in Vat. 34; desiderantur ff. duo post f. 223, seu finis horae 9^ae (Ioh. 10, 38 inc. **χῆνα ἡτετενέμι**) et pars horae 11^ae (Ier. 8, 4-9, Ps. 61, 8 et Iob. 12, 44-47 des. **νεταῖι ταρ**); ² (ff. 225-270^v) officium diurnum; ^a ff. 225-237, mane, ut in Vat. 90, at sermo Ioh. Chrys. desinit boh. **φαι πε παρωμα** (Burmester, p. 36, lin. 6 a. fin.), arab. **هذا الامر**, cum acclam. **والسبح لله دائما ابدا**. « Et gloria Deo in perpetuum, in saeculum », babetque cod. Act. boh. et arab.; ^b ff. 237^v-248, hora 3^a, hora 6^a, ut in Vat. 90; ^c ff. 248^v-259, hora 9^a, Gen. ut in Vat. 90, Is. 61, 1-4 des. **ἰῆβερ** (post f. 251 desiderantur ff. duo), Iob. 27, 10 inc. **έβοζ ιε** - 28, 13; sermo Senoute (des.: boh. **ἡνεγογερη†** [Burmester, p. 33, lin. 4], arab. **على وجهه** [**پخواي**, p. 51, discrepat], cum acclam. **والحمد لله**; Coloss. 1, 12-18, arab.: 1, 12-20, cum voto **وسنة الله**; Ps. 22 et Matth. ut in Vat. 90; Luc. 22, 7-13; ^d ff. 259-270^v, ad missam, I Cor. 11, 23-27, arab.: 11, 23-34, cum voto **نسمة ... يا اخوتي** (vide supra); rubrica, Ps. 22 et Matth., ut in Vat. 90; rubrica « Non osculantur evangelium » fere ut in Vat. 90 at post « neque dimissio » prosequitur codex « et quando sacerdos ad hunc locum pervenit, scil.: **ἐπιζην ποτς ... νιεθογας ἡτακ** (Tuki, **πῖχωι ντε πῖχωιτ ἡναφορα**, Romae, 1736, p. **ῖκᾶ** [vel **ῖκᾶ†**]), dicit post hoc: **χῆνα νειμ ζεν ... ζωβ ἡβεν** (ibid., p. **ῖκᾶ†**; Villecourt, p. 286), non vero salutationem, at dicit diaconus « Ite in probitate **ياستامة**»; cf. **χῆππε κα† πῖρηι**, Villecourt, p. 299), Dominus vobiscum; non dicitur **μιον ... ἡνεοῦ** sed dicit eius loco has sectiones; Ps. 49, Ioh., Is. 52, Is. 19, Zach., ut in Vat. 90;

in imo f. 270^v: **تم وكل نهار الخميس المبارك بسلام** « Desinit et absolutus est dies quintus benedictus. In pace ».

6 (ff. 271-409) FERIA VI. ¹ (ff. 271-319^v) Officium nocturnum, ut in Vat. 34 at, hora 9^a, omisso Ps. 39, 15, habet Ps. 27, 3 inc. **NET-CA XI**, 4 des. **NTTE NOYXBHOVI** et, hora 11^a, Is. des. mutil. 28, 13 **KE KOYXIB**; f. 291 legendum est ^{vo}, ^{ro}; ² (ff. 320-409) officium diurnum; ^a ff. 320-347^v, mane, ut in Vat. 90, at sermo Ioh. Chrys. des. **†ψΥΧΗ ΝΙΟΥΛΑC** (Burmester, p. 40^f lin. 2; om. codex versionem arabicam) et legitur Ps. ut in Vat. 34; ^b ff. 347^v-363^v, hora 3^a, ut in Vat. 34, additis post Is. 63, sub titulo Ezech. (cf. Vat. 90), Amos 9, 4 inc. **ΟΥΟC ΠΕΧΕ** - 6, 8-10 et, sub titulo IocI, iterum Amos ut supra, omisso versiculo 10; ^c ff. 364-379^v, hora 6^a, ut in Vat. 90; addit codex Is. 12, 2-13, 10, ut in Vat. 34; om. rubricam ad trisagion quod insuper caret **ΧΡΥ Ω ΘC... ΗΛΑC** (Vat. 90, f. 232^v, linn. 8-5 a. flu.) et interpretatione arabica; Ps. post **ΑΓΙΟC**, ut in Vat. 34; rubricam de levando incenso ponit post Ps.; inter Luc. et Iob., praemissa rubrica ut in Vat. 90, occurrit, absque interpretatione arabica, confessio latronis (des. **ΤΡΥΦΗC ΥΜΝΗΣΘΙΤΕ**; Vat. 39, f. 73^v, lin. 4) quam excipit Ps. 24, 6, 7 des. **ΑΡΙΤΑΜΕΥΙ**, sub rubrica « Leva incensum »; ^d ff. 380-388, hora 9^a, Ier. et Zach., ut in Vat. 34; IocI, ut in Vat. 90; Ios. 5, 10 inc. **ΟΥΟC ΕΙΡΙ** - 12 des. **ΑΠΙCΤΑ**; Rutb 2, 11-14 des. **ΕΠΡΕΜΧ**; Ps. 68, Matth., Marc., Luc. et Ioh., ut in Vat. 34; ^e ff. 388^v-394^v, hora 11^a, Ex., ut in Vat. 34; Lev. 23, 5 des. **ΑΠΙΔΒΟΤ ΕΧΕΝ**, avulsis ff. duobus pristini codicis (vide Vat. 90, f. 245^v, lin. 1); Ps., Matth., Marc., Luc. et Ioh., ut in Vat. 34; ^f ff. 395-409, hora 12^a, ut in Vat. 90, at post Ion. add. Sap. 5, 1-11 des. **ΑΠΕΡΧΩΛΑ**, 13 (cf. A. Glasca, op. laud., pp. 216, 217, O. H. E. Burmester, *The bohairic pericopae of Wisdom and Sirach*, in *ephemeride Biblica*, t. 16, Romae, 1935, pp. 30, 31); Cant. 4, 14 inc. **ΟΥΧΑΔ** - 5, 10 des. **ΕΓΕΘΡΕΥΡΑΧΥ ΕΓ[ΡΑΘΕ ΤΗΡC]**, adiecto in fine **ΕΡΕΝΕΩΖΟΙ†... ΗΡΕΚΠΙCΩ]ΧΕΝ** (cf. O. H. E. Burmester, op. laud., pp. 47-49, 57, 171-174); officium desinit rubrica (cf. Vat. 90): « Hoc absoluto, ascendet sacerdos pulpitem et dicet **ΚΑΙΝΑΜΗΝ ΓΟΥΝΟ** leget-que orationem consuetam pro feria sexta; populus pulsat metaucam et dicent 'Amen. Kyrie eleison'; post orationem sese componet sacerdos in pulpito et elevabit crucem manibus snis; dicentur quater kyrie eleison: centum, et facies eius ad orientem; centum, et facies eius ad septentrionem; centum, ad occidentem; centum, ad meridiem, et perficient deinde quinquaginta (kyrie el.), et facies eorum (emend. ex 'eius') ad

orientem; descendunt populus et sacerdos ac adorabunt crucem et ingreditur eorum interiorum dicitque benedictionem ac sese componit ut eat in pace et legitur 'Affixus es cruci' (scil.: אָפֶּטֶחַת נַאֵךְ עִנְיֻסְתָּא־פּוֹר [Tuki, op. laud., pp. 111-111; vide etiam p. 111, l. 17; cf. Villecourt, p. 290]).

7 (ff. 409-439^v) Sabbato. ¹ (ff. 409-416^v) Officium nocturnum, praemissa rubrica: « Deinde redibunt ad ecclesiam et legent Psalmos centum quinquaginta et nnum, quibus absolutis perget populus ad locum ambonis; legent sacerdotes canticum Moysi et populus respondebit eis usque ad finem eius (canticum) ΧΕ ΜΑΡΕΝ (versus intercalaris; cf. Villecourt, p. 291, not. 1. Haec rubrica adnectitur in codice rubricae superiori absque intervallo; spectat autem ad officium nocturnum sabbati iuxta cod. Vat. 90) », Ex. 15, 1-21 des. ΕΓΩΩΟΥ, add. versus intercalari ΧΕ ΜΑΡΕΝΘΩC; Dan. 3, 1 inc. ΗΘΡΗ ΔΕ - 12 des. ΑΒΔΕΝΑΓΩ, add. versus intercalari ΘΗ ΕΤΑΕΤΑΘΟ (ut Vat. 90); Dan. 3, 52-88 des. ΘΩC ΕΡΟQ, 90; ² (ff. 417-439^v) officium diurnum; ^a ff. 417-423, mane, rubrica, fere ut in Vat. 90; Is., Pss. 87 et 43, Matth., ut in Vat. 34; psallia ΑΥΔΩ, bohairice et arabice, ut in ΠΧΩΜ, pp. 75 - 78; ^b ff. 423-425^v, hora 3^a, ut in Vat. 90; ^c ff. 425^v-429, hora 6^a, ut in Vat. 34; ^d ff. 429-432^v, hora 9^a (praemissa rubrica « Ab hora sexta convenient fideles in ecclesia et legetur super eos Apocalypsis Iohannis evangelistae; deinde [incipit] hora nona », ut in Vat. 90, add., post Is., Ier. 31, 31-34 (cf. ΠΧΩΜ, pp. 76, 76^v); ^e ff. 433-439^v, ad missam, I Cor. et I Petr. ut in Vat. 90; Act. 3, 12-17; Ps. 3, 6, 4; Matth. ut in Vat. 90; rubrica arabica: « Non venerantur evangelium neque legitur aspasmus sed dicit diptycha et, post communionem, legetur prophetia Isaiae et legetur Psalmus ΦΤ ΠΑΝΟΥΤ (Ps. 21); nocte Resurrectionis legentur prophetiae duae legeturque Psalmus 61 (sic) »; Ps. 67, 2; rubrica: « Et legetur evangelii Matthaei sectio centesima et, vespere, Psalmus ΚΑ et, omni populo congregato, dicit sacerdos benedictionem in hunc diem ».

8 (ff. 439^v-459^v) Dominica Resurrectionis. ¹ (ff. 439^v-453) Officium nocturnum (cf. ΠΧΩΜ, pp. 78^v - 78^v); rubrica « Et nocte dominicae, quae est Resurrectionis sanctae, legetur evangelium Iohannis et dicit ΤΩΟΥΝΟΥ ΕΠΩΙ ΝΙ (Vat. 90); deinde legentur sectiones et prophetiis, legetur prima et psalmus (ac) sectiones psalmodiae per totam noctem neque dormient (Villecourt, pp. 295, 296) »; Pss. sectiones: Ps. 7, 7 inc. ΤΩΝΚ - 9 des. ΕΡΑΝΔΑΟC, Ps. 11, 6, Ps. 23, 7, 8 inc. ΠΩC, 9, 10 inc. ΠΩC, Ps. 46, 6-9, Ps. 67, 19 des. ΗΝΙΡΩΜ, 33,

34 des. **ⲛⲓⲙⲁ ⲛⲱⲁⲓ**, Ps. 77, 65, 66, Ps. 81, 1 inc. **ⲁ ⲫⲧ**, 8, Ps. 95, 1 inc. **ⲉⲱⲥ^a**, 2, 10 des. **ⲉⲣⲟⲩⲣⲟ**, Ps. 96, 1 inc. **ⲁ ⲛⲟⲥ**, 2, Ps. 97, 1 inc. **ⲉⲱⲥ**, des. **ⲛⲁⲥ ⲛⲟⲥ**, 2, Ps. 106, 13-15, Ps. 109 (eod. 117, dein 112?), 1 inc. **ⲛⲉⲱⲥ**, 2, Ps. 117, 22-24, 27, 25; rubrica: « Et dicet quattuor cantica ac integram psalmodiam; deinde ingreditur locum sanctum dicetque orationem ac dicet **ⲱⲉⲣⲉⲙⲟⲩ** levabitque incensum et dicet quinque orationes; deinde dicet canticum Moysi »; Deut. 32, 39-43 (vide LXX); Is. 60, 1-7, add. Is. 56, 7 inc. **ⲛⲁⲛⲓ ⲉⲁⲣ** (at cf. cod. M. 568, f. 60^v, col. a, linn. 5-8, collato f. 57, col. a, linn. 11-14, in *Bybliothecae Pierpont Morgan codices photographice expressi*, t. III, Romae, 1922; vide etiam A. Hebbelynck, *Fragments inédits de la version copte sahidique d'Isaie*, in ephemeride *Le Muséon*, t. XXXII, 1913, pp. 200 et 220); Is. 42, 5-17 des. **ⲁⲫⲁⲉⲣⲟⲩ**; Is. 49, 13-23; Hab. 3, 2-19 (vide LXX); Zach. 2, 10-13; Ps. 15, 10, 1, 2 des. **ⲛⲁⲟⲥ**; Matth. 16, 24, 25; Luc. (absque titulo) 24, 6-12; ^a (ff. 453^v-459^v) officium diurnum; ^a ff. 453^v-455^v, mane, Ps. 77 et Marc. ut in Vat. 34; ^b ff. 455^v-459^v, ad missam, I Cor. 15, 23 inc. **ⲁⲛⲁⲣⲱⲭⲏ**, 24 des. **ⲛⲁⲣⲱⲭⲏ ⲛⲓⲃⲉⲛ**; I Petr. 3, 15 inc. **ⲉⲣⲉⲧⲉⲛⲥⲟⲃⲧ**, 16 des. **ⲛⲁⲥ ⲛⲉⲧⲥⲁⲭⲓ**; Act. 2, 22 des. **ⲉⲁⲛⲱⲫⲏⲣⲓ**; Ps. 117, 24, 25, 27 des. **ⲉⲱⲣⲟⲛ**; Ioh. 20, 1-18.

Occurrunt in textu primigenio paucae emendationes; in parte autem codicis recentiore, plurima menda; in ff. nonnullis laceratis periit pars textus cum charta. Quaedam pericopae Veteris Testamenti, codici propriae, nude transpositae sunt e textibus sahidicis (alia exempla vide apud L. Th. Lefort, *Littérature bohairique*, in ephemeride *Le Muséon*, t. XLIV, 1931, pp. 123-135); caeterum, non desunt in codice sahidice locutiones.

Charta nuper resecta sunt folia codicis antiqua et, paucis exceptis, tela tenuissima firmata. Singulas lineas scripturae definiunt ductus directi chartae impressi, transversari vero margines. Notas foliorum copticarum, quibusdam omisis vel saltem amisis, scripsit librarius in plagula aversa praeterquam in ff. 2-23, ubi summo angulo folii recti nunc interno nunc externo occurrunt; ff. 24^v-87^v communiter apparent inverse signata ita ut denarium numerum antecedit numerus unitatis; sola nota coptica fasciculorum apparet in f. 8^v (ⲁ). Nova fasciculorum compositio et enumeratio inducta est a librario qui ff. recentiora supplevit, at fasciculorum notatio sistit in f. 255^v (ⲕⲣⲁⲥⲓ ⲁⲃⲁⲥⲓ ⲱⲟⲩⲟⲛ). Codicis folia, olim inordinate sociata, uti testantur notulae arabicae marginales ff. 130^v, 131, 138^v, 139, 346^v, 347, anno 1923 ex. in genuinum ordinem restituta sunt. Codicis primigenii supersunt: quaternio ⲁ (ff. 1-8, [ⲁ] - ⲉ, f. 1 nota destituito), quiniones [Ⲉ] et [Ⲧ] (ff. 9-28, ⲛ - [ⲉⲉ]), ff. 7 quin. [ⲁ] (ff. 29, 30, 33-37, [ⲉⲉ], [ⲁ], [Ⲧ]ⲁ - [ⲉⲉ]), quinio [ⲉ] (ff. 38-47, ⲛⲁ - ⲉⲉⲁ), quinio [Ⲧ] (ff. 48-57, [ⲁⲁ] - ⲛⲛ, om. ⲛⲁ), senio [ⲉ] (ff. 58-69, ⲟⲛ - ⲟ), quinio [ⲛ] (ff. 70-79, ⲁⲟ - ⲛ), ff. 8 quin. [ⲉ] (ff. 80-87, ⲁⲛ - ⲛⲛ), ff. 9 quin.

memor tui erit Christus in regno suo»: in imo f. 187^v, والحيى يكون على الله «Bonum sit Deo», f. 206^v, sub invocatione **crv** œw, الله رجاى فلا اخاف, «Deus est spes mea et non timebo», item in ff. 220^v, 364 (in summo mg.), 212, sub invocatione **crv** œw et addito وعلى الله اكمل والتوفيقى «peccavi, Deus, dimitte mihi», 376^v, praemisso التوفيقى «Dei est perfectio etc.», f. 224^v, الذى كان | من البصخة القدسة | الذى كان | المسكين بها النجاة | لنا وغفران الخطايا الرب | بينا على ساحتها امين | يا ايها القارى اذكر الناسخ | المسكين اخيطت يا ربى يسوع المسيح | فانى خاطى كثير الخطايا | الله رجاى فلا اخاف | اشكر يا ربى يسوع المسيح «Peccavi, Domine mi Iesu Christe, et ego peccator multorum peccatorum: Deus est spes mea et non timebo; laudabo te, Domine mi Iesu Christo»: f. 310^v, x̅ⲉ ϣⲁⲓⲛⲁⲓ | الله اغفر لى فانى | خاطى كثير الذنوب | وهذا ⲟⲩⲣⲉⲕⲉⲣⲛⲟⲩⲁⲓ | من شان المسيح والناسخ | يوضه | الله اغفر لى فانى | خاطى كثير الذنوب | حسبى الله ونعم الوكيل | الله رجاى, f. 363^v, ei»: f. 363^v, «Deus dimitte mihi quia ego peccator eum (dein, arabice solum) culparum multarum; ecce metanecam cuiuscunque legit in hoc Paechote ut recordetur mei Christi gratia, et Christus retribuet ei»: f. 363^v, فلا اخاف | يا مخلص العالم ارحمنى | اء تم اء من عذاب الجميع | يا ربى خلصت منه | الله اغفر لى, Domine mi, eerva nos ah ea»: in imo f. 370^v, «Deus, dimitte mihi peccatum meum». Notae amanuensis qui plurima recentiora ff. scripsit: f. 168, الابرهيية | الاحضان | الابرهيية, f. 459^v, الناسخ المسكين المتخير يا رب اذكره فى | التيم وتمت Scriptorie pauperis, miseri, memento eius, Domine, in paradiso voluptatis, nam ad finem perductus est (codex)». In summo f. 325, notula lectoris: Domine Deus virtutum, implone (!) multitudinem rerum quae existunt». In marginibus haud paucis apparant levio vestigia textuum qui in charta, olim ipeis marginibus agglutinato, scripti erant. F. 1^r, in schedula paginæ agglutinata: ماير ٢ — ١٦٢٠ | اصل اشتراها كان يوم الاثنين ٢٤ برمودة سنة ١٦٢٠ | نسخها بخط المعلم سنة ١٩٠٤ من جناب القمص متى تاووسوس وقال | بانه اشتراها مباركة من تركة | نسخها بخط المعلم سنة ١٩٠٤ | جرجس الناسخ سنة ١١٠١ | للشهداء. وبها بعض ليفة ذهبية Pascha nostrum vetus. Ratio empationis eius locum habuit feria eccunda, die 24 mensis harmūdāh anni 1620, seu die 2 mense maii anni 1904, a domino hegumeno Matthaeo Theodoro dixitque se illud comparasse pro benedictione ex hereditate. Scriptum est (Paecha) scriptura magistri Georgii an-Nāsiḥ anno 1101 Martyrum (= an. D. 1384-1385) et in eo eunt quidam flocci aurei; extra vero schedulam: emptus Cahirae | die 9^a mensis iunij 1923 | Euge-nius T(isserant). Vac. ff. 1^r, 292^v, 391^r.

Integumentum, e corio fusco partim antiquo partim recenti, praehet in doreo auro impressa inscriptionem *Vat. copt.* | 98 neonon elemmata Pii XI et Aidani Gasquet card. bibliothecarii.

و ثلاثين » *Ordo benedictionum missae, et summa eorum est sex et tri-
ginta sex* » (vide glossam marginalem arabicam codicis Vat. 18, ff. 198-199);
f. 76, ad tertium incensum, habet **ⲙⲁⲧⲁⲥⲉⲟ** (Vat. 18, f. 118v: **ⲛⲁⲓⲁ-
ⲧⲟⲩⲧ**); f. 77, tradito initio orationis **ⲙⲏⲥ ⲡⲟⲥ** (Vat. 18, ff. 119v,
120), omittit varias commemorationes **ⲁⲣⲓⲫⲙⲉⲩ** pro variis personis
(Vat. 18, ff. 120-123v) ut transeat, f. 77v, ad orationem **ⲟⲩⲱⲟⲩ** (Vat. 18,
f. 124); f. 78, omittit **ⲁⲣⲓⲫⲙⲉⲩ**... **ⲉⲧⲁⲩⲅⲟⲛⲅⲉⲛ** (Vat. 18, f. 125);
f. 82v, memorat tantum in rubrica absolutionem ad Filium (Vat. 18,
ff. 133-137), utpote iam scriptam supra (vide ff. 44v-48); f. 103, in ora-
tione pro patribus, nominat patriarcham Petrum (vide supra, f. 16v);
f. 105v, orationem pro congregatione (Vat. 18, ff. 168v-170v) memorat
tantum in rubrica, utpote iam scriptam (vide ff. 16v-18); ² (ff. 109-165)
Anaphora (Vat. copt. 18, ff. 177-257; ff. 117-119v, varia monita litur-
gica, in consecratione panis et vini omissa, occurrunt in rubricis prae-
viis (ff. 65v-71); ff. 123-125, introducit librarius sectionem e liturgia
s. Gregorii, nempe seriem invocationum **ⲥⲉ ⲧⲉⲛⲧⲁⲅⲟ** cum responso
populi « Domine miserere », add. in fine **ⲕⲉ, ⲙ** « Desinit et absolutum
est » (cf. Tuki, **ⲡⲓⲱⲙⲓ ⲛⲧⲉ ⲡⲓⲱⲙⲧ ⲛⲁⲛⲁⲫⲟⲣⲁ**, Romae, 1736,
pp. 61ζ - 61θ); ff. 130v-138, in commemoratione sanctorum (Vat. 18,
ff. 204-210v) post Ioh. Chrysostomum nominantur Theodosius, Theophi-
lus, Demetrius; post Gregorium Theologum, Gregorius **ⲡⲓⲑⲉⲟⲙⲉⲧⲣⲓⲟⲥ**,
Gregorius Armenus, trecenti decem et octo Nicaeni, centum quinquaginta
Constantinopolitani, ducenti Ephesini; post tres Macarios, et omnes filii
eorum staurophori; post Paule ex Tammah, Ezechiel discipulus eius, Isi-
dorus presbyter; post abba Daniel, Isidorus eius discipulus; post Onu-
phrium, Karos et, post Pigimi, laudantur **ⲁⲩⲭⲓⲙ, ⲉⲣⲟⲛ, ⲡⲁⲅⲱⲣ, ⲫⲓⲥ,**
**ⲙⲓⲟⲛⲓⲟⲥ, ⲁⲣⲭⲉⲗⲁⲛⲧⲏⲥ, ⲉⲣⲥⲉⲛⲓⲟⲥ ⲡⲓⲥⲟⲫⲟⲥ, ⲥⲁⲣⲁⲡⲁⲙⲟⲛ ⲡⲓⲁⲡⲟ-
ⲥⲕⲟⲡⲟⲥ, ⲛⲉⲕⲁⲧⲉ, ⲑⲁⲗⲗⲁⲛⲓⲕⲟⲥ, ⲡⲓⲥⲓⲛⲉⲑⲟⲥ ⲡⲓⲡⲛⲁⲧⲟⲩⲫⲟⲣⲟⲥ, ⲉⲙⲙⲟ-
ⲛⲓⲟⲥ, ⲡⲉⲕⲱⲛⲣⲓ ⲙⲓⲣ, ⲅⲁⲣⲙⲓⲛⲁ ⲡⲓⲁⲥⲕⲩⲧⲏⲥ, ⲙⲓⲥⲁⲛⲗ ⲡⲓⲁⲛⲁⲭⲱ-
ⲣⲓⲧⲏⲥ, ⲥⲓⲙⲉⲱⲛ ⲡⲓⲧⲉⲗⲁⲛⲧⲏⲥ, ⲙⲁⲣⲕⲟⲥ ⲡⲓⲣⲱⲙⲓ ⲛⲧⲉⲗⲓⲟⲥ,**
**ⲁⲅⲣⲁⲙⲙ, ⲑⲉⲱⲣⲧⲏ ⲡⲓⲗⲓⲕⲉⲟⲥ, <ⲅⲁ>ⲛⲓⲡⲓ ⲡⲓⲡⲣⲉⲥⲅⲩⲧⲉⲣⲟⲥ, ⲓⲱⲗⲁ ⲡⲉⲕ-
ⲙⲁⲛⲧⲏⲥ, ⲡⲁⲣⲱⲙⲙⲁ, ⲉⲣⲉⲙ ⲡⲓⲕⲩⲣⲓⲁⲛⲟⲥ, ⲙⲁⲣⲕⲟⲥ ⲡⲁⲛⲧⲱⲟⲩ**
**ⲁⲛⲧⲱⲛⲓⲟⲥ, ⲡⲉⲧⲣⲓⲉⲣⲭⲏⲥ ⲁⲅⲅⲁ ⲙⲁⲧⲑⲉⲟⲥ, ⲁⲅⲣⲁⲙⲙ ⲡⲓⲅⲩⲅⲟⲙⲁ-
ⲛⲟⲥ, ⲡⲁⲣⲱⲙⲙⲁ ⲡⲓⲅⲱⲩ et ⲧⲁⲭⲓ; f. 139v, signat tantum in rubrica**
monachorum commemorationem **ⲡⲓⲛⲓⲱⲧ** (Vat. 18, ff. 213v, 214); f. 152,
in fine orationis absolutionis ad Patrem, omissa prima parte commemo-
rationis vivorum et mortuorum, prosequitur, absque intervallo, **ⲉⲃⲟⲗ**
ⲅⲁ ⲛⲟⲩⲱⲓ ⲛⲓⲅⲉⲛ « ab omni peccato » (Vat. 18, f. 231v, lin. 8); ff. 160-165,

oratio benedictionis, quae leviter discrepat in Vat. 18, ff. 250-257, incipit **†ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ**; post viginti quattuor presbyteros nominat Iohannem Baptistam et ss. Innocentes, post tres iuvenes, Stephanum et, post tres Macarios, caeteris sanctis neglectis, prosequitur « chorus staurophorum, omnes iusti, angelus huius diei benedicti »; in fine f. 165: تم وكل « Desinit et absolutum est ».

3 (ff. 165^v-192) Orationes fractionis, praemissis بسم الاب ... Amen « In nomine Patris ... Amen » et titulo نبدي بمون الله تعالى وحسن توفيقه منصح « Incipimus, Deo iuvante, exaltetur! et pulchritudine auxilii eius, scribere fractiones quae per annum inserviunt ».

¹ (ff. 166-170) Pro festis B. M. V. et angelorum, **ΕΠΠΕ ΕΡΧΩΝ** (Tuki, op. laud., pp. **ρῑῑᾶ** - **ρῑῑᾷ**; Vat. copt. 24, ff. 258^v-259^v, nil commune habet praeter initium et finem); ² (ff. 170-175) pro Virgine, angelis,

martyribus et sanctis, **Φ† ΦΗ ΕΤΑΦΘΑΜΙΟΥ ΝΧΩΒ ΝΙΒΕΝ ΘΕΝ ΤΕ-
κοφια ἡμῖν ἡμῶς** « Deus qui omnia condidisti sapientia tua ipsa »; des.: **ΜΑΤΟ(Υ)ΒΟ ΝΗΝΕΨΥΧΗ ΝΕΜ** [**ΝΕΝΩΜΑ** ...] « purifica animas nostras et [corpora nostra ...] »; ³ (ff. 175-177) item, **Φ† ΠΙΡΕΦΜΙΣΙ**
ΝΤΕ ΠΙΟΥΩΙΝΙ (Vat. 24, ff. 250^v-253); ⁴ (ff. 177-179) pro Nativitate,

Φ† ΠΙΔΙΜΟΡΓΟΣ ΗΔΩΡΑΤΟΣ « Deus, demiurgus invisibilis » (**†Α-
ναφορα εεογας**, edidit diaconus Farağ Georgius, Cahirae, pp. ۲۱۷-۲۱۰, partim discrepat); ⁵ (ff. 179-183) pro ieiunio, **ΦΗΝΒ ΠΩΣ Φ† ... ΦΗ**
ΕΤΕΦΟΥΡΠ (**†Αναφορα**, pp. ۲۱۷-۲۲۲; codex caret paragrafo quinta); ⁶ (ff. 183-185) pro ieiunio, **ΠΘΟΚ ΓΑΡ ΠΕ Φ† ΠΙΝΑΝΤ**

« Tu es enim Deus misericors » (**ΕΥΧΟΛΟΓΙΟΝ ΗΤΕ ΤΕΚΚΛΗΣΙΑ**
ΝΑΔΕΞΑΝΔΡΙΝΗ, Cahirae, 1898, in sectione صلوات مختلفة, pp. **Ᾱ**, **ē**); ⁷ (ff. 185^v-187^v) pro tempore quinquaginta dierum (a Paschate ad Pente-

costen), **ΦΗΝΒ ΠΩΣ Φ† ... ΦΙΩΤ ἡΠΕΝΩΣ** (**†Αναφορα**, pp. ۲۲۰-۲۴۰); ⁸ (ff. 187^v, 188) pro omni tempore per annum, **Φ† ΠΙ ΕΤΕΦΕΡΩΜΟΤ**
ΝΑΝ (Vat. 24, ff. 256^v-257^v); ⁹ (ff. 188^v-192) ad Filium, **Φ† ΗΤΕ**
ΝΕΠΙΟΥ† (lege **ΝΙΝΟΥ†**!) **ΟΥΟΖ ΠΩΣ ΗΤΕ ΝΙΩΣ ΠΙ ΕΤΕΦΙCΑΡΞ**

ΕΒΟΔ ΘΕΝ ΘΗ ΕΘΥ ΜΑΡΙΑ « Deus patrum nostrorum (deorum!) et Dominus dominorum, qui carnem assumpsit e sancta Maria »; des.: **ΧΕ**
ΗCΗΟΥ ΝΑΝ† ΓΑΡ ΝΙΒΕΝ ΕΨΩΠ ΕΡΕΤΕΝΨΕΝΕΡΠΡΟCΕΥΧΗΣΘΕ ΤΩΒΞ
ΗΠΑΡΗ† ΟΥΟΖ ΗΧΟΣ ΧΕ ΝΕΠΙΩΤ « quocumque enim tempore, cum oratis, orate hoc modo et dicite 'Pater noster' (Luc. 11, 2) ». F. 192, in fine: تم وكل قداس القديس باسليوس بسلام من الرب امين امين امين « Desinit et absoluta est liturgia s. Basilii. In pace Domini. Amen, amen, amen ».

ut dicant, mento benigna et corde compuncto: 'Domine, dimitte ei peccata eius et peccata parentum eius'; quisquis mendum inveniit illudque corrigit, componet Deus statum eius ac negotia eius, et qui dicit aliquid sic ei fiet; et Deo laus in perpetuum». In plagula chartacea laterculo interno posteriori agglutinata, fragmentum precum ut videtur magicarum; inc.: ΓΑΒΡΙΗΛ ΑΥΤΩ ΔΕΙΞΕ ΜΕ... ΔΕ ΔΕ ΗΤΕ ΦΤ «Gabriel: dederunt quattuor... Dei»: δεα: ΑΥΤΩ ΔΕΙΞΕ ΔΕΙΞΕ ΔΕΙΞΕ... ΗΤΕ ΦΤ ΕΤΩΘΕ: «dederunt viginti quattuor seniores... Dei excelsi»; notularum arabicarum in plagula averse operculi anterioris iam pauca manent vestigia; in media plagula: *emptus Cahira* | die 9^a mensis iunii 1923 | E(u)genius T(issierant). Vac. f. 2^r.

Operculum e corio fusco tinea et madore corrosum est.

100. Saec. XVIII in. an. 1761 (= an. Mart. 1478, cf. f. 277), chart., mm. 320×215, ff. 278, linn. 24.

Lectionarium pro singulis diebus ieiunii et dominica Paschatis, bohairice; cf. P. de Lagarde (= Lag.), *die koptischen handschriften der gottinger bibliothek*, in *Orientalia*, fasc. 1, Gottingae, 1879, pp. 39-43 (cod. orientalis 125, 15), pp. 12-16 (cod. orient. 125, 9); accedit, ff. 277^v, 278, sectio arabica, manu recentiore scripta. Exaravit librarius titulos bohairice et arabice pro diebus dominicis et feriis II, arabice tantum pro caeteris feriis, inscriptiones lectionum bohairice (pro psalmis nonnunquam bohairice et arabice) necnon rubricas bohairice et arabice; psalmos saepe excipit acclamatio ΔΝ; aliquoties in fine lectionum adiecit librarius ultima earum verba arabice. Evangelii communiter praemittuntur notae quibus signantur sectiones Ammonianae, caeteris autem N. T. excerptis notae sectionum opticarum. Codex, initio et in fine mutilus, incipit cum fragmentis exiguis chartae infixis novae qua etiam refecta sunt reliqua folia mutila, alia aliis gravius, levius tamen quo proprius accedunt ad f. 50 ubi, sicut et in reliquis nonnullis, pauca iam vocabula desiderantur, praeterquam in ff. 159, 231 et 238, amplius laceratis. Ff. 277 et 278 sunt chartae recentioris.

1 (ff. 1-7^v) Dominica carnisprivii; cf. cod. Vat. copt. 29, ff. 248^v-258^v; ad missam, levia vestigia II Cor. et II Petr., Act. 21, 15-26, Ps. et Matth. ut Vat. 29.

2 (ff. 8-47) Hebdomada I quadragesimae (cf. Lag., p. 40);

1 (ff. 8-15) feria II, mane, Ps. 6, 2, 3 (paucis litteris tantum servatis), Matth. 6, 34-7, 12; ad missam, Rom. 1, 24-2, 2, Iac. 1, 1-12, Act. 1, 1-8, Ps. et Marc. ut Lag.; 2 (ff. 15-18^v) feria III, mane, Ps. et Matth. ut Lag.; ad missam ut Lag., praeter I Petr. 4, 3-6, Act. 5, 34-36; 3 (ff. 19-22^v) feria IV, mane, Ps. et Luc. ut Lag.;

ad missam ut Lag., praeter II Petr. 1, 4 inc. ΕΡΕ[ΤΕΝΦΗΤ] – 8, Act. 10, 9-14, Ps. 24, 20, 16 des. **ἡμῶν**; ⁴ (ff. 22^v-25) feria V, mane, Ps. 23 (cod. 18), 1 inc. **πικαζ**, 2 des. [ΝΙΔΑΙΟΝ], add. [Ϟ]Α ΕΝΕΞ (cf. Ps. 47, 9), Luc. ut Lag.; ad missam ut Lag., praeter I Ioh. 1, 8-10, Act. 8, 3-6; ⁵ (ff. 25^v-29^v) feria VI, mane, Ps. et Luc. ut Lag.; ad missam ut Lag., praeter Rom. 12, 6-16 des. [ΕΝΕΤΕΝΕΡΗΘ]Υ, III Ioh., 1-8; ⁶ (ff. 29^v-37) sabbato, mane, Ps. 5, 2-5 des. **ἐροι**, Matth. ut Lag.; ad missam, Rom. 12, 1-16 des. **ΕΤΘΕΒΗΟΥΤ**, Iac. 1, 1-12, Act. 21, 27-39, Ps. 99, 2 inc. **ΑΡΙΒΩΚ**, 3, Matth. ut Lag.; ⁷ (ff. 37^v-47) dominica; cf. cod. Vat. copt. 30, ff. 2-14^v; vesp., Ps. 6, 2, 3, Matth. ut Vat. 30; mane, Ps. ut Vat. 30, Luc. 12, 32-40; ad missam, ut Vat. 30.

3 (ff. 47-81) Hebdomada II (cf. Lag., pp. 40, 41); ¹ (ff. 47-51^v) feria II, mane, Ps. 39, 12 inc. **πῶς**, Marc. 9, 13-28; ad missam, Rom. 1, 18-22 des. **ΕΥΧΩ ἡμῶς**, Iud., 1-5, Act., Ps. et Luc. ut Lag.; ² (ff. 51^v-56) feria III, mane, Ps. et Luc. ut Lag.; ad missam ut Lag., praeter Iac. 1, 1-8, Act. 4, 13-18; ³ (ff. 56^v-60) feria IV, mane, Ps. 87, 3 inc. **pek**, 4, 3 des. **ΤΑΨΡΟΕΥΧΗ**, Matth. ut Lag.; ad missam ut Lag., praeter II Ioh., 8-13, Act. 5, 3-5 des. **ΝΙΒΕΝ**; ⁴ (ff. 60-65) feria V, mane, Ps. 114 (cod. 110), 7, 8 des. **ΟΥΕΡΙΩΟΡΙ**, Matth. ut Lag.; ad missam ut Lag., praeter Iac. 3, 7-12; ⁵ (ff. 65-69^v) feria VI, mane, Ps. 27, 9, 2 des. **ΟΥΒΗΚ**, Matth. ut Lag.; ad missam, Hebr. 12, 28-13, 5 inc. et des. **ΠΕΤΕΝΤΡΟΠΟΣ**, I Petr. 4, 7-11, Act. 15, 22, 23, Ps. et Luc. ut Lag.; ⁶ (ff. 69^v-73^v) sabbato, mane, Ps. 24, 7 inc. **ΚΑΤΑ**, 8 des. **πε πῶς**, 11, Marc. ut Lag.; ad missam, Rom. 14, 1-8, Iac. 1, 22-27, Act., Ps. et Matth. ut Lag.; ⁷ (ff. 74-81) dominica; cf. cod. Vat. copt. 30, ff. 15-27; vesp., Ps. ut Lag., Marc. 1, 12-18; mane, ut Vat. 30; ad missam, Rom. 14, 19-15, 7, Iac. ut Vat. 30, Act. 23, 6-11, Ps. et Matth. ut Vat. 30.

4 (ff. 81^v-116^v) Hebdomada III (cf. Lag., pp. 41, 42); ¹ (ff. 81^v-85) feria II, mane, Ps. 87, 2, 3, Matth. 15, 1-20; ad missam ut Lag., praeter I Petr. 1, 4 inc. **ενέρεξ** – 8 des. **Δε ἐροι**, Ps. 31, 5 des. **ἡπῶς**; ² (ff. 85^v-90) feria III, mane, Ps. 31, 10, 11, Marc. 9, 13-28; ad missam, Rom. 4, 1-11 des. **ϥ**† (lege **φναζ**†), I Ioh. 2, 1-6, Act. ut Lag., Ps. 31, 2, 1, Ioh. 8, 31-41; ³ (ff. 90-94) feria IV, mane, Ps. et Luc. ut Lag.; ad missam, II Thess. 2, 9-13, II Petr. 2, 9-14 des. **ἦτε φνοβ**, Act., Ps. et Luc. ut Lag.; ⁴ (ff. 94-97) feria V, mane, Ps. et Luc. ut Lag.; ad missam, Rom. ut Lag., Iac. 4, 1-3, Act. 28,

1-4, Ps. ut Lag., Ioh. 12, 44-50; ⁵ (ff. 97^v-101) feria VI, mane, Ps. ut Lag., Luc. 20, 27-38; ad missam, Hebr. 11, 1-4 des. **עִיטוֹתֶיךָ**, Iud., 17-21, Act., Ps. et Luc. ut Lag.; ⁶ (ff. 101-105^v) sabbato, mane, Ps. et Marc. ut Lag.; ad missam, II Cor. 7, 2-7, Iac. 2, 14-20, Act. 23, 12-15, Ps. et Matth. ut Lag.; ⁷ (ff. 106-116^v) dominica, ut in cod. Vat. copt. 30, ff. 27^v-42; des. f. 116^v: **تم وكل فصول الاحد الثالث من الصوم المقدس**

بسلام من الرب امين « Desinunt et absolutae sunt sectiones dominicae tertiae in ieiunio sancto. In pace Domini. Amen ».

5 (ff. 117-151) Hebdomada IV (cf. Lag., pp. 42, 43, 12, 13); ¹ (ff. 117-121) feria II, mane, Ps. et Luc. ut Lag.; ad missam ut Lag., praeter Iac. 5, 16-20, Act. 11, 2-8; ² (ff. 121-123^v) feria III, mane, Ps. et Matth. ut Lag.; ad missam, Eph. 4, 1-4, II Petr. 2, 2-4, Act., Ps. et Luc. ut Lag.; ³ (ff. 123^v-126^v) feria IV, mane, Ps. et Luc. ut Lag.; ad missam ut Lag., praeter Iac. 3, 13-16; ⁴ (ff. 126^v-129^v) feria V, mane, Ps. et Marc. ut Lag.; ad missam ut Lag., praeter Iac. 4, 11-13 des. **ἐπεκλύφθη**; ⁵ (ff. 129^v-133) feria VI, mane, Ps. et Luc. ut Lag.; ad missam ut Lag., praeter Matth. 15, 21-28; ⁶ (ff. 133-138) sabbato, mane, Ps. et Luc. ut Lag.; ad missam ut Lag., praeter Iac. 3, 13-18, Act. 24, 24-26; f. 138 des.: **تم وكل فصول يوم السبت الرابع من الصوم المقدس بسلام من الرب** « Desinunt et absolutae sunt sectiones sabbati quarti in ieiunio sancto. In pace Domini »; ⁷ (ff. 139-151) dominica, ut in cod. Vat. copt. 30, ff. 42^v-58^v, praeter, mane, Matth. 20, 1-16 des. **ἐπεφθάρ**.

6 (ff. 151^v-184^v) Hebdomada V (cf. Lag., pp. 13, 14; cod. Vat. copt. 97, ff. 1-30); ¹ (ff. 151^v-154^v) feria II, mane, Ps. et Luc. ut Lag.; ad missam ut Lag.; ² (ff. 154^v-158) feria III, mane, Ps. et Marc. ut Lag.; ad missam ut Lag., praeter Act. 24, 10-13; ³ (ff. 158-161) feria IV, mane, Ps. et Marc. ut Lag.; ad missam, Rom. 4, 14-17 des. **ἡσενος**, I Petr., Act., Ps. et Luc. ut Lag.; ⁴ (ff. 161-164^v) feria V, mane, Ps. ut Lag., Luc. ut Vat. 97; ad missam ut Lag., praeter I Petr. 1, 2 inc. **ἡγμον** - 5; ⁵ (ff. 164^v-167^v) feria VI, mane, Ps. et Marc. ut Lag.; ad missam ut Lag., praeter Hebr. 12, 5 inc. **παύρη** - 9 des. **ἡγορο αν**, Act. 15, 36-38 des. **ἡπερι κευμων**; ⁶ (ff. 167^v-174) sabbato, mane, Ps. et Luc. ut Lag.; ad missam ut Lag., praeter Gal. 5, 16-21, Act. 26, 1 inc. **τοτε** - 7 des. **ἡνορθαν**; ⁷ (ff. 174^v-184^v) dominica, ut in cod. Vat. copt. 30, ff. 59-72^v, praeter, ad missam, II Petr. 3, 1-13, Act. 26, 19-27, 4.

7 (ff. 185-221^v) **Hebdomada VI** (cf. Lag., pp. 14, 15; cod. Vat. copt. 97, ff. 30^v-45^v); ¹ (ff. 185-188) feria II, mane, Ps. et Marc. ut Lag.; ad missam ut Lag.; ² (ff. 188-191) feria III, mane, Ps. 34, 13 inc. **ⲁⲕⲧ** (sic) **ⲛⲟⲩⲣⲱⲕ**, Luc. ut Lag.; ad missam ut Lag.; ³ (ff. 191-195^v) feria IV, mane, Ps. ut Lag., Marc. 7, 1-23; ad missam ut Lag.; ⁴ (ff. 195^v-199^v) feria V, mane, Ps. et Luc. ut Lag., ad missam ut Lag., praeter Act. 27, 16-20 des. **ⲛⲓϥⲓⲟⲩ**, Ioh. 6, 47-57; ⁵ (ff. 199^v-203) feria VI, mane, Ps. et Ioh. ut Lag.; ad missam ut Lag., praeter Act. 8, 9 inc. **ⲟⲩⲣⲱⲙⲓ ⲁⲉ** - 12, Ioh. 3, 1-13 des. **ⲁⲩⲫⲱⲙⲓ ⲡⲉ**; ⁶ (ff. 203^v-206^v) sabbato, mane, Ps. et Matth. ut Lag.; ad missam ut Lag., praeter I Petr. 1, 13-15, Act. 27, 9, 10, Marc. 10, 46-52; ⁷ (ff. 207-221^v) dominica, ut in cod. Vat. copt. 30, ff. 73-92, praeter, ad missam, Ps. 142, 7 des. **ⲥⲁⲃⲟⲗ ⲙⲙⲟⲓ**, 1 inc. **ⲡⲟⲥ ⲥⲱⲧⲉⲙ**, des. **ⲧⲉⲕⲙⲉⲑⲙⲛⲓ**; f. 221^v des.: **وكل فصول الأحد السادس من الصوم** « Desinunt et absolutae sunt sectiones dominicae sextae in ieiunio sancto. In pace ».

8 (ff. 222-269) **Hebdomada VII** (cf. Lag., pp. 15, 16; cod. Vat. copt. 97, ff. 46-48^v); ¹ (ff. 222-226^v) feria II, mane, Ps. et Luc. ut Lag.; ad missam ut Lag.; ² (ff. 227-230^v) feria III, mane, Ps. et Luc. ut Lag.; ad missam ut Lag., praeter II Petr. 3, 8-11 des. **ⲉⲃⲟⲗ ⲙⲡⲁⲩⲣⲏⲧ**; ³ (ff. 230^v-234) feria IV, mane, Ps. et Luc. ut Lag.; ad missam ut Lag., praeter Act. 19, 23-25 des. **ⲧⲁⲩⲭⲓⲛⲉⲣⲁⲱⲛ**; ⁴ (ff. 234-237^v) feria V, mane, Ps. 62, 2, 3 des. **ⲉⲃⲱⲧⲉⲩ**, Matth. ut Lag.; ad missam ut Lag., praeter II Cor. 4, 5-7; ⁵ (ff. 237^v-242) feria VI, mane, Ps. et Luc. ut Lag.; ad missam ut Lag., praeter Act. 15, 4-6; ⁶ (ff. 242-249^v) sabbato, mane, Ps. et Luc. ut Lag.; ad missam ut Lag., praeter Act. 27, 38-44; ⁷ (ff. 250-269) dominica (cf. codd. Vat. copt. 30, ff. 92^v-112^v, Vat. copt. 33, ff. 82-105^v; vide etiam L. Villecourt, *Les observances liturgiques et la discipline du jeûne dans l'Église copte*, in ephemeride *Le Muséon*, t. XXXVIII, 1925, pp. 269-273), vesp., ut Vat. 30; ad processiuem, praemisso titulo **ⲁⲧⲁⲭⲓⲟⲩ ⲃⲁⲕⲣ** « Evangelia gyri, mane », Ps. 71, 18, 19 des. **ⲛⲧⲉ ⲡⲓⲉⲛⲉⲣ**, Matth. 20, 30-34, Ps. 112, 1-3 add. **ⲡⲛⲓ ⲙⲡⲓⲧⲓⲗ**, Marc. 10, 46-52, Ps. 134, 19 inc. **ⲡⲛⲓ ⲛⲁⲁⲣⲱⲛ** - 21, Luc. 18, 35-43 des. **ⲁⲩⲫⲧ**; mane, Ps. 117 et Luc. ut Vat. 30; ad missam ut Vat. 30; post missam, praemissa rubrica « Missa absoluta, dicitur haec sectio pro exsequiis », I Cor. 15, 1-6, Ps. ut Vat. 33, Ioh. 5, 18 inc. **ⲁⲩⲉⲣⲱⲧ** - 30 (omissis verss. 21 inc. **ⲧⲟⲩⲛⲟⲥ** - 29 des. **ⲛⲛⲓⲡⲉⲑⲛⲁⲛⲉⲩ**).

9 (ff. 270-277) *Dominica Resurrectionis* (cf. codd. Vat. copt. 30, ff. 113-123^v, Vat. copt. 34, ff. 292^v-299^v), mane ut Vat. 30; ad missam ut Vat. 30, praeter Act. 2, 22-33 des. mut. *NCA OVINAM*, Ps. (amissum in lacuna) et Ioh. 20, 16 inc. mut. [...*NE*]*XAQ* (sic) *NAQ* - 18.

F. 277^v, sectio arabica, absque titulo; inc.: سلام سيدنا يسوع المسيح « Pax Domini nostri Iesu Christi descendens super discipulos eius puros eiusque apostolos sanctos »; des.: « per preces dominae Dominae et patris nostri Antonii et abba Bûlâ et martyrum et sanctorum. Amen ». Eadem sectio recurrit f. 278, paucis mutatis.

Quaedam emendationes in textu partim prima manu; paucos titulos a librario praetermissos supplavit lector. De fragmentis, e codice instaurando lapsis, vide infra.

Codex, cuius folia fere omnia tota translucida recens reflecta sunt, deperdit quinobus $\bar{\alpha} - \bar{\nu}$ necnon f. 1 fasciuli $\bar{\alpha}$, complectitur ff. 9 ultima quinobis $\bar{\alpha}$ (ff. 1-9, [$\bar{\alpha}\bar{\alpha}$] - $\bar{\alpha}\bar{\alpha}$), quinobes $\bar{\epsilon} - \bar{\delta}$ (ff. 10-269, $\bar{\alpha}\bar{\alpha} - \bar{\nu}$) et septem ff. priora quinobis $\bar{\delta}\bar{\alpha}$ (ff. 270-276, $\bar{\nu}\bar{\alpha} - \bar{\nu}\bar{\nu}$). Quinobum notae occupant angulum summum internum in paginis fasciculorum extremis; notae autem foliorum appositae sunt summo angulo externo in plagulis aversis necnon initio fasciculorum in plagulis rectis; paginas illas extremas, praeter ff. 50, 70, 250, 269^v et 270, signant variae formae ornamenta, pigmentis tacta passim rubri, viridis et flavi coloris, inter inscriptiones $\bar{\iota}\bar{\delta}$ (vol. $\bar{\nu}\bar{\delta}$) $\bar{\nu}\bar{\nu}\bar{\delta}$ in plagulis aversis et $\bar{\nu}\bar{\delta}$ $\bar{\delta}\bar{\delta}$ in plagulis rectis (om. f. 250, ubi etiam desunt notae quinobis et folii); ornamenta eiusdem sunt indolis in ultima plagula fasciuli desinentis ac in prima plagula fasciuli sequentis. Initium lectionum pro diebus dominicis et feriis II (f. 47 excepto) decorat porta, lineis inter se inuicem exarata et pigmentis laudatis obducta, cum invocationibus $\text{cyn} \text{eoc} \text{rcxvpc}$ بسم الله القوي « In nomine Dei fortis » vel $\text{cyn} \text{eoc}$ بسم الله « In nomine Dei »; iisdem coloribus distinguuntur litterae marginales grandiores, nonnunquam circino effectae et, pro littora α , formam avium imitantes, necnon stollulae in f. 37. Minio scripta sunt lectionum tituli bobairici, paucae litterae marginales et interpunctionis signa: minio tactae sunt caeterae litterae marginales, litterae ϕ , θ et ρ , ac lineolae quae superant notas nummicas et voces coarctatas. Effationem ooptiam numerorum simplicium vel compositorum in textu occurrentium litteris arabicis scripsit librarius, in usum lectoris, in margiibus, raro in spatio textui servato; on numeros in statu disiectionis: $\bar{\alpha}$ وای, $\bar{\delta}$ اساو, $\bar{\nu}$ شست, $\bar{\delta}$ افتر, $\bar{\delta}$ ديو, $\bar{\nu}$ سو, $\bar{\nu}$ شف, $\bar{\nu}$ ثمان, $\bar{\nu}$ بخا, $\bar{\nu}$ بضای, $\bar{\nu}$ ثا, $\bar{\nu}$ ملى. Multis in mss. rectis summis apparent tituli dierum arabici atramento scripti. Sectiones concludunt lineolae cum punctis. Ad scripturam quod attinet, affinis est oodex codicibus Vaticanis copticis 29 et 30.

Librarii subscriptions: f. 37, الجبعة الاولی من | اليوم السبت من | انته | في يوم الرب | تم وکمل ما يجب قرأته | من الصوم المقدس بسلام | عوض يا رب من | له نب وشركته في | ملكوة السموات والشكر

101 (olim 100). An. 1655 (= an. Mart. 1371, cf. f. 242^v) et saec. XVII-XVIII, chart., mm. circiter 200 × 150, ff. I, 243, linn. 13-16.

Fragmenta psalmodiae et brevis diaconalis, bohairice cum titulis, rubricis et quibusdam interpretationibus arabicis. Codicis folia, olim permixta, ad normam codicis coptici praesertim Vaticani 36 digesta sunt. Ff. 1-213, licet diversae interdum sint scripturae, in unum collegimus codicem; cum enim varii huiusmodi calami, quattuor nempe librariorum aut quinque, non raro prodantur in uno eodemque folio vel in paginis se invicem excipientibus, haud temere coniecitur haec folia ex uno codice manare; dubium tamen remanet pro ff. 6-8, 152-155, siquidem initio f. 6 recurrit pars textus f. 5^v; cum vero scriptura f. 6^v plane eiusdem librarii sit ac scriptura f. 71^v, linn. 5-13, opportunum duximus ea cacteris coniungere. Ad calcem ea remissimus fragmenta (ff. 214-242) quorum scripturae specimina in foliis 1-213 desiderantur vel quorum textus ad eadem relatus abundat.

1 (ff. 1-208^v) Fragmenta psalmodiae.

1 (ff. 1-10^v) Preces praeviae, oratio pro media nocte et cantus; ff. 1-3^v, oratio dominica, (inc. ΕΒΟΛ ΗΝΙΕΤΕΘΝ, Vat. 36, f. 3^v, lin. 2 a. fin.) et gratiarum actio ΜΑΡΕΝΨΕΡΜΟΤ (des. ΕΒΟΛ ΖΙΤΟΤΩ, Vat. 36, f. 6, lin. 5); f. 4^v, ΤΕΝΨΕΡΜΟΤ (Vat. 36, f. 6^v, lin. 7 a. fin. - f. 7^v, lin. 2); f. 5^v, hymni diei et noctis (inc. hora 3^a, Vat. 36, ff. 11, lin. 9-f. 11^v) et oratio ΤΩΟΥΝΟΥ ΕΨΩΥ (inc. ΖΗΠΠΕ, Vat. 36, f. 15^v, lin. 2 a. fin.; des. ΗΚΑΡΙ ΔΩ, Vat. 36, f. 16, lin. 10), add. Ps. 116, des. ΨΑΕΝ[Ε] ΑΜΗΝ ΔΩ; ff. 6-8^v, oratio ΤΩΟΥΝΟΥ ΕΨΩΥ (inc. ΖΗΠΠΕ, Vat. 36, f. 15^v, lin. 2 a. fin. - f. 17^v); des. f. 8^v: كَتَبَ فِي مَحَلِّهَا مِنْ أَمْرِ اللَّهِ تَعَالَى «Scriptum est in loco suo, auxilio Dei, exaltetur!»; ff. 9-10^v, cantus, Ps. 33, 8 inc. [...]ΚΩΤ, 9; Ps. 137, 1 inc. ΑΠΕΜΕΘ, 2 des. ΕΘΟΥΔΒ; Ps. 102, 20 des. ΤΗΡΟΥ, 21 des. ΤΗΡΟΥ, add. σΜΟΥ ΕΡΟΦ ΔΕΝ ΝΙΕΤΘΟCΙ ΔΩ; Ps. 33, 20 des. ΠΘC, 21 (iterat ΝΑΕΡΕΖ... ΝΘΗΤΟΥ); Ps. 96, 11, 12; Ps. 91, 13, 14; Ps. 36, 30, 31; Ps. 144, 19 inc. ΝΙΘΟΥΔΒ, 11 des. ΑΜΟQ, 19; Ps. 31, 11 des. ΟΥΘΝ ΝΙΒΕΝ.

2 (ff. 11-21^v) Ad canticum primum; ff. 11-14, psallia Α ΠΘC ΕΡΟΥΡΟ (inc. ΔΙΚΕΟC, Vat. 36, f. 27, lin. 3 a. fin. - f. 29); ff. 14^v-18^v, canticum Moysi (Vat. 36, ff. 30-34); ff. 19-20, psallia ΔΕΝ ΟΥΨΩΤ (Vat. 36, f. 34^v; cod. addit ΖΙΤΕΝ ΝΙΕΥΧΗ, Vat. 36, f. 35^v, linn. 7-18); f. 20^v, ἑαrlḥ ΑΛΩΗΝΙ (cf. Vat. 37, f. 3^v, linn. 3-10); ff. 20^v-21^v, ἑαrlḥ ΠΕΞΕ, boh. et arab. (Vat. 36, f. 36).

3 (ff. 22-27^v) E theotokia feriae II; ff. 22-25, theotokia (inc. **TEPMETWENZHNT**, Vat. 36, f. 44^v, lin. 12 - f. 46^v); ff. 25-26^v, lōbš **ΠΑΛΑΣ ΓΑΡ** (Vat. 36, ff. 46^v-47^v; cod. addit **ⲭⲉ ⲟⲩⲁⲓ**, Vat. 36, f. 48, linn. 14-19); f. 27^{r-v}, ⲥⲁⲣⲓ **ⲁⲗⲁⲙ**, boh. et arab. (des. نور اشرق; Vat. 36, ff. 48^v, 49, lin. 10).

4 (ff. 28-33^v) E theotokia feriae III; ff. 28-33^v, theotokia (inc. **ⲁⲥⲙⲁⲥⲟⲩ**, Vat. 36, f. 54^v, lin. 3 - f. 59); f. 33^v, lōbš **ⲉⲣⲉⲩ ⲉⲛ-ⲗⲁⲥ** (des. **ⲉⲧ[ⲥⲁⲛⲩⲩⲱⲓ]**, Vat. 36, f. 59^{r-v}, lin. 5).

5 (ff. 34-36) E theotokia feriae IV; f. 34, psallia (?), inc.: **ⲉⲧⲡⲣⲟⲥⲉⲩⲭⲏ** «ad orationem»; des.: **ⲁⲛⲉⲣⲉⲗⲁⲓⲥ ⲉⲣⲟⲕ** «speravimus in te»; f. 34^{r-v}, psallia **ⲙⲁⲣⲟⲩⲟⲩⲛⲟⲩ** (des. **ⲕⲁⲧⲁ**, Vat. 36, f. 70^{r-v}, lin. 6 a. fin.); f. 35, lōbš **ⲓⲉⲗⲉⲕⲓⲛⲗ** (inc. **ⲧⲉⲣⲡⲁⲣⲟⲩⲥⲓⲁ**, Vat. 36, f. 82^v, linn. 8-10); ff. 35-36, ⲥⲁⲣⲓ **ⲛⲓⲧⲁⲩⲙⲁ**, boh. et arab. (Vat. 36, ff. 82^v, 83).

6 (ff. 36^v-48) E theotokia feriae V; f. 36^v, psallia **ⲁⲓⲛⲁⲉⲣ-ⲗⲏⲧⲥ** (des. **ⲙⲟⲗ ⲛ[ⲗⲏⲧⲟⲩ]**, Vat. 37, f. 57, linn. 2-14); ff. 37-45, theotokia (inc. **ⲧⲁⲩⲭⲟⲩ**, Vat. 36, f. 90^v, lin. 10 - f. 98); ff. 45-46^v, lōbš **ⲫⲧ ⲡⲓⲁⲧⲱⲛⲁⲩ** (Vat. 36, ff. 98-99^v; discrepat conclusio); ff. 46^v-48, ⲥⲁⲣⲓ **ⲙⲱⲩⲛⲥ**, boh. et arab. (Vat. 36, ff. 99^v-100^v).

7 (ff. 48^v-63^v) Ad canticum tertium; f. 48^v, psallia **ⲧⲱⲉⲛ-ⲗⲙⲟⲧ** (des. **ⲗⲉⲛ ⲟⲩ**, Vat. 37, f. 72^v, linn. 2-10); ff. 49-52, canticum trium puerorum (Vat. 36, ff. 104-106^v); ff. 52-54^v, psallia **ⲁⲣⲓⲱⲁ-ⲗⲓⲛ** (Vat. 36, ff. 108-110, lin. ult.); ff. 55-61^v, oratio **ⲁⲣⲓⲡⲣⲉⲥⲃⲉⲩⲛ** (inc. **ⲁⲣⲓⲡⲣⲉⲥⲃⲉⲩⲛ**... **ⲙⲓⲭⲁⲛⲗ**, Vat. 36, f. 112, lin. 5 a. fin. - f. 119; codex in texenda sanctorum serie potius accedit ad textum Claudii Labib [vide supra pp. 148, 149]; in fine, pro **ⲁⲃⲃⲁ ⲛⲓⲙ** habet **ⲁⲃⲃⲁ ⲓⲱⲁ** **ⲟⲩⲁⲣⲭⲏⲣⲉⲩⲣⲥ**); des. f. 61^v: **ⲛⲟⲩ ⲁⲓⲛ ⲁⲙⲓⲛ ⲱⲗⲏⲕⲁ ⲗⲁⲓⲙⲁ**.

ⲁⲃⲁ ⲁⲙⲓⲛ «Desinunt et absoluta sunt ṭabāḥāt auxilio Dei, exaltetur! Amen. Et laus Deo in perpetuum, in saeculum. Amen»; ff. 62-63, doxologia dicenda post ṭabāḥāt **ⲧⲉ ⲕⲁⲣ ⲁⲓⲱⲁⲛⲥⲁⲭⲓ** (Vat. 36, f. 272^v, lin. 10 - f. 273, lin. ult.; cf. Vat. 89, f. 48^v); f. 63^{r-v}, doxologia **ⲡⲓⲁⲩⲩⲉⲗⲟⲥ** (des. **ⲡⲓⲁⲩⲩⲉⲗⲟⲥ**, Vat. 36, f. 274^{r-v}, lin. 9).

8 (ff. 64-75) E theotokia feriae VI; ff. 64-68^v, psallia **ⲁⲓⲉⲣⲉ-ⲧⲓⲛ** (Vat. 37, ff. 60^v-64); ff. 68^v-71^v, theotokia (Vat. 36, ff. 125-126, lin. 12; f. 127, lin. 4 - f. 128); ff. 71^v-73^v, lōbš **ⲁⲓⲛⲁⲙⲟⲩⲧ** (Vat. 36, ff. 128-130; cod. add. **ⲧⲉⲛⲧⲗⲟ**, Vat. 36, f. 131, lin. 5 a. fin.); ff. 73^v-75, ⲥⲁⲣⲓ **ⲧⲥⲙⲁⲣⲱⲩⲧ**, boh. et arab. (Vat. 36, ff. 131-132).

9 (ff. 75-81^v) E theotokia sabbati; ff. 75-78^v, psallia **ΑΛΩΝΗ ΤΗΡΟΥ** (des. **ΑΠΑΥΚΥ[NON]**, Vat. 36, ff. 135-136^v, lin. 3 a. fin.); ff. 79-81^v, theotokia (inc. **ΧΦΟΙ**, Vat. 38, f. 184, lin. 5 a. fin.; des. f. 79^v, **ΔΟΞΑΖΩΜΑΝΟΣ**, Vat. 38, f. 185^v, lin. 2 a. fin.; inc. f. 80, **†ΕΩΩ**, Vat. 38, f. 187, lin. ult.; des. f. 81^v, **ΘΕΝ**, Vat. 38, f. 190^v, lin. 5; sectiones **ΤΕΠΕΡΜΑΚΑΡΙΣΙΝ**, **ἡΘΟ ΓΑΡ ΠΕ ΠΙΓΕΝΟΣ** et **ΑΡΕΨΩΠΙ ΠΟΤΜΑΡΕ†** laudantur solo initio).

10 (ff. 82-85^v) Psallia (ad ω **ΠΕΝΘ**) **ΔΝΟΚ ΘΑ ΠΙΧΩΒ** (inc. **ΕΡΕΠΛΗΥΩΑ**, Vat. 36, f. 175, lin. 3 - f. 177).

11 (f. 86) **†ΑΡΗ** (ad canticum quartum) **ΘΙ ΘΕΝ ΝΕΤΕΝΧΙΧ**, arabice (inc. **اشدرا**, Vat. 36, f. 186^v, linn. 2-8).

12 (ff. 86^v-128) E theotokia dominicae; f. 86^v-89^v, psallia **ΑΙΝΑΡ† ΕΘΒΕ ΦΑΙ** (Vat. 39, ff. 41^v-44^v); ff. 90-93, psallia **ΑΛΩΝΗ ΠΙΖΑΟΣ** (Vat. 37, ff. 68-70^v); ff. 93^v, 94, psallia **ΔΙΚΩ† ΝΩΩΚ** (des. f. 93^v, **ΝΕΚΤΕΝΖ ΠΑΘΩ**, Vat. 36, f. 189, linn. 3-14; inc. f. 94, **ΧΑ ΝΑΗΝΟΥΒΙ**, Vat. 36, f. 191, linn. 2-18); ff. 94^v-121^v, sectiones I-VII primae partis theotokiae, cum interpretationibus et evangelis (Vat. 89, ff. 81-89; codex praebet evangelium III a Vat. 89 praetermissum atque, post sectionem V, **ΝΘΟΥ ΠΕ †ΑΥΧΝΙΑ**, addit, ff. 111-112, interpretationem **ΝΙΤΑΓΜΑ ΝΑΠΑΣ** [Vat. 36, ff. 212-213]; **†ΑΡΗ ΣΕΜΟΥ†** [Vat. 89, f. 88^v] occurrit in codice post **ΧΕΡΕ ΝΕ... †ΘΡΟΜΠΙ**, ante **ΣΕΜΟΥ†... †ΜΑΡΕ†**, seu inter primam et alteram partem sectionis VII, eique annectitur, ff. 118-119^v, **†ΑΡΗ ΠΑΖΑC ΓΑΡ**, boh. et arab. [Cl. Labib, **ΠΧΩΜ ἡΤΕ †ΨΑΖΜΩΔΙΑ ΕΘΥ**, Cahira, 1911, pp. **ṢḪḌ, ṢḪĒ**]; partem **ΣΕΜΟΥ†** excipit, ff. 120-121^v, **†ΑΡΗ ΩΟΥΝΙΑ† ΝΘΟΥ**, boh. et arab. [Labib, ibid., pp. **ΩΟΥ† - ΩΩĒ**; discrepat Vat. 36, f. 239^v]; ff. 121^v-122^v, interpretatio **CΟΛCΕΛ**, ante sectionem VIII legenda (des. **ΕΤΑCΦΙ[ΡΙ]**, Vat. 89, f. 89^v, lin. 11); f. 123^v, sectio VIII theotokiae (inc. **ΠΙΜΕΝΡΙ†**, Vat. 36, f. 228, lin. 6 a. fin.; des. **ΕΘΜΕΡ ἡΡΜΟΥ† IC**, Vat. 36, f. 229, linn. 9, 10); f. 124, sectio laudis in Virginem **CΩΤΕΜ ΟΥΝ** (inc. **ΩΟΠ**, Vat. 36, f. 234, linn. 13-18); f. 124^v, sectio IX theotokiae (Vat. 36, ff. 234^v, 235); f. 125^v, sectio VI (partis II) theotokiae (inc. **ΔΥΜΟΚΜΕC**, Vat. 36, f. 241^v, lin. 11; des. **†ΟΥΡΟ**, Vat. 36, f. 242^v, lin. 5); ff. 126-128, **†ΑΡΗ ΑCΜΟΥ† ἡΧΕ ΠΩC**, boh. et arab. (inc. **ḌṢĒĒ· ΕΒΗΛ ἡΝΙCΥΠΟΔΙΑΚΟΝΟC**, Labib, op. laud., pp. **ṢḪḏ† - ṢḪḏ**; cf. etiam Vat. 36, ff. 243^v-244^v); f. 128 des.: **تم وكل** «Desinit et absolutum est».

13 (ff. 128^v-130) Psalliae **ⲡⲓⲙ ⲉⲁⲣ ⲉⲛ ⲛⲓⲛⲟⲩⲧⲧ, ⲁ ⲡⲭⲥ ⲡⲉⲛⲟⲩⲧⲧ** et **ⲕⲁⲗⲟⲥ**, lineola tantum distinctae (Vat. 36, ff. 294^v-295^v).

14 (ff. 130-136) Ad **ⲛⲉⲕⲛⲁⲓ ⲱ ⲡⲁⲛⲟⲩⲧⲧ**; ff. 130-134^v, psallia **ⲁⲓⲣⲓⲙⲓ** (des. **ⲏⲧⲉ ⲡⲉⲓⲩⲱⲧⲧ**), Vat. 36, ff. 244^v-247, lin. 11); ff. 135-136, interpretatio arabica **ⲧⲁⲣⲏ ⲛⲉⲕⲛⲁⲓ ⲱ ⲡⲁⲛⲟⲩⲧⲧ** (Vat. 36, ff. 250-251).

15 (ff. 136^v-137^v) Praemissa rubrica de dicendis hymno angelico, salutationibus **ⲭⲉⲣⲉ** et symbolo fidei, oratio **ⲁⲓⲁ ⲁⲓⲁ ⲁⲓⲁ** (Vat. 36, f. 254^r); f. 137^v des.: **ⲕⲁⲗ ⲡⲓⲟⲛ ⲁⲓⲁ ⲉⲧⲁⲗⲓ ⲱⲧⲁⲗⲓ ⲡⲁⲥ ⲁⲓⲁ ⲉⲧⲁⲗⲓ ⲱⲧⲁⲗⲓ ⲡⲁⲥ** « Desinit auxilio Domini, ei laus et exaltetur! In pace Domini. Amen ».

16 (f. 138^r) Symbolum fidei (inc. [...**ⲁⲛⲟⲥ**] **ⲧⲟⲩⲗⲟⲥ**, Vat. 36, f. 251^v, lin. 5 a. fin.; des. **ⲉⲛ ⲧⲧⲏ**, Vat. 36, f. 252^v, lin. ult.).

17 (ff. 139-144^v) Doxologiae: f. 139^r, **ⲧⲉⲛⲟⲩⲱⲭⲧ ⲙⲑⲓⲱⲧ**, praemissa rubrica de legendis, more consueto, **ⲉⲛ ⲑⲣⲁⲛ, ⲁⲙⲱⲛⲓ**, Ps. 50, hymno matutino ac psalmis matutinis (des. **ⲛⲓⲗⲱⲗⲟⲛ**, Vat. 36, f. 255^r, lin. 6 a. fin.); f. 140^r, **ⲡⲓⲟⲩⲱⲛⲓ** (inc. **ⲟⲩⲁⲧⲁⲡⲏ**, Vat. 36, f. 258, lin. 3 a. fin.-f. 258^v); ff. 140^v, 141, **ⲏⲉⲟ ⲉⲙⲁⲩ** (Vat. 36, f. 259); ff. 141-142, **ⲁ ⲡⲓⲥⲑⲟⲓⲛⲟⲩⲧⲓ** (Vat. 36, ff. 259^v, 260); ff. 142^v, 143, **ⲉⲛⲁⲛⲱⲩⲟⲩ ⲏⲧⲱⲩⲟⲩ** (Vat. 36, f. 260^v); f. 143, **ⲡⲉⲛⲟⲩⲧⲧ** (Vat. 36, f. 261); f. 143^v, **ⲉⲛⲧⲁⲛⲱⲩⲟⲩ** (Vat. 36, f. 261^v); ff. 143^v, 144, **ⲛⲏⲉⲑⲧ ⲛⲧⲁⲕ** (Vat. 36, f. 263); f. 144^r, **ⲭⲉⲣⲉ ⲏⲗⲓⲁⲥ** (des. **ⲉⲣⲉ ⲡⲟⲩⲉⲙⲟⲩ**, Vat. 36, ff. 263^v-264, lin. 7 a. fin.).

18 (ff. 145-147) Oratio **ⲁⲣⲓⲕⲁⲧⲁⲗⲓⲟⲛ** (inc. [...**ⲉ**] **ⲉⲱⲟⲩ ⲑⲁⲓ**, Vat. 36, f. 266^v, lin. 7 - f. 268).

19 (ff. 147-148^v) Trisagion (Vat. 36, ff. 268^v-269^v).

20 (ff. 148^v-149^v) Doxologia **ⲭⲉⲣⲉ ⲛⲉ ⲧⲉⲛⲧⲧⲟ** (Vat. 36, ff. 269^v-270^v).

21 (ff. 150-181^v) Psalliae, sectiones et cantus; f. 150^r, psallia **ⲁⲙⲱⲛⲓ ⲏⲧⲉⲣⲛⲏⲥⲧⲉⲩⲛ** (inc. **ⲟⲩⲏⲧⲟⲥ**, Vat. 37, f. 102^v, lin. 4; des. **ⲉⲱⲱⲛⲓ ⲛⲁⲓ**, Vat. 37, f. 103, lin. 8 a. fin.; codex leviter discrepat); f. 151^r, psallia **ⲁⲓⲱⲩ ⲏⲧⲁⲥⲙⲏ** (inc. **ⲉⲣⲟⲛⲧⲟⲥ**, Vat. 37, f. 104, lin. 4; des. **ⲡⲉⲓⲩⲱⲩⲧⲓ ⲉⲑ**, Vat. 37, f. 104^v, lin. 6 a. fin.); ff. 152-155^v, psallia **ⲧⲉⲛⲛⲁⲩ ⲉⲧⲁⲛⲁⲥⲧⲁⲥⲓ** (inc. [...**ⲉⲩ**] **ⲡⲟⲙⲟⲛⲓⲛ**, Vat. 36, f. 291, lin. 2 - f. 294; uti Vat. 36, codex varias sectiones distinguit [vide supra, p. 162]); ff. 156-158^v, psallia **ⲁⲗⲏⲑⲟⲥ ⲧⲉⲛⲛⲁⲩⲧⲧ** (Vat. 37, ff. 105^v-108); ff. 159-161, psallia **ⲁⲣⲓⲑⲁⲗⲓⲛ ⲏⲧⲱⲩⲟⲩ** (Vat. 37, ff. 108-110; codex praebet versiculum **ⲉⲧⲉⲏⲑⲟⲛ**, a Vat. 37 praetermissum); ff. 161-164^v, psallia **ⲁ ⲡⲉⲛⲟⲥ ⲏⲧⲥ ⲡⲭⲥ**

(des. $\epsilon\tau\epsilon\rho\omega\gamma\omega\ \psi\alpha$, Vat. 37, ff. 118^v-121^v, lin. 8 a. fin.); ff. 165-166, psallia $\alpha\iota\omega\omega\ \sigma\gamma\beta\eta\kappa$ (inc. $\theta\epsilon\eta\ \pi\epsilon\tau\rho\alpha$, Vat. 37, f. 123, lin. 2 a. fin. - f. 124^v); ff. 166^v-169, sectio pro patriarcha vel episcopo: $\eta\iota\varsigma\alpha\beta\epsilon\tau$ (Vat. 39, f. 233^r), $\tau\alpha\kappa\omega\sigma\tau\eta\eta$ (solum initium, Vat. 39, ff. 233^v, 234), $\pi\iota\epsilon\mu\sigma\tau$ (Vat. 39, ff. 235-236^v; cod. pro $\alpha\beta\beta\alpha$ $\pi\iota\mu$ habet $\pi\alpha\pi\alpha\ \alpha\beta\beta\alpha\ \overline{\iota\omega\alpha}$), $\mu\alpha\rho\sigma\gamma\alpha\varsigma\varsigma$ (Cl. Labib, $\eta\kappa\omega\mu\ \eta\tau\mu\epsilon\tau\text{-}\rho\epsilon\varsigma\omega\mu\epsilon\omega\ \eta\tau\epsilon\ \pi\alpha\iota\alpha\kappa\omega\eta$, Cahirae, 1920, p. p η), $\alpha\epsilon\omega\mu\kappa$ (ibid., pp. p η , p θ), $\sigma\alpha\lambda\theta\iota\tau\epsilon$ (ibid., pp. p ι - p κ); codex add. in fine $\kappa\epsilon\ldots\gamma\eta\sigma\gamma\iota\varsigma$; iterum, pro $\alpha\beta\beta\alpha$ $\pi\iota\mu$ habet $\pi\alpha\pi\alpha\ \alpha\beta\beta\alpha\ \overline{\iota\omega\alpha}$ et post $\lambda\epsilon\gamma\alpha\eta\lambda\eta\rho\iota\alpha$ prosequitur $\eta\epsilon\mu\ \tau\pi\sigma\gamma\iota\varsigma\ \mu\pi\epsilon\eta\eta\sigma\gamma\tau\ \iota\zeta\eta\mu\ \eta\epsilon\mu\ \epsilon\ \mu\beta\alpha\kappa\iota\ \mu\pi\epsilon\mu\epsilon\tau\ \eta\epsilon\mu\ \tau\gamma\iota\beta\iota\ \eta\epsilon\mu\ \eta\iota\epsilon\theta\alpha\gamma\omega\ \eta\epsilon\mu\ \phi\eta\kappa\iota\alpha$); ff. 169-170, sectio pro vigilia apostolorum $\omega\eta\theta\sigma\ \lambda\alpha\eta\theta\sigma$ (ibid., pp. $\overline{\tau\iota}$ - $\overline{\tau\iota\beta}$; codex add. conclusionem $\tau\omega\beta\epsilon$); f. 170^r, sectio dicenda post lectionem, quando surgunt ad orationem, $\alpha\ \pi\iota\eta\alpha\gamma\ \omega\omega\pi\iota$ (ibid., pp. $\overline{\rho\mu\epsilon}$ - $\overline{\rho\mu\theta}$; codex, post $\pi\iota\eta\eta\alpha\ \epsilon\theta\gamma$ [p. $\overline{\rho\mu\epsilon}$, lin. 2], transit ad conclusionem $\epsilon\epsilon\varsigma$ [p. $\overline{\rho\mu\theta}$, lin. 3 a. fin.]); ff. 170^v-174, psallia $\alpha\ \eta\iota\alpha\eta\alpha\eta\omega\sigma\ \eta\gamma\omega$ (Vat. 36, ff. 36^v-40); ff. 174-175^v, psallia $\alpha\mu\sigma\gamma\ \omega\alpha\rho\sigma$ (Vat. 36, ff. 49^v-51; versiculi $\alpha\gamma\omega\alpha\eta\alpha\chi\alpha\iota$ et $\alpha\gamma\omega\alpha\eta\phi\iota\pi\iota$ detruncati sunt oseitatione librarii); f. 176, sectio $\alpha\eta\beta\iota\ \epsilon\beta\sigma\lambda\ \theta\epsilon\eta\ \pi\iota\sigma\omega\mu\alpha$ « Sumpsimus e corpore »; des. $\pi\gamma\chi\sigma\ \pi\iota\gamma\sigma\gamma\iota\varsigma$, add. monito « et absolvitur pro more »; f. 176^r, sectio $\sigma\omega\mu\alpha\tau\sigma$ (Vat. 39, f. 245^r); ff. 177-179, sectio $\alpha\omega\mu\epsilon\eta$ (Vat. 39, ff. 248^v-250); ff. 179-180, cantus (جـ) $\pi\iota\eta\eta\alpha\ \mu\pi\alpha\rho\alpha\kappa\lambda\eta\eta\tau\sigma\eta\sigma$ cum paralexī $\alpha\sigma\omega\omega\pi\iota$ (Ad. Hebbelynck, *Un fragment de psalmodie du ms. Vatican copte 23*, in ophemeride *Le Muséon*, t. XLIV, 1931, pp. 162, 163, Labib, op. laud., pp. $\overline{\tau\tau}$ - $\overline{\tau\epsilon}$; codex discrepat post $\epsilon\lambda\eta\mu\eta\omega\ \eta\gamma\alpha\varsigma$; versiculus $\alpha\pi\sigma\gamma\text{-}\theta\rho\omega\sigma$, apud Labib, p. $\overline{\tau\iota\beta}$); ff. 180-181, cantus $\pi\kappa\iota\eta\mu\iota\varsigma$ cum paralexī $\gamma\epsilon\eta\eta\epsilon\theta\gamma\iota\sigma\eta\sigma$ (Vat. 39, ff. 212^v-213^v); f. 181^r, cantus $\kappa\alpha\tau\alpha\ \eta\gamma\chi\omega\rho\sigma$ (Vat. 39, f. 216^v), add. in fine $\chi\chi\rho\varsigma\ \lambda\eta\alpha\tau\iota$ (Labib, p. $\overline{\sigma\eta\lambda}$); f. 181^v, cantus $\sigma\gamma\rho\alpha\eta$ cum paralexī $\kappa\theta\delta\iota$ (des. $\eta\tau\epsilon\ \eta\iota\text{-}\epsilon\iota\omega\mu\ldots$), Vat. 39, f. 214^r, lin. 7).

22 (ff. 182-208^v) Doxologiae; ff. 182^r, in Virginem $\omega\omega\gamma\eta\iota\alpha\tau$ (inc. $\kappa\alpha\epsilon\iota$, Vat. 36, f. 303, lin. 6 a. fin.; des. $\epsilon\eta\omega\omega$, Vat. 36, f. 304, lin. 4); ff. 183-184, in archangelum Raphaelē, $\gamma\epsilon\eta\epsilon\lambda\ \eta\beta\epsilon\eta$ (Vat. 36, ff. 306^v-307^v); f. 184^r, in Suriel, $\mu\alpha\rho\epsilon\sigma\gamma\omega\gamma\tau$ (Vat. 36, ff. 307^v, 308); ff. 184^v-185^v, in quattuor animalia, $\pi\iota\lambda\ \eta\gamma\omega\sigma\tau\eta$ (Vat. 36, ff. 308-309); ff. 185^v-186^v, in viginti quattuor seniores, $\sigma\gamma\eta\gamma\tau$ $\gamma\lambda\rho\ \pi\epsilon$ (Vat. 36, ff. 310^v, 311); ff. 187-188^v, in reliquos angelos, ζ

ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος (Vat. 36, ff. 311^v-312^v); ff. 188^v, 189, in ss. Innocentes, **ΔΙΝΑΥ** (Vat. 36, ff. 314-315; eod. om. vers. **ΝΙ ΕΤΑΥΡΟΘΙ**); f. 189, in apostolos, **ΠΙΩΩΡΙ**, initium tantum, minio cancellatum; vide infra; ff. 189^v, 190, in Iohannem Baptistam, **ἸΠΕ ΟΥΟΝ** (Vat. 36, f. 313^{r-v}); f. 190^{r-v}, in Ioh. Baptistam, **ΔΓΕΡΜΕΘΕ** (Vat. 36, ff. 313^v, 314); ff. 190^v-191^v, in apostolos, **ΠΙΩΩΡΙ** (Vat. 36, f. 315^{r-v}); ff. 191^v-192^v, in s. Stephanum, **ΦΗ ΕΤΤΑΙΝΟΥΤ** (Vat. 36, ff. 315^v-316^v); ff. 192^v, 193, in s. Georgium, **Ξ ἡΡΩΠΙ** (Vat. 36, ff. 316^v, 317); f. 193^{r-v}, in Theodorum stratelaten, **Α ΠΕΝΘ** (Vat. 36, f. 317^{r-v}); ff. 193^v-195, in Mercurium, **ΦΥΛΟΠΑΤΗΡ** (Vat. 36, ff. 318-319); f. 195^{r-v}, in omnes martyres, **ΝΙΧΧΛΟΜ** (Tuki, **ΠΙΧΩΜ ἡΤΕ ΝΙΘΕΟΤΟΚΙΑ**, Romae, 1764, p. **ΠΠΞ**; codex addit vers. **ΧΕΡΕ ΝΩΤΕΝ**; vide etiam Vat. 36, f. 324, lin. 10 - f. 324^v, lin. 5); ff. 195^v-196^v, in s. Antonium, **ΒΩΛ ΕΒΟΛ** (Vat. 36, ff. 324^v-325^v; codex add. vers. **ΧΕΡΕ ΠΕΝΙΩΤ**, Labib, **ΠΧΩΜ ἡΤΕ ΤΨΑΔΜΩΔΙΑ ΕΘΥ**, p. **ΤΘΗ**); f. 197^{r-v}, in omnes sanctos, **ΘΛΗΝ ΝΙΒΕΝ** (Vat. 36, f. 338^{r-v}); ff. 197^v-198^v, in patriarcham Severum, **ΠΙΚΕΒΕΡΝΙΤΗΣ** (Vat. 36, ff. 340^v, 341); ff. 198^v, 199, in martyrem Mārī Mēnā, **ΟΥΝΙΩΤ ΓΑΡ ΠΕ ΠΙΤΑΙΟΥ ἡΤΕ ΠΑΙΡ** «Magnus enim est honor huius martyris»; des.: **ΕΘΕΤ ΞΕΝ ΠΙΠΑΡΑΔΙΟC· ΤΩΒΞ... ΔΠΑ ΜΙΝΑ ἡΤΕ ΝΙΦΑΙΑΤ ἡΤΕΡΧ(ω)** «in paradiso plantata. Ora... apa Mina ex Niphalat, ut dimittat» (Vat. 36, ff. 319-320, et f. 321, lin. 1-3, pauca habet communia); ff. 199-200, iterum in Mārī Mēnā, **ΠΘΟΚ ΩΝΙ ἸΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ** «Tu lapis pretiosus»; des.: **ΞΕΝ ΝΙΕΘΥ ΝΤΑΚ· ΤΩΒΞ...** «in sanctis tuis. Ora...»; ff. 200-203^v, in omnes sanctos, **Ω ΤΨΦΗΡΙ ἡΤΑΤΣΑΧΙ ἸΜΟC** «O prodigium inenarrabile»; des.: **ΚΑΤΑ ἡΤΣΑΧΙ ἡΤΕΡΑΦΗ· ΤΩΒΞ...** «secundum Scripturae verbum. Ora...» (Vat. 36, f. 321, lin. 4 - f. 324, lin. 9; codex om. verss. **ΙΩΔΑΝΗC** et **ΙCΙΔΕΡΟC**, alios alio ordine praebet); ff. 204-205^v, in apa Macarium et omnes sanctos, **ΠΙΧΕΡΟΥΒΙ** (Vat. 36, ff. 328^v-329^v); ff. 205^v, 206, in Eliam prophetam, **ἡΛΙΑC** (Vat. 36, ff. 338^v, 339); ff. 206-207, in Marcum apostolum, **ΜΑΡΚΟC** (Vat. 36, f. 339^{r-v}; cod. add. vers. **ΩΟΥΝΙΑΤΚ**); ff. 207-208, in patriarcham, **ΑΚΘΙ ΤΥΧΑΡΙC** (Vat. 36, ff. 341-342; codex, pro **ΑΒΒΑ ΝΙΛ**, habet **ΑΒΒΑ ΙΩΔ**); f. 208^{r-v}, pro magno ieiunio, **ΠΙΜΑΙΡΩΜ** (des. **ΝΟΥΜΕΤ[ΑΝΟΙΑ]**, Vat. 36, ff. 286^v-287, lin. 8).

II (ff. 209-213^v) Breve diaconale, mutilum; inc.: **ΤΟΥ ΘΕΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑ** (Vat. 36, f. 389, lin. 2); des.: **ΞΡΗ ΕΧΕΝ ΤΑΝΑ[ΠΑΥCΙC]** (Vat. 36, f. 393, lin. 1; codex, f. 210^v, ante preces evangelii, sub

2 (ff. 217-218^v) Doxologia in Michaelēm archangelum, **ⲭⲉⲣⲉ ⲙⲓⲕⲁⲛⲁ** (Vat. 36, ff. 349^v-351).

Ductus plagulia rectis impressi margines et lineas definiunt. Carent folia notis opticia. Rubra sunt signa interpunctionis; minio tactae sunt litterae marginales.

3 (ff. 219^v-235^v) Cantus varii et diaconalis fragmentum; f. 219^v, cantus pro media nocte, Ps. 95, 1 inc. **ⲉⲱⲁ** - 4 des. **ⲉⲙⲁⲱⲱ**; ff. 220-222, psallia **ⲙⲁⲣⲟⲩⲟⲩⲛⲟⲩ** (inc. **ⲛⲥⲁⲭⲓ**, Vat. 36, f. 70^v, lin. 6 a. fin. - f. 72); ff. 222-224, psallia **ⲗⲟⲓⲡⲟⲛ ⲉⲁⲣ** (Vat. 36, ff. 83^v-85); ff. 224^v-226, psallia **ⲁⲗⲓⲉⲱⲥ** **ⲉⲁⲣ** **ⲁⲓⲥ** **ⲙⲡⲁⲟⲩⲟⲓ** (des. **ⲛⲓⲥ** **ⲡⲭⲥ**, Vat. 36, ff. 120^v-121^v, lin. 4 a. fin.); ff. 226^v-227^v, psallia **ⲁⲩⲥⲓⲥ** **ⲙⲡⲟⲩⲛⲟⲩ** (des. f. 226^v: **ⲛⲧⲉⲛⲥⲙⲟⲩ**, Vat. 36, f. 132, linn. 3-12; inc. f. 227: **ⲙⲙⲟⲩ**, Vat. 36, f. 134, lin. 11; des. f. 227^v: **ⲉⲛⲱⲡ** [ⲧⲉⲛ], Vat. 36, f. 134^v, lin. 11); f. 228^v, **ⲓⲃⲃⲥ** **ⲭⲉⲣⲉ** **ⲉⲛ**... **ⲧⲥⲕⲩⲛⲛ** (inc. **ⲛⲧⲱⲙⲓⲟⲛ**, Vat. 36, f. 173, lin. 1 - f. 173^v); f. 228^v, **ⲧⲁⲣⲏ** **ⲭⲉⲣⲉ** **ⲡⲓⲛⲓⲱⲧ** (Cl. Labib, **ⲡⲓⲭⲱⲙ ⲛⲧⲉ ⲧⲡⲱⲗⲙⲱⲗⲓⲁ** **ⲉⲃⲱ**, Cahirae, 1911, p. 171); f. 229^v, sectio **ⲉⲱⲁ** **ⲡⲟⲥ** **ⲉⲛ** **ⲟⲩⲉⲱⲥ** **ⲙⲁⲣⲓ** (inc. **ⲙⲟⲓ** **ⲛⲁⲛ**, Vat. 89, f. 106^v, lin. ult.; des. **ⲉⲃⲱⲗ**, Vat. 89, f. 107, lin. 10 a. fin.); f. 230, psallia **ⲁ** **ⲡⲉⲛⲟⲥ** **ⲛⲓⲥ** **ⲡⲭⲥ** (inc. **ⲉⲛⲉⲗ**, Vat. 37, f. 121^v, lin. 7 a. fin. - f. 122); f. 230^v, psallia **ⲁⲓⲱⲱ** **ⲟⲩⲃⲛⲕ** (des. **ⲱⲁ** **ⲛⲁⲩ**, Vat. 37, f. 122^v, lin. 6); ff. 231-232^v, doxologia in Crucem **ⲧⲉⲛⲉⲣⲉⲩⲙⲛⲟⲥ** (?; inc. **ⲧⲁⲭⲣⲟⲩ** **ⲛⲛⲓⲱⲧ**; Cl. Labib, **ⲡⲭⲱⲙ ⲛⲧⲉ ⲧⲡⲱⲗⲙⲱⲗⲓⲁ** **ⲉⲃⲱ**, Cahirae, 1908, pp. 172 - 173, omnes fere habet versiculos sed non eodem ordine; vide etiam Vat. 37, ff. 98^v-100^v, Vat. 39, ff. 200-201^v); ff. 232^v-234, sectio **ⲉⲧⲁⲩⲁⲛⲛⲓⲥⲉⲁⲓ** (Vat. 39, ff. 222^v-223^v, Labib, **ⲡⲭⲱⲙ ⲛⲧⲁⲙⲉⲧⲣⲉⲩⲱⲙⲱⲓ** **ⲛⲧⲉ** **ⲡⲓⲗⲓⲁⲕⲱⲛ**, Cahirae, 1920, pp. 174 - 175); f. 234^v, doxologia **ⲡⲓⲟⲩⲁⲓ** **ⲉⲃⲱⲗ** **ⲉⲛ** **ⲧⲟⲣⲓⲁⲥ** (des. **ⲃⲛⲟⲩⲁⲉⲙⲓ**, Vat. 82, f. 175^v, linn. 2-12); f. 235^v, o diaconali; tabahāt pro rege (inc. **ⲛⲉⲙ** **ⲉⲁⲛⲙⲉⲧⲱⲙⲉⲛⲧ**, Labib, op. laud. pp. 176, 177), pro oblationibus (Labib, pp. 178, 179), pro catechumenis (Labib, p. 178) et **ⲱⲥⲡⲉⲣ** **ⲓⲛ**... **ⲡⲉⲛⲓⲱⲧ** (Vat. 38, f. 291^v).

Codex, cuius margines et lineae definiuntur ductu chartae impresso, omni nota foliorum opticia deestitutus est. F. 222, littera initialis psalliae **ⲗⲟⲓⲡⲟⲛ** pigmentie rubro et croceo delineata est; minio exarata sunt lineae secunda cantus **ⲉⲱⲁ** et psalliae **ⲁⲓⲱⲱ** (ff. 219^v, 230^v, ubi linea prima litteras exhibet crassiores caeterisque grandiores), tituli, paucae litterae marginales, quaedam monita liturgica, signa interpunctionis ac puncta

litteris ϕ, ϑ et ζ infixa; minio vero tactae caeterae litterae marginales et lineolae super voces coarctatas. Codex prodit duplicem scripturam ductum. Quaedam folia, madore vitata, levem textus iacturam passa sunt. Vacat f. 219^r.

4 (ff. 236-242) Cantus varii; f. 236^{r-v}, oratio τωσυνον επ-
 ωωω (inc. μαρεσωωω, Vat. 36, f. 16^v, lin. 6; des. τηρον ητακ...
 φινιερορπε, Vat. 36, f. 17, lin. 6 a. fin.); f. 237^{r-v}, psallia αωωωω
 τηρον (des. μαρια τπαρε, Vat. 36, ff. 40^v, 41, lin. 8 a. fin.);
 f. 238^{r-v}, psallia α νιανανωωω ηωωω (inc. ωωω απεκραν, Vat. 36,
 f. 37^v, lin. 8; des. τε[νω], Vat. 36, f. 38^v, lin. 9); f. 239^{r-v}, psallia
 αρεζ εροι (inc. νιπρεσβα, Vat. 36, f. 52, lin. 2; des. χερε νε
 μαρια, Vat. 36, f. 52^r, lin. 11); ff. 240-241^v, psallia μαρονον-
 νοζ (inc. ετε παι πε, Vat. 36, f. 71, lin. 1 - f. 72); f. 242, doxo-
 logia in patriarcham Dioscorum, inc.: ζας ιονσνει ηροδ εσωωωτ
 εβοζ ηζας νιβεν «lingua gladius anceps, abscondens omnem lin-
 guam»; des.: τωωε... ζιοσκορος νιπατριαρχης ντεε «ora...
 Dioscore patriarcha, ut» (de Lacy o' Leary, *The Dfнар of the coptic Church*, fasc. 1, Lond., 1926, p. 7, col. a, lin. 26-36, multa habet com-
 munia); f. 242 des.: كملت الدكولوجيات بسلام من الرب امين «Absolutae sunt
 doxologiae. In pace Domini. Amen».

Margines et lineae scripturae definiuntur ductu chartae impresso. Foliorum notae
 antiquae supersunt: πϛ (f. 237^v), π (f. 238^v), πϛ (f. 239^v) et πϛ (f. 240^v). Plagulam
 aversam f. 241 implet ornamentum in forma crucis, lineis inter se innexis effectum
 pigmentisque rubro, viridi et croceo obductum, cum inscriptionibus α ω, ωω, ηωωω
 ωωω minio tacta. Rubra sunt versus intercalaris (f. 239^v), titulus psalliae αωωωω
 (f. 237), signa interpunctionis ac puncta litteris ϕ, ϑ et ζ infixa; minio vero tactae
 litterae marginales et lineolae quae notas tegunt numericas ac voces coarctatas. Venusta
 est amanuensis scriptura.

P. 242^v, euscriptio librarii: وكان الفراغ من هذه الاصلودية يوم | الاثنين المبارك سادس |
 ساعة من النهار | المبارك التاسع والعشرون من شهر طوبه | سنة ١٣٦٥ هـ الموافق لذلك عرية سنة
 (septies); Et evenit finis | الالهار السدا. الابرار رزنا الله تالي | بركاتهم امين (septies)
 huius psalmodiae feria secunda benedicta, hora sexta diei benedicti, die vigesimo nono
 mensis tibiai anni 1371 — qui respondet anno arabico 1065 — Martyrum purorum, beato-
 rum, iustorum (= an. D. 1655); concedat nobis Deus, exaltetur! benedictiones eorum. Amen
 (septies); ibid., vota lectoris: | لم كتبوا في | اخر الاصلودية |
 (هذه | عنرا lineam | انهم لم كتبوا في مواضع | وكتبهم العيد المختير سادة | طلب
 وينشرح | تحت اقدام القارين في هذه الاصلودية | ان يدعوا له ولوالديه بفران الخطايا والذنوب
 Et psalliae illae quae | قال يا لله عوض ذلك لثرون وستون ومائة في ملكوت السموات
 reperuntur in fide psalmodiae non scriptae sunt in hoc loco, sed ecce illae non scriptae
 fuerunt in ipsarum locis; et scriptor rerum harum, servus miser Saluiah, rogat et esco

humiliat sub pedibus legentium in hac psalmodia ut deprecetur pro eo et parentibus suis veniam peccatorum et culparum; qui dicit aliquid sit ei pro effato triginta et sexaginta et contum in regno caelorum ». In imo folio 241, conscribillationes.

F. I, notulae lectorum: اذكر يا رب عبدك [اذكر] « Momento, Domine, servi tui »; اذكر يا رب عبدك | الخطي | ميتا | في بحر الخطايا | والذنوب | ... « Memento, Domine, servi tui peccatoris Minā in mari peccatorum et culparum... »; in reliqua plagula atque in plagula averea, conscribillationes. In plagula recta folii 243, custodiæ modo adiecti, inscriptiones lectorum: « Memonto mei, اذكرني يا رب (?) اذا جيت في ملكوتك | كما ذكرت الص... » (cf. Labib, *πρωμ ἀπομνημονεύματα*, p. 278, linn. 2 et 7, 8); يا واهب العقل والادب اغفر خطايا | من كتب | ومن كان القفر | جاره فلا يكن فيشاره اذكر « O dator intelligentiæ et animi cultus, ignosce scriptori; qui regionem desertam habet tanquam vicinam ne sit gloriose (?) »; اذكر يا رب عبدك | غبريال « Memento, memento, Domine, servi tui Gabriolis »; in plagula averea pauca vocabula quorum ecusus nos latet.

Integumentum, e corio fusco partim antiquo partim novo, præbet in dorso auro impressa inscriptionem *Vat. copt.* 101 necnon scuta Pii XI et Iohannis Mercati card. bibliothecarii.

102. Saec. XVII et XVIII, chart., nun. circ. 165 × 115, ff. 117, linn. 11-16.

Fragmenta liturgica e variis codicibus.

I (ff. 1-74^v) Psalmodia, mutila, bohairice cum titulis partim cop-ticis, partim arabicis; cf. codd. *Vat. copt.* 36 et *Vat. copt.* 82; accedit, f. 19^v, notula in indolis asceticæ, arabice.

1 (ff. 1-8^v) Ad canticum tertium; f. 1^{r-v}, Dan. 3, 78-88 des. κε ΔΕΙΝΗΖ, 90 (*Vat.* 36, f. 106^{r-v}); ff. 2-6, psallia ΔΡΙΨΑΖΙΝ ΕΠΙ ΕΤΑΥΑΨΩ (Vat. 36, ff. 108-110^v); ff. 6-7^v, sectio ΤΕΝ ΕΝΩΘΕΥ (*Vat.* 36, ff. 106^v-107^v); ff. 7^v-8^v, psallia ΤΕΝΟΤΕΖ ΗΣΟΚ (*Vat.* 36, ff. 111-112).

2 (ff. 9-19) Oratio ἀριπρεσβεῖν (*Vat.* 36, ff. 112-119; in angelorum et sanctorum serie conveniunt fere codices ambo); in fine f. 18^v, post κατε πρεπεν, desideratur versiculus ωσαυτος; orationem excipit doxologia in B. Mariam Virginem ωωπι ηθο ἀριψως ε (solum initium; cf. *Vat.* 82, f. 51^{r-v}) cuius primum versiculum complere satagit manus posterior, at ita imperite ut textus genuini vestigia vix prodant.

3 (ff. 20-29) Ad canticum quartum; ff. 20-23^v, psallia ΔΡΙΨΑΖΙΝ ΠΘΣ Φ† (*Vat.* 36, ff. 180-181^v); ff. 24-29, canticum quartum: Psa. 148-150 (*Vat.* 36, ff. 182-186).

4 (ff. 29^v-36^v) Ad theotokiani dominicae; ff. 29^v-33, psallia $\alpha\iota\mu\alpha\rho\tau\ \epsilon\theta\epsilon\epsilon\ \phi\alpha\iota$ (Vat. 39, ff. 41^v-44^v); ff. 33^v-36^v, psallia $\alpha\iota\kappa\omega\tau\ \eta\varsigma\omega\kappa$ (Vat. 36, ff. 189-191).

5 (ff. 37-67) Theotokia dominicae; ff. 37-57^v, pars prima (Vat. 82, ff. 67-84); in alteram partem sectionis VIII ($\zeta\ \eta\sigma\sigma\eta$), post $\eta\lambda\lambda\iota\sigma\alpha\sigma$ (scil. Elisaeus; Vat. 82, f. 82, lin. 6, Vat. 36, f. 228^v, lin. 9), induxit librarius, ff. 51^v-55^v, sectionem graecam $\chi\epsilon\rho\epsilon\ \eta\epsilon\ \mu\alpha\rho\iota\alpha\ \alpha\pi\epsilon\rho\epsilon\tau\eta\rho\iota\sigma\eta$ (Vat. 36, ff. 229^v-231); ff. 55-67, pars altera (Vat. 82, ff. 84-91).

6 (ff. 67^v-68^v) Sectiones pro Resurrectione; ff. 67^v, 68, $\mu\iota\mu\ \tau\alpha\rho\ \theta\epsilon\eta\epsilon\ \mu\iota\mu\sigma\upsilon\tau$ (Vat. 36, f. 294^v); f. 68^v, $\alpha\ \pi\chi\epsilon\ \mu\epsilon\eta\ \mu\sigma\upsilon\tau$ (Vat. 36, f. 295); f. 68^v, $\kappa\epsilon\lambda\sigma$ (des. $\mu\iota\mu[\epsilon\lambda\alpha\upsilon]$; Vat. 36, f. 295^v, lin. 1-5; sectiones sese invicem excipiunt absque ulla disiunctione).

7 (ff. 69-74^v) Doxologiae pro iciunio sancto; ff. 69-72, $\kappa\epsilon\kappa\eta\ \omega\ \mu\alpha\sigma\epsilon$ (Vat. 36, ff. 287^v-289^v); ff. 72-73^v, $\mu\iota\mu\alpha\iota\omega\mu\iota\ \eta\eta\tau\alpha\ \theta\epsilon\sigma$ (Vat. 36, ff. 286^v-287^v); ff. 73^v-74^v, $\tau\eta\alpha\sigma\tau\iota\alpha\ \mu\epsilon\mu\ \mu\iota\mu\eta\lambda\eta\lambda$ (des. $\theta\epsilon\eta\epsilon\ \mu\iota[\phi\eta\sigma\upsilon]$, Vat. 36, ff. 285^v, 286, lin. 5 a. fin.).

F. 19^v, notula indolis asceticae, manus posterioris, bis scripta, arabice; inc.: $\text{الحمة الحالات الامانة الرحا المحبة الصبر الصلح}$ « Quinque status: fides, spes, caritas, patientia, bonitas »; des.: $\text{الساعة هي المساكن الواقفين على ابواب}$ « horologium, id est pauperes ad ecclesiarum ianuas consistentes ».

Ductus chartae impressi, ubi sat nitide apparent, definiunt margines et quindecim lineas. Caret codex omni fasciculorum distinctione; folia autem aversa numerantur, a dextris sinistrorsum, duplici nota orientali, nempe: notis numericis arabicis, ١٢١-١٩٥, et signis nobis incognitis; dignoscere tamen licuit in hac ultima notatione signum unitatis numeri anteponi signo decusae. F. 29^v, titulum saepit ornamentum lineis inter se in nexis exaratum, undique minio tactum et insuper pigmentis viridi ac flavo a parte superiore, inferiore et sinistra; eodem triplici pigmento distinguuntur portae ac litterae textus initiales ff. 24, 33^v, 37; haec ornamenta comitantur invocationes بسم الله سه سه « In nomine Dei » (f. 33^v: $\text{بسم الله الرؤف الرحيم وبه نستعين}$ « In nomine Dei clementis, misericordis; auxilium eius deprecamur »). Sectionum maiorum linea prima exarata est litteris oblongis et crassioribus, quandoque minio tactis; minio effecta sunt tituli (cum signis et punctis diacriticis nigris ad titulos arabicos), sectionum linea prima, vel lineae prima et secunda, vel secunda et tertia, emendationes nonnullae primae manus, interpunctionis signa et ductus quidam in paragraphorum fine; minio vero tactae litterae initiales communes, litterae ϕ , θ et ρ , necnon lineolae quae voces coarctatas aut notas numericas deuntiant. Plagulae paucae minio carent. Sectiones concludunt lineolae cum punctis. F. 67, pauca verba arabica manus recentioris.

II (ff. 75-94) Interpretationes theotokiae sabbati, partim mutilae; bohairice cum sectionibus et titulis arabicis; cf. cod. Vat. copt. 36.

1 (ff. 75-76^v) Ad **†ΑΤΘΛΕΒ**; ff. 75-76^v, sectio **ΑΙΝΑΡΩC** (inc. **ΑΙΝΑCΝΟΥ† †ΠΑΡΘ**; Vat. 36, f. 140^v, lin. 7 - f. 141); f. 76^v, sectio **من هي تدا** (des. **هذه**; Vat. 36, f. 141^v, linn. 5-7).

2 (ff. 77-83) Ad **ΤΕΝΕΡΜΑΚΑΡΙΖΙΝ**; ff. 77-79, sectio **Α Φ† ΟΥΑΡ** (inc. **ΑΤΑϞ† ΑΦΝΟΡΕΜ**; Vat. 36, f. 142, lin. 8 a. fin. - f. 143); ff. 79-80, sectio **ΩΟΥ ΝΙΒΕΝ** (Vat. 36, f. 144^{r-v}); ff. 80-82^v, sectio **ΒΟ<P>Η ΝΗ** (Vat. 36, ff. 143^v, 144); ff. 82^v, 83, sectio **قاي اتح** (Vat. 36, f. 144^v).

3 (ff. 83^v-87^v) Ad **ΩΩC ΜΑ ΗΨΕΛΕΤ**; ff. 83^v-85^v, sectio **ΡΕΜ** (lege **ΧΑΡΜΑ**) **Φ†** (Vat. 36, ff. 145-146); ff. 85^v-86^v, sectio **ΑΖΗΘΟC ΤΕΝΟΙ** (Vat. 36, f. 147^v); ff. 86^v-87^v, sectio **ΓΕ ΓΑΡ ΗΘΟΚ** (des., in imo mg., **ΑϞΙ ΑϞ[ΕΡCΩΜΑΤΙΚΟC]**; Vat. 36, ff. 146^v, 147, lin. 6 a. fin.).

4 (ff. 88-92^v) Ad **ΗΘΟ ΓΑΡ ΠΕ ΠΥΕΝΟC**; ff. 88-89, sectio **ΚΕ ΤΙC ΟΜΟΙΟC CΟΙ** (inc. **ΕΠΙΚΛΙCΙC**; Vat. 36, f. 148^v, lin. 12 - f. 149); ff. 89^v-90^v, sectio **ΗΘΟ ΓΑΡ ΠΕ ΠΥΕΝΟC** (Vat. 36, ff. 150^v, 151); ff. 90^v-92^v, sectio **ΔΕCΠΟΥΤΕ ΠΥΕΡΕΩΜ** (Vat. 36, f. 150^{r-v}); f. 92^v, sectio **حي > الحبس** (des. **يكي**; Vat. 36, f. 151, linn. 8, 9).

5 (ff. 93-94) Ad **ΑΡΕΨΩΠΙ ΝΟΥΜΑΧΒ† ΑΦΕ**; sectio **ΙC ΩΗΠΠΕ ΠΟΤ** (inc. **Ε<Υ>ΩΛΕΜ**, des. **ΩΕΝ ΚΕΝ**; Vat. 36, f. 152^{r-v}, lin. 6).

Notae foliorum copticae, in summa plagula aversa positae, nitide apparent inde a f. 77^v: **ιζ** - **κζ** (ff. 77-87), **κ** - **κκ** (ff. 88-92), **κϞ** et **κζ** (ff. 93, 94). Minio exarata sunt tituli, sectionum initia coptica, responsa, ductus in fine paragraphorum et interpunctionis signa; minio tacta sunt litterae marginales communes, litterae **Φ**, **Ω** et **Ϟ**, ac ductus super voces coartatas. Sectiones concludit linea ductibus nigris constans cum lineolis et punctis rubris. F. 94^v, vacuum relictum, implevit lector circulis et stellis necnon imaginibus rude delineatis (item in mgg. externis f. 93^{r-v}).

III (ff. 95-110^v) Fragmentum psalmodiae, bohairice cum titulis partim bohairicis, partim arabicis; cf. cod. Vat. copt. 36.

1 (ff. 95-110^v) Preces praeviae; f. 95^{r-v}, oratio dominica (inc. **ΤΕΡΗΑΚ** [vide infra f. 117]; Vat. 36, f. 3^v, lin. 10 - f. 4); ff. 95^v-101, oratio gratiarum actionis **ΜΑΡΕΨΩΠΕΡΜΟΤ** (Vat. 36, ff. 4-6); ff. 101-105, **ΑΜΩΙΝΙ ΜΑΡΕΝΟΥΨΤ** (Vat. 36, ff. 6-8); ff. 105^v-110,

Ps. 50 (Vat. 36, ff. 8^v-10^v); f. 110^{r-v}, hymnus matutinus **†**ΝΑ-
ΤΗΙϚ (des. **ΝΑΝ ΕΒΟΛΑ**; Vat. 36, ff. 11, linn. 1-8).

2 (ff. 110^v) Canticum quartum (des. **СМОУ** **ΕΙ[ΡΟϚ]**; Vat. 36, f. 182, linn. 4-7).

Folia aversa signantur **Б** - **В**; minium fere ut in codice praecedenti; alio scripturae ductu exaratum est f. 110^r. F. 95, conscribillationes.

IV (ff. 111-117^v) Fragmenta varia. ●

1 (ff. 111-113^v) E diaconali; f. 111, inc. **ΒΕΝΑΜΝ**... **СΕΒΕΡΟС**... **ΠΙΜΕΝΡΙΤ** **Η**ΤΕ **ΠΧϚ** «Beniamin... Severus... a Deo dilectus»; continuo sequitur monitum **ΝΕΤΟΥ**... **ΤΗΡΟΥ** (Cl. Labib, **ΠΧΩΜ** **Η**ΤΕ **ΜΕΤ-ΡΕΦΩΜΕΩ** **Η**ΤΕ **ΠΙΔΙΑΚΩΝ**, Cahirae, 1920, p. **ΜΕ**, linn. 10-14); ff. 111^v-112^v, commemoratio monachorum **ΠΙΝΙϚ†** (Labib, ibid., pp. **ΠΗ**, **ΠΘ**; solito prolixior est atque ita mendose scripta ut nomina non pauca vix vel ne vix quidem dignosci valeant); f. 113^{r-v}, commemoratio sanctorum, inc. **ΠΕΡ** **ΕΥΔΟΤΙΜΑΝΙ** **ΤΑ**ΠΙΝΙϚ; des. **ΠΙΒ** **Η**ΛΠΟCΤΟΛΟΝ **Η**CΙΜΟΝ **ΠΕΤ[ΡΟC]** (Labib, p. **ΜΗ**, lin. 3 - p. **Π**, lin. 2; discrepat codex in fine et pro patriarcha **ΑΑ** habet **ΙΩΑ**).

2 (f. 114^{r-v}) Canon pro patriarcha, inc. [... **ΜΕΤΡΟ**] **ΠΟΛΙΤΑ** **ΕΘΝΑCΙΟC**; des. **ΣΑΝΜΑΥ** **Η**ΡΟΜΠ **ΝΕΜ** [**ΣΑΝCΗΟΥ**...] «per multos annos et tempora...» (Cl. Labib, **ΠΧΩΜ** **Η**ΤΕ **†ΨΑΛΜΟΔΙΑ** **ΕΘΥ**, Cahirae, 1908, pp. **ΦΘΘ**, **ΦΠ**, nonnulla communia habet).

3 (ff. 115-116) Sectio pro Annuntiatione, dum levatur incensum, inc.: **ΘΕΝ** **ΠΙΑΒΟΤ** **ΑΜΑΖΕ** **ΑΥΩΡΗ** **Η**ΤΑΒΡΙΝΑ **ΘΕΝ** **ΠΙΕΥΑΓ-ΓΕΛΙΟΝ** **ΕΘΥ** «In mense sexto missus est Gabriel, in evangelio sancto»; des.: **ΑΡΙΨΕCΒΕΥ(Ι)Ν**... **ΓΑΒΡΙΝΑ** **ΠΙ**ΓΑΚΩΕΝΝΟΥϚ **Η**ΤΑϚΧΑ **ΝΕΝ-ΝΟΒΙ** **ΝΑΝ** **ΕΒΟΛΑ** «ora... Gabriel, nuntie boni, ut dimittat nobis peccata nostra» (hymnus **ΤΕΝΩΥ** **ΕΠΩΥ** [de Lacy o' Leary, *The Dīṣṣar of the coptic Church*, fasc. II, Lond., 1928, pp. 88, 89] multa communia praebet, alio tamen ordine; Vat. copt. 36, ff. 276^v-278, discrepat).

4 (f. 117^v) Psalmodiae preces praeviae: **ΘΕΝ** **ΗΡΑΝ** **ΑΦΙΩΤ** (des. **ΤΕΞΗΚ** [Vat. 36, f. 3^{r-v}, linn. 10, 11], scil. verbo quo incipit f. 95; utrum tamen pertinuerit f. 117 ad eundem codicem non certo constat).

Folia 111-117, notis numericis antiquis destituta, scripturae copticae specimina praebet quattuor; scriptura incompta ff. 113, 114, ad scripturam accedit ff. 111, 112; scripturae ff. 115, 116, et f. 117^v, sat affines, ad quadratam formam pertinent. Puncta rubra in ff. 111^v, 112^r, 113^v-114^v.

P. 117, nota lectoris: بكنيت . . . يوسف ابكارووس يوسف | وكان المهتم بهذا المجموع يوسف ابكارووس يوسف | صاحب الفن سلام الله عليه وهو سنت . . . قبطية
 « Horum collecto-
 rum qui curam egit est Yūsuf Abkārū'hs Yūsuf... in ecclesia celebris, potentis Moreurii,
 eius cuius duo sunt gladii (cf. Marc. Sinaika bāsā, المتحف القبطي, t. II, Cahirae, 1932,
 pp. ٧-1٣); pax Dei sit super eum; anno... coptico ». Vac. f. 116^v. In schedula laterculo
 interno anteriori agglutinata, nota: *Dono di S. E. il patriarca | Efrem Rahmani a S. S.
 Pio XI | luglio 1926*, manu Iohannis Mercati, hac aetate Bibliothecae Vaticanae prae-
 fecti.

Integumentum, e membrana et tela viridi confectum, praebet in dorso atramento
 impressa inscriptionem *Vat. copt.* | 102 necnon scuta Pii XI et Iohannis Mercati card.
 bibliothecarii.

103. Chart., mm. 210 × 157, ff. 6.

Fragmenta varia, partim sahidica et partim bohairica. Sunt
 codicum detritorum membra disiecta, pleraque in duas partes lacerata,
 ex integumento codicis *Vat. arab.* 91 (saec. XIV) anno 1936 exeunte
 deprompta atque glutinatoris opera instaurata, chartae novae inserta et
 in volumen compacta; apparent in plagulis vestigia scripturae foliorum
 quibus quondam adhaeserint.

1 (f. 1^v) Saec. XI (?), mm. circ. 130 × 90, linn. 13.

Ex Actis apocryphis s. Andreae apostoli, sahidice. Cum
 folii pristini sola supersit pars inferior columellae dextrae et Actuum
 Andreae exstent coptice tantummodo fragmenta partim evulgata (cf.
Bibliotheca hagiographica orientalis, Bruxellis, 1910, pp. 12 et 274; de Lacy
 o' Leary, *Littérature copte*, in *Dictionnaire d'archéologie chrétienne et de litur-
 gie*, t. IX, Parisiis, 1930, col. 1604), expeditum visum est integrum
 fragmenti hic transcribere textum: f. 1, [ⲁⲩⲟⲩⲱⲩⲃⲏ ⲡⲉⲩⲁ]ⲛ[ⲁⲣⲉⲁⲥ
 ⲡⲉⲭ]ⲁⲩ ⲛⲁⲩ [ⲭⲉⲙ]ⲛⲩⲩⲟⲩ ⲙⲙⲟⲓ [ⲉⲉⲓ] ⲛⲙⲙⲁⲕ ⲉⲡⲓⲩⲟⲩⲛⲟⲩ ⲉⲧ-
 ⲃⲉⲡⲙⲙⲛⲛ[ⲱ]ⲉ ⲉⲧⲏⲁⲃⲁⲛⲧ[ⲩⲉ] ⲙⲙⲟⲟⲩ ⲁⲩⲁⲁ [ⲭⲓ] ⲡⲡⲓⲩⲱⲙⲟⲛ
 ⲛⲙ[ⲙ]ⲁⲕ ⲭⲉⲩⲧⲟⲩⲛⲉⲥ[ⲛ]ⲉⲧⲙⲟⲟⲩ ⲧ ~ [ⲙ]ⲛⲁⲣⲉⲁⲥ ⲁⲉ ⲁⲩⲧⲡⲓⲛⲟⲟⲩ
 ⲙⲙⲡⲓⲩⲱⲙⲟⲛ « Respondens Andreas dixit ei: 'Non possum ire tecum
 nunc, propter multitudinem quam baptizaturus sum; verum sume Phi-
 lemonem tecum ut mortuum susceit'. Andreas autem misit Philemo-
 nem »; f. 1^v, [ⲧⲏⲁⲧⲁ]ⲙⲟ[ⲩ] ⲉⲡⲁⲓ ⲉⲣⲟⲩⲩⲟⲩⲥ ⲁⲉ ⲡⲧⲉⲣⲉⲩ]ⲱⲧⲙ
 ⲉⲛⲉⲩⲱ[ⲁ]ⲭⲉ ⲁⲩⲧⲱⲟⲩⲛ [ⲉⲡⲟⲩ]ⲛⲟⲩ ⲛⲱⲣⲓⲛ ⲁ[ⲩⲱ] ⲡⲉⲭⲁⲩ ⲡⲛⲉⲧ-
 [ⲉⲙ]ⲡⲉⲩⲱⲧⲉ ⲭ[ⲉⲩⲩⲉ]ⲥⲁⲧⲱⲧ ⲛⲁⲩ ⲙ[ⲡⲉⲩ]ⲉⲧⲟ ⲁⲩⲉⲓ ⲡⲃⲟⲁ

(prius εβoλ, eraso ε atque scripto π super lineam, unciali parva dextrorsum inclinata) ηΤΠoλιc εγΤΑΖΗΥ [ε]ποq εφθwνΤ ελ[α]Τε ηΤερογwυΤ[α] νοηΑΤΠoλιc « hoc ipsi nuntiabo. Rufus porro ut audivit verba haec surrexit cum magna ira et dixit cirenstantibus cum ut ipsi pararent equum suum; exivit e civitate, cum conscendens, valde iratus. Quum audissent cives » (cf. A. Smith Lewis, *The mythological Acts of the Apostles*, in *Horae Semiticae* N°. IV, Londini, 1904, p. 4, linn. 1-4 et 9-13, coll. textu arabico in *Horae Semiticae* N°. III, Lond., 1904, p. *, linn. 16-18 et 21, 22).

¶ textus iactura, quam prodit collatio cum editione arabica, eruitur ipseae columellas linearum fuisse circiter triginta. Scriptura uncialis oblonga nitida est neque affinitate caret cum uemulis codicibus sabidiis saec. XI. Minio effecta sunt signa interpunctionis; minio tactae lineola flexuosa in fine paragraphi plagulae rectae necnon littera marginalis amplior Ϸ in plagula aversa.

2 (f. 2^{r-v}) Saec. XI (†), mm. circ. 165 × 90, linn. 15.

Ex anaphora s. Basilii, sahidgee. Textus, in summo folio sat mutilus, exhibet: * f. 2, orationem pro iis qui dona obtulerunt, inc.: [...] ηΤΑΥΕΙΝΕ ΝΑΚ; des.: ΠΗ ΕΒoλ Ϸ ΠΑΠΗ[ΥΕ] (boh. apud Tuki, ΠΙΧΩΑΗ ηΤε ΠΙΧΩΑΤ ηΑΗΑΦoΡΑ, Romae, 1736, p. ῖκ, linn. 10-17; oratio quam edidit A. Georgi, *Fragmentum Evangelii S. Iohannis*, Romae, 1789, p. 307, iuxta cod. Borg. sah. 109¹¹⁰, solo consonat initio usque ad ηειΔωρον); ^b f. 2^{r-v}, commemorationem sanctorum, fine mutilam, inc.: ΕΠΗΔΗ Πoτ; des.: ΕΤΑΜΕϷ ηΕoOY ΕΤ (Tuki, p. ῖκΑ, linn. 1-22; Georgi, pp. 307, 308; prae tenore textus plenius consonat fragmentum cum laudata recensione bohairica).

Folium, praeter marginem externum, fore integre servatum exhibet scripturam uncialem oblongam ut f. 1, nonnihil tamen elegantiorum. Vox επηΔη, littera Ϸ et signa interpunctionis sunt minio distincta.

3 (f. 3^{r-v}) Saec. XI (†), mm. circ. 175 × 135, linn. 24.

Fragmentum psalmorum, sahidgee; * f. 3, Ps. 137, 5-8; ^b f. 3^{r-v}, Ps. 138, 1-12 des. ερoκ. Ps. 138 praemittuntur nota ῖΔη et titulus επχωκ... ηχω[ωρε] εβoλ, ut apud E. A. Wallis Budge, *The earliest known Coptic Psalter*, Londini, 1898, p. 144.

Scriptura venusta, maior in textu, minor in titulo, ea est quae vocatur uncialis parva inclinata. Rubra sunt signa interpunctionis et lineola in fine Ps. 137; minio tacta sunt littera marginalis ornata et initio Ps. 138, lineolae et puncta quae titulum a textu separant necnon lineolae super voces coarctatas et notam numericam $\overline{\text{p}}\overline{\text{n}}$.

4 (f. 4) Saec. XII (?), mm. circ. 110 \times 90, lium. 17.

Fragmentum indicis liturgici, sahidice. Folium ita attritum est ut vocabulum textus integrum vix legere valeas, praeter rubricam quattuor linearum in media plagula: $\text{c}\overline{\text{o}}\overline{\text{v}}\overline{\text{k}} \text{ } \overline{\text{a}}\overline{\text{p}}\overline{\text{a}} \text{ } \overline{\text{p}}\overline{\text{i}}\overline{\text{l}}\overline{\text{e}}\overline{\text{m}}\overline{\text{o}}\overline{\text{n}}\overline{\text{i}}\overline{\text{s}} \text{ } \overline{\text{p}}\overline{\text{r}}\overline{\text{e}}[\text{q}]\overline{\text{x}}\overline{\text{w}}$ $\overline{\text{n}}\overline{\text{a}}\overline{\text{n}}\overline{\text{t}}\overline{\text{n}}\overline{\text{o}}\overline{\text{o}}\overline{\text{y}}\overline{\text{e}}$ $\overline{\text{p}}\overline{\text{r}}\overline{\text{e}}$ $\overline{\text{s}}\overline{\text{a}}\overline{\text{r}}\overline{\text{a}}\overline{\text{p}}\overline{\text{i}}\overline{\text{o}}\overline{\text{n}}$ $\overline{\text{p}}\overline{\text{e}}\overline{\text{p}}\overline{\text{r}}\overline{\text{e}}$ $\overline{\text{p}}\overline{\text{r}}\overline{\text{e}}$ $\overline{\text{n}}\overline{\text{a}}\overline{\text{n}}\overline{\text{t}}\overline{\text{n}}\overline{\text{o}}\overline{\text{o}}\overline{\text{y}}\overline{\text{e}}$ $\overline{\text{t}}\overline{\text{k}}\overline{\text{a}}\overline{\text{t}}\overline{\text{h}}\overline{\text{o}}\overline{\text{z}}$ ($\overline{\text{i}}\overline{\text{k}}\overline{\text{n}}$) $\overline{\text{c}}\overline{\text{y}}\overline{\text{n}}\overline{\text{a}}\overline{\text{z}}\overline{\text{i}}\overline{\text{c}}$ « Die 20 (?), apa Philemonis, psalmodistae Antinoe (cf. E. Amélineau, *La géographie de l'Égypte*, Parisiis, 1893, pp. 48-51), martyris; Sarapionis presbyteri, martyris Antinoc; catholica synaxis ».

Scriptura fere ut in f. 3; minio exarata est nota liturgica. Vac. f. 4^v.

5 (f. 5^v) Saec. XII (?), mm. circ. 155 \times 120, lium. 16-19.

Fragmentum liturgicum in B. M. V., leviter mutilum, bohai-
rice cum vestigiis versionis arabicae marginalis; ^a f. 5, [...] $\overline{\text{o}}\overline{\text{m}}$ $\overline{\text{d}}\overline{\text{e}}\overline{\text{n}}$ $\overline{\text{n}}\overline{\text{e}}\overline{\text{t}}\overline{\text{r}}\overline{\text{a}}$ $\overline{\text{n}}\overline{\text{t}}\overline{\text{e}}\overline{\text{k}}$ « in myriadibus tuis »; ^b f. 5, [$\overline{\text{a}}\overline{\text{w}}$ $\overline{\text{p}}\overline{\text{e}}\overline{?}$] $\overline{\text{n}}\overline{\text{t}}\overline{\text{a}}\overline{\text{i}}\overline{\text{o}}$ $\overline{\text{n}}\overline{\text{e}}\overline{\text{i}}$ $\overline{\text{e}}\overline{\text{t}}\overline{\text{h}}$ $\overline{\text{m}}\overline{\text{a}}\overline{\text{r}}\overline{\text{i}}\overline{\text{a}}$ $\overline{\text{n}}\overline{\text{e}}\overline{[\text{m}]}$ $\overline{\text{n}}\overline{\text{e}}\overline{\text{s}}\overline{\text{t}}\overline{\text{o}}\overline{\text{y}}\overline{\text{b}}\overline{\text{o}}$ « Quisnam (?) est honor sanctae Mariae et eius puritas? »; des.: $\overline{\text{n}}\overline{\text{t}}\overline{\text{e}}$ $\overline{\text{n}}\overline{\text{t}}\overline{\text{e}}$ $\overline{\text{p}}\overline{\text{x}}\overline{\text{c}}$ $\overline{\text{f}}\overline{\text{o}}\overline{\text{y}}\overline{\text{w}}\overline{\text{i}}\overline{\text{n}}\overline{\text{i}}$ $\overline{\text{n}}\overline{\text{t}}\overline{\text{k}}\overline{\text{t}}\overline{\text{e}}\overline{\text{c}}\overline{\text{i}}\overline{\text{c}}$ $\overline{\text{t}}\overline{\text{h}}\overline{\text{r}}\overline{\text{e}}$ $\overline{\text{d}}\overline{\text{o}}\overline{\text{z}}$ [$\overline{\text{a}}$] « Christi luminis universae creationis. Gloria »; ^c f. 5^v, $\overline{\text{x}}\overline{\text{w}}\overline{\text{k}}$ $\overline{\text{e}}\overline{\text{b}}\overline{\text{o}}\overline{\text{z}}$ $\overline{\text{a}}\overline{\text{n}}\overline{\text{p}}\overline{\text{e}}\overline{\text{k}}\overline{\text{a}}\overline{\text{x}}$ [$\overline{\text{i}}$ $\overline{\text{e}}\overline{\text{b}}\overline{\text{o}}\overline{\text{z}}$] $\overline{\text{d}}\overline{\text{e}}\overline{\text{n}}$ $\overline{\text{n}}\overline{\text{c}}\overline{\text{a}}\overline{\text{x}}\overline{\text{i}}$ $\overline{\text{a}}\overline{\text{n}}\overline{\text{i}}\overline{\text{p}}\overline{\text{s}}\overline{\text{a}}\overline{\text{d}}\overline{\text{m}}$ ($\overline{\text{w}}\overline{\text{d}}\overline{\text{o}}\overline{\text{c}}$) $\overline{\text{x}}\overline{\text{e}}$ $\overline{\text{t}}\overline{\text{w}}\overline{\text{n}}\overline{\text{k}}$ $\overline{\text{p}}\overline{\text{o}}\overline{\text{c}}$ $\overline{\text{n}}\overline{\text{h}}\overline{\text{o}}\overline{\text{k}}$ $\overline{\text{n}}\overline{[\text{e}}\overline{\text{m}]}$ $\overline{\text{t}}\overline{\text{k}}\overline{\text{i}}\overline{\text{b}}\overline{\text{w}}\overline{\text{t}}\overline{\text{o}}\overline{\text{c}}$ $\overline{\text{t}}\overline{\text{d}}\overline{\text{o}}\overline{\text{z}}\overline{\text{o}}\overline{\text{z}}\overline{\text{o}}\overline{\text{r}}\overline{\text{i}}\overline{\text{a}}$ « Absolve verbum tuum verbo Psalmistae: 'Surge, Domine, tu et arca' » (cf. Ps. 131, 8). Doxologia »; ^d f. 5^v, $\overline{\text{d}}\overline{\text{w}}\overline{\text{d}}$ $\overline{\text{e}}\overline{\text{t}}\overline{\text{c}}\overline{\text{k}}\overline{\text{y}}\overline{\text{n}}\overline{\text{e}}$ $\overline{\text{e}}\overline{\text{n}}\overline{\text{a}}\overline{\text{y}}$ $\overline{\text{e}}\overline{\text{n}}\overline{\text{i}}\overline{\text{c}}\overline{\text{t}}\overline{\text{a}}\overline{\text{m}}\overline{\text{n}}\overline{\text{o}}\overline{\text{c}}$ $\overline{\text{n}}\overline{\text{e}}\overline{\text{m}}$ $\overline{\text{n}}\overline{\text{e}}\overline{\text{q}}\overline{\text{m}}\overline{\text{a}}\overline{\text{n}}\overline{\text{n}}\overline{\text{a}}$ $\overline{\text{e}}\overline{\text{t}}\overline{\text{d}}\overline{\text{h}}\overline{\text{n}}$ « Accede ad tentorium ad videndam urnam et manna eius absconditum (cf. Hebr. 9, 4) »; des.: $\overline{\text{d}}\overline{\text{w}}\overline{\text{c}}$ $\overline{\text{e}}\overline{\text{n}}\overline{\text{m}}\overline{\text{a}}\overline{\text{n}}\overline{\text{n}}\overline{\text{a}}$ $\overline{\text{d}}\overline{\text{e}}$ (sic) [$\overline{\text{q}}\overline{\text{t}}$ $\overline{\text{w}}\overline{\text{n}}\overline{\text{d}}$ $\overline{\text{n}}\overline{\text{c}}\overline{\text{a}}\overline{\text{n}}$ - $\overline{\text{o}}\overline{\text{y}}\overline{\text{w}}\overline{\text{n}}$ $\overline{\text{p}}\overline{\text{a}}\overline{\text{i}}\overline{\text{r}}\overline{\text{h}}\overline{[\text{t}]}$ $\overline{\text{d}}\overline{\text{w}}\overline{\text{q}}$ $\overline{\text{n}}\overline{\text{x}}\overline{\text{c}}$ $\overline{\text{a}}\overline{\text{q}}\overline{\text{t}}$ $\overline{\text{w}}\overline{\text{n}}\overline{\text{d}}$ $\overline{\text{n}}\overline{\text{a}}\overline{\text{n}}$ [...] $\overline{\text{n}}$ « cantā manna quod vitam dat quibusdam; pariter etiam Christus vitam dedit nobis... ».

Scriptura leviter depressa est licet non incompta. Deest minium. Finem sectionum signant lineolae rectae cum lineolis curvis. In imo folio recto, manu illius qui versionem arabicam in mg. adiecit: ابنى المارة تقوى بالروح « Filli mi, firmatum est candelabrum Spiritu ».

6 (f. 6^{r-v}) Saec. XII (1), mm. circ. 170 × 135, linn. 13 et 16.

Fragmentum psalliarum alphabeticarum, bohairice; a f. 6, psalliae duo ultimi versiculi (ψ, ω) cum conclusione, inc.: ψωτηρ ἡτοικ[οι]μεν « Servator mundi »; des.: παῶς ἡς ἡω ηη ἐβολῶωπ ανῶανερψ[αλιν] « Domine mi Iesu, dimitte mihi. Si cantaverimus »; b f. 6^{r-v}, praemissis invocatione cπη ὅωω et titulo ψαλια [...], psalliae primi quattuor versiculi (α, β, γ, δ), inc.: α[ι]-παρωc... βωτc ω παχωρι μμη ενετβωτc ερω! « Cantabo... oppugna, o mi fortis vere, oppugnantes me (cf. Ps. 34, 1) »; des.: χε ταβοηα δατεν φτ πετπορεη ηηιατκακια « quia auxilium meum apud Deum qui servat innocentes ».

Scriptura librarii, sat rudis, est sinistrorsum leviter inclinata. Minio exarata sunt signa interpunctionis necnon emendatio *ov* in plagula recta; minio vero tactae litterae marginales, linea prima psalliae αηαρωc quae litteras exhibet grandiores, litterae φ et δ necnon lineolae quae voces coarctatas tegunt. Psalliam concludit linea ductibus conistans et punctis. F. 6, in mg. ext., manu recentiore: كمت الاصلية المباركة « Absoluta est psallia benedicta ».

Integumentum, o membrana et tela viridi confectum, in parte sinistra operculi anterioris atramento exhibet impressa *Vat. copt.* | 103 necnon scuta Pii XI et Iohannis Mercati card. bibliothecarii.

INDEX RERUM BREVIS¹

Biblica.

Genesis 1, 8.	Ev. sec. Marc. 20, 25, 34.
Exodus 2, 8.	Ev. sec. Luc. 20, 26, 34.
Leviticus 2, 10.	Ev. sec. Ioh. 21, 27, 34, 36.
Numeri 3, 10.	Actus Apost. 41, 51.
Deuteronomium 3, 11.	Epistolae Pauli 37, 42, 48.
Psalterium (boh.) 12, 14, 17: (sah. fragm.) 692.	Epistolae catholicae 40, 50.
Ev. sec. Matth. 10, 24, 34.	Apocalypsis 53, 54.
	Cantica utrusque Testamenti 12, 15, 17.

Apocrypha.

Acta Andreae 691.	Rebellio Satanae 474.
Dormitio Virginis Mariae 421, 436.	Testamentum Abraham, Isaac et Iacob 423.
Mors Iosephi 487.	

Liturgica.

Antiphonarium 135.	Constitutio: abbatissae 254, 302; anachoretarum 238, 255; monacharum 254, 302, 337; monachi 252, 295, 300, 355.
Baptismus et chrismatis sacramentum 257, 312, 328, 343.	Diaconale 93, 98: breve 168, 187, 577, 583, 614, 683, 685, 690.
Benedictio: baptisterii novi 298; fontis baptismalis translati 255; pelvis (die 11 tábah) 266, (feria V magna) 289, (die 5 abib) 293, 365.	Fragmenta varia 80, 81, 560, 634, 693.
Canones pro festis 96, 102, 203.	Funus: patriarcharum vel episcoporum 269, 274, 349, 586; presbyterorum 271, 339; diaconorum 271, 340; monachi 272, 352, 586; monacharum 272, 353, 586; viri 272, 341; pueri 273, 341; mulieris 273, 341, 352, 586; puellarum 274, 341; preces vario 274, 342, 353, 586.
Cantus, doxologiae et hymni 102, 201, 205, 207, 578, 584, 621, 686, 690.	Horologium 211.
Cantus pro Nativitate et Epiphania 627.	Interpretationes theotokiarum 215, 689.
Confirmatio, v. baptismus.	
Consecratio: altaris 268; ecclesiarum novarum 280; ecclesiarum restitutarum 245, 598; consecrationes variae 236, 255, 269, 297, 324, 598.	

¹ Notae numericae significant enarrationum initia.

Lectionaria:

a) pro dominicia tūt 107, 119; bābah 107, 119; hatūr 107, 120; kibak 108, 120; tūbah 108, 120, 653; amšir 109, 120, 654; bašnas 115, 123; ba'unah 115, 124, 644; abib 116, 124, 644; misri 116, 124, 650; naši 117, 125, 651; quadragesimae et quinquagesimae 113, 122, 642, 655, 656.

b) pro feriis kibak 636; tūbah 636, 655; amšir 638; barmahāt 639; barmūdah 640; misri 646, 650; naši 651; quadragesimae 657, 672.

c) pro festis variis 109, 120, 654.

d) pro hebdomada sancta 117, 126, 615, 659.

Liber chrimatia 238, 306.

Matrimonium, v. sponsalia.

Missa: s. Basilii (boh.) 59, 65, 68, 82, 86, 90, 566, 569, 588, 592, 668; (sab. fragm.) 692; s. Cyrilli 61, 72, 75, 78, 83, 87, 91; s. Gregorii 60, 71, 83, 87, 91.

Officium pro festo Iohannis Bapt. 562.

Oratio apa Tarbū 276.

Orationes variae 61, 66, 73, 84, 87, 570, 670.

Ordinatio: cantor 238; lector 227, 250, 295, 321, 597; subdiaconi 228, 250, 295, 321, 597; diaconi 229, 251, 295, 322, 597; presbyteri 229, 251, 296, 323, 597; begumeni 230, 252, 297, 323, 597; archidiaconi 231, 297, 324, 597; episcopi 231, 248, 597; metropolitae 233, 240, 597; patriarchae 233, 597.

Ordo adorationis pro die Pentecostes 218, 278.

Ordo brevis pro hebdomada maiore 53.

Ordo lampadis 290, 360, 568.

Ordo tburificationis matutinae et vespertinae 64, 70, 567, 570, 591, 593, 668.

Psalliae variae 97, 170, 190, 694.

Psalmodia et theotokia 143, 180, 571, 579, 603; fragmenta 678, 684, 687, 689.

Processio in festis s. Crucis et Palmarum 367.

Salutationes 191.

Sponsalia et matrimonium 303, 336.

Theotokia, v. psalmodia.

Troparia 193, 222.

Hagiographica.

Passiones sanctorum.

Anatolii Persae 513.

Anūb 486.

Apatēr et Irāi 452.

Apatil v. Til.

Apoli 430.

Ari 419.

Cyriaci Hierosolymitani 501.

Didymi 447.

Epime 478.

Eusebii, filii Basilidis 389.

Iacobi Persae 400.

Ignatii Antiocheni 474.

Iohannis ex Phannigōit 516.

Iohannis et Simeonis 414.

Isaac Tiphrensis 477, 517.

Lacaron et sociorum 499.

Lucae evangelistae 500.

Macarii Antiocheni 404.

Paphnutii 403.

Petri Alexandrini 441, 444.

Pirōu et Athōm 413.

Pisurae 412.

Polycarpi 391.

Sarapamonis 457.

Sarapionis 495.

Theodori Orientalis 451.

Theodori Stratelatis 482.

Til 434, 481.

Vitae sanctorum.

Danielis Scetensis 433.

Dorothei diaconi 390.

Iohannis Baptistae 564.

Iohannis Khamē 415.
 Iohannis Parvi 503.
 Isaa Alexandrini 445.
 Macarii Alexandrini 519.
 Macarii Scetensis 407, 410, 432, 458, 464.
 Martyriani anachoretæ 448.

Maximi et Domitii 492.
 Onuphrii anachoretæ 472.
 Pachomii 522.
 Pauli anachoretæ 458.
 Simeonis Stylitæ 417.
 Theodori archimandritæ 515.

• Patristica.

Acacius Constantinopolitanus: epistolæ 435.
 Alexander Alexandrinus: in s. Petrum Alexandrinum 441, 442.
 Amphilocheus Iconiensis: de sacrificio Abrahamæ 428.
 Anastasius Sinaita: in Ps. 6 394.
 Anonymi: encomium s. Ioh. Baptistæ 438; hom. in ss. Innocentes 447; hom. in tres pueros Babyliouenses 522; sermo in 49 martyres Scetenses 385.
 Antonius: vita s. Simeonis stylitæ 417.
 Apophthegmata: de s. Antonio 439; de s. Macario 409, 461, 463.
 Archelaus Neapolitanus: in archangelum Gabrielem 402.
 Athanasius Alexandrinus: in patriarchas Abraham, Isaa et Iacob 423.
 Basilus Caesarensis: de arca Noe 502; in dedicationem ecclesiae B. M. V. 493; in «Deum non esse auctorem malorum» 372; de ieiunio 398.
 Beniaminus Alexandrinus: de nuptiis Canae 490.
 Besa: vita Shenoute 476.
 Cyrillus Alexandrinus: de hora mortis 485; de paenitentia 405; in tres pueros Babyliouenses 441, 520.
 Demetrius Antiochenus: de verbis Isaiae I, 16-18^a 497.
 Dioscorus Alexandrinus: in Macarium ep. Tkōu 507.
 Ephraem Syrus: in mulierem peccatricem 506; de vana gloria et paenitentia 371.
 Epiphanius Cyprensis: de descensu Domini ad inferos 358; de sepultura Christi 358.

Evhodius Romanus: de dormitione B. M. V. 436.
 Eusebius Caesarensis: epistola ad Carpianum 23.
 Gregorius Nazianzenus: de amore pauperum 488.
 Gregorius Nyssenus: de sacrificio Abrahamæ 426.
 Iohannes Chrysostomus: in Gen. 11, 1 373; in Ps. 38 396; in Ps. 48, 6 374; in Ps. 50 397, (sermone duo) 429; in Matth. I, 1 370; in Matth. 6, 24 368; in Matth. 6, 28 368; in Matth. 18, 18 369, 653; in Luc. 12, 18 368; in Ioh. 2, 4 376; in Ioh. 4, 4 sqq. 373; in Ioh. 12, 27 sqq. 375; in I Cor. (sermone tres) 390, 381; in II Cor. 5, 17 453; in Coloss. 382; in I Thess. 3, 5 378; in I Thess. 4, 14-16 378; in ultima verba I Thess. 378; in II Thess. (sermone quinque) 377, 379, 380; in I Tim. 381; in Tit. (sermone duo) 381, 382; de eleemosyna 370; de eventibus tempore Gainæ 376; de ficu sterili 372; de filio prodigo 511; de paenitentia 369; de superbia 371; de timore mortis 512; in Annuntiationem 376; in Epiphaniam 373; in haemorrhoidisam 370; in Michaelen arch. 387; in Nativitatem Christi 372; in Samaritanam 374, 375; vita s. Iohannis Bapt. 564; fragmentum 382.
 Marcus Alexandrinus: de Christi sepultura 468.
 Mēna, ep. Pēati: in s. Macrochium 392; vita Isaa Alexandrini 445.

Moses, ep. Keft: in Psaentium eiusdem ur-
bia episcopum 480.
Palladius: Historia Lasiaca 465.
Petrus Alexandrinus: de contemptu diviti-
rum 420.
Petrus Mongus: epistolae 435.
P'koj Constantinopolitanus: vita Maximi et
Dometii 492.
Sarapio, ep. Thmûi: vita Macarii Scotensis
407.
Severianus Gabalacorum: de paenitentia
513.

Severus Antiochenus: epistola ad Anasta-
siam 448.
Theodorus Antiochenus: in Theodorum
Orientalem et Theodorum Stratelaten 470.
Theodosius Alexandrinus: in Assumptionem
421; in s. Michaelen arch. 449.
Theodotus Ancyrensis: in s. Georgium 454.
Theophilus Alexandrinus: in tres pueros
Babylonienses 439.
Zacharias, ep. Shôou: de oblatione Iesu in
templo 386; de paenitentia 393; vita Io-
hannis Parvi 503.

Philologica.

Grammaticae.

a) bohairicae:

Al-'As'ad abû 'I-Farâq ibn al-'Assâl 525, 531.
Aḡ-Ṭiqat ibn ad-Duhairi 526, 532.
Al-Waḡîh al-Qalyûbi 526, 532.
Ibn Kâtib Qaiṣar 524, 531, 560, 590.
Iohannis as-Samannûdî 524, 531, 537, 546,
552, 600.

b) sahidica:

Iohannis as-Samannûdî 550.

Vocabularia.

a) bohairica:

Abû 'I-Barakât 529, 534, 541, 544, 559, 560,
600.
Al-Mu'taman abû Ishâq ibn al-'Assâl 534,
601.

Anonymorum 556-560.

Iohannis as-Samannûdî 537, 544, 546, 553.

b) sahidicum:

Iohannis as-Samannûdî 550.

•

•

- Stornajolo C.**, *Codices Urbinales latini*, tomus I. Codd. 1-500. — 1902. Pp. xxiv + 650, con 1 tavola doppia (L. 160).
- *Codices Urbinales latini*, tomus II. Codd. 501-1000. — 1912. Pp. iv + 752 (L. 180).
- *Codices Urbinales latini*, tomus III. Codd. 1001-1779. — 1921. Pp. xL* + Lxxi + 835 (L. 220).
- *Codices Urbinales graeci. Accedit index vetus bibliothecae Urbinales nunc primum editus.* — 1895. Pp. cciv + 356 (L. 160).
- Stevenson H. sen.**, *Codices manuscripti graeci Reginae Suecorum et Pii papae II* — 1888. Pp. xiv + 248 (L. 100).
- Feron E. - Battaglini F.**, *Codices manuscripti graeci Ottoboniani. Praeit de Ottoboniano-Vaticanis graecis codicibus nuper recensitis commentatio I. Cozza-Luzi.* — 1893. Pp. Lxiv + 308 (L. 80)
- Salvo Cozzo G.**, *I Codici Capponiani.* — 1897. Pp. xx + 488 (L. 110).
- Franchi de' Cavalieri P.**, *Codices graeci Chisiani et Borgiani.* — An. 1927. Pp. xviii + 165 (L. 70).
- Katterbach B.**, *Inventario dei Registri delle Suppliche.* — 1932. Pp. xxiv + 339 (L. 100).
- Sella P.**, *Le bolle d'oro dell'Archivio Vaticano.* — 1934. Pp. 69, tav. XXXVII (L. 70).

In corso di stampa:

- Berra L.**, *Codices Ferrajoli.*
- Borino I. B.**, *Codices Vaticani latini 10701-10875.*
- *Codices Vaticani latini 10876-11241.*
- Capocci V.**, *Codices Barberiniani graeci.*
- Cassuto V.**, *Codices hebraici Bybliothecae Vaticanae.*
- Graf G. - Levi della Vida G.**, *Codices Vaticani arabici.*
- Wilmart A.**, *Codices Reginenses latini 1-250.*
- *Codices Reginenses latini 251-500.*

- Il Codice CCCXC della Biblioteca Capitolare di Lucca. Ottantatré pagine per servire a studi paleografici scelte da **Luigi Schiaparelli**. — Biblioteca Apostolica Vaticana, 1924; introduzione di pp. 8 + 16 e tre tavole, in-folio piccolo (L. 150).
- Il Codice Vercellese con omelie e poesie in lingua anglosassone, introduzione di **M. Foerster**. — Roma, 1913; pp. 72 e tavole 272 + 2 doppie, in-8° (L. 250).
- Il Convivio di Dante Alighieri riprodotto in fototipia dal Codice Barberiniano latino 4086... con introduzione di **F. Schneider**. — Biblioteca Apostolica Vaticana 1932; pp. 27 e 43 tavole doppie (L. 50).
- Dantis Alagherii Monarchiae Liber et Epistolae ex Cod. Vat. Lat. 1729. Praefatus est **Fridericus Schneider**. — Biblioteca Apostolica Vaticana, 1930, pp. 30 e tavole 63 (L. 50).
- Exempla Scripturarum edita consilio et opera procuratorum Bibliothecae et Tabularii Vaticanæ.
- Fasc. I: Codices latini saeculi xiii. Selegerunt et narraverunt **Bruno Katterbach**, **Augustus Felzer**, **Carolus Silva-Tarouca**. — 1920; pp. 36 e tavole 32 (L. 12).
- Fasc. II: Epistolae et instrumenta saeculi xiii. Selegerunt et narraverunt **Br. Katterbach** et **C. Silva-Tarouca**. — 1930; pp. 31 e tavole 40 (L. 20).
- Fasc. III: Acta Pontificum. Collegit **I. Battelli**. — 1933; pp. 36 e tavole 40 (L. 30).
- Fragmenta et picturae Vergiliana codicis Vaticanæ 3225. — 2ª edizione, Roma, 1930; pp. 38 e tavole 156 oltre 4 a colori, in-4° (L. 750).
- Le miniature dell'Epistolario di Padova dell'anno 1259, pubblicate e descritte da **Bruno Katterbach**, O. F. M. — Biblioteca Apostolica Vaticana, 1932; pp. 39, 47 tavole in fototipia e 3 a colori (L. 300).
- Le miniature dell'Evangelario di Padova dell'anno 1170, pubblicate e descritte da **Bruno Katterbach**, O. F. M. — Biblioteca Apostolica Vaticana, 1931; pp. xxxvi, tavole 23 in fototipia e due a colori, in-4° (L. 175).
- Le miniature del Sacramentario di Ivrea e di altri Codici Warmondiani a cura e studio di **Luigi Magnani**, Biblioteca Vaticana, 1934; pp. 62, 49 tavole in fototipia e 1 a colori (L. 240).
- M. Tulli Ciceronis De Re publica, Libri e Codice rescripto Vaticano Latino 5757 phototypice expressi. Prolegomena de Fatis Bibliothecae Monasterii S. Columbani Bobiensis. pp. xii + 260. Tabulae CCCIV; apud Bibliothecam Apostolicam (L. 1400).
- Monumenta palaeographica Veronensia. Ediderunt **H. Carni** et **W. L. Lindsay**. Fascicolo I. Semionciale di Ursicino (sec. vi e vii). — Biblioteca Apostolica Vaticana, 1930; pp. 28 e tavole 22 + 1 a colori, in-4° gr. (L. 150).
- Fascicolo II. Vari tipi di scrittura tra Ursicino e l'Pacifico (sec. vii-ix). — Biblioteca Apostolica Vaticana, 1934; pp. 27 e tavole 23-45, in-4° gr. (L. 150).
- Pontificum Romanorum Diplomata Papyracea quae supersunt in tabulariis Germaniae, Hispaniae, Italiae. — 1930; pp. 15 e 43 grandi tavole di cm. 65 × 88 (L. 1500).
- Regestum Dñi Innocentii Tertii PP. super negotio Romani Imperii (Reg. Vat. 6) Praefatus est **W. M. Peitz**, S. I. — Roma, 1928; pp. xii + 45 e tavole 87 + 81, in-folio (L. 1000).
- Specimina Supplicationum ex Registris Vaticanis collegit **P. Bruno Katterbach**, O. F. M., Prolegomena, tabulae, transcriptiones et annotationes. — 1927; pp. 60 e tavole 50 in-folio (L. 80).

